

مه‌سعوود محهمه‌د

حاجی قادری کۆیی

کۆری زانیاری کورد

به‌غداد 1973-1976

کتیب: «حاجی قادری کوپی»

نووسەر: ئەندامی کارای کۆر: مەسعوود محەمەد

لە چاپکراوەکانی کۆری زانیاری کورد

❖ بەرگی یەكەم : کۆری زانیاری کورد بەغداد - 1973، چاپخانەی کۆری

زانیاری کورد. لە کتیبخانەی نیشتمانیدا ژمارەی 545 ی سالی 1973 ی دراوەتی.

من مطبوعات المجمع العلمي الكردي، الحاج قادر الكوي، الجزء الأول،

مسعود محمد. بغداد 1973

وەشانی لە ئینتەرنێتدا: سایتی www.mamosta.net مارتی 2005

❖ بەرگی دوهم: چاپخانەی کۆری زانیاری کورد - بەغدا - 1974، لە کتیبخانەی

نیشتمانیدا: ژمارەی 979 ی سالی 1974 ی دراوەتی، نرخ 700 فلسە

من مطبوعات المجمع العلمي الكردي، الحاج قادر الكوي - الجزء الثاني،

العضو العامل: مسعود محمد. مطبعة المجمع العلمي الكردي - بغداد - 1974

وەشانی لە ئینتەرنێتدا: سایتی www.mamosta.net هاوینی 2006

❖ بەرگی سێیەم: چاپخانەی کۆری زانیاری کورد بەغدا - بەغدا 1976

من مطبوعات المجمع العلمي الكردي، الحاج قادر الكوي - الجزء الثالث،

مسعود محمد. بغداد 1976

وەشانی لە ئینتەرنێتدا: سایتی www.mamosta.net سالی 2006

حاجى قادرى كۆيى

بەرگى يەكەم، «كۆرى زانىبارى كورد»، بەغدا 1973

ديارى سەرەتاكانى راپەرىنى كوردە بۇ دواپۇژىكى ئازاد

پروون کردنه و یتک

- (1) له سهره تاي دهسټپي كردن به نووسين له باره ي حاجي قادر ثامانجي كټيدنان له فكراندا نه بوو، نياز م بوو گوتاريك بنووسم و له گوځاري كوري زانياريدا بلاو بكرټه وه. خو ثاماده كردنم له گوځره ي نه فسي كورتي گوتار بوو. عه يبي بي كه رسته يي كه له داناني كټيب پهيدا ده ي، له نووسينه وه ي گوتار به دهر ناكه وي. به هوي ته وه وه دريژ بوونه وه ي نووسيني گوتاره كه په راويزي پي فره وان كرد بو بارستي كټيب، ته رازووي تهر ك و دهسلات خوار بووه. له چهندين جيگه بي سهرچاوه ي نووسراو و كه م ماوه ي توژينه وه و ټي م كان نه بووني به دوا دا گه ران ته نكي به خامه هه لچنيوه و په كي خستوه. پروون كردنه وه ي گه ليك باسي نه زانراو و بي سهر و شو پ بوو به فره ماني دواړوژ، جا يا م نه درفته م پهيدا بي و بيكه م يا دلسوزيكي ديكه له م نه به ختيا رتر به بهر خوي هه لبري و قهرزي مني پي بداته وه.
- (2) تا تواني پټم نووسينه كه م، بو مه به ستي ئاساني و ئاشكرايي، به وشه ي عاده تي و ئاشنا له بهر گو يي كورده واري نووسيوه. به كارهي ناني رسته ي كورديي په تي له دوا ته و مه به سته هاتوه. په روا م نه بوه له پروون كردنه وه ي وانا به وشه ي بيگانه.
- (3) وا بووه يه ك وشه و هيا چهنه وشه ي له يه كدي نزيك به دوو جوړ رټووس (إملاء) نووسراون. تا راده ييك ويستوومه يه ك رټووس به كار بيټم. به لام به هوي ته وه و تا ئيستا بريار له سهر رټووسيكي دياريكراو نه دراوه، به كارهي ناني دوو رټووسم به هه له نه زانيوه.
- (4) خوينه ر بوخوي سهرنج ده گري له وه كه زوربه ي بيرو راكانم له سهرچاوه ي دهرووني خوم و وتوويزي ناوه كي (حوار داخلي) يه وه هاتوون. هوي ته م

زاهیرهیه، ئەوهی راستی بێ، تازەیی و بێ سایقەیی ڕوانگەیی لێوہ تۆژینە بۆ سەر چەشمەنداز. گۆشەنیگای (زاویە نظر) ینک کە من پەسەندم کردوہ بۆ تیرامان لە زۆر باسەکانی ئەم نووسینە، ڕەنگە لەگەڵ سەرپاکی گۆشەنیگای نووسەرانی دیکە جودا بێ. ھەربۆیە بە دەگمەن نەبێ ناوی سەرچاوەییکی نووسراوم نەبردووہ. زوربە و زۆرینەیی نووسراوی لێرە بە پیشەوہ لەوانەن کە من لە باوەردا لەگەڵیان ڕێک ناکەوم. ھێندەیی کە نووسینەکەم بێگرتەوہ، ھەز بەوہ ناکەم دڵی نووسەرەن بڕەنجیت و شەری لاوەکی (جانبی) بیلزوم بەرپا بکەم لە ڕێی بەھەڵخستنەوہی سەرەنجی نووسینیان. نەگونجائیک کە ھەییە لە بەینی بیرورای من و ئەواندا بە ھەراورد کردن و بەیەکدی گرتنی رای من و ئەوان ڕۆشن بیتەوہ چاکترە لەوہ پەنجە دابنیم لەسەر ناوی نووسەر و کتێبەکەیی یا نووسراوہکەیی.

(5) دوشمنی ھیچ باوەرێک یا بەشی باوەرێک نیم کە لەگەڵ قەناعەتی خۆم ڕێک نەکەوێ. دەمەوێ بڵێم بیریاری پیشەکیم نەداوہ بە ھەڵەبوونی ھیچ فەلسەفەییکی، پیشەکیش ئالای تەسلیمبوونم ھەڵنەکردوہ.

(6) لە موانقەشەیی مەوزووویی سەر بە باوەرێ ئاینی و فەلسەفی نەم ویستوہ ھەستی کەس بریندار بکەم. ھەندێ جار پیوستی لەسەرخۆ کردنەوہ و ئسپاتی قەناعەتی خۆم لێی داوا کردووم زیاتر لە عادەتی خۆم سەراحت بەکار بێنم. لەو حالانەدا بەوہ دڵی خۆم داوہتەوہ کە بیروباوەر لە سەر کەس تا پۆ نەکراوہ، بۆ ھەموو ئادەمزاد میلیکراوہ (موەمم). شتیکیش نەماوہتەوہ باوەرێ ئاینی و فەلسەفی لێی نەدوا بێ، دەوجا یا دەبی ڕخنە نەگری و بە تەواوی خامۆش بێ، یا ئەگەر بەدەنگ ھاتی و قەناعەتی تابییەتی خۆت ھەبوو، بە ناچاری ناوناوہ یاخود زۆر جارێک بێک کەوتنەوہت دەبی لەگەڵ باوەرێ حازر و بزر بێ.

(7) ھەر جارو مەعلووماتیکی تازەم وەرگرتی خستوومەتە گەڵ ئەو مەوزوووعەیی کە پێوەندی پێوہ ھەیی، واتا نووسینەکەیی کۆنم نەسڕیوہتەوہ

بههوی هاتنی زانیاری¹ تازهوه. ههزم بهوه کردوه ږشتهی بیر کردنهوهم
بهه لهو مهعلووماته نوښه نه شیرمهوه.

8) وهک له ناوهږوکی نووسینه کهمدا به پتی داخوازیی جینگه گوتوومه، له
پیشهوه و بهه له هه موو شتیکیش ده لیم، راستی شهره فی گوتار و نووسین
و کرداره. له بهه مه شخه لی ئەم دروشمه ږیم داوه به خوّم چی به راست
بزانم ئەوه بنووسم.

¹ - زانیار: وشه ییکه وهک پرسیار، ږیار، دزیار دهشی پتیان بگوتی «اسم الصدر»
که واتاکه ی «تجرید» ی تیدایه، بی روودان. له وشه ی «دزین» دا روودان ههیه،
به لام له «زانیار» دا ئەو واتایه ههیه که له «المعرفة» دا ههستی یی ده کری.

پیشہ کی

لہو باوہرہ دام تا ئیستا دیراسہیہ کی ٹھوٹو لہ بارہی فہلسفہ و خہبات و ژانی حاجی قادر بلاو نہ کراوہ تہوہ لہ قوولی و فرہوانیدا بگا بہ رادہی گرینگی و پیویتی مہوزووع. تا ٹھوہی لہ سنووری ٹاسوی رۆشنیری ئیستا کہی کوردہ واریش دپتہ بہرچاوم ہیچ عہلامہ تیکی لیوہ دیار نیبہ موژدہی دیراسہیہ کی لایق بہ حاجی راگہیہ نی. گوتهی کوردی ٹہ گہر راست کا کہ دہلی «مانگہ شہو سہر لہ ئیوارہ دیارہ»، ٹھو ٹہر کہی ناساندنی حاجی قادر بہ تابیہ تی بہ کورد و تیکرای جیہان خہریکہ لہ ٹہستوی جیلی ئیمہ دہ ترازئ و دہ کہو پتہ سہر شانی جیلی ٹاینده. ٹھوساش بہ پتی دوور کہو تنہوہی رۆژگاری حاجی لہ نیگای بینہران، کارہ کہ وہ زہمہ تتر دہ کہوئی... چہ ندین پہردہی حہقیقہ تپۆشی تازہ لہ دہوری شوپنہ واری حاجی دہ ٹالی و تاریکایی لی دہ تہ نی. سہرہ رای ٹھو زہمہ ت کہو تنہ مہ ترسیکی گہورہی بزربوونی حہقیقہ ت لہ و ہش پہیدا دہ بی کہ داہانتی فہلسفہ ی جیاجیا مہیل و ٹارہ زوی ہمہ چہ شہنہ دادیتی بو پیوان و ہہ لہ سہنگاندنی ہہ موو بابہ تیکی عہلاقہ دار لہ گہل سیاسہ ت بہ کیش و تہرازو بییک کہ خزمہ تی ٹامانجہ سیاسیہ کانی خاوہن تہرازوہ کہ بکا. ٹھو ہپندہ دہستکاری و گوپرینی ٹانقہست کہ بہ چاوی خۆمان دیومانہ ٹائیستا بو خزمہ تی مہبہ سی سیاسی لہ گیرانہوہی رۋوداوی کۆن و نویدا کراوہ ٹومید زۆر زہعیف دہ کا بہوہ کہ لہ دواروژدا راستی و حہقیقہ ت لہ چنگ داخوایی سیاسہ ت بہ سہلامہ تی دہردہ چی.

بیگومان ہاندہریکی یہ کجار بہہیز، کہ پالی پیوہ ناوم جورٹہ ت بدہم بہر خۆم تا شہرم لہ حاجی بشکینم و گوزارشتی ژانی بگپرمہوہ، ترسی لہ ناوچوونی یہ کجارہ کی ٹھو راستیانیہ بوو کہ من لہ بارہی حاجیہوہ دہیزانم و دہبینم لہ گہل رہوتی زہمانہ یہ ک یہ ک دہ کوژیتہوہ و چرای تازہی دروستکراو لہ شوپنیاں ہلڈہ کری. لہ ماوہی 75 سال کہ بہ سہر مہرگی حاجیدا تیپہرپوہ، زوربہی گوزارشتی ژانی لہ ناوچوہ. بہ گوپرہی راگہ یاندنی نووسینی بی شوپہ زوربہی بہرہمہ نووسراوہ کانیشی فہوتاوہ. کہم تا کورتیک لہ ٹہحوالی حاجی و ہیمای شیعہرہ کانی کہوا لای چہ ند کہسیک ماوہ تا ئیستا تۆمار نہ کراون. جا ٹہ گہر ٹھو کہمینہی ٹہحوال و ہیمایہش نہ نووسرین و لہ ناو بچن نووسہریکی دواروژ بیشیہوئی لہ عاست حاجیدا حہقہرستی بکا و راستی دہرخا چی ٹھوتوی دہست

ناکهوئ له سهراچاوهی بیفیل بیکا به چه کی هه لمهت بردن بو سهرا دهسکاری وهیا دیفاع کردن له حهقیقهت.

من له لای خۆمهوه، به پێی توانین، چی بۆم ساغ دهیتهوه دهبرارهی حاجی و ژبان و شهخسیهت و ئهدهبی له گهڵ بهلگه ی ماددی و زیهنی که له دهستدا بی به تۆمارخانه ی میژووی راده گهیهنم. هه رچه ند پانتاییه کی فره وان له هه موو روینی ئه و باسانه به به تالی و بی رهنگی ده مینیتته وه له بهر نه بوونی سهراچاوه ی مه علومات و ته سکیی ده رفهت، دیسانه وه ئه و هینده ی که بۆم رووینو (مساحه) ده کرئ راستی ئه وتوی تیدا ده بی یارمه تی تۆزه ره وه ی دوا رۆژ بدا بو رووینو کردنی مه یدانیکی فره وانتر له باسی حاجی.

ده لێن بو تابلوی نیگار کیش مانه وه ی هه ر جیگایه کی تابلۆ که به به تالی ده یته عه بیی هونه رکار و به ره مه مه که ی. به داخه وه تابلوی ژبانی حاجی قادر میقداریکی ئه وه نده زۆری له تاریکی دایه ئه گه ر نیگار کیش رهنگی درۆزنی لی نه دا به ناچاری بی رهنگ ده مینیتته وه. به لای بیرو رای منه وه به شیکی که می تابلۆ که به رهنگی راستگو رهنگ بکرئ چاکتره، سه د جارانی ش چاکتره، له وه ی بو مه به سی خۆه لکیشان وه یان رواله تی بی عه بیی، رهنگی درۆزن به کار به یترئ، با له ئه و به کاره ی نه شه دا تابلۆ به کی تیر رهنگ پیک بی.

پێسته لیردها ئه وه ش بلیم: نووسینی درۆزن گه لیک سه ر شیوینتره له تابلوی درۆزن، چونکه نووسین راسته وخۆ ده یته سهراچاوه ی لیکۆلینه وه و تۆژینه وه و بریاری میژووی. ئه و هینده خه لقه ی که نووسین ده خویننه وه ده ییکی ئه وان عاشقه تابلۆ په یدا نابی. له فره زی ئه و ژماره یه په یداش بیی حیساییکی که بو واتا و را گه یاندنی شتی نووسراو ده کرئ بو وینه وه یا په یکه ر وه یا هیچ به ره مه میکی دیکه ی هونه ری نا کرئ. وا ده بی شتی نووسراو بیته کولانه ی سه یر کردن نه ک بو دیمه نیکی ته سک و مه حدود، به لکوو بو زه مینیک تۆوی باوه ر و فه لسه فه ی تیدا بروی. ده مه وئ بلیم هه ندی نووسین هه له ی ئه وتۆیان تی ده که وئ که خه لق فریو ده دا بو باوه ری چه وت یا بو ئینکار کردنی شتی راست. ده گێر نه وه جار یکیان شیخ ره زای تاله بانی له زۆرانبازیدا ژیر که وتوو به لکوو ریسواش بوه. له وه رامی گله یی و گازنده دا شیخ ره زای ده لی: تازه من ئه مه م کرد به «تاریخ» بو خۆت هه رچی ده لیی بیلی...

بەشىكى زۆر لە شتى نووسراو، وەك بەيتەكانى شىخ رەزا، دەبىتە «تارىخ» ياخود
 يىروباوە. بەلام مەرج نە ھەموو جارەن ئەو نووسىنانە بە دلخوازى ناراستى بى
 وەيا بۆ مەبەسى شاردنەوھى حەقىقەت بى. ھەندى لە نووسەرەن دووچارى ھەلە
 دىن لە بەر ھەلەى سەرچاوەيىك كە مەعلومەتيان لى وەرگرتووە ياخود بەھوى
 سەھووى ناچارى وەيا بى سەروشوونى مەوزووع وەيا لەبەر گەليک ھوى جۆر
 جۆرى دىكە كە نىگای نووسەر لىل دەكەن و خامەى دەخلىسكىتن. خو پاراستن لە
 سەھوو و ھەلە ھەرچەندە لىشيان كەم كاتەو بەجارى پاكىان ناكاتەو.
 ھەلەى نووسەر كە لە نەزانين وەيا بە سەھوو چوونەو بى نايىتە جى گەليى بە
 مەرجىك كە ھەستى پى كرد لى بکشيتهو. پى داگرتن لە سەر ھەلەى دواى
 روونبوونەو، لە خویندەوار ناوەشيتەو چ جايى ئەوھى بلىين رەوا نە. نووسەر
 ھەيە لە رووى لايەنگيرى فەلسەفەيىكەو وەيا لەبەر نەويستنى يەكيكى دىكەو چاو
 لە راستى دەپۆشى ياخود تەرجيحى شتى زەعيف دەدا بەسەر ھى بەھيزدا. ئەم
 خوھى راستپۆشى²، كە لە جى پيوست بەگويرەى باوەرى خۆم لى دەدوينم، لای
 ھەندى كەس لە ھەموو سنوورىكى عادەتى ويستن و نەويستن تىدەپەرى و دەرگا
 بە رادەى رووخاندن. خەتەرى راستپۆشى گەليک زياترە لەو كە راستيمان لەكيس
 دەدا، بەولای دۆراندنى راستىوھە گوناھىكى گەورەتر دەكا. چونكە خوینەرى عادەتى
 توانای زېھنى و فەكرى ئەوتوى نە نووسراو وەيا گوتە بە تەرازووى زانست و
 مەنتىق ھەلسەنگىنى بۆيە مومكە ھەلەى نووسراو لە مېشكىدا جىگير بى و لى بى
 بە باوەر. جا ئەگەر كەسيك لە نووسيندا ھەلە دەدۆزيتەو بۆى بلوى بە نووسين
 راستى كاتەو بەوھەدا خزمەتيكى گەورە دەكا بۆ ئىستا و دواروژى ميللەتەكەى،
 بەلكو ھەموو ئادەمزاد بە سړينەوھى ھەر ھەلەيك لە مېشكى خەلق
 پەلەھەورىكى رەشى جەھالەت دەرەويتەو و چرايىكى حەقناسى ھەلدەكرى.
 نووسەرى دلسۆز تا بەسەر بابەتى نووسينەكەيدا زال نەبى دەستى بۆ درىژ ناكە. كە
 ھەر چارى نەما، وەك من مەجبور بوو بە نووسينى ناتەواو دەبى فیل لە خەلق
 نەكا بەوھەدا ناتەواويەكەى بشاريتەو وەيا بەرگى خوازرايەوھى لەبەر بكا. پيوستە
 حەقىقەت چيە بە زۆر و كەميەو بخریتە روو.

² - راستپۆشين: وەك عەبيپۆشين بە واتاى شاردنەوھى نەك لەبەر كردن.

من بهش به حالی خۆم ماوه ییکی درێژ له گهڵ گیانی «حاجی» دا ژیاوم و سرنجیکی وردم گرتوو له که له پوری نه نووسراو و ده ماوهم که له وهوه به جیلی ئیمه گهیشته. به هۆی ئه وهیشه وه که حاجی هاوړی بایرم و سوخته ی باوکی بایرم بووه و وهک یه کیک له بنه ماله ی «جه لیزاده» له دوو مزگه وته که ی ئه و بنه ماله یه دا، «مزگه وتی گه وهری حاجی به کر ئاغا» و «مزگه وتی مه لا ئه سعه د» له گه ل که سانی هاوته مه نی خۆی له م بنه ماله یه دا ژیانیکی تیکه لاوی رابواردوه، ده رفه تم پتر بووه له نووسه رانی دیکه ی کورد بۆ شناسی له گه ل «حاجی» دا، جا به پتی ئه م نزیکیه م له حاجی ههستی ناره حه تی ده که م له وه هه ل و چه وت و چوێریه ی وه یا هه رشتیک په یوه ندیی به وه وه هه یی.

یه که م سروشتی بایه خداری نووسین راستیه. به ئی بوونی گیانی زانا یانه و په ی بردن به مه نه جی زانستی تازه له لیکۆلینه وه و لیکدانه وه دا پالپشتیکی زۆر به هیزه بۆ نووسه ر، له هه ندی مه ی دانه کانی نووسیندا بی ئه م پالپشته هه ر مومکین نه به ره مه ی بایه خدار په ی دا بی. به لام له گه ل ئه مه شدا راستگۆیی له ژوورووی هه موو بابه تیکه وه دی که ده بیته بنیچه ی به ره مه ی پاک و چاک. چی بکه م له زانا و گیانه که و شه هاده که ی که زه کا و زانستی خۆی بۆ چه وتی و لایه نگیری و دوشمنایه تی به کار بیئی. خۆ ئه و ته رزه که سه هه ر به ساده یی و بی شه هاده یی بمیئینه وه باشتره. هه ر نه یی له لایه نگیری و دوشمنایه تییه که ی دا ناتوانی فه لسه فه به خه رج بدا و فه ندی خلیسکینه ر به کار بیئی. زیره کی و شه هاده و زانین که خزه مه تی راستی نه که ن ده بن به ده شمنی سوودی گشتی، شه به نیه له وه دا که مرۆف به تیگرایی و له ماوه ی درێژ هه ر له راستی سوود وه رده گری. درۆ و هه ل هه رگیز خزه مه تی زوربه و زۆرینه ی مرۆف ناکه ن.

نامه وی خۆینه ری به رێژ ئه وه بچیه دلیه وه که من ده لیم هه موو شتی چه وت و هه لای نووسراو ده رباره ی حاجی قادر به ئانقه ست ها توون یاخود نووسه ره کانیان به فه ند و فیلن. من ئه مه م مه به س نه. با له وه ش زیاتر بلیم: هه ندی له و نووسه رانه ی ناسیاوی خۆم و له گه ل به عزیکیان که ماوه ی وتووێژ بووه گه یشتووم به ته فاهووم تا وا بووه راست کردنه وه ی لی سه لماندووم.

نووسه ر هه یه تووشی هه ل بووه له به ر نه زانینی مه وزووع وه یا رووداو. مه علومیشه که نه زانین په رده ی خسته سه ر مه وزووع، نووسه ر به ناچاری ده که ویته سه ر

لیکدانهوه و زهړې و تهرح بهلکوو پهرده له رووی راستی هه لېداتهوه، که ئه مه نه کا ده بی واز له ته قه للا بیئی.

به لام له م زهړې و تهرحه دا خلیسکیک دپته پیش نووسه ر ئه گهر لیئی به پاریز نه بی به ئاسانی ده خلیسکی. تو بلئی خلیسکه که چی بی.

مروڤ بو خوئی که له باسینکا باوه ریکی تایبه تی هه بوو خه ریک ده بی به شیوه ییکی عه فوه یی به لگه کوکاته وه بو سه پاندنی باوه رکه ی، جا ئه گهر باسه که په یوه ندی هه بی له گهل میژوو و گورانی کومه لایه تی حه ز به وه ده کا رووداوی لیره به پیشه وه به جوړیک رووی دابی که خوئی ئاره زویه تی، بو ئه وه له ئیستا و دواړوژیشدا ئه و شته روو بدا که به چاکی ده زانی. با میسالیکی یتنمه وه له ئه فسانه و سه رگوزه شتی کون که گنرانه وه یان که س تووړه ناکا. ئه وانه ی گوئی ده گرنه داستانی روسته م و ئه سکه ندر و ئه رسه لان مه یلیان بو ئه وه ده چی گورزی قاره مانه که قورستر و شیره که ی برنده تر و بازوه که ی به هیتر بی. حیکایه تخوانیک ئه گهر شتیکی که م کرده وه له پایه ی قاره مانه که رهنگه خه لقه که ی که به ئینتیزاری ئیعباز هیئی ئه و قاره مانه ده مه به شکه یان گرتوه هه ر لیئی نه سه لمینن و جاریکی دیکه نه یه نه وه لای بو گوئی گرتن. نووسه ریش که بو خوئی حه زی له جوړیک فه لسه فه کرد و ویستی جیهان به گه زیکی تایبه تی بییوئی، مه گهر پیشه کی بریاری دابی گوئی نه داته مه یلی خوئی و توانجی هاو بیرانی، دنا به راده ی خه ریک بوونی له نووسینی ئه سلئی مه وزووع به لکوو له وهش زیاتر خه ریک ده بی مه وزووعه که به چه شنیک بنووسی که وا خزمه تی گه ز و فه لسه فه بکا. ئا ئه مه یه خلیسکی کوشنده له پیش نووسه ر و ئه مه یه په تی راستیخنکین که ده بیته وه به به ندی ده ست و پیئی خه لقی و ده یانکا به دیلی باوه ری چه وت. مه لای گه وړه له دیره شیعیکا ده فه رمووی:

ئیمه پابه ندی وه هم و خه یالین

ئیمه خه ریکی که ری ده جالین

ده جالیک خوئی نه بوو تا که ری هه بی، که چی هه زاران ساله خوئی و که ره که ی دروست کراون و چوونه میسکانه وه تا ئیستاش دپته خه ونی خه لقیه وه، هینده ش ریزیان لی گیراوه وا بووه یه کیک ئینکاری بوونی کردبان بوته قوربانی. ئه مه میدانی

دیکەشدا ھەیکەلی بۆ خۆی دروست کردووە و جلوبەرگی پتووستی ئەو جیگایە
 لەبەر کردووە و خەریکی لەوێرە لەسەر حیسابی ئادەمزا. دویتی ئایین لە برەو بوو،
 ئەوێرە فەلسەفە و سیاسەت و ئابووری لە باودان. ئێتر لە ھەر مەیدانیکی سێ قۆلێ
 «فەلسەفە - سیاسەت - ئابووری» سەیر دەکەیت جۆرجۆر و پۆلپۆل لە
 «مەخلووقاتێ دەجال»ی دەبینی تێر، تەسەل، ھەسایەو، قەلەو و بە برەو.
 «دەجال»ی دویتی خۆی لکاندبوو بە فیکرەیی قیامەت و بەھەشت و جەھەننەمەو،
 ھی ئێمەرۆ لە گەڵ نیشتمانی پەرورە و پێشڕۆیی و سوودی گشتی خۆ پەیوەست دەکا،
 ئێتر بە رادەیی تۆقینی سۆفیە ک لە ناگری جەھەننەم نووسەر و خاوەن بیریش لە
 ترسی تاوانباربوون بە کۆنەپەرستی و دوشمناپەتیی گەل دەمکوت دەبێ لە عاست
 دەجالی نوێ، نە دەوێرێ رەخنەییکی لێ بگرێ وەیا بە جۆریک ھەڵسەنگینی چ
 جایی ئەو بە درۆی خاتەو.

لەم زەمینەدا شتیکی عەلاقەدار لە گەڵ مەوزووعی حاجی قادر کە پتووستە روونی
 کەینەو و چەوتییە کە دەرخەین ئەو ئارەزوو ئاشکرایە لای بەشیکی زۆر لە
 رۆشنییرانی تازەیی کورد بۆ ئەو حاجی نیشان بدرێ وەک ھەیکەلیکی داتاشاروی
 ئەوتۆ خزمەتی باوەری سیاسیی ئێستاکە بکا. چالاکانە ھەول دەدرێ بۆ ئەو حاجی
 بپچڕیتەو لە کات و جێگە و ژیانی خۆی و بگۆزیریتەو بۆ سەردەمی ئێستاکە تا بە
 پێی زەماوەندیکی کە جیلی ئێمەرۆ ھەزی لێ دەکا، گۆرانی بلێ و ھەلبەست رێک خا.
 دەبێ حاجی رۆلەیی ھەژار و رەش و رووت بووبی... لە دژی بۆرجوازی و دەرەبەگ
 بووبی... سەیری ھەموو گەلانی کردی... رەنگە رۆژەک بێ ئێسپاتی ئەو بکری
 خەریکی رێکخستنی نەقەبە بووبی...

سەیرت بەم قسەیی دواییەم نەین چونکە نووسین ھەبە بۆلاو کراوەتەو دەلی باوکی
 خاتوو زین سەبارەت بە جیاوازی چینیەتی رازی نەبوو زین بدا بە کاکە مەم گۆیا
 کاکە مەم سایقی تراکتۆر بوو لای باوکی زین.

لێرەدا نامەوێ، مەواشم نێ، بچمە ناو موناقاشەیی ئەو باوەرە کە نووسەرێک ھان
 دەدا بۆ دەسکاری لە رووداوی میژوویی وەیا شارەدەوێ ئەو رووداوانەیی کە
 خزمەتی باوەرە کە ناھەن. تەنھا ئەوێرە دەلێم ھەر باوەرێک کە پتووستی ھەبوو
 بە گۆرین و شارەدەوێ راستی، خۆی لە خۆیدا ھەستی بپھێزی دەکا و خاوەنە کە
 دەیەوێ بە راستپۆشی عەیبی باوەرە کە داپۆشی. بە دەم راستپۆشی ھەنگاو بە

ههنگاو ناچار دهبی تا خوئی و باوه پری زمان دهرنه یین ده که ویتته شهر له گهل سوود و بهرژه وهندی خهلچ چونکه ههر بهرژه وهندی درۆیه ک سپی ده کاته وه به و مانایه که ئیمکان نیه بهرژه وهندی له درۆ پهیدا بی. که واته مهرگی بهرژه وهندی ده بیته ژیا نی ئه و درۆیه که راستی پۆشی بۆ ده کری. ئه م شریته ی راستی پۆشی و بهرژه وهندی کوژییه سهر به وه ده که یه نی نه ک ههر به قسه به لکوو به زهبری کوته ک و یاسا و نیازم گهل ده مکووت ده کری و ورته ی لی ده بری.

ئهم کاره ی راستی پۆشی له وه ده چی لایه نیک بیه وئ ئیسپات کا: یه ک و یه ک ده که ن چوار « $4=1+1$ » ئیتر سه پاندنی ئهم هه له یه به سه ر ده ستووری حیسابدا ده بی هه موو راستیه ک به درۆ بخاته وه که هه له ی مه سه له که ده رده خا. نابج دوو و سی بکه ن پینچ « $5=3+2$ » نه کا به وه مه علووم بکری دوو و دوو ده که ن چوار « $4=2+2$ » چونکه ئه وسا یه ک و یه ک نا که ن چوار. هه موو مه سه له ییکی دیکه ی حیسابیش که عه لاقه دار بی له گهل « $1+1$ » ده بی به درۆ بخریته وه، خو دیاره ئه و هه موو به درۆ خسته وه ی شتی راست به کوته ک نه بی نا کری. ئه و که سه وه یا ئه و لایه نه که سوودیش وه رده گری له پرسیاره چه وته که « $4=1+1$ » سوودی تازه ش وه رده گری له به درۆ خسته وه ی ههر راستیه ک. بۆیه رۆژ له رۆژ چالا کتر ده بی له و کاره ی بهرژه وهندی کوژی و راستی پۆشییه دا.

پیی ناوی من بلیم له خووه دیاره سوودی ئه و، مالویرانی خهلچ و په ره سه ندنی درۆ به ره هم دیتی. بۆیه مرۆفی دلسۆز ده بی بلی « $2=1+1$ ». ئه گه ر بۆ ماوه ییکیش له و راستیه غافل بوو وه یا لئی به سه هوو چوو پتویسته له سه هوو که ی بگه ریته وه، یا خود با بلیم ههر کاتیک سه هوو که ی خوئی دۆزیه وه نابج بابی چرکه ی سه عاتیک له سه ری بوه ستی. به مه شدا چ شتیکی زه حمه تم داوا نه کردوه. زوربه ی ئه و که سانه ی قسه که یان بهر ده که وئ گهنجی رۆشن بیرن که له زۆر هه له وه ستدا هه ند ئازان ده گه ن به پایه ی خو کوژی، ئیتر بۆ ده بی ترسیان هه بی له راست کردنه وه ی چه وتی یا خود دوو دل بن له دان پیدا هیان به هه له. خو ئه گه ر که سیکی غه بییه رست له ترسی ئازاری جه هه ننه م نه ویری ئینکاری ده جال بکا گهنجیکی «علمانی» له و مهیدانه ی خه باتی تیدا ده کا وه یا خه ریکی دۆزینه وه ی ری کامه رانییه به پی باوه پری خوئی ترس و هیوای غه بیی نایز وینی تا چاو له حه قیقه ت بپۆشی.

شەخسە خۆی لە خواردنیش ناکا ئەگەر یەکیکی دیکە وەک ئەو چیشتهکە ی پێس کرد.

بەنەسبەت گەلی کوردەووە ئەو رەوشتە ی راستپۆشی وەیا مەیدان لە خەلق تەنگ کردنەووە و دەریە راندنیان لە کۆری زانست و رۆشنیری زیانیکی زلتی هەیه لە چاو گەلیکی دیکە ی چەسپاوی خاوەن کیان و سامان، چونکە وەک «بدیهیه» وایە بە رادە ی هەزاری پتویست هەیه بە مال... بە رادە ی نەزانی پتویست هەیه بە زانست ... بە رادە ی نەخۆشی پتویست هەیه بە دەرمان. ئیمە لە سەرەتای هەموو کاریکداین. دوو هەزار سالە دەتلیینەووە... تروسکە ی خۆشیمان نەدیووە... تازە بە تازە مەودایینک پەیدا بووە بۆ سوودی کوردەواری تیدا هەلسورین، بۆیه لە گەلانی دیکە محتاجترین بۆ ئازادی لە گوشتار و نووسین و کردار و تۆزینەووە بێ ئەو ی یە کدی بترسین وەیا مەیدان لە یە کدی تەنگ کەینەووە. هەموومان یە ک دل و یە ک دەست و یە ک ئامانج بایی هەلگرتنی ئەو ئەرکە ناکەین وا بە سەر شانی کوردەووە، دەوجا دەبی حالمان چی بێ کە خەریکی دوشمنایەتی بین لە گەل یە کتر و بەو هەدا دەرگە ی کرایەووە لە رووی خۆمان داخەینەووە. ئەو هەندە لە کاروانی گەلانی پێشکەوتوو دواکەوتووین ئەگەر لە شەقامی بێ کۆسپ و هەموارەووە بە را کردن ماوە بېرین دیسانەووە تا کاتیکی گەلیک دوورودرێژ ماوەییکی ئەوتۆ نابیرین لە چاو ئاسمانگەر دیدا خۆ بنویتی. کۆسپی سەر رێبازمان یە کدی ترساندن بێ، وەیا راستی شارندنەووە بێ، وەیا هەلە سەپاندن بێ، تیکرایان هەنگاوی بەرە و پێشەووەمان کورت دەکەنەووە، یاخود دە ی وەخرینن، یاخود دە یووەستینن.

ئەو ی پێشتر گۆتم لە نیشانسانی حاجی وەک هەیکەلی داتاشارا، دوو خراپە ی تیدا دەدیتری: شارندنەووە ی راستی و تەرجیحی مەبەسی تەسکی تاییەتی بە سەر بەرژەو هندی گشتی. پچرینەووە ی حاجی لە واقعی خۆ ی و برینی رەگی پە یو هندی لە گەل ئەو واقعیەدا زۆرینە ی راستی لە ژبان و شەخسیەتی حاجی دەسپێتەووە، وەک بلیی لە بە تالاییدا دەخولیتەووە. بەم پچرینەووە و برینەووە ی حاجی ئەو مەوۆه نامینی کە هەبووە و بە شیک یە کجار بە نرخ لە ئەدەبە کە ی سەراو دەبی وەک بلی و کەفەل و لۆکە ی لی دی کە بێ عەلاقە یە لە گەل قوولایی دەروون و ناخی کۆمەل. چەند حەیفە دەسکاری جەو هەر بکا بە کەف.

حاجى لە شىعرەكانىدا دەروونى خۆى كردۆتەووە و ھەست و بىرى دەربرېوہ. تا فەكرى تىبى بىر كەردىبى بە دلىكى پاك و قەناعەتلىكى تەواوہوہ وىستووہتى خزمەتى كوردەوارى بكا. ھەلبەستەكانى لەم رەوہ سادە و رەوانن، پەردە و گرى و اتاكانى نەشاردۆتەوہ تاكوو تەئويلى دوور لە مەبەس ھەلگرن. مرۆفكى دلسۆزى تىگەيشتووى ئەوساى كورد دەبوو ئەو شتانەى كە حاجى گوتونى يا شتى لەوہ نزىكى گوتبا.

ئەگەر فېل لە خۆمان نەكەين تا ئىستا زوربەى بىرەكانى حاجى ھەر لە كاردان و بە قەدەر رۆژگارى حاجى ئىستاش ھەرەشە لە حازر و دواړۆزى كورد دەكەن. لە بارى ژيانى ئابوورى و گۆرانی ماددىشەوہ كەمىكى كەم نەبى لە سەرانشەرى كوردستاندا ئەو گۆرانی روى نەداوہ بىتە بنكە بۆ گۆرانیكى قوول لە بىر و ئامانج. جگە لەوہ و سەرەراى ئەوہ كە كورد خۆى خاوەنى بىشريكى ئەو كەمە گۆرانیەش نىيە و دەستى ئەوتۆ ھەيە لە رۆژھەلاتى ناوہراست بىتوانى تەفر و توانى كا، گىروگرفت و تەگەرە بە جۆرىك تىكەلى واقىع و رېبازى ژيان و بزووئەوہى بوہ دەرەفت بەوہندە گۆرانیەش نادا كارى ئازادانەى خۆى بكا بۆ پىش خستنى ھەنگاوەكانى، ئىستەش ھەر لەبەر تىشك و لە ناو پەراويزى ئەو گىروگرفت و تەگەرانیەدا پەلەفرەيەتى. «وا رېگەتان دەبەسرى عىلاتى جاف و بلباس» مۆدىلى دروشمەكانى خەباتى كوردە لە سالى 1972دا (لەم سالەدا دەست بەو نووسىنە كراوہ). تا كاتى خويئندەوہى ئەم دىرانیە حىسابى كورد لەوہدا نىيە وەك خاوەن پەزى عادەتى لەگەل خويىدا بلى «مەرگەلەكەم زاوہ داخوا كەى بىچوہەكانى بفرۆشم قازانجى زياترە». كورد جارى خەرىكى ئەوہيە لىكدانەوہيىكى دىكە بكا و بلى «گورگ لە مەرگەلەكەمدايە... وا پى دەچى كەوتىتە ناو كۆزى بىچوہەكانىشەوہ تۆ بلىنى چ بكەم خۆم و مەرگەلەكەم لە ددان و چنگالى گورگ رزگار بكەم!».

بەلى راستە تا كەرەستەى ماددى و مەعنەوى ھەبى بۆ خۆپاراستن، ئومىدى نەجاتبوون و سەرکەوتن زۆرتەر، بەلام وەك ئەو راستىيە و لەويش گرنگتر راستىيەكى دىكە ھەيە دەلى «تا گىروگرفت و خەتەرى كوشندە ھەبى دەبى ئامانج نەھيشتنى ئەو گىروگرفت و خەتەرە پى. خەرىك كەردن بە ئامانجى لا بەلا لەگەل پىداويستى ژيان و بوونى مىللەت ناگونجى».

بۆ مەبەسى روون کردنەوە میسالیکی دیتەوە: با بلین کاک پیروئیک هەزار بوو دەولەمەند بوو. ئا ئەم کاک پیروئە ناپەرژۆی خوشی لە دەولەتە کە ی ببینی تا خو رزگار دەکا لە زۆرداریک کە خەریکە دەولەتە کە ی لی بسەنی... ئیمە هەر بۆ کورت کردنەوە ی موناقدەشە وا رادەنوئین کاک پیروئ دەولەمەند بوو، خو ئەو ی راستی یی بە پیتی زەمانە و لە چاو خەلقی دیکە هەزارتر بوو. کاتیک کاک پیروئ ئانەییکی هەبوو کاک X بیست ئانە ی هەبوو، ئیستا کاک پیروئ بیست ئانە ی پەیدا کردو، کاک X بوو بە خاوەنی 100 دینار یا زیاتر. کاک پیروئ خۆی و بیست ئانە کەشی وا لەبەر دەست و دەسەلاتی کاک X دایە.

من له پشت چاویلکە ی رەشەوە سەیری جیهانی کوردەواری ناکەم. هیندە ی هەر مروئیکی دلخۆش بە بوون و ژین و چارەنووس، ئومیدم هەیه کورد بە مافی نەتەوایەتی خۆی بگا. دەمیکە گەییوم بەو قەناعەتە کە زەمانی توانەوە ی کورد بەسەرچوو. لە تەمووزی 1960 گوتاریکم لە رۆژنامەییکی عەرەبیدا بڵاو کرایەو ه ئەمە یە کیکە لە رستەکانی:

«والکرد جاز العصور التي كانت تسبغ اضمحلال الشعوب وترقین قیدها من سجل الوجود وهو اليوم حقيقة مستعصية على الفناء وتدرج على مهل في مرعاة مطردة التصعيد نحو ذرى تشهده منها الدنيا كما تشهد بزوغ النجم المحتوم في حكم طبيعة الاشياء».

لە هەمان گوتاردا روو دەکەمە خاوەن بیرورای عەرەب داوایان دەکەم بە نووسین کورد بە میلیتە کەیان بناسین چوئکە زەمانە ئەو ناسینە هەر فەرز دەکا:

«فستفرض الايام هذا التعريف في أمد قريب أو بعد أمد قريب. وخير لمصالح الشعوب ان ترقب مخاض المستقبل باحداث التاريخ على اهبة منها وابصار».

سرنجیک بدە گوتە ی «في أمد قريب أو بعد أمد قريب» واتە بەو نزیکانە یا نەختیک دوای ئەم نزیکانە، بەلینە کەم نەخستە دوای زەمەنیک دوور. سالی تی وەر نەسوورایەو ه سەرەتای ئاژاو لە کوردستان دەستی پی کرد. لە ئەیلوول شوورش بەرپا بوو. ئەمە دەگێرمەو ه تا لێم بسەلمینی بە هەموو دل و قەناعەتمەو ه باوهرم

ههیه به نهفهوتانی کورد، قهناعهتهکهه له سۆز و ههستی تهبعی کوردایهتییهوه ههئناستی و بهس، بهلکوو لیکدانهوه و وردبونهوهشی لهگهئدایه. بهئێ کورد میلیهتیکی نهمره، دهکاری زیندووتهی له فرکه دایه ههر دهلێی ئهگهر بېشیهوئ ناتوانی بمرئ. بهلام لهگهئ ئهمهشدا و به رادهی له دنیاییم له ئهجمای گهشه دار و سههرکهوتنی کوئایی کار، ترسم ههیه له ههنگاوی چهوت و بیکههک. مروؤفی ئاسایی که لێ نهشیوابێ نابێ له بهر ئومیدی به ژيانی دواڕۆژی چهند برینیکی بێ لزووم بخاته لهشیوه، یاخود بۆ دڵ خووشی به خهله و خهرمانی سالانی ئاینده خهرمانی وهرزنی ئیستاکهی بسووتینی.

وا بووه دهوڵهتی بههیز و سامان و پر چهک بههوی ههله و رهوتی چهوت دووچاری تهنگزهی کوشنده بوه، کهواته گهلیکی وهک کورد، که خوی له تهنگزه دا بێ و هیزی بهرگری و ههلهت بردنی له پیداوێستی ههلهکهوت کهمتر بێ، دهبی ههله و خلیسکان چی بهسه ر بێنی! که ئهمه وایی، بېگومان وایشه، دیاره خو به سههوو بردن یا سههوو کردن له ئاست ژيان و ئهدهبی بوێژیک - وهک حاجی - ده رگهی سههووی گهوره تر دهکاتهوه له کاری زلتردا، چونکه به جوړیک عهفهوی ههنگاوی نووسهر یاخود خشکهی خامه ی له ئهدهبهوه دهروا بۆ پرسپاره کانی فلهسهفی و سیاسی و ئابووری و کومه لایهتی، که ئهمانه ههموویان مهوزووعی ئهوتون دهبنه بنگه بۆ تهسهووری واقع و دهستنیشان کردنی خهبات و جوولانهوهی تایبهتی بۆ سهرخستن و پېشخستنی ئهو واقیعه. دهوجا نووسه ریک که له ههوه ل پیتی نووسینی ده رباره ی ئهو بوێژه لایه نی چهوتی گرت و حهقیقه تی خسته ژیر پێیه وه... که نووسه ر رازی نه بوو به چۆنیه تی راسته قینه ی ژيان و فکر و ئهدهبی ئهو بوێژه و له رینی راستپووشی و داتاشین و ههله به ستنه وه شتیکی ساخته ی پیکه وه نا، دیاره نووسینه که ی که له سه ره تاوه وهک جوگه له ییکی تهسکی درۆزن له کانیای شه خسی بوێژه که هه لده قولی، به ره به ره زیاد ده کا به تیکه لپوونی لیکدانه وه و لیکۆلینه وه ی هه مه چه شنه ی ده سکرد و هه له به ستراو له هه موو مه ی دانه کانی فکره وه تا ده بی به رووباریکی پان و قوول و شه بۆلاوی پزاوېژ له هه له و فهند و فیل.

هه له به ت نووسه ریک که رازی نه بوو به راستیه کی پېش سه د سال و دوو سه د سال و لپی وه ته نگ هات تا بهر گیتی دروی له بهر ده کا که خوی که یفی پێ دئ، دیاره ئهو نووسه ره له عاستی ئیمرو دا زیاتر وه ته نگ دئ و له جیانی بهر گیک چهن دین

به رگي درؤي له بهر ده كا. بؤ ميسال ده ليم «ملحد» يكي ئيمړو هيچ له «الحاد» هكه ي كه م نايته وه ته گهر حاجي قادر نويز كهر و له خواترس بووي. خواناسي حاجي وهك ته وه نيه ئيستا فهيله سووفيك خهريك بي ئيسپاتي بووني كردگار بكا چونكه كه ئيسپاته كه كرا ئيلحاده كه كه به درؤ ده خريته وه. ده وجا كه «ملحد» به وه رازي نه بي حاجي قادري پيش سهد سال نويز كهر بووي دياره ده رگاي هه موو «مناقشه» ييك ده به سي له رووي باسي لاهووتي: له وندهش ناو هستي به لكوو كه ده سه لاتي بوو سزاي قورسيش داده ني بؤ پياواني لاهوت و هه موو جوړه باوه ريكيان. ده توانين بلين ته و تهرزه «ملحد» له رووي ته سكي ميشك و بيحه و سه له ييه وه وهك قه شه يكي سهرده مي «گاليلو» يه كه برياري سووتاندي هه موو فله كناسيكي ددها بيگوتبايه زه وي به ده وري رؤژدا ده خولته وه. (ثم ميسالهم هيتايه وه به نياز ي روون كردنه وي مه بهس. دنا ليره دا ده خليكم نيه به سهر ئيلحاد و ئيمان وه و به هيچ جوړ نامه وي بجمه وه ناو گو مي ته و باسه وه).

خاوه ن باوه ري سياسي وهك كابر اي «ملحد» و له و دلگه رمتر جهنگ ده كا له دؤي ته و راستيانه ي كه حه زيان لي ناكا، چونكه «الحاد» مه وزو ويكي نه زه ريه و ده خلي راسته و خو ي به سهر سوود و به رژه و هنده وه نيه. له فهرزي «ملحد» له ده مه ته قه دا ژريش كه وي ههر قسه ده دؤر يتي، پاره و پوليك هه يي له جي خوي ده مينته وه. به لام سياسه ت نه زه ريه و به رژه و هنده، به قه دهر تيشكاني سياسي له نه زه ريه دا به رژه و هنده شي تيده شكي. ده وجا بؤ خوت سياسي و «ملحد» به يه كدي بگره له رووي پيدا گرتن و سوور بوون له سهر هه له و ده سكار ي.

دوور نيه فرچك گرتن به دژكاري و لايه نگر ي (خصومة وتحيز) له ر ي ته سكي ميشكه وه مړؤف بگه يني به پله ي خو هه لقوتاندي له هه موو سهر و به ريكي ژياني رؤژانه ي خه لق. رهنگه له جوړي گوزهران و به ريوه چوونه وي تي كا تا سهر ده گه يني به مؤديلي جلك و شه كري چايه و خوي چيشت. ته وي ليره دا ده ليم چ «مبالغه» ي تي دا نيه. ميشكي ته سك كه ده سه لاتي بوو جيهان به بي مي زاجي ناله باري خوي له قالب ددها، ههر كاتيكيش رووداو و هيا مي زاجي خه لق ته و قابله ي نه سه لماند ته وسا به هيمه تي كوته ك رووداو و ميژوو و خه لقيش سهر نهرم ده كا بؤ كه يفي خوي و هه ژار و يهك به لگه ش ديتته وه كه خوي راسته و جيهان چه وت.

له فهرزی خۆی پێی نه کرئ دهلیلان بێنیتهوه ئهو کاره به قۆنتهرات دهدا و کرئ گرتیه زیرهک و پسپوڤی بو دهگرئ.

به لئ سهرهراي ئهوه که مهنتیق و لیکدانهوه دهمانگهیهنی بهو قهناعهته که سنووریک نیه بو دژکاری و لایهنگیری، رووداوی میژووش باسی ئهوتۆمان بو دهگیریتهوه له ههوهسبازی دهسهلاتداران که ههر به جارئ بمانتوقیتی لهو ئافهتهی خو به سههوو بردن و سووربوون لهسهر ههله. قهسابخانهی کارهساتهکهی «خلقی قرآن» له سهردهمی عهباسیه کهن یهکیکه لهو بهرهممه جهرگهری دژکاری و لایهنگیری. دویتی و پیریش هاوتای ئهو رووداوه کونه رووداوی تازهمان دیوه به چاوی خۆمان ئهنده دزیو و درنده بوه ئهگهر رهحمیکمان به خۆماندا بیتهوه و ئیسافیک له گهڵ راستیدا به کار بێنین له خۆمانهوه دهکهوینه دزی «دژکاری» ی بیلزووم و «لایهنگیری» ی ههوهسبازانه، چونکه دهبی ئهوه بزاین چیلکه و داره سووتهمهنی ئهو جهههنمه من و تۆین یا کوڤ و برا و برادهرممان. که رهحمان به مروؤی نهاسراودا نهیی با رهحم به خۆمان بکهین.

سهیر ئهوهیه زۆرداریک یا باباییکی دهسهلاتدار که خهلق دهتوقیتی تا سهریان پێ دانهویتی بو باوهری خۆی، وا دهبی دواي کارهسات و ئازاردانی بی سامان و نارهوا، واز لهو باوهره دیتی و دهچیته سهر باوهریکی تا بلتی جیاواز، ئهوساش سهر له نوئ ئازاری خهلق دهدا بو ئهوه لهگهڵ خۆیدا باوهرگۆرییان پێ بکا. ههندی جار قهوماوه ئهو شهخسه یا ئهو لایهنه چۆته سهر باوهریک که لهمهوپیشت به کفری حیساب دهکرد و خهلقى لهسهر دهکوشت. چهند خوشت دهبوو ئهو لایهنه سزای خوشتی دابا وهک هی خهلق چونکه ئهویشت وهک ئهوان تاوانباره به گهز و گرینی خۆی، واته به قسه و کردهوی خۆی دهیگیرئ نهک به هی من و تۆ.

ئهوانهی لایهنگیری و دژکاری دهکهن له مهوزووعیکدا ههموویان له یهک ڤاده و ئهندهدا نین. هۆی ئهو جیاوازییهش یهک و دوو نیه به لکوو به پێی چهند و چۆنیهتی بابته و ههلهوستی شخس و رهوتی ژبانی و عهوامیلی دیکه جوڤ جوڤه که نایینه ئهژمار دژکاری و لایهنگیری له کهسێکهوه تا یهکیکی دیکه تهفاوتی دهبی و توند و شلی پهیدا دهکا.

له عاست حاجی قادردا دژکاری و لایه‌نگیری گهنجیکی کۆبی له هی جینگه‌یینکی دیکه ئاشکراتر و به‌هیزتره به هۆی ئه‌وه‌وه که هاوشاریه‌تیی کۆیینک له‌گه‌ل «حاجی» دا ههرجینک بووبی و ههرچۆنیک ژیاپی و رابواردیی له رابردووی باپیرانی ئاکره‌یی و خانه‌قینی و ئیستاکه‌ی خۆیان که‌م ناکاته‌وه. به‌لام ههم به حوکمی مه‌نتیق و ههم به پپی ئه‌وه که له مه‌وقیف و نووسینی هه‌ندی که‌سانی کۆبی ده‌بینم و ده‌خوینمه‌وه دیاره به لای ئه‌وان کۆبیانه‌وه ئه‌گه‌ر حاجی قادر به جۆریکی که خۆیان ده‌یانه‌وی بخریته پینش چاوان و په‌یوه‌ندی و دۆستایه‌تی له‌گه‌ل ناسراوانی کۆیه‌ی سه‌رده‌می حاجی ته‌فروتوونا نه‌کری، ئا ئه‌و حاجی قادره و یاد و بیره‌وه‌ری و شیعری به‌که‌لکی ئه‌وان نای، چونکه به‌لایانه‌وه حاجی قادری راسته‌قینه له ده‌ست ئه‌وان ده‌رده‌چی و ده‌بیته سامانیکی مه‌عنه‌وی بۆ شوینه‌واری ناسراوه‌کانی هاوچه‌رخ‌ی حاجی.

گهنجیکی کۆبی کالی تازه میتشک پزاو و خاوه‌ن بیر و باوه‌پکی لایه‌نگیر خۆشیه‌ک هه‌ست پی ناکا له‌وه‌دا که حاجی قادر دۆستی هه‌ماغا بووبی و یا شیعری به‌ئهمین ئاغادا هه‌لگوتیی. خۆ هه‌ماغا و ئهمین ئاغا، خزم و که‌س و باب و باپیری ئه‌و نین. نه‌ک ههر هه‌ستی خۆشی له‌و دۆستایه‌تییه و پیندا هه‌لگوتنه ناکا به‌لکوو حاجی قادری ئه‌وتۆپی ههر ده‌ست نادا بۆ ئه‌و. بۆیه تا ده‌توانی خه‌ریک ده‌بی رووپه‌ره‌ی دۆستایه‌تی حاجی له‌گه‌ل ناسراوانی ئه‌و ده‌مه‌ی کۆپیدا ده‌سپه‌ته‌وه و وینه‌ییکی ده‌سکرد بۆ په‌یوه‌ندی حاجی له‌گه‌ل زه‌مانه‌که‌یدا دروست ده‌کا. وه‌نیه ئه‌مه‌ش کاریکی ئاسان بی، چونکه خۆشی بی و ترشی بی حاجی هه‌موو ژیاپی که له کوردستانی عیراق و ئێراندا رابوواردی له نینو مه‌لایان و ناودارانن ئه‌و ده‌مه‌دا بووه، ده‌سه‌لاتی بوژی و پزانی بلیمه‌تیشی ههر به‌هۆی ئه‌و نزیکیه‌ی له‌گه‌ل ئه‌واندا که‌شه‌ی کردووه. ئیتر مه‌علومه‌ سپه‌نه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی حاجی له‌گه‌ل مه‌لاکان و ئاغانی ئه‌و ده‌مه‌ی کۆپیدا راسته‌وخۆ ده‌بیته سپه‌نه‌وه‌ی سه‌رپاکی ژیاپی حاجی به‌ر له سه‌فه‌ری بۆ ئه‌سته‌مبول.

بۆ بیتالیعی پیاوی لایه‌نگیر دیوانه‌که‌ی حاجی هینده شایه‌دی تیدا به‌ بۆ ئه‌م راستیه‌، خامۆش کردنیان به سووتاندنی دیوانه‌که نه‌بی ناکری. بۆ ههر مه‌به‌سیکی که ئه‌و لایه‌نگیرانه چه‌زی لی ده‌که‌ن ئه‌گه‌ر حاجی یه‌ک دوو به‌یتی گوتی، بۆ

سەپاندنى عەلاقەى لەگەل ناودارانى دەورى خۆى چوار پىنج بەيتى گوتووه.
وەزەيکى يەكجار نارەحەتە بۆ ميزاجى مروڤى لايەنگير.

بەلاى يەككى وەك من، يىتەرەفى يىلايەنگيرى، كە مەبەسى گوتنى حەقىقەت بى و
ئەو حەقىقەتە ھەر چىيەك بى با بى و پىي وەتەنگ نەيى، زۆر بە دلّى خۆشەو
دەلّيم كورد و حاجى بەختيان يار بوون لەوودا كە حاجى كەوتە سەر خويندنى
مەلايەتى و رەفاقەتى پياو ماقوولانى دەورى خۆى. بەھۆى ئەو خويندەو رەفاقەتەو
بوو لە گەنجىكى عادەتى لادىوہ بوہ شاعيرىكى ناسراوى پەنجەنيشان و خاوەن
كەرەسەيىكى زىھنى و مەعنەوى ئەوتۆ كە رىي ئەستەمبولى بۆ كەردەوہ و جيگە و
مەقامى لەويندا بۆ ئامادە كرد.

وەك دەزانين لە پرووى وەفاكارى و بى گريوگالييەوہ حاجى ئەو راستىيەى لەبىر
نەچو و تا رىا دۆستەكانى دىزىنى فەرامۆش نەكرد. تۆ بلىنى لەبەر كام ھۆى
جەنوكاويى دەبوا حاجى وا نەيى؟ كە رابوردووى خۆى سىپايەوہ و رەفيقەكانى خۆى
لە دلّ دەرھاويشتيان ئەو بەتالاييەى بە چى چاكتر كەردبايەوہ؟ خۆ ئەوسا وەك
ئىستا مامۆستاي لايەنگيرى نەبوو بە خىرى خويان حاجى باويئە سەر ماخوليايىك
لەگەل مەيل و ئارەزووى خوين گەرمى ئىمرۆ بگونجى. ھىشتا كوردەوارى بەھۆى
تازە دەھاتوو فيرى جينودان نەبووبوو بە دەرەبەگ و بۆرجوازي و كۆنەپەرستى تاكوو
حاجى قادريش لەو بەرەكەتە ھەندىكى پى گەشتبا و بيكرىدا بەھانەى فەرامۆش
كردنى رابردوو.

حاجى لە رەفاقەتى ئەمين ئاغا و حەماغا و حاجى مەلا عەولا لە سوود بەولاوہ
نەيدىبوو تا بکەويئە دژى ئەو رەفاقەتە. بە پىي باوهرى ئەو سەردەمەش ھىچ
كامىك لەوانە خراپەيان نەبووہ تاكوو حاجى لە رىي نىشتيمانپەرورەيىوہ پەيوەندى
شەخسى و رەفاقەت لە بىر كا و بکەويئە سەر بارى دوشمنايەتيان.

حاجى نەتپاک بەخەيالیدا نەدەھات و لە غەيبشەوہ نىداى نەيىستبوو رۆژەك لە
رۆژان گەنجى ئەوتۆ پەيدا دەبن لە شارەكەى، كە خويان بە خەسارەتمەند دەزانن
لە چۆنەتپى راستەقىنەى ژيان و رابواردنى ئەو. دەتوانم لىرەوہ شايدەى بدەم بۆ
حاجى ئەگەر ئەمەى زانبا لە پرووى دلسۆزيەوہ ئامۆژگارى دەكردن لە ھىزى
قەلەم و زمان و فكريان بۆ خزمەتى راستى بەكار يىتن چونكە راستى نەيى، بەكەلک

زوربه‌ی گهل نای. دروست کردنی شت له‌سەر درۆ وه‌ک که‌له‌کی په‌رۆ وایه یا خیرا ژیرئاو ده‌بی یا خود ده‌بی به‌ ئه‌رکیکی هه‌میشه‌یی سه‌روای که‌ی.

دوشمنایه‌تی راستی جگه له‌وه سه‌ر ده‌کیشیته‌وه بو دوشمنایه‌تی گهل، تا بلیی کاریکی به‌ سفت و سوپه بو گیانی ئه‌و که‌سه‌ی ده‌که‌وێته‌ دژی راستی. لیره‌دا میسالیکت بو دینه‌وه‌هه‌ بایی قه‌ناعه‌ت هینان بکا. حاجی ده‌لی:

دوو ئاغای ماوه وه‌ک بیستوو مه‌ ئه‌خبار
ئهمین ئاغا و هه‌ماغای «صاحبی» کار

گومانته‌ نه‌بی ئه‌و به‌یته به‌قه‌د خه‌نجه‌ریک له‌ ناخی دلی هه‌موو که‌سیک کار ده‌کا که‌ دژی دۆستایه‌تی میانی حاجی قادر و ئه‌مسالی ئهمین ئاغا بی. به‌لام ئه‌و به‌یته به‌نیسه‌ته گه‌نجیکی عاده‌تی کورد، که‌ دژی ناودار و خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بی، وه‌ک خه‌نجه‌ر به‌یه‌ک ده‌م برینداری ده‌کا ئه‌ویش ده‌می «موضوعی»، که‌چی گه‌نجیکی ئه‌وتۆبی کۆبی له‌و به‌یته‌دا به‌ هه‌ردوو ده‌می تیغه‌که‌ بریندار ده‌بی، «ذاتی» و «موضوعی»، چونکه‌ سه‌ره‌رای ئیشیکی که‌ راسته‌وخۆ له‌ واتای به‌یته‌که‌ بو‌ی په‌یدا ده‌بی جاریکی دیکه‌ش هه‌ست به‌ ئازار ده‌کا له‌وه‌دا که‌ رابردووی خودی خۆی زامدار بووه به‌ ناو هینان و ریز لیگرتنی ئینسانی ئه‌وتۆ له‌ شاره‌که‌یدا که‌ به‌ هیچ جو‌ریک له‌ گهل خۆیدا په‌یوه‌ندی نه‌ی و له‌ هیچ روینکه‌وه‌ بو‌ی نا‌کری له‌ ناو و شۆرته‌ی به‌شدار بی. وه‌ک بلیی دره‌وشانه‌وه‌ی ناوی ئه‌و ته‌رزه‌ که‌سانه‌ له‌ کۆیه‌ی سه‌رده‌می حاجی قادردا تاریکی و نادیارای و بیتاوی بایی ئه‌و ئاشکرا تر ده‌کا، بو‌یه‌ زامی ئه‌و له‌ به‌یته‌که‌دا له‌ زامی که‌رکووکیه‌کی هاو‌باوه‌ری خۆی به‌ ئازار تره‌. ئه‌گه‌ر که‌رکووکی بو‌ بابته‌ شین بکا، کۆیه‌که‌ بو‌ خۆی و بابته‌که‌ی.

هه‌له‌وه‌ستی وه‌ها ئه‌زمونیکی (امتحان) نه‌فسی بی پینچه و په‌رده‌یه بو‌ مرو‌ف چونکه‌ تا خۆی به‌ که‌م بزانی ده‌که‌وێته‌ دژی گه‌وره‌. هه‌ر بو‌یه‌یه‌ مرو‌فی بیده‌سه‌لات کاتی ده‌سه‌لاتی بوو له‌ خۆی ده‌رده‌چی و ره‌فتاری له‌ گهل خالقا در ده‌بی. ده‌یه‌وی تۆله‌ی سه‌رده‌می لاتی و بیده‌سه‌لاتی خۆی له‌ عاله‌م وه‌رگری. ئه‌و که‌سه‌ی میژووی راسته‌قینه‌ ده‌سه‌رپه‌وه‌ و سه‌ر له‌ نو‌ی میژووی ده‌سکرد ده‌نووسپه‌وه‌، نیازی رواله‌تی هه‌رچی بی، له‌ قوولایی دلی خۆیدا خه‌ریکه‌ چوارچینه‌ییک دروست ده‌کا له‌ ده‌وری

ناو و ویتەى خۆى تا له ئارايشتى زیاد كا. بايى شارندنهوى ناوى مرؤفى به شۆرەت، خۆى و ناوى دىتتە پىشەوه و كورپنى پتوه ده كا. بچوو كى شەخسىيەتيشى هەستىكى حەسانهوى پى دەبەخشى له سړينهوى ناوى هەر ناودارىك. گەلى جار لەم رەفتارەدا رەگىكى نەخۆشى «سادىزم» خۆ دەنوتنى تا دەبينن كابراى مېژووگۆر وەك نەخۆشى سادىست كه له ئازاردانى نىچىرەكەى لەززهت وەردەگرئ ئەویش له گۆرىنى مېژوو و سړينهوى ناوى مرؤفى گەوره پسپۆريه كى ئەوتۆ بەخەرج دەدا له دەسلەتاتى «تمثيل و افتعال» دەردەچى، وەك زەنەك له ميانى خۆى و كردارەكەى. دەوجا قوربەسەر راستى و سوودى گشتى و گۆران و پىش كەوتن له دەست مرؤفى وادا.

سرنجىكى له سەرەخۆ و بى پەلەپەل بۆت دەردەخا ئەم نەخۆشيهى سادىزم گيانى رپووخينەر هۆى ئەوهيه له هەموو هەرا و بگر و بكوژينكا تاقمىك هەن له ريزى هەرە پىشەوه خەنجەربازى دەكەن، هەرايه كە رەش بى يان سوور يا زەرد. هەر هەمان هەوهسى لەوەرگەى دركاوى و خويناوييه ئەم تاقمە وا خۆش جلهو دەكا بۆخۆگۆرى و جىگۆرى به پى گۆرانى رەنگ و جى زەماوهند.

له سالانى 1958 و 1959 دا كه گيانى شۆرشيگى لای زۆر كەس گەيشبووه پلهى «چەپرەوى منداڵانە» دەسته و تاقمى ئەو خوينكو لاوانە و دەمار هەلپەشتوانە به قەبرستانەكانى كۆيتدا وەربوون و ئەو كىلەقەبرانەى تەوش و تراش كرابوون و شتيكيان به سەرەوه نووسرابوو شكانديان. يەك كىلەو كىلانە هينەكەى قەبرى حاجى بەكرتاغا بوو، كه مېژوو مەرگى به شيعر لى هەلقەندرابوو، شيعرەكەش هەلبەستى حاجى قادر بوون. داوا دەكەم له خوینەرى كورد له گەل مندا نەختىك هەلۆهست بكا تا بەهۆى وردبوونەوه واتاى تەواوى ئەم كارەساتە بنىشتە دليەوه.

وابوه له نيو ميللەتيكدا شۆرش بەرپا بووه و له كاتى هەوێل تەقینەوهى شۆرشەكەدا دەست دريژى كراوه بۆ رپووخاندن و سووتاندن و كارى نارهوا. ئەوهى رپوخواه كاخيک بووه، ئەوهى سووتاوە فابريقه يىك وەيا مۆزەخانە يىك وەيا بنگە يىكى ئابوورى وەك بانق و سەرپافخانە. شۆرش بەرپا بووه و خەلق تىيدا خرۆشاوه و دەستى كردوو به رپووخاندنى كاخ و سووتاندنى فابريقه و بانق. كاخ و فابريقه و بانق هەبوون بۆ رپووخاندن و سووتاندن. بەلام له كۆيهى سالى 1958 شتيك نەبووه بنیاد

نرابی و کەلکی ڕووخاندن و لەناوبردنی بووبی لە کێلە قەبر بەولاولە. زیندووەکان شتیکی ئەوتۆیان نەبوو، لێیان بە زیاد بگیرێ تا خۆینگەرەمیک بەهۆی لەناوبردنی کرمی دلی خۆی بکوژێ، ناچار کەوتە گیانی مردوو. تەنھا درووشمیک بە جیهانی زیندوانی دەلکاند و شوپنەواری دەپاراست کێلە قەبرەکەی بوو، نە ملک و نە مال و نە منداڵ، ھاوڕێی گۆرستانی نەبوون. وەک تەزکەرە ی نفوسی زیندوان ئەو هیندە بەردە نووسراوەی هەبوو پێی بناسریتەو، بە زەبری چەکوچ و کوتەک کاکێ خۆینگەرەم لێی ورد و خاش کرد.

وەی ئافەرىنت لێ بێ ڕووداو، دەک دەستت خۆش بێ کارەسات، چەند جوان بە بەلاغەتی وشە و ھونەری ڕیشە نوخشە ی ئیفلەسی «ماددی و مەعنەوی» خۆمان بۆ دەکیشێ و بەتالی و جودمان دینە پێش چاوان تا ڕادە ی شیوەن بۆ خۆ کردن و بێز لەخۆ ھەستان. «سالم» لە جوابە کەیدا کە بۆ «نالی» نووسیوە و داد و فیغانی کرد لە دەست ستمی تورکەکان، لە بەیتیکدا ئەمە دەلی:

سالی ھەوێ بوو دریا بەرگ و باری شیخ ھەواس
ڕۆمی ئەوێندە شوومە لە شەخسێش دەدا زەرەر

بە خەون و خەیاڵی «سالم» نەدەھات ڕۆژگار ئەوێندە گالتهچی بێ لە بن باخەلیدا کارەساتی ئەوتۆ ھەلگرێ دوا ی سەد سالیکی لە «شوومی ڕۆمیان» بیکە بە چیرۆکیکی شانۆگەری تراجیدی - کۆمیدی لە گۆرستانی کۆبەدا ئاكتۆری چیرۆکە کەش گەنجی شۆرشیگری تیگەیشتنوی عیلمانی کوردی کۆبی بێ، نەک جەندرمەییکی داگیرکەری نەخویندەواری بێرەحمی عوسمانی.

ئەم برە شیعرە ی کە بە سەر کێلە قەبرەکە ی حاجی بەکر ئاغاوە بۆ میژووی مردنی بە حیسابی ئەبجدە تیدا دیار کرابوو. وەنیە پەرۆشم بۆ بزربوونی خودی میژوو کە بێ، چونکە سالی مەرگی حاجی بەکر ئاغا سالیکی دیارە و لە چەند جیگایاندا تۆمار کراوە، بەلام ئەو ی بۆی بە پەرۆشم بزربوونی برە شیعرە کەبە، چونکە لە نموونە ی ھونەری میژوو دەرھێنان بە شیعر تاکە یەکیکی حاجی قادریان بە دەستەوہیە کە بۆ مەرگی «کەیفیی جوانرۆیی» دایناوە و لە دیوانە کە ی نووسراوەتەو. عادەتەن شاعیر بە یەک دوو نموونە دانامەزری ھەلبەت حاجیش لەو بابەتە ی تری ھەبوو

و فوټاون. جا ټه گهر ټهم ميټزوهی مهرگی حاجی به کر ټاغا مابا هه نديک يارمه تی ده داین بو دیار خستنی پایه ی هیزی حاجی له م جوړه هونه رده ا.

له بیرمه خوالیخوش بوو «فه تاح ټاغا ی حه ویزی» شیعره کانی له بهر بوون و ده یخوینده وه. به داخه وه له و زانینه ی ټهو من سوو دم وهرنه گرت و شیعره کانم نه نووسی هوه. خو مروف وه نیه ههرچی بیستی تو ماری کا، به بیریشیدا نایی ههل که له ده ست چوو ناییت هوه. تو بلای کورانی فه تاح ټاغا یا خزمانی نزیکي ټهو، که هه موویان نه وه ی حاجی به کر ټاغان، ټهم شیعرانه یان نه پاراستی.³

³ - دوا ی ماوه یی که له نوو سینی ټهم مه وزو ووه له تهره ف کاک کازمی فه تاح ټاغا وه شیعره کانم بو هاتن. وا لی رده ا تو ماریان ده که ین له گهل سیاسیکی پر به دل که فریام که وت و په رو شمی دامر کانه وه:

شیدم دیشب افغان زن و مرد

صدا اه کند بر طاق زبرجد

بگفتم چیست این افغان، مردی

کشید اهی ز سوز از سینهء سرد

پگفتا مر ندانی کز جهان رفت

ابو بکری انیس غار أحمد

بگفتم چیست تأریخ وفاتش

بگفت «وا ثانی ثنین محمد»

رسته ی «وا ثانی ثنین محمد» به حیسابی «ابجد» سالی 1270 ده گریته وه. به لام ټه وه ی تیینی ده کرئ که وشه ی «ثنین» هه مزه که ی په ریوه. حاجی ده ستووری په راندنی هه مزه که ی داوه به خو ی له ری ټه وه وه که هی «صل» ه و هی «قطع» نیه و ناخویندریته وه که ټهمه له عورفی شاعیران جایزه. ټه گهر هه مزه که بگه ریته وه بو ناو شیعره که ساله که ده بیته 1271، راستیش ټه وه یه حاجی به کر ټاغا له 1270 دا مردوه.

خوێنه‌ری کورد بانگێشتن ده‌که‌م بۆ ئه‌وه هه‌رچی له‌ که‌له‌پۆری کۆن و به‌ره‌می نوێ دیته‌ به‌رده‌ستی بیاننووسی و له‌ گۆشه‌ییکی ماله‌ که‌یدا بیانپاریزی، نه‌کا له‌ دوایدا به‌رۆش و هه‌سه‌رتی له‌ ناوچوونیان ئه‌نگوستی نه‌دامه‌تی پی بگه‌زی.

له‌ باوکی خۆم بیستوو «ئێبراهیم ئه‌فه‌ندی هه‌یده‌ری» که‌ سه‌رده‌میک «شیخ الاسلام» بوو له‌ ئه‌سته‌مبول و به‌ زۆری دیده‌نی و رابواردنی له‌ گه‌ل حاجی قادردا بووه‌ گه‌لی باس و له‌تفه و نه‌وادیری حاجی گێراوه‌ته‌وه. ئه‌وه‌نده‌ی ئه‌و شاره‌زایی به‌ ژبانی حاجی بوه‌ ئه‌گه‌ر نووسرابایه‌ یه‌ک دێر له‌ ڕوو په‌ره‌ی ئه‌و ڕۆژگاره‌ به‌ ناته‌وایی نه‌ده‌مایه‌وه. ئێبراهیم ئه‌فه‌ندی باسی کرد بوو که‌ حاجی لای پیاوه‌ گه‌وره‌کانی ئه‌وسای ئه‌سته‌مبول ڕیزی لی گێراوه‌ و له‌لایه‌ن ده‌سه‌لاتدارانی ده‌وله‌ته‌وه‌ وه‌ک پیاویکی گه‌وره‌ و ناودار په‌فتاری له‌ گه‌لدا کراوه. هه‌ر ئه‌ویش باسی کرد بوو حاجی قادر تا مردن ته‌رکی نوێژ و تاعه‌تی نه‌کردوه‌ و له‌و زه‌مینه‌دا گوته‌تی وا به‌ ئومیدی بوونی دواڕۆژیک ئه‌و نوێژ و په‌رسته‌ ده‌که‌م، خۆ ئه‌گه‌ر ئومیده‌که‌ گه‌یشه‌ جی ئه‌وا پێی ناوی شتیکی تیدا بلییم. ئه‌گه‌ر چه‌شنیکی دیکه‌ش بوو زه‌هره‌م نه‌کردوه. قسه‌ی وا له‌ پیاوی دیکه‌ش ده‌گێر نه‌وه‌ به‌لام مانعیکی نه‌ له‌وه‌دا یه‌ک قسه‌ دوو که‌س یا زیاتریش کردیتیان.

من گومانیکم نه‌یه‌ له‌ راستی گێرا نه‌وه‌کانی ئێبراهیم ئه‌فه‌ندی چونکه‌ سه‌ره‌رای په‌وه‌شتی به‌رزی خۆی که‌ ڕی نادا به‌ گومان کردن له‌ قسه‌کانی موجیییکیش نه‌ بۆ گومان لی کردن. له‌ بنه‌ماله‌ی هه‌یده‌ری ئه‌گه‌ر که‌سیک هه‌بی خه‌به‌رداری ئه‌و مه‌وزوو عانه‌ بی که‌ له‌ ئێبراهیم ئه‌فه‌ندی وه‌رگیراون وه‌ک پنیوستی میلی ده‌بی به‌ نووسین بیپاریزی.

به‌ پێی گێرا نه‌وه‌ی ده‌ماو ده‌م و له‌ هه‌ندی زه‌واهیره‌وه‌ پیم گه‌ییوه. زۆر و که‌م ئه‌م مه‌یله‌ی شاردنه‌وه‌ی راستی و سه‌رینه‌وه‌ی ڕووداو، له‌ بیر هه‌ریه‌که‌ی حاجی قادر که‌ له‌ هاوینی 1971 دا له‌ کۆی به‌ریا کرا، خۆی خسته‌ به‌ر هه‌ست و پێش چاوی خه‌لق. هه‌ر چه‌ند نه‌متوانی به‌ بروسکه‌ نه‌بی تیییدا به‌شدار بیه‌لام تا راده‌ییک چۆنیه‌تی بیر هه‌ریه‌که‌م زانی. خۆ ئه‌وه‌ی راستی بی له‌ ژبانمدا چ به‌ خوێندنه‌وه‌ چ به‌ بیستن هێنده‌ ده‌رسم وه‌رگرتوه‌ که‌ ئه‌گه‌ر حازریش نه‌بیم له‌ ئاهه‌نگی وه‌هادا بتوانم به‌ چاوی «تصور» گوزارشته‌که‌ی بینم یاخود هه‌ر نه‌بی چاوه‌نۆری شتی نێزیک له‌ واقعی ئاهه‌نگه‌که‌ بکه‌م.

به‌داخه‌وه، وهك چاوه‌روان ده‌كرا، بیره‌وه‌رییه‌كه به‌جۆرك ئاراسته‌كرا ناوی
 هاوچه‌رخه‌ناو‌داره‌كانی كۆیه‌ی سه‌رده‌می حاجی قادری سڤیه‌وه و له‌ناوی بردن، كه
 ئەمه‌راسته‌وخۆ میژووی سه‌د سالیکی كۆیی ده‌بیچیتیه‌وه و كانیاوی سه‌رچاوه‌ی ژیان
 و ئیلهاماتی حاجی قادر وشك ده‌كا. له‌وه‌ش واز بیته، كه‌ناكری وازی لی بهێنری،
 چه‌رخ‌ی نۆزده‌م جی بهێله‌بۆ چه‌رخ‌ی بیسته‌م كه‌له‌بیره‌وه‌ریه‌كه‌دا مونا‌سه‌به‌ی جۆر
 جۆر هینابوو‌یه‌باسه‌وه. له‌زنجیره‌ی ناوی شاعیرانی كوردی ده‌وری ئیستاكه‌و
 رابردووییکی تازه‌دا ناوی مه‌لای گه‌وره‌به‌سه‌ر زمانی خاوه‌ن گوتاردا نه‌هاتبوو. ناوی
 بی و نه‌یی ڤووناكتیرین چرایه‌کی كوردی كه‌وا له‌سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه‌تا
 سالی 1943 نه‌ك هه‌ر كۆیی به‌لكوو ئاسوی فكر و حه‌قیقه‌تپه‌رستنی سه‌رانسه‌ری
 كوردستانی به‌تیشکی تیژ و بییه‌روای خوی ڤوون كردیته‌وه‌مه‌لای گه‌وره‌یه.
 نیسه‌ته‌ی مه‌لای گه‌وره‌له‌گه‌ل كۆیی ئەو نیسه‌ته‌یه‌كه‌له‌به‌یته‌شاكاره‌كه‌ی
 «حمدی»دا دیته‌به‌رچاو:

یامه‌دینه‌بی نه‌بی بی یا نه‌جه‌ف بی بی عه‌لی
 شاری غه‌زنه‌ش ئیسته‌بی مه‌حموده‌وه‌ك «داری كه‌لی»

منیش لی‌ره‌دا به‌پیتی داخوازی جیگه‌و به‌ناوی عوزر هینانه‌وه‌له‌جیاتی
 سه‌رپه‌رشتیکه‌ره‌كانی بیره‌وه‌ریی حاجیه‌وه‌ئهم‌فه‌رده‌پیشكه‌ش به‌گیانی به‌رزی
 «حمدی» ده‌كه‌م.

باوه‌قوش لیی خویندوه‌ئهم‌شاره‌بی زه‌وقه‌و سه‌دا
 یا نه‌خۆ خامۆشه‌كۆیی بی چرای كاكی «جه‌لی»

مه‌لای گه‌وره‌بی یا هه‌ماغا یا حاجی به‌كر ئاغا، ئەمانه‌تازه‌له‌من و تۆ بی‌نیاز بوون!
 هه‌رجی بۆیان بکه‌ین نو‌قته‌یه‌ك له‌په‌ره‌ی مردنیان ره‌ش ناکاته‌وه‌و زه‌رپه‌ییك له‌
 خاکی سه‌ر قه‌بریان كه‌م ناکاته‌وه‌. به‌لام ئەسه‌ف و سه‌د ئەسه‌ف بۆ ئەو بی‌رهمیه‌
 له‌گه‌ل خۆمانی ده‌که‌ین له‌دژکاریمان به‌رانبه‌ر كه‌سانیکی ناویکیان بۆ كۆیی
 دروست کردوه‌و له‌سه‌رده‌می خۆیاندا شۆره‌تی پیاوه‌تی و جوانمه‌ردییان شانازی

بۆكۆيى پىكەيتاۋە. سەدان ھەزار كەس ھاتن و ژيان و مردن لە مەلەندى كۆيەدا
 ۋەك نەقشى سەر ئاۋ، نە ناۋ نە نىشانىكىيان لى بەجى نەما، نە خۇيان و نە
 رۆژگاريان بەبىرى كەسدا نايەن و مېژوو ۋاي فەرامۆش كىردوون ۋەك ھەر
 نەبووبن. جا ئەگەر ھەموو كۆيى بەۋجەشنە بى ناۋ و شوئەوار ژيابان و مردبان
 دەبا شيوەن بكەين بۆ ئەو رابردوو بەكەلەك و ھىچ و پوۋچەمان. عەرەب گوتەنى
 «قحط الرجال» نەبى بۆ دەبى ناۋدارىك لە كۆيى پەيدا نەبووبى، كە ناۋدارىكىش
 ھەبى بۆ دەبى ئىمە ئىعدامى كەين.

لەۋەش زياترا! كەسىك كە حاجى قادر خۆى مەدحى كىردى و رېزى لى نابى چۆن
 رەوا يە ئىمە كە شانازى بكەين بە حاجى قادر ئەو كەسە لە راستى عومرى حاجى
 دەرەباوين. ئەۋش بىخەمە سەر قسەكانم: كەسىك لەگەل مردو ئىنسانى نەبوو
 مومكىن نىە لەگەل زىندوو چاكە بكا. كە يەكەك ئەۋەندە بەرچاۋ تەنگ بو، بە
 قسە چاكەى مردو نەگىرەتتەۋە چۆن دەچىتتە عەقلەۋە بە ئەرەك و بە مال و
 خۆبەخت كىردن خىزمەتى خەلق بكا. بىگومان ئەگەر شتىكىش بكا يا لەبەر ترسە يا
 لەبەر تەماع. نەفسى ئادەمزاد خۆ ۋەك «ھەزار پىشە»ى تاقمى چايە نىە جىگەى
 ئەنۋاعى شتى لەبەك نەچۋوى تىدا بىتتەۋە.

نەفسىك كە لەگەل رابردو درۆزن بى، چۆن لەگەل ئىستادا راستى دەكا! كە
 پەرۋاى نەبوو لە سىرپەۋەى دەفتەرى دوئى ديارە شەرم ناكە لە سىرپەۋەى
 دەفتەرى ئىمرو. كە مەسلەھەتىكى دىت لە ئىكار كىردنى چاكەى زىندان، بە
 ئاسانى دەيكا ۋەك ھى چاكەى مردوانى كىرد. لە ئىكارى كىردنى چاكەى زىنداندا
 چالاكتىش دەبى چونكە ھەرچۆنىك بى مردو نابىتتە خاۋەن پىشەك لە بەرژەۋەند و
 سوۋدى ئىستاكە. بىرەۋەرى حاجى بۆخۆى كارىكى ھىندە پىرۆزە لەۋانەيە شەفاعەت
 بكا بۆ كەموكۆرىيەكى كە تىدا ھەبوۋە. بەتايىبەتى لەۋ بىرەۋەرىدە ھەر سۆزى
 كۆمەلەى سەرپەرىشتىكەرى ئاھەنگەكە ھۆى پىكەيتان و بەرپا كىردنى بو، لە چ
 لايتكەۋە يارمەتى بۆ كۆيى نەچۋە.

چى لىرەدا دەلىم لە رۋوى پەرۋشەۋە بۆ بەخەسار چۈۋنى بەشىكى گىرەنگ لەۋ
 ھەۋل و تەقەللانى پاك و مەردانەدا لەبەر سەير كىردنى جىھان گە نىگايىكى
 نادروست. ئومىد دەكەم لە دۋارۋۇدا كە بىرەۋەرى حاجى دوۋبارە بىرەتتەۋە لەگەل
 ئەۋەدا ھەناسەيىكى بوۋزانەۋە ھەلئىن. چاۋەنۆر دەكەم ئەم نوۋسىنە يارمەتى

دلسۆزه كانى شارى كۆيى بدا لهو ئەرک و زەحمەتەى خستوويانەتە سەرشانى
 خۆيان بۆ تەكاندەنەوہى تۆزى فەرامۆشى له رووپەرە پر شانازىيە كانى رابردووى
 كۆيى بە ھەموو رووداو و ميژووى تاك و كۆمەليەوہ لهو سەردەمانەدا كە
 پەيوەنديان ھەيە لەگەل حاجى قادىر. ئيمە كە خەرىك بين تۆز لە رابردو
 بتەكينيئەوہ، بىگومان، دەيى تۆزى بەسەھوو چوونيش لە مېشكى خۆمان بتەكينيئەوہ.
 زاتەن لە گىرپانەوہى گوزارشى ميژوو و بىرەوہرى مەزنەپياوى وەك حاجى قادىر
 يەكەم كەس روون كردنەوہى مېشكى زىندوانە... ديارە خستى شوين ھەنگاوى
 خەباتكەرانى ئيمرۇيە... دەولەمەند كردنى سامانى فەكرى و روحي سەردەمى
 ئىستاكەيە... بايى ئەوہ رابردو بخەينە بەر تيشكى راستى، ئىستاكە و دوارۆژمان
 رووناك دەكەينەوہ چونكە رۆژگار لە كۆنەوہ تا ئىستا و ھەتا ھەتايى يەك زنجيرەى
 بە يەكەوہ بەستراوہ. لەوانە بوو ئەگەر مروڤ تەمەنى عادەتى 200 سال با،
 سەردەمى حاجى بەنيسبەت زوربەى خەلقى ئىستا ھەر بە ئىستا لە قەلەم درابا
 چونكە خەلقەكەى ئەو سەردەمە ھەر خۆيان ھى ئيمرۆ دەبوون. تىپەرىنى زەمانە
 وەك خشكەى مار ھەستى پى ناكړى، بە مردنى مروڤە كانى چىنى لە خۆت بە
 پيشەوہ و برانەوہيان لە بەرچاوت، زمانەكەشيان دەيتتە رابردو و كۆننە. تا خۆت
 و ھاوتەمەنەكانت لە حەياتدان ئەوا زەمانە بەلاى خۆتەوہ ھەر ئىستاكە يە.
 بە پىي تىگەيشتن و باوہرى خۆم چى بە راست بزانم ئەوہ بە ھاوئىشتان
 رادەگەيەنم. تا لە دەستم بى قىزى ھەلدەستينم لە كارى نارەواى دژى سوودى
 گشتى كە يەككە لەو كارانە گۆرىنى راستىيە. حەزم بەوہ دەكرد نووسينەكەم لەو
 رووہ و بىخستبا سەر دوشمنايەتتى شت ھەلبەستەن و حەقىقەتپۆشى. چەند
 كەسانىكى فيلبازى خاوەن مەبەسى شەخسى نەبى بۆ سوود وەرگرتن لە كارى
 ساختە، ئەوہى سوود بى تىيدا نيە، لە زەرەر بەولاولە.
 زۆر جارەن مروڤى دلپاك و بىفيل بە سافىلكەيى شوين ئەو فيلبازانە دەكەوئ و
 قسەكانيان وەك تووتى دووبارە دەكاتەوہ وا دەزانى بەو كارە خزمەتى زوربەى گەل
 دەكا چونكە لە زاھىردا قسەكان ئەگەر ھەلبەستراویش بن لە دژى دوژمنانى گەل،
 بابليين لە دژى ئەو كەسانەيە كە نىويان لى نراوہ دوژمنانى گەل. كەچى ئەو مروڤە
 دلپاكە ئاگادار نيە لەوہ كە بە پىي بەرژەوہندى وەخت و سەعاتى فيلبازان دوژمنانى
 گەل مۆديليان دەگۆرى، پالەوانى ئيمرۆى رۆژەك دى پىي بگوترى دوژمنى گەل

ياخود كه بهر ژه وهندی فيلبازان داخواری كرد خاينی دويینی دهبيته وه پالەوانی ئيمرو
و سبهينی. کاری ساخته گهري وهك چهرخ و فهلهك له گهردايه سروهتي نيه
لهوانهيه خوت نورهت بگاتي سه رهوژيرت کاته وه بو ناو چالي خيانهت بي ئه وهی
هيچت به خوت شك بي.

من ديومه توش ديوته، زور جارن دهنگ دليري زارقه له بالخ به شانازيه وه گوتوه تي
بو مه به سي داخواري باوه ره كه ی خوی و له باربردنی ناحه زانی ئه و باوه ره دوودلی
ناکا له ههلبه ستنی توهمه و تاوان. ئه و ته رزه خه باتگيره نهك بو دوژمن بهلكوو بو
هاورپي خويشي درو ههلبه ستنی كه هات و ريگهي پيشكه وتن و سه رو كايه تي لی
گرت. مومکينه دروژنی وا له ئه نجامی مهيدان به خهلق چول كرده وه بيته يه كه م
پالەوانی سه ر شانوی خهبات. بهلام دهبي بزاین دروژن هه ر دروژنه با له هه موو
شار و دييه كه شدا په يكهري بو دروست بكری. دروژن نه فسی بچوو كه با خهلق
بيشی په رستی. ئه و كه سه ی دهستی دهچيته كيله قهبران كه دهسه لاتی بوو بو
مهسله حه تي خوی زيندووش له قهبر دهني با برای خوی بي، يا هاورپي بيروباوه ري
بي و له سه نكه ريكد ا به يه كه وه شه ر بکه ن. به هه ر لاييكد ا ههلبه ده سه نگيتم و
دهيخه مه به ر حوكمی هه ر ئيحتيمالينك ده گه مه ئه و ئه نجامه كه دروژن و ميژوو گوڤ
و ساخته چي مومکين نيه مروفي چاك بي. چاكه يشي وهك خوی دروژنه. ناچي گه ل
به و ته رزه كه سانه ههلبه له تي ده نا روژه كي دي بيته قوربانيی فهند و فيليان
ئه وساش په شيمانيی كهلكي ناگري.

ئهم راستيانه هه ر له كورده واري دا نايينه دي، حالي هه موو ميلله تيك له چنگ
راستيپوشي و دروهلبه ستن بو مه به سي سياست و به ناوی بهرژه وهندی گشتی
وهك حالي كورده، بهلكوو دهشی له ویش خراپتر بووي، وا بووه له زه مانه ی به بيري
خومان دي دروژنيكي ئه وتوي له ميلله تيكي گه وره و به هيز و خاوه ن كياندا
هه زاران كه سي كوشتوه بو هه وه سي خوی و سه پاندنی هه ل به سه ر خه لدا،
قوربانييه كانيش هه موو مروفي ييگه يشتوو و تيگه يشتووی ميلله ته كه بوون به يه ك
مروفي عاده تي بازاري، به ر له هه موو كه سيكيش براده ري نزيك و هاورپي خهبات
و سويند خواري خوی كوشتوون. حالي هه وه سباز و ساخته چي هه ر وايه ده وجا ئه و
هه وه سبازه كورد بي يا غه يري كورد بي، بيناسي وه يا نه يناسي... بگه راي خوست
بي.

باسه که ی ئیمه له پهراویزی مهووزووعی حاجی قادردا دهخولیتته وه و له پرووداوه کانی سهر به ژیان و ناو و بیره وه ری ئه و نمونه ی لیکولینه وه دینیتته وه، ترسی دوور که و تنه وه له مه بهس وا ده کا به چه شنیک خیرا و کورت له شی کردنه وه ی ئه و نمونه بدوین و نیوه پهن دیان لی وهر گرین دهن دهبوا به پینی گرنگی ئه و پهنده تا راده ی پیویست له سهری برؤین. خو ئه و باسه ی هه وه سبازی و راستپوشی په یوه ندی هه یه له گهل میژووت، له گهل ئیمرووت... له گهل دواړوژت... له گهل باوهرت... له گهل گوزه رانت... له گهل چاره نووسی منداله کانت. به قه دهر په ژاره یی دویتیت به ده ست هه وه سبازه وه، دواړوژیشته رهش ده بی ئه گهر په کی هه وه سباز نه خه ی. کاریش نه له وه زه حمه تتر چونکه دوشمنت نه له هه وه سباز گه وره تر و له و فیلبازتر و به رده و امتر. ده شی له چنگ بینگانه و داگیر که رزگاری بی به لام ته له که بازی ناوخوی دهر کردن و رزگار بوونی بو نه: له گهل هه موو عومر ته، ره فیقی عومری نه وه ی نه وه شته. ده مکوت و بی ده سه لاتی نه که ی وه ک ده والپی تیتته ئالی و فرزه ت ده بری و له مرو فایه تیت ده خا.

له ناو مالی خو ت، له جیرانه که ت، له ئه هلی گه ره که که ت و شاره که ت و ولاته که ت ههر که سیک راستی سهر به میژوو و باوهر و سیاسه تی لی شاردیه وه و دروی بو هه لبه سته بزانه ئه مه یه ده والپی. رامت ده کا تا بتکا به بارکیشی خو ی. ده سکاری کردن له میژوو و پروودا و واقع به ههر ناویکه وه بی کاری ده والپی و خوینمژ و جه رده یه.

با ده رسیکی سهره تایی، که له رو حی حاجی قادره وه بو مان بیی به پهن د، پرووت کردنه وه و ریسوا کردن راستپوش و هه وه سباز بی. پهیره وی کردن ی ئه و پهنده یه که م هه نگاه له سهر شه قامی به ره و کامه رانی. رو ناکیی حه قیقه ت چاو و میشکی میلله ت ده کاته وه بو دوزینه وه ی ئامانجی پاک و پیروژ. دز له رو ناکیدا دزی پی نا کر ی.

ده و جا با روو بکه ینه جیهانی حاجی قادر. جیهانی بوون و ژین و ئه ده ب و ره وش و خه باتی. به لام به رله وه بکه وینه ری با ئه وه ت پی بلیم چی لیره دا دیته به ر چاوت به نیسه بت ته واوی مهووزووعه کان چه ند لاپه ره ییکن له کتیییک... چه ند به ییکن له قه سیده ییک... چه ند گولیکن له باغیک... وه ک ماجرهای «که ویز و مهوویژ» وایه.

- ئەم نووسىنە باسى ھەموو ژيانى حاجى نىيە.
- لېكۆلېنەۋەى ھەموو ئەدەبىي نىيە.
- نر خاندن (تقىم) ى ھەموو خەباتى نىيە.
- تۆمار كىردنى ھەموو گوزارشتى نىيە.
- دىراسەى رۆژگارى نىيە لە رووى سىياسى و ئابوورى و كۆمەلەيەتى و زانستى و ھەموو روۋەكانى دىكەى ئەو رۆژگارە.
- تەنانەت دەورى كىتەپكەى «سىوۋطى» ىش ھەلئەھاتوۋە كەوا پرە لە دەستوۋوس و حاشىيە و وردە شىعر و لەتيفەى حاجى.
- لە ھىچ مەيدانىكىدا تا ئەۋپەرى نەچۈە، نىۋە و سىنەكىشى نەبرىۋە.
- لە ھىچ گۆمىكىدا بۆ تەختى بنى قوۋل نەبۆتەۋە، لە تەنكاۋى سەرووى تىپەر نەكردوۋە.

گەيشتن بەۋپەرى ھەر يەك لەو سەرەباسانە ماندوۋوبون و كات و خويئندەۋە و پشكىن و ۋەزى زېھنى و نەفسى ئەۋتۆى دەۋى ھىچى بۆ ئىستاكەى من بەردەست نىيە. رېكۆپىكى نووسىن بەندە بەو ھەموو مەرجانە و گەلېكى دىكەش كە ناوم بردوون. كە خەرىك بىم نووسىنە كەم لە ھەموو رويىكەۋە تەۋاۋ بى تا ئەو مەرجانە پىك دېتم و كەرەستەى پىنوئىست كۆ دەكەمەۋە و تەحقىقاتى ئەستەمبۆل و بالەكايەتى و كوردستانى ئىران دەگەيەنمە كۆتايى، عومرىكى درېژم پى دەۋى. بۆيە چارم ناچار بوو يا دەبوا ۋاز بېنم لە نووسىن يا چاۋ بېۋشم لە كەموكۆرى و رازى بىم بەۋەى كە ھەيە ۋەلەو كەمىش بى. خۆ ديارە ۋازھىتان جىگەى كەموكۆرى پر ناكاتەۋە. بە پىچەۋانە دەبىتە زىادبوۋنى كەموكۆرى، بەو مانايە كە نووسىن لە ناۋبردنى ئەۋەندە مەعلۇوماتىشە كە لەبەردەستدايە. كەۋاتە عەرەب گوتەنى «ما لا يدرك كله لا يترك كله او جله» ئەۋەندەى لە ئىمكەندايە دەۋر و پىشتى باسەكان دەدەين. ناتەۋاۋى نە زەرەر لە كەس دەدا، نە رېگەى تەۋاۋ كىردن لە خۆم و لە كەسپىش دەبېتەۋە.

سەرەراى ئەو بەرھەلستانە رەنگە نووسىنى تېرۋېر ۋەزىكى سىياسى ھېمىنتر و لە بارتىرى بوۋ لە ھى ئىستاكەمان تا خامە سل نەكا لە ترسى توۋرە كىردن و وروۋاندنى ئەم لايەنە و ئەۋ لايەنە. ئىمەى رۆژەللاتى لە خۆشتىن ھەلەكەۋتدا توندوتىژىن. دەبى لە ھالى نارەھەتى و تەنگزەدا چۆن بىن.

جا که نووسینه کهم دهخوښه وه له بهر تیشکی ئهم ټیښتیانه دا بیخوښه وه. دواى ئهم عوزرخوازییه له منه وه و قبول کردنى له توه، فهرموو له ریښایکه وه که به دوو دهسته چیله ی راستی و سوز روون کرابیته وه که ههنگاو هه لنین بو ناو به هه شتی باسی حاجی قادر.

حاجی قادر

چه ند که سانیک هه ن له میژووی کون و نوښی ئاده مزاد هه ر که ویستیتیم زمانى خامه یان بو به دهنگ بینم، ئهو شعوره گرتوومیه وه که گیانی ئه رکیک ده گریته وه له میحرابی په رستندا وه ستای. له و دیو په رده ی و جوو دی زینده گانییه وه، له مه لبه ندی سه رابی و ته ماوی مه رگه وه، ئاورینگی خه یالی چاو خیره که ر وه ک تیشکی به یانیان که له شه به قی فه جره وه بالی فره وانی سه ر تاسه ر ئاسوی مه شریق ده گریته وه، به و جوړه ده کشی به سه ر هه ست و زانینم تا ده لیم رۆشنایى ئیدراکم کز کز غه رقی ئهو ده ریای نووره بو، له ناو شه پوله تریفه دار و سامناکه کانی په یده رپه یدا نابوود بوو شه وقیکى خوښاندهرى نه ما. ته کان ده دم رشته ی فکر م سه ر وه دهرنئ له بن شه پولى نوورین و چاوکی ته ماشا و سرنجی هه لنین، زه حمه تی ته قه لا و توفانی مه وچ ده رفه ت ناده ن و فکر م ئه سیری ئهو ته لیسمه نوورینه و ده ریایه به لوورینه ده مینیته وه وه ک له ککه له رووی رۆژ. به پیندزیلکه ی ئاهسته په نای ئیدراکم ده به مه به ر نواییکى که ناری ئهو ده ریایه تریفه داره بو له حزه ییک دیده ی نیوه خنکاومی لئ ده تروکینم که چی هه یهات.

که عبه ئیشراقی وه کوو خورشید و من چاوم خه فیف لیم بووه ره وشن که بوعدی قوربی بوعد ه بوم. ناچار به کوته کوتی شه و کویرانه و ترسی سه ره وینبون لیره گه وه ریک و له وئ ده سکیک له ره نگه کانی قوزه ح و له و لا چه پیک له گولی ئه فسووناوی و کۆشیک له میوه ی گیا پاکان به شه رمه وه کو ده که مه وه تا بیانکه م به دیاری ناچاری له مه لوو که تی عه ده مه وه بو دونیای ناسووت.

هۆی شهرم و شکۆی تهقدیسکارانه به رانبهر ئه و کهسانه پاکى و گه وره بیانه. به
 ههر مقیاسیكى وردى هونه رکیش و جه وهه رپیو ره وشت و کرده وه و ئه خلاقیان
 قیاس ده کهم سهنگ و نرخیان له وزه ی ئه ندازه کیشان ده رده چی.

- راستگویی
- فیداکاری بۆ باوه ری ئینسانانه
- خو بهخت کردن له پیناو غهیر
- خو له بیر کردن
- نه بوونی ئامانجی شه خسی له کرده وه دا
- تازایی له پینه لسان به واجیب
- گه رده ن فیرازی له عاست ترس و ته ماع
- ئه مانه و ره وشتی ئه و توپی دروشمی گه وره یی راسته قینه ن.
- من چ بکه م له قوماندانیک به هۆی له شکری زوره وه سه د ولاتی کاو کردبی!
- چیمه که پاله وانی نه ترساو بۆ ئاره زوی نه فسی خو ی قه لاتی له که لله ی به شهر دروست کردبی!
- چیم به سه ر قاروونه وه یه له رپی ده سترین و فهند و فیله وه باری هه زار حوشر زیر و ئه لماسی کۆمه ل کردبی!
- خه فروع و خو فوم بۆ چیه به زه بری قه مچی هه ره می سه رسوورینیان بنیاد نابی!
- به من چی سیاسینک به سه ر که له شی هاوړیکانیدا گه یشتبیته پوپی هه ره به رزی ده سه لاتی.
- فیلبازیک خو ده کاته وه معبودی میلله ته که ی... چش.

زالم و زۆردار و خوینرێژ میژوو ده هه ژیتن و دنیا ده شه قینن. ئه مانه هه موویان
 گورگ و درنده ن. دوشمنی ئاده مزادن. گه وره ی چه نگال و ددانن. خویتی خه لق له
 شاده ماریان فرکه ی دی. ئه مانه وه ک شه مشه وه کویره له تاریکه شه وی میشکی من

و تۇدا پەرواز دەكەن. ھەر چاومان ھەلۋىن دەرمىن. ئەمانە لەبەر بچووكى ئىمە زلن. ئەو لەجزەى من و تۇ خۇ بە كەم نە گرین دەبنە ھىچ.

من و تۇ خەلقمان بۇ كوشتون. ھەرمەمان بۇ كر دوون... بۇيان كۇشاوين و جەنگاوين... پشتمان بۇ قەمچىكەيان چەماندۆتەوہ... عەبدایەتیی من و تۇ كر دوونى بە عفريتى تەئرىخ. مەللى خۇفۇ و قاروونم بە گەورە قبول نە كر دوون... مەلعوونى وەك ئەوان ئىستەش دەپەرسترین.

تا گەورەییكى درۆزن دەردەكەوئى دوو سیئەكى تازە دەبنە گەورە. كوردی قسەییكى ھەیە دەللى ئۇباللى خۇت بە ئەستوى خۇت. من و تۇش لە پەرستنى بووتى رووح لەبەردا ئۇبالمان بە ئەستوى خۇمان. سەدجار عوزرى ئەوہ بىننەوہ كە تىنەگەشتىن ھوى بووت پەرستىیە، عوزرى وا دادمان نادا. كە تىنەگەشتوو بووین بە عوزر و بى عوزر دەبىنە خزمەتكار و مەر و باربەر...

حورمەت و ماف لە خۇوہ بەرەو پىرت نایەن. پایەییك ھەیە لە ھۆشیاری و ئازایەتى كە لەوہ ژیركەوتى نە حورمەت دەبى نە ماف. ئەگەر یەككىك پایەى لى نای وەیا مافى پى دای لە چاكەى خویەتى... خىرت پى دەكا. پیاو بە و حورمەتى خۇت بسەپنە و مافى خۇت پىارىزە. مەبە نۆكەرى درۆزن و فیلپازان.

لەبىرت نەچى كورد دەللى كە جارىكت فیل لى كردم خوا بتگرئ... كە دوو جارت فیل لى كردم خوا بمرگرئ. خۇت مەكە بە كىلگەى تەجرەبە بۇ تەماعكار... تەماعى مال بى یا ھى شۆرەت یا ھى دەسەلات. كە تىت راخوړن و بلىنى بەللى بەچاوان حەقى ئەوہت نامىنى گلەى لىم و لەو بكەى. بۇ خۇت ئامادەى بىى بە نۆكەر. كە مالت بخۇن و دەنگ نەكەى، ديارە مالتەكە بە ھى خۇت نازانى دىنا بۇ دەنگ ناكەى؟ دەللى تەنھام...! نەخىر راست ناكەى تۇ تەنھانى... تۇ زوربەى مىللەتى... دەللى مالتخۆرەكە چەكى ھەيە؟ خۇ تۇ وەیا وەك ھى تۇ چەكى بۇ ھەلگرتوہ. ھەر خۇت چەك ھەلدەگرى بۇ زۆردارىكى دىكە دژى رووتەییكى وەك خۇت. گوتم رووتە!! رووتە چى؟ كى بى لە نووسىندا ئاخاوتنى لەگەل بكرى، خویندەوار و خاوەن شەھادە نەبى؟ تۇ كە ئەم قسانە بخوینتەوہ یەككىكى لە بەرەى مومتازى ئەم مىللەتە...

تو خوا شەرم مەكە و بلى چەند جارەن ویزدانى خۆت ورتەت لى برىوہ وکارى ئەوتۆت کردوہ، دەرویشى جەزبەدار وەيا بوتپەرست نەبى نایکا؟ زۆرم دیوى بەرانبەر بوتىكى فېلباز دەمەبەشكەت گەشتۆتى. وەى حەزم دەکرد كۆلە مستىكى دلسۆزانە لە بەرى چەناگەت دەمەبەشكەى نەهیشتبای! براكەم، خۆشەويستەكەم ھەمووى دونیای درۆزان و فېلبازان و بوت و سەنەمان يەك دانە تۆوى گەورەيى و يەك زەرپەر جەوھەرى مرقۇفایەتى تیدا نە... ھەر نمایشىكى تیدا دەكرى و چەپلەرتانىكى بەرپا دەبى لە حیلەگەرى «معبود»ەكە و سادەيى و ترسنۆكى بوتپەرستەكانەوہیە. راستییش بە چەشمەبەندى ناگورى، رەش بە قسە سپی نابى. سەد ئەوئەندە ئاھەنگى تقدیس بگەرى لە مەیدانى سافیلکاندا بۆ ھەلدانەوہى پالەوانى درۆزن، حەقیقەتى گەورەيى ھەر دەمینتەوہ بۆ ئەو رەوشتانەكە لە پېشەوہى گوتم دروشمى گەورەيىن. گەورەيى لەسەر حیسابى خەلق و بەھۆى فەند و فیل و ساختەگەرى جەردەيە.

بەو مقیاسەى راستگۆيى و فیداكارى و خۆبەخت كردن و نەويستنى سوودى شەخسى، حاجى قادر يەكیکە لە مرقۇفە ھەرە زلەكانى سەردەمى نۆى. حاجى قادر راستگۆى مەحزە. پەیکەرى خۆبەخت كردنە، نمونەى زوھدە، سەردەفتەرى گەردەنفیرازانە لە عاستى ترس و تەماعدا.

لەو جیھانە بەرىنەى پر لە ئەسبابى لەرزەت و شەھووتەدا، حاجى قادر بابى سەردەرزىيەك ئومىدى خۆشى و حەزى جاھ و شكۆھى نەبووہ... نەك نەیتوانیوہ ھەيى... بە دلى خۆى تەلّاقى داو، وازى لى ھیتان و پیتاوى ئەو شتانەى وان لە نوقتەى بەرانبەریان كە خۆنەويستى و عشقى میللەت و سەودای نیشتمانپەرورەيە.

وەك بى كاسەى پر لە شەرابت بەتال كەى و پرى كەيەوہ لە ژیلەمۆ، حاجى قادريش بەپى داخوازی ئەو واجیبەى خستۆتە ئەستۆى خۆيەوہ، دوا دلۆپى حەزى دارايى و كاخیشتنى و ئاوریشمپۆشى لە دلى خۆى تكاندوہ لە جى ئەواندا دەستەچیلە حەق پەرستى و وەتەن خواھى و میللەت ھەلکردوہ و خۆى پى روون کردۆتەوہ و بۆى سووتاوہ.

ئەم کارەى دل و دەروون و مېشك پاک كردنەوہيشى کارىكى تەواو بى كەم و كەسرى و سەد لە سەد بوہ... چى دیکە بە بەرەوہ نەماوہ.

لهو هه موو په یوه نندیانه ی خه لقی ده به سیتته وه به دنیا و جمو جوو لیان پی ده کا وه ک پووره هه نگ، حاجی قادر له تاکه یه ک په یوه ندیی زیاتر به دنیا وه ی نه بوه، ته ویش په یوه ندیی خولیا ی وه ته نه پوره رویه له هه موو روویک ه وه: خو شو بیستنی خاکی کوردستان و خه لقی کوردستان و زامنی کورد و میژووی کورد و مافی کورد هه موو شتیکی کورد. حاجی که ده لی:

هه ر منم ئیسته وارسى عیسا
بی کور و مال و بی ژن و مه ئوا

ته گه ر بو مه به سی «مفاره قه» شی بی به ریکه وت ته رجه مه ی راست و ره وانی حال ی کردوه. ته نانه ت ته وه نده راسته ده توانین هه ندیکیشی لی زیاد که ین و بلین له گه ل نه بوونی کور و مال و ژن و مه ئوا ده هزی په یدا کردینشیانی گوړپوه ته وه به حوبی وه تن تا وای لی هاتوه به غه یری سوهره تی کالا و بالای کورده واری له سه فحه ی گیانی... له په رهی دلی... له په رده ی وه هم و خه یالی... له له وحی خه ون و به خه به ریی ته ودا نه ک هیچ سوهره ت به لکوو تارمایی سوهره تیش به بوه. «لیس فی الدار غیره دیار».

لهو کاره ی خو نه ویستییه و خو به خت کردنه و خو له بیر چوونه دا حاجی قادر شه قلیکی ته وتوی له خه رمه نی شه رافه ت داوه، به که س نه شکی. سه خوا وه ت ده وی؟ خزمه تی بی مزه یه سه خوا وه ت.

وه ته نه پوره رویی راستت گه ره که؟ خه باتی بی ئامانجی شه خسییه. خو سووتاندن بو رووناک کردنه وه ی غه یر دلسوزی ته واه.

خولاسه به خو ویران و نه فس به زاندن پاله وانییه، گه ورییه. خو ته گه ر به پال ته مه دا و له گه ل ته مه دا سوودی میلله ت و ئازادی نیشتمان و وه ده سته یتانی مافی نه ته وایه تی و به رز کردنه وه ی ناو و حورمه تی خاک و گه ل هه نده ر بی بو ته و خو نه ویستییه، ئیتر تی کرای ته م کاره، کاری فریشته یه سه ره رای پاله وانه تی و قاره مانه تی.

بهو مقیاسه حاجی قادر پله ییکی گه وره یی نه هیشتوته وه لئی سهرنه که وتبی. تا لهو هممو پلانهش سهرکه وتوو ههرچی جهزی شکو و جاه و سامان و دهسلات و سوودی ماددی بو له ژیر پی خوی داناوه. بهو نه با لهو پلانه سهر نه ده که وت. هاوچه رخانه حاجی، نه وه ی ناو و دهسلاتیکی بو خوی هه لکوتاوه بو تهسته مبول، ناوچه ی خه لافهت، تا زور که م شتیک زیاد کا له پایه و دهسلات و دارایی خوی. له مه دا که سیش عه یی لی نه گرتوه و له وسهر که هاوتوته بو شاره که ی به خو و به روتبه و نیشانی تازه یه وه هممو کهس ریزی زیادی لی ناوه و بو روتبه ی دهسته ونه زهر وه ستاون. خو ته گهر حاجیش کاریکی وای کردبا و روتبه ییکی وهر گرتبا لی به عه یب نه ده گیرا، نه ورؤش لی به عه یب ناگیرئ. به تورک و عهره ب و بولغار و نه رنه هووته وه، به پاشا و به گ و والی و مه لا و شیخ و توجار و ئاغاوه ئاستان بو سی «عبدالحمید خان و سلطان رشاد» یان به لاوه تهوپه رپی گه وره یی و شانازی بو، ناوی کریکار و فهللاح و عه تار و به قال ناهینین چونکه ته هم هه ژارانه له وه زعیک نه بوون ته وسا خه ون بهو شهره فه وه ببینن، وه ک ئیستا، ئاواتیان له گه یشتن به قایمقامیک یا «متصرف» یک تیپه ری نه ده کرد.

ته مه یه واقعی بی دروی سهرده می حاجی قادر. ده و جا که حال ته مه بی و که نیوان گروهی سهرامه دانی ته وسا که دا پیشبرکی له یه کدی کردن مه و دای ته سک ده کردنه وه له گه یشتن به پابوسی «خه لیفه» شه خسی حاجی قادری خاوه ند که رهسته ی ته ده بی خو ره پیش کردن و خامه ی تیژ و فکری تیر و ته ژری، له هه مان کاتیشدا بی پاره و پوول، له جیاتی مه دح و ته قدیسی خه لیفه بهوپه ری ساده یه وه بلئ:

ته مه کهر میزه ده لئین وارسى شهرعی نه بهوین
هه موو عه بدی سه نه من باسی مه که گه وره که یان

له ته ک ته مه دا هه لبه ست بنووسی له مه دحی «عه لی به رده شانی» که شایه ریکی مردووی لاتی کورده. ئا ته م حاجی قادره ده بی حیساییکی تایه تی بو بکری له ژوو رووی حیسایی گه وره و قاره مان و فریشته که ناویان به سهر زمانه وه یه. ده بی وه ک بو کاریکی مقدس ده کری، بو نووسین له باره ی حاجیه وه ده ستوو وژیکی

پیشہ کی بشورئ و توبہ و استغفار بکری. دہی ئو زمانہ لال بی له عاست حاجیدا به خواری بگہری. دہی ئو پہنجهیہ بشکی و ریسوا بی لهبارہی حاجیہوہ به بی ئہدہبی شت بنووسی. دہی میللت شہرم بکاتہوہ له خوئی کہ هوشی بہوہ نہشکی قہرزی حاجی بداتہوہ و چاکہی بکاتہوہ.

کورد دہلی دار پیر دہی جاریک بازی لی دہنیشی. دہیان سالیس تپہر دہی تا میللت یه کیکی وەک حاجی بہرہم دیتی یا نایہنی. بہقہدەر گہورہی حاجی عہیی میللتہکەئ ناقلۆ دہنویتی له کہمتہرخەمی دہبارہی یاد و ناو و نیشانی. ئو کہمتہرخەمیہ له رووی تینہگہشتنہوہ بی یا له رووی خو بہسہوو بردنہوہ بی فہرکیکی ئوتوی نیہ، چونکہ بہ رادہی خو بہ سہوو بردن تینہگہشتنیش له چشتی ئاشکرا عہیہ بو میللت. چون رہوایہ خەلق بزانی فلانہ ئالاشر وا بہسەر قہبری دہرویش فلان و سوئی فستانہوہیہ و زیارہتی بکا و خو له بہردہکانی ہەلسوئ، بہلام نہزانی فریشتہییکی وەک حاجی له جہرگہی جہرگیہوہ پی گہییوہ و تیگہییوہ و پیدایا ہەلگوتوہ و بوئی تلاوہتہوہ و جانفدانی بو کردوہ تا ناوی بہرز کاتہوہ و مافی بیاریزی؟

له فہرزی بلتین زوربہی میللت له خوہوہ پایوی وەک حاجی ناناسی لہبەر ئہم ہویہ و ئو ہویہ کہوا بہلای منہوہ مہرفووژن و ہیچیان تہبریری نانکویری و بیوہفایی ناکہن. خو خوتندہوار و نووسەر و رابہری فیکری ئو چواریککە عوزرہشیان نیہ کہ بلتین زوربہی میللت ہہیہتی. بو دہی ئہدیہیکی کورد خو خہریک نہکا بہ حاجی قادرہوہ وەک خہریک دہی بہ پۆل رۆبنہوہ؟ رۆبن و مرؤقہی وەک ئو ہیندہ خەلقیان پیوہ خہریکە لزووم بہوہ نہہیلئ کوردی قوربہسەر لوقمہی دہمی خویان بو بکا بہ خیر و سەدہقہ. حاجی قادریش له گویرہی نرخی راستہقینہی خوئی ئوہندہ فہرامۆش کراوہ کہ ببیتہ عہیب، ئہگەر ئہلیم توہمہ، بو ئہدیہانی کورد و بہ دواي ئہواندا بو ہہموو میللتی کورد.

ئومید دہکەم بوئ بہیان کەم لہم نووسینہدا حاجی قادر چہند پشت گوئی خراوہ... چہند نہناسراوہ... واجیہی ناسین و ریز لیگرتنی حاجی و ئہمسالی حاجی وەک «فرض الکفایہ» وابہ، تەرک کردنی دہبیتہ گوناہ و جیی نہنگ و تەعنہ بو ہہموو کەس زانا بی یا نہزان. دیارہ ئہگەر ئہدیہانی کورد بہو واجیہ ہہلستن میللتہکەش له عہیی نانکویری و کہمتہرخەمی رزگار دہی چونکہ ہہلہت

ئەوانىش بە ھۆى ئەدىبەكانەوہ لە رېى بىستن و دىتن لەوانەوہ ئاشناى حاجى و ئەمسالى حاجى دەبن و گيانى مىللىيان بە ناسىنى ئەو رۆلە دلسۆزانەيان ھىزاتر و دەولەمەندتر دەبى.

حەبفە شەوقى مەشخەلى ئەدەب و خەباتى حاجى كز بىتەوہ لەو دىو پەردەى نەزانىن نەناسىن. خۆ زيانئىكىش بکەوئ بەھۆى ئەو نەزانىن و نەناسىنەوہ لە خەلقەكە دەكەوئ. حاجى ھەموو عومرى بەقەدەر دەنكى كونجى سوودى وەرەنگرت لە كردنەوہى خۆى. دواى مەرگى ئەگەر ھەموو جىھانىشى بۆ بکەى بە تەبەقە چىشتىك و لاى قەبرەكەيەوہ داى نىي لىوى لى چەور ناكا. تازە فۇتانى ناو و شۆرەت و ئەدەبى ناتوانى زەرەر بەو بگەيەنى، ئەويك كە دەست لە جىھان برياو بوو.

حاجى لە حالى ژيانيدا تەماى بە ھىچ شتىك نەبوو بۆ شەخسى خۆى. ھەموو ژيان و گيان بۆ كورد و كوردستان بوو. دەبى كورد و كوردستانىش ھەندەى لە باراندا بىي ئەو ژيان و گيانە لە بىر نەكا ھەر نەبى بۆ سوودى خۆى.

دەوجا لە روى وەفادارى بۆ رۆحى حاجى و بەھىواى ئەوہ سوودىك وەرگرىن لە ژيانى، پر بەو سوود وەرگرتەمان رۆحى بحەسنىتەوہ، لە رىيازىكى راست و بىفيلەوہ كە ئەو لى رازى بى و لە راستى و سۆز و خۆبەخت كردنى ئەو بوەشیتەوہ وردە وردە پى ھەلپىن و لە مەلەندى مندالىي حاجىوہ تىكەين با پەنايى و ھەوراز و نشىوى عومرىدا گوزەر كەين تا ئەو ئاسۆيە بەرزەى كە دوا تىشكى ژيانى لىوہ ئاوابوو... دل نەگۆرىن بۆ ھەوہس، خامە خوار نەكەينەوہ بۆ مەبەس، شوعلەى حەقىقەتپەرستى تاكە چرايىك بى شوين ھەنگاومانى پى روون كەينەوہ، لە ژىر دروشمى سۆز و پەرۆش بۆ دەرخستنى راستى.

حاجی قادر کتیه؟

رهنگه له ژیر ټو سه سره باسه دا رازیک ئاشکرا بی کهم کهس زانیبیتی. به ناوی «حاجی قادر» نه که یه که شاعیر به لکوو دوو شاعیر هه بوون. یه کیکیان ټو حاجی قادره ی مه شهووری ئافاق، ټو ی دیکه یان شاعیریک ئاسایی وه که گه لی له شاعیرانی کورد زمان به لام نه ناوی ماوه نه نیشان، نه که سیش شیعریک له هه لیهستی ټو ده لیتته وه. له بهر پرشنگی چاو خیره کهری حاجی قادری کوپی هه ر ده لیتی ټه ستیره ییکه و له شهوقی رۆژدا ون بووه.

حاجی قادری بی ناو و نیشان به سه ر زاری هه ندی کهسی باخه به ره وه باسی هه به وه و ناوی خوتندراوه ته وه به لام به مردنیان شویتنه واری یه که جاره کی کوپر بۆته وه. که ده لیم یه که جاره کی، بۆیه یه له هیچ لاییکه وه باسی نابینم و چ خه به ریک ی ناگوتریته وه. یه که له وه که سانه ی باره ها ناوی ټم شاعیره ی ده برد و باسی ده هینا ناوه وه و به بیر خه لقی ده هینا یه وه خوالیخوش بووی حاجی مه لا که ریمی کوپی بوو که سالانی دوا یی عومری به ده رس گوته وه له هه ولیری رابورد و به یینیکشه هه ر له وئ گیانی سپارد و نێژرا. گێرانه و ی حاجی مه لا که ریم ده نگیک ی نه دایه وه. رهنگه هۆی ده نگ نه دانه و ی ټمه بی که سانیکی قسه که یان ده بیست خه ریک ی نووسین و ته حقیقاتی ټده بی و میژوو ی نه ده بوون تا کوو له رینی نووسینه وه و دوو باره کردنه و ی ببیته خه به ریک ی زیندوو. بۆیه له گه ل ټپه رینی کات وه که مردوو ی لی هات.

رېوایه ته که ی حاجی مه لا که ریم بۆ خۆی به سه بۆ سه لماندنی بوونی دوو حاجی قادر، چونکه ټه و ی ټم مرؤفه ی ناسبی گومان له راسگویی ناکا. به لام جگه له راسگویی ټو، دیوانه که ی حاجی قادریش شاهیدیک ی تیدایه پالپستی و ئیسپاتی قسه که ده کا. سه ریک ی لاپه ره 111 ی دیوانه که ی حاجی قادر بکه (چاپی هه ولیر 1969) له زیمنی ژماردنی شوعه رای کورد به دوا گه لیک ناودا ټم چه ند به یته ده خوتنییه وه:

دوو عه لین شاعیرن وه کوو حه سان
به رده شان و هه ریره مه سه که نیان
یه کی هاوتایی خۆمه خۆم دیبووم
شیخ وه سانی بوو پیاویکی مه علووم

وه کوو من بوو به ظاهری جاهیل باطینه شاعیریکی زور کامل

ئهو چهند فهدرم نووسیه بهو شکله که له دیوانه کهدا چاپ کراوه. ئاگاداری ئه وه به تا وه زنی ریک بی ده بی وشه ی «حسان» به گوشینی پیتی «س» ه که بخوینینه وه که حقیقه تیشی هه رایه «حسان». ده بی بشخوینیه وه «پیاوه کی معلوم» نه ک «پیاوینکی معلوم» تا کوو له نیوه لهنگی رزگار بی. زاته ن کوپی به عاده ت ده لاین پیاوه ک، داره ک، به رده ک. بو لاسایی کر نه وه وه یا تاراشتی قسه نه بی جوړیکی دیکه نالین. حاجیش کوپی بووه، دیاره بی لزوم له لهجه ی کوپی لانا دا بو لهجه ییکی دیکه به تایبه تی که بهو لادانه وه زنی هه لبه سته که ی لهنگ بی. با بینه سه ر مه بجه س. دیکه تیکی که م ده ریده خا به یتی یه که م به هه ردوو که رتیه وه له باسی «عه لی به رده شانی» و «حه ریری» ده بیته وه.

دوو عه لین شاعیرن وه کوو «حسان» به رده شان و حه ریره مه سکه نیان

ئهم به یته ناو و جیگه و مه رته به ی شاعیریان به ته وای ده رده بری. به دوا ئهو به یته دا که ده لی:

یه کی هاوتایی خومه خوم دیبوم شیخ وه سانی بوو پیاوه کی معلوم

شاعیریکی نوپی مه به سه که لیره به پیشه وه باسی نه کردوو. ئیمکان نیه له م به یته دا هیچ یه ک له و دوو عه لیانه ی مه قسه د بی چونکه دیاره هیچ کامیکیان «شیخ وه سانی» نین، یه کیان به رده شانی ئهو دیکه یان حه ریریه. سه ره رای ئهمه، هه ردوو عه لی پش حاجی ژباون و مردوون ناشی بلی، «خوم دیبوم» چونکه نه یدیوون. ئهم شه رحه م دا چونکه به لای هه ندی که س، که په له ده که ن له وه رگرتنی واتای شاعر، مه به سی حاجی له و به یته دا یه کیکه له دوو «عه لی» به که.

سه ر له نوپی دیکه ت بگره له رسته ی «هاوتایی خومه» وه ک چاپکراوه له دیوانه کهدا ده بینی که موزور واتایه ک به ده سته وه نادا که ناوی شاعیره که راگه به نی.

کهچی دهزانی حاجی قادر لهو بره شیعردا ناوی شاعیرانی کورد تۆمار ده کا تاکوو ناو و نیشانیان ون نهیی، له بهر ئه مه دهیی رسته که ئه م مه به سه به دهسته وه بدا: دهیی ناوی شاعیره که لهو بهیته ده رکه وئ. که ئه م مه به سه به ده رکه وئنی ناوی شاعیر بکهین به چرا و بهیته که ی پی روون کهینه وه بی ماندوو بوونیک ی زۆر ده گهین بهو ئه نجامه که به ئه سل دهیی بهیته که جوړیک ی دیکه بوو بی و له نووسینه وه ی ده ستاوده ست گوړانی به سهردا هاتی. ریوا به ته که ی مه لا که ریم لیره ده یارمه تیمان ده دا وه ک کللیک که ده رگه مان بو بکاته وه، چونکه ده رحال زیهنمان بو ئه وه ده با بهیته که دهیی بهم جوړه بوو بی:

یه کی هاوناوی خۆمه خۆم دیووم
شیخ وه سانی بوو...

وشه ی هاوناو راسته وخۆ ناوی شاعیره که مان بو ده لی که ده کا «حاجی قادر». زۆر شاعیرانه و هونه رکارانه حاجی قادر ناوی ئه م شاعیره مان بو دیتته ریزی ناو شاعیرانی کورده وه. به م وشه ی هاوناو سه ره رای به دهسته وه دانی ناوی شاعیر، خۆی له ناقۆلای دووباره کردنه وه ی ناوی خۆیشی رزگار کردوه، نیشانیکی تریشی پی ئه نگاوتوه له وه دا «هاوناو» نه ک یه ک شاعیر به لکوو دوو شاعیر تۆمار ده کا واته حاجی قادر به وپه ری ئه ده ی ته عبیره وه ناوی خۆیشی خسته لیسته ی شاعیرانی کورده وه بی ئه وه لی بگیری که خۆ نواندنیکی کردی.

به پنی لیکدانه وه ی خۆم وا ده زانم به ئه سل حاجی قادر نووسی بی تی «یه کی همنامی خۆمه» به پنی ده ستووری نووسینی ئه وسا. له نووسینه که دا هه وه ل جار به هه له بۆ ته همتای خۆمه، بهو دوا یه که مه یل پهیدا بووه بۆ گوړینی وشه ی نیمچه فارسی به وشه ی کوردی په تی، کراوه به «هاوتا».

هه له ی وه ها له نووسینه وه دا به زۆری دیت به رچاو. من بو خۆم گه لی جار که به نووسینه وه مه دا ده چمه وه چه ندین هه له راست ده که مه وه، چه ندیک ی دیکه ش بو دوهم جار پیدا چونه وه ده میتته وه، هه ندیکیش هه ر راست ناکریتته وه. وا ده زانم ساغ کردنه وه ی وشه ی «هاوتا» له وه زیاتری پی ناوی، ده نا هه لده گری قسه ی دیکه شی به دوا دا بی. به لām به هه مه حال له وه نده ته واو نایی... هه ویره که پتر ئاو ده خوا.

دوای نه هیشتنی ئیشکالی وشهیی (لفظی) ئیشکالیکى مهوزوویمان دیته پیش. تۆ بلیی هه ندیک له شیعری حاجی قادری «شیخ وهسانی» نه چوو بیته وه دیوانه کهى حاجی قادری «کۆبی» یه وه؟ حاجی شیخ وهسانی دیوانیکى شیعری نیه مانعی ئەم تیکه لیه بی، بهو مانابه ئەگەر دیوانی هه با شیعره کانی کۆ ده کردنه وه و نهی ده هیشت بهم لاو بهو لادا بپرژین. ئەو ساش ئیمکان هه ر ده ما شیعری یه کیکیان بچیته دیوانی ئەوی دیکه به لام له پهراویزیکى زۆر ته سکتدا. ئەگەر بلیین وا حاجی کۆبی دیوانی هه یه و له لای خۆیه وه ساغی کردۆته وه که خوی خاوه نی ئەو شیعرا نه یه که له دیوانه کهیدا هه ن، ئەو ته گه ره مان تووش دئ که دیوانی حاجی قادری کۆبی به شیوه ییکى گرد و کۆ له حاجیه وه به ده ستمان نه گه یشتوه. به هه ول و کوششی ئەوانه ی چاپیان کردوه و به دهم زمانه وه له چاپیکه وه بۆ یه کیکى دیکه شکل و بارستى ئیستاکه ی وه رگرتوه. هه ر بۆیه یه ئەو پرسیاره م هه لستان و کردم به ئیشکالی مهوزووعی. حاجی قادری کۆبی له به ییتیکى ده لی:

که یفی حاجه ت نیه بکه م باسی

ئەم کتیه بخوونی ده بناسی

به یته که ده لاله تیکى ئاشکرای تیدایه که حاجی له ژبانی خۆیدا شیعره کانی کۆ کردۆته وه و ریکوپینکی خستوون که پینان بلی «ئەم کتیه». به گویره ی قسه ی «هه ره گول ئازیزان - جه لاده ت به درخان» که له گوڤاری «هاوار» دا نووسراوه و قسه که له پیشه کیی دیوانه که ی حاجی (چاپی هه ولتر 1969) دا دووباره کراوه ته وه، دیوانی حاجی 800 لاپه ره ییک بوه که ده کا چوار پینچ هه ندی بارستى دیوانه که ی کهوا له به رده ستاندايه. وا پى ده چی حاجی قادر که ده لی «ئەم کتیه بخوونی» مه به سی ئەوه بی دیوانه که ی وه ک گولستانی سه عدی شاعر و نه سر بووبی. زاته ن 800 لاپه ره که هه مووی شاعر بی، سنووری بارستى هیچ دیوانیکى کوردی ناهیلی که له شاعیره کانی کورده وه به ئیمه گه ییوه. له گه ل ئەمه شدا «جه لاده ت به گ» پیی ده لی دیوان. لیڤه به پیشه وه که گوتم زوربه ی نووسینی حاجی له ناوچه به به لگه ی قه تعی ئەم دیوانه 800 لاپه ره ییه و شادیه دییه که ی جه لاده ت به گم مه به س بوو.

کهواته له حالیکدا دوو شاعیر یه ک ناویان هه بئ و هیچ کامیکیان دیوانیکی تحقیق کراوه و بئ دهمه ته قه ی نه بئ ئه و پرسیاره ی کردم وه ک «بدیهیه» خو دیتته روو و داوا ی وه راندانه وه ده کا.

په پرنی شیعی شاعیریک بو ناو دیوانی شاعیریک دیکه زاهیره ییکی جیهانییه. خو حیکایه تی «رباعیات» ی خه یام به لگه ییکی مه شهوور و سه پنه ری ئه م زاهیره یه یه. هه ر «رباعیه» ییک له دهم و دووی خه یام چووبی خراوته پال روو بایعه کانی ئه و، واش بو ه ی ئه و تو ی خراوته پال که هه ر فری به سه ر مه شه ری خه یامه وه نه ئه وه نده نه بئ که هه لبه سته که چوارینه یه و له به حری روو بایعه کانی خه یام خو یه تی. خه یامدوستان زور خه ریکی ئه وه ن به ئه نواعی لیکدانه وه و سرنجدان و تحقیقاتی میژوو یی و ئه ده بی دایشتنی وه ها بکه ن روو بایعه ره سه ن له ه ی چرووک جودا کاته وه و په نگه له کو تایی کاردا نه شگه نه ئه نجامیکی بئ گریو گال.

به داخه وه من که سیک ناناسم له نه وه و خزم و هو زی حاجی قادری شیخ وه سانی تا له و روو وه به کاغه ز بئ یا به راسپارده تحقیقاتیکی له گه ل بکه م و شتیک ساغ که مه وه وه یا سه ر و سو راغیکی شاعیره که خو ی وه رگرم. له وه زیاتر که بزانه شیخ وه سان گوندیکه له ناوچه ی باليسانی سه ر به قه زای رانیه هیچ مه علوماتیکم نه بای تو سقا لیک یارمه تیم بدا. هه ر چه ند له دلما هه یه به هو ی ئه و ناسیاوانه ی ریی ها تو چو یان هه یه به سه ر ئه و ده ورو به رده ها هه ولی تو ژینه وه ییک بده م له چه ندو چونی ئه و باسه و بوون و نه بوونی که له پوړیک وه یا که س و خز میکی حاجی شیخ وه سانی، به لام به ره می ئه و هه ولدانه ئه گه ر بیتته ده ستیش به فریای ئیستا که م ناکه وئ، کوردی گوته نی ئه م دره نگه به م زوه راناگا، بو یه مه وزو وعه که به و شکلی وا ناته واو ده خه مه روو. هه رکاتیک شتیکم ده ست که وت که رووناکیه ک بخته سه ر تاریکی باسه که هه لبه ت عه رزی خو پنه ری کورد ده کړئ. سوو دیک دیکه ش ره چاو ده کړئ له و خیرایی کړدنه م له و روو وه بو تو ژینه وه و پشکین و پرسین له هه موو لاییکه وه تا ئه گه ر که سیک شتیک سوو دبه خشی ده سته وت چ له باره ی روون کړدنه وه ی ژبان و شاعیره تی حاجی قادری شیخ وه سانی چ له باری په پرنی شیعی ئه و بو ناو دیوانی حاجی قادری کو بی یا هه ر باریکی دیکه سه ر به م باسه وه بئ بخریته سه ر خانی ئه ده بی کوردیه وه و که له به ریکی پی بگیری.

بههه مه حال هیچ زهره به کەس و به چ مهوزووع ناگا له وهی وا به ناتەواوی باسم کرد، گریمان (فرضنا - له سیغەى ئەمرۆدا دەگۆترئ «بگره»). هەر به ناتەواوی مایه وه و له چ لاییکه وه دەنگیکى نه دایه وه. به لام کەس رپی ئەوهی نیه بی به لگه ی زۆر به هیز له خۆیه وه شوبهه باوێته سەر ئەم غەزەله و ئەو قەسیدەى حاجی قادری کۆبی له رپی بوونی ئیحتیمالیکی نه زهری که له حاجی شیخ وهسانییه وه هاتی.

جاری له مهعلووم مهعلوومتره هه موو ئەو شیعرانه ی ناو دیوانی حاجی قادری کۆبی که له گەل کوردو کوردستان و گیانی تیشتمانیپهروه ری خه ریکه مالی حه لالی بيشوبهه ی خۆیه تی. به شیکى زۆرى دیکه ی دیوانه کەشى ده وری مهوزووع وه یا که سان وه یا جیگه ی ئەوتۆ هه لدین په یوه نديان له گەل حاجیدا وه ک په یوه ندى میانى نالی و «خاکوخۆل» وه یا شیخ ره زا و «تالەبان» ه و زه ره ییک ده مه ته قه ی گومانایى هه لئناگرئ.

دواى جیا کردنه وه ی ئەو دوو ته رزه هه لبه سته چى ده مینتیه وه له دیوانه کەى، به تابییه تی غەزەله کان که هه لده گرن ه ی ئەو بن یا ه ی غه یری ئەو، هەر ده بی به ه ی ئەو حیساب بکرین تا به جۆریکی قه تعی و بيشوبهه خاوه نیکی تازه یان بۆ په یدا ده بی: له مه شدا حاجی قادر و هه موو شاعیریکی دیکه وه ک یه ک وان، هەر شیعریک که خاوه نیکی تازه ی به به لگه ی بۆ په یدا بوو له خاوه نی کۆنی وه رده گیرئ و ده درئ به مالمخوی نوئ. ئەو جا با بینه وه سەر ئەسلی پر سياره کەى که کردمان به عینوانی ئەم سه ره باسه و گوتمان حاجی قادر کینه؟

به‌راست با بزاین حاجی قادری کۆیی کییه؟

هه‌رچه‌ند پایه‌ی شۆره‌تی حاجی قادر ئه‌وه‌نده‌ی بلیی به‌رزه و ناوی له‌به‌ر گۆیی هه‌موو کوردێک که نه‌ختی ئاگاداری دنیا بی ئاشنايه، دیسان که‌م که‌س هه‌یه له ناوه‌که‌ی و کۆیی‌بوونه‌که‌ی به‌ولاوه‌ شتیکی ئه‌وتۆ بزانی له ئه‌سل و فه‌سل و تیره و هۆزی. که‌سیکی دیوانه‌که‌شی خۆتندبیته‌وه له چه‌ند دێره‌که‌ی ته‌رجه‌مه‌ی حاڵی بۆی ڕوون ده‌بیته‌وه که‌سوکاری به «گۆره‌ قه‌ره‌جی» مه‌شوورن، گۆره‌ قه‌ره‌جیش گوندیکه له ڕۆژئاوای خوارووی کۆیی و ئیستا وێرانه. به‌هۆی به‌یتیکی خۆشیه‌وه ده‌زانری باوکی ئه‌حمه‌د و دایکی فاتی بووه:

باوکم ئه‌حمه‌د بوو ناوی، بیرم دی
خه‌لقی لادی بوو، دایکی من فاتی

ئه‌وه‌ی راستی بی منیش هه‌ر هه‌نده‌م ده‌زانی به‌ دروستی و بی گومان. هه‌رگیز ڕێکنه‌که‌وت له باوکم یا له مامم یا ئه‌و که‌سانه‌ی وه‌ک ئه‌ون جیلیک له حاجی نزیکتری‌بون تا جیلی ئێمه‌ ڕه‌سپاریک بکه‌م وه‌رامه‌که‌ی نه‌ختیک له تاریکی و نه‌ناسراوی ناوێشان و شوێنه‌وار و باوک و ٻایرانی حاجی که‌م کاته‌وه. به‌لام دواي ئه‌مه‌ که‌وتمه‌ سه‌ر فکری نووسین و تۆزینه‌وه له باره‌ی حاجی قادره‌وه ده‌ستم کرد به‌ ڕه‌سپار و له‌م و له‌و و ٻایرانی براده‌ران بۆ وه‌ده‌سته‌تانی مه‌علووماتی نوێ که ڕووناکیه‌کی تازه‌ باوێته‌ ده‌ورو به‌ری گۆره‌قه‌ره‌ج و ئه‌حمه‌د و فاتی و زیاتر شه‌ره‌زما‌ن بکا به‌و کیلگه‌ و تۆوه‌ی حاجی قادری لی ٻراوه.

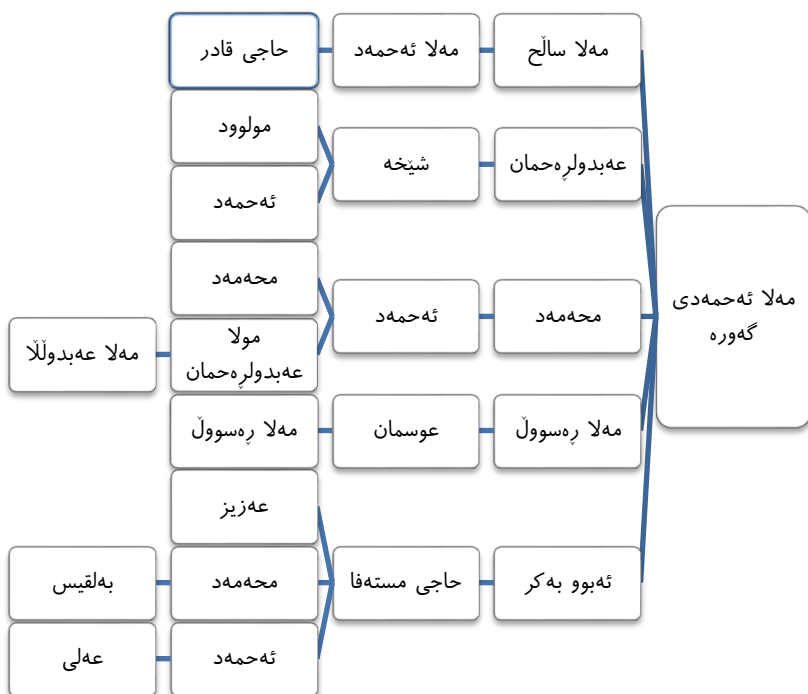
به‌خت یار بوو. دواي ماوه‌یێکی چه‌ند مانگی سه‌ره‌تاته‌ک و قوتاغبوون له کۆیه نامه‌یێک و نامیلکه‌یێکم بۆ هات، بوون به‌ به‌ری شیرینی ئه‌و چاوه‌نۆریه‌ تاله. نامه‌که‌ هی براده‌ری‌کم که ٻامسپاردبوو و تکام لی کردبوو بۆم خه‌ریک بی، نامیلکه‌که‌ش مه‌به‌س و سه‌مه‌ره‌ی ئه‌و ٻاسپاردانه‌یه‌ ٻاس و خواسیکی به‌ نرخي شوێنه‌وار و تیره و هۆزی حاجیمان بو ده‌گێرته‌وه له‌گه‌ل چه‌ند خه‌به‌ریکی، به‌نېسه‌ت من، نه‌یستراو که به‌یپی جیگه‌ دینه‌ ناو نووسینه‌که‌مانه‌وه.

نامیلکه‌که‌ ده‌ست‌نووسی مه‌لا ئه‌نوه‌ری کۆری مه‌لا عه‌بدوڵای کۆری مه‌لا عه‌بدوڵه‌حمانی کۆری ئه‌حمه‌دی کۆری موحه‌مه‌دی کۆری مه‌لا ئه‌حمه‌دی

گه وره يه. ئه م مه لا ئه حمه دى گه وره يه به پيى ده ستنوسه كه باو كى باپيرى حاجى قادره. ناميلكه كه له مه لا ئه حمه دى گه وره وه تا حاجى قادر و ده وروبهرى مام و ئاموزا و ئه ولاديان به چاكي رپوون ده كاته وه. به كورتى ده يته دره ختيكي خانه واده يي له مه لا ئه حمه دى گه وره وه سه ره وژير دى تاكوو سالى 1326 ى. ك. كه ناميلكه كه ي تيدا نووسراوه.

وا ليتره دا به پيى راگه ياندنى ده ستنوسه كه دره ختى خانه واده ي حاجى قادر به خوى و خزمه كانيه وه تا سه ر مه لا ئه حمه دى گه وره ي ده به ينه وه بو ئه وه خويته ر قسه ييكي ليتره دا ده يكه م به راوردى بكا له گه ل دره خته كه و خزمه يه تى ناوخويى كه ساني بنه ماله كه له گه ل يه كديدا بناسيته وه.

نووسه رى ئه سلى ناميلكه مه لا عه بدولر حمانه كه ده كا باپيرى مه لا ئه نوهر. له پله ي خانه واده يي ده كه ويته به رانبه ر حاجى قادر. هينده هه يه خوى له سييه م كورى مه لا ئه حمه دى گه وره وه هاتوه حاجى قادريش له كورى يه كه مي، واته كوره گه وره ي. هه رچه نده مه لا عه بدولر حمان له وه بيده نكه داخوا ئه وه له ته مه ندا نيسبه تى چو ن بوه له گه ل حاجى قادر به لام به پيى ئه وه يانزه ساليك دواى مه رگى حاجى نووسراوه ده يي له ته مه ندا حاجى گه وره تر بووبى، چونكه چ باسيكي زيده پيرى مه لا عه بدولر حمان له ناميلكه كه ديار نيه، ئه گه ر هاوته مه نى حاجى قادريش با له و سالي 1326 دا خوى له ده وري 87 سال ده خشانده.

مەلا عەبدولرەحمان گوزارشى لە پشتى كىيىكى مەزگەوت نووسىو قەسەشى لە گەل مەلا عەبدولاي كورى خۆيەتى. بەيى نووسىنى مەلا ئەنەر دەيى بە بى زىادوكەم خرايىتە ئەم نامىلكەو مەلا ئەنەر خۆى بۆ مەلا ئەنەر دەيى. سەرانشەرى نووسىنە كە ئىشارەيىك نى مەلا ئەنەر مەلا عەبدولرەحمان حاجى قادرى دىيى، وەك بىلى زەمانىك كە حاجى رۆيىو بۆ توركيا عەبدولرەحمان يا لە تەمەندا گچكە بوو وەيا هىشتا نەھاتۆتە دىيا. بەمەدا جارىكى دىكەش لايەنى گەورەترى حاجى لە تەمەندا رۆوتەر دەيىتەو، لە چل سال زياتر زەمان ھەيە لە ميانى چوونى حاجى بۆ ئەستەمبول و نووسىنە كە مەلا عەبدولرەحمان. دەش عەبدولرەحمان لە دەورى چل سالى ئەمەى نووسىيى. لە كوتايى نووسىنە كەى خەبەرىكى بەنرخ بە دەستەو دەدا كە دەلى لە سالانە فەتاح ئەفەندى لە ئەستەمبولەو باسى مەرگى حاجى قادرى بۆ حاجى مەلا عەبدولاي و خەلقى كۆيى ھىناو. بىگومان ئەم فەتاح ئەفەندى ھەمان كاكە فەتاحە كە حاجى ناوى دەيى:

شەوى دانىشتبووم بى شەمع و «مىباح»

ئەوتۆى ھىناو يادم كاكە فەتاح

دوور نابىم مەرگى حاجى قادىر دلى كاكە فەتاحى لە ئەستەمبول تۆراندى و بەرەو ولاتى گىرايىتەو، چونكە مەعلومە رەفاقەتى ئەو لە گەل حاجى دوورى كىشاو لە ئەستەمبول. وەك لىرە بە دواو لە جى مناسىدا لى دەويىن لە نووسىنى ئەو «شەمع و مىسباح و كاكە فەتاح» ئەو تا مەرگى حاجى 8-9 سالىكى خاياندو. وا پى دەچى لەو ماوئەدا كاكە فەتاح لە گەل حاجى بەسەرى بردى، كە حاجى لە دونيا بۆى دەرچو ئەو پىش لە ئەستەمبول بۆى دەرچووبى. وەفادارى كارى وا لى دەوئەشەو.

نامىلكە كە دەلى «مەولوود» لە گۆرەقەرەج كۆزراو، دواى كۆزراى ئەو، بنەمالە كە تىكرا گۆرەقەرەج جى دىلن و بلاوئە لى دەكەن. بەلام لە ھۆى كوشنى مەولوود بىدەنگە، سالى قەومانى ئەو كارەساتەش باس ناكە. لە عاست ناوى بەشى زۆرى خزمەكانى دەلى وا لە فلانە دى نىشتەجى بو. بۆ خۆى نىشمەنى بوو بە دى «قۆل تەپە» لە دەشتى دزەيان. نامىلكە كە سەرەوژوور لە مەلا ئەحمەدى گەورە

تى ناپەرېتى. لەو زياتر كە دەلى مەلا ئەحمەد لە عەشیرەتى «دەربەند» بوو لە ئەسلى و فەسلى نادۆى. ناشلى ئاخۆ مەلا ئەحمەد بوخۆى «گۆرقەرەج» ى بوو ياخود لە جىگەى دىكەو بوى ھاتوو. ھەر چۈنكى بى ئەو ھېندەى لەو نامىلكە وەردەگىرى شتىكى كەم نىيە و حاجى قادر لە تارىكىكى مەيلەو تەواو دىتتە بەر رووناكىكى مەيلەو تەواو. كۆتايى نامىلكە كە بەم چەند وشەيە دى: «عبدالله ئەو ناوى ھەموو خزم و كەسى خۆمانم بۆ نووسى لە پشتى ئەو كىتابە لە سالى 1326 ھجرى لە گوندى قول تەپە». بەلام لىرەدا دەبى ئەو بلىم لە خزمانى خۆى پىاو كەمن كە بەر نووسىن نەكەوتون، لە سالى 1326ى كۆچىدا ئەو تەمەنەيان بوو تىبخوتىندىتتەو: يەك لەوان كە خۆم ناسىومە و بە زۆرى دىومە خوا لى خۆشبووى حاجى فەقى عبدوللا كە كۆرى مەلا رەسوولى عوسمانى مەلا رەسوولى مەلا ئەحمەدى گەورەيە. ژيان و مردىشى ھەر لە ناو دزەيان بوو. بەنىكى زۆر لە «ھەلەجە» ى شىخ مارفى شىخ كەرىمى بەرزنجى وەك يەكىك لە كورانى شىخ مارف حىساب دەكرا، تا دواى مەرگى ناكامى شىخ عەزىزى شىخ مارف ھەر لە ھەلەجە بوو. ھۆى ناو نەھىتانى لە نامىلكە كەدا لە من مەعلوم نىيە. خوا لە ھەمويان خۆش بى.

بەنسىبەت پەلەپەلى نووسىنەكەى من دەبى جارى بەوئەندە مەعلوماتە رازى بىم دەربارەى ئەسلى و خانەوادەى حاجى. بەلام دل تەسكىن ناپى تا نەزانرى پىشتەر لە مەلا ئەحمەدى گەورە وەزەى بنەمالەى حاجى چۆن بوو و خەباتى ھاتوچۆ و راگوستىنيان لە كۆى بوو و ھۆى بزوتنىان لە جىگەيىكەو بو جىگەيىكى دىكە چى بوە! خالوانى حاجىش دەبى بناسرىن: بەلى خەلق دەلى و نامىلكەش دەلى خەلقى «ئۆمەر گونبەد» بوو بەلام ئەوئەندە زانىنە زۆر كەمە. پرسىنىكى سەرپىتى كە من رامسپارد لە خەلقى ئۆمەر گونبەد بكىرى چ وەرامىكى دلخۆشكەرى نەھىنايەو. كوردى گوتەنى بۆ ئەو كەسانەى پرسىارەكەيان لى كراو «نازانم راحەتى گيانم» وەرام بوو بەلام بۆ ئەو كەسانەى حەز بە زانىنى ھەموو خەبەرەتى حاجى قادر دەكەن تابللى ئەو وەرامە گيانيان نارەحەت دەكا. با بزەنن دواروژ چ پەيام و راگەياندىكى پىيە.

ئىمە زۆر جارەن دەگەپىنەو بۆ نامىلكەكە، ھەر جارە بو مەبەسك بەلام وا ئىستا نۆرەى وەرگىرانى رووپەرەپىكى نوئ ھات لە ماجەرەى حاجى، با خەرىك بىن وەرەمى پرسىارى ئەو سەرە باسە بدەپنەو.

حاجى قادر كەى و لە كوئ ھاتۆتە دونيا؟

ھەر چەند بۆ وەدەستەپنەى وەرەمىكى يەكلایى لە عاست ئەو دوو پرسىارەدا كۆشام و جۆشام، نەمتوانى بگەمە ئاوات و خۆم دۇنيا كەم بە تايەتەى پرسىارەكەى سالى لەدايكبوونى. وەنە شىكى نووسراو لە حاجىو وە لە ھاوړپەكى نزيكپەو بە جى ماپى و باسى «كەى و لە كوئ ھاتنە دونياى» بكا. قسە لەم و لەو ھەن دەربارەى ھەردوو پرسىار يەك يەكيان رەت دەكاتەو و لە ئەنجامدا نووسەر و پشكنەر ناچار دەكەن بگەوئە سەر رپى بەيەكدى گرتنى مېژووى بىگومان و رووداوى ساغ كراپەو لەگەل گوتەى دەماودەم و ئەو نووسىنەنەى لەو گوتانەو سەريان ھەلداو بەلكو لەو رېيازەو و بەھوى تەخمىن ھەر نەبى خۆ لە راستى نزيك كاتەو. ياخود، لاى كەمى، ئەو ئەنجامەى پى دەگا ئەنجامىكى پىوراو و كىشراو بى.

بۆ ديار كردنى جى لەدايكبوونى گوتەپنىكى تەواتور ھەيە دەلى حاجى لە گۆرقەرەج بە وەلد بوو. نامىلكەى باسكراوريش ھەر ئەو يە گوتەى دەماودەميش لە ھەوئەو ھەر لە نووسىنەكەى مەلا عەبدولرەحمان سەرى ھەلداپى و لە وپو گەيشىتە ناو نووسراوى چاپكراو. لە راستيدا ئەگەر نامىلكەكە بۆ مېژووى ھاتنە دونياى سالىكى گومانناوى ديار نەكردبا شايدەكەى ئەوم بۆ ديار كردنى جىگەى لەدايكبوونى بە كافى دادەنا و دەمكردە پشگىرىكەرى تەواتورەكە و ئەو ھەم لە بىر خۆم دەبردەو كە تەواتورەكە زادەى نامىلكەيە و پشگىرى كردنى يەكيان لەوى دىكە دەپتە شايدەى دان بۆ نەفى خۆى. بەنيسبەت چەند و چۆنى ژيانى تاكە مروف سالى لەدايكبوون و جىگەى لەدايكبوونى دوو مەوزووى لە يەكدى نزيك، ھەلەى يەكيان دەپتە ھوى شوبھە كردن لە راستى ئەوى دىكەيان. بۆيە چار نە لەو ھەدا كە رپوايەتىكى جىگەپنىكى ديار كرد بۆ لەدايكبوونى غەبرى ئەو جىگەى نامىلكەكە ديارى دەكا دەپى دەورى ھەلپنەن و ئەم ديو و ئەو ديوى پى بگەين و بايەخىكى

بدهینی که لئی دهوہ شیتہوہ. جگہ له تہواتور و شایہدی نامیلکہ کہ بہیتیکی حاجی
قادریش ھہیہ لئی بفامریتہوہ کہ له گورقہرج ھاتبیتہ دونیا.

باوکم ئہحمہد بوو ناوی بیرم دئ
خہلئی لادی بوو دایکی من فاتی

حاجی ناوی دیئہ کہی نہہیناوه کہ باوکی خہلئی ئہوئ بووہ. «نالی» چہند جاریک
له دیوانی شیعره کہیدا ناوی «خاکوخول» دہینتی و له ھیچ ھہلبہستیکیدا راناگہینی
کہ جینگہیتیکی دیکہ بووبی بہ مہفتہنی، بہ پیچہوانہی حاجی قادر کہ له
سہرانسہری دیوانہ کہی بہ غہیری کوئی ناوی جینگہیتیکی ناھینتی کہ مہفتہنی
بووبی. بہ ریکہوتیش ناوی گورقہرج ناھینتی و ھک له موناسہبہتدا ناوی گہلیک
دیئی ولاتی کوئی و غہیری کوئی دہبا. حاجی نہیویستووہ له کوئی بہولاوہ بوئی بہ
مہفتہن حیساب بکری.

ئاخو ئہو دیئہی باوکی حاجی «گورقہرج» بوہ یا غہیری ئہو ھہر زاھیری حال و
راگہیانندی تہواتور ھہیہ ساغی دہکاتہوہ. ھہرچی سہرچاوی خہبہر ھہیہ دہلی
مہبہسی حاجی لہو دیئہی ناو بہیتہ کہدا «گورقہرج» لہ، ھہرچی باسی حاجی
قادریشی کردوہ بہ قسہ یا بہنووسین گوتوہتی مہفتہنی خانہوادہبی حاجی
گورقہرج بوہ. ئیتر بو دہبی و ھہم بو جینگہیتیکی دیکہمان ببا؟ خزم وکہسی
حاجیش تیکرایان ئہو گوتہ و نووسینانہ بہ راست دہگیرن و چہندین حیکایہتیاں
لی دہبیستری لہو رۋوہ کہ یہ کجارہ کی مہسہلہی گورقہرج ساغ کاتہوہ.
رۋالہتی بہیتہ کہ وا رادہگہینتی حاجی بیرى ھاتبی کہ باوکی له لادی ژیاوہ بہو
پنیہ دہبی خوی لہو دیئہ ھاتبیتہ دونیا و ھہر لہویش گہیبی بہ تہمہنی شت بہ
بیرھاتن.

رہبواہتی دوہم، کہ ئہویش بہ تہواتور پیمان گہیوہ، دہلی حاجی قادر له کوئی
ھاتوتہ دونیا، مہلا ئہحمہدی باوکی زووتر، واتہ بہر له وەلادہتی حاجی، گورقہرج
ی جہپشتووہ. بہلای ئہم رہبواہتہوہ بہیتہ کہی حاجی کہ دہلی «باوکم خہلئی
لادی بوو» ئہو واتاہہ ھەلدہ گری کہ بہ ئہسل لادیی بووبی بہلام له دہمی
وہلادہتی حاجی و شت بہ بیر ھاتنی له کوئی ژیا بی. پشتگیریکہرانی ئہم رہبواہتہ

بۆ به هیز کردنی رای خوځان رسته ی «خه لقی لادی بوو» ده کهن بۆ ئیسپاتی بیر و باوه ری خوځان: به لای رای وانه وه نایی دایکی حاجی، «فاتی» ش لادیی بوویی، به اصطلاح «مفهوم المخالفة» وه که بگوتری باوک لادیی بوه له خووه دیته زیهنه وه که دایک شارستانی بووه. وه ک ئه وه ی یه کیک بلای «له نیوانماندا دارا خه لقی ههورامانه» دیار ده که وی ئه وانی دیکه خه لقی ههورامان نین. دیسانه وه شتیکی تریش ئیزافه ی سهر قسه کانیان ده کهن و ده لین ئه گهر جاریکیان حاجی گویتی باوکم خه لقی لادی بوو له هه موو دیوانه که ی و سهرانسهری شیعره کانی، خوی به کوپی داناوه و سۆز و خو شو یستنی که نه ماوه له ناخی دل یه وه بۆ کوپی و خه لقی کوپی هه لته رشتی. ئه گهر خه یال و بیر کردنه وه ی مندالی گترابایه وه بۆ گورقه ره ج، تا ئه و راده یه نه گورقه ره ج ی فه راموش ده کرد نه بۆ کوپیانیش قال ده بووه. حاجی خوی مانیه له وه دا زاده ی غه یری کوپی بی.

له م زه مینه دا راستی ههر لایه کیان بی شتیکیان پی ناگورپی له هیج باریکی ئه ده ب و شه خسیهت و خه باتی حاجی، ته نانهت بایی تو سقا لیکش له کوپیانیه که ی که م ناکاته وه. بۆیه لزوم نابینم باسی هه ندی به لگه ی لا به لا که م که ئه وه ده که یه نی حاجی له کوپی به وه لد بوه چونکه نه کو تایی به ده مه ته قه دینی نه شتیکی ئه وتوش ساغ ده کاته وه ته ئسیریکی بی له هیج سهروبه ری باسه که مان. گویا ئه گهر حاجی قادر کوپی نه با و سهرده شتی با وه یا ره واندزی چ فره قیکی ده کرد؟

به نیسبهت کوردایه تی و گیانی میلیی کورده وه، حاجی ههر ده مایه وه وه ک یه که م چرای شوعله دار که تاریکی شه و کوپری له ده وری کوردایه تی بپنجیته وه. فکر و فه لسه فه که شی ئه و یه که م سهرچاوه ی تاقانه یه ده بوو که دل و میشکی کوردانی به بیر ی وه ته نه ره وری ئاو دابی و ههستی شانازی کردن به کوردایه تی له رۆحیاندا خه لق کردی. بۆ ماوه ی ده یان سال حاجی قادر تاکه سواره ی ئه م مه یدانه بووه ده و جا کوپی بوویی وه یا «گورقه ره ج» ی وه یا «ههر کوپی» له کوردستاندا. هینه ده هیه به پی تی فکرینی خوم که له دواییدا روونی ده که مه وه، ده ره که وتی یه کیکی وه ک حاجی قادر بی شکه یی کی ده وی بو مندالیکی وه ک ئه وه ده ست بدا... شیر و غیزاییکی فکری و مه عنه ویشی پتویسته که پشه واییکی دواوژ پی بگه یه نی. داری میوه دار له سهر به ردی ره ق شین نایی.

بهلام له گهل ئهم راستيانه شدا دهبي بلين مروڤ هز دهكا، حه قيشي ههيه، بزاني پيشه وای نيشتمانپهروهري و خوبهخت كردن و سوز و سوويان بو كورد و كوردستان نهك ههر داخوا خهلقى كوئ بوه و كهى بوه و چوئى رابووردوه و كهى كهوته سهر فيكرى ميللييهت و بوچى چوته ئهسته مبول، بهلكوو ئه گهر بلوى پيى خوشه بزاني چ له بهر كردوه و چ خواردنيكى پيى خوش بوه و گوئى له كام گوراني راگرتوه و چهند جار تووشى دلدارى هاتووه. خولاسه پهى بردن به ههموو تهفسيلاى ژباني حاجى له خودى خويدا له زههتيكى ئهوتويه ئهوه ديتى، نووسهر و پشكنهر خهريكى توژينهوه بي له ههموو سهرچاوهيىكى ون و ئاشكرا و دوور و نزىك كه مهعلوماتيك به دهستهوه بدهن ئينجيك له رينبازى ژباني حاجى روون كاتهوه ههر له بوونيهوه تاكوو مردن. من له لاني خومهوه دهليم ئه گهر ئيمكاني ئهوه ههبا نووسينه كه بهم به ديراسه يىكى به قهدهر بابته، گهلى مهوزووع ههن ههلم نهدهواردن كه ليره دا له بهر بي كه رهسته يى و كه م دهرفه تي نزىكيان نه كه وتووم. به وهندهش رازى نه ده بووم بهلكوو به پيوستم دهدى سهره تاتهكه له ههموو ئاسويه كه وه بهم كه به سهر ههر شوپتيكى تيدا ژيان و پيدا تپه ريني حاجيدا بنواړي.

ئهم خهريكبونه بو وه دهسته ياني زانيني سهد له سهدى ههموو بارىكى ماددى و معنه ويى حاجى، ئه گهر بكري، وه نييه شتيك بي بو غهبرى ئه وه نه كراي. ميلله تاني زيندوو و پيشكه وتوو ئه مه و له مهش زياتر ده كه ن بو پياوى ئه وتوبان كه به نيسبهت پياوه زله كانيان به شاگردىكى حاجى ناي، ئه ممما بو ئه ديب و پيشه وايىكى وهك حاجى مه پرسه چ مه جزووبانه ده جوشين و ده خروشين... چهند ئابيده و يادگارى پر به هاى هونه رى ليره و له وى به رپا ده كه ن و به چ ته قديسيكه وه به ره مه كاني ده پاريزن و ديانه خه نه سهر خوانى روشن بيرييه وه. بروا ده كه م ئه گهر ناله و ولاغيكى لى به جى مابى له موزه خانه دا بپاريزن. به داخه وه له و جوړه خهريكبونه ئيمه ي كه مده سلات، ئه گهر بشمانه وي، هيچى ئه وتومان بو ناكري.

به هه مه حال تا ئيستا بو پاراستنى يادى حاجى و شانازى كردن به ناويه وه تا بيسيتيتم، له كوئى دوو سى جيگه و فيرگه ي به ناوه وه كراوه ته وه و برياريكىش ههيه بو به رپا كردنى په يكه ريكي حاجى له گوړه پانيكى كوئيه دا و بهس. له مه دا گياني

ناوچه په رستی و هک کول هوز له چاوان ده چقی و که لپی ورد ده بیه وه به زه بیت به کور دایه تیدا دی. نه بوونی یادگاری حاجی له غهیری کویی نو قسانیه کی زله، چونکه خو بواردن و خه و له خو خستن له عاست حاجی قادردا و هک چا نووقاندنه بو نه دیتنی رۆژ، رۆژیش وا به تاقی ئاسمانه وه نه ئه ستیره له ته کیدا نموودی هه به نه مانگ. ته گهر گیانی ته سکی ناوچه په رستی نه بی له لایه نه خه لقه وه، حاجی قادر تهو ناوچه په رسته نه بووه ههر له کویی یادی بکریته وه. حاجی ههر بو کویی نه زیاه و نه سووتاوه... حاجی عاشقی هه موو کوردستان بووه، بو هه موو کوردیک تلاوه ته وه. به لام به داخه وه، به کرده وه دهرده که وئ هیشتا کورد به تیکرای ته وهنده له قاپیلکی ناوچه په رستی دهرنه چوه ته وه فاداره بی به رانه به حاجی که دهوا بی. ده بیی ههر جیگه و ههر شاره ی شاعیریکی تیدا پهیدا بووبی، با له وان ههش بی پی بگوتری کولکه شاعیر، وای هه لده داته وه و هک غهیری تهو خوا شاعیری خهلق نه کردبی، که چی له عاست حاجی قادردا و هک نوستوو وایه.

وه نه من ره خه بگرم له شانازی کردنی ناوچه به پیای هه لکه و تووی خو، به لام زور نار هزام له هه لده وه یی ئه ساس، نار هزاتریشم له نزم کردنه وه ی پایه ی ئه دیی گه و ره ی تیکرای کورد بو خاتری ئه دیبکی خو بی ناوچه. نزم کردنه وهش ههر له وه دا نه ناوی به بی حورمه تی بی، ته وهنده به سه بو نزم کردنه وه به نیسه ت پیایکی و هک حاجی که له غهیری شاری خویدا به قه ده ر شاعیر و ئه دیی دیکه ناوی نه بی. گو یا که مته ر خه می و بیباکی به رانه به بیره وه ری حاجی قادر له وه زیاتر چی بی که به شاریکی کوردا تیپه رت کرد و ده یان جاده و مه کته ب و شویتت دیت ناوی ناوچه یی به سه ره وه بوو خانه شریک و ویرانه جاده یی که نه دیت یادی حاجی بکاته وه؟ به لی که نو سه ریکی عاده تی له مه وزو و عیک دوا نیشتمان په ره وه ری کورد باس بکا وه یا که مونه سه به لی داخوازی کرد ناوی حاجی بیا مه جوور ده بی دان بیی به فزل و هونه ری حاجی، به لام ته م ته رزه دان پیدا هیتانه بیتامه له کوئ و پایه ی حاجی قادر له کوئ!!!

بی ته وه ناو بنیم، به داخه وه ده لیم، ههر شاریکی کورد بکه ی به نمونه و شاعیریکی پله دوهم و سییه می لی بگری چه ندین جار ناو و نیسانی تهو شاعیره به رزتر و پاریزراوتره تیدا له حاجی قادر. له وانیه ته رزه ی شاعیری وه ها ته گهر خه لقی شاره کی نه بوایه به حورمه تیشه وه ناوی نه ها تبا چونکه دوور نه بینه له ژیانیدا کاری

بى حورمەتلىشى كىردى، و لىشى ئاشكرا بووبى بەلام ھاوشارىەتى بۆى بوو بە شەفاعەتكار، ھەندى جارىش ئەو شەفاعەتە ھاوباوهرى بۆى كىردە.

من تا رادەى عەببۇشىنى مردووش حورمەتى چاوپۇشى دەگرم بە دوو مەرچ: بەكەمیان كە چاوپۇشى نەك ھەر بۆ خزم و دۆستان بى بەلكوو بۆ ھەموو كەس، بە ئەدىب و نەخوتندەوار و گچكە و ھەزار و دەسلەتدارەو. خولاسە چاوپۇشى نەكرى بە خەلات بۆ چەند كەسىك. مەرچى دووهم ئەو ھەى ئەو عەببۇشىيە سنووران نەبەزىتى. رەواى حەق نىە مرؤفكىكى عەببۇشراو سەرەرەى موحامەلەيىكى لەگەلیدا كراو ژوورووى كەسانىك بخرى كە چ عەببىان نەبوو.

ئەو قسانەى لىرەدا دەيانكەم وەك واجبى ئىسكگران وان، تا بلنى حەزىان لى ناكەم بەلام بەداخەو نە گوتیان، لە لای من، بىئەفایە لەگەل راستى و لەگەل خەلقش. با ئەو بزانرى كە بە خۇراى ھەندى كەس بەرز دەكرىتەو و ھەندىكى دىكەش یا ژىر دەخرىن وەیان گوئیان نادىتى كارىك نىە لەبەر چاوان بزىر وەیا لە تیگەبشتن بەدەر. خۆ لە نەزەر ئىنسافدا ھەر كوفرى رووتە، تەرازووى كوردایەتیش كە تەرازوویكى سادەىە و ھىشتا گریوگالى ژيانى نوئى سەدەى بیستەم ئالۆز و بلۆزى نەكردو ھەمیشە حكایەتەكەى مەلا و گوشت و پشیلەكەمان بىر دىتتەو «ئەگەر ئەمە گوشتە، كوا پشیلە؟ ئەگەر پشیلەشە كوا گوشت؟».

لە كۆپى بترازى، نەمبىستوو ناوى حاجى لە ھىچ شوینىكى كوردستاندا بەسەر شەقامىكەو وەیا فیرگەيىكەو وەیا ھەر شتىكى دىكە بى بە خەتى وردیش نووسراى. لەو ھش وازبىتە نەو ك داواى لە حەد بەدەرمان كىردى بە نووسىنى ناوى حاجى لەسەر شتى بەردەوام و بە جۆرىكى ھەمیشەى جىگە تەسك كاتەو لە ناوەكانى ناوچەى، خۆ بىرەو ھەيەكەى لە كۆپى لە ماو ھى دوو سى رۆژ زیاتر بەردەوام نەبوو تا ترسى كز كىردنەو ھى غەبرى خۆى لى بكرى، كەچى لە چاو بىرەو ھى كە بۆ ھەندى شاعىرى دىكە كراو وەك یارى مندالان بوو لەتەك وەرزشى ئولمپى. جارىكى دىكەش با «دان ئاش»ى گلەى كەم كەنەو ھى واز لە داوا كىردنى حورمەتى نىمچە پىوېستىش بىنن و بۆ ناوى حاجى... ھەموو پاىە و روتبە و رىز و حورمەت و نىشانى تايەتى لە حاجى بىستتەو و بىھىتتە سەر «ساجى عەلى» ئا لەسەر ئەو ساجەش وابو لەتەنانىكى بى رەوا نەدىتراو.

دیومه گهلی جارن نووسه‌ری کورد له ژماردنی ناوی شاعیراندا هەر ناوی حاجیشی نه‌هیناوه وه‌ک حاجی قادریک هەردونیای نه‌دی. ئەو نووسه‌ره له شاعیرانی ده‌وروبه‌ری شاری خۆی به‌ولاره‌وه که‌سی به‌هیچ دانه‌ناوه، ئەم کاره‌ی به‌کاریکی خراپیش له‌قه‌لەم نه‌دراوه. که‌چی تیکرای ئەدیب و شاعیری ئەو ده‌وروبه‌ره‌ ده‌بی شانازی بکه‌ن به‌وه که به‌قوتایی حاجی قادر له‌قه‌لەم بدرین. به‌لێ خودپه‌سه‌ندی و به‌خۆ نازین له‌هموو جیگه‌ و کاتیکدا بووه و ده‌بی، به‌لام که‌هینده‌ تیر و تاریک بوو په‌رده‌ی «نسیان» بخاته‌ سه‌ر ناوی قادر له‌ خودپه‌سه‌ندی ده‌رده‌چی و ده‌بی به‌ «کفر» له‌ مه‌فه‌وومی ئەده‌ب و نیشتمانپه‌روه‌ریدا.

ئه‌وه‌نده‌ی تیده‌فکرم نایته‌ زیهنمه‌وه‌هیچ بو‌یژیک له‌ زیممه‌تی میلیله‌ته‌که‌ی نیوه و سیئه‌کی ئەو قه‌رزیه‌ی هه‌بی که‌ حاجی له‌ زیممه‌تی کورده‌واریدا هه‌یه‌تی. بۆ به‌راورد کردن ده‌لێم به‌ سه‌رینه‌وه‌ی ناوی هۆمیرۆس و شه‌کسپیر ئەو که‌له‌به‌ره‌ ناکه‌و‌یت‌ه‌ نیوان یۆنان و ئینگلیز. به‌لێ هه‌ر یه‌ک له‌و دوو مه‌زنه‌شاعیره‌ له‌ مه‌یدانی خۆیدا سه‌رانسه‌ر و ئەم په‌ر و ئەو په‌ری گرتۆته‌وه، به‌لام مه‌یدانه‌که‌ی به‌نیه‌سه‌ت بوونی مه‌عنه‌ویی میلیله‌ته‌که‌ی پانایی مه‌یدانی حاجی قادری نیه له‌ ره‌قه‌ه‌ی کورده‌واریدا. با من لی‌ره له‌ جیاتی ره‌خنه‌گر بلێم هۆمیرۆس و شه‌کسپیر ئەوه‌نده‌ زلن له‌ ده‌ست یۆنان و ئینگلیز ده‌رچوون و بوو به‌ مالی هه‌موو ئاده‌مزاد، خۆ حاجی ئەو نرخه‌ی وه‌رنه‌گرتوه‌! جارێ ده‌بی ئەوه‌ سه‌لم‌ینین حاجی ئەگه‌ر له‌ واقیعه‌دا مامۆستای هۆمیرۆس و شه‌کسپیر با، چونکه‌ ئەمه‌رازی هونه‌ر و خۆ به‌ خه‌لق ناساندنی زمانی کوردی بوه، کوردیش قه‌ومیکه‌ی هه‌زار و ژێرده‌ست و دمکوت کراوه، زمانه‌که‌ی له‌ نووسیندا به‌نیه‌سه‌ت خۆی یا ساغ بوه‌ چ جایی ئەوه‌ میلیله‌تانی دیکه‌ بیخو‌یتنه‌وه و تیبگه‌ن، حاجی هه‌رگیز شو‌ره‌تیکه‌ی جیهانی وه‌رنه‌ده‌گرت و ناوی نه‌ده‌چووه‌ ریزی ئەو ناوانه‌ که له‌ دونیادا ده‌زرنگینه‌وه. خۆ ئەگه‌ر به‌ ئەمه‌رازیکی غه‌یری زمانی کوردی خۆی به‌خه‌لق ناساندبا ئەوسا حاجی به‌ هه‌ر پایه‌ینیک بگه‌شتبا ئیمه‌ لی‌ره‌دا نه‌ باسمان ده‌کرد و نه‌ جیگه‌شمان بۆ دیار ده‌کرد له‌ قه‌واره‌ی کوردایه‌تیدا. تۆ سه‌یری نزیک بکه‌و دوور مه‌نواره‌. حاجی که‌ خه‌لقی شاره‌که‌ی خۆی نه‌بی ناوی له‌ شاره‌که‌ت ونه، بیگومان ناوی شاره‌که‌شت له‌ دیوانه‌که‌یدا ون نیه، ئیتر چۆن ناوی ده‌چیته‌ ناو میلیله‌تانه‌وه و دنیا ده‌یناسی له‌ حالیکدا که‌ سه‌ره‌رای خۆدانه‌پال

میلله تیکی نه ناسراوه وه ههر میلله ته که ی خۆی پشگیری لی ناکا و حهقی خۆی ناداتی.

بۆیه به من که به راوردی حاجی ده کهم له گهڵ هۆمیرۆس و شه کسپیردا به تهرازوینکی قهومی نهک جیهانی هه لیان ده سه نگینم. که ئه مه به کهم نه ورته به دلمدا دئ و نه زه ره ییکیش لایه نگیریم کردوه که ده لیم هه چیان و که سی دیکه ش غهیری وان ناچیته تای تهرازووی حاجی قادره وه. وهک حاجی که به راستی و بی کینایه و ته ئویل باوکی میلله ته ره وه یی کورده چ ئه دبیک و شاعیریک و فهیله سووفیک و سیاسیک ئه و باوکه نیه بۆ میلله تیکی دیکه. ده و جا باوک چه ندیک بی به ره مه مین و پهیدا که ره بۆ رۆله ی خۆی.

ئهم لایاسه هه ره چنده له رۆاله تدا په یوه ندی له گهڵ جه رگه و ناوه رۆکی باسه که مان نیه، به لام له راستیدا ئه میش دیار کردنی شتیکه، شتیکی گرنگیشه، یارمه تیمان دهدا بۆ وه ده رخستنی لایه نیکی نرخدار له پایه و شه خسیه تی حاجی، چونکه راگرتنی که سیک له ریزی کهسانی دیکه کورتی و که له گه تی نیشان دهدا، هه لسه نگاندنی له گهڵ قورسای پیاوانی هاوتای خۆی سهنگی ئینسانیه تی ده رده خا. ئه و به راوردی کردنه نهک هه ر پتووسته و بهس، به لکوو ئه گه ر ماوه و زهرفی پتووست هه با ده و ا ته و اوینکی له سه ر برۆم، شاهیدی زۆری بۆ بینمه وه و به دم باس کردنی مه وزووعه وه برۆم بۆ مقارنه ی میژووی کورد و ئه و میلله تانه ی شاهیدیان لی دینه وه و باری سیاسی و کۆمه لایه تی و ئابووری کورد و ئه وان میلله تانه روون که مه وه تا به شتیه ییکی متمانه به خس سهنگی ئه ده بی و مه عه و بی حاجی قادر خۆ وه ده رخا له کوردا یه تیدا نهک ئه وه ی لی ره ده لیم بیته ده عوای بیبه لگه، چونکه زۆر جار ان گوته ی «ناوه راستی ئه رز جینی سینگ گۆیدر یژه که مه، ئه وه ی باوه ناکا با بۆ خۆی بجی بییوی» له خۆینده وه ی رۆژانه ی عاده تیمان ئه و ته رزه نووسینه عاتیفه کاره به زۆری ده دیترئ. له ئه نجامی ته جه ربه ی تال له گهڵ خۆینده وه ی نووسراوی عاتیفه باز «رد فعل» م بۆ پهیدا بوه، وا ده بی که دیریکم له و بابه ته خۆینده و تاقه تی خۆینده وه ی دیری دوه مم نامینی چونکه عاتیفه بازی دیری یه کهم دوا دلۆبی سه برم ده مژئ. مه به سم ئه وه نیه ره خنه بگرم له نووسینی به سۆز، نه خیر نووسینیک سۆزی نه بی و له دلوه هه لنه رژی ناچیته دلانه وه. مه به سم ئه و لایه نگیری و مه یلی ساکاری نووسه ره بۆ شتیک که خۆی حه زی لی ده کا و به لایه وه

راستی و جوانی ئەو شتە مونا قەشە ھەلناگرێ و دەبی وەک بدیھە لێی بسەلمی.
ئێتر لەگەڵ دەربەرینی رایە کە ی پڕیشک و ساچمە ی توھمەش بەم لاو بەو لادا
دەپڕژینی نەوێک کە سیک جورئەت بکاو رەخنە ی لێگرێ. ئا ئەم عاتیفە کاریە
فەلاکەتی کات و ھەلۆھستی وەک ئیستای ئیمە یە کە پڕە لە دلگەرمی و خوین
کولان و گیان جووشان.

میللەتی لە ئیمە پشکەوتوو تر و زانتر و بەھێز تر لە دەمی گۆران و کلپە ی شوێردا
بە دەم دەوری عاتیفەدا تێپەریون و لە پیناویدا زۆریان زەرەر کردووە. ئیمە ی لەوان
لاواز تر و کەمسامانتر ھەم لەبەر خەتەری رەنجەرایی و ھەم بە حوکمی سوود
وەرگرتن لە تەجرەبە ی ئەوان دەبی ئاگاداری کردووە ی دەست و گوێ ی زمانمان
بین، بۆ خاتری رایە کی ناپوخت و بێبەلگە یاخود بە دەم ھەو سبازییەو رەخنە گر
تاوانبار نە کەین.

بابەتی کۆمەلایەتی و دەستووراتی گۆران و پشکەوتن وەک پرسیاریکی ریازی وەیا
زانستی کیمیاوی موختەبەری نیە گەیشتیئە رادە ی ئیستاتی تەواو کە ئێتر رەخنە و
دەمەتە قە ھەلنە گرێ. دەبی نی یاسا و دەستووریکی دوینی بە پشکەوتوو و
شوێرگێرانیە دادەنرا ئیمەرۆ نە ک بە درۆ دەخریتەو بەلکوو تاوانباریش دەکری.
دەبی نی ھەروا پڕۆژە یە و ئیفلەس دەکا و تا قی کردنەو ھە یە و پووج دەردەچی، کەچی
لە پشەو ھەوا رەچاو دەکری بۆ ماو ھە ییکی دوورودریژ ھەموو کامەرانی و ھەسانەو ھە
تیری و خوێشی خەلق بن چونکە لە روالەتدا ئەو پڕۆژە و تا قی کردنەوانە زادە ی
زانست و بەرھەمی فکری شوێرگێر و پشکەوتوو بوون. دەوجا کە حال وایی،
پنویستە کی زۆر پینویستە ئازادیی رەخنە گرتن و دەربەرینی بیروباوەر ھەبی لە
سەرەتای دانان و خستە کاری ئەو یاسا و پڕۆژانە، نە ک لە دوا ی زیان و پاشکەوتن
و مالبۆرانی بە ھۆی بیکەلکی و نالەبارییانەو. رەنگ بوو ئەگەر لە پشەو دەرفەتی
رەخنە گرتن ھەبا، ھەلە ی پڕۆژەکان دۆزرا بانەو بەر لە تەتبیقیان.

رێ نەدان بە رەخنە گرتن لە دوا ی دەرکەوتنی ئیفلەسی مەوزووع کاریک نیە دل
خۆش بکا. دەتوانم بڵێم ئەو رێدانە «نیرۆن» یش پێی رازی دەبوو، بەلکوو لەوانە یە
گلەیشی کردبە لە رەخنە گرتن بەنسیبەت کارە موفلیسەکانی تێپەریو ھەو، چونکە بەو
فیلە ئۆبالی بیکەلکی پڕۆژەکان لە ئەستۆی خوێ دەکاتەو ھەو دەیخاتە ئەستۆی
بیگوناھانەو. رێدان بە رەخنە گرتن ئەگەر ھەر لە کاری رابوردووی ئەوتۆ بی

ئىفلاسيان دەر كەوتىپ، راستەو راست دەبىتە دەرگەي رەخنە بەستىن لە ھەموو ئەو كارانەي لە دواروژدا ئىفلاس دەكەن واتە مەبدەئى پىروژبايى كردن لە ئىفلاس دەكا بە ئايىن. مەرۇف ئەگەر داواي خوايەتى نەكا نابى رەخنەگرتن يا ساغ بكا.

ھەر چەند بە سەھوو چوون لە دىراسەي دەر بارەي بوژىك، با حاجى قادريش بى، لە رووي بەرھەمھىنانى زيانى ماددىيەو ھەك ھەلە و ناتەواوي ياسا و پرۆژەي ئابوورى و پىشەسازى و كشتوكايش نەبى، ديسانەو خۆلپياراستنى لە نووسىندا پىويستىكى ئەوتۆيە ھەك راستىي دىوار و خاوتىي چەمەنتۆ و پتەويى بناغەيە بەنيسبەت خانوو.

لە سروشتدا پەيوەندىي ميانى ئالغەكانى زنجيرەي راستى و واقع ناچىرتەو ھەر يەك لەو ئالغانە لە دوو سەرەو، وا دەبى لە تەنشىتەنەو، بە ئالغەي دىكەو بەند و پەيوەستە. كە ئالغەيىكى ژەنگاوي ھەيا ناتەواو بوو ھەك نەخۆشى سارى كاردەكاتە شىرتەھاي زنجيرە و رشتەي راستىەكانى ئەم سەر و ئەو سەر و تەنشىتەكانىەو. ئىتر وا دەبى كە خشتى يەكەمى خانووەكە بە خوارى دانرا يا لەسەر سستەك ئىترا لە ئەنجامدا ھەموو خانووەكە عەيدار دەبى، ياخود كە ئالغەي يەكەم لە پىشەكەي نەزەرىيەكە ھەلە بوو بنىادى ھەموو نەزەرىيەكە لەگەل ھەلە تىكەل دەبى.

ھەرچەند شتى نەزەريش لە كاتى نووسىن و دانانيدا كوتومت بەرھەمى ماددى ناهىنيتە دى، بەلام ھەر ئەو نەزەرىيەيە دەبىتە پرۆژەي دروست كردن و سازدان، ھەر خۆيەتى بنىادى ژباني ماددى لەسەر ھەلدەستى. پەراويزى شتى نەزەريش يەكجار فرەوانە، ھەر لە بابەتى ميژوويى و ئەدەبى و ھونەرى دەگرىتەو تا ھەموو ئەو زانستانە كە پىشكەوتن و گوزەرانىان پىو بەندە. مەرۇفیش كە خووي گرت بە ياساغ كردن و تاوانبار كردنى رەخنەگرتن ئىتر بابەت فەقىي تايران بى يا ياساي كشتوكال بى يا پلانى پىشەسازى و بازرگانى بى يانىشتەجى كردنى كۆچەران بى يا ھەر شتىكى دىكەي لەوانە گرنگتر بى، ئەو ياساغ كردن و تاوانبار كردنە تىي

ھەلدەپچىي و نەفەسى دەبىي و پرۆژەي حازر و بزرى خۆي دىنيتە كايەو. كە رىگەي رەخنەگرتن و راست كردنەو ھەش لە خاوەن بىر و رايان بەسترا ئەوسا بارى سوود و زيان و سەرکەوتن و تىشكان دەچىتە ملي بەخت و تالغ و رىكەوت واتە ئەگەر كوردى گوتەنى، خوا و راستان، نەخشەي كارەكان راست كىشراوبوون ئەوا

باشه دهنه خاک به سهر ئه و که سانه ی رزق و رۆژیان بهنده به و کارانه وه. فاتحه ش بخوینه بو گیانی خووشی و پیشکهو تن.

من له ژبانی فکرمدا ئه و ته رزه بیر کردنه وه ریگهم بۆ روون ده کاته وه و له بهر تیشکی چراکه ی ههنگاو هه لدینم. بۆیه هه ز ناکهم شتیک له باره ی فکر و ئه ده به وه بلینم و بنووسم تا خۆم به ته واوی لێی رازی نه بم. کاتیک گوته ی نیکشیم خسته به گوێ و چاوی خه لقه وه، ئه و گوته یه له گه ل به لگه و ئیسپات بی، ئه وسا هه قی ئه وه ده ده م به خۆم چاوه روانی ریز لێ گرتن و بروا پی کردنی بکه م. سه رده می ئیستاکه ش سه لماندنی بیرو رای بیته رافانه ی وه زه حمه ت یه خستوه. لزووم نیه من بلینم، له خووه ئاشکرایه خاوه ن را و خوینده واران ی به ره ی شو رشگیر له باری باوه ر و فه لسه فه وه بوون به چه ند به شتیک. ئه و به شانه و به ره یانه هه رچه ند فه لسه فه که یان له به نه رندا علمانی ش بی له واقیعه دا وه ک ئاین چۆته دلپانه وه. سووربوونی هه ر لایه نیک له وان لایه نانه ی فه لسه فی شو رشگیر له سه ر بیرو رای خو ی زه رپه ییک که متر نیه. به قه ناعه ته وه بلینم گه لی جار ان باوه ری غه بیی باغه ل فه راحت ره له و فه لسه فانه ی به خو یان ده لپن عه لمانی. ده و جا چه ند زه حمه ته، ئه گه ر نه لیم مستحیله، یه کیک که باوه ریکی غه بیی هینا به شتیک، ئه و باوه ره بگۆرپه ته وه به یه کیکی دیکه وه یا تعدیلاتی تیدا بکا له ئه نجامی خوینده نه وه ی قسه ی من یا غه یری من با قسه که ش راستی مو تله ق بی. فه رموو له گه ل مندا سرنجیک بده ئه و روودا وه که ئیستاکه بۆت ده گیرمه وه، بابلیم به بیرت دینمه وه چونکه که م که س هه یه نه ییستی، له دوا ییدا ئه گه ر پینت ده کرئ بیته ره فانه و بیترس استعدادی خو ت هه لسه نگینه بۆ سه لماندنی حه قیقه تیک که دژی باوه رت بی.

میژوو ده گیرپه ته وه جاریکیان پیغه مبه ر (ص) دیتی تۆزی خو رمای نیره ده ته کینن به سه ر ه ی مییه دا تا به ر بگرئ، ئه ویش وه ک میژوو باس ده کا فه رموو ی وا زی لێ بینن ئه گه ر خوا هه ز کا به ر ده گرئ... که چی خو رما که به ری نه گر ت. پیغه مبه ر که ئه مه ی زانی سوور نه بوو له سه ر قسه ی سالی پیشووی و به خه لقه که ی گو ت جار ان چۆنتان ده کرد هه ر وا بکه ن «انتم اعلم بأمور دنیاکم». خو ئه گه ر پیغه مبه ر سو ریش با له سه ر قسه ی خو ی پالپشتیکی به هیزی له وه دا هه ست پی ده کرد که ئه و له غه یبه وه «وحي» بۆ دی و ده ی توانی به ئاسانی خه لقه که ئیقناع کا که بو یستبا.

به پتي فكري ماددى كه گويمان له دهنگيه تي به سهر زارى رۆشنيرانه وه و «سوود و بهرژه وهند» داده ني به هاندەر بۆ كرده وه، چاوه نۆر ده كرا له پيغه مبه ر نه وه ك خه لقه كه شوبهه پهيدا كهن له وه كه قسه و باسى ئه و عه لاقه داره له گه ل غه يب، له قسه كه ي سالي پيشووى نه گويزي ته وه و هه مان سفارش بكاته وه بۆ جارى دوهم و چواره ميش تا كات و زروفيكي له ربي «ميشك شووشته وه» خه ته ري شك كردن و گومان بردن له دلي خه لقه كه به ته واوى ده رده كا ئه وسا بلي چ ده كهن به ئاره زوي خوتان بيكه ن. هه لبه ت له و چهند سالانه دا هه زارى و برسيه تي و بى خورمايي چه نگالي له هه ناوى هه زاران گير ده كرد و ئه وه ي پي ده كردن كه نه كرابي، كه چي به وه پري ساده يي و بى وه خران و گريوگال وازي هينا له ئامۆزگار يه كه ي سالي پيشووى و خه لقي ئازاد كرد بگه ربي ته وه بۆ ته جره به ي خويان.

ئهمه پيش 1300 سال روي داوه له لايه ن مرؤفكي كه وه داواي پيغه مبه رايه تي ده كرد و پيغه مبه رايه تيش نازك و «حساس» ه وه ك قوماشي سپي هه موو له ككه ينيكي پيوه دياره، ئه وساش زياتر له ژماره ي به رپه ويكه راني دوشمن و ره خه گري هه بوون. ئايا ئيمرو له سه رده مي زانست و ته كنيك و پيشه سازيي و دوزينه وه چهند ئينساني عيلمانيي شورشگير ئاماده يه به و خيرا ييه و ئاسانيه واز له راي خوي بيني ده رباره ي يه كيك له كويرة ربي ته كاني، نالييم شه قامه كاني، ئه و باوه ري خوي پيوه به ستوه؟

با به پتليكه ي ته وازو عدا ييمه خوارى و بپرسم ئه گه ر لايه نيك ي سياسي ده ربري كه وا ده شتي شاره زوور بۆ چاندني په تاته چاكتره تا برنج و تووتن، دواي به ته جره به ده ركه وت- وه ك حيكايه تي خورما- به تاته ش باش ناروي له شاره زوور، ئاخو ئه م لايه نه سياسي به خه لق راده گه يه ني و بلي هو خه لقينه به سه هوو چووم بۆ خوتان تووتن يا چي به چاك ده زانن بچينن، شاره زوور بۆ په تاته ده ست نادا؟

من و تو و عه مر و زه يدش ده زاني جاره هاي جار له هه لكه وتي وادا لايه ني سياسي سوورتر بوه له سه ر چاندني په تاته و كه به رهه ميش نه هاوته پيش، ده يان قورباني بيتاوان كراونه نرخی دايشيني ئه م غه له ته. فلانه كه س و ده ماري خيانه ت و ره گه زبه رستي و چينفروشي و ئيستعمار و كونه به رستي به لكوو كه پيوست بوو ديو و جنوكه ش هو ي نه روان و گه شه نه كردني په تاته بوون ده نا شاره زوور بۆ خوي به هه شتي په تاته يه. هه ر به و جوړه ش كار ه ساته كه خراوه ته ته ريخه وه له گه ل ته قديسي خاوه ني پرؤژه بيكه لك و فكره غه له ته كه و ئابروو بردني خه لقه

بېگوناهه که. دهوجا من و غهیری من له دهبرېنی راییک که باو نه بی لای خهلق ده بی چ ئومېدیکې هه بی لېی بسهلمینین با هه رچی بهلگه ی زیهینی و تهره بهش هه یه پشگیری بکه ن؟

ئهمه ی من دهیلیم خۆت دهیزانی و له گهلېدا ژباوی، به زمان لېمی نه سهلمینې به دل بروای پی ده که ی... بویه زور و که م به ته مای ئه وه نیم قسه کانم قه ناعه تی بنچینه یی به که س بگورن، شتیکی دهیلیم خزمه تی راستیه کی پی ده که م که به راستی ده زانم. ته نانه ت له و حاله شدا داوا ناکه م که س هه نگاو یکم له گهل باوی، هه رچهنده یالیش بی، به ره و ئه و بیرو رایه ی ده یخه مه سه ر کاغه ز بی ئه وه هه موو ملیمه تریکی ریگا که به مه نتیق و بهلگه ته خت کرابی و به و که ز و گریته پنیورابی که ئیمرو بوون به مقیاسی پیوان.

مه نتیق و بهلگه ش چه مه نتو و که چ و به رد نیه بکری به دیوار و چاو بیینی و ده ست هه ستی پی بکا، ئه وه نده بو من به سه، به وه پری خو له بیر کردن و بیته ره فیه وه، خوم دانیم له جی ئه وه ی نووسینه که ده خوینته وه و وه ک ئه و به چاوی ره خنه گر، بهلکوو ناحه ز، سه یری که م و بیته حمانه ئه م دیو و ئه و دیوی پی بکه م و وازی لی به نیم تا قه ناعه تی ته و او م پیی دی... ئه مه بکه م تا راده ییک فکرم تی بر ده کا. که کار گه یشته ئیتر ده منینته وه بو هیزی نووسینه که م و بهلگه کانی له لاییکه وه و ئازادی لیکدانه وه ی خوینته ره له لاییکی دیکه وه. که نووسینم زه عیف و بهلگه کانی چرووک بن خوینته ره هه ر چوئیک بی نایته شه فاعه ت کارم، که خوینته ریش له ری «الزام» ی باوه ری تاییه تی خویه وه گوئ نه داته چهنده و چونی ئه و نووسینه خو دژ دهنوتی له عاست ئیلتیزامه که یدا ئه وسا هه موو بهلگه ی دنیا بینمه وه بو ئیسپاتی باوه ره که م چ ته ئسیریکی تی ناکه ن.

به نیسه بت مروقی «ملتزم» تا سه رچاوه و باره گای خاوه ن رای ئیلتیزامکراو فه تواییکی نوئ نه دا ئه و وه ک ده رویش زه رگ وه شینی ده کا بو فه توای کوئ. ئه مانه حه ققه تی ئاشکرا و رووداوی روژانه مانن، به گوئن و نووسینان نه نییه کم ئاشکرا نه کردوه. خوینته ری «ملتزم» ره نگه به شانازییه وه شایه دیم بو بدا تا مردنی و برانه وه هه ر له سه ر باوه ری خو ی ده مینی، خو ئه گه ره به زاریش ئیعتیراف نه کا هه موو ژبانی شریته ییکی نه چراوه یه له سووربوون و پی داگرتن له سه ر ئه و رایه ی که لایه نی باوه ریپیکراو په سه ندی کردوه.

ترسی لایه‌نگیری پهرسه‌ندووی جیهانییه ناچارم ده‌کا په‌یتاپه‌یتا سوپتر و قه‌لغان له سهرانسهری ریچکوله‌ی نووسینه‌که‌م ئاماده‌ بکه‌م به‌لکوو له تیر و شیرى نار‌ه‌واى پياریزن یاخود ههر نه‌بی له تاي تهرازووی مروځيکي بیته‌ره‌ف سووک هه‌لنه‌ستی، چونکه مه‌علوممه‌ ته‌گهر نووسینی په‌کيکي وه‌ک من بکه‌وېته‌ تاييکي تهرازوه‌وه، نووسینی نووسهرانی «ملتزم» وه‌ک گه‌لای دار ده‌رژيته‌ تايه‌که‌ی به‌رانبهر.

ثم قه‌ناعه‌ته‌ ليم داوا ده‌کا له نووسینی خوم رازی نه‌بم به‌ ده‌عواى بېبه‌لگه‌ و مه‌ده‌ئى «برؤ بؤ خوت بېپنوه». له زور شویتى نووسینه‌که‌م هه‌ستم به‌وه‌ کردوه‌ و ده‌ريشم برېوه، ته‌گهر له‌بهر دوورکه‌وته‌وه‌ نه‌با له ته‌سلې مه‌وزووع ده‌بوا بؤ ئيسپاتى ته‌واو، زياتر له‌سهرى ر‌وشنبام و پتر وه‌رامى پرسيارى محتمه‌لم دابايه‌وه، به‌لام وه‌ک ده‌بېنى پر کردنه‌وه‌ی هه‌موو که‌له‌به‌ريک، سهره‌راى وه‌خت و ده‌رفت، پيوستى هه‌يه‌ به‌ نووسینی هينده‌ دريژ له بارستى کتيبيکدا جيى نه‌بيته‌وه، ته‌گهر جيئى بؤ کرايه‌وه‌ به‌ دريژه‌ پندان له زور روه‌وه‌ خوېته‌ر ماندوو ده‌کا و ئه‌رکى قورسى ده‌خاته‌سهر که‌ مافى ته‌وه‌ ناده‌م به‌ خوم ليى داواکه‌م هه‌لى گرى. به‌هه‌مه‌حال ر‌ه‌چاو کردنى به‌لگه‌ هينانه‌وه‌ له نووسيندا هوى ته‌وه‌به‌ که‌ تا ئيستا چهند هه‌نگاوېکي ميانى کويه‌ و «گورقه‌ره‌ج» م بؤ نه‌برا و په‌که‌م خه‌وى ساوايى حاجيم بؤ نه‌خرايه‌ بيشکه‌ى ته‌ميان يا ته‌ويان. نه‌ بؤ خوم زانيم نه‌ بؤ خوېته‌ر بوم پروون کرايه‌وه. ئايا ثم به‌چکه‌ ده‌ستنيشانه‌ى چاره‌نووسى کوردايه‌تى هه‌وه‌ل هه‌نگاوه‌کانى ئاسووده‌يى ته‌مه‌نى شه‌ش هه‌وت سالى له ريچکوله‌ و له‌وه‌رگه‌کانى گورقه‌ره‌ج به‌ دوا گه‌له‌ و راندا هه‌ليناوه، ياخود پيشبرکه‌ى که‌لا و جگينه‌ و که‌وشه‌ک و سيبازى پيکرده‌ له کولانه‌ و گوره‌پانه‌کانى کويى؟ له پنده‌شتى کورپه‌ييه‌وه‌ تا سهره‌وه‌ره‌رازى بنارى ته‌و زيانه‌ پر به‌هايه‌ى ئايا له‌مه‌ کاميان بووه‌؟

داخم ناچى شویتى له‌دايکبوون و چهند سالى سهره‌تاي عومرى بؤ ته‌خمين ده‌ميتيته‌وه، با ئيمه‌ به‌ دريغ و په‌روشيکى سووتينه‌ره‌وه‌ جارئ دوعاخوازي له هه‌ردوويان بکه‌ين بؤ هه‌لسوران له ده‌ورى پرسياره‌که‌ى دى و هه‌ولده‌ين بزانيں ئايا حاجى قادر «که‌ى» هاوتوه‌ دونيا؟

ده‌ک مالت شپوئى زمانه‌ چهند ساحيرانه‌ و نه‌پنکارانه‌ په‌رده‌ى له‌ناوبردن ده‌ته‌نى و وه‌ک شه‌وه‌زه‌نگ، ده‌ى خه‌يه‌ سهر برا جمرانه‌که‌ت، نه‌خير زاده‌ى کوشى خوت، که‌ بوون و پروودانه... تا تروسکه‌ لى ده‌برى و هاوتاي نه‌بووى ده‌که‌ى. چهندين که‌س و

حادیسه و هونەر و زانست و چاکه و خراپهت خسته بن بالی رهشی «نسیان» و تاریکستانی فهرامووشی، وههات شاردنهوه ههر دهلیی رۆژهک له رۆژان بییان ئاوس نهبووی، له رووبهره بهلهکهکانی شهو و رۆژت وهک وشه درێژ پهخش و پریت نهکردوون. خهپام لهو دوو کاره ویک نهچووهری سازدان و ورد کردنت زیرهی لی ههستاو گوتی:

این کوزه‌گری دهر چونین جام لطیف
می سازد و باز بر زمین می زندش

وهک خهپامیش هۆشیار و ههستیاریانی ههموو سهردهمیک ئهم گلهیهی بی وهفایی و رۆلهخۆرییهیان لی کردووی تا ئیمه‌ی سهردهمی، به اصطلاح، رۆحی زانست و پشکنین و ساغ کردنهوه وهک سوالکه‌ر چاکه‌ت ده‌لێن تا خراپه‌ت له بیر بهینهوه و ده‌رۆزه‌ی دووسی ژمارت لی ده‌که‌ین، ههر دوسییه‌ک نه زیاتر، له نیو کهشکۆلی ههمه بابته و چیزه‌ت ده‌ریان بیینی، بیان خه‌یته سهر له‌بی توقعمان به‌لکوو بزانیان به‌که‌م چرای نیشتمانپه‌روه‌ری کوردایه‌تی په‌نجه‌ی چ سالیکت به‌کفریتی بوون فتیله‌ی ژینی رۆشن کرد! حاجی قادرت که‌ی ته‌سلیم به‌ نه‌ته‌وه‌ی کورد و مه‌فته‌نی کوردستان کرد!!

تا من بزانیانم دۆزینه‌وه‌ی ئهو ساله‌ وه‌ک دۆزینه‌وه‌ی دانه‌ گه‌وه‌هریکی نیشانکراوه‌ له‌ بنی گۆمدا، چونکه‌ به‌ جۆره‌کی قه‌ناعه‌تبه‌خش، نه‌ به‌ نووسین و نه‌ ده‌ماوده‌م، سالی له‌دایکبوونی حاجی نه‌زانراوه‌، بۆیه‌یشه‌ هه‌ریه‌ک له‌ نووسه‌ران بۆ خۆی سالیکی په‌سه‌ند کرده‌ و خۆی پێ دانیاده‌ کردوه‌. ئیتر خه‌لقی دیکه‌ش به‌ دوا ئه‌ودا رۆیوون و شوینیان هه‌لگرته‌وه‌.

بیگومان رۆیشتن له‌سهر رێچه‌که‌یه‌ک هاتۆچۆی لی کرابی و هه‌موار کرابی خۆشته‌ له‌ کردنه‌وه‌ی رێگه‌یه‌کی تازه‌ که‌ ههر شه‌ق‌لی نه‌شکابی. به‌و پێیه‌ش دووباره‌ کردنه‌وه‌ی خه‌به‌ری مه‌شهور و چه‌سپاو ئاسانه‌تره‌ له‌ دواکه‌وتنی خه‌به‌ریک سهر و شوونی لێره‌ به‌ پێشه‌وه‌ی نه‌ی. عاده‌ته‌ن نووسه‌ریک که‌ به‌ ئومیدی بلاو کردنه‌وه‌ی نووسینه‌که‌ی بی، په‌له‌ ده‌کا زووتر لێی بێته‌وه‌ و کو‌تایی پێ بیینی، که‌واته‌ بۆ ده‌بی خۆ خه‌ریک کا و کات بدۆریتی بۆ دۆزینه‌وه‌ی شتی‌ک که‌وا مه‌شهوره‌ دۆزراوه‌ته‌وه‌.

لزووم چیه بۆ گومان کردن لهو خه به رانهی وهک حه قیقهت بلاقوونه ته وه! سالی به وه له دبوونی حاجی، فلانه کهس له کتیه کهیدا نووسیوه تی، ئیتر که نووسه ری تازهی به پهله شتیکی حازر و بزر له به رده ستدا بی چ لزوومی ههیه به شتی ژیر په رده و ناو تاریکی. نه خوی و نه که سیش ئه وهنده قوول نابیته وه بۆ ئه وهی بزانی ئه م حازر و بزر له گه ل راستی و پروودای میژوویی و بی گوماندا ریک ده که وی یان نا!

ئه وهنده ی لهو باره وه نووسینم هاتبیته پیش چاو نه مدیت یه کیک بلی چون و بۆچی فلانه سالی هه لبارد، ئایا به بیستن یا به خوتندنه وه یا به تخمین مه یلی بۆ ساله که چوه. له لای خۆمه وه تحقیقات نه ما نه یکه م، به لام نه متوانی سالیکی تاک و ناسراو ده ستیشان که م و بلیم ئه مه ته ساله که ی له دایکبوونی حاجی. له گه ل ئه مه شدا هه ندی بنکه و دروشمی گوزارش هه یه بۆ لیکدانه وه و توژینه وه ده وروپشتی مه به ستمان هینده بۆ دیار ده خه ن هه ر ده لپی تیری تخمینان نیشان ده یکی. مه ودا ی هه له ئه وهنده کورت ده که ن قسه مان خۆ له راستی ده خشین، نه زانراو وا که م ده که نیه وه تارمایی زانراومان بۆ دیار ده که وی. له گه ل ئه مه شدا راستی ته واو وهک گه وه ره که ی بنی گۆم ده مینته وه.

چه ند میژوو و پروودایک هه ن به به لگه و بیگومان له گه ل ته مه ن و ژانی سه ره تای حاجیدا په یه ونیدیان تا بلپی به تینه، له شیعره کانی حاجیش به یی ئه و تو هه ن به چه شتیکی لهو پروودا و میژووانه ده ئالین که ئیتر ئه و نه تیجه ی لیان به ره هم دی به لیکدانه وه و سه رنجدان خۆ له ده ست ده مه ته قه ی گومانکارانه و نه سه لمیتانه رزگار ده که ن.

میژووییکی بی شوبهه و له کتیباندا نووسراو ئه وهیه که حاجی قادر و حاجی مه لا عه بدولا هاوړی خوتندن بوون. سه ره رای ئه و به دیهیه که هه ردوویان خه لقی کوپه ن. حاجی قادر له دیوانه کهیدا به هه لبه ست خوی بو به شایه دی ئه و پرووداوه. ساله که ی وه لاده تی حاجی مه لا عه بدولا و ره فاقه تی خوتندن له گه ل حاجی قادردا لیره به پیشه وه بوونه ته مه وزووعی لیدوان و نووسین. گوتاریکی خۆم له جزمی دوه می ده فته ری کورده واریدا له ژیر ناو نیشانی «که یفی جوانرۆی» ئه م راستیانه ی تیدان. هاوړی حاجی قادر له گه ل حاجی مه لا عه بدولا له خوتندندا به قه د دیوانه که ی مه شووره چونکه سرنجیک بگریه ئه م به یته:

به بیرت دئی زهمانی چوینه بالهک
به پیخاوسی نه کهوشم بوو نه کالهک

بههوی دوو سۆزی گهورهی یاد کردنهوه و ههزاری، سهرهرای ریکی و پارای و
دارشتنی هونهری، له ههموو زمانیک و زهمانیک خوش هاتوو. دهوانم بلیم شاعیر
و شیعردۆستی کوردیم نه دیوه ئەم بهیتهی له بهر نه بووی. سالهکی وهلا دهتی
باپیریشم (حاجی مهلا عهبدوڵا) له چهندین جیگه به خهتی خۆی و حاجی مهلا
ئهسهدهی جهلیزادهی باوکی نووسراواتهوه. بۆیه ههر دوو راستی وهک دوو مۆم، با
بلین مۆمیک و عهکسهکی له ئاوینه دا، تا رادهییکای بایهخدار دهوور و پشتی
مه بهس پرووناک ده که نهوه.

له ههوهڵ نیگاوه مڕۆف بۆ ئهوه دهچی که دوو کهس هاوڕێی خویندن بوون دهبی
هاوته مه نیش بن یاخود ههر نه بی له یه کدی نزیک بن، بهو پێیه له رواله تدا فهرقی
ته مه نی حاجی قادر له گهڵ هی باپیرم، ئه گهر هه بووی، نابێ له 4-5 سال زیاتر بی.
دهوجا بازانین ئه و گوتهی نووسراو که تهواتوری ده ماو ده م دوو باره ی ده کاته وه و
ده لێ حاجی قادر له سالێ 1245 ی کۆچی له دایک بووه، تا چهند له گهڵ ده لاله تی
شعیر و به لگهی رووداوان ده گونجی؟ تۆ بلی ئه و ساله ی 1245 له ده وای
به یه کدی گرتن و به راورد کردنیش ههر جیی قه ناعهت بی!

تا ئه و سالانه ی دوایی، راستیه که ی تا سێ چوار سالێ دوایی، دلی خۆم به و فهرقی
4-5 سالێ عومری ههر دوو کیان وه ها ته سکین کردبوو پیویستم نه ده دیت به سهیر
کردنه وه ی دوو باره. ئه گهر شه رفروش نه بم به ئه خبار و گوزارشتی ده ماو ده م بۆ
ده بی گومان بکه م له راستی خه به ریک که وا له گهڵ حه قیقه تی مه علومدا ئه وه نه ده
ریک که وتبی. چنگی کێ ده که وئ تهواتوریک بلی دوو که سی هاوڕێی خویندن له
ته مه نیشدا ئه وه نه ده له یه کدی نزیک بوون که فهرقیان 4-5 سال بووه، له هه موو
زهمانیک ئه و ته رزه هاوڕێیانه ی خوار و ژوور دیته بهر چاوان به تایبه تی له
خویندنی مزگه وتان که تا ئه و سالانه ی دوایی عومری دیار کراو بۆ پله ی خویندنی
دیاریکراوی مه رج نه بوو. کتیه کان ههر له خواری تا سه رووی سهر ی بۆ هه موو
که س کرابوونه وه. تازه به تازه مزگه وته کان پهیره و بی یاسای فیرگه ره سمیه کان

ده‌که‌ن له‌وه‌دا هەر پله‌ییکی خویندن به‌ند بێ به‌پله‌ییکی ته‌مه‌ن و لێی تینه‌په‌ری. له‌گه‌ڵ خۆمدا بۆ زیادی قه‌ناعه‌ت ته‌مه‌شم ده‌گوتوه‌ که‌وا سه‌رچاوه‌ی ته‌م خه‌به‌ره‌ چ ئاگای له‌وه‌ نیه‌ باپیرم کوری چ سالی‌که‌ تا‌کوو تییینی عومری ته‌وی کردی به‌ بنگه‌ بۆ دیار کردنی سالی وه‌لاده‌تی حاجی قادر، دیاره‌ سه‌ر و سو‌راغه‌ی بی‌نج نیه‌. هەر ته‌م باوه‌ره‌یتانه‌ی بێ دوودلییه‌ ببوه‌ سه‌به‌بی نه‌سه‌لماندم که‌ مه‌به‌سی حاجی قادر باپیرم بووبی له‌وه‌دا که‌ ده‌لی:

ئه‌ی عه‌تارید له‌ ده‌رت خادیمی سو‌ججاه‌ به‌ شان
وه‌ی له‌ کۆبی فوساحادا قه‌له‌مت سنجقه‌ شان

حاجی قادر نیه‌ به‌یتیکی وه‌ کوو ئیوه‌ بلی
ئه‌سپی کۆن زه‌حمه‌ته‌ ده‌رچی له‌گه‌ڵ ئاهوو ره‌وشان

چونکه‌ جیاوازی به‌ینی «ئه‌سپی کۆن و ئاهوو ره‌وش» له‌ 4-5 سال زیاتر ده‌گریته‌وه‌، ته‌واوه‌کیش زیاتر، بابلیین هەر نه‌بی 10 سالی‌ک. گه‌لی له‌ شیعردۆست و می‌ژوونا‌سه‌کانی کۆبی بێ گری ته‌م چوارینه‌یان به‌ مه‌دحی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا له‌ قه‌له‌م ده‌دا. یه‌ک له‌وانه‌ خوالی‌خۆشبووی سمایل ئاغای مه‌لا ته‌حمه‌د ئاغای غه‌فووری، که‌ پیاویکی مونشیی خه‌ت خۆش و باخه‌به‌ر له‌ ته‌واو‌ی‌کی کورده‌واری و رووداو و ته‌شخاسی ده‌رووبه‌ری کۆیه‌ و بابان و ئاگاداری نوکته‌ و له‌تیه‌ و باه‌تی ته‌ده‌بی و فارسی و تورکیزان و له‌گه‌ڵ شیعر و شوعه‌رای کوردیش تابلێی دۆست بوو، بێ په‌روا له‌ دیوانانه‌ی که‌ به‌خه‌تی خۆی ده‌ینووسینه‌وه‌ له‌ عاست ته‌م چوارینه‌دا ته‌مه‌ی ئیزافه‌ ده‌کرد «له‌ مه‌دحی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا». هه‌رچه‌ند لزوومیشم نه‌دیبن مو‌عاره‌زه‌ی ته‌و رایه‌ بکه‌م، له‌ قوولایی دلمدا پێی رازی نه‌بووم. ته‌م ره‌خنه‌ی نیوه‌ نوسته‌ نیوه‌ به‌خه‌به‌ر له‌ می‌شک‌مدا هه‌روا مایه‌وه‌ به‌ نیوه‌چلی تا‌کوو له‌گه‌ڵ گوزه‌ری سال‌و سالی عومر و زیادبوونی خه‌ریکیم به‌ لیک‌دانه‌وه‌ و ساغ کردنه‌وه‌ی ته‌واتور ده‌رباره‌ی ته‌دیپ و زانا‌کانی کورد، تا راده‌یی‌کیش به‌ جو‌ریکی لاشعوری سرنج‌م له‌ خۆوه‌ کشا بۆ به‌راوردیه‌کی ته‌وتۆ له‌ هه‌ندی به‌یه‌ته‌کانی حاجی قادر که‌وا نزیکی کرمه‌وه‌ له‌وه‌ بیدوودلی بلی‌م حاجی قادر هەر نه‌بی 10 سال به‌ ته‌مه‌ن له‌ باپیرم گه‌وره‌تر بووه‌.

زاهیره ی قهناعت پهیدا کردن به جوړی لاشعوری ږهنگه بؤ زؤر کهس ږوو بدا
 ههر ههنده ی پی دهوئ مروؤف سرنج بداته رای و باوهږی تا ههست بکا به گورانی
 لاشعوری که بهسهری دادئ چونکه که له بیري کرد پار و پیرار قهناعتی له فلانه
 پرسیاردا چی بوه ههست ناکا بهو گورانه شعوری و لاشعورییه ی که بوی پهیدا
 دهی. به لایهوه خوئ و باوهږه که ی ههر کوره که ی پار و پیرارن.

ثغللب خه ریکبوونی زیهینی ههمیشه یی و بهردهوام به شتیکه وه هؤشی ون (عقل
 باطن) ثهوهنده دهجینئ و به شتیه ییکی نهینئ دهیخاته گه را تا وا دهی له پر
 گریه کی فکری وهک تهلهسم له خووه دهکریته وه. ههلبته قهناعتیکی تازه بؤ من
 پهیدا بووپی به شکلی لاشعوری دهبراره ی فهرقی تهمنه ی باپیرم و حاجی قادر دهی
 له رپی بزووتنه وهی ههست پی نهکراوی هؤشی ونه وه بووپی. ثم شهرحم هینا ناو
 نووسینه کهم نه وهک وشه ی «لاشعور» که شهرحی له گهلدا نه بی وهک لوغز و
 مه تل ههلقوتی له پیس چاوی خوینه ر. بهداخه وه پهیره ویکه رانی فهلسه فه ی نوئ
 ده رگه ی باس کردن له هؤشی ون و سایکولوجیان بهستوه، نه کا خه لهل بگه ینی به
 تاوی فهرقی چینایه تی و عاملی ئابووری له پیکهینانی دهروونی مروؤف. هؤشی ون
 سهر دهکیشیته وه بؤ بههیز کردنی عاملی زاتی له تهفسیری کردار و رهفتاری تاک،
 کهواته با بهردیکی له سهر دانرئ... سهد تهسهف. ههرچوئیک پی شعوری،
 قهناعتی کونم گوریه وه به یهکیکی تازه و فهرقی پینج سالی تهمنه نیش گهیشته ده
 سال. خوینه ر بهرئز له گهل مندا سرنجی خوئ بداته ثم دوو بهیته:

سهر و ریشم سهرایا بؤته لوکه
 به شهو ههم رازمه پشمن و کوکه
 له بهر پیری ثهوهنده بیجه واسم
 ده لئی ثهرکانی ئیسلامی ئیناسم

به ر له وه له رووی ده لاله تیانه وه بؤ پیری لیان بدوین، با لیره دا فرسته ته و
 ههله ییکی مه شوور راست کهینه وه له گوته وه و نووسینی ثه دوو بهیته. مصرعی
 دواپی، له دیوانه چاپکراوه کانی حاجی به چه شنیکی جیا له وهی من نووسیم
 ده دیتري. له دیوانه کان وه های ده خوینیته وه:

دهلئی ئهركانی ئیسلام نهاسم

ئهگهر مصرعه که وا با وهک له دیوانه کهدا چاپ کراوه مانانه که ی زۆر ساده دهبوو، هیچ نوکته و جوانکارییه کی تاییه یی تیدا پهیدا نابێ. نهک ههر هینده بهلکوو ئهگهر بهیته که به چاوکی رهخهگری ورد سهروبن بکه ی دهبینی ئه و مهعنا سادهیه بیهیزهشی تیدا دیاره چونکه له سهریاکی نامه که ی بۆ باپیری نووسیوه و ئهم بهیته ی تیدایه، هیچ دهوری فکری ئایندوستی و کۆنه مهلایه تی خوی ههلههاتووو تا لیتهدا نهاسینی ئهركانی ئیسلام بیته عهلامهتیکی ئاشکرا بۆ پیری و بیحهواسی. دهمهوی بلیم حاجی ریگه ی خوش نهکرده له شیعرهکانیدا تا له نیوان چهندنه عهلامه تی پیریدا نهاسینی ئهركانی ئیسلام بیته عهلامهت. دهیتوانی بلی ئهوهنده پیرم ناتوانم برۆم... یا بخۆم... تا بنووسم، یا بینم، یا بخوینمهوه. دهیان «ناتوانم» ی ئهوتوههه بۆ دهبی یهخه ی ئهركانی ئیسلامی بگری بی ئهوه نوکته ییک با لهتیه ییک یا پشهکیهک یا ههر هویه کی دهستنیشان کردن ئهمیان بینیه روو؟ بویه دهلیم مصرعه که به و جۆری که چاپ کراوه بیهیزی تیدایه له لایه نی مهعناوه، راستیه که ی ئهمهیه:

دهلئی ئهركانی ئیسلامی ئیناسم

وشه ی «ئیناس» شکلنووسی ئیستا که ی کوردیه به ئهسل له وشه ی «انات» هاتوو. مهعلومه مانای «انات» له کوردیدا «ژنان» ه، ئهم وشه ی «انات» که بووه به قافیه بۆ «حهواس» به تلفظی کوردانه دهخوینیهوه و دهبیته «اناس» که به رینووسی ئیستا که «ئیناس» دهنووسری. رهنگه حاجی بۆ خوی ههر به گویره ی تلفظی کوردی وشه که ی نووسی بی، چونکه له شویتی دیکهش ئهمه ی کردوه:

بهم «نحو» هیه «صرف» ی عیشقباری
«مستقبل» ی که مته له مازی

هه مان شکل له مه دحه که ی به روباره گای حه مه د ئاغای مامه شیش وشه ی «هه مزه، فیضه، ارضه، لهرزه...» ی کردوه به قافیه و «ئهرز» و «فهیز» ی نووسیوه. که ده لیم ره نگه حاجی بو خوی «اناس» ی نووسی بی بویه چونکه ده سخته ته که ی له ناودا نه ماوه تا قسه به یه قیین بکه م. به لام ده سخته تیشی نه مایی ئه وه ی لیره دا ده لیم حه قیقه ته و شوبه ییکی تیدا نه. که واته به ئه سل نووسراوه (به پیی شکل نووسی نی کون): «دلی ارکان اسلام اناسم» له نووسی نه وه دا نووسه ران وشه ی «اناسم» یان کردوه به «نه ناسم» چونکه وایان زانیوه «اناسم» له گه ل واتای به یته که ریک ناکه وی له وه شدا حه قیان بووه: هه لبه ت بو ئیسپاتی پیری و بیحه واسی ناگوتری «ئهرکانی ئیسلامی ئه ناسم». که واته له ری نووسی نه وه ی ده ستاوده ست وشه ی «اناثم - ئیناسم» که وه ختی خوی «اناسم» نووسراوه کراوه به «نه ناسم» به و گویره ئه سلی مه به س و مانای به یته که تیچووه. حاجی له ئه سلدا گوته تی:

له بهر پیری ئه وه نده بیحه واسم
ده لئی ئهرکانی ئیسلامی «اناثم»

به لام وشه ی «اناثم» له بهر قافیه ی شیعر کوردانه خویندراوه ته وه و کراوه به «اناسم-ئیناسم». به م شکله و واتای به یته که روون ده بیته وه که ئه مه یه. له بهر پیری ئه وه نده بیحه واس بووم وه ک ئهرکانی ژنانم لی هاتووه، که ئه مه ئیشاره یه بو گوته ییکی کون که ده لی ژن دینیان نو قسانه. ئه گهر له بهر قافیه نه با مومکین بوو بگوتری «ده لئی ئهرکانی ئیسلامی ژنانم». واتای وا تویکلدار له سه رده می حاجی زور باو بووه، ئیمروش ئه گهر شاعیر به تویکلان بویری و ده سه لاتی هونه ری ئه وه ی هه بی بیانکا به جلی جوان، خیرا ده یانکاته به هه لبه سته کانی و شانازی شی پیه ده کا. شیعی ره مز هیته دی تویکل له خو ئالاندوه خاونه که ی نه بی، وا هه یه که س تی ناگا.

با بیته سه ر مه به س، ناچاری ته واویکی لی دوور خستینه وه. حاجی به و دوو به یته وه سفی پیری خوی ده کا. به پیی سه راحه تی بی «تویکل» و له بهر هیزی ده لاله تی وشه کان، ئاشکرایه کی یه کجار ئاشکرایه که وا هو ی ئه و بیحه واسی و سه رویش

بوونه لوکەیه پیری و تەمەنی درێژە نەک ناساگی وەیا ناراحتی وەزە وەیا هەر ھۆیەکی دیکە یەک خەلق بێھێز و فەرتووت دەکا. حاجی کە ئەمە ی نووسیوە دەبی پیر بووبی و پیری ئەو نە لەو تەئکید و دووبارە کردنەوێە کە بڵیین بۆ مبالەغە بووہ یا خود مەبەسی شەکوای حالە لە دەستی رۆژگار و غەریبی. ئەگەر لەبەر چاوەدێری لایەنی شەکوای حال شتیکیش کەم کەینەوہ لە واتای دوو بەیتە کە دیسان ئەوێندە تێدا دەمینیتەوہ کە حاجی پیر بووہ. دەوجا با بزانی حاجی کە ی ئەمە ی نووسیوە؟ کە ی نامە ی ناردووہ بۆ حاجی مەلا عەبدوللا؟

بەداخەوہ لێرەشدا لە تخمین بەولاوہ شتیکمان بەدەستەوہ نە بەلام تخمینە کەمان، خۆشبەختانە، لەسەر بناغە ی مەحکەمەوہ ھەلەدەستی. لەم زەمینەدا دوو بەلگە ھەن لای من یارمەتیمان بدەن بۆ نزیکبوونەوہ لە زانیکی کاتی نووسینی ھەلبەستە کە.

یە کە میان ئەوێە باوکم دەگێرێایەوہ دەگوت بە بیرم دێ نامە کە ی حاجی ھات و جوابە کە ی نووسرایەوہ و ڕەوانە کرا بۆ ئەستەمبول. ئەم گوتە ی «بەبیرم دێ» تەمەنێک دەگرێتەوہ لە مندالی زیاتر و لە بالغی کەمتر. باوکم 1293 ی کۆچی ھاتۆتە دونیا، با ئەمە لێرەبی تا بەلگە ی دوہم باس دەکەین.

بەلگە ی دوہم «مسودە» ی جوابە کە ی باپیرم بۆ حاجی قادر. ئەم «مسودە» یە لە کاغەزی حوکمەتی سالھو سال دەردەچێ و لە کار دێ بەلام بەنەیبەت ئەم کاغەزەوہ کە کەوتۆتە لای کەسێکی دەرەوہ ی ئالقە ی حکومەت ئیمکان ھە یە لە ھەمان سالدا بە کار نەھاتبی. لەگەڵ ئەو ئیحتیمالەش کە ڕوالەتی سالیکی و دوو سال و سێ سالیش دەگرێتەوہ ناشی کاغەزە کە لە سالیکی زیاتر مابیتەوہ واتە نابی جوابە کە ی باپیرم لە 1307 دواکەوتبی. چونکە ئەوسا جێی قسە کە ی باوکم نابیتەوہ کە فەرمووی «بەبیرم دێ». لە 1306 دا باوکم 13 سالی بووہ. بەلای منەوہ ئەم تەمەنە یاخود ئەو پەری تەمەنی 14 سالی، بۆ یەکیکی وەک مەلای گەورە، کەلکی بێوہیە بۆ مەفھومی «بەبیرم دێ» چونکە لەوہ زیاتر دەیاخاتە وەزعیکی کە بە سەرۆبەری «تبیس» و ڕیکخستن و ھەناردنەوہ ی کاغەزە کەوہ خەریک بی. باوکم لە 18 سالی ئیجازە ی لە باوکی وەرگرتوہ و لە جیگە ی ئەو دەرسی گوتۆتەوہ. بەراستی کە بە وردی وەزە کە لیک دەدەمەوہ سالی 1306 گەلیک لە بارتەر و گونجاوترە بۆ جێبوونەوہ ی ئەو گوتە ی «بەبیرم دێ».

دهوجا که قه ناعت بینین حاجی قادر له 1306 ویا 1307 نامه ی بۆ باپیرم نووسی بیی ئهوسا باپیرم ته مهنی 56، 57 سال بوه. تو بللی چهند سالان ئیزافه ی 56، 57 بکهین تاسهر و ریش ده بیته لۆکه و گوته ی «له بهر پیری ئه وهنده بیحه واسم» جیی خوی ده کاته وه؟ ههر چهند مه ودا ی قسه بۆ تحدیدی ئه و ئیزافه یه زور به رینه و مرؤف ده توانی ژماره ییک بللی که ئاره زوی خوی هه لی ده بژیری، به لام تیبینی روودای دیکه ئه و مهیدانه کورت ده کاته وه، به دهم نووسینه وه و له جیی مناسبی خۆیدا باسی ده کهین. من له و باوه رده دام ئیزافه ی که متر له 10 سال بۆ ته مهنی 56، 57 سالی ئه م هه موو «لۆکه» و «بیحه واسیه» به ره هه م نا هیتی. که باپیرم ئهوسا 56 بووی، ئیزافه ی 10 سال عومری حاجی ده گه یه نی به 66 سال. وا ده زانم ئه و ته مهنه لی ده وه شیته وه به دهم سۆزی غوربه تیه وه شه کوای بیحه واسی و ریشسپیه تی لی بکری. غوربه تیشی لی ده رچی، 66 سال عومر گه لیک که س بیحه واس و ریشسپی ده کا. وه ک دیتمان و بۆی چووین فهرقی 10 سال عومر ته وجیهی ئه وه ش ده کا حاجی قادر خوی دانابی به «ئه سپی کۆن» و باپیریشمی به «ئاهوو رهوش» له قه له م دابی.

ئه گهر بگوتری 66 سال عومریک نیه بۆ ئه و هه موو شه کوایه ده ست بدا و فهرقی 10 سالانیش ئه سپی کۆن و ئاهوو رهوش توجهیه ناکا ئهوسا ده بی سالی له دایکبوونی حاجی به ره و دوا بگيرينه وه و بیخهینه پیتش 1240 چونکه مه جالی ئه وه نیه سالی نامه که ی له 1306 ویا 1307 دوا وه تر بینین به هوی ئه وه وه که ئهوسا باوکم له عومریکدا ده بی ده ست نه دا بۆ «به بیرم دی».

له وانیه خوتنه ره هه بی بللی بۆ وا یه خه ی ئه م «لۆکه ی ریش» و گوته ی «به بیرم دی» ت گرتوه، به هه موو رووینکدا وه ریانده گیر ی و ئه م دیو ئه و دیویان پی ده که ی! که ی بوه نووسهر خوی خهریک کرد بی به به شی وه ها ساده و ئاساییه وه. بۆ ناگوژیته وه بۆ باسیکی گرینگتر؟ ئه گهر ره خنه وا بگیری، بۆ وه رامدانه وه ی مهیدانی قسه کردن فره وانه، به لام ئه وهنده به سه لی ره دا بلیم که ئیمه خهریک بین به دۆزینه وه ی سالی وه لاده تی حاجیه وه ده بی بنکه و «سه رشار»⁴ یک هه بی له ویتوه

⁴ - یاری کلاسیکی کوردی هه یه له سه رووی مهیدانی یارییه که دا جیگه ییکی دیاریکراو ته رخان ده کری له سه ره تاوه یاریکه ران له ویتوه ده ست ده که ن به هه موو

جستوجوی مەبەس دەست پى بکەين، ناکرئ سەروا بين وەيا رەهەوا کەوين و «تیار»ى ئاو و با رامالمان داو نەزانين بۆ کويمان دەبا. بئکە و سەرشاريش مەحکەم نەين جستوجویە کە نامانگەيەنى بە ئامانجىكى خوش. بە لای منەوہ دۆزینەوہى سالى وەلادەتى حاجى قادريش مەبەسيكى کەم نيە. لەدايکبوونی مروّف بەنيسبەت ھەموو ژيان و جموجۆليەوہ وەک سەرچاوہى ئاو وایە. جوغرافيازانەکان تا دەزانن پرووبارى کونغو وەيا سەيحوون وەيا زىي بادينان لە چ ئەر ز و کانیاويک ھەلەدەقولن چەند زەحمەت دەکيشن، وەک ئەمانەتى گرانبەھا مەعلوماتيکى کە بەردەستيان دەکەوئ جيليکيان تەسليم بە جيلي دواى خوى دەکا. زۆرم ديوە زاناي ئارکايالوجى بۆ ساغ کردنەوہى کاتى نووسينەوہى يەک دوو ئيشارەتى سەر خشتيکى کون سالىھاي تەقەللای بەسەر بردوہ، لە رۆژھەلاتەوہ بۆ رۆژئاوا سەفەرى کردوہ، سەرى مۆزەخانە و کتیبخانەى گەورەى جیھانى داوہ تاکو بە شيوەيىکى مەيلەو راس ت ميژوويىکى دەستنيشان کردوہ، واش بوہ نەگەيوہ بە نەتيجە.

بەنيسبەت باسەکەى ئيمەيشەوہ دۆزینەوہى ئەو سالى وەلادەتى حاجى وەک ئەوانە و لە وانيش گرینگترە. سەرەراى نرخى مەعنەوى يەکجار زل، لە دۆزینەوہى ئەو سالىدا يا ھەر نەبى سالىکى لە حەقيقەت نزیک، نرخيکى ماددى ميژوويى بنجى ئەوتۆش ھەيە بەنيسبەت تیکرای باسەکە و ھەموو باسيکى عەلاقەدار لەگەلیدا کە بە ھيچ جۆر ئيمکان نيە بخريتە پشگوئ. دوزینەوہى سالى وەلادەتى حاجى راستى و درۆى زۆر گو تە و خەبەران ساغ دەکاتەوہ کە خراونەتە گوزارشتى زيانیەوہ يا عەلاقەيان ھەيە بەوہوہ.

بۆ نمونە دەليّم کە گو تەرا لە فلانە سالىدا حاجى رۆى بۆ ئەستەمبول کەچى سالى وەلادەتى راگەياند حاجى لەو سالىدا مندا ل بوہ دەر حال ھەلەى خەبەرە کەمان بۆ دەردەکەوئ بى ئەوہى مەجبور بين خۆمان بە بەلگەى دیکەوہ ماندو و کەين، ھەموو باس و خواسيکيش کە ھەلبەسترايى لەسەر ئەو ھەلەيە لە خووە ھەلەدەوہرين. مومکينە دۆزینەوہى سالى وەلادەتى لەوہشدا يارمەتيمان بدا قەناعەت

پيشەکيبەک و کوتايى برگە و پشووى يارىە کەشدا ھەر لەو جيگەيە کو دەبنەوہ و دۆراو و سەرکەوتە رۆليان بە يەکدى دەگۆرنەوہ. لي رەدا وشەى «سەرشار» بەرامبەر وشەى «منطلق»ى زۆر بە کارھاتووى عەرەبى دەوہەستى.

بېنين که فلانه قهسيدهى به پيى شيوهى هه رزه كارييه كى تيدايه، يا خود وه قاريكى تيدايه، له مونا سه بهى فلانه رووداودا گوترايى چونكه لهو ته ئرخه دا حاجى هه رزه يا كامل بوه. خولاسه سوودى ساغ كردنه وهى سالى وه لاده تى شتيك نيه محتاجى ئيسپات كردن بى.

كه ئه مه وايى، به داهه تن وايشه، دوو بنكه سه رشارى وهك شايه ديه كهى باوكم و شيعرى حاجى قادريش بو گه يشتن به سه ر رسته ييكى پتهو، له وانه نه هه موو كه سيك بيانكا به پالپشتى هه ول و ته قه للاي. تا من دييتم و بيستيتيم هاوتاي ئه و پشالپشته م نه ناسيوه. شايه دى باوكم و شيعره كهى حاجى، له هه موو شتيك بترازى، دوو به لگهى عه فوى بى مه به سن هيجيان خوى نه هيناو ته وه بو سه پاندى سووديك ويا له سه ر كردنه وهى باوه ريك. له هيج روويكه وه گومانيان لى ناكري له فه رزى هى پياوى وهك مه لاي گه وره و حاجى قادريش نه بان. شايه دى هه ردوويان له بارى «ذاتى و موضوعى» به وه سه رووى گومان لى كردن. ئيمه ده يان خه ينه نيوان سى ميژووى مه علوممه وه كه 1250 وه لاده تى بايirme و 1293 وه لاده تى باوكمه و 1306 ميژووى كاغه زه كهى حكومه تيه و ده لاله تيان لى وه رده گرڤن به لكوو بتوانين جغزيكى مه يله و ته سك بكيشين له ده ورى سالى وه لاده تى حاجى، بو خاترى تيرى نيشانمان له هه ر نوقته ييكى ناو جغزه كه بكه وى له نوقتهى راسته قينهى مه به س دوور نه كه ويته وه.

ئهم كارهى ميتشك خهريك كردن به ليكدانه وهى به راوردى كردن به يه كدى گرتن بو به هيزبوونى مه له كهى «قياس» يش كاريكى ژيرانه يه، وهك وه رزشه بو له ش. چونكه كورده وارى تازه به تازه كه وتوته سه ر بارى توژينه وه، تابليى پيوستى هه يه به قوولبوونه وه و دريژده ان به سرنج گرتن نه كا خوو بگرى به مه له له ته نكاو و كيلانى سه ره ره. ئه وه نده هه يه، ماندووبوونم بو وه ده سته ينانى ئه نجام نابى بيتته هوى «تعصب» بو ئه و ئه نجامه. مه به س خزمه تى راستيه، له هه ر كوئييك سه ر هه لدا به خير بى. ده بينى بيرى يازده گه زى ناگا به ئاو كه چى وا ده بى له هه لقه ندنى چاله ده غل ئاو ده ردئ.

له گه ل حيكايه تى «ئه سپى كوڻ» يهك دوو قسه ماوه بيكه ين و به جارى لى بينه وه. حاجى كه ئهم چوارينهى بو بايirm دانابى ده بى پيش چوونى بو ئه سته مبول

گوتیبتی، چونکه ماناکه‌ی وا راده‌گه‌یه‌نی که بۆ یه‌کینک گوترا بی له‌گه‌ل حاجیدا
شیعربازی کردبی:

حاجی قادر نیه به‌یتیکی وه‌کوو ئیوه بلی

له‌و ڕوه‌وه شایه‌دیه‌کی بی په‌نا و پیچ ده‌دا. که‌واته له‌ کاتی هه‌لبه‌ستنی ئەم
چوارینه‌یه‌دا ده‌بی حاجی قادر له‌ ته‌مه‌نیکدا بووبی ئه‌وه‌په‌ری ئیحمالی له‌ 42-43
سال زیاتر نه‌بووبی، چونکه به‌ پیتی لیکدانه‌وه و زه‌واهیری حال و ده‌لاله‌تی هه‌ندئ
ڕووداو ده‌بی چوونی حاجی بۆ ئه‌سته‌مبول له‌ سه‌ره‌تاکانی 1280 بووبی (له‌ جیتی
مناسبدا ئەم لایه‌نه ڕوون ده‌که‌ینه‌وه) و له‌ 1283 دواتر نه‌که‌وتی. هه‌لبه‌ت ئەو
ته‌مه‌نه‌ی 42-43 سالی له‌وه‌وه دی که وه‌لاده‌تی له‌ 1240 بووبی وه‌ک من بۆی
ده‌چم. بۆیه‌ش لای ژوو‌رووی مانه‌وه‌ی له‌ کۆیه ده‌که‌ین به‌ احتمالی ئەوه که کاتی
هه‌لبه‌ستنی چوارینه‌که بی تا‌کوو با‌شتر له‌گه‌ل مانای «ئه‌سپی کۆن» بگونجی. ئە‌گه‌ر
رێ هه‌با مانه‌وه‌ی له‌ کۆیه به‌ره‌و 84 و 85 یینین قالمبان ریکتر ده‌کرد بۆ قه‌لافه‌تی
چوارینه‌که چونکه په‌راویزی واتای «ئه‌سپی کۆن» به‌لای پیریدا تا بلی خۆی لیک
ده‌کیشیته‌وه، به‌لام ئیمکان نیه ئەو خۆ لیک‌کیشانه‌وه له‌ چهند سالیکی سه‌ره‌تای
1280 وا‌وه‌تر هات‌بی له‌به‌ر ده‌لاله‌تی شتی دیکه‌ی بی شوبه‌ه که رێی ئەو ئیمکان
نا‌ده‌ن. که ده‌شلیم ده‌بی پێش سه‌فه‌ری ئه‌سته‌مبول شه‌ره‌که‌ی دانابی بۆیه‌یه چونکه
دوای ئەو سه‌فه‌ره حاجی قادر با‌پیرمی نه‌دیتۆته‌وه، هه‌ر نه‌گه‌راوه‌ته‌وه بۆ کۆیی تا
که‌سی کۆیی بیه‌یتیه‌وه، ئە‌لوه‌دای یه‌ک‌جاره‌کی بوه.

ئەم تییینییه‌ی دوای لایه‌نیکی دیکه‌ش ڕوون ده‌کاته‌وه. حاجی که ئەم چوارینه‌یه‌ی
له‌ کۆیی گوت‌بی چ بۆ حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لای دانابی چ بۆ غه‌یری ئەو، حیسابی
1283 تیک نا‌چی چونکه به‌ گۆرانی شه‌خسی مه‌دح‌کراو سالی سه‌فه‌ری ئه‌سته‌مبولی
نا‌گۆری.

دوا به‌دوای ئەم به‌راوردیه‌یه‌ پر‌سیاریک خۆ دیت‌یه‌ پێش وه‌ها چه‌سپاوه به
مه‌وزووعه‌وه هه‌ر ده‌لیی ڕووی ده‌می سک‌که‌یه‌که ئە‌گه‌ر ئە‌وه‌ی تازه ویستمان سا‌گی
که‌ینه‌وه ڕووی یه‌که‌می بی: که بیسه‌لمینین فره‌قی ته‌مه‌نی حاجی قادر و حاجی
مه‌لا عه‌بدو‌لای له‌ 10 سال که‌متر بی، ئە‌دی چۆن وا ریک‌که‌وتوه هه‌ردوو‌یان ره‌فیقی

سه‌فهری خویندن و فقهیه‌تی بن؟ چۆن به‌یه‌که‌وه خویندوو یانه؟ له رواله‌تا
پرسیاره‌که وه‌ک موشکیله دیته به‌رچاو به‌لام به‌دهم لیکدانه‌وه‌ییکی شاره‌زایانه
پرسیاره‌که وه‌رامیکی بی گریوگال به‌دهسته‌وه ده‌دا.

هه‌موو جارێ هاورپایانی خویندن یه‌ک ته‌مه‌ن نین، یه‌ک مادده‌ش ناخوینن. پله‌ی
«مستعد» یه‌تی له‌ مزگه‌وت قوناغیکی فره‌وانه، میان ئه‌م سه‌ر ئه‌و سه‌ری به‌رینتره
له‌ قوناغی «کلیه» ی خویندنی نوێ. هه‌روه‌ک مومکینه له‌ کلیه‌دا قوتابیه‌ک له‌ پۆلی
یه‌که‌م و براده‌ره‌که‌ی له‌ پۆلی پینجه‌م بی هه‌روه‌هاش ده‌شی مستعیدیک له‌ خویندندا
چه‌ند سالیکی پینش هاورپکه‌ی که‌وتیته‌وه. هاورپیی له‌ خویندندا مه‌رج نیه‌ دوو
که‌سان بیتیته سه‌ر هه‌مان کتیب. له‌به‌ر ئه‌مه‌ ده‌شی حاجی قادر هه‌ندیک له
خویندندا به‌ره‌وژووتر بووبی له‌ باپیرم به‌لام ئه‌و فره‌ق‌ه‌شیان نه‌بووبی یه‌کیکیان بکا
به‌ سوخته‌ی ئه‌وی دیش بکا به‌ مستعد.

مه‌لوه‌وماتی خانه‌واده‌یی لای من هه‌یه، به‌ئیسپات و بیتشوبه‌ه، ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی که‌
سه‌فه‌ره‌که‌ی باپیرم بۆ باله‌کایه‌تی له‌گه‌ل حاجی قادر به‌ «مستعد» بوه نه‌ک
فه‌قیه‌تی، له‌ سوخته‌یی وازبینه.

یه‌کیک له‌و مه‌لوه‌وماتانه ئه‌وه‌یه هه‌ر له‌و گه‌شتی خویندنی له‌گه‌ل حاجی قادردا
باپیرم به‌یتیک لای مه‌لای «خه‌تی» ی خویندوه که‌ له‌ مه‌لا هه‌ره‌ زله‌کانی
سه‌رده‌می خۆی بوه و له‌ عومریشدا گه‌وره‌تر بوه له‌ حاجی مه‌لا ئه‌سه‌عد، باوکی
باپیرم، به‌ ده‌لیلی ئه‌وه که‌ حاجی مه‌لا ئه‌سه‌عدیش له‌کاتی گه‌نجایه‌تی ده‌رسی
خویندوه لای مه‌لای خه‌تی، حاشیه‌ی نووسیه‌وه‌به‌ ده‌وری کتیبانه‌وه و له‌کو‌تایدا
ده‌لێ له‌ مه‌دره‌سه‌ی مه‌لای خه‌تی ئه‌م حاشیه‌م تدوین کرد. دیاره‌ مه‌لایینکی وا زل
ده‌رس به‌ فه‌قی و سوخته‌ نالیته‌وه. مناسبی ئیره‌ له‌تفه‌ینیک هه‌یه باس کردنی
بیسوود نیه و تۆمار کردنی ده‌پاریزی له‌ فۆتان.

بۆ یه‌ک دوو چرکه‌ی سه‌عات رووخسه‌ت ده‌خوازم له‌ گیانی حاجی قادر تا که‌
له‌تفه‌که به‌ ئیزنی ئه‌و ده‌گیرمه‌وه ئه‌وجا دیمه سه‌ر ئه‌سلێ بابته. مه‌لای خه‌تی
له‌سه‌ر مه‌وزووعی شیخ نه‌یبی ماویلی که‌ له‌ جیگه‌ی خۆیدا به‌قه‌ده‌ر په‌یوه‌ندی به‌
حاجی قادره‌وه باسی ده‌که‌ین دلێ شکا بوو له‌ حاجی مه‌لا ئه‌سه‌عدی باوکی باپیرم.
هه‌رچه‌ند له‌ سه‌ره‌تای عومریدا شیخ نه‌یبی له‌ مزگه‌وتی مه‌لای خه‌تی خویندوه

(کتیب ههیه لای ئیمه حاشیهی دهستنووسی شیخ نهیبی بهسهروهیه و له ههندی جیگه‌دا ده‌لای له مه‌دره‌سه‌ی مه‌لای خه‌تی لای شیخ مصطفی ئه‌مه‌م نووسیوه). به‌لام له دوایدا که شیخ نه‌بی جه‌نه‌بی ته‌ریقی نه‌قشبه‌ندی ده‌گری و ده‌بی به «شیخ» و ده‌ست ده‌کا به «ارشاد». مه‌لای خه‌تی لای ده‌ره‌نجی و ده‌که‌وێته‌ دژیه‌وه. وه‌ک بیستراوه مه‌لای خه‌تی نه‌قشبه‌ندی خۆش نه‌ویستوون، به‌تاییه‌تی ئه‌و شیخه نه‌قشبه‌ندیانه‌ی له‌به‌ر ته‌ماعی دنیا ارشاده‌که بۆ دین ناکهن.

حاجی مه‌لا ئه‌سه‌د هه‌رچه‌ند بۆ خۆی ارشادی نه‌کردوه به‌لام مه‌شهره‌بی نه‌قشبه‌ندی بوه، له‌ زۆر جیگه‌دا به‌ده‌ستی خۆی نووسیوه‌تی «الشافعی مذهبا و النقشبندی مشربا» مه‌یلی بۆ نه‌قشبه‌ندییه‌تی له‌ باوکییه‌وه⁵ بۆ ماوه‌ته‌وه که یه‌کیک بوه له‌ خه‌لیفه‌کانی «مولانا خالد». له‌ کتیبی «بغیة الواجد فی مکتوبات حضرة مولانا خالد» که برارای مولانا خالد دایناوه و له‌ شام چاپ کراوه چه‌ند کاغه‌زینکی مه‌ولانای تیدا یه که بۆ باوکی حاجی مه‌لا ئه‌سه‌دی نووسیوه. له‌ گه‌ل شه‌رحی کاغه‌زه‌کان دانه‌ری کتیب باسی هینده‌ش ده‌کا که کورینکی «واثق بالله» برارایینکی مه‌ولانای ماره‌ کردوه و بوه به «داماد». به‌و پێیه ده‌بی داماده‌که برارای حاجی مه‌لا ئه‌سه‌د بێ. به‌لام ئه‌وه‌ی راستی بێ حاجی مه‌لا ئه‌سه‌د یه‌ک برارای هه‌بوه، نازانم دانه‌ری کتیب چۆن له‌ عاست زاوای خۆیدا ئه‌م سه‌هوه‌ی تووش بوه.

ئهم مه‌یله‌ی نه‌قشبه‌ندییه‌تی وای کردوه حاجی مه‌لا ئه‌سه‌د یارمه‌تی «شیخ نه‌بی» بدا که له‌ کۆپی نیشته‌جی بێ و ارشادی تیدا بکا. ده‌بی ئه‌وه‌ش بڵیین له‌و کاتانه‌دا شیخ نه‌بی شتیکی بیتشه‌ری و نار‌ه‌وای لی نه‌دیترا بوو ده‌نا مومکین نه‌بوو پیاویکی وه‌ک حاجی مه‌لا ئه‌سه‌د، نه‌ک یارمه‌تی بدا، به‌ل‌کوو که‌مترین په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ل‌دا په‌یدا بکا.

هه‌رچۆنیک بێ ئه‌وه‌ی گوتم پرووی دا و بوو به‌ هۆی د‌ل‌ش‌کانی مه‌لای خه‌تی له‌ حاجی مه‌لا ئه‌سه‌د. له‌ ده‌می ئه‌م د‌ل‌ش‌کانه‌دا به‌د‌کار و فیتنه‌جۆ به‌ مه‌لای خه‌تی

⁵ - واثق بالله مه‌لا عه‌بدول‌لای کوری مه‌لا عه‌بدول‌ره‌حمانی کاکی جه‌لی. ئه‌ویش له‌ حه‌قیقه‌تا حاجی بوه به‌لام بۆی به‌ له‌قه‌ب نه‌ماوه‌ته‌وه به‌هۆی ئه‌وه‌وه که نه‌وه‌ی خۆی شۆرته‌ی به‌ حاجی مه‌لا عه‌بدول‌لای وه‌رگرت.

ڀاڏهه گهڻن کهاو حاجي مهلا ٿه سعاد له مهجليسي خويڊا گوتوه تي مهلاي خه تي
 پير بهه خله فاوه بويه وا له دڙي نه قشيانه. كه باپيرم ده چي ته خزمه تي و خوي پي
 ده ناسيني كهوا عه بدولاي كوري حاجي كاك ٿه سعاد، مهلاي خه تي بهين بهينه
 پيي ده لي ٿه ري روله تو ناوت چي بوو هه ر له پيرم ده چي ته وه... يهك دوو جاران
 باپيرم ده لي قوربان چهن جاران عه رزم كردي من فلانه كه سهم ٿه گهر چ
 مه قسه ديكت هه يه لهو پرسيارانه بيغه رموي پيم خوشه! مه لاش ده فرموي كورم
 ليم مه گره پير بووم خله فاوم شتم له پير ده چي... باپيرم ده زاني مه به سه كه چيه و
 قسه كه ٿيشاره يه بو ٿه وه كه گويا حاجي كاك ٿه سعاد گوتبيني مهلاي خه تي
 خله فاوه. ٿه ويش عه رزي ده كاته وه ٿه وه ي به دكاران نه قلان كردوه ٿه گهر راست با
 چون باوكم ده يناردمه خزمه تي بو خويندن. جوابه كه ي باپيرم ده لي ماموستاي
 ته سكين ده كا و قه ناعه تي پي ديني كه ٿه وه ي به زاري حاجي كاك ٿه سعاد وه
 گوتراوه ٿه سل و ٿه وساسي نيه... ٿيتر باپيرم به ينيك لاي ده مينتيته وه و بو دهرس
 خويندن زوريش به ينيان خوش بو. رهنگه جاريكي ديكه ش باسي ٿم خويندنه ي
 باپيرم لاي مهلاي خه تي بكه ينه وه و روون كردنه وه ي باريكي ڙياني حاجي له
 كه ينوبه يني خويندندا.

جگه له وه ي باسم كرد له ٿيمكاني بووني ته فاوت له ميان ي سهرو بني خويندني يهك
 قوناغ، هويكي به تين هه يه بو ٿه وه ي ته فاوتي ميان ي حاجي قادر و باپيرم له
 خويندندا كه متر ده كاته وه له ته فاوتي ميان ي عومريان كه ده ساليك بووي. ٿه
 وه زعي كهوا بو حاجي مهلا عه بدولا ريڪ كهوتوه و يارمه تي داوه مه وداي به يني
 كتبان خيرا ٿيپر كا و قوناغي يهك له وداي يه كي خويندن زووتر بير، ٿا ٿه
 وه زعه به نيسبت حاجي قادر وه وجودي نه بو.

حاجي مهلا عه بدولاي پشتاويشت مهلايه تي و خويندني له خانه واده ي خويه وه به
 ميرات بو هاتوه، باو كي «حاجي مهلا ٿه سعاد» مهلايكي گه وه و خاوهن دوو
 مه درسه ي هه ميشه پر فقي و مستعد بو و كتبيخانه ي زور ده وله مه ندي هه بو،
 مهجليسي دهرس و وه عز و ٿه دهب و موناقه شه ي زانستي كه به دهور ي دائيم له
 گهر دا بو. هينده ي خويندني تايه تي، يارمه تي حاجي مهلا عه بدولاي داوه له
 ههنگاي به رهو پيشه وه. هه لبت زهرفي وا له بار كه بو يه كيك ريڪ كه ويت و بو
 يه كيك ريڪ نه كه ويت به شيكي زور له ته فاوتي ميان ي عومريان تي ديتيته وه.

حاجی قادر به دهست ناگزووری و زه‌مه‌تی گوزهرانیسه‌وه تیماوه و له خویتندن دواکه‌وتوووه. فه‌قیی هه‌زار گه‌لی جارن واز له خویتندن دیتی یاخود که‌مه‌رخه‌می ده‌کا به‌هوی ناچاربوون به‌پیدا کردنی نان. باوه‌ر ده‌که‌م حاجی قادر له‌م قاعیده‌یه به‌ده‌ر نه‌بوه. بۆ ئەم لایه‌نه‌شایه‌دیکی باوه‌رپیکراو، خوا لێی خۆش بی، شیخ ره‌حیم بوو که به‌پیی قسه‌ی خۆی و راگه‌یاندنی ئەو گوزارشته‌ی ده‌گێڕایه‌وه ته‌مه‌نی له 110 سال تێپه‌ری کردبوو، به‌لێ شیخ ره‌حیم باسی ئەوه‌ی کردوه که له‌ منداڵیدا له‌گه‌ل حاجی قادر به‌یه‌که‌وه شاگرد ئیمه‌نتی دروو بوون. شیخ ره‌حیم پیاویکی مووسلمان و راستگوی رێزلیگیارو بوو. قسه‌ی جیتی گومان لی کردن نه‌بوو، چ موجیبینکیش نیه گومان له‌وه‌دا بکری که هاوته‌مه‌ن و هاوپیسه‌ی حاجی قادر بووبی له‌ کاتی منداڵیدا.

هاوته‌مه‌نیکی دیکه‌ی خۆیشی مابوو که ناوی حاجی شیخ مه‌حمود و پیاویکی مووسلمان و به‌حورمه‌ت و له‌ بنه‌ماله‌ییکی دینی ناسراو بوو له‌ کۆیی، ئەمیان تاسالی 1941 ژیا و به‌گوێره‌ی که لێی ده‌گێڕنه‌وه گوتبووی ته‌مه‌نی له 120 سال پتر بوو، قسه‌که‌شی راسته و به‌لگه‌ی راستیشی ئەوه‌یه که خۆی یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی حاجی به‌کر ئاغا بۆ مووسلی ناردوون له‌ سالی 1260 به‌ دوا‌ی وه‌ستای بینا بۆ دروست کردنی مزگه‌وتی گه‌وره‌. سالی مردنی که 1941 بی و ده‌وه‌ستیتته به‌رانبه‌ر 1360 ی کۆچی سه‌د سال دوا‌ی دروست کردنی مزگه‌وتی گه‌وره‌یه، هه‌لبه‌ت که له‌و ساله‌دا چوو بی به‌دوا‌ی وه‌ستادا بۆ مووسل ده‌بی ته‌مه‌نی له 20 سال زیاتر بووبی. خۆی ده‌یگوت ته‌مه‌نی گه‌یه به 128 سال. له‌گه‌ل شیخ ره‌حیمیش ده‌مه‌ته‌قه‌یان بوو له‌سه‌ر عومر. هه‌ر یه‌که‌یان داوا‌ی کردوه که خۆی عومری زیاتر بوو.

به‌هه‌مه‌حال شیخ ره‌حیم گوتوه‌تی که‌وا نه‌ک له‌گه‌ل حاجی قادر به‌یه‌که‌وه شاگرد بوون و به‌س، گوتوشیه‌تی له‌ ته‌مه‌ندا خۆی له‌ حاجی گه‌وه‌ره‌تر بوو. بالێره‌دا ئەوه‌نده‌ش بخه‌مه‌ سه‌ر نووسینه‌که‌م له‌ قسه‌کانی حاجی شیخ مه‌حمود که گوتبووی دوا‌ی ته‌واوبوونی مزگه‌وتی گه‌وره‌ به‌ ولا‌غی خۆی وه‌ستاکانی بردۆته‌وه مووسل له‌ رێی ناوچیا ره‌تی کردوون و له‌ گوندی «فاته‌هلان» که ده‌که‌وتته به‌ینی گوندی «کیشکه و ونکه» بیریکی لێداوه و به‌ به‌ردی «نقار» ئەو وه‌ستایانه هه‌لیانناوه. جا ئەگه‌ر بیریک هه‌بی له‌ فاته‌هلان به‌و شیوه دروست کرابی که رابده‌گه‌یه‌نی هه‌مان

بیره که به دوا ته و او بوونی بینای مزگه وتی گه وره و به هوئی حاجی شیخ مه محمود و به دهستی وه ستای مووسلی هه لئراوه.

با بیینه سهر راسته شه قامی باسه که مان. خولاسه ی قسه ئه وه یه حاجی قادریش وه ک سه دان فیه قی بیما ل ئه م کوسپانه به ره ه لستیان کردووه له ره وتی خیرا و بیگرئ له خویندندا.

لیره دا گوزارشتیک⁶ که مناسبی جیگه یه و دیریک له دهفته ری ژیانی حاجی ده خوینته وه خو فهرزده کا بو نووسین و به و نووسینه له دهست فو تانیش ده ترازئ. جاریکیان حاجی قادر و حاجی مه لا عه بدولا به یه که وه سه فهریک بو دهره وه ی کویی، به پنی بیستنی خوم بو چناروک چوون، حاجی قادر به پنیان بوه و حاجی مه لا عه بدولا به سواری. وه ک چاوه روان ده کرئ حاجی له رویشتندا دوا ده که وئ. باپیریشم به شوخیکه وه پنی ده لی حاجی خیراکه دامای. حاجیش فهوری به دهم رویشتنه وه به م فهرده وهرام ده داته وه و ده لی:

تو خوش ده به زی ئه سپی به زینت پییه
من ناگه مه تو ئه سپی به زینم پییه

جناس و ورده کاری فهرده که حاجه ت به شی کردنه وه ناکا. له خووه گه شه یانه و کالایه کن به بهر حاجی قادره وه شیرین. ئه م سواری و پیاده یه شتیک له باری ئابووری حاجی روون ده کاته وه.

پوخته ی گوتار راده گه یینی هوئی کورته ونه وه ی ماوه ی خویندن له بهینی حاجی قادر و باپیرمدا له یه کیک و دوان زیاتر بوه. که واته وه ک لیکدانه وه ی ورد دهری ده خا جیاوازی 10 ساله ی ته مه ن له میانی حاجی و باپیرمدا نه بوته مانعی نزیک بوونیان له لایه نی خویندنه وه، به لکوو ئه و تفاوته هه رچه ند له زاهیردا ناگونجی له گه ل هاویری خویندنیان که چی له راستیدا و به حوکی واقع وا ریک هاتوون و

⁶ - ئه م گوزارشته بهر له بلاو بوونه وه ی ئه م نووسیه وه ک یه کیک له هه واله تازه و نه زانراوه کانی حاجی له گو فاری کو ری زانیاری کورد بلاو بووه.

له گه‌ل یه کدیدا گونجاون هه‌ر ده‌لئی ته‌گه‌ر وانه‌با په‌یوه‌ندییه‌که‌ی میانی ته‌و دوو
مرۆفه‌ په‌یدا نه‌ده‌بوو، واته‌ ته‌گه‌ر باپیرم له‌ ته‌مه‌ندا ره‌فیقی حاجی قادر به‌ له‌
خویندندا نه‌ده‌بوو به‌ ره‌فیقی به‌لکوو پیشی ده‌که‌وته‌وه‌ له‌به‌ر ته‌و هۆیانه‌ی که‌ تازه‌ له‌
باس کردنیان بووینه‌وه‌.

ئه‌م ته‌نجامه‌ی لی‌ره‌دا پێی گه‌یوم گۆرانیکی بنجیی به‌سه‌ردا هاتوه‌ له‌ چاو ته‌و
ته‌نجامه‌ی پیش چه‌ند سالیک‌ پێی گه‌یشتبووم له‌ ته‌خمینی ته‌مه‌نی که‌یفیی
جوانرۆیی و به‌ گوتار له‌ «ده‌فته‌ری کورده‌واری» دا بلّاو کرایه‌وه‌. به‌نیسه‌ت
«که‌یفی» یه‌وه‌ ته‌وسا بۆ ته‌وه‌ چوو بووم که‌وا له‌ ته‌مه‌ندا ده‌بی له‌ باپیرم گچکه‌ تر
بوو بێ بایی ته‌وه‌نده‌ی که‌ سوخته‌ له‌ مامۆستای گچکه‌تر ده‌بی، به‌ دوورم زانی بوو
زه‌ کای که‌یفی پێی دا‌بی به‌ دواکه‌وتنی له‌ خویندندا هینده‌ی بیکا به‌ سوخته‌ لای
هاوته‌مه‌نیکی خۆی یا له‌ خۆی گچکه‌تری‌ک. له‌ لیک‌دانه‌وه‌ی ته‌وسام هه‌ر زه‌کای
که‌یفیم تیداخویندبووه‌، ئیحتیمالی دواکه‌وتن به‌ ده‌ست ناگزووری و پێ وه‌زعییه‌وه‌
نه‌هاتبووه‌ به‌ر خه‌یال و فکر و تا حیساییکی بۆ بکه‌م که‌سیش ته‌و لایه‌نه‌ی تیکه‌ل
به‌و حیسابه‌ نه‌کردبوو تا من په‌ندی لی‌ وه‌رگرم.

که‌واته‌ من له‌ بیر و باوه‌ری کۆنینه‌م ده‌گه‌ریمه‌وه‌ و ئیستای به‌ دووری نازانم که‌وا
که‌یفی هاوته‌مه‌نی باپیرم بوویی وه‌یا نه‌ختیکیش له‌و به‌ عومرت‌ر بوویی و ده‌رسی لای
خویندیی. به‌لام مومکینه‌بوونی ئه‌م حاله‌ نابیته‌ به‌لگه‌ بۆ روودانی چونکه‌ مه‌رج نیه‌
هه‌موو مومکینی‌ک رووی دا‌بی. خوینته‌ر دلّیا بێ له‌وه‌ که‌ ئه‌م تییینه‌م له‌به‌ر
قه‌ناعه‌تی خۆم و دۆزینه‌وه‌ی سه‌هوویه‌کی کۆنمه‌، که‌موزۆر حیسایی ته‌وه‌م تیدا
نه‌کردوو که‌ پیش ده‌ستی بکه‌م له‌و نووسه‌رانه‌ی سه‌هووه‌که‌م ده‌دۆزنه‌وه‌ و پیم‌ی
را‌ده‌گه‌یه‌ننه‌وه‌. کێ ده‌لێ نووسه‌ران گوێ ده‌دنه‌ قسه‌ییکی تاقانه‌ی لی‌ره‌ به‌ پیشه‌وه‌
گوتراوه‌ی من و ته‌وه‌نده‌ فکری لیده‌که‌نه‌وه‌ که‌ له‌ زیه‌نیان نه‌قش به‌سته‌ی و له‌
دوا‌رۆ‌ژدا به‌راوردی ده‌که‌ن له‌گه‌ل گوته‌ییکی دیکه‌م که‌ له‌و نه‌چی. زا‌هیر وا
را‌ده‌گه‌ینی لیک‌دانه‌وه‌که‌ی ته‌وسام وه‌ک خۆمی ئیقناع کردبوو لای نووسه‌رانی
دیکه‌ش دژی قه‌ناعه‌ت نه‌بووه‌ ده‌نا ده‌نگیکی ره‌خنه‌ی له‌ لاییکه‌وه‌ هه‌ر بلّند
ده‌کرده‌وه‌. به‌نیسه‌ت منه‌وه‌ هه‌لکه‌وت و هه‌لوه‌ستیکی خۆشه‌ دوو دیاری پێشکه‌ش
به‌ ته‌دیانی کورد بکه‌م و یه‌کیکیان عه‌یی ته‌وی پێشووترم بۆ بپۆشی، عه‌یبیک که‌
خۆم له‌ دیارییه‌کی خۆمی ئاشکرا ده‌که‌م.

جگه لهو رېوايه ته که وهلا دهتی حاجی ده گېرېته وه بؤ 1245 ی کوچی، رېوايه تی دیکه هه یه بؤ 1815 ی ز. ده باته وه، که له بهرانبهر 1231 ی کوچی ده وهستی. نووسین هه به وهلا دهتی حاجی به هه ردو سالی ک. ز. باس کردوه به لام له وه ناگدار نيه که ساله کان په کدی ناگرته وه. هه مان سه هووی په کدی نه گرته وه له سالی مردنیشی هه ر ئاشکرایه که هه ندی له نووسهران بی وردبونه وهی پتویست توماریان کردوون. من مونا قه شه ی یه ک یه کی ئه و جیاوازیانه ناکه م ناوی نووسره کانیش نابهم.

نه بردنی ناوی نووسهران و مونا قه شه نه کردنی سه هوه کان چ خه له لیک به نووسینی من ناگه ینی، بیر و باوه ریکی لیره دا که به وردی له وهلا دهتی حاجی ده دوی ته گهر نیشانی پتکابی له خو یه وه جوا بکاری ئه و رایانه ده کا که له گه لی ریک ناکه ون. سه ره رای نه بوونی خه له ل له وه دا، نامیلکه که ی مه لا ئه نوهر بوی نار دووم، خو ده کا به چه په ریک له پش تیکرای ئه و نووسینه که لیان بیده نگ ده بم، به جو ریک هه موو ره خه ییکی که له وان بگیری نامیلکه که به بهر خو ی هه لده بری، چونکه روواله تی حالی وا راده گه ینی هه ر خو ی سه رچاوه ی ئه و نووسینه بی وه له و له لای که سېسه وه ناوی نه بردرای. به هه مه حال سه رچاوه ئه و بی یا ئه و نه بی مونا قه شه ی من لیره دا له گه ل نامیلکه ی مه لا عه بدولر حمانه چونکه له چند روویکه وه بایه خی له نووسینی دیکه زیاتره:

یه که م: مه لا عه بدولر حمان له خانه واده ی حاجی قادره، مه ودا ییکی فره وان لی نزیکتره تا خه لقی دیکه.

دووه م: نامیلکه که له سالی 1326 ک - 1908 ز، نووسراوه ته وه، که ئه مه حه قیقه تیکه له هه موو نووسراوه کانی بلا وکرایه وه نزیکتری ده خاته وه له سه رده می حاجی قادر، واته خو ی سه رچاوه ییکه له هه موان کوتر و به ناو نیشانی «میژووی» لیوه شاده تر.

سییه م: شیوه ی نووسینه که ی له وانی دیکه «موضوعی» تره به وه دا که مه علوماته که ده گېرېته وه بؤ سه رچاوه ییک که لی وهر گرتوه، له غه یبه وه قسه ناهینی... زوربه ی وردبونه وه م له گه ل نامیلکه که ی مه لا عه بدولر حمان له وانه ن که ئه ویش له ناودا نه با هه ر ده هاتنه ناو نووسینه وه بؤ مونا قه شه کردنی بیر و باوه ری

نووسه رانی دیکه چونکه دیاره که گوته ی هه موان یه کیک بوو هه موویان داخوازی یه ک چه شنه هه لسه ننگاندن و پیوانه ده کهن، به لام هه ندی تاییه تی ههن له نامیلکه که دا له نووسینه کانی دیکه نیه به پیتی پیویست له گه لی ده دوین. وه ک زیمهن گوتم نامیلکه که ش سالی 1231 ی کوچی داده نی به سالی له دایکبوونی حاجی قادر.

خاوه نی نامیلکه که ده لی «تهو حاجی قادره به قصه ی باو کم له سالی 1231 ی هجری له گورقه رهج له دایک بووه» نووسینی نامیلکه که م بو ئیره گوئیسته وه به و ریتووسی که پنی نووسراوه ته وه، ناشزانم داخوا مه لا نه نوهر شکلنووسی ته واو کردوه که بوی ناردووم یا خود له نووسینه وه دا ناوانوه ئیملا ی خوی تیخستوه. تو بلتی مه لا عه بدولر هحمان وه ختی خوی نووسیبتی «گورقه رهج» چونکه ته وسا ته غلب تهو نیشانه ی «ه» که له جینی «فتحه» ده نووسری پشت گوئ ده خرا، مه یلم بو تهو ده روا وشه ی قه رهج به ته سل «قرج» نووسرای. ههروه ها ناشزانم ئایا ره قه می سالی 1231 هه مووی تهو ره قه مه عاده تییه نووسراوه یاخود ژماره ی 3 به شکلی فارسی نووسراوه، له وه را وه رامی ته ئیحتیماله ش ناتوانم بده مه وه که مومکینه ته م ره قه مه 3 نه بی به لکوو ره قه م چوار بی و به شکلی فارسی نووسرای و به سه هوو 3 خویندرابیته وه.

به داخه وه من ته سل نووسینه که م نه دیوه تا له و روانگه وه بریاریکی له سه ر بده م یا شتیکی تیدا بلیم. من له گه ل نامیلکه که دا گومانکاری ناکه م، وه ک به من گه یشتوه وای ره فتار له گه لدا ده که م بی ته ئویل. جودایی له میانی ده ستنووسی مه لا نه نوهر له گه ل ده ستنووسی مه لا عه بدولر هحمان ته گه ر هه بی من تیدا به پرس «مه سوول» نیم. ته وه ی راستی بی خه به ریک له باره ی حاجی قادره وه بی له خزم و که سی خوی له هه موو خه به ران پتر ده چیته دلّه وه، مافی ته وه هه یه ترجیح بدری به سه ر هی دیکه دا که وه ک خوی له یه ک پله ی باوه ر پی کردن بن. خه به ری «بیگانه» ته گه ر به لگه ی هه لاویردنی (ترجیح) له گه لدا نه بوو له دوا خه به ری «خویی» — خۆمالی» یه وه دی. به لام ناکری خه به ری خۆمالی له به ر خاتری خۆمالیه تی بی هه لسه ننگاندن وه ربگیری به تاییه تی که خه به ره که بوه بنگه بو لیکدانه وه ی مه وزووعی گرنک ساغ کردنه وه ی شتی دیکه ی پیوه بوو. من که ر راگه یاندنه که ی

نامیلکه که دهرباره سالی وهلا دهتی حاجی قادر دهنرخینم له بهر تیشکی ئه و دوو «اعتباره» تیوهی راده میتم:

(1) خۆمالیه تی

(2) گونجانی له گه‌ل واقع.

له و گوته‌ی مه‌لا عه‌بدولرهمان له زاری باوکی ده‌گپرتیه وه ئه‌گهر نه‌گونجانیکی، یا ههر که موکورییه ک هه‌بی، گله‌یی ناچیتیه وه سهر ئه‌و، باوهر ده‌که‌م چی بیستوه ئه‌وه‌ی نووسیوه له سهرانسهری نامیلکه که‌دا. به‌و نووسینه‌ش خزمه‌تیکی زلی میژووی کردوه له زۆر ڕه‌وه‌وه که پتیه‌یی له‌گه‌ل چونه ناو مه‌وزووع له جینی مناسبداسی ده‌که‌ین. کاشکی چهن‌دین نامیلکه‌ی وه‌هامان هه‌با دهرباره‌ی حاجی و غه‌یری حاجی له‌و ئه‌دیانه‌ی کورد که‌وا که‌میک نه‌بی له‌ خه‌به‌ر و ئه‌سه‌ریان نه‌ماوه. من له‌گه‌ل سلاوم بۆ گیانی مه‌لا عه‌بدولرهمان و سپاسم بۆ مه‌لا ئه‌نوه‌ر ڕی به‌ خۆم ده‌ده‌م مونا‌قه‌شه‌ی ئه‌و ساله‌ی 1231 بکه‌م که‌ گویا سالی به‌وه‌له‌دبوونی حاجی قادره‌.

به‌لای بیرو‌رای منه‌وه هه‌ندێ راستی یی شوبه‌هه‌ن به‌ ئاسانی له‌گه‌ل ئه‌و ساله‌دا ناگونجین، له‌وانه‌ دووی یه‌کجار بنجین، چاو لێ‌پوشینان کاری کرده‌ نییه‌:

یه‌که‌میان ئه‌وه‌یه ئه‌گهر حاجی له‌و ساله‌دا هاتبیته‌ دنیا فه‌رقی ته‌مه‌نی له‌گه‌ل باپیرم ده‌بیته‌ 19 سال‌ چونکه‌ باپیرم له‌ 1250 به‌وه‌له‌د بووه، ئه‌مه‌شمان پێشتر گوتوووه. به‌راستی 19 سال‌ فه‌رقی میانی دوو جیله، زۆر زه‌حمه‌ته مه‌ودا بدا به‌وه‌ دوو که‌س له‌ خویندندا هاو‌ری بن. به‌لێ وه‌نیه زه‌حمه‌تیه‌که‌ بگا به‌ راده‌ی «استحاله» به‌لام نه‌سه‌لماندنی خه‌به‌ر هه‌موو جارن پێویستی به‌وه‌ نیه‌ خه‌به‌ره‌که‌ «مستحیل» یی. به‌سه‌ بۆ نه‌سه‌لماندنی که‌وا له‌گه‌ل ڕووداوی عاده‌تی نه‌گونجی. زاته‌ن راست نه‌بوونی خه‌به‌ره‌که‌ش خۆی له‌ خۆیدا مسته‌حیله، نه‌ چ به‌لگه‌ی ماددی وه‌یا زیه‌نی وه‌یا ده‌لاله‌تی ڕووداو هه‌یه راستیه‌که‌ی به‌سه‌پینی.

هاو‌ریی حاجی قادر و باپیرم ئه‌گهر له‌ سه‌فه‌ری عاده‌تی وه‌یا گه‌پ و سه‌یران با ههر فه‌رقیک هه‌با له‌ میانی عومریان ئیشکالی دروست نه‌ده‌کرد، ئه‌و ئیشکاله‌ نه‌بی که‌ فه‌رقی زۆر گه‌وره له‌ عومردا ده‌بیته‌ مانبعی براده‌ری نزیک و هاو‌رازی، به‌ ده‌ست خۆم نیه‌ که‌ ئه‌م به‌یتیه‌ی حاجی ده‌خوینمه‌وه:

وهره با بۆت بکه‌م باسی نیهانی
به یادی عه‌یش و ئه‌ییامی جه‌وانی

ره‌فاقه‌تیک‌ی هه‌نده‌ نزیک له‌ وشه‌کان هه‌ست پی ده‌که‌م به‌ حال ره‌گه‌ ده‌دا بۆ فهرقی
10 سال له‌ میانی ته‌مه‌نی ئه‌و و باپیرمدا چ جای له‌ 10 سال پتر. له‌ گوته‌ی «یادی
عه‌یش و ئه‌ییامی جه‌وانی» شدا ده‌لاله‌تیک هه‌یه‌ پشتگیری له‌ رایه‌که‌ی من ده‌کا
ئیره‌ جیی لیدوانی نیه‌، جینگه‌ی تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه‌، که‌ پنی گه‌یشته‌ین لینی ده‌دوین.

دوهم ئه‌وه‌یه‌ به‌ پنی ئه‌و حاشیانه‌ که‌ حاجی به‌ده‌ستی خو‌ی له‌ کتیه‌که‌ی
«سیوطی» نووسیونی، ئه‌و تا کو‌تایی سالی 1276 له‌ ناوه‌ندی کتیه‌که‌ی تیه‌پر
نه‌کرده‌، ده‌وجا که‌ وه‌لاده‌تی له‌ 1231 بی ده‌بی له‌ عومری 45 سالی و به‌ره‌و
دواتریش هه‌ر خه‌ریکی «سیوطی» بووبی، که‌چی «سیوطی» کتیه‌یکه‌ له‌
ناوه‌راسته‌کانی خو‌یتدنی مزگه‌وت دئ، له‌گه‌ل هه‌ر وه‌خرانیک بیه‌ته‌ پیش خو‌یتدنی
مه‌لا و «مستعد»، «سیوطی» خو‌ی بۆ ئه‌و عومره‌ هه‌لناگری، ئه‌وه‌ی راستی بی
عومری 36 سالی هه‌ر عومریکی ناره‌حه‌ته‌ بۆ کتیه‌ی «سیوطی»، که‌ من سالی
1240 داده‌نیم بۆ وه‌لاده‌تی حاجی گه‌لیک تیه‌بینیم کرده‌ و زۆرم داشکانده‌ بۆ
ته‌خیربوونی حاجی قادر له‌ خو‌یتدندا به‌ ده‌ست فه‌قیری و که‌م ده‌ستیه‌وه‌، به‌و
حاله‌ش هه‌ر له‌گه‌ل خو‌مدا ده‌لیمه‌وه‌ تو‌ بلتی له‌ که‌لینه‌که‌وه‌ تیشکیک نه‌بی و ئه‌و
مه‌ته‌له‌ی عومری 36 سالی و کتیه‌ی «سیوطی» یمان بۆ هه‌لینی؟

حاشیه‌کانی حاجی گه‌لیک لیکدانه‌وه‌ هه‌لده‌گرن، ره‌نگه‌ زۆر مه‌علووماتی نو‌ی به‌
ده‌سته‌وه‌ بده‌ن له‌و ره‌یانه‌ی که‌ قیاس و به‌راورد کردن و به‌یه‌کدی گرتن له‌ به‌یتی
شت و ده‌لاله‌ته‌که‌ی زیهن به‌ره‌و رووناکی ده‌به‌ن. به‌لام دیراسه‌ی ئه‌و حاشیانه‌
فه‌رمانیکی سه‌ربه‌خویه‌ پتوه‌ خه‌ریکبوونی هه‌موو چالاکیه‌کی دیکه‌ ده‌وه‌ستینی.
ناچارم وازی لی بینم، جارئ، تا بتوانم له‌گه‌ل باسه‌که‌ی حاجیدا هه‌نگاو هه‌لینم.
به‌ره‌ه‌لستی کردنی نه‌گونجان له‌گه‌ل رووداو با له‌ لاییک دانه‌نن و سرنجیک
بده‌ینه‌ عه‌ینی نووسینه‌که‌ی ناو نامیلکه‌ و هه‌یمای هه‌ندئ باری به‌هه‌ز و به‌هه‌زی
شایه‌دیه‌که‌ بۆ ئه‌و ساله‌ی 1321.

مه‌لا عه‌بدولره‌حمان ده‌لی «ئه‌و حاجی قادره‌ به‌ قصه‌ی باوکم...» شایه‌دی
وه‌لاده‌تی حاجی قادر له‌ سالی 1321، باوکی مه‌لا عه‌بدولره‌حمانه‌ نه‌ک خو‌ی. تیه‌و

رامانیکى خيرا له و درهخته‌ی خانه‌واده‌یى که دهرمان هینا به‌پيى راگه‌ياندنې ناميلکه که بۆمان دهرده‌خات چهند کهس له بنه‌ماله‌ی حاجى قادر مه‌لا بوون. له هه‌ول نىگاوه دهرده‌که‌وئى باوک و باپيرى مه‌لا عه‌بدولرهمان هيچيان مه‌لا نه‌بوون واته نه‌خوئنده‌وار بوون. به‌لامه‌وه جیى پرسينه‌وه‌يه نه‌خوئنده‌وارىکى وه‌ک باوکى مه‌لا عه‌بدولرهمان که باوکى ته‌ویش نه‌خوئنده‌وار بوويى ته‌و ساله‌ی 1231ى چۆن زانيوه؟

ده‌زانيں مه‌لا و شيخ و خوئنده‌وار ته‌غلەب له عاست ميژوودا که‌مترخه‌م بوون، تو بلښى، باوکى مه‌لا عه‌بدولرهمان چۆن بوى لواوه له خه‌له و خه‌رمان و جوت و کيلگه و ته‌و دل و دهرورنه‌ بړوا بؤ ته‌زبه‌ر کردنى سالى به‌وه‌له‌دبوونىک که به‌ هيچ جور تىکه‌ل به‌ مه‌سله‌حه‌تى نه‌بى؟ به‌لې له عه‌قل دوور نيه بابى حاجى قادر که خوى مه‌لا بووه له گوښى کتيبيک ميژووى وه‌لاده‌تى حاجى نووسيتته‌وه، به‌لام به‌ ئاسانى ناچيته دل‌ه‌وه فهللاخ و جوتيار ته‌و ته‌رزخه‌به‌ره به‌ هه‌ند هه‌لگرن و له‌بيري نه‌کن. با ته‌وه‌ش بلښم ته‌وسا که حاجى له‌دايکيوو کهس نه‌يده‌زاني له‌ دواړوژدا ده‌بته‌ ته‌و بويزه نه‌مره ده‌ستنيشانه تا ئاموزاييکى نه‌خوئنده‌وارى باوکى له‌گه‌ل روژرى وه‌لاده‌تى خه‌ريک بى. به‌ دلې من، نالښم زانينى شتى وا «مستحيل»، به‌لام که «مستحيل» نه‌بى ئاسايش نيه به‌نيسبه‌ت پياوى نه‌خوئنده‌وارى لاديوه. مه‌لا عه‌بدولرهمان‌يش چ ته‌وجيه‌يک ناکا بؤ ته‌و گوته‌ی «به‌ قصه‌ی باوکم» داخوا ته‌و باوکه چۆنى زانيوه و له‌گه‌ل نه‌خوئنده‌واريدا چۆنى فه‌راموش نه‌کردوه!

ره‌نگه‌ بگوتري ئيمکانى هه‌يه مه‌لا عه‌بدولرهمان مه‌لا بوويى هه‌رچه‌ند به‌ مه‌لا ناوى نه‌ها‌توه له ناميلکه‌که‌دا. به‌لام ته‌م زه‌ننه بى ته‌ساسه چونکه ناميلکه‌که شه‌خس لاني مه‌لابوون و مه‌لا نه‌بوونى دهربريوه ته‌نانه‌ت له عاست کورى چواره‌مى مه‌لا ته‌حه‌دى گه‌وره‌دا به‌يانى ته‌وه ده‌کا خوى و نه‌وه‌ی مه‌لا بوون، به‌لام کورى مه‌لا نه‌بوه. جگه له‌مه‌ش، عاده‌ته‌ن پياو بؤ باوکى خوى هه‌رچى هؤبه‌کى حورمه‌ت شک بيا لى دريغ نيه، ته‌گه‌ر باوکى مه‌لا عه‌بدولرهمان نيمچه مه‌لا با وه‌يا ناو و له قه‌بى مه‌لاى پيوه‌با له‌وانه‌بوو به‌ مه‌لاى ناو بردبا. زاته‌ن بنه‌ماله‌يىکى وا بچووک هه‌ر ته‌وه‌نده مه‌لاى لى په‌يدا ده‌بى که ناميلکه‌که به‌ مه‌لاى داناون.

هه‌لبه‌ت مه‌لايه‌تى، پشتاوپشت، هه‌موو خانه‌واده به‌خيو ناکا. له‌گه‌ل زوربوونى که‌سانى بنه‌ماله‌ خه‌لقه‌که بؤ وه‌ده‌سته‌تنيانى گوزه‌ران ده‌بى خه‌ريکى کار و که‌سب بن

که پئی بژین، هەر ئه‌وه‌یشه له نامیلکه‌که‌دا خو دینیتته به‌رچاو. به پئی لیکدانه‌وه‌ی من گوته‌ی «به‌قصه‌ی باوکم» به‌و جوهره‌ی له نامیلکه‌که‌دا نووسراوه به‌گوته‌ی بیه‌لگه‌ده‌ژمیرری و نایته‌ه‌وی ر‌هد کردنه‌وه‌ی قه‌تعیی خه‌به‌ریکی دیکه که له‌گه‌لیدا نه‌گونجی.

نیوه به‌ره‌ه‌لستیکی تریش هه‌یه ده‌بیتته دوا ئالقه‌ زنجیره‌ی ئه‌و به‌ره‌ه‌لستانه. له فهرزی حاجی له 1240 به‌وه‌له‌د بووبی، وه‌ک من ب‌وی ده‌چم ته‌مه‌نی 61 سالی بوه که نامه‌ی ب‌و باپرم ناردوو و تیدا شکات ده‌کا له ده‌ست پیری و بیحه‌واسی تا ده‌گاته ر‌اده‌بیک که ده‌لی «منیش کاتی ده‌زانی پیم هه‌ل- ئه‌نگوت». له‌وه به‌ولاوه حاجی 8 سالی که ده‌لی «منیش کاتی ده‌زانی پیم هه‌ل- ئه‌نگوت» ی «ئریا بدرخان» ر‌اده‌گه‌یه‌نی له 1897 مردبی که ده‌که‌ویتته به‌رانبه‌ر 1315 ی ک‌وچی. خو ئه‌گه‌ر له 1231 به‌وه‌له‌د بووبی ده‌بی ته‌مه‌نی له کاتی نووسینی نامه که 75 سال بووبی، واته 8-9 سال ژیاوه به‌دوا 75 سالان، چونکه مه‌علومه خو ر‌اگرتن له‌به‌ر ناخوشی و بیتاقه‌تی ب‌و ماوه‌ی 8 سال له‌گه‌ل نویت‌ر وی‌چوو‌تره تا هی ک‌ون. به‌لام ئه‌م تیی‌نییه‌م ر‌اگه‌یاندینیکی سستی «استئناس» ی هه‌یه و به‌س، ر‌پی ئی‌حتمالی دیکه ک‌ویر ناکاته‌وه. هه‌روه‌ک مومکینه یه‌ک‌یک له‌دوا 66 سال ماوه‌بیک ب‌ژی مومکینه د‌وای 75 سالیش هه‌مان ماوه ب‌ژی. ب‌ویه له پ‌یشه‌وه‌ گ‌وتم «نیوه به‌ره‌ه‌لست»، ده‌توانی لای خ‌وته‌وه خه‌تیکی به‌سه‌ردا یینی و ره‌شی که‌یه‌وه.

لیکدانه‌وه‌بیک له‌و ر‌ووبه‌روو کردنی سالی به‌وه‌له‌دبوون و مه‌رگی حاجی خو دینیتته پ‌نش ده‌بی حیسابیکی ب‌و ب‌ک‌ری و به‌لاییکدا ساغ بیتته‌وه. ئه‌گه‌ر ر‌ازی بین به‌و س‌اله‌ی 1231 ده‌بی چی دیکه نه‌گ‌وتری حاجی له 77 س‌الیدا مردوه چونکه حیسابیکی سه‌رپ‌یتی ده‌ریده‌خات ئه‌مه وانیه. 1231 ده‌که‌ویتته به‌رانبه‌ر 1815-1816 ی زاینیه‌وه، ده‌وجا له‌و سالانه‌وه یا 1897 که سالی مردنییه‌تی 81-82 سال ده‌گریته‌وه. خو ئه‌گه‌ر له 1231 له‌وه تا مه‌رگی هه‌ر له‌سه‌ر حیسابی ک‌وچی ب‌روین ئه‌وسا 1897 ده‌که‌ویتته به‌رانبه‌ر 1314-1315 به‌و بیه‌ی ده‌بی ب‌ل‌یین ته‌مه‌نی حاجی 83-84 سال بووبی.

ئه‌مه له‌ لاییکه‌وه، له‌ لاییکی دیکه‌شه‌وه ئه‌گه‌ر ر‌ازی بین به‌وه‌ی حاجی 77 سالان ژیاپی ئه‌وسا ده‌بی ب‌لی و‌ه‌لاده‌تی 1820 ی زاین بوه (1897-77=1820) که ئه‌ویش ده‌که‌ویتته به‌رانبه‌ر سالانی 1235-1236 ی ک‌وچی. به‌و پ‌یه‌ی چی دیکه باسی

1231 نه کړی وه ک سالی له دایکبوونی. ټه وهی راسیتش بی له که سم نه بیستوه و نه زانیوه حاجی گه یشتیتته 80 سال عومر.

وهک له درېزه ی ټم لیکولینه وه دهرده که وی تا من بزنام و بوی بچم به جوریکي دلنیا کهر جیگه و سالی له دایکبوونی حاجی قادر به که س ساغ نه کراوه ته وه، تا مه علوماتی دیکه ی یارمه تیده ریش په یدا نه بی به و هینده مه علوماته ی له بهر ده ستاندایه ساغ کردنه وهی موشکیله، هر که سه بو خوی ده توانی زیهنکاری وردبونه وهی تایبه تی خوی بکا و سال و جیگه یه ک ده ستیشان بکا.

به داخه وه ټم ونی و نه زانراوییه په رده یکه به سهر به شی هره زوری ژیانی حاجیدا کشاوه. تا 30-40 سالیکیش له مه بهر ټه گهر پرسیار و توژینه وهی چالاکانه کرابا و بهرهمه کی نوو سراپایه وه پیاوی ټه وتو مابوون له چوڼیه تی ژیانی حاجی زوریان ده زانی به تایبه تی بهر له سه فهری بو ټه سته مبول. بیگومان مه علوماتی ټه وان ټه غلب باری ژیانی حاجی رووناک ده کرده وه و ټمه و خه لقی دوا خوځمانی له دهردی سهری تحقیقاتی دوو به ختی رزگار ده کرد.

یه کیک له و پیاوانه ی ټیمکان هه بوه مه علوماتی لی وه ریگری خوالیخو شپووی «حاجی محه مه دی حاجی عه لی» بوو که مه شووره به «حاجی گه وره» و هاوچه رخیکی حاجی قادر و حاجی مه لا عه بدولا بوو، هرچه ند له ته مه ندا شتیک له وان که متر بوو. تا دوا ی 1930 یش ژیا به قه دهر کیتیکی مناسب له ټه خبار و گوزارشتی پیاوانی سه ده می خوی ده زانی، له زیمنیان حاجی قادر. وا بووه ټم حاجیه گه وره یه له بهر شاره زایی و ناگاداریتکی تایبه تی خوی که هه ی بوو غه له تی ده ماوده م ویا نوو سراوی له شیعی حاجی قادر راست ده کرده وه. ټمه یه کیکه له و راست کردنانه وه. له دیوانه کانی حاجیدا نوو سراوه:

منیش ټم نامه یه م نووسی به ته عجیل
شر و ور وهک خرار و کوڼه زه نبیل

«حاجیه گه وره» له خویندنه وهی ټه و به یته و راست کردنه وهی هه له ی که تییدایه توووشی دلگه رمی و عه سه بیته ده هات، ده یگوت خه لقه که نازانن چ ده لین و چ ده که ن. ده بی بگوتری «شر و در» نه ک «شر و ور» چونکه وشه ی «شر» خرار

ده گريته وه «در» يش بۆ كونه زهنبيله. زهنبيل كه كۆن بوو شوه كانى ليك هه لوه شان و هه نديك لهو شوانه شان و وهك شانهى كه لۆسى لى هات ئهوسا «در» ده بى نهك «ور». كه گوتت «شرو ور» ههر بۆ شتى ئهوتۆ ده گهريته وه كه بدرى وهك قوماش وهيا جهوال وهيا خرار.

«حاجيه گه وه» به زورى له گه ل حاجى قادر گفتوگو و ديدهنى و رابواردنى بوه زوريش له حاجى مهلا عه بدولا نزيك بوه، سه فهرى كورت و درى زى له گه لدا ده كرد، بۆ خۆم دهمدى باوكم جه ژنان وهيا ههر جاريك رېنى كه وتبايه نزيك مالى «حاجيه گه وه» ديدهنى و ئه حوال پرسى لى ده كرد و تهواويك لای دهمايه وه. ئهوسا كه من دهمدى چاوه كانى نه مابوون بزوتنه وهشى به ئاسانى بۆ نه ده كرا، به لام لهو سه رليدانه ي باوكم و ئه وهنده ي لای دهمايه وه سۆز و جۆشيك ئه و مروقه ي ده گرت وه ههر ده تگوت ئيستا كه ئاگرى تيبهر ده بى و خه لقه كهش له گه ل خويدا دهسووتيني. ههر گيز نه بووه لهو ديدهنيا نه كه سيك حازر بووبى و له كروژنى گريانى نه دا بى. ههستت ده كرد به هۆى ئه وه وه كه مه لای گه وه رى كورى حاجى مهلا عه بدولا سه رى به ژووره تاريكه كهيدا كردووه و هاتوته ئه حوال پرسينى، هه موو رابردووى لهو چهند ده قيقه يه دا كۆ ده بيتته وه، وهك كۆستكه وتووى كورمردوو شين و شه پۆر ده كا بۆ ئه و كۆچكردوانه كه به لای ئه وه وه وهك شه وچرا سه رده مى گه نجى و تافى جوانيان روون كردۆتته وه. وهك رۆژ ئاشكرا بوو كه باوه شى به باوكمدا ده گرت و تا ناخى دهروونى بۆنى هه لده مشت و له قۆلپى گريانى ده دا، باوهش به حاجى قادر و حاجى مهلا عه بدولا و حه مه ئاغا و ئه مين ئاغا و هه موو كۆچكردوه كاندا ده گرى و شيوهن بۆ يادگاريان ده كا. وهى كه ده تلامه وه و مووچر كى په يتا په يتا هه موو له شمى ده گرتته وه و بى ئيختيار وهك حازرانى مه جليس ده كه وتمه گريان.

داخ و سه د داخ چه ندين داستانى چۆنيه تى ژيان و رابواردنى هاوچه ركانى خۆى، كه حاجى قادر يه كيكيان بوو، به هه موو ته فسيلاتى گوزارشتى سه ر به و داستانه له گه ل مردنى حاجيه گه وه و ئه مسالى ئه و مردن. وهى حه يفه ميژوو بمرى له بهر كه مته رخه مى زيندوان. ئيمه لهو نووسينه دا جاريكى ديكهش سلاو له گيانى حاجيه گه وه ده كه ين و له شه خسيه تى ئه و به لگه ي ماددى وه رده گرين بۆ ئيسپات كردنى راستيه ك و سپى كردنه وهى هه له ييك ده رباره ي روو په ريه يكي زۆر گرینگ

له دهفته‌ری و جودی ماددی و مه‌عنه‌وی شاری کۆیی به تاییه‌تی و هه‌موو کوردستان به تیکرایی.

به‌لێ به‌مردنی یه‌ک له‌دوا یه‌کی ئه‌و که‌سانه‌ مه‌علوومات ده‌رباره‌ی حاجی قادر که‌م بۆوه تا گه‌یشتی‌نه‌ حالێک چه‌ند وشه‌ و سه‌رگوزه‌شتی ته‌فره‌قه‌ نه‌بی به‌ده‌ستمانه‌وه‌ نه‌ماوه. ئه‌وه‌نده‌ مه‌علووماتی که‌ هه‌یشه‌ تاکتا که‌ نه‌بی ده‌مه‌ته‌قه‌ی به‌سه‌ره‌وه‌ هه‌یه‌ و له‌ گومان دوور نه‌یه. وا ده‌بی به‌زه‌حمه‌تێکی گران هه‌ندیکیان ده‌خه‌رتنه‌ سه‌ر هه‌ندیکیان و گونجانی که‌ له‌میاناندا په‌یدا ده‌بی. به‌لام به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ ژبانی حاجی په‌یوه‌ندی هه‌بووه‌ له‌گه‌ڵ که‌سانی وه‌ک باپیرمدا که‌وا تا راده‌تیک له‌ ته‌حوال و گوزارشتی ژبانیان خه‌به‌ر و ئه‌سه‌ری بێشوبه‌ به‌جێماوه، نه‌خیک له‌ گوزارشت و ژبان و خوتێندی حاجی له‌ کۆیی و شوێنه‌کانی دیکه‌ی کوردستان پارێزراوه. به‌ پێی که‌مبوون و نه‌مانی په‌یوه‌ندی ئه‌وتۆیی تاریکی له‌ ده‌وری حاجی زیاد ده‌کا و تیر ده‌بی. ناوه‌ناوه‌ فه‌ردیک یا زیاتر له‌ شیعره‌کانی ئیشاره‌ت ده‌که‌ن بۆ ئه‌و گوزارشته‌، له‌ هه‌ندێ شوێنی ئه‌م نووسینه‌دا به‌ پێی داخوازی مه‌به‌س و له‌ گوێره‌ی ئیمکان سوود له‌و ئیشارانه‌ وه‌رده‌گیرن.

چارمان ناچاره‌ له‌به‌ر که‌می خه‌به‌راتی ژبانی حاجی ده‌بی خۆ خه‌ریک که‌ین به‌ ده‌لاله‌تی هه‌موو ئیشاره‌ و نیگاو نیونیگای قسه‌ و ته‌واتوریک، چ له‌دیوانه‌که‌یدا و چ له‌ سه‌رچاوه‌ی دیکه‌ و چ له‌ گێڕانه‌وه‌ی ده‌ماوده‌مه‌وه‌ پێمان گه‌ییی. وه‌ک شوێنه‌لگر به‌ وردبوونه‌وه‌ی دوورودرێژ و پسه‌پۆرانه‌ی خۆی له‌ نه‌ختیک دارووشانی خاکی لارییه‌که‌وه‌ شوێن ده‌رده‌کا بۆ هه‌شارکه‌ی مالی و نکراو، یاخود زانای ئاسار له‌ که‌رتی وشه‌ییکی نیوه‌ سواو به‌سه‌ر خستێکی شکاوه‌وه‌ په‌یامێکی زۆر و زه‌به‌نده‌ له‌ رابردوویی کۆن و شراوه‌یه‌وه‌ وه‌رده‌گرێ ئیمه‌ش ده‌بی دوا دلۆپی واتا له‌ هه‌موو وشه‌ و خه‌به‌ر و رووداوێک هه‌لگوشین که‌ نه‌ختیک رووناکی بخاته‌ سه‌ر لایه‌نیکی تاریک له‌ ژبانی حاجی. ئه‌گه‌ر شوێنه‌لگر و زانای ئاسار ورد نه‌بنه‌وه‌ له‌و نه‌خته‌ دارووشانه‌ و که‌رتی وشه‌یه‌ نه‌ مالی دزراو به‌سه‌ر ده‌گیرته‌وه‌ و نه‌ نه‌ینی میژوو خۆ به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دا.

زاته‌ن تائێستا له‌ نووسینه‌که‌مان به‌گوێره‌ی ده‌سه‌لات هه‌ر وامان کردوه. به‌لام له‌م کاره‌ی وردبینیه‌دا ده‌بی مانای دروست و له‌ باوه‌ر نێزیک له‌ ره‌مز و ئیشاره‌ و گوزارشت وه‌رگیرن، نابێ وه‌ک ئه‌و مه‌لایه‌ بین لێیان پرسی مامۆستا مانای چیه‌

«وَجَر بِالْفَتْحَةِ مَالًا يَتَصَرَفُ»، ئەویش سەیری کتیبانی کرد و بە زاهیر لیکی دایەو و ئەوجا گوتی «مانای ئەوێ بە جوړه جوړی بە مەلا فەتحوڵلای بیخن تا ئیسراف نەکا».

گوزارشتی میژوویی و ڕووداوی لێرە بە پیشەو، ئەویش وەک ڕووداوی بەردەمی خۆمان تا ئاسایتر و بێ تەئوێلتر بێ لە راستی نزیکتره. حیکایەتی دەسکرد و هەلبەستراو جەمسەری تێک بەستن و پیکدا دروانی بە ئاسانی دیار دەکەوێ بۆ چاوی ڕەخنەگر، یاخود بابلیم ئەگەر پیاو خۆی لی نەناس نەکا لە چاو دەچەقی. ڕابردووش وەک ئیستاکە وایە چ سیحر و تەلیسمی تیدا نیە، کە سەری کیشایەو بە کاری پەری و جادوو یا هەر لە بەنەرەتدا درۆیە و هەلبەستراو یاخود لە ناو درۆ شراوەتەو.

لە کاری پەری و جادوو هەر حیکایەتی ئەفسانەیی مەبەس نیە، هەموو ئەحوال و ئەتواری مەزۆف لەوانە بە گێڕانەوێ دەماودەم، یا لە گەڵ مەیل و ئارەزووی لایەنگیر بەرگی ئەفسانەیی لەبەر بکری. ئەوێ لە سەرەتاوە گوتم دەربارە «دژکاری و لایەنگیری» دەیخست کە حاجی قادریش بە دەست نووسینی تازەو لەوانە بەکەوێتە ناو تەم و جل و بەرگی ئەفسانەییەو لە سەرەمی خۆیەو ڕادەگوێزێتەو بۆ ڕۆژانی ئیستاکە. هەلبەت نووسەرێکی دواڕۆژیش بەکەلکی سبەینی نای، هی سبەینیش بەکەلکی دووسبەیی نای، هەروەها تا ئەو هەموو بەرگانی لەبەری دەکرێن لە جیلیکەو بۆ جیلیک بەقەدەر پەری تاوس یا شەبەندەبەرۆژە ڕەنگاوی دەبن حاجیش لە ناویاندا وەک یەکیک لە هەزاران پیاوی میژوویی لی بەسەر دی کە ئەسلەکیان بە تەواوی لە ناوچوو و بوون بە شیرەخۆری پەری و پەرورەدی ئاسمان.

ئێمە تا دەتوانین لە مەلەبەندی ئادەمزاد لاناوەین بۆ بەهەشتی پەری و لانی فرشتە دەستکرد، گەرما و سەرماي سەخت و ناخۆشی کوێستان و گەرمینی راستەقینە وەک خۆیان دەهێلێنەو، بە «کۆندیشن»ی تەکنیکی ئیمپرو سازگاریان ناکەین (ئەگەر چمان لە باراندا هەیه با هاوین و زستانی حەقیقی بە کۆندیشن و تەکنیک سازگار کەین).

تا ئېرە ئۇ قەسە و تەواتور و مېژووی که هەبوون لە گەڵ جینگە و کاتی لە دایکبوونی حاجی، عەلاقەدار بە جۆریکی بێتەرەفانە خستمانە سەر سەفحەى نووسین و بەر تیشکی رەخنە، ئەوێ راستیش بێ درێژەى مونا قەشە لەو پترى دەخایاند بەلام ئەو هیندەى که لە نووسینە کەم کورت کردەو بەبەتێ دیراسەییکی قوولترە، پەراندنی زیانی بێرە نەگەیاندا. تەنھا شتیکم گل دابیتەو و نەمخستبیتە زنجیرەى قسان، تێبینی ئەو پترى کردووم بەرژەوێندى گلدانەوێ پتر لە سوودی بەرھەمەکەى چونکە شەرە دەندوکیکی زۆر دەگێریتەو و بێنە و بەرھەمەییکی فرەوان بەلاو دەنى و چ ئەنجام و بەرھەمەیکیش لە کيس نادا، ئەگەر بمزانیبایە گلدانەوێ زەرەر دەبەخشى بىگومان چەندىکی ماندووی کردباين دەمەینایە روو، بە تیروپرێ لى دەدوام.

بە دوا لیکۆلینەوێ جینگە و سالى وەلادەتى حاجی باسى گوێستەوێ لە «گۆر قەرەج» ئەو بۆ کوێ دیتە پێش. لێرەدا سى ئیحتیمال دیتە بەرچاو. یا دەبی باوکی ھاتبیتە کوێ و ئنجا حاجی لە دایک بوو، یا کور و باوک بە یەکەو گوێستبیتیانەو بۆ کوێ، یا دواى مردنی باوکی بە مندالی ھاتبی بۆ کوێ لە گەڵ دایکی. ئەو سى ئیحتیمالە خو نیشانی زیھن دەدەن بى ئەو چى لێرە بەپێشەو گوتمان لە دوارۆژدا کەسێک بگاتە یەکیک لەو قەناعەتانە کە بەر یەکیک لە ئیحتیمالەکان دەکەوێ، ئەوسا قەسەییکی من لێرەدا بۆ تیکرای ئیحتیمالەکان دەینووسم رەنگە یارمەتى ئەو کەسە بدا لەو رێبازی تێرە دەروا.

وەک گوتم ئیحتیمالیک ئەوێ، رێوایەتیش ھەبە سوورە لەسەرى، کە مەلا ئەحمەدى باوکی حاجی دوارۆژانى ژيانى لە کوێ بەسەر بردو و لەویش مردو. ئەگەر ئەم رێوایەتە راست بى پرسىارى چۆنیەتى گوزەرانی ئەو خیزانە بچوو کە لادینی ھەلەستى لە جینگەییکی وەک کوێ بەنەسبەت لادیتو مەسەرفى زیاتر و گوزەران لى کردنی زەحمەتترە. بەراستى پرسىارى گوزەران کردن لە گەڵ ھەموو ئیحتیمالیک ھەر بەملەوێە چونکە بە ھەر جۆر و شکلیک گوێستەو بوو مەعیشەت لە ھەوا دەست ناکەوێ. لە حالیک کە مەلا ئەحمەد ھاتبیتە کوێ ئیشکالى گوزەرانی لەوێ ھەلەستى کە ئەو لە کوێ خاوەن مەزگەوت و جینگە و رینگە نەبوو تا بارى مەعیشەتى پى راست کردبیتەو. نەبەستراو چ لە گۆر قەرەج بوو چ ھاتبیتە کوێ دەستمایەییکی ئەوتوى ھەبوو بى کارى بۆ ئاسان کا و لە

غەربىي پىي بىزى ۋەيا ماملەتى پىتوۋە بىكا بەسەر پىتوۋە يا بەسەر دوكانىكەۋە.
دەمىنپىتەۋە ئەۋە كە بگوتىرى سادەبىي ژيانى ئەۋ سەردەمە ۋ قەناعەتى ناچارى لە
لايىكەۋە ۋ كەم خىزانى ۋ گەلان گەدانىش لە لايىكى دىكەۋە پىويستى گوزەرانى
مالى مەلا ئەحمەدى چى ئەۋتۆ تىنەپەراندوۋە لە بەرھەمى ئەۋ كشتوكالە كە لە
گوزقەرەج پىي ژياۋە.

ئەۋسا ۋ ئىستاكەش خىزانى لادىي كە تازە دىتە شار تا خوۋ دەگرى بە عادەت ۋ
گوزەرانى شارستانى مانگا ۋ بىزە ۋ مەر بەخىۋ دەكا. لە شىر ۋ رۆن ۋ بىچوۋەكانى
سوۋدىكى مناسب ۋەردەگرى. جىي باۋەر ئەگەر بگوتىرى ئەۋ خىزانەى كە حاجى
قادر تىيدا كۆرپە ۋ ساۋا بوۋە خىزانىكى لادىيى خاۋەن ئازەلىكى كەم ۋ لە دوۋرەۋە
تىكەل لەگەل خەلە ۋ خەرمان ۋ كشتوكال بوۋە.

ئەم رىۋايەتە لە قەسى دەماۋدەم بەۋلاۋە ھىچ بەلگەيىكى نووسراۋ پىشتىگرى لى ناك.
ئەۋەندەى مەن بزانم ھاتنى باۋكى حاجى بۆ كۆيى ۋ مانەۋەى لەۋىدا تا كۆتايى ژيانى
لە خۆۋە ۋەرامى ئەۋ پىرسىارە ناداتەۋە داخۋا حاجى لە كۆي ھاتتە دۇنيا. رىۋايەت
بەرانبەر ئەم پىرسىارە دەپتە دوو جۆر يەكيا ئەۋەيە كە حاجى دۋاى ھاتنى باۋكى
بۆ كۆيى ۋ نىشتەجىيۋونى لەۋى بەۋەلد بوۋە، ئەۋى دىكەيان دەلى باۋك ۋ كۆر
بەيەكەۋە ھاتوۋن بۆ كۆيى بەلام كۆر ۋ مىندال بوۋە نەك ھەراش.

لەم رىۋايەتەدا، بە ھەردوۋ جۆرىۋە، سالى مەرگى مەلا ئەحمەد بى سەروشۋون
دەمىنپىتەۋە. ھەلبەت كە نەزانرى كەى مردوۋە ديارە ناشزانرى لە دەمى مردىندا
حاجى لە چ تەمەنىكدا بوۋە، ھەروەھا لەۋەش بەدەنگ نايى داخۋا گوزەرانى حاجى
دۋاى مەرگى باۋكى چۆن گەراۋە. بەلام لەم بابەتەۋە بە «استىلال» ۋ ۋەرگرتنى
بەند لە خودى رىۋايەتەكەش ھەروا دەلى، دۋاى مەرگى تەنھا زىنىك ۋ كۆرىكى لە
پاش بەجى ماۋە، كە حاجى قادىرە. لە ھالى ۋەھادا زۆر جارەن دىتراۋە خىزان دۋاى
مەرگى خاۋەنى بەكولەمەرگىش بى گوزەرانى پىكەپىناۋە ۋ ژيانى تەمىن كىردوۋە. دوۋر
نىيە خەلقۋوخا ھەبى ئەۋە دىلشكەستەبى ۋەيا بەخۇداشكانەۋە بەرھەم بىن ئىشيان
بەۋ خىزانە سىپارد بى بايى ئەۋەى لەگەل كەم تاكورتىك داھاتى كە ھەيەتى پىي
بىزى.

ليړه دا قسه ی شیخ رحیم دیته وه یاد که دهیگوت له گهل حاجی قادر بهیه که وه شاگرد ټیمه نیدروو بووین. جی باوهره حاجی قادر بو بهرپوه بردنی تهو خیزانه دوو نه فهریه دواى مهرگی باوکی ناچار بووېی که شاگردى بکا. نامیلکه ی مهلا عه بدولرهمان دهلی «له سالی 1231 ی هیجرى له گورقه رهج له دایک بو. مهلا نه حمه دی باوکی له گورقه رهج وه فاتی کردوه. لهو وه خته حاجی قادر عومری 9 سالان بوه قورثانی له لای باوکی ختم کردوه. له پاش مردنی باوکی، فاتی دایکی له گورقه رهج رویشتهو چوته شاری کوپی لای مهلا نه حمه دی نومهر گونبه تی که برزای فاتی بوه و مهلاى مزگه وتی مفتی بوه».

وهک پيشتر گوتم مهلا عه بدولرهمان قسه له زاری باوکی خوی ده گيرته وه. تهو هسما تیبینی کرد که سالی 1231 بو وه لاده تی حاجی له گهل هندی میژوو و روداوی دیکه باش ناگونجی.

به پتی لیکدانه وه ی من چونکه نامیلکه که له زور روهو ناتوانی وهرامی پرسیاران بداته وه و له هندی شویتدا به تهواوی له روداو دوور که وتوته وه، وهک تهو هی که دهلی حاجی قادر و که یفی بهیه که وه چون بو تهسته مبول، له دیاری کردنی تهو 9 ساله ی عومری حاجی قادریشدا که سالی هاتنی یی بو کوپی پرسیارى نه سه لمینانه ههلده گری. تهو وردیه ی دیار کردنی ته مهنی 9 سالی بو حاجی قادر له کاتی مردنی باوکی له کوپه هات. نالیم زانینی شتی وا له لادی «مستحیل» ه. به لام سه ره رای زه حمه تیکی که تییدایه جاریکی دیکه ش ده بیته جی گومان لی کردن به وه دا که خوی له نیوان خه به ری گوماناوی یی. که ساله که ی 1231 که وته شوبهه، به جوریکی عه فووی سالی مردنی باوکی و هاتنی خویشی بو کوپی ده که ویته وه شوبه وه. لیره دا ته وه ش ده خریته سه ر لایه نی سه لیبی باوهر پین کردنی که ریوایه ت و روا له تی ته وتوش هیه سالیکی زووتر و عومریکی بچو وکتر ناو بنی بو هاتنی حاجی بو کوپی، با هر له وه گه ریین که ریوایه ت هیه دهلی له کوپی به وه له ده بو. وهک دواى که میکی دیکه باس ده که ین به لگه ییکی زهینیش هیه بو ده ستیشان کردنی عومریکی زووتر له 9 سالی هه رچه ند تهو به لگه یه ش بو خوی به ته نها نابیته هو ی سه پاندنی تهو رایه ی که پشتگیری لی ده کا.

نامیلکه که له شتیکی گرنگی دیکه ش بیده نگه. که حاجی له عومری 9 سالی هاتبیته کوپی به پتی راگه یاندنی نامیلکه که ده یی له 1240 هاتبی. ټیمه ده زانین که وا لهو

ماوه درێژەدا چ مزگەوتیک نەبۆتە پەناھ و هیلانە ی تیدا ژیان و حەوانەوێ حاجی. داخوا خاڵۆزای حاجی، کە مەلا ئەحمەدی مزگەفتی مفتی بێ، هەر ژیا تا ڕۆیشتنی حاجی بەرەو ئەستەمبول و جیگاکی چۆڵ نەبوو پوورزای (کە حاجیە) پری بکاتەو؟ یاخود ئەو جیگایە چۆڵ بوو و یەکیکی بیگنە دەستی بەسەردا گرت؟ چۆن بوو لەوێدا حاجی بە دەنگ نەهات مەعلوومیشە ئەو لیاقەتی لە خەلقی دیکە کەمتر نەبوە بۆ مەلایەتی و لەوانیش کەمتر محتاج نەبوە؟ یاخود خاڵۆزا مرد بەر لەو حاجی بێی بە مەلا بۆیە جیگاکی بۆ غەیری حاجی بو؟ نامیلکە کە دەلی دوا دوو سأل لە هاتنی حاجی بۆ کوێی دایکی مرد، تۆ بلیی خاڵۆزاکە ی تا چەند سألان حەواندییەو؟ ئەگەر ئەویش زوو مرد بێ حاجی بە چی گوزەرانێ کردووە؟ ئەمانە و گەلیک پرسیاری دیکە ی وەک ئەوان بێ وەرمان و نامیلکە کە لە هەموویان بێدەنگە. من لەو پرسیار و تیبیینانە مەبەسم گلەیی کردن نیه لە ناتەواوی نامیلکە کە، ئەوێ راستی بێ هیئەدی مەمنوونم سنووری نەبێ، بەلام کەوا بە وردی لەگەڵی دەدویم مەبەستم ئەوێە هەر بریارێکی پێی بگەین لەبارە ی ئەو لایەنانە ی ژیا نی حاجی کە نامیلکە کە باسی کردوون و من خەریکی تۆژینەوهم لییان بریاری سەریی و سەرزەرەکی نەبێ، چونکە گومان نیه لەوێدا گەلیک لەو پرسیار و لیکۆلینەوانە پەیوەندی بەهێزیان دەبێ لەگەڵ ساغ کردنەوێ پلە و قوناغەکانی دواتری ژیا نی حاجی.

من کە شکایەت دەکەم لە دەست کەم مەعلووماتی دەربارە ی میژووی ژیا نی حاجی دیسانەو ئەو کەموکورتە ی کە دەیزانم لە زۆر جیگە دەموهستینی لە قبول کردنی خەبەرەتی دەماو دەم و بێبەلگە کە باسی حاجیامان بۆ دەگیرنەو، دەوجا لە دواڕۆژدا کە هەول و تەقەلای نووسەرمان مەعلووماتی پتری کۆ کردنەو و هۆی نەسەلماندنیا زیا تر بوو لە عاست خەبەری بێبەلگەدا دەبێ ئەوسا چەند بە درێژتر و وردیتر لەگەڵ هەلسەنگاندن و پێوانە ی تەواتور و گوته ی ئەفواهی خەریک بن و کەمتر لێی رازی بن.

لە ماوێ رابردوودا تەواوێک خەریک بووم بۆ وەدەستەپێانی مەعلووماتی ئەو تۆ کەلەبەری ئەو ڕۆژانە ی سەرەتای ژیا نی حاجی پڕکاتەو و وەرانی پرسیاران بداتەو، زۆریشم حەز بەو دەکرد هیچ ئیشکالێک نەهێلێ لە دەورپشتی نامیلکە ی مەلا عەبدوڕحمان و لە هەموو ڕۆیکەوێ شایەدی بۆ بدا چونکە لەو خۆشتر نیه بۆ

تۆۋرەۋە تۆۋرەۋە كەي لە گەل سەرچاۋە يېڭى نووسراۋدا رېك كەۋى و لەو ناراحەتتى دوۋدلى رزگار بى.

لە بارەي مەلا ئەحمەدى گۈنەتتى كە خالۋزاي حاجى و مەلاي مزگەۋتتى مفتى بوۋبى چەندىن راسپاردەم خستە كار، لە ئەنجامدا كەموزۆر شتىكم بۆ نەھاتەۋە لە گەل قسەي نامىلكە كە رېك كەۋى. مەلا و خاۋەنى ئىستاكەي مزگەۋتتى مفتى كە خۆي مەلايەتتە كەي بە مىرات بۆ ماۋەتەۋە لە باب و باپىرەۋە، ناسەلمىننى مەلا ئەحمەد ناۋىك مەلاي مزگەۋتتى مفتى بوۋبى لەو سەردەمانەي كە حاجى قادر لە كۆيى بوە، ھەر ھىندە دەلى كە مەلا ئەحمەد ناۋىك لە گەل حاجى قادر و حاجى مەلا عەۋلادا بە يىنىك لاي باپىرى ئەۋيان خويندەۋە لە مزگەۋتتى مفتى.

ھەمان مەلۇومات و شتى لەۋىش نىك، لە سەرچاۋەي دىكەي عەلاقەدار لە گەل مزگەۋتتى مفتى بە نامە پىم گەيۋە و ئەۋىش لە لاي خۆيەۋە روۋناكايى نامىلكە كەي مەلا عەبدوررېحمان لىل دەكا. نە كەسم دىۋە بلى لە نەۋەي مەلا ئەحمەد نە لە كەسىشم بىستە ھىچ كۆر و نەۋە و كەسوكارىيىك نىسبەتتى بۆ ئەو گىرايىتەۋە. ۋەنىە بتوانم بلىم بەرادەي پىۋىست تەحقىقاتم لەو پرسىارانە و نەيتىيانە كردو، بەلام لەۋەندەي بۆم كراۋە نەگەيستم بە يەقىن و نىمچە يەقىنىكىش، تەنانەي ئەو پرسىارانەي بە ھۆي ناسىاۋانەۋە لە ئەھلى ئۆمەر گۈنەدەم كرد دەربارەي فاتتى داىكى حاجى قادر، كە بەپىي نامىلكە كە دەپى ئۆمەر گۈنەدى بوۋبى، ئەۋانىش چ ۋەرامىكىيان ۋەرنەگرتەۋە ھەر دەلىي رۆۋەك لە رۆۋان فاتتى ئۆمەر گۈنەدى دونىاي نەدىيى. كەسىك لەۋانەي سوتالىيان لى كرا نەيگوت فاتتىيەكى ئۆمەر گۈنەد شوۋى كرديى بە مەلايىكى گۆرقەرەج . دەپى ئەۋەش بلىم كە فاتتى لانى ئۆمەر گۈنەدى بى سەروشۋونە چ لاي دىكەشى بۆ روۋن نەبۇتەۋە، واتە كەسىكىش نەيگوتەۋە خەلقى فلانە تىرە و ھۆزە، كە خەلقى ئۆمەر گۈنەد نەبى.

سەرباكى ئەو قسە و باس و پرسىارانە پىۋىستى بە ساغ كىردنەۋە ھەيە، ۋا دەزانم كە ساغىش كىرانەۋە روۋىۋىكى (مساحە) فرەۋان لە سەرەتاي ژيانى حاجى روۋن دەكاتەۋە و تىشكى بەھىزىش دەخەنە سەر دۋارۋۆزانى. بەش بە خالى خۆم ھەر ئەۋەندە عوزرەم بە دەستەۋەيە لە پىشەۋە بە شەرمەۋە خستە روۋ لەۋەدا كە ۋەزەي ئىستاكەم لە ھىچ روۋىكەۋە يارمەتتى تۆۋرەۋە و بەدۋادا گەرانم نادا تاكوۋ بى دوۋدلى، بە لايىكدا، مەسەلەكان ساغ كەينەۋە. بەراستى يەكروۋ كىردنى پرسىارى پر

گريوگال پيويستي به هاريكاري گشتي ههيه، دهبي ههريه ك لهوانه ي خولاي ساغ كردهوه ي رابردويان له دندا ههيه له لاي خوځهوه، تاكه شهخس ناتواني كووشي خو ي پان كاتهوه بهراډه ي پاناي مهوزووع، كه بشتواني كاتيكي يه كجار دريژي پي دهوي.

ئهمانه ي خستمنه بهرچاوي خوځتهر سهرجومله ي گوته و بيروراي جياجياهه دهبراره ي سال و جيگه ي لهدايكبوون و كاني هاتني حاجي قادر بو كوځي. قسه ييكي تاييه تي خو م ماوه، وهك تيبيني، له باره ي ئه و ساله ي هاتني حاجي بو كوځي له پيشتر ئيشاره م بو كرد و ناوم نا بهلگه ي زيهيني. قسه كه م له بنه رتهدا له سه ر تهواتور هه لدهستي بهلام بهلگه كه ي زيهيني، وهك داروه كاز، بالاي له رزو كي ئه و قسه يه م راست ده گري. ديمه نيكي كه مرهنگي سپيات وهك زره خهون ياخود ورپته ي تادار كه ههيه و نيه... ناديتري له بهراورد كردني ديوانه كه ي حاجي له گه ل هي ناليدا دپته پيش چاويكي تارماييبين وهيا ههستي زامي كول. ديمه نه كه ئهمهيه:

وهك بلي نالي له سه رتهاي عومريه وه تا ماوه ييكي ئه و تو فرچكي گرتبي به «لادي» هه ر له شاره زوور و «خاكوخول» و دهشتودهر بوه و له دهستوراتي فلاحه تدا قال بوته وه و كه ينوبه يني شو برين و وه رددانه وه و تو كردن و درويته و خه رماندانان و هه لگرتن و هه موو كاروباريكي كشتوكالي لي بوه به «سروشتي مکتسب» و ناوي گزوگيا و گول و گولاله ي بو بوه به فرههنگي سه رته تايي گروگالي منداله تي. ويته ي زيان و ئه حوال و روخساري ده رودهشت له رووپه ري زيهن و ههستي بوه به نه قشي هه لكه ندراو. دهبي بو يه بي له زور شويني ديوانه كهيدا چاندن و دانه ويئه و وه رد و شو و ئازول و گول و گيا وا ده بريقيته وه هه ر ده لي تريفه ي مرواري و گه وه ره كه له رسته ييكداهستاييني شاره زا و پسپور هونديتيه وه. وتويژي نالي له گه ل دهشتودهر، گيا و گول و ئازله دا له هي مروفيكي لادي ئازمووده ده كا نهك بو يژيكي خه يالباز. له گه ل مندا سرنج بده دهوري «چه لتوك» له و دوو به يته دا:

به جري غه زهلم پر له دور و گه وه ره ئه م ما
غه وواسي دهوي يه عني به ته عميقي بزانه

پېر دانه يه ئه ماما نه وه کوو دانه يی چه لټوک
به حرم گوتوه نه ک وه کوو گولی مهره زانه

سرنجیش بده ئه م چهند فهرده که هر یه که له قه سیده و غه زه لیکه وه هاتوون:

- (1) گلە ی ناکەم ئەوه نده ی دهنکه جۆی
ئه گهر که لله ی سه ریشم پر له کاکه ی
- (2) قوش قوشی راوی نه یی مورغی کولانه و که ندوه
سه گ سه گی تاری نه یی گاوی بنه ی ئه بناریه
- (3) له ده ورانی ته بیعه دا له گه ل ټوری فه له ک جووته
له ملیا چه بنه ری ده وران و ته وقی چه رخی گه ردوونه
- (4) تری ورده قوتا و سایقا
فیا قوتی من جوته ئم فرده
- (5) چونکه باوکی میسریو⁷ دایکی حه به ش بوو مه ه...⁸
رۆژ و شه و کافوور و میسکی رووگه نم خال دهنکه جۆی

به نیسه به ت ئه م به یته ی دوا یی ره نگه که م وایه شاعیر بو ئه وه چوو یی خال به دهنکه
جو بشوبه یینی، چونکه زور دره نگ خه یال بو «جو ره شکه» ده روا تا هه مره نگیی
له گه ل خالدا بیته جیی ته شبیه .

نالی له و شیعرانه دا چاندن و وهر د و جووت و دانه ویله ی دینه وه سه ر په رده ی
تصوری به جو ریکی عه فوی بی ئه وه ماندوو بوون و هه ناسه سواری نابله دی و به
دوادا گه ران وه ته نگی هینابی.

⁷ - وشه ی «میسریو» به م جو ره م نووسی چونکه له خویندنه وه دا وا ده خویندریته وه،
ده نا وه زنی به یته که تیکده چی.

⁸ - به تالایی ئیره له وه وه هاتوه که بۆم ساغ نه بۆوه چ وشه ییک وه یا رسته ییک پری
ده کاته وه.

که له وهسفی به هار و کاتی ته شبییه کردنیشدا ناوی گول و گیا ده با به قه ده ر
شانیکی دهشت و باغه وانیکی شار لییان به له ده. راده ی ئاشنایی نالی له گه لیاندا و
را ده گه یینی که ریشه یان له گه ل ریشه ی سروشتی تیک ئالایی، هه ر بویه شیه به و
زورییه و ریکییه شکوفه و غونچه و گه لا و درهخت له شیعه رکانی سه ر وه ده ر
ده نین. فهرموو سه یریکی ئهم چند به یتیه بکه:

(1) هیند مونته زیری تو بوو هه تا چاوی سپی بوو
نه رگس که له سه ر یه ک قه ده م و دیده چه قی بوو

(2) نالی زوبانه که ی ته ر و پاراوی سووسنت
حه یرانی چاوی نه رگسه وه ک لاله نادوی

(3) شه بنم که «نظم و نثر» له ئه وراقی غونچه دا
گویا بوه به زار و زوبان و ددان و پووک

(4) چاوی هه مرهنگی گوله مهستی شه و و روژی مودام
یه ک له نه شکوفته وه نه وشه یه ک له نه یلووفه ر ده کا

(5) بولبول که گهرمی نه غمه یه ئاوور ده کاته وه
غونچه هه زینه جه رگ و دلای بو ده کا توی

(6) لاله که مه جمه ریکه به با خوش و گهس ده بی
ناوی که پر خه لووزه به شه بنم کوژایه وه

(7) شه بووی سه ری سونبولی زولفت له سه ری دام
ئیسته ش سه ره که م مهسته له به ر نه شئییه شه بوو

خو له مه ده که ی «تاقمی مومتازی شاه» به شی زوری دریزه شیعه رکان له
جه رگه ی گول و گیا و درهخته وه هه لدهستن:

نهرگس ننگهه و ساق سهمن کورته وهنهوشن
موو سونبول و روومهت گول و هم لاله کولاهن

گولزاري دهر و دهشتن و غيلمانی بههشتن
ئاوو سيفهت ئاتهش به كهف و تيز ننگاهن

سهحرا به تهجهللی دهكهنه وادیی ئهيمهن
قامهت شهجهر و مهزههري ئهنواری ئیلاهن

تهنهايی سهمن بهرگی وهنهوشه كه دهپوشن
وهك نووری دلی غهرقهی زولماتی گوناهن

لالهن به بهدهن ئهتلهسی ئهخزه كه لهبهركهن
نهورهستهوو گول دهسته لهگهل بهسته گیاهن

چهند قهسیدهییکی دیکهش ههن كه لهههر یه کهیان، پیشتر، یهك یا دوو فهدمان
نووسی ئهغللب بهیتهکانیان لهگهل گول و گیا و دهشتوده دهوین وهك
قهسیدهکانی:

1) ئهی شوخی بینياز و گرانناز و غهمزه سووک

2) تهشریفی نهوبههاره كه عالهم دهكا نوئ

3) درونی لدار الشارزور و برده

4) گهرمی و تهري بههاره كه پشکو کوژایهوه

لهو شيعرانه و گهلی شویتنی دیکهدا نالی كه ناوی گول و دار و درهخت دیتنی ئهو
شاعیره نیه له قامووس و کتیبان ناوی دیوون یا له خهلقی گوئی بیستیان بوه...
نهخیر کابراییکی دهشتهکی ئهوتویه سهدان جار دهستهی لی بهستوون و لهسهریان
نووستوه و ئهم دیو ئهو دیوی کردوون. به ئاسانی نایینه میتشکی بویرهوه تهشبیهی
زمان بکا به «سوسنی تهړ و پاراو» یاخود دوو چاوی خیلنک، یهکیان به
«نهشکوفته وهنهوشه» و ئهوی دییان به «نهیلوفهر» دابنی، یاخود بهو ههموو
دهسهلاته و دیقعهتکارییهوه «زار و زوبان و ددان و پووک» بکا به وینهی ناو

ئاۋېتەنە كە لە غونچەيىكى شەونم لىنىشتوۋە دووبارە بېتەۋە. دەمەۋى بلىم سەرەراي دەسلەتلى شاعىرى ھەستى تىز و فېكرى ورد دەيى «لەگەل ژيان - معاشرە» ىش يارمەتى نالى دابى بو ئەو ھەموو ئىعجازكارىيە لە عاست گول و گيا و درەختدا و ھەر بۇيەش ئەۋەندە خۇيان دەشعيرىدا ھاۋىشتىي.

ئەم زاهىرەيەي «نباتى» يە بە ھەردوۋ روۋى «چەند و چۆن» يەۋە لە ديوانى حاجى قادردا خۇ نانۋىتى. بەلى گول و گيا و ميوە و دەشتودەر لە شىعەرى ھەموو شاعىرىكدا ھەيە، بەلام ھەبوۋنى تېھەلەنگوتن ۋەيا بە دۋادا گەران و خۇ پىنۋە ماندوۋ كەردن يەكجار جياۋازە لە ھەبوۋنى «زگماك» يكى ئاسايى كە دەلىي پارچەيىكە لە سەروشت و دەروۋنى شاعىر. بە رادەي ئەۋە كە شاعىر لە نەزىكەۋە رەفاقەتى كەردىن ناۋەيتان و لە كارھەيتانيان بۇ دەربەرىنى ۋاتا ۋەيا نەخشە كىشان ۋەستايانەتر دەيى.

ھەلبەت ئەۋ رەفاقەتە لە سەرەتاي ژيانى شاعىرەۋە بى پتر فرچكى پىنۋە دەگرى و لە گيان و مىزاجى جىگىرتر دەيى. بۇيە مەن ۋا دەزانم نالى پلەي مندالى و ساۋايى لە دىيى «خاكوخول» و دەشتودەر و نىۋو گيا و گول و ئازەلدا رابۋاردىي. بەۋ پىيە و لە رېي قىياسى «مفهوم المخالفة» ۋە دەيى كزى و كەمى زاهىرەي «نباتى» لە ديوانى حاجى قادردا لەۋەۋە ھاتىي كە حاجى بە ساۋايى ۋەيا لە سەرەتاكاني مندالىدا لە لادىي رانەۋاردىي. كەۋاتە دەگەم بەۋ ئەنجامە كە ئەگەر حاجى قادر ۋەلادەتېشى لە كۆيى نەبوۋىي دەيى لە زويىكەۋە، ۋاتە ھەر لە ساۋايىۋەۋە لادىي بەجىھىشتىي و ھاتىيەتە كۆيى.

روالەتى بە يەكدى گرتنى ديۋانەكەي لەگەل ھى ناليدا ۋا رادەگەيەنى كە ئەم رەفاقەتەي سەرەتاي ژيان لەگەل شىناورد و گول و درەخت و دەشتودەردا بۇ حاجى رېك نەكەۋتە، بۇيە ئاشنايى ئەۋ لەگەلىاندا ھەر بەقەدەر ئاشنايى شاعىرىكى شارستانى بوە. بەلام ھەمان حاجى قادر، چونكە چەند سالىكى خويىدنى فەقىيەتى لە نىۋو عەشىرەت و رەۋەند و لەگەل رەشمال و مەر و مالاتدا رابۋاردۋە و لە چەند بەھارىكدا خۇي لە ھەۋارەكاني لاجان و بالەكاتى و دەۋرۋەرى سابلاغ و بىتۈش دىۋە و لە تەفسىلاتى ژيانى كۆچەرى و مەردارى و گاران بەخىۋو كەردن و خىمەنشىنى شارەزا بوە بۇيە بەۋ ھەموو دەسلەتەي «تەبىر و تەۋىر» لە بەھارىەكەيدا ۋىتەيىكى لە سەدى سەد و رەسسامانەي ژيانى نىۋو رەشمال و گزەگرى دا كەردنى ئازەل و بىچۋو تىپەردان و ھەموو كەينۋەينى كۆچەرى ۋەك

تابلۆی زهیتی ئارایش دەدا و به‌هار و عیله‌جات و سه‌گ و که‌حیل و مه‌رومال و باران و هه‌وره‌تریشقه و په‌ره‌وایی تاقی ئاسمان و هه‌موو باریکی ئه‌و کاره‌مان به‌ چاو قوچینیک بۆ ده‌خاته سه‌ر یه‌ک.

تۆ بلی ئه‌گه‌ر حاجی قادر به‌ چاوی خۆی ئه‌و جووره‌ ژیانه و تیکه‌هه‌لقژانه و هه‌لسور و داسووره‌ی نه‌دیا بیتوانیابه‌ له‌ نه‌خشه‌کیشانیدا هینده‌ خامه‌ ره‌نگین و شیرنکار بووبا. جاریکی دیکه‌ش سرنج بگه‌ره‌ له‌ وه‌سفی بیابان و ره‌مل و درک و داری ری حیجاز که‌ نالی له‌ چهند قه‌سیده‌ییکی «مناجاة» دا به‌ره‌و هه‌ج له‌ کانیای دلی خۆی هه‌له‌یتجاون. نه‌ نالی ده‌یتوانی له‌ غه‌یبه‌ ئه‌و وه‌سفه‌ ئه‌فسوناوییه‌ی سه‌حرا بکا، نه‌هیچ وه‌سفیکی وا له‌ سه‌رانسه‌ری دیوانی حاجی یا غه‌یری حاجی که‌ دیمه‌نه‌که‌ی نه‌دی بی و جودی هه‌یه‌. ئه‌و وینه‌گریه‌ی نالی کردو ته‌ی له‌ ده‌سه‌لاتی تاک تاکه‌ی شاعیری هه‌لکه‌وتوو نه‌بی نیه‌ باچوو بیته‌ هه‌جیش، چ جایی ئه‌وه‌ی شاعیری هه‌ج نه‌کردوو و سه‌حرا نه‌دیتوو بتوانی هه‌یی.

ئائهم تییینیانه‌ وا ده‌که‌ن من، ئه‌و ته‌واتوره‌ په‌سه‌ند بکه‌م که‌ ده‌لی حاجی له‌ مندالیکی زوه‌وه‌ یاخود به‌ ساوایی، هاتۆته‌ کۆیی و له‌وی چاوی پشکوتوو و خویندن سهره‌تایی ده‌ست بی کردوه‌ تا بوه‌ به‌ فه‌قیه‌کی فراژوو له‌ خویندندا نه‌بیستراوه‌ له‌ گه‌شته‌که‌ی باله‌که‌تی و کوردستانی ئیرانی به‌پیشه‌وه‌ له‌ کۆیی چوو بیته‌ ده‌ری بۆ خویندن.

لاباسیکی گرنګ

له ژېړ ټم عینوانه دا و به مونساه بهی کار ټیکردنی سروشت و دهوړوبهر له فکر و خه یالی شاعیر به تهفسلیکوهه بیروباوهږی خوم شهرح دا له گوته «مقوله» ییکی به کجار گرنګی فلهسهفه یی ماددی که بهسهر زار و زمانانهوه باوه و دهتوانم بلیم، بی دهمهتهقه دهگوتریتهوه و له نووسیندا دووباره دهکریتهوه و، وهک من بوی دهچم، ټهوهندهی بلیم زهره له ټادهمزاد دها و مافی کهم دهکاتهوه له ههردوو پرووی ماددی و معنهوی بون و ژینییهوه.

نووسینی لاباسه که له گهل رهچاو کردنی ههموو پیوستی دوور نه کهوتنهوه له ټهسلې باس دیسان نژیکی 80 لاپهړی گرتوه، خو ټهوهی راستی بی ههلده گری چهنین کتیی لهسهر بنووسری چونکه حیکایه تی «فکر و ماده» به بهریهوه ههیه پان بیتوه تا ههرچی سهر به ټادهمزادهویه بگریته ناو باوهشیهوه، ټیر سهبارت به دریژبوونهوهی نووسینه که له لایکه و نهبوونی پهیوهندی راستهوخوی له گهل ټهسلې باسه که له لایکی دیکهوه کهوتمه سهر بیری ټهوه که لیره ی راگوژم بو ناو پهراویزی نامیلکه وهیا کتییکی دیکه... بهینیکش دوودل بووم لهو راگوژستنهوه، چونکه ههردهلیم مندلایکی ساوایه و بیشکه گوږی پی دهکه م، معلوومیشه ساوا حز له ههوهل بیشکه ی خوی دهکا.

به ههمه حال بریارم دا ټهوه ټنده نووسینه ی ژیر عینوانی لاباسه که، به دوودلیهوه، له م کتیه دهراویژم بو ناو نووسینیکی ټاینده. به لام ده بی ټهوه بلیم به دریژی خه ریکبونم له گهل حاجی قادردا ناوانوه کهلینی ټهوه لاباسه دهرده کهوی، چونکه ههروهک له م شوینه دا پیوست پهیدا بوو بو دهربرینی بیروباوهږم دهرباره ی رولی فکرو ماده له تطوردا نه کا خوتهر بهسه هوو بهم، له زور شوینی دیکه شدا ټم پیوستیه دته پیش له بهر ههمان سه به ب، واته بهسه هوو نه بردنی خوتهر. له حالیکدا لاباسه که لیره نووسرابایه وه لزوم نه ده ما به وه له ههموو شوینیکی وهک ټیردها بیرورای ناو لاباسه که دووباره بگریتهوه، به لام ټیستا که لاباسه که م پیچایه وه ههموو ټهوه شوټانه، به لای خومهوه، وهک هه تیوی پروتی لی بهسهردی.

له بهر ټهوه ههرچند بریاریم دا تا دهرفته یکی ټاینده بیروباوهږه کانم به نادیا ری بمیننهوه، دان به وهدا ده ټیم له بری نووسینی ټیره کانم له بهر تیشکی ټهوه

بیروباوه‌پانه نه‌بې پر نابېته‌وه، مه‌به‌سیشم که‌له‌به‌ری فکریه، هر له‌به‌ر هم هویه‌ی‌شه بل‌و کردنه‌وه‌ی‌و و بیروپایانه بوو به قهرزیکي ته‌ده‌بی به‌سه‌ر‌شانمه‌وه، هر نه‌بی به‌رانبه‌ر به نووسینه‌که‌ی‌و خوم و، زیمنه‌ن له عاست ر‌و‌چی حاجی قادردا. بو ته‌وه‌ی‌و خوتنه‌ر تیم بگا و له ژیر هم دپړه‌دا نمونه‌ییکي نووسینی ناو لابس‌ه‌که ده‌خه‌مه به‌ر‌چاوان:

«ده‌زانم هه‌ندی ته‌دیب که‌ه‌ز له «تحلیلی ماددی» ده‌که‌ن له‌وانه‌ن به‌سه‌ندی‌و ته‌و به‌یه‌کدی گرتنه‌ی دیوانی نالی و حاجی قادره بکه‌ن به‌و جوړه‌ی که‌کردم، چونکه له ر‌واله‌تدا به‌یه‌کدی گرتنه‌که‌ ته‌وه ده‌سه‌پینی که «مادده» زاله به‌سه‌ر «فکر» دا، ته‌دی ته‌وه‌نیه تیکه‌ل‌بوونیکي سه‌ره‌تای عومر له‌گه‌ل گزوگیا‌دا شاعیریکی وه‌ک نالی کرد به‌پسپوری نه‌بات؟ مانه‌وه‌ی حاجی له نیو‌عه‌ش‌ره‌ت و کوچه‌ر و به‌هاره هه‌وارد، کردی به‌ساحیر له کیشانی وینه‌ی‌و ته‌و ژيانه؟ له زاهیردا ته‌مانه به‌لگه‌ی‌و تازه‌ن ده‌چنه ریزی زنجیره‌ی‌و هه‌زار ئالقه‌ی‌و به‌لگه‌کانی دیکه‌ی «نظري و تجربی» یه‌وه که به‌لگه‌خانه‌ی‌و فه‌لسه‌فه‌ی‌و ماددی ده‌وله‌مه‌ند کردوه».

ئا ته‌مه نمونه‌ییکي نووسینه‌که‌یه که‌په‌نجه دريژ ده‌کا بو ته‌و ر‌ی‌بازه‌ی‌و فکری من تیپرا ده‌روا به‌ره‌و تصویری عه‌مه‌لییه‌تی کار تیکردن و کارتیکران له میانی فکر و مادده، ئاده‌مزاد و سروشت. وه‌ک ده‌بینی له‌و چهنه‌رسته کورتیله‌یه‌دا من له‌و باوه‌رده‌دا نیم، هه‌ر‌گی‌زیش تییدا نیم و ر‌ه‌نگه نه‌شبم، که‌ مروّف له‌گورانی کومه‌لایه‌تی‌دا هه‌ر مروّفه ده‌وجا به‌هیز بی یا بی‌هیز، سروشتیش له‌و گورانه‌دا عه‌بد و نوکه‌ره ته‌ویش سه‌ر‌که‌ش بی یا هه‌موار. تاکه‌ عاملی ایجابی له‌ گورانی کومه‌لایه‌تی‌دا مروّفه، سروشت عاملی بی ته‌ره‌فه، ده‌سه‌لاتی نیه‌ خو بکا به‌ عاملی ئیجابی، مردوه و جوو‌که‌ی‌و له‌به‌ره‌وه نایی تا بگوتري به‌ شیوه‌ییکي ئیجابی ته‌دخول ده‌کا له‌ گورانی کومه‌لایه‌تی. مروّف «فاعل» و سروشت «منفعل» ه، مروّف کارتیکره و سروشت کارتیکراوه. مروّف داهین‌ه‌ر و په‌یدا‌که‌ر و خاوه‌نی گورانه.

له‌ سروشتدا ته‌نها هه‌ر گورانی بایولوژی به‌ جوړیکي عه‌فوی و له‌سه‌ر یاساکانی گورانی تیکرای گیانه‌به‌ر، په‌یدا ده‌بی و ده‌شی پیی بگوتري گورانی سروشتی. مادده له‌ خووه‌ یه‌ک میلیمه‌تر ژيانی کومه‌لایه‌تی به‌ره‌و پی‌شه‌وه نابا، مروّف نه‌بی هه‌ر‌چی

ماددهی سهر ئه‌رز و ئاسمانان هه‌یه نووکی خامه‌یینک دروست ناکهن، یه‌ک گۆرانی هه‌ل‌نا‌به‌ستن، دوکانیک دانانین بووکه‌شوشه‌ی مندالانی تیدا بفرۆشن. هیچ شته‌ک نابێ کړین و فرۆشتن بکا تا خه‌یال پړوا بۆ بووکه‌شوشه و قه‌یتانی قۆنده‌ره.

له‌و دیاردانه‌ی زاهیره‌ی نه‌باتی له‌ شیعری نالیدا، ئه‌گه‌ر پ‌رواله‌ته‌که‌ خه‌یال بۆ هه‌ندی ببا که‌ گزوگیا و ده‌شت به‌ره‌مه‌یه‌نی ئه‌و زاهیره‌یه‌ن، پ‌رواله‌تیکی درۆزنه، چونکه‌ نالی گزوگیاکه‌ی به‌کاره‌یناوه‌ وه‌ک که‌ره‌سته‌ی ته‌شبه‌یه و نه‌خشه‌کیشان و واتا ده‌ربهرین. گزوگیا بۆ خۆی چه‌ند بیده‌سه‌ل‌اته‌ له‌وه‌دا که‌ کراوه‌ به‌ ئارایشی هه‌ل‌به‌ستن، وه‌یا که‌ دیمه‌نی بێگیانی له‌ دل و هه‌ناوی گیانه‌به‌ریکی هۆشیاری پ‌ر هه‌ستی خاوه‌ن تیگه‌یشتن و ئیراده‌دا دووباره‌ ده‌بیتته‌وه. نه‌ له‌ قودره‌تی شاعیر که‌م ده‌بیتته‌وه که‌ نه‌توانی وه‌سف شتیک بکا نه‌دیت‌ری، چونکه‌ شاعیره و ساحیر نیه، نه‌ له‌ قودره‌تی ئه‌و شته‌ش زیاد ده‌بی به‌وه‌دا که‌ وه‌سف نه‌ک‌ری تا نه‌دیت‌ری، چونکه‌ مردوو قودره‌تی نیه تا زیاد و که‌م کات. شاعیر هه‌ر ده‌م‌ی‌ن‌ی‌ته‌وه وه‌ک تا‌که‌ عامیلی کاریگه‌ر له‌ وه‌سف کردندا. گزوگیاش ئه‌و عاميله‌ بێته‌ره‌فه و بێگیانه و بێئیراده‌یه‌ ده‌بی که‌ مومکینه بز و مه‌ر بیه‌خوا یا شاعیر وه‌سفێ کا...

ئه‌مانه‌ نموونه‌ی ئه‌و تیفکرینه‌ن که‌ له‌و لاباسه‌دا شه‌رح دراو و هه‌ولم داوه‌ مافی ته‌واوی مرو‌فی تیدا پ‌روو که‌مه‌وه که‌ له‌ گۆرانی کۆمه‌ل‌ایه‌تی و می‌ژووپی به‌ری ده‌که‌وی بۆ ئه‌وه‌ ده‌وری کز نه‌ک‌ری‌ته‌وه له‌ ته‌ک ده‌وری زۆر موباله‌غه‌ تیدا کراوی سروشت و مادده‌ و ده‌رووبه‌ر. شریته‌ی فک‌ره‌کان سهر ده‌کیشیتته‌وه بۆ باسیکی مه‌يله‌و قوول که‌ درۆی ئه‌و پ‌رواله‌ته‌ ده‌رده‌خا له‌ بوونی جو‌ریک «ثنائیه - Dualism». له‌وه‌دا ده‌وری یه‌که‌می کۆمه‌ل‌ایه‌تی بدرئ به‌ مرو‌ف و یه‌کجاره‌کی له‌ مادده‌ی مردوو وه‌رگیریتته‌وه.

باسه‌که‌ له‌ وردبوونه‌وه‌یدا ده‌ری ده‌خا که‌ هیچ «ثنائیه - Dualism» په‌یدا نابێ، له‌وه‌دا که‌ مرو‌ف یه‌که‌م عامیلی گۆرانی کۆمه‌ل‌ایه‌تی و تا‌که‌ عامیلی ئیجابی بی تیدا، مفک‌ری ماددیش نابێ له‌ ترسی فک‌ره‌ی «ثنائیه» خۆ باو‌یتته‌ باوه‌شی سته‌م‌یکی یه‌کجار گه‌وره‌ د‌ژی مرو‌ف له‌و پ‌روه‌وه‌ که‌ ستانده‌وه‌ی ده‌وری هه‌ره‌ گرنگی «تطور» له‌ مرو‌ف و به‌خشینی ئه‌و ده‌وره‌ به‌ مادده‌ی راسته‌وخۆ مرو‌ف له‌ پایه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆی داده‌به‌زیت‌نی و هینده‌ی لی که‌م ده‌کاته‌وه‌ ده‌توانم به‌وپه‌ری د‌ل‌ن‌یا‌یه‌وه‌ بل‌یم که‌وا بیلزووم و بێئینسافانه‌ ده‌یکا به‌ عه‌بدی شتیک ده‌با ئه‌و عه‌بدی

بڼي، له گوټرې هېنانه خواړې پاښې، به ناچاري و به زهرورته ماف و پاداشي كه م دهېته وه، به ئاسانش ده كړئ به عهډي مودلي سدهي بيستم.

مناسب نابڼم ليرهدا به خشكې خامه پښريكه به فكرم بكم بؤ ناو جهرگي ټو لاباسه و دووچاري دريژه پڼك بېم كه ترسي ټو وای كرد لاباسه كه راگويزم. ټوميد ده كم له ټاينده پڼكي نيزيكدا بېر و رايه كانم به ته وای بخه مه بهرچاوی رهڅه گري خوڼه ر.

ليرهدا ټه وهندهش ده ليم زوربه ي ټو رايانه له سالي 1946 دا بوون به ناميلكه پڼكي 60-70 لاپه رهي و ته تسليم به لايه پڼكي سياسي كرا كه بېته مه وزووعی ليئورد بوونه وه و رهڅه گرتن و چاوگيرانه وه به هه ندي باوهري سر به فلهسه فې مادديه وه كه پڼويستي هه يه به نوي كردنه وه و لي زياد و كم كردن. به داخه وه ناميلكه كه بزر بوو هيچ نوسخه پڼكېشم نه بوو كه فكره كان وهك هه بوون بيانپاريژي. وهنيه ونبووني ناميلكه چ زيانكي به خشبي چونكه نه ټو و نه ټه مه ي ئيستا و ټاينده ده خريته بهرچاوانه وه ده ټواني بېروراي كه س بگوړي: خوڼه ران ټيكرايان بېروباوهري خويان هه يه، هر به رهيان سر به فلهسه فې پڼكي پر كه رسته ي هه لمه ت بردن و له سر خو كردنه وهن، به لام له گه ل ټه وهشدا به نيسبت نووسيني خومه وه و اباشتر بوو ناميلكه كه نه فوتابا و بوم بووياه بنگه ي گه شتيكي به ره وپيش.

له وهدا كه ده ليم به ته ما نيم كه س به نووسيني من واز له باوهري خوي بڼي نابي خيال بؤ ټه وه بروا كه من خوم باوه رم زه عيفه به و شته ي دهينووسم، ټه گهر باوه رم به رايه كاني خوم له حه ډبه ده ر نه با هرگيز جورته تم نه ده كرد ده ريان برم له گه ل ټه وهدا كه ده زانم ته ئسير ناكهن و چ لايه پڼكېش له سهيان به جوان نابي. فكري فلهسه في و كومه لايه تي وهك پرسياړي حيساب و كيما نيه به بورهان ئيسپات بكري، گوړاني باوهري سياسي و فلهسه في به نووسيني يهك و دوان و په نجايان ناكري: فهرموو به نووسين باوهري بوته رستيگ بگوړه، خو مه علوميش له بوت په رستن بېته ساستر چ فكر و باوه ر په يدا نابي، ياخود هه ول ډه يه كيك بېته سر باوهري خوت كه مه دره سه ي فكري ټو له هي خوت جياواز بڼي، ده يان ته جره به ي روزه ئيسپات ده كا كه فكره كه ت راست نيه كه چي تا وازي لي ده هيني پير ده بي... خو ټه گهر لېشم نه سه لميني به نيسبت فكري خوته وه، چ ئعتراضت نيه له وهدا بلېم

فکری مهدرسه سیاسیه که ی ناحهزت ههموو رۆژان ده جاران ئیسیات دهیی درۆیه که چی پهیره ویکه رانی رۆژ سوورتر دهبن... به داخه وه.

قسه زۆرن و مه وداش کورت. با لیره وه رابگه رینه وه بۆ باسی حاجی قادر. ئهم چه چه قه ی فکر و مادده بیه به لاین له منه وه بۆ دوا رۆژنکی نزیک، که هیچ به ره هه لستیک ی له خۆم به هیزتر نه یی و دهستم بگری.

حاجی قادر له پله ی دوا ی ته مه نی مندالی

له گۆر قه ره ج بی یا له کۆیی، سالی 1231 بی وه یا 1240، حاجی پنی نایه کۆری کورده وارییه وه و بوو به رۆ له یکی ههستیاری کوردستان.

ئهو دهمه ته قه و سه لماندن و نه سه لماندن که له ده وری سال و جیگه ی وه لاده تییه وه هه لده ستی، له عاست جیگه ی قوناغی دوا ی پله ی مندالییه وه تارمایی نامینی. ههموو ریوایه ت و ته واتور و خه به ری نووسراو و که له پۆریک له سه رده می حاجی و خودی حاجیه وه به ئیمه گه یشتی له وه دا یه کدی ده گر نه وه که مندالی و گه نجایه تی و خوتندی فه قیه تی له کۆیی به سه ربردوه. له هه ر ته مه نیک بووی که گۆر قه ره جی به جیه یشتوه و ها تو ته کۆیی، له وه به ولاره بو ته کۆیی و په یوه ندی ژیان و نیشته جی له گه ل گۆر قه ره جدا به جاری پچراوه. مه گه ر ناوناوه سه ردانی له خزمان کردی ده نا ههموو ژیا نی ئهو ده وری له کۆیی رابردوه.

هه لبه ت ئیمه که وا ده لاین، وا راده نویتن حاجی قادر له گۆر قه ره جه وه ها تبیه کۆیی نه ک له کۆیی به وه له د بووی به مه شدا ری سه خت ده گرینه وه به ر نووسینه که مان و لایه نی ئاسان به لاره ده نین، چونکه وه ک دوا ی له حزه ییک لی ددوین هه ر هه نگاو یک مندالی و ساوایی و سه ره تای ژیا نی حاجی به ره و کۆیی نزیکتر کاته وه رووپه ره ی پله کانی دواتری حاجی که «کۆیا تی» یه کی خه ست و تیره گونجاوتر ده کا له گه ل ئهو سه ره تایانه، چونکه پی ناوی من بلیم مه نتیق وا داخوازی ده کا هه ستی حاجی به کۆیا تی له گه ل ئهو ده زیاتر ده گونجی که وا به ساوایی ها تبیه کۆیی ئه گه ر نه لاین له کۆیه ش به وه له د بووی.

پېچرانه‌وې حاجی له ژيانی لادئ و بوونی به دانیشتوویکی شارستان تنه‌ها
گوپزانه‌وېیکی خانه‌گوری نیه له لادیوه بو شار. هر وهک نه‌مامیک به رېگ و
رېشه‌وه له جی خوی دهر کیشی و به پنجه‌وه له جیگه‌ییکي دیکه بینیز، حاجیش
به و جوړه رېگی له لادئ دهر کیشرا و له‌کویی چاندرا و روا. نه‌ک هر په‌یوه‌ندی
ماددی و رابواردن و گوزهران و تیداژیان به‌لکوو په‌یوه‌ندی رۋحیشی له‌گورقه‌رهج
برا و به‌کویه‌وه لکا.

ثم پېچرانه‌وې حاجی له بیشکه‌ی کونی و خزانی بو ناو بیشکه‌ی تازه به و جوړه
یه‌کجاره‌کی و له هه‌موو رۋیکه‌وه به‌ته‌واوی، زاهره‌ییکي ټو تویه نیگای سرنج بو
خوی راده‌کیشی و پرسیاران هه‌لده‌ستینی و داوای وهرام و تفسیر ده‌کا. ئیمه وامن
رانواند حاجی له‌گورقه‌رهجه‌وه هاتوته‌کویی، خو ټه‌گه‌ر نامیلکه‌کی مه‌لا
عه‌بدولرهمان بگرین به‌شاید هاتنی بو‌کویی له‌عومری نو سالی به‌تابیه‌تی له
لادئ عومریکه‌ مروف ده‌کا به‌فرچک‌گرتووی ژيانی لادئ له‌هه‌موو رۋه‌کانی ټو
ژیانه‌دا، که‌واته بو‌ده‌بی حاجی رۋژه‌ک له‌رۋژان یادی ټو ژيانه و ټو لانه
نه‌کاته‌وه؟ هر ده‌لی له‌بیر خوی ده‌باته‌وه و له‌موناسه‌به‌شدا به‌سهر زمانی خویدا
ناهینتیه‌وه.

تو سهرکه به‌فه‌ندی وشه‌تیکه‌لکیشان ناوی چه‌ندین جیگه‌ی وه‌ک ته‌که‌لتوو و
ټومهر گونبه‌د و ټاگر و ټاوه‌گرد و شاره‌زووری خستوته‌ ناو هه‌لبه‌سته‌کانیه‌وه که‌چی
نه‌به‌هیمنا نه‌به‌وشه‌تیکه‌لکیشان نه‌به‌سهراحت ناوی گورقه‌رهج نابا. ټوه‌ش
ناسه‌لمینتری بگوتری رهنکه‌ ناوی بردبی، به‌لام هه‌لبه‌ستیکی که‌ ناوی تیدا بردوه
فوتاوه چونکه‌ جیگه‌ی له‌بارتر بو‌هینانی ناوی گورقه‌رهج له‌و جیگایه‌ چنگ‌ناکه‌وی
که‌ ناوی ټومهر گونبه‌د و ته‌که‌لتووی تیدا هیناوه به‌و هویه که‌ هر سی‌ئاوایی
دراوسی یه‌کدین.

ټوه‌نده‌ی فکرم کرده‌وه له‌دۋزینه‌وې سه‌به‌ییک بو‌ثم ټه‌لوه‌دای یه‌کجاره‌کی
حاجی له‌دبی باب و باپیرانی، نه‌گه‌یشتم به‌هیچ ټه‌نجامیکی ټو ټو نیمچه‌ قایلیم
بکا. تا راده‌ییک که‌ بگوتری حاجی له‌کویه‌ هاتوته‌ دنیا سهرسورمان له‌و
بیده‌نگیه‌ی حاجی که‌م ده‌بیته‌وه به‌لام شتیکی هر ده‌مینی، چونکه‌ هر نه‌بی ده‌بی
وه‌ک ته‌که‌لتووی حیساب کا. تو بلئی چ «رد فعل»؟ یاخود تو بلئی عیشقی حاجی

بۆ كۆيىن لە سەرەتاي ژيانىيەو سۆزى خۆشەويستى لە دلدا پەيدا نەكردىي تا ئەو
رادەيە پەردەى فەرامۆشى يەكجارەكى خستىيە سەر بيشكەى يەكەمى بوونى؟

فكرم لەو پرسىيارانە تى بر ناکا و هيچ تروسكەيىكم ليۆە ديار نيه، نە لە ديوانى
حاجى، نە لە خەبەراتى دەماودەم، ريگەيىكى بەراورد كردم بۆ بباتەو سەر
سەبەيىك. خويئەريش وەك من، هەرچى هەيە لە هۆى دۆزىنەوئى سەبەب وا لە
پيش چاوى، ئەگەر ئىستاش هەندى من لە ئەحوالى حاجى نەزانى دواى
خويئەنەوئى هەموو نووسىنەكەم چ نامىنى لاي من زانراو و لاي ئەو نەزانراو بى
دەربارەى ئەو پرسىيارانە.

ئەوئى راسيستىش بى دلەم بۆ ئەو ناچى بىئەنگبووبى حاجى لە عاست گۆرەرجدا
ريگەوت بى. وا دەزانم لىنى لا داوئە بەلام نازانم لەبەر چى! ناشمەوئى خۆ بکەم بە
زاناي «سايکولۆجى» و چرايىكى خوازايەوئە هەلکەم وەك فانۆسەكەى «ديوجين»
پەنا و پەسيۆى شرايەوئە و نەيتى لە گوئە و هەلبەست و کەلەپۆرى سەر بە
حاجىيەوئى بى بيشکنمەوئە بۆ دۆزىنەوئى سەبەيىكى چەشمەندانە. لە قوولايى دلدا
کە بەيىنکە خەيالى حاجى تىيدا دى و دەچى يەقينيک هەست بى دەکەم کە حاجى
بە خۆرايى بيباک نەبووئە لە عاست گۆرەرج، تاللي نەرەحەتیشم بە دەست
نەدۆزىنەوئى هۆى ئەو بيباکیە. خۆ باهەلدانى بيهودەش نامان گەيەنى بە هيچ،
کەواتە ئەم زاھيرەيە با بەجى بىلەم وەك راسيستىكى «احتمالى» بۆ هەلکەوت و
ريگەوتى دوارۆژ بەلکۆو لە لايىکەوئە خەبەريک و ئەسەريک پەيدا بى هۆيەکەمان بۆ
تاشکرا کا، ياخود شيعرى ئەوتۆى حاجى بەدەستمان بگا کە ناوى گۆرەرجى تىدا
هينايى و ببيتە وەرەمى پرسىيارە کە و رواندەوئى ئيشکالە کە. هەرچەند لەوئەدا بى
ئوميدم.

بەهەمەحال، سەبەب هەيى و نەيى بۆ ونبوونى ناوى گۆرەرج لە شيعرى حاجى
قادرەدا، ئەو حەقيقەتە هەر دەمىنيتەوئە کە حاجى بوو بە يەکيى کۆيى ئەوتۆ بە
هەموو عومرى کۆيى بووبى. ئەم راسيستەش لە زۆر رۆوئە خۆ بەدەردەخا و تيشکيک
دەداتەوئە و لايەنيکى گرنگ لە شەخسىەت و سروشتى حاجى رۆون دەکاتەوئە و
پشکنەريش شارەزاتر و ئاشناتر دەکا بە زنجيرەى هەنگاوەکانى حاجى کە لە
سەرەتاي ژيانىيەوئە هەنگاوى لە خۆرازي و باوەر بەخۆ هاتوو بوە. حاجى کە بوە بە
کۆيى هەرچى هەستى غەريبي و ميوانەتيى بى لە دل و ميشک و خويئەدا جوولەى

نەکردوو، بە پێچەوانە لە کۆبیەتیدا ھێندە چەسپاوە و ڕەگ داکوتاو بوە بە مەیدان و قوناغ پێش زوربە ی خەلقى شارە کە کەوتۆتەو، ئەگەر نەلێم ھەموویان. حاجی لییان بوە بە مامۆستا و ڕابەر لە کۆبیەتیدا تا وای لێھاتو ھەر دەلێی ئەو خاوەن مالا و خەلقە کە مێوان.

بە عادەت کە یەکیک لە شوێنیکەو ڕادەگوێزی بۆ شوێنیکێ تر تا ماوەییکی دوورودرێژ قەپلکی غەریبی لە بۆتە ی ڕەوشت و نەریٹ و دەستووراتی ئەو شوێنە تازەیدا ناتۆیتەو و تۆزی غەریبی لێ ناتەکیتەو. سالاھا تیدەپەری بەر لەو ی مروؤفی غەریب جلوبەرگی مەفتەنی تازە ی لەبەر بکا. ئەغلەب وا دەبی ئەو مروؤفە بە ھەموو عومری خۆی نەبەتە ی ناوی بۆ کۆنەمەفتەنی بەلەقەب، بە میراتیش بۆ مندالانی، بەجی دەمینی. وا ھە ی ئەو لەقەبە پشتاوپیشت لەگەل مندال و نەو ی نەو یشی سەرەوژێر دەبیتەو و ھەر دەلێی، بە زاراو ی شوانان بۆتە «دەستبێن» و ھەموویان بە شویتەواری کۆنیانەو دەبەستیتەو.

بێگومان مروؤف تا ھەستی غەریبی لە خۆیدا بکا کناڕەگیر دەبی لە کەینوبەینیکی کە لە مەفتەنە نوێیە کەیدا ڕوو دەدا. دوورمەبێنە کە ویستی خۆی تیکەل بە چاکە و خراپە ی ئەو شویتە بکا کەسانی ڕووشکێن و جەربەزە لێی بەدەنگ بێن و بێشکێنەو بەو ەدا کە غەریبە و خۆ لە کاری لاو کی ھەلەدەقورتی. ئەو ی لێرەدا دەلێم، حالیکە و ھەموومان دەیزانین، نەک ھەر لە کوردەواریدا بەلکوو ڕەنگە لە ھەموو جیھان بوە و دەبی. لەگەل ئەو راستیەدا راستییکی دیکە ھە ی ەک خزمەتکار تەقویە ی دەکا: مروؤفی غەریب تا ھەزارتر و بی دەسەلاتتر بی درەنگتر دەچیتە ڕیزی دانیشتوانی زگماکی مەفتەنی تازە ی و تەمغە ی غەریبیشی زەحمەتتر لێ دەسویتەو. دەسەلات و دەولەمەندی، وەک دەزانین، چالاکانە ڕیوچی خۆش دەکەن بۆ حەسانەو ی خاوەنە کە ی و بەخیرھێنانی. ئەم راستیانە و تیبیانەت لە بیر بی.

حاجی قادر کە ھاتو ە بۆ کۆبی ھەرچی سامان و دەسەلات ھە ی نە خۆی نە ئەو کەسە ی ھێناو ەتی بۆ کۆبی نەبیو ە. ئێمە لەو وتووێژە ی تا ئێرە کردوو مانە لەسەر ئەو ئیحتیمالە ڕویشتین کە دایکی بە مندالی بۆ کۆبیە ی ھیناوە، دوا ی مردنی باوکی بەو پێیە سەرەرای بێسامان و بێدەسەلاتی، حاجی قادر ھەتیمیش بو ە کە ھاتۆتە کۆبی.

دهوجا بۆ خۆت بیر بکهوه له حالى ههتیمیکى ههزار که به غهريبی له لادییهکی بچوو کهوه بی بۆ شارستان.

وهک حیکایهت رایگه یاند له کتیبولکهی مهلا عهبدولرحمان، گوتهی دهماوده میس دهگپرتتهوه حاجی هیشتا مندال بوه دایکیشی مردوه. نه باب، نه سامان، نه دهسهلات، نه هیزی بازوو، نه هیچ شتیک لهو شتانهی دل ئارام دهکهن و ئازایی به مروّف ده بهخشن له کاسهی حاجیدا بابی تۆسقالیک نه بوه. لهو ته مه نه دا که مندال دی فهرقی خوژی و ناخوژی و ههست به شانازی وهیا شهرم هاتنهوه دهکا.

لهو ته مه نه دا پلهی ههره بهرز له بینلکهی کومه لایه تی که حاجی پتی گه یشتوه شاگرد ئیمه نیدرووی بوه. شایه دی شیخ رهحیم ئه م لایه نی بۆ ساغ کردووینه وه. خۆ له راستیدا ئه گهر شیخ رهحیمیش چ شایه دی له لا نه با زاهیری حالى حاجی قادر پله ییکی له وه بالاتری بۆ دیار نه ده کرد. به جی مانی له خویندنیش، وهک دیتمان، له لای خو به وه راگه یاند که ده بی حاجی له بهر هه زاری و خه یکبوون به گوزهرانه وه ته رکى خویندنی کردی وهیا به دره نگه وه ملی نابیتته خویندن. ئه مانه راستی و تییینی بیفیلن له ژیا نی حاجی قادر.

به دوا ئه م تییینی و راستیانه راستییک دیتته بهرچاو هه مووان ده بیچیتته وه و ده بیتته تیشکیکی ناوه کی که ده روون و شه خسیه تی حاجی روون ده کاته وه، با بلیم سروشت و «جبله» تی ئاشکرا ده کا، به لکوو ده توانم بلیم ئه و تیشکه وهک کللیکه که ده رگه ی پی ده کردیتته وه بۆ ناو نه فس و ویزدانی حاجی و راده ی به هیزی و به یهیزی ئه و نه فس و ویزدانه مان بۆ دیار ده خا... تاریکایی تیدا ناهیلێ تا لزووم بمیتێ بۆ ناسینی، مروّف بکه ویتته سهر لیکدانه وه: حاجی قادر، به و راستیانه دا مه علوم ده کری ده بی ئاده مزادیکی یه کجار نه فه س زل و له خو رازی و ئازا و باوه ر به خو هاتو بووی، گه لیک له عاده ت به ده ر، تا کوو له بنی چالی هه زاری و هه تیوی و غه ربیه وه به خیرایی و له زویکه وه گه تیشیتته ریزی ههره بی شه وهی کومه لایه تی کویی.

هه موو خه به راتی ده ماو ده م، که زۆر جار ان چاوگی نوو سراویش پشگیریان ده کا، ئه وه راده گه یه نن حاجی قادر ههر له ده وری خویندنی فه قیه تیه وه مروّفیکی ناسراو و ریز لینگیراو بوه. وهک یه کیک له و پیاوانه ی خاوه ن جیورپی و سامان و ناو و

شه‌خسییهت به‌شداری کردوه له جوموجوولی کۆمه‌لایه‌تی و هاتوباتی ژبانی رۆژانه‌ی
 شاره‌که و که‌ینوبه‌ینی خۆشی و ناخۆشییه‌ک که رۆوی دای. لێره به‌پیشه‌وه
 مونا‌سه‌به‌ داخوازی کرد با‌سی ئه‌وه بکه‌ین که شیعری سه‌ر کێله‌قه‌بری حاجی به‌کر
 ئاغا به‌کر هه‌له‌به‌ستی حاجی بوون، ئه‌و رۆژه‌ش رۆوداوی گرنه‌گتر و دیارتر له‌ مه‌رگی
 ئه‌و مه‌زنه‌ پیاوه له‌ کۆیه‌ی ئه‌وسادا چاوه‌نوا‌ر نه‌ده‌کرا که به‌ ئه‌ده‌ب و زه‌کای
 یه‌کێکی له‌ حاجی ناودارتر و هه‌یژاتری به‌سپێرن.

بیگومان سپاردنی ئه‌و کاره به‌ حاجی قادر بۆ خۆی یه‌کێکه له‌و به‌لگانه‌ی شوره‌ت و
 به‌رچاوی و پایه‌ی حاجی ئیسپات ده‌کهن. له‌و روه‌وه که به‌ جۆریکی عه‌فه‌وی جاری
 وه‌ها و له‌ هه‌له‌که‌وتی وه‌هادا خه‌یالی خاوه‌ن به‌رژه‌وه‌ند بۆ که‌سیک ده‌چی له‌و لایقه‌تر
 به‌ده‌ست نه‌که‌وێ. خۆ ده‌شزانین له‌ کاتی مه‌رگی حاجی به‌کر ئا‌غادا 1270 حاجی
 قادر فقه‌ی بوه، ئه‌وسا نه‌شچوو‌بوو بۆ گه‌شته‌که‌ی خویته‌دن له‌ با‌له‌که‌تی و کوردستانی
 ئێران، ته‌مه‌نیشی له‌وه‌دا نه‌بوو که بگوترێ رهنه‌گه حورمه‌تی پیری حاجی قادری
 پێش خستوه.

نه‌خه‌ر له‌ شه‌خسیه‌تی خۆی به‌ولاوه هه‌یج هۆیه‌ک نه‌بوه له‌و هه‌له‌سته و هه‌موو
 هه‌له‌سته‌کانی پێش و دوا‌ی حاجی قادر بباته‌ رێزی پێشه‌وه‌ی کۆمه‌لایه‌تی کۆیی...
 ته‌نانه‌ت بو‌یژی (شاعریه‌ت) به‌ ته‌نها یارمه‌تی ئه‌و چوونه‌ پێشه‌وه‌یه‌ نادا، شاعیریکی
 عاده‌تی ده‌توانی به‌ ئاسانی بیته‌ سوالکه‌ریکی «محترم» که شاعیره‌که خۆی
 ئاره‌زوی سوالکه‌ری بکا.

شاعیرییه‌تی حاجی قادر به‌ پێچه‌وانه‌ی سوالکه‌ری و قه‌له‌نده‌ر مه‌شره‌بی ته‌غله‌ب به‌
 شه‌ری هه‌تاوه له‌گه‌ل ئه‌م و ئه‌ودا و به‌ربه‌ره‌کانی کاری ناله‌باری پێ کردوه. حاجی
 شاعیریکی نه‌سه‌لمین و له‌خۆ رازی و هه‌رش به‌ر بوه، ئه‌م روه‌شتانه‌ش نه‌ک هی
 سوالکه‌ر نینه و به‌س، به‌له‌کوو پیاوی به‌خشنده‌ش که‌م وایه‌ هه‌نده‌ی له‌ باراندا بێ.
 هه‌موو به‌خشنده‌ ناتوانی، یاخود ناوێری، له‌ کاری نا‌ره‌وا به‌ده‌نگ بێ، زۆر به‌خشنده
 هه‌ن به‌ به‌خشین بێده‌نگی خه‌لق ده‌کرن چ جایی خۆیان تیکه‌ل به‌ چاکه و خراپه‌ی
 ئه‌م و ئه‌و بکه‌ن.

چه‌سپاندنی حاجی قادر له‌ ژبانی کۆمه‌لایه‌تی کۆیه‌دا به‌قه‌ده‌ر هه‌ر روه‌شت و
 سروشتیکی دیار له‌ ژبانی حاجیدا دیار بوه. گوزارشتی که لێی ده‌گیردریته‌وه له‌گه‌ل

هه‌لبه‌سته‌کانی، له‌م ڕوه‌وه‌ وه‌ک ده‌نگ و دووباره‌بوونه‌وه‌ی یه‌کدی تصدیق ده‌که‌ن. به‌را‌ده‌ی شایه‌دی ڕه‌وش و کرده‌وه و ڕه‌فتاری حاجی له‌و سه‌رده‌می کۆیه‌دا که به‌ ته‌واتور پێمان گه‌یوه‌ دیوانه‌که‌شی شادی‌ده‌ی ده‌دا که‌وا حاجی له‌ سه‌ره‌تای خۆناسینه‌وه‌ ڕۆله‌پێکی هه‌ستیار و هۆشیار و ئازا و دڵسۆزی کۆیی بوه، هه‌ر ده‌لیی دوا‌ی نیشته‌وه‌ی که‌شتیه‌که‌ی «نوح» به‌سه‌ر کینوی جوده‌وه، با‌پیره‌ گه‌وره‌ی حاجی له‌ دانانی هه‌وه‌ل به‌ردی بناغه‌ی کۆیی به‌شدار بوه. ئه‌وه‌نده‌ی سرنج بگه‌یه‌ شیع‌ره‌کانی تاکه‌ وشه‌پیکت ناییت به‌رچاو وه‌ک ڕه‌مزیش په‌نجه‌ درێژ کا‌ بۆ ڕۆژگارێک که‌ حاجی کۆیی نه‌بووبی.

چه‌ندیکی به‌راوردیم کردبێ له‌ میانی شیع‌ری حاجی و شاعیرانی دیکه‌ی کۆیی و غه‌یری کۆیی نه‌مدیوه‌ هه‌یچیان نه‌ واده‌ی حاجی خۆ به‌ خاوه‌ن ماف، به‌ل‌کوو مه‌سئول، بزانی له‌ کاروباری ئه‌و جینگه‌ی لێی ژیاون. قسه‌ لێره‌دا له‌ گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ و شاعیرانه‌یه‌ که‌ وه‌ک حاجی له‌ هه‌یزی شه‌خسیه‌تی خۆی به‌ولاوه‌ هۆی ت‌دخل کردنی نه‌بووبی له‌ کاروباری گشتی مه‌فته‌نه‌که‌یدا، نه‌ک شاعیرێک وه‌یا زاناییک سه‌ره‌رای ئه‌ده‌ب و زانستی خۆی پایه‌ و ده‌سه‌لاتی ت‌دخل کردنی هه‌بووبی، ته‌نانه‌ت لێره‌شدا به‌ ده‌گه‌من نه‌بی هاوتای حاجی ده‌ست ناکه‌وی. له‌ گه‌ل درێژبوونه‌وه‌ی زنجیره‌ی باسه‌کان ئه‌م لایه‌نه‌ یه‌کجار گرنگه‌ی سروشتی حاجی له‌ هه‌لوه‌ستی جو‌راوجۆردا زیاتر خۆ ئاشکرا ده‌کا.

به‌داخه‌وه‌ ڕوون کردنه‌وه‌ی هه‌یزی نه‌فس و گیانی که‌موزۆر ڕۆناکایی ناداته‌وه‌ بۆ جو‌ری ژیان و ڕا‌بواردنی ئه‌وسای حاجی ق‌ادر. هه‌ر هه‌نده‌مان مه‌علووم کرد حاجی له‌ مندالیدا شاگرد ئیمه‌نیدروو بوه‌ و له‌وه‌را ده‌زانری که‌ له‌ خویندن دواکه‌وتوه‌ یاخود به‌ دره‌نگه‌وه‌ ده‌ستی کردوه‌ به‌ خویندن. له‌وه‌ به‌ولاوه‌، نه‌ من ده‌زانم نه‌ که‌سیشم پێ شک دێ بزانی، تا چ ته‌مه‌نیک شاگردی کردوه‌ و که‌ی به‌ته‌واوی که‌وتۆته‌ سه‌ر خویندن و هه‌وه‌ل‌جار لای کینی خویندوه‌ و چه‌ند جارێن مزگه‌وت و مامۆستاگۆری کردوه‌ و چ ته‌رزه‌ فه‌قییه‌ک بوه‌ و سه‌ره‌تاکه‌ی گه‌نجایه‌تی له‌ کێ کردوه‌، بۆ ژنی نه‌هه‌تاوه‌ و نه‌که‌وتۆته‌ سه‌ر فکری گوزه‌ران په‌یدا کردن و مال پیکه‌وه‌ نان؟ چ بوو هانی دا درێژه‌ به‌ خویندنه‌ دواکه‌وتوه‌که‌ی بدا تا ده‌گه‌ینی به‌ باله‌کایه‌تی و کوردستانی ئێران؟

هیچ کامیک له ریزه‌ی ئەم پرسیارانه و چەندین پرسیارى وهک ئەوان وهلامیک وه‌رناگریتته‌وه. خه‌تی به‌یانی جوولانه‌وه و کردار و ره‌فتاری حاجی له‌و سه‌رده‌مانه‌دا که ده‌بن به‌ به‌راویزی ئەم پرسیارانه سه‌روینی دیار نیه‌ هه‌رچه‌نده‌ ناوانوه‌ لی‌ره‌ و له‌وی تی‌ی هه‌له‌نگوین. به‌لام له‌ ناو شه‌وه‌زنکی ئەو نادیاریه‌ی چۆنه‌تی ژبانی حاجی، زۆر به‌ سه‌یری، بێده‌نگی و کش و ماتی و نه‌بوونی ته‌قه‌وره‌قه‌ تیندا یارمه‌تی ئەوه‌مان ده‌دا بچینه‌ سه‌ر ئەو قه‌ناعه‌ته‌ که حاجی قادر ژبانیکی ئاسایی و عاده‌تی زیاره‌. له‌و رۆژانه‌ی سه‌ره‌تای عومری خۆ ناسینی، چ رووداویکی ئەوتۆ به‌ره‌نگاری نه‌بوه‌ ته‌قینه‌وه‌ی زرنګابیتته‌وه‌ له‌ دوا‌رۆژدا وهک ئەو هه‌را و ناکوکییه‌ی که له‌گه‌ل شیخ نه‌بی ماویلیدا، گه‌شتی باله‌که‌تی و کوردستانی ئێرانی بوو به‌ باس و خواستیک که سه‌ره‌وژێر بۆوه‌ تا رۆژانی ئیستامان و ده‌شروا به‌ره‌و دوا‌رۆژیکی نادیار. نه‌بوونی سه‌ر و سو‌راغیکی ژبانی ئەو قۆناغه‌ له‌ عومریدا وا راده‌گه‌یه‌نی چی ئەوتۆی تیدا روونه‌داوه‌ بیه‌ته‌ ده‌نگ و باسی ئەوسا و دوا‌رۆژ.

زۆر جارێن رووداوی خۆش یا ناخۆش ده‌یه‌ته‌ هۆی ناسین و زانینی ئەو زه‌رفه‌ و ئەو که‌سانه‌ که‌ عه‌لاقه‌یان هه‌یه‌ له‌گه‌ل رووداوه‌که‌. رووداوی ناخۆش هه‌رچه‌ند له‌ کاتی خۆیدا که‌س لێی رازی نیه‌ به‌لام به‌نیه‌یه‌ت دوا‌رۆژه‌وه‌ چراییکه‌ و می‌ژووی کۆن روون ده‌کاته‌وه‌. «خۆزگه‌» داریکه‌ و شین نه‌بوه‌. ئەگه‌ر ریم هه‌با ده‌مگوت خۆزگه‌ حاجی له‌و سه‌رده‌مانه‌دا دووچارى شتیک هاتبا، خۆش یا ناخۆش، ده‌نگی دابایه‌وه‌ و رۆژگاره‌که‌ی له‌ تاریکی نه‌ناسی و بیه‌سه‌روشوونی ده‌رخستبا و ئیمه‌شی له‌و سه‌رسو‌رمانه‌ و چه‌په‌سانه‌ ره‌ساندبا.

تییینی روودان و شتی خۆش و ناخۆش له‌ ژبانی ئەوسای حاجی قادردا ئەو بابته‌ ده‌گریتته‌وه‌ که‌ له‌گه‌ل خودی خۆیدا به‌تایبه‌تی په‌یوه‌ندی هه‌بووبی نه‌ک ئەوه‌ی که‌ بۆ هه‌موو خه‌لق وهک یه‌ک وایه‌. به‌راستی شاعیره‌کانی کوردی پێش ده‌وری تازه‌، واته‌ شاعیرانی سه‌ده‌ی نۆزده‌م و ئەغله‌یی سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌م که‌م بوه‌ به‌ غه‌یری د‌ل و ده‌روون و هه‌ستی زاتی خۆیانه‌وه‌ خه‌ریک بووبن، زو‌ربه‌ی ناوه‌رۆکی دیوانه‌کانیان گروگالی عیشق و شیکایه‌ت و واتا و وشه‌ تیکه‌هه‌لکێشان و کۆمه‌ل کردنی جوانکاری و فه‌ند و فیلی ئەدیانه‌یه‌، ناوانه‌یه‌یکی که‌م نه‌بی شاعیر تفاعلی له‌گه‌ل دونیای ده‌ره‌وه‌ی نه‌فسی خۆی بوه‌.

ئەم زاهىرەيەى دابراىى ئەدىب لە ژيانى رۆژانەى سەردەمى خۆى ھۆى ماددى ئاشکراى ھەيە ئۆمىد دەکەم لە جىيى مناسىبى خۆيدا نەختىكى لەسەر بدویم، بايى روون کردنەوہى مەبەس. لىرەدا بە مونسەبەى دوان لە کشوماتى و بىھەرايى دەورى سەرەتای فەقىيەتییى حاجى قادر ئەو تىبىنىيە کورتىلەيەم کرد کە دەبوا بیکەم، من حىسابىكى کەم نەبى نایکەم بۆ دەنگ نەدانەوہى رووداوى گشتى لەو سەردەمانەدا لە شىعرى حاجى و غەيرى حاجى، چونکە بەپى دەستوور چاوەرۋان ناکرئ دەنگ بداتەوہ، ئەگەر چاوەرۋان کرابا بۆم ھەبوو دەلالەتیکى گەورە وەرگرم لە دەرئەکەوتنى رووداویكى گەورە لە شىعرى حاجى قادردا.

لە سالى 1246 تاعوونىكى قران ھىن کوردستان و عىراق و جىيى دىکەى گرتۆتەوہ خەلکى وەک گەلای دار ھەلۆھرانە. يەک لەوانەى لە کوپى پىيى مردوون «واثق بالە ھەلا عەبدولرحمانى جەلەزادە» - باوکى حاجى ھەلا ئەسەد و باپىرى حاجى ھەلا عەبدولابوہ. ھەر ھەمان تاعوون بئەمالەى ھەويزىيانى شىر کردوہ تاکە پىاوینکى لى دەرچوو بى حاجى بەکر ئاغا بوہ. لەو سالىدا بەپى نامىلکەى ھەلا عەبدولرحمان تەمەنى حاجى قادر 14-15 سالى بوہ کە دەست دەدا بۆ وەرگرتنى وینەى کارەساتى وا کوشندە و ھەلپشتنەوہى لە ھەلپەستدا. خۆ سەروپى دىوانى حاجى بکەى تارمايى ئەو تاعوونەشى تىدا نادۆزیوہ، بەو پىيە دەپى نەبوونى ناوونىشانى تاعوونەکە لە شىعرى حاجى قادردا بىيى بەھۆى تەرجىج، ئەگەر نەلیم ئىسپات، بۆ ئەوہ کە ئەوسا حاجى لە عومرىکدا نەبوہ کارەساتى وا کارى تى بکا. واتا گەلەیک لە 14-15 سالى گچکەتر بوہ. کەچى من لە موناقدەشەى سالى بەوہلەدبوونى حاجى ئەم تىبىنىيە ھەر باس نەکرد، لىرەشدا باس نەدەکرد ئەگەر پىوئىست لىيى داوام نەکردبا.

لزووم نىە لە لای خۆتەوہ بارمەتىم بەدەى و ئەم تىبىنىيەم بۆ حىساب کەى بە بەلگەوہ وەيا ھۆى تەرجىحى رايەکەى خۆم کە دەلیم رەنگە حاجى 1240 دا ھاتبىتە دونيا و نەھاتنى ناوى تاعوونەکە لە شىعريدانەيىتە موحىبى سەير پى ھاتن چونکە تەمەنى شەش سالىانە بوہ لە کاتى روودانى. بەللى لزووم بە يارمەتى دان نىە لەو رۆوہ کەوا شتى وەک تاعوونەکە گرنگ رووى داوہ لە کاتىکدا کە تەمەنى حاجى لە 20 سالان تىپەرپوہ کەچى کەموزۆر لە شىعريدانەى ناو و ھەستى نىە.

له 1262 که هەر نه‌بی حاجی عومری 22 سالی بوه به پیتی لیکدانه‌وه‌ی من، هه‌رای به‌ینی ئەحمەد پاشا و نه‌جیب پاشا رووی داوه له کۆیی و ئەنجامی هاتوه به شکانی ئەحمەد پاشا و هاتنی نه‌جیب پاشا بۆ شاری کۆیی و کسانه‌وه‌ی له‌شکری بابان بۆ سلێمانی. ئا ئەم رووداوه گرنه‌ش بزره له سه‌راپای شیعی حاجی، خۆ چ ته‌وجیهی ته‌مه‌ن گچکه‌ش جینی نابێته‌وه تا بلیین ئەو هۆی بزری رووداوه‌که‌یه، چونکه وه‌ک گوتم ئەوسا به‌پیتی لیکدانه‌وه‌ی من 22 سالی بوه، به‌گوێره‌ی نامیلکه‌که‌ی مه‌لا عه‌بدولڕه‌حمان 31 سالی بوه.

ده‌وجا که دیار نه‌که‌وتنی ئەم کاره‌ساته له شیعی حاجیدا نه‌بێته ئیسپاتی چووکێ عومری، که‌ینه‌به‌ینی تاعوونه‌که‌ش نابێته ئیسپات له مه‌یدانی خۆیدا. وه‌ده‌سته‌پێنانی متمانه له‌و زاهیره و هی وه‌ک ئەو له‌ رپی لیکدانه‌وه و به‌راورد کرن و به‌یه‌کدی گرتن کارینه‌که تابلێی سه‌خت. که نه‌ته‌وئ پرسیاران به‌لایه‌کدا ساغ که‌یت‌وه به‌ پیتی مه‌یل و ئاره‌زووی شه‌خسی خۆت، ده‌بی یه‌ک بایه‌خ بده‌ی به‌و ده‌لیله‌ی که یارمه‌تیت ده‌دا وه‌یا یارمه‌تی دژت ده‌دا.

جگه له‌و دوو رووداوه یه‌کیکی دیکه‌ش هه‌یه تا راده‌یه‌یک خزمایه‌تی له‌گه‌ڵ ئەو سه‌ره‌تایانه‌ی ژبانی حاجی هه‌بی ته‌ویش قه‌تلوعامه‌که‌ی بنه‌ماله‌ی غه‌فووریانه که له 1237 له کۆیی رووی داوه. ئەگه‌ر نامیلکه‌که‌ی مه‌لا عه‌بدولڕه‌حمان بکه‌ینه سه‌ره‌پشک، له‌و ساڵه‌دا حاجی 6 ساڵان بوه، به‌ پیتی باوه‌ری منیش هیشتا سی سالیکی دمێنی بێته دونه‌یا. به‌هه‌مه‌حال ئەمیشیان ئەسه‌ری نیه له‌ دیوانه‌که‌یدا. وه‌ک له‌ شوێنی تایبه‌تیدا ده‌رده‌که‌وئ ئەم کاره‌ساته‌ی قران تیخستنی غه‌فووریان هه‌رچه‌ند له‌ دیوانی حاجی قادردا ده‌نگی نه‌دایته‌وه بۆ خۆی ده‌بێته وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسیاریکی گرنه‌گ ده‌رباره‌ی هه‌لوه‌ستیکی پر ده‌لاله‌تی حاجی. وه‌ی که نه‌رخیکی زله‌ قرانی بنه‌مالییک بێته وه‌لامی پرسیاریک.

خولاسه‌ی گوته و هه‌لگیرانه‌وه‌ی رووبه‌ره‌ی میژوو هه‌ر به‌و ئەنجامه‌مان ده‌گه‌یه‌ینی که له‌ قو‌ناغی گه‌نجایه‌تی و فه‌قییه‌تی حاجی قادر چ رووداوێکی تایبه‌تی رووی نه‌داوه په‌یوه‌ندی بووبی له‌گه‌ڵ حاجیدا و لپی وه‌شایه‌ته‌وه وێژدانی ئەوسای ورژاندی. ئەم ئەنجامه له‌ راگه‌یاندنی حال و ده‌لاله‌تی بێده‌نگی سه‌ر هه‌لده‌دا، وه‌نیه به‌لگه‌ی ماددی هه‌بی بیسه‌پێتی، مه‌نعی ئەوه‌ش ناکا به‌لگه‌ په‌یدا بی له‌ دژی ئەو راگه‌یاندنه. خۆ پیتی ناوی من بلییم، نه‌بوونی ده‌نگی دل‌دارییه‌کی عاده‌تی له‌و ته‌مه‌نه پر جۆش و

خړوښه ی لاوریتې، خاصه تن به نیسبه ت بوژیکی هه ستیار و جوانیپه رسته وه،
دیمه نیکې عاده تی نیه، به لکوو له وانه یه پیې بگوتری که له بهر و نو قسانی له نه خشه ی
ژبانی حاجی قادر دا.

رهنگه هه بی و بلې به چ معلوم حاجی به خاموښی و بی دهنګ و سدا یه کیکی
خوښ نه ویستې له و تمه نه دا؟ ته وهی راستی بی منیش ته و ئیحماله دیمه وه ناو
حیسا به وه، هه ر خوښم لیره دا کردمه پرسیار و به زاری یه کیکی نادیاره وه خسته
به ر سرنج، چ «استحاله» ش نیه له ودا شتیکی وا رووی دایې، به لام هه لستاندنې
«احتمال» له رېی گوته ی وه ک «به چ معلوم» هه جیورپې خوی هیه و ده بی
هویه کی به هیز داخواری لی بکا. بؤ میسال ده لیم که س لی ناسه لمیندئ به سه ر
رووباریکه وه راوهستی و بلې به چ معلوم پئش سدان سال پردیکی گه وره و
مه حکم لیره دا نه بوه بی ته وهی شویتې پیچکه ی پرد ویا دار و په ردووی پرد
له ویدا هه بی. یاخود یه کیک له جو لې «غرفه» خه یال بکا له ئیحمالی ته وه قه سر و
باغ و جوگه ناوی لی بووبی و چ درو شمیکې ئاوه دانیش له و ناوه به رچاو نه که وئ.

ئیحمالی بی بنج شتیک نیه که س خوی پیوه ماندوو کا یاخود حیسا ییکی بؤ بکا.
منیش که ده لیم دیار نیه دلدار ی هه بووبی له روژانی سه رته ای گه نجایه تی و
فه قیه تی حاجی قادر له وه وه رېی ده ربړینی گوته که به خو م دده م که نه ده ماو ده م
بیستراوه و نه هیچ ده لاله تیکی شیعه رکانی حاجی ته وه راده گه یه نی له و عومره دا
دوو چاری دلدار ی بووبی. وه ک له شویتې مناسبا بؤی روون ده که مه وه حاجی که
دلدار ی هاتوته رې، له تمه نیکې دواتردا، باس و خواسه که به گوته ی خه لق و به
هه لبه ستی حاجیش دهنګی داوه ته وه، ده نگدانه وه که شی هینده به هیزه
رووپنویکی (مساحه) مناسب له نووسینه که ی من بؤ خوی ته رخان ده کا، بؤت
معلوم ده که م حه قیشیه تی جیگه ی بای خوی له دیراسه ی ئیره و غه یری ئیره
بگریته وه.

به زاهیر وا پی ده چی سه ره رای عامیلیکی زاتی له نه فسی حاجیدا که سه رچاوه که ی
له منه وه دیار نیه و هه ر به ئاکار و ئاساری زیهنم بؤی ده روا ته و ئاکار و ئاساره
که نه بوونی دلدار یی قول و سوو تینه ره له هه موو ژبانی حاجیدا، به لې سه ره رای
ته مه ده بی تنگ و چه له مه ی که م ده ستی و ناگرووری و خه ریکبوون به
گوزهرانه وه زیاتر مه یدانی کورپنې و دلدار ی له حاجی ته سک کردیتته وه. ته م

ئىستىدلالەش لە جۆرى «بەج مەعلوم» ھەو، تۆيش دەيزانى نەدارى و کوپرەوهرى ئەو زەمىنە ھەموارە نىيە تۆوى تىدا بروى. نەبوونى دلدارى لای پياوى ھەزار كەمتر جىي پرسىن و سەير پىھاتنە بە تايەتى بۆ پياويكى وەك حاجى قادر كە گەنجىكى بەرەللاى بى پەردە و پاوان نەبوە شەرمى نەھاتىتەو لە زرانى ناوى بە دەم دەنگ و باوى دلدارىيىكى ھەرزەكارانە. بە قەناعەتى خۆم حاجى قادر لە كوئي، كە مەفتەن و نىشىمەنيەتى، نەدەشيا دلدارى بكا بە نيازى ژن ھىتان نەبى. وەزعى گوزەرانىشى ئەو نەبوە يارمەتى مال دانان و خىزان پىكەو نانى داي. زاهىرى حال وا رادەگەيەنى ھىندە نەدار بوە نەيتوانيوە خىزانى شار بەرپوە ببا، كە ژنى ھىتابا دەبوا بگەرپتەو بۆ لادى، ھەرگىز بۆ ئەو خەيالەش نەچو.

وا بوە، زۆرىش وابو، پياوى بەقەدەر حاجى ھەزار و لەوہزعى وەك ئەودا، ژنى ھىناوہ و گوئي نەداوہتە فەقىرى و بوون و نەبوونى گوزەران. بەلام واش بوە پياوى كەمتر ھەزار لە حاجى و لە وەزعى لەبارتر تا وەزعى ئەو ژنى نەھىناوہ لە ترسى موحتاجبوون و سەغلەتى دواپوژ بەدەست مندال و مالەوہ. ھىچ سەير لەوہدا نىە حاجى قادر لەم تايپەى دوہمە بوويى كە بە راستىش ھەر وا بوە.

ئيمە دەزانين حاجى خاوەنى نەفسىيىكى چەند لە خورازى بوە ئەم زانينەشمان كارى گومان كردن و «رەنگە وا بوويى» نىە چونكە ھەموو ژيانى حاجى زنجيرەيىكى بىچرەنەوہ بوە لە نەفس زلى و بەخۆ نازينەوہ. كەواتە چاوەروان ناكري لەو تەرزە پياوہ دلى بروا بۆ ژن ھىتان كە ترسى ناگزوورى و سەغلەتى دوايى تىدا بى. پياوى رەبەن ھەر چۆنىيەك بى گوزەرانى ئاسانتەرە لە پياوى خاوەن خىزان، بەنىسبەت نەفسى سەركەشى حاجىشەوہ ترسى ناچاربوون بۆ خواستنى يارمەتى لە پىناو بەرپوہبردنى خىزان پتر لە خەلقى تر دوودلى كردوہ و دوورى خستوتەوہ لە ژن ھىتان.

پياوى عادەتى لەوانەيە دابىن كردنى ئارەزوى نەفس بەلايەوہ گەليىك پيش كەويتەوہ لە خوپاراستن لە كەمايەتيى سوال كردن، ياخود يارمەتى خواستن، بۆيە مومكىنە بە ھەزارىش ژن بىنى و خۆى باويتە بەر ئىحتمالى سوال و سەدەقە، بەلام يەكيىكى وەك حاجى گوماني واى ھەرگىز لى ناكري. من و تۆش لە دەورووبەرى خۆمان مروفي وامان ديوہ مردن ھەلبژيرى و دەست پان نەكاتەوہ.

له هاوینی 1963 کاتیک چەند ئەندامیکی وهفدی کوردستان له بهندیخانه بووین، دوو قارهمانی وامان دیت دراوسیمان بوون چەندی بۆی به بهر مهردایه تیا نه وه هه بوو، نه ک بۆ خواردن، بۆ پاراستنی رۆحیش چاویان نه ده ترووکاند. شه جاعه تی ئەفسانه یی ناو کتیبان به راستی له واندا کۆ ببۆوه. ئەمه ده لێم بۆ نزیک کردنه وه ی زیده بهرزی نه فسی حاجی له تصورمانه وه.

خوێنه ده بیی ئەم تیبینیانه و سرنجدان له ته نه ها سه رچاوه ی راگه یاندنی حاله وه هه لدهستن وه نه ج خه به ریک و نوو سراویک ئیشاره یان بۆ بکا. به لام له دوو روه وه هیز په یدا ده که ن:

یه کهم ئەوه یه که ده گونجین له گه ل مه تتیقی ژیا نی عاده تی به تیکرای ی و ره وش و نه فسی حاجی قادر تابه تی. دوهم ئەوه یه له ه یج لایکه وه نه خه به ر و نه ته واتور نه نووسین نه لیکدانه وه ی زیهینی به ره له ستیان ناکا.

من بۆ خۆم له زۆر زانای میژوو و کۆمه لایه تی و فه لسه فه و لیکدانه وی ئەوتۆم خوێندۆته وه و وه ک ئەو لێی را زی بووم. به نیسبه ت با سه که ی ئیره کانه ش له و سرنج و لیکدانه وانه را زیم یا خه به ریک پیچه وانه وه رده گرم له سه رچاوه ییکی پیگومانه وه.

به م چەند لاپه ره یه له زیهینکاری هه ر هینده مان بۆ کرا په راویزیکی یه کجار که م ره نگ و باریک به ده وری رۆژانی سه ره تای گه نجایه تی حاجی را کیشن. له مقاره نه و ده لاله ت وه رگرتن به ولاره که میکی یه کجار که م نه بی له راستی ماددی نه که وته نیوان ئەو په راویزه. هه ر ده لێی جلوه برگی رۆسته می زاله و له به ر چوێله که ییکمان کردوه. له گه ل ئەمه شدا ده رخستنی هه ر پر سیاریک بی له نه زانی نی مطلقه وه بۆ ناو جوړیک زانین با که می ش بی، تا را ده ییک له سه رسو رمان که م ده کاته وه. به نمو نه ده لێم، که زانی مان جیهان فه زایه نه ک ئەو قه پیلکه شووشانه که بطلیموس کردنی به فه له که کانی ده وری زه وی، ماوه ییکی ته وا و به ره و رۆشایی ده رۆین با جاری که میکی زۆر که می ش نه بی له ناوه رۆکی ئەو فه زایه نه زانین.

ره ها بوون له ده ستی ئەفسو ون و سیحری مه جهو ول هه نگاو یکی فره وانه بۆ ناو جه رگه ی رۆناکی. ئیمه با به جوړیکی سه ره تایش بی ئەوه نده بزانی که هه وه ل رۆژه کانی گه نجایه تی حاجی رۆژانی ئاسایی بی بگره به رده و رووداوی زرینگه دار

بوون، له تهك ئه وه شدا مه علوم بكه ين كه گيانى حاجى هه رگيز نه بو يستوه خو ى
 باويته ناو قه فسه سى بيده سلا تى به ده ست خي زانى ناگزو و ره وه، هي نده ش ئيز افه
 بكه ينه سه ر ئه وه كه مه زانينه مان كه حاجى له گه ل بى سامانى و جي وري ى و حال و
 وه زعى ماددى له باردا گه نجي كي به رچاو و ريز ليگير او بو ه... با تيكر اى ئه وه راستيانه
 هه رچه نده كه ميش بن بينه په ر ژين له ده وري سه ره تا كانى زيانى حاجى و له نيوان
 خو ياندا تابلوي كي مه فهوم و ئاساي و چاو ه پروان كراو بگر نه با وه ش، دواى ئه مه
 هه ول بدرى بو كرد نه وه ى به تالانى ناو په ر ژينه كه به زانين و خه به ر و ليكدانه وه ى
 نوى.

تا ئيستاش ئه وه ى نوو سرا وه له باره ى حاجى قاد ره وه هي نده كور تيله و قول و قرتاو
 بو هه ر باي ئه وه ى كرد وه حاجى له غه يبه وه بينيته ناو كو رى زيان كي پر له
 ئازادى و ئازاي و خه باتى سياسى وه ك سواره ى قودر هت كه له ئه فسانانى
 ده خويته وه. وه ك بلي دي راسه ى حاجى و تيگه يشتى هه نگاهه كانى پيه پي له
 منداليه وه تا گه نجا يه تى و كاملى و پيرى لزو ومى به وه نه ى بزانى منداليه كه ى
 چون بردو ته سه ر و گه نجا يه تيه كي چ جو ريك بو و كام واقع كارى كردو ته سه ر
 نه فسى، واقيعى زاتى بى يا كو مه لايه تى و سياسى، چه ند زاته كه ى سروش تى بو ه،
 چه ند ى «مكتسب». ئه وه سروش تى و مكتسبه له سه ر جومله ى زيان و هاتنى
 فله سه فه ى كوردا يه تى چ ته ئسيريكيان بو ه - ئه مانه و زنجيره ها ى پرسيارى وه ك
 ئه مانه بى شو يتن له ناو ئه نوو سينا نه كه تا ئيست ده وري حاجى قادريان دا وه.

وه نيه بو منيش لوا بى وه رامى ئه و پرسيارانه بده مه وه، به لام سرنجيان راكي شام و
 ويستوومه به وه رامى ته واو ايش نه بى ئه وه نده پروونا كيه يان بخه مه نا وه كه له
 تاريخاي مطلقيان ده ربا ويژى. هه ول م دا وه له حاجى بگه م و خه لقى تي بگه يه نم،
 با وه ريشم هه يه چه ند هه نگاهويكى لى نيزيك بومه وه. له م قسانه ش چ مه به ستم
 خو ه لدا نه وه نيه، هه ر هي نده م ده وى خويته رى عاده تى سه رى پيم نه يى كه
 ده بينى من خه ريكي كارى وام كه س خو ى پيوه خه ريك نه كرد وه. حاجى به
 جو ريك ژيا وه و له به ر هو يه ك يا چه ند هو يه ك رنى نه هي نا وه، نا وى گو رقه ره جى
 نه برد وه، نه بو ه به مه لاي ناو شار يا لادى، خانو وى نه بو ه، دلدارى لى نه بيس ترا وه...
 حاجى ئه وه بو ه كه له واقيعا بو ه، ئه و واقيعه من دوزي يتمه وه يا چه شنيكي دي كه بى
 كه من بو ى نه چوو بيم، خو ده بى هه بو و بى و ده بى هه ول بده ين بزانين چ بو و بى...

لهو هس زياتر، دهبي واقعیک بووبی له گهل ټيکړای ټهو سه رده مه گونجاو بووبی و له گهل دواړوژ و چاره نووسی حاجیش «تعارض» ی نه بووبی.

هله بهت وا خوښ بوو ته و او ی سه روبه ری ټهو واقعیه و رووداوه کانی به ته و اتور یا به نووسین یا به هر هو یه کی زانین بی، پیمان گه یشتبا، به داخوه. که پیمان نه گه ییوه نابې پشت گوئی بڅه یی بایه څی پی نه ده یی. تا ټه و ی که ټیمکان هه یه له ری قیاسی نه زانراو له زانراو و راگرتی رابردو له بهر تیشکی دواړوژ و ده لاله تی حالی ټهو گوزار شتانه ی ژانی حاجی که لیمان مه علومه و هه موو ټهو زیهنکاریه ی په یوه ست به بنکه ی ماددیوه که نه یی روون ده کاته وه، کوشش بکه یی بو هه لگرتی په رده له رووی سه فحه تاریکه کانی تو ماری داستانی حاجی به مهرچیک له و کاره دا هله بستن و دروست کردن له مه نه هجماندا نه بی و مهیل و ټاره و ی شه څسی ټیکه له به مه و زووع نه که یی، ده نا هر ده ستی لی نه ده یی چاکتره. واقع به نه زانراو ی بمینیتوه نه ک یه کیکی ساخته ی له جیگه دابندری و بدو زریته وه. ټهم ته رزه هه ولدانه بو دوزینه و ی نه زانراو له بهر تیشکی زانراو له نیو گه لانی پیښکه و توو بو زور مه و زووع و له گه لیک مهیداناندا کراوه، وا بو هه ندی جار له خویندنه و مه دا ټیستنتاجی وام دیوه، به راستی له کاری ساحیری کردوه بی ټه وه نووسه ر فروغیلی به کاره ییابی و هیا مهیلی خو ی ټیکه له به مه به س کردی. گه لیک جارن حه قیقه ت به هه موو سه رچاوه کانی زانینه وه له ناو نووسراو و زانراودا له بهر ده ستاندا یه که چی چاو لی هه لده زلی و نای بیی هه ده لی ټوینی دامه و شه تره نجه له سه ر رووی ته څته و له نیوان داشه کاندا په یدایه به لام زیهن بو ی ناچی و چاو نایی بیی. تا مرؤف بی ټومید ده بی له دوزینه و ی راستی ده بی ټیفلاس به هه موو سه رچاوه کانی زانین و لیکدانه و بکا و به نه زوکیان ده ری بی ټه و سا ده ست بشوا له مه و زووع. له و حاله شدا بی ټومیدی یه کیکی ناییته هو ی بی ټومیدی هه مووان. له وانه یه ټه و ی من به ټیفلاسی داده نیم له راستیدا تروسکه ی ټه و نه ده رو ناکیه ی تی دایی که چاو ی تی زی تو په کی له سه ر که و تو. لی رده ا چهند هه نگاو یک به ره و دوا ده کشیمه وه و میسالیک له واقعی گوزارشتی حاجی دیمه وه به رچاوان، بو ټه وه بزانی ټیفلاس کردن به سه رچاوه ی لیکدانه و به نه زوک ده ری تانی، کاریکی نه فه س کورت نیه:

له بیرته ریوایه‌تیی مه‌لا عه‌بدولرِ حمان که له باوکییه‌وه قسه ده‌گیرِته‌وه گوتی «فاتی» دوای مردنی می‌ردی له گۆرقه‌ره‌جه‌وه حاجی هینایه لای برازی خوی له کویی، که مه‌لا ئەحمەدی ئۆمەر گونبه‌دییه. لیره‌دا چاو له‌وه بیوشین که تحقیقاتمان له‌گه‌ل ئەم ریوایه‌ته جووت نه‌رۆیی، با وا رابنوتین که ئەمه راستیه‌کی بئگومانه. له عاست ئەم راستیه‌دا چه‌ندین پرسیار هه‌یه تاکیکمان به ده‌نگ نه‌هینان که ده‌با به ده‌نگ بین و وه‌رام وه‌رگر نه‌وه.

1) به اصطلاح، میراتگرانی حاجی چۆن رازی بوون تاقانه‌ی مه‌لا ئەحمەد له‌و عومره بچووکه‌دا (نۆ سالان) راگویتزرئ بۆ شاریکی مه‌یله‌و دوور (کویی ئەو نیزیکه نیه له گۆرقه‌ره‌ج که هه‌ندی نووسین تا ئیستا رایانگه‌یانده‌وه). حاجی وه‌ک له دره‌خته‌که‌ی خانه‌واده درده‌که‌وی تاقانه‌ی کوره‌گه‌وره‌ی مه‌لا ئەحمەدی گه‌وره‌یه، به‌نیسه‌ت ئەو لکه پێیدا شوێر بۆته‌وه چلیک نیه له ناو چلان شرایته‌وه، به‌نیسه‌ت هه‌موو خانه‌واده‌ش یه‌که‌م لکی درخته‌که‌یه.

2) تۆ بلی «گۆرقه‌ره‌ج» ئەوسا هه‌ج مه‌لای تیدا نه‌مایي دوای مه‌رگی باوکی حاجی که توانییتی دهرس به سوخته و فه‌قییان بلیته‌وه؟ سرنج بده دره‌خته‌که ده‌بینی له ئامۆزاکانی مه‌لا ئەحمەد (باوکی حاجی) که‌سیان مه‌لا نه‌بوون، له‌وه‌را زیهن ده‌روا بۆ هیندی که مومکینه دوای مه‌رگی مه‌لا ئەحمەدی گۆرقه‌ره‌ج بی مه‌لا مایته‌وه به‌لام ئەو ئیحماله ده‌مینێ که‌وا مامی مه‌لا ئەحمەد، مه‌لا ره‌سوڵ ناو هیشتا نه‌مردی، ره‌نگه به‌نیسه‌ت باوکی حاجی قاده‌وه له‌و مامانه بووبی که له ته‌مه‌ندا له‌گه‌ل برازایان فه‌رقیکی ئەوتۆی نه‌بووبی. ئەوساش ئەم پرسیاره ده‌مینێ له فه‌رزی مامی حاجی قادر له‌و ده‌مه‌دا که مه‌لا ئەحمەدی باوکی مردوه مه‌لاش بووبی ئاخۆ له گۆرقه‌ره‌ج مه‌لا بوه یا له دییه‌کی دیکه؟ که مه‌لا ئەحمەدی باوکی حاجی مرد مه‌لا ره‌سولی مامی، که مه‌لا بووبی له دییه‌ک، هاته‌وه یا نه‌هاته‌وه بۆ گۆرقه‌ره‌ج تا جیگا چۆل بوه‌که‌ی مه‌لا ئەحمەدی باوکی بگریته‌وه؟

3) «فاتی» ی دایکی حاجی ده‌سه‌لاتی راگویتزنی حاجی له کوێ په‌یدا کردوه؟ ئاخۆ ته‌مه‌نی ئەوه بوه خزمانی ئەمین بن له رۆیشتن و دوور که‌وته‌وه‌ی و مه‌ترسی ناو و ناتۆره‌یان نه‌بووبی...؟

4) فاتى بۇ نەگەرلەپە مالى باوكى له ئۆمەرگۈنەد و به خۆى و كۈرپەو چو لاي
برازا؟ ھەر بۇ مەبەسى پى خويىندن؟ چما له ئۆمەر گۈنەد ئەوسا مەلا نەبوو
حاجى لاي بخويىنى؟

ئەمانە و چەندىن پىرسىارى دى ھەلدەستن لەو تاكە خەبەرەى ھاتنى فاتى بۇ كۆيى
و نەمانەوہى له گۆرقەرەج و نەچوونى بۇ ئۆمەرگۈنەد و رازى نەبوونى خزمانى
گۆرقەرەج و ئۆمەرگۈنەد لەو راگۈرتنەوہ و قبول كردنى خوارزا به ھەواندەنەوہى
پوور و پوورزايىك له گەل دەستكورتىي خويىدا.

زۆر مومكىنە ھەلەمدانەوہى يەككى يا زياتر لەو پىرسىارانە لانى نەزانراوى ژيانى
حاجى ويا ھى واقىعى ئەوساى ناوچەى خزمانى روون كاتەوہ. ئەوہى راستى بى جگە
لەو پىرسىارانە پىرسىارى دىكەش ھەيە دىتە بەر سىرئەم لەلەينىكى زۆر جيا و دوور
لەو لايەنەى ھىكايەتى فاتى! رىوايەتى مەلا ھەلدولرەھمان كە دەلى مەولوود
مروڤىكى نارەھەت بوو و ئەو نارەھەتتەى بوہ ھۆى كۈشتى، فەكرم دەبا بۇ
پىرسىارىكى يەكجار ورد و دوورەدەست. ھەر بۆيەش بەسەر قەلەمىدا دىتەم كە
زەرەرىك نىە له نووسىن و دەرپرېنى.

تۆ بلىنى باپىرى مەولوود و باپىرى حاجى قادر كە كۈرى يەكەم و دوەمى مەلا
ئەھمەدى گەورەن دايكىان جياواز نەبووبى له دايكى براكانى تر و له رېى ئەو
ئافرەتەوہ دەمارىكى سەرکەشى بەرەوژىر نەھاتىتە خوارى؟ بە جۆرىكى «كامن» بۇ
كۈر و نەوہەكانى و له شەخسى حاجى و مەولوود ئەو سەرکەشىە سەرى
ھەلدەيتەوہ؟ بەلام سەرکەشىە حاجى دروستكەر و ھى مەولوود رووخىنەر بووبى؟
زاھىرە و رووداوى وا زۆر دىتراوہ و بىستراوہ و چ بەرھەلەستىكىش نايتە بەر
ھەبوونى له ھەزە و ھالى حاجى و مەولوودا بەلام چ بەلگەمان بەدەستەوہ نىە بى
سەپىنى ھىا بىكا بە ئىھتمالىكى نىك... وىتەيىكى زىھنىيە و خىرا بە مىشكدا
تېدەپەرئ و خاموش دەيتەوہ بەلام كەموزۆر گۆمى ھەستاوى فەكر دەشلەقېنى.
لەبىرت بى گۆتم لەبەر كەمىي خەبەرەتى حاجى دەبى ئەو كارە بکەين زانائى ئاسار
و شوپىتھەلگەر دەبەكەن تاكوو كەمىك ئاشنابى پەيدا كەين لەگەل سەرجوملەى ژيانى
حاجى، كەوا نەكەين دەستپاچە دەوہستىن.

حاجی قادر و خویندن

زانیمان، له راگه یاندنی نامیلکه که ی مهلا عه بدولر همانه وه، حاجی قادر سهره تای خویندنی تا عومری نو سالی لای باوکی بوه. ئهم خه بهره جیی باوه پي کردنه چ بگوتری له گورقه رهج رووی داوه یاخود له کویی. سهره رای باوه پي کردن ئه وهش به دهسته وه ددها که وا خویندنی حاجی له سهرده می بهر له مهرگی باوکی مه بهستیکی بنجی بوه به نیسبهت خیزانه وه، رهنگه به نیسبهت سهرپاکی بنه ماله وه. ئه گهر وانبا دهبوا وه زعی ناله باری ئابووری مه لای باوکی حاجی، ناچاری کردبا به وه که شوانی وه یا بهر خه وانی خستبا بهر حاجی. وه نیه له ودها شتیکی سهر هه پي چونکه مهلا ئه حمده دی باوکی حاجی کوری کوره گه وره ی مهلا ئه حمده دی گه وره بوه. باوکی مهلا ئه حمده دیش که کوره گه وره که یه ههر مهلا بوه. له جیلی مهلا ئه حمده خوی (که باوکی حاجیه) ته نها ههر ئه و مهلا بوه.

له مهر وا پي ده چی برپاریکی بیده نگی و عه فوه ی هه بوه که زنجیره ی مه لایه تی بنه ماله که له ری کوره گه وره وه نه کوژیتته وه و نه چریتته وه. ده بینین کوری چواره م «مهلا ره سول» که خوی مهلا بوه وه یا پي گوتراوه مهلا، کوره که ی ئه و «عثمان» مهلا نه بوه. برای دوهم «عه بدولر همان» و برای پینجه م «أبو بکر» نه خویان نه تاکیک له کور و نه وه یان مهلا نه بوون. ته نانهت خاوه ن نامیلکه که، که ده که ویتته بهرانبهر حاجی له زنجیره ی سهره و ژیربوونه وه ی بنه ماله نه باب نه باپیر هیچیان مهلا نه بوون. بویه وا پي ده چی، پي داگرتنی مهلا ئه حمده له سهر ئه وه که حاجی خهریکی خویندن بی به جوړیک له نو سالی دا ته وای قورئانی خه تم کردوه (به پي راگه یاندنی نامیلکه که) بو هه ندی بوه که حاجی قادر بیته جیگر و میرانگری عیلمی بنه ماله و له شوین باب و باپیرانی به مه لایه تی بمینیتته وه.

مردنی ناکاتی مهلا ئه حمده بو به کوژانه وه ی ئه و ئومیده و پچرانه وه ی ئه و هه ولدانه. تو بللی راگوژتتی حاجیش بو کویی دوا ی مهرگی باوکی ههر بو مه بهستی دهوام کردن به خویندنی نه بووی؟ که بیسه لمینین حاجی تا نو سالی له گورقه رهج بوه و فاتبی دایکی دوا ی مهرگی باوکی بو کویه ی راگوژتتوه، دیتته عه قله وه رازیوونی خزم و که سی حاجی له و راگوژتته دا بو مه بهس و به نیازی دهوام کردنی حاجی بووی له سهر خویندن. ههر چه ند چ خه بهر یکنمان پي نیه تیمان بگه یه نی داخوا له و دوو سالی بهینی هاتنی حاجی بو کویی و مردنی دایکی، حاجی

به رېكوبېنكي خويندوه تي ياخود هه ر له سهره تاوه خويندنه كه ي كهوت و رهوت بوه و پسانه وه ي تېدا بوه! ته گهر كهوت و رهوت بووبې تهو مه به ست و نيازې كه گوتم هو ي هاتني حاجي بوه بو كوي كز ده بېته وه و ناكړي قېوولي كه ين به هو يېكي بي دمه ته قه، چونكه كه خويندني به ده وام نه بووبې دپاره هه ر له پېشه وه حېسابي تهو بېده وامييه كراوه له گهل ته وه شدا دايك برياري هيناني كورې كه ي بو كوي داوه، تهوسا ده بي به دوا هو يه كي ديكه دا بگه رېين بو ته بريري تهو راگويزتنه و رازبووني هه موو خزمه كان پي.

تهم ليكدانه وانه له سهر «احتمال» هه لدهستن، به لام «احتمال» كه من دروستم نه كرده چاوگه ي نووسين به ئيمه ي راگه يانده و گوته ي دماوده ميش «تدخل» ي كرده له راگه ياندي نووسينه كه.

من له ناو به يه كديدا تپه رېن «تقاطع» و تيكنالقاني «تشابك» تهو ئيحتيمالانه و ئيحتيمالي تهوه كه مه لا ته حمه د بو خوي هاتبيته كوي و دوايي مردي، تهوه نده قه ناعه تم هه يه تا مردني دايك و باوكي حاجي قادر چ له گورقه راج بووبې و چ له كوي بووبې به رده وام بوه له سهر خويندن. تهم قه ناعه ته شم هه م له راگه ياندي حال، هه م له مه تتيقي راگويزتنه وه دي. له هه ر بار و له هه ر جيگه يه ك بووبې زور له گوينه تاقانه ي به رهي كورې گه وره ي بنه ماله تا ئيمكاني بووبې خويندبتي، ئيمكانيش كاټيك به سهر ده چي كه دايك و باب نه مابن، به خويني جگه ريش بي، تهركي خويندني تاقانه هه لگرن.

له و باوه رده وام بووني حاجي به شاگرد ئيمه نيدروو دواي مهرگي داكي بوه. واته له سوخته ييه وه، بهر له فقه ييه تي، تهو سوزه ي كه وا ده كا داكي حاجي به هه موو فقير ييه وه ته ئميني خويندني بي كه له بهر بكا، نه هه بووه و نه داوا ده كړي هه بووبې لاي خالوزاي حاجي واته مه لا ته حمه دي مزگهوتي مفتي (ديسانه وه موناقه شه ي چهند و چوئي بوون و نه بووني مه لا ته حمه د له مزگهوتي مفتي له بير خو مان ده به ينه وه، خو مان به وه داين ده كه ين كه ده بي يه كيك هه بووبې دواي مردني دايك بووبېته بناوان و دهره تان بو حاجي كه هه تيويش بوه و غه رييش، وا راده نوئين تهو كه سه مه لا ته حمه د بوه) ده چي ته عه قلوه وه تهو مه لا ته حمه د - يا هه ر كه سيك بووبې - وه تنگ هاتي له به خيو كردني نه فهر يكي سهر له بهري بي كه سب و كار ئيتر خستبتي بهر پېشه يكي وه ك ئيمه نيدروه تي بو كه م كرده وه ي

ئەركى گوزەرانى بە مۇچە و رۆژانەى شاگردى. دووريش نابىنم لە گەل ئەو خەرىك كەردنەوہى بە شاگردىيەوہ، مەلا ئەحمەد رەچاوى ھەندىي كەردىي كە حاجى جىي ئومىدى بنەمالەينىكە بۆ مەلايەتى ئىتر ناوہناوہ، يا رۆژانە، دەرس و دەورىكى لە گەلدا كەردىي نەوہك يە كجارەكى خەت و سەوداى كوئىر كەردىيەوہ و بۆ دواوۆز كەلكى مەلايەتى پىئوہ نەمىيى. پىندەچى ئەم نىوہ لە گەلدا خەرىكبوونە بى نەيھىشتىي حاجى قادر پەيوہندى لە گەل خوئندندا براىي و دواى گەيشتى بە پلەى لاوتىي و رەھابوونى لە ئەمر و فەرمانى مەلا ئەحمەد نەفسە بەرزەكەى وازى پى ھىنايى لە پەلەى گوزەران و خستىيىتە سەر رىبازى خوئندىكى بەردەوام. ناشازنم داخوا مەلا ئەحمەد لەم سەردەمەى گەيشتى حاجى بە تەمەنى لاوتىي ھەر ماوہ يا نەماوہ؟ لە مزگەوتەكەى مفتى ماوہتەوہ يا رۆيوہ بۆ مزگەوتىكى دىكە؟ كە ماىي لە مزگەوتى مفتىش بووبى؟ عەجەبا لە گەل حاجى ھەر بەيەكەوہ ژياون ياخود جوئىكى دىكە بوہ؟

ئەمانە ھىچى مەلۇوم نىن و زۆرىشم ھەولدا، لە دورەوہ، خەبەرىك و شوئنەوارىكى لى وەرگرم بەداخەوہ نەگەيشتم بە چ ئامانج و بەرھەمىك. ھەر كەسىك شتىكم لى پرسىيى ئەغلەب وەلامەكەى «نازانم» بوہ، لە يەك دوو قەسەى خوئشكەلەى گەپ و رۆحى نوكتەى حاجى لەو سەدەمانەدا بەولاوہ ھەرچى پىيى بلىيى رىووناكىيە بۆم ھەل نەكرا.

وہك دەبىنى قەسەكانى لە لىكدانەوہ و زاهىرەى حالەوہ ھەلدەستن نەك لە سەرچاوەى بىگومانەوہ. بەلام دىسانەوہ دەبى ئەوہ بلىيى لىكدانەوہكە زۆر خزمە لە گەل واقىيەى ئاسايى و رىكىش دى لە گەل ئەوہندە خەبەرە كەموكورتەى كە بىگومان لە حاجىوہ پىمان گەيشتوہ. خو ئەگەر لە ھەموو رىوونىكەوہ واقىع ئەوہ نەبووبى كە لەو رىووبەرانەدا نەخشەيىكمان كىشا ئىمكان نىە شتىكى زۆر دوور بووبى لى. حاجى لە كوئىي بوہ، شاگرد ئىمەنىدروہ بوہ، داىك و باوكى مردوون، لە جىگەيىك ژياوہ، فەقىيەتىشى كەردوہ و بۆى چۆتە بالەكايەتى و كوردستانى ئىران. پىشترىش زانىمان قورئانى لاي باوكى تەواو كەردوہ. دەشزانىن تاقانەى باوكى و نەوہى كورەگەوہرى بنەمالە بوہ. ئىتر كە ئەمانە واىن بەزاهىر دەبى رەوتى ژيانى مندالى و سەرەتاكانى خوئندن و گوزەرانى بەو جوئەى گوتمان وا بووبى ياخود جوئىكى يەكجار لەو نىزىك. بەلام كە لە لايىكەوہ خەبەرىكى قەتعىمان بۆ ھات

وینەییکی جودای نیشان دا بۆ ئەو رۆژگاری حاجی، ئەوسا بێ سێ و دوو سەر
دادەنۆنین بۆ حەقیقەت و لە گەڵ شاعیری عەرەبی دەلێنەوه:

فقل لمن يدعي في العلم فلسفة
حفظت شيئا و غابت عنك اشياء

ئەي ئەو کەسەي لە زانستدا داواي فەلسەفە دەکەي
شتیکت ئەزبەر کردبوو شتەهات لی ون بوو

ئەم پەندەش ئەوسا هەر بۆ من نابێ، رەنگە پێویستیش نەبێ بۆ من ئەوسا پەندی
لی وەرگرم چونکە لەپێشەوه رێی پەند لی وەرگرتنیم ناوەتە بەر خۆم. هەر کەس لە
لێکدانەوهدا دەگا بە قەناعەت ئیحتمالیکی بە سەهوو چوون هەر بیهێلێتەوه، هەر
نەبێ بۆ رەهاوون لە دلشکستەیی بەسەهوو چوونیک کە حیسابی بۆ نەکرا بێ.
لێرەدا دەبێ ئەوەش بلییم، ئەو رێواپەتەي کە دەلی حاجی لە کۆیی هاتۆتە دنیا و
کەمتر خۆ لە مەلا ئەحمەدی ئۆمەر گۆنبەدی دەگەیهنێ، بەلای خۆیەوه ئەویش
تەوجیهی کۆیتر نەبوونەوهی خەت و سەودای حاجی دەکا لەو رۆهوه کە دەلی هەمان
سۆزی کە مەلا ئەحمەدی خستۆتە سەر خەریکبوون بە خوێندنی حاجیەوه، لە
دەورووبەر و مزگەوتی نزیک مالی حاجی هەبوە کە «بێ مەلا ئەحمەدی» پێوه دیار
نەبێ.

لزووم نابینم درێژە بدەم بەم تێبینییەي دوایی، ئەوەندەي ئیشارەي لێرەدا کردم بۆ
بەیانێ گۆشەنیگای (زاویة نظر) رێواپەتەکەي دوهم بەکافی دەزانم. رێوداوی وەهاش
بەسەیر نازاندری چونکە زۆر جارەکان هی وەک ئەو دیتراوه. لە ناو مەلا و فەقی و
پیاوانی مەیلەو تەمەنداری کۆیی مەعلوومە سۆز و پەرۆشی مەلای گەوره بوە وای
کرد مەلا مەعسومی هەورامی بکەوتێتە سەر خوێندن و بێتتە یەکیک لە قوتاییە
هەرە پێشکەوتووەکانی مەلای گەوره و داوی مردنی شیخ نووری برای بێتتە جیگری
خۆی لە مزگەوتی گەورەي حاجی بەکر ئاغادا. هەر شەجاعەتەکەي مەلای
گەورهش بوو لە مەلا مەعسوم دیار کەوتەوه ئەو رۆژەي کە لە رووی

«متصرف» یکی سهردهمه کانی شوږشی کورد پر به دهم رسته ی «الفرسان القرصان» ی ته قاندهوه له بهر گوښی دۆست و دشمن. له باوهړی خوښی به ولایه هېچ هیزیک نه بووه ټو قسه ی پی بکا وهیا به دوا قسه که دا مهلا مه عسوم بیاریزی وهیا وهزیفه ی بو بهردهوام کا و نانی نه بری. ټو که قسه که ی کرد نه یده زانی خو ی و وهزیفه ی سهلامهت دهردهچن یا دهنه قوربانی باوهړ.

ټه گهر تا ئیستا نه شم گوښی له قسه کانم دیاره و خوښه ریش ټینگه ییوه خوښدنی حاجی خوښدنی مهلا و مزگهوت بو. لهو سهردهمه دا هیشتا فیرگه ی میری (قوتابخانه) له کوښی نه کرابووه، تا حاجیش له کوښی بوو و دوا ی روښتن و مهرگی ټه ویش به چهند سالان ټه و جا یه کهم فیرگه ی میری له کاتی والیه تی «سلیمان نظیف» و له سهر داوا کردنی مهلای گه وړه له کوښی کرایه وه. که فیرگه ی میری نه بوه نه شبیستراوه لهو سهردهمانه دا کهس داوا ی کردنه وه ی کردی.

له راستیدا ټه وسا بیر کردنه وه له داوا ی ټه و ټو ی هیشتا به وه له د نه بوو بو. نه ژبانی کومه لایه تی و سیاسی و ټابووری له نیوان خه لقا گورانیکی وای به سهردا هاتبوو فیرگه ی میری بکا به داخوازیکی پیوښتی کومه ل و که له بهریک پر بکاته وه له بهر ژه وهندیکی تازه په یدا بوودا، نه په یوه ندی میانی میلله ت و میری لهو جوړه بوو که ههر نه بی بو نمایشیکی دۆستایه تی و خو نزیک کردنه وه بیر له داخوازی وهها بکریته وه.

پیاوښکی وه ک حاجی مهلا ټه سعه دی جهلیزاده تا خو ی مابو نه یه یشت حاجی مهلا عه بدولای کوری فیری زمانی تورکی بی نه کا ټو شاره زاییه ی به تورکی له میری نزیک خاته وه و له ټه نجامدا بی به هو ی وه رگرتی وهزیفه. ههر به هو ی ټو مهنع کردنه ی حاجی مهلا ټه سعه د بوو هیشتا له سالی 1384 دا مهلا عه بدولای تورکی فیر نه بو، که «تقی الدین پاشا» دیته کوښی و به مونسبه به له گه لیدا ده که ویته و ټووژ زمانی قسه پی کردنیان عهره بی بو. و ټووژ به که و مونسبه که که له پوریکی خانه واده ی جهلیزادانه، به لای ته بی خو شمه وه پر له نرخ و له ززه ت، نامه وی به پاله په ستو جی بو بکه مه وه له ناو باسه کانی ئیره دا و په کیشی له سهر نه که و ټو، که مونسبه به په یدا بوو گیرانه وه ی ئاسانه.

بیر کردنه وه له فیرگه‌ی میری نه‌ک ته‌وسا به‌لک‌وو له‌و کاته‌دا که مه‌لای گه‌وره‌ش به‌هۆی پێشبینی خۆیه‌وه کردی به‌ داخ‌وازی‌نکی ناوچه‌یی و گرن‌گ هه‌شتا به‌لای خه‌لقه‌وه کارێکی په‌سه‌ند نه‌بووه. چه‌ندین سال د‌وای کردنه‌وه‌شی به‌ره‌و تا‌ق‌می وا هه‌ر هه‌بوون به‌ کفر‌خانه‌ی دا‌بن‌یین.

خ‌ولاسه‌ی گوته‌ ته‌وه‌یه له‌ سه‌رده‌می ده‌ست پێ کردنی حاجی به‌ خوێندن هه‌ر مز‌گه‌وت هه‌بوو تین‌دا بخ‌وێند‌ری. نامه‌وێ ب‌که‌ومه سه‌ر لێ‌ک‌دانه‌وه‌یی‌کی خه‌یالی به‌وه‌دا ته‌گه‌ر خ‌ولپای دا‌وا کردنی فیرگه‌ی میری به‌ رێ‌که‌وت په‌یدا بو‌وبا لای که‌سی‌کی ته‌وسا که بت‌وانن دا‌وای ته‌وت‌ویی ب‌که‌ن دا‌خوا هه‌له‌وستی حاجی قادر چ ده‌بوو، په‌سه‌ندی ده‌کرد یا‌خ‌ود ده‌که‌وته د‌ژی دا‌وا کردنه‌که، هه‌رچه‌نده بۆ خ‌وم له‌ با‌وه‌ره‌دام حاجی به‌ پینی ر‌واله‌تی سه‌روشتی ده‌که‌وته لایه‌نی پ‌شت‌گیری کردن له‌ دا‌خوازیه‌که چون‌که، هه‌روه‌ک بۆ‌مان دیار ده‌که‌وێ، حاجی یه‌ک‌جار دو‌ور بو‌ه له‌ وش‌که‌ت‌ب‌عه‌تی و «ت‌ع‌صب». ر‌اب‌واردنه‌کانی خ‌ۆی که لێ‌ره به‌د‌وا‌وه هه‌نگ‌او به‌ هه‌نگ‌او نا‌ونا‌و له‌ خه‌به‌راتی مه‌عل‌وومه‌وه بۆ‌مان ر‌وون ده‌ییت‌ه‌وه، به‌ل‌گه‌ن بۆ ته‌وه حاجی د‌ژی وش‌کی ته‌ب‌عه‌ت و ته‌س‌کی می‌ش‌ک و خ‌ش‌ونه‌تی ژین بو‌ه.

به‌لێ، بێ‌گ‌ومان حاجی له‌ مز‌گه‌وته‌کانی ک‌ویی که‌وت‌وته سه‌ر خوێند‌ن‌ن‌کی به‌رده‌وام. هه‌رچه‌ند ته‌فسیلاتی ته‌و خوێندنه و که‌وت و ره‌وتی چ‌ون بو‌ه له‌ که‌سه‌وه مه‌عل‌وم نیه، به‌لام چ‌ هۆیه‌ک‌یش نیه ف‌کر له‌وه ب‌کریت‌ه‌وه خوێندنی حاجی ج‌ور‌یک بو‌ویی جیا‌واز له‌ ج‌وری عاده‌تی خوێندنی ته‌وسا. ده‌بێ ته‌ویش وه‌ک فه‌ق‌یکانی ته‌و سه‌رده‌مه نا‌ونا‌وه مز‌گه‌وت‌گ‌وری کرد‌بێ بۆ مه‌به‌سی خوێندن لای مه‌لای باش وه‌یا له‌به‌ر قه‌له‌ب‌الغی ته‌و مز‌گه‌وته لێی گ‌و‌یست‌وته‌وه.

نامیل‌که‌ی مه‌لا عه‌بد‌ول‌ر‌ح‌مان و ر‌ی‌وایه‌تی ده‌ما‌وده‌م له‌وه‌دا یه‌ک ده‌گر‌نه‌وه ما‌وه‌ی‌یک له‌ مز‌گه‌وتی «م‌فت‌ی» خوێند‌وه‌تی، هه‌رچه‌ند له‌ عاست شه‌خ‌سی مام‌وست‌ای م‌درس که حاجی ده‌رسی لا خوێند‌ب‌ی له‌ یه‌ک‌دی ده‌ت‌راز‌ین، چ‌ون‌کی وه‌ک د‌ی‌تمان نامیل‌که‌که یه‌ک‌یک نا‌و ده‌نی و گوته‌ی زاریش یه‌کی‌کی د‌یکه. ته‌وه‌ی ر‌استی یی گوته‌ش هه‌یه له‌ سه‌رچ‌ا‌وه‌ی غه‌یری خ‌ا‌وه‌نی مز‌گه‌وتی «م‌فت‌ی» یه‌وه له‌گه‌ل نامیل‌که‌که ر‌یک ده‌که‌وێ له‌وه‌دا که خوێندنی حاجی لای مه‌لا ته‌حمه‌دی ئ‌ومه‌ر گ‌ونه‌دی بو‌ه. به‌لام ده‌شی ته‌ویش له‌ نامیل‌که‌که‌وه مه‌عل‌وماتی وه‌ر‌گر‌تب‌ی و قسه‌ی ته‌و دو‌وب‌اره ب‌کا‌ته‌وه، چ‌ون‌کی ته‌غ‌لب قسه‌کانی نا‌و نامیل‌که‌که بێ‌گ‌‌وران له‌و ته‌وات‌ورانه ده‌ی‌ست‌ریت‌ه‌وه، وا

دیاره دهنګ و باسیکی که ووتوته بهر گوښان و بوته خه بهری ده ماوډم بی ټهوه
خه بهر گیره وه خوۍ ماندوو کردبی به دیار کردنی سه راچاوه.

سه ره تاکانی خویندنی حاجی له ههر کوښه ک و لای ههر که سپک بووبی، دواپی که
که پشته وه به پایه ی «مستعدی» بوه به سوخته ی حاجی مه لا ټه سعه دی جه لیزاده.
په یوه ندی حاجی له گهل بنه مالله ی جه لیزاده راستییکی میژووییه، بو ټه وساش
رووداویکی زور ټاسایی بوه چونکه به نیسبه ت که سپکی وه ک حاجی پر قایله یه ت و
له خو رازی دوو مه درسه که ی⁹ حاجی مه لا ټه سعه د و کتیبخانه ده وله مه نده که ی و
مستعه د زانا و ژیره کانی گه وره ترین جازیه بوه له کوۍ دلۍ حاجی راکتشیایی،
به تاییه تی که حاجی مه لا عه بدولا گه یشته ته مه نی خویندن و نه ختیک تیهه لکشا
ټیتر له گهل حاجی قادردا ټه و برادره ییه یان په یدابوو که وا تا مردن به رده وام بوو.
دواۍ مردنیشیان بو روژگاری ټیستا و پاشه روژیش ده میتیته وه وه ک نمونه ی
بینگه ردیی برایه تی و دلسوژی.

با لیره دا ټیبینییه ک بینمه ناوه وه که له مونا سه به ی «برادره ی» حاجی قادر له گهل
حاجی مه لا عه بدولا دا ټیحتیمالی ټه وه هه به فکر بو په یوه ندی حاجی له گهل
«که یفی جوا نړویی» ش بروا، که چی شناسی که یفی و حاجی قادر گهلنک دره نگتر
په یدا بوو، ماوه ی به رده و امبوو نیشی چه ند سالی ک بوو بهر له سه فهری حاجی بو
ټه سته مبول و له وۍ به یه کدی گه یشتنه وه. حاجی و که یفی دواۍ گه رانه وه ی حاجی
بو کوۍ له گه شته دوو رو دریزه که ی فقه ییه تی باله کایه تی و کور دستانی ټیران بوون
به برادره، ټه وسا حاجی قادر و حاجی مه لا عه بدولا لای مه لا ټه سعه د، که یفیش
لای حاجی مه لا عه بدولا، ده رسیان خویندوه. لزووم نیه پیشبر کۍ بکه م له
نووسینه که م به گیرانه وه ی حیکایه تی دوا روژ، ټه ونده ټیبینییه بو هه ندۍ بوو که
وه رامی ټه و که سه بداته وه بلۍ «ټه دی کوا برادره یه که ی که یفی و حاجی؟».

⁹ - له هه وه ټه وه ته نه ا مه درسه که ی مزگه وتی حاجی مه لا ټه سعه د که له مه لا
عه بدولر ه حمانی کاکۍ جه لیه وه بوۍ ما بووه، له پاش سالی 1260 مه درسه ی
مزگه وتی گه وره ش که حاجی به کر ټاغا دروستی کرد.

حاجی قادر و حاجی مهلا عهبدولا نهک ههر له مزگهوت و لهسهر خویندنهوهی کتیب و کاتی دهرس و دهوړ بهیه کهوه بوون، له راستیدا هاوړیږی په کدی بوون تا ټه و رادهی که مومکینه دوو کهسی خه لقی په ک شار هاوړی بن. ههر چه ند تابلویکی ته و او و ریکوپی ک بو ټه و هاوړیږی ته په به من دروست ناکری، به لام گومان نیه له وهدا تا بللی فکر دهروا برایه تی ټه و دوو مروقه به تین و به رده و ام و هه میسه بی و بی گروگال بوه. وهک له باوکی خو م بیستوه حاجی قادر به نیسه ت حاجی کاک ټه سه ده وه وهک ټه ولاد و به نیسه ت حاجی مهلا عهبدولا وهک برا وا بوه. خو پتی ناوی من بلیم دیاره باو کیشم ټه م راستیه ی له باوکی خو یه وه وهر گرتوه. وه نیه له و په یوه نډیه و خوشه ویستیه شدا چ سهر سورمانیک پیک بی چونکه حاجی قادر دوا ی مهرگی دایکی بوو به مروقیکی بی هیلانه، به و مانایه که به نیسه ت ټه و وه جیهان وهک په کی لی هات، به لکوو دشی بگوتری حو جره ی مزگه و ته کان زیاتر لیان ده و شاهه بین به مال و مه ئوی حاجی له خانه پیک که و نه باوک نه ژن نه مندالی ټه و ی تیدا بی ژبانیشی به سهر ټه و خانه وه بی به زیده ټه رک له بهر ناگوزووری و وه زعی ناله باری ئابووری خانه واده که ی. که حال وای، واش بو، ره فاقه تی حاجی له گه ل حاجی مهلا عهبدولا زوړ به ئاسانی په یوه نډی حاجی له گه ل مال و مه درسه کانی حاجی کاک ټه سه ددا روژ به روژ به هیزتر کردوه تا ده بین سهری خویندنی فقیه تیشیان به یه که وه کردوه له گه ل حاجی مهلا عهبدولا. پیتشریش ویتیه کی ره فاقه تی ټه و دوو مروقه مان دیت له گیرانه وهی فهرده شیرعه که یدا به «ټه سپی به زین».

با ټه و هشت پی بلیم من که له گیرانه وهی گوزارشتی ټه و سهرده مه ناوی باپیرم به «حاجی مهلا عهبدولا» ده به م وه نیه ټه و سا چووبی بو حه ج، سهره ی بو مه که چه ند سالی ک دوا ی رویشنی حاجی قادر بوو بو ټه سه مبول. واته حاجی باپیرمی نه دیوه به حاجی، هه لبت پیتی نه گوتوه حاجی مهلا عهبدولا، ټه و ی راستی بی حاجی قادر و تیکرای خه لقی پیان گوتوه کاک عهبدولا (که به له هجه ی کورده واری کاکه ولا گوتراوه). دوا ی حه جیش ټه غلب ناوی به «حاجی کاکه ولا» هاتوه. ته نانه ت شیخ ره زاش له چوارینه پیکیدا ده لی «حاجی کاکه ولا له ئادم فیلتره» به لام له نووسینه وهدا کراوه به «حاجی عهبدولا».

دەتوانم بۆلۈم بە بېرىمدا نايى بۆ حاجى قادىر لە و سەردەمەدا چ جۆرە ژيان و راپىباردن و رەفاقەتلىكى خۇشتر و سوۋدبەخىشتر و ھەمئائەنگىر پەيدا بوۋبا لەۋەى كە لەگەل حاجى مەلا عەبدولادا بۆى پەيدا بوۋ. بېگومان بەنىسبەت حاجى مەلا عەبدولايىشەۋە ھاورپىيى لە حاجى خۇشتر و لايقتىر و ھاۋمەشرەبتر و ئەدىبىر دەست نەدەكەۋت. جازىبە لە دوو لاۋە ئەۋ دوو مەۋقە بۆ يەكدى كېشاۋە. ئەسەرى حاجى قادىر، لە پىش چاۋى من، لە دارىشتى مەيلى ئەدەب و شىعر لە دلى حاجى مەلا عەبدولادا زۆر ئاشكرايە.

بە يەقىن دەزانم حاجى كاك ئەسەد ھانى باپىرىمى نەداۋە بەرەۋ ھەلبەست و ئەۋ مەيلانەى فەقى و مەلا بۆ لاي غەيرى كىتېبى مزگەۋت دەبا، رەنگە گومان لەۋەدا نەبى ھەموو تىكۋشانى حاجى كاك ئەسەد لەگەل كۆرە گەرەكەيدا بۆ ئەۋە بېكا بە مەلايەكى چاك، دوور نايىنم ئامۇزگارىشى كىرېبى دىزى شىعر. مومكىنە بگوتىر، راستىشە مەيلى حاجى بەكر ئەغا بۆ شىعر تا رادەيىك رېنگەى شاعىرى بۆ باپىرىم ھەموار كىرېبى، بەلام ئەۋ ھىندە تەئسىرەى حاجى بەكر ئەغا بايى ئەۋ ناكە لەگەل بەرھەلىستى حاجى مەلا ئەسەدەش، باپىرىم ھەر بەردەۋام بوۋبى لەسەر ھەلبەست. بېگومان رەفاقەتى لەگەل حاجىدا بە جۆرىكى دائىمى ئارەزۋى ھەلبەستى «دەمەزەن» كىرەتەۋە. بابلىين تا حاجى بەكر ئەغا لە دونيا بوۋ تەشجىعى ئەۋ كافى بوۋبى، ئەى دۋاى مەرگى ئەۋ؟

ۋەك لە جىنى خۇيدا روۋنى دەكەينەۋە دۋاى مەرگى حاجى بەكر ئەغا، حاجى قادىر و باپىرىم چوۋن بۆ گەشتى فەقىتەتى و لەۋ گەشتە چەند سالىك بەيەكەۋە بوۋن، لەۋ چەند سالانەشدا نە حاجى بەكر ئەغا ماۋە بېتتە ھاۋبەش لە مشتومالدىنى مەلەكەى باپىرىم نە حاجى مەلا ئەسەدەش لىيان نىزىك بوۋ پەردەيىكى بەرھەلىستى بخاتە بەر ئەۋ تەئسىرە كە يەككىيان بۆ ئەۋى دىكەى ھەبى.

حاجى و باپىرىم لەۋ چەندسالەى بەيەكەۋەبوۋنيان لە خويىندى فەقىتەتى ئەۋەندەى ئىمكان ھەبى رەفاقەتى دوۋكەس كار بىكەتە سەر مەيل و مەشرەبيان، رەفاقەتەكەيان كارى تى كىرەۋون. زىندە كار كىردى ئەۋ رەفاقەتە لەۋەشەۋە دى كە لە ژيانىكى غەيرىي بەيەكەۋە بوۋن، واتە ھەر يەكەيان بۆ ھاۋرپىيەكەى نىزىكتىر و دۋستىرەن مەۋف بوۋ لە ھەموو پانايى و درىزايى ناۋچەى گەشتى خويىندىيان. كە لە پىشەۋەش باسى كار كىردى حاجى دەكەم لە مەيل و مەشرەبى باپىرىم چ مەبەستم مۇجامەلە و

هه‌لدانه‌وه‌ی حاجی نیه، راستی وه‌زعه‌که ئه‌وه‌ بوه. چونکه به‌هۆی زیده ته‌مه‌نیکی که حاجی هه‌بیه‌وه‌ له‌چاو باپیرم دیاره‌ ئه‌و زوتر بوه به‌ شاعیر. ئه‌گه‌ر نامیلکه‌ی باسکراو بکه‌ین به‌ شاهید، ده‌بی بلّین به‌ له‌ وه‌لاده‌تی باپیرم حاجی شاعیر بووه‌ چونکه‌ له‌ وه‌مه‌دا ته‌مه‌نی 19سالان بوه. خو ئه‌گه‌ر فهرقی ته‌مه‌نیان 10 سالیس بووبی به‌ پێی باوه‌ری من دیسانه‌وه‌ له‌ ته‌مه‌نی 20 ساله‌ی حاجیدا باپیرم هه‌شتا مندالیکی 10سالان بوه. به‌لّی من نالّیم حاجی قادر باپیرمی کردوه به‌ شاعیر چونکه شاعیرییه‌ت به‌ فیر کردن نابێ، هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌لّیم بووێزێ حاجی ده‌وریکی باشی هه‌بوه له‌ ریک خستن و پیکه‌یتانی زه‌رفیکی له‌بار و هه‌موار بۆ گه‌شه‌ کردن و به‌رده‌وامبوونی مه‌یلی باپیرم بۆ بووێزی.

حاجی قادر و حاجی مه‌لا عه‌بدوڵا له‌ مه‌جلیس و دانیشتنه‌ ئه‌ده‌بیه‌کانی ئه‌وسا مالی حاجی به‌کر ئاغا و به‌ دوا‌ی ئه‌ودا ئه‌مین ئاغا که‌ خالوانی حاجی مه‌لا عه‌بدوڵا بوون، به‌یه‌که‌وه به‌شدار ده‌بوون و تییاندا وه‌ک دوو ئه‌ستیره‌ی وه‌رشه‌دار رووناکاییان ده‌به‌خشی.

حاجی به‌کر ئاغا و ئه‌مین ئاغای کورێ، یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک، دوو ئه‌دیب و شاعیری گه‌وره‌ی سه‌رده‌می خۆیان بوون. حاجی به‌کر ئاغا ره‌فیقی که‌م بوه له‌ عیشقی کتیب و مه‌یل بۆ ئه‌ده‌ب و رۆشنییری. ره‌نگه‌ ئه‌وه‌نده‌ی که‌ بۆ کتیبان مال و دارایی خۆی به‌ خه‌رج داوه‌ بۆ هه‌یج مه‌به‌سیکی دیکه‌ی سه‌رف نه‌کردبێ. کتیبیکی نادیارێ به‌لاوه‌ مه‌تله‌بتره‌ له‌ ملّک و ئه‌رز. ئه‌وه‌نده‌ کاته‌ی که‌ له‌ دانیشتنه‌کانی ئه‌ده‌بیه‌شی به‌سه‌ر ده‌برد، ئه‌وه‌نده‌ و نیو ئه‌وه‌نده‌ی بۆ به‌رژه‌وه‌ندی دونه‌یا به‌سه‌ر نه‌ده‌برد. ئه‌غلّه‌ب کاتی شه‌و و رۆژی له‌ گه‌ل زانا و ئه‌ده‌یب و مه‌لاکانی ده‌وری خۆی راده‌بوارد.

سامانی حاجی به‌کر ئه‌غا، ئه‌گه‌رچی زۆریش بوو، له‌ ئه‌نجامی خوشویستنی پاره‌وه‌ بۆی کۆمه‌ل نه‌بوو، له‌ ده‌ستی صودفه‌وه‌ که‌وته‌ کۆشی. تاعوونه‌کی 1246 که‌ ئه‌غلّه‌ب ولاتی رۆژه‌لاتی نزیکی گرتبووه‌ و خه‌لقیکی بیژماری کوشتبوو، حاجی به‌کر ئاغا بوو به‌ میراتگری هه‌موو بنه‌ماله‌ی هه‌وێزی که‌ ده‌گوتری 80 مالیک بوه. ئه‌م راستیه‌ لێ ده‌وه‌شیه‌وه‌ نه‌هێلی ناحه‌زیکی ئیمروێ ده‌وله‌مه‌ندان بیلزووم رقی له‌و مروّفه‌ نرخداره‌ بیه‌ته‌وه‌، چونکه‌ له‌ رینی سته‌م و ستاندن و داگیر کردنه‌وه‌ حاجی به‌کر ئاغا ده‌وله‌مه‌ند نه‌بووه. کتیبخانه‌که‌ی کتیبی هه‌نده‌ نادیارێ تیدا بوو که‌م که‌مه

نەبی لە ھەموو ئەو ولاتانەی دەروپشتی خۆمان ھاوتای نەبوو. بەداخەوێ ئەم سامانە زلەیی کتیبیان دواى خۆی وەرە وەرە پەرت و بڵاو بوو تا کوو بەجاریک فۆتو شتیکی لی نەمایەوێ پێی بگوترێ کتیبخانە.

مژگەوتی گەورەى کۆیی، بە پێی ئەو سەردەمەى تێیدا دروست کراوە لەچاو ئەو خانوانەى لە شارە کوردەکاندا ھەبوون، کە یەکیکە لە مژگەوتە نایابەکانی کوردەواری بە مالى ھەلەلای خۆی بنیادی ناو یارمەتی میریشی قبوول نەکرد تێیدا. بە راستی مینبەر و میحراب و گونبەدەکەى دلی مەرووف دەکەنەوێ. مەیل و ئارەزوی حاجی بەکر ئاغا بۆ ئەدەب و شیعەر و رۆشنبیری و خوێندەواری بە دەگمەن نەبی لای سەردار و مەزنە پیاوێکانی کورد پەیدا نەبوو.

بەپێ داگرتنی ئەو، پیاویکی وەک حاجی مەلا ئەسەد جاریکیان چوێ بۆ شام لای مەلا «عبدالرحمان الکزبری» اجازەى «حدیث و تفسیر» ی وەرگرتوێ جاری دیکەشیان چۆتە بەغدا اجازەى زانستەکانی دیکەى لە مەلا «عەبدولرحمان رۆژبەیانى» وەرگرتوێ.

حاجی مەلا عەبدوللا گێرابووێوە ئەگەر حاجی بەکر ئاغا بە تانووتانی نەگرتبا فیری فارسی نەدەبوو. دیوێخانەکەى حاجی بەکر ئاغا بە راستی ناوچەییکی ئەدەب و شیعەر و زانست و ھەموو جۆرەکانی رۆشنبیری بوێ، لە گۆیرەى ئەو رۆژگارە ھەلیکی بەختەوێری بوێ بۆ ئەو کەسانەى ویستووێانە سوودمەندتر بن لەو بەھرانە.

بەدوا حاجی بەکر ئاгада ئەمین ئاگاش وەک باوکی ئەدیب و شاعیر و ھونەرپەرور بوێ. ھەمان کۆبوونەوێ رۆشنبیری سەردەمى باوکی لە دیوێخانە دڵگوشایەکەیدا بەردەوام بوێ بە ئیزافەى کەرستەییکی تازەى زەق و ئارایش کە گۆرانى و مۆسیقا و گەپ و گۆبەند بێ. ئەمین ئاغا لە باوکی زیاتر مەیلی بە دونیاوێ بوێ بەو پێیە مەجلیسى ئەو شوخی و کەیف و پێکەنینى پتر تێدا بووێ. لەسەردەمى ئەمین ئاгада بازاری گۆرانى و مۆسیقا سەرلەنوێ کەوتەوێ گەر، فیرگە (مدرسە) ی بەستەسازى و مەقامشناسى کە میراتیکی یەکجار کۆنى رابردووی کۆیەى نوێ بووێ و بوژایەوێ. - لە جیگەى مناسبى خۆیدا ئەم باسەى مۆسیقا و گۆرانى و ھەندى بارى کۆمەلایەتى و ژبەارى (حضارى) کۆیى دیتە ناو نووسینە کەمانەوێ.

جگه له کۆیی جینگه ی دیکهش هه بووه له کوردستان مه جلیس و رابواردنی وه های
تیدا بوه، به لام گومانم نیه له وهدا له رووی ئوستادی و هونه رکارییه وه هاوتای
دانیشته کانی دیوه خانی ئەمین ئاغا یه کجار کهم هه بوه، رهنگه هه ر نه شووی،
چونکه به عادهت خاوهن مه جلیس ته نها خه ریکی بیستن و دیتن و که یف پی هاتن
دهی، بو خوی تیکه ل نابی له گه ل گوزارشتی به زم و ئاههنگ. ته نانهت ئه گه ر ئه و
خاوهنه به ره ییکیشی هه یی له و هونه رانه دا که وا له مه جلیسه که ی پینشکهش به
ته ماشاچیانه ده کرین، مه گه ر جار و باریک، ده نا تدرلیک ناکا له چاکه و خراپه و
چه ند و چونی ده ستووراتیان. هه رچی هه یه له گه پ و گورانی فنونی شوخی که
خورسک له نیو کومه لانی خه لق هه لده قوولن و چ دانهر و داهینه ریان مه علووم نین
و به اصطلاح پینان ده لنین «فولکلور» دینه کوری به زمه وه و ده بن به هو ی
ته رده ماغی و خوشگوزهرانی دهسته ی به زم گیران.

ئه مه واقیعیکی ئاساییه له جیهانی به زم و ئاههنگ، به لام به نیسبهت مه جلیسی
که یف و ئاههنگی دیوانخانه ی ئەمین ئاغا وه واقع گه لیک جیاواز بووه. ریکه وت وا
بوو ئەمین ئاغا بو خوی شاعیریکی هیژا بوه له کوردی و فارسیدا، به شیکی زور له
به یتی گورانی و بهسته کان خوی ده بهۆندنه وه، ئه وه ی خه لقی دیکهش هه لیه ستبان
له پیش چاوی ره خنه گر و نیگاری هونه ری ئه ودا تپه ر ده بوون ئه و جا ده بوون به
گورانی و ده خرانه قالبی موسیقا وه. بویه هه لبه سته گورانییه کانی ئه و سه رده مه ی
کۆیی که زاره وزار به ئیمه گه یوه زه و فیکی هونه رکارانه و واتای تازه و دارشتنی
بیتسابقه ی تیدایه له چا و بهندی گورانی عاده تیه وه:

ئه ری گولی گوله جوانی

سینگ سپی مه مک فنجانی

داک حدودی بی نیشانی

ئه گه ر جه لادان له من ده گرنه وه چارگوشه ی مه دانی

چه ر خه چیی شا میسر بیان ده رد پتنه وه له کالانی

تو حه قی ئه و روژی جومعه که وا شه مووی به سه ردا دی

ئه وان گرتیا نه ئه تو و به رده وه له به ندی خانی

له‌لای خۆته‌وه قیاسیکی ئەم دارپشته بکه له گه‌ل به‌سته‌ی وه‌ک

تازه داکه‌وتوه ئاوی به‌للو‌وعه
بیم گو‌و بو‌ ماچی گو‌تی مه‌منو‌وعه

ئه‌وه‌ی راستی بی نه‌ک هه‌ر به‌سته‌ی تازه هه‌لبه‌ستراو، گه‌لیک له به‌سته‌ی
گۆرانیه‌کانی پیش ئه‌و ده‌وره‌ش به‌هۆی که‌وتنه‌ کاری فیرگه (مدرسه‌ی)
مۆسیقا‌سازیه‌وه له‌به‌ر و دیوانخانه‌ی پیاو ماقوولانی کو‌یی که مه‌رکه‌زه‌که‌ی مالی
ئه‌مین ئاغابوو، ئه‌و گۆرانیه‌ کۆنانه‌ش به‌رگیان نو‌ی کرایه‌وه وه‌ک کۆرپه‌ی تازه
له‌دایکبو‌وی که‌وته بی‌شکه‌ی به‌زم و ئاهه‌نگی دلت‌ه‌ر و مۆسیقادۆست و
که‌یفخوازانه‌وه.

له‌وه‌ش زیات‌ر: ئەمین ئاغا سه‌ره‌ر‌پای شاعیری، شاره‌زاییکی ده‌ست در‌ی‌ژ‌یش بو‌ه
له «مقام». به‌قه‌ده‌ر هه‌ر ئۆستادیکی به‌ناوبانگ له زانستی مه‌قامدا چه‌سپاو بو‌ه.
شاعیری له لای‌یکه‌وه و مقام‌شناسی له لای‌یکه‌ی تره‌وه هه‌ردووکیان که به‌ت‌ی‌رو‌پ‌ری له
به‌هره‌ی ئەمین ئاغادا کۆبو‌ونه‌وه، ئاکاری شیرن و خنجیله‌ی ئه‌و به‌زمانه‌ بو‌ون که
لای ئه‌و به‌ر‌پا ده‌بو‌ون له‌و رو‌وه‌وه به‌ ته‌رازو‌وی هونه‌ر گه‌لیک سه‌نگین‌تر و
نرخ‌دار‌تر ده‌رده‌چو‌ون له به‌زمی عاده‌تی که له جیگا‌کانی دیکه‌ی کوردستاندا به‌ر‌پا
ده‌کران.

ئه‌و دان‌ی‌شته‌ ئه‌ده‌بیانه‌ی سه‌رده‌می حاجی به‌کر ئاغا و ئاهه‌نگ‌سازی ده‌وری ئەمین
ئاغا بو‌ون، به‌لای باوهری منه‌وه، که‌وا‌ی کردوه مه‌لای‌یکه‌ی زلی وه‌ک حاجی مه‌لا
عه‌بدو‌لا بیته‌ پیشه‌وا‌یک له فتونی مه‌قام‌ناسیدا، چونکه له سه‌ره‌تای عومریه‌وه و
به‌ر له‌وه بیته‌ جین‌شینی حاجی مه‌لا ئه‌سه‌د زۆر جار‌ان له‌و دان‌ی‌شتنه‌دا به‌ش‌دار
بو‌ه و دل و می‌ش‌کی به‌ گوزار‌شتیانه‌وه مه‌ش‌غو‌ل بو‌ه.

به‌ل‌ی مه‌جلیسی فه‌قیان بی گورانی و گه‌پ و ده‌نگی خو‌ش نیه، به‌نیسه‌ت حاجی
مه‌لا عه‌بدو‌لاوه کت‌ی‌خانه‌که‌شی کت‌ی‌بی مۆسیقا و مه‌قامی ت‌ی‌دا بو‌ه، به‌لام گۆرانی گو‌تن
له مه‌جلیسی پر ته‌قیه و زمان گر‌تی فه‌قیان ش‌ت‌یکه و له‌ره‌ی عوود و که‌مان له
کو‌شک و ته‌لاری شاعیریکی مۆسیقاردا ش‌ت‌یکه دیکه‌یه. ئه‌وه‌نده شاره‌زاییه‌ی
مه‌لای‌یک له مه‌قامدا په‌یدای ده‌کا به‌هۆی خو‌پ‌نده‌وه‌ی کت‌ی‌ب و بی‌ستنی ئاوازی

فهقیانه چەندین جار زیاد دەکا و بە گەشە دەکەوی لە ڕێی بەشداربوون لە
 مەجلیسی تایبەتی بەزم و ئاھەنگدا. نەکا زەللەییەک بە خەیاڵی خوێنەر بکەم دەبی
 لێرەدا ئەو بەلێم بەزمی ئەو دەمە ی کۆیی لە موسیقا و گەپ و گۆرانی و شوخی و
 خواردنی ڕیکوپیەک بەولاوە شتیکی تیدا نەبوو پێی بگوترێ «پێشەری» ھەر
 بۆیەشە ئیمکان ھەبۆ یەکیکی وەک حاجی مەلا عەبدوللا وەیا حاجی قادر تێیدا
 بەشدار بووی. وەک دەزانین ئەغلەب نوێژی ئیوارە و خەوتنان لە دیوێخانەکاندا بە
 جەماعەت دەکرا وەک لە مزگەوت بی.

حاجی قادر بە زۆری لەو مەجلیسانەدا لەگەڵ حاجی مەلا عەبدوللا بەشدار بوو. لە
 شوخی و جوانکاری و ئارایشتی ماددی و مەعنەوی دانیشتنەکان زەوقی وەرگرتووە.
 ھەلبەت وەزعی وا سازگار لەگەڵ شیعەر و ھونەردا یارمەتی ئەوێ داوە مەشرەبی
 ئەدەبی حاجی قادر مشتومال بووی و شیوازی دارشتی شیعەرەکانی ڕەونەقی پەیدا
 کردی. بەھرەوەر بوونی حاجی لە جوانی و زەوقی ئەو بەزمانەدا شتیکی سەیر نیە و
 لێشی نایی نیشتمانپەرورێک و چینیەرورێکی ئیمرۆ لێ نارازی بی و بکەوێتە
 ڕەخنەگرتن لە حاجی، یا ھەر نەبی، کە ڕەخنە ی نەگرت ئینکاری راستییە کە بکا.
 نەک ھەر ئەوێ نە، بەلکۆو حاجی قادری کەمبەخت لەم مەیدانەدا بەختیاریش بوو،
 چونکە ئەویش وەک ھەموو ھونەر مەندێک و شاعیرێک موحتاجی فێرگە و
 مامۆستای ئارایشتی زەوق و بەھرە بوو، لە جیگەییکی وەک کۆیەشدا ئەکادیمی
 موسیقا و گۆرانی نەبوو، تا دەرسیان تیدا بخویتی و بەو دەرسە زەوقی ئەدەبی و
 بەھرە ی بوێزی خۆی بە پێیلیکە ی خوێندندا سەرەو ژوور بیا، بەزمەکانی دیوێخانە ی
 ئەمین ئاغا، خۆ و تالە، بوو بە ئەکادیمی ھونەر و زەوق بۆ حاجی قادر، ھیندی
 بشلێ یارمەتیان داوە لە پەرور دە کردنی مەلەکە ی ھونەری و زیاد کردنی
 دەسلاتی بەسەر قالبی شانگ و ڕیکوپیەک لە شیعەر ھەلبەستندا.

ئارایشت لە کاری ئەدەبی، ئەوێ راستی بی لە ھەموو کاریکدا، نرخ ی زل و تایبەتی
 خۆی ھە یە. وا دەبی بەرھەمێک ھەمووی ھەر ئارایشتە و تا بلێی بەنرخیشە، وەک
 ئەوێ کتییەک بە خەتی خوش نووسرا پێتەو سەد جارێ زیاتر پارە ی پێ دەدرێ
 لە یەکیکی دیکە ی خەتەکە ی خوش نەبی. بیگومان ئەگەر حاجی قادر خۆی ھەر
 لەگەڵ «قفا نەک من ذکر ی حبیب ومنزل» و کتیبە زەحمەتە ڕەقەکانی مزگەوتدا
 کردبا و ژانیکی سەر لەبەری فەقیانە ی ڕابواردبا دەم و دوو و ڕاوێژی لە

شيعردا كه موزور وشكايي ئهو سهختى و رهقييهى تيدا دهبوو، با بليين وشكى و
زبرى له شيوازيده دهبوون به شهقل.

له گهل حاجى قادر و باپيرم، كه يقيش لهو ئاههنگانهدا به شدار بوه. ههمان تام و
شامى ئهو به زمانه و ئارايشتى ژيانى نهرم و نولئى پر تهرهفى تالاره مهرمهركى
ئهمين ئاغا له ههلبهستنهكانى كه يقيشدا خو به ديار دهخه. سهيريكيش له وهدا نيه
چونكه له ئه نجامى تيكهل بوون، بو ماوهيكي بهردهوام، له گهل به زم و ئاههنگدا،
مروفت شاعير بى يا گورانبيژر يا ههر هونهرمه نديكى ديكه بى، جوشى ئهو به زمانه
خويى ده كولئن... دلئى دهههژين... ئاورينگى جوانى و زهوقى گوراني و نهشتهى
موسيقا و ئارايشتى ژوورى رازيهوه و رايهخى ناياب و خواردنى پاك و نازك له
تيكرائى ئاههنگه كه وه ههلبهستنى و له ئاوينهى دهروونى هونهركار دووباره دهبيتتهوه و
دهرژيته ناو گوشتار و كرداريهوه.

سهيريكى ئهم نمونهيه بكه له ههلبهستنى كه يقى:

زولفى سپاهى تا به تا
خوتهن خوتهن خهتا خهتا
له پيچى كه مبهرى ههتا
نه زهر دهچى «معطر» ه

بهراوردىكيان بكه له گهل ئهم فهردهى ئهمين ئاغا ههرچهند له كيش و قافيهش له
يهكدى جودا بن:

دهخيلت بم له عوششاقت مهره نجه
دل و دينم فيداي ئهم لار و له نجه

له ههردوو نمونهدا نهزاکهتى پارچهى ئاوريشم و بينى مۆمى كافوور و رهونهقى
كاسهى بهلوور و نهقش و نيگار ههلبهستنهوه بو ناو خهيالى گويگرىك كه سرنجى
خوى بداته پهيوهندى ميانى مروفت و ئهو جوهره رابواردنه كه تيدا دهژى. ليرهدا

مه‌به‌ستی من راگه‌یاندنی رواله‌تی وشه و شیوازی شیعره‌کانه، له‌وه به‌ولاوله مه‌علوومه دارشته‌کهی که‌یفی به‌هیزتر و زرینگه‌دارتره.

له لای خۆته‌وه سرنجیک بده شه‌وق و ره‌ونه‌قی هه‌لبه‌سته‌کانی کوردی و سالم و تاهیر به‌گ چه‌ند ریکهاتوه له‌گه‌ل ژیا‌نی دوور له «تزم‌ت»‌ی که رایان بواردوه. خۆ تاهیر به‌گ، وه‌خته بلیم، نیوه‌ی شیعره‌کانی زاده‌ی راسته‌وخۆی ژیا‌نه به‌گزادانه‌که‌یه‌تی:

هه‌روه‌کوو قه‌وس و قوزه‌ج باده‌ست له‌گه‌ردن دانیشین
تۆ به‌سوخمه‌ی ئال و سه‌وز و من به‌ره‌نگی زه‌رده‌وه

«نالی» یش وه‌ک حاجی قادر و زیاتریش له‌و، بۆی ریککه‌وتوه له‌سه‌ره‌تا‌کانی شاعیریه‌تییه‌وه خۆ له‌مه‌جلیسی ئه‌میره‌کانی باباندا بیینی و له‌ژیا‌ن و و رابواردنی رۆژانه‌ی ئه‌وان، که به‌نیسه‌بت ژیا‌نی تیکرای کورده‌واری پر بوه له‌ده‌نگ و ره‌نگ و زه‌وق و نازکی، وینه‌ی گۆناگۆن و نه‌قش و نیگار و دیتراو و بیستراوی شه‌نگ و شلک بینه‌وه به‌خه‌یالی شیعر و بچه‌ناو هه‌لبه‌سته‌کانیه‌وه. قه‌سیده‌ی «ئه‌م تاقمه‌ مومتازه» به‌لگه‌یککی زله‌بۆ ئه‌م راستیه‌ی.

له‌قه‌سه‌ی وا به‌په‌له‌که‌لیره‌دا زۆر به‌کورتی ده‌یانکه‌م راستینیک ده‌لیمه‌وه یه‌کجار بلّاه به‌سه‌ر زارانه‌وه، ته‌نانه‌ت کاتی خۆی له‌فیرگه‌ی ناوه‌ندی و به‌ره‌زوورتر ده‌مانخویند و نموونه‌شیان بۆ ده‌هیناينه‌وه له‌شیعری عه‌ره‌بی پیش ئیسلام و به‌راورد کردنی له‌گه‌ل ه‌ی ده‌وری «عباسی».

هه‌لبه‌ستیککی «عنتره» و یه‌کینکی «ابن‌المعتز» ئه‌و فه‌رقه‌ی به‌ته‌واوی دیار ده‌خست که له‌میا‌نی ژیا‌نی بیابان و شارستاندا هه‌یه. خۆ ئه‌گه‌ر له‌فیرگه‌ش ئه‌مه به‌ده‌رس نه‌گوتربه‌وه ه‌یچ له‌راسته‌یه‌کی که‌م نایبته‌وه. بۆیه‌یه‌ش ده‌رسی فیرگه‌ ده‌که‌م به‌شاهیدی قسه‌م تا خوینه‌ریکی کورد لێی ر‌وون بی‌چی لی‌ره‌دا ده‌یلیم وه‌ک قانونیککی سه‌ره‌تایی و به‌دییه‌ی وایه‌که‌میردمندالیک ده‌بخویتی و سه‌یری له‌وه نه‌ییته‌وه پ‌یشه‌وا‌ینکی وه‌ک حاجی قادر سوودی وه‌رگرت‌بی له‌به‌شداربوون له‌ژیا‌نی کۆشک و تالاری ئا‌غایینک.

خۆدیتنه‌وه‌ی به‌رده‌وام له‌و تهرزه مه‌جلیس و ئاهه‌نگانه‌دا سه‌ره‌پای مشتومال‌دانی مه‌له‌که‌ی هونه‌ری، تاوی دیکه‌شی هه‌تاوه‌ بۆ ناو ده‌روونی حاجی و پالی ناوه‌ به‌ سروشتی سه‌رکه‌شی به‌ره‌و هه‌رش و هه‌لمه‌ت بردن. با بزاین چۆن؟

ژيانیک هه‌ر له‌ چوار دیواری حوچه‌ی مزگه‌وت و له‌ نێو کتیی زانسته‌ قالب گرتووه‌کان به‌سه‌ر بچێ، ئه‌و فره‌وانیه‌ و ره‌نگاوه‌نگیه‌ی نابێ که ژيانی هه‌مه‌چه‌شنه‌ و «زۆر مه‌یدان» و ته‌جره‌به‌ و مه‌وزووعی جیا‌جیا په‌یدای ده‌کا. مه‌جلیسی به‌زمی ئه‌میریک یا ده‌ست‌رۆیوکی خاوه‌ن ته‌لار له‌گه‌ڵ لایه‌نی جوانی و نه‌زاكه‌ت و شو‌خیه‌وه، لایه‌نی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسي و رۆشن‌بیریشی تیدا ده‌بی. له‌و کاته‌دا که زوربه‌ی خه‌لق دوا‌ی نوێزی خه‌فتنان چ‌را قۆدیله‌کانیان خامۆش ده‌که‌ن و خۆ داوێته‌ باوه‌شی سه‌عاته‌های سارد و س‌ر و که‌مه‌نگی خه‌وی ناچاریه‌وه، ته‌لاری خاوه‌ن به‌زمیک ئه‌وسا شه‌عه‌سه‌عه‌ په‌یدا ده‌کا و مه‌جلیسی به‌زمی ئاهه‌نگ و له‌تیه‌ و وتووێزی ئه‌ده‌بی و سیاسي و زانسته‌یه‌وه‌ درێژ ده‌یته‌وه‌ بۆ ناوچه‌رگه‌ی شه‌و... هه‌ندێ جارێ بۆ شه‌به‌قی به‌یان. هه‌ر باس و خوا‌س و رووداوێک له‌ نێوان خه‌لقی شار و ه‌یا ده‌سته‌ی میری و ه‌یا ده‌وله‌تانی دوور و نزیک‌دا سه‌ری هه‌ل‌دای له‌و ته‌رزه‌ مه‌جلیسانه‌دا باس ده‌ک‌رێن و ده‌خ‌رێته‌ ته‌رازووی هه‌له‌سه‌نگاندنه‌وه‌ و ده‌درێته‌ به‌ر زمانی رازیبوون یا رازینه‌بوون. بێگومان کوتانه‌وه‌ی ده‌نگ و با‌سی سه‌ر به‌ کۆمه‌ل و سیاسه‌تی ده‌وله‌تان و گو‌زارشتی ناوخو‌یی و جیهانی، نه‌ه‌ینی مرۆف روون ده‌کاته‌وه‌ و س‌رنجی ده‌با بۆ بیر کردنه‌وه‌ی ئه‌وتۆ که له‌ خو‌وه‌ ناپ‌ژێ، یا هه‌ر نه‌ه‌ی ئه‌و کوتانه‌وه‌یه‌ خه‌یرای ده‌کا له‌ پ‌ژانی، له‌وه‌ش زیات‌ر، ترسی مرۆف ده‌شکێنێ له‌ با‌س کردنی مه‌وزووعی نازک و پ‌ر «حساسیه‌» و زاری رادیتێ له‌ ره‌خنه‌گرتن و پ‌یوانه‌ و کێشانه‌ی کۆمه‌لایه‌تی و سیاسي و هه‌موو بارێکی ژیان.

له‌م ر‌ه‌وه‌ به‌زم و ئاهه‌نگه‌کانی ته‌لاری ئه‌مین ئا‌غا، له‌ویش به‌ پ‌یشه‌وه‌ دانێشته‌ ئه‌ده‌بیه‌ سیاسیه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی ده‌وری حاجی به‌کر ئا‌غا، به‌ جو‌ریکی واقیعی بوون به‌ فێرگه‌ «مدرسه‌»ی ئه‌ده‌ب و سیاسه‌ت و هونه‌ر و کۆمه‌لایه‌تی بۆ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی تێیان‌دا به‌ش‌دار ده‌بوون هه‌ریه‌که‌یان «به‌پ‌یی لیاقه‌تی خو‌ی» سوودی لێ وهرده‌گرتن. به‌راستی حاجی قادریک که له‌ داو‌ر‌و‌ژ‌دا بب‌ی به‌ ر‌ابه‌ر و پ‌یشه‌وای نیشتمان‌په‌روه‌ری کوردا‌یه‌تی یه‌که‌جار پ‌یو‌ستی هه‌بووه‌ له‌ سه‌ره‌تای ژیانیدا به‌نگه‌ و فێرگه‌ی ئه‌وتۆ ته‌نگه‌ژه‌ی ژيانی فه‌قیری و فه‌قیته‌تی بۆ فره‌وان کا و گو‌یی ر‌اب‌ینێ

به باس و خواسی دوور له «ضرب يضرب» و زمانی تیزکا له قسه‌ی سیاسی و کومه‌لایه‌تی. ئەمن نالێم ئەگەر ئەوسا به‌زم و ئاهه‌نگی نه‌دیبا و به‌شداری نه‌کردبا له دانیشتن و وتووێژی هه‌مه‌چه‌شنه‌ی فکری، داخوا حاجی چۆن ده‌بوو و ڕووی له چ لایێک ده‌کرد، هه‌روه‌هاش ئەوه نالێم ئەگەر له گۆرقه‌ره‌ج نیشته‌جی با، به مه‌لایه‌تی یا به‌فه‌لاحه‌تی به‌چه‌ندیکی شۆره‌تی ئێستاکه‌ی ده‌گه‌یشت، له‌وه‌ش نادوێم ئەگەر بۆ ئەسته‌مبول نه‌چووبا سه‌ره‌نجامی شاعیری و گیانی سه‌ربزێوی به‌چی ده‌گه‌یاند...

نه له‌ من و نه له‌ غه‌یری من داوا ده‌کړی به‌ دوا «فرضیه»ی نه‌بوو بکه‌وی و ئەنجامی مه‌وه‌وومی لێ وه‌رگړی، به‌لام گومان نیه له‌وه‌دا هاتنی حاجی بۆ ناو جهرگه‌ی رابواردن و هه‌ستان و دانیشتنی هه‌ره‌ پێشه‌وه‌ی ئەوسای کۆیی ئاسۆیه‌کی بۆ کرده‌وه‌ گه‌لیک به‌رزتر و فره‌وانتر له‌ ئاسۆی عاده‌تی فه‌قییه‌کی وه‌ک خۆی. به مه‌دا دیمه‌ن و ڕوانگه‌ی ئەوتۆی هاتوونه به‌رچاو و می‌شکی که له‌ جیگه‌ی به‌رزه‌وه نه‌بی نادیتړن.

به‌ موانسه‌به‌ی جیگه‌ ده‌لێم مه‌لای گه‌وره‌ ده‌یفه‌رموو «موسا»ی پیغه‌مبه‌ری جووله‌که به‌ هۆی په‌روه‌ده‌بوونی له‌ مالی فیرعه‌ون ئازایی و ئازادیکی په‌یدا کرد هه‌رگیز له‌ نێوان جووله‌که‌کاندا بۆی په‌یدا نه‌ده‌بوو. به‌لێ مووسای جووله‌که‌ بێ یا حاجی قادری کورد بێ ده‌بی له‌ سروشتیدا هه‌لکه‌وتوو بێ تا ئلهامی ئازادی له‌ ده‌وربه‌ری خۆی وه‌رگړی، چونکه که هه‌لکه‌وتووێی نه‌بی هه‌رچی فیرگه و به‌زم و ده‌وربه‌ر هه‌یه‌ نابێ به‌ هانده‌ر به‌ره‌و کارێک ترس و له‌رزى تیدا بێ. هه‌زاران که‌س له‌ ده‌وربه‌ری یه‌ک جووردا ده‌ژین و ده‌مرن به‌یه‌که‌وه، که‌چی یه‌ک دوو که‌س له‌ فه‌پیلکی ترس و له‌رز ده‌رده‌چن واش ده‌بی تاکیکیان لێی ده‌رناچی.

له‌ سه‌رده‌میکی رابوردوودا هه‌موو فره‌نسه‌ یه‌ک جان دارکی په‌یدا کرد، کچیش بوو، به‌شداربوونی حاجی له‌ ژبانی هه‌ره‌ پێشه‌وه‌ی کومه‌لایه‌تی ئەوسای کۆیی به‌نیه‌سه‌ت حاجی قادر و کورده‌وه له‌ سوودی «محض» به‌ولاوه‌ تیدا نه‌بوه. ئەم بوونی سوود و زیانه جگه له‌وه له‌ خودی خۆیدا راستیکی بی‌فیله، هینده‌بش ئاشکرا و ڕووناکه ده‌بی به‌ کیش و ته‌رازووی ئیمرو و دواڕۆژیش هه‌روا له‌ قه‌لهم بدری، چونکه سه‌ره‌رای لانی «ایجابی» پر سوودی ئەو به‌شداربوونه که‌ مشتومال‌بوونی شاعیرییه‌تی حاجی و فره‌وانبوونی نیگای و ڕاهینانییه‌تی به‌ وتووێژی سیاسی و کومه‌لایه‌تی، هه‌رچی

به رهه‌لستیکی ئه‌ده‌بی وه‌یا ئینسانی وه‌یا گیانی میلی و نیشتمان‌دوستیی که‌وا به وه‌همی ره‌خنه‌گر‌دا بی تییدا نه‌بوه.

له ده‌رب‌رینی ئه‌م باوه‌ره‌م‌دا هینده رام له خۆمه و به چه‌شنیک واقعی میژوویی بيشوبه یارمه‌تیم ده‌دا خه‌ریکم «تحدی» ی ره‌خنه‌گر بکه‌م و بلیم ئه‌گه‌ر پیت ده‌کرئ نمونه‌ییکی به‌قه‌در حاجی بیگه‌ردم بۆ بینه‌وه پاک و راسته. ئه‌گه‌ر له نمونه‌ی باوه‌ر پیکراوی خۆت بۆت نه‌دۆزرايه‌وه ئیزنم دای له هی خه‌لقی دیکه‌م بۆ ده‌ستیشان که.

بۆ پالپشتی ئه‌م «تحدی» یه دوو به‌لگه‌ی ئه‌وه‌نده گه‌وره هه‌ن له‌به‌ر تاوی ئه‌واندا هه‌رچی ره‌خنه و ئیعترازیک به‌ بیرى گومان‌اوی وه‌یا دلێ کرمیندا بی وه‌ک که‌فولکه و پووش و په‌لاشی گێژ خوار‌دووی ناو لافاوی لی دئ که یه‌ک له‌حه‌زه نه‌توانی هه‌لچه‌قی وه‌یا به‌هستی تاکوو پێ داگرئ له سه‌ر داواییکی دژی ئه‌وه‌ی تازه‌گوتم.

به‌لگه‌ی یه‌که‌م

هینده حاجی له‌ کوویی بوه و په‌یه‌ه‌ندی له‌گه‌ل شیخ و مه‌لا و ئاغباندا هه‌به‌وه ره‌ژه‌ک له ره‌ژان چاوی نه‌نوقاندوه له‌ کاری به‌د و نار‌ه‌وادا. به‌پێی باوه‌ری گشتی ئه‌وسا ره‌وداوێک وه‌یا ره‌ه‌شتیک خراب بوویی، حاجی لینی به‌ده‌نگ هاتووه و دژی وه‌ستاوه و جه‌نگاوه، له‌م مه‌یدانه‌دا ئه‌وه‌نده جه‌نگاوه‌ر بوه، وه‌ک مه‌علومه و له‌ جیی مناسیی خۆیدا ره‌ونی ده‌که‌مه‌وه، پشویی که‌سانه‌وه‌ی نه‌دا له‌ سه‌رانسه‌ری سالانی دواي فه‌قیه‌تی که‌ ده‌بوا قوناغی که‌سانه‌وه و گردو‌کوویی بی بۆ حاجی. خانوێک دروست کا، مالێک پیکه‌وه‌نی، شوینه‌وارێک بنیادنی، دوو قرۆشان باوێته سه‌ر یه‌ک.

هه‌موو ئه‌و چینه‌یه‌ی میلیله که‌ له‌به‌رخاتری ئه‌وان تارمایی ره‌خنه‌گرتن له‌ کرده‌وه‌ی حاجی دێته‌ تصور و نووسینی هه‌ندی که‌ له‌ خاوه‌ن رایانی ئیمرو، تیکرایان ده‌ییکی حاجی خه‌ریک نه‌بوون له‌ به‌ره‌ه‌لستی خراپه و کاری نار‌ه‌وا... سه‌ده‌ییکی حاجی بیه‌روا نه‌بوون له‌ فه‌وتی سه‌ر و مال. ئه‌وان چینه‌نه و خه‌لقانه بۆ ماف و سوودی تایبه‌تی خۆیان ورته‌یان له‌به‌ره‌وه نه‌ده‌هات چ جایی ئه‌وه به‌ره‌ه‌لستی «مطلق» ی خراپه بکه‌ن. ده‌شتوانم بلیم هه‌ژاریک نه‌بوه له‌و سه‌رده‌مه‌دا خۆ به‌سه‌ر حاجیدا هه‌ل‌داته‌وه و به‌ هه‌ژارییه‌وه شانازی بکا چونکه حاجی له‌و هه‌ژاتر بوه.

په یوه ندى حاجى له گهال ناودارانى چهرخى خوى پووليكى نه خستوته گيرفانيه وه و وشه ييكى ره خنهى له سهر ليوان وشك نه كړدوه. ههروهك له رږوانى فقه ييه تى حاجى ته و حاجيه بوو كه دلى «به پيخاوسى نه كه وشم بوو نه كالهك» له دواى فقه ييه تى و كاتى سه فهرى بو ته سته مبولش هه هه مان قاره مانى روت و بپاره بو. هاته كوښى به هه ژارى و لى دهرچوو به هه ژارتى، نالى هه ده لى ته به يته ي:

بنواړه بوونى ته ووهلت و چوونى تاخيرت
هاتى چ روت و قوت و هه لاتی چ لووس و پووس

بو حالى تايه تى حاجى هه لبه ستوه نهك بو تيكرای ئاده مزاد. چوونى بو ته سته مبول ته وهنده به فقه يى بو، دواى تپه رېوونى صد سال به سهریدا، دلى هه ستیار و په رږش په له فريه تى يارمه تى بو كو بكاته وه.

وه نييه به لای منه وه هه موو هه ژاريه ك بيبته هوى شانازى. هه ژارى عاده تى هه ته وهنده لى ده وه شپته وه به زه يى و په رږش و دلسووتان له ئاده مزاددا بيزيو و هانى بدا بو چاره سهر كړدى، به لام هه رگيز نابيته هوى ريزليگرتن و پيدا هه لگوتن. مروف كه به ناچارى و له بهر بېده سه لاتی وه يا ناله بارى زهرف هه ژار بو، نه خوى هه ست به سهر به رزى ده كا نه كه سپش پاى لى دهنى له بهر هه ژارى، خو شه هاده به رزى وه رنه گرتوه له فیرگه لى هه ژارى تا پيوه لى بنازى. هه ژاريه ك مهر دايه تى و شانازى تيدايه كه له به رزى نه فس و فیداكارى و خونه ويستى و ده ستر او ه يى و رهوشتى ته وتوييه وه هاتې. «الفقر فخرى» كه به قسه لى پيغه مبه ر قبول بكرى بويه كه فقه ييه كه لى له ناچار ييه وه نه بو. من كه لايه نى نه دارى و روو تو قووتى حاجى روون ده كه موه پى له سهر داده گرم وهك راستييه كى واقعي، له ودا سهره راي خرمه تى ميژوو دوو ئامانجى گرینگم هه يه:

يه كه م: تا كه حاجى به خوړاى بهر ته و تيره نار ه وايه بيئى نسافه بي رحمانه نه كه وى كه وا كوړانه ده گريته خاوه ن سامان و ده سه لاتی ليړه به پيشه وه له بهر مه حزى قين هه لستان له سامان و ده سه لات.

دوووم: تا بزائری ههزاری حاجی له ناچاری و بیدهسه لاتییه وه نه بوه، ئه گهر بیویستبا دهیتوانی خو تیر و تهسهل بکا، کال و کووتالی ئه دهیی ئه وتوی هه بوو که بیفرۆشتبا کپاریان ههیی... تیغی زمان هینده تیز بوو به پاره بیخاته وه ناو کالانی بیده نگیوون. به لی حاجی کالایه که ی فروشت به لام نرخه که ی هه را و ناراحتی و نه سره وتن بوو. خه نجه ری زمانیشی خسته کالانه وه... کالانی هه ناوی خراپه و دروژنی و ته له که بازی.

له م زه مینه دا من بو خوم له جیاتی خوینته ر پرسیاریک له خوم ده که م و وه لامه که شیم گهره که. حاجی که ئه و خه نجه ره بی له هه ناوی خراپه و ته له که بازی بچه قی ئه ی بو یه خه گیر ی ئاگا کان نه بوو؟ ئه وه نده ی توانی له دژی شیخ نه بی ماویلی کوشا و جهنگا که چی ورته ییکی لیوه نه هات له عاست ئاگا کاند! ئه م راستیه چۆن له گه ل حه قبه رستی و به دنه ویستیدا ده گونجی؟

وه رامدانه وی ئه م پرسیاره هه ر وه ک گهر د ده ته کینی له پی و دانه بی حاجی، په رده ش هه لده داته وه له رووی هه لکه وتی سیاسی - کومه لایه تی ئه و سه رده مه ی کویی. جیگه ی راست و دروستیش دیار ده کا بو هه لوه ستی ئه و مرو فانه که ئه وسا به چاکه خواز و ده روو نپاک ده ژمیران.

هه لبه ت نای له بیر بکه ین ئیمه له کویه ی سه د سال زیاتر پیش ئیمرو ده دویتین، چاکه و خراپه ش به مقیاسی سه د سال له مه و پیش ده پیتوین، بیرو رای ئیمرو ناکه ین به به ریوانی (حکم) ئه و سه رده مه، خو ئه گهر له شه جاعه تی خومان رابینیم بویری دان به هه موو راستیه کدا بیتی ترسم له وه ش نامیتی به هه ر مقیاسیک بی چاکه خوازی ئه وسا و ئیستا که هه لکیشری ن تا بزائین ئاخو کامیان گوی جوانمه ردی ده به وه؟ به لام با خومان ره ها که ین له گه شتی ناو درک و داری ئه و زه مینه چقلاوییه ی مقارنه کردن له میانی ئیستا که و رابردوودا و په یه وه ی ئایه تیک بکه ین که ده فهرمو ی «تلک أمة قد خلت لها ما کسبت ولکم ما کسبتم».

با بزائین وه زعی ئه وسای کویی و باری سیاسی - کومه لایه تی په یوه ندیدار له گه ل پرسیاره که چی بوه تا بتوانین به ئینسافه وه وه لام بدهینه وه. به یه کدی گرته ی شه ها مه تی ئه وسا و ئیستا واز لی بئین بو بیرو با وه ری شه خسی.

دووسه د ساليك دهبی دوو بنه ماله ی دهسه لاتدار، به جووت، له کویې ده ژین و به هوی هیژ و تواناییکی که هه یانبوه له هه موو که ینوبه ینیکی ئەو ناوهدا، خوښی بی ترشی بی، تیکه ل و عه لاقه دارن. ئەو دوو بنه ماله یه بوون به جیگیری بنه ماله ی کونتری کویې که پیشتر خاوه ن سامان و زهوی و دهسه لات بوون، به لام به جیگیربوون و چه سپاندنی ئەمانه ورده ورده کز بوون تاکوو کهوتنه ریزی دوه م و سییه می ریزه کانی پیشه وهی کومه لایه تی کویې.

ئیره جی درژه پیدانی میژووی بنه ماله کانی کویې نیه تا له سهری برۆین و ئەو مه علوماته ی به دهسته وهیه دهر باره یان تۆمار که ین. چه ند دیری تازه نووسراوی سهروه بوون به په راویزیکی ته نک و باریک له دهوری واقعی دهسه لاتداری له کویې له ماوه ی دوو چه رخ له مه وهیه تابتوانین شوین هه نگاهه کانی حاجی بکهوین و له نیوان ئەو په راویژه دا راستی و چه وتی هه نگاهه کان دهر خه ین.

چ سوود نابینم باسی ئەوه بکه م بهر له چه ویزی و غه فووریان چ بنه ماله ییک له کویې خاوه ن پاره یان ملک و مال بوو و دهسه لاتی عه شایه ری و روه تی میری هه بوه و چۆن ئەو دهسه لاتیه دۆراندوه و بۆ له دۆراندنه که ی بیده نگ بوه. هه رچه ند ده زانم پاراستنی ئەوه ند ده مه علوماته ی له و باره وه ماوه که موزۆر خزمه تیکی میژووی پی ده کری، هه رنه بی میژووی کویې، به لام ئیره جیې ئەو پاراستنه نیه به باس و خواسی حاجی قاده وه تا به تایبه تی لی بدوین، له هه ر شویتیک سه روکاریکی ئەو بنه مالانه له گه ل خه تی بزوتنه وه ی حاجی به یه ک گه یشته وه به پی داخوازی جیگه لی ده دوین. ئەوه ند ده لیم به داخه وه که م وایه له شوینه واری ئەو بنه مالانه مروفی وا هه بی ده نگ و باسیانی پاراستی، ئەگه ر شتیک له خه به راتیان مایه به لای چه ند پیاویکی بی عه لاقه وه ماوه، ئەوانیش به ناو سالان که وتوون، ئەگه ر نه لیم، پیربوون و، مه ترسی ونبوونی خویان و مه علوماتیان لی ده کری.

بهر له وه من بلیم زوربه ی خویته ران ده زانن ئەو دوو بنه ماله یه «چه ویزی» و «غه فووری» ن. ناوی چه ویزیم پیش خست چونکه له کوتایدا ئەوان کونترن. له و سالانه که حاجی له کۆیه دا ژیاوه و کۆشاوه دهسه لاتیه عه شره تی و ناوشاری که هه بووبی هی ئەو دوو بنه ماله یه بوو. به لی بنه ماله ی دیکه ش هه بوون خاوه ن ناو و جیگه و رینگه و ریزلیگیراو، که سانی واش له کۆیه دا هه لکه وتوون له و بنه مالانه به هوی هیژی «شخصیه» تی تایبه تی خویانه وه به هیچ جوړیک ناو و نیشانیان کز

نەبۆتەو لەتەک تیشکی دەسەلاتی ئەم دوو بنەمالەیه، بەلام ئەوان کەسانە خۆیان و بریقەى ناویان و ڕێز و دەسەلاتیان دەچیتە ناو جغزی «معنویات» وەک دین و زانست و ئەدەب و ھونەر بێ، لایەنى دەسەلاتى «دنیوی» قرغى¹⁰ ئەو دوو بنەمالەیه بوە.

بۆ ئەو کەسانەى حەز لە زانینی خەبەرى سەربە سیاسەتى بێ تەئویە دەکەن ئەوەندەش دەبێ بخریتە پال قسەکانەو کە لەبارەى مەیل و ئارەزوى سەربە کوردایەتیهووە ھەویزی مەیلی بابان و غەفووریش مەیلی سۆرانیان بوە، ئەم جیاوازییە لە مەیلی سیاسیدا دەستی بوە لە ھەندى ڕووداوى کاریگەر بەنەیسبەت ھەردوو بنەمالەو و لە ڕێى ئەوانیشەو بەنەیسبەت تیکرای کۆین. پشکینەوھى یە کجەر ورد دەربارەى تفصیلاتى ئەو ڕووداوانە دەخلىكى چەندانى نە بەسەر تابیەتى باسى حاجى قادەرەو، ڕووپەرە ناخۆشەکانى گوزارشتى بەینى دوو بنەمالە کەش کاتیک تۆمار کراون کەوا ھیشتا حاجى بەوھەد نەبوە یاخود ئەگەر بەوھەلەدیش بووبى لەتەمەنىکدا نەبوە بە ھیچ لایە کدا مەیل بکا. ئەوھى مەعلوومیشە لە سەردەمى پینگەیشتنى حاجى چى ئەوتۆ لە میاناندا ڕووى نەداوە مانع بى لەوھى کە حاجى پەيوەندى لە گەل ھیچ لایەکیاندا بېرى.

بەدەم نووسینەو ئەم لایەنانەى عەلاقەدار لە گەل حاجى ڕوون دەبنەو، لەوھى زیاتر پتویست نە درێژە بدەین بە چەند و چۆنى ڕووداوى یە کجەر تابیەتى

¹⁰ - «قرغ» وشەییكە کە لە نێو عەشرەتى خاوەن مەر و زەویدا، بەکار دێت و ئەو دەگەیهنێ کە پووش و پاوان وەیا دار و دەوھنى فلانە شوین عائید بە فلانە کەسە. دەگوترێ ئێرە قەغى مام باپیرە، ھۆ و ھەلپیتوانە (دارى ھەلپەردراو) قرغى خۆمە. واتاکەى لە واتای «احتکار» نزیک دەبیتەو، بۆیە من وا بە چاک دەزانم بۆ «احتکار» بەکار بێ و کار «فعل» یشى لى داتاشرى، بگوترى: میرى تووتنى قرغاندو، کۆمپانیاکان نەوتە کە لە نێوان خۆیاندا دەقرغین، شەکر و چایەش قرغا. خولاسە لە ھەردوو جوۆرى تێپەر و تێنەپەردا بەکار بى وەک ھەموو کاریكى ڕەسەن کە تێپەر و تێنەپەررى ھەبى: ھەرەک «رژا، دەرژى - ڕزاندی، بڕژتە» ھەرەھا بگوترى «قرغا، دەرغى، بقرغى - قرغاندى، دەرغینى، بقرغینە» ھەندەى پى ناچى دەست و زار لێى را دى.

علاقەدار بە ھەردوو بنەمالە کە. ئیمە لە کولانەى باسەکانى دەوروپشتى حاجیەو ھە سەبرى مێژوو و ئەشخاس و ڕووداو دەکەین و ھەر بايى داخواری ئەوان باسانە لییانەو ھەدووین، ڕینگەمان نیە بۆ وردبوونەو ھە لە گوزارشتیک کە خزمەتى مەبەستمان ناکا.

بابگەرینەو ھە بۆ زنجیرەى نووسینە کەمان و خەریکی جەواب دانەو ھەى ئەو پرسیارە بین کە خۆم لە خۆم کرد. بۆچی حاجی یەخەگیرى ئاغاكان نەبوو. لەو چەند دێرەى سەرودا ڕوون بۆو کە ئەگەر حاجی لەگەڵ ئاغاكان بەدەنگ ھاتبا دەبوو خۆ لە دوشمنايەتیی ئەم دوو بنەمالە ھەلبکا. چى بوو حاجى وەستاند و بێدەنگى کرد لە عاست ناودارەکانى ئەم دوو بنەمالە ھە؟

حاجى کۆلى دا؟ حاجى خۆى فروشت؟ حاجى ترسا؟ نەخیر سەد جار نەخیر، ھۆى بێدەنگى حاجى نە کۆل دان بۆ نە خۆفروشتن بوو نە ترسان. ئیمە لیڕە بە پێشەو ھە گوتومانە حاجى لە ژووڕووى ترس و کۆل دان و خۆفروشتنەو ھە. گوتمان سروەتى نەبوو تا لە کۆبى ژبا، دەشزانین ڕۆژ لە ڕۆژ ئاوری گیانى بلیسەدارتر دەبوو تا مەرگ خستىە چالى گۆڕیکی ونى یەک لە قەبرستانەکانى ئەستەمبول. کەواتە با خامە لە ڕووپەرەى مێژوودا ئەم راستییە تۆمار کا. حاجى قادر کردەو ھەى ئەو تۆى لە پیاو ماقوولانى ئەم دوو بنەمالە ھە نەدیت وەک بیانووش بیکا بەھۆى تى ھەلگیرسانیان. نەکەى وا تێگەى دەلیم ئەوان پیاو ماقوولانە فریشتەى پاک و بیگونانە بوون. نە ئەوان و نە تیکرای خەلقى ئەوسا فریشتە بوون و نەخەلقى ئیمروش فریشتەن. بەلام بۆ ئەو ھە حاجى قادر بێر نەکاتەو ھە لە ھێرش بردن بۆ سەریان پنیوست نیە فریشتە بووبن، ھیندە بەسە بە پنی باوہرى خەلقى ئەو سەردەمە کردەو ھەکانیان لە دەستوور و عادەتى گشتى بەدەر نەبووبى. دەوجا بابزانین چۆن ڕیکەوت وا بوو دەسلالتى ھەویزی و غەفووریان لە سەردەمى حاجى قادردا سەرى نەگەیان بە ستەم و کارى نارەوا.

من کە دەلیم «ڕیکەوت وابوو» لە خۆمەو ھە بە پیر باوہرى ئەوان کەسانەو ھە دەچم کە لە رپی تحلیلى «بەرژەو ھەندى ماددى» یەو ھاوہنۆرى خراپە دەکەن لە خاوەن دەسلالت. بەشیکى زۆریشیان کۆمە ناکەن لەو ھە ئەگەر خراپەیان نەدۆزیو ھە لە دەسلالتداران بۆیان ھەلبەستن نەو ھەک فەلسەفە لەعاست ڕووداودا پاشگەز بیتەو ھە. من کە بەرەوپیری ئەوانە دەچمە مەبجەسەو ھە ئەگەر بسەلمینم بەرکەوت وابوو

خاوهن دهسه لات سته می نه کردوه. له وه به ولاره هه رگیز له گه ل ته وه دا نیم بۆ خاتری سه رکه وتنی فه لسه فه خراپه هه لبه ستری به شوین دهسه لاتداردا، دلخوشیش ده بستم نه کرابی چ له لایهن دهسه لاتداره وه چ له لایهن هه رکه سیکی دیکه وه بی. به لای منه وه مرو ف له ته زموون (امتحان) ی چاکه نومره ی ده رچوون وه رگری خوشتره نه ک مرو ف تییشکی و فه لسه فه سه رکه وئ. هه زار فه لسه فه ده که م به قوربانی یه ک مرو ف.

به لی منیش چاوه نویری کاری به د ده که م له دهسه لاتدار، چونکه وه ک ده بینین مرو ف له سه ر دهسه لاتیش رانه وه ستاوه، که پنی کرا کاری نارها ده کا و ته غلب نموونه ی وا ده بینین له کرده وئ مرو فی عاده تی که گوته ی شاعیری عه رب به راست ده گیرئ:

والظلم من سيم النفوس فان تجد
ذا عفة فلعله لا يظلم

هه ر بویه ش به دل پشتگیری له هه موو هه نگاوئکی سیاسی و فکری ده که م که دهسه لات بدا به تیکرای خه لی، نه کا یه کیکی یا کومه له ییک یا به ره ییک دهسه لات که ی بۆ سوودی خوی و زیانی زوربه ی میلله ت به کاریئنی. به لام له گه ل ته مه شدا که بینیم یه کیکی یا کومه له ییک یا به ره ییک یا ده وله تیک دهسه لات ی خوی ته رخان کرده بۆ سوودی گشتی تا بلیی خوشحال ده بستم، ته گه ر بۆم بکری شایی ده گیرم بۆ ته و رووداوه خوشه نه ک تازیه داده گرم له به ر نه هاتنه دی چاوه نواری کردنه که م.

با ته وهش بلیم، وه نیه هه موو جارن «دهسه لات» کاری نارها بکا. من له باسی هه ویزی و غه فووریدا به «تبرع» ده لیم «ریکه وت وابو» بۆ ده فی ره خنه گر و له به ر ته وه که غالب وایه له وه زعی ئاسایی دهسه لات به ره و سته م ده خزی. ته گه ر ته م هویانه نه بی ده توانم بلیم هینده ی که مومکینه به «ریکه وت» ستم نه کرابی ئیمکان هه یه سه رو که کانیا له ره وشتی چاک ی خویان مه لیان بۆ ستم نه چووبی، واته له وانه بووبن ته گه ر دهسه لات ی ته و اویشیان هه بووبا بۆ سته م کردن، هه ر نه یان کردبا.

میژوو نمونەى ئەوتۆى ھەيە لە پیاوچاکان ھیندە پاکسروشت بوون بایى ئەو ە بکا
 پیمان بەسەلمىنى جیلیكى سەرلەبەرى دەسەلاتداران لە خودى خۆیانەو ە پاک و
 چاک بووبن سەیریشمان بەو ە نەيى. پیاویكى ەك «عمر عبدالعزيز» نەك لە
 نێوان دەسەلاتداران و پیاوانى دونیایى و سەر بە سیاسەتەو ە بەلكوو لە نێو ەزار و
 بیدەسەلات و لات و گۆشەنشین و پیاوى سەر بەرمالیش ەەر دەبیتە پێشەوا و
 نمونەى پیاوچاکی. کە بوو بە خەلیفە یەكجارەکی ناز و فیز و ئاسوودەیی و
 خۆشگوزەرانى تەلاق دا و نەفسى خۆى خستە ژێر پێشەو. لە دل و دەروونی خۆیشى
 بەولاولە ئەو ەى ەوى چاکی یى لە دەوروبەرى نەبوو. جەزیرەییکی چاکە بوو لە ناو
 دەریای خراپەدا. شاعیری ەرەب لە دواى مردنى شینی بو دەکا و دەلى:

اقول لما اتانى ثم مهلكة
 لاتبعدن قوام الحق والدین
 قد غادروا في ضريح للحد منجدلا
 بدیر سمعان قسطاس الموازين

ھەردەلێ فریشتان و «قسطاس الموازين» ەیان بەزاریدا ھیناوە چونکە بە ڕادەبێک
 راست و دادپەرور ەو ە نەك لە سەردەمى خۆى تاکی نەبوو بەلكوو تا ئیمروشت
 یەك دوو کەسى ەك «غاندى» نەيى لە مەیدانى ەقەپرستیدا کەس نە ھاوتای
 بوو. قسەمان لە پیاوى سیاسى و دونیایى، دەخلمان بەسەر دەرویش و عابیدەو ە
 نە لێرەدا، چونکە سیاسەت لە گەل عیبادەت بە یەكدی ناگیرن. «عمر عبدالعزيز»
 و «غاندى» لەوانەن لە ڕووپەرەى 51 ی ئەم نووسینە ئیشارەم بو کردن.

دەگەریمەو ە بو پرسیارەکەى کردم. چۆن رێکەوت وابوو دەسەلاتى ئاغایی ەویزی
 و غەفووریان لە سەردەمى حاجى قادردا سەرى نەگەياند بە ستەم! با لە تۆمارى
 پەرى سەدەى بیستەم ەلگیرینەو ە بەرەو رابردوو و چەند دێرێک لە پەرى سەدەى
 نۆزدەیمەى کوێى بخوێنەو ە کە باسى ەویزى و غەفوورییمان بو دەگیریتەو ە، لە
 ەویزیشەو ە دەس پى دەکەین.

لێرە بە پێشەو ە گوتمان حاجى بەکر ئاغا بوو بە میراتگری ەموو ەویزیان، بۆیە
 خۆى بریتییە لە بنەمالەى ەویزى ەەر لە سالى 1246 ەو ە کە سالى تاعوونە کە و

قرانی ھەویزیانە تا سالی 1254 کە بۆ یەكەم جار لە دواى ژن ھینانی کورێ بوە. لەو سالی ھەشەوہ تاکوو مەرگی لە 1270دا لە خۆی بەولاوہ نہ کورێ گەورە و نہ کورێ گچکە و گچکەتر لیاقەتی ئەوہی پەیدا نہ کردوہ کردار و رەفتاری لەسەر ھەویزیان ھیساب بکری چونکە ھەموو ماوہ کە 16 سال بوە، کە ئەمە بە حال مەرۆف تێیدا دەبی بە جھیل و چەپ و راستەى خۆی دەناسی.

بەنەسبەت ئەمین ئاغا ھەشەوہ کە کورێ گەورەى بوە، پەرودەبوونی پر ناز و فیزی جۆریک بوە نہبەیتشەوہ بیر لە تالی و شرینی دنیا بکاتەوہ چ جایی دەست بۆ کرد و کۆشش درێژ کا تا بگوتری چاکى کرد یا خراب. جگە لە کەمتەمەنى و پەرودەبوونی بە ناز، بەردەوامبوونی باوکیکی وەك حاجی بەکر ئاغاى دەسەلاندەر لە خووە جغزیکى دەکێشی لە دەوری کور و دەستوپاوہندی کە لى دەرنەچن.

ئەمە لە لانی «نظری» یەوہ کەوا تا رادەپیک لانی «عملى» تەواو ھەشەوہ. رووداو ئەوہ بوە کە ئەمین ئاغا سالانى پيش مەرگی باوکی بە خویندن و پەرودەبوونیکى بەگزانەنى بەسەر بردوہ کەموزۆر نزیکى کاروبارى گوزەران نہبۆتەوہ، دەخلیکی بەسەر ھىچ کەینوبەینى سەرف و سوودەوہ نہبوہ. ئەوہى راستى بی پەرودەبوونی سەرەتای ژبانی تاوى برد بۆ ھەموو رۆژگارى، تاکوو دەتوانم بلیم رۆژەك لە رۆژان ئەمین ئاغا نہبوہ بە مەرۆفیکى عادەتى کە ھیساب بکا بۆ فەقیری و دەولەمەندی. دەستبلاویک بوە لە ھەموو سنووران بەدەر. لەبەر ئەمە تاکە نوپتەرى «ھەویزیەتى» شەخسى حاجى بەکر ئاغا بوە ھەتا کۆتایی ژبانی.

وەك دەزانین، تا رادەپیکیش باسماں کردوہ، ئەم مەرۆفە خویندەوار و شاعیر و خاوەن مەدرەسە و کتیبخانە بوە و شۆرەتى بە مەلا بەکر و حاجى بەکر دەر کردوہ. تەنانەت ھەویزى پینان دەگوتری مەلا بەکرى و حاجى بەکرى ئەك بەکر ئاغاى، مەگەر ناوانوہ. ئەگەر واز لە مەشرەب و مەیلی رۆشنبیری و پەرورشتى شەخسى بێنین پەیوہندی کۆمەلایەتى و چەشنى گوزەران و لایەنى ئابوورى بکەین بە رەچاو کەرى «لقب» یک بۆ حاجى بەکر ئاغا، ئەوسا ھەر بە جارى لە ئاغاىەتى دەشۆرى، چونکە حاجى بەکر ئاغا خاوەنى دى و دىھات و عەشرەت و ملک و مالى دەروہ نہبوہ. سامانیکی ھەى بووبی پارە و ملکى ناو شار و زەوى و باغى دەورى شاربوہ.

به راستی ته گهر نژاده که ی ئاغا نه بوايه ده بوا به مه لاييکي بازرگان ناوی بڼ، خو مه علوممه تيجارعتي حاجي به کر ئاغا ههردوولای ده رنان و هاوردنی (تصدير و استراد) هه بوه. قافلە ی بو به غذا و موصل و حەلب و ته وریز و تاران هاتوچوی کردوه، هاوینان به رهو کویتستان و زستانان ږوهو گهرمڼ، وهک ته هلی مه ککه ی سه رده می تازه ی ئیسلام «رحله الشتاء والصيف» ی بوه.

گوته یه کی مه شووره ئیمزای تهو به برهوتر بوه له هی حکومه تی عوسمانی لای بنگه تيجارییه کانی تهوسا و مال و کالا و بابه تیکی تهو مامله تی پڼ کردوه له بهر ده ستخاوتی و پوخته یی پیشبر کینی له سهر کراوه له لایهن توجار و کومپانیاکانه وه. شه قلی «علامة فارقة» حاجي به کر ئاغا به لگه ی بڼ ده مه ته قه ی په سەندی و خاوتی بوه. ناو و شه خسیه تی له کویه و کوردستانی تی په راننده و له زور ولاتنی بیگانه به چاکي ناسراوه. «سیدی آلوسی» که یه کینکی بوه له مه لا هه ره گه و ره کانی به غذا گوته تی گه و ره کانی به غذا چاوه نوری هاتنی حاجي به کر ئاغا ده بن به لکوو کار و مه سلحه تییان بو بروینی لای والی و کاربه ده ستانی دیکه ی میری.

ئه مه ده سه لات و ناوبانگه و پایه ی شاعیرییه ت و شه خسیه تی ږی پڼ داوه که کوږینکی خو «حاجي طاهر ئاغا» بکا به سه روکی شاره وانی به غذا. «عبدالباقي العمري» که تهوسا یه که م شاعیری عه رب بوه له به غذا له دیوانه که یدا مه دحیکي گه و ره ی حاجي ئاغا ده کا و به عه ره یی بره شیعریکی فارسی تهو «تشطیر» ده کا. حاجي به کر ئاغا، بڼ تهو من یا غه یری من له سهری بکاته وه، ږه وشت و کرده وه ی خو ی له سهری ده کاته وه. هه لکه وتوینکی هینده به شه ره فی سه ده و نیویکی بهر له ئیستاکه ی کوین بوه، ته گهر بڼ گوږین وهک خو ی ئیمروکه ږوحي بیته وه بهر له خیر و خوشی و ږوشنبیری و ئاوه دانی کویه و کوردستان زیاد ده کا، یا هه ر نه بڼ خزمه تیکی گه و ره ی بیفیلی تهو لایه نانه ده کا.

ئه مه کورته ییکه له سه روکاری حاجي به کر ئاغا که ده بیته نمونه ی سه راپای داستانی ژبانی. پیاوی وه ها ئیمروش ږه خنه ی لی ناگیر چ جایی ته وه ی داوا بکری له یه کینکی وهک حاجي قادر یه خه گیری بووبا بهر له سه د و سی سالیک. ئیستاکه ی ئیستا له کوردستان و هه موو «میلله تستان» یکی نزیک و دوور و چه ب و راست ده وله مه ند و ده سترؤیو هه ن به پڼی ئه م زه مانه نیو هه ندی حاجي به کر ئاغا

خزمه تی ولات و میلله ته که یان نه کهن به قسه و ئیددیا و پروپاگه نده نه بی. که پیوستیان بوو خه لقیش به کوشت ده دهن و به قوربانان خویانی ده کهن. که چی له واننه به قاره مانان میللی له قه له م بدرین و بخووریان بو بسووتینری و شیریان پیدا هه لگوتری، کی ده لی په یکه ریشیان بو دروست ناکری.

که ئیمه ناو و نیشان و خوشیی و سامان و ده سه لات بکه ین به نوشی گیانی زیندوانی بی ماف و لیاقه تی روژگاری خومان ئیوه و خواتان با به رنه بیننه گیانی مردووییکی بیگونا هه بی تاوان، ئه و تاوانانه نه بی که له گه ل میزاجمان ریک نه که وی و که یفمان پی نیی. سه د ره حمه تیش له گوپی حاجی قادر که وا نه له ری بیئینسانی و نه له ری حه سوودی پیترده وه ده سه وه خه ی هاوچه رخیکی خوی نه به که له بهر هونه ری زور و سامانی زور و شوهرتی زور و چاکه ی زور جینی حه سوودی پیترده بو. ئه دیه کانی ئیمرو به هوی هیرش بردن بو سه ر کات و مروقی مردوو خو ده دزنه وه له کات و مروقی زیندوو، چ گومانم نیه یه کیک وه ک ئه و حاجی قادره هه با که له سه رده می حاجی به کر ئاغادا ژیاوه وه ک ئه دیبانی ئیمرو خوی نه ده دزیه وه.

سه رگوزه شتی ئه مین ئاغا له هی باوکیشی بی کیشه و گریوگالتره. که میکی سامانی حاجی به کر ئاغا گه یشته ئه مین ئاغا دوا ی ئه وه ی دابه ش کرا به سه ر خاوه پشکاندا. میراتگری حاجی به کر ئاغا به کوپ و کچه وه ئه وه نده بوون که مه ودا نه دا به ده وه له مه ندبوونی هیچ کامیکیان له ری خودی میراته که وه، ئه وه ی ده وه له مه ندبوونی به هوی کوششی تایبه تی خویه وه بو. له فهرزی پشکیکی زیادیش بو ئه مین ئاغا دانرا بی، بایی ئه و زیده مه سه ره فه ی نه کردوه که به هوی گه وره یی که ووتته ئه سه تویه وه.

ئه مین ئاغا سه به ب به نازیکی زه مانان باوکییه وه که تیکه ل به ناو و شه خسیه تی بووبوو و له دلاندا خو شه ویستی کردبوو و سه به رته به وه که براگه وره یی و به ره و دیوه خانه و قوناغی به میرات بو مایه وه، ئه مین ئاغا ریژی لیگیراوه نه ک له بهر پاره و سامانی زور. له وه ش زیاتر، ته مه نی 15-16 ساله یی له کاتی مه رگی باوکیدا سوژ و په رووشی خه لقی تیکه ل به ریژ لیگرتنی کردوه، ته نانته گه وره کانی ئه وسای کوپی به وه رازی بوون چونیکی دلی ویستبیتی وا ره فتار بکا و گوئ نه داته ده ستوورات و عاده تی دیوان و قوناغان. له لاییکه وه دابه شبوونی سامانی باوکی به سه ر میراتگراندا

و له لاییکي دیکهوه بهردهوامبوونی ټهرک و تهکلیفی دیوهخانهکهی و له لاییکي سپیهمهوه کهمتهرخه می و گوئ نه دانه سوود و زیان، بوون بهووی ټهوهی سآله و سآل وه زعی گوزهرانی ټهمین ټاغا دالهنکی و کهموکه سهری بیټنی تا وای لی هات که بیسته سه غله تی و ناگزووری. نه بیستراوه نه له سه ره تای عومری و نه له هیچ پله ییکي دواتری ژیانی زولم و زووری کردبی. ټهوهی راستی بی ره وشت و رابواردن و ټهدهب و هونه ردوستی ټهو مروقه له گهل زولم و زوردا که موزور خزمایه تی نه بووه. خراپه کردن له گهل زهرفی مادی پتووستدا دل و دهروونیکي خراپه خوازیشی دهوئ. که سبیک نیه هه موو کهس لی بزانی و تیندا پسپور بی.

له کاره ساتی 1284 ی کوچی که «تقی الدین پاشا» به سهر غه فوورییه کانی هینا (دوای ماوه ییکي کورت باسی ده کهینه وه) ټهمین ټاغا له جیاتی ټهوهی سوود له ههل وه رگری و خو له والی نریک کاته وه و شادی بکا له دهر د و نسکو و نه گبه تی بنه مال هه مچه شمه کهی، یاخود ههر نه بی لاتهریک بی و بیته رهف بوهستی، کهوته دژی «تقی الدین پاشا» و به شاعر هه جویکی ټهوتوی کرد بوه هوئ دوورخستنه وهی له کوچی و دووچاربوونی تهنگ و چه له مه و نارچه تییکي دوورودریژ. ههر چند ټهم رووداوه دوای چوونی حاجی بوه بو تورکیا، دیسانه وه تیشکیک ده گه ریټنه وه بو حال و ره وشتی ټهمین ټاغا له روژانی زووتردا کهوا جارئ حاجی کوپه ی جئ نه هیشتبوو.

ټینجا با بزاین به ره ی غه فووریان له چ وه زعیکدا بوون که داخوازی له پیاوکی وهک حاجی قادر بکا دوستیان بی یا دشمن.

له باسی حه ویزیان و کرده وهی پیاوه تی حاجی به کر ټاغا و ټهمین ټاغا گه لی داستان ههن پتووستم نه دیت بیان هیمنه وه ناو دهفته ره وه نه کا بگوتري بو له سهر کردنه وه و لایه نگیرین هاتوونه ناو. به نیسبه ت غه فووریانی شه وه ههر هینده له باریانه وه ده دویم که خوټنه ریکی به ټینساف بیکاته مقیاس و هه لوهستی حاجی قادری پی هه لسه نگیټنی له عاستیاندا.

ټهم بنه مال هه له سالی 1237 ی کوچی له ټازاوه ییکي سامناکدا قتلوعام کراون (جاریکی دیکهش ده گه ریټنه وه بو ټهم باسه). لیره دا ههر هینده ی باس ده کهین وه زعی سته مکاری و بیسته می غه فووریان روون کاته وه. ټهوهی راستیش بی حه ز

ناکەم لایە لا و بێ قوولبۆنە و هەبێکی تەواو کە هەموو سەرۆبەریکی ڕووداوە کە ساغ کاتەو و تاوانباریی و بیتوانیی ئەو لایەنە تییدا بەشداربوون و هەیا ناویان کەوتۆتە ناو گوزارشتە کەو زۆر چاک دیار خا، نامەوی بە کەلوکۆمی لێی بدویم. ئەگەر پێوستی گیرانەوێ سەرۆکاری حاجی قادر نەبا ئیشارەشم بۆ کارەساتە کە نەدەکرد، بۆیە تەنھا لە گۆشە ی نینگای وسکتیوونی حاجی لە خراپە ی غەفووریانەو، کە خراپەیان بووی، سەیری قەتلوعامە کە دەکەین و ناوی دێتین.

تۆ بۆیە بنەمالە ییک بە نیازی قرتیخستن تیغان لێ بەکار هاتی و لە یە ک دوو تیرینە بەولاو لێیان دەر نەچوو، دەبی چەند سالان چاوەنۆر بکەن تا دیتەو سەر بار و ئیمکانی ستم کردن؟ ئەو ش بزانە لەو سالاندا کە بە «افتراض» دەلێن چاوەنۆری هەلیان کردو بۆ ستم کردن، بەلای عوسمانیانەو خۆشەویست و قسەرۆییو نەبوون تا بگوتری مەرحەبای حکومەت کەلێنی قەتلوعامی بۆ پاشماوەکانی پڕ کردۆتەو و کوتەکی دەستدریژی داو تە چەنگیان. تازە گوتمان لە 1284 ی ش جاریکی دیکە درانەو بەر دەمی تیغی فەنا و گەورەکانیان کوژران و بریندار کران و خراپە بەندیخانەو، مالیان بە تالانی رۆی. حەماغا بە دوا ی برینداریدا 14 سالان لە حەپسخانە ی کەرکووک و بەغدا ماو تەو.

حاجی قادر تاوانی لەو هەدا نیه کە غەفووری زەرفی ستم کردیان نەبو تە لە دژی زولم و زۆریان دوا با و بەمەدا رەخنەگرانی سالانی دوا ی 1950 لە خوی دوورخستبایەو. ئەمە وەزعی غەفووریان بوو تا حاجی لە کوپی بوو. دوا ی چوونیشی بۆ ئەستەمبول و تێپەربینی سالانی بەندیخانە ی حەماغا و هاتنەوێ بۆ کوپی و پەرەسەندنی دەسەلاتی، لە خەبەری ئازایی و چاکە و پیاویتی و بەخشینی سەرۆکیان بەولاو کە حەماغا بوە پێی نەگەشتو. خەلق ی ولاتی کوپی و هەموو کوردستان جوانمەردی حەماغا ی سەلماندو. سەخاویتی بو تە پەند و قسە ی نستەق و چووتە فۆلکلۆرەو. دەوجا پیاویک بەو جۆرە رێزلیگیراو و خۆشەویست بێ لە نیوان هاولاتیەکانی چۆن دیتە عەقلەو لە لایەن دوور کەوتەو هەبێکی دل پڕ سۆزی وە ک حاجی قادرەو دوشمنایەتی لە گەلدا بکری.

جوانمەردی و سەخاویتی حەماغا کە حاجی قادر پێیدا هەل دەلی تا دوا رۆژی ژیا نی هەر لە زیاد کردندا بو. وەنیه نەیتیه ک ئاشکرا بکەم بەو هەدا کە بلیم لە گرانیەکی 1917 خەلق ی زۆر لە کوپی بە نانی حەماغا لە مردن رزگار بوون. ئەو هەندە ی کە

دەرخواردی هه‌زار و برسیانی دا ئه‌گهر به پاره و ملک و مالی دابا دوو به‌شی ناو شاری کۆیی له خانوو و دوکان و ره‌ز و باغ ده‌بوو به هی ئه‌و.

ئه‌مه راستییکه کامله‌کانی کۆیی چاکی ده‌زانن، لاوه‌کانی ئیم‌رۆش لێی بیخه‌به‌ر نین، به‌لام لێم روونه له دوا‌رۆژدا به‌هۆی شاردنه‌وه و ئینکار کردنی نووسه‌ران هینده‌ی تۆز لێ ده‌نیشی مه‌گهر ئینسافکار لێی بته‌کینن ده‌نا وا سه‌رپۆشی ده‌کا له‌گه‌ڵ نه‌بوو جووتی ده‌کا. ئه‌وا له‌ گوشه‌ی بێته‌ره‌فییه‌وه راستی ده‌گێرمه‌وه له‌ حه‌ماغا به‌ مونسه‌به‌ی په‌یوه‌ندی دۆستی و سۆز له‌ میانی حاجی قادر و ئه‌ودا ده‌نا خزم و که‌سی بۆ خزمه‌تی می‌ژووش ری‌یان نیه‌ بیر بکه‌نه‌وه له‌ ژيانده‌وه‌ی یادی حه‌ماغا وه‌یا داوای ئینساف بکه‌ن له‌ خامه‌ و زمانی رۆشن‌بیریکی سه‌رده‌می ئاتۆم.

به‌ دوا حاجی قادردا حه‌قه‌رستیکی وه‌ک مه‌لای گه‌وره‌ش شایه‌دی چا‌که و جوانمه‌ردی و نه‌ترساویی حه‌ماغا داوه. بۆ خۆم داستانه‌هام لێ بیستوه له‌ گه‌وره‌یی حه‌ماغا. جگه‌ له‌ بیستن شایه‌دی نووسراویش هه‌یه له‌ مه‌لای گه‌وره‌وه‌ بۆی. ئه‌وه‌نده‌ی بزانه‌م ته‌نها بۆ مه‌رگی ئه‌و له‌ شیعردا به‌ حیسابی ئه‌بجده‌ می‌ژووی ده‌ره‌یناوه. له‌ بره‌ شیعریکیدا که‌ به‌ فارسی هه‌لبه‌ستوه به‌دوا چه‌ند به‌یتیکی مه‌دحدا ئه‌م دوو دێره‌ شیعره‌ ده‌کا به‌ کۆتایی و می‌ژووی مه‌رگی تێدا ده‌رده‌خا. لێره‌دا به‌یه‌ته‌کانی به‌ ریتووسی فارسی ده‌نووسم:

بهر تاریخ جستجو کردم
«باز الاشهب» بگریه لب بگوشد

بتاسف «محمد اغا مرد»
پیء تاریخ اینقدر فرمود

ئه‌م رسته‌ی «محمد اغا مرد» می‌ژووی مردنی حه‌ماغایه‌ و 1338 ده‌گریته‌وه. کاتیک که‌وتمه‌ سه‌ر تۆزینیه‌وه له‌ باره‌ی هۆی چۆلبوونی گۆر‌قه‌ره‌ج گوته‌ییک که‌وته‌ به‌ر گویم وای راده‌گه‌یاند حه‌ماغا ده‌خلیکی بووی له‌ چۆلبوونیدا. من زۆروکه‌م گوته‌که‌م نه‌چوه‌ دل‌ه‌وه، چونکه‌ ئه‌گهر شتیکی وا هه‌ب، نه‌ده‌بوو حاجی قادر له‌ پاداشی ئه‌م کرداره‌دا هه‌لبه‌ستی مه‌دح پێشکه‌ش به‌ حه‌ماغا بکا. نامیلکه‌ی مه‌لا

عەبدولرەحمانیش کەموزۆر ھۆی چۆلبوونە کە روون ناکاتەو، ھەر ئەوەندە دەلی کە مەولوود کوژرا گۆرقەرەج مان چۆل کرد. من پرسیاریکم لەو ڕووەوە نارد بۆ مەلا ئەنوەری نەوێ مەلا عەبدولرەحمان. مالی ئاوابی بە نامە جوابی دامەو و بۆی دەرخستم کەوا مەولوود پیاویکی نارەحەت و بەد بوو و لە نێزاعی ناوخۆیدا کوژراو. کەواتە چۆلبوونی گۆرقەرەج دەخلی کەسی بیگەنە بەسەرەو نێ، نە ئاغا نە غەیری ئاغا، لە ئەنجامی ڕووداویکی ئاسایی ناوخۆیی خانەوادە مەلا ئەحمەدی گەورە چۆل کراو.

لێرەدا لایەلا دیمەنیک کۆمەڵایەتی ولاتی کۆیی دیتە بەرچاویکی سرنجدەر. جاری بە شکلیکی سەرینیی ئەم دیمەنە دەخەمە ڕوو، لە جینگە مناسەتدا بە پیتی بیروباوەری خۆم تەللی دەکەم. دیمەنە کە ئەمە:

وێک دیار دەکەوێ بە پیتی ئەوێ پێنجیەکی زەویەکانی گۆرقەرەج ئەو سێ زەویەن کە بۆ حاجی مانەو، ئەم گۆرقەرەجە تا بلێی دێیەکی بچووک بوو و چەند مالیکی بەخێو کردو و بەس. وێک گۆرقەرەج دێی دیکەش ھەن لە ولاتی کۆیی ھەر یەکەیان چەند مالیکی بەفەللاحی تێدا یە بە حال سەپان و شوان و جۆتاری بای پیتیستی دێیەکی لێ پێدا دەبێ. ئەو دێیانە ئەغلەب ملکی فەللاحەکان و پشتاویش بە میرات بۆیان ھاتۆتە خوارێ بێ ئەوێ زۆردار لێیان داگیر کردبێ. بەراستی سەر لەبەری قەزای کۆیی ئەم زاھیرەبە خۆردەمالیک تێدا دیارە و نیگا بۆ خۆی ڕادەکیشی. زۆربە دێیەکانی ئەم ناوچە ھێ فەللاحان نە ک ھی زەویداری زل. دەوجا ھۆی ئەم سەربەخۆییە فەللاحی ولاتی کۆیی و ڕزگاربوونی زەویەکانیان لە دەستی زۆردار و ساماندار دەبێ چی بووبی؟ لە شوینی دیکە کوردستانی گەورە بێ وەیا پارچە کوردستانی عێراق بێ ناوناو و لێرەولەوێ خۆردەمالیک ھەن، بەلام زاھیرە کە کەم وایە ھیندە ولاتی کۆیی تیکرا و فرەوان بێ.

ئەو گوتە بەرگویی من کەوت کە گۆیا ھەماگە دەخلی بووبی لە چۆل کردنی گۆرقەرەج و نامە کە مەلا ئەنوەر بە درۆی خستەو، کە ھیچ ئەسل و ئەوساسیکی نەبوو و ھەلبەسترا، لەو ڕوولەتەو ھاتو کەوا بە پیتی دەستووری گشتی بوون و نەبوونی دەسلالت و چاوەنوار کردنی دەرپەراندنی ھەزاران لەلایەن دەسلالتدارانەو دەبێ پەرتەوازی بئەمالی حاجی قادر بەھۆی دەستدریزی زۆرداریکەو بووبی.

کهچی پرووداوی راسته‌فینه نه له گۆر‌قه‌ره‌ج و نه له زۆر دێی وه‌ک ئه‌و که‌موزۆر له‌گه‌ل ئه‌م ر‌واله‌ته و چاوه‌ن‌وار کردنه ر‌یک ناکه‌وی. با ئه‌م پرس‌یاره له بیر نه‌که‌ین و وه‌رامه‌که‌ی هه‌ل‌گرین بۆ کات و شوێن‌یک‌ی له‌بار‌تر.

پ‌ی‌ویست نابینم، بۆ وه‌رامدانه‌وه‌ی پرس‌یاری ئه‌و ه‌ۆ‌یا‌نه‌ی بوونه مان‌یع له‌ دژ‌کاری‌ی حاجی قادر له‌گه‌ل ئا‌غا‌کانی ک‌ۆ‌یی، چ‌یت‌ر در‌یژه بده‌م به‌ نووس‌ینه‌که‌م. ئه‌وه‌نده‌ی تازه خسته‌مه به‌ر‌چا‌وی خوێنه‌رانی ئ‌ین‌ساف‌کار به‌سه بۆ «ت‌بر‌یری»‌ی هه‌ل‌وه‌ستی حاجی له ر‌ۆژانی پ‌یش سه‌فه‌ری بۆ ئه‌سته‌م‌بو‌ل. ده‌م‌ین‌یت‌ه‌وه هه‌ل‌وه‌ستی حاجی به‌ران‌به‌ر ت‌یک‌رای چینی، به‌ اصطلاح «ده‌ره‌به‌گ» له‌ کور‌دستاندا.

ئه‌م با‌سه‌ش ج‌ینگه و کاتی له‌بار‌تری هه‌یه، ب‌ینگومان که‌ گه‌یش‌تینه ئه‌و ج‌ینگه و کاته تارا‌ده‌ی پ‌ی‌ویست ل‌ئی ده‌دو‌ین. ئه‌مه له‌باره‌ی به‌ل‌گه‌ی یه‌که‌م بۆ ئه‌وه که به‌ش‌دار‌بوونی حاجی له‌ ژ‌یانی ک‌ۆمه‌ل‌ایه‌تی ر‌یزی پ‌یشه‌وه‌ی ک‌ۆ‌یی له‌ چاکه به‌ول‌اوه ت‌ی‌یدا نه‌ب‌وه، چ‌ۆنه‌تی کردار و ره‌فتاری حاج‌یش‌مان کرد به‌ ناوه‌ر‌ۆکی به‌ل‌گه‌که. ئ‌ی‌ستاکه د‌ی‌ینه سه‌ر:

به‌ل‌گه‌ی دوهم

د‌یت‌مان تا حاجی له‌ ک‌ۆ‌یی بوو له‌ پرووداوی نار‌ه‌وا ب‌ین‌ده‌نگ نه‌ب‌وه. ت‌ۆ ب‌ل‌یی ل‌زووم هه‌بی به‌وه ئ‌ی‌سپاتی ل‌ایه‌نی ب‌ی‌عه‌یی و نه‌ترسا‌وی و حه‌قه‌رستی و خ‌ونه‌ویستی و جوانمه‌ردی له‌ ژ‌یان و ر‌اب‌واردنی ئه‌سته‌م‌بو‌لی بکه‌ین؟ تا من ده‌نگ هه‌ل‌ینم له‌ خوێندنه‌وه‌ی ده‌فته‌ری ژ‌یانی حاجی له‌ غه‌ریبی و نیو ب‌ینگان‌دا ده‌نگم خ‌ۆ نا‌نو‌یت‌ی له ته‌ک نه‌عه‌ره‌ته‌ی قاره‌مانانه‌ی دل‌یرانه‌ی پ‌اله‌وانانه‌ی خودی حاجی. له‌وه‌ی کردی و گو‌تی که‌له‌به‌ریکی جوانمه‌ردی نه‌ه‌یش‌ته‌وه، ئ‌یمه به‌ خ‌یری خ‌ۆمان، ب‌وی پر که‌ینه‌وه. به‌راستی شه‌رم ده‌که‌م خ‌ۆ بکه‌م به‌ سه‌ر‌پ‌شک له‌ هه‌ل‌ب‌ژاردنی گوته و هه‌ل‌وه‌ست و خه‌باتی حاجی له‌ ر‌ۆژانی غه‌ریب‌یدا تا ب‌یا‌نکه‌مه به‌ل‌گه‌ی ب‌ی‌عه‌یی ئه‌وان ر‌ۆژانه، نه‌کا ره‌خنه‌گری ئ‌یم‌ر‌ۆ ت‌یری توان‌ج‌ی تی بگر‌ی. پ‌یی نا‌وی له‌سه‌ری بر‌ۆم و در‌یژه به‌ قسه بده‌م هه‌ر ه‌ینده ده‌ل‌یم ژ‌یانی حاجی له‌ پ‌له‌ی‌کی ئه‌وت‌ۆی شه‌رافه‌ت‌دا ب‌وه نه‌ک ته‌نها ره‌خنه‌گر ده‌م‌کو‌ت ده‌کا و به‌س، به‌ل‌کوو ره‌خنه‌گر و غه‌یری ره‌خنه‌گریش به‌و شه‌رافه‌ته قه‌رزدار ده‌کاته‌وه له‌ مه‌یدانی ب‌ی‌عه‌یی و ف‌یدا‌کاری و ن‌یشت‌مان‌په‌روه‌ری‌دا.

گله‌یی ئه‌وه‌شیان دیتته سهر که‌وا ده‌یان سال تپه‌ری به دوا خه‌باتی ئه‌ودا بی ئه‌وه
یه‌کیکی دیکه وه‌ک خۆی له‌ناو کوردا په‌یدا بی خۆ بکا به مه‌شخه‌لی دوهم به‌دوا
چراکه‌ی حاجیدا.

ده‌وجا حاجی قادریک تا له‌ کۆبی بووبی له‌ دژی کاری ناره‌وا راوه‌ستایی و جه‌نگایی،
دوای چوونی بۆ ئه‌سته‌مبولیش بووبیتته ئه‌و پیشه‌واهی نیشتمانپه‌روه‌ری و
کوردايه‌تی که 50 سالیک پيش هه‌نگاوی خۆی که‌وتیتته‌وه ئیتر له‌وه پتر به‌لگه‌ی
چی بپینه‌وه بۆ سه‌پاندنی ئه‌و راستیه که تیکه‌لبوونی حاجی له‌گه‌ل ژيانی ريزی
پیشه‌وه‌ی کومه‌لایه‌تی کۆبی و که‌م و که‌سریکی به‌ خه‌بات و جموجو‌لی هه‌ج
قوناغیک له‌ قوناغه‌کانی عومری نه‌داوه و زیانیکی به‌ گیانی بلیسه‌دار و نه‌سه‌لمین و
سهر به‌ ره‌فزی نه‌گه‌یاندوه.

چارم ناچاره بۆ ته‌واو کردنی وینه‌ی تابلوی ژيانی حاجی و وینه‌ییکی به‌رچاوی
رۆژانی ئیستا که‌مان بپنمه‌وه ناوه‌وه تا له‌ رێگه‌ی به‌ یه‌کدی گرتیشه‌وه راستی
بپه‌گه‌ردی کرده‌وه‌ی حاجی جاريکی دیکه‌ش ساغ که‌ینه‌وه. به‌ چاوی خۆمان دیومانه
گه‌لیک له‌ خه‌باتکه‌ر و شۆرشگه‌ری ئه‌م چه‌رخ و ده‌وره له‌ مالی خزمیکی
ده‌وله‌مه‌ندی خۆی چایه و قاوه‌ی گه‌یراوه، واش بوه ئه‌و ماله‌ هه‌نده ده‌وله‌مه‌ند و
ده‌سترۆیویک بوه په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی له‌گه‌ل شۆرشگه‌ره که نه‌بوه تاکوو
سه‌رزاره‌کیش بۆی بی به‌ عوزری چایه و قاوه‌ گه‌یران. به‌ دوا خزمه‌ت کردنیشدا
وه‌ک هه‌موو ده‌ستوپاوه‌ندیک له‌ نان و خوانی ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ی نۆشی گیانی کردوه.

به‌لای بیرو‌رای منه‌وه له‌م کاره‌دا عه‌ییکی نایه‌ته دی چونکه‌ کاریکی ئاسایی و
ره‌وا‌ی کومه‌لایه‌تی و ده‌ستووریکی بپه‌گه‌ردی به‌یه‌که‌وه ژيانه. به‌لام که به‌نیه‌ت
یه‌کیکی دیکه‌وه دۆستایه‌تی له‌گه‌ل ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سترۆیودا به‌ عه‌یب گه‌را، له
چایه‌ گه‌یران و خزمه‌ت کردن گه‌ری، ئه‌وسا شۆرشگه‌ر به‌و خزمه‌ت کردنه و دوو
لوقمه‌ نانه، خۆی نه‌فرۆشته‌وه و که پێوستی نیشتمانپه‌روه‌ری وه‌یا چینه‌روه‌ری لی
داوا کرد، بی دوودلی کابرای خاوه‌ن سفره و شیلان بۆ هه‌لده‌واسی، به‌لام ئه‌م
گوته‌یه دوو که‌له‌به‌ری گه‌وره‌ی تیدا به‌ قسه‌سازی و فه‌ند و فیلی
ره‌وانبێزی (بلاغه) پر نابیتته‌وه.

یه کهم، ئەو کەسەى دۆستایەتیی دەولەمەندانی لى بەعەیب دەگیرى ئەویش وەك شۆرشگیرە کە قسە و عوزرى وای بە دەستەووەیە و دەتوانى بلى منیش لە کاتى پێویست دەولەمەندە کە دەکەم بە قىمە بە دوا ھەلواسىندا، کە چى لى ناسەلمىنرى.

دوهم، ھەرچەند نىشتمانپەرورەرى و چىنپەرورەرى بکرى بە بهانى ھەلواسىن وەبا ئازاردانى دەولەمەندە کە لەمەدا بپۆھفایى و کەمفرسەتى و درندەییە ک ھەيە نە بەر ھىچ «توجیە» یک دەکەوى و نە بە وشەسازى و رەوانبێژیش دەسرىتەوہ. دەبى لایىک لەو دوو لایەنە نە کرى. یا نانى کابرا نە خورى یا کابراکە ھەلنەواسرى. کۆ کردنەوہى ئەم دوو کارە «متناقض» ھەرگىز دروست نىیە، سەرەرای دروست نەبوونى پێوستیش نىە. ئىمکان ھەيە تەناقوزە کە نەھىلرى لە رى کەم کردنەوہى تىزرى «تطرف» ھوہ.

گیانى شۆرشگیرى و سوودى گشتى و مىللەتپەرورەرى پەکى لەسەر ئەو نەکەوتوہ خواوہن چاکە ھەلواسرى. پیاویک کە بە پى دەستورى کۆمەلایەتى لەوانە بوو خزمەت بکرى با خزمەت بکرى، ھەر بە ھەمان دەستورىش بىر لە ھەلواسىنى نەکرىتەوہ.

بەھەمەحال، حاجى قادر خزمەتى ھىچ دەستروپیوىکى نەکردوہ، بە چوو کایەتیش نانى ھىچ کەسى نەخواردوہ. خوى لە خەلق بەکەمتر نەگرتوہ تا خزمەتبان بکا. لە شىعریشدا ئەگەر بە «تواضع» خوى شکاندبى پەرەو دەستورىکى ئەدەبى کۆنى شاعىرانەى کردوہ. خولاسە لە ھەر لایىکەوہ سەبرى زىان و رابواردنى کۆیە بکەیت و بە ھەر روىکدا ئەم دیو ئەو دیوى بکەیت لە مەردایەتیی بەولاولە تىیدا نادۆزیەوہ.

ئەم تىکەلپوونەى حاجى لەگەل ژيانى دەسەلاتداران سەرەرای ئەوہى کە لە سوود بەولاولە تىیدا نەبوہ لە ھەمان کاتیشدا باى تۆسقالىک پەيوەندى حاجى لەگەل زوربە و زۆرىنەى مىللەتدا کەم نەکردۆتەوہ. بەشى ھەرە زۆرى کاتى خوى وەك فەقیہ کى مزگەوت و بىمالىکى شارە کە رابووردوہ شریتەى بوون و ژینى لەگەل ھى خەلق تىکئالاولە. نەک ھەر ھىندە و بەس بەلکۆو بۆ سوودى ئەو خەلقە یەخەى پیاوى بەدى گرتوہ و درى کردەوہى چەوت وەستاوہ، بۆ خودى خوى ئەوہى بەرزەوہند بى لەو ھەلوەستانەیدا نەبوہ، بە پىچەوانە ئەو ھەلوەستانە ھەموو

بەرژەوهندیځکی حاجی پامال کرده. باسی ئه‌وه‌مان کرد که‌وا به دریزایی ژیانی له کۆیی نه‌بوه به‌خواه‌نی کۆلیته خانووێک وه‌یا هۆیه‌کی گوزهرانی ئاسووده.

بیځگومان به‌رده‌وامبوونی نه‌داری و ده‌ستکورتیی حاجی بۆ خۆی به‌لگه‌ی هیندییه که‌وا له‌به‌ر سروشتی حه‌قه‌هرست و خه‌باتی بیوچانی دژی کاری ناره‌وا ده‌رفه‌تی نه‌بووه بیر له‌ وه‌زعی خۆی بکاته‌وه. دیاریشه‌ ئه‌و هه‌ول و ته‌قه‌لایه‌ی بۆ سوودی میلله‌ت بوه‌ چونکه‌ که‌ سوودی شه‌خسی هانده‌ر نه‌بی بۆ یه‌خه‌گرته‌ی پیاوی به‌د هانده‌ریک نامینیته‌وه چاکه‌ و مه‌سله‌حه‌تی خه‌لق نه‌بی، خۆ وه‌ک سانکۆپانزا و دۆنکیشۆت به‌ خه‌یال و ورینه‌ی پالنه‌وانیفی یه‌خه‌گیری «تاشی با» نه‌بوه.

ئاهمه‌یه‌ پوخته‌ی ژیانی خویندن و فه‌قییه‌تی و گوزهران و رابواردنی حاجی له‌ ته‌مه‌نی جحیلی و سه‌ره‌تاکانی خویندنی له‌ کۆیی که‌وا ده‌ماوده‌م پیمان گه‌یوه، شایه‌دی به‌هیزیش هه‌م له‌ دیوانه‌که‌ی و هه‌م له‌ هاوچه‌رخانی به‌ قسه‌ و نووسین پشتگیری لی ده‌کا.

حه‌زم به‌وه‌ ده‌کرد جوگه‌له‌ییکی «بیانی» بیکه‌تابا ریبازی بزووتنه‌وه و مامۆستاگۆرپی و دۆستایه‌تی به‌ستن و خۆشویستن و رق لێهه‌لستان و جووری گوزهران و هه‌موو لایه‌نیکی ژیانی رۆژانه‌ی حاجی قادری نیشان دابا وه‌ک وینه‌ی فۆتۆغراف یا فیلمی سینهما ئه‌وه‌ی نه‌یتنی و نادیاره‌ له‌به‌ر چاوی ئیستامان بیخستبا به‌ر تیشکی نوێزی نیوه‌رۆ و هه‌موو ئاره‌زۆمه‌ندیکی دلیا کردبا. به‌لام داخه‌که‌م ئه‌وه‌ و نیوه‌ و سییه‌کیشی له‌ ئیمکاندا نه‌یه. هه‌ر مه‌علووماتیکی هه‌مانه‌ پچر پچر و که‌متاکورت و ناته‌واوه.

له‌ هه‌موو بوون و ژین و چه‌ند و چۆنی حاجی دیوانه‌که‌ی که‌ به‌ ناته‌واوی پر له‌ هه‌له‌ پیمان گه‌یشتوه ده‌وله‌مه‌ندترین شوینه‌واریکه‌ لینی به‌جی مایی. به‌راستی مه‌یل و ئاره‌زۆی من له‌ خه‌ریکبوون به‌ باس و تۆزینه‌وه‌ی سه‌ربه‌ مروقه‌وه بۆ ئه‌وه‌ ده‌چی بزاسم ئه‌و مروقه‌ له‌ واقعیی ژینیدا چۆن رهاوه‌ و گه‌شه‌ی کرده‌ و به‌ری گرتوه‌... کام شه‌بۆل هیناوه‌تی و بردوه‌تی، کام سه‌رچاوه‌ رهاوته‌ رووباری گیان و بیریه‌وه‌... له‌ چ هه‌واویک نه‌فه‌سی وه‌رگرتوه‌... دلی بۆ کێ و کوێ رۆیشتوه‌ و به‌چی کراوته‌وه‌.

خۆشی و له‌زه‌زه‌ت له‌ تۆزینه‌وه‌ ده‌رباره‌ی مروف ئه‌وه‌یه‌ به‌هۆی وه‌ده‌سته‌هینانی راستیه‌کان و رووداوه‌کانی ژیانی، گیان بینیه‌وه‌ به‌ر وینه‌ی و گویت له‌ خورپه‌ی

دهروونی بی و ههست به تهوژمی دلی بکهی... بیینی له مندالییهوه بهرهو گهنجی تییهلدهکشی و مووی لی دهرووی و سمیلی قنچ دهبی - که مروقه که پیاو بی - و سهرهتاکه له م کولانه و لهو کهلینه دهکا، خولاسه بیکهیتهوه ئادهمزادیکی ئاسایی وهک ئهوانهی له دهورو بهری خوتن و لابهنی ئاشکرایان هینده زوره نهینهکانیشیان پیوه ئاشکرا دهبن.

بهنیهسهت یهکیکی وههاوه که بیناسیت، چهند وهزعیکی دلشکین دهبی له تهمهنی 10 سالییهوه نهبیینی، تا دهگاته 20 سالییه رهنگه کهسیکی دیکه بی. ئهگهر ههمان میردمندالەش بی له واقعیدا، له ناخی دلی تودا ههو نییه. ده سالی دوورودریژ به ههموو پرووداو و گوزان و نشیو و سارد و گهرمییهوه که له میانی وینهی ناو دلی تو و ئهم گهنجه «خوین و گوشته» دایه، بوه به دیواری له یهکدی جودایی و بیگانهیی¹¹. تا ئاشنا نهییت به گوزارشتی ئهو ده سالی عومری هاوړیکه میاندالیت و ئهو ئاشناییهتییهت پردیکی زیهینی دروست نهکا له میانی ههردوو وینهی مندالی و گهنجابهتی که بهرهو یهکدی بهسهریدا بهههوه و تیکهلی یهکتر بینهوه، وینه و ئهسل، خهبال و مادده وهک دوو کهسی جودا دینه بهر ههست. مروقی مردووش وهک هی زیندوو وایه. تو که خهریکی دیراسهی مروقیکی سهده سال پیش ئیمرو بوویت و قوناغیکی عومریت بو ئاشکرا بو، بهدوای ئهو قوناغهدا پازده سالیکی عومری به نهزانراوی مایهوه ئیتر ئهویش لهبهر چاوی «تصور» وهک دوو تارمایی لهیهکدی جودا خو دهنوتن.

به نمونه دیوانی حاجی قادر بگره و سهیری ناوهړوکی بکه، چ له لانی واتا، چ له لانی دارشتن و چ له لانی بیروباوههوه بی ههر دهلیی دیوانی چهند شاعیریک دهخوینیهوه نهک یهک شاعیر، چونکه شیعهکانی له ههموو رویکهوه بایی ئهوهی هی چهند شاعیریک بن له یهکدی جودان. نه به تهواوی و نیوه تهواویش، ئاگاداری گوزارشت و کهینوبهینی قوناغهکانی عومری حاجیت تا له ری بهیهکدی گرتنی واتای شیعهکان لهگهڵ داخوایی گوزارشاتکه بهتوانیت قهسیده و غهزهلهکانی

¹¹ - تا ئیستا نایابترین نووسینیکم خویندیتهوه دهبرارهی نهگونجانی ژیان له زهرفیکی غهیری ئهو زهرهفی تیدا قالب گرتوه بوه چیرۆکه درێژهکهی «توفیق الحکیم» له ژیر ناویشانی «اهل الکهف».

بکەى بە پلەى يەک لە دوا يەکى پيپليکەيپک و پەيوەندى ناوخويان بدۆزيتەوه. نه
ههچ ليستهيپکى زەمهنيەت بە دەستهوهيه ميژووى هەلبەستنى شيعرە کانت بۆ روون
کاتەوه تا بەهۆى زانيني رپچکە و هاتنى يەک لەدوا يەکیانەوه پيگەيشتن و تکاملى
لەسەرەخۆى حاجى لە شيعرەکانيدا بناسيهوه.

بەراستى کاتيک شارەزا دەبي لە حاجى و ئەدەبى حاجى، کە ميژووى ژيانيشيت
زانيبى و ليستهى زەمهنى شيعرەکانيشت بە دەستهوهيپى چونکە ئەوسا بە تەواوى
خزمایەتى ميانى هەر شيعريک و رووداويک لە ژيانى دەدۆزيتەوه و لە «تخمين» و
هەلسەنگاندن و بەراوردى کردنى دوو بەختى رزگار دەبيت. هەرگيز «تخمين» و
يقين»وەک يەک نابن.

بەداخەوه ئەغلەب شاعيرەکانى سەدەى نۆزەدهى کورد وەک حاجى قادر، نه
لەدايکبوونى شيعرەکانيان و نه زەرفى مادديشيان لە کاتى دانانيان بە سەروسوڤراغە،
بۆيه يە کە ديوانى يەکیان دەخوینێهوه دەبينى بە شيۆهپيکى مەتەلاوى نامەفهوم لە
رووپەرەپيکى ديوانەکەى خەريکى تصوفە لە هى دواى ئەودا کفران دەکا ئەوجا
دەبى بە عاشق، نەختيکى تر شکايەتيهتەى لە دەست کۆلنچ... هۆى ريزبوون لەتەک
يە کدى و دراوسپى هەلبەستەکانيش هەر ئەوهيه دواپيتى قافيهيان، با بليين «ش»
يە يا «واوه».

ئيمە لە لانی خۆمانەوه يارمەتى ئەو ديوانانە دەدەين و دەليين شاعير لە هەموو
باغيک گۆل دەچنى، دەبى ديوانيشى وەک دەستەگۆل واپى، سوور و زەرد و مۆرد
تيکەل بن. بەلام دلخۆش کردن بە گوتهى وەها بيتيازمان ناکا لە زانينى کات و
زەرفى دانانى ئەو هەلبەستانە کە وەک کەشکۆلى دەرويش وان، لە هەموو چيشتيکى
تيدايە...

چاک رپککەوت ئەم کەشکۆلەى دەرويش هاتە بيرم چونکە دەست دەدا بۆ روون
کردنەوهى مەبەس لەو رووهوه کە نەک هەر هەلبەست، بەلکوو کەشکۆلى دەرويش
و کاسەى سۆلکەریش خيکايەتيکى خۆش دەگيرنەوه ئەگەر بزانيان فلانە چشت و
فيسارکە خواردەمەنى لە کام مال و کام جيگەوه تيبان کەوتوون... رەنگە بەمەدا
بتوانين وەک ليستهى چيشتخانە ليستهپيک رپک خەين چيشتى خانەوادهکانى
گەرەکيکى سەرلەبەرمان بۆ بخوينتەوه بۆشمان دەرەکەوى چەند خانەواده

چیشتيان نه داوه به دهرويش و سوالکەر يا له بهر دهستکورتی يا بهرچاو تهنگی يا هەر هۆيه کی دیکه یی.

دهتوانم بلیم له دیراسه ی ژيانی یه کینکی وه ک حاجی یا نالی یا وهفایی وه یا هەر شاعیریکی وه ک ئه مانه که په رده ی نه ناسراوی که وتوته سهر ژيان و رووداو و گوزارشتیانه وه، ده رخستنی نه نیه کانی ژيانیان و جۆری په روه رده بوونی خویان و چاره نووسیان و هۆی بزاونته وه ی هه ستیان بۆ ده برپینی واتای جۆری شیعره کانیان... ئا ئه م لایه نانه گه لیک گرنگترن له شی کردنه وه ی هه لبه سته کانیان چونکه به شی زۆری واتای شیعره کانیان به خویتدنه وه ی ساده ده زانری. خۆ شیعره کانی حاجی قادر ده رباره ی کورد و کوردستان و گیانی کوردایه تی هینده ساده و ئاشکران، مه گه ر هه له له نووسینه وه یان هه بی ده نا له وانن پنیوستان نه بی به شهرح دان و شی کردنه وه، چونکه ده بیته «تحصیل حاصل»، له گه ل ئه مشدا حاجی بۆ خۆی نه ناسراو و بی سه روشوین ده مینیتته وه ئه گه ر به تایبه تی و به وردی خه ریکی وه ده سه ته یانی ئه و چه ند و چۆنیه ی نه بین که حاجیمان پی ده ناسینی.

لیره دا بیگومان مه به ستم ئه وه نیه نرخی هه لبه سته کانی که م که مه وه، چونکه دیاره ئه گه ر نرخی هه لبه سته کانی نه بوایه بیریشمان له ژيان و گوزارشتی نه ده کرده وه، رهنگ بوو ههر ناویشمان نه بیستبا چ جایی ئه وه ی بچینه سهر باس لی کردن و پیوه خه ریکبوونی. مه به ستم ئه وه یه که وا له واقیعه دا شیعره کانی ئه وه نده ی هه ن وا له بهر ده ستمانی و ماناشیان به زۆر ئاشکرایه، ههر ساتیکیش بمانه وئ ده توانین به حینچه یی لیان بکۆلینه وه تا ئه گه ر هی واتا نه زانراویشیان تیدا بی به خه ریکبوون و پرسین و تۆزینه وه و هاریکاری شیعردۆستان واتا کانیان ده برخین، به لام ئه مانه هه مووی و چه ندین هه نده ش له شی کردنه وه ی شیعره کانی بینیا زمان ناکا له ئاشنا بوون به سه رگوزه شتی ژيانی. کاتیک که سه رگوزه شته که شمان زانی، ئه وساش شاره زا نابین له حاجی قادر و ئه ده به که ی ئه گه ر به شیوه یه کی متمان به خش میژوو ی له دایکبوونی پارچه هه لبه سته کانی نه زانین به تایبه تی ئه وان هه لبه ستانه که زاده ی رووداو وه یا زه رفی تایبه تین. له ریچکه ی ئه م نووسینه وه ناوه ناوه ئه م راستیه ت بۆ ده رده که وئ به وه دا که زانینی سه رچاوه ی هه لبه سته تیک چ روحیک ده خاته بهر هه لبه سته که وه و ده ی کاته وه به هه ناسه و فرکه ی ده ماری حاجی.

چەند خوشە رابردووی لە دەست چوو، لە رێی ژيانندنەوهی بیرەوهەری یەکیکی وەك حاجی سەر لەنوێ بیھێنەوه سەر شانۆی ژيان و دووبارە گیانی بخەبەوه بەر، مێژووناس كەم وایە بەوه رابگا مێژوو بکاتەوه بە چیرۆکیکی زیندووی سەر شانۆی رۆژگاری ئیستاكه. لەبەر فرەوانی مەوزووعی پێوهخەریكبوونی ھەر ھێندە پێ دەكرێ گوزارشتەكانی گۆرستانی مێژووت بۆ بگێرێتەوه، رېكخستن و نیشاندانی رابردوو وەك فلیمی سینەما کاری ھونەرمەند و نووسەر و چیرۆكنووس و شانۆگەرییە.

بەینیكە لە خوێندنەوهی كتیپ و نامیلکە و گوتار دەربارەى ئەدیب و شاعیر، وەیا دەربارەى ھەر مەوزووێك بێ، مەیلی ئەوهم داناوە نووسەر لێم بێ بە مامۆستای فیرگەى ناوەندى و بەنسیبەت ئەدیب و شاعیرەوه ھەر ھێندەم شناسایی بۆ پەیدا بکا نموونەم بۆ بێنیتەوه لە جۆرى بەرھەمیان و بە خێرى خۆی پێم بلێ ئا ئەمە دیندارییەكەى و ئەمە حەقەپرستیكەى و ئەمەش بانگھێشتەكەى بۆ ئازادى و ئەمەش نازانم چییەكەى. دیراسەى ئەدیب و شاعیر كە ھێنانەوهى نموونە بێ لەو بەرھەمى ھەبەتێ ئەوا سەدى حەفتا و ھەشتای ئەركى دیراسەكە دەچێتە ئەستۆی ئەدیب و شاعیرەكە خۆی، سەدى بیست و شیش كە دەمێنێتەوه بۆ ئەركى نووسەر، لەوانەى بەشێكى زۆرى بێ لزووم بێ و بەو مانایە كە شتی ئەوتۆن بەر لەو نووسەر خۆی پێوه ماندوو بکا خەلقیش زانیویانە.

بەلێ وا دەبێ بەرھەمێك شیعەر یا پەخشان بێ جوانییەكی لە واتا نھێنیەكانیدا دەبێ و زانیانیان زاخاوى مێشك دەدەن و دل دەكەنەوه بايى ئەوہى كە زانینى جۆرى تفاعلى ھونەركار لەگەل سروشت و دەورووبەرى خۆى سوود دەگەيەننى بە خاوەن دیراسە وەیا خوێنەر. ھەلبەت لە حالى وەھادا شى كردنەوهى نووسین و ھەلبەست و كاری ھونەرى لە خودى خۆیدا و بێ تێبینى زانینى مێژوو و زەرفى بەرھەم ھێنانیان بايەخێكى گەورەى دەبێ، لەوانەى دەرخستنى واتاكان ھێندە جوانى دەرېخن پەكی لەسەر ئەوہ نەكەوێ ناوى خاوەنەكەش بزانرێ، وەك ئەوہى لیرەییكى زێر بدۆزیوہ و ناوى خاوەنى تورپرەكەى نەزانى. لیرە ھەر لیرەى. بە میسالى دەلێم زۆر لە شیعەرەكانى شاعیرێكى وەك نالى لەو بابەتەن. تۆ بزەنە مانای ئەم دێرە شیعەرە چىە:

نەقشى دوو مووۋى بە دوو پرووۋى دەبىتتە عەببى شەيب

ئايىنەكە پرووپاكىيە پرووناكىيە نوور و «شمط»

گەردنت ئازاد بى زانىنى كات و زەرفى ھەلبەستنى... من ھەر ئەوۋەندە تېيگەم
«ئەلبېر كامى» لە كىتپەكەي «ئەفسانە سىزىف» چ دەلى ئەوۋى لانى كۆمەلەپەتى
و چاكە و خراپە و «ھونەر بۆ ھونەر بۆ گەل» و كات و زەرفى دانان و ھەرچى
دىكەي سەر بەم كىتپەوۋە ھەيە لە بىر خۆمى دەبەمەوۋە... ۋەك ئەمىش زوربەي
نووسىنى وجودى و رەمزىيەكان و وىتە و پەيكەرى سوريالىستەكان. بەلام بە
جۇرىكى گىشتى و لە غالبى حالدا نرخی نووسىن لە بارەى مروۋى ھونەركار و
نووسەر و بوۋىز لەوۋەدایە زەرفى ئاوسبوونى مېشك و ھەست و نەفسى بە واتاينەكە
لە بەرھەمەكانىاندایە ديارى بخرى و رايەلى ئەو قوماشەي كە بەرگى بوتى مەعنای
لى ھۇندراوۋەتەوۋە ھەلوۋەشى و بگەرپتەوۋە بۆ ماددەي ئەسلى دەوۋا ئەو ماددەيە
كەتان بى يا لۆكە يا ئاورىشم.

شاھكارىك كە بېتتە نمونەي نزىكە دەستى خويئەرىكى كوردى عىراق بۆ ئەم
مەبەستەي تازەي خستەم پروو كىتپەكەي «عباس العقاد» بە ناوئىشانى «ابن
الرومي: حیاتە من شعرە» كەوا چل سالىك دەبى نووسىوۋەتى و كاتى خۆي لە ناو
ئەدىبىندا دەنگىكى زلى دایەوۋە. بەراستى ئەگەر ئىمکان ھەبى و ھېزى مېشك و
قەلەم يارمەتى بدا، ساغ كەردنەوۋە و لىكۆلینەوۋە و پروون كەردنەوۋە وا دەبى كە
«عقاد» لەو كىتپەدا كەردوۋەتى. نەبېتتە ناشكرى سەردەمىك نووسىنى كوردى
ھەربۆيە دەشیا بېتتە كۆرى خويئەوارانەوۋە چونكە مەتەل گوتەنى كە مەلا نەبى
كەلەباب دەبېتتە بلاقاسم.

زۆر بە خۇشەيەوۋە دەلىم لەو 10-15 سالەي دوايىدا نووسىنى رېكۆپىك و دەولەمەند
بەرادەيىكى دىگوشاد بىلاو دەكرىتەوۋە و ھىندەي تا ئىستا خراوۋەتە بازارى
رۆشنىرىيەوۋە لىي دەوۋەشپتەوۋە بىي بە سەرەتاي ھەنگاوى راست و دروست بۆ
گەشتىكى پىرۆزى بەرەو پىشەوۋەي كوردەوارى لە جىھانى خويئەوارىدا. نەبوونى
نووسىنى قال و دەولەمەند لېرە پىشەوۋە ئەنجامىكى ئاسابى ۋەزەي كورد بوو كە
ئەم فەردەي مەلای گەورە بە چاكى وىنەي كىشاوۋە:

هه‌والی کورد و کوردستان ده‌پرسی؟ ولاتی چۆل و قه‌ومی ڕووت و برسی

ژماره‌ی هه‌موو دانیشتوانی کوردستانی عێراق نه‌ده‌گه‌یشته سه‌ر ژماره‌ی شارێکی مامناوه‌نجی و به‌قه‌ده‌ر ڕاسته شه‌قامێکی مه‌یله‌و قه‌ره‌بالغی یه‌کیک له‌ شاره‌ چالاکه‌کانی ئه‌وروپا خۆینه‌ری کتێبانی تیدا نه‌بوو. تیکرای سه‌رمایه و سامانی کوردیش به‌قه‌ده‌ر سه‌رمایه‌ی کۆمپانیاییکی زلی ڕۆژئاوای پیک نه‌ده‌هینا. ئیتر له‌ کۆیوه نووسینی قوول هه‌لقوولی و له‌ کۆیوه ژماره‌ییکی ئه‌وتۆ له‌ خۆینه‌واران بێنین چاهمه‌نی کوردی به‌ڕیوه‌به‌نه‌؟ قسه‌م لیڤه‌دا بۆ تیکرای وه‌زعه‌که‌یه‌ ده‌نا وا بوه ناوناهه‌ نووسینی نرخدار له‌ هه‌لبه‌ست و په‌خشان ب‌لاو ده‌کرایه‌وه. بێگومان ئه‌م تاقمه‌ نووسینه‌ نرخ خۆیان پێ ده‌دری ئه‌گه‌ر ئیم‌ڕۆش نه‌بی له‌ دوا‌ڕۆژیکی نێزیکدا.

له‌به‌ر تاوی گیانی تازه‌ی پر «جدیه‌ت» ی نووسینی کوردی و به‌هۆی مه‌یلیکی شه‌خسی خۆم بۆ وردبونه‌وه له‌ نووسیندا و سه‌باره‌ت به‌ گرنگی شه‌خسیه‌تی حاجی قادر و پایه‌ی به‌رزگی له‌ گیانی نیشتمانپه‌روه‌ری کوردایه‌تی، سه‌ره‌رای ئه‌مانه‌ش هه‌مووی له‌به‌ر ڕیزگرتم له‌ خۆینه‌ری کورد که‌وا له‌ پله‌ی ساده‌یی و عاتیفی سه‌رکه‌وتوه و به‌ شانازییه‌وه ده‌وری هه‌رزه‌کاری (مراهقه) ی سه‌قافی تیپه‌ر کردوه، ئه‌م نووسینه‌م بۆ ڕواڵه‌ت و چاویلکه‌ریش بێ ڕیش و سمبۆلیکی «وقار» ی به‌ ده‌م و شه‌ویله‌یه‌وه به‌ستوه و چاویلکه‌ی ئوستادی خواستۆته‌وه و وه‌کازیکی کاملی به‌ ده‌سته‌وه‌ گرتوه و به‌ ته‌کاندان و پشوو خواردنه‌وه سه‌ره‌و هه‌وراز که‌وتۆته‌ ڕۆیشتن له‌ ڕیبا‌زی سوارچا‌کاندا.

تا ئه‌م هه‌له‌سته‌ی نه‌فه‌س هه‌لکێشانی هه‌سانه‌وه، به‌پێی ده‌سه‌لاتی ته‌عبیر و یارمه‌تی که‌ره‌سته‌ی نووسین و لیکۆلینه‌وه، له‌ ده‌وری مندالی حاجی قادره‌وه هه‌لکشان بۆ سه‌رده‌می فه‌قییه‌تی و ڕا‌بواردنی ڕۆژانه‌ی له‌ کۆیی. له‌ چه‌ند کولانه‌ و ڕۆشنه‌ییکی ئه‌خباری حاجی قادر و وه‌زعی کۆمه‌لابه‌تی و ئابووری سه‌ر به‌ سیاسه‌تی ئه‌وسای کۆیه‌وه، بای پێوستی مه‌وزووع، شه‌وقیکی ناوه‌کی (داخلی) مان خسته‌ زه‌رفی بوون و ژیان و په‌له‌فه‌ری سه‌ره‌تای گه‌نجایه‌تی حاجی.

بېنگومان چەندىن جار زياتر له‌وهى تا ئىستا من به‌يانم كرد پېويستمان به پروون كړدنه‌وه و ليكولېنه‌وه هه‌يه بۆ يه كدى گه‌باندنه‌وهى دوو كه‌وانه‌ى ده‌ورى باسه‌كه‌مان تا بېنه جغزىكى ته‌واو و باوه‌ش به هه‌موو راستى و واقىعى ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا بگرئ. به‌لام داخه‌كه‌م له وه‌زعى ئىستاكه‌ى خۆم و گشتيدا هه‌ر ئه‌وه‌نده ئيمكان بوو. گه‌ليك به‌ره‌ه‌لستى بى عه‌لاج له لانى شه‌خسى و ماددييه‌وه هاتوونه به‌ر هه‌نگاوم و رېيازى بزووته‌وه‌ى به‌ستوه. بى ئه‌وه شه‌رح بده‌م ده‌لېم جاره‌هاى جار وابه‌وه له سفت و سو‌ى زه‌رفىكى تايبه‌تى كه تيدا ژياوم وشه له‌سه‌ر نووكى خامه وشك بوه وه‌ك فرمىسكى قه‌تيس ماو... له هه‌ندى باريشه‌وه هه‌لكه‌وتى سياسى و كۆمه‌لايه‌تى ئيمرو‌ى ولاته‌كه‌مان مه‌وداى لى كورت كردومه‌وه به‌ جوړىك نه‌توانم جله‌و بۆ خامه شل كه‌م تا له گوږه‌ى توانايى خوى هه‌نگاو هه‌لېنى. به‌و ئومېده كه له وه‌زىكى له‌بارترى دواړوژدا بتوانم هه‌ندى كه‌موكوړى نووسينه‌كه‌م بېرم چاو له عه‌يبى خۆم ده‌پوشم و به‌ ناچارى دىخه‌مه پشگوى و به‌ره‌و پله‌يىكى نو‌ى ژيانى حاجى سه‌ر ده‌كه‌وم له دواى ده‌ورى سه‌ره‌تاي فه‌قييه‌تى و پروژانى گه‌نجايه‌تى له كويى.

كو‌تايى ئه‌م قوناغه له عومرى حاجى قادر به سه‌فه‌ره‌كه‌ى باله‌كايه‌تى و له‌ويوه بۆ كوردستانى ئيران دى.

ره‌نگه پېويست به‌وه نه‌بى بلېم، سه‌فه‌ره‌كه‌ى بۆ مه‌به‌سى خويندن بوه نه‌ك تىجاره‌ت وه‌يا سه‌يران وه‌يا گوزه‌ران وه‌يا هه‌ر مه‌به‌ستىكى دىكه كه به‌ بىرى مرؤفدا دى.

گه‌شتى گه‌رمين و كو‌يستان و خواروژوورى فه‌قى كورد بۆ نيازى خويندن ديمه‌نىكى زنده به‌رچاو و پر جموجو‌لى ده‌ورانى له‌مه‌وپيش بوو. ئه‌م گه‌شته تا 20 ساليكىش له‌مه‌وبه‌ر به زو‌رى ده‌ديترا هه‌رچه‌ند ئه‌وساش به‌ينىك بوو ده‌ستى كرده‌بو به‌ كزبوون و كه‌مبوونه‌وه. لزووم نايينم بكه‌ومه سه‌رباسى هو‌ى ئه‌م كزبوونه‌ى خويندنى فه‌قييه‌تى و خويندنى مزگه‌وت. به‌نيسبه‌ت حاجى قادره‌وه وه‌ك خويندنى سه‌ره‌تايى و ناوه‌ندى و كو‌تايى فيرگه‌كانى ئيمرو‌يه به‌نيسبه‌ت قوتايى ئه‌م چه‌رخه.

له گهل ئه مه شدا، واته هه رچه ند باسی فه قیه تی و گه شه ی جارانی و کز بوونه وه ی ئیستا که ی به یوه ندی راسته وخۆی له گهل باسی حاجی قادر نه یی، لایه نیکی «جغرافی» له گه شت و گه رانی کۆنینه ی فه قیه یانه ی تیدا بوه. ئیمه که خه ریک بین باسی حاجی بکه ین وه ک به که م چرای نه ته وایه تی، ره وایه چا و بنوقینین له دیاردانی تارمایی ههستی نه ته وایه تی له گه شتی فه قیه یان به هه موو لایه نیکی کوردستاندا، هه ر نه یی له بهر ئه وه که حاجی خۆی فه قی بوه و گه شتی به چه ند هه ریمیکی کوردستاندا کردوه بۆ خۆیتندن.

ده با بزانی ئه م لایه نه ی «جغرافی» و را گه یاندنی ههستی نه ته وایه تی تیدا چۆن بوه؟

هه ر وه ک گه شته که ی حاجی قادر بۆ باله که تی و کوردستانی ئیران بوه، نه ک بۆ ناو تورک و عه ره ب و فارس، زوربه و زۆرینه ی گه شتی فه قیه کانی دیکه ی کوردیش هه ر له به راویز و سنووری کوردستاندا بوه، واته «جغرافیه» ی گه شته کانیان به تیکرای نه خشه ی کوردستانی کیشاوه هه رچه ند سیاسه تی نیوان ده وله تانیش خۆی نه ناس کردی له وه نه خشه و سنووره.

بیگومان بوونی بزووتنه وه ییکی بۆ خوتته و پیلانی فه قیه یان له هه موو خاکی کوردستاندا و به جۆریکی دائیمی و به قه له بالغی و له سه ر ئه رکی خه لقه که ی کورده واری، به لگه ی بوونی گیانیکی ئاشنایی و خۆیا به تی و یه ک مالییه، ئیمکان نییه پهیدا بووبا ئه گه ر خه لقه که و فه قیه کان هه موویان کورد نه بان و هه ستیان به و «یه کبوان» نه نه کردبا. هه ست به «کوردبوان» کردنیش له م «میوانه تی» فه قی و «خانه خویه تی» خه لقه که ئه وه نده به هیز بوه سنووری نیوان قه له مره وی ئیران و عوسمانلی نه یه توانیوه هه سته که که رت کا. ته نانه ت که هه ردوو ده وله ت شه رپشیان له گهل یه کتر کردوه فه قیه ی ژیر دهستی عوسمانلی هاتوچۆی خۆیتندی هه ر کردوه بۆ ناو کوردی به ردهستی ئیران و به پیچه وانه وهش. هه ردوو ده وله تیش له لای خۆیا نه وه به جۆریکی واقعی بیده نگ و بگه ر به رده دانیان به و «کوردایه تی» به دا هیناوه و لێی بیده نگ بوون.

جیی خۆیه تی لێردا بەلگهییکی نووسراوی میژووێی بخه مه بهرچاوی خۆینه ر کهوا وه ک ئاوینه دیمه نی ههستی نه تهوایه تی ده داته وه له خۆینه نی کۆینه ی نیوان فه قیانی کورد. فه رموو له گه ل مندا، خۆینه ری کورد، وه قفنامه ی حاکی بابان «عه بدولرهمان پاشا» بخۆینه وه کهوا به سه ر کتیه ده ستنوو سه نایابه که ی «صحیح البخاری» یه وه نووسراوه له سال ی 1211 ی کۆچی واته 177 سال پێش ئیمرو، که ئه وسا هیشتا کوردی گوته نی، له کدوله ی ته ریشدا فه لسه فه و فیرگه و پارته ی سیاسی نه هاتبوونه ناوه وه خه لقی فیری کوردایه تی بکه ن. کوردایه تییک هه بووی و کرابی به شکلیکی ئاسایی و عه فه وی له دل و ده مار و ده روون و خوین و میشکانه وه تین و تاوی خۆی داوه ته وه. له دوا ی پێشه کیه که ی وه قفنامه که ¹² ئه مه ده خۆینه ته وه:

«فها انا قد وقفت ذلك الكتاب وقفا صحيحا شرعيا على العالم الرباني و العارف الصمداني ملا عبدالرحمان الجلي ثم على اولاده الذكور الأفقة ما تناسلوا بطنا بعد بطن ثم على اولاد اخوته الاعلم ماتو الدوا ثم على عشيرته الاعلمين ثم على العلماء الذين كانوا في ناحية كردستان من الموصل الى بغداد و سنج و جعلت ثوابه هدية وتخفة لضريح افضل الكائنات و خلاصة الموجودات عليه افضل الصلوة و اكمل التحيات رجاء ان يشفع لي يوم العرصات و جعلت مثل ثوابه تحفة لروحي و والدي و اخي المرحومين انا الراجي عفو ربه الكريم عبدالرحمان پاشا.»

مۆری

عه بدولرهمان پاشا

¹² - زهنگۆ کراف ی وه قفنامه که له یه که م ژماره ی گوڤاری «کۆری زانیاری کورد» دا بڵا و کرایه وه، له م نووسینه را بۆ گوڤاره که گوێزرایه وه.

وینہی وهقنماہ که

سَمِعْتُهُ مِنَ الرَّجُلِ الْخَبِيرِ الْحَمِيدِ الرَّافِقِ الْعَلِيَّاتِ الرَّحْمَنِاتِ الْعُلَمَاءِ الْكِبَرِ الْجَبَرَاتِ لَمَّا قُلْتُ
وَالسَّلَامُ عَلَى سُلَيْمَانَ بْنِ أَبِي رَجْحٍ الْبَنَاتِ وَآلِهِ الْبُزْجَاتِ وَالْعَالِيَةِ أَصْحَابَةِ الْغَيْبِ حَانِدًا عَبَسَ
السَّقْفِيُّ بِمَعَالِيهِ لَا يَنْفُتُ أَتَابُكَ فَلَمَّا انْعَمَ اللَّهُ عَلَى بَنِي حَمَلَةَ مِنْ أُمَّةٍ مَكَانَ عِلَّةِ

عائمة، لإيمانها بالثباتين وسببا لنظام الكونين شعاعا للفتح في تلوحيمة
الكتب بعد كتاب الله المحدث، ثم كتاب صحيح البخاري الذي لا
عليه يقف العلية فقال إن من طلق على شيخه أو شاعرا أو إماما
ما لم يكن حجة في فاعله، ولم يأت بها إلا التذقق للثبات

لَقَدْ أَجْمَعْنَا شَيْئًا عَلَى الْمَلِكِ الْأَعْلَى وَالْعَالِيَيْنِ الْقَدَمِ الْمَلِكِ الْمَلِكِ

شَرُّ عَلَى إِلَّا الذُّكُورَ لِقَعْرِهَا لَافِقَةً مَا تَسْلُو بَطْنًا بَعْدَ بَطْنٍ ثُمَّ

عَلَى الْعَالَمِينَ إِخْوَانًا مُتَعَاوِدِينَ

مَشْرَعُ الْعُلَمَاءِ الَّذِينَ كَانُوا نَاحِيَةَ كُرْدِ سَتَانِ مَرْدَ

لِلرَّحْلِ الْيَغْدَانِ سَلَجٌ وَجَعَلَتْهُ

هیتیت و حقہ فیضیہ الخضر الکاتب

وخلاعة التجردات

عَلَيْهِ أَفْضَلُ الْعَمَلِ

وَجَاءَ

أَنْ يَشْفَعَ لِي يَوْمَ الْقَرَارَاتِ وَجَعَلْتَ هَذَا غَايَةَ حَقِّكَ لِرُوحِي وَإِلَيْهِ وَاحِي الْحَقِّ مَعِينُ أَنَا الرَّاجِي عَفْوَهُ الْكَرِيمِ

عَبْدُ الرَّحْمَنِ بِأَمْرٍ

وینہی وقفنامہ کہ

وهك لیته وه دیاره وه قفنامه كه ره چاوی قهله مرهوی بابانی كرده، له كوردستانی گه وره هه ر هیندهی گرتوته باوهش كه په یوهندی نژیکی ههیه له گهله حوكمداری بنه ماله ی باباندا. باوه ر ده كه م یه كیک له هوی تهسك كرده وهی سنووری وه قفنامه كه ئه وهیه كه خاوهنی كتیپ «عه بدولر حمان پاشا» ره وش ی كتیبه كه ی بوه و ویستووه تی بكه ویتته دهستی زانای وه ها كه ئیمكان هه بی بزانی گه وره ترین زانایه له وه هه ریمه ی كورده وارییه ی دیتته بهر چاوی دانیش توانی بابان و كوپی، كه هه ریم زور فره وان بوو دهست نشان كردنی مه لایك بو كتیبه كه وه زه حمهت ده كه وی،

به هه مه حال من له وه دا ره خنه له عه بدولر حمان پاشا ناگرم و توهمه ی ناوچه په رستی به پال نادم. بو ئه وه بهسه له رۆژگاری خۆیدا بیری له وه لایه نه ی «كوردستان» ه كردیتته وه له كارینكا كه به چكه و شیرمزی ئایینه. له دهر برینی تیپینی دهر باره ی په راویزی وه قفنامه كه هه ر ئه وه ندم مه بهس بوو كه بلیم مه ساحه ی نه خشه ی كوردستانیک كه خویندنی فه قییه تی ده یكیشا زور فره وانتره له نه خشه ی وه قفنامه كه چونكه هه موو كوردستانی گه وری ده گرتته وه. به لام ده بی ئه وهش بلین نه خشه ی وه قفنامه كه ئه گه ر تهسكتریش بی قهله میک كیشاوه تی كه دلخوازه و ئیراده ی خاوه نه كه ی ویستووه تی بیكیشی، وهك نه خشه ی عه فه وی و تیکرای خه لقه كه نیه به میللهت و فه قییه وه كه هه ر «راگه یاندنی حال» ی لی ده خوینتریتته وه.

پوخته ی قسه لی ردها ئه وهیه هه ردوو نه خشه، هی وه قفنامه كه و هی تیکرای كورده واری، بو خویان و بو ئیمهش جیگه ی شانازییه و له گه لیک هه لوه ستدا وه رامی ئه وه كه سانه ددهاته وه كه حهز به وه ده كه ن لیتره به پیشه وه بیری بیری ههستی نه ته وایه تی و گیانی كوردایه تی وجودی نه بووی. وا ههیه ئه وه كه سانه كورد نین، له زه مینه ی دوشمنایه تی كورده وه حهز به و ئی فلاسه روو حیه ی كورد ده كه ن، هه شیه بوخوی كورده، رهنگه مه بهسیشی دوشمنایه تی كورد نه بی به لام به هوی داخوازیی تابیه تی باوه ری خوی نه بوونی گیانی نیشتمانیه روه ری له نیو كوردا زیاتر حهز لی ده كا، چونكه نه بوونی ئه وه گیانه باشت ر ده گونجی له گهله باوه ره كه و ئامانجی باوه ره كه ی.

تیپینییه کی زور گرنگ ههیه له باوه ری بوون و نه بوونی گیانی كوردایه تییه وه ئیره هه موارترین جیگهیه بو باس كردنی و ناشی لی لادم، گوته ییکی یه كجار

پەرسەرنەندوو ھەيە دەلى بزووتنەو ھى كوردايەتى كوتەكى حازر بە دەستى
ئىمپىريالىزم و خويتمزى و كۆنەپەرسىيە لە رۆژەلاتى نيزىكدا. ئەم گوتەيە چەندىن
سەرچاوە دەليتەو، ھىندەش لە يەكدى دوورن شتىك نىە كۆيان كاتەو ھەگەر
دووشمانىەتبان بۆ كورد. شۆقىنى لای راست و شۆرشيگىرى لای چەپ بە نۆرە
بارەھا ئەم گوتەيان كوتاوتەو.

كاويژكەرانى ئەم بەند و باو دەيى خۆ ماندوو كەن تا بە چەشنىكى نيە
خويئەوارەش بى، تەوحيەيك پەيدا كەن بۆ تاوانبار كردنى وەقفا ھەكەى
عەبدوررحمان پاشا. چونكە ئاشكرايە 177 سال پيش ئىمىرۆ ئىمپىريالىزم ھەك ئىستا
لە كاردا نەبوو تا بكرى بە ھاندەرى پاشايىكى بابان كە لە رىي گيانى كوردايەتییەو
خوى بكا بە كوتەكى دەستى ئەو لە دزى بزووتنەو ھى ئازادىخواز كە ئەوسا ھىشتا
بەو ھەلد نەبوو.

رەنگە ھەندىك لەو كاويژكەرانە كە ناوناو بۆ مەبەسى تابىەتى خويان بە روالەتى
دەستەو دامانى ئايىن دەبن، كويژەرپىەك پەيدا كەن بۆ ھىرش بردن بۆ سەر
عەبدولرھمان پاشا و وەقفا ھەكەى بەو ناو، كە ئەوسا بىرى ئەوتويى لە دزى
«يەكەتیی ئىسلام» بو، بەلام تارمايى ئەم توھمەيە بۆ تروكەييكيش لەبەر تيشكى
راستى ناوەستى. ئەوان غىرەت كەسانەى روالەتیی ئايىن، لە دوو سەرەو ھەساخەتەيان
دەردەكەوى:

يەكەميان ئەو ھەيە بە درۆش بى، فرمىسكىك ھەلئارپىژن بۆ مالویرانى كورد بە
دەست «يەكەتیی ئىسلام» ھەو، كە خەلافەتى عوسمانى نویتەرى بوو.
دوهميان ئەو ھەيە كە ھىرش نابەنە سەر ھىچ بزووتنەو ھىكى غىرى كورد لە دزى
ئەو «يەكەتیی» يە، بەپىچەوانە، پىي دەلین بزووتنەو ھى ئازادىخواز.

پەنا بردن بۆ ئايىن لە دزى كوردايەتیی كە خزمەتى ئەم تاقمە ناكە ديارە بە ھىچ
جۆر خزمەتى ئەوان ناھەزانەى كورد ناكە خويان لە دزى ئايىنەو بە دوا ئەو ھەدا
دەگەرپىن لە ميژووى كۆن و تازەدا بزووتنەو ھى پشت لە دىن بدۆزەو.

من كە ئەمانە دەليم ھەر لە بىرمە وەقفا ھەكەى پاشای بابان بە ورتە و خەون و
خەيالىش ناچىتە ريزى دژكارى لە عاست ئايىندا. چەند سەيرە بەلگە بيئەو ھەو بۆ
ئەو كە نووسىنەو ھى كىتیبى «صحيح البخاري» كە لە دوا قورئانەو دى و بە

نیازی نزیکبوونهوهیه له خوا کاریک نه‌بوه دژى دین بى... دهک هه‌زار له‌عنه‌ت له سیاسه‌تى دوور له واتای ئینساف و مروّفايه‌تى.

وهى که ناخۆش و جگه‌رسووتنه‌ئەندامى میلیه‌تیکى ژیر چه‌پۆلک و بیده‌سه‌لّات بیت، له بن دیواری «مسجد الاقصی» خۆت به کوشت بده‌یت پیت ده‌لّین «شعوبی»، له ناو مالّی خۆت به‌رگری داگیرکه‌ر بکه‌یت پیت ده‌لّین خزمه‌تکاری بیگانه، دۆستی رۆژاوا بیت - ئەگه‌ر به دۆست قبول کا - کلکی ئیمپریالیزمیت، سه‌ر به رۆژه‌ه‌لّات بیت - ئەگه‌ر لیت گه‌رئ شویتى که‌ویت - بیدین و «اباحی» و پروخینه‌ریت... شۆرش بکه‌یت فیتنه‌چیت، بوه‌ستیت و خامۆش بیت واوه‌یلا بۆ رۆژگارت.

خۆ هه‌ر ده‌لّی گالته به شه‌خسى خۆت ده‌که‌ن که‌وا له کتیب و ده‌ستوورى ئەساسى و ناو ورگ و ریخۆله و هه‌ناوى فه‌لسه‌فه و نه‌زرییه‌شدا ده‌نووسن براهیه‌تیی و وه‌کیه‌کی و مافی چاره‌نووسى میلیه‌تان و نازانم چى. به تهره‌به ده‌رده‌که‌وى میلیه‌تیک چى ده‌بى باببى عه‌یبى نایه‌ته سه‌ر، ئەگه‌ر لایه‌نیکیش جنیوى بى بدا لایه‌نیک پێیدا هه‌لده‌لّی، له هه‌موو حالانیشدا که هیز و ده‌سه‌لّاتى هه‌بوو جیهان سه‌رانسه‌رى ده‌بیته‌خوازبینى کارى، به‌لام تاوانى گه‌وره‌ی بى شه‌فاعه‌ت و به‌خشین... عه‌یب و ئابرووچوونى دونیا و قیامه‌ت بیده‌سه‌لّاتیه. که بیده‌سه‌لّات بوویت ئەو دۆسته‌ی به‌درۆ بۆت ده‌گرى، چه‌ک ده‌فرۆشێ به‌و دوژمنه‌ی ده‌تکوژى. قسه‌ی راستى بى په‌رده و کینایه‌ت ئەوه‌یه میلیه‌تیک که هه‌سته‌ی به‌خۆ نازینى کرد و ده‌مارى مه‌ردایه‌تى جوولا هه‌ول ده‌دا ده‌سه‌لّات په‌یدا کا... به‌دوا په‌یدا کردنى ده‌سه‌لّاتدا ئیتر رێ نای مه‌رحه‌باى دۆست و دوژمنى راست و درۆ بداته‌وه... ئەمه ده‌لّیم بۆ دلى ئەو خۆش باوه‌رانه‌ی عاشقه‌ مه‌رحه‌بان.

گه‌شت و خویتدننى فه‌قییان، جگه له ئیسپات کردنى هه‌بوونى گیانیکى نه‌ینى کوردایه‌تى خزمه‌تیکى یه‌کجار گه‌وره‌ی «بوونى قه‌ومى» کوردیشى کردوه. خۆت ده‌یزانى هه‌موو فه‌لسه‌فه‌ییکیش ئەوه راده‌گه‌یه‌نئ تاکوو په‌یوه‌ندى ماددى و مه‌عنه‌ویى له ناو میلیه‌تیکدا به‌هیز و زیندوو بى ئەو میلیه‌ته‌هه‌ست به‌بوونى خۆى ده‌کا. خۆ ناسینه‌وه‌ی به‌تینتر ده‌بى. ئەوه‌ی راستى بى، به‌لاى باوه‌رى منه‌وه، سوود و به‌رژه‌وه‌ندى «مشترک» و بیره‌باوه‌رى «مشترک» باوک و دایکى هه‌سته‌ى گشتى «مشترک» ن. به‌میسال ده‌لّیم، زمان بۆیه ده‌بیته‌هۆى براده‌رى له میان دووکه‌سى

«هەرگیز يەكدى نەدیتوو» لە ولاتیکی بىگانهدا، چونكه هەردوو يان لە شتىكى خۆشەويستدا دەكا بە «شريك». نامەوى، ريشم نيه، ليرەدا ئەسلە باسە كه بەجى بىلەم بۆ لاباسى ھۆيە زلەكانى كه مەروڤ لە يەكدى نزيك دەكاتهو وەيان دووريان دەخاتەو وەك «رەنگ، دين، رەگەز، چين، بەرژەوهند، دوشمنايەتیی، مەترسى مشترک، فەلسەفە...» و چۆن ئەو ھۆيانە بە نۆرە وەيا بە پى داخوازی ھەلکەوت دەبن بە يەكەم و دوەم، وەيا بە جارێ خۆ دەشپرنەو، چونكه دەريای بىپايانى ئەم سەرەباسانە چەندىن كەشتيمان لى ژير ئاو دەكا بەر لەوہى بگەينە ئەوہەرى، بۆيەيە لى بىدەنگ دەبم بەناچارى، وەك ئەمانەت دەيخەمەوہ كه شكۆلى زانستى ميژووى گشتى و دەگەریمەوہ بۆ زنجيرەى باسەكە.

بەنيسبەت كوردەوہ چونكه كيانىكى سياسى نەبوہ كۆى كاتەوہ سەر يەكتر و لە رى دەسلەتى «ميرى» يەوہ پەيوەندى سەقافى و ئابوورى و كۆمەلەيەتیی ھەموو لايبكى گەل و ولاتەكەى بەيەكەوہ بىسەتتەوہ و بەرەو باوەرپكى گشتى يەكگرتوويان بيا، تا بلى پىوستى بوہ بە بوونى پەيوەندى «خۆرسك»ى ئەوتۆ نەيەلى خەلقەكە يەكدى فەرامۆش بكەن. دەتوانم بلىم ھاتوچۆى كۆچەرى كە لە خودى خۆيدا ديمەنى ژيانىكى سەرەتايى و دوورە ژيارە (حضارە) سوودى ئەوہى ھەبووہ بە درىژايى كات كوردەوارى ئەمدىو و ئەودىو سنورى نىوان دەولەتان بەيەكەوہ بلكينى با بەشپوہيىكى ناكام و ناپوخت و لە پەراويزى روويو (مساحە) يكى تەسكىشدا بى، چونكه كە پەيوەندى كەم بوو، كەمىك پەيوەندى دەكا زۆر.

ماوہى درىژە پىدانم نيه بەو باسەى چوندوچۆنى ئەو پەيوەنديانە كە كوردى بەيەكەوہ بەستوون و ھەستىكى «مشترک»ى بۆ دروست كرددوون و كاميان لە گرنگيدا پيش كاميان دەكەويتەوہ وەك «زمان، مەفتەن، نژاد، ميژوو، ئاين، يەكەيتى چارەنووس و سوود و زيان، سەقافەت، ئابوورى...» تەنھا بە جورپكى سەرەتايى و وەك بديھيە دەبى ئەوہ بلىم زمان و مەفتەن لە ژوورووى ھەموو پەيوەنديكەوہ دىن نەك ھەر بەنيسبەت كوردەوہ بەلكو بەنيسبەت ھەموو مەللەتپكى جىھانەوہ لە رووى دروست كردنى ھەستى نەتەوايەتیی... رەنگە لە ھەموو ميژوودا يەك دوو مىسال ھەبى، لەبەر ھۆى يەكجار تايبەتى و بى سابىقە (پيشينە) ھەستى نەتەوايەتى و خەباتى قەومى لەسەر بنجى «يەكەيتى زمان و مەفتەن» ھەلنەستايى. با لەوہ واز بئين و موناقدەشەى ئيعتيرازى ئەو فەلسەفانە

نەكەين كە بەلایەنەو ھۆی پەيوەندى نەتەوايەتیی ھەيە گرنگتر لە زمان و نىشتمان چونكە ئەو موناقلەشەيە سەرەتای ھەيە بەلام كوتايى ديار نيە. چاكتر ئەو ھەيە بلكيئەنەو بەو باسەى لىي دەدواين.

و ەك گوتم نەبوونی كيانكى سياسى بۆ كورد ھۆى ھەرە بەھيزى پەيدا بوونی ھەستىكى نەتەوايەتیی گشتى لە كوردان كەم كردۆتەو ە. سرنجىكى سەرپى دەرى دەخا لەم حالى پر پىويستى بۆ بوونی پەيوەندى خۆرسك كەوا كەليني نەبوونی كيانى سياسى كەمىك پر كاتەو لەناو كوردا، گەشت و ھاتوچۆى خويئندى مزگەوتان لە كوردستاندا پەيوەنديكى وای پىك ھىناو تاكى نەبى. نە بازگانى، نە فەلاحەت، نە پىشەسازى، نەھىچ كەسب و كاريكى كە ھاتوچۆى خەلق دەكا و بە يەكتريان دەناسىنى نەيتوانيو سەرانسەرى ولاى كوردان بەيەكەو بەستىتەو بەقەدەر گەشتى فەقى و مەلايان كە بە ھەموو كوردستاندا بلۆ دەبوونەو ە و لە دىيەكەو بۆ دىيەك و لە شارىكەو بە نيازى خويئند جى گۆر كيان دەكرد و لەو جىگۆر كىيەدا خەلقيان دەناسى و پىكيان دەناساندن. و ەك بە ھۆى خويئندەو مەلايىكى سەھىي گەيشتۆتە كۆيى و دياربەكر ياخود فەقىي موكرى و باديني و سۆراني لە مزگەوتى ئاوايەكى كوردستان و ھا كۆنەبوونەتەو بە ھىچ ھۆيىكى دىكە و لە ھىچ مەيدانىكى تردا كوردى ئەم سەرەوسەرى كوردستان و ھا كۆ نەبوونەتەو ە.

سەرەراى زۆريى ژمارەى ئەو فەقى و مەلايانە كە ھاتوچۆكەيان كردو ە، كاتى دوورودريژى خويئندنيشيان و مانەو ەيان لە غەريبي، قوولايى و فرەوانىيەكى بەو پەيوەنديە بەخشيو ە كە گەشتەكەيان بەرھەمى ھىناو لە نيوان خەلقدا، زۆر زەحمەتە لە كاريكى تردا بەرھەم بى، ياخود ھەر ناى. پياويكى و ەك حاجى قادر بە ھۆى خويئند نەبا كەى بۆى دەكرا چەند سالان سەرلەبەر بە كوردستاندا بگەري و كوردان بناسى و شارەزاي ولايان و ئاشناى زار و عادەت و مشاكل و خۆشى و ناخۆشى ژيانيان بى. لە فەرزى سەفەرەكەى بۆ «چەرچىەتى» با ھەر دوو مانگ و سى مانگ بە چەند دىيەكدا دەگەرا و دەچۆو بۆ مالە كوشوماتەكەى لەگەل كەمىك تەئسيري سەفەر و ئالوگۆر و شناسى. لە پەراويزى لاپەرەيىكى كتيبەكەى «سيوطى» ئەم چوارينەى فارسى نووسىبوو و ەك كاميرا ديمەنيكى ژيانى خويئند و فەقييەتى خۆى پى وەرگرتوو ە.

يا رب بکرم بجای طاعت از من
این کوشش و این سعی دمامد بپذیر
وین گرسنگی و غربت و بی خوابی
فرسودن پهلوان بیبالای حسیر

واناکه‌ی به کوردی

خوایه به که‌ره‌می خۆت له جیاتی تاعهت
تهم کۆششت و خۆ ماندوو کردنه‌ی هه‌میشه‌ییم لێ قبول بکه
برسییه‌تی و غه‌ریبی و بی خه‌وی...
سوانی په‌لا‌سوانم به‌سه‌ر حه‌سیره‌وه، ئەمانه‌یشم لێ بسه‌لمینه.

ده‌وجا ئەمه له کوێ و سه‌فه‌ری نه‌فه‌س کورتی که‌م سفتوسۆی مامله‌ت له کوێ؟
تفاعلی فه‌قی له‌گه‌ڵ ژیا‌نه‌که‌ی خۆ‌ت‌دنی له‌ چاو تفاعلی خه‌لقی دیکه له‌گه‌ڵ ژیا‌نی
دوو‌ر له‌ مالیان، ده‌لێی جۆش خواردن و تیک‌چ‌ژرانی کیمیاوی تێدا‌یه.
جگه له‌ لایه‌نی نه‌فه‌س‌دریژی گه‌شتی خۆ‌ت‌دن و زی‌ده تیکه‌لبوونی فه‌قی مه‌لا له‌گه‌ڵ
ژیا‌نی رۆژانه‌ی خه‌لق و دیدنه‌نی کردنی له‌ ده‌یان شار و لادی، ده‌بی ئه‌وه تێبینی
بکه‌ین که‌ وه‌ک خۆ‌ت‌دن مرو‌ف ده‌کا به‌خۆ‌ت‌ده‌وار و ئە‌دی‌ب و شاعیر و ئاماده‌ی
ده‌کا بێ‌ته ئە‌ندامیکی به‌ تاو و تین له‌ تیک‌رای ژینی رۆش‌نبیری و مه‌عنه‌وی می‌لله‌تدا،
کۆچه‌ری و چه‌رچییه‌تی و تیجاره‌ت و جوولانه‌وه بۆ گوزه‌ران که‌موزۆر له‌م لایه‌نه
ته‌ئسیریکیان نیه. هه‌رچی بازرگان و چه‌چی و کۆچه‌ری کورد هه‌یه چوارینه‌ییکی
وه‌ک ئە‌مه‌ی حاجی قادریان بۆ به‌جی نه‌هیش‌تووین له‌ جه‌رگه‌ی که‌سه‌به‌که‌یا‌نه‌وه
هه‌لستا‌یی. تاجیری‌ک و کۆچه‌ری‌یک به‌هۆی که‌سه‌به‌که‌یا‌نه‌وه نابنه شاعیر و ئە‌دی‌ب
ده‌بی له‌ سه‌رچاوه‌ییکی دیکه‌وه فی‌ری شی‌ع‌ر و ئە‌ده‌ب ببن. که‌ ئه‌وسا، واته
له‌سه‌رده‌می حاجی قادر و به‌ر له‌و‌یش له‌ خۆ‌ت‌دنی مه‌لایه‌تی به‌ولاوه‌ چ سه‌چاوه
نه‌بوون.

له لانی ئەژماریشهوه، ژماره‌ی فەقی و مه‌لایان که ئەم هاتۆچۆیه‌یان ده‌کرد له ژماره‌ی تیکرای ئەو که‌سانه پتر بوه که کوردستانیان پیواوه بۆ هەر نیازێکی دیکه بووبی غه‌یری خویندن. ده‌ماو‌ده‌م گوتراوه و بیستراوه، زۆری ژماره‌ی مزگه‌وت و مه‌دره‌سانیش ده‌یسه‌لمینی، سه‌رده‌میک له شاری کۆبی 500 مستعد و فەقی خویندوو‌یانه، بیگومان به‌شی هه‌ره‌زۆری ئەمانه که له‌مزگه‌وته‌کان و ته‌کیه و خانه‌فاکان ژیاون له شویتانی دووره‌وه هاتوونه کۆبی بۆ خویندن.

باوکم له باوکی خۆی ده‌یگیرایه‌وه، که ئەویش له جیلی پیش خۆی بیستبوو، مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ئەسه‌عد که‌وا که‌وتۆته سه‌ر خه‌تی شووره‌ی¹³ ده‌وری شار، سه‌رده‌میک له ده‌ره‌وه‌ی شووره‌وه 70 راتبه‌ی بۆ هاتۆته‌وه، هه‌لبه‌ت 70 راتبه‌ بۆ ژماره‌ییکی که‌م له نانخۆران کۆ ناکریته‌وه، ده‌بی فەقییه‌کی زۆر له مزگه‌وته‌که‌دا ژیا‌بن تا پنیو‌ستیان به‌م هه‌موو خۆراکه‌ بووبی. خۆ ئە‌گه‌ر راتبه‌ی ناو شاریش بخه‌يته سه‌ر ئەو 70 راتبه‌یه ئیتر بۆ خۆت بیر که‌وه له‌و هه‌موو قه‌له‌بالغیه‌ی له مزگه‌وتیک‌دا کۆبۆته‌وه که‌هه‌موو غه‌ریب بوون چونکه به‌ عاده‌ت فەقیی شار له مالێ خۆی نان ده‌خوا و ده‌نوی. حاجی مه‌لا عه‌بدووللا له هه‌ره‌تی تاقه‌تی ده‌رس گوتنه‌وه‌ی، رۆژانه 24 ده‌رسی گوتۆته‌وه. باوکم ده‌یگوت هه‌ندێ ده‌رسی پیش به‌رچایی سه‌هینان و هه‌ندیکیش دوا‌ی نوێژی خه‌فتنان ده‌گوته‌وه زۆر له شویتانی تری وه‌ک کۆبی له کوردستان‌دا ناوچه‌ی خویندنی مه‌لایان بوه. من که به‌ نموونه باسی کۆبی ده‌که‌م، له ناو مزگه‌وته‌کانی کۆیه‌ش ناوی مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ئەسه‌عد دینم له‌به‌ر دوو هۆیه:

¹³ - ئەم شووره‌یه به‌ره‌به‌ره وێران بوه، به‌شیک‌ی خوارووی تا 100 سالیکیش له‌مه‌ویش هه‌ر ماوه به‌ قسه‌ی حه‌ماغای گه‌وره که باوکم لێی ده‌یگیرایه‌وه به‌شیک‌ی به‌رد و خرچانی شووره‌که به‌کارهاتوه له دروست کردنی دیوه‌خانه‌ی «محمود ئاغای باوکی حه‌ماغا». به‌ پێی کۆتایی چارینه‌ییک که له‌لایه‌ن شاعیریکی ناو نه‌زانرايه‌وه هه‌لبه‌ستراوه میژووی بنای دیوه‌خانه‌که ده‌بیته 1271 ی کۆچی.

کریم اکرام این تاریخ فرمود
«بیامد بانی ان محمود اغا»

- یه کهم: ئاگاداریم له وه زعی کۆین زیاتره تا جینگهییکی تر.
- دوهم: کۆینی بیشکهی حاجی قادره، مزگهوتی حاجی مهلا ئه سعه دیش یه کیکه لهو مزگهوتانهی حاجی لینی خویندوه به ره فاقهتی باپیرم.

وهک دهزانین و تازهش ئیشارهه بۆ کرد، خویندنی فهقیههتی مهلا و فهقیههکی له یهک دوو جینگه کۆ نه کردۆتهوه، به لکوه بههه موو ئه و شویتانهیدا بـلاو کردوونهتهوه که مهلا ی «مدرس» چاک ی بوه. قوتابی دهورانی ئیستا، که دهچنه دهروهه بۆ خویندن، له چهند کۆلیجیک که جیی «اختصاص» یانه بترازی چاویان به کهم شوینی دیکه دهکهوئ، چاوشیان پیی بکهوئ بهشدار نابن له تالی و سویری و خوشی و ناخوشی ئه و شوینه. لهفهززی بهشداریش بن چ تهئسپریک ناکا له گیانی میلیهتیان چونکه وهک گوتم خویندنیان ئه غلب له دهروهه دهیی. خو ئه گهر له ولاتی خویان بشخوینن وه زعی ئیستاکه ی پر په یوهندی هه مه چهشنه که هه موو جیهان به یه کهوه ده لکیننی پنیوست نایه لی به وه چهند قوتابییک، با ژماره یان زوړیش بی، که له بهری گهوره پر که نه وه له ههستی نه ته وایه تی میلیه ته که یان.

له کورد به ولاره که کیانی سیاسی پیک نه هیناوه، رهنگه میلیهت نه مابیته وه بیکیان له سه ره رووی زهوی. قوتابی سه رده می نوئ له ناو میلیه تی خاوهن کیان به هوئ به سه رچوونی قوناغی خه بات کردن له پیناوه ئه و کیانه، خه ریکی خه باتیکی تازه داها تووی ئه و تویه له ه یچ رویکه وه ناکیشیته وه سه ره و رۆله و ده و ره ی که خویندنی مزگهوت له کورده وارییدا بینیه تی. خو ئه وه ی راستی بی نه بوونی کیانی سیاسی کورد ئیمپروۆش رۆلی قوتابیه کی کورد جودا ده کاته وه له هی قوتابیه کی رووس وه یا ئه لمان وه یا تورک. ئه گهر جورئه ت بکه ین راستی بلین و شه رمی حزووری گه لان نه مانگرئ، خو هه لسوونی قوتابیه کی کورد له بزووتنه وه ییک که به ره می بۆ گه لی خاوهن کیان ده ی، بی ته ئویل به واتای ئه و چهند به یته ی حاجی قادر ده که وئ که بۆ ئه و شاعیر و نووسه رانه ی کوردی داناوه زمانی بیگانه به کار دینن:

وهک مریشکی که عه قلی نه یهیننی
بیت و هیلکه ی مراوی هه لیبیننی

وهك بگاته كه ناری جوگه له ییك
نايه ته شوینی بمری جووجه له ییك

حاجی قادر بینیته وه به نمونهی فهقییه کی کورد، پیمان راده گه یه نی ئه وهندهی به
دوا خوندندا له لادیی رابواردوه له 7-8 سالانهی گهشتی فهقییه تی پتره له و کاتی
که له شاری به سه بر دوه. له جهرگهی جهرگی ژیانی عه شیرت و ههوار و پاوان و
ناو میگهل و گاران و رهشمالدا قال نه بوویا یه وه به هارییه سحراییه که یه هینده
دهوله مه ند نه ده بوو له لایه نی کومه لایه تی و مرو فایه تییه وه، به وه دا له پرووی
روخساریشه وه کز ده بووه چونکه ته جره به ی له گهل به هاردا نه ده بوو ته جره به ییکی
زیندووی هه ناسه گهرم، ئه ویه ری جوانی که بووبا هه هینده ده بوو که دووباره
کردنه وه ی بی رهنگ و شهوقی به هاری ناو کتییان ده بیی.

لیره دا بو دیارخستنی ئه سه ری ته جره به ی زیندوو له شیعی شاعیردا نمونه ییکی
بچوکی شاعیریکی مه شووری ئیستا که ی عه رب دیمه وه که له شار ژیانی به سه ر
بردوه و په یوه ندی له گهل کشتوکال و چاندن و ناشتی دره ختا نه بووه. «احمد
رامی» له پارچه هه لبه ستیکی ئاهه نگدا ئه مه ده لی:

زرعت فی ظل ودادی
غضن الامل وانت رویته

واته: له بهر سینه ری خوشویستم لکی ئومیدم چاند و توش داشت. هه لبه سته که ی
به له هجه ی میسه نه ک عه ره بی ره سه ن.

سه یر که چه ند ناشاره زایه له ئسوولی نه مام چاندن. نه سینه یر یاریده ده ری گه شه
کردنی دره خت و شیناورد، نه لکه داری بی ره گ و ریشه ده چیئرئ. به ته ئویلکی
دوو ره ده ست نه بی ئه م هه موو ناشاره زاییه به ره یرچ نادریته وه. به لی داوا نا کرئ
شاعیر باغه وان بی، به لام که سیش داوای باغه وانی لی ناکا که ئاگاداری دار و
دره خت و چاندن بووه له خووه و ره چاوی ده ستووراتی باغه وانی ده کا. به میسال
ده لیم ئه گه ر شاعیر شاره زای زانستی فه له ک بی هه رگیز له شیعردا بی سه به ب

نالی چواردهی ڕمهزان بوو ڕۆژی ڕووت گیرا، چونکه ڕۆژ گیران له کۆتایی مانگی عه‌ره‌ییدا ده‌بی.

بوخته‌ی قسه‌ ئه‌وه‌یه‌ گه‌شتی پر جۆش و خرۆشی فه‌قییان به‌دوا خویندندا شاده‌ماریکی په‌یوه‌ندی گشتی بوو له‌م سه‌ره‌وسه‌ری کوردستان بۆ ماوه‌ی سه‌دان سال که‌ ته‌گه‌ر ئه‌و نه‌با هیچ جوولانه‌وه‌ییکی دیکه‌ نه‌بوه‌ جی بگریته‌وه‌ وه‌یا له‌ ته‌ئسیری نه‌بوونی که‌م کاته‌وه‌. به‌ جۆریکی واقیعیش ئه‌م خویندنه‌ یه‌ک شکه‌ و تیکه‌ل‌بوونی مه‌لایان له‌ گه‌ل‌ زانی ڕۆژانه‌ی خه‌لق، تاراده‌ییکی زۆر گرینگ و به‌رچاو هه‌ستییکی کۆمه‌لایه‌تی یه‌ک ڕه‌نگی بۆ میله‌ته‌ی کورد په‌یدا کردوه‌، چونکه‌ مه‌لاکان به‌دوا گه‌رانی سه‌رانسه‌ری وه‌یا زۆر شوینی کوردستان و شاره‌زابوون به‌ له‌هجه‌ و عاده‌ت و ڕه‌وشت و گوزه‌رانی ئه‌و خه‌لقه‌ وه‌ک «ب‌الۆیزی گه‌ڕۆک - سفیر متجول» بوون به‌ نوینه‌ری ناوچه‌کانی لیان خویندوه‌. کاتیکی له‌ شار وه‌یا لادیش خه‌ریکی مه‌لایه‌تی بوون هه‌ر خوینده‌واری ڕووت و ئاسایی نه‌بوون به‌ل‌کوو بۆ زۆربه‌ی خه‌لق جی په‌روه‌ردکار و ماموستا و دادگا و قازی و به‌ریوان (حکم) یان پر کردۆته‌وه‌.

سرنج له‌ هه‌ندێ بگه‌ کوردی ئێران هه‌رچه‌ند سه‌ربه‌ ده‌وله‌تیک بوون که‌ مه‌زه‌ه‌بی ڕه‌سمی «شیعی» بوه‌، زۆربه‌یان سوننی و شافیعی ماونه‌وه‌ وه‌ک کوردی سه‌ر به‌ عێراق و تورکیا له‌ ڕیی ئه‌وه‌وه‌ که‌ مه‌لاکانیان سوننی و شافیعی بوون.

جگه‌ له‌ دیاردانی گیانیکی کوردایه‌تی و به‌رده‌وامبوونی په‌یوه‌ندیکی به‌هیزی ماددی و مه‌عنه‌وی له‌ میانی دانیشتوانی سه‌رانسه‌ری کوردستان، له‌ خویندنی فه‌قییان مانه‌وه‌یان له‌ چارچۆه‌ی ولاتی کوردزماندا له‌ هه‌ردوو قۆناغی فه‌قییه‌تی و مامۆستایه‌تی، واته‌ خویندن و ده‌رس گوته‌وه‌، ده‌لاله‌تییکی گه‌وره‌ی دیکه‌ هه‌یه‌، وه‌ک دوا‌ی که‌میک بۆت ڕوون ده‌بیته‌وه‌، چه‌ندین ده‌رگای باس و لاباسی زیده‌ فره‌وان ده‌کاته‌وه‌ که‌ سه‌ر ده‌کیشنه‌وه‌ بۆ لایه‌نی هه‌ره‌ گرینگ له‌ بوونی ماددی و مه‌عنه‌وی کورد و پر‌سیاره‌کانی سه‌ر به‌ چاره‌نووس و نه‌گه‌یشتنی کورد به‌ دروست کردنی کیان و له‌ یه‌کدی نه‌چوونی باری ڕۆشنییری و باری ئابووری کورد و ده‌یان لاری و کولانه‌ی لاوه‌کی (جانبی) که‌ ته‌گه‌ر نووسه‌ر جله‌وی خامه‌ی شل کا بۆ شه‌رح‌دانیان به‌ زه‌حمه‌ت و ته‌رکیکی زیه‌نی و دیراسه‌ییکی می‌ژوویی بێپایان نه‌بی لیان نابیته‌وه‌. له‌ واقیعه‌دا ئه‌و لاری و سه‌ره‌باسانه‌ ئه‌وه‌نده‌ دوور و قوولن به‌حال جیان له‌ کتیبییکی

سهر به خوی دریزی زور مه به سدا بیته وه چ جایی ئه وهی بخریته ناو قهبارهی کیتیکی دیکه ی ئه وتو خوی هه لخواو بی به چه ندین باس و لا باس.

من به پی داخوازی جیگه هه ر ئه وه نده مه و دایه م هه یه کورته بیکی مه و زووعه کان بخه مه سهر کاغه ز، که زور به یان تا ئیسه قسه یان لی نه کراوه، یاخود من نه مدیوه کهس قسه ی لی کردبن، بیرو رایه ک لی ره دا ده ری ده برم چشتیکه له کهس نه بیستراوه و له هیچ سهر چاوه ییک باسی لی نه کراوه. وه ک بوشت ده رده که وی بیرو رایه کهم له لای خویه وه گه لیک باوه ری سیاسی و فله سه فی ره د ده کاته وه و واقعی کورده واری له وه ده رده با که وینه ی دووباره کراوه ی ناو ئاوتنه ی فله سه فه و عه قیده ی حازر و بزر بی و ده ی کاته وه به و راستیه که خوی له خویدا راسته نه ک خز مه تکاری راستی فله سه فه و «فک ره ی مجرد» بی. نووسه ری «ملتز» که یه خه گیری میژوو ده بی به زوره ملی دیخاته سهر زه وی و فله سه فه که ی خوی ده کا به کفن له به ری، پیشت ده لی فهرموو سه یر که فله سه فه کهم وه ک شه وقی نیونی سه وز و سوور ده ور به ری خوی به رهنگی خوی رهنگین کا. ده بی فله سه فه تیشکیکی بیته ره فانه بخاته سهر واقع تا راستی و نه یه کنی ده رخا. ئه گه ر وا نه کا به هه له مان ده با.

ده لاله تی په یوه سته یونی خویندن فه قتیان له په راویزی سنووری کوردستانی گه وره ئه وه یه که کورد له رووی خوینده واری و ره شنیری و زانسته وه به پی سهر ده مه کانی رابردوو، هاوتای میله تانی دراوسی خوی بو، که تورک و فارس و عه ره به، پیوستی نه بو به خویندن هانا بباته بهر بیگانه. له و تاکه مهیدانه ی ره شنیرییه دا کورد هه نگاو یک دوانه که وتوه له دراوسیکانی و به قه ده ر ئه وان مه لا و زانای به رزی له ریزی هه ره پی شه وه ی زانستدا هه بو. شه خسی حاجی قادر بو مه به سی خویندن به شار و دی کوردستاندا ده گه را وه ک هه زاران مه لا و فه قتی کورد، به لام بو مه به سی ده ر که وتن و خو به عالم ناساندن چوه ئه سته مبول. که گه یشته پایه ته ختی خه لافه تیش سه قافه تیکی ئه وتوی نه دیت له ژوورووی هی خویه وه بی، سه قافه تی کوردستانی له بیر بیاته وه. به خورایی و بو هه لده وه و شانازی کردنی بیته ساس نه که له ئه ستمبوله وه مه دحی زاناکانی کورد ده کا. بیگومان ئه گه ر شه پولیکی بیسامانی سه قافه تی تورک له گیزاوی خویدا غه رقی کردبا بیری له وه نه ده کرده وه بو حاجی مه لا عه بدولا بنووسی:

به غیری جهددی ئیوه کیهه دانا

له کوردستان بناغهی عیلمی دانا

به لئی مجامه له ییکی زل ههیه لهو بهیتهدا، به لام موجامه له که ههر هیندهیه کوردیک
هه لده کیشی له تهک کوردی هاوړی خۆیدا، نهک له نه بوونه وه پایه ییکی بو
دروست دهکا. کاتیکیش که دهلی:

علومت کافیه و شافی به واجب

له کوی تو ده بته حاجب «این حاجب»

مه بهسی ده برپینی خوشه ویستی و ریزی خویه تی ده باره ی باپیرم، دهنه «این
حاجب» مه لایکی کورده له جیهانی خوینده واری ئیسلامدا ناوی ههیه. یاخود که
حاجی مه دحی مه ولانا خالید و کاک ئه حمه دی شیخ و بیتوشی دهکا بایی تۆسقالیک
وشکه منه تیان به سهردا ناکا، ههر یهک له وانه سه رامه دی زه مانئ خۆیان بوون.

له سه رانسه ری کوردستان چه ندین بنه ماله ی زانست بو ماوه ی سه دان سال
شه وچرای خوینده واری و ئه ده ب بوون... زه هاوی، حه یده ری، قه ره داغی، پینجوتی،
سهنی، خه تی، جه لی، مزووری، شیخ و ه تمنی، مالی «مصنف»، رۆژبه یانی،
به رزنجی، هه رته لی، مالی «قازی سابلای»، دایه خه جی په یده ره ی ئه دب و
زانای ناوداریان پی گه یاندوه تیشکی زانستیان به کوردستان و ده ره وهیدا پزاندوه.

مه لای وهک «این حاجب» و «این ادم» و «أبو بکر مصنف» و
«عه بدولر حمانی جه لی» هاوتای «سه عدی ته فتازانی» و «رازی» بوون. وهک
ئه وانیش بیته ژمار زانای کورد پشتاوپشت ها توونه ته خواری به لیژگهی میژوودا
ناوی کوردیان به رز کردۆته وه و تا راده ییک دلخۆش کاته وه، باری بیکانی و
بیتهزی و هه زاری میلیله ته که یان راست کردۆته وه. بنگانه یهک که ده لی و دهنووسن
«قدوتنا ومولانا الشیخ خالد الکردی» بیهوی و نه به وی ته وایک له گوته ی
بیجورمه ت ده لیسیته وه که بیسه رمانه له کورد ده گیرئ. ههر یه که لهو مه لا و
پیشره وانه ی ئاین و ته ریه ت و ئه ده ب به قه ده ر قاره مانیک میلی پشتگیریان له
کورد کردوه به چه کی زانست و مه عنای سه رده می خۆیان.

عینوانی خویتندن و خویندهواری له کوردستانی چهند چهرخیک لهمهوبه به سى بهش دابهش دهکری:

(1) مهلايه تى و زانستى پرووت

(2) شىخايه تى تهريقهت

(3) ئهدهب.

تیکرای هەر سی بهش ئه و ژيانه «معنوی و عقلی» یه پیک دینن که له تهک ژيانی «ماددی» دا ناوی دی و به ههردووکیان کاکلی بوونی تهواوی کورد بهرهم¹⁴ دی. هه چهند خویندنه که له پینش هه موو ئامانجیکدا پینگه یاندنی مه لای

¹⁴ - لیره دا بهرهمی فۆلکلوری له سه رگوزه شت و بهیت و گۆرانی و په ند و مه ته ل داوام لی ده کا جیگه ی تاییه تی بو دیار که م که مافی سه لالی خۆیه تی، به لام له بهر گه لیک هوی گرینگ دهنگی ئه و داوا کردنه و ئاره زوی خۆشم خامۆش کرد و به ناچاری له مه وزووعه که م لادا. له م هۆيانه دوان ده خه مه بهرچاو:

1. که که و تمه سه ر لیکۆلینه وه له رۆلی فۆلکلور له ژيانی معنوی و عقلی کورد، له بهر فره وانی مه وزووع، وه ک ئه وه یه له نو ی باسیکی سه ره خۆم هینایته ناو نووسینه وه، ده بوا بو ماوه ییکی یه کجار درێژ له مه وزووعی ئه سل ی واز بێنم، به مه شدا نووسینه که هیند درێژ ده بیته وه، بابلیم له تام ده رده چی.

2. وه ک لیره به دواوه بۆت دیار ده که و ی، ژيانیکی «عقلی و معنوی» که له خویندنی مزگه وتانه وه سه ری هه لداوه و بوه به تاییکی ته رازووی وجودی کورد که تایه که ی دی ژيانی «ماددی» بی، ه یچ خزمایه تییکی نه بوه له گه ل ئه م ژيانه ماددییه دا. به پیچه وانیه ی چاوه نو ر کردنی خوینه ر له رواله تی فه لسه فه ی ماددی و راگه یانه کانی، ژيانی «عقلی و معنوی» کورد نه له واقعی ماددی خۆی هه لقۆلیوه نه وه ک ئه ویش هه ژار بوه، چونکه چ فره قیکی نه بوه له گه ل ژيانی «عقلی و معنوی» فارس و تورک که هه ردویان خاوه ن ده وله ت بوون و له ناو ده وله تان پایه و شو ره تییان هه بوو.

با پېښېر کي له نووسينه کهم نه کهم وړوون کړدنه وهی مهبهس له شويتی خویدا بخویتیته وه. لیره هر هیته ده لیم فۆلکلوری کوردی چونکه دهنګدانه وهیکی عه فوی چهند و چونی واقیعه هه ژاره کهی کورده ته میس وهک تهو له چاو ته دهب و زانستی مزگه وتان یه کجار سهره تای و هه ژاره. فۆلکلوری کوردی ده شی پپی بگوتری «بنای فوقی - ژووړخان» ی ژيانی ماددی کورد، له حاله تیکدا خویتدنی مزگه وتان بنای فوقی واقیعیکی ماددی یه کجار پېشکه وتوتره له هی کورد. ته م راستیه ته که بۆ وړوون بۆوه لیره به دواوه حه قم ده گری له وهدا که باسی فۆلکلور ناهینمه تهک باسی خویتدنی مه لایه تی که بریتییه له زانسته کانی ئیسلام و فهلسفه و فهلهک و مه تئیک و زمان و... هتد.

به جۆریکی سهر پېش ته وهنده ته بۆ ئیزافه ی سهر قسه کانم ده کهم، فۆلکلوری کوردی له گه له هه ژاری و سهره تای خۆشیه وه چونکه تهویش به رهه میکی هونه ری و زیهنیه، له چاو واقیعی ماددی یه کجار کری بی تین و تاو، رهنگیکی ته ریستو کراتی له خوی هه لسووه و ته و او یک نازوفیزی کړدوه به سهر چه کمه سهری و کویره وه ری زوربه ی میلله ت و خوی لی دوور خستوته وه و به زوری دهوری «ره زم و ئایین و دلداری» هه له اتوه. به ته مای ته وه مه به فۆلکلوری کوردی که له جهره گی میلله ته وه هه لستاوه له گه له فلاحه ت و کریکاری مازوو چین و کاروانچیه تی و مه ره زه چاندن و مهر له وه راندن و مانگا دۆشین و ره زه وانی خهریک بووی. تهو مه وزووعانه که به ریکه وت هاتبیته ناو فۆلکلوریشه وه له بهر خاتری خویان و بۆ ریز لیتانیان نه بوه، به لکوو خزمه تکار و سینبه ری مه وزووعی دیکه بوون. هینده ی فۆلکلور به بسکی یار و خه نجه ری گه نج و خه لیل و په ری و خه زنه و ره خش و جنۆکه و فریشته و پاشا و مه لا و شیخ و ته وان شتانه وه خهریک بوه سه دینکی وان گوئی نه داوه ته مه وزووعی ته و تو گیانی پر جۆش و خرۆشی شۆرشگیرینکی ئیمړ ته سکین بکا.

له تهک ده ریا ده ریای فۆلکلوری سهر به ئایین و ره زم و دلداریدا جۆگه له ییکی بچووک نادۆزیته وه به ته ئویل نه بی تهو گیانه میلی و شۆرشگیریه تیدا بی که تۆش و منیش حه ز ده که بین به هه بوونی. دیار نه دانی گیانی بزۆز و سهر به ره فزیش له فۆلکلورماندا ته نجامیکی ئاسایی تیفکرین و خهریک بوون و یژدان و دل و

دەروونی میللەتە کەمان بوە، زۆردار و داگیرکەر بە ھەرەشە شایەر و حیکایەتخوانی کوردیان لە ھەلبەست و سەرگوزەشتی بلیسەدار نەتۆقاندووە. نە «ضربیە» ھەبوە لەسەر بەستە و گۆرانی، نە وەک ئیستاش «رقیبی عسکری» وەیا «وەزارەتی راگەیاندن» چاوەدێری سرکە و کورکە و گروگالی خەلقى کردووە.

ھەر وەک شایەر و گۆرانپیژەر لە خۆوە ھەزیان کردووە لە بەستە و ھەلبەست و ئاھەنگی زڕینگەدار، تیکرای خەلقە کەش ھەر چاوەنۆری بەند و باوی لە عادیەتەدەر و دلبزویەن بوون. ئەگەر فیل لە خۆمان نەکەین و بە ئافقەست واقع نەگۆڕین ئیمروش عالم ھەر وایە، چ لە ناو کورد بێ چ لە ناو غەیری کورد، دەسەلات و پیوستی سیاسی لێ ناگەڕێ چی لە دلاندا ھەیە بیتە سەر زاران.

نووسینم دیووە و یستووتی لە ڕینی فەلسەفە «خەباتی چینیایەتی» بگا بەو ئەنجامە کەوا ھەر بەرھەمیکی فۆکلۆری گیانیکێ شۆرشگیرێ تیدا بێ لە چینی چەوسایەووە سەری ھەلدای و بۆ بەتین کردنی خەباتی خۆی لە دژی خۆیتنم، گۆیا ئەو گوتە و پەندانەش کە ھیممەتشکێن بن زۆردار ھەلی بەستوون بۆ چاوشکانی زۆربەیی گەل.

ئەم گوتەییە تا بلیی بیبەلگەییە و لەبەر ھیچ رەخنەییکی بەھێز و بیھێز ناوەستی. ھەر پێی رازی نەبیت دەچیتەووە وەک بەفری ھاوین. جاری لە پیشەووە با بلیم نووسەر دەیتوانی لە ھەمان ڕێی خەباتی چینیایەتی و چەوساندنەووە بگا بە ئەنجامیکێ دژی ئەنجامی پێشوو و بیگوتایە چینی ھەزار ھیندە تۆقاندراو و خراوەتە ژێر چەپۆکی خۆیتنم لەبیری چۆتەووە قسە ئازایانە و پەند نەسەلمیتانە داھینی. بە دوا ئەم قسەییەدا دەیتوانی بۆ ئیسپات کردنی، بەلگەش بیتیئەووە لەویدا بە سەدان سال جاریک نەبوە جوولەییکی بکا لە دژی خۆیتنم، ئەگەر جاریکیان لە جینگەییکی بزووئەووەییکی بووبی ھەر لە ھەمان جینگە دوا کۆزانەووی بزووئەووە کە پشتاوپشت خەلقە کە خەوی لێ کەوتۆتەووە. لە ھەندئ ولایتیش بە درێزایی میژوو بزووئەووە نەبوە لەدژی ھیچ کەس.

نەبوونی بزووئەووە ڕیک دی لەگەڵ ئەو کە پەندی ھیممەتشکێن ھی زۆرینەیی خەلق بێ. ناچیتە عەقلەووە بەشی زۆری میللەت ھیندە نارازی و نەسەلمین و شۆرشگیر بێ کارگەیی پەند و بەستەیی شۆرشگیرانە دانی کەچی جوولەیی لەبەرەووە نەیی. کە میللەت بگاتە ئەو پلەییە لە ھۆشیار و خۆناسین و دووشتن ناسینەووە پەندی

مناسبی حال دانی ئیتەر بۆ دەبی شەقیک لە دامودەسگای زۆردار هەڵنەدا و دەسەلاتی لی نەسینی، خو ئەگەر پەککەوتن بە نەسبەت زۆرینەیی خەلقەوێ هەر لەسەر هۆش و هەست کردن کەوتوو، دەسەلاتی زۆردار لە ئاسمانەوێ بۆی نابری چەک و جەخانەشی لە غەیبەوێ نایی، مەلائیکەت و پەریش بۆی هەلناگرن. من کە قسەیی وا سادە دەکەم لەبەر زێدە سادەیی ئەو قسەییە کە رەخنەیی لی دەگرم. هەلبەت دەسەلات گرتنە دەست وا بە ئاسانی نایی بەلام کە بیروباوەریک بەلایەوێ وابی میللەت بەدریژایی میژوو هیندە شۆرشگیر بوو فەلسەفە و رۆحی شۆرشگیری بخاتە ناو گوتە و پەند و قسەیی نەستەقیەوێ، دەبی لێی پیرسری ئەرێ برا ئەدی بۆ بە دریژایی میژوو میللەت بزووتنەوێ نەکردوێ لە دژی خۆیتمز، بۆ لە ماوێ دوو هەزار سالاندا فەلسەفە شۆرشگیرە کە نەکرد بە «دەستوور العمل»؟ ئەم پرسیارانە و هی دیکەیی وەک ئەوان دیتە پینش و لە راستیدا چ وەرامیان نیە، بەلام ئەوێ ئارەزو بکا دەتوانی بە پینی کەیف و خواھشتی دل و بیر و باوەری خوێ وەرمان بداتەوێ کە هیچیان لە ئەسلی گوتە کە بەھێتر نەبن...

بەکیک کە گوئی نەدایە بوون و نەبوونی بەلگە و گوتی «نان ئەو نانە ئیمرو لە خوانە» مۆرفینی دەرەبەگە بۆگیز کردنی، بلین فەللاح و «دەستیک نەتوانم بیبرم ماچی دەکەم» مەلا و شیخ و دایان ناوێ بۆ سوودی ئاغا و زانی رەشورووت و هەزار، دەشتوانی بە ئاسانی خوێ ئیقناع کا بە هەر وەرامیک بی بۆ رەد کردنەوێ ئیعترازان.

بەرستی مروف دەبی خوێ زور ماندوو کا تا ئیقناع دەبی بەوێ ئەو فەللاحە دەستە و نەزەر بۆ ئاغا رادەوێستی و فەرمانەکانی جینەجی دەکا، واش دەبی خەلقی بۆ دەکری، هەر هەمان فەللاح کە ئاغا پستی کردوێ پەندی شۆشگیرانە دادەنی لە دژی و مافخواری پی هۆشیار دەکاتەوێ. خو باشتر ئەو بوو پەندەکەش دانەنی و دەستەو نەزەریش بۆی رانەوێستی. ریز لیگرتەکە بە چاو دەدیتری و چ تەئویلان هەلناگری، بەلام پەند دانان، لە فەرزێ بە خویرایی بسەلمینین کە فەللاح دای ناوێ لە دژی ئاغا، گوتەیی پەنا و پەسیوانە تەمغەیی لێندراوێ بیکا بە مالی فەللاح و دوشمنی ئاغا. تیناگەم ئەو فەللاحە سەدان سال پینش ئیمرو ژیاوێ چ فەللاحیک بوو گوتە و کردەوێ هیندە لیک دوور بوون، لە هیچ رۆیکەوێ خزمایەتی نیە لەگەل

ئەو فەللاخەى خۇمان دەيناسين. بەيىي راگەياندىنى ئەو تەحلىلانە كە تازە رەخنە لى گرتن فەللاخەى لىرە بە پىشەوۋە زادەى ئەفسۇن و تەلەسم بوون، بە فەلسەفە نەبىي تىيان ناگەين.

خۇ ئەگەر چاويش لەوۋە پىۋىشىن كە تازە گوتمان، رەخنەى دىكە دىتە پىشەوۋە و چ وەراميان نىە. كە مىللەت پەندى شۇرەگىرەنەى دانا بۇ تىز كىردى ئىرادەى خۇى چۇن تەدبىرى ئەو لايەنە دەكا كە دوشمنەكەى سوود وەرەنگرى لە پەندەكان؟ كى دەلى كورى دەرەبەگ و خوتىمىز بەو پەندانە دىرت و ئازاتر نابىن! ھەرۋەھا كە دەرەبەگ پەندى سەركىزەلەى رىك خست بۇ ھەلقىرەياندىنى گەل چۇن ئەمىنە لەوۋە كور و نەوۋەى خۇى لە دوارۋۇزدا بەو پەندانە عەزمىيان ناشكى؟

راستى ئەوۋەىە فۇلكلورى كوردى ھى ھەموو كوردە و دل و دەروونى تىكرای خەلقەكە دووبارە دەكاتەو. چ خەباتىكى چىنايەتى بەرچاۋ لە نىو كوردا نەبوۋە بىي بە فەلسەفە و بىجىتە ناو فۇلكلورەو. چۇنەتى ھالىش بەوۋە ئىسپات نابى كە من يا تو يا فەلسەفەيىك وا ھەز دەكا. سەير ئەوۋەىە تاكوو ئىستاكەش فۇلكلورمان نەبوۋە بە دوو كەرت و سى كەرت، بەو مانايە كە پەندى خەباتى چىنايەتى و خەباتى دىنى و خەباتى دەرەبەگى خۇ لە يەكدى جوداكەنەو، مەگەر من و تو خەرىك بىن لىرە بەولاولە بۇ ئىسپات كوردى گۇشەى نىگای تايىبەتى خۇمان پەندان رىكخەين و بە زارى خەلقاندا بىتىن. قسە لە فۇلكلورە نەك لە نووسىن و شىعر چۇنكە پىنى ناوى من بلىم نووسەر و شاعىرەكان ھەر يەكە سەربە لايىكن و بىر و باوۋەرى ئەو لايە دەلىنەو. عومرى ئەم دىمەنەش لە 20-30 سال تىپەر ناك، بەر لەوۋە شىعر و نووسىنىش گىانى «چىنايەتى» تىدا دىارى نەكراو، كە واتايىكى نارەزامەندى ھاتىتە ناويانەو لە رپى گىانى دادخواى و ستەم نەوىستىيەوۋە بو.

گىانى نارەزامەندى و شۇرەگىرەى لە فۇلكلور و غەيرى فۇلكلوردا كاتىك دەبى بە مالى چىنىك كە بە سەراحت ئەو مەبەسە راگەيەنى، كە مەيل و ئارەزوۋى من و تو تىيدا بەشدار بوو ئەوسا بۇ چ لايىكمان مەبەس بى دەتوانىن، لەگەل نەختىك وشەسازى، بىدەين بەو لايە، سەيرى ئەم گوتەبە بكە كە دەلى «زالم ھەى زالم، گاش بدەم بەفرىش بالم» چەند رىك ھاتوۋە لەگەل ئەو واقعەى خۇمان دەيزانىن بەر لە پەيدا بوونى فەلسەفەى تازە. مەزلوومە و بە دەست زالەوۋە زىرەى لى

مزگهوتی مهبەس بوو، شاعیر و شیخی تەریقەتیش بەم خۆیتەندە پێگەشتوون و تیگەشتوون، یەکیک لەوان شۆرەت و ناوی پەیدا نەکردووە ئەگەر دەستیکی درێژی نەبووبی لە خۆیتەندەواری، کە بریتی بوو لە خۆیتەندنی مزگەوت. بوێژیک کە خۆیتەندەوار نەبووبی و هەلبەستی دانایی پێی گوتراوە «شایەر». شیخیکیش

هەلستاوێ پێ ئەوە گوتە کە رابگەیهنی زالم کێیە و زولم لی کراو کێیە، یاخود لەسەر چینیکی دەستنیشانکراو بکاتەو. لە لانی گیانی شۆرشگیرشەو هەر هیندە تییدا دەدیتری کە فکەری دادخواری بە گشتی لە دژی ستمە. وشە «گا» لە لای خۆیەو یارمەتی ئەوە دەدا کە پەندە کە بۆ کۆمەڵیکی فەلاحی بباتەو چونکە مەزڵوومیکی شارستان گاجووتان شک نابا تا زۆردار لێی بستینی لەبری بەفر نەمالینەو، بەو نەبی دیار نادا زالمە کە ئاگایە نەک زۆرداریکی دیکە. پەندە کە هەر هەندەشی دەربریو کە زالم زولمی خۆی دەکا تا بۆی بکری، لە زولمە کەش نارازییە، لەو بەولایە نە لە دژی ملکایەتی ئاگایە نە چ رێگەییکیش دەگرێتەبەر بۆ بەرهەلستی زولمە کە. دەتوانم بڵیم پەندە کە رازییە بە نیوێ زولمە کە، واتا یا بەفر مالدین یاخود گاجووت دان. ماوێیکی فرەوان هەیه لە میانی ئەم پەندە و گیانی شۆرشگیری، ئەگەر من و تۆ یارمەتی نەدەین لە خۆو نای بری.

دادخواری و زولمنەوێستی جاران نە رەنگیکی تاییەتی لە خۆی دابوو نە خۆیشی بە هیچ بەرە و تاقمیکەو بەستبوو، خودتاسایی و پێ هاندەر و هەرەشە کەر لە دەروونی خەلقەو هەلدەستا دەچوو پەند و بەند و بەستە و گۆرانی و حیکایەتەو، ئیتر تا چ رادەییک دادخوارییە کە و زولم نەوێستە کە تێهەلدەکا، پەیوەندیکی نەبوو لەگەڵ چینیایەتی و قەومیایەتی و ئەو جۆرە «...ایەتی» یانەو.

بەداخەو ناتوانم چی دیکە لەسەر مەوزووع برۆم، تا شتیکی زیاتری لەسەر بنووسم پێویستم پتر دەبی بە بەلگە و ئیسپات و رەد کردنەوێ ئیعتیرازان و لە ئەسلی بابەت دوور دەکەومەو. ئەو هیندە نووسیم بایی ئەوە دەکا، تا رادەییک، بیر و باوەری من روون کاتەو دەربارە ی پایە فۆلکلۆر، ئەو هۆشەشی بە دەستەو دا کە بوو مانع لە راگرتنی فۆلکلۆر لە ریزی خۆیتەندنی مزگەوتان. لێرەدا چی دیکەم مەبەس نیە.

نه خویتدوو بوویی پئی گوتراوه «کۆلکه شیخ» وه ک مه لای نیوه خویتدوو که به «کۆلکه مه لا» ناوی دهر کرد.

مه لایه تی له شیعری تیکرای شاعیرانی پیش قو ناغی نوێ دیمه نیکی تابلی بهرچاوه. سهیری یه مه بهیتهی «کوردی» بکه چهند مه لایه تی و شه رعناسی تیدایه:

تۆ دهست به تیغ و په نجه به خوین سوور و دل «قتیل»
«لوٹ» یش «ثبوت» ی دهعوویه یا راسته یا درۆ

تارایشته و زینه تی به شیکی زۆر له شیعری شاعیره کان راسته وخۆ له کتیب و زانسته کانی مزگوتوه وه هه لدهستان و به پئی دامه زراوی شاعیر لهو زانسته هدا «تکلف» له به کار هینانیان بزر ده بوو، وشه و زاراوه ی زانسته کانی له گه ل شیوه ی بوژییدا پتر ده گونجان. ئەم بهیته ی «مه حوی» کهوا پر له مه لایه تی وه ها رهوان هاتوو و هینده دهسته ملانی مه بهس و زامی شاعیر بو له وهدا که ده لئ:

له سه ر تۆ دوشمنه عالم «قضیه» م «مانع الجمع»
که ته رک ی تۆ نه که م ته رک ی هه موو دونیا نه که م چ بکه م

فه رقیکی ناکه م له گه ل ئەم فه رده ئاگرینه ی «کوردی»:

ئه مان سه رقافله چی کاروان ده خیل سا چه رخه چی له شکر
جله وی هه لکیشه ره حمی که، که جاریکه و هه ر ئیمجاره

له دیوانی حاجی قادردا چهن دین هه لبه ست هه ن زا ده ی کوتومتی مزگوتن، وه ک ئەویش هه موو ئەو شاعیرانه ی مه لا بوون و به دوا ی شو ره تی شاعیری غه له به ی لئ کردوون وه ک نالی و مه وله وی و وه فایی و بیخود و صافی، ئەسه ری خویندنی مزگوت له سه رانه ری دیوانه کانیاندا دپته بهر هه موو چاو یک، نه ک هه ر چاوی سرنجده ر. له وه شدا چ سه یریک نیه، دیاردانی مه لایه تی له شیعری مه لادا وه ک ئەوه یه گه رمی له ئاگر و ساردی له به فره وه هه لستی. ئەوه نده ی شیعرم دیبی له

کوردیدا که موزۆر ئه و مه لایه تییه م تیدا دیوه مه گهر شیعی مه لای گه وره نه بی،
 هه رچه ند خۆشی مه لا بوو بابه تی خۆپندنێ مز گه وتی بۆ ئارایشته نه هیتاوه ته ناو
 هه لبه ست، له بهر غه له به ی لانی کۆمه لایه تی بۆ ره خنه لیگرتن نه بی ناوی نه هیتاوه
 وه ک ئه وه ی که ده لی:

ئه تو خودا پیم بلی مامۆستای رووت و برسی
 هیچ ئیشی تو پیک دیتی شیعی «امرؤ القیسی»

یاخود:

عیلمی ته بیعه ت عیلمی خودایه
 «قال و قول» گشیتی هه بایه

زۆری دیکه ی وه ک ئه مانیش.

حاجی قادر یه کیکه له و شاعیرانه که وا مه لایه تی له شیعیاندا جیگه ی دیاره و
 به کارهێنانی فنوونی خۆپندنه که یان پروو که شی و سه ره رۆ نه به لکوو له بۆ ناخ و
 ناوه رۆکی واتای هه لبه سته کانیا ن قوول بۆته وه. لیڤه دا ئه م چه ند نموونه یه له شیعی
 حاجی قادر به سه بۆ دیار خستنی مه به س:

(1)

بخونه «کافیه» و «شافی» «کمالی» نه شئه یی جاهی
 سه دی وه ک «ابن حاجب» «صرف» ی عومری کرد به حهیرانی

(2)

ته ماشام کردوه نه قشی «دراهم» «صرف» ی «ممنوع» ه
 که چی «قاضی» «اضافه» ی کرد به «مفتی» هاته بهر چه نگی

(3)

ئه م «نحو» هیه «صرف» ی عشقبازی
 «مستقبل» ی که متره له «ماضی»
 «کشاف» ی رموزی «ایه» تی تو
 «تفسیر کبیر» ی «فخری رازی»

واده زانم دريژە کيشانى خوښندى حاجى ده خليکى بووبى به سهر تىکه وتنى واتاى سهر به دهرسى فه تيانه له شيعره کانى. به شايدى ده ستنوسى خوى تا 1277ى کوچى خه ريکى «سيوطي» بوه که تهوسا به پي ليکدانه وهى من ته مهنى 36 سالى بوه و به پي ناميلکه کهى مهلا عه بدولرهمانيش 45 سالى بوه. بيگومان به دوا «سيوطي» يشدا کتبي دیکهى خوښندوون چونکه ته گهر ههر باي «سيوطي» مهلا با ته وهيزهى نه ده بوو له شيعرى مهلا يانه، به لکوو له تيکراي شيعره کانى چونکه وهک له خوښندنه وهى ديوانه کهى دهرکه وي حاجى تا بللي خوښنده وار و باخه بهر بوه له ههموو تهو مهيدانانهى تهوسا خهلق جوتنه ته سپى قهله م و زمانى تندا غار داوه. به لام حاجيش وهک مهلاى گه وره به غه له به لي کردنى لاني کومه لايه تى و سياسى و نيشتمانپه روه ربى مه يلى کهم بووه، ياخود ههر نه ما، بو ئارايشت داني شيعره کانى به واتاى مهلا يانه. که هاناي برديښته بهر مهلا يه تى و ثاين بو سه پاندى بيروباوه و خواهشته ميلليه کانى بوه بو تهوه خهلق ثيقناع کا وهيا زمانى ميشکوشک بيه ستى وهک تهوهى که ده لي:

بۇچى فەرمووبه تى ره سوولى ته مين
«اطلبو العلم ولو بالصين»

تهم به يته، بو خاترى وه زنى راست ي، يا ده بي وشهى «العلم» «العليم» بخوښندريته وه، يا ده بي نيوه به يته کهى دوايى بکريته: «اطلبو علمکم ولو بالصين». حاجى به ههر لاييکيدا گوتبي ئاگاي له پنداويستى کيش هه بوه، له فهرزى «العليم»ى گوتبي چاوى له لاني شاعيرى پوښيوه بو لاني کومه لايه تى. له هه ندى شوينى ديوانه کهى ته م زاهيره يهى قوربان کردنى شاعيرى به فيداى نيشتمانپه روه ربى خوى ديار خستوه، به لام هه ست به وه ده کرى شوښته کان ته وه نده پر بوون به عاتيفهى سووتينه ر تو و منيش تييدا بيباک ده بين له عاست جل و بهرگ و ئارايشت.

لزووم ناينم نموونهى دیکه بښمه وه بو روون کردنه وهى لاني هانابردنه بهر مزگه وت و ثاين بو مه به سى کومه لايه تى له شيعرى حاجى قادردا، ته ماشا

کردنیکى سه‌رپى دىوانه‌كه‌ى بىنيازت ده‌كا له‌وه من يا غه‌يرى من، نموونه‌ت بۆ
بىتته‌وه.

شېخه‌كانى ته‌ريقه‌تېش، وه‌ك شاعيره‌كان، زانسته‌كانى مزگه‌وتيان خوښدوه و لى
به‌له‌د بوون، به‌راده‌ى مه‌لايه‌تېشان شېخه‌تېيان بايه‌خدار بوه. له‌مه‌دا وه‌نيه‌هه‌ر
كورد شېخى چاك و مه‌لاى چاكى بووبى، هه‌موو ئىسلامه‌تى به‌تورك و عه‌ره‌ب و
فارس و ئه‌فغان و هيند و ره‌ش و سپه‌وه‌ له‌م كارهدا وه‌ك كورد بوون. ده‌توانم
بلىم، بى هه‌لبواردن، شېخىكى ناودار نيه‌ له‌ قادري و نه‌قشبه‌ندى و شاذلى و رفاعى
و هه‌موو ته‌ريقه‌ته‌كانى «تصوف» دا زنده‌ مه‌لا نه‌بووبى. له‌ كورده‌واريدا هه‌رچه‌ند
وابوه‌ مه‌لاى باش له‌به‌ر كه‌مده‌ستى و نه‌دارى بوه به‌ مريد و خه‌ليفه‌ى شېخىكى له
خوى كه‌متر مه‌لا، به‌لام ئه‌غله‌ب مه‌لاى خاوه‌ن ته‌درىس و پايه‌ى به‌رزى زانست
له‌به‌ر باوه‌رى بېغىل و ته‌ئولى خوى به‌ راست و دروستى شېخىك له‌ «شرع و
تصوف» دا، بوه به‌ مريدى و ته‌ريقى لى وه‌رگرتوه.

له‌ دىوانى وه‌فايى «مه‌لا رحيم» كه‌ مه‌لايىكى ته‌واو مه‌لا بوه سرنج بگه‌ ده‌بىنى
ئه‌و مه‌رسانه‌ى كه‌ بۆ شېخى خوى داناون له‌ ئه‌غله‌ب شيعره‌كانى به‌ ته‌ئسیرترن،
ئه‌گه‌ر نه‌لىم له‌ هه‌مووان:

له‌ باغان ئاھ و نالین دى ده‌لین شاهى گولان رۆي
له‌ مه‌يخانان سه‌داى شين دى ده‌لین پيرى موغان رۆي

يه‌كېكه‌ له‌ شيعره‌هه‌ره به‌ناوبانگه‌كانى زمانى كوردى. وه‌ك ئه‌ميش دوو ديره
شيعرى خواروه‌وه كه‌ ئه‌وانيش مه‌رسيه‌ن و «وه‌فايى» بۆ شېخى خوى هه‌لبه‌ستوون:

بولبول وه‌ره تا رۆحى من و تۆيه‌ بنالین
تۆ باغى گولانت چوه‌ من داغى دلانم
قومرى وه‌ره تا رۆحى من و تۆيه‌ بگريه‌ين
تۆ سه‌روى ره‌وانت چوه‌ من رۆحى ره‌وانم

رَابر دووی دوور و نیزیک پرّه له شایه دی وه ها که ئیسپاتی ئه وه بکا شیخه چاکه کانی مه لای چاک بوون. لیڤه دا با کاک ئه حمه دی شیخ و مه ولانا خالید بکه یین به میسال که به لای زوربه ی کورده وارییه وه ناسراون. هه ر دوویان تا له مه لایه تی نه گه یشتوون به وپه ری دامه زراوی ملیان نه ناو ته به ر «تصوف و ارشاد». پیاوکی وه کوو حاجی مه لا عه بدولا به دوا ئیلحاحی چهند سالانه دا ئیجازه ییکی¹⁵ کورتیله ی له کاک ئه حمه ده وه بو هاتوه.

له م مهیدانه ی زانستی سی شه قامی مه لایه تی و شیخه تی و بوژیڤیدا، کورد شان به شانی میلیله تانی دیکه رۆبیه و یه ک ههنگاو لییان دانه ماوه. له مهیدانی مه لایه تی و شیخه تیدا له کۆنه وه و له مهیدانی بوژیڤیدا له سه ده ی نۆزده مه وه، هاوتایی کورد له گه ل میلیله تانی ئیسلامدا دیمه نیکه به پانایی رۆپه ره ی ژیا نی کورد. مه لای هاوتای گه وره ترین مه لای گه لانی دیکه و شیخی هاوتای پیشه واکانی ته ریه قه ت و شاعیری هاوتای هه رچی شاعیریکی رۆژه لاتی گه وره هه یه، له کوردان هه لکه وتوه.

له م مهیدانه ی زانست و مهعنا یه دا گه لی کورد مه ودا ییکی هینده زۆر درێژ له واقعی ماددی خو ی پیشکه وتوه هه رچی نزیک و خزمایه تی هه یه له به ییناندا براوه. له هه یج رۆیکه وه هه لکه وتی ماددی کورد زه رف و سه رچاوه ی ئه و «زانست و مهعنا» یه نه بوه، ئیمکانیش نه بوه بی به وه زه رف و سه رچاوه یه. ئه م دیمه نه ی له یه کنه چوونی بوونی «ماددی» و بوونی «معنوی و زانستی» ی کورد هه رچی راسته حیساییکی لیکدانه وه ی ماددی هه یه له به ستنه وه ی «فکر» به مادده وه ده کا به کاریکی خه یالی ئه فسانه یی.

نیسه به تی رۆشنیری و زانست و «معنی» ی کورده واری له گه ل میلیله تی کورد و خاکی کوردستان وه ک نیسه به تی میوان وایه له گه ل ئه و قوناغه ی لینی دابه زیوه. هه ر بابی ئه وه ی که میوان زاده ی ئه و ژووره یه به کر ئی تییدا دهنو ئی، زانست و «معنی» ی کوردستانیش له خاک و دانیشه و کانی کوردستان و کورده وه هه لقو لیه. ههروه ک چیشتی مالی پاشاییک بی نی بو مالی گه داییک یاخود جلی سمو ک له دوکانی جلدووریکی ملیۆنیرانه وه بی نی و له بهر سه پانیکی بکه ی، زانسته کانی یۆنانی

¹⁵ - به زهنگو غراف له یه که م ژماره ی کۆری زانیاری کورددا بلا وکرایه وه.

کۆن و سەردەمی ئیسلام و فەلسەفەى هیند و رۆشنبیری فارس تیکرایان بە حازر و بزری لە رپی کتیبانەوه هاتنە نیمچە وێرانگەکانی کوردستان... لە شارۆچکە و قەسەبجەکانەوه تێیان کرد بۆ هەموو کوردەواری، بگرە نیو زنج و رەشمالیش. دەبینی مەلاییکی کوردی ڕووت و برسی بی پاره و پوول لەسەر بەردیکی رەق بە دەوری کانیاوی گوندیکی هەژاری کوردەوه خەریکە فەلسەفەى ئەفلاتوون و مەنتیقی ئەرسەستۆ و هەندەسەى ئیقلىدس و فەلەکی بطلیموس و شەریعەتى ئیسلام و زانستەکانی معتزلی و ئەشعەری و ئەدەبی متنبی و معرری و سعدی و حافظ بە رەوانی و بەو پەری ئوستادییهوه دەلێتەوه بۆ فەقییهکی کوردی لە خۆی ڕووت و برسیتەر.

لە قاهیرە و ئەستەمبول و شام و بەغدا و لاهور و تونس و مەراکش و فارس و زانستگاکانی ئەوروپای پێش 500 سال چ ماددەییکی دەخوێندرا هەمان ماددە لە هەرتەلی رانیە و عەبابەیلیی شارەزوور و روستیی رەواندز و دیپەکانی وەک ئەمانی هەموو ناوچەکانی کوردستان لەبەر چراقۆدیلە و لەسەر حەسیری شێ، واش دەبوو بی چرا و حەسیر، بە دەرس دەگوترانەوه و کتیبیشیان لەسەر دادەنرا.

لەبارەى باوەر و «عقیدە»ى ئاینیشەوه زوربەى کوردەواری تاکە یەک تەلی پەیوەندى ساغى بە رابردووی کۆنى خۆیەوه نەماوه لەو کاتەوه کە ئاینی ئیسلام بڵاوبۆوه و بو بە جیگیرى زەردەشتی.

زانست و باوەر و ئایین کەوا کاکلی ژيانی «معنوی» کورد پیک دیتن یەک دێر و وشە و پیتی لە سەرچاوەی کورد و کوردستانەوه هەلنەقوولێوه، هیچیان ئاوێتەى ژيانی ماددى و ئابووری کورد نین و هەموویان دەرەکی «خارجی»ن. ژيانی ماددى و ئابووری کوردی کرد بە کۆیلەى خۆى، بە «حەقلی تجربه»، بە پێچەوانەى چاوەنۆر کردنى روالەتى تیۆریەکانى ماددى، ژيانى کورد بوو بە ئاوێتە بۆ زانست و باوەرپیکى میوان.

لەو لەحزەى منداڵ بە زگی داکی دەکەوێ تا ئەو کاتەى دەچیتە قەبرەوه هەموو چرکە سەعاتیکی عومری مەحکومە بە «قران و شرع» و زکر و فکری پیاوچاک و شیخ و مەلا و هیزى نەهینی سەر بە بەهەشت و جەهەننەم. مەرەکەى، دەغلەکەى، باغەکەى، زەوی و ئاوەکەى، پەرژین و نێوانەکەى، سەلەم و رێپدەکەى،

زەكات و سەرفترەكەى، نوێژ و حەجەكەى، ژن هێنان و تەلاقدانەكەى،
 تێجارەتەكەى... مەر سەربەرپنەكەى و «بسم الله» لى هێنانەكەى، غەزا و خۆ
 بەكوشت دانەكەى، خەون و خەيال و شەونخوونى و «تەجد» و رۆژنەكەى...
 ئەمانە و هەرچى هەيەتى لە لەش و مال و ژن و خیزان لە نێو ئەو جەزائەدا
 دەخولێتەوێهە كە ئاینى ئىسلام لە مەككە و مەدینەرا بە دیارى بۆى ناردووە. هێچ
 نەسبەتێكى نە لەگەڵ كوردستانی پێش ئىسلام، تەنانت چەند ناویكى وەك بەسى
 و گۆلى و پیرۆت و سوارە نەبێ هەرچى ناوى كوردیش بوو گۆرا بە ناوى پیاو
 ئاینییەكانى عەرەب یاخود هەر عەرەبى عادەتى.

خولاسە ژيانى «عقلى و معنوى» كورد لە هەزار سال زياترە زادهى كوردستان نە
 تێكەل بە ژيانىكى يەكجار فرەوانتر بوو لە كوردستان، بە ماددە و مەعنايەوێهە. تۆ بلى
 ئەگەر واقیعى كورد بوبا بە سەرچاوەى زانست دەبوا كەى ئەم واقیعه شەرحى
 رۆژگیران و مانگیرانى بۆ دابا یا مەساحەى جەز و چوارگۆشە و سى سووچى بۆ
 لێكداباوەو؟ یاخود ئەگەر باوەر «عقیدە» لە ئاسۆى كوردستان و تافگە و شاخ و
 دارستانەكانیەوێهە هەڵستابا و تێكەل بە كۆمەلایەتى و ئابوورى كورد بووبایەوێهە دەبوا
 چ نوێژێك پێك بێنى خزم بى لەگەڵ دوو ركەتەى سەهینان و بەرز كردنەوێهە
 پەنجەى شەهادە بەرەو قەیلە؟ تۆ بلى تەلاق و میرات ئەوێهەیان كە 1300 سالە لە
 ناو كوردان بوو بە یاسا؟ پێویست بە درێژەدان ناکا، ئەوێهە تازە خستە روو
 «بديهيە»یێكە لە هەر چوار دەورى ماددى و مەعنايەتەوێهە رووت تى دەكا و
 بەقەدەر خۆت و وجودت راستیێكى زیندووە و نەفەس هەلدێنى.

نەختێك سرنج بگرى، ئەم راستییه تیشك بۆ ئیستاكەشت داوى، كە قیاس لەو
 بكەى دەبینى زانست بیروباوەرى فەلسەفى زوربەى خاوەن فكرى كوردى ئیمزۆش
 لە جەرگەى كوردەوارییەوێهە هەلنەقۆلیو، ئەویش وەك زانست و باوەرى هەزار سال
 لەمەوبەر بە دیارى بۆى هاتو، بەلام ئەمجارەیان لە ئەورووپاوە. نە ماددەكانى
 خوێندنى زانكۆى سلیمانى و نە فەلسەفەى سیاسى و ئابوورى جۆرجۆر كەوا لە
 بەرەبەرەكانى یەكدى دان لە كوردستان، زادهى كوردەوارین. واقیعى كوردستان
 ئیستاكەش ئەوێهە نە لە هەناوى خۆیەوێهە ئەو تەرزە بەچكە مەعناوێهە
 «ئەریستۆكرات»انە بێتێتە سەر دونیا. مامۆستا لە دەروە خوێندن و دەرسى ئەو
 ماددە و فەلسەفانەمان نەدەن بە وێتەش نایێتە خەيالمانەوێهە.

وهنيه من ليره‌دا به تنگ بيم له هاتنه ناو فلهسه‌فه و زانست و باوه‌ري دهره‌کي¹⁶، بېگومان ته‌گه‌ر چاوه‌نؤري په‌يدا‌بووني زانست و فلهسه‌فه‌ي ته‌وتو بکه‌ين زگماک کورد بن ته‌وا هه‌ر ده‌بي چاوه‌نؤري بکه‌ين، مه‌به‌سم له قسه‌کانم ته‌ويه واقيعي راسته‌قينه دهربرم. ته‌گه‌ر گه‌نجيک له‌و «بديهيه» يه‌ غافل بووبي بېنمه‌وه يادي. قسه‌کانم تا راده‌يک لايه‌ني خه‌يال‌بووني ته‌و قه‌ناعه‌ته‌يش ديار ده‌خا که پي‌ي وايه هه‌ميشه فلهسه‌فه و باوه‌ر زاده‌ي واقيعيکن که تتي‌دا ده‌زين. که‌چي وا له پيش چاوته فلهسه‌فه و باوه‌ر له‌دهره‌وه به سوا‌ري فرؤک و گه‌رؤک و که‌شتي ديته ولا‌ته‌که‌ت و خه‌لقيش به دوا خويدا رامال ده‌دا.

ليره‌دا قسه‌يکي بېه‌يز هه‌يه ده‌لي که فلهسه‌فه‌ي «دهره‌کي» له‌گه‌ل پله‌ي گؤراني «ناوه‌کي» ريککه‌وت وه‌ک ته‌ويه بو خؤي زاده‌ي ته‌و گؤرانه بي. به‌لام ثم گوته‌يه هه‌ر له رواله‌ت و له‌سه‌ر کاغز و به‌سه‌ر دم و زارانه‌وه راسته، له واقيعدا که به‌ره‌يک فلهسه‌فه له دهره‌وه دي‌تي گوي ناداته «ناوه‌کي و دهره‌کي و گونجان و نه‌گونجان» بو خؤي برياري پيشه‌کي داوه فلهسه‌فه‌که به‌سپيني، له‌وه‌دا ته‌رزه‌حالي خه‌لقيش ناخو‌يتته‌وه با خه‌لقه‌که زوربه‌ي ميلله‌تيش بي.

خو‌يتنه‌ر وا تينه‌گا خو‌يتندي مزگه‌وتان شتيکه و زانست شتيکي ديکه‌يه. به‌ر له راپه‌ري‌ني زانستي نو‌ي ته‌وروپا، له هه‌موو جيهاندا هه‌ر ته‌وه زانست بوه که‌وا له مزگه‌وته‌کان به‌ده‌رس ده‌گوترا‌نه‌وه. تائيستا له نيو زاناکاني ته‌وروپادا که ناوي «ابن سينا» دي وه‌ک ناوي «ته‌نيشتاين» هاتي ويه. مه‌علومه «ابن سينا» ش مه‌لايکي زنده گه‌وره‌ي سه‌رده‌مي خؤي بوه. له رووي نابه‌له‌دييه‌وه گه‌ليک له گه‌نجه‌کانمان به‌لايانه‌وه خو‌يتندي «دين» خو‌يتندي «جهل» ه که‌چي گومان له‌وه‌دا نيه مامؤستاي ته‌وگه‌نجان‌ه‌ش نابن به فه‌قي باش لاي مه‌لاي «ابن ادم» ته‌گه‌ر ئيمرو زيندوو بايه. گه‌نجي خو‌يتنگه‌رم و که‌مه‌جره‌به و نيگاته‌سک به خو‌يتندي سه‌ره‌تاي هه‌ندئ له نووسينه‌کاني سياسي و ثابووري و فلهسه‌في، به هه‌موو دليه‌وه، وا له خو ده‌کا که بوه به «علامه‌ الدهر» و کليلي دهرگاي رابردو و پاشه‌رؤژ وا له نيو په‌نجه‌کاني، راستيه‌کان و نه‌ينييه‌کاني سروشت و ميژوو بوون به خزمه‌تکاري

¹⁶ - پيشنيزي کؤري زانباري کورد ته‌مه‌يه «دهره‌کي، لاوه‌کي، ناوه‌کي» بو

«خارجي، جاني، داخلي» بي.

میشک و میزاجی ئەو. ئەمە خەیاڵیکی بێ ئەساسی «مراھقە-ھەرزەکارەتی»یە نە دەخلى بەسەر راستییەو ھەبە نە بەسەر واقع.

بە تێکڕایی خۆتێندەواری ئیمپروۆ کورد بەراورد بکە لە گەڵ مەلاکانی لەمەو پێش ھەر لایە بە پێی زەرف و کاتی خۆیان ھەلیانسەنگینە، بیگومان، تەرازووی مەلاکان یە کجار سەنگینتر دەبێ. بە پێچەوانەى دواکەوتنى خۆتێندەواریکی کورد لە خۆتێندەواری «نموونه» ی ئەم سەردەمە، مەلایەکی کوردی 400 سال پێش ئیمپروۆ ھاوتای خۆتێندەواری «نموونه - نموذجی» ی زەمانی خۆی بوە، واتە ئەو زیاتر کۆری رۆژگاری خۆی بوە لە مامۆستاییکی ئیستای کورد.

پیاویکی وەک «ابراھیم الحیدری» کە بوو بە «شیخ الاسلام» لە دواڕۆژانی خەلافەتی عوسمانی، مەلاییکی ھەولیری بوو. بە پێی دەوری خۆی پایەییکی نەھیشتەو لە رەوتی زانیاری ئاینی و جیھانی کە بۆ مەلاییک مومکین بێ لێ سەرکەوێ. لەو دەمدا ئەم مەلایە لە پرووی ھیز و دەسلالت و ناو و مەقامی رۆشنیریەو ھەندین مەیدان لەپێش خۆتێندەوارانی ئیمپروۆ کوردەو دەبێ بە پێی کاتی خۆیان. پایەى «شیخ الاسلام» لەو بەرزترە یەکیک بگا بە پایەى پاداشتی «نۆبەل». خۆ دیارە تا ئیستا تاکە کوردیک نە ئەو پاداشتەى وەرگرتووە نە لە دواڕۆژنیکى بەرچاویشدا بەتەمایە وەری گری. لەمەشدا سەرت سورنەمینێ، چونکە کە پلەى خۆتێندن لە ناو کورداندا بە گەزوگرێ سەدەکانی رابردو لە ریزی تورک و عەرەب و فارس بووبێ دیارە خۆتێندەواریکی ئیستای کورد لەو پلەى دوا دەکەوێتەو بەی دواکەوتنى رۆشنیری ئیستاکەمان لەچاو ریزی ھەرە پێشەوێ رۆشنیری نوێدا.

دیسانەو دەبێ ئەوەت لەبیر بێ، خۆتێندەواریکی دوو سەد سال لەمەوبەری کورد کە دەبوو بە پێشەوا لە مەیدانی رۆشنیریدا شەھادەکەى لە فیرگەییکی کوردستان وەرەگرت و لزوومی نەبوو لە پێناویدا بچێ بۆ دەرەو.

لەم لایەنەى پەرەسەندنى خۆتێندنى مەلایەتى لە کوردستان، تابەتییک سرنج رادەکیشی، بەلام ھۆبەکەى وەک خۆى، ئاشکرا نە، بەلکوو تا ئیستا روون نەبۆتەو. ئەم خۆتێندنە وەک لە کوردستاندا بە دەشت و شارەو ھاوێشی بۆ کرابۆو، نە لە نیو تورکان، نە عەرەبان، نە فارسان، تا ئەوێ بزەنم، نە ھیچ میللەتیکی دیکەى

گەش و تریفەدارانە کە لە بنگەکانی ئایینی و زانیاری کوردستانی کۆنەو بە تیشکی چاوخێرە کەریان عەببی هەژاری و بێدەسلاتی و بێکیانی کورد بە دادەبۆشن، بە لکۆو تیی دیتنەو.

رۆشنبیریکی ئیمروێ کوردیش ناتوانی کاریک بکا بێتە هۆی ئیفلاسی کورد و میژووی کورد لە هەموو ڕوویکەو هەک ئەوێ ئەوان چرایانە کز کاتەو بە توهمە تیگرتن و بێباوەخ کردیان. بەراستی کوژاندنەوێ ناو و ڕەوت و شۆرتی چاراکانی زانست و ئاین و ئەدەب لە میژووی کورد ئەو کارە خۆخێنەوێ کە ناحەزی کورد حەزی پێ دەکا و چاوەنۆریەتی. زاتەن زۆر لەوان ناحەزانە خەریکن ئیسپاتی کوردنەبوونی ئەغلەب ناودارە کانمان بکەن، بە هەلبەستنی نەسەبکی سەر بە غەیری کوردەو بۆیان، ئیتر کە ئیمە لە خۆمانەوێ گیانی خۆنەوێستی یاخود بێگانەدۆستی پالمان پێوێ بێ بە بارانی لەعنەت و نەفرین ئیتر چاراکانی میژوومان بکوژیتنەو و ناحەزە کانمان بەو کارە بحەسیننەوێ هێندەیان قەرزار دەکەینەوێ مەگەر، کوردی گوتەنی بە کوشتنمان لە ژێر ئەو قەرزە دەرچن. لێرەدا ئەو گوتەبەش لەو تەرەزە گەنجەو کوردە ناسەلمینین کە بۆی من باوەرم بە رابردووی کورد و غەیری کورد نیە، چرا درۆزنەکانی هەموویان دەکوژیتنەو، چونکە ئەو هەر هێندەوێ پێ دەکرێ وەک «أبو موسى الاشعري» چرای «علي بن ابي طالب»ی خۆی بکوژیتنەو، کوژانەوێ چرای «معاوية» بە دەست «عمر بن العاص» ئەوێ.

پەرەدەبوونی حاجی قادر لە سەرەتای عومریەوێ تا پێگەیشن و چەسپاندنی، لەم کیلگەو زانست و سەقافەت و باوەر و ئەدەبی چەرخی و سێتە کە چەرخیکی لەمەو پێشی کوردستان بوە. فتیلەو نیشتامپەرەوێری حاجی قادر کە هەلکرا بە هۆی زەیتی ناو ئەم فائوسەو رۆشنبیری کوردەواری ئەوسا بوە. حاجی ناوی نەدەبوو چ جایی ئەوێ بێتە پێشەوای کوردایەتی ئەگەر لە سەرەتای عومریەوێ «تالی دەلی بابە»ی فەقیەتی نەکردبا. لەو سەرەمەدا هیچ جوړە خوێندن و سەقافەتیک نەبوە لە کوردستاندا جێی خوێندنی مزگەوت بگریتەوێ و خەلق بکا بە خوێندەوار، سوختەخانە نەبی کە دەرسی ئەلفوویی سەرەتا و «ناگەهان و ئەوێ شۆدە»ی بە منداڵان دەگوتەوێ و ئامادەوێ دەکردن ببن بە فەقی و بگەنە یە کەم پێپلیکەوێ خوێندنی مەلایەتی.

حاجی قادریش له سهر ئه وه رانه وه ستا، به بیریشیدا نه ده هات راوه ستی، داخوا من و تو ئه م راستیه ده دۆزینه وه و ده یلینه وه یاخود بنلیوی ده خهین و لئی بیده نگ ده بین. ئه و له لانی خۆیه وه خوتندن و پهروه رده بوونی هه وه لئی عومری په سه ند کرد به سه رچاوه ییک که جۆگه له ی کرده وه و گوته و ره وشتی له وێه ره وان بی تا ئه و رۆژه ی مه رگ ژیا نی پینچایه وه، هه رگیز له و خوتندن و پهروه رده بوونه ی په شیمان نه بۆوه و داوی په یوه ندی خۆی لی نه بری و به ه یج سه قافه تیک ی دیکه ی شه وه نه لکا، هینده ی که له زانست و شاره زایی نو ئی زیاد ده کرد ده یخسته وه سه ر خه رمانی زانستی کونی و رابردووی پی ده ولله مه ند ده کرد، به و واتایه که یه کیک رابردووی خۆی نه سه رته وه، ئه و رابردو له گه ل دوا رۆژیدا ده بنه یه ک پارچه ی سه رانه سه ر ئیتر هه ر سامانی که له «زانست و مه عنا» بکه ویتته کۆشی ژیا نیه وه بۆ هه موو ژیا نه که ی حیساب ده کری.

ئه گه ر له به ر خاتری ه یج شتیک چا و نه نو قینین له واقع، هینده ی نیوه رۆینی که هاوین روونه که حاجی قادر شانازی به رۆژانی کۆیه و کوردستانی ژیرووی کردو زیاتر له خۆ هه لدا نه وه ی به رۆژانی نیو تورکانی. هه موو دیوانه که ی هاوار و فیغانیه تی بۆ ئه و رۆژگاره له ده ست چوه ی. ئه گه ر رابردووی که ی جا هیلانه و نوکه رانه ی هه با له کۆبی ده با شه رمی به خۆیدا بیته وه و ئه م چوارینه یه نه لئی:

ئه ی ره فیکانی وه ته ن زۆر غه زه لم ماوه له و ی

له که نا ریکه وه ته قدی ره وه کوو هه لیکه و ی

وه ک سه فینه بگه ری بیخه یه به ر به حری قسه م

حه یفه وه ک من له غه ربی بمریت و نه ته و ی

ئه م لایه نه ی شانازی کردنی حاجی به ژیا نی سه ره تای عومر و خوتندن و فه قیه تی، واته به ر له رۆیشتنی بۆ ئه سه تمبۆل، له زۆر مونا سه به دا به دم نوو سینه وه دیته پیش.

به دوا روون کردنه وه ی ژیا نی «عقلی و معنوی» کورد و به ر له وه با سی لایه نی ماددی ژیا نی کورد بکه م هه ندیک هه له ی نوو سرا و و بلا و کرایه وه هه یه له دم و راوێژ و به سه ر خامه ی گه لیک نوو سه رانه وه خۆش ها ته و و جیگه ی پایه ی تایبه تی

بۆ تهرخان كراوه و ده كړئ له وانه يشه بېته سهره تاي زنجيره له نووسيني وهك
خوى هله و ناتهواو، چونكه له رواله تدا پشت ته ستوره به ليكدانه ي عيلمى و
دروست كړدى فكره له سهر بنچينه يكي ماددى.

له ماوه ي ثابنده دا هه ول ددهم بۆت روون كه موه كه وا هم نووسينه و ه ي وهك
خوى، كه به زاهيرى داواي عيلمانيه ت ده كهن، له وه زياتر كه «ژوورخان» يكي
فكري نه بووى هه لستاندي له سهر ژيرخانيكي ماددي مو هووم، هيچي نه كړدوه
په يوه ندى هه يي له گه ل زانست و بنچينه ي ماددى و عيلمانيه ت. تهوى راستيش بې
هه لستاندى ژوورخاني خه يالى له سهر ژيرخانيكي ثاسان و نيزيكه ده ست كه رواله تي
بې قوولبوونه وه ي تيورى داواي بكا، ههنده ي سهرابي بيابان ميشك و چاو
ده خه له تينى و به راده ي ته و يش سووك هه لده ستى و خوش ديت ه باوه روه. بويه
هه ليه ك كه و ابى، له مه وزووعى حاجى، نابى خومى لى لادهم و چاوى لى پېوشم.
هه روهك له سهره تاي نووسينه كه شم گوتم هه لى نووسراو لى ده وه شيته وه بېته
سهرچاوه ي ليكولينه وه ي ميژوويى له دواړوژدا، به لكوو ههر له ئېستاوه سهر له خه لى
بشيوتنى، جگه له مەش هم هه لانه وهك بۆت دهرده كه وي، تيكه ل به مه وزووعى
ته و تو بوون به دريژى لى دواوم له م نووسينه دا.

له ژماره ييكي تايه تي «هاوكارى» ي سالى سنيهم گوتاريك دهرباره ي حاجى قادر
بلاو كرايه وه له ژير عينوانى «حاجى قادري كويى: شاعيرى سهرده مى راپه رينى
نه ته وه ي كورد». وه ني ه من ده خليكم هه يي به سهر تيكراي ناوه روكى گوتاره كه وه،
چونكه نووسينه كه ي من به بهر ته وه راناگا خه ريكي ره خه گرتن و نر خاندن بې له و
نووسينانه ي دهرباره ي حاجى بلاو كرانه وه، من به حال دهر فته تي ته و هم هه يه
«ههنديك» له «هه موو» مه وزووعى حاجى بنووسم چ جايى ته وه ي پيرژيمه سهر
هه لسه نگاندى نووسيني نووسه راني ديكه. به لام له گوتاره دا، كه به شيويه يكي گشتى
پشتگيريكي باش ده كا له حاجى قادر و له مه عنادا به دهم ته و كه سانه دا هاتوته وه
كه هي رشي نار هوايان بردوته سهر حاجى، هه لى هه مه چه شنه هه يه، ههنديك له و
هه لانه ته وه نده درى راستين كه هه لى بوونيان دهم ته قه هه لئاگرى وهك ته وه ي له
ستوونى يه كه مى لاپره سيزده دا دهنووسى:

«له سالی 1839 دا کاتیک که حاجی دهجیته تهسته مبول و دهگاته تهوئ
سهیر دهکا بهدرخانه کان له کاردان بو ریکخستن و بهریا کردنی شورشی
سالی 1842-1843 یان».

ئهم ساله ی 1839 دهکهویتی بهران بهر 1255 ی کوچی. چند جارنیک باسکراوه و له
گوتاراندا نووسراوه، و ئیستاش دووباره ی دهکهینهوه، حاجی قادر تا کوتای 1276
له کوردستانی ئیران خهریکی خویندن بو و هیشتا له گهشته که ی باله کایه تی و
به دوا تهویدا هی کوردستانی ئیرانی نه بوو بووه. ئهم راستیه ش به شایه دی خودی
حاجی ئیسیپات ده بی، چونکه به خه تی خوی له سهر کتیه که ی «سیوطی» حاشیه ی
نووسیوه و کوتاییه که ی به فهرده فارسییه که هیناوه، لیره دا بینه سکاری له
رینووسه که ی حاجی فهرده که دنووسمه وه:

شب 3 شنبه بیست از ماه اخر
هزار دوصد و هفتاد و شش در

وشه ی «اخر» و دوا وشه ی فهرده که «در» مه ناقه شه هله دگر داخوا و اتایان چیه
به لام ساله که ی 1276 به ولای مونا قه شه وهیه. بو کورت کردنه وه ی قسه ته گهر
بلین حاجی یه ک رۆژ دوا ی نووسینه وه ئهم حاشیه یه نه وه خرا و چۆته تورکیا،
دیسانه وه چوونه که ی 20 سالی که ده کهویتی دوا ی 1839. ئهم شایه دییه ی خودی
حاجی زیاده بو روون کردنه وه ی مه به س و دیار خستنی هله که یه، ده نا به لگه ی
دیکه ش هه ن بيشوبه ه وه ک حاشیه که، راستی نشان ده ده ن.

له فهرزی حاجی 1255 چوویتی تهسته مبول تهوسا حاجی مه لا عه بدولا ته مه نی پینج
سالی بو، ده بی له و پینج سالانه دا خویندن فیه تی له گه ل حاجی قادردا کردی و
به یه که وه به سدار بووبن له گه شته که ی باله که تی. خو به نیسه بت ته مین ئاغا وه
درفه ت نامینی یه ک رۆژ له گه ل حاجیدا ره فاقه تی کردی مه گهر له ناو بيشکه دا
بووبی چونکه وا بزانه ته مین ئاغا له و ساله دا ها توته دنیا، لیره به پيشه وه ش
ته مه مان باس کردوه.

جگه له مانه، به پیتی ټه وه که گوتاره که ده لې حاجی له 1215 به وه له د بوه، لیږه شدا قسه ی غه یری خو ی دوو باره ده کاته وه و گله یی له و ناکړی ټه گهر هه له هه بی له م میژو وه، حاجی له ته مه نی 24 سالیدا چوه بو ټه سته مبول. دیت ټه م ته مه نه با یی نیوه ی ټه و گوزار شته ناکا که بیگومان له حاجیه وه پیمان گه ییوه بهر له سه فهری بو ټه سته مبول. سالانی مندالی، ټینجا خو یندنی پچر پچر و شاگردی، ټینجا که و تنه وه سهر خو یندن، ټینجا حهوت سالیک گه شتی باله که تی و کوردستانی ټیران، ټینجا گه رانه وه ی بو کو یی و چه قه چه قی شیخ نه بی... هتاد. حاجت به در یژه دان ناکا ټه م سالی 1839 یه هی کردن نیه.

ټه م هه له یه بهر هه می په له کردنه له دوزینه وه ی په یوه ندی میانی پرووداو و «فکره». به و په ری ټاساییه وه و بی دوودلی، نووسهر بو ټه وه چوه حاجی قادریک په ندی میلله تپه روه ری له به در خانیان و هر گرتبی ده بی له و سالی پر خر و شانه ی جموجو لی «به در خانی» دا می شک ی پزایی و خو یندنی کولایی، خو ناشکری بگوتری له کویه ټه م تین و تاوه ی و هر گرتوه، چونکه وه ک ټیستا بو ت باس ده که م نووسهر ټه م ده رگه یه ی له لانی خو یه وه بو مه به سیکی دیکه پیوه داوه، که واته با حاجی بگو یزینه وه بو ناوچه رگه ی گوزار شت، کارگه ی میژوو، بی شکه ی «فکر».

هه له ییکی گه وره ی دیکه ی گوتاره که ټه وه یه که پی داده گری له سهر هیندی ټه م حاجی قادره پیش چوونی بو ټه سته مبول:

«... که هونراوه ی داده نا ته نیا خزمهت کردن و دلخوش کردنی
کار به ده ست و ده ستر و یشتهوان بوه. شیعری ټه و سهر دمه ی ژبانی حاجی
نمونه ی ټه ده بی دهر به گی دوا که وتوو بوه..»

جاریکی دیکه ش په له کردن له «ماره کردن» ی فکر له گوزار شت، نووسهر ی خلیسکاندوه. رواله تی لیکدانه وه ی زانستی ماددی نو ی و ارا ده گه یه نی که حاجی بهر له ټاماده بوونی زهر فی ماددی بو بیرو با وهر ی نی شتمان په روه ری ههر ده بی خزمه تی واقعی ده ربه گی کرد بی، له نه زهر تی فکرینی ساده ی ماددی ټه مه قه فه سیکه و به ده وری حاجیه وه چاری ناچاره ده بی وه ک تووتی تییدا بخو یتیی و بچر ی یتنی. حو کمی رواله تی ټه م جوړه لیکدانه وه یه هه ند به هیزه لای نووسهر، بی نیازی کردوه له

هينانهوهی به لگه و ئيسپات، وهك رووناكيی رۆژ و تاريكيی شهو بديهیكي
مادديه...!!

ئهم ههلهیه له سنووری میژووی تیهه کردوه تا خوێ له دل و مهیل و سروشتی
حاجیش ئالاندوه و کردوهتی به خزمهتکاریکی زگماکی دهربهگ. بریاری ئهوتویی
که بهشی زۆری ژيان و ئهدهبی حاجی دهگریتهوه نابی بهم جۆره بی بنکه و بنج و
بناغه بی و زادهی کوتومتی لیکدانهوهییکی سهراو بی.

دهبا بزانی، خزمینه ئه و غهزهل و قهسیدهی حاجی دایان بهر له سهفهري بۆ
ئهسته مبول چهندن، کامهن، چۆن، چ دهلین؟ چهنديان به دهربهگی ههنگوته؟
چهنديان به داگیرکهری ههنگوته؟ سهیره حاجی مهدهی داگیرکهری نه کردوه! که
گوترا حاجی خزمهتکاری دهربهگه ئهم پرسیاره ههلهدهستی: بۆ خوێ نه کردوته
خزمهتکاری «ئاغا»ی دهربهگ که داگیرکهری عوسمانیهی؟ خو حاجی پیاویکی
نازیرهک نه به تا ئهم بهرژهوهنده زلهی نه دیبی له خزمهت کردنی داگیرکهر.

بۆ دهبی حاجی له دژی «شیخ نهبی» بکهوێته تیکۆشان و ههلهبهست گوتن، خو ههر
نهبی شیخ نهبی ناویکی دوعاگوویی به سه رهوهیه و خزمهتکاریی ئه و بۆ مهلامه شهرب
که متر عهیه؟ نه کهی خه یالی ئه وه بکهی «منافسه»ی ئاینی حاجی قادر به گز
شیخ نه بهیه وه نابی چونکه حاجی خاوهن مزگهوتیش نه به تا ههست به مهترسی بکا
له شیخ نهبی یه وه گویا جیگه و دهسهلاتی له ق دهکا. ئه گهر مهسله حهت حاجی
به شهه هینابا ده بوا شه ری پی بکا له گه ل مه لاییکی مدرسی یه ک له مزگه وته کان
به لکوو جیگا که ی لی دهسه نێ یاخود لیی ده بی به شه ریکی زه کات و سه رفتره.

با من وهرامی ئهم پرسیارانه بدهمه وه به جۆریکی بی گومان. هه رچه نده دهستنیان
کردنی هه له به سه کانی حاجی که پیش سه فهری بۆ ئه سه مبول دایان کاریکی تا
ئیسنا نه کراوه، ئه گهر که شیش کردبیتی بلاوی نه کردوته وه، به لام ئه وه هه له به ستانه ی
که وا پیش سه فهره که ی مه دهی پی کردوون و لییان ده وه شیتته وه بکرین به به لگه ی
خزمهتکاری له سیان تیهه ر ناکا:

- یه که میان مه دهی بهر باره گای حه مه د ئاغای مامه ش:
ئهم خه یمه که شه مسیه یی شاهه نشه هی ئه رزه

• دوه‌ميان مه‌دحي ئاغای حاجی به‌کر ئاغایه:
ئهی «محمد» وهی «امین الدولة» ئیمرو کویی تو

• سییه‌ميان مه‌دحي هاوری خوی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لایه:
ئهی «عطار» له‌ دهرت خادمی سجاده به‌ شان

له‌ بدیهیه‌ ئاشکرا تره‌ ئهم هۆنراوانه‌ حاجی ناکهن به‌ خزمه‌تکار. شاعیر له‌ دریزایی 25 سالی، یا زیاتری عومری شاعیرییه‌تی خوی که له‌ کوردستانی به‌سه‌ر برده‌ له‌ سی مونسه‌به‌دا مه‌دحي سی که‌سی کردبی وه‌ک مه‌دحي نه‌کردبی وایه، شاعیر نیه‌ له‌ ماوه‌ی 25 سالاندا چه‌ندین شیعی نه‌بی له‌ شه‌قام و مه‌بدانی جۆرجۆر که هه‌ندیکیان له‌ هه‌ندیکیان ناکا، وه‌ک ئه‌وه‌ی «ملحد» یکن ناوانه‌ شیعی خواپه‌رستانه‌ بلێ به‌پیی داخوازی جینگه‌، یاخود خواپه‌رستی که‌ چه‌ند هۆنراوه‌ی سه‌ر به‌ «گومان» هه‌لبه‌ستی. بۆ نموونه‌ ده‌لیم بوژیکی وه‌ک «أبو نواس» شیعی وه‌های داناوه‌ له‌ هی «ابن الفارض» و «أبو العتاهیه» سؤفانه‌تر.

له‌وه‌ش زیاتر ده‌توانم پاکانه‌ بۆ حاجی قادر بکه‌م. مه‌دحه‌که‌ی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا بۆ خزمه‌تکاری نه‌بوه‌ ئه‌گه‌ر بۆ مه‌به‌سی دوشمناتیش بمانه‌وئ حاجی عه‌بیدار که‌ین، چونکه‌ هاورییه‌کی هه‌ره‌ نیزیکی خۆیه‌تی. مه‌دحه‌که‌ی «حه‌مه‌د ئاغا» ش به‌ هیچ جۆر بیانی لی نایی چونکه‌ هه‌لبه‌ستیکی میوانانه‌ بوه‌ به‌ خه‌یالی ئارایشی به‌هار و له‌ هه‌لکه‌وتیکی یه‌کجار تابه‌تیدا گوتراوه‌ و هیچی دیکه‌ی به‌ دوا‌دا نه‌هاتوه‌، چ سوال و بارانه‌وه‌شی تیدا نیه‌. وه‌ک ده‌شیینی له‌و قه‌سیده‌یه‌دا دل‌داری پتر هه‌یه‌ له‌ مه‌دح، له‌ رۆژه‌لآت و رۆژئاوا، له‌ باکوور و باشوور، له‌ کۆن و نوێ که‌س به‌ شیعیکی وه‌ها نه‌بوه‌ و نابیه‌ته‌ خزمه‌تکار، خۆزی حاجی چه‌ند هه‌لبه‌ستیکی دیکه‌ی هه‌نده‌ پاراو و به‌هیز و دلته‌رانه‌ی بۆ داده‌ناین با له‌ مه‌دحي هه‌رکه‌سیک ده‌بوو بووبا، تا گه‌نجینه‌ی ئه‌ده‌بی خوی و میله‌ته‌که‌ی پی ده‌وله‌مه‌ندتر کردبا، ئه‌وسا چ ده‌گوترا با بگوترا بایه‌.

سه‌قفی وه‌کوو گه‌ردوونه‌ شکافی وه‌کوو ئه‌نجوم
په‌رده‌ی وه‌کوو ئه‌دواری سه‌ما ئه‌تله‌سی سه‌وزه

کوا بۆ دەست و قەلەمییکی وا ڕەنگین ویتە ی خێوت لەسەر ڕووی کاغەز بکا بە
وینە ی ئاسمانی عەکس بووبەو لە ئاوتنەدا:

هەر لێرە هەتا دەشتی بەهەشت ئایینی لاجان
ئاهێستە بڕۆ نەک وەکوو دێوانەیی هەرزه
تا داخڵی خەلۆت دەبی ئەمجا بە وەکالەت
خاکی قەدەمی ماچ بکە بەم تەرزه کە تەرزه
مەئزوونی ئەوەندە وەکوو ئاهم بە نەزاکەت
لادە ی سەری زولفی نەووەکوو بیخەیه لەرزه

وتووێژی وا نازک لە گەڵ بای سەبادا بۆ مەبەسی هیندە شاعیرانە و مەجزووبانە
سەد جار ئەو دیتی سەرەتاکە ی وەک عینوانی نامە ی «مسجل» بە تەمغە ی
«شاهەنشەهی ئەرز» مۆرکە ی. نەک حاجی قادری پیش سەد و بیست سأل
بەلکوو گێقارای ئیمڕۆش کاری وا هونەرماندانه بکا لێی شیرن دێ.

دەمینێتەو مەدحە کە ی ئەمین ئاغا. لە جیی مناسیی خۆیدا بای پێویست لێی
دەدوین. لێرەدا هەر ئەوەندە دەلیم ئەمیش وەک مەدحە کە ی حەمەد ئاغا ی
مامەش تاقانەیه، چ برا و خوشکی نەبوون تا حاجی لە کوێی بوو.

ئەمانەن دروشم و نیشانە و بەلگە و ئیسپاتی خزمەتکاری حاجی بۆ دەرەبەگ. خۆ
لە لایەن خزمەتکاری حاجی بۆ داگیرکەری عوسمانییەو تەکە یەک پیت نیە چ
جایی وشە وەیا دێرە شیعەر. بەلام سەیریکی زۆر سەریر ئەوێهە دوای چوونی بۆ
ئەستەمبول و لە گەرمە ی خەباتی نیشتمانپەرورەرانەیدا چالاکانە دەکەوێتە سەر
مەدحی دەرەبەگ و شیخ و مەلا و دەسەلاتدارانی مردوو و زیندوو کورد، بە
تایبەتی کوردی کوردستانی عێراق، کە ئەمانەن بە پێی بیر و باوەری گەنجییکی
عیلمانی ئیمڕۆ هەموویان زۆردار و خوینمژ و ئەفسانەپەرستن.

دیوانە کە ی بخوینەو یە کجار قەلەبەلغ بوە بە ناوی کەسانی وەک کاک ئەحمەدی
شیخ و مەولانا خالید و حەماغا و ئەمین ئاغا و خالصی (شیخ ئاورەحمانی تالەبانی) و
بیتووشی و شیخ ڕەزا و حاجی مەلا عەبدوللا و نازانم کێ. خۆ ئەگەر ناوی ئەو

شاعیرانهش بخهینه سهر تیکرای ناوهکان، که ئیستا پینان دهلین «وشه‌ساز» ئیتر دیوانه‌که‌ی هینده قه‌له‌بالغ ده‌بی به جارئ ده‌بیته دیوه‌خانه. لی‌ره به‌دواوه له جیگه‌ی تابیه‌تیدا ده‌خویتییه‌وه کاتی‌ک که حاجی له کو‌یی خه‌ریکی ژبانی پر ته‌نگوچه‌له‌مه‌ی خۆی بوه به‌ویه‌ری تیژییه‌وه به‌دهم پیاوینکی به ده‌سه‌لاتی وه‌ک «شیخ غه‌فور» دا دیته‌وه که سه‌روکی که‌رتی بنه‌ماله‌ی «تاله‌بانی» بوه له کو‌یی، که چی دوا‌ی چوونی بو‌ئه‌سته‌مبول و کولانی گیانی له نیشتمانپه‌روه‌ری و کوردایه‌تیدا ئه‌وجا به شیعر مه‌دحی «خالصی» ده‌کا که برای شیخ غه‌فوور خویه‌تی:

«غوئی ئانی» و «حاتمی» مه‌زه‌ب
عه‌بدوره‌حمانی «خالصی» مه‌ش‌ره‌ب

به‌و پینیه و گه‌ز و گرینه ده‌بی حاجی قادر دوا‌ی چوونی بو‌ئه‌سته‌مبول بو‌بیته خزمه‌تکاری ده‌ره‌به‌گ و ئه‌فسانه، ده‌وجا بو‌خۆت خه‌ریک به به ته‌ئویل و قسه‌ی تیک بردن و حیکایه‌تان جیگه و ریگه په‌یدا که بو‌ گیانی پاکی کوردایه‌تی له شیعی حاجی قادریک که ناوت نا پیاوی ده‌ره‌به‌گ و ئه‌فسانه. کاریکی زه‌حمه‌ت و سه‌خته. یا ده‌بی گه‌ز و گریکه‌ت بگو‌ری یا ده‌بی به‌رگی نیشتمانپه‌روه‌ری له شیعی حاجی دارنی.

گه‌یشتن به‌م ئه‌نجامه وه‌رگه‌راوه به‌ره‌مه‌ی راسته‌وخۆی ته‌ماشاکردنی جیهانه به دووری‌نی نه‌زه‌رییه که سه‌ره‌وبن کرابی. پیاوانی رابردوو به مقیاسی دوا‌روژ وه‌ک هه‌لگیرانه‌وه‌ی زینی «دیجله» یه له ده‌ریاوه به‌ره‌و شاخه‌کانی کوردستان. پی داگرتنی «دیجله» له‌سه‌ر رو‌یشتنی به‌ره‌و خوار فه‌رمانی سه‌روشته سووچی خۆی نیه، داوا کردنی من و تو له دیجله سه‌ره‌و هه‌وراز بیته‌وه هه‌له‌ی من تویه. له ژبانی حاجی قادریشدا ئه‌و «حدیه»¹⁷ نه‌زه‌رییه نیه که به پی لیکدانه‌وه‌ی هه‌ندئ نووسه‌ران ده‌بی هه‌بی. ده‌مه‌و‌ی بلیم حاجی قادر بی‌ش سه‌فه‌ری ئه‌سته‌مبول ئه‌و عه‌بد و نو‌که‌ره‌ی ده‌ره‌به‌گ نیه که به لای هه‌ندئ که‌سه‌وه داخوا‌زیکی «حاتمی» نه‌زه‌رییه.

¹⁷ - ره‌نگه له کوردیدا «الحدیه» ی عه‌ره‌بی «گرده‌بری» بی. وشه‌ی «حد» یش له‌و گو‌یره‌یه ده‌بیته «گرده‌بر».

حاجی قادری پاش سەفەری ئەستەمبولیش ئەو مۆدیلە شۆرشگیر نە کە گەنجیکی خوینگەرمی دوای 1950 لێی رازییە. حاجی قادری ئەوەندە «ازدواجی»، کە سەرۆبی ژانی وەک دوو قوتبی «سالب و موجب» ی کارەبا بێ، دەبێتە زاهیرەییکی مەتەلای نامەفەهۆوم. بوونی ئەم «حدیة» یە لە ژانی حاجیدا «توازن» ناهێلی نە کە هەر لە رەوتی ئاسایی حاجیدا، کە بە بازیک لە نۆکەرییەوێتە پێشەوای کوردایەتی، بەلکوو «توازن» کە تیک دەدا لە نەفس و دەروون و وێژدانیشی. تەقەلە لێدان و سەرەوینبوونی مەرۆف لە بیروباوەر و رەوشتدا کەم وایە پێی بگوترێ «گۆرانی سازگار» (تطور صحي، سلیم) بەتایبەتی کە هۆی ماددی زۆر بەهێز نەبێ داوای ئەو سەرۆنبوونە و تەبیری بکا.

ئەغلەب ئەو کەسانە پەتی پەییوەندی خۆیان دەچڕێتن لە گەل بیر و باوەر و دۆست و هاوڕێ و رەوشت و خووی دوینیان دەماریکی ئەستوری نەخۆشی دەیانکا بە دۆژمێی رابردووی خۆیان و ژانی تیپەرپویان. حاجی قادر ئەو نەخۆشە نەبوو. واش دەبی مەرۆف لەبەر عەییکی گەورە لە رابردوویدا لێی هەڵدەگەرێتەو. لە ژانی حاجی قادردا ئەم عەییە، نەگچکە نە گەورە، نەبۆه شەرمی لێی بێتەو. هەندێ جارن مەبەستی شەخسی دەبێتە هاندەر بۆ بادانەوێ 180 پلەیی واتە بەرەودوا. حاجی ئەم مەبەستە شەخسییە لە سەرەتای ژانییەوێ کۆشتو. ئەوێ راستی بێفیل بێ.

حاجی لەگەشتنی بە پلەیی بیر کردنەوێ کۆمەلایەتی و سیاسی سەر بە نیشتمانپەرەییەوێ بەرەو «تکامل» یکی زۆر ئاسایی سروشتی خۆی رۆیشت نە کە بە دەوری «استحاله» و قەپیلک گۆریندا. سروشت و دەروونی خۆی بەقەدەر فێرگەیی خەباتی بنەمالەیی بەدرخان یارمەتی حاجیان دا ئەو هەنگاوە هەلێنی لە خرۆشانی پیوریانی حەقەرستییهوێ بیگەیینتە واتای روون و «متبلوور» ی نیشتمان پەرستی. بە دەم نووسینەوێ و بەپێی داخواری جێگە ئەم راستییە پتر خۆ بەدەر دەخا، لێرەدا هەر ئەوەندە دەخەمە سەر قسەکانم کە ئەگەر جێگۆری تاکە عامیلی تەویری پەرۆشی حاجی بێ لە «مەرۆقایەتی» ی بی سنوورەوێ بۆ کوردایەتی خەست و پتەو دەبوا هەموو ئەو کوردانەیی وەک ئەو جێگۆرییان کردوێ بەرەو ئەستەمبول وەک ئەو ببنە نیشتمانپەرەوێ.

گوتاره که ی «هاوکاری» یش ئیشاره‌یینکی به‌هیزی تیدایه بۆ ده‌وری سروشتی حاجی له په‌یدا‌بوونی گیانی کوردایه‌تی له لای، به‌لام به‌جۆریک ده‌یخاته‌وه به‌گۆر و تاوی به‌درخانه‌کان و ده‌یکا به‌سییه‌ریکی خه‌باتی ئه‌وان، له‌گه‌ل هه‌وه‌ل نه‌فه‌س دانی ئیشاره‌که نه‌فه‌سی ده‌برێ. ته‌نانه‌ت خه‌ریک نه‌بوونی نالی و که‌یفی به‌ کوردایه‌تییه‌وه ده‌کا به‌به‌لگه‌ بۆ هه‌لقولینی روحی کوردایه‌تی حاجی له‌کانیاوی به‌درخانی، به‌و مانایه‌ که‌ نالی و که‌یفی چونکه‌ بۆیان ریک نه‌که‌وت له‌گه‌ل به‌درخانیاندا بژین نه‌بوون به‌نیستمانپه‌روه‌ر.

به‌لێ گومان نیه له‌بوونی ته‌ئسیریکی زۆری به‌درخانیان له‌تیکرای گیانی نیستمانپه‌وه‌ریی ته‌وسای کوردی سه‌روو، به‌لام نابێ دووری و نزیکي خه‌لق له‌و بنه‌ماله‌یه بکری به‌به‌لگه‌ی بوون و نه‌بوونی گیانی کوردایه‌تی له‌لایان. به‌نیسه‌ت «که‌یفی» یه‌وه ده‌بی لێره‌دا ته‌و گوزارشتی که‌ له‌ جزمی دوه‌می ده‌فته‌ری کورده‌واریدا باس کراوه له‌باره‌ی بزوتنه‌وه‌ی هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی له‌لای بخه‌ریته‌وه به‌زیه‌نی خۆته‌ر و به‌وه‌دا مه‌علوم بکری دووربوونی له‌ به‌درخانیان دووری نه‌خستۆته‌وه له‌ کوردایه‌تی و ته‌رکی نیستمانپه‌روه‌ری له‌ بیر نه‌بردۆته‌وه. سروشتی حاجی له‌خۆ رازی و باوه‌ر به‌خۆ هاتوو له‌عاست بنه‌ماله‌ی به‌درخانیاندا ئاشکرا و نیگاکێشه. له‌هه‌موو دیوانه‌که‌یدا یه‌ک دێره‌ شیع‌ر هه‌یه‌ باسی چاکه‌ و فه‌زلی به‌درخانیان بکا:

به‌درخانیو له‌سه‌ر لاچی له‌مه‌وپاش
له‌هه‌ر لاوه‌ ده‌تانهاړن وه‌کوو ئاش

حاجی ته‌گه‌ر نه‌ترسابا له‌وه‌ی ناوبردنی به‌درخانیان لێی بگیری به‌عه‌یب، به‌و مانایه‌ که‌ حه‌مل بکریته‌ سه‌ر بوونی چاکه‌ و نه‌وازشتی ئه‌وان له‌گه‌ردنه‌ی، ده‌بوا جاره‌ها ناویان بێنی و مه‌دحی پیاوه‌تی و کوردایه‌تی و خه‌باتیان بکا. بۆ ده‌بی هێنده‌ ناوی پیاویکی وه‌ک نالی بێنی له‌هۆنراوه‌کانیدا و خۆی بۆ بشکینی؟

به‌ «تضمین» فه‌رده‌کی «نالی» ده‌هینم تا ره‌فیانم
بزنان فه‌رقمان زۆره‌ خه‌زه‌ف قه‌ت وه‌ک گوهره‌ر نابێ

ياخود خو بهوه هه‌لداتهوه كه له نالي كه‌متر نيه؟

زاهيره به‌يتم له نالي و كوردی زۆر كه‌متر نيه
تالعم به‌رگه‌شته‌يه و به‌دبه‌خته به‌ختم نو‌ستوه

ياخود له نالي زياتره؟

به‌جیما نالي وه‌ك نالی، دواكه‌وت كوردی وه‌ك گه‌ردی
كه حاجی غاریدا ته‌سپی له مه‌یدانی سوخه‌نرانی

هه‌لبه‌ت ته‌مه‌ی كردوه چونكه كه‌س لینی به‌ داوێوه ناكا و له‌و مه‌دح و ناوبردانه‌دا
سه‌رشكین ناكړیته‌وه. به‌لام زیده گوته‌وه‌ی ناو و چاكه‌ی به‌درخانیان هه‌رچه‌ند
مه‌حزی راستیش بی، مه‌ردی بی ئینساف ته‌ئویلیکی مزه‌خۆری و گه‌وره و چووکی
بو دینیته‌وه.

جگه له تیکرای مالی به‌درخانی، حاجی قادر ناوی تاکه كه‌سیکیش ده‌با له یه‌ك
دوو به‌یتی دیوانه‌كه‌یدا. هه‌رچه‌ند ناو بردنه‌كه نه‌ختیکیش له‌ژیر په‌رده‌ی رسته
ئارا‌ییدا بی، دیار ده‌دا كه مه‌به‌س شه‌خسی «یه‌زدان شیر»ی بنه‌ماله‌ی
به‌درخانیه:

ئه‌میریك ماوه پاشایه. گوتی کینه؟ گوتم شیره
گوتی لیږه؟ گوتم لیږه هه‌تا تاران و هیندوستان
به‌خوی شیره وه‌كوو ناوی له شه‌ردا دوژمن ته‌ندازه
ته‌مایان هه‌ر به‌ئو ماوه ته‌واوی خاکی كوردستان

له‌و چه‌ند به‌يته به‌ولاه كه جاريکیان به‌ سه‌راحت باسی بنه‌ماله‌كه و جاريکیان به‌
شکل رهمز ناوی به‌کيکیان دینی خه‌به‌ر و ته‌سه‌ریکی دیکه‌ی به‌درخانیان له
دیوانه‌كه‌یدا نادۆزیته‌وه.

بوختەى قسە ئەمەيە، حاجى رۆژەك لە رۆژان خزمەتكارى كەسى نە كردو، هەلبەستى بۆ دلى كەس دانەناو، سروشتىكى خورت و كشت و هەستيار و سەر كەشى بو، لە هەموو هەنگاوه كانى ژياندا شوپنى ئەم سروشتەى وەك مۆر و تورپە دەخوینریتەو. تا ئەوەندەى ئىمكان هەبى مرۆفكى زادهى مرۆفان بە خۆى بنازى و خاوەنى بىروراى سەربەخۆ بى، لە هەمان كاتدا غەربى و بىكەسى و هەزارىش نەتوانى لە گەردەنفىرازى كەم كاتەو، حاجى قادر ئەو بەخۆ نازىو سەربەخۆيە گەردەنفىرازە بو.

جگە لەو هەلەنەى تا ئىستا خەرىكى راست كردنەو هەيان بوو، لە گوتارە كەدا دەربارەى كۆبى و چەند و چۆنى رۆشنبرى و ئابوورى و كۆمەلایەتیی كۆبى سەردەمى حاجى و بەر لە حاجى، بىرورايە كى سەرىپى بىبەلگە هەيە تا بلى دوور كەوتەو لە واقع.

لە ستوونى دوهمى گوتارە كە ئەم رستەيە دەخوینریتەو: «لە رووى خویندەواریهه لەو سەردەمەدا هەموو كوردستان بە گشتى و ناوچەى كۆبى بە تايەتى زۆر دواكەوتوو بو». بەدواى ئەمەدا لە هەمان ستوون رستەيىكى دىكە دى كە دەلى «لە رووى ئابوورى و كۆمەلایەتیهه ديسانەو ناوچەى كۆبە كە دەتوانىن بىكەن بە نمونە بۆ هەموو ناوچە كانى كوردستان لەو پەرى دواكەوتندا بو». پاش ئەم گوتەيە بۆ شەرحدانى مەبەسى گوتارە كە دەچیتە سەر ژماردنى هەندى لە بارەى ناخۆشە كانى زيانى ئەوساى كۆبى وەك دەرەبەگى رەگ داکوتا و «احتكار» زەوى و زارو باغ و لە لایەن چەند كەسكەو و نەبوونى پرۆژەى پيشەسازى و پەرسەندنى نەخۆشى و هەزارى و بەگژیه كدا چوونى غەفوورى و حەويزيان.

لەم چەند دىر و رستەيدا بارى رۆشنبرى و كۆمەلایەتى و ئابوورى ناوچەى كۆبى خراوتە پایەينىك ژىرتەر لە تىكرای كوردستان، بە تايەتى لە بارى رۆشنبرىهه كەوا گوتارە كە بۆ خۆى وشەى «بە تايەتى» بۆ بە كار هێناو.

ئەم قسانەى گوتارە كە ئەگەر راستى مێژووى بیدمەتەقە با وە یاخود بە بەلگەى نوێ ئىسپات كرابا، دەربرپنى نەك ماف، بەلكوو پتووستىكى ئەدەبى بوو بە سەر شانى نووسەرەو، بەلام هەرچى ئىسپات كردن و پى سەلماندنە لە نووسینە كەدا وجودى نیه، ئەو نەبى بىر و باوەرىكى سادەى سەرىپى عاتىفى كە خاوەنە كەى

حهز به گوتهوهی ده کا و له گهل رواله تی ټو «حکم» ه ټیکراییه ریک ده که وئ
 که به سهر کوردستاندا دهری له هه موو باریکیه وه، ټو ته «بديهي» ش به لای
 نووسه رانه وه لزوومی به به لگه و ئیسپات نه ماوه. هه ر چوټیک بی ټوا گوتاره که کوئی
 داده نی وه ک ناوچه ی جه هاله ت، به لام بیگومان ټه گهر خاوه ن گوتار خو ی کوئی نه با
 به و جوړه پنی دانه ده گرت له سهر نه خوټنده واری کوئی هه ر نه با له بهر شهرمی
 روان، کوردی گوته نی. ټو بللی کوئی له ناوچه ی قهره ته په و بازیا ن و مهنده مه رهش
 نه خوټنده وارتر بوو بی؟ ټم ناوانه به ریکه وت هاتنه بیرم نه ک له بهر مه به سیکي
 تاییه تی.

واټنده گم تا که یه ک به لگه ی «بندنگ» هه یه له گوتاره که دا ټو زیده
 نه خوټنده واری ناوچه ی کوئی که نووسه ر به سه راحت دهری نه بریوه، ټویش
 زوری ژماره ی مزگوت و مه دره سه ی مه لایانه له کوئی! که مزگوت حساب
 بکه ی به بنکه ی جه هاله ت ده توانین کوئی حساب که ی به بیسکه ی دواکه وتوو بی
 و نه خوټنده واری. ټه گهر ټمه مه به ست نه بی هیچ به لگه ییکی دیکه نامینیتوه له
 نووسینه که دا ټو سه پاندنی گوشه ی نیگای خاوه نه که ی.

وه نیه دانانی خوټندن مه لایانه ش به خوټندن بی بایه خ و دزی راستی و پیشکه وتن
 کاریک بی که س نه یکردی و گوته ییک بی که س نه یگوتی، ټه وه ی راستی¹⁸ بی ټو
 ماوه ییکی دوو رو درټز له سهره تای په یدا بوونی خوټندن نوټو ناکوکی میانی مزگوت
 و فیرگه (قوتابخانه) چهن دین ناراحت و دمه ته قه ی په یدا کردوه، تا وا بو ه ټرش
 و به به ره کانی دوولای له بیناندا ټو ته بابته هه لبه ست. پیویست نابینم نمونه

¹⁸ - نووسه ر هه یه ته عبیری «له راستیدا - له راستی دا» به هه ل ده زانی، گویا
 ده بی بگوتی «ټه وه ی راستی بی» یاخود «به راستی». هه رچند «له راستیدا»
 تازه ش په یدا کرابی، به کار هیانی له هیچ ده ستوریکی وانا دهر برینی لانه داوه و
 کوردییکي دروست و ریکه. له گهل هه لئانی هه نگاوی نوئ به ره و قوناغه کانی یه ک
 له دوا یه کی سه روژوور چوونی خوټنده واری کوردی پیویستمان به گهلنیک ته عبیر و
 قالبی تازه داهاتوو ده بی له وتویژ و نووسیندا. ته سک کردنه وه ی دلخوازی نووسه ران
 له په یدا کردنی ټو قالبانه ری ده گری له ته قه لای ده وله مه ندرت کردنی فره هنگ
 و ټه ده بی کوردی. «له راستیدا» واتیکی نه ختیک جیاش دهرده بری تا ټه وانی دی.

بێنمهوه له شیعری ئەم و ئەو و زامی کۆنینهی ساریژبووی بکولێنمهوه، چی لێره دا
گۆتم زۆر خەلق دەیزانی و لەبیریشیانە.

خۆ خەریک کردنم لێره دا بە دواوه، بۆ دیارخستنی راستیی تەواو له باره کانی
جۆرجۆری ژيان و ژياری شاری کۆیی، وهک کۆمه لایه تی و ئابووری و خوێندهواری
و هەر باریکی دیکه که سوورانهوی خامه له سهراغهز توشی دێ تهنه بۆ مه به سی
راست کردنهوی بیر و رایهک نیه که من به هه له ی دهزانم، به لکوه له هه ره
پیشه وه، بۆیه یه که شاری کۆیی بیشکه ی حاجی قادره... شوپنه واریه تی... سه رچاوه ی
بوونی ماددی و معنه ویه تی... ئاسمانی په روازی و فکر و هه ست و سۆزیه تی...
هوی خۆ هه لدانه وه و شانازی کردنیه تی... ئاخۆ ئەم بووکی خولیای حاجی که کۆیی
بی تو بلی هه ره به چکه مه یموونه و له بهر چاوی دایکی شیرین، یاخود به راستی
بووکه و به جوانیی خۆی و ئارایشتی ئال و والای ره گی هه ست و هونه ر و بوژی و
زه وق و شه وق له مرؤفدا ده جوو لینی؟

باسیک که له دهووری تاکه بولبولی نیشتمان په روهری کوردایه تی چه رخیک له مه وه به ر
هه ل بی ده بی سه ریکیش به هیلانه ی ئەو بولبوله دا داگری که هه وه ل په له فره ی
تیدا کردوه و زووترین چریکه و چه هچه هه ی له وێه هه ستاوه. هوی دوه می
خه ریکبوونم ئەوه یه که وا، بی خۆ هه لکیشان، خۆشیم زاده ی مه لبه ندی کۆیه م. به
پیی نێزیکیم لیه وه قه رزداری خوێنه ری کورد و کتیبخانه ی میژووی کوردم، وهک
شاره زای خانه، له کاروباری کۆیه ی سه ر به م باسه وه بدویم و به قه ده ر تواناییم
تاریکی لی بره ویتمه وه. قه رزداري کۆیه شم له وه دا که نه ییم و لایه نگیری لی بکه م
هه ره نه بی ده ستیکی له سه ر کردنه وه ی بۆ به رز که مه وه که سه ته می لی کراوه. ئەو
شاره که منی هینایه کۆری ژيان هه ره هینده گه رده ن ئازادی کردم و ئیزنی دام
ره ها بم له په یوه ندی دایک و رۆلێه تی که غه دري بۆ نه که م نهک غه دري لی
بکه م.

با بگه رپینه وه سه ر چه قی باسه که.

لایه نی خوێنده واری و نه خوێنده واری کوردستانم به جۆریکی گشتی به پیی ده رفه ت
و ده سه لات لێره به پیشه وه باس کرد، بی ئەوه له پتو یست زیاد یاخود به قه ده ر

پانایی مهوزووع درېژهی پی بدهم. له چهند رووینکی لیره به دواووش به تایبه تی له سر کویی ده دویم بایی ټه وه ټه سلې باسه که و راست کردنه وهی هله لیم داوا ده کا. ټم ریپازه پانه ی نووسین له سر سه قافه تی رابردووی کویی خامه نابا بو تنه نا مهیدانی خوینده واری و زانست و رو شنیری رابردووی کویی و بهس، به ریچکوله ی جیاجیادا که وه ک لکه دار به هه موو لایینکی دره ختی ټه سله باسه که دا بلاو بوو بیته وه، نووسینه که م بو سر جومله ی ټه و مهیدانانه ده چی که وا به یه کدی گه یشتنه و هیان دیمه نیکي گشتی بی که له بهر و پچرانه وهی کویه ی لیره به پیښه وه راسته وخو به باری ئیستا که ی ده به سیتته وه. دوتی و ئیمرو ده کا به یه ک تابلو.

کویی له زور ږه وه پایه ی تایبه تی خو ی هه بوه له ژبانی کورده واریدا. به لام ټم پایه ی به سر نجان و لی ورد بوونه وه نه بی خو به دیار ناخا هه چهند له واقعیشدا به قه در چیا که ی هه یه سولتان و سه رچاوه که ی هه ماموک و گردولکه که ی باسکی عاره بیان ته واکه ری شه خسیه تی کویه یه. عاده تن میزوو خه ریکی رووداوی به بریق و باق و زریق و زاق ده بی، گویی بو گرمه و زرمه کردو ته وه و چاوی له بلنسه و نه به رد و بکوژه و به سته بریوه. راستی بیده نگ و کشومات با کیلکه و توخمزای رووداو و گوران و قه ومانیش بی خو ناهاو یته کوری به زم و ږه زمی میزو وه وه، یاخود له به زم و ږه زمی میزوودا جی ناکر یته وه. پاله وانیک گورز و گوپال و شیر و رمی هه لگرتی هه ټه و قاره مان ی گوزار شاتی میزوو، نه وه ستای گورز و گوپاله که و نه نانکه ر و چیشتلینه ره که و نه مه یته ری ږه خشکه و نه جالشور و جلدرو ه که ه یچیان نابن نه گرمته ش¹⁹ که میزوو لپی هه لنگوی و هه ست به هه بوونی بکا. هه زده که م لیره دا میسالیکی عه لاقه دار له گه ل ږوژانی ئیستا که مان بیتنه وه:

سالی 1963 که ئیمه ی «وه فدی کوردستان» خه ریکی گفتوگو بووین له به غدا و ټه ژانسی خه به رسازی ده ولته تان خه ریکی ده بوون دوو وشه مان لی ببیه ن و سه دان که س ده سته ده سته ده هاتنه لامان و داوه تیان ده کردین و ټیکرمان یه ک قه و غامان

¹⁹ - «گرمت»: زه قیه که بایی ټه وه بی پی مروث له هه نگاو هه لیتاندا لی هه لنگوی. له مه ته لدا هه یه ده لی: «قه له باچکه ی سر گرمی، خوش خوش کلکان ده کوتی».

نابۆوه سه‌رووبنی نه‌بی، به‌ براده‌رانم ده‌گوت سه‌یری ئەم «مفارقة»یه‌ بکه‌ن، هه‌زاران چه‌ک هه‌لگری پێشمه‌رگه‌ی کورد له‌بن دار و به‌ردی شاخ و دۆله‌کانی کوردسانم به‌ هه‌موویان هێنده‌ی یه‌کیک له‌و کوردانه‌ی به‌ر سێبه‌ر و کۆندیشن و ناو ئیستیراحه‌ته‌ی به‌غدا که‌ خه‌ریکی سیاسه‌تن ده‌نگیان ناگا به‌ گوێچه‌کی زهمان و مه‌کان. زوربه‌یان هه‌تا هه‌تایش هه‌ر بێده‌نگ و نه‌ناسراو ده‌مێننه‌وه‌ که‌چی جه‌نگاوه‌ری و فیداکاری ئەوانه‌ زه‌یتی چرای کورده‌واری به‌ شۆرش و پارته‌ی و وه‌فدیه‌وه‌.

به‌لێ میژوونووس یه‌کجار ئه‌ریستۆکرات و به‌فیزن، خامه‌ زیرینه‌که‌یان ده‌نگ و باسی زرینکه‌دار نه‌بی، نایخاته‌ سه‌ر ئەتله‌سی تۆماره‌وه‌. ئەو تایبه‌تیانه‌ی کۆیه‌ش که‌ له‌ حه‌قیقه‌تدا پایه‌ییکی گرنگی پێکهێناوه‌ له‌ سه‌رجومه‌لی ژیا‌نی کورده‌واریدا، له‌و بابه‌ته‌ بێده‌نگ و بێناوه‌ن چاو نایانبینی تا په‌نجه‌یان نه‌خه‌رتیه‌ سه‌ر و بگوترێ ئا ئەمانه‌ش حیساب که‌ن له‌ زیمنی خه‌رمانی داها‌تی رۆحی و ماددی کورد و کوردستان. تایبه‌تییه‌کانی کۆیی وه‌ک زه‌وییکه‌ ده‌غلی رواندوه‌ و له‌ ژیری شراوه‌ته‌وه‌، ده‌غله‌که‌ دیاره‌ و خۆی زه‌ویه‌که‌ نادیار.

به‌ر له‌وه‌ی شاری سلێمانی بنیاد ب‌نری، له‌ هه‌موو ئەو ناوچه‌ پانه‌ی کوردستانی ژێروو که‌ ده‌که‌وێته‌ رۆژه‌لاتی هه‌ولێر و که‌رکووک و رۆژئاوای ساب‌لاخ و سنه‌ تاکه‌ یه‌ک ئاوا‌یی کورد هه‌بووبی له‌ شار ب‌چی کۆیی بوه‌. شاره‌زوور له‌ زویکه‌وه‌ ده‌فته‌ری ره‌ش بووه‌، له‌ هه‌ندێ نووسین و که‌له‌پۆر و فۆلکلۆردا نه‌بی شوێنه‌واریکی ژیا‌ری- سه‌قافی - ئابووری - کۆمه‌لاتیی شاره‌زوور نه‌مایه‌وه‌ تاویک بێنیتیه‌ سه‌ر ه‌یچ باریکی کورده‌واری له‌و دوو سه‌د سی سه‌د سا‌له‌ی دوا‌یدا. تا ئیستا به‌ جو‌ریکی بێگومان جیگه‌ی شاره‌که‌ی شاره‌زوور نه‌زانراوه‌ کۆییه‌، ئیتر که‌ شاریک وه‌ها له‌ ر‌ووپه‌ره‌ی جیهان س‌رابیتیه‌وه‌ که‌ شوین و جیگه‌ی ب‌زر بووبی ده‌بی چ ته‌ئسیریکی ماب‌ی له‌ کاروباری ژیا‌نی پ‌ر بزووتنه‌وه‌ و جموجۆل و ر‌ووداو.

قه‌لاچوالان که‌ بۆ ماوه‌یی پ‌ایته‌ختی فه‌رمانه‌ه‌وایی بابان بوو، سه‌ره‌رای کورته‌ی ئەو ماوه‌یه‌، له‌به‌ر زۆر هۆی به‌تین که‌ ئەوان بوونه‌ هاند‌ه‌ری ئیبراهیم پ‌اشا ل‌یی ب‌گو‌یزیتیه‌وه‌ بۆ سلێمانی، ئەم قه‌لاچوالانه‌ نه‌یتوانی له‌ گو‌یره‌ی گرنگی پایه‌ی پ‌ایته‌خت و مه‌رکه‌زی حوکمه‌رانی که‌ هه‌یبوو ب‌بیتیه‌ ئەو ب‌لێسه‌ و شه‌وقه‌ که‌ تین و تریفه‌ی به‌ کوردستاندا ب‌لاو‌بیتیه‌وه‌. نامه‌وێ ل‌یره‌دا باسی ئەس‌لی ج‌یب‌یل‌م بۆ شی

کردنه‌وه‌ی هۆیه‌کانی کهم ته‌ئیسیری قه‌لاچوالان له هه‌ردوو لایه‌نی ماددی و مه‌عنه‌وی کورد، هه‌ر هینده ده‌لیم ئه‌و ته‌ئیسیره چه‌ندیک ده‌بی بووبی ماوه‌که‌ی ئه‌وه‌نه کورت بوه به‌به‌ر ئه‌وه رانه‌گه‌یشتووه ره‌گ داکوتی و شه‌قلی خۆی له مه‌یدانی ژياندا به‌جیبیلێ. هیشتا پینجوبین له رووی به‌ره‌م هینانی پینشکه‌وتنیکي ژياری له ده‌روپشتی خۆیدا، کاریگه‌رتر بوه له قه‌لاچوالان. خۆ مه‌علوومه له رووی رۆشنیرییه‌وه چ نیسبه‌تیک نه‌بوه له میاناندا.

ئاوایی بچووک و که‌مه‌درامه‌د هه‌رچه‌ند له خۆی زیادیش چالاک بی جغزی هه‌لمه‌ت و ته‌قه‌للا و تین تاوی ته‌سک ده‌بی، ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه بۆ خۆی له ژیر تین و تاوی ده‌روپشتی ژیان و عاده‌ت و نه‌ریتی خۆی بسه‌پینێ به‌سه‌ر ده‌روبه‌ریدا، شه‌بۆلی جموجۆلی ده‌روبه‌ره‌که‌ی رامالی ده‌دا و ده‌یکاته پارچه‌یک هه‌ماهه‌نگ له‌گه‌ڵ دیمه‌ن و رواله‌تی گشتی. بۆیه‌یه ده‌بینی قه‌سه‌بچه‌ی بچووک له نیوان عه‌شه‌ره‌تان ناتوانی جلی عه‌شه‌ره‌تی بگۆڕی به‌ شارستانی، له‌وه‌ گه‌ڕێ که ناتوانی کار بکاته سه‌ر تابه‌تییه‌کانی هیچ کامیک له عه‌شیره‌ته‌کان.

شاری کۆبی به‌ گه‌ز و گریێ چه‌رخه‌کانی له‌مه‌وبه‌ر و به‌نیسه‌ت تیکرا‌ی شاره‌کانی کوردستان شار بوه، قه‌سه‌چه نه‌بوه. به‌لگه‌ییکی بچووک بۆ ئه‌م راستیه‌ دیتمه‌وه له کتیی «قاموس الاعلام» که له سالی 1898 له ئه‌سته‌مبول ده‌رچه‌وه. بۆ مه‌به‌ستی به‌یه‌کدی گرتن (مقایسه - مقارنه) له‌م کتیه‌ شایه‌دی وه‌رده‌گرم که ده‌رباره‌ی گه‌وره‌یی و بچووک‌ی ئه‌وسای هه‌ولیر و کۆیه‌ی داوه. بۆ هه‌ولیر شه‌ش هه‌زار دانیشتوو، بۆ کۆبی ده‌هه‌زار دانیشتوو داناهه‌وه. ده‌بی ئه‌وه‌ش له بیر نه‌که‌ین له‌وه به‌ پینستر کۆبی گه‌لێک گه‌وره‌تر و قه‌له‌بالغ تر بوه. سه‌رژماری ناو کتیه‌که‌ی «قاموس الاعلام» کاتیک کراوه که تازه ده‌هات کۆبی خۆ بگریته‌وه له دوا‌ی ر‌شانه‌وه‌که‌ی 1281ی کۆچی که ده‌هه‌ستیه‌ به‌رانه‌ر 1765ی زانیی. پینشتریش له 1246ی کۆچی تا‌عوون کاریکی کردوه له کۆبی نوێزی جومعه‌ی تیدا نه‌کراوه، واته‌ چل که‌سی خه‌لقی شار له مزگه‌وتی جومعه‌ی ئه‌وسای کۆنه‌بۆته‌وه که «نصاب»ی نوێزی جومعه‌ پیک بینن.

به‌ر له‌وه‌ فلاکه‌تانه ته‌نها ئه‌و هینده‌ی شاره‌که که ده‌که‌وتیه ناو شووره‌وه له ده‌هه‌زار که‌سی زیاتر هه‌واندۆته‌وه. وه‌ک لی‌ره به‌پیشه‌وه به‌ مونساه‌به‌ با‌سم کرد، لی‌ره‌شدا ده‌لیمه‌وه، له ده‌ره‌وه‌ی شووره‌ی شار ئاوه‌دانیکي زۆر هه‌بوه. ره‌نگه‌ هیچ

موبالغە نەبى لەۋەدا كە بگوتىڭ دانيشتوانى دەرەۋەى شوورە پتر بوون لە ھى ناو شوورە، كە ئەمە دەلېم گوتەى خۆكرد نى، مەعلووماتى ئەوتۇم لايە بەلگەبى بۆ گەرەبى شارەكە.

لەبىرتە گوتم مزگوتى حاجى مەلا ئەسەد وابو لە دەرەۋەى شوورەۋە حەفتا راتبەى بۆ ھاتۆتەۋە. لەو مزگوتەۋە بەرەو سەرۋوى شار برۆى دواى 400-500 مەترىك دەگەيتە حەمامىك كە مەشورە بە حەمامى پىسكان، ئەۋىش ۋەك مزگوتەكە كە ۋوتۆتە رېكى شوورەى شار، ياخود لە تەنىشت شوورەۋە بوە بەلای دەرەۋە. مېژۋوى دروست كردنى بەسەر دەرگەكەى دەرەۋەى لە پارچە مەرمەرىك ھەلگەندراۋە و سالى 1111 ى كۆچى لى نووسراۋە، واتە 1700 ى زايىنى كە دەچىتە پىش 270 سالىك و بەقەدەر تەمەنى سلىمانى و قەلاچالان دەرگىتەۋە. ئەم حەمامە تا ئىستاش ھاۋتاي كەمە لە لايەن رېكى و مەحكەمى و ئەندازە و مەرمەرەكارىيەۋە. لە چەند گونبەدىكى كە تىيدايە ئەۋى ھەرە پىشەۋەيان مەھارەت و ۋەستايەكى ۋاى لى سەرف كراۋە، باۋەر ناكەم ئىمىرۆ بە كەرەستەى عەمەلەى كۆپى گونبەدى ۋەھا دروست بكرى. ئەگەر بۆ مەبەسى بەربەرەكانى و ئىسپاتى ۋەستاش ئىمكانى دروست كردنى پەيدا بى، كاريكى ھىندە بە ئەرک و زەحمەتە كەس بىر ناكاتەۋە لە خۆۋە شتى ۋا بنىاد بى. كاريكى ۋا سەخت لەكۆپە 270 سال پىش ئىمىرۆ بە ئاسايى و بۆ مەحزى سوود كراۋە، كاسبكاريكىش كردەتى نەك ئەمىر و بەگلەر بەگىك. جگە لە لانى ھونەرى و ۋەستايى، ئەم حەمامە بۆ لانى قەلەبالغى كۆپەى ئەۋساش شايدەدى دەدا، چونكە عادەتەن حەمام لە نىۋو شار دروست دەكرى نەك لە دەرەۋە. ئافرەت خۆ ھەلناكوتن بۆ جىيى دوورەدەست و چۆل خۇيان تىدا «حەمام لەمىش» بگەن. ديارە لە دەرەۋەى شوورەى شار ئەۋ قەلەبالغىە ھەبۋە كە حەمام لە نزيكەۋە دروست بكرى. ھەر ئەۋ قەلەبالغىەش بوە حەفتا راتبەى لى چۆتەۋە بۆ مزگوتىك.

جگە لە شايدەبى بى قسە و دەنگى دار و دىۋارى حەمام و مزگوت حىكايەتى كابرام دىتەۋە بىر كە ھەۋەل جار دەچىتە شار بە رېكەۋەت پلاۋ دەخوا كە ھەرگىز نەيخواردبوو، كە گەرەپايەۋە بۆ دىيى خۆى گوتى «شتىكى زۆر خۆشم خواردۋە لە شار، بە پىي مەدحىك كە لە مەلای خۇمانم بىستۋە ئەۋەى خواردۋومە يا مزگوت بوە يا حەمام» لە پياۋانى جىلى پىش خۇم بىستۋە سەردەمىك 200 مالى تىرەى «قوبادى

بەگ» لە دەرەوێی شوورەى شار بەلای رۆژئاواوە نیشتهجى بوون و خانوويان دروست کردووە.

بەلگەییکی دیکەى گەورەیی کۆیی ئەوێه، لە سەر و چاوی ئاوی حەمامۆکەو تە لە شار دەچوێتە دەرئێک لە دوا یەک ئاشی ئاو دروست کرابوون. بۆ خۆم کەلاوێ چار ئاشم دیوێ لە ناو شارد، کەلاوێ دیکەش هەبۆه من نەمدیو، یاخود پێش بیر هاتنی من بە تەواوی کوێر بۆتەو. ئەو هەموو ئاشە بۆ شارێکی بچوو ک دەست نادەن، هەر ئاشەوانەکان بەخێو ناکەن.

بازارێکەى کۆیەش لە لانی خۆیەوێه حیکایەتییکی رەسەنى و فرەوانى و دەوڵەمەندیی ئالوویز و ماملەت و چالاکی بزوووتنەوێ ئابووریی ئەو شارەمان بۆ باس دەکا. وە ک بازارى هەموو شارێکی «تەواو شار» کە هەر تاقمە کاسبکار و خاوەن سەنعەت و پێشەییەک لە جینگەییکی تاییەتی خۆیان لە بازاردا کۆمەڵ دەبن هەر و هەش بازارێکەى کۆیی لەو رۆهوە ریکوێیک دامەزراو بوو. گۆزەرى زیرنگران، گۆزەرى ئاسنگران، گۆزەرى عەتاران، هێ ئیمەنى و کالە کدروان، هێ نەجاران، هێ خەنجەرسازان، هێ زین و کوپاندروان، هێ بەقالان، هێ کەبابجیان... هتد. هەموو جینگە و رینگەى خۆیان دیار بوو توجار و بازرگانی گەورەش لە قەیسەرێهەکان دوکان و حوجرەیان هەبوو. کەس نەیدیوێه رۆژەک لە رۆژان عەتارى لای بەقال دانرايى یاخود مالى بازرگانی لای عەتار هەلدراییتەو.

دەباغچى و کاروانچى لە بازار دانەدەنیشتن، هەر یەک لەمانە بە پێى داخوازی کارەکیان جینگەى جیا جیايان هەبوو. دەباغچییەتى کەسبىکى بە برەو بوو، دەباخانە لە جینگەییکی نزیک دەرەوێ شار بەسەر نوینی (شیو) ئاوی لە کارهینراوی شارەکەو بوو. جێی حەیان سەربرینیش «سەلاخانە» لە کناریکی شارەکە بوو، قەسابەکان بۆ گوشت فرۆشتن گۆزەرى تاییەتی خۆیان هەبوو، ئیستاش هەیه لە بازار. بەینیکی سەلاخانە دوورتر خراوەتەو لە شار. جینگەى دوکانى خەمخانەچیانیش لە بازار نەبوو، شوێنى تاییەتی بۆ دیار کرابوو، نەوێک کارى خەمگەرى رەنگى خەم بە دەورپشتى خۆیدا بلأو کاتەو و ماملەتچى سەغلەت بکا.

شاریک له دهمیکه وه شارنه بی و ئوسوول و دهستووراتی ماملت و کرین و فروشتنی به گویره ی داخوازی بهرزه وندیکی کون و چه سپاو جیگیر نه بوو بی تا ئو راده یه گوئ ناداته ریکه خستنی بازاره که ی بو حساندنه وه ی کرپار و سهر لی نه شیوانی.

له لایه ن ئابوو ریشه وه که له نزیکه وه په یوه ندی هه یه به گه وره بی شاره که کویه ی پیش دامه زrandنی حکومه تی عیراقی دوا ی شهر ی جیهانی یه که م، وه زعیکی ئابووری یه کجار جیاوازی هه بوو له وه زعی ئیستا که ی. نه ک ههر له بهر ئه وه هه ولیر بوو به لیوا و کو بی به قه زایی مایه وه و له روه وه بار داله نگا، به لکوو له بهر هو ی یه کجار گرنگتر له قه زایی و لیوایی کو بی هه زار بوو و خه لقی لی ته کیه وه و ده رهمه دی وشک بوو تا وای لی هات له بهر بی ئیشی، خه لقی شاره که په رته وازه یان کرد و به چوار لای خو یاندا بلاو بوو نه وه.

هو یه که ش ئه مه یه. له کونه وه دوو سهر چاوه ی بنجی کویه یان کرد بوو به ناوچه ییکی گرنگی ئابووری. یه که میان ئه وه یه که جیگه ی شاره که له سهر رپی تیجاره تی ترانزیتی میانی سوریه و به غدایه ²⁰ له لاییکه وه و باکوور و رۆژاوا ی باکووری ئیران له لاییکی دیکه وه ئازربایجان و کوردستان ده گرته وه، هه لکه وتبوو... دوه میان ئه وه یه، به پیی سهرده می خو ی ناوچه ییکی گه وره ی پیشه سازی و چین و هوئنده وه و چه ک دروست کردن و زیندروه تی و گازی و بهر و مافووری «کوردی» و لباد و پیلا و جه ره و گوژه و گه چ و مه رمه رکاری و کاروباری فه لاحت و جووت و ئاشنانه وه و ئه غله ب ئه و پیشه و ورده کارانه بوو که ژیا نی کوردی ئه وسا داخوازی ده کرد. بیجگه له خودی خو ی ده وروپشتی، ناوچه کانی رانیه و قه لادزه و مه نگوراتی تا ده گاته سهرده شت... خو شناوه تی و ولاتی گه ردییانی و بهری شیخ بزیتی له باشووری زبی کو بی... خولاسه ولاتیکی فره وانی کورده واری به م جو ره به ره مه پیو یستانه، کار سازی ده کرد و خویشی پی ده حه وانه وه و ده گه شانده وه.

جگه له م دوو لایه نه گرنگه ی ترانزیت و ورده سنعه تانه، کو یه ش وه ک هه موو شاریکی چالاک و خاوه ن پوول و ده رهمه د، تیجاره تی ناوه کیشی تا بلنی پیشکه وتوو

²⁰ - ده توانی بلنی «بابل» بو ئه و سهرده مه کونانه ی که هیشتا شاری به غدا تیدا نه هاتبوه و جود.

فرهوان بووه. هه‌رچی به‌ره‌می کشتوکال²¹ و حیوانی و سروشتی هه‌یه، زینده‌مال و مرده‌مال، توجار و مامله‌تچی و قاچاغچی و ته‌راح و قه‌یاغچی دوور و نیزیکیش له بازار و خانه‌کانی کۆیه‌دا به زۆری دیتراوان.

به‌رده‌وامبوونی وه‌زعی وا بۆ سه‌دان سال ئه‌نجامی‌کی کۆمه‌لایه‌تی و ژیا‌ری و رۆشنی‌ری به‌ره‌م دیتی که دوا‌ی که‌می‌کی تر لینی ده‌دویم. ئیستا قسه له‌و ئه‌نجامه ناکه‌م تا بۆت روون ده‌که‌مه‌وه کۆیه‌ی دوا‌ی شه‌ری یه‌که‌م و دامه‌زراندنی حکومه‌تی عی‌راق وه‌زعی به‌چی گه‌یشت.

ئه‌رکی سه‌فه‌ربه‌ر و گرانییه‌که‌ی 1917 زیانیکی به‌ کۆیی نه‌ه‌یشتبوو، لاپه‌ره‌ی نو‌یی «احتلال و انتداب» و به‌ دوا ئه‌واندا «حکمی وطنی» کرایه‌وه. یه‌که‌م ئه‌نجامی کوتومی ته‌واوبوونی جه‌نگ به‌نیسه‌ت ئابووری کۆیه‌وه ئه‌وه‌بوو ریگه‌ی ترانزیت که به‌ ولاغ و قافلّه و کاروان ئاوه‌دان بوو، ئه‌م ریگه‌یه‌ یه‌که‌جاره‌کی کو‌یر بۆوه، هه‌م له‌به‌ر ئه‌وه دوو حوکمی له‌یه‌ک جیا که‌وته سو‌ریه و عی‌راق، هه‌م له‌به‌ر ئه‌وه په‌یدا‌بوونی ئۆتۆمۆبیل ترانزیتی له‌ ولاغ و کاروان سه‌نده‌وه. به‌ کردنه‌وه‌ی ری‌ی گه‌لی عه‌لی به‌گ و حاجی ئۆمه‌ران تیجاره‌تی ترانزیت ری‌ی خو‌ی گواسته‌وه بۆ ئه‌و‌ی. به‌ کردنه‌وه‌ی ری‌ی ئۆتۆمۆبیلش له‌ سلیمانییه‌وه به‌ ده‌ربه‌ندی کونه‌کو‌تردا بۆ رانیه‌ و قه‌لادزه هه‌رچی ولاتی رۆژه‌لاتی کۆیی هه‌بوو ورده‌ ورده‌ له‌ده‌ستی بۆوه. زووتر رانیه‌ و قه‌لادزه وه‌ک دوو گه‌ره‌کی کۆیی حیساب ده‌کران. ئه‌وه‌ی راستی بی‌ دوا‌ی چۆلبوونیان له‌ سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌م خه‌لقی کۆیی ئاوه‌دانیان کردنه‌وه. تا ئیستاش بنه‌ماله‌کانی هه‌ره‌ کۆنی رانیه‌ و قه‌لادزه کۆیین.

²¹ - به‌ره‌می تووتنی پۆده‌ر و رانیه‌ و به‌شیکی زۆری ناوچه‌ی ره‌واندز و خو‌شناوه‌تی و هه‌موو ولاتی کۆیی تی‌کرای سه‌ر به‌ توجاره‌کانی کۆیه‌وه بوو و له‌ گومرگی کۆیی عه‌مبار ده‌کرا و دوا‌یی ده‌نی‌را بۆ هه‌ولێر و موس‌ل و که‌رکووک و به‌غدا و ناو عه‌شه‌ره‌ته‌کانی عه‌ره‌ب. دوا‌ی دامه‌زراندنی دایه‌ره‌ی «انحصار» رانیه‌ و پۆده‌ر خرا‌نه سه‌ر سولیمانی.

هەر وەك پەيوەندى كۆيى لە گەل سەرانسەرى ناوچەكانى رۆژھەلاتى خۆيدا پىچرا، بەرەو رۆژاوا و باشووريش شادەمارى بەرژەوەند و سوود و ماملەت و ھاتوچۆى پسا لەبەر ھەمان ھۆى نەبوونى رینگەيىكى ئەوتۆ دەست بدا بۆ رەوتى ئۆتۆمبىل.

كورتەى قسە ئەو ھەىە دواى پەيدا بوونى رېى قيرەتاو و بەيەكەو بەسترانى ناوچەكان بەھۆى ئۆتۆ و ھەندى جار بەھۆى شەمەندەفەرەو و مانەو ھى كۆيى بى رینگە و پەيوەندى، وەزەيىكى نوئ ھاتە پىنش ھەموو ھىسايبىكى كۆنى سەرۆبن كرد. كۆيەى چالاك و پر جموجۆل چ بزوتنەو ھىيىكى نەما، زۆر جيگەى كەمدەرامەدیش رەورەو ھى كەوتە گەر. كوردى گوتەنى، كۆيى بوو بە پيادە و شويتان بوونە سوار. جارى جارەن ھەموويان وەك يەك بوون ھاتوچۆ و گوڤستەنەويان بە پىشتى ولاغ بوو.

نووسەرى تازە پىنگەيشتوو كە ھىشتا عومرى ماو ھى نەداو ھە رېى و تووڤىزى ناو ھى (حوار داخلى) و سرنجەدان و ليكۆلنەو ھى خۆى بگا بەو راستيانە، لە ھىچ كىتب و نامىلكە و گوتارىشدا باسيكى ميژوويى نيوەچلى لە بارەى كۆيەو نەديو ھە كە بەو ھۆيەو شەرەزايى لە رابردوو و ئىستاي كۆيى پەيدا بگا، بەلى نووسەرى ئەوتۆيى بى سى و دوو و تيوەستان بريارىكى گىشتى فرەوان دەدا كۆن و نوئ داوڤتە سەر يەك، وەك دەغلى ھەرەمە.

ليرەدا دەربارەى لاتريكوون و نەمانى پەيوەندى كۆيى بە دونياو ھەرواويكى بچووك دەگىرئەو ھە لە تەجرەبەى خۆم، ئەويش دەبيتە ئالقەيىك لە زنجيرەى بارى ئابوورى كۆيى، بارى ئىستاكەيشى بە رابردوو دەبەستتەو ھە. سالى 1953 كە نويتەرى كۆيى بووم بە ھاريكارى لەگەل خەلقى شارەكە ئەو ھى ئىمکان بوو رزگار كردنى كۆيى لە دەست بى رېى كردمان... مەزبەتە، بروسكە، ناميش، ئيزراب، چ نەما نەيكەين. لە رۆژنامەكانى وەك رۆژنامەى «الدفاع» ى صادق البصام، و «الاهالى» ى كامىل الجادرچى، لە بەغداش ھى وا ھەبوون يارمەتيمان بدەن بۆ گەياندى دەنگى كۆيى بە گوڤچەكەى حكومەت و ھەموو گەلى عىراق. منيش لە لانى خۆمەو بە نووسين و گوتار و «مراجعه» بە پىي توانينم خەريك دەبووم. بۆ ئەو مەبەسە و ھەندى مەبەسى گىشتى تر، كە ليرەدا لزووم نە باس بكرين، ديدەنيىكى وەزىرى بەرگريم كرد و لەو دەيدەنيەدا ھەولم دا، تىيدا سەريش كەوتم،

بۆ نه هېشتنى كۆسپىكى يە كچار سەير لە پېتش كردهوهى رېگهى كۆيه و رانيه كه هه موو ههول و ته قهلايىكى بى بايه خ ده كرد.

له ده ميكهوه، واته له 20 ساليكهوه به لكوو زياترېش، راپورتىك خرابوه دۆسيه كانى وه زاره تى به رگرېيه وه واى راده گه ياند كه گۆيا له گوشه ي نىگاي عهسكه رېيه وه، پاراستنى نهوتى كه ركوكوك داخوازى ده كا ده رفعت نه درى به كردهوهى رېگه له ميانى كۆيه و رانيه نه كا ئه و رېيه يارمه تى سپاى هتيرشهر بدا كه له رۆژه لاتيه وه بيه وى بگا به كه ركوكوك. راپورته كه بۆ تېبردن و شاردهوهى ئامانجى به رهه لستى كردن له به ستنه وهى رانيه به كۆيه وه، له هه وه له وه به جوړىكى گشتى ده لى هه موو رېگايه كى ستوونى (عمودى) كه له سنوورى ئيرانه وه به ره و ناوه وهى عىراق بى، ده بى، مهنع بكري نه وه ك له كانى شهرىكى جيهانېى ئاينده دا يارمه تىى داگير كه بدا له داگير كردنى ولاته كه، ئيتر له وه را راپورته كه به تاييه تى بى له سه ر رېى كۆيه و رانيه داده گرئ.

من له دوو كه له به رى زله وه ره خنهم له و راپورته گرت. به كه م له و روه وه كه رېنگاكانى حاجى ئومهران - هه ولير، كۆيه - كه ركوكوك، قه لادزه - كه ركوكوك، خانقېن - به غدا، كه جگه له رېى كۆيه - كه ركوكوك، هه موويان قيرتاوون و هه مووشيان ستوونين بۆ جه رگه ي ولات، به پېى ئهم راپورته ده بى گشتيان كوئر بكريته وه نه ك هه ر رېى كۆيه و رانيه ياساغ بكري. دوه ميان، له هه وه ل رۆزى نووسىنى ئهم راپورته و به ر له وىش به ماوه يىكى دوورودريژ له جه نكه كانى پېش جه نكى يه كه مه وه زانراوه كه تاكتىكى شهرى نوئ ستراتييجى هينده زل ده گرته به ر، 30 - 40 كيلومه ترى ميانى رانيه و كۆي، كه سى چواريكى ده شتاييه و مهنعى چه رخان ناكا، هه ر تىيدا ناخويتده ريتته وه، له وانه يه دوو باسكى «كماشه - گاز» ي هيرش ئه گه ر له رۆژه لاتيه وه بى يه كيان برؤا بۆ ده رياى سپى ناوه راست ئه وى تريان برؤا بۆ خه لييجى به سه ر. ئهم راستيه له پاش شهرى دوه مى جيهانيه وه بوه به زانبارى سه ره تايى. ئه وه شم ئيزافه كرد كه به لاهه وه بۆ سومعه ي پياوه ستراجيست ه كانى سپاى عىراق كه موكه سرييه به هوى راپورتى وا سه ير وه نىگاته سكى به سه ر خوياندا سه پينن.

به دوا ئهم وتوويزه دا فه رمان ده رچوو له وه زاره تى به رگرېيه وه بۆ وه زاره تى ئاوه دان كرده وه (اعمار) ي ئه وسا كه ده س بدرتته كرده وهى رېگه ي كۆيه و رانيه. باس

کردنی ئەم گوزارشته و هەوڵ و تەقەللای خەلقى کۆیی بۆ وەدەستەینانی گوزەران و
خۆ رزگار کردن لە لاتەریکی و بێدەرامەدی، سەرەرای ئەوە کە تۆمار کردنی
خەباتیکی مەردانە و ھەمەچەشنە مەفتەنی حاجی قادەر، کاریکە گیانی حاجی
بەسینیتەو، چونکە ئەو سەد سالیکی لەمەوپیش ھانی خەلق و خزمی کۆبەیی دەدا
بۆ جموجۆلی گوزەران و لە غەریبەو بە ھەلبەست ڕینگەیی جۆرجۆر و تازەبەتازەیی
نیشان دەدان سوودی لێ وەرگرن. فەرموو سەریری ئەم چەند دێرە شیعەرە بکە لە
زیمنی قەسیدەکە «وەرە سەیری بزانی لای کۆیی» و بۆ خۆت دەلالەتی لێ
وەرگرە. بە دوا تانووت لێ دانی کۆییان و سەرشکاندنیان لەویدا کە بە شیخی
درۆزن ھەڵدەخەلەتین ئەمە دەخوێتەو:

ئەمیش تەنھا نیە سووچ و خەتاتان
لە کەسبیش غافلن میسلی مەلاتان
لە بەغدا بۆچی خورما بیت و لەیموون
لە بۆ دەرمان لە مال بێ رۆنی زەیتوون²²
لە دەوری کوللی باغی شاری کۆیی
دوو سەد مەن داری زەیتوونی بە جۆیی
لە ئێوە کامەتان بووی یەک دوو باریک
بکاتە کێسەییکی یاخود خراپیک
دوو پینی لێدا لە کۆلا میسلی دۆشاو
وہ کوو رۆن رۆنی زەیتوون بیتە سەر ئاو
وہیا کە ی نێزراوہ چەند نەمامی
لە نارنج و ترنج و ھەر مەقامی
بزانی شین دەبی نابێ بە ھەر دێ
لە جیگای گەرم و ساردی چی بەسەر دێ

²² - مەبەستی ئەوہیە رۆنی زەیتوون لەکۆیی ھێندە کەمە بە دەرمان دەشی، کەچی
دار زەیتوون تا بلی زۆرە لە باغەکانی کۆیی.

به‌راو خاکی ئیوه کیمیایه
 دور و گه‌وه‌هر گه‌زۆ و مازووی چیايه
 مه‌عادیڤ خاتری تۆ بی له‌گه‌ل کان
 گه‌نمتان زیره‌ هه‌تتا زیوه‌ زیوان
 ره‌ژووی پاڤۆر و خوی و نه‌وت و گوگرد
 له‌ کینوی ئیوه‌دا کویه‌ وه‌کوو گرد

حاجی له‌ ناوه‌یتانی نه‌وتدا به‌نیسه‌ت ولاتی کۆیی ڤیشبینه‌کی سه‌یری کردوه
 ده‌شی بۆی به‌ که‌رامه‌ت له‌قه‌له‌م بدری و بخریته‌ به‌ر تیشکی ئەم چه‌ند دیره‌
 هه‌لبه‌سته‌ی:

ئەم قسه‌ی ئیسته‌ عه‌یی لی ده‌گرن
 ئەو ده‌مه‌ش دی زه‌مانی بۆی ده‌مرن
 ئەم به‌ ئەو به‌ ئەم ده‌لی کاکه‌
 سه‌یری قانونی حاجی چه‌ند چاکه‌
 هه‌ر چلۆنی ئیشاره‌تی فه‌رموو
 وه‌ک که‌رامه‌ت هه‌مووی وه‌ها ده‌رچوو

سه‌یر و که‌رامه‌ت و ڤیشبینه‌که‌ له‌وه‌دایه‌ که‌ له‌و سالانه‌ی دوایدا نه‌وتیکی زۆر
 دۆزرایه‌وه‌ له‌ نزیک کۆیی و بیرى بۆ هه‌لکه‌ندرا و هه‌موو کاردرۆستی نه‌وت
 ده‌ره‌یتان جینه‌جی کرا به‌لام یاسای ژماره‌ 80 ده‌رچوو کاره‌که‌ی وه‌ستاند و بیره‌که‌
 کویر کرایه‌وه‌. بینگومان حاجی قادریک هه‌نده‌ به‌ په‌رۆش بی بۆ میلیله‌ته‌که‌ی که‌ له‌
 دووره‌وه‌ فی‌ری رۆنی زه‌یتوون ده‌ره‌یتانیان بکا و هانیان بدا بۆ چاندنی لیمۆ و نارنج،
 خه‌می بی‌ری و لاتهریکیشی بۆ ده‌خواردن ئەگه‌ر له‌سه‌رده‌می خۆیدا شاره‌که‌ی
 دووچارى ئەو ته‌گه‌ریه‌ بووبا.

پوخته‌ی قسه‌ له‌و مه‌ه‌وزووعه‌ ئه‌وه‌یه‌ لاچوونی ری‌ی ترانزیت له‌ کویه‌وه‌ بۆ جیگه‌ی تر
 و مانه‌وه‌ی کۆیی بی‌ ری و بان یه‌که‌م شاده‌ماری گه‌شه‌ کردن و فراژووبوونی

ئابووری کۆیه بری. ده مینته وه شاده ماری دوهم که ورده سنعته و پیشه سازی پیوستیه کانی ژبانی کورده واری بوو، ئەم شادمارهش به لیشاوه که ی سنعه تی ئەوروپا و غه له به ی پیشه سازی شاره کانی تری تازه گه شایه وه و هیز پهیدا کردوی عیراق، ئەویش پسا و بازاری کۆیی ورده و کز بوو، خه لقی دوور و نیزیکی لی ته کایه وه، له چهند گوندیکی ده وروپشتی خۆی به ولاره کهس نه ما رووی تی بکا.

له حالیکدا ئۆتۆمۆبیل له بهینی شاره کاندایه درێژایی رۆژ و ماوه ییکیش له شهودا وهک کیشه ی ههنگ هاتوو چۆیان ده کرد، رۆژی وا هه بووه له یهک دوو ئۆتۆمۆبیل به ولاره له کۆیی ده رنه ده چوو. زستانان به زۆری هاتوو چۆ یه کجاری ده برا، خه لقی زۆر له برسان و له بهر بیتیشی بۆی ده رچوون. که سادی ئابووری گه شته پله ییک مانگانه ی هه ندی دوکان له قه یسه ریه کان بوو به دره ه میک، وا ده بوو به خۆریش کهس نه ی ده ویستن. بازار ئەوه نده چۆل بوو دوکانداره کان خۆیان به که لا به ردینه ده خافلاند. بێگومان تووتن نه با، که نه مر و نه ژری، گوزه رانیکی بۆ خه لقه که پهیدا ده کرد کۆیی ئەوه نه ما بوو خه لقی بژینی. نازانم دوا رۆژ سه ر به چ ده گه یه نی، به لام تا ئیستا (1972) له به رچاوه کۆیه ی سه دان سالی پێش ئیمرو به نیسه بت ئەو رۆژگارانه قیاسیک هه لئاگرئ له گه ل کۆیه ی ئیستادا.

ئینجا با سه ره وه زوور بینه وه بۆ ته واو کردنی گه شته که مان له رێچکه ی ئەو باسه ی گۆتم دوا ی که میکی دیکه لی ده دویم. با بزانی کۆیه ی به ر له کز بوونه وه ی گه شه ی ئابووری و ده رامه دی، له میژووی کۆنه وه چ رۆلێکی بوه له مه یدانه کانی کۆمه لایه تی و ژباری و رۆشنیریدا.

گۆتمان له رۆژه لاتی هه ولیر و که رکوه که وه تا رۆژئاوا ی سابلاغ و سنه تاکه شاریکی کورد هه بووبی کۆیی بوه به ر له دروست کردنی شاری سلیمانی بۆ ماوه ییکی چهند سه د سالی. له و چهند چه رخی فه رمانه وایی عوسمانی له کوردستانی عیراقدا تور که کان بۆ مه به سی خۆ چه سپاندن، وه یا هه ر مه به سیکی بی له دوو شاری هه ولیر و که رکوه کدا سه قافه تی تورکیان بلاو کرده وه و زمانی خۆیان خسته کوچه و بازاره کانه وه. ئەم کاره یان که له م دوو شاره دا خسته کایه وه له هه ر جیگه ییکی دیکه ش با هه مان ته ئسیری خۆی ده کرد، وه نه ی رێکه وت که یه خه گیري وان بوو چ عه یبیک بینه ته سه ر گیانی کوردایه تییان.

ئەوێ راسى بى دانىشتوكانىيان بۆ پاراستنى كوردايەتیی خۇيان زىاد لە شارى دىكە دووچارى نارەحەتى دەبوون وەك ئەوێ مەلە لە دژى خورى ئاو بكا. لێرەدا رۆوداوىكى مێژوو دەگێرێنەوێ بۆ رۆون كوردنەوێ هەلكەوتى شارى كۆيى كە مەلێەندى حاجى قادەر لە رۆوى راگەياندى رۆوحى كوردايەتییەوێ. لەو واقعەدا كە عوسمانى چنگالى خۆى گير كەردبوو لە هەناوى كەركووك و هەولێر، مايەوێ كۆيى كە پرشنگيىكى كوردايەتى بداتەوێ بۆ ناو دانىشتوانى عەشیرەت و دى و ئاوايەكانى كوردستان لەو مەساحە پانەى تازە باسما كەرد. ئەو تفاعەل و تىكچەرزان و تىكەلەبوونى كۆيى هەى بوو لەگەڵ لادى و عەشرەت و كۆچەرى كورد بەهۆى يەك زمانى و لەيەكدى نەزىكبوونەوێ عادەت و نەرىت و فەرقىكى ئەوتۆى نەهەشتبوو لەمىانى رۆوالەتى كۆيى و دەشتەكى.

كۆيى شارىكى كرايەوێ بوو بۆ دانىشتوى دەشت، خەلقەكەشى ئاشانتر بوون بە ژيانى دەشتودەر، واتە هاتوچۆى دوو سەرە لە شارەوێ بۆ دەشت و بە پێچەوانەش نەزىكى و شناسى و تىكەلەيەكى بۆ سنوورى بەرھەم دێنا لە ميانى هەردوو لا بۆ راھاتن بە ژيانى يەكتر واى كەردبوو ژنە كۆيى وەك ژنى لادى بە رۆوى كرايەوێ لە مالهەوێ بچیتە دەرئ. دەتدیت لە كەركووك و هەولێر بەهۆى سەقا ئاو دەگەيشتە مالهەكان، كەچى ژنە كۆيى جەرە و گۆزەى لە سەرشان دادەنا و هەلدەكشا بۆ سەررووى شار و ئاوى خواردنەوێ بۆ مالى خۆى دێنا، ياخود جلى شۆراوى دەبرد بۆ حەوزى مەزگەوتان و گوێى رۆوباران «بسميل»ى دەكەردن، چ پاسەوانيشى لەگەڵ خۆيدا نەدەبرد. لەوێش زياتر، ئافەرەتى كۆيى لە هەلپەركيى «رەشەلەك» دا لە دەستى پياو شايى دەكەرد.

كە حالى ئافەرەت وایى پێويست نە باسى حالى پياو بکەم چونکە منیش باسى نەكەم لە خۆوێ بۆ سەرنجدەر دەرەكەوێ جياوازيىكى كەم نەبى نەبوێ لە ميانى پياوى كۆيى و ديبەكانى ولاتى كۆيى، ئەوێ نە بەسە بلیم توتنەوانى خەلقى كۆيى كەسبى تووتنيان فيرى دانىشتوانى ديبەكانى ولاتى كۆيە و رانيە كەرد.

ئەم يەك زمانى و يەك عادەتییە كارىكى زۆرى كوردەوارى كەردۆتە سەر كۆيى تاوى كۆيەشى گێراوێتەوێ بۆ سەر كوردەوارى. زۆربوونى مەزگەوت و بنگەى خويەندن و دین لە كۆيى، سەرەراى گەورەيى شارەكە، بەرھەمى جازيەى يەك زمانىيە كە لە دوور و نەزىكەوێ فەقێ كوردى بۆ خۆى راكيشاوێ بى ئەوێ حەكومەتى عوسمانى

بوولیک خەرج بکا خەلقە کە سەدان فەقی و مەلایان بە خێو کردوون و رێزیان لی گرتوون. فەقییەکی سنهیی یا ئاکرهیی یا جەزیری کە بوە بە بالیۆزی ولاتە کە خۆی لە مەلەبەندی کۆیی، دواى خۆتندن و ئیجازە وەرگرتنی سەر لە نوێ بۆتەووە بالیۆزی کۆیی کە گەراوەتەووە بۆ شارە کەى خۆی.

ئەم تیکەلێهێ ژيانى شارستانی و عەشرەتى وای کردووە خەلقى کۆیی دوو چەشنە جلک لەبەر بکا، وەک ئەهلی هەموو شارێک کە تیکەلێ ئەوتۆیی تێدا هەبێ، هەم عەشرەتى هەم شارستانی. لە لاییکەووە جە و عەمامە و میزەر و کەشیدە و کەوا و سەلتە و چاکەت و هەمیان، لە لاییکەووە رانک و چۆغەل و پەستەک و شەلوار و مرادخانی و شەدە و پشتین وەک گۆل و گیای بەهاران تیکەل بەیە کدى دەبوون و تا ئیستاکەش. لەناو ئەو تیکەلێهێ جل و بەرگدا دوو راستی پر لە واتای تاییهتی کۆمەلایەتی و قەومی دیتنە بەرچاویکی وردبین.

راستی یە کەم ئەوێهە جل و بەرگی چینی ناوەنجی و بەرەژیرتر لەسەر دەستووری عەشرەتى بوە. بە پێی بوونی یەوێهەندى لەگەل دەشتودەر و رەنج دان جل و بەرگیش خۆی رێک خستووە لەگەل پێداویستی ژيانى دەشت و ئەرکی رەنج. ئەمە لانى کۆمەلایەتى سەربە ئابوورییەووە کە تریشکی خۆی لە چاو دەچەقینی و سەری رێ بە هۆش و سرنجی مەرووف دەگرێ.

راستی دوهم ئەوێهە خەلقى کۆیی نە دەولەمەندى نە فەقیر و هەزارى جلکی تورکانە حکومەتیان لەبەر نەکردووە. با بلیین هەزارە کە وەزعی ئەوتۆی نەبوە جلکی ئەورووپی لەبەر بکا، خۆ دەولەمەندە کە ئەو وەزعی هەبوە! سەرەرای بوونی ئەو وەزعی ئیمکانەى بەرژەوێهەندیش لێی داوا دەکرد لاسایی داگیرکەر بکاتەووە کەچی نەیکرد. کەواتە لە میانى دوو جازیبیەى ئەم پەر ئەو پەری بەرژەوێهەندى سەر بە داگیرکەر، لە لاییکەووە و، جوولەى دل و هەناو بۆ قەوم و خۆیش، لە لاییکى دیکەووە، ئەو خەلقەى سەردەمى عوسمانى، بى مامۆستا و رابەر، لە خۆو بە پالەپەستۆ و هاندانى هەستى فیتري خشکەیان بۆ کوردایەتى بوە. ئەمەش لانى راگەیاندى قەومى لە جل و پۆشاکى کۆچکردوانمان. لەم مەیدانەدا گەنجى ئیمروى کورد دەبى کړنوو بیا بۆ گیانی باپیرانى نەک شەرمى لیان بیتەووە.

ئەنجامىكى يەكجار گرنگى بە يەك گەيشتنەۋەى شارستانەتى و عەشەرەتى لە كۆيى بۆ ماۋەى سەدان سال ۋەزەيىكى زىدە تايىبەتى ۋلاتى كۆيە يە ئەگەر سى عامىلى: يەك زامانى و گەۋرەيى و كۆنى شارەكە نەبا، ھەرگىز نەدەشيا ئەو ۋەزە پىك بى. لە شارى كۆيەۋە تاۋىكى زۆر بەتىن و كارىگەر چۆتە سەر بارى «دەرەبە گى و زەۋىدارى» لە ھەرئىمى نەزىكە دەستى خۆى. بەردەۋامبۈۋى پەيۋەندى زۆر بەھىز و ھەمىشەيى لە ميانى كۆيە و ۋلاتى كۆيەدا بە درىژايى ماۋەيىك سەرەتاكەى ديارنەيى كارىكى كەردە كەم شار تۈانيۋەتى بىكا لە كوردستاندا.

ئەم تىن و تاۋەى ژيارى (حضارى) و ئابۋورى كە لە كۆيەرا پزاۋە بە ناۋ دەشتودەردا شىرازە و رايەلى گيانى قەبىلەيى و ھۆزپەرستى لەبەر يەك ھەلۋەشاندۋە و لەھىمى جۆش خواردنى بەيەكەۋە ژيانى تەسك و تروسكى پلەى سەرەتايى كشتوكالى تۈاندۋتەۋە، فەللاخى گۈندەكانى ۋلاتى كۆيى لە ئەنجامى تەئسىرى ژيارى شارەكە بەرەۋ «مستوى»ى بىر كەردنەۋەى شارستانە سەرەكەۋتۈۋن. ئەم كارە گەيشتۋتە رادەيىك كە دەبىنى لە ئەغلەب گۈندەكانى ۋلاتى كۆيى دەمىكە گيانى قەبىلەيى لەناۋ چۈە، تەننەت فەللاخى ئەو گۈندەنە ھىندە چاۋ كرايەۋە بوۋن سەرەك عەشرەت و ئاغاياۋن لەناۋ خۆياندا بەخىۋ نەكردۋە. لە ۋلاتى كۆيى پەيۋەندى عەشەرەتى بە جارى پىچراۋە، تا دەتۈانم بلىم كەم كەس ھەيە ناۋى كۆنى تىرە و ھۆزەكانى بزانى.

زاھىرەى نەبوۋنى «قەبىلە - عەشرەت» لە دەۋرى كۆيى زاھىرەيىكى رىكەۋت نىە، بەلكۈۋ گۈيزانەۋەيىكى گۈرانى كۆمەلايەتتىە لە پلەيىكى سەرۋوتەر كە بەھۋى پەيۋەندى سەقافى و ئابۋورى ميانى كۆيە و گۈندەكان پىك ھاتۋە. بە پىتى زاراۋەى سىياسى تازە دەبى بلىنن چالاكى بۆرجۈازىيى كۆيى بە ھەردۋۋ لانى ماددى و عقلىيەۋە لە نىۋان خەلقى گۈندەكانى نىزىك كۆيى بۆ ماۋەيىكى يەكجار دۋۋوردىژ چاۋى فەللاخەكانى كەردۋتەۋە و ھۆشكى سەرەخۆيى پى داۋن و بە تدرىج لە ئاغا و سەرەك عەشرەتى بىنپاز كەردۋۋن. لەبەر چاۋى فەللاخىكى مەبلەۋ شارستانى و خاۋەن پەيۋەندى جۆرجۈرى ئابۋورى و كۆمەلايەتى و فەكرى لەگەل شارد، سەرۋك و ئاغا و براگەۋرە لە عەرشى مەبلەۋ مقدسى پىشەۋايى و پارىژگارى نىمچە غەبىي دىتە خوارەۋە و دەبىتە خاۋەن بەشكى نەبەجى لە بەرھەمى كشتوكالەكە و مەر و مالاكەى.

بەللى بىگومان ھاتنە خوارى سەرەك عەشرەت لەو عەرشە پىرۋزى دەستكەوتىكى
 ژىبارى (ھىزارى) و پىشكەوتنى فەكرى و ئابوورى فەللاھە كەوا لە رېي رەگ و
 دەمارى پەيۋەندى زۆر بەھىز لەگەل شارستانىكى زۆر گەورە و چالاكدا بۇى دى
 ۋەك ھىزى كارەبا لە مەكىنەۋە بە ھۆى تەل بگا بە پەنا و پەسۋى تارىك و
 لاتەرىك. چالاكى و ژىبارى شار نەبى فەللاھ دىل و مېشكى رۋون نابىتەۋە بۆ
 تىگەشتىنى سوۋدى قۇناغىكى لە خۆى ھەورازتر، لە فەرزى رۋوناكىش بىتەۋە،
 يەكجار بە ئەرەك و درەنگ دەبى. راستى ئەو تىۋرىيەى كە دەلى بۆرجوزى شار
 دۋستى فەللاھە لە دزى زەۋىدار و ئاغا، لە ۋەزەى فەللاھى ۋلاتى كۆبى زۆر چاك
 دەفامرىتەۋە.

دەبى ئەۋە بزانين و باۋەرى پى بىنين كەوا لە ژيانى سەرەتايى و دوۋرەشارستانى
 عەشرەتدا مەۋقەى عەشرەت لەبەر ھۆى يەكجار بەھىز و ھەمەچەشە، ۋەك
 ھەستى خىزمەتەى و بەرژەۋەندى تەسكى ناۋخۆيى و پىۋىستى پارىزگارى مەشرك و
 بەيەكەۋە رابۋاردنى دائىمى لەگەل خەلقى عەشرەتەكەى و كەمپەيۋەندى لەگەل
 عەشرەتانى دىكە و تەسكى نىگا و نۆرىن و دەيان ھۆى ۋەك ئەمانە كە دەتوانىت بۆ
 خۆت بىاندۆزىۋە، ئا ئەم مەۋقەى عەشرەتەيە ۋا دەلكى بە عەشرەتەكەيۋە ھەر
 دەلىي بەردىكى ناۋ دىۋارە بزوۋتنى بۆ نىە مەگەر دىۋارەكە بىرمى. تىكرى
 عەشرەتەكەش سەرۋىكىان بەلاۋە دەبىتە رەمىزى شانازى و خۆ پىتەلدانەۋە و ھۆى
 سەلامەتى و پاراستنى.

لەو ژيانە سەرتايىيەدا جارى خەباتى چىنايەتى تارمايشى لە ناۋ عەشرەتەدا نادىترى.
 لە پەلە قەبىلەيى بەر لە نىشتەجىۋون، مەۋقەى قەبىلە نەك خەباتى چىنايەتى ناكە و
 بەس، دەتوانم بلىم جارى لاي ئەو «مفھوم»ى چىن پەيدا نەبۋە تاكوۋ خەباتى بۆ
 بكا. بەسە بۆ سەلماندىنى ئەم راستىيە كە مەۋقەى كۆچەرى بىر ناكاتەۋە لەۋە بىي بە
 خاۋەن زەۋى چونكە جارى بىرى نەكردۆتەۋە لە كشتوكال تا خولىي زەۋى مېشكى
 پىر بكا. تىكرى كۆچەرى قەبىلە ۋەك يەك خىزان لە شوپىنكەۋە بۆ شوپىنكى تر
 دەگۈزىنەۋە بە دۋا دەم و كاۋىزى ئازەلەكانىندا. خانەكەشى بىرىتە لە رەشمالىك
 كە ئەۋىش ۋەك خۆى بە زەۋىۋە نالكى.

لەو پەلەيەدا «پەلەى ژيان»ىش كە ياسايتكى كۆمەلەتەي فرەۋانتر و رەگ داکوتاوتر
 و كۆنتر و بەھىزترە لە خەباتى چىنايەتى ۋەيا قەۋمى، بگرە ئاينىش، ئا ئەو ژيانەش

به جۆريكى گشتى و تىكرايى عەشرەتەكە دەيكا بۆ پەيدا كىردنى پاوان و بەرگرى دوشمن و زالبوون بەسەر تەنگۈچەلەمەي گۈيزانەو و ھاتوچۇدا. ئەو سىتەم و دەستدرىژىيەي كە پەلەي ژيانى فەردى بە فەللاحيكى دەكا لە دژى فەللاحيكى ھاورى و دراوسىي خۇي ھەرگىز مەرفىيى كۈچەرى لە دژى ھاورىيەكەي نايكا، چونكە گەلىك بەرژەوۋەندى گشتى سەر بە ھەموو عەشرەتەكە لە يەكديان نىزىك دەكاتەو و چەندىن مەترسى دەرەكى «خارجى» دىان كاتە برا و برادەر. لە فەرزى دەسەلاتدارىك بشىەوى غەدر لە يەككىي بىدەسەلاتى عەشرەتەكە بكا سەرەك عەشرەت دەرھال لىي بەدەنگ دى و «جەرىمە»ي دەكا، چونكە، ۋەك گوتم، سەرياكى عەشرەتەكە بۆ خۇيان و بۆ سەرۋكايەتى يەك خىزانى گەورە پىك دىنن.

ھۆي ژيان لە نىو كۈچەر ئاژەلە، دەسەرىيويىكى كۈچەر مەگەر دزى بكا لە بىدەسەلاتەكە، كە كارىكى زۆر زەحمەتە و ئىمكانى شاردنەوۋى نىيە و دەبىتە ھۆي رىسوابوونى دزەكە، دىنا مەر و ئاژەلى ھەردوويان لە يەك مىگەل و گاراندان و بى جىاوازي دەلەوۋەرىن، شوان ناتوانى مەرى پىاوى بىدەسەلات ھەلاۋىرى و لە پاوانى دوور خاتەو تا كە ھى دەسەلاتدار باشتر بلەوۋەرى. من بۆ مەبەسى روون كىردنەو ئەو ئىتھمالە باس دەكەم دىنا لە نىو كۈچەر نە فەقىر و نە دەلەمەند و نە شوان بىر لە شتى ۋەھا ناكاتەو. لە لانى مەردارىيەوۋە فەللاحيش رىي نىيە دەستدرىژى بكا بۆ يەككىي دىكە مەگەر بە دزىن (دزىنىش كارىكى دەگمەن نىيە لە نىو فەللاھاندا)، چونكە مەر و ئاژەلى فەللاحيش ۋەك ھى كۈچەران لە يەك مىگەل و راندا بەخىو دەكىرن.

بەلام فەللاھ لەو مەيدانانەي گوزەران كە مەسلەھەتى يەككىيان تىيدا بە ھى يەككىي دىكەوۋە نەبەستراوۋەتەو ۋەك كىلگە و نۆرەئاو و سەپان و رىتجەر گرتن و بە دزىوۋە مەر لە دەغل بەردان... ھتد كەمتر دەست دەپارىزى لە زىان گەياندن بە درواسىيەكەي. ئەغلەب فەللاحيك كە لە كەلىنىكەوۋە بۆي ھەلەكەوت قەپىك دەگرى لە ھاورىيەكەي، لەوۋدا چ گۈيى خۇي نادانە ئەو تىۋورىانە كە لە جىياتى فەللاھ «ادعا»ي ئەوۋ دەكەن بەرژەوۋەندى چىنايەتى فەللاھان دەكا بە برادەر. ئەمەيە فەرمىانى «پەلەي ژيان» كە لەتەك ئەودا خەباتى «چىنايەتى ۋەيا قەومى» سەدان سەدان سالى خەوى ۋەك مەرگى لى دەكەوى ئەگەر دەمە جەقۇيەكى

لاوه کی (جانبی) به خه بهری نه هینن، تا به ته وژم و تاقه تی میکانیکي خوی هوشیار ده بیته وه و چاو هه لښتی و ده جوو لئ، فهلسه فه و «نظریه» تاقه تیان ده چی و خه ویان لی ده که وی.

بابیمه وه یادی فه راموش کردوان. له و ناوچانه که وا گیانی عه شره تی تیدا به هیز بوو کاتیک «تسویه» جار درا فه للاح بیري له وه نه کرده وه داوای زه وی بکا، هیشتا دمه چه قوی لاهه کی نه ی ئیشاندبوو تا به خه بهر بی، بویه هه رچی زه وی هه یه به ناوی ئاغا و خاوه ن ملکی زله وه نووسرا. دواي ته و او بوونی «تسویه» به هوی هاندانی گه نجی تازه پیگه یشتوو، که هه ندیکیان به چکه ئاغاش بوون، فه للاح له ئاغا هه لگه رایه وه. هوی بیده نگبوونی فه للاح له کاتی «تسویه» دا له ترسی میری نه بوو به لککو له بهر نه بوونی هه ست و راپه رین بوو. چونکه وه ک دیتمان دواي په ره سه ندنی ئه وه ههسته له رپی ته بلیغاتی گه نجه کانه وه نه ترسی میری و نه بریاری «تسویه» و نه تا پوی رهش، فه للاحی نه وه ستاند له جوو لانه وه ی چینایه تی و به گژدا چوونی ئاغا و خاوه ن زه وی. له و کاتانه دا که فه للاحی ناوچه ی عه شره تی ئه ززی بو ئاگاهه ی «تسویه» ده کرد و شایه دی ملکایه تی بو دها. دیه کانی ولاتی کوپی زوربه یان هی فه للاح بوون و له زور کوئنه وه ده خلیکی ئاغانیان به سه ره وه نه مابوو.

زاهیره ی بوونی گوندی بچووکي وه ک «گورقه ره ج» و مانه وه ی بو خورده مالیکی وه ک حاجی قادر و باب و باپیری، ریکه وتیکی کویرانه نیه، به ره همی ئه و گورانه و پیشکه وتنه ژبیری (حضاری) یه دوو رو دریتژی کوپه یه که باری کومه لایه تی و فکری ولاتی کوپه ی پله ییکی ته واه سه ر خستبوو له چاو زوربه ی ناوچه کانی کوردستانی ژیروودا.

خوږایی و ریکه وت نیه ئاغا و خاوه ن زه وی ولاتی کوپی له شاری کوپه دا ژباون نه ک له دیه کان. فه للاح که ههستی سه ره به خوپی جوو لاهه ل ناکا، ژبانی ئاغاش له ناو کومه له فه للاحیکی ئاغانه ویستوودا چ تامی تیدا نامینن. ورده ورده له گه ل په یدا بوونی ناریکی به یه که وه هه ل نه کردنی فه للاح و ئاغا به ناچاری ئاگاهه ده گوێزیته وه بو شار و له و یوه ده توانی ئاسانتر سه ره به رشتی ملکه کانی بکا چونکه که متر شه رده ندوکه له به ییان په یدا ده بی و هه رچی بیگاریشه له کول فه للاح ده بیته وه، که له کولیش بووه نابیته هویه کی تازه و تابه تی بو زیده رق لیبونه وه.

رەنگە بگوتىرى لە ھالى وادا كە ئاغا و فەللاخ كەوتنە بەربەرەكانى يەكدى،
 ھۆكۈمەت بەيى بەرژەۋەندى مۇشكى چىنايەتى پىشتىگىرى ئاغا دەكا و سەرى
 فەللاخى بۇ نەرم دەكا. لە فەرزى روالەتى ئەو نەزەرىيە بى دەمەتەقەش قىل
 بىكەين و بىلىن ھەمىشە ھۆكۈمەت خىزمەتكارى «چىن» بوە، خۇ ھۆكۈمەتى كۆپەي
 دەۋرى عوسمانى ھى كوردان نەبوە تا ئاغا و مەللاكى كورد ھىساب كەين بە
 خاۋەن ھۆكۈمەت و چاۋەنۆرى يارمەتى لەو ھۆكۈمەتە بىكەين بۇ ئاغا لە دژى فەللاخ.
 داگىر كەرى بىگانە، بەتايىبەتى ھى رۇژھەلات كە دواكەۋتوتەر بوە لە ھى رۇژئاۋا،
 خەرىكى چەۋساندەۋە و راۋ و پرووت بوە، رەنگە پاروۋى چەۋرتىرى لە ئاغا قەپاندن
 بى نەك فەللاخ.

ئەم راسىيانە بۇت پروون دەكەنەۋە كە حاجى قادىر رەگى دەگەرپتەۋە بۇ بىنجىكى
 فەللاخى ئازاد و خاۋەن زەۋى و گوزەرانى سەربەخۇ و رەسىۋ لە زولم و زورى
 چىنكى سەروۋى خۇى. بىشكەكى مەندالى حاجى ھەرچەند ھەزارىش بو بى
 بىشكەكى سەربىلند بوە، داغى نۆكەرى و ژىردەستى لەسەر گۆنەي نەبوە، ئەگەر
 دەر فەت ھەبا ئەۋەندە خەرىك بىن ھەموو فەر كەيىكى رەگى سەركەشى حاجى
 بگەرپتەۋە بۇ بىزىتەرىكى ماددى كە پالېستى بكا لە سىروشتە نەسەلمىنەكەي و
 پى داگىر لەسەر دۆزىنەۋەي شۋىن قامكى (بىسمە) ھۇي گوزەران لە دەرۋون و
 «ذات» حاجى، مومكىن بو سى زەۋىيەكەي «زولفەقار و قەرەقاجىن و
 ھاۋىنەھەۋار» بىكەين بەۋ مەمكەي ھەۋەل دىۋىي بەخۇ نازىنى تكاندۇتە ناۋ ھەناۋى
 حاجى قادىرەۋە.

بە يىي گەز و گرىنى سەردەمى حاجى، پىش ئەو و ئىستاكە و تا دۋارۋژىكى
 نادىيارىش، ۋەدەستەيتىنى گوزەران لە سەرچاۋەي ئازاد و بى زور و زەنگى ئەم و ئەو
 ترسى نانېران، فرچكى سەربەخۇيى و رىز لەخۇ گرتى بە مەۋف دەگرت و ھەستى
 بچوۋكايەتى و دەست بەسەرى لە دەرۋونى دەرۋاندەۋە. فەللاخىك خۇي بە خاۋەن
 زەۋى بزانى و بە ئارەزۋى خۇي بىكىلى و نەيكىلى و ئازەلەكانى بى ترس لىرە و
 لەۋى بلەۋەپتەي و چاۋسور كەرەۋەي نەبى، ھەلبەت فەللاخىكى لەخۇ رازى و
 سەركەش دەبى لەچاۋ يەككى دىكەي «كرىگرتە» كە ناچار بى بۇ خاترى
 زەۋىيەكەي لەبەر دەستىدا بىمىتتەۋە خاۋەنەكەي بلاۋىتتەۋە و مېچكە مېچكەي
 لەبەر بكا و سوخەرە و بىگارى لى بىسەلمىتى.

باوهر ده کهم له پرژگاری ئیستا که شماندا، له ولاتی وهک عیراق و کوردستان و زوربهی ئه و ولاتانه که شیرازهی کومه لایه تی تیدا فلاحهت و زهراته، هیوتی شه خسیه تی فلاح زهویه که یه تی. که زهوی لی سهندرایه وه و ملکایه تیه که ی نه ما، بههر ناویک بی، ناوه پرۆکی مرو فایه تی و ئیراده ی له دهست ده چی و ده بیته هی ئه و لایه نه که زهویه که ی لی ساندوه. فلاح که خوی خاوهن زهوی نه بوو، ده بیته عهبدی زهوی. که بلین جارن خاوهن زهوی فلاحی ده کرد به عهبد له ری دهست راگه یشتی به سه ر چا وگی معیشه تی فلاحه که، ئیستاش که نه قابه یاخود هه ر ږیکه راویکی تر خۆ له فلاح بکا به چاوسوور که ره وه بتوانی ئه رزی لی مه نه کا یاخود لی بسینته وه و بیدا به یه کینکی تر، دیسانه وه فلاحه که هه مان عهبدی له مه ویش ده مینته وه که هه بوو. «ناگا گوری» فلاح ناگوری، فلاحی بی ئه رز مرو فیککی دلی بی ئیراده یه.

من که وا به په له له و مه وزووعه گرنگه به بازدان ده پرۆم و په نجه بو ئیره و ئه و ږیژ ده کهم و لی تیده په رم بویه به چونکه مه به سم نیه توژینه وه ی نه زه ری و میژووی سهر به خۆ و قوول له کومه لایه تی کوردستان بکه م. هه ر هینده ده توژمه وه بابی ئه وه بکا له بهر تیشکی به راورد کردنی جیگه له گه ل جیگه و به یه کدی گرته ی پله له گه ل پله، پایه یه شاری کویه و «حجم» ی کار کردنی له ژیا نی کومه لایه تی و ئابووری و رو شنبیری کورده واری خۆ به ده ر بخا له بهر چاوی خوینده واریکی تازه ږیگه یشتووی کورد.

روون کردنه وه ی ئه م لایه نه راسته وخۆ یارمه تی ئه وه شمان ده دا بزاین بچی ئیمکانی ئه وه هه بوو یه کینکی وهک حاجی قادر له و خا که هه لکه وئ. حالیبوون له واقعی ژیا ری و رو شنبیری کویی... ناسینی کویی و تیگه یشتنی ده وری له گورینی کومه لایه تی و ئابووری کورد به دریا یی میژوویکی سه رتا نادیا ر... سه رکه وتنی تیکرای دانیشتوانی ناوچه ی کویی بو پله ییکی به ره وژووتر له ږیپلیه کی تطورا، لایه نی «له عاده ت به ده ربوون» ی ده رکه وتنی حاجی قادر و مه لای گه وره له کویی ده کاته شتیکی مفهوم.

که کویی ناسرا مه علوم ده کرئ ږیکه وت نیه به دوا حاجی قادردا، که ئه م نووسینه ده یه وئ له گویره ی ئیمکانی تیی بگا، مه لای گه وره بی و باجوودی مه لایه تی له ږیش هه موو کوردیک کچی خوی بنیری بو مه کته بی کورا... تاکه کوردیک بی

شیوون بکا بو بارزانی 1932... تاکه کوردیک بی بو مافی کورد له نهوت به گز
میریدا بی له 1930... تاکه کوردیک بی پرۆتستوی خوی دهربرپی له تۆمار کردنی
ئهرزی کورد به ناوی وهزارهتی دارایی عیراقهوه:

«قطع النظر»یش له مهعدهن و کان

ئهو ئاو و بهراوی ملکی کوردان

کردیانه ئهرازی ئهمیری

وهی خاک بهسهرت ئهتۆش ئهسیری

ئهوسا چ بهیاننامهی 11 ئازار و پرۆژهی ئۆتۆنۆمی نهبوو مافی کورد بیاریزی له
دهستدریزی ریژیمی پاشایی بهرانیهر مافهکانی ماددی و مهعنهوی گهلی کورد،
دهبوا دهنگیک بهرز بیتهوه لهو گوزارشتهی دهخلیکی بهسهر وجودی کوردهوه
ههبوو، ئهم دهنگهش هی مهلای گهوره بوو.

ئهوهش بزانه دهرخستنی رۆلی کۆیی له پینگهیانندی ئهم بلیمهتانه بایی سههره موییک
له پایهیان دانالهنگینی، چونکه ئهم راستیه ههر دهمینی که ههستیاری و سۆز و
ههلهکوتوویی بیمانهند وای کردوه تهنه ئهمان بتوان هیوتنی ئهم سهقافهتهی کۆیی
تیکهله به دهروونی خۆیان بکهن و وهک بورکان له رۆژگاری کوردهواریدا
بیتهقینهوه. حیسابینکیش بو ئهوه بکه هیچ کامیکیان بو ئومیدی شهخسی، چهندیش
کهم بی، خهباتیان نه کردوه، به پیچهوانه، کوردایهتی ئیفلاسی به ههردووایان کردوه.
له ههوهله ههنگاوی تهقهلالایانهوه بینیاوی خۆیان دهربرپوه و ههرچی تهمای خۆشی
بی له دلی خۆیانیان دهرهاویشتوه ههردووایان له ناخی دل و دهروونی کۆیی، که
میراتیکی ههزار سالهی یا زیاتری رهوتی بهرهو پیشهوهی ژیاویی و رۆشنیری کورد
بو ههلهقولیون، له غهیبهوه نههاتوون، بو کۆری کۆششی بی فروفیل و گریوگال که
له رهسهنی و قوولایی ئهو سهقافهته بوهشیتهوه.

ئهگهر کۆیی جیتی نهخوتندهواری با زیاتر له ههموو کوردستان، هیچ تهفسیریکی
ماددی ناتوانی تیمان بگهیهنی بو دهبی حاجی قادری «کۆیی» دهیان سال پیش
ههموو کوردیک بکهویتیتهوه له مهیدانی بییری روون و فلهسهفهی کوردایهتی؟ بو
دهبی ئهو تاک و تهنه له ناو ده میلیون کوردی ئهوسا بیر بکاتهوه له باری

کۆمەلایەتی و ئابووری و سیاسی و پۆشنییری ئەوتۆ بە زیهنی غەیری ئەودا نەهاتی؟ چۆن وا بوە زێدە لە هەموو کوردێک بەر لە 100 ساڵ زیاتر پرۆگرامی خەباتی میلی بکا بە ئایینی خۆی و بیکاتەو بە دەرس بۆ میلی تەکە؟ ئەگەر کۆیی مەفتەنی ئەو جەهالەتە بێ کە گوتارەکە «هاوکاری» دەیکا بە بەرگ و لەبەر کۆیە دەکا دەبا پۆشنییریکی پۆژانی ئیستاکە تێمانبگەینە چۆن وا پێککەوت مەلای گەورە تاکە مەرفێک بێ لە ناو کورد و غەیری کورد بەو هەموو جوورئەتەو هێرش ببا تە سەر چاوەکانی «جبر» و شتیک بێ هەر ئەو گوتبێتی، ئیمپروۆس گەنجیکی «علمانی» نەوێرئ بیلئ؟

خۆزی ئیمامی رازی لەم عەسرە زیندوو بایە

تا لە سونعی بەشەری تەیارە بیدیایە

ئەوجا ئیمانی دینا بە قودرەتی بەشەری

قەت ئینکاری نەدەکرد بە تەقلیدی ئەشعەری

چونکی سەلبی تەئسیریان لە قودرەتی عەبدی کرد

ئوممەتی وا بە قودرەت پاکێ بە زیندوویی مرد

«رواه الدار قطنی، حدثنا الترمذی»

هەموو لە کیس ئیمەدا لە پاپۆر تاکوو دەرزی

ئیمامی «ماتریدی» ش یەعنی «علم الهدی»

چەند لە قودرەتی هات پێگە لە ئیمە تیک دا

دەتیمان بگەینەن بە ناو کام دەرپوونە و کوچە تاریکەکانی جەهلدا فکری بۆ ئەو
پۆیی بلی:

عیلمی تەبیەت عیلمی خودایە

«قال» و «قول» گشتی هەبایە

عیلمی کیمیات گەر نەخوێندووە

بەخوا نازانی خوا چی کردووە

ئەمەى دەگوت لە كاتىكدا بە لای زوربەرى خەلقەو دەم لىدان لە «طبیعه» بە
 كفر و «الحاد» حىساب دەكرا لەو ڕووەو كە گۆيا شەرىك پەيدا دەكا بۆ خوا. لە
 لایەن سوودى شەخسپشەو قسەكان بەر لە ھەموو عالەم دژى خۆى بوو چونكە
 خۆى مەلا بوو، شۆرەت و شەخسپەتى لە گەل مەلایەتى تىكەل بوو.
 بۆ دەبى يەكەم دلیر لە كوردستاندا پشتگىرى بكا لە ئافرەت دەنگى مەلای گەورە
 بى لە كۆيى؟

ژن مامۆستای فیتريه
 «تشکل» ت لەوييه
 ماددى يە «معنوى» يە
 «رشد» ە يا لە ڕى لادان
 تەرييه لە لای داکە
 داک چاک بى ئەولاد چاکە
 باب لە ئەسلا بى باکە
 فەقێكى ناکا چەندان
 كە داىكى چاكي نەبى
 سى سەد ھەدىسى «نبى»
 چلۆن تەئسىرى دەبى
 ھەك پف لە پەتک و سەندان

ئەم بەستنه‌وه‌ى پەرور دەبوونی منداڵ بە کۆش و باوه‌شى داىکيه‌وه و دۆزینه‌وه‌ى
 په‌يوه‌ندى ماددى لە ميانى «رەوشت» ى منداڵ و «بېشکە» ى منداڵ چۆن سەرى
 دەرھيتا لە سەرچاوه‌ى «جەھالەتى» كۆيى؟ گويت ليه‌ دەلى «سى سەد ھەدىسى
 نبى» بى داىكى چاک تەئسىرى نابى؟ ئەم بيروباوەرە ئازادە چۆن ئيمکانى بوو چل
 ساڵ زياتر لە مەو بەر لە شەو ھەنگى كۆيى بگەشپتەو؟ سرنج بدە تيدەگەى لەم

هه‌به‌سته‌دا داوا ده‌کا په‌روه‌رده کردنی مندال له دایکه‌وه رانه‌گوټزړی بۆ باوک که له به‌کدی جودا ده‌بنه‌وه. ده‌یه‌وی له نوټی بیر بکړټه‌وه له سوودی مندال ټاخو باوک یا دایک بوی به په‌روښتړه له ساواییدا؟ ده‌لې ته‌ریبه له لای داکه- باب له ټه‌سلا بی باکه.

ره‌وا نابینم باسی مه‌لای گه‌وره به جوړیکي «جانبی» بینمه ناو نووسینمه‌وه چونکه ټهو بۆ خوی لټی ده‌وه‌شیته‌وه بیتته سه‌رچاوه‌ی دیراسه‌یینکی قوول که له فه‌لسفه و خه‌بات و ره‌وشت و بیري ټازادی ټهو مرؤفه بدوئ. حورمه‌تی حاجی قادر ئیزنی بۆ وه‌رگرم له گیانی مه‌لای گه‌وره که لیږه به موناسه‌به‌ی جیگه سوود له یادی وه‌رگرم، هه‌رچه‌ند یاد کردنه‌وه‌شی به جوړیکي سه‌ربه‌خوښ نه‌بی.

با له حاجی و مه‌لای گه‌وره واوه‌تر بینن بۆ ساله‌کانی 40 - 50 و چاویک هه‌لبینین له خه‌باتی سیاسی کورده‌واری، ده‌بینن به‌شیکي زور له ټه‌ندامانی «قیادی» پارته شوږشگړه‌کان گه‌نجی کوټین. ټه‌گه‌ر به ته‌ئسیری یاساکه‌ی «قصور ذاتي Inertia» نه‌با که تین و تاوی رابردووی ده‌وله‌مه‌ندی کوټیه‌ی له رووی سه‌قافه‌ت و ټابووری و کوټمه‌لایه‌تییه‌وه گلټر کرده‌وه به دوا حاجی قادر و مه‌لای گه‌وره‌دا بۆ ټهم گه‌نجه شوږشگړانه، ټه‌گه‌ر ټهمه نه‌با کوټیه‌ی سالانی 1940 و 1950 ټیکړای وه‌زعی هینده داله‌نگا بوو نه‌توانی بچیتته ریزی سلیمانی و هه‌ولټر و که‌رکووک له رووی ئیمکانی پی‌هه‌لستان به ټهرکی قیاده‌تی بزووتنه‌وه‌ی سیاسی. رابردووی پر شانازی کوټی یه‌که‌م هانده‌ری خه‌لقه‌که‌ی بوو تا له کوټری خه‌بات دوا نه‌که‌وئ. به ټهرک و زه‌حمه‌تیکي نه‌فه‌سبر کوټیه‌ی دابراو له کاروانی ده‌رامه‌د و گوزهران خه‌باتی سیاسی خوی له ریزی هه‌ره پیښه‌وه‌ی خه‌باتی گشتی عیراق و تایبه‌تی کورد ده‌ټازوا. به‌راستی شه‌رمی له خوی ده‌هاته‌وه، وه‌ک ده‌وله‌مه‌ندیکی لی قه‌وماو، دان بنی به ئیفلاسی خوی هه‌رچه‌ند به‌مه‌شدا له ټهرکیکی پشت شکین ره‌ها بی. من که له نزیکه‌وه ټاگادار و ټیکه‌لی ټهم بزووتنه‌وه و خه‌باته سیاسییه بووم ده‌توانم باش «تقدیر» بکه‌م که‌وا کوټیه‌ی رووت و قووت و برسی به‌ره وه‌له‌وه‌ستی سامناک و ټهرکدار ده‌چوو و چه‌ندین جار به‌قه‌ده‌ر توانایی خوی قورسایي خه‌باتی ده‌گرته‌به‌ر، نه‌ک له‌به‌ر به‌سه‌هوو چوون له خو هه‌له‌سنگاندن و «چه‌ند ده‌خوا و چه‌ند ده‌به‌زی» به‌لکوو له‌به‌ر تا‌که هوی شه‌رم کردنه‌وه له کوټدان.

بۆ ئەو قسەکانم مافی خۆیان لە قەناعەتی خۆتەر وەر بگرن لێرە بەرەژێر لیستەیینک دەگرمەو لە سەرژماری کۆیە و شارە پێشەواکانی خەباتی سیاسی لە کوردستاندا تاکوو بەو هەدا ئیمکانی نر خاندنی رۆلی کۆیی ئاسانتەر بی لە پێی بەراورد کردنی بارسەتی ئەو لە گەڵ هی ئەوان:

<i>1965</i>	<i>1957</i>	<i>1947</i>	
10.500	8.300	7.800	<i>کۆیی</i>
92.000	40.000	27.000	<i>ههولێر</i>
86.000	50.000	33.000	<i>سلیمانی</i>
157.000	126.000	68.000	<i>که رکوک</i>

تا ئەو سەرژمارانە بەهەڵەت نەبەن دەبی ئەوەش بزانی دەرامەدی هەشت هەزار کەسی کۆیی نیو بەقەدەر دەرامەدی هەشت هەزاری سی شارەکە دی ناکا چونکە پەژارەیی باری ئابووری کۆیی گەییو پلەیینک فرزە ی بری بوو و بەتەواوی پەکی گەشە کردن و گەورەبوونی خستبوو: لە 1947 هەو تا 1957 وەک لە لیستەکە دەخویتیئەو سەرژماری 500 کەسی زیاد کردو. ئەم ژمارەیه کە مەترە لە سەر جوملە ی مندالبوون لەو دە سالانە ی کۆییدا، دەبوا لە پێی مندالبوونەو پتر زیاد کا بەلام بیئیشی و ههزاری خه‌لقیکی زۆری کۆیه‌ی دەرپه‌راند بەره‌و هه‌ولێر و که‌رکوک و رانیه و قه‌لادزه و سلیمانی و به‌غدا و هه‌موو لایه‌ک... به‌شیک زۆری فەرقي دوو هه‌زاری میان‌ی سەرژماری 1957 و 1965 ده‌گه‌رێته‌وه بۆ هه‌لانی

فەللاخان لە دێهەکانەوه بۆ ناوچەى قەزا و لیواکان لەبەر مەترسیی جەنگی ناوڤۆیی، دەنا رۆیشتنی کۆییان بۆ جێگەى تر ھەر بەردەوام بوو تا ئەو رۆژەى 1965 کە سەرژماری تیدا کرا، بۆ خۆم یەکیکم لەو رۆیشتوانە، وا بزانم تا ئیستاش ھەر بەردەوامە. خۆ ئەوێ راستی یی بەشیکى زۆر لەو کەسانەى کۆیەیان بەجی نەهێشت بەھۆى ئەوێ بوو ھیچیان نەبوو بیکەنە خەرجی راگوێستن.

لەمەرا بۆت مەعلوم دەبێ کۆیەى 7-8 ھەزار کەسى یی دەرامەد بەقەدەر شارى 4-5 ھەندى خۆى گەورە و چەند جار لە خۆى دەولەمەند تر خەباتى دەکرد و رەنجى دەدا. یەكەم بەھۆى ئەم زیندە فیداکارییە تەوژم و پالەپەستوى بەھیزی رابردووی بوە نەك ھیزی ئیستاكەى. لەبیرمە لە سالى 1957 کە تیپى «مەولەوى» لە گەشتى پیتاک كۆ کردنەوه بۆ خنكاوەكانى سلیمانى ھاتنە كۆی، یەكێك لە ئەندامەكانى بەخۆمى گوت «ھەرگیز نەمدەزانى كۆیى شارىكى ھىندە بچوو، كە لە گۆرەى دەنگ و ناوى خەبات و چالاكیى سیاسى كە كۆیە ھەيەتى دەبوا ھەر نەبى 25 ھەزار نفووسىكى ھەبى». ئەوسا نفووسى ھەشت ھەزار بوو، ھى سلیمانىش پەنجا ھەزار. دیارە ئەو ئەندامە لە دلى خۆیدا، بەلای كەمەوێ كۆیەى داناو بە نىو ھەندەى سلیمانى، كەچى دەورى شەشیەكێكى دەرچوو...

لە یەكەم كۆبونەوێ ئاشتىخوازانى عێراق لە سالى 1954 تەنھا نائیبىكى ئەوساى كورد كە بەشدار بووبى نائیبى كۆیى بوو. گەورەترین دەسلەتدار و خاوەن و زەوى و ھیزی عەشرەتى كۆیەش كاكە زیادى حەماغابوو ئەویش یەكێك بوو لەو بەشدارانە و، ئەوسا، ناوى لە ریزی ھەرە پێشەوێ ناوێكان نووسرا بوو. بۆیە دەلیم ئەوسا چونكە كاتێك لە دواى سەركەوتنى شۆرشى تەممووز كە ئاشتىخوازى بوو بەھۆى خۆرەپێش كردن و حەسانەو، كەسانى ئەوتۆ لە كورد و عەرەب ھاتنە ریزی پێشەوێ ئاشتىخوازى و ناویان تییدا بریقایەو لەو بەپێش خویان دەپاراست لە مەترسى «تاوانى ئاشتىخوازى». پیاوى وەك كاكە زیاد ھەر بۆیە دەستى دەدا بى بە سوپێر و قەلغانى كاتى خەوف و خەتەر. ئەمە راستىكە دەبى بنووسرى و پەندى لى وەرگیرى. ئیمروێش نەبى لە دواڕۆژدا. پەندیشى لى وەرئەگیرى، بەلكوو دوشمناپەندى بكرى، ھەر دەبى بنووسرى. چ قەیدى ھەيە راستى بە بەرگۆی مێژوو كەوێ.

بەر لهوه بگهینه باسی «ئاشتیخوازیی» و کۆبوونهوه که یه کهمی، دهباوا ئهوه بلین کۆیی تهنها شاریک و ناوچهییکی و ئاوابیه کی کوردستان بوو که له ههموو خهباتی ئاشکرای کوردی عێراق توانییتی له رپی ههلبژاردنی راستهقیینه و به اصطلاح «جماهیری» یهوه دژی خواهستی میری نوینهری سهر به پارێکی شوڤشگیر بگهییته ئهجومه نی نوینهران (مجلس النواب). له ههلبژاردنهکانی دواى جهنگی دوهمهوه تا ئهوه ههلبژاردنهى له ئاخهلوی سالی 1954دا کرا بو ئاماده کردنی زهرفی لهبار بو «پهیمانی بهغدا»، نوینهری «پارتی دیموکراتی کورد» له کۆیی دهروچه و دهنگی کوردی به گویچکهی جیهان ڤاگهیانده و داوا کردنی مافهکانی دروشمی چالاکیه سیاسیه که یهوه له ئهجومه نی نوینهراندا. نهگهیشتنی نوینهرانی ناوچهکانی دیکه ی کوردستانی عێراق به ئهجومه ن شایه دی دهدا له دژی رێژی می پیش 1958 و ئهوه ئیسپات دهکا که ئازادی نهبوه له ههلبژاردندا. بهلام گههیشتنی نوینهری کۆیی له ئهجمای زهحمهت و تهقهلالیکی زل و زبهندهدا سهرهڤای ئهوه شایه دیه ی دژی رێژی می پیش 1958، شایه دیه کی تایبه تیش دهدا بو کۆیی که شاریک بوه، رهنگه تاکه شاریک بووی، له ههژاریهوه تا کوو گهورهترین دهسه لاتداری، خهباتی کردوه بو وه دهسته پێنانی پیرۆزی له جهنگی سیاسی میلی دژی رێژی میکی حه قنه سهلمین.

ئهم تایبه تییه ی کۆیی که نادیتری له شوینیکی دیکه ی وهک خۆی، میراتی بی دهمه تهقه ی رابواردووی به نرخ و پیشکه وتوویه تی، ئالقه ییکه له زیجیره ی بینچرانه وه ی به ره و پیش رۆیشتنی رۆشنیری و کومه لایه تی و ژیا ری میژووی چه ندین سه د سالی کۆیی، بهر له جهنگی یه که می جیهانی. هاندان و پاله په ستوی ئه و رابوردووه دهوله مه نده ی نه با هه رچی هۆیه کی وهک «سوودی شه خسی و چینایه تی... هه لاویشتنی ده ماری قه ومییه ت زیاد له خه لق... پیداو یستی مونا وه ره ی سیاس ی... کۆریتی» به تایبه تی له کۆیی په یدا نه بو بوو تا کوو له وه هه لوه سه تبه تایبه تییه ی هه لبژاردندا بیته نمونه ی خه باتی چالاک و خو قوت کاته وه. ده باوا هه ژاری و بیده رامه دی تازه یه خه گرتوو که زۆر به در ی بینه قافه ی خه لقه که ی گرتوو وه هایان دوور خاته وه له تیکرای خه باتی عێراق و کوردستان ناویکیان بو نه هیلی له کۆری شانازیی سیاسیدا.

نووسەر ناتوانی راستی ته‌واو له واقعیکی ئیستا که‌دا بدۆزیت‌ه‌وه ئه‌گه‌ر ره‌گه‌زه
 پیکهینه‌ره‌کانی له‌مه‌و‌پیشی نه‌زانی. کۆیه و حاجی قادریش که له یه‌ک‌دی جودا
 ناکریت‌ه‌وه، نابن به‌ دایک و رۆله‌ی ته‌واو ئه‌گه‌ر په‌یوه‌ندی له‌ میان‌دا هه‌ر هینده‌ بی
 حاجی له‌ کۆیی یان له‌ نزیک کۆیی هات‌بیت‌ه‌ دونیا. نه‌بوونی ره‌گی موشته‌ره‌کی به‌هیز
 له‌ میانی منداڵ و بێشکه‌ی تیدا په‌روه‌رده‌بوونی، لیکیان ده‌کا به‌ خوا‌زارایه‌وه و میوان.

حاجی میوانی بێشکه‌ی خۆی نه‌بوو، بێشکه‌که‌شی نه‌خوا‌زارابۆوه. گه‌شه‌ی
 زیاری (حضاری) سه‌دان به‌لکوو هه‌زاران، سالی تیه‌ریو له‌ میژووی ده‌وله‌مه‌ندی
 کۆیی کاریکی پیرۆزی کرد‌بوو له‌ سازدانی زه‌مینه‌ی په‌سه‌ند بۆ روانی تۆی بی‌ری
 ئازاد. خستنه‌ به‌رچاوی ئه‌و راستیانه‌ ئه‌گه‌ر هه‌لدانه‌وه‌یه‌کی کۆیه‌شی تیدا بی،
 یارمه‌تی ده‌دا له‌ حاجی قادر بگه‌ین، ره‌نگه‌ بی ئه‌و راستیانه‌ هه‌ر تیی نه‌گه‌ین. له
 باس کردنی ئه‌و تابه‌تیانه‌ش که‌ میژوو بۆ کۆیه‌ی پیک هیناوه‌ بی ئه‌وه‌ی من و تۆ
 بمانه‌وئ یا نه‌مانه‌وئ، هه‌رگیز نابێ ئه‌وه‌ به‌ دلاندا بی، خه‌باتی جیگه‌ییکی تر یا
 شه‌خسیکی سه‌ربه‌خۆ که‌ له‌ کۆری کوردایه‌تیدا جه‌نگاون کز ده‌بیت‌ه‌وه له‌ مو‌قاره‌نه‌دا.
 هه‌ر که‌سه و هه‌ر جیگه‌یه‌ جوانه‌مه‌ردییکی کرد بی له‌ گویره‌ی ده‌سه‌لات و بۆ لوان،
 چ ده‌رفه‌تیکی به‌ لۆمه‌ لی کردن نه‌داوه، که‌سیش ریی ناکه‌وئ لۆمه‌ی بکاو بلی بۆ
 له‌وه‌ زیاتری نه‌کرد. داوا کردنی له‌ تاقه‌ت به‌ده‌ر شه‌رف‌رۆشته‌ به‌ واقع. من له
 حیسانی تایه‌ت به‌ خۆمدا پیاوه‌تی ئه‌و که‌سانه و ئه‌و کوردانه‌ش ده‌لیمه‌وه که‌ له
 ژیر په‌رده‌ی ته‌ئیدی حکومه‌ته‌وه‌ چاکه‌یان کرد‌وه. له‌ هه‌موو که‌س داوا ناکرئ
 پال‌ه‌وان بی به‌لام لی داوا ده‌کرئ چاکه‌ بکا، هه‌ر نه‌بی خراپه‌ نه‌کا. دیسانه‌وه‌ ده‌لیم
 له‌ ژیر په‌رده‌ی خه‌بات و کوردایه‌تی و چینایه‌تیش خراپه‌ کردن هه‌ر خراپه‌یه‌.
 به‌رگی درۆزن حه‌قیقه‌تی شتان ناگۆرئ.

به‌دوا باس کردنی پله‌ی رۆشنیری و گۆرانی کۆمه‌لایه‌تی و فرا‌زووی ئابووری و
 ژبا‌ری کۆیی و ده‌وره‌به‌ری، با نه‌ختیکیش له‌ رووپه‌ره‌ی ژبانی هونه‌ری کۆیی به‌لگه
 و شایه‌د به‌ قسه‌ بی‌نین تا کورته‌ حیکایه‌تیکی رابردووی گه‌شه‌داری ئه‌م شه‌ره‌مان
 بۆ بگێر‌نه‌وه، ئه‌وانیش له‌ لای خۆیان‌ه‌وه‌ تیشکیک باو‌ژن بۆ رووناک کرد‌نه‌وه‌ی
 په‌نا‌وبه‌سیوی مه‌فته‌نی حاجی.

له‌ کتێبخانه‌ی جه‌لیزادان ده‌سنووس هه‌یه‌ به‌ ناوی «الاذکار للامام النواوی» به
 خامه‌ییکی ره‌نگین و هونه‌رکار نووسراوه‌ته‌وه، له‌ کۆتایی کتێبه‌که‌ میژووی

نووسینهوهی ههیه و سالی 776ی کۆچی تۆمار دهکا که دهووستیتتهوه بهرانبه سالی 1274ی زاینی، واته نزیکي 600 سالیکه نووسراوهتهوه. خاوهنی دهسنووسه که، خوش بهختانه، ناوی خۆی و نشیمهنی بهتهواوی و رهوانی بهیان کردوه و دهنووسی «خضر بن عمر الکویسنجقلي موطنا»²³. تا ئیره ههندهمان له راگه یاندنی کتیبه که پی دهگا کهوا، بهر له 600 سال خۆشنووسی وا هونهرمه ند له کۆیی هه بوه، که ئەمه بۆ خۆی بهلگهیه بۆ رهواندنهوهی توهمه ی «جهالة» له رابردووی کۆیی. له لانی زانیاری میژووپی روتیشهوه ئەهه مان تی دهگهینی که ناوی «کۆیسنجق» کۆنتره له حوکمی عوسمانی، رهنگه بگه ریتتهوه بۆ سهردهمی «ئیلخانی» وایا لهویش کۆنتر بۆ دهوری فهرمانرهوایی نهوه کانی هۆلاکو... لهو سهردهمه کۆنانه دا «سنجق» ههر واتاییکی راگه یاندی، کۆیی ئەوسا هه و بوه.

لهبارهی نرخي ئەو کتیبه و خاوهنه که ی، بهنيسبته دهرخستنی رابردووی هونهری کۆیهوه، ههر ئەهه ندهم بۆ روون ده بۆوه که تاکه لایهنی خهتخۆشی روونی دهکاتهوه، زۆریش بههه نده راگه یاندنه دلخۆش ده بووم، به تایبه تی له رووی ئەهه وه رابردوومان، چ هی تیکرای کورد بی چ هی ته نه ای کۆیی بی، یه کجار پیوستی ههیه به سه رچاوهی نووسراو، نووسراوه که هه رچی ده بی با بی، که یه ک تریفه ی رووناکی بخاته ناو نادیا ری و نا ئاشکرایي گۆشه ییکی میژوو مانه وه، بیئینسافیم له گه ل کتیبه که نه ده کرد و به وه نده په یامه ی «هونه ری و میژووپی» دهرباره ی رابردووی کۆیی لی رازی بووم، نه خیر مه منوونی بووم، تا لهو سالانه ی دوا بی، له پاشکویه کی رۆژنامه ی «الثورة» ی به غدا دا گوتاریکی خوالیخۆشبووی «دکتۆر مصطفی جواد» م خوینده وه بهر له مه رگی به چه ند مانگیک، له سه ر مه قامی عیراقی ده دا. له ئاخه لیوه ی گوتاره که ی چه ند دیریکی نووسیوه، بی ئەهه ی ئەو ئاگادار بی وه یا مه تله بی بی، نرخیکی زلی دا به و کتیبه و خاوه نه که ی له رووی ده لاله تی بۆ پایه ی ژبا ری کۆیی لهو سهرده مه دا. لهو ئاخه لیوه با سی دوو مۆسیقاری گه وره ده کا که له ری وانه وه زا راوه (اصطلاح) ی فارسی ناو مه قامه کان به ره و رۆژئاوای ولاتی عه ره ب بلا و بۆوه. ده خلیکم به سه ر یه که میانه وه نیه، به لام به نيسبته دوه مه وه ده لی

²³ - ئەگه ر له کۆیی نیشته چی نه با نه ی ده گوت «موطنا» ده بوا بلی «مولدا» یاخود «منشا» که ویستبای کۆنه هیلانه که ی یاد بکاته وه.

«الجمال المشرقي خضر بن عمر الكردي». بیگومان ئەم موسیقارە ھەمان خەتخۆشە کە ی نووسەرەوێ کتیی «نواوی» بە، کەوا نە کەر کوردە، کۆییشە. پێی ناوی من بلیم «خضر بن عمر الكردي» کەسیک نە غەیری ئەو «خضر بن عمر الکویسنجقلی» بە. ھەلبەت ئەو لە نووسینی خۆیدا نالی «الجمال المشرقي» چونکە عادت نە، جوانیش نیە نووسەرەوێ کتیب وەیا دانەرە کە ی خۆ ھەلداتەو بە لەقەبان، بە لکۆو بە پێچەوانە ی خۆ ھەلدانەو، جارێ خۆشکەندەو بەو. زاتەن ئەمیش لە پێش ناوێ کە ی دەنووسی «الراجي لطف ربه الاکبر».

لە گەل مندا سەیری دەلالەتی ئەو کە یە ک لە دوو موسیقاری ھەرە زلی ئیسلام بەر لە 600 سال ھونەر مەند و رۆشنیریکی کۆی بوە. خۆیتدنی مەلایەتی، وە ک گۆتمان و باسما کرد، لە ھەموو کوردستان باو بوە، کۆیەش وە ک شۆنە پێشکەوتو کانی کوردستان لەو خۆیتدە بە ھەرەو بەر بوە. بەلام پێگەیانندی موسیقاری ئەو تو کتیبدانی لەسەر موسیقا و، نووسینە کە ی لە جیھاندا بلاو بیتەو و سەقافەتی موسیقی بگۆزیتەو لە ولایتیکەو بو ولایتیک و ھێندە ھونەرکاریکی شەنگ و ھێژای بی پێی بگوتری «الجمال المشرقي»، ئەو نەدەش بە نەژادی خۆیەو بەنازی «الکردي» بە دوادا بی، لە لانی خۆشەو سووری لەسەر دەبرینی مەقەنە کە ی کە «کۆیسنجق» بی ئا ئەمە کاریکە و پرووداویکە حیسابان نوێ کاتەو ئەگەر سەرەوینان نەکا، ھەلان راست کاتەو و نیگا بگۆری بەرەو رابردوو، بە چا و زینھیکی تازە کرایەو میژووی کۆی بنرخینی.

لەم رۆژگارە ی ئیمرومان کە پلە ی جیھانگەردییە و موسیقا و گۆرانی گۆچکە ی گۆیگر کەر دەکەن و رادیو و تەلەفیزیۆن و سینەما و ھۆلی موسیقا و شانۆ، بگرە سەر شەقامی شارە گەرەکان تیکرایان وە ک خانە ی موسیقا وان. ئا لەم سەردەمە ی گۆرانی و موسیقا و سەما و ھەلبەرکینەدا لە ھەموو کوردستان، بە نا ئازادیەو، ھاوتای ئەو مام خدرە کۆبیە ی پێش 600 سال نە، شاگردیکی ئەویشمان نە.

تو بلیی بوونی ئەو لەو کاتەدا و نەبوونی ھاوتای ئەو لەم کاتەدا دوو ھەلکەوتی ریکەوت و بیدەلالەت بن؟ ھەر وا لەخۆرا بی بوونی ئەو لەو کاتەدا و نەبوونی ھاوتای ئەو و ئیمروش لەخۆرا و بیتەبەب شاگردی ئەو لە ھەموو کوردستانە پی ناگا؟ دیسانەو لەخۆرا و بیتەبەب ئەم «الجمال المشرقي» یە موسیقاریکی زل بوو، خەت خۆشیکی زل بوو، زاناییکی زل بوو؟ دیسانەو لەخۆرا و بیتەبەب ھونەر

و زانسته که ی له کۆیی نیشته جی بوو و نه یگۆسته وه بۆ ولاتیکی دیکه، واته مانه وه ی له کۆیی که رهسته ی «الکویسنجقلی موطننا» رای ده گه یینی شایه دی نادا بۆ گه وره یی و پیشکه وتووی کۆیی تا ئه و راده یه زانست و هونه ری هه مه چه شنه ی ئه م مه زنه پیاوه به خێو بکا و بیحه و یتته وه!

به راستی و بی پینچ و په نا و لی زیاد و که م کردنه وه په یدا بوونی موسیقاری وا زل له جهرگه ی جهرگی زیده خوینده واری و گه شه داری و گه وره تی و داراییه وه هه لده ستی. جیگه ی بچووک و هه ژار و نه خوینده وار هه رگیز نابێ به پیشکه ی هونه ر و موسیقا... نایانژیتنی... هه ر پینان ئاوس نابێ تا بیانژیتنی یاخود نا. گۆرانی گوتنی ده نگخۆشیک شتیکه و دانانی کتیب له سه ر موسیقا و شۆره ت و پی وه رگرتنی شتیکی یه کجار جیاوازه.

به ر له وه گوتاره که ی دکتۆر مصطفی بیینم مه علوماتی ئه وه م هه بوو له و دوو سه د ساڵه ی چه رخی نۆزده م و هه ژده مدا کۆیی شاریکی ئاهه نگدۆست و موسیقا ساز بوه. باوکم گه لیک جاران، له زمینی دانیشتنه کانی چه ند سه عاتی مه جلیسی تاییه تی خۆی و، له ناو مه زوعه جیا جیا کان که له و دانیشتنه دا ده بوونه هۆی چاو و می شک کرانه وه ی گوینگران، باسی رۆلی کۆیه ی ده کرد له داهینانی ئاوازی تازه و پیشکه وتوودا.

هه ر له بیرمه ده یفه رموو له کوردستانی ئێران گۆرانی په یدا ده بوو، له سلیمانی ئه وه ش و تراش ده کرا و کۆیی له چه رخی ده درا. به داخه وه ته فسيلاتی ئه و وتووێژانه ی باوکم له بیر نه ماوه تا کوو بۆ خویندنه ری کوردی ده ور و ته سلیم بکه مه وه، به لām باپی ئه وه یارمه تی به یه ک گه ناندنه وه ی رابردوو و ئینستاکه ی کۆیه مان بدا، قسه کانی له گویم ده زینگی نه وه و سرنجم بۆ ئه وه ده کیشن که ئوستادی خۆی و باوکی «حاجی مه لا عه بدولā» و ئه مین ئاغا و حاجی به کر ئاغا له مه قام شناسیدا میراتیکی یه کجار کۆنی کۆیه یه. پیشه ییکی ره گدا کوتا و بوه له کۆیی.

ئه و مه علوماتی که له باوکمه وه پیم گه ییوه ده رباره ی ئاهه نگسازی کۆیی، دوا ی زانینی مه وزووعی «الجمال المشرقي» راسته وخۆ و بی ئه رک و نه فه سسواری جیگه ی مناسبی خۆی وه رگرت له تابلۆی رۆشنیبری و ژیا ری کۆیی. هه رچه ند ئه لقه کانی میانی سه ده ی چارده م، که رۆژگاری جه مالی مه شریقییه، له گه ل سه ده ی

ههژدهم که مه‌علووماتی من ده‌یخوینتیه‌وه له ڕێی باوکمه‌وه. ئەو ئالقانه له زنجیره‌ی پێشه‌وه‌ی مۆسیقا‌سازی کۆیی به‌ نادیاریش ماوه‌ته‌وه زه‌کایێکی زۆری ناوی بزانی زاهیره‌ی مه‌قامشناسی رۆژگاری سه‌رده‌می حاجی له‌ کۆیی نه‌وه‌ی ییگومانی سه‌رده‌می جه‌مالی مه‌شریقیه‌.

با ئەوه‌ش لێره‌دا بخه‌مه‌ سه‌ر تیکرای مه‌وزووعی گۆرانی و مه‌قام له‌ کۆیی، که‌وا به‌لگه‌ییکی به‌هێز و ڕه‌سه‌نی ئەم پێشه‌یه‌ له‌ مه‌فته‌نی حاجی قادر له‌وه‌دا دیته‌ ده‌ست که‌ مسلمان و گاوری کۆیی له‌ مه‌قامشناسیدا هاوڕێ و هاومه‌ش‌ره‌ب و هاومه‌جلیس بوون، جیاوازیی تاین له‌م مه‌یدانه‌دا بایی تۆسقاڵیک خۆی به‌ده‌ر نه‌خستوه‌. بۆ خۆم دیومه‌ گۆرانیبێژی کۆیی بۆ ماوه‌ی دوورودرێژ گۆرانی گوتوه‌. له‌ نیوان گاوه‌کان چه‌ندین مه‌قامزان و گۆرانیبێژ له‌ کۆیی هه‌لکه‌وتوون له‌ مسلمانانه‌کانیان تیپه‌راندوه‌.

به‌لگه‌ییکی به‌هێزی دیکه‌ش بۆ ڕه‌سه‌نی و کۆنینه‌یی پێشه‌ی مه‌قامشناسی له‌ کۆیی ئەوه‌یه‌ که‌وا نه‌ک هه‌ر ئاغا و خاوه‌ن کۆشک و ته‌لار وه‌یا مه‌لا و خوینده‌واری هێژا شاره‌زای مه‌قام بوون و تێیدا خه‌ریک بوون، به‌لکوو له‌ جه‌رگه‌ی میله‌ت و له‌ نیوان ڕیزی که‌سه‌به‌ی کۆیی مه‌قامزانی ئەوتۆ په‌یدا بوه‌ و هه‌لکه‌وتوه‌ ڕه‌نگه‌ هاوتای که‌م بووبی له‌ کوردستاندا. نمونه‌ی هه‌ره‌ پێشکه‌وتوو له‌م مه‌یدانه‌دا، تا ئەمن بزانه‌م، خوالێخۆشبووی «حاجیه‌ گه‌وره‌» بوو که‌ لێره‌ به‌ پێشه‌وه‌ به‌لێنم دا جاریکی دیکه‌ش یارمه‌تی لێ بخوازم بۆ ڕوون کردنه‌وه‌ی لایه‌نیکی گرنگی ژیا‌ری و هونه‌ری کۆیی.

حاجیه‌ گه‌وره‌ مه‌قامزانیکی زل بوو، تێیدا ئوستاد بوو، له‌ ئوستادیش زیاتر عاشقه‌ مه‌قام بوو. یه‌کیک بوه‌ له‌وانه‌ی له‌ مه‌جلیسی حاجی مه‌لا عه‌بدوڵادا ئاغلەب ئاگری سۆزی گۆرانی و مه‌قامی هه‌لایساندوه‌. خولای مه‌قام ئۆقره‌ی لێ هه‌لگرتوه‌، بێره‌ و به‌وێدا گیراوه‌. له‌ ته‌مه‌نی گه‌نجایه‌تی خۆیدا چۆته‌ مووسڵ، مه‌قامزانی به‌ناوبانگی ئەوسای مووسڵ «مه‌لا عوسمان»ی دیوه‌. به‌ دوا ئەوه‌دا له‌ ته‌مه‌نیکی کاملتر چۆته‌ حه‌له‌ب و شام له‌ گه‌ل «سید درویش» گۆرانیبێژ و مه‌قامشناس و گۆرانی‌سازی مه‌شووری میسی دیده‌نی کردوه‌. به‌م گه‌شانه‌ی له‌ ولاتی عه‌ره‌ب و گه‌شته‌کانی کوردستانی عێراق و ئێرانی هه‌موو جو‌ره‌ مه‌قامی کلاسیکی و مه‌قامی ناوچه‌یی هه‌رمه‌که‌نی عێراق و غه‌یری خۆی فره‌وانتر کردوه‌.

حاجییه گهوره جگه له مهقام، پیشه‌ییکی هونه‌ری دیکه‌شی بوه که ئه‌ویش ده‌ییته به‌لگه‌ییکی سهره‌خۆ بۆ بوونی رابردوویکی گه‌شی کۆیی. حاجی گه‌وره «میلبازی» و کاری «زۆرخانه»ی کردوه، واته له مه‌یدانی وهرزشیش ئوستاد بوه. مه‌به‌س له وهرزش یاری به‌ره‌للای گه‌نج و مندالی ده‌شتودهر و گۆره‌پانان نیه، به‌لکوه مه‌به‌س وهرزشی هونه‌ری له‌سه‌ر ده‌ستوور و زانسته.

«حاجییه گه‌وره» نمونه‌ییکی پیشکه‌وتووی خه‌لقی بوه له‌م هونه‌رانهدا. واته تنه‌ها که‌سیک نه‌بوه خه‌ریکی ئه‌و ته‌رزه کارانه بی. میلبازی و مه‌قامشناسی بۆ خۆیان به‌ره‌می گۆرانیکی «حضاری» ئه‌وتۆن به‌هۆی به‌رز کردنه‌وه‌ی ریکار (مستوی) ی ماددی و زیهنی ژیا‌نه‌وه کاری «ترف» بکا به‌جۆریک له‌جۆره‌کان پی‌ویسته‌کانی کۆمه‌لاتی و کۆمه‌له‌ی خه‌لقیان پی‌وه‌خه‌ریک بکا. ئه‌وه‌ی بزانه‌م کاری «زۆرخانه» به‌لای زۆر که‌سه‌وه له‌کۆیی باو بوه، ته‌نانه‌ت به‌مندالی له‌مالی خۆمان میلی وهرزشی بچووک و ناوه‌نجیم دیوه. هه‌ندێ جار باوکم ده‌یگرته ده‌ست و، له‌ژووری تابه‌تی خۆی، چه‌ند بزووتنه‌وه‌ییکی وهرزشی پی ده‌کردن. له‌ساله‌کانی کۆتایی ژیا‌نی ئه‌م میلانه نه‌ده‌هاتنه به‌رچاوم، نازانه‌م چیا‌ن لی هات. ئه‌وه‌ش ده‌زانم با‌پیرم له‌گه‌نجایه‌تییدا میلبازی کردوه و تییدا شاره‌زا بوه، زاته‌ن راستییکی ده‌ماو‌ده‌م گوتراوه که حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا له‌پیاوه به‌هێزه‌کانی سه‌رده‌می خۆی ده‌ژمێرا.

میژووی هونه‌ر و وهرزش له‌شاری کۆیی با‌سیکی خۆش و با‌یه‌خداره هه‌م دل ته‌ر ده‌کاته‌وه و هه‌م زاخاوی می‌شکیش ده‌دا، ڕووپه‌ره‌ییکی‌ش له‌ده‌فته‌ری ژیا‌نی پیشکه‌وتووی شاره‌که بۆ خوێنه‌ر و تۆزه‌ره‌وه و پشکنه‌ر له‌تاریکی رادی‌تیته به‌ڕووناکی. خه‌یکه ئه‌م ڕووپه‌ره‌یه وا له‌بیران چوویته‌وه دێره‌کانی نه‌خوێندریته‌وه. به‌لای قه‌ناعه‌تی خۆمه‌وه هه‌رچی دروشمی شارستانه‌تی و پیشکه‌وتنی ژیا‌ری و پی‌داویستی ژیا‌نیکی ده‌وله‌مه‌ند بوه له‌رابردووی کۆییدا هه‌بوه. کاری زۆرخانه که‌وا من چه‌ند لنگه‌ فرته‌ییکی ئاخه‌لی‌وه و گیانه‌لاوه‌ییم دیوه هه‌ر له‌به‌ر که‌یف پی هاتنی یه‌ک دوو که‌س نه‌هاتۆته شاره‌که و به‌ناو خه‌لقدا به‌ره‌ی سه‌ندی، ده‌بی پی‌ویستیکی به‌رگری و به‌ره‌ره‌کانی کردنی دوشمن و هێرشه‌ر بوویی که‌وا له‌کۆنه‌وه داخوا‌زی کردبی له‌خه‌لق هێزی هه‌لگرتنی چه‌ک و به‌کار هێنانیا‌ن هه‌بی له‌ڕۆژی جه‌نگدا. به‌نیه‌سه‌ت کۆیه‌شه‌وه زۆرخانه و میلبازی و چه‌ک هه‌لگرتن و دروست کردن و وهرزشی جۆرجۆر کاری «ترف» نه‌بوه، به‌لکوه داخوا‌زیکی بنجی له‌سه‌رخۆ

کردنه و هیان بوه. ئاماده بوون بۆ جهنگ له لانی هیز و وه زرش و چه کسازیه وه «تکمله» و ته و او که ری شووره و بورج و باروو بوه به دهوری شاره که وه. دروست کردنی شووره ی مه حکم به دریزایی چهند کیلومه تره له گهچ و بهرد کاریک بوه خه لقی شاره که کردویه، چ حکومه تیک له وه دا یارمه تی نه داوون. فه رمانه واییک که بوه به میری کۆیی هاتوته سه ر حازری. ده رده سه ری قایمکاری، پیشتر کۆیی چیشته وویانه.

ئهم شووره یه بۆ خۆی به ته نها داستانیکی دارایی و به هیزی و گه وری ی و ژیری شاره که مان بۆ ده گیریتته وه. به تایبه تی له رووی ئه وه وه که وا کۆیی ناوچه ی حو کمرانی نه بوه تا بلین ده سه لاتی فه رمانه وای شاره که له خه لقی دوور و نیزیک مه سه رف و ئه رکی شووره دروست کردنی داوا کردوه. تا ئیستاش له بیر نه چۆته وه سی ده روازه ی گه وری بوه یه کیکیان له رۆژه لاتی باشوور به ره و رینه کانی ره و بابان و رانیه و قه لادزه و کوردستانی ئیران. ناوی ئهم ده روازه یه «ده رکی قۆنگری سه رشاخان» بوو. وشه ی «قۆنگر» له «کنگر» وه هاتوه، که وا به سه ر به رده شاخه زله کانی ئه و جیگه یه وه دروست کراوه و له ژیریه وه ش ده روازه هه بوه. دوه میان له باکووری شار به ناوی «ده رکی خۆشناوان» به ره و خۆشناوه تی و شه قلاوه و ره واندز بوه. سییه میان «ده رکی گه روو سوړک» به ره و هه ولیر و پردی و که رکوک بوه. ئهم ناوانه ی ئیستاکه له بیران نه چوونه وه به لام رۆژه ک دی به بیري که سدا نه یین و شوینه کانیشیان یه کجاره کی کویر بیتته وه و نه ناسریتته وه. پیوسته نیشانه ییک له و شویتانه هه بی ئهم به شه بچوو که ی میژووی کۆیی بپاریزی. وا بزانی ئهمه ئه رکیکه به سه ر شانی شاره وانییه وه.

خۆت ده زانی بوونی ده رگه پاسه وان و چاودیری کردن و داخستن و کردنه وه ی ده وئ. سه ره پای نوئ کردنه وه و گۆرین و چه ندین ئه رکی قورسی دیکه که تیکرایان به حو کمه ت نه بی نا کرئ، که چی کۆیی حکومه تی وه ک بابان و سوړان ئه رده لان و ئامیدی نه بوه قورسایي کاره که دابه ش کا به سه ر خه لقی هه موو قه له مه ره و ی خۆی، خه رج و مه سه رف و ئه رکی شووره و هه موو کاروباریکی به رگری له کیس دانیشتوانی کۆیی ده رچه. وه نه لی ره دا هه ر به لیکدانه وه «استدلال» بگه م به م ئه نجامه به لکوو ره و داوی میژووی مه یله و نیزیک ئهم

لايهنەى خو بەرپۆه بردن و لەسەر خو کردنەوهى كۆپه مان بو دەگيرپتەوه و هەستى شانازيشمان تيدا دەبزوينى.

له سەردەمى «محمد ئاغا» ى باوكى حاجى بە كر ئاغادا سازادەيىكى ئيران بە عەودالىي دوشمنايه تى «عەبدولرەحمان پاشا» ى بابان رەو دىنى بو سەر كۆيى و له ئەنجامى نەتوانىنى گرتنى شارەكە، لەبەر مەحكەمى شوورەى دەورى و چالاكى خەلقەكەى له دىفاع كردندا، ئابلقەى شارەكە دەدا و بەيىنىك بە دەورىەوه دەمىنپتەوه. ئەو «محمد ئاغا» يە زۆر دەولەمەند بو، لەگەل خەلقى شارەكە دەدوى و رپى لەسەر خو کردنەوهيان دىنپتە بەر و پىيان دەلى پارەم زۆر، بە ئەمان و زەمان تا هيندە مانگە سەرەتەر لە پارەى قورقوشم دەشكىنمەوه، دواى ئەو هيندە مانگە زيو دەشكىنمەوه كە ئەو برا ئىنجا زير و شەرى پى دەكەين. هەلبەت سازادەى عەجەمىش تا ئەو دەمە چەكمان نامىنى وەرز دەبى و وازمان لى دىتى. بەشى زۆرى مەسرهفى شەرەكە محمد ئاغا دەيىكىشى و كۆيى تەسليم نابى. له ئەنجامدا سازادە بو ئيران دەگەرپتەوه، بەلام بو پاراستنى ئابرووى ئەو و لادانى فەلاكەت لەسەر شارەكە رپكەوتنىك دەبى له مياناندا كە ناويكى «صلح» بخاتە سەرکشانهوى سازادە. وەك بىستووومە له جىلى پىش خۆم خەلقى كۆي سەنەدىكىان دابو مەمەد ئاغا كە له دوا رۆژدا بە پىي ئىمکان مەسرهفەكەى بو رەد كەنەوه. بەلام له كاغەزى سەنەدەكە بەولاوه پولىكيان لى وەرناگرپتەوه. دەلپن ئەم سەنەدە لای حەوتىزيان ماوه، ئەگەر ماپى رپكەوتنىكى خۆشە، بىرەوهى جوآنمەردى شارى كۆپەى تىدايه بە تاك و گەلييهوه.

هەر لەو شەرەدا كاريكى تايهەتى قارەمانانە روويداوه حەيفە لەبىر بچپتەوه. لەشكرى عەجەم لە باكوورى شار بەسەر گردى «كونە گىچەر» وە چەند تۆپىك دادەبەستن شارەكەى پى تۆپباران دەكەن و خەلقەكە زۆر پى سەغلەت دەبى. دەستەيىك لە فەقييان دەبەن جانفیدا، بە زاراوهى ئىستاكە پىشمەرگە، و لە كاتىكى مناسېدا لە شار دەچنە دەرى دەستە و خەنجەر هيرش دەبەن بو سەر تۆپەكان. ناگەرپتەوه تاكوو هەموان دەشكىنن و سەربازى دەورى تۆپەكانىش پامال دەكەن. له فەقييەكانىش چەند كەسېك شەهيد دەبن بەلام بە هوى هەلمەتى چاپووكانە و ناكاوى هيرشەكە و غافلى عەجەمەكان كوشتارىكى كە له عەجەمان كراوه گەليىك لە هى فەقييەكان پتر بو.

به داخهوه ناوی هیچ تاکیک لهو فەقیانە بهبیری کەس نەماوه، نە شهید نە ئەوانەى سهلامەت دەرچوون. حق وایه وهک سهربازی نهانسراو پهیکهريان بۆ بکړی و یادى خو کوژیان له پیناو سوود و شهرهفی ولاته کیهان و ئەهلی ولاته که بیاریزی. به دوا ئەو کارساته دا گرده که ناوی بوه به گردی شهیدان، له گهل تیپه رینی کات ناوه کهشی کویر بوه تهوه، ئیستا نه گوتری «کونه گیچهر» کەس ناینا سیته وه. وشه ی «گیچهر» له وه وه هاتوه گرده که «گیچ-گهچ» ی زۆره، کووره ی گهچ دروست کردینش زوربه یان به بن گرده که وهن.

ئەوه ی لهو چەند رووپه رهی دوا یی نووسینه که ت خوتنده وه کورته ییکی تهسک و تروسکه له رابردو ییکی کۆن و فره وانی کوین. که مده رفه تی و بیماو هی و ترسی دوور کهوتنه وه له ئەسلی مه وزووع به جوړیک قسه کانمی خر کردۆته وه سه ره یه ک، هه ر هینده یارمه تی راستی و میژوو ده دن که وهک سه ره باس ریگه ی توژینه وه و لیکۆلینه وه و وردبوونه وه روون که نه وه بۆ روښنیر و شاره زا و پسپوری میژووناس و خو ته رخانکر دوو بۆ «کوردۆلوژی».

لیره ده بی راستییکی دیکه ش ئیزافه بکه بن، وهک سه رباسیکی تازه، بۆ سه ره ئەو راستیانه ی لیره به پیشه وه نه ختیکیان لی دوا بن، ئەویش تیشکیکی تابه تی خوی داوژی بۆ به ره ههنگاوی میژووناسیک که بۆ سه ره وه هه وراز ی رابردوو پی هه لبینی. سی هوی بنجی وای کردوه له کۆنیک ی زۆر کۆنه وه کوین بی به شار:

یه که میان ئەوه یه، له هه ولیره وه به ره و روژه لات بی تا ده گه یته کوین تووشی ئاو یک نایه ی ت شاریک تیر ئاو کا. سه رچاوه ی هه مامۆک بۆ خوی به ته نها به سه بۆ ئەوه هینده قه له باغی له ده وری خوی کو ده کاته وه شاریکی گه وره پیک بین. ئەو ئاوه به پی له کارهینانی ئاو له رابردووی کۆندا با یی شاریکی سه د هه زار که سی ده کرد، چونکه پیوستی خه لق به ئاو بۆ خو اردنه وه و شووشن و ریژه و پیژه، له کۆندا، ده ییکی پیوستی ئیستا که ی ژانی مۆدیرن نه ده بوو. بۆیه یه ئاوه که ی هه مامۆک، جاران گه لیک له پیوستی خودی شاره که زیاد بوو بۆ باغ و شیناوردیکی زوړیشی پی ئاو ده درا.

هه رچه ند له ده شتی بیتوین و رانیه دا ئاوی وهک هه مامۆک و چهن دین جار له و زۆر تر هه ن، به لام نه خوشی له رزوتا (ملاریا) له کۆنه وه بوه به به ره هه لست له

پەيداۋونى ئاۋايى گەۋرە لەۋ ئاۋچە گىرنگەدا. ۋىلاتى بىتۈيىن، كە چەند جاران حاجى لە دىۋانە كەيدا ناۋى دېتى و، دەشتى رانىيە بۇ كىشتوكال مانەندىان نىيە، بەلام بەر لەۋە دەرمىانى مېشۋولە كوژ پەيدا بىي ئەغلەب دېيەكانيان، بەتاييەتى ھى بىتۈيىن، دۋاي ماۋەيىك لە ئاۋەدانىۋون بە ھۆى زۆرى مردن كوژر دەۋونەۋە. نىسبەتى مىندال مردن لە بىتۈيىن ۋا ھەبۋە گەيشتۈتە %100.

ئەم حالەى بەرھەلىستى كىردنى مەلاريا لە پەيداۋونى ئاۋەدانى، بېگومان لە مېژۋويەكى يەكجار كۈنەۋە ھەر ھەبۋە، چۈنكە ۋەزى ئىستاكەى سىروشتىكى تازەداھاتوو نىيە. لە سەردەمە زۆر كۈنەكانى جىۋلۇجىيەۋە، با بلىين لەۋ ساۋە كە گۇماۋى بىتۈيىن بەھۆى داخورانى مالى²⁴ زىي كىچە²⁵ لە تەنگزەى كۈنەكۈتردا، بەتال بوو و خاكى دەشتى بىتۈيىن و دامەنەكانى پىژدەر و دەشتايى ۋىلاتى مەندەمەرە ۋىشك بوۋنەۋە، ناسازى مانىيەى ئاۋەدان بوو، لە ھەزار و دوو ھەزار سالىش پىش ئىمىرۋە ئەۋ مەنە ھەر ھەبۋە و دەرھەتى نەداۋە شارىك لە بىتۈيىن پەيدا بى بەرھەرەكانى كۈيى بكا ۋەيا قەلەبالغىيەكەى بۇ خۆى راكىشى²⁶.

²⁴ - زاراۋەى كوردەۋارى بۇ «قطر»ى ئاۋ «مال»ى ئاۋ ۋەيا زى بەكاردىتى.

²⁵ - ئەم زىيە ناۋى زۆرن. بىگانە ئەغلەب پىي دەلىن «زىي گچكە» ياخود «خواروو». ئەمىن زەكى بەگ پىي دەلى «زىي كۈيى» لە دىۋى كوردستانى ئىران «چۆمى كەلۈى» ناۋىيەتى. لە ھەر جىگەيىكىشەۋە تىپەر كا ناۋى ئەۋ جىگەيەى پى دەگۈترى ۋەك زىي سىندۇلان، زىي دوكان، تەقتەق، زىي پىردى. ۋا مىن لىرە زىي گچكە، ۋاش دەبى دەلىم زىي كۈيى.

²⁶ - باسى بىتۈيىن دۋاي رۋونبۋونەۋەى بارى مېژۋويى بەر لە 3600 سالى ئەۋ ئاۋچەيە بەھۆى ھەلەكەندەكانى ئاركاۋلۇجى گىردە ئەسەرىيەكانى، بە تاييەتى گىردى «شمشارە» ۋ دۆزىنەۋەى دوو سەد سى سەد خىشتى لى نووسراۋى ساغ و شىكىست، ئەم باسە بۇ تۆزەرەۋەى مېژوو گەلىك فرەۋان بوە. دەلالەتتىكى يەكجار گەۋرەى ئەۋ دۆزىنەۋانە ئەۋەيە ناۋى گىردۈلكە ئەسەرىيەكان و ئاۋاييەكانى ئىستاي ئاۋچەى بىتۈيىن و رانىيە، لە ماۋەى 3600 سالدا گۇرانىك كەم نەبى بەسەرىدا نەھاتەۋە. شىمشارە بۇ خۆى «شۋوشەرا»ى پى گوتراۋە. لە نووسىنەكاندا ناۋى جىگەيىك دى

هۆی دوهم ئهوهيه ئاوهكهى حه مامۆك له جىگه يىكى هه موار و له بار بۆ ئاوه داني و ژيانى شارستاني سه ر ئه رز بوه. له نۆ جىگه ي سه خت و هه لدۆر و ته لان نيه ده ست نه دا بۆ ئاوايى گه و ره. ناو شاخ و داخ بۆ قه لات و بنكه ي عه سكه رى و به رگرى ده ست ده دا نه ك بۆ شار، به تايه تي شارىك ناوچه ي فه رمانه وايى نه بي وه ك كۆيى، چونكه فه رمانه و ناوچه ي فه رمانى سه ختيش بي ده توانى به هۆي زه حمه ت داني خه لقه وه خۆي و سپا و ده ستوپاوه ند و خاوه ن پيشه ي پتيوست به خيو بكا. كوردى ده لى «كه زۆر هات قه باله به تاله».

له گه ل هه موارى جىگا كه شدا به جۆريكى سرنجراكيش هه لكه وتى كۆيى لاني به رگرى تيدا ده ديترى. شيو و رووبارى لاي رۆژه لاتى و گردۆلكه كانى لاي سه روو و رۆژئاوا و باشوورى ئيمكانى ئه و هه يان پهيدا كرده، تا راده يىك، به ئاسانى پيشى هيرشبه ر بگيرى ياخود بنگه و قه لاي به هيزى به رگرى تيدا دروست بكري، قشله ي كۆيى تا ئيستاش به سه ر گردى رۆژئاواي باشوورى شاره كه وه بۆ ئه م لايه نه شايه دى ده دا.

له نزيك «شووشه را» پيى ده لى «شيمه پرينى» كه وا بيگومان ديى «كامه ريان»ى ئيستايه. دوو عه شيره ت ناويان دى به سه ر خسته كانه وه يه كيان «كوره شانوم» ئه وى تريان «كاك موم»، هه ر دوو ناو ئيمرۆ له بتوين مه و جودن به ناوى دوو ديى ئاوه دان «قورقوشينه» و «كامه م». كۆمه ليك ناوى تريش هه ن وه ك ئامانه به دريژايى زياتر له 3600 سال وه ك خويان ماونه وه.

من بۆ ئه وه ده چم ئه و ميلله ته ي له و سه رده مه كۆنانه دا نيشته جيى ئاوايه كانى بيتوين بوه هه ر خۆيه تي بي برانه وه و گۆران ماوه ته وه رۆژانى ئيستا، واته ئه و ساش دانىشتوه كانى كورد بوه. نووسينه كان وا راده گه يه نن قه ومى «خورى» له و شويتانه دا ساكن بوون. ده ميكه من مه يله و قه ناعه تم پهيدا كرده كه كورد و «خور» يه ك ميلله تن ياخود هه ر نه بي قه ومى خورى به شيكى زلن له و ره گه زانه ي كورديان پيكه يتناوه، دۆزينه وه كانى «شمشاره» ئه م باوه ره مى ته واويك به هيزتر كرد. لي ره دا ناتوانم له سه ر ئه م باسه برۆم چونكه په يوه ندييكي به مه وزووعه وه نيه، ئه وه نده ي نووسينم له وه وه هات ئاوه كانى بيتوين له به ر هۆيه كي مه علوم شاريان به ده وري خۆيانه وه پيى كه نه يتناوه، وه ك «ئاوى حه مامۆك» كۆيه ي پيكه يتناوه.

هۆی سییه م ئه وهیه جیگه ی شاره که به زاراهه ی خۆمان، ناو ئاقاره به ره وه هه ر لاییک برۆی ئاوه دانه. بۆ میسال ده لیم جیگه ییکی وه ک دوز خورماتوو لای باشووری حه مرین و چۆلی «غرفه» پێی ناگوتری ئاوه دان، نه ئاوی دائیمی هه یه، نه بارانی سالانه ی هه موو سالیکی بای کشتوکال و مه رومال ده بارئ. کۆیی به پێچه وانه ی دوز ده ورپشتی هه ند ئاوه دانه هه ستیش به وه ناکا له ولای دوز وه یا مووسله وه بیابان ده ست پێ ده کا. بارانی ش ئه وه نده هه یه به ره هه می کشتوکالی سالانه ی هه یی نه ک سال نا سال.

جگه له م لایه نه، له نزیکشه وه هه یج به ره هه لستیکی سروشتی وه ک زیی خوړ و شاخی به رز و سه خت مه ودای نه فهس هه لێنانی ئابووری لی کورت نه کردۆته وه ته نگي پێ هه لچنی و ته گه ره بنیته به ر جموجۆلی. پێ ده چی په یدا نه بوونی شاریکی گه وره له پژده ر، له میژووی کۆنه وه، له هه ندی روه وه بگه ریته وه بۆ ته وه یه که ناوچه ی نزیک و سه ر به شاره که (که قه لادز بی) هه میشه مه ودای ته سک بوه. هه موو لاییکی به شاخی سه خت گیراوه، که هه ندیکیان به درێزایی زستان ها توچۆی پیدا نا کرئ وه یا به زه حمه ت نه یی که س تی بر ناکا. خو ولاغ و باروتا هه ر هه یج. شاخی قه ندیل، له باکووری ناوچه که، بۆ خو ی بوه به شووره ییکی ئه و تو هاوینانی ش لی سه ره که و تنی زه حمه ته چ جایی زستان و به هاران. له باشووریشدا جووت به ره هه لستی شاخی ئاسۆس و زیی کۆیی له لای خو یانه وه بۆ ها توچۆ کردنی ئابووری گه وره و هه میشه یی نه هه یشتۆته وه. ئاوی گه وره ی²⁷ وه ک زیی کۆیی به درێزایی مانگه کانی

27 - ئیره جی لی دوان نیه له زاهیره ییکی میژووی زۆر گرنگ که بریتییه له وه سه ره تای ژیار (حضارة) ده ستی پێ کردوه له ده ورپشتی ئاوی بچوکی ئه و تو مروقی که مده سه لات پێی بویری بۆ کشتوکال و ئاوه دان و لی په رینه وه و بناوان له به ر هه لبه ستن. دوا ی پێشکه و تنیکی ژیا ری زل و پێکه ینانی ده سه لات ی وه ها به ره به ره کانی پێ بکرئ له گه ل سروشتدا ئینجا مروف به خو ی و ده سه لات و قه له بالغی و پێشه سازی و فه ند و فیلی رام کردنی سروشت توانیوه تی له ده وری زیی «دیجله» و «فرات» نیشته جی بی، ئه گه ر وا نه یی هه موو سالیکی مروقی بیده سه لات و که م هونه ر و پێشه و فه ند و فیل، له ده وری زیی گه وره تی ده چی و ده فۆتی. جاریکیان که لافاوی کزی زۆر ئاوی رامالی ده دا، جاریکیشیان له کزی

زۆر باران ھاتوچۆ دەبرى ياخود ھەر نەبى گەلىكى لى كەم دەكاتەو. تاكە رېگايەكى ھاتوچۆ ھەمىشەيى ھەبى لە پۋدەرەو ھەبى دەرهوۋى خۇي رېگاكەي تەنگزەي دەربەندى «سەنگەسەر» ھەبى كە پۋدەر دەبەستىتەو ھەبى رانەي و بىتوۋىن و كۈيەو. ئەم رېگايەش ناوناه، ھەموو سالىك دەگىرى بەھۇي زىاد كىردنى ئاوى رېووبارەكانى «ژاراه» و «كەلەگارىن» و تارادەيىكى كەمتر ئاوى چۆمى «سولتانهدى» ش. بەم جۆرە وردىبونەو و سىرنجدانە لە بارى كۈيە و دراوسىكانى مەلۇوم دەبى كۈيى تا بلىي شارىكى كۈنە. لەو چەند پەرەي دەسنووس كە لەسەر كىتەبەكەي «مەلا سەمەدى مەرگەي» گىراوئەتەو دەردەكەوى لە كاتى ھاتنى سېاي ئىسلام بۆ كوردستانى عىراق كۈيى شار بوو. ئەوسا بەپىنى دەسنووسەكە گوندى «ھەرمۇتە» ش شارى گاواران بوو و ناوى دەنى «ارموتا»، وا ديارە لەو سەردەمەدا كۈيى «زەردەشتى» بوو چۈنكە دواي شەرى «ارموتا» و گىرتنى ئاوايەكە و كۈشتى حاكەمەكەي كە ناوى «مىطا» بوو شارى كۈيى بىجەنگ تەسلىم بوو. من لە خۆمەو دەگەم بەو ئەنجامە كە كۈيى زەردەشتى بووبى، وەنە لە ھىچ سەرچاوەيىك شتى وام خويىندىتەو. لېرە بەلگەيىكى فەكرى ھەبە زېھن بۆ ھەندى دەبا كە لەو سەردەمەدا كۈيى زەردەشتى بوو. بەلگەكە ئەو ھەبە ئەگەر كۈيى ھەك «ھەرمۇتە» گاوار با ئەويش لە جەنگەكەدا بەشدار دەبوو. زاھىر وا رادەگەيەننى ھەر ھەك ئىستە كۈيى و ھەرمۇتە لە ئايندا جىاوازن ئەوساش ھەر جىاواز بووبى. ھەك لە مېژوو ديار دەدا ئەغلەب ئەو شويتانە كە ئاينيان عىساىي بوو ھەر بە عىساىي مانەو، بەلام ئاوايە زەردەشتىيەكان ھەموو بوون بە مسلمان. ئەرك و زەحمەتتىكى كە پياوھ ئاينىيەكانى دىنى زەردەشتى بە ناوى دىنەو ھەبە خستبوويانە سەر شانى خەلقەكە يەكەم ھۇي بەروپىر چوونى كوردەكان بوو بۆ ئاينى ئىسلام. زەردەشتى بە دىنىكى ئاسمانى لە قەلەم درابوو، ھەك عىساىي سەير دەكرا لە لايەن

كەمبونەوۋى ئاۋ كە رېكار (مستوى) ى ئاۋەكە نزم دەيتەو و بىسەبەب نە يەكەك لە كۈنترىن شويتەوارانى مەر بەخيو كىردن دۆزرايتەو، بە پىي گوتارىك لە گۇفارى «سۆمەر» دا خويىندوومەتەو ئەو ھەبە لە «شانەدەر» دۆزراوئەتەو. باوەر دەكەم كە لەو ھەش كۈنتر بدۆزرىتەو ھەر لە جىگەيىكى ھەك «شانەدەر» دەبى.

سپای ئیسلامهوه. بۆ كوردەكان دەياتتوانی وهك دیانهكان لهسەر دینی خوڤان بمیننهوه. بهلام وا دیاره هاتنی حاکمییکی نوێ به دینیکی نوویوه ههلیک بوه و ههلهکوتوه بۆ زوربهری خهلقه که که خوڤان له دهست پیاوه بیرهحمهکانی زهردهشتی قوتار کهن. تارادهییکیش دیته بهر نهزهر که ئابدؤلوجی دیانی قوولتر و رهگ داکوتاوتر بوه له زهردهشتی، بهو پینیه قابیلیهتی بهردهوامبوونی پتر بوه لهو. ئهم بیروباوهراهم وهک «بدیهیه» دینه بهرچاو. ئیمکان ههیه دیراسهییکی به پیز چهشنیکی دیکهمان تینگهیهنی، ههركاتیکی گهیشتم به بهلگهییکی تهوتو بۆ باوهریکی ترم ببا دهرحال قبولی دهکهم.

ئه هۆیانه که وایان کردوه له سهردهمی هاتنی سپای ئیسلام بۆ خاکی کوردستان کوپی شار بووبی، له کۆنتریشهوه ههر ههبوون. بهراستی سههرتای پهیداوونی هۆیهکانی کاتیکی دهستیشان کراوی نیه، ههرچی ههیه لهو وهزعی تایهتیانهی کوپی ههندێ میژوو کۆن، هیچ کامیکیان دهسکردی کهس نیه. کهواته به پپی حوکمی «منطق» دهبی کوپی بهکجار کۆنتر بی لهو 1300 سالهی هاتنی ئیسلام بۆ کوردستان. تائیتا ههچ تۆزینهوهییکی میژوویی له بارهی کۆیهوه نهکراوه نوختهییکی له رابردووی روون کاتهوه. رهنکه تهو کهمه مهعلومات و سرنجدانی شەخسی که لای منه بیهته ههوهل قوناغی دیراسهییکی فرهوانتر لهوانهی تائیتا کراون، بهلام ساغ کردنهوهی چهند و چۆنی میژووی کوپی کاری ئارکایؤلوجی ساله و ساله نهک به پهله.

خهبهری پچرپچری لیتره و لهوی و لیکدانهوه و «استنتاج»ی بی سهراوهی ماددی میژوویی ههرچهند رنجکۆلهش دهرکهن بۆ ههندی رووناکی و شارهزایی، دیسان تیههلهکشان بۆ میژووی ههزاران سالی لهمهوبهر به پینلیکهی سرنج و لیکدانهوهی بی بنگهی ماددی سەخت، دهبیته وشکهمهله و پهروازی خهپالی. ههرچۆنیک بی تهو ههندهی من لیترههه لهسەر چهند لایهنیکی ژبان و ئابووری و کۆمهلایهتی و رۆشنییری کۆیهم نووسی بۆ تهنها پهیههست کردنی سهردهمی پپش حاجی قادر بوو به کاتی تیدا ژبان و گوزهران لی کردنی حاجیهوه. لهو رینگاههوه چهند ههلهییکی فکری و میژوویی دهربارهی حاجی و مهفتهنهکهیهوه راست کرانهوه که دهباوا راست بکریتهوه چونکه ههلهی چاپکراو و بلاوکرایهوه، وهک زوتریش گوتم، دهبنه سهراوهی میژوو. تهوهی راستیش بی، تهگهر ههچ هۆیهکی لاوهکی و دهرهکی وهک

ئەو ھەلەلەنە و پېئوئىستى ساغ كىرەنە ھەشيان لە بەيندا نەبا ھەربا ھەرجى حەقىقەتتىكى ماددى ھەيە كە تاويان ھەينايى بۇ ناو دەروونى حاجى و يارمەتى گەشە كىردنى شاعىرىيەت و حەقىقەتسىيان دەيى بخىرتە ناو باس و دىراسەيىكى شايان بە پاھەي حاجى تا لە سنوورى ئىمكەندا حاجى قادىرى «بويژ و مروڤ» بە جىلى ئىستاكە و دواروژ بناسىنن و پردىش دروست كەن لە ميانى بلىمەتى ئەو و كىلگەيىك كە لىي رۋاو و بەرھەم داو. ئەركى سەرشانى نووسەر ئەوھەيە تا دەتوانى پرسەك «علامە استفهام» بسىرتەوھە لە بابەتى نووسىنەكەي و پەردەي مەتەلى لەسەر باسەكانى ھەلگىرئ و لە قەناعەتى خويتەريان نىزىك كاتەوھە، نەك بە زۆرە ملى بەلكوو بە بەلگەي ماددى و فەكرى.

من لە ھەوھەلى كاروھە عوزرم ھەناوھەتەوھە بۇ تەسكىي پەراويزى نووسىنەكەم، لىرەشدا دەيى ھەمان عوزر دووبارە بكەمەوھە بۇ تىكرائى خويتەرى كورد، بەلام بە تايەتەي بۇ دانىشتوانى كۆيە و رۋحى حاجى قادر كە لە دەستىدا نەبوو بەقەدەر گرنگى مەوزووعى و پېئوئىستى قەرزى ئەدەبىي خۇم لە عاست ھەردوو كياندا نە ميژووى كۆيى و نە ژيانى حاجى، تا ئەو پەلەيەي باسەكەمان پىي گەيشت، ھەندە بدەرەوشىنەوھە، خۇم بلىم دەست خۇش گەردىكى تەواوت لە بەلوورى چراكانيان تەكاندەوھە. بەداخەوھە چەندىن لانى ميژووى كۆنى كۆيى و ژيان و رابواردنى حاجى قادر لەبەر نەبوونى سەرجاوھى نووسراو بەھۆي مردنى زوربەي خەبەردارنى سەدەي نۆزدەمەوھە لە ژىر تەمى ونى و ناديارى مانەوھە، تەمەكەش ئەوھەندە تىرە چاو و زىھن تىتيان بر ناكەن. ترسم لەوھە ھەيە كەمتاكورتىك لەو خەبەرات و گوزەرشاتى رابردوومان كە بەسەر زمان و لە زىھنى ھەندى دانىشتوانى ئىستاكەي كۆيى زىندەوھە و نەمردوھە ئەويش بەھۆي نەنووسىنەوھە فەرامۇش بكىرئ ياخود بەھۆي مردنى خاوەنەكەي بمرئ.

دەمەوئ لىرەدا تكايىكى تايەتەي بكەم لە ھەرە جوانمەردىكى كورد كە ئاگادارى رۋوداويكى كۆننەمان بى، ئاگادارىكەي بيارىزى. لە كۆبوونەوھى وردەدەنگوباس داستان پەيدا دەيى. بەنىسەت مەوزووعى حاجى قادىرشەوھە پېئوئىستى نەفۇتاندنى ئەخبارى ئەو لە گوپرەي گرنگى پاھەي خۆي لە خەباتى قەومى كوردا فەرزىكى گەورەتر و كارىكى پىرۆزتەر. بىگومان دەرخستنى وردەباسى شرايەوھە وەيا ھەلبەستى بلآونەكرايەوھە يا ئەگەر ھەيى نووسىنى پەخشان با چەند دىرئىكى نامەي ئاسايش بى

و له حاجی به جی مای، دیراسه ی لیره به دواوه دهوله مەندتر ده کەن، نووسەریرش زیاتر دهه سیننه وه له ماندوووونی به دوا گه راندا... زۆر جار ان وا ده بی نووسەر وه ک مه لی بالشکاو له بهر هۆی هه مه چه شنه ناتوانی بو وه دهسته یانی زانیاری تازه لیره و له وی بگه ری، جا ئه گه ر ئه و شته ی ناتوانی بو وه دهسته یانی سه فەر بکا، له رپی نووسینه وه دهستی بکه وی وه ک گه نجی دیبته وه وایه.

دوا ی ئه م چا و پندا خشان دنی خیرا و کورتیله به تیکرای ژبانی «علمی و روحی» ی کورد و به دوا ئه ودا وه زعی تایبه تی کو یی له هه ردوو پرووی «ماددی و معنوی» ی کون و تازه وه، ده گه یین به باس کردن له باره ی ژبانی «ماددی» ی کورد له کونه وه و ده رختنی نه بوونی هیچ جو ره «تناسب» یک و له یه ک چوونیک له میانی دوو پروپه ره ی «زانیار» ی پیشکته و توو و «ماددی» ی یه کجار دوا که و تووی کورد. به ده م ئه م داستانه وه ش له گویره ی مه ودا ی ته سک و پیوستی دوور نه که و تنه وه ی بیسنوو له ئه سل ی مه و زووع هه ول ده ده م هۆی راسته قینه ی دوا که و تنی باری «ماددی» ی ژبانی کورد ده ربخه م به پیی ئه و قه ناعه ته که خو م له ئه نجامی وتو یژی ناوه کی (حوار داخلي) و سرنجدانی شه خسی پیی گه ییوم زیاتر له وه که له رپی خو یندنه وه ی چاوگی میژووی و فه لسه فه ی نووسرا وه په یدام کردی، چونکه ئه وه ی راستی ی، بوشت ده رده کو ی، لیکدانه و ییک که له م ره وه وه ده یه یئمه وه به رچاوت نه له که سم بیستوه و نه له هیچ نووسرا ویک خو یندوو مه ته وه، ئه م ییش وه ک هه ندیک له و لیکدانه وانه ی تازه له تو مار کردنیان بوومه وه، به شیک ی له تریسکانه وه و بریقانه وه ی واقع بو م پروون بو ته وه، به شیکیشی له کورت هینانی تعلیلاتی ئه و نه زه رییانه هاتوه که له مه یدانی میژوو و پیشکته و تن و گو ران و تیکرای کاروباری مرؤقاتیدا هاتو چۆ ده کەن.

با به میسال بو ت پروون که مه وه چۆن کورت هینانی تعلیل، مرؤف هان ده دا بو دۆزینه وه ی تعلیلی ته و او. میساله که ت بو د یئمه وه له سروشت چونکه که س نه شه ری له سه ر بکا و بو هه موومان وه ک مالی هه لال وایه، به دوا ئه م میساله دا بو خو ت ده توانی قیاسی که م و کورتی فه لسه فه ی سه ر به سیاست و ئابووری و با وه ر له و بکه ی. میساله که ئه مه یه. ده لێن باران له هه ور په یدا ده ی، ئه م گو ته یه ش وه ک «بدیهیه» ده گو تر یته وه تا وای لی هاتوه که م که س بیر ده کاته وه له وه ئاخۆ گو ته که که م و زیادیکی تیدایه یا نه.

مرۆڤيكي سرنجدەر و باوهرهيتاو و دلسۆز بۆ ئەم «بديهيە» يە چاوه‌نوار دەکا کە هەور بە پىرى پەيدا بوو باران بيارى چونکە «بديهيە» کە چ احتمالى نەهيشتۆتەوه بۆ بەشداربوونی هېچ عاملێکى تر، غەبرى هەور، لە پیکهتانی باران. کەچى جارەهاى جار وا دەبى بە دريژايى رۆژ و دوو رۆژ هەور دى و دەرپا و نابارى ياخود لە هەندى جیگەش دلۆپى لى نايته‌وه خواره‌وه!!

کابراى دلسۆز و سرنجدەر بە سەيریکه‌وه دەپرسى ئەدى کوا باران خۆ ئەمه‌ته هەور؟ کورت هیتانی نەزەريه‌که مرۆڤه‌کهى خسته سەر بارى پرسىار و بەراورد کردنى تايه‌تى و گوماناوى خۆى. ئەوسا شەرح‌ده‌رى نەزەريه‌که بى ئەوه بلێ نەزەريه‌که ناتەواوه، لەگەڵ هەندىک سەرشکاندنه‌وى خاوه‌ن پرسىارىش، دەلى بۆيه باران نابارى چونکە سەرما لە پيويست کەمتر بوو هەى نەزان!! قەيدى نيه، با نەزان بووبى خۆ بەهۆى پرسىاره‌که گەيشته زانىنى هەموو نەزەريه‌! ئيتىر خۆ هەلده‌گرى بۆ رۆژيک هەورىش هەبى و ساردیش بى، باران کۆپه‌ دەرپا لە چەنگ نەزەريه‌ى بى کەله‌به‌ر!!

کابراى دلسۆزى نەزەريه‌، زۆر جاران لە زستاندا دەگا بەو رۆژه سارد و هەوراوييه و، دلنيا و بىگومان چەتره‌کهى لەگەڵ خۆيدا دەباتە دەرپه‌ تا تەر نەبى، کەچى نابارى!! ئەوسا دەکه‌ويته پرسىار کردن لەگەڵ خۆيدا. تۆ بلێ ئاسمان بەسەهوو چوو بى يا نەزەريه‌! ديسانەوه شەرح‌ده‌رى نەزەريه‌ سەرى دەشکينيتەوه و دەلى پالەپەستۆى هەوا ئەوه نەبوو يارمەتى بارين بدا... لە هەلى سينيەميدا هەور و سەرما و پالەپەستۆى هەوا سيقۆلى کۆ دهنه‌وه و ناشبارى. شەرح‌ده‌رى نەزەريه‌ ئەم جارەيان خۆى و نەزەريه‌ بەوه‌دا دەپەرينتیتەوه کە بلێ هينده ورديله «ذره»ى تۆز بە ئاسمانه‌وه نەبوو ورديله‌ى هەلمى ئاو پيوه‌ى بنيشى و دلۆپى باران پىک بىتى.

ديت هەورى تەنها، بى مەرجه پيويسته‌کانى دیکه‌ى باران، نايته‌ هۆى باران بارين. لە مەيدانى ميژوو و کەينوبەينى سەر بە ميژوويشەوه دەتوانم بلیم نەزەريه‌يىکم نەديت هەندى نەزەريه‌ سادەکه‌ى باران پيويستى نەبووبى بە تەواو کردن ياخود بە راست کردنه‌وه. ناتەواوى نەزەريه‌ش لە خۆوه بۆ وردبوونه‌ويکى بىته‌رفانه‌ و چاوکرايه‌وه بەقه‌ده‌ر خودى نەزەريه‌که ئاشکرايه. هەر هينده خۆت نەکه‌ى بە پاسه‌وانى فکرة و بيروباوه‌رى تايه‌تى زۆر بە ئاسانى دەتوانيت کەموکورتى و چەوتيشى ئەگەر هەبى بدۆزيتەوه. کە «تعصب» يش بۆ لايەنگيريت ببا هەرچى

که موکه سر و ناته واوی هه یه کۆ بینه وه، ده ریش که ون، ناتوانن گوته ییکی ئیعترازت لی وه رگرن. که بته وئ بلیی هه ور هو ی بارانه، هه موو رۆژیش هه وری بیباران تیپه ری خۆتی لی به ده نگ ناهیتی و رهنگه سووریش بی له سه ر قسه که ت و بجیه چاوی خه لقیشه بلیی که س دیو به تی بی هه ور باران بیاری! که س نه یگوتوه بی هه ور باران ده باری، به لام مو شکله ئه وه یه به پیچه وانه ی راگه یاندنی نه زه ریبه که هه وریش هه یه و باران نه...

بیگومان ئه و نه زه ریبه که دانراون بۆ ته عیلی میژوو و رووداوه کانی له ئه نجامی وردبوونه وه و پشکینه وه و دیراسه ی یه کجار دوو و قۆل و ئوستادانه به ره هم هاتوون و خاوه نه کانیان مه به سی یه که میان له و ماندوو بوون و ئه رکی بی پایانه یان گه یشتن بوه به راستی، تاکیکیش له وانه داوای ئه وه یان نه کردوه چی ده یلین راستی ته واوه. خۆ ئه گه ر ئه وه بلین دهر له حزه سه ره و خوار ده بته وه بۆ سه ر خاکی بیحورمه تی. به لام به داخه وه به پره ویکه رانیان رازی نابن که س بلی که موکوور بیان هه یه... نه زه ریبه ده کرته ئاینیکی تازه داها توو، سه ره له نوئ نرخ ی فیداکاری کۆترانه بۆ خۆی له خه لق ده ستینی.

هه رچۆنیک بی دهر نه چوونی برپاره گشتیه کانی ئه و نه زه ریبه کانی له باو دان له مهیدانی هینانه وه ی ته عیل بۆ ره وتی میژوو ی کورد یه کیک بوو، یه کیکی گه وره ش بوو، له و سه رچاوانه ی بیروباوه ری تایبه تی خۆم لی هه لیتجا. به لای خۆمه وه له رازی نه بوونم به نه زه ریبه ی ناته واو ئه گه ر نه شگه یشتیم به نه زه ریبه ی ته واو هه نگاو یکم هاویشته به ره و دۆزینه وه ی راستی، یاخود با بلیم ته قه للا ی من ئه گه ر له شکلی ناره زایش بی، که رواله تیکی «سلبی» یه، دیسانه وه ئیمکان هه یه پی بگوتری هه ولدان بۆ ته واو کردنی باوه ری ناته واو، چونکه من له دژی هیچ بیرو را و فه لسه فه ییک نیم ویستبیتی میژوو و رووداوه کانی بگێرته وه بۆ سه رچاوه کانی راسته قینه... هینده هه یه هه رگیز به وه رازی نیم، یاخود با بلیم خۆم پی رازی نا کرئ، چاو بیۆش ری له به شیکی راستی و بخریته وه ژیر لیوه وه له به ر خاتری خاترداران. که زانمان هه وری ته نها باران ناباریتی ئیتر لزووم نابینم پی داگرن له سه ر ئه و ته عیلله ناته واوه. پی داگرتنمان له سه ری له وانه یه بی به هو ی زه حمه تی بیته وه له ته قه للا ی پیکهینانی بارانی ده سکرد (صناعی) چونکه که باوه رمان ئه وه بوو هه وری ته نها باران پیکدیتی هه ر خه ریکی ئه وه ده بین هه ور پهیدا کهین ته وساش

کاره که مان ده چیتە خانەى دووبەختە کى، یا دەبارى یا نابارى، رەنگە ئەغلەبىش ئەوە
بى کە نەبارى.

لام وایە کەم کەس هەبى بەرھەلستىم بکا لەوەدا کە بلیم کورد بە درىژای کاتیکى
چەند ھەزار سالەى لى دەوہ شیتەوہ میللەتى نمونەى بووبى لە ھەژارى و کەم
گوزەرانیدا. ئەوہى راستى بى لە کۆنیکى کۆنەوہ، لەوہتەى مادەکان لىیان تیک چوہ،
کورد بۆى ریک نە کەوتوہ وەک پوورەھەنگ وەیا شارەمىروو لە دەورى خۆى بئالى
و ھەنگوین لە شانەى خۆى پەیدا کا یاخود دانەوئلەى دەروہى تیدا کۆ کاتەوہ.
مادەکانیش کە دەسلەتدار بوون رووپیویکى کەمیان لە کوردستانى گەورە گرتبۆوہ،
بەلام دەشیا ببن بە بنکە بۆ پیکھیتاننى کيانیکى گەورەترى کورد... ئەمە ریک
نە کەوت و لەوساوہ بە جۆریکى چەرچەر و ناوناوہ نەبى کورد حوکمرانى نەدیوہ،
وہک مەرى بى شوان و پەرژین بوہ ھەر لى خوراوہ.

سرنج بۆم دەردەخا، لەتۆشەوہ دیارە، بە درىژای چەند ھەزار سالیک کوردستان
کەوتۆتە نىوان سى ھىزى زلەوہ. فەرمانرەواى ئىران و دەسلەلاتى بابل و ئاشوور و،
بۆ ماوہىیک لە گەل ئەواندا ئینجا بە دوا ئەواندا دەسلەلاتى رۆمەکان. ئەم سى ناوچە
زلەى دەسلەلات کە کوردستانیان گرتۆتە نىوان خۆیانەوہ، ھەر یە کەیان بەرووبووم و
داھاتى کەرتیک لە کوردستانى گەورەیان بۆ خۆیان راکیشاوہ و مەودایان نەداوہ ئەو
داھاتە لە کوردستان بمىنیتەوہ و ببى بە ماکی بنیادنانى دەسلەلات و حوکمرانى.
ھەر وەک ئاورىژى شاخەکانى کوردستان ھەندیکى دەرىژیتەوہ رۆژھەلات و بەرەو
ئىران ھەندیک رۆژئاوا بەرەو ئەنەدۆل، ھەندیکیشى دەروا بەرەو دەشتى بابل و
ئاشوور، ھەر وەھا زوربەى بەرھەمى ئابوورى کوردستان بە درىژای مێژوو رزاوہتە
ئىران و ئەنادۆل و بابل و ھىچى ئەوتوى لە خاکی کوردستاندا بەجى نەماوہ. سى
مقناتىسى گەورە پیت و داھاتى کوردستانى بۆ خۆى کیشاوہ، تا ئىستاش ھەر
دەیکیشى. لە کوردستان سەرمايە پیک نەھات.

لیرەدا باسى ئەوہ ناکەم ھىرشى ھەر یەک لە دەولەتەکانى ئەو سى ناوچەىە بۆ سەر
یە کترى و رەویان بۆ کوردستان چەند جارەن لە چەرخیکدا کورد و کوردستانى
شیلاوہ و ئاوايەکانى کاول کردوہ خەلقە کەى ھەلفراندوہ، نەک لەبەر کەم
ئەھمىەتیی ئەو کارەساتانە، بەلکوو لەبەر ئەمە کە بە لای منەوہ تەئسىرى ئەو رەوہ
و ھىرشانە چەندیک بووبى لەچاو تەئسىرى ئەو زاھیرەيەى «لەبەر رۆشتنى

ئابووری» (نزيف اقتصادى) له كوردستانه وه به رهو دراوسيكاني، تهئسیره كه كز دهبيته وه و دهچيته پلهى دوهم و سييه مه وه.

رهوى بيگانه ههرچهند يه كجار به سفت و سوش بووبى، كاتى بوه و به سهر چوه و پشويكى ئه وتوى به سهردا تپه ريوه له ئاسوده يى تا رهويكى ديكه خهلقه كه په روباډ بيننه وه و بكه ونه وه سهر بارى كارى جارانيان. دهمه ويى بليم شيلرانى كوردستان له ژير سمى سپاى هيرشبه ر له رومه وه بو سهر ئيران يا له باشوره وه بو سهر بابل يا له ئيرانه وه بو سهر ئاشور هوى يه كه م و بنجى نه بوه له پيك نه هاتنى كيانى سياسى (حكومت) بو كورد. بو خوت ده بينى ئه وه هيرشانه نه بوونه هوى له ناوچوونى ئه وه ده ولته تانه ي كه وتوونه ژيريانه وه. چهندين جار يه كيك له وانه داگير كراوه، بو ماوه ييك كيانيشى دؤراندوه، كه چى له ئه نجامدا ههر بوته وه ده ولت. له فهرزى يه كيك له وانه فوتاويش بى له ژير تاوى ميلله تيكى داگير كهدا، ميلله ته داگير كهره كه بو خوى بوته ده ولت له شوپى ئه وه. كورد ههرچهند به وه ره وانه نه شفه وتاوه، ههر نه بوه به ده ولت.

ههر سى ناوچه ي دهورى كوردستان له حالى كدا حاكمگوريشيان كردى به رويوومى كوردستانيان بو خويان كيشاوه. عاميلى ئابوورى كه به نيسبت كوردستانه وه «له بهر رويشتن - نزيف» بوه له وه سى ناوچه يه دا «نه قلى خوين» بوه بو ناو شاده ماره كانيان. واته خوښى «ئابوورى» كورد رڙاوه ته دهمارى دراوسيكاني. كوردستان وهك كانياويك بوه له سى جوگه له وه ئاوى له بهر رويشتوه و ئيمان نه بوه پر بى.

به لاي بيروباوه رى منه وه كاره سات و گوزارشات و چهن دوچونى ناوخويى كورد چ بيانخه يته ژير ناو نيشانى «خه باتى چينايه تى» چ ناويكى ديكه بدؤزيه وه، وهك من كه ده ليم «په له ي ژيان» و ئه وه ناوه بكه ي به عينوانى كاره سات و گوزارشات كه، ته فسيري پيك نه هاتنى كيانى كورد ناكهن. چاره نووسى كورد به ده ست گوزارشاتى ناوخويى كورد و كوردستانه وه نه بوه، به ده ست هه لكه وتيكي يه كجار ناله بار بوه كه مه وداى نه داوه كورد ببى به خاوه ن هيز و كه رسته ييكى ئه وتو، ريگه ته خت كا و زه رف دروست كا بو پيكه يتنانى فه رمانه وايى و هوكم رانى.

ئەو «نزىف» ئە ئابوورىيەى كە داھاتى كوردستانى، بە بەرھەم و سەرمايەو، راگوپستەوہ بۆ ناو دراوسىكانى و دەگونجى پىيى بلىين «نقل دم اقتصادى» ھەرگىز رپى ئەوہى نەداوہ ھىندە سەرمايە لە كوردستاندا عەمبار بى بايى خەرجى دەسەلاتىكى حكومەتى بكا. لەوہ گەرئى كە نەيتوانىوہ چالاكىيىكى ئالوگۆر و بازرگانى لە نىوان كوردەوارى پەيدا كا و ھەستىكى بەرژەوہندى ماددىي «مشتراك» يان بىخاتە دل و مېشكەوہ. كە ئەمە سەرھەتاي مەفھومى دەولەتى قەومىيە بەلای مىللەتەكەوہ و لە ھەموو رويكەوہ جيا دەبىتەوہ لە ھەول و تەقەللا و پالەوانبازىيى تاكە ئەمىرىك بۆ دامەزراندنى دەسەلاتىكى تايبەتى بۆ خۆى و خزم و دەستوپاوەندى نزيكى خۆى.

زۆر جارەن دامەزراندنى دەسەلاتى وا تەسك و تروسكى شەخسى، ياخود خانەوادەى، لە مەفھومى حكومەت دەردەچى و دەبىتە چەتەگەرى بەسەر خەلقەوہ. تەنانت زولم دەگاتە رادەيىك كەس پەرۆشى فۆتانى دەسەلاتەكەى نامىنى. ھەر رېكخستن و دام و دەسگايىك لەسەر بنجى بەرژەوہنديكى فرەوان ھەلنەستى كەلكى ئەوہى نابى لە سوود و چاكەى خەلق زياد كا.

ئەو نەزەرىيەى دەلى لەگەل پەيداىوونى «چىن» حكومەتەش پەيدا بوو تاكوو چىنى سەرەوہە بتوانى چەوساندنەوہى چىنى ژىرەوہ بۆ سوودى خۆى بەردەوام كا. ئا ئەم نەزەرىيە لە مېژوووى كورد يەكجارەكى پەكى كەوتوہ و ھىچ تەفسىرىكت بۆ ناھىيتەوہ پىي رازى بىت لە پەيدا نەبوونى كيانىكى كوردى، چونكە ھەزاران سالە ئەو چىنانە لە كوردستاندا ھەن نەشبوون بە ھۆى دروستبوونى حكومەت. من خۆم لەو باوہرەدام ئەگەر مەبەسى چەوساندەوہش لە بەيىندا نەبى، مەرۆف كە گەيشتە پلەيىكى ھەلكشاوى ژيار (حضارة) حكومەت دادەنى و دەسەلات رېك دەخا با ھەموو خەلقىش وەك برا وا بن. پىنك ھىنانى ھۆى ژيان و پىشكەوتن لە پلە يەك لە دوا يەكەكانى گۆران داخوازى بوونى حكومەت دەكا، چەوساندنەوہ لە بەيىندا ھەبى يا نەبى.

بەوہندە باوہرەش «اكتفا» ناكەم. بەلای راى منەوہ ئەگەر بارى ئابوورى يارمەتى مەرۆف نەدا بۆ جىيەجى كردنى داوا و ئەركە تايبەتەكانى «دەسەلات - حكومەت» نە بەرژەوہندى تىكرراى كۆمەل، چ جايى تاكە چىنىك، نە پىويستەكانى پلەى گۆران و پىشكەوتن، نە زەبرى كوتەك ناتوانن حكومەت دانين و سپا و پوليس و

کاربه‌دهست به خټو کهن. نه‌بوونی ټابووری گه‌شه‌دار واده‌یی حکومتی دروست و حازر دهرمټنی، هه‌لټ ناهیلنی له نه‌بوویه‌وه حکومت دروست بی.

ره‌نگه لټم به‌ده‌نگ بی و بلنی په‌یدابوونی چین له کوردستاندا حکومتی پیک دټنا ته‌گه‌ر بیگانه لټی گه‌رابا، به‌لام به هټنانه‌وه‌ی ته‌و ته‌ئویه بو په‌یدا نه‌بوونی حکومت له «حجازی» پټس ټیسلام و سهره‌تای په‌یدابوونی ټیسلام، خو ده‌میکش بوو چینه‌کان هه‌ر له عه‌یده‌وه تا بازرگان و خاوه‌ن زه‌وی و سهره‌ک عه‌شره‌ت له کاردا بوون. هیچ داگیرکه‌ر و هټرشبه‌ریش به‌سهر حجازدا هاتوچوین نه‌ده‌کرد و میلله‌ته‌که‌یان پامال نه‌ده‌کرد تا بلنی وه‌ک کوردستان ته‌ویش بیگانه لټی نه‌گه‌را حکومت دروست کا.

وه‌ک من ټتی ده‌گه‌م حجازی ته‌و سهرده‌مه ده‌هات له ته‌نجامی پټشکه‌وتنی ټابووری و ژیاریه‌وه، نه‌ک به‌هوی په‌یدابوونی چینه‌وه، بگا به‌پله‌ی دامه‌زراندنی حکومت. خه‌لقه‌که‌ی خه‌ریک بوون له ده‌ورپشتی «کعبه» و بنه‌ماله ده‌سه‌لاتداره‌کانی «مکه» به‌تایبه‌تی مالی «أبو سفیان» جوړیک ریڅخستنی قسه‌روټیو پیک بټن. «دار الندوه» ش به‌ره‌و ته‌وه ده‌چوو وه‌ک سهرای حکومتی لی بی. به‌لام هټشنا مه‌وداییکی ته‌واویان مابوو بنگه و ده‌سگای «رسمی» دانټن.

نه‌زه‌ریه‌ی په‌یدابوونی حکومت له ری په‌یدابوونی چینه‌وه چونکه پټشه‌کیه‌ی له واقعی میژووویه‌وه هه‌لنه‌ستاهو ته‌نجامه‌که‌شی ته‌وه دهرناچی که نه‌زه‌ریه‌که چاوه‌روانی ده‌کا. به‌پټی موژده و به‌لټنی نه‌زه‌ریه‌که، ره‌وتی به‌ره‌و کو‌میونیزم له‌و ولاتانه‌دا که‌وا شوړشی سو‌شالیزم ټیاندا سهرکه‌وتوه، ده‌بوا ده‌سه‌لاتی حکومت کز کاته‌وه تا به ته‌واوی ده‌توتیه‌وه و نامټنی، که چی هه‌تا دی ته‌و ده‌سه‌لاته‌ی حکومت زیاد ده‌کا و ریڅخراوه‌کانی په‌ره‌ده‌سټن و ورده ورده میلله‌ت که هه‌مووی ده‌بی به حکومت، واته پیچه‌وانه‌ی به‌لټنی نه‌زه‌ریه‌ دټته دی. ته‌و ته‌وجیه‌ش که بلنی فه‌رق له‌وه‌دا حکومت بی به میلله‌ت یا میلله‌ت بی به حکومت که‌موزور خزمایه‌تی نیه له‌گه‌ل راگه‌یاندنی نه‌زه‌ریه‌که، چونکه نه‌زه‌ریه‌ ده‌لی «سلطه» نامټنی و میلله‌ت بی «سلطه» خو به‌ریوه ده‌با. نه‌مانی «سلطه» ش وه‌ک بدیهیه‌ی له‌و ناو نه‌زه‌ریه‌که‌دا چونکه که‌گوتی له هه‌وه‌له‌وه «سلطه - حکومت» بو تاکه مه‌به‌سی چه‌وساندنه‌وه‌ی چینی خواره‌وه په‌یدا بوه دیاره نابی «سلطه» بمټنی که «چین» نه‌ما یاخود چه‌وساندنه‌وه نه‌ما.

من لیڤه‌دا عه‌یب ناگرم له‌ داهینه‌ری نه‌زه‌رییه‌ چونکه‌ ئه‌و به‌ پنی تیگه‌یشتنی خوی و چاوه‌نۆر کردنی له‌ ره‌وتی میژوو به‌سه‌ر رېبازی خه‌باتی چینه‌یه‌تییدا چی به‌ راست زانیوه‌ ئه‌وه‌ی به‌ ئیمه‌ گوتوه‌، ره‌نگ بوو ئه‌گه‌ر بۆ خوی ژیا‌با به‌ چاوی خوی ده‌یدیت واقع‌ شتیکی جودایه‌ له‌ رواله‌تی فه‌رمانی نه‌زه‌رییه‌، وازی له‌ نه‌زه‌رییه‌ که‌ به‌یتنا‌با بۆ واقع‌. گله‌یی بکری له‌و که‌سانه‌ ده‌کری که‌وا بیروباوه‌ریکی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ناوی «علمانی» و «مادی» له‌خۆ ناوه‌ ده‌یکه‌نه‌وه‌ دینیکی نوێ که‌ نابێ هه‌له‌ی تیدا بێ.

نه‌زه‌رییه‌کانی مادی به‌ر له‌ هه‌موو شتیکی جلی «تقدیس»یان له‌به‌ر عه‌قیده‌کانی لیڤه‌ به‌ پێشه‌وه‌ دارنی و به‌ خه‌لقیان گوت ئه‌و بیروباوه‌رانه‌ی به‌ زاده‌ی ئاسمان و فریشته‌ و بی په‌له‌ و گه‌رد داده‌نران له‌ چلکنترین سه‌رچاوه‌ی مادییه‌وه‌ هه‌ڵستاون، به‌ دوا ئه‌و گوتیه‌دا چه‌کوچیشیان دا ده‌ست خه‌لق که‌ ورد و خاشیان بکه‌ن. ده‌وجا که‌ حال وایی بۆ ده‌بی مروّفیکی «علمانی - مادی» له‌ عاست بیروباوه‌ری «علمانی - مادی» دا سه‌رله‌نوێ بیته‌وه‌ سوّفی و ده‌رویش و له‌ نووکه‌وه‌ ئه‌فسانه‌ییکی ده‌سکردی «مادی» بکا به‌ خه‌رمانه‌ی تقدیس له‌ ده‌وری باوه‌ر و نیگا و تصویریکی که‌ خوی له‌ دژی غه‌یب و تقدیسه‌؟

ئهم «تناقض»ه‌ فکریه‌ی «داخلي - ناوه‌کی» بۆ بکری به‌ کۆله‌گه‌ی فه‌لسه‌فه‌؟ تاوانبار کردنی ره‌خنه‌ گرتن له‌ فه‌لسه‌فه‌ییکی که‌ خوی له‌ بنه‌ره‌تا ره‌خنه‌ گرته‌ له‌ هه‌رچی باوه‌ریکی غه‌یری خۆیه‌تی، راست وه‌ک ئه‌وه‌یه‌ کابراییک بلی من مروّفیکی زۆر به‌ره‌حمم هه‌رچی پێم باوه‌ر نه‌کا له‌ گه‌رده‌نی ده‌ده‌م! فه‌لسه‌فه‌ی مادی که‌ به‌وه‌ بنازی خه‌لقی ره‌ساندوه‌ له‌ ئه‌فسانه‌ی «تقدیس و پاکسروشتی» نابێ په‌یره‌وه‌کانی بین پیمان بلی «فه‌رموون کرنوو به‌ن بۆ ئهم فه‌لسه‌فه‌ مقدس و پاکسروشته‌»! به‌لای منه‌وه‌ راستی له‌ هه‌موو نه‌زه‌رییه‌ و بیر و باوه‌ریکی مقدستره‌.

مافی نه‌ته‌وايه‌تیی هه‌ره‌ گرنگی میلیله‌تی کورد که‌ دامه‌زراندنی حکومه‌ته‌ له‌ سه‌رانه‌ری کوردستاندا، ئهم مافه‌ که‌ نه‌که‌وته‌ ده‌ستی میلیله‌تی کورده‌وه‌ سوچیکی ئاغا و مه‌لا و شیخ و زه‌ید و عه‌مری کوردی تیدا نه‌بوه‌، فه‌لاح و کریکار و که‌سه‌به‌ی کوردیش له‌وه‌دا گونا‌ه‌بار نین. به‌لای باوه‌ری منه‌وه‌ دامه‌زراندنی کیانیکی کورد له‌و زه‌رفه‌ میژووویه‌ که‌ کوردی تیدا ژیاوه‌ کاریک بوه‌ هینده‌ زه‌حمه‌ت وه‌ک «مستحیل»وا بوه‌. هیزی میلیله‌تی کورد به‌ هه‌موو مروّف و سروشت و ئابووری و

کۆمهلايه تى و سه قافه تى و گيانى نىشتمانپهروه ريه وه بخه لاييکه وه و هيزى به رهه لستى کردنىش له پيک هاتنى ئامانجى نه ته واييه تى کورد به هه موو بارىکه وه بخه لاييکى تره وه بيگومان هيزى به رهه لست گه ليک زياتر بوه له هى کورد. به رهه لستيه کهش هه ر تاکيک نيه. هه ليه ت ئه و ده و له تانه ي کورديان ژير ده ست کردوه به ر له هه موو به رهه لسته کان دپنه به رچاوى بينه ر، به لام به پيى باوه رى من له ماوه ي دوو روو دريژى چهنده زار ساله ي ميژوو، يه کهم به رهه لست زيده شپري بارى ئابوورى کورد بوه به و جوړه بوم باس کردى.

دوژمنانى کورد و داگير که رانى کوردستان ده هاتن و ده چوون، يه کيان ده فو تان يه کيکى ديه که ده هاته جي. له و سى ناوچه ي ده ورى کوردستاندا چهندين جار ده و له ت گوژاوان، هه ر جاره به هو ي بوونى ئابوورى ئه و تو وه حکومه ت به رپوه بيا، يا داگير که ره که حوکمرانى کردوه يا خود ميلله ته ژير دهسته که سه ره له نو ي ده سه لاتي گرته وه ده ست خو ي.

بوخته ي قسه ئه وه يه وه زعى له بارى ئه و سى دراوسيه ي کوردستان به دريژايى ميژوو بوه هو ي ئه وه به داييم حکومه تى تيدا بى. ئه گه ر هيزى لاوه کى (جانبى) حکومه تى يه ک له و پارچانه برووخيني به پيى داخوازى ئه و وه زعه له باره سه ره له نو ي ده سه لاتي حکومه ت دروست کردنه وه ي تيدا کو ده يته وه. سرنج له وه بگه ر ئه و داگير که رانه ي که ده هاتن و له بابل و ئه نادو ل و ئيران حکومه تيان دروست ده کرد جار يک له جاران کوردستانيان نه کرد به ناوچه ي حوکمرانى خو يان، بيگومان هه مان سه به بى ئابوورى که ناوم نا «له به ر رو يشتن - تزي ف - ي ئابوورى» داگير که ره که ي کوردستانيشى هينده ي نه هيز ده کرد نه توانى حکومه تى کى به ر ده وام به رپوه بيا.

سه يريکى يه مه ن بکه. کوردستان چهنده که و تو ته سه ر خه تى جموجو ل و هاتو چو ي ژيارى ميانى روژه لات و روژئاوا يه مه ن ئه وه نده لاته ريک و دوو ر له تاو ي ژيارى بوه، به و پييه ده بوا به دره نگه وه توانايى و شياو ي دامه ز راندنى حکومه تى هه بى، که چى به هو ي ئه وه وه به رو بووم و داها تى به شکلى «نزف اقتصادى» له به رى نه رو يشتوه و نه روژا وه و لا تى تره وه، له ناو خو يدا بوه به هو ي چالا کيى ئابوورى به ره و زياد بوون. له ئه نجامى کاردا خه رمانبوونى داها ته که ي ئابوورى له ناو خو ي، پيژى دانانى حکومه تى پى داوه، بوه به خاوه ن حکومه ت. به لاي منه وه ئه مه يه هو ي

بنجی له چاره نووسی یه مهن، عامیلی دیکه که هه بی، هه یشه، به دوا ئه ودا دین. یه مهن دوو لای ده ریا به و لاییکشی بیابانه، خاکه که یشی وه ک خاکی کورد به بیت و به ره که ته، ناوناوه بیگانه داگیری کردوه به لام زهر فی ئابووری یارمه تی داوه له هه موو داگیر که ریک رزگار بی.

وه ک یه مهن حه به شه و یۆنان و گه لی ولاتی تریش عه مباربوونی داها تی ئابووری تیاندا بو به هۆی یه که م له پیکه پینانی حکومه ته کانیا ن.

قه ناعه تی من ئه وه یه ئه گهر یه ک له و سێ ولاته دراوسی به هیزه ی کورد چۆل با، با بلیم یا ده ریا یا بیابان یا شاخوا ییه کی ئه و تو با دهستی نه دابا بو تیدا حه وانه وه ی حکومه تیکی گه و ره، کورد له ده میکه وه ده گه یشت به مافی نه ته وایه تی خۆی. من له و باوه ره دام، ده میکه له نیوان کوردا ئه وه نده هۆش و گۆش و خوینده واری و ههستی نه ته وایه تی هه یه ئه گهر لانی ئابووری یارمه تی حکومه تی دابا حکومه تی چه سپاو و دائیمی له سه رانسه ری کوردستاندا پیک بی نی. لانی ئابووری لی ده رکه، له هه موو روویکی دیکه ی لیاقه تی حکومه ت دانانه وه به راوردی کورد به کی له گه ل یه مهن و حه به شه کورد پیشکه و تووتر بوه. ئه و به گله ر و حوکمدارییه ی لیره و له و ی بو ماوه ی کورت کورت له کوردستاندا پهیدا بوون، بیگومان، له یه مهن ریکو پیکتر بوون.

من که یه مهن و حه به شه به نموونه دینمه وه ده مه و ی له واقعی جیهانی کۆن دوور نه که و مه وه ده نا ده توانم «ئه زتیک و ئینکا» ی ئه مریکای سه روو و خوارو و بکه م به نموونه، که له هه ر دواندا حکومه ت پیک ها تبوو سه دان سال بهر له دۆزینه وه ی ئه مه ریکا و په رینه وه ی ئه و رو و بییان بو ئه و ی. هه یج کامیک له ئه زتیک و ئینکا و Mayans که سێ گه لی هه ره پیشکه و توو ی جیهانی نو ی بوون، هه شتا نه یان ده زانی خویندن و نووسین چه. له لانی بیر کردنه وه ی فه لسه فیشه وه، که مه لاکانی کورد هه زار ساله به ده رسی ده لینه وه تیکرای دانیشه وانی ئه مه ریکا له گرو گالیکی مندالانه به و لاوه تیه ریان نه کرد بوو.

جاریکی دیکه ش نزیک که وینه وه له کوردستان و، ئه رمه نه کان به میسال بیتینه وه که و له زوینکه وه حکومه تیان بووه له ئه رمینیا. ئه و سا واته له میژوو یکی کۆندا، ده و ره نه درابوون به هیزی گه و ره، شاخه کانی قه فقاس شوره ییکی مه یله و بی

مه‌فه‌زی له پشټیانه‌وه دروست ک‌ردبوو، تا ڕاده‌ییکیش دوو ده‌ریای خه‌زه‌ر و ڕه‌ش چه‌پ و ڕاستیانی ئاسووده‌ ک‌ردبوو. خولاسه‌ ئه‌و مه‌رجانه‌ی که به‌ بیرى مندا دین بو‌ پیکه‌یتانی حکومه‌ت و له‌ کوردستان نه‌بوون، به‌نیه‌ت ئه‌رمه‌نه‌کانه‌وه‌ هه‌بوون. به‌ پێی باوه‌ری من ئه‌وان له‌ شوینی کوردان بان وه‌ک کورد بێ حکومه‌ت ده‌بوون، کوردیش له‌ جێی ئه‌رمه‌نه‌کان با وه‌ک ئه‌وان حکومه‌تی ده‌بوو. له‌ فه‌رزی جیاوازی هه‌با له‌ به‌ینی کورد و ئه‌رمه‌ن له‌ ڕووی تایه‌تیه‌کانی سه‌قافیه‌وه‌ و لیاقه‌تی ئه‌وان زیاتر بوو‌با له‌ کورد به‌هۆی ئه‌و تایه‌تیانه‌وه‌، دیسانه‌وه‌ حوکمی واقعی کوردستان خۆی فه‌رز ده‌کرد به‌سه‌ریاندا و فه‌رقه‌که‌ی سه‌قافی بێتایه‌خ ده‌کرد، یاخود په‌کی ده‌خست.

من له‌ لانی ئابووری مه‌به‌سم گوزه‌رانی نه‌مر و نه‌ژی «کوله‌مه‌رگ» نیه‌ به‌لکوو ئه‌و دارایی و سامانه‌یه‌ که حکومه‌ت و ده‌سه‌لات به‌خێو ده‌کا و له‌گوێره‌ی پینداوێستی وه‌زعی کوردستان که له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ ده‌وره‌ دراوه‌ به‌ هێزی گه‌وره‌ سپای به‌رگری پێک دێنێ، ده‌نا ته‌گه‌ر ئه‌و زاهیره‌یه‌ی «له‌به‌ر ڕوێشتن» (نزیف‌)ی ئابووری نه‌با که نه‌به‌یشتوه‌ سامانی گه‌وره‌ له‌ کوردستاندا کو‌بێته‌وه‌، خاکی کوردستان به‌ زه‌وی و ئاوی زۆریه‌وه‌ و هه‌مه‌چه‌شنه‌یی داهاته‌کانی سروشتی و ئاژه‌لییه‌وه‌ دانیه‌شتووی خۆی باش به‌خێو ده‌کا و ئه‌وه‌نده‌ش ئاماده‌یه‌ که‌وا له‌گه‌ل ڕه‌وتی به‌ره‌و پێشه‌وه‌ی کورد سه‌رچاوه‌ی تازه‌ی گوزه‌ران به‌ ده‌سته‌وه‌ بدا. به‌لام بێگومان گوزه‌رانی سالانه‌ی سه‌روبه‌ر نابێته‌ چاوه‌کی هێزیک حکومه‌تی پێ دامه‌زرێ که ئامانجیکه‌ گه‌لیک به‌ولای گوزه‌رانی عاده‌تییه‌وه‌.

ڕه‌نگه‌ مباله‌غه‌ نه‌بی له‌وه‌دا که ده‌لیم له‌ سه‌رانسه‌ری کوردستان بانکیک به‌ پاره‌ی کورد دانه‌مه‌زراوه‌ و پردیک له‌سه‌ر ئه‌رکی کورد به‌سه‌ر زی و ڕوباریکه‌وه‌ نه‌کراوه‌، پرۆژه‌ییکی گه‌وره‌ی کشتوکال و جو‌گه‌ لێدان له‌ کوردستاندا ڕینکه‌خراوه‌، له‌ چه‌ند جێگه‌ییکی مه‌یله‌و شار نه‌بی کارگه‌ و پێشه‌سازی بچوو‌کیش نه‌بوه‌ به‌ره‌می «محلی» به‌کار بێنێ.

خولاسه‌ سه‌رمایه‌ له‌ کورده‌وازیدا په‌یدا نه‌بوه‌ تا‌کوو ئاوی ژیا‌ری خۆی بێنی بو‌ ناو شیرازه‌ی کو‌مه‌لایه‌تی گه‌لی کورد و به‌پێی داخوازی سروشتی خۆی، کوردان به‌ یه‌کدی بیه‌ستیه‌وه‌ له‌ ڕێی په‌یوه‌ندی ئابووری گشتی یفره‌وانه‌وه‌ که زو‌ربه‌ی گه‌لی کورد تێیدا به‌شدار بن و له‌ ده‌وری بئالین و به‌ره‌م زیاد که‌ن. راستی‌کی مه‌علومه‌

بوونی بهرژه‌وهندی گشتی به تیپه‌رینی کات هه‌ستیکی تیکرایی دروست ده‌کا، هه‌ستیکی چاو‌کرایه‌وه و خاوه‌ن خواهشت و ئامانج، نه‌ک هه‌ستیکی عاتیفی پرووت که ئه‌گه‌ر بشکه‌وێته بزووته‌وه نازانی هه‌نگاو هه‌لێنی و ته‌قه‌لای خه‌لق ئاراسته‌ کا و به‌ره‌و هه‌ده‌فیک ته‌قه‌للاکه‌ لی خوړی.

گیروگرفتی گه‌وره‌ له‌ پینش مافی نه‌ته‌وایه‌تی کورد په‌یدا نه‌بوونی به‌رژه‌وهندی ئابووری گه‌وره‌ و گشتیی زوربه‌ی کورد به‌ر له‌ هه‌موو شتیکی دیکه‌ که بێته‌ به‌ره‌ه‌لست، به‌دوا ئه‌ودا بوونی هێزی زله‌ له‌ ده‌وری کوردا که به‌ره‌ه‌لستی کردوه‌ له‌ بیکه‌مینانی ده‌سه‌لاتیکی کوردی.

ئهم‌ بیر و باوه‌ره‌ی من ده‌فته‌ری چه‌ند هه‌زار ساله‌ی کورد ده‌خوێنته‌وه‌ نه‌ک هی ریکه‌وت و پرووداویکی تاک. حوکمداریکی کورد په‌یدا بوه‌ و راسته‌وخۆ له‌ لایه‌ن شاهه‌نشا‌ه و سولتانیکه‌وه‌ ته‌فروتونا کراوه‌. دیاره‌ هۆی کوتومی له‌ناوچونی حوکمداره‌ که ئه‌و شاهه‌نشا‌ه و سولتانه‌ بوه‌، به‌لام ئیمکانی له‌ناوبردنی حوکمداره‌ که ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ چاره‌نووسیکی کۆنتر و فره‌وانتر له‌و چه‌ند مانگ و ساله‌ی حوکمداره‌ که‌ی تێد راست بۆوه‌ و پرووخینرا.

وه‌زعی میژوویی «له‌به‌ر رۆیشتن- نزیف»ی ئابووری چه‌ند هه‌زار ساله‌ی کورد له‌ کۆنه‌وه‌ بریاری له‌ناوچوونی ئه‌و حوکمداره‌ی داوه‌. له‌ناو نه‌چوونی حوکمداره‌ که شتیکه‌ دژی بریاری واقع‌ یاخود میژوو. له‌م مه‌یدانه‌ زۆر کۆن و فره‌وان و قووله‌ی هه‌ل‌ژانی خویتی کورد (که‌ داهاته‌ که‌ی بی) بۆ ناو رسته‌ی خویتی دراوسیکانی، گوزارشانی بچووک و ته‌سک و مه‌حدودی رۆژانه‌ی ژیا‌نی کورد ده‌خلیکی یه‌ کجار که‌م و بی ته‌ئسیری هه‌بوه‌، یار هه‌ر نه‌بیوه‌. نه‌ خه‌باتی چینیایه‌تی و نه‌ په‌له‌ی ژیا‌ن و نه‌ ناکۆکی ناو چینه‌کان هیچیان چاره‌نووسی کوردیان مۆر نه‌کردوه‌. جگه‌ له‌و باری ئابووری یه‌ کجار تایبه‌تی که‌ له‌ناو کوردا هه‌بوه‌ هه‌رچی باریکی دیکه‌ی تیدا هه‌بوویی له‌ناو میله‌لله‌ تانی دراوسیی کوردیشدا هه‌بوه‌ که‌چی نه‌بۆته‌ به‌ره‌ه‌لست له‌ گه‌یشتیا‌ن به‌ په‌له‌ی دروست کردنی حوکمی قه‌ومی. هه‌لبه‌ت ئه‌گه‌ر کوردیش هه‌ر به‌ قه‌ده‌ر ئه‌وان دووچاری گیروگرفت و به‌ره‌ه‌لست بووبا له‌ ره‌وتی سیاسی به‌ره‌و دروست کردنی «کیان» ده‌بوا ئه‌ویش بگه‌یشتایه‌ ئه‌و ئه‌نجامه‌ که‌ ئه‌وان پینی گه‌یشتن. خۆ کورد سیحری لی نه‌کراوه‌ زی‌ده‌ له‌ میله‌لله‌ تان.

ئەوئەندەى دىيىتىم نووسەرىكى ماددى لە بارەى مەوزووعى سەر بە كوردەوہ نووسىيىتى ھەر لە رېيازە كلاسكىكە نەزەرىيەكانى ماددىيەوہ بۆ مەوزووع چوہ و ھانای بردۆتە بەر پلەى گۆران و ھۆى بەرھەم (وسيلة انتاج) و فيودال و بۆرجوازی. خەرىك بوہ لە پەنا و پەسپوان بەلگە بدۆزىتەوہ. واش بوہ بەلگەى دروست كردوہ، بۆ ئەوہ ميژووى كورد و كۆمەلایەتى كوردیش وەك ھى ھەموو جیھان راستى نەزەرىيەى ماددى ئىسپات بكەن. لەوہدا ھەر دەلىلى مەبەستى ئەسلى ئەوہىە كورد و ميژووى بكرىن بە خزمەتكارى نەزەرىيە نەك نەزەرىيە بىيتە خزمەتكارى كورد. لەو تەرەزە نووسىنانەدا زۆر جار ديومە، كە نەزەرىيە پىويستى بوو، قوربانى بى سووچ و تاوان لە ئەرەز دراوہ بۆ سەپاندنى راستى و دروستىيەى فەلسەفەى نووسەرەكە ئىتر بەپىنى داخوازی ئەو سەپاندنە تاقمىك لە چىنى تاوانبار بەلاى نووسەرەوہ ريسوا كراون و ئابروويان بوہ بە رەنگى ئەو نەقشە جوانە كە پروالەتى فەلسەفەى پى ئارايشت داوہ. وا بوہ نووسەرى ئەوتۆيى، لە ترسى برىندار كردنى ھەستى قەومى خەلق، قەلەمەكەى ھەلەنگاوتوہ لە قارەمانىكى قەومى كە دەرەبەگىك ياخود پياويكى ئايىنى بوہ، بەلام دە جارەن تۆلەى ئەوئەندە ھەلەنگاوتەنى ساندۆتەوہ لە فيودالى و پارەدار و خاوەن ناو و شوۆرەت كە بە پى باوہرى خۆى دەپى «خائىن» بن لەبەر «انتماى طبقى»يان با لە واقعيدا خائىنىش نەبن. ھەر بەو رېيازە كلاسكىكانەدا تحليلى ميژووى كوردىشى كوردوہ ويستوہتى ژيانى «عقلى»ى كورد بكاتەوہ بە ئاوتنە بۆ ژيانى ئابوورى و كۆمەلایەتى و سياسى كورد، ئىتر لە بەيتىك تيشكى دەرەبەگى و لە گۆرانىك خەباتى چىنايەتى و لە مەتەلىك زرينگەى دراوت بۆ بخاتە سەر كاغەز و پىت بلى ئەمەتە بەلگەى راستى و دروستىيەى فەلسەفەكەم كەوا دلۆپ دلۆپ لە واقعەوہ دەرژىتە ناويەوہ.

باوہرم نىە ھىچ فەلسەفەيىكى ناودار و ناسراو بۆ خۆى ھىندە تەسك بى كە بەم جوۆرە ئحتىياج بى بە تەسك كردنەوہ و ويكەيتانەوہى ميژوو. بەشى زۆرى وەتەنگ ھاتنى فەلسەفە لە تەعليلى واقع و رووداو گوناھى تەنگى نىگای بىرەوہكانىيەتى. ھەندى جار كورتىينى نووسەر لە گىرەئەوہى رووداو بۆ سەرچاوەى «چىنايەتى» وا رادەگەيەنى سەرانسەرى ئادەمزاد يەك ھۆزە، ھەندىكى خويتمژ - كە تىكرپايان دۆست و شەرىكى يەكدىن لەو خوين مشتەندا - ھەندىكىشيان خوين مژراو - كە ئەوانىش ھەموويان دۆست و ھاوشەورى يەكدىن. ئىتر خەرىك دەپى لەو كولانەى

وهك كونيدهرزيبهوه قافله و قهتارى ميژوو تيپهر بكا له هامورايبهوه بو سهردهمى لومومبا. هز ناكم ناوى كهس بينم ئهوهى دهيلم له زور نووسيندا دهيوخويتتهوه.

ههر ئهم نيگايه تهسكه كه دهكرى به دووربين بو سهر كردنى ميژوو، سهرى روظانى ئيستاكهشى پى دهكرى و مورى پهسهندى و ناپهسندى پى لى دهرى له رووداو و ئهشخاس و بزوتنهوه و ريكرراوى سياسى و ههلوهست و گوتار و كردار... من دهخليكم نيه بهسهر كارى ئهم تهرزى نيگايه تهسك و تروسكهدا له روظگارى ئيستاكهمان، بويه ناچمه سهر چينه كردن لهو قسه و نووسين و ههلوهستانه كه له نيگاي وها تهسكهوه ههلهقهولن. من لهگه رابردوو خهريكم بايى ئهوهى كه پهيوهندى ههبي به شريتهى ئهولاباسانهوه كه به مهوزووعى حاجى قادرهوه ههلهستن. ههر ئهوهنده دهيلم وهك بديهيه كه نيگا و نورينيك له ميژوو رابردوو بنگيان نهگا دياره له ئيستاكهى زيندوو و بزور پتر بهسههوه دهچى. قهساينيك نهتوانى كهلهشى مهري سهربراو پهلهل بكا بو چيست لينانينكى ريكرپينك، ههلهت ناتوانى مامزىك پهلهل كا كهوا له ههرا كردندايه.

بيروراينيك كه ليتهدا خويتدتهوه له بارهى ويكچوونى دوولانى «عقلى و ماددى» ژيانى كورد، له زيمينى ئهويشدا مهوزووعهكانى سهربه بارى كومهلايهتى و روشنيرى كوڤى، ههمويان و تيكرايان ئهوهنده يان و قوولن چهندين ديراسهى دريژ و سهربهخويان دهوى. ههنديك له و ديراسانه نووسهريك پينان ناويرى تهگهر خوى بو توژينهوهيان تهرخان نهكا. ههنديكيشيان جتيان نايتتهوه له ژير ناونيشانى لابس، لهو روهوه دهبي ئهوانيش بكرين به ديراسهى سهربهخو.

رهنگه ئهوهندهى منيش نووسيم، كه كهميش بو، پتي بگوترى لادان له باسى بنجى، بهلام به پتي باوهري خوّم لهوهنده كهمتر بايى پهيدا كردنى چ قهناعهتيكى نهدهكرد، زور بى يا كهّم. خو ئهوهى راستى بى قهناعهت هيتان به بيروباوهري ئهوهنده دوور له بيروباوهري پهرهسهندوو، تهماينكى هيند گهورهيه به نووسين ههر نايتته دهست. گورانى بيروباوهري پهرهسهندوو لهسهر واقيعى رهق و به ئازار نهبي نابى. كهواته نووسينه كهّم كهميش بى، زهرهري نهبهخشيوه لهو روهوه كه تهگهر زوريش با سوودى كهّم دهبو، يا ههر نهدهبوو له عاست قهناعهتى پهرهسهندوو.

پوختهی قسه ئه مهیه

- (1) زانستی کورد له رابردوودا یه کجار دهوله مه ندر بوه له ئابووری کورد.
 - (2) شاری کۆیی له جیگایه هه ره پیشکه وتوه کانی کوردستان بوه، چ له رووی زانسته وه بی چ له رووی ئابوورییه وه. ئه م پیشکه وتنه شی شوینی دیاری خۆی ههیه له پله ی گۆرانی ناوچه ی سه ره به کۆیی و له په یدا بوونی بیرى ئازاد تیندا.
 - (3) باری ماددی یارمه تی کوردی نه داوه دهنه له هه موو روپی که وه کورد لێی ده وه شایه وه بگا به مافی نه ته وایه تی خۆی وه ک ئه و میلله تانه ی درواسیی که به مافیان گه ییون.
- به لام ده بی ئه وه له بیر نه که ین چی لێره به پیشه وه گوتم خویندنه وه ی میژوو و رابردووی کورده. ئیستا که و دوا رۆژی کورد له زه رفیکی یه کجار جیاواز ده ژێ له چاو زه رفی کۆنی. لاتهریکی و بی په یوه ندی و نه بوونی تیکه لێکی ئابووری به هیز له میانى ئه مسه ره وه سهری کوردستان که له میژووی کۆندا ئه و ده وه زله ی بوه هه مووی کر ده بیته وه له بهر تاوی رادیوی ترانزیستۆر و رۆژنامه و چاپه مه نی و فرۆک و ده مه ته قه ی میلله ته یه کگرتوه کانی (له راستیدا یه کنه گرتوه کان) و سه دان هۆی به یه که وه به ستنه وه ی سه رانه سهری جیهان نه ک هه ر کوردستان. بۆمباییکی ئاتۆم له ده ریای «هیمن» Pacific ده ته قی، له هه موو شاخ و دۆل و سه حرای دووره ده سته ئه رزدا ده نگ ده داته وه. وا ده بی ئافره تی هه فتا سالی لیت ده پرسى ئه ری به ینی ئه مریکا و چینى میلی چی لێهاته وه! گه ز و گرێی تازه داها توه که زه رفی ماددی سه رده می نوی پی ده پیۆری، هه ر به جارێ حیسابی کلاسیکی تیک داوه و کردوه تی به کۆنینه ییکی موزه خانه.
- مومکینه ئیمرو یه ک دوو چاله نه وت له جیگه ی مناسبا حکومه تیک دروست که ن. خو رووناک کردنه وه به چرای دویتی کۆنه په رستی بی فرۆفیله. چه رخی تازه به ته وای نوییه.

لیره دا کۆتایی بهشی یه کهم هات.

ئهمه دوهم جاره لهم نووسینه دا دژی خواهشتی خۆم ده بزومه وه. جاری یه کهم ئه وه بوو نووسینه که له گوتاره وه بوو به کتیب و کهلینی بيماره یی و بیده رفه تی و بیسه رچاوه یی خۆی به دیار خست به و جۆره که له شویتنی تایبه تی خۆیدا باسم کرد.

جاری دوهم ئه وه یه که کتیبه که به ناچاری کرایه چهند به شیک. ههر چهند سه رپاکی به شی دوهمیش ئیستا ئاماده یه بۆ چاپ کردن، به هۆی ئه وه وه ئیمکان نیه هه موو نووسینه که له گه ل به رپا کردنی په یکه ره که ی حاجی به چاپ رابگا، له کۆره وه بریار درا، خۆیشم بریاره کهم په سهند کرد، که وا ئه وه هینده به سه رهاته ی حاجی که ده که ویتته پینش گه شتی خویتندنی له باله کایه تی و کوردستانی ئیران بیهته به شی یه کهم.

له دلدا حه زم به وه ده کرد هه موو ژیا نی حاجی به ر له راگو یستنی بۆ ئه سته مبول بیهته یه ک کتیبی سه ره انسهری بی چرانه وه، چونکه وه ک دیاره تیکرای ئه و ژیا نه ی ده بیهته قوناغیکی سه ره به خۆ که رابگری له به رانه ر قوناغیکی سه ره به خۆی وه ک ژیا نی ئه سته مبولی. به لام که چار نه ما و نووسینه که له یه کدی چراره وه جیی خۆیه تی ژیا نی به ر له سه فه ری بۆ ئه سته مبولی، ئه ویش بکری به دوو قوناغی گرده بر. یه کیکیان پینش گه شته که ی خویتندنی، ئه وی تریشیا ن له و گه شته وه تا رۆیشتنی له کۆیی به ره و تورکیا.

نووسینی به شی یه کهم و دوهم له نیسانی 1972 هه گه لاله کرا وه که میکی کۆتاییه که ی به شی دوهم نه بی هه مووی پاکنووسیش کرا وه. له به شی دوهمدا کۆمه لیک باسی نوئ ده خویتیتته وه که تا ئیستا که س له سه ری نه نووسیون. بۆ خۆم جاره ها به قسه لیان دواوم، واش بو هه ندیکم له و قسانه بۆ ها تۆته وه له م و له و بی ئه وه بگوتری که به ئه سل له خۆم بیسترابن. له مه دا وه ته نگ ناییم و په رۆشیشم نیه قسه ی من خاوه نی تری بۆ په یدا بی، له م روون کردنه وه یه دا ههر هینده م به سه به خویتنه ری کورد رابگه یه نم که ئه گه ر له و ماوه یه تا به شی دوهمی نووسینه کهم ده رده چی چی ئه و تۆی له نووسینی خه لقی بکه ویتته به رچاو که له و به شه ی دوهمه دا سه ره له نوئ بیخوینیتته وه وه نیه من له خه لقم وه رگری، به پینچه وانه ره نگه قسه ی من

به گویی خەلق کەوتبێ یا خود به لانی کەمەوه ئەو کەسەش وەک من له لای
خۆیهوه گەشتبێته هەمان باوه.

به نموونه دەلێم له بەشی دوهمدا رایەکی نوێ دەردهبرم له بارەى پەیداوونی نالی و
سالم و کوردی له سەرەتاکانی سەدهی نۆزدەم و لەو رایەدا دەوری شۆرشى فرەنسە
و عەبدولرەحمان پاشای بابان، به بەلگەى میژووێ و نووسرایەوهوه، ڕوون
دەکەمەوه. جا ئەگەر له ئیستاهه تا ئەوسا کەسى تر له نووسەرانى کورد رایەکی
ئەوتوێ دەربری نووسینەکەى من لەوى وەرنگرتوه. لەنێوان برادران شایەدم
زۆره کەوا من دەمیکه گەییوم بهو باوهرەى وا ئیستا ئیشارەتم بۆى کرد، لای دێان
کەسیش به دوورودریژی لێى دواوم، جا ئەگەر یەکیک لەوان بۆ خۆى ساغ کاتەوه
به پیش دەستى کردن له نووسینى، هەر هینده بۆ من دەمینیتەوه پاکانهى ئەوه
بکەم من لەوهم نەدزیوه. وەک ئەم رایەش گەلیکی تری نوێ لهو بەشەدا دیتە
ناوهوه. خۆ ئەوهى راستى بێ من له سەرپاکی نووسینەکەم باسى شتیکم نەکردوه
کەس باسى کردبێ، له ڕیپاز و دەرپوونەى ئەوتۆوه بۆ پەرستگەى حاجى قادر
رۆییوم شوین پێى لێره به پیشەوهى تیدا نەبێ. زاتەن کالای وهها نوێ نەبێ لایق به
خوێنەرى کورد نابینم. چى نووسیومه نوێیه، جا ئەگەر راست ئەگەر هەله.

بەشى سێیهەم جارێ هەر تارمایی پەیکەرەکەى له مێشکەدا دەجمێ. کەمیکى
یەكجار کەم نەبێ، کە رەنگه راست بێ پێى بگوترێ چش، له سەرگوزەشتى رۆژانى
حاجى له تورکیادا لێم مەعلوم نیه. کە بمەوێ له گەل ئەو هەموو بێ مەلۇوماتیهەدا
له بارەى حاجى ئەوسا بنووسم، دەبێ بکەومه سەر لێک کردنەوهى «معمى» ی
خزمايه تیبى شیعەرەکانى له گەل ڕووداوى ئەوتۆ لێى بوەشیتەوه شیعری وهها بهرهم
بیتن. واتە دەبێ شیعریکی حاجى بگرمة دەست و بگەرێم به دوا ڕووداوى ئەوتۆ کە
له سەردهمى حاجى قادردا قەوماى و بشى بپیتە دایکی شیعری وهها.

تۆ سەیری چەند بێ مەلۇوماتین دەربارەى ئەو ڕووپەرەى ژيانى حاجى له تورکیادا،
تەنانهت نازانین پەيوەندییه کەى له گەل بهدرخانیندا چۆن بوە، له گەل کامیان بوە،
ههواراز و نشیوی ئەوان چ تەئسیریکی دەکرد له گوزەران و ژيانى حاجى... لێرهدا
دەبێ ئەوه بلێم چى نووسیومه دەربارەى «یەزدان - عزالدین شیر» کە گۆیا
مەبەسى حاجى ئەو بووبێ لهو یەك دوو بەیتەى به تعبیریکی تونیکلەدار وشەى
«شیر» یان تیدایه، دەمەتەقیکی باش هەلدهگرێ له زۆر ڕوهوه کە ئیره جێى لى

دوانیان نیه، هه‌لبه‌ت له به‌شی سییه‌مدا هه‌ول ده‌دم پرسپاری ئهم یه‌ک دوو به‌یته یه‌کلا بکه‌م.

که‌واته لیبوونه‌وه له نووسینی به‌شی سییه‌م کاتیکی یه‌کجار دوورودریژی ده‌وی له‌وه‌ی به‌شه‌که‌ی پیشوتر خایاندی.

بیگومان ته‌واو کردنی باسی حاجی قادر هه‌ر به‌گیرانه‌وه‌ی سه‌رگوزه‌شت و روون کردنه‌وه‌ی گوشه‌تاریکه‌کانی ژیا‌نی نای، به‌دوا ئه‌و ئه‌رکه‌دا ئه‌رکی شه‌رحدانی دیوانه‌که‌ی دی‌که‌کاکلی فه‌لسه‌فه و بیروباوه‌ری له‌ویدا‌یه. من که‌شه‌رحی دیوانه‌که‌و و واتا و را‌گه‌یاندنی شیعه‌کانیم خسته‌دوای هه‌موو کاریکه‌وه‌له‌و ڕه‌وه‌بوو که‌دیوانه‌که‌ی له‌به‌ر ده‌ستاندا‌یه و هه‌ل نای، خه‌لقیش له‌زۆر واتا‌کانی شه‌ره‌زا بوون، چی ئیستا پێویسته‌بگوتری ئه‌وه‌یه که‌کس نایزانی یاخود بۆی نه‌چوه. مه‌ته‌ل ده‌لی «به‌پێیان بگرن بی‌پی‌هی خۆنه».

چ‌مه‌علوماتیکی و بیر و باوه‌ریکی تایبه‌تی له‌که‌س نه‌بیستراو یاخود گوشه‌نیگاییکی تازه‌داهاتوو بۆ نر‌خاندن و سه‌نگاندنی ده‌لاله‌تی ڕووداو هه‌بی ئه‌وه‌یه «به‌پی» و ڕه‌نگه‌که‌زوو نه‌خه‌ریته‌به‌ر چاوانه‌وه‌له‌ده‌ست بجی. هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر ئه‌وه‌که‌مومکینه‌خاوه‌نه‌که‌ی بمری به‌ر له‌تۆمار کردنی... مردنیش شه‌رمی له‌که‌س نه‌کردوه. جگه‌له‌مردن هۆی به‌ره‌هه‌لست و ته‌گه‌ر له‌پیش نووسین زۆرن وه‌ک ئه‌وه‌ی بیروباوه‌ر له‌وانه‌ن که‌تۆمار نه‌کرین له‌بیر بچنه‌وه. یاخود که‌کاتی له‌باری تۆمار کردنیان به‌سه‌رچوو جاریکی تر هه‌ل ده‌ست ناکه‌وێته‌وه. وا ده‌بی له‌بیریش نه‌چونه‌ته‌وه و هه‌لیشیان له‌ده‌ست نه‌چوه که‌چی خاوه‌نیان هیزی نووسینی که‌م بۆته‌وه... هتا‌د.

به‌دوا شه‌رحدانی دیوانه‌که‌ی، په‌راویزه‌کانی حاجیش به‌ده‌وری ڕووپه‌ره‌کانی کتییی «سیوطی» داخوازی خه‌ریکبوونیکی گه‌وره‌ده‌کا. به‌راستی ئهم په‌راویزه‌ (حاشیه) گه‌نجیکن له‌حاجیه‌وه به‌جی‌ماون ژوورووی هه‌موو نر‌خیکی.

بر‌وا ده‌که‌م وا ده‌بی له‌و حاشیانه‌تووشی هی وا بی‌ت زیاتر له‌شیعه‌کانی به‌حاجیت بناسینی و له‌و ڕه‌وه‌که‌شاعیر له‌کاتی شیعر داناندا ئارایشتدانی خۆی له‌بیر ناچی، واته‌شه‌خسیه‌تی و دل و ده‌روونی ده‌که‌وێته‌ئوده‌یو په‌رده‌ی ئارایشته‌وه، به‌لام فه‌قیه‌ک که‌حاشیه‌ده‌نووسی یاخود حاشیه‌داده‌نی ئاگای له‌و لایه‌نه‌ی خۆ

رازاندهوه نامیتنی به و پییه حاشیه که ی گهلینک ساده تر و له خوی نزدیکتر دهبی تا
شیعره که ی... خو هه ر نه بی حاشیه کان به خه تی حاجی نووسراونه وه، خه تیش
رابه ریکه بو ناو دهروون.

پوخته ی گوتار ئه مه یه تیکر ای نووسین له باره ی حاجیه وه، که به تیر و پری بکری،
کاریکی ئینسایکلۆپیدییه. ئه وه هینده ی من تا ئیستا نووسیومه شتیکی سه ره تاییه،
جاری با بکری به دیاریکی هه ژارانه بو یادگاریکی ده لئه مه ند.

«...»

سپاس

کارینکی کهمم کردوه و زۆری تیدا قهزدار بووم بهو چاکه‌ی دۆست و دلسۆزان بۆیان کردووم:

جاری له پێشهوه ده‌بی ئه‌وه بلیم ئه‌گه‌ر ئه‌رکی ده‌یان سالی بیوچانی خوشکم «یا نه‌جیه» نه‌با به‌شی هه‌ره‌ گرنگی که‌له‌پۆری کۆچکردوان که‌ لای ئیمه‌ ماوه‌ هه‌مووی ده‌فوتا. ساغ کردنه‌وه‌ی گه‌لیک حاشیه‌ و نووسینی وردیش که‌ خه‌به‌ری میژووپی وه‌یا ده‌لاله‌تی بی گرتی لی وه‌رگیراوه‌ کرده‌وه‌ی بیهاوبه‌شی خۆیه‌تی. به‌داخه‌وه‌ به‌ره‌می هه‌ره‌ زۆری کردووکۆشی بیست سالی دوا‌ی مه‌رگی باوکم له‌ که‌ینه‌بینی هاوینی 1963 دا بوو به‌ خۆراکی ئاگر، وه‌ک کوردستانی ئه‌وسا، ئه‌وه‌ی سووتا به‌نیسه‌ت ئه‌وه‌ی ماوه‌ وه‌ک رووبار و جوگه‌له‌ وایه‌، له‌ ژووورووی نر‌خاندنه‌وه‌یه‌، که‌لینیشی به‌ هیچ شتیک پر‌ نابیته‌وه‌.

جگه‌ له‌ یا نه‌جیه، له‌ خزمانی خۆم، کاک مه‌جید و حه‌مه‌ عه‌لی ئامۆزام چی له‌ ده‌ستیان هاتوه‌ بۆیان کردووم له‌ وه‌ده‌ست هێنانی وه‌رامی ئه‌و پر‌سیارانیه‌ی هاتوونه‌ به‌ نووسینه‌که‌م. له‌وه‌دا ته‌واویکیش ئه‌رک و زه‌حمه‌تی هه‌مه‌چه‌شنه‌یان کێشاوه‌.

مه‌لا قادری کانی ده‌ربه‌ندی، که‌ دۆستی خۆم و فه‌قیی باوکمه‌، گه‌لیک له‌ پینووستی دۆستایه‌تی زیاتری بۆ کردووم. په‌رۆشیکێ برایانه‌ی بیگه‌رد وای کردوه‌ هه‌نده‌م بۆ ماندوو بی... هه‌ر ئه‌و بوو نامیلکه‌ی مه‌لا عه‌بدولر‌حمانی بۆ وه‌رگرتم له‌ مه‌لا ئه‌نوه‌ر و دره‌ختی خانه‌واده‌ی حاجی قادری خسته‌ جغزی ئیمکانه‌وه‌. جاریکی دیکه‌ش چاکه‌ی خۆی گه‌یاند هه‌و دیو سنووری برایه‌تییه‌وه‌ به‌وه‌دا که‌ دوا‌ی چه‌ند جاریک سه‌فه‌ر و هاتوچۆ بۆ با‌له‌کاتی کتیب و ده‌ستنووسی نایابی مه‌لا «ئینو ئاده‌م» ی بۆم وه‌رگرت له‌ «مه‌لا وه‌یسی»، که‌ نه‌وه‌ی «ئینو ئاده‌م»ه‌. به‌و کتیبه‌ش ئه‌سلی نووسینه‌که‌می ده‌وله‌مه‌ند کرد ده‌رباره‌ی رووپه‌ریکی گرنگ له‌ ژیا‌نی حاجی قادر که‌ په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ به‌ مه‌لا‌ی ئینو ئاده‌مه‌وه‌. ئه‌م ماجه‌رایه‌ له‌ به‌شی دوه‌مدا دیته‌ به‌ر‌چاوان.

مه‌لا عه‌لی حاجی توفیق و مامۆستا جه‌لال حه‌مه‌د و شیخ جه‌مالی سه‌ید ئه‌حمه‌د و مامۆستا حه‌مه‌ده‌مین مه‌عروف و یه‌کیک له‌ بنه‌ماله‌ی شیخ ره‌حیم، که‌ نامه‌که‌ی ون

بوو و ناوه كهيشى له گهڵ نامه كهى لىم په نهانه، به پى توانايان وردده خه به ريكي كه لايان هه بوو به نامه بويان ناردم.

خوالخوشبووى ماموستا «صابر اسماعيل» چارايىكي بو ئه م نووسينه هه لكر دوو به وهدا كه خووى يه ك له شايه ده كانى قسه ي مه لا شىخ كه ريم بوو له هه بوونى دوو شاعير به ناوى حاجى قادر، هه ر خووشى راگه يه نى چوارينه يىكى «كه يفى جوانرؤيى» بوو، به مونسه به ي جىگه ي له به شى دوه مدا ده بخوئىته وه... ره وانى شاد بى.

خيره ومه ندانى تريش كه هه بن و يارمه تيان دابم ده بى ببورن كه وا ليره دا ناويان نه هاتوته ناوه وه به هوى بيرچوونه وه، نه ك هوىه كى تر.

له براگه لى سه ربه «كوورى زانيارى كورد» يشه وه سياسى ماموستا هه زار و دكتور كه مال مه زه هه رم به سه ر شانده وه يه كه هه ر يه كه يان له لاي خووى و مه يدانى تايبه تى ده سه لاته وه بو وه رامى هه موو پرسيارى كم و هه لگرتنى ئه ركى هه ر خواهشتىكى كرديتم له خوم ئاماده تر بوون.

«...»

حاجى قادرى كۆيى

بەرگى دۈەم، «كۆرى زانىيارى كورد»، بەغدا 1974

دياريى سەرەتاكانى راپەرىنى كوردە بۆ دوارۋۇڭكى ئازاد

پیشه کی و پروون کردنه وه

ههروهک له پیشه کییه که ی بهشی یه که می ئەم نووسینه دا پروون کرایه وه، له سه ره تاوه ته مای دانانی کتیب نه بوو. له هیچ روئیکه وه له خۆم رانه دیت ئهرکی کتیب دانان بخه مه ئەستۆی خۆمه وه به تایبه تی له باره ی یه کیکی وهک حاجی قادر که پایه ی حورمه تی بیهاوتای له مهیدانی کوردایه تیدا داوای تهواوی و بی که موکه سری ده کا له و که سه بیهوئ ئەوهنده بهرز بیته وه چهشمه ندازی به سه ر ئاسۆی هه ره به رزی ژبانی ئەو مرقفه دا بشکی. تهواوی و بی که موکه سریش مه رجی یه ک دوو بابته نیه له کاری هه مه چهشنه و پنداویستی نووسیندا:

- کاتی به رفه وان،
- زه رفی له بار،
- که ره سه تی تیر و پر،
- ده رفه تی توژینه وه له و جیگا و سه رچاوانه ی په یوه ندیان به نووسینه که وه هه یه،
- ئیمکانی گه یشتن به و که سانه ی شتیک ده زانن له باره ی مه وزووعه وه،
- ئاو و هه وا (مناخ) ی سازگار بو ده برینی بیرى سه ره به رامیاری و رۆشنیبری و ئابووری و باوه پر... هه وه ئەمجا
- ده سه لاتى ئەدهی و زانستی و هیزی خامه ی نووسه ر.

که بهتوئ، ده توانی مه رجی تریش بخه یته سه ر ئەم مه رجانە که وا تیکرایان نووسین ده وله مه ند ده که ن و نووسه ر ده گه یه نن به پله ی دلنایى و ئەو مافه ی بی ده دهن له خۆی و له نووسینه که ی رازی بیت.

ههروهک درێژه کیشانه وه ی نووسینه که م له گوتاره وه بو بارستی کتیب عه بی نه بوونی ئەو مه رجانە ی ده رخست، دابه شبوونیشی بو چه ند جزمیک، له لاوه عه بیکی تازه ی چاوه روان نه کراوی خسته ناو بهشی یه که مه وه: له بهشی یه که مدا چه ند جاران به لێنم داوه که ئەم گوته یه و فلانه رایه م دواتر پروون بکه مه وه به و ته مایه که هه موو نووسینه که به جارێک له چاپ ده رده چیت. که چی بهشی یه که م به سه ر چوو بهر له وه بگه مه ئەو شویتانه که به لێنه کانی تیدا به جی ده هیتران، بۆیه به ناچاری شی کردنه وه ی چه ند باسیکی بهشی یه که م که وته به شه کانی تروه.

پېوېستم نه دیت لیسته ییک ئاماده بکهم دهست نیشانی ئهم باسانه بکا و جینگای
روون کردنه وه یان له به شه کانی تر دا دیار بخا: نهختیک چاوبووشی له خوینته ره وه ئه و
که لینه م بو پر ده کاته وه.. لیږدا بو مه به سی روون کردنه وه ته نها ئیشاره بو یه ک
دوانیک له و به لینه ده که م:

له لاپه ره ی 175 ی به شی یه که مدا به لینی توژینه وه ی هو ی دابرانی ئه ده بی ئه ده بی
کورد له ژیا نی روژانه ی گهل دیته بهر چاو.

له لاپه ره 309 ی هه مان به شی یه که م گوتوومه له جینگای مناسبدا له سهر
مه ده که ی حاجی قادر بو ئه مین ئاغا ده دویم.

که چی ئهم دوو به لینه و گهلکی تریش له به شی یه که مدا بی سهر و سوڤاغ مانه وه
لیږه به دواوه پی به پی و جی به جی وه ک قهرزی نه خوراو ده یان ده مه وه، داوا ی
عوز پره زیریش له خوینته ری خو شه ویست دوو باره ده که مه وه.

له وانه یه خوینته ر لیم بیرسی، هه قیشیه تی، و بلئ تو که هینده به شکایه تی له دهست
بیماره یی و بیدره فه تی و بیکه رهسته یی و بی هه موو شتیک چو ن ملت نایه بهر ئهم
نووسینه پر گریوگاله و بهم جو ره نه فهس دريژانه به چوار لایدا دیت و ده چیت و
هه ر جاره ش هه نگاوتی تیدا فره وانتر ده که یت؟

ده مه وئ خوینته ر لیم به سلمینی چی ده لیم له باره ی بیدره فه تی و بی هه موو
شتیک... راستی بیفیله. له وه گه ری که نه متوانیوه، ره نگه هه ر نه شتوانم، له
کوردستانی ئیران و له تورکیا و ئهسته مبولدا چ توژینه وه ییک بکهم، یا به گه شت و
گه ران تیاندان چی ماوه له خه بهر و ئه سه ری حاجی، بهینمه بهر دهست: بو م نه لوا
له باله که تی هیچی نو ی له ئه حوالی حاجی بخه مه سهر ئه و که متاکورته ی خه به راتی
ژیان و خویندن له و مه لبه نده دا. له وه زیاتر که له و تحقیقاته دا هه ندی خه بهر و
چه ندو چونی زانایی و شه خسیه تی مه لای «ئینو ئادم» م بو روون بو وه و به ودا
یه کیک له سه رچا وه کانی پی گه یشتی حاجی قادر له جاران زیاتر که و ته بهر
تیشکی ناسراوی، هه رچی زانینیک هه یه که راسته وخو له گهل حاجی قادردا
په یه ونده ی هه بی نه که و ته که شکولی سوال و سه ده قه مه وه: بهر له و توژینه وه م چه ند م
ده زانی له ژیان و خویندن حاجی قادر له باله کاتیدا هه ر ئه وه مایه وه بو خه رمان و
داها تم و یه ک دانه ی نو ی لی زیاد نه کرا... زور به داخه وه.

كۆشام بۇ ۋە دەست ھېنانى ۋېتەننىكى خراپىگەي «گۆرقەرەج»، بەلئىشىم ۋەرگرت لە دۈستىكى خۆم، كە خزمى حاجى قادرىشە، بەلام ۋا ھاۋىنى دوھم رادەبرى بەسەر ئەو بەلئىنەدا ۋ «ھەمان حىرت روزن باقىست» بە ديار چاۋەنۋىيەۋە.

ۋىستىم خەرىتەيىكى ئەو شۋىتەنەي كوردستان «بە رادان بدەم» كە حاجى ژيان ۋ خويندن ۋ گەشتى لى كردوون، دەستىم بە ھىچ پىنجىكەۋە بەند نەبوو.

لەۋەش كەمترم داخۋازى كرد: گەرام بە دۋاي خەرىتەيەكدا كە ئاۋايەكانى بالەكاتى ۋ ھاۋىنەھەۋارەكانى ۋەك «سىنگورە، ئاۋى پرژ ۋ گۈلەشىن، گەروۋى شىخى، ھەۋارى گورگ ۋ شىران...» بگىرتەۋە كە ھەموۋىيان ناۋيان ھاتۋە لە شىعەرى حاجىدا، كەچى لە بەختى كەچم لە نيوان 60-50 خەرىتەي سەرلەبەرى كوردستانى عىراق كە ۋا ورد ۋ درشتى ھەموو شار ۋ ئاۋايى ۋ شاخ ۋ دۆل ۋ چاك ۋ پىرى ئەو ناۋەيان تىدا تۆمار كرابوو، تەنھا ئەو پارچە خەرىتەيە بزر بوۋبوو كە بەر بالەكاتى دەكەۋت. بەراستى لەمەدا ھەر دەتگوت قەزاۋقەدەر بەرھەلستىم دەكا. پارچە بە پارچەي ئەو خەرىتەنە، بگرە لە ھەمىنەۋە تا ھەموو لايىكى كوردستانى عىراق، ۋلاتيان دەدا بەر خۋيان ۋ پى بە پى ۋ جى بە جى دەيان خۋىندەۋە ۋ ھەر لە شارى گەۋرە ۋ شاخى بەرز ۋ ئاۋى زۆرەۋە تا ھۆرەمەر ۋ گردۆلكە ۋ كۋىراۋى بەھارانىان دەگرتەۋە ۋ چىيان نەدەھىشتەۋە بۇ پىرسىن لەم ۋ لەۋ، بەلام ۋەك ئەۋەي دەستىكى غەيبى ھاتىي ۋ بە مەقەسىكى ئەفسوۋناۋى بۇ مەبەستىكى تايەتى خۋى مەقەسكارى كىردىي بەم جۆرە ئەم پارچە ۋ خەرىتەيەي ھەرىمى بالەكاتى لەۋانى تر بىراۋۋە ۋ لىيان دەركىشراۋو ۋ لەناۋ چۈۋ بوو. ۋاي كە لەم رۋوداۋە نالەبارە ۋەتەنگ ھاتم، بەلام بىسوود...

با پىت بلىم چۈن لەگەل ئەم ھەموو بىماۋەيى ۋ بىكەرەستەيەۋە تۋانىم دەست بە نوۋسىن بكەم ۋ لە سەرىشى بەردەۋام بىم! چەند ھۆينىكى بىنجى ھەيە يارمەتى منى داۋە لەم مەيدانەدا:

بەكەم: نىزىكى لە حاجى قادىرەۋە بە بۈنەي «كۆيى» بوۋنمان ۋ ھاۋىيى ئەو لەگەل باپىرما.

دوهم: عادت گرتنم به سهرنجدان له واتای ئاشکرا و نهیتى ټهو شتانه ی دهیان بینم وهیا دهیان خوینتمه وه که وا به زوړی و گهلنیک جاران په رده له سهر واقعی شرایه وه هلده دهنه وه و ئازادیشم ده کا له ملکه چ کردن بؤ غه له تی په ره سه ندوو.

سییم: ره هابوونم له و برپاره پیشه کیانه که وا خو لکاندنې دهر ویشانه به باوه ری حازر به دهنه وه ده یانکا به ټایه تی قورئان و ئینجیل و جغزی ته قدسیان به دهردها ده کیشیت و له ره خنه و هلسه نگانندیان دهر داویت. به لای منه وه ئاده مزاد له هممو فه لسه فه و باوه ریک به نرختر و به شه ره فتره و ناشی و نابې بکری به بنده ی باوه. له و تاریکستانه ره شتر و ټهنگو سته چاوتر نییه که مروف، وهک به رخ، رام بکری بؤ کاوړ کر دهنه وه ی تاکه یه ک باوه و تفاندنه وه و هینانه وه ی هه رچی باوه ریکى هیه غه یری ټهو.

چوارهم: به یه که وه ژیانیکى گیانی و فکری دوور و قولم له گهل ټیکرای شاعر و که له بوړ و دهنگ و باس و خه به راتی حاجی قادردا که رینگام پی ددها، زیاتر له یه کیکی نا ئاشنا، بؤ زانینی ټهو هو یه بزوینه ره ی فرکه ی به دهماره کانی خستوه و هه ناسه ی گهرم داهیناوه و دلې هه ژاندوه و خویتی کولاندوه و رازی کردوه وه یا رقی هه لستاندوه.. ټو که ماوه ییکى دريژ له گهل مه وزوو عیگدا ژبایت و لی ورد و قول بووینته وه هه ست ده کیت، له گهل دريژ بوونه وه ی کات، پروونا کییه کی وهک هی به یانی که ورده ورده تاریکی شه و دهره ویتیتته وه، پیته پی ده کیشیت به سهر گوشه تاریک و نهیتى و نه زانراوه کانی مه وزوو عه که و له بهر چاوی دهر وونت رو شنیان ده کات.

له گهل ټم به یه که وه ژیاندها مه لابوونی حاجی قادر سهر له نوئ ټیگه یشتنى کردار و گوتاری ټهوی بؤ من ئاسانتر کرده وه له و روه وه که خو م له دهر و به ری مه لایاندا ژباوم و شاره زای ژبانی فه قى و مه لا و دهرس و دهر و راتبه و گه شت و گه ران و گهرمین و کویتانیان هم و هه رچند بؤ خو م خویندنې فه قیانه م نه به و له سی مانگیک به ولاره سهری خویندنم به کتیبی مزگه وتدا نه گرتوه، ټه ویش له هه لکه ویتیکى تابه تیدا لای باوکم... ټه و حو جره ی مزگه وتی گه وره و مزگه وتی حاجی مه لا ټه سعه د له کوپی که حاجی قادر دهرسی تیدا خویندوه، بؤ خو م دیومه چهن دین مه لا و مستعد و فه قى ټالی ده لی بابیه یان تیدا کردوه، کوچکه و که له کیکی له هاوینه هه واری چناروک که کاتی خو ی حاجی قادر دارکه پر و ساباتی به سهردا

رايهل كر دوون منيش به هاريكاري فەقى و مستعده كاني باوكم داركه پر و ساباتم به سەردا تەنيونەوه لەگەڵ چروو و گەرا و دەراوى چيا و دەشت و چەمەلانى ئەو ناوه. تۆ كه له نامەكەى حاجى قادر بۆ باپيرم ئەم بەيتە دەخوييتەوه:

له خۆم ئاگر هەلێنم وەك «چنارۆك»
له چاوم گريه دەر بێ وەك «حەمامۆك»

له مونسەبەى «ئاگر هەلێنان» و ناوى «چنارۆك» هەر هيندەت بۆ مەعلووم دەكرى كه وا وشەى «چنارۆك» ئاگرى هەلێناوه چونكه «نار»ى تىدايه، بەلام رەنگە هەرگيز گوى بيست نەبووبيت ئەفسانەيەك هەيه دەلى چنار كه زۆر پير بوو له خۆوه ئاگر دەگرى. ئەمانەشت زانيبى ئيمكانت نيه وەك من به چاوى ئەوساى حاجى قادر سەيرى چەشمەندازى چنارۆك بكەيت و سۆزى ئەوساى ئەوت ببزوى بۆ چنارۆك وەك ئىستاكەى من.

بەنيسبەت منەوه ئەو كات و ئەو جىگايانەى حاجى قاديان تيدا ژياوه هەر خويان بوون و نەگۆرابوون كه من چاوى ژيانم لەم جيهانە هەلێنا. جۆرى ژيان و رابواردن و كۆرى دەرس و بانگ و نوێژ و جومعه و هەموو سەروەريكى ئەو ژيان و رابواردنەى باوكم به دوو چاوى خۆم ديون دريژەيتكى ئاسايى و سەد له سەدى رۆژگارى حاجى قادر و باپيرم بوو، تەنانەت پياوى وەها مابوون دەهاتنە مەجلىسى باوكم كه هاوچەرخى حاجى قادر بوون.

من بى زياد و كەم شيرمژى ئەو ئاو و هەوا و دەورەبەرە بووم كه حاجى قادر فەرچكى پى گرتبوو، لەمەشدا چ هونەريكى خۆم باس ناكەم، ريكەوتت بۆ دەگيرمەوه كه بۆ من هەلكەوتوه و بۆ تۆ نا! دەمەوى بۆت مەعلووم بى بەشيكي رۆوناكايى نووسينى من كه حاجى قادر رۆون دەكاتەوه دووبارەبوونەوى تيشكى خۆيتى له ئاوێنەى چەشنى ژيان و دەورەبەرى مندا، واتە حاجى قادر له رپى منەوه خۆى خۆى رۆون دەكاتەوه.

نەشارەزابوون لەو كەسە كه دىراسە دەكرىت، بە زۆرى، خاوەنى دىراسە كه به سەهوو دەبات. نووسەرى ئەورووپاييم ديوە باسى مرۆفنىكى رۆژھەلاى كردووە و قسەكانى ئەو مرۆفەى بە رۆالەت وەرگرتووە و لەو رۆالەتەوه بريارى چەندوچۆنى و

چاكه و خراپه‌ی مړۍ كه‌ی داوه، له‌مه‌شدا هينده له راستی دوور كه‌وتۍ ته‌وه وه‌ك
 ته‌وه بوه كه به ر‌ه‌ش بلی سپی ياخود كورت به دريژ له قه‌ل‌م بدات. ثم
 نه‌شاره‌زاييه يه‌كيكه له‌وه‌يانه‌ی وا ده‌كا هه‌ندۍ نووسه‌ری كورد جارجاره حاجی
 قادر بكه‌ن به خزمه‌ت‌كاری ده‌ره‌به‌گ و ناوه‌ناوه‌يه‌كيش بيخه‌نه پيش موزاه‌ره‌ی
 ر‌ه‌شور ووتانه‌وه.

پينجهم: نېگا و بينينی تابيه‌تی خوم كه بریتيه له‌وه جيهان به شتيکی يه‌كگرتو و
 سه‌رانسه‌ر ده‌بينم و كه‌رت و به‌ش و پارچه‌كاني له‌به‌ر چاوم له يه‌كتر ناپچريته‌وه،
 ته‌مه‌ش وا ده‌كا دره‌نگتر له يه‌كيکی تری وه‌ك خوم بگهم به كوتايی شی كرده‌وه
 و پينچانه‌وه‌ی مه‌وزووع، له‌وه ر‌وه‌وه كه ماوه‌يينکی ته‌واو له په‌راویزی هه‌موو
 مه‌وزووعيك له‌گه‌ل مه‌وزووعه‌كاني ده‌وری خوی تيكه‌ل و به‌يه‌كه‌وه به‌ستراوه و
 داوه‌موويك نابی گرده‌بر له يه‌كتریان جودا بكا‌ته‌وه.

شه‌شم: سه‌ره‌رای تيكه‌لبوون و به يه‌كه‌وه به‌ستراوه‌ی مه‌وزووعانه‌وه كه ناچارم
 ده‌كات به‌رده‌وام بم له كوتانه‌وه‌ی ته‌و ميقداران‌ه‌يان كه وا له‌گه‌ل ته‌سلی مه‌وزووع
 تيكه‌لن، روون كرده‌وه‌ی مه‌به‌س به ته‌واوی به‌ره‌م نابی ته‌گه‌ر ده‌ورويشتی روون
 نه‌كریته‌وه. به نمونه ده‌ليم كه گوترا رووسيا و ته‌مريكا ته‌ن‌ها دوو ده‌وله‌تن
 تاسمانگه‌رديان كرده‌يت و گه‌يشته‌نه ناو مانگ، ته‌م گوته‌يه وه‌ك مه‌ته‌ل خو
 ده‌نويی و هيچ شاره‌زaman ناكا به‌وه‌يانه كه وايان كرده‌وه هه‌ر ته‌م دوو ده‌وله‌ته
 كاری وا گرنگ بكه‌ن ته‌گه‌ر زيده هيز و سامان و ته‌كنيك و زانستی ته‌مان و
 ته‌ركی يه‌كجار سه‌ختی تاسمانگه‌ردی به‌باشی روون نه‌كه‌ينه‌وه. نمونه له‌مه‌ش
 تاشكراتر هه‌يه به‌و روون كرده‌وه‌ی مه‌به‌س: زوربه‌ی خه‌لق ده‌لين له سوورانه‌وه‌ی
 زه‌وی به ده‌وری خويدا شه‌و و ر‌وژ په‌يدا ده‌بي، ته‌مه‌ش گوته‌يينکی راسته و هينده‌ی
 بديهيه روون بوته‌وه بو ته‌وانه‌ی شاره‌زای زانستی فه‌له‌كن، به‌لام گومانته‌ه‌ی
 به‌شی هه‌ره زوری خه‌لق له راسته قسه‌كه به‌ولاوله كه وه‌ك تووتی ده‌يلينه‌وه هيچ
 چه‌ندوچونيكی مه‌سه‌له‌كه نازانن و هينده ليی نه‌شاره‌زان ته‌گه‌ر پييان گوترا‌با
 نه‌سوورانه‌وه‌ی زه‌وی هو‌ی شه‌و و ر‌وژه ته‌ويشيان ده‌سه‌لماند و ده‌يانگوته‌وه. خو
 مه‌علوم‌ه هه‌زاران سال بوو هه‌ر ته‌وه ده‌گوترايه‌وه چ له لايه‌ن زاناوله چ له لايه‌ن
 نه‌زانه‌وه...

ئىستاكەش زوربەى دەرجوانى زانكۆكان نازانن ھۆى نھىنى چىە لەوھدا كە وا سوورانهوى زەوى بە دەورى خۆيدا نزيكەى 23 سەعات و 56 دەقيقە دەخايىنى بەلام شەو و رۆژ 24 سەعاتى تەواو؟ ئەم تفاوتى نزيكى چوار دەقيقەىە لە ميانى كاتى پىويست بۆ سوورانهوى زەوى بە دەورى خۆيدا لەگەل كاتى پىويست بۆ ئاوابوون و ھەلاتنەوھى رۆژ تا دەگاتە سەر كەلى رۆژئاوا، ئا ئەم تفاوتە لە كويوھ ھاتوھ؟ چۆن دەشى دريژايى شەو و رۆژ 4 دەقيقە زياتر بى لەو كاتەى پىويست بۆ سوورى زەوى بە دەورى خۆيدا لە حالىكدا دەزانين شەو و رۆژ لەو سوورەى زەوى پەيدا دەبى؟ لە زاھيردا ئەم گوتەىە وەك ئەوھىە بلىى شەو و رۆژ 4 دەقيقە لە خۆى دريژترە، كەچى گوتەكەش راستە و ھۆيىكى زۆر ئاشكرا و بەرچاويشى ھەيە بەلام چاومان وەك شەوكويرە ناى بىنى...

نووسەرى عادەتتى وەك من و تۆ شتى وەھا دەنووسى ھەلە و راستى ھەل بگري و سەلماندن و نەسەلماندى بە بەرەوھ بى، خو من و تۆ نە شىخى تەرىقەتىن، نە سەرۆك نىقابەين، نە پىشەواى سياسەتىن چى بىللىن بى بەلگە و ھۆى ئيقناع كردنىش بى پەيرەوھەكانمان بلىن سەددەق. بەراستى ئەگەر شتى بىگومانىش بلىن ھەر بە زەحمەت لىمان قبوول دەكرى چ جايى ئەوھى شتى ئەوتۆ بلىن پىويستى بە بەلگە ھەبى و لەگەل بىر و باوھرى تردا پىك كەوتنەوھ و تىك ھەلقزاني بىت.

لەمەوھە بۆت دەردەكەوى گوتەيىكى من بىللىم و بىنووسم ئەگەر خۆى لە خۆيدا سادەش بى، دەبى لەگەل بەلگە و ھۆ و شەرح و شى كردنەوھى تەواو پىشكەش بە خوینتەران بگري، ئەوساش كۆسپى گەورە و سەختى نەسەلماندن و بە ھەلە دەرجواندن و درۆ خستەوھى ھەر لە پىش دەمىتى. لە ژيانى ئاسايىمدا دووچارى ھەلکەوتى وەھا بووم ھىندە نالەبار بوھ لە جياتى دلگىرى پىكەنىنى بزافتوھ، وەك ئەوھى بلىم ئاوى شاخەكانى كوردستانى عىراق دەرژىتە دەشتايىەكانى ناوھراست و بەرەو خوارتر، ئىتر يەكىك لىم بە دەنگ بى و ئىعتىرازم لى بگري بەوھدا كە بلى: چۆن دەرژايە ئەو دەشتانەوھ ئەگەر شاخەكان بەرزتر نەبوونايە لە دەشتەكان.. چۆن دەگەيشتنە بەسەر ئەگەر «شط العرب — يەكاوى عەرەب» رووى لە شوپىكى تر كردبايە.. چۆن ئەو ئاوانە پەيدا دەبوون ئەگەر باران زۆر نەبارىبايە.. چۆن.. چۆن و چەندىن «چۆن»ى تر كە ھىچ يەككى نرخی فلسىكى نىە و بە قەدەر رۆژھەلات و رۆژئاوا لە گوتەكەى من دوورن و لەوھە بولاولە كە خاوەن «چۆن»ەكان بىر و راى

سیاسی له گهل هی من جودایه و ئه مه بۆ ئه و به سه خو دژ بنوینن له گهل ههر شتیکی من بیلیم با ئه و شته به لگه نه ویست (بدیهیه) یش بیت ههرچی هو ی به ره لهستی هه یه په یدا نابیی... خو ئه گهر من شیخی ته ریه ته ی سیاس ی ئه و بام و بمگوتایه ئاوی «شط العرب - یه کاوی عه ره ب» سه ره ژوور ده بیته وه بۆ بانی ئه نه دۆل ئه وسا بیگومان په نجه ی شاده ی به رز ده کرده وه و ده یگوت ئه شه ده م بیللا راستت فهرموو به لام خه لقه که نه زانه و تینی ناگا.

نووسهر تا نه بیته جیی متمانی و باوه ر پی کردنی خوینته ران ناتوانی به ئاسانی ئیقناعیان کات، یاخود ههر به جاری و هه تا هه تای ناتوانی. متمانی و باوه ر په یدا کردنیش، به زووری، له وه وه دیت شتیکی بنووسی و بلی که له پیشه وه بزانی خوینته ران هه زی لی ده که ن و ئینتیزاری بۆ ده کیشن. ده و جا که نووسهر له ر یبازیکه وه رۆیشت، به ره و باوه ری خو یه وه، پستی له ر یبازی خوینته رانه وه بیت و له ئاویک مه له ی کرد خو رگه ی نه ر ژیتته ئه و گۆمه وه خوینته ران مه له ی تیدا ده که ن ده بی له ههر هه نگاویک و باسک لیدانی که دا ئالاییکی به لگه به رز کاته وه و مۆمیکی راستی هه ل کات و زه نگیکی سۆز لی بدات ههر نه بی بۆ پا کانه ی خو ی و نووسینه که ی..

ئهمانه ی لیره دا ده یلیم دیمه نی به رچاوی رۆژانه مانن و وه ک هه ناسه هه لی دینن و خوراکی مه عنه ویمانن. هه ل به ت من که هه ست به و راستیانه بکه م و بایه خی خویان بده می ده یی ئه رک ی نه فه سبری در یژه پیدان و شی کردنه وه ی به زیاده وه و به لگه هینانه وه ی پنیویست و نه ویستی بۆ بکیشم، له گهل ئه مه شدا ره هابوون له توهمه ی نار ه و ا و بی بنج و به لگه به ولای ئومیده وه یه. گوته ییک و راییک راستی بی په رده و په ناش بی ده بیته ئامانجی تانه و توانج که هات و له گهل میزاج وه یا به رژه وهندی ئه م و ئه ودا نه گونجا: که من بلیم حاجی قادر دژی خاوه ن زه وی (ناوی ده ره به گ ناهینم چونکه ناوه ی تانی هه له ییکی سافیلکه ی میزووی و خوینده وارییه بۆ سه رده می حاجی قادر) نه بوه و خر مه تکاری ده ره به گیش نه بوه، سه ره له به ری ئه و دوو تاقمه ده ره نجین که یه کینکیان سووره له سه ر ناوه ی تانی ده ره به گ با له و کاتانه دا جاری له سکی دایکیشی نه رسکایی، ئه وه ی تریشیان پی داده گری له سه ر هیندی که حاجی قادر کۆنه په رست و نو که ری ده ره به گ بوه له و برپاره شیدا «پنی خو ی کرده وه به هو قه» و گو ی ناداته شتیکی ئه و ده نگه نه بی که

له هه ناوی خۆیدا ده جریوئتی. که بێم و بێم حاجی له کوردستانی عێراقه وه خهباتی سیاسی نه کردوه و ههلبهستی نیشتمانپهروه رانهی دانه ناوه، بهمه شدا هه موو ئه و جوامیرانه دهتۆریتیم که پێیان خۆشه هه ول بدری بو ئه وه حاجی قادر بکریته بولبولیکی کوردایه تی شیرمژی کوئی.

من که ئه و ریڭایانه بگرمه به ر له نووسینمدا خهلقم لی بتۆریتتی، ده بی نووسینه که م پشت تهستوور که م به به لگه ی تهوتو خو له به ر هیرشی بیئینسافانه بگری، ئه م به لگانه ش به دوو قسه ی قوت و قرتا و ساز نادرین، به ئاسانش نایینه به رده ست به تایبه تی بو من که خوت ده بینی به ری بازیکدا نارۆم شوین پی له خۆم به پیشه وه ی تیدا بی نه ک له به ر ده عیه و ده ماغ به لکوو له به ر نه بوونی هیچ شوین پییه ک له و مهیدانه دا که له پیش چاوی زیهن و دل و فکری مندا روون.

ئه وه نده ی نووسینم هاتبیته به رچا و له باسی حاجی قادر و هه موو ئه و لاباسانه که له وه وه سه ر هه لده دن نه م دیت یه کیک له و نووسینانه شتیکیان لیوه بلی که من پیی رازی بم تا بیکه م به به لگه بو نووسینی خۆم. ئه و نووسینانه یان هه ر به جاری له و شتانه بیدهنگن که من ده یان بینم، یاخود به شیوه ییک ده دوین که به لای منه وه پیچه وانه ی راستی و واقعین...

له به ر ئه م هۆیانه و گه لیکێ تر که پتویست نیه به دوا یان کهوین، نووسینه که م به ناچاری و به جوړیک خو لی دزینه وه ی له ئیمکاندا نه بی، درێژه ی کیشا و ده کیشیت، خوتنه ریش ده بی له گه لم نه فه سدريژ و به سه بر بی. سه ره رای نه فه سدريژ و سه بریش ده بی سه یری تیکرای نووسینه که م بکا نه ک جزمیک و دوو جزمی. ئه و درێژه دانه ی که به نیسبه ت یه ک جزمه وه وه ک له مه وزووع لادان دیته به رچاوان، که بخریته ناو په راویزی هه موو نووسینه که وه ده بیته ئه و کورته باسه که شی کردنه وه ی بابته داخوازی ده کات. عومر وه فای هه بی و له هه موو باسه که بیمه وه، راستی ئه م تیبینیه وه ک به دیهیه ی لی به سه ر دیت.

له به شی یه که مه دا هه ندی سه هوو دینه به رچا و به لام زیانیکی به بیر و باوه ره کانم نه گه باندوه.. به یتیکی «سالم» له لاپه ره ی 37 هه له ی تیدایه، راستیه که ی ئه مه یه:

زستانی ئه ووه لین بوو درای به رگی شیخ هه واس
رۆمی ئه وهنده شوومه له شه خسیش ده دا زه ره ر

له میانی باسی حاجی به کرائغا گوتوومه کورپکی خوی کرده سهرۆکی شارهوانی بهغدا. من بهمه‌دا گوته‌ییکی مه‌شوورم باس کردوه بی ئه‌وه لپی ورد بووبمه‌وه. ههر دوا به دواي چاپ کردنی به‌شی یه‌که‌م له‌گه‌ل خۆمدا که‌وته مه‌رخه‌کاری: حاجی به‌کرائغا که له سالی 1270 دا مرد کوربه گه‌وره‌ی 15-16 سالی بوو، چۆن ده‌چیته عه‌قله‌وه کورپی سینه‌م وه یا چواره‌می به‌ر له‌و ساله‌دا، واته پێش مه‌رگی حاجی به‌کرائغا بووبیته سهرۆکی شارهوانی؟ راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه ئه‌و کوربه‌ی دواي مه‌رگی خوی بوه به سهرۆکی شارهوانی بهغدا به‌لام ناو و شوهرت و حورمه‌تی حاجی به‌کرائغا یارمه‌تی کوربه‌که‌یان داوه له گه‌یشتنی به‌و پایه‌یه. ره‌نگه له‌م باب‌ه‌ته سه‌هوانه ئیتیریش هه‌بێ به‌لام ده‌خلی به‌سه‌ر هه‌چ حه‌سابیکی تره‌وه نیه و هه‌چ لێکدانه‌وه و به‌راوردیکی ناو نووسینه‌که هه‌لناوه‌شینێ.

هه‌روه‌ک گه‌لی جار گوتوومه لیره‌دا جاریکی تریش ده‌لیم خۆم له وشه‌ی بێگانه لانه‌داوه که زانییتم به‌و وشه‌یه واتا و مه‌به‌س پتر روون ده‌بنه‌وه تا وشه‌ییکی کوردی په‌تی.

ناو ناویک رسته‌ی سه‌خت هاته‌وه بۆ ناو نووسینه‌که‌م که ئه‌مه دژی خواهیستم بوه، به‌لام گه‌لی جار واده‌بی سه‌ختی فکر و لێکدانه‌وه له‌گه‌ل رسته‌ی ئاسان و ساکاردا ناگونجی و نووسه‌ر ناچار ده‌بی هانا بباته به‌ر رسته‌ی ره‌ق و گرێاوی، ئه‌گه‌ر وا نه‌کا ده‌بی واز له فکهره‌که‌ی بێتی. ئه‌وه‌ی راست بی به‌ره‌مه‌می فکر سه‌ر له به‌ریان ره‌ق و سه‌ختن نه‌ک هه‌ر نووسین، ئه‌مه‌شم له نووسینی ترمدا باس کردوه له من به‌پیشه‌وه‌ش نووسه‌رانی تر لپی دواون، ته‌نانه‌ت «توفیق الحکیم» خاوه‌ن فکهری «اسلوب تعادلی» له‌و باوه‌ره‌دا یه‌که که وا به‌پیتی زه‌حمه‌تی و سه‌ختی لێکدانه‌وه و بیرکردنه‌وه نووسین و «تعبیر» یش زه‌حمه‌ته و سه‌خت ده‌بی، له‌مه‌شدا چ سه‌هویکی نه‌کردوه.

له لایه‌ن ریتووسیشه‌وه پتووسته‌ بلیم یه‌ک شیوه‌ی سه‌رانسه‌ر له نووسینه‌که‌مدا خوی نه‌کردۆته دروشمیکی به‌رچاو، زۆر جاران شیوه‌گۆڕیم کردوه. وا بوه نووسیومه «ده‌ت کرد» واش بوه «ده‌تکرد» و له‌م باب‌ه‌ته‌ش گه‌لیکی تر. هۆی ئه‌م شیوه‌گۆڕیه له دوو و سیان پتره به‌لام ئه‌وه‌نده به‌سه‌ بێته شه‌فاعه‌تکارم که وا تا ئیستا هه‌چ شیوه ریتووسیک یه‌که‌جاره‌کی نه‌بۆره قه‌رارداوه، ریتووسی «کورپی زانیاری کورد» یش که خۆم تیدا خاوه‌ن بریارم، پیتی وه‌ها له‌باری بۆ دانه‌ڕاوه

هه‌مووی ده‌ست بدا بو به‌کاره‌ئێنان سه‌ره‌رای ئه‌وه که وا بریاره‌کانی کۆریش هه‌موو روویوینکی نووسینی کوردی نه‌گرتۆته‌وه، بۆیه وا بوه له ده‌ستووری کۆرم لاداوه به ناچاری.

له‌م شیوه‌گۆڕینه‌ی رێنووسدا هه‌رچه‌ند هه‌ستی ناره‌حه‌تی ده‌که‌م به‌لام ئه‌وه‌نده‌ش ده‌زانم که وا ئه‌و رۆژه‌ی رێنووسیک ده‌بێته یاسای یه‌کجاره‌کی شیوه‌گۆری نابێته خه‌وش وه یا جێی گله‌یی.

به‌هه‌مه‌حال مه‌به‌ستی یه‌که‌م له‌نووسیندا خۆش خوێنیه‌، هه‌ولێ کۆر وه یا لایه‌نیکێ تریش هه‌ر ئه‌مه‌یه رێبازیک بو نووسین ته‌خت کا زیه‌ن و چاوی خه‌لقی تێیدا ماندوو نه‌بێت، چاوه‌دێری ده‌ستووره‌کانی زمانیشی کردبێت. ئومید ده‌که‌م ئه‌و رۆژه به‌چاوی خۆمان ببینین سه‌یرمان بێته‌وه له سه‌رسوڕکێ و سه‌رلێشینوانی ئیمڕۆ به ده‌وری رێنووسه‌وه.

قسه‌یینکی تایبه‌تیم هه‌یه له‌گه‌ڵ ئه‌و «گۆلێ»یه‌ی که حاجی له «ده‌شتی به‌هه‌شتی لاجان» چاوی پێی که‌وتوه و دلی بۆی چوه. من له به‌شی یه‌که‌می نووسینه‌که‌مدا وام راناندوه که وا کچی حه‌مه‌د ئاغای قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش بوه. ئه‌م بریاره‌م له‌وه‌وه هاتوه که «گۆلێ» کچی ئاغای مامه‌شان بێ، چونکه مامه‌ش چ ئاغاییکیان نه‌بوه ناوی «قه‌ره‌نی» و له سه‌رده‌می حاجی قادردا له عومری‌که‌دا بووبی هه‌لێ گرتی کچیکێ وه‌ک گۆلێ بووبی. قه‌ره‌نی ئاغای مامه‌ش 30 سالیک ده‌بی مردوه و له عومری 75 سالیشدا مرد. به‌و پێیه ئه‌و هیشتا له دایکی نه‌بوه که حاجی چاوی به‌گۆلێ که‌وتوه. که‌واته که گۆلێ مامه‌ش بێ نابێ کچی قه‌ره‌نی ناویک بووبی له مامه‌شان. به‌لام له‌م یه‌ک دوو ساله‌ی دوایه‌دا رێوایه‌تی ترم که‌وته به‌ر گۆی که ده‌لێ «گۆلێ» کچی «قه‌ره‌نی ئاغای پیران» بوه، ئه‌م رێوایه‌ته‌ش پتر به‌سه‌ر زارانه‌وه‌یه و له خه‌لقی واشم بیستوه په‌یوه‌ندی عه‌شیره‌تی و هاتوچۆی سالانه‌ی مه‌رداری له‌گه‌ڵ باله‌کاتی و هاوینه هه‌واره‌کانی کوردستانی ئێران هه‌یه. که‌واته ئه‌و ئیحتیمالی که «گۆلێ» له عه‌شیره‌تی پیران و کچی قه‌ره‌نی ئاغای پیران بووبی به‌هێزتر له‌هی تره.

پیران و مامه‌ش، هه‌ردوو عه‌شیره‌ت له ده‌وروبه‌ری لاجاندا ده‌ژین، وه‌ک ده‌شبینی ناو «قه‌ره‌نی ئاغا» له هه‌ر دوواندا په‌یدا ده‌بی، له‌وه‌وه تیکه‌ڵ پیکه‌ڵی له‌و

حیکایه تانه‌ی سهر به هر دوو لایاندا ده‌گه‌یه‌نی شتیکی ره‌چاو کراوه. به‌تایه‌تی به‌سهرهاته‌کان ده‌ماو‌ده‌م ده‌گیر نه‌وه و که‌س تو‌ماری نه‌کردوون تا‌کوو شی‌واو‌ییان تیدا په‌یدا نه‌بی. ئه‌م روون کردنه‌وه‌یه‌م به‌پی‌ویست زانی له‌رووداو‌یکدا که په‌یوه‌ندی به‌حاجی قادره‌وه‌ه‌یه و پریشه له‌هه‌ست و تاسه.

یه‌ک شت ماوه له‌م پی‌شه‌کیه‌دا پیتی بلیم، ده‌بی وه‌ک مزه‌ی ده‌ست خاوتی (أمانة) لیمی ته‌حه‌مول بکه‌ی: سهرله‌به‌ری به‌شی یه‌که‌م و به‌شی دوه‌می ئه‌م نووسینه له‌ئازار و نیسانی 1972 دا‌گه‌ل‌له‌ کرا، له‌هاوینی هه‌مان سال‌دا به‌شیکی نووسینه‌که‌م پاک‌نووس کرد. له‌وه‌به‌و لاوه ناو‌ناویک نه‌بی چ ده‌سکاریم تیدا نه‌کردوه. ئه‌وه‌نده ده‌سکارییه‌ی که‌ کراویشه شتیکی زور که‌مه و گۆرینیکی نه‌کردوه له‌بیر و باوه‌ری هه‌وه‌ل جارم. چی ماوه له‌و هینده‌ی پاک‌نووس کراوه له‌جزمیکدا جیی نایته‌وه، به‌ناچاری و له‌ترسی درێژه‌کیشان و زلیبونی له‌حه‌دبه‌ده‌ر، بریارم دا بایی جزمیک له‌و پاک‌نووس کراوه بکه‌م به‌به‌شی دوه‌م، چه‌ندی ده‌شمینیته‌وه له‌به‌ر جزمی دوه‌م له‌گه‌ل ئه‌وه‌نده گه‌ل‌له‌ی که‌ وا تا ئیستا نه‌پرژاوم پاک‌نووسی بکه‌م بکه‌ویته به‌شی سییه‌مه‌وه، به‌مه‌رجیک پاک‌نووس کردنی گه‌ل‌له‌که‌ ئه‌وه‌نده درێژ نه‌بیته‌وه له‌قه‌واله‌ی جزمیکدا جیی نه‌کریتته‌وه. به‌هه‌مه‌حال پاک‌نووس کراو و گه‌ل‌له‌، تیک‌رایان خه‌ریکی ئه‌و قوناغه‌ی ژیا‌نی حاجین که‌ وا له‌ کوردستانی عی‌راق و ئی‌رانی رابواردوه، جارێ یه‌ک وشه‌م نه‌نووسیوه له‌ژیانی ئه‌سته‌مبۆلی. با بزانی چ‌رای خه‌باتی حاجی بو‌ کویمان ده‌با!

«...»

حاجی قادر و گهشتی خویندن

بهشی دوه می ئه نووسینه له و کاتهوه دهست پی ده کا که حاجی قادر به هاوړی بی باپیرم، حاجی مه لا عه بدولا، له کوپه وه به ره و باله که تی رۆیوه بو ته واو کردنی خویندنه که ی، به لام له میانه ی گه یاندنه وه یه کتری جه مسه ری ئه م دوو قوناغه جوداوازه به رچاوه ی ژیا نی حاجی، وه ک ته قه لی ده زووی مشترک له میانی دوو پارچه کوتال، ورده باس و خواسیک ماوه ته وه له به شی یه که مه وه بو به شی دوه م، ورده ورده له گه ل به سه رچوونی سه ره تاکانی به شی دوه م، لیان ده بمه وه. ئه م ورده باسانه که لی ره دا ده بنه جه مسه ری میانی دوو قوناغی جوداوازه، به ئه سل دریژه ی یه ک باس و ره وتی یه ک گه شت بوون، دابه ش کردنی نووسینه که بو چهند جزمیک شیوه ی جه مسه ری پیدان. هه ر ئه م دابه ش کردنه شه وا ده کا خوینهر سه یری بیته وه له وه دا که وا یه که نده ر دوو به دوا عینوانی «حاجی قادر و گه شتی خویندن» دا ناچه ناو باسی گه شته که وه. که بییت و ئه م به شه ی دوه مه بکه یته وه دریژه ی ئاسایی به شی یه که م سه یر پی هاتنه که که م ده بیته وه، یاخود هه ر به جارئ ده ره ویتته وه.

له به شی یه که م دا ئه وه نده مان بو کرا به جوړیکی ناته واو، له ری گوته ی ده ماو ده م و لیکدانه وه ی هه ندئ رووداو و میژووی نووسراوه وه بگه ین به پله ی دوا یه قه یته تی له خویندنی حاجی قادر که وا پایه ی «مستعدی» یه.

ئه وه نده ی هه ولما بزانم جگه له مزگه وتی «مفتی» و دوو مزگه وته که ی جه لیزادان «مزگه وتی حاجی مه لا ئه سعه د و مزگه وتی گه وه» له چهند مزگه وتی دیکه ی خوینده و ماموستاکانی کئ بوون و ده رسی به کئ گوته وه و له گه ل باری خویندنی ئایا باری گوزهرانی چوون بو به تیکرا، نه گه یشتم به هیچ ئه نجامیک. که ده لیم هیچ ئه نجامیک مه به سم مانای ته واوی وشه که یه: تاکه یه ک وه رامم وه رنه گرتته وه له وه موو پرسیاره و توژینه وه ی کردم. له هه ندئ برادرانه وه چهند دپری پرسۆز، به لام بی سه ره نجام، هاتوه بو م به هه موویان یه ک مو شکله ساغ ناکه نه وه و وه رامی یه ک پرسیار ناده نه وه. نامه ییک، یان دوان، له و نامانه خه به ریک له حاجی ده گپرنه وه نرخیکی تایبه تی خو یه هه یه هه رچهند خه به ره که ش تا بل یی

كورتيلهيه: له كاتي فەقييه تيدا له «گۆرقه رهج» هوه كاله كي بۆ هاتوه. ئەويش دانەي گه و ره و په سندی گل داوه ته وه له مزگه وت بۆ مه لا و فەقييان، شەق و شلوقه كانيشي بۆ مالى ماموستاي ناردوه. كه لبيان پرسيوه بۆ وا ده كه ي؟ گوتوه تي مالى ماموستا قه له بالغه مندالي زۆرن هه موو شتيك دهخۆن.. قسه كهش له زاري «حاجيه گه و ره» وه وه رگيراوه.

له م خه به ردا گيانكي نوكته بازي و گالته چيه تي ئيسكسووك به دي ده كرى له حاجي، به لام له هه مان كاتدا ئيشكاليكمان بۆ ده نيته وه ناتوانين بي ره وينيته وه: ئەو ماموستاي حاجي كى بوه و هه ها خاوه ن مال و منالي زۆر؟ هيج يه ك له نامه كاني بۆ من هاتوون دان به وه دانانين كه ماموستا كه ي حاجي «مه لا ئەحمه دي ئۆمه ر گونبه دي» بووي، له و هه ش بينه نگان ناوي ماموستا كه چي بوه. ليم روونه خاوه ن نامه كانيش بۆيان مه علوم نيه ماموستا كه ي كي بوه، ده نا وا ده زانم ناويان ديتا.. خه به ريكه و به ته و اتور هاتوه نوكته ييك له حاجي قادر ده گيرپيته وه نه بنجي هه يه نه بناوان، به لام نوكته و خه به ره كه خوڤن، له گه ل ناميلكه ي مه لا عه بدولر حمانيش ريك ده كه وي له ودا كه ئەويش پي گوتين به رو بوومي زه ويه كاني حاجي له گۆرقه ره جه وه بۆي چۆته وه كۆيي تا سه فه ري كرد به ره و ئەسته مبول و كۆيه ي جي هيشت.. هه لبه ت داها تي سى پارچه زه وي هه ر هه تا كۆيي بۆ خاوه ني ده چيته وه، ئەوه نيه بگاته ئەسته مبول.

حاجي به پيني ئەو حاشيانه له ده وري كتيبه كه ي «سيوطي» نووسيوه تيه وه خه تي زۆر خوڤ بوه. ئاخۆ له گه ل خه تخوڤيدا، وه ك كه يفي، ئەويش مۆره له كهن بوه؟ نازانم و نه م بيستوه. به لام به دو وري نابينم بۆ پيك هيتاني گوزه ران به هره ي خه تخوڤي خو ي له و كارانه دا به خه رج برديي كه نانيك پهيدا ده كه ن، وه ك كتيب نووسينه وه و مۆر هه لقه ندن و كۆليني كيله قه بر.

كتيبيكي ده سنووس لاي ئيمه هه يه له دواي 1260 ي كۆچي بۆ حاجي مه لا ئەسه د نووسراوه ته وه، به دوو كه سان نووسينه كه يان ته واو كر دوه، يه كيان «عه بدولر حمانى ساوجى بلاغى» ئەوى ديكه يان «عه بدولقادرى كۆيي». ئەم عه بدولقادره له كۆتايى كتيبه كه وه ك حاشيه هه ندى هه لبه ستي بي هيزى فارسى شي داناون له مه دحى حاجي مه لا ئەسه د. تيكراي نووسينه كه ي پى ده چى هى حاجي قادر بى به لام هيشتان له لاني شاعيرييه ت و خه تخوڤيه وه گه ليك كز تره له و حاجي قادره ي ده يناسين. جا

ئەگەر ساغ بکریتهوه ئەم نووسینە هی حاجیە یەک دوو راستی و تایبەتی ئاشکرا دەکا:

یەكەمیان ئەوهیه، لە گوێزە ناخۆشی خەتەكە دەبی حاجی درەنگ دەستی کردی بە خۆتندن چونكە لە کاتی نووسینەوهی کتیبەكە بە پێی راگەیاندى نامیلکەى مەلا عەبدولرەحمان تەمەنى حاجی لە 30 سال تێپەریوه، كە سالى لەدايکبوونی 1231 بووی، بەپێی لیکدانەوهی منیش لە 20 سالى تێپەرانده، كە لە سالى 1240 بووی. فەقیهێك لە تەمەنى عادهتدا دەستی کردی بە خۆتندن لە 20 - 25 سالیدا بەهرەى خەتخۆشی كە هەبێ لەوپەرى گەشانهویدا دەبی، كە بەهرەى نەگەشایتهوه دەبی لە بەر درەنگ دەست بەخۆتندن كردن بی. جگە لە زەعیفی خەتەكەى، هەلبەستەكەشى زەعیفە. جا ئەگەر ئەم عەبدولقادرە حاجی قادر بی وا پێ دەچی بەراڤەى هەلکشانى لە خۆتندن بوژیژی بەرز بوویتهوه.

دوهمیان لەقەبى (نازناوى) حاجی لەو سەردەمەدا بە خۆوه نەناوه. گریمان ساغ بێتەوه كە خەتەكە هی ئەوه، دیارە نەبوونی لەقەبى «حاجی» لە هەموو ئەو شوێنانەدا كە خاوەنى خەتەكە ناوی تێدا بردهو سرنج راڤەكیشی بو پرسیارى تازە كە ئەویش بی وەرەمە: تۆ بلی بە درەنگەوه حاجی قادر نازناوى «حاجی» بەكار هینای؟ ئەگەر ئەمە وایى هۆیهكەى چیه؟ ئاخۆ لەوانەیه حاجی قادر بە دوا حج كردندا ئەم نازناوى بو خۆی پەسند كردی! ئەگەر شتیكى وا برووی دایى چۆن وا رێك كهوت لە كەس نەبیستری؟ ئەمانەش پرسیارى بی وەرەمە.²⁸

28 - لە «مەلا رەئوفى سەلیم ئاڤای حەویزی» یهوه بەیازیكى دیوانى حاجی قادر و هەندى سەرگۆزەشتى حاجیم بو هات، لە میانەدا دوو بەیتی ناتەواو و لەنگى نووسیهو كە گۆیا حاجی قادر دایناو بو دیارى كردنى سال و رۆزى لەدايکبوونی. بەیتەكان ئەگەرچى لەنگیش بن خەبەرىكى تازەمان بو دەگێرنەوه لە حاجی، لەنگبوونیان خەتای كەس نیه، دەستاودەست كە هاتوون شیواون و گۆراون. تاكە یەك (مصرع)ى بەیتەكان كە (مصرع)ى دوهمە لە بەیتی یەكەم، لەنگ و لۆرى تێدا نیه و ئەگەر لە حاجی قادروە بو مان مایتهوه پرسیارى گەوره بە دەورى نازناوى «حاجی» یهوه هەلدەستینی چونكە ئەو گوته مەشهوورەى كە دەلی نازناوى «حاجی» لەوهوه هاتوه حاجی قادر لە مانگی حاجیان لە دایك بوە ئا ئەم گوتهیه

من لیږه دا، که تا ئیستا ساغ نه بوته وه دهستنووسه که هی حاجی بی، به ربیازیکی خه بالیدا شوین قسه و ئیحتیمالیک که له وه وه هله دهستی کتیبه که دهستنووسی حاجی بی، به لام با ئه وه ندهش بلیم بایی وردبوونه وه ییکی خیرا و سه ریپی که له نووسینه که م کرده و له گه ل ئه و شاره زاییه که هه مه له ناسینه وه ی دهستنووسان دپته باوه رمه وه که هی حاجی قادریکی سه ره تاکانی فه قیه تی، نه ک سوخته یی بی، واته هی پیش «مستعدی».

هه لده وه شی و به درو ده خرپته وه. ئه مه به یته که یه به خو ی و «مصرع» ی یه که می شکستیه وه:

به امری رب العالمین در خرمان
ولادتمه له 17 ی شهری شعبان

شکستی و له نگی نیوه دپری یه که می به یته که هیچ ده خلیکی نیه به سه ر نیوه ی دوه میه وه چونکه له وانه یه ئه ویش به ئه سل ریک و پیک بووبیت وه ک هی دوه م.. من لیږه دا درپزه ناده م به باس کردنی ئه و هه موو سرنج گرتن و لیکدانه وه و هه لگیرانه وه و راست کردنه وه ی که خو م و ئه ندامیکی تری کوږیش به خه رجمان برد له گه ل هه ر دوو به یته که دا، ئه وه ش باس ناکه م چه ند هه ول و ته قه لا و سه فه ر و هاتو چوش کرا به دوا ساغ کردنه وه ی به یته کان و دو زینه وه ی ئه و سه رچاوه ی که گو یا لینی وه رگیراون.. هه ر ئه وه نده ده لیم ئه گه ر راست بی ئه م هه لبه سته هی حاجی قادره دیار ده که وئ حاجی له مانگی «شعبان» به وه له د بوه نه ک به مانگی حاجیان که «ذوالحجة» یه، ئه وه ساش پرسیاری له کوئوه و که ی و چو ن په یدا بوونی نازناوی «حاجی» ده بیته مووی لووت بو ئه و که سه که بیه وئ شتیکی بایه خدار له باره ی حاجی قادروه بنووسی. به لام له لاییکی تروه هه لکه وتی درهنگ ده ست پیکردنی حاجی قادر به خو پندن و هه لبه ست له گو مان دهر دها و ئیسپاتی ده کا، به نیسه ت منیشه وه حه سانه وه ییکی تازهم بو پیک دی له و روه وه که وا چه ندیکی حاجی له خو پندنی وه خرابی ئه و وه خرا نه له گه ل ره وتی ژیا نی ریکتر دپت...

ئىمكان ھەيە، بەيى باوەرىكى بەپەلەي خۆم، ئەو تەرەزە خەتە پىش كەوئى و بىي بەو خەتە خوشەي كە لە كىتەبە كەي «سيوطي» دا دەدىترئ ھەرچەند بۆخۆم ھىچ ھىسابىكى قەراردادە لە بارەي حاجى قادروە ناخەمە گومان بەھۆي رېك نەكەوتنى دەلالەتئ ئەو كىتەبە لەگەلدا، دەبوو ئەوندەي گوتم ھەر بلىم لە بارەي بوونی كىتەبىكى ئەوتۆ كە لىي دەوەشیتەو تىشكى تازە و نەدىتراو بخاتە سەر چەندوچۆنى سەرگوزەشتى حاجى قادىر، بەتایبەتئ لە سالانى ھەوہلى ژياندا. لىرە بەپىشەو گوتم خويندنى سيوطي لە تەمەنى 45 سالى و 36 سالى لەگەل ھەموو وەخرانىك و دابرائىك كە فەقى دووچارى بىي ھەر بە تەمەنىكى يە كجار درەنگ لە قەلەم دەدرئ (بەتایبەتئ 45 سالى) چونكە سيوطي لە كىتەبە مەیلەو سەرەتای ناوہندى خويندنى فەقىيەتئ دئ، بەلام ئەگەر مەعلووم بكرئ، بە شايدەي ئەم كىتەبەي تازەم باس كرد، حاجى لە تەمەنى بىست سالىدا ھىشتا ھىندەي نەخويندووە خەتئ خوش بئ ويا بىي بە شاعىرىكى چەسپاو ئەوسا ئىشكالى كىتەبەكەي سيوطي لە خۆو دەچیتەو. گوتەي شىخ رەھىمىش دەربارەي شاگردبوونی حاجى لای وەستای ئىمەندىروو باشتەر جىي خۆي دەكاتەو لە قەناعەتئ خوينتەر.

من تا ئىستا بۆم رېك نەكەوتە نووسىنەكانى حاجى بەسەر سيوطىيەو لەگەل ئەم كىتەبە بدەم بە پىسپۆرىكى خەتناس تا برىارىكى قەتەي لئ وەرگرم و پرسىارەكە يەكلا كەم، بەلام ئەمە قەرزىكە بەسەر شانمەو ھەر دەبئ بىدەمەو بە خوينتەري كورد و تەسلىم بە مېژووي كەمەو. ئومىد دەكەم لەم كارەدا زۆر دوانەكەوم، ھەر كاتىكىش گەيشتەم بە ئەنجامىك ئىزافەي تۆمارخانەي مېژووي حاجى قادرى دەكەم. تا ساگردنەوھىيىكى يەكجارەكى وا دادەنیم ئەم كىتەبە وجودى نىيە و چ ھىسابىكى بۆ ناكەم. ئەمىش وەك پرسىارەكەي حاجى قادرى شىخ وەسانى و ھەبوون و نەبوونی شىعري ئەو لە دیوانەكەي حاجى قادرى كۆيىدا. ئەوھي راستىش بئ ساغبوونەوھي خەتئ ئەم كىتەبە بەلای حاجى قادردا زياتر لەگەل نامىلكەكەي مەلا عەبدولرەحمان دژ دئ، بە نىسبەت بىر و باوەرى منەو تعديلاتئ زۆر گەورە پەيدا ناكات.

ئەمەي لىرەدا گوتم و بە تەمام بىكەم شتىكى ناچارىيە، جىگر (بدل)ى نىيە بەلام ئەگەر ساغ بىتەو كىتەبەكە دەسنووسى «حاجى» يە، زۆر بە ئاسايى رېك و گونجاو

دیت له گه‌ل دیمه‌نیکي زیډه به‌رچاوی ته‌ده‌بی «حاجی» له دوا ر‌وژانی ژیانیدا. با بزاین چ‌ون؟

به عاده‌ت شاعیر که له زویکه‌وه ده‌ستی کرد به شیعردانان هی‌ز و توانای بو‌ی‌زی له ناوه‌راسته‌کانی عومریدا ده‌گن به‌و په‌ری گه‌شه‌کردن، نه‌خیک دوا‌ی ناوه‌راستی عومری ده‌ست ده‌کا به سهره‌ول‌ی‌ژبو‌ونه‌وه. له ته‌مه‌نی پیری و بیت‌اقه‌تی و که‌مه‌ی‌زیډا ته‌و شاعیره‌ی له گه‌نجاه‌تیه‌وه شاعیر بو‌وبی به‌ده‌گمه‌ن نه‌بی شیعری به‌هی‌زی بو‌ داناندری‌ن، وه‌ک ته‌وه‌ی که بل‌ی بورکانی نه‌فس و گیانی له ته‌قه و ته‌قینه‌وه ده‌که‌وئ به‌ه‌وی دری‌ز‌خایاندنی به‌کاره‌یتانی ته‌و بورکانه هه‌ر له گه‌نجاه‌تیه‌وه تا دوا‌ی ناوه‌راسته‌کانی ته‌مه‌نی. بی‌گومان ته‌م ده‌ستوره بی‌زوک (شاذ‌ی تیدا ده‌بی به‌لام ده‌شی بایه‌خی پی بدری، واش ده‌زانم ته‌گه‌ر له‌به‌ر تیشکی ته‌ودا دیراسه‌ی شاعیریه‌تی چ‌ه‌ند شاعیریکی ژیان زانراو بکری، راستی ده‌ستوره‌که خو‌ بسه‌پینی.

له‌م تی‌بینیه‌وه که سه‌یری شیعره‌کانی حاجی قادر بکه‌ین ز‌ور به‌ئاشکرای دیت به‌رچاوی هه‌موو ته‌دیییک و شیعرد‌وستیک که وا هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی له دوا ر‌وژانی ژیانیدا له جو‌ری هه‌لبه‌ستی هه‌ره به‌هی‌زی حاجی حیساب ده‌کری‌ن. من لی‌رده‌ا به‌هاریه‌که‌ی ناکه‌م به به‌لگه‌ی رایه‌که‌م چونکه نازانین له چ ته‌مه‌نیکدا ه‌ونیوه‌تیه‌وه هه‌رچ‌ه‌ند مه‌علومه له ته‌سته‌مبو‌له‌وه کردوه‌تی به دیاری‌نیکي نه‌م‌ری س‌وز و گ‌ری نی‌شتمانپه‌وه‌ری، شیوه‌نه‌که‌ی بو «که‌یفی»، ته‌ویش ناکه‌مه به‌لگه چونکه ته‌مه‌نی 60 سالی (له‌و ر‌وه‌وه که له سالی 1300 ی کو‌چی ه‌ونیوه‌تیه‌وه، به‌پی لی‌کدانه‌وه‌ی من که حاجی له 1240 دا هات‌بیته دنیا ده‌بی ته‌مه‌نی 60 سال بو‌وبی) بو‌ شاعیریکی وه‌ک حاجی به ته‌مه‌نی بی هی‌زی و که‌م تاقه‌تی دانانیم، به‌لام چ ده‌مه‌ته‌قه له‌وه‌دا په‌یدا نابی که بل‌یم نامه‌که‌ی بو‌ با‌پیرم له عومریکدا نووسیه به‌هه‌موو حیسابان هی پیری و بی‌هی‌زی بی، به‌لگه‌ش له‌مه‌دا شیعره‌کانی حاجی خو‌یانن:

سه‌ر و ریشم سه‌راپا بو‌ته لو‌که
به شه‌و هه‌م‌رازمه پش‌مین و کو‌که

لەبەر پیری ئەوەندە بێ حەواسم
دەلیی ئەركانی ئیسلامی ئیناسم²⁹

بە چاویکی ورد و ئەدیابانە سەیری ئەم نامەیه بکەیت لیت روون دەبی دەسەلاتی
حاجی قادر لەو کاتەدا لە تۆقەلەیی سەری بوێژیدا بوە. رەنگە راست بێ بلین
هەرگیز حاجی قادر لەو ژێھاتیتەر نەبوە، ئەگەر ئەمەش نەلین خو ریمان هەیه بێ
دوودلی بلین هەرچی ئاكار و نیشانەیی بێھیزی هەیه لەو هەلبەستەدا تارماییشیان
ناییتە بەرچاو. جا ئەگەر ساغ کرایەووە کە وا ئەم کتیبە خەت ناخۆشەیی باسی
دەکەم دەسنووسی «حاجی» یە و شیعەرە فارسیە بێھیزەکانیش هەلبەستی ئەون و
بەمەدا سەپاندەمان حاجی بە درەنگەووە بۆتە شاعیر و خەتخۆش، ئا ئەم دۆزینەووەمان
دەگونجی لەگەڵ بەردەوامبوونی هیز و توانای بوێژی حاجی تا دوا رۆژەکانی ژیا
یاخود هەر نەبی تا تەمەنی پیریکی راستەقینە. وا دەزانم ئەم دۆزینەووەش شتیکی
بێنرخ نەبی...

ئەوجا با بلكیینهووە بە ئەسلی باسە کە و هەنگاو هەلینین لەگەڵ حاجی بەرەو قوناغی
دوای پلەیی فەقیهەتی، پیکەووە دۆخاخوازییک بکەین لە کوویی بۆ سەفەرەکە
بالەکاتی و لاجان و سابلاغ و دەورووبەری بیتووش و شویتەکانی تری کوردستانی
ئێران، بەم سەفەرەش لاپەرییکی نوێ و پان و بە تەفسیل لە ژیانی حاجی بکەینهووە
بۆ چاوی سرنج و بیخەینە بەر خامەیی میژوو تا کوو لەو هەندە دەنگ و رەنگە
کەمەیی کە لێی ماوہتەووە تابلوییک ریک خات و نەخشەییکی تیدا بکیشی دروشمی
حەقیقەتی ئەو رووداوە بیاریزی.

حاجی قادر کەیی بۆ ئەم گەشتە لە کوویی بەدەر کەوتوو؟ لەم گەشتەدا چەند
ماوہتەووە؟ کوئی و کوئی گەراوہ؟ چی خویتدوہ؟ کەیی بۆ کوئی گەراوہتەووە؟
سەرجوملەیی بەسەرھاتی لەو گەشتەدا چی و چۆن بوە؟

²⁹ - بۆ تیگەبشتنی واتای وشەیی «ئیناسم» بگەرێوہ بۆ لاپەرەیی 106 و دواتر لە
بەشی یەكەم.

نیزیکه بَلیم شهرم ده‌مگریته‌وه که ناچارم دان به‌وه‌دا بَینم ئەم پرسیارانه‌ش سەر و سۆراغیان نیه وه‌ک زۆرینه‌ی پرسیاران ده‌رباره‌ی حاجی. به‌لیکدانه‌وه و به‌راوردی کردن نه‌بی رَیگه‌یینک دهر ناکرئ بۆ تاریکستانی پرسیاره‌کان. له‌هیچ رووپه‌ره‌ی به‌ک له‌و کتیب و نامیلکانه‌ی له‌به‌ر ده‌ستاندان که‌موزۆر ئیشاره‌ت نیه‌ سالتیک ده‌ست نیشان کا بۆ سه‌ره‌تای گه‌شته‌که و یه‌کینکیش دانئ بۆ کۆتاییه‌که‌ی، یاخود شتیک بگيرِته‌وه له‌ سه‌رگوزه‌شتی حاجی به‌ دريژایی سالتیکانی خويندنئ. هه‌روه‌ک کتیب و نامیلکه‌ی کۆن و په‌راویزه‌کانیان خامۆشن له‌ عاست ئەم پرسیارانه‌دا، تیکرای چاوگی نووسراوی نویش که‌ ناوی حاجی دیتن و له‌ باره‌یه‌وه ده‌دوین و پینوه‌ی خه‌ریکن ئەوانیش له‌و پرسیارانه‌ بیده‌نگن و ورته‌یان له‌به‌روه‌ نایئ. هه‌ر هینده‌ زانراوه و گوتراره‌ و ده‌گوترته‌وه حاجی چوه‌ بۆ باله‌کاتی و هه‌ندئ شويتئ کوردستانی ئیران و خويندنئ لی کردوون و گه‌راوه‌ته‌وه کۆین به‌لام هه‌رچی وشه‌ی وه‌ک «که‌ی، کوا، چۆن، چهند، کوی؟» هه‌یه و پێیان ده‌لێن «ناوی پرسیار – اسم الاستفهام» هیچ وه‌رامیکی ریک و پیک وه‌رناگرته‌وه. سه‌یر ئەوه‌یه وه‌ک سه‌رگوزه‌شته هه‌لبه‌ستراوه‌که‌ی چوونی «امرؤ القیس» بۆ ناو رۆمه‌کان و زه‌هر خواردوو کردن و مردنی له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا، که‌ هه‌مووی زاده‌ی خه‌یالی حیکایه‌ت خوانانن، بۆ حاجی و گه‌شته‌که‌ی، که‌ رووداویکی راسته‌، به‌ درۆش شتیک ریک نه‌خراوه هه‌ر نه‌بی خیره‌ومه‌ندیکی حیکایه‌تخوان له‌ وه‌کاله‌تی «امرؤ القیس» به‌ره‌و رۆم هه‌لبه‌ستیکی ریک خست و گوئی:

بکی صاحبي لما رأى الدرب دونه

وايقن انا لاحقان بقيصرا

فقلت له لاتبك عينك إنما

نحاول ملكا أو نموت فنعدرا

دیسانه‌وه به‌ خیری خوی له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا، پێش مه‌رگی، ئەم دوو به‌یته‌شی بۆ ریک خست:

أجارتنا ان المزار قريب

واني مقيم ما اقام عسيب

أجارتنا هتاد

و کردی به بهندی لاواندنه‌وهی، به داخواری قافیه «عسیب» یشی کرده گۆرستانی
 تهرمه‌که‌ی، به‌مه‌دا رێ و شوین و ناویشانیکی ساخته‌ی قوت کرده‌وه، وه‌ک ئالای
 درۆزن به‌سه‌ر هه‌ندێ قه‌بری مه‌وه‌وه‌مه‌وه، له‌ لانی خۆیه‌وه پاراستنیک
 شوینه‌واری «امرؤ القیس» بکا. کاشکی بۆ حاجی قادریش درۆزنیک رووی خۆی
 سپی کردبایه‌وه به‌ گێرانه‌وه‌ی چهند خه‌به‌ریکی ئه‌و گه‌شته‌ی. سه‌د خۆزیا بۆ
 «نالی» و «که‌یفی» یش خه‌به‌رسازان چهند سه‌رگوزه‌شتیکیان رێک خستبا و
 تارماییه‌کی ئه‌سته‌مبۆلانی خستبا به‌رچاوی پشکنه‌ره‌وه. وا ده‌بی خه‌به‌ری دروستکراو
 راستی به‌ ده‌سته‌وه ده‌دا بی ئه‌وه خه‌به‌ره‌که مه‌به‌سیشی بووبی چ راستییان به
 ده‌سته‌وه بدا. خۆ ئه‌وه‌نده‌ی میژوونووس له‌ ئه‌فسانه‌ سوود وه‌رده‌گرئ بۆ گه‌یشتن
 به‌ راستی، ره‌نگه‌ هه‌ر هه‌نده سوودمه‌ند بی له‌ خه‌به‌ری راستی پاته‌وپات. به‌ نمونه
 ده‌لیم کتیه‌که‌ی Gods, Graves and Scholars باسی زانییکی ئارکایۆلۆجی ده‌کا
 که له‌ رێی ره‌مه‌ ئه‌فسانه‌یه‌یه‌کانی «ئیلیازه» وه‌ گه‌یشته‌ دۆزینه‌وه‌ی شوینی شاری
 «ته‌رواده».

له‌و رووداوانه‌ی بی سه‌روشوین و مه‌علومات ده‌رباره‌یان زۆر که‌مه، بۆ لانی
 تۆژینه‌وه‌ی میژوویی، بۆنی خه‌به‌ری تیکه‌ل به‌ درۆ سوودبه‌خستنه‌ له‌ نه‌بوونی هه‌چ
 خه‌به‌ریک. ئه‌و خه‌به‌ره‌ی له‌ نه‌بوویه‌وه رووداو هه‌له‌ده‌به‌ستی به‌ ناچاری ناوی
 شه‌خس و جیگه‌ی حه‌قیقی دیتته‌ ناو حیکایه‌ته‌که‌یه‌وه، چونکه‌ خه‌به‌رساز
 درۆیه‌کانی له‌ ده‌وری جیگه‌ و شه‌خسی هه‌بوودا ده‌ته‌نی، به‌زه‌حمه‌ت بیري بۆ ئه‌وه
 ده‌چێ شه‌خس و جیگه‌ش بخولقین، له‌به‌ر زۆر هۆی سه‌ربه‌ ده‌سه‌لاتی هونه‌ری و
 هه‌زی تصویره‌وه که‌ ئیره‌ جێی لیدوانیان نیه‌ به‌نموونه‌ ده‌لیم کتیه‌ ناوداره‌که‌ی «مه‌لا
 سه‌مه‌دی مه‌رگه‌یی» درۆی میژوویی یه‌ کجار گه‌وره‌ی تیدایه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی که
 «خالد بن الولید» سه‌ره‌له‌شکری ئه‌و سپایه‌ی ئیسلام بوه که کوردستانی عێراق و
 ئێرانی گرتوه. له‌ گه‌ل ئه‌مه‌شدا تۆبۆگرافیاکی ناوچه‌ی کویی و مه‌رگه‌ و بیتوین و
 دیوی پژده‌ر نیشان ده‌دا ئه‌وه‌نده له‌ گه‌ل راستی رێک و دۆسته‌ لایه‌نی درۆی
 میژووویت له‌ هه‌ندێ خه‌به‌راتی حیکایه‌ته‌که‌ له‌ بیر ده‌باته‌وه. دروستی تۆبۆگرافیاکه‌
 وا له‌ مروف ده‌کا بیته‌ سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ که‌ وا هه‌رچهند دیاردانی «خالد» به
 سه‌رکرده‌ی سپای مسلمانان درۆییکی بی ده‌مه‌ته‌قه‌ش بی، ره‌نگه‌ جه‌نگه‌کان و

رېووداوه کانی باسیان دهکات راست بن، یا له راستی نیزیک بن با سهره کی سپای
ئیسلامیش «خالد» نه بووی یه کیکی تر بووی.

بهو پییه ته گهر سهروشوینیک هه با له گه شته که ی حاجی قادر به سهر زمانه وه یا
له ناو حیکایهت و سهرگوزه شتاند، با درووشی تیدا با، رهنگ بوو ته وهنده راستیه ی
لی وه ربگیرئ که ماندوو بوونی به دوا داگه رانی پشکنهر و توژه ره وه بیئی. با ته وهش
بلیم حیکایهت خوانیکی سهد سال پیش ئیمرو که دروینکی هه لبه ستبا ترسی ته وه ی
لی نه ده کرا درو کانی بین به سهرچاوه ی فله سه فه و باوه ری درو و ته فسانه یی وه ک
ته وه ی که سیک خوتنده وار به نیازی فیل له خهلق کردن زهله ی فکری به دل و
میشکان بکا.

به داخه وه ته و ته رزه سهرگوزه شت و حیکایه تانه له که م که مترن. ته وه ی راستی بی
یه کیک له و نوو سه رانه ی دهر باره ی حاجیان نووسی بی و من نوو سینه کانه
خویند بیته وه خو ی له و لایه نه ی زهر فی ژیان و فراژیوون و بزوو تنه وه ی هه ست و
شاعیریه تی حاجی نه گه باندوه، وه ک بلیی به لایانه وه جو ری ژیان و رابواردن و
خویندن و هه لستان و دانیشتنی چ په یوه نندیکي نه بووی له گه ل هه لقولین و
ته قینه وه ی ویزدانی. یا له بهر ته مه یه که که س خو ی ماندوو نه کردوه به هه لدانه وه
و تیوه رامانی لاپه ره کانی ده فته ری سهرگوزه شتی حاجی، یا خود کاره که ی زور
سه خت هاتوته بهر چاوان، یا خود لانی نیشتمانپه روه ری حاجی، له نه زهر نوو سه ران،
هه موو لایه نیکي دیکه ی شار دوته وه و بایه خی پی نه هیستوه: حاجی قادره و بوه به
یه که م بو یژی کوردایه تی ئیتر چ لزوم هه یه به زه حمه تی بی لزوم له و ته رکه
نه فلهس بره ی دوزینه وه ی سهرگوزه شتیکی بی سهروشوین..

ههرچو نیک بی نه مدیت نوو سه ریک خو ی بهو لایه نانه وه خه ریک کرد بی له
که یوبه یینی حیکایه تی حاجی قادر که من بو یان به په رو شم، نه خیر شه یدام.
نه ختیک، به لام زور که م و به شکلیکی سه ره تایی و بی به لگه ی ماددی و زیهنی و
قوولبو ونه وه، له سه ره تاکه ی «دیوانی حاجی قادر، چاپی هه ولیر، سالی 1969»
سهرگوزه شت و به سه ره تایی حاجی ده خوینتیه وه، لایه لای و به په له، با سیکي
گه شته که ی باله کاتی و کوردستانی ئیران ده کا که ته گهر هه مووی باو ییه سهر یه ک
له دوو سی دیر تیپه ر ناکا. نه وه ک که مم گوتی با بلیم «دوو سی لاپه ره» له
جیاتی دوو سی دیر.

پشتگوئ خستنی به سهرهاتی شاعیر یا هونه رکار یا زانا با هر که سیک که بیتته
 بابه تی باس کردن و له سهر نووسین، تاریکاییک دادیتی به سهر کاکلی مهووزووع
 هیچ شتیک نیه وه ک چرا بیره وینتته وه. به سهرهاتی ژیانی مروژف ته و چرایه به
 مروژفه که و به رههم و خهبات و چاکه و خراپه ی پروون ده کاته وه و نرخه راسته قینه
 به ههموو سهر به ریکی ددها، که ته و به سهرهاته نه بی وه یا پشت گوئ بخرئ له
 کوئ چرا ده خوازرتته وه راستی پروون کاته وه. به سهرهاتی هر که س زمانی واقعی
 ته و که سه یه شایه دی بیدروئ لی ددها، که ته و زمانه بیدنگ کرا کوا زمانیکی
 وه ک ته و به دنگی بینین و راستی لی وهر گرین؟ زمانی راستگو که سکوتی کرد
 یا خود سکوتی پی کرا هی دروژن به دنگ دی به خوئ و ههموو چه کی له سهر خو
 کردنه وه و خهلق به درو خستنه وهی.

من که ئەمه دەلیم بۆیهی نالیم گلهیی و گازانده بکهه لهو نووسه رانهی خوین له
 سه رگوزه شتی حاجی نه گه یاندوه، راستیکه و به یانی ده کهم. به هیچ جوړیکیش
 بیدنگی وان بو خوین و نووسینان نابیتته به دنگ هینانی زمانی ناراست: ناراستی
 لهو کاته وه ده ست پی ده کا که به ئانقه ست راستی ون بکری یا خود بکوژری. ئەم
 کارهش له دواي بیدنگی نووسه ره کانه وه دی نه ک له عهینی سکوتته که وه، خهلقی
 دیکهش ده یکهن نه ک ته و نووسه رانه که بیدنگ بوون.

وا ده زانم نووسه ره دلسۆزه کان که خوین له به سهرهات و شی کردنه وهی زهر ف و
 تاوی پرووداو و خویندن و ته گهره کانی ژیانی حاجی نه گه یاندوه له بهر زور هوئ
 گرنگ بوه که ئەمانه هه ندیکیان:

یه کهم ئەوه یه سه رچاوی زانینی پرووداوه کانی ژیانی حاجی، یا خود زهر فی ژیانی به
 جوړیکی گشتی، یه کجار که مه، هه ندی جارانش هه ر نیه. که سه رچاوه ی زانراویش
 نه بوو دۆزینه وهی هی نهینی زه حمه تیکی وای تیدایه به کهم که س هه لده گیرئ.

دوهم: نووسه ریکی کورد په یدا نایی ده سه لاتئ دارایی بایی ته وه بکا چه ند سالان
 عه ودالی دۆزینه وهی راستی بی لهو سهر به ری ژیانی حاجی قادر. گوریسی
 نووسه ری کورد به یه کلای ناگاته وه...

سییه م: دامان نا ده سه لاتئ ماددی و دارایش هه بوو، که نیه، کوا ته و ئازادیه بو
 کوردیکی عیراقی که توژینه وهی پتویست بکا له باره ی ژیانی حاجیه وه له

کوردستانی ئێران و له ئهسته مېوڵدا. سه د جار ان «حسنی نیه» ی خوی ئیسپات بکا له و کارهیدا هه ر دهیته وه به قاره مانی ئه و چیرۆکه که گوتی تا من ئیسپاتی ئه مه ده که م که و لَم ده چیتته ده باخانان، بۆ نووسه ری کورد دوو سی ده باخانه نه ک هه ر به ک.

چواره م: په له کردن، په له کردنیکی دروست و پیرۆز، بۆ سوود وه رگرتن له هه لبه ست و بیر و فه لسه فه ی حاجی: دیاره که نووسه ر خوی گل دایه وه بۆ ده ست هینانی مه علوماتی ته واه له باره ی رووداو و به سه رهاته کانی حاجی ده بی ساله ها خه ریکی به دوا دا گه ران و به راورد کردن و به یه کدی گرتن بی تا ده توانی دیراسه ییکی قوول و فره وان به رهه م بیئی. رهنگه بیر له وه ش بکاته وه که تیبه ری نی کاتی وا دوورودریژ سه ر بکیشیتته وه بۆ به سه رچوونی کژی سوود وه رگرتن له په نده کانی حاجی قادر و زه رفی وه ها دروست بیی پیویستی به فه لسه فه ییکی تازه تر بی. لیته دا قسه ییکی خۆم ده ترینجینمه وه ناو ئه م چاوپیدا خشانده و ده لیم «که س ترسی به سه رچوونی کژی فه لسه فه ی حاجی نه بی، جار ی گه لیک زوه بۆ ئه و به سه ر چوونه: هه ویری کورد زۆر ئاوخوازه».

پینجه م: که موکووری و ناته واهی، که ریگه له خهلق به گۆری و فره یوان نه دا، نابیتته هۆی زیان به خشین له نووسیندا، ئه وه نده ی ده نووسری که میش بی، سوودیک هه ر ده به خشی.

به دوا ئه مانه دا ورده هۆی یارمه تیده ریش کاری خۆیان ده که ن له خیرایی کردن، وه ک ئه وه ی مروف حه ز ده کا به رهه می بکه ویتته بازاره وه، یاخود پیشدهستی بکا له خزمه تی گه ل، که ئه مانه ئاره زوی بی عه یبن و له خاوه نیان به داوئوه نا کرین.

خۆ ئه وه ی راستی بی منیش تا راده ییکی گرنگ گویم نه داوه ته ته واهی: گه لیک که له به ری زل هه یه له نووسینه که مدا بۆم پر نابیتته وه. هه یج ترووسکه ییکیش دیار نیه، به و نزیکانه، ریگه ییک ده رکه م بۆ وه ده ست هینانی مه علوماتی ئه و تۆ که له به ره کانم بۆ پر کاته وه. ناچاری خستمیه سه ر خۆ فره ودان به وه که هه ندیک خزمه ت چاکتره له هه یج.

سه ره رای خزمه ت، ئه و هانده رانه ش پالیا ن پیوه نام که له پیشدان باس م کردن وه ک ئه وه ی که م تا کورتیکی مه علوماتم ده رباره ی حاجی، ئه گه ر نه ی نووسم، ورده

ورده هه مووی دهفه وتی. 20 سال پيش ئیستا زۆر شت هه بوون، له ههلبهست و رووداوی سهربه حاجی قادروه پترم لی دهزانین، تییه پینی کات له یادمی سرپهوه. له وه هینده مهعلووماته ی کهوا لام هه بوو و بو خوی له چاو سه رجومله ی به سه رهات ی رۆژگاری حاجی یه کجار کهم بوو، به شیک ی زۆریم له دهستدا. کهواته بهر له وه ی له دهست بچی تۆمار کردنی بوو به واجیب. وهک لی رهش به پیشه وه گوتوو مه، له بهر هه مان سه به یی زیده که می مهعلوومات ده باره ی حاجی ده بی وهک زانای ئاسار له نیگا و نیم نیگا و هیمای هه موو به سه رهات و رووداو و میژوو ی که سان و هه لوئسته کانی په یوه نیدار له گه ل حاجی سوود وه رگرین ته گه ر ته مه نه که یی ده بی واز له ته قه لای بێنین.

واده بی مرو ئی بیتال له مه یدانیکی ته سکی زیانیدا به خت فریای ده که و ی. سه رگوزه شتی حاجیش که زۆری ونه و له بیران چۆته وه، وهک به ختی ته و مرو ئی بیتالعه، له که لینیکی ته سکه وه پر شنگه تالعه رۆشایی بو داویژی. سه باره ت³⁰ به وه رووداو و میژوو ی تۆمار کراو هه ن ناونا وه له گه ل ژیا نی حاجیدا په یوه ندیای هه یه، له گو ی ره ی زانراوی خویان ته و نه خته ژیا نه ی حاجیش ئاشکرا ده که ن.

گه شته که ی حاجی له باله کاتی و کوردستانی ئیران یه کیکه له و رووپه رانه ی ده فته ری سه رگوزه شتی حاجی که به هو ی زانیاری لاهه کیی بی شوبه وه به توائین چه ند دیریک ی لی بخو ئینه وه. دیوانه که ی حاجی و هه ندیک له و په راویژانه ی به ده وری «متن» ی کتیه که ی «سیوطی» دا حاجی خوی نوو سیو ئی، ته وانیش له لای خویانه وه یارمه تیمان ده دن بو پیک هیتانی نه خشه ییکی گشتی ته م گه شته که وا هه رچه ند روو پیو (مساحه) ی پانی تیدا ده مینی به تاریکی و نه زانراوی، دیسانه وه ده که ویته ناو جغزیک ی وا وه هه ر دوو سه ری گه یشت بیته وه یه کتر. میژوو و رووداوی زانراو له گه ل دیوانی حاجی و کتیه که ی سیوطی سنووری بی چرانه وه به ده وری نه خشه ی ته م گه شته دا ده کیشن و سه ره تا و کو تایی بو دیاری ده که ن.

³⁰ - وشه ی «سه باره ت به...» واتاکه ی ته وه یه که بلیی «سه به ب به فلان شت» نه ک «نیسه ت به فلانه شت» وهک زۆربه ی نوو سه ران به کاری دیتن. له فۆلکلۆر به ند هه یه ده لی: «سه باره ت به تۆ من لی ره به ند م» واته سه به ب به تۆ نه ک نیسه ت به تۆ.

رهنگه زوربه‌ی خویته‌ران وه‌ک من بزائن گه‌شته‌که‌ی حاجی له‌ کۆیه‌وه تا باله‌کاتی
و سینگوره‌ و گه‌رووی شیخی له‌ گه‌ل باپیرم، حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا‌دا بوه. ئەم ڕووداوه
گومانی تیدا نیه. بۆ زانینی ئەم راستییه‌ پێویست نیه به‌ مه‌علووماتی تایبه‌تی،
نامه‌که‌ی حاجی بۆ باپیرم له‌م ڕوه‌وه‌ شایه‌دیکی قه‌تعییه‌:

به‌ بیرت دێ زه‌مانی چووینه‌ باله‌ک
به‌ پێ خاوسی نه‌ که‌وشم بوو نه‌ کاله‌ک
وه‌ها بوو درک و دار و شاخ و باری
وه‌کوو مه‌خمه‌ل بوو نه‌رمی یانه‌ خاری
که‌ چووینه‌ سینگوره‌ سینه‌م گری به‌ست
وه‌کوو «قه‌ندیل»ی سه‌رگه‌ردان وه‌کوو مه‌ست
ده‌لێن ئیستا هه‌واری گورگ و شیران
وه‌کوو قه‌لبی هه‌سوودی تۆیه‌ وێران
چکاوه‌ ئاوی پرژ و گۆله‌شینی
نه‌ماوه‌ هه‌ر له‌ کۆتر تا شه‌هینی
«گه‌رووی شیخی» له‌ لوقمه‌ی کۆچ باران
موعه‌ڕایه‌ میسالی ڕۆژه‌داران

حاجی قادر و حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا سه‌رانسه‌ری ئەو شوێنه‌یان پێواوه‌ و خوێندن و
ڕابواردن و هاتوچۆیان تیدا کردوه. باوکم و مامم باسیان ده‌کرد جارێکیان له‌
هاوینه‌هه‌واری چنارۆک، که‌ به‌شیکی زۆری ولاته‌ شاخاویه‌که‌ی باله‌کاتی و قه‌ندیل
و ئەو ده‌وروبه‌ره‌ی له‌ ده‌وره‌وه‌ لی دیاره‌، حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا له‌ سالانی دوا‌ی
عومریدا له‌ رێچکۆله‌ییکی به‌ره‌ «سوولی پاشا» ڕۆیویه‌، کۆسپیکی له‌ پێش
هه‌نگاویدا بوه، وایزانم کۆسپه‌که‌ هه‌ر ماوه‌، به‌ جو‌ریکی مه‌یله‌و نا‌ره‌حه‌ت و به‌
یارمه‌تی خه‌لقه‌که‌ی له‌ گه‌لی بوون لی سهرکه‌وتوه‌. هه‌لۆه‌ستیک ده‌کا و ئاو‌ریک له‌
شاخه‌کانی قه‌ندیل و باله‌کاتی ده‌داته‌وه‌، ده‌ستیکیان بۆ درێژ ده‌کا و به‌ چاوی ته‌ره‌وه‌
ده‌لی «ئهو هه‌موو شاخ و داخ و هه‌له‌ت و په‌له‌ته‌م به‌ پێیان کوتاوه‌ته‌وه‌ وای ئیستا

لەو کۆسپە سەر ناکەوم». شوبهە نیه لەو هەدا مەبەسی گەشت و ھاتوچۆ لێ کردنی ئەو رۆژگارە بوە کە لە گەڵ حاجی قادر بە یە کەو بە بو خۆتندن کردووینانە.

بەلام ئایا کە ئەم راستییەمان زانی چ یارمەتیمان دەدا بو زانیی رۆژگاری روودانی؟ دەزانین کە ی بو؟ تۆ بلیی لە هیچ لاییکەو تیشکیک بیت و نەختیک لە تیری و خەستی تاریکایی دەور و پشیمان بو کەم کاتەو؟ خوشبەختانە من ھەندیک لەو تیشکە شک دەبەم وە ک «لایت» ی ئۆتۆمبیل شەقامی شەورۆییمان رۆشن کا.

میژووی بیگومانی رووداوی دیکە ھەبە نەبەتی لە گەڵ ئەم گەشتەدا وە ک نەبەتی شەموە لە گەڵ یە ک شەموودا. بە پیتی ئاگاداری و شارەزایی خۆم کە بە ھۆی نزیکیم لە سەرچاوەی ھەندئ مەعلوومانەو بۆم پەیدا بوە، سرنجی شەخسیم یارمەتی داوم بو دەلالەت لێ وەرگرتنی، چەند بەلگەییکم بو روون بۆتەو ئەو دەسەپتن کە ئەم گەشتە و خۆتندنە لە دوا ی مەرگی حاجی بە کرئاغا بوە نە ک پێشتر.

بەلگەییک لە جەرگە ی کردەو ی خودی حاجییەو ھەلەدەستی و بوخۆی بەس بی بو سەلماندن و سەپاندنی ئەم لایەنە ئەو یە کە چوار بەیتە کە ی میژووی مردنی حاجی بە کرئاغا بە سەر کێلە قەبرە کە یەو، وە ک لێرە بە پێشەو گوتمان ھەلبەستی حاجی قادرن. پیتی ناوی من بلیم لە خۆو دیارە ئەم چوار بەیتە ی سەر کێلە قەبرە کە لە دوورەو بە دیاری نەھاتوون بو کۆیی، چونکە ئەگەر حاجی بو خۆی لە کۆیی نەبا ئەو ھەندە شاعیرە ی تیدا ھەبوون پتویست بەو نەھیلن شیعەر لە دوورەو بیتن وە ک دەرمان بو نەخۆش.

لێرە بە پێشەو³¹ گوتوومە میژووی مەرگی حاجی بە کرئاغا لە رستە ی کۆتایی بەیتی چوارەمدا ھەردە کەوئ کە «وانانی ئنین محمد» و 1270 پیک دیتی. ئەم سالا دەوەستیتە بە رانبەر 1853 ی زایینی. کەواتە لەو سالا ی 1270 یەدا حاجی قادر لە کۆیی بوە. دەمیتەو ئەو ساغ کەینەو مردنی حاجی بە کرئاغا پێش گەشتە کە ی حاجی قادر بوە و لە ریکەوتی سەفەریکی بەرەو مال نەبوە کە حاجی قادر لە دەمی

³¹ - بگەرێو بەو بەشی یە کەم.

مەرگی حاجی بە کرئاڭادا لە کۆیى بوە. ھەر ئیستاکی بە دەم خویندەنەوێ چەند دێرێکی لێرە بە دواوێ ئەم راستییەت بۆ روون دەیتەوێ.

حاجی بە کرئاڭا خالی باپیرم بوە، نەک خالیکی عەدەتی کەوا رەنگە لە گەل خوارزایدا بێباک و کەمتەرخەم بێ وەیا خوارزا لە عاست ئەودا بێ پەروا و سۆز بێ: راستی بێگەرد ئەوێە حاجی بە کرئاڭا خوشووستنێکی بێئەندازەى بوە بۆ باپیرم، لە موقابەلەدا باپیریشم ئەوێە پەری سۆز و ریزی ھەبوە بۆ خالی. بە جۆری دائیمی و رۆژانە ئەو خال و خوارزایە یە کدییان دیوێ و لە مەزووعاتی زانست و ئەدەب و تووێژیان بوە. یا لە دیوێخانەى حاجی بە کرئاڭا یا لە یەکیک لە دوو مزگەوتەکەى جەلیزادان مەجلیسی زانست و ئەدەب ئەم دوو مەزگەوتەى کۆ کردۆتەوێ. لەمەشدا سەیر بێ ھاتن پەیدا نابێ، وا نەبا سەیر بوو.³²

³² - مناسیبی ئەم جێگەى سەرگوزەشتێک دەگێرەوێ ھەم پەیوەندى میانى خال و خوارزا بەیان دەکا ھەم نمونەى ئەک لە جۆرى و تووێژیان نیشان دەدا.

باپیرم بۆ کۆر و کەسى خۆى باس کردبوو، بەر لەوێ فێرى فارسى بێى حاجى بە کرئاڭا زۆرجاران پێى دەلێ خوارزا تا فێرى فارسى نەبێ دلم داناکەوێ. وا رێک دەکەوێ، بە پێى گێرئەوێ باپیرم خۆى، جارێکیان لە یاری سى بازدا قاچێکی وەر دەگەرێ و چل رۆژان لە ناو جى دەکەوێ و گەران و دەرس خویندنى بۆ ناکرێ. لەو چل رۆژەدا ھەل وەردەگرێ کە دەرس و دەورى نیە، خەریکی خویندەنەوێ ئەو کتێبە فارسىیانە دەبێ کە لەو سەردەمەدا باو بوون تا بناغەى یێکی مەحکەم لە فارسى دادەمەزریتى. باپیرم گوتیووی ئەو قاچ وەرگەرانەم بۆ خێر وەرگەرا و لە شەرمەزارى دەرى چواندم. لەدواى فێربوونى فارسى دەکەوێتە سەر ھەوێسى شیعەر لەبەر کردن و شەرە شیعەرینە بە فارسى لە گەل خالیدا. جارێکیان بەیتێکی فارسى لە خالی دەپرسیتەو، وایزانم ھى «سعدى» ى شیرازییە کە دەلێ:

اینک عسلى دوخته دارد مگس نحل
شهد لب شیرین تو زنبور میانرا

بېنگومان له کاتي مهرگي حاجي به کرئاغادا دهبي باپيرشم وهک حاجي قادر له کويي بووي، چونکه ناچيته عهقلهوه خوارزاييکي وهک ټو له سهره مهرگي خاليکي وهها مهزن و دلسوزدا له هندهران بووي و بو ساله هاي خويندن لهو ته مهنه دواړواني ژياني خالي لي دوور کهوتبيته وه. جگه له م لايه نه باپيرشم لهو کاته دا ته مهنکي واي نه بوه پيستر چووي بو خويندن چونکه له مهرگي خاليدا تازه ده بوو

حاجي به کرئاغا دهستيکي بالاي هه بوه له فارسيدا له نيوان شاعيره کاني کوردي عيراق دوو سي شاعيري وهک ټو هه بوون هينده فارسي بزنان. تا قسه که م نه بيته داواي بينه لگه ليړه دا نمونه يه که له شيعري ده خه مه بهرچاو، غه زه ليکي «حافظ» ي ته خميس کرده ټه مه سهره تا که يه تي:

آوخ زهجر تو مرا خم شده قامت
پيداشده در روی من از مرگ علامت
شايد نبرم حسرت رویت بقیامت
يارب سببي ساز که يارب بسلامت
باز آيد و برهاندم از چنگ ملامت

ټه مه له ته خميس ناکا، ده لي هه موو شيعره که هي «حافظ» ه. خولاسه حاجي به کرئاغا داده ميښي و مه عنايکي بو نايي بسه لميندري. باپيرم ده لي خاله موله تم داي تا هه فته ييک. دواي ټه وهش هه ر بوي ناکري واتاييکي مناسب بينيته وه، پاش چهند جاريک موله ت پي ده لي خاله تو نه زاني «عسلي دوخته» چيه ټيمکان نيه مه عناي به يته که بزاني. ټه و جا بوي باس ده کا که وا له سهرده مي عه باسييه کان فه رماننيک دهرده چي هه رچي جووله که هه يه، بو ناسينه وه يان ده بي پارچه قوماشيکي «عسلي» ټه وسا که هه بوه به سهر شانپانه وه بدروون، بهو پييه ټو پارچه عه سه ليه ديارخستننيکي بيحورمه تانه ي تيډا هه يه بو ټو که سه ي به خويډا بدووري. که ټه مه زانرا واتاي به يته که له خووه ټاشکرا ده بي.

باوهر ده که م حاجي به کرئاغا ټه وهنده ي بلي که يفي به وه هاتوه خوارزاي دهستي بالاي په يدا کرده له فارسيدا.

به بیست سالی. به لئی چ شوبه نایته دلمهوه لهوهدا که له کاتی مهرگی حاجی به کرئاغادا باپیرم له کوینی بوه و هیشتا نهچوه بو گهشتی خویندن له گه ل حاجی قادر به یه کهوه. نهک ههر لهووی بوه و بهس: دهینی ماوهییکی ئهوتوش له دوا مهرگی ههر له کوینی مابیتهوه بابی ئهوه بکا «ئهمین ئاغا» له شوینی باوکی دانیشی و کهلینی ئهوه پر بکاتهوه.

به عادهت له رووداوی وادا خزمی نیزیک تیکرایان حازر دهبن له چهندوچونی دانیشتنی کور له جینی باوکی، ئهوساش بو حاجی به کرئاغا له حاجی مهلا ئهسعهده، دواي ئهویش حاجی مهلا عهبدولا، خزمی نیزیکتری نهبوه بو کهینوبهینی وهه حازربوونیان پیویست بی، کوری ههره گهورهی، ئهمین ئاغا 15-16 سالی بو، لیره بهپیشهوه گوتمان تاوون خزمی بو حاجی به کرئاغا نههیشتبوو له حهویزیان. که گویشم بهر له مهرگی حاجی به کرئاغا باپیرم تهمهنیکی وای نهبوه خویندنی تیدا کرابی له دهرهوهی کوینی بوئه بو خویندنی باپیرم له گه ل حاجی له باله کاتی به «مستعدی» بوه نهک به فقهیهتی، خویندنی درێژه بی دراویشی که کردبی له غهیری کوینی ههر ئهوه بوه که له گه ل حاجی قادردا کردوویهتی.

که ئهمه وایی و بخریته سهر بهلگهی یه کهمهوه که شیعرهکانی حاجی قادر خویهتی، گومان نامیینی لهوهدا سهفهره کهی حاجی و باپیرم دواي مهرگی حاجی به کرئاغا بو، واته دواي 1270، با بلین دهوروبهری 1271، ئاخو له بهرچی نابی له 1271 بهم لاوتر بی؟ کئ دهلی له 1272 دا نهبوه؟ ههر خۆم دهلیم نابی دواي 1271 بوویی چونکه له ژیانی مهعلوماتی باپیرمدا گهلیک رووداوی توولانی و دوورودریژ ههیه له سههتای گهشته کهوه تا 1275 روویان داوه ههر نهبی چوار سالیکیان خایاندوه. کهمتر له چوار سال جینی ئهوه رووداوانهیان تیدا نایتهوه. ئهم سالهی 1275 له میژووی ژن هینانی باپیرمه. له چوار سالهی پیشتردا داستانی پرسۆزی دلدارییه کهی باپیرم و «حهلیمهی مهلای شیخ وهتمان» رووی داوه و له سی سالان پتر ههر دوویانی بهدم ئومید و نهومیدییهوه تلاندۆتهوه تا سهری گه یاندوه به نهومیدی یه کجاری. دواي سههره کهشیه کی بیهوودهی پر له دلگهرمی و توران و تهقلای ئیره و ئهوی، باپیرم ناچار بوه دهست هه لگرئ لهو ئاواته زلهی و سهر دانویتی بو فهرمانی حاجی مهلا ئهسعهدی باوکی و کچی حاجی به کرئاغای لی ماره بکری.

داستانی حاجی مهلا عهبدولا و «حەلیمەى مهلا محەمه‌دى شیخ وه‌تمان» که مامۆستای باپیرم بوه له نهیى و ژێرپه‌رده‌ی ده‌رچوه و به‌سه‌ر هه‌موو زار و زمانه‌وه³³ بوه، عاتیفه‌یه‌یكى ئه‌وه‌نده‌ش پاك له نێوانیاندا هه‌بوه نه باوكی حەلیمه شه‌رمی لی هاتۆته‌وه نه باپیریشم له كه‌سى شاردۆته‌وه. باوكم ده‌یگێڕایه‌وه كه وا باپیرم تا دوا‌ڕۆژانی ژیا‌نی ناویه‌ناوه به‌ چاوی ته‌ره‌وه ده‌ستی له سه‌ر دلی داناوه و گوتویه‌تی «ئێسته‌ش برینی حەلیمەى تێدايه».

ئهم چەند دێره‌م له به‌سه‌رهاتی حەلیمەى مه‌لا به‌زیا‌ده‌وه نووسی بۆ خاتری ئه‌وه نووسینه‌که‌م نه‌یته «برو بۆ خۆت بی پێوه». مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه هۆی ده‌ست نیشان کردنی 1271 که سه‌ره‌تای گه‌شته‌که‌ی حاجی و باپیرم بێ، به‌ ده‌سته‌وه بده‌م. ئه‌وه‌ی راستی بێ ئه‌گه‌ر بۆم ساخ کرابایه‌وه كه حاجی به‌کرئا‌غا له سه‌ره‌تا‌کانی 1270 مردوه‌ هه‌زم به‌وه ده‌کرد بڵیم گه‌شته‌که‌ش هه‌ر له‌و سا‌له‌دا ده‌ستی پێ کردوه چونکه له‌ گه‌لیک ڕوه‌وه پینچ سا‌له‌ی میانی 1270 و 1275 له‌بارتر و گونجاوتره‌ بۆ جی کردنه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی ژیا‌نی باپیرم له‌و سه‌روه‌به‌رده‌دا.

له‌گه‌ل مندا سرنج بده‌ ئه‌وه كه وا دوا‌ی چەند سا‌لیک له‌ خۆشویستن له‌ کاتی فه‌قییه‌تی باپیرم له‌ دێی «شیخ وه‌تمان» ئه‌وسا به‌ ئومیدی خوازی‌بێنی حەلیمه‌ گه‌راوه‌ته‌وه بۆ کوێی لای باوكی، كه باوك رازی نه‌بوه ئه‌وجا ده‌ستی کردوه به‌ ته‌قه‌للای رازی کردنی له‌ رێی رجا‌کارانه‌وه.. له‌ ئه‌نجامدا باپیرم کۆیه‌ی جی هێشتوه و ئاواره‌ بوه به‌و نیازه‌ كه وا باوكی ناچار بکا به‌مه‌ترسی له‌ده‌ست چوونی کوری گه‌وره‌ی واز له‌ به‌ره‌هه‌ستی بێنی و حەلیمەى بۆ بخوازی. له‌و میانه‌شدا به‌وه خه‌ریک بوه كه ئه‌گه‌ر باوك هه‌ر رازی نه‌بوو به‌ هۆی یارمه‌تی خزمانی بێگه‌لاس و پێ‌ده‌ر بگا به‌ ئاواتی.. كه ده‌زانی باوكی به‌ دوا‌یدا دی، پێ‌ده‌ر به‌جی دێلی به‌ره‌و

³³ - به‌ ده‌ست خۆم نیه‌ چەندی حیکایه‌تی حەلیمه‌م به‌ دڵدا تی ده‌په‌رێ ئه‌و

به‌یته‌ی فارسیم دێته‌وه‌ یاد

طیل پنهان چزنم طشت من از بام فتاد
کوس بدنایم ما بر سر بازار زدند

کوردستانی ئێران به نیازی «مهلا عهلی تورجانی»، له ده‌وره‌یه‌ی سه‌رده‌شت باوکی ده‌یگاتی و ده‌یگێڕیته‌وه‌ بۆ کۆیی.

به‌ قه‌ناعه‌تی خۆم له‌و چوونه‌ی به‌ره‌و کوردستانی ئێران جازیه‌ییکی حاجی قادر کاری تی کردی و بۆ ئه‌وێی راکیشایی چونکه‌ حاجی ئه‌وسا له‌ کوردستانی ئێران ده‌یخویند. هه‌رچۆنیک یی سه‌رکه‌شی و ئاواره‌بوونی یی سوود بوو و هاته‌وه‌ کۆیی و دوا‌ی به‌ینیک، هه‌رچه‌ندیکی بووی، له‌ سا‌لی 1275 کچی حاجی به‌کر ئاغای لی ماره‌ ده‌کری. وا ده‌زانم ئه‌و هه‌موو که‌ینه‌یه‌نه‌ باشتر له‌ 5 سا‌لندا جیی ده‌یته‌وه‌ تا 4 سا‌لان. خۆ له‌ راستیدا گوته‌ی ده‌ماوهم له‌ پینج سا‌لانی پتر باس ده‌کا به‌لام ئیمکان نیه‌ پتر له‌ پینج سا‌لان زه‌مانه‌ که‌وتبێته‌ میانی سه‌ره‌تای گه‌شته‌که‌ و ژن هینانه‌که‌ چونکه‌ نه‌ ئیمکان هه‌یه‌ گه‌شته‌که‌ پینش 1270 ده‌ستی پێ کردی نه‌ ژن هینانه‌که‌ش له‌ 1275 دواتر که‌وتی: نووسراو هه‌یه‌ ئه‌وه‌ ده‌سه‌پینی که‌ دوهم مندا‌لی باپیرم له‌ 1278 بوه‌، دياره‌ ده‌بی به‌لای که‌مه‌وه‌ له‌ 1275 ژنی هینایی ده‌نا ناشی له‌ 78 دا بوویته‌ باوکی دوهم مندا‌لی.

له‌م بریارانه‌دا که‌ وا هینده‌ به‌ دلناییه‌وه‌ ده‌ریان ده‌برم راگه‌یاندنی حا‌لیکی ئاسایی ده‌که‌م به‌ حه‌که‌م، قسه‌م له‌وه‌ نیه‌ رووداویکی له‌ عاده‌ت به‌ده‌ر که‌ ئیمه‌ نایزانی وای کردی به‌سه‌ره‌اته‌کان پتر یا که‌متر له‌ پینج سا‌لیان خایاندی، ئه‌مه‌ش ئیحتیمالیکه‌ که‌س چ حیسابیکی بۆ ناکات تا له‌ که‌لینیکه‌وه‌ به‌لگه‌ی سه‌پاندنی گو‌ی قوت ده‌کاته‌وه‌.

ئه‌وه‌ی تا ئێره‌ لێ دوام به‌سه‌ بۆ روون کردنه‌وه‌ی مه‌به‌س و قه‌ناعه‌ت هینان به‌وه‌ که‌ سه‌ره‌تای گه‌شتی فه‌قییه‌تی حاجی قادر له‌گه‌ل باپیرم له‌ دوا‌ی مه‌رگی حاجی به‌کر ئاغا بوه‌، ئیتر یا له‌ کۆتایی 1270 یا له‌ سه‌ره‌تای 1271 ده‌ستی پێ کردوه‌.

ماوه‌ی به‌یه‌که‌وه‌ بوون و به‌یه‌که‌وه‌ خویندنی حاجی قادر و حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا له‌ با‌له‌کاتی و شیخ وه‌تمان و ئه‌و ناوه‌ له‌ که‌سه‌وه‌ مه‌علووم نیه‌، چۆنه‌تی رابواردن و جیگه‌ جیا جیاکانی تیدا خویندنی‌شان هه‌روه‌ها یی سه‌ر و سو‌راغه‌. منیش له‌ باره‌ی ئه‌م لایه‌نه‌وه‌ شتیکی ئه‌وتۆم نه‌یستوه‌ بۆ خۆی ته‌نها شاره‌زamanan کا به‌ مه‌وزوو‌عی تو‌ژینه‌وه‌مان. به‌داخه‌وه‌ سه‌رچاوه‌کانی خه‌به‌راتی سه‌ر به‌و کات و وه‌زعه‌، که‌ جیلی پینش خۆمانه‌، یه‌کیکیان به‌ر حه‌یات نیه‌ هانای به‌ینه‌ به‌ر و دوو قسه‌ی لی

وهرگرين، كه سيکيشيان كه موزور نووسيني له پاش به جي نه ماوه باسي هيچ باريكي ليره به پيشه وه بکا تاكوو له نيوان تيکرای نووسينه كه تايبه تيکي ټهو گهشته مان چنگ كه وي.

تاکه هو به ک مابي بو پروون کردنه وهی نه زانراوی و نادباری ټهو باسه به راورد کردن و سرنجدان و زيهنکاری شه خسييه. له گهل ټهم خهريکبوونهی شه خسيشدا هاويشته وه سهر يه کي سهرجوملهی ټهو کورتيله گوتهی ده ماوده م و نووسيني يه کجار نادباری سهر به و کات و وه زعیه. لای من بابي ټه وهی دنکه کفريتیک له ژووریکي تاريخدا هه لکه ی و دواي يه ک دوو چرکه ی سهعات لیت بکوژيته وه، خه به ریک و ټه سهریک پهيدا ده بی لتي ده وه شيته وه بيته ناوئاخنی ټهو گهشته و به تالاييکي که م پر کاته وه له پانايي هيمای ټهو چهند به يتهی سهروو که له نامه که ی حاجيمان هينايه وه به نمونه بو راگه ياندنی ماوهی به يه که وه بوونی ټهو و حاجي مه لا عه بدولا له گه شتي باله کاتيدا.

له ديوانه که ی حاجي قادر(چاپي ههولير 1969) به يتيکي به هه له نووسرايه وه هه يه، من راستيه که ی ده زانم، ده شي بيته چاوگ بو وهرگرتي فکره ييکي ته ماوی و ناته واو. له هه مان کاتيشدا تيکرایي و گشتي، له باره ی ماوهی به يه که وه بوونی حاجي و باپيرم و جوړی رابواردنيان له باله کاتي. وه ک ليره به دواوه بو خوينه ری پروون ده که مه وه، وه ني له بهر زيهنکاری و وردبوونه وه مووقلش، که لای يه کيکي ديکه غهیری من نه بی، من له وه به يته سووديکي ټه وتو وهرده گرم به کهس وهر نه گیرئ، نه خير ټه وهی ليره دا يارمه تی من دها پرووداو و به سه رهاتي ټه وتون په يوه نديان له گهل ټهو به يته هه يه من ده يان زانم و که م کهس بيستوونی. ههر ټهو زانينه يه واش ده کا بتوانم به يته که راست که مه وه.

له پرووپره 106 ی ديواني حاجي «چاپي ههولير» ټه مه ده خوئينه وه:

«مه لکه قور» و «حجاری» وه کيل

قس من اسمائهم و لا تسئل

ټهم به يته به و جوړه ی له ديوانه که دا نووسراوه نه کيشي ته واوه نه قافيه و نه هيچ وانا ييکيش راده گه يه نئ. دوو وشه ی «ملکه قور» و «حجاری» بخريته ناو که وانه و

وشه ی «وه کیل» یان به دودا بی لیان چاوه پروان ده کرئ سهر و سورایک لهو وه کاله ته به دهسته وه بدن و خه به ریکی تایه تی رابگه یه نن، که چی له خاموشی بی کیش و قافیه به ولاره گویت له چ سه دایک نابی. راستی به یته که نه وه به من ئیستا که پیتی ده لیم:

«ملکه قور» و «حیماری» «کیسه شکه ل»

قس من اسمائهم ولا تسئل

وشه ی «اسمائهم» ده بی هه مزه ی یه که می بکرئ به هه مزه ی «وصل» تا کوو کیشی به یته که راست و بنگرئ بی. به ئیملا ی کوردی که وای بنووسین وه ک ده ی خویننه وه به م جوړه دهنووسری «قیس مینه سمائهم».

حاجی قادر له لیسته ی ناوی شاعیرانی کورد که خستوونیه نیوان دپړه شیعره کان هه لبه سته که یه وه، ئهم سی ناوه عه نیکه یه دهنووسی وه ک نازناوی سی شاعیر. نازناوی وه ها له وان به پیشه وه نه بیستراوه، به دوا نه وانیشدا په یدا نه بوته وه.

نه ک ههر ئهم سی شاعیره نازناوی وایان به خووه ناوه، نه وان سنیانه و گروو پیکي قه له بالغ له براده رانیان، که هه موویان فقهی و مه لا بوون و له گه ل حاجی قادر و باپیرم له باله کاتی خویندوو یانه، ناوی وه ها سه یر و نه بیستراویان کردوه به له قه بی بوژی و یه کتریان پی هه لداوه ته وه و کردوو یانه ته مه داری شه ره شیعریته و گه پ و پیکه نین و نوکته له یه کدی گرتن. جگه لهو سی ناوه چهند ناویکی دیکه م به بیر ماون که له باوک و مامم بیستوون، نه وانیش به دريژه ی سهر کوزه شته که وه له باپیر میان بیستوه.

به دوا «ملکه قور و حیماری و کیسه شکه ل» دا که حاجی له هه لبه سته که ی ناویان دیتی ئهم ناوانه شم دیته وه بیر: دال واو دوو، فس گوریس، قه بر خوار، په ربه جیق. لیردا سهرجومه یان کردی حه فت شاعیر، که ئه مانه هه ندیکن له هه موو، که میکن له زور. ئه مانه و چهندیکي دیکه که ناویان بزره و له بیر چوونه وته وه، کو مه له فقهی و «مستعد» یک بوون له مزگه وته که ی «ملا محمد» ی شیخ وه تمان و چهند مزگه وتیکي دیکه ی باله کاتی هه موویان شاعیر و قه شمه رباز و گالته چی، روژانی بی

دهرسی بۆ لای یه کدی چوون و تیکرایان کۆری گهپ و گوڤه‌ندیان رېک خستوه و
سالیان پی بردۆته سهر، ته‌گهر نه‌لیم عومر.

له رۆپه‌ره‌ی 108ی دیوانه‌که‌ی حاجی(چاپی هه‌ولیر) ته‌م به‌یته‌ دیته‌ به‌رچاو:

«مه‌لکه» مان مه‌لکه مووتی مه‌عنايه
یه‌عنی ههر چۆنی هه‌ز بکا وایه

بۆم ساغ ناکریته‌وه‌ ئاخۆ ته‌م «مه‌لکه» یه‌ هه‌مان «مه‌لکه‌قۆر» ه‌ که‌ زووتر ناوی هینا
یاخود شاعیریکی تازه‌یه‌ غه‌یری ته‌و. سرنجیکی به‌ په‌له‌ له‌ وه‌سفی «مه‌لکه» به‌
رسته‌ی «مه‌لکه‌مووتی مه‌عنا» و به‌راورد کردنی له‌ گه‌ل ته‌و ویتنه‌یه‌ی بۆ مه‌لکه‌قۆر
په‌یدا ده‌بی له‌ سی به‌یتی پیشوتردا که‌ ده‌لی:

مه‌لکه‌قۆر و حیماری کیسه‌شکه‌ل
قس من اسمائهم ولا تسئل
شعیریان جوانه‌، به‌س نیه‌ کوردن
گه‌رچی به‌دناون و گه‌لی وردن
به‌فیدایان ده‌که‌م سه‌د «این یمین»
چونکه‌ ده‌ربه‌ستی غیره‌تی کوردین

وا راده‌گه‌یه‌نی «مه‌لکه» و «مه‌لکه‌قۆر» یه‌ک که‌س بی به‌لام له‌وانی دیکه‌ به‌
ده‌سه‌لاتر بووبی له‌ شعیردا بۆی دوو جار خۆ داوێته‌وه‌ به‌ر زیهنی حاجی قادر. له‌
فه‌رزی یه‌کیکی تریش بووبی، شاعیریکی بوه‌ له‌ ده‌سته‌ و مه‌شره‌بی مه‌لکه‌قۆر و
هاورپیکانی، ههر له‌و گرووپه‌ش بوه‌ که‌ ته‌وسا له‌ باله‌که‌تی کۆمه‌ل بوون. دیاریشه‌ له‌
واتای رسته‌ی «ههر چۆنی هه‌ز بکا وایه‌... مه‌لکه‌مووتی مه‌عنايه» که‌ له‌ کاتی
گوته‌نی شعیره‌که‌دا «مه‌لکه» زیندوو بوه‌، هه‌مان شکل، دارشتنی به‌یته‌کانی
پیشووتریش که‌ کاتی «حال» راده‌گه‌یه‌نی دیار ده‌دا «مه‌لکه‌قۆر» و دوو هاورپیکه‌ی
نه‌مردوون. له‌مه‌دا ههرچه‌ند ئیسپات په‌یدا نابی که‌ مه‌لکه‌ و مه‌لکه‌قۆر یه‌ک

کەسن، نەبوونی «تعارض» دەردەکەوئ لە یە کبونیان بەویدا کە هەر دوویان زیندوون: ئەگەر هەلبەست رای گەیاندا بە یە کبونیان زیندووە و یە کبانی مردووە، راستەوخۆ دیار دەکرا کە دوو کەسی جیاوازان. دەشزانری حاجی ئاگاداری ئەحوالی مردن و ژینیان بوە.

لە شیعەرەکانی حاجی و بەسەرھاتیکی منیش دە ی گیرمەو، وا دەردەکەوئ، ئەو دەستە شاعیرە بە کوردی شیعریان گوتووە خویان لە فارسی و عەرەبی نەگەیاندووە. بەراستی کاریکی ئەوان کردوویانە لە لانی جەربەزەبی و قوشمەییەو بە بەر ئەو رانەگەییو نوکته یە ک لە دوا یە ک و تریقە ی پیکەنینی قسە ی نستە ق و پەلار و توانجی توێکڵدار لە دەرووندا گیر بخۆنەو تا وەریان دەگیرنە سەر زمانیکی تر. هەر وە ک کابرای عەرەب گوئی:

ولست بنحوی یلوک لسانه
ولکن سلیقی أقول فأعرب

ئەوانیش دەرفەتی خۆهینان و بردنیان نەبوە بەدوا رستە ی ریکوینکدا بگەرین لە زمانی بیگانهدا، بی سی و دوو کوردانە لە سەر و گوێلاکی یە کدیان راکیشاو.

حاجی قادر لە شیعەرەکانیدا زیمەن نەرەزایی خوشی دەربریو بەرانبەر دانانی شیعری فارسی و عەرەبی لە لای شاعیرانی کوردەو. دیارە بۆ خۆی ئەوسا لە کوردی بەولاو شیعری نەگوتو، وەتەنگیش هاتو لە دانانی شیعری غیری کوردی لەلایەن شوێنەرای کوردەو کەچی پێ دەچی ئەوسا هیشتا هەر باوی مایی بایی ئەوێ هەستی حاجی بریندار بکا. ئەوێش دەفامریتەو لە قسەکانی حاجی کە ئەو سی (یاخود چوار) شاعیرە هەر بەردەوام بوون لەسەر شیعری کوردی و دەنگ و خەبەری خویان و شیعریان گەشتۆتەو حاجی، واتە قسەکان و تەنها ئیشارە نین بۆ سەردەمی فەقیهەتی کە لە «بالە کەتی» دا ئەو گرووپە شەرە شیعریان تیدا کردو بە کوردی.

بەبێ گیرانەوێ باپیرم ئەو شاعیرانە لە هەموو ناوچەکانی کوردستانەو هاتوون، وە نییە تەنها هی دەورووبەری رەواندز و کۆیە و بابان بووبن. ریکەوتی خویندن کۆی کردوونەو و هەر یە کە ی لە جینگەییکەو هیناوه. ئەو هیندە قسە ی کە لە زاری

«مه‌لکه قۆر» ی گێراوه‌توه به له‌هجه‌ی کرمانجی سه‌روو بوه، ناوچه‌ی شاعیره‌کانی دیکه‌ی ڕوون نابێتوه‌ چونکه‌ وتووێژیک که‌ لییان نه‌قل کراوه‌ نه‌خراوه‌ته‌ پال تاک تاکیان‌وه. به‌لام «حیماری» له‌وه‌ به‌ده‌ره‌ و ناوچه‌ی مه‌علوم ده‌کرێ له‌ ڕیی ڕووداویکی دیکه‌ جگه‌ له‌وه‌ی باپیرم ده‌ی گێرێته‌وه. به‌ دوا سه‌رگۆزه‌شتی تاقمی «باله‌که‌تی» دا هی تایبه‌تی «حیماری» ش ده‌خړیته‌ به‌رچاوی خوێنه‌ر. به‌پیی پینوێستی جینگه‌ و لیکدانه‌وه‌ی هه‌ندێ ڕووداو و تاکه‌ به‌یتیک که‌ به‌ زمانی حاجیه‌وه‌ نه‌قل ده‌کرێ نه‌ختیک پتر له‌گه‌ل ته‌ودا خه‌ریک ده‌بین.

پوخته‌ی گوته‌ له‌ مه‌وزووعی ته‌م جه‌ماعه‌ته‌ ته‌وه‌یه که‌ باپیرم و حاجی قادر ده‌چنه‌ باله‌که‌تی زۆرینه‌ی ته‌وان پێشتر له‌وی خوێندووێانه‌ و، ئاغلەبیشیان لای «مه‌لا محمد» ی شیخ وه‌تمان موسته‌عید بوون. حاجی و باپیرم ده‌بن به‌ هاوڕینی خوێندنیان و براده‌ری راگواستنیان لێره‌ و له‌وی و سه‌فه‌ری فه‌قیانه‌ی ناو خێل و عه‌شه‌ره‌تان.

به‌و نیازه‌ که‌ شوێنه‌واریان کوێر نه‌بێته‌وه‌ و سه‌باره‌ت به‌وه‌ که‌ وا په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل سه‌رده‌میکێ ژبان و جوۆری را‌بواردن و خوێندنی حاجی قادردا هه‌یه‌ و ناوی سی یاخود چوار که‌سیان که‌تۆته‌ نیو دیوانه‌که‌یه‌وه‌ و بۆ مه‌به‌سی ته‌و سه‌رگۆزه‌شتیان بکه‌ین به‌ هوێ دیار کردنی مه‌ودای مانه‌وه‌ی حاجی قادر له‌ باله‌که‌تی، من لێره‌دا چی له‌ بیرم ماوه‌ ده‌رباره‌ی به‌سه‌ره‌تاییان تۆمار ده‌که‌م. باوکم و مامم ده‌یان گێرایه‌وه‌ له‌ زمانی باوکیانه‌وه‌، ڕووداو و شیعر و نوکته‌ و گه‌پ و را‌بواردن و هه‌موو که‌ینوبه‌ینیکی سه‌ربه‌ مانه‌وه‌ باپیرم کردبووی به‌ نامیلکه‌ییکی شکل که‌شکۆلی هۆندنه‌وه‌ و په‌خشان به‌ زمانی کوردی و له‌ژیر ناوی «ئاته‌شکه‌ده‌» دا. زۆر به‌داخه‌وه‌ ته‌م «ئاته‌شکه‌ده‌» یه‌ له‌گه‌ل چه‌ند کتیبیکی دیکه‌ له‌ کتیبخانه‌ی مه‌لاییکی کۆبی، هه‌ر له‌ ژبانی باپیرم دا، سووتاوه‌ و له‌ناو چوه‌. تاکه‌ یه‌ک نوسخه‌ بوه‌ بۆ خوێندنه‌وه‌ ده‌ستاو‌ده‌ست مه‌لاکان له‌ یه‌ک‌دییان وه‌رگرتوه‌ تاکوو قه‌ده‌ر کردی به‌ خۆراکی ئاگر، هه‌ر ده‌لێی ناوه‌که‌ی خۆی که‌ «ئاته‌شکه‌ده‌» یه‌ سووتاندی و به‌ گوته‌ی کوردی خۆی خوارد‌وه‌.

چه‌ندیکی من لێره‌دا ده‌ی نووسم به‌شیکێ یه‌کجار که‌م و کورتیله‌یه‌ له‌و زۆره‌ی باوکم ده‌یگێرایه‌وه‌، هی باوکیشم که‌میک بوه‌ له‌ چاو ته‌وه‌ی له‌ باپیرمی بیستوه‌. بیگومان ته‌و هینده‌ی باپیریشم به‌ زار باسی کردوه‌ که‌متر بوه‌ له‌وه‌ی ناو که‌شکۆله‌که‌، چونکه‌ له‌و کاته‌ی که‌شکۆله‌که‌ی تیدا نووسراوه‌ تا ته‌و ڕۆژه‌ی باوکم

گه‌یشتۆته ته‌مه‌نیکی ئه‌وتۆ گۆی ب‌داته سه‌رگۆزه‌شتی وه‌ها 30 سالیکی به‌سه‌ردا تیپه‌ریوه، ماوه‌ی سی سالانیش چه‌ندین ناو و رووداو و شریته‌ی باس و خواس له‌ می‌شک ده‌سپێته‌وه، به‌ تایبه‌تی چونکه سه‌رگۆزه‌شتی ئه‌و کۆمه‌له‌ شاعیره‌ رووداوی چه‌ند سالیکی گرتۆته‌وه و قسه‌ی له‌ چه‌ندین که‌س گێڕاوه‌ته‌وه و شیع‌ر و شه‌ره‌ ده‌ندووکیی چه‌ند جارێک هه‌لق‌زان و یه‌ک‌دی قۆستنه‌وه‌ی باس کردوه. هه‌لبه‌ت هیکایه‌تی وا توولانی و زۆر قاره‌مان و پر‌گروگال و ده‌مه‌ته‌قه و شه‌ره‌ شیع‌ریته به‌ نووسینه‌وه نه‌بی ناپاریزری.

مرو‌ف چه‌ندیک بیرى تیژ ب‌ی شتی تیکه‌ل و پیکه‌لی له‌بیر ده‌چیته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا که‌متاکورتیک که‌ من له‌بیرم ماوه به‌ نووسینه‌وه له‌ فۆتانی ر‌زگار بکه‌م چاکتر له‌وه به‌ ته‌واوی له‌ ناو بچ‌ی. ئه‌وه‌ی راستی ب‌ی سه‌ره‌رای لایه‌نی په‌یوه‌ندی ئه‌و سه‌رگۆزه‌شته له‌گه‌ل پله‌یینک له‌ ژيانى حاجی قادر و جگه‌ له‌ پروون کردنه‌وه‌ی زه‌رفینک که‌ چه‌ند به‌یتیکی دیوانی حاجی خه‌ریک کردوه، چه‌سپاندن و نه‌مرانی رو‌وپه‌ریه‌ک له‌ می‌زووی فه‌رامۆشکراو و داب و ده‌ستووری کو‌یر بوویه‌وه و ژيانده‌نه‌وه‌ی ناو و یادی چه‌ند شاعیر و ئه‌دیب و قسه‌ خۆشی کورد ئه‌وه‌ دیتی، زیاتریش دیتی، من هه‌ندیک خه‌ریک ب‌م به‌ نووسینه‌وه‌ی و خوینه‌ری کوردیش چاوینکی پیندا بخشینی.

به‌گو‌یره‌ی باسیک که‌ باپیرم نه‌قلی کردوه، ئه‌و تاقمه‌ شاعیر و قسه‌ خۆشانه مه‌یلیان بۆ گه‌پ به‌ نیسبه‌ت خه‌لقى ئه‌وسا و ئیستا که‌وه له‌ حه‌د به‌ده‌ر بوه. ئه‌و مه‌یله‌ش به‌لای باوه‌ری خۆمه‌وه، هه‌ر له‌وه‌وه نه‌هاتوه ئه‌وسا ژیان له‌ هی ئیستا ساده‌تر بوه و به‌س، ده‌بی باری ژیان و گۆزه‌ران و ر‌ابواردنیش یارمه‌تی خه‌لقه‌که‌ی دابی بۆ ئه‌وه پر‌به‌دل پینکه‌ن و به‌ زۆری خه‌ریکی خۆش گۆزه‌رانی بن. ئه‌م شیوه‌ی خۆش گۆزه‌رانی که‌ دیته به‌ر چاوی «تصور»ی من نه‌ک ته‌نها له‌ ده‌لاله‌تی گه‌پ و پیکه‌نین و شه‌ره‌ شیع‌ریته ده‌تریسکیته‌وه، به‌لکوو جارێکی دیکه‌ش له‌ ر‌یبازی «مفهومی عکسی»یه‌وه خۆ به‌دیار ده‌خا له‌ شیع‌ره‌کانی حاجی قادردا:

ده‌لێن ئیستا هه‌واری گورگ و شیران
وه‌کو قه‌لبی هه‌سوودی تۆیه‌ ویران

چکاوو ئاوی پېژ و گۆله شینی
نهماوه هەر له کۆتر تا شههینی

گهرووی شیخی له لوقمه‌ی کۆچ باران
موعه‌ررایه میسالی رۆژه‌داران

ئهم چهند دێره شیعره‌ش به‌راده‌ی راگه‌یانندی پیکه‌نین و گه‌پ، له‌ قالبی «سلب»ی خۆیدا «ایجاب»ی خۆشی و ئاوه‌دانی و به‌روبووم و داهاات و تیریمان بۆ ده‌گیریته‌وه. حاجی له‌و به‌یتانه‌یدا یادى ولاتیکی ئاوه‌دان ده‌کاته‌وه. تۆ بۆنی له‌ میانی سالانی سه‌ره‌تاکانی 1270 کۆچی، که‌ کاتی خویندنی حاجی قاده‌ له‌ باله‌کاتیدا، تا سالی 1306 و ه‌یا 1307 ی کۆچی که‌ نامه‌ی بۆ باپیرم ناردوه و ئه‌و چهند به‌یتە‌ی تێدان، چ کاره‌ساتیک، خۆشی و ئاوه‌دانیی ئه‌و ناوچه‌یه‌ی گیرایی به‌ پینچه‌وانه³⁴.

مه‌وداکه‌ ده‌وری 30 سالیکی ده‌گیریته‌وه، میژووی ه‌ینده‌ کۆن نیه‌ په‌رده‌ی تاریکی کۆنینه‌یی بته‌نی له‌سه‌ر دروشم و که‌ینوبه‌ینی، که‌چی ئه‌وه‌نده‌ی تی ده‌فکرم بۆ دۆزینه‌وه‌ی ه‌ۆیه‌کی ئه‌وتۆ له‌و سالانه‌دا کاری وێرانکه‌ری کردبی له‌و ناوچه‌یه‌دا، له‌ تاکه‌ ه‌ۆیک به‌ولاهه‌ ناییته‌ زیه‌نمه‌وه، که‌ خۆشم پیتی رازی نیم، ئه‌ویش ر‌شانه‌وه‌که‌ی سالی 1281 ی کۆچی بی. که‌ ده‌لیم «پتی رازی نیم» بۆیه‌یه‌ چونکی وه‌ک ئیستا ده‌لیم و جاریکی دیکه‌ به‌ درێژتری دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه به‌ ته‌واوی ساغ نه‌بۆته‌وه، ئاخۆ حاجی قادر له‌و ساله‌ی 1281 ه‌دا له‌ کۆیی بوه‌ یا به‌ره‌و ئه‌سته‌مبۆل

³⁴ - له‌ کاتی گیرانه‌وه‌ی ئه‌م تیبینییه‌دا مامۆستا عه‌لانه‌دین سه‌جادی گوتی له‌ 1288 ی کۆچیدا گرانییکی زۆر سه‌خت به‌ سه‌ر ئه‌و ناوچه‌یه‌دا ه‌اتوه که‌ باله‌که‌تیش ده‌گیریته‌وه، لینی ده‌وه‌شیته‌وه و وێرانییکی وه‌های په‌یدا کردبی بووبیته‌ ه‌ۆی بزافته‌وه‌ی په‌رۆشی حاجی قادر له‌م به‌یتانه‌دا.

له‌ میانی 1288 و کاتی هه‌لبه‌ستنی شیعره‌کانی به‌لای که‌مه‌وه 18 سال مه‌ودا هه‌یه. وا ده‌زانم، به‌عه‌ده‌ت، هه‌ژده‌ سال به‌شی ئه‌وه ده‌کا ئه‌گه‌رچی چ کۆسیپکی تر نه‌هاتیبته‌ به‌ر ژایانی خه‌لقه‌که‌وه، تیری و خۆشیی پێشووتر په‌یدا بکه‌نه‌وه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا تیبینییه‌که‌ی مامۆستا عه‌لانه‌دین بایه‌خی خۆی هه‌ر هه‌یه.

رۆييو، هەرچەند لای غالب ئەوەیە کە هیشتا هەر لە کۆیی بوە. کە لە کۆیی بوویی کارساتی رشانەوێ کە بۆ ئەو دەبێتە شتیکی زانراو کەلکی ئەوەی لی دەبرێ دواى بیست و ئەوەندە سألە بێتە هۆیەکی نەهینی وێرانبوونی ئەو ناوچەیه و حاجی سەری لێی سور بمینی.

هەرچۆنیک بێ دەبی هۆی گۆرانی باری ئەو ناوچەیه بەرەو ناگوزووری شتی ئەوتۆ بێ دەنگی نەدایتەو و لە دوورەو خەبەری وەرەگیرایی. ئەم تێبینیانەم لەوێ هەل دەستی کە بەلای منەو حاجی قادر لە بەر کزە و سۆزی غوربەتی سادە نیە و بە پەرۆشەو باسی ئەو شۆیتانە دەکا بە چۆلی و وێرانی، پێداگرتنی لە سەر دیمەنی ئەو جیگایانە بە وێرانی لە سێ دێرە شیعری یەک بە دواوە کدا، وێنەى واقع دەگری زیاتر لە کزەى سادەى دەروون. تیکرای شاعر و دیمەن و پروداو و میژوو لەگەڵ تێبینیەکانی من وان لەبەر چاوی خوێنەر، کە نەتوانم قەناعەتی پێ بینم بە بیر و باوەری خۆم دەمیتێتەو خۆی و قەناعەتیک کە بۆی پەیدا دەبی.

لێرەدا پێویستە ئەوەش بینمەو بەرچاوان کە پێشتر گوتم، زانیی زەرف و پروداوی پەیوەند بە هەلبەستەو گیانیکی بە بەر دیتێتەو مومکین نیە بێتەو بەری ئەگەر زانیەکی لەگەڵدا نەبی. دۆزینەوێ دەماری بەستەوێ سۆزی دەروون بە پروداو و واقعەو ئەو تین و تاوێ دەردەخا لە هەلبەستدا کە «تفاعل»ی کیمیایی میانی ماددە و ماددە وەیا ماددە و هیز پێکی دیتی.

خەریکبوونی ئەو کۆمەلە شاعیرە بە گەپ و قسەى خوش و پیکەنین کۆی تایبەتی نەبە: لە حوجرە بووبن یا لە سەفەر یا لە هەواران، باوەرم هەیه لە کاتی دەرس خوێندنیشدا، هەر بۆیان ریک کەوتی نوکتەبازیان کردوێ. دیتەوێ بیرم لە گیرانەوێ ئەو بەسەرھاتە لە زاری باپیرمەو، باوکم دەى گوت عەرزى باوکم دەکرد کە حالى خوێندنتان وا بوویی چۆن بوون بە مەلا، لە وەرەمدا باوکی پێی گوتوێ رۆلەم بەخوا نازانم چۆن بوومە مەلا. بەلام بە نەسبەت حاجی مەلا عەبدوڵاوە بیری تیژی زۆر یارمەتی داوێ کە لە خوێندن دانەمینی. باوکم باسی دەکرد، باپیرم لە رۆژانی دواى ژياندا چەندین مەبەسەى کتیبە زەحمەتەکانی پلەى ژوورووی خوێندنی مزگەوتی پیت بە پیت لەبەر بون.

یه کیک لهو شاعیرانه که نازناوی به من نه گه ییوه ناوی ماده رزادی «بو منصور صوفی...» بوه. ثم خالانهم دانا له جینگهی دوا وشهی ناوه که ی که له بیرم نه ماموه. به پیی دهستووری «تخفیف» که له زور ماده کانی خویندنی مزگهوت ناوی دی و کاری پی ده کرئ ته خفیفاتی له ناوه که ی خویدا کردبوو: گوتبووی ناوه که م له فزه کانی قورسن ده بانگوژم به له فزی سوو کتر و ئاسانتر. له «بو منصور» هه وەل جار وشهی «بوم» دیته پیشه وه ماناکه ی «کونده بویه» و تهیریکی ناقولایه. ده یگوژم به «کوتر» جوانتر و ئیسک سوو کتره. به دوا «بوم» دا ئینجا له فزی «من» دی ئه ویش له «کیشان» قورسه ئه گهر به له فزیش نه بی، ده یکه م به «رطل» له «من» سوو کتره و چه ند «رطل» یک ده کا یه ک «من». له فزی «صور» ناوی ئه و شه یپووره یه له رۆژی قیامه تدا به ده نگه زله که ی مردوو له قه بری دیته دهر، «بوق» که بۆریه یه له و سووک و چوو کتره، «صور» یش بوو به «بوق». له له فزی «صوفی» وشهی «صوف» هه یه به کوردی «خوری» یه و در و زیره، «په شم» له و نه رمتر و جوانتره. له و وشهی خالم له جی دانا تخفیفاتی کردبوو بوو بوه «بازده». خولاسه له دوا ته وش و تراش و ئاسان کردن ناوه که ی خوی کردبوو «کوتر الرطل البوق بن الپشم والپازده» برپاریشی دابوو تا به و ناوه سووک و خوش و کورتیله یی بانگ نه که ن وه رام نه داته وه. ده و جا هه موو جارن ده و بانگی که ن «کوتر الرطل البوق بن الپشم والپازده» ئه و سا له سه ری زمانیه وه بلی «هؤو» چونکه وشهی «هؤو» له به لی کورتره.

به و ته رزه و توو یژ و گه پ و گالته یه چه ندین رۆژ و شه و هه فته و مانگیان رابواردوه و لئی تیر نه بوون. یه کیکیش له وان ده مه ته قه و نوکته له یه کدی گرته، دلگیری و تووره بوونی لی پهیدا نه بوه. زور جارن وابوه له بانگدان یا له عهینی نو یژ کردندا نوکته یان بۆ هاتوه نو یژ و بانگیان بۆ بریوه تا نوکته که یان ئه دا کردوه به دوا ئه ودا نو یژ که یان به قهزا گیرا وه ته وه. به راستی تا قمی ک بوون هه رگیز له خویان به پیشه وه مانه ندیان نه بوه به دوا خوشیاندا تا دنیا ده بر پته وه ئیمکانی هاتنی مانه ندیان نای، زاته ن به پیی زا هیری حال تازه ئه و رۆژ گاره به سه رچوو وه زعی وای تیدا هه لکه وه تته وه.

میژوو ی سه رده می عه باسیه کان له ئه خباری بو یژه کانی که یفچی و ئایین سووک هه ندی رهوداوی ئه و تو ده گیر پته وه له هی ئه و گرووپه بکا. به لام نه له سه رده می

عەباسی و نە غەیری عەباسی ڕووی نەداوێ مەلای سەر سپی و قورعان خۆین هیندە
 زارشر و کەمشەرم و گالتەچی بووبی، تەنھا مەلاییکیش نەبی ڕیکەوت فیری
 نوکتە ی کردبی، یەک تاقمی تەواو لە مەلایان بن ھەر یەکیان گرەوی قۆشمەیی لە
 ئەبوو نواس بباتەو. فەرموو سەیری ئەم نمونە یە بکە لە نوکتە - جنیوی
 ھەلبەست: یەکیک لەو کۆمەلە شاعیرە ی ئاخەزەمانە لە کاتی گالتە و پیکەنین و
 شەرە شیعری تە ی عادەتی خۆیاندا ئەمە ی بە مەلکەقۆر گوتە:

دەتەمە سەر ئاوە گردی
 دات دەھیلمی «.....» ی کوردی
 ئیقباڵی خۆت ئە ی مەلکەقۆر
 ئەگەر ژیا ی ئەگەر مردی

مەلکەش بەو پەری زەوق و شەوق و سەیلەخنکیو بە لەھجە ی بادینی گوتوێ
 ھەلبەستە کە «تقطیع» دەکەم ئەگەر «تفاعیل» ی راست بی قبوڵمە دەنا قبوولی
 ناکەم: دەتەمە سەر مستفعل، ئاوەگردی مستفعل، دات دەھیلمی مستفعل... ھتد،
 بابە خوا بەزیادی کا قبوڵمە.

ئەو سەرگوزەشتانە ی باپیرم لێ گێرا بوونەو و ئیستاکە من لەبیرم نەماون ئەوێندە
 قوت و سەیر بوون فەرەقیان نەبوێ لەگەڵ حیکایە تی «سێ کۆسە». ھەموو
 بزووتنەوێکیان تیکەل بە نوکتە و پیکەنین بوێ، وەک ئەوێ دنیا لە لەحزە ی
 حازری بەولاولە تیدا نەبی.

بەو جۆرە بیغەمی و بیناکی و پڕئاسوودەیی ڕۆژگاریان بەسەر بردوێ، تا دمەو
 بەھاریکیان خەلق لە ھەواران دەبن و لە ڕەشمالاندا دەژین، ئەوێ لە گوندانیش
 دەمینیتەو بە ڕۆژ ھەر دەچنە دەرەوێ خەریکی کاری ھەمەچەشنە ی بەھاران دەبن،
 فەقییان دەکەونە سەر خەیاڵی بەرپا کردنی گۆبەندیکی کوردانە ی زۆر کلاسیکی و
 تیکەل بە گەپ و گالتە کە دەشوبھیتە شانۆگەری کۆمیدی بەلام شانۆکە ی
 دەشتودەر و عیڵ و عەشرەت بی نەک چەند پەردە و تەختە و تابلوی نەقشاو. بە
 عادەتی کۆننە ی کوردەواری، فەقییان دەستە و تاقمی خۆیان ڕیک دەخەن و
 کاردروستایی فەرمانرەوایی و حاکمەتی گەپی «میرمیرانی» دەکەن کە جارەھا بە

جوړيکي نيوه راست و نيوه گهमे له گهليک شويني کوردستاندا بهرپا کراوه. (وهک
بيستوومه دواچار له سليمانی کرابی له کاتي «احتلال» دا بوه، له سهره تا کانی 1920).

فهييه کان «بهربه جيق» ده کهن به «مير کوران» واته فرمانه وای پياوان. ياخود
ثيمبراتور. کچانیش وهک پياوان ريکخراوئيکي ژنانه ی سهر به خو پيک دینن بو
مه به سي گه پی به هار و بهر به ره کانی وه یا چاوليکه ری پياوان. کچان له و جاره دا
«که له شیر» یک ده کهن به مير. عاده تن کچيک ده کرایه سهر وک و پي ده گوترا
«مير کچان» ثم «مير کچان» ه تا راده ييک له «کچی نمونه - ملکه الجمال» ی
تيستاکه ی کردوه، له هه لېزار دیندا جوانی و چابو وکی و بهر چاوی و ثارای و زور
ره وشتی په سندی تیدا ره چاو کراوه.

وهک بلني له م جاره دا که باسه که ی ده گير مه وه نه وهک له که نوبه يني گه پ و
بهر به ره کانی و به یه کدی که و تنه وه ی کچ و کوران تیری وشه و پلاری نوکته بهر
کچه که بکه وي ثم که له شیر هان کردوه به مير: هه ره وک تيستاکه بو ت باس
ده که م، له هه لېزار دنی که له شیر ه که دا، کچان عه قلتيکی ته و اويان به خه رج بردوه.
گه مه ی «ميرمیراني» سهر ده ميک له نيوان خه لقدا به تيکرایي و له نيوان فهيياندا
به تاييه تي له کوردستان باو بوه. به دريژايي به رده و امبووني گه په که حوکمی «مير»
هينده ی حوکمی واليک کاری کردوه، چی که فهرموو بيتي که س بي ثمري
نه کردوه، به لام ته وه ی کچانیش ميریک بو خويان دانين هينده ی هی پياوان له بهرو
نه بوه، تا به ره و گهرميانیش هاتبای به ره و کز بوونه وه و نه مان ده هات. «مير کچان»
زياتر له نيو عه شره ته کانی دووره شار ده ستور بوه.

کورتی قسه ثمه يه، ثم جاره يان کوران و کچان ته وه ی بويان کراوه له
«حوکمراني» ی سهر به خو کردوويانه. به دهم یاری و گالته ی به هارانه وه خه رج و باج
کو ده که نه وه و ثم ر و نه هيان ده کهن و تاوان و جهریمه ش داده نين بو ته و
که سه ی ليی بوه شيته وه. هه ر له بچووک و بيده سه لاته وه تا گه وره و سهر وک
عه شره ته کان به پي ده ستووری ته وسای «ميرمیراني» هه موويان فهرمان به ری بي
ره خنه بوون بو فهرمايشی مير کوران و مير کچان.

له لايه نی خه رج و باج و پيتاکه وه سهر وک عه شره ت و ده ول مه نده کان، به تاييه تي،
چی ليتان داوا کرابی، بي گيرو گرفت داويانه، له سوخره و بينگاری و ولاغ خواستنه وه

و ھەر کاریکی تریش «میر» به یتویستی زانیبی بۆ سوودی «حکومت» ھە کە ی سەرپیچی تیدا نە کراو ھە لایەن کە سەو ھە.

گەپ و گەمەییکی کە درێژە ی کیشا به زۆری روو له ناکوکی دەکا، ھەندئ جارانیش کارەساتی له عادت بە دەری لی پەیدا دەبی. ئەم جارەیان بە ھۆی بوونی دوو حکوومەت ھە و سەبارەت بە ھافرکی و بەربەرەکانی میانی کوران و کچان، ماجەراییە کە زیاتر له ماوێ عادتە ی درێژە دە کیشی و ھیچ لایەنکیان نایەوئ پێش لایە کە ی دیکە حکوومەت ی خۆ ی تیک بدا و بێتە رەعییە ی حکوومەتە کە ی تر کە جاری ھەر بەردەوامە. حوکمرانیی دوو حاکمان له یە ک جیگەدا وردە وردە و کەمکەمە تیک ھەلقزان و بەیە ک کەوتنەو ی لی روو دەدا. وا بوە له کۆ کردنەو ی خەرچ و باج و پیتاکدا باجگری کور و کچ له یە کتریان راخواریو، شەرە جنیو و شەرە چەپەلۆکیشیان کردو ھە.

وا دیارە پیاو ھە کان، له ئەنجامی بەربەرەکانی ییوچانی کچان و خۆ بە کەم نە گرتیان له عاست پیاواندا، وەتەنگ دین و دەماری سەرۆکیەتی میرووییان بە خەبەر دئ و بە شکلیکی بە ھانە کارانە میر کورانیان کە «پەربە جیق» ھە قاسید دەنیرئ بۆ لای کچان و پنیان رادە گە یە نی کە وا دەبی «میر کچان» بێتە سەردانی «میر کوران» چونکە بە پیی فەرمانی قورئان کە ئایەتیکی دە فەرموئ «الرجال قوامون علی النساء» کچان دەبی سەر فروو بینن بۆ پیاوان و گەوریان بسەلمینن.

کچانیش دوا ی وتووێژی ناوخیی قاسید دەنیرنەو ھە بۆ لای «میر کوران» و داوا ی لی دە کەن بێتە «خزمەت میر کچان» چونکە به دەستووری «الجزء يتبع الكل» میری کچان زاترە و مافی پێشەوایی ھە یە: میری کوران کە «پەربە جیق» بی تاکە یە ک پەرە ئەویش جیقناوی، میر کچانیش کە وا «کەلە شیرە» ھەزاران پەری خاوتنی پیو ھە یە.

ئەو «منطق» بە کار ھێنانە ی کچان شتیکی سەر نە بو ھە لەو جیگە و کاتەدا، چونکە خوێندەواریان تیدا بو ھە، یە ک لەوان «حلیمە» ی کچی مەلای شیخ وەتمان بە ھۆی ئەو ھە کە له بنەمالەییکی خاوەن مزگەوت و فەقی و دەرس و کتیبخانە بو ھە نە ک ھەر خوێندەوار، بوێژی ش بو ھە. بوێژی حەلیمە جیی شوبھە نی ھە چونکە باپیرم ئەو

راستییه‌ی باس کردوه و گهلێک له شیعره‌کانی حه‌لیمه‌شی له‌به‌ر بوه، زۆر به‌داخه‌وه له‌و نیو فهرده به‌ولاوه که بۆ باپیرمی داناوه هیچی ترم له‌به‌ر نیه:

ئه‌گهر زه‌هراوه ده‌ینۆشم شه‌رابی ده‌ستی عه‌بدولا

باپیرم و حه‌لیمه گهلێک شیعریان بۆ یه‌کدی داناوه، هه‌موویان فۆتان: ئه‌گهر مابان دیوانیکی شیعی دلداری زیندووی کورانه و کچانه‌یان پێک دینا ببا به‌ نمونه‌ی ئه‌ده‌بی دلداری راسته‌قینه‌ی ئه‌وسای کوردی. ئهم دوو دێره‌ی خواره‌وه کلپه‌ییکی سۆزی باپیرمه به‌رانبه‌ر به‌ حه‌لیمه:

که بیری ها‌ته ناو می‌گه‌ل سه‌راپا قرمزی پۆشی
مه‌لا ئیدراکی چوو شیخیش ته‌ریق زا‌هید نه‌ما هۆشی

حه‌بیب دیتی ره‌قیب وه‌ستاوه سه‌رپۆشی به‌ روودا دا
گوتم هه‌وری سیا‌هات شه‌عه‌سه‌عی خورشیدی دا‌پۆشی³⁵

با بێینه‌وه سه‌روکاری میرکوران و میرکچان.

له‌م جه‌وابکارییه‌ی کچان که له‌ نه‌زه‌ر پیاواندا پێ لی هه‌لبێینی تێدا‌یه، پیاوان د‌ل‌گه‌رم ده‌بن و به‌هانه‌ی قسه‌یان ده‌بی به‌ کرده‌وه‌ی ده‌ست، هه‌موو له‌ هه‌موو هێرش ده‌بن بۆ سه‌ر بنه و باره‌گای کچان و «په‌ره‌جیق» که خۆی سه‌رکرده‌ی هێرش بوه به‌ خه‌نجه‌ر که‌له‌شیره‌که‌یان ده‌کوژێ. کچانی‌ش به‌رده‌بنه‌ گێانی پیاوان، به‌ ده‌ست و پێ و تیلا و به‌رد به‌رگریان ده‌که‌ن و هێرشیان ده‌به‌نه‌وه سه‌ری. هه‌را زل ده‌بی و سه‌ر ده‌گه‌یینێته لی دان و کوتانیکی ئه‌وتۆ واوه‌ی کوشتن هه‌موو شتیکی

³⁵ - له‌ پاش به‌سه‌رچوونی ماجة‌رای «حه‌لیمه» جاریکیان باپیرم به‌ هاو‌پێه‌تی شیخ عه‌لی تاله‌بانی که ئه‌وسا جحیل و هاوته‌مه‌نی باپیرم بوه د‌ی‌ته که‌ر کووک. شیخ عه‌بدول‌ره‌حمانی تاله‌بانی «خالسی»، باوکی شیخ عه‌لی و شیخ ره‌زا، ده‌لی کاکه‌ولا بیستم هه‌زت له‌ چه‌تیویک کردبوو! له‌ وه‌رامدا ده‌لی به‌لی قوربان ئه‌گهر له‌ که‌ر کووک بام ده‌بوو هه‌ز له‌ هه‌تیویک بکه‌م.

تیدا ده کړی. جگه له لیدان کارساتی دیکهش پروو دهدا له نیوانیاندا هی گټرانه وه
 نیه، ده بیته هوی ته وه جه مېوړه ی کوران له بهر یه ک هه لوه شی و فقهیه کان
 بلاوه ی لی بکن و ههر یه که یان، یاخود راستییه که ی ته غله بیان، بهم لا و به ولادا
 بو ی ده رچن. دهسته ی تهو شاعیره جهر به زانهش که ماکي گمه و کارساته که
 بوون باله که تی به جی دین و بیر و به ویدا په خش و بلاو دهنه وه.

دوای ته م ته نجامه مانوه ی حاجی قادر له باله که تی به جوړی کی ئاشکرا و بی
 گومان له منه وه پروون نیه، وایزانم که سی دیکهش ههر نایزانی، به لام وا پی ده چی
 حاجی قادر مابیته وه، چونکه حیکایه تی «ثاته شکه ده» ئیشاره تی تیدا نیه بو ته وه که
 حاجی له بهر ته م سیر و سه مهریه شیخ وه تمان وه یا باله که تی جی هیشتی. جگه
 له نه بوونی ئیشاره ت، حاجی قادر خوشی چ که تنیکی نه کردبو ناچاری کا له
 باله که تی ده رچی. مه علومه ته گهر هیچ پروو داوینکی ناله باری لی ده رچووبا شوره تی
 پروو داوه که له گه لی ده رویشست بو دیوی کوردستانی ئیران و له ویش جی پی له ق
 ده کرد.

وه ک گوتم ماکي که تنه که «په به جیق» و هاوړیکانی بوون که له ناوه
 عه نیکه کانیا ن بزوزی و ناراحه تی ده باری. حاجی قادر له قه بی ته و تو ی نه بوه
 سیبه ری سووچ و تاوانی بخاته سهر تا بو ته وه بچین خوی به خه تابار زانیی و له
 شهرمان روی بی. به نیسبه ت باپیرمه وه پرسپاره که گری تیدا نیه چونکه دوای
 کارساته که به یینکی زور له شیخ وه تمان ماوه ته وه و دهوامی داوه به خویندن و
 سهرگرمی عیشق بوه. ههر تهو عیشقهش بوه له حاجی قادری دابریوه و نه ی
 هیستوه له گه لیدا بچی بو کوردستانی ئیران. لیره دا زیهن هه لوهستی باپیرم له بهند و
 باوی میر کوران و میر کچان به پروونی ده بینی چونکه جگه له وه که خوی لی
 چاوه روان ده کړی له گه لیک کاری وادا خودداری بکا که یه کیکی وه ک «قه بر خوار
 و دال واو دوو» لی لانا دن، عیشقی حه لیمهش ری هه موو بزووته و ییکی لی
 ده بهستی که بیحورمه تی تیدایی بو تا قمی کچان که حه لیمه ی تیدایه.

حاجی قادریش وه ک تهو خوی له ژوو پرووی ههر زه کاری «په به جیق» و
 کیسه شکه ل» داناوه. له وهش لاده ی، ههر نه بی سه باره ت به براده ری و دوستایه تی
 له گه ل باپیرمدا کاریکی وای نه کرده له عاست کچاندا بیکاته جی گله مه ندی.
 تهوی مه علومه له په یوه ندی حاجی قادر و حاجی مه لاعه بدولا برایه تی یکی ته و تو یه

هەرگیز شتیکی وای تیدا ږوو نه داوه له یه کدیان ږهنجیښی. له ههموو دیوانی حاجی قادردا هاوتای ټو نامه هونراوه یه نیه که بۆ حاجی مهلا عېدولای ناردوه له ږووی دهلاله تی براده ری و خوشویستنه وه.

زاهیری حال وا دهگه یه نې هیچ هوپه ک نه بوه حاجی ناچار کا دهرحال دواى هه رای میرمیرانی باله که تی له خوۍ وه تنگ بینې و لښی دهرچې، بهلام ماوه ی مانه وه ی لهوۍ دواى هه راکه، ټه گهر مایته وه، نازانړی و به لیکدانه وش سهرده ری له تحدیدی ناکړی، مه گهر به «تقریب».

دهتوانین ته خمینیک بکه یښ بۆ درېزه ی خویتدنی له باله که تی بهر له وهه رایه له ږنی سرنجدانیکې زور قوول له راگه یاندنی حاله وه. به قهدهر توانین بۆ خه ملاندنی ټو ماوه یه، وهک عملیتی «چوونه ناو پیست» به خه یال بۆ ټو ږوژگار هه راومه ته وه و خوم خستو ته پیستی مرؤفیکې خه یالی که وا له کونجیکه وه ټاگاداری ټه حوالی دهنک و باسیکی گه شته که ی حاجی یښ. له م ږینگه یه وه چهنده ترووسکه ییکې ږووناکیم هاتنه بهر چاوی سهرنج و تصویره وه بهلام ټه وهنده کزن چاوی سهرنجدهر و وردبین و کرایه وه نه بی فهرقی پی ناکا. ترووسکه کان هه رچهنده ټه وهنده کزن چ ناوه ږوکیکی ټو سهرده مه ناگه شیننه وه بۆ دیتن، بهلام له گهل ټه مه شدا لپان ده وه شپته وه بین به نیشانه بۆ دیارخستنی په راویزی زهمه نی له دهوړه ی ناوه ږوک و تا راده ییک رابه ریمان بکه ن بۆ ته خمین کردنی مه ودای مانه وه ی حاجی قادر له باله که تی، بهدوا ټه ویشدا له کوردستانی ټیراندا.

یه که م ترووسکه ټه وه یه، به عاده ت فقه ی له ولاتی گهرمیننه وه به رهو کویتستان نارون تا بههار پیر نه بی و گهرمای هاوین دهست پی نه کا. وهک له کونه وه ټه مه عاده ت بوه تا ټو سالانه ی دوایش که گه شتی گهرمین و کویتستانی فقییان مابوو هه ر وا بوو، عاده ته که ش له خووه به ږیکه وت په یدا نه بوو، له بهر پیویستی وه زع و داخوازی حال جیی بۆ خوۍ کردو ته وه: مانه وه له گهرمین تا ټو کانه ی گهرما دهست پی ده کا خوشتره له رابواردنی کویتستان، مه گهر فقه ی نیشته جی بی له کویتستان دهنه به ده گمه ن نه بی بۆ خویتدن له گهرمیننه وه ږوهو کویتستان نای بهر له سهره تای هاوین. له گهل به سهرچوونی سهرما و هاتنی گهرما میوه ش له کویتستانان دهست پی ده که ن بگهن، ټاوی ساردیش بۆ خواردنه وه له هی گهرمین خوشتر ده بی. که واته ده بی سهره تای گه شته که ی حاجی قادر و حاجی مهلا عېدولای به رهو باله که تی له

سەرەتای ھاوین دەستی پێ کردبێ. لە شیعەرەکانی حاجیش ئەو ڕاستییە بە ھیما خۆ
بەدیار دەخا، کە دەلی:

وہا بوو درک و دار و شاخ و باری
وہ کوو مەخمەل بوو نەرمی یانە خاری

وەسفی دیمەنێکی ھاوینانە ی تێدا بەدی دەکری چونکە وا دیار دەکەوێ کاتیک
گەشتوونە بالەکەتی «خار»، «دروو» پەیدا بوە. دیسان کە دەلی «کە چووینە
سینگورە سینەم گری بەست» ھەمان واتا دووبارە دەیتەووە چونکە خەلق ناچنە
جێی وەک «سینگورە» ئەگەر ھاوین دانەھاتبێ.

بە پێی دەلالەتی تیکرای ڕووداو و شیعەر و میژووی تۆمارکراو و پێویستی وەزە
دەبی حاجی و باپیرم لە یەکەم ھاوینی دواى مەرگی حاجی بە کر ئاغا بۆ بالەکەتی
چووبن. ئەمە ئەنجامێکە بە لیکدانەوێ ورد پێی دەگەین وەنێە چاوگی نووسراو ڕۆژ
و کاتی ئەو سەفەرە بە دەستەووە بدا. بەلام وەک دەبینین لیکدانەوێ کە لەسەر بنجیکی
ماددی مەیلە و پتەو کە قورسایى ھەلۆھەست راگری، ھەلچەقیوہ. پێش چەند
دیرنیکیش کە گوتم «میژووی تۆمارکراو» مەبەسم لەوہدا ساڵ و ڕۆژی مەرگی
حاجی بە کر ئاغا و بەسەرھاتەکانی باپیرم و شتی ئەوتۆ بوو کە راستەوخۆ
پەيوەندیان لەگەڵ سەفەرەکەى بالەکانی ھەيە و ھەمووشیان تۆمارکراون و شتی
زانراون، دەنا سەفەرەکە بۆ خۆی لە ھیچ میژوویکی دیار کراودا باسی نەھاتوہ.

ترووسکەى دوہم ئەوہیە ھەوای میرمیرانی لە بەھاردا بەریا دەبی کەواتە دەبی
حاجی قادر و باپیرم ھاوین و پایز و زستانیکی سەرلەبەریان راوباردی لە بالەکەتی
بەر لەوہ کۆی بەرپابوونی میرمیرانی داھاتبێ. لێرەدا بەو قسەيە لای ھەرە کەم
دەگرین لە ماوہى مانەوہیان چونکە ج مەعلوم نیە ئەو میرمیرانییە کە بۆتە ھۆی
لەبەریەک ھەلۆھەشانی رشتەى مەلاکان لە یەکەم بەھاری دواى گەشتیان پێ لە
بالەکەتی، مومکینە لە دوہم بەھاردا بووبی. بۆ ناوانی یەکەم یا دوہم بەھار ھیچ
بەلگە و بنگەى فیکری وەیا میژوویی چنگ ناکەوێ، بەلگەيێک ھەبێ لەو چەند
بەیتەى حاجی قادردا پەیدا دەبی کە لێرە بەپیشەوہ جاریکی دیکەش کردمان بە

شایه، ئه‌وه‌ی راسیش بێ ده‌لاله‌تی به‌یته‌کان ئیشاره‌ بو‌ لای به‌هاری دوهم وه‌یا سییه‌م ده‌کن زیاتر له‌ هی یه‌که‌م.

ده‌لاله‌ت و په‌یامی به‌یته‌کان تروسکه‌ی سییه‌مه‌. حاجی قادر له‌و چه‌ند به‌یته‌ی یاد کردنه‌وه‌ی با‌له‌که‌تیدا ناوی گه‌لێک جینگه‌ و ناوچه‌ و هه‌واران ده‌با و مه‌ساحه‌ییکی پانی با‌له‌که‌تی پێ ده‌گرێته‌وه‌. ناوبردنی ئه‌و هه‌موو جینگایانه‌ هی ئه‌وه‌ نیه‌ ڕێره‌و پێناندا تێپه‌ریی. گوزه‌ری سه‌فه‌ر به‌ جینگه‌یه‌که‌دا ناوی ئه‌و جینگه‌یه‌ش ناچه‌سپێنی له‌ میشک و دلی ڕێبواره‌که‌دا چ جایی ئه‌وه‌ دوای سی سالی‌ک به‌ تاسه‌ و په‌رۆشه‌وه‌ له‌ ته‌سته‌مبۆله‌وه‌ ناویان پێنی و حه‌سه‌رتیان بو‌ بخوا. حاجی قادر که‌ ناوی «با‌له‌ک و سینگو‌ره‌ و هه‌واری گورگ و شیران و پرژ و گۆله‌شین و گه‌رووی شیخی» دینی وه‌ک نمونه‌ی سه‌رپاکی هه‌موو هه‌وار و دی و شوێنی لی ڕا‌بواردن و تیدا خویتدن باسیان ده‌کا. بێگومان له‌ گه‌لی جینگه‌ی دیکه‌شدا ژیان و ڕا‌بواردن و خویتدن کردوه‌. په‌راوێزی هه‌له‌به‌ست له‌و ته‌رز ه‌ باس و خواسه‌دا بو‌ هه‌موو ڕووداوێک و ناوێک و شوێنێک خۆ فره‌وان نا‌کا. ئه‌گه‌ر نه‌فه‌س درێژی حاجی نه‌با ره‌نگ بو‌و ئه‌وه‌نده‌ جینگه‌یه‌ش ناویان نه‌هاتبا.

ترووسکه‌ی چواره‌م ئه‌وه‌یه‌ کاتی‌ک که‌ حاجی ناوی سی شاعیران ده‌با له‌ دیوانه‌که‌یدا پر به‌دل له‌سه‌ریان ده‌کاته‌وه‌ و یه‌که‌جار به‌ شاره‌زایی له‌ باره‌یان‌وه‌ ده‌دوی. وه‌ک بلی‌ی به‌یه‌که‌وه‌ ژبانیکی دوورودرێژ هه‌بووی له‌ میاناندا و به‌ زاراوه‌ی کوردی «نان و نمه‌ک» هانی حاجی دا‌ی له‌ گه‌ل ئه‌وه‌دا که‌ «به‌دناو» یشن هه‌ر بۆیان پاریته‌وه‌. به‌لێ، حاجی قادر کوردایه‌تی ده‌کا به‌هۆی هه‌لدانه‌وه‌یان، گومانیکیش نیه‌ له‌ راستی شعوری حاجی له‌م لایه‌نه‌. به‌لام پێده‌چن بوونی په‌یوه‌ندیکی شه‌خسی و ناسیاوی خۆی له‌گه‌ڵاندا پالێستی کوردایه‌تیه‌که‌ی کرد‌ی، که‌ ئه‌مه‌ شتی‌که‌ له‌ وه‌فاداری حاجی ده‌وه‌شیته‌وه‌.

تییینییه‌ک هه‌یه‌ لێره‌دا پێویسته‌ ده‌ری برم بو‌ ره‌واندنه‌وه‌ی تارمایی گومانیک که‌ له‌ به‌یتێکی حاجیه‌وه‌ په‌یدا ده‌بی له‌ باره‌ی ناسین و نه‌ناسینی له‌ گه‌ل ئه‌مانه‌دا: به‌ دوا ناوه‌یتانی ئه‌وان و گه‌لێک له‌ شاعیری دیکه‌ی کورد ئه‌وجا حاجی ده‌لی:

ټهوى خوم ديومه وهيا ټهسهرى³⁶
ټهمهيه بوټ دهكه م به «مختصرى»

ټيتر دټه سهر ناوى «مولانا و خالصى و بيتوشى». رهنگه زيهن بو ټهوه برؤا حاجى ټهو شاعيرانهى نهديتن كه ناويان پيش ټهم بهيته هاتوه و به بيستن ناسينى، كهچى بهلگه يكي قهتعى ههيه پنجهوانهى ټهمه ټيسپات دهكا واته بهيته كه نايتته بهلگه بو نهبوونى ناسياويى ميانى حاجى و شاعيرهكانى پيش ټهم بهيته: بهلگه كهش ټهمهيه كه ناوى «كهيفى» يش كهوتوته پيش بهيته كهوه.

كهيفى حاجت نيه بكهم باسى
ټهم كتيبى بخوونى دهيناسى

خو پتى ناوى من بلپم كهيفى نزيكترين برادرهيكى حاجى قادر بوه له ټهسته مبول
تاكوو له 1300 دا مهرگ كهيفى پتچايهوه.

ترووسكهى پتتچهم ټهوهيه كه حاجى دهرحال دواى كارهساتى ميرميراني مهجيوور نهبووبى باله كهتى جى بيللى: ههر نهپى هاوينهكهى دوا بههارى كارهساتهكهى له هاوينهههوارهكانى باله كهتى بهسهر بردوه، دهمه و پايز بهره و ولاتى كوردستاني ټيران بزووتوه. ټهمه دهلپم له فهرزى كه بگوترى چ سالان دواى كارهساتهكه نهماوتهوه له باله كهتى، واته ټهگر ساليشى تهواو نهكردبى نيو ساليكى ههر بهسهر بردوه.

خولاسه ټهو چوار پتتچ ترووسكه و ههندى گوتهى دهماوده مى ديكهش ههن ټهوه
رادهگهيه نى كه حاجى قادر له ساليك زياتر، تهواويكيش زياتر، دهوامى به خوئندنى

³⁶ - ههندى دهسنووس ټهم بهيته وا دهنووسن: «ټهوى خوم ديومه يانهخو ټهسهرى».

جا ټهگر وهك نووسينى سهروهه بنووسرى دهپى پيتى «و» له رستهى «ديومه»
قورس بكرى تا كيشى بهيته كه راست بى. ټهگر وهك ټهمهى خوارهوه بنووسرى،
قورس كردنه كه نامپنى و واوه كه به وهستاوى تهواوهوه دهر كپترى.

دابی له ناوچه یی باله کەتی. نامیلکه کە یی باسلیکراوی مه لا عەبدولرەحمانیش بو
 راستی ئەم لایەنە شایە دیکی تیدایە لەو هەدا کە دەلی جگە له گوندی شیخ وەتمان
 ماوه ییکی زۆریش له گوندی «گرتک» کە ئەویش له باله کە تییه لای مه لا
 ئەحمەدی مه لا ئادەم له گەل حاجی مه لا عەبدولادا به یه کەوه خویندوو یانە. هینده
 هه یه نامیلکه کە بو ئەوه چوو کە خویندنه کە یی حاجی و باپیرم هەول جار له شیخ
 وەتمان و دوا جار له گرتک بو. به لای منیش هه وه ک بەدییه وایه کە باپیرم
 گەیشتۆته شیخ وەتمان و دلی بو حەلیمه رۆییوه نه یوانیوه له جیگه ییکی تر ئۆقره
 بگری و خەریکی دەرس و دەور کردنه وه یی. کەواته وه ک من بوی دەچم ده یی
 زووتر له گرتک و دواتر له شیخ وەتمان خویندییان، ئەمەش له گەل واقعی
 بێته گەره ی وەزعی باپیرم گونجاوتره چونکە مانه وه ی له شیخ وەتمان سەرانه ر و
 یی گوێزه گوێز بو.

له و باسه ی خویندنی حاجی له باله کە تی، ده لاله تی کۆتایی یه کیک له به یته کانی
 ده مان گیریت هه وه بو باسیکی تییه ر یو کە له پیشه وه به دوورودریژی لی دوا یی.
 ئەوسا³⁷ گوتم له م به یته دا راگە یاندنیک هه به هیشتا شوینی مناسبی نه هاتوه، وا ئیره
 شوینی مناسبه تی. حاجی کە ده لی:

وه ره با بۆت بکه م باسی نه یانی
 به یادی عه ییش و ئەییامی جه وانی

واتای عه ییش و ئەییامی جه وانی له گەل عومری 31 - 32 سالی ریکتر دی نه ک
 له گەل عومری 40 - 41 سالی! وه ک من بوی چووم کە حاجی له 1240 هاتبیته
 دنیا له کاتی سه فەر هه یی بو باله کە تی و خویندنی له و ی کە سالانی 1271 و
 1272 و 1273 بووی ته مه نی حاجی 31، 32، 33 سالی بو. به یی نامیلکه ی مه لا
 عەبدولرەحمان کە وه لاده تی حاجی له 1231 بووی له و سالانه دا ته مه نی 40، 41،
 42 سالی بو. هه رچه ند له ته مه نی 65 سالی وه یا 75 سالی، کە حاجی نامه ی بو
 باپیرم نووسیوه ته مه نی 41 سالیش

³⁷ - بنواره به ره و کۆتایی لاپه ره 130 له به شی یه کە می ئەم نووسینه.

رهنګه خوۍ به «عیش و ټیپامی جهوانی» بنوټی به لام بیګومان 32 سالی ریکتر دۍ له گهل ته رایی و شلکی گوته ی «عیش و ټیپامی جهوانی» دا. که هیچ به لګه بیګ نه مینی بو ترجیحی 41 سالی، خودی به یته که ی حاجی ئیشاره ی بو 32 سالی به هیژ تره.

ټم ټیپینیهم هه لگرت بو ئیره چونکه کاتیک له باسی وه لاده تی حاجی قادر ده دواين هیتا چ باسیکی گه شته که ی باله که تیمان نه کردبوو، له دیارخستنی سالی گه شته که ش نه دواوون تا ده لاله تی «عیش و ټیپامی جهوانی» سالیګ به سهر سالیکی دیکه دا هه لاورئ بو له دایکبوونی حاجی.

مروڤ چند وه تنګ دۍ له ودا هه رچی بلۍ هه له سهر لیکدانه وه و به راورد کردنه وه هه لستی. بهرده وامبوونی وه زعی ناچاری بو لیکدانه وه و به یه کدی گرتن هه ده لئی وه زعی سهر بازی نوبه چیه که هه موو دم و کات سونگی تاق وه ستایی و سرنج له دهورو پستی خوۍ بگرئ نه وه ک هه ره شه بیکی نهینی له په نایکدا خوۍ شار دیتته وه. حزم به وه نه ده کرد له و وه زعی سونگی تاق و زینه هاردا بوهستم و ده مارم ټیدا کشت بی و هه له ئیستاوه غمی سبه ی روژی شی لی بخوم که خوټنر به به ره مه که رازی نه بی، به لام چ بکه ی له گهل ناچاری. عهره ب گوته نی:

اذا لم تکن غیر الأسنة مرکبا
فما حيلة المضطر الا رکوبها

واته که غیری سهره رم چنګ نه که وی بو سواربوون، مروڤی ناچار سواری نه بی چ بکا.

له سهره تاي باس کردنی دهسته شاعیری «باله که تی» یه وه گوتم به دواۍ سهر گوزه شتی ټواندا باسیکی تایبه تی «حیماری» ده گیرمه وه. تا ئیره جیګه ی مناسبی ټو باسه یه.

فهر دیکي زور مه شوو هه یه، به سهر زمانانه وه ده گو تر یتته وه، ده خر یتته ریزی ټو هه جوانه وه که ئاراسته ی شیخ نه بی ماویلی کراون. فهرده که ټمه یه:

«ست عشر» ژنیه تی به مه زهه بی «حماری»
«این ادم» نه ماوه سه ری پان کا وه ک ماری

به هوئی ئه وه وه ناکۆ کی میانی حاجی قادر و شیخ نه بی دهنگی داوه ته وه و له گه لی
موناسبه دا حاجی هیرشی بردۆته سه ری، غالبی که سان ئه وه فهردهش ده که ن به هی
حاجی، به لام مه نتیق ئه وه ناسه لمینی حاجی قادریک له هه لبهستی تایه تیدا، وه ک
تازه خستمانه بهرچاوان، هینده پشتگیری بکا له «حیماری» و هاوړیکانی و بلی:

به فیدایان ده که م سه د «این یمین»
چونکه ده بهستی غیره تی کوردین

خۆ باوێته ئه و «تناقض» ه ئاشکرایه و «حیماری» جووت کا له گه ل شیخ نه بی.
له سه ر کردنه وه ی «به دناو» هه ر ئه وه نده ده سه لمینری که شه خسی مودافعه چی
بو خۆی به شداری نه کردبی له زړاندنی ناو و سومعه ی به دناوه که. به نیسبه ت
حاجیشه وه له سه ر کردنه وه که هه موو سنووریکی زار گرتنی تیپه راندوه و له
به یته کاندایه دهنگی له سه ر کردنه وه ی هه نده دلپه ره هیرش بهر قه رزدار ده کاته وه.
له وهش زیاتر: حاجی ئه م دهسته شاعیره داده نی به «ده بهستی غیره تی کوردی»،
ئه ی چۆن ده گونجی غیره ته کهش له سه ر کوردایه تی، که حیماری بی، بکاته فه تواده ر
بو «شیخ نه بی» که 16 ژنان به جاری کۆ ده کاته وه له ژیر نیکاحی خۆی، شیخ
نه بی به لای حاجی قادره وه ئه وه بی که بیکا به نمونه ی هه موو عه یب و عاریک،
گله یی هه ره گه وره شی له هه ندی کهس ئه وه بی که دوا ی ده که وئ و خزمه تی
ده کا؟

به لای منه وه هه یج ته ئوئیلێک بایی ئه وه ناکا فه رده که بکا به هی حاجی قادر. گوفتار
و ره فتار و بیر و باوه ر و خه باتی حاجی، هه موویان تیکرا مانیعن له وه دا ئه م فه رده

له زاری حاجیه وه هاتبیته ده‌ری. فارس ده‌لی: «چو کفر از کعبه برخیزد کوجا ماند مسلمانی» - که کافری له که عبه وه هه‌لستاوه مسلمانه تی له کوئی ده‌مینی؟³⁸

³⁸ - لهو رۆژانه‌ی دوایدا، که ده‌میک بوو له پاکنوس کردنی مه‌بچه‌سی ئیره‌کانه بووبوومه‌وه، گوتاریکم خوینده‌وه له رۆژنامه‌ییکی کوردی نووسه‌ره‌که‌ی بۆ ئه‌وه چوه فهرده‌که هی حاجی مه‌لا عه‌بدوللا بی، گۆیا له ر‌او‌یژی ئه‌وه ده‌وه‌شیته‌وه، به‌پیتی زه‌وقی نووسه‌ر.

لیوه‌شانه‌وه و هه‌ست پیکردن شتیکی مه‌عنه‌وی و زیهنیه و ده‌شی خه‌لق تیتیدا ر‌یک که‌ون یاخود جودا بنه‌وه، لهو ر‌وه‌وه نووسه‌ر مافی ته‌واوی هه‌یه چی به‌راست ده‌زانی ئه‌وه بکا به‌باوه‌ری خوی. وه‌نیه من به‌لگه‌ییکی مادی پینچه‌وانه‌ی بیر و باوه‌ری نووسه‌رم هه‌بی ئیسپاتی ئه‌وه بکه فهرده‌که هی باپیرم نیه، به‌لام منیش وه‌ک ئه‌و ر‌یم هه‌یه، له‌گه‌ل نه‌ختیک ر‌وون کردنه‌وه‌دا، بیر و باوه‌ری خۆم له‌باره‌ی ئه‌و فهرده‌وه ده‌ربرم.

من بۆ ئه‌وه ناچم فهرده‌که هی باپیرم بی، هه‌ر چه‌ند ئیمکانیش هه‌یه هی ئه‌و بی وه‌ک ئه‌وه‌ی هی شاعیریکی تر بی، گه‌یشتنیشم به‌و باوه‌ره‌ سه‌ره‌رای زه‌وقی شه‌خسیم و شاره‌زاییم به‌ئه‌ده‌بی باپیرم که له‌ ر‌ووی هه‌زه‌وه ر‌یکار (مستوی) ی فهرده‌که له‌ هی ئه‌و به‌ره‌ژیرتر داده‌نیم، له‌ هه‌یج که‌سیکی خانه‌واده‌ی خۆمانیشم نه‌بیستوه که فهرده‌که هی ئه‌و بی. چه‌ندین جار له‌ مامم بیستوه فهرده‌که‌ی خویندۆته‌وه هه‌رگیز جاریکیان نه‌یگوت ئه‌م فهرده‌ هی باوکی بی، له‌و باوه‌ره‌شدام ئه‌گه‌ر هی باوکی با ده‌یگوت هی ئه‌وه، چونکه ئه‌وه‌نده‌ی گوتاریک یا هه‌لبه‌ستیکی باس کردبی هی باوکی بووبی ئه‌و لایه‌نه‌ی گوتوه و لئی بیده‌نگ نه‌بوه. ئه‌وه‌ی راستی بی مامیشم فهرده‌که‌ی به‌ هی حاجی قادر له‌ قه‌لم ده‌دا وه‌ک هه‌موو خه‌لق. له‌ باوکیشم بیستوه ناو ناویک ئه‌و فهرده‌ی ده‌خوینده‌وه، ئه‌ویش هه‌رگیز نه‌ی گوت هی باوکیتی. لام وایه سه‌راچه‌تی مامم له‌وه‌دا که گوتی فهرده‌که هی حاجیه و بیده‌نگی باوکیشم که فهرده‌که نه‌گه‌رته‌وه بۆ باوکی ده‌لاله‌تیکی ئاشکرای تیدا به‌ نیسه‌ت ئه‌و خاله‌ی ئیستا وا موناقه‌شه‌ی ده‌که‌ین.

بەلگەى زياترىش بە دەستەو ھەيە لەو ھەندەى تازە گوتم: بەسەرھاتى وا ڕووى داوھ لە ميانى باپىرم و شىخ نەبى ئىسپاتى ئەو ھە دەکا باپىرم لە ۋەزىچىکا نەبو ھە رانبەر بە شىخ نەبى ھەسەرەت ھەلپنى بۆ ئىبنوئادەم. ئىرە جىي گىرپانەو ھى ڕووداوە ھە و بەدوا ئەودا گىرپانەو ھى ئەو وتووێژە نى لە ميانى باپىرم و شىخ نەبىدا ڕووى داوھ کە ئەگەر نووسەر خۆى ئاگادارىان با، قەناعەتى دىنا شىخ نەبى لە نەزەر حاجى مەلا عەبدوللادا ئەو کۆسپە گەورەيە نەبو ھە فەردە کە ڕادەگەيەنئ.

من کە ئەو ڕووداوە و وتووێژە ناگىرمەو ھە لە بەر ھەندى ھۆى تايبەتى تەبعى خۆمە؛ ڕووداوى لەو بەھىزتر دەگىرمەو ھە لە ڕووى دەلالەت و ئىشارە کردن بۆ پاىەى شىخ نەبى لە تەک پياوئىکى ۋەک حاجى مەلا عەبدوللادا: ھەلۆستى باپىرم لە عاست «شىخ عىبداللە»ى نەھرى بە بىر خويئەر دىئمەو ھە کە سەدى ۋەک شىخ نەبى نەدەبوون بە مريدى ئەوئش. ئەمەيە ھەلۆستە کە و بۆ خۆت بىکە ھۆى بەراوردى کردن لەگەل دەلالەتى فەردە کە ئاخۆ تۆش ۋەک من قەناعەت ناھىئنى کە حاجى مەلا عەبدوللای بەرانبەر «شىخ عىبداللە» سەرەکى ھەموو پىشەواى ئايين و سەرۆک عەشیرەت و دەسەلاتدارەکانى کورد بو ھە لە غەزای سالى 1294 دا، لە سەر ھەندى رستە و وشەى ناو «مضبطە» يىک کە شىخ عوبەيدوللا داوا دەکا سەرۆکەکان بۆى مۆر بکەن و باپىرم پىنى رازى ناى، دەمەتەقيئىکى گەورە لە بەنياندا پەيدا دەبى. لە ۋەرامى قسەيئىکى شىخ عوبەيدوللادا باپىرم دەلئ، «يا شىخ ئەتۆ اسما و جىسما مصغرى ئەمن اسما و جىسما مکبرم: تۆ عىبداللەى من عىبداللەم تۆ ھەندى چەنگيئىکى من دەلئى شىرم، خوا لىت ھەلناگري خۆت لە من گەورەتر دابنىئ». حىکايەتە کە دوورودرێژە ھەر ھىندەى لى دەگىرمەو ھە.

سرنجى بدە نامەکەى حاجى قادر بۆ باپىرم لە وئشدا ئىشارەيئىک ھەيە بۆ ئەم ھەلۆستەى باپىرم و لە دىرە شىعريئىکدا شىخ عوبەيدوللای بۆ نزم دەکاتەو ھە لە قالبى ھىمادا کە دەلئ:

چ «عبداللە»، «عبداللە احرار»
«مصغر» بەندەيئىکە زەر خريدار

عوبیدوللاهی ئه حرار هه رچه ند پیاوئیکی ئایینی کۆنینه یه و هه ر له ناوی «عبدالله» دا له گه ل شیخی نه هری ده گه نه وه به کتر، به لام حاجی قادر له ریی هینانه وه ی وشه ی «مصغر» وه به دوا ناوه که دا بیرى خوێنه ر به ئاسایی ده باته وه بۆ ئه و «مصغر و مکبر» که له وتووێژه که ی باپیرم له گه ل شیخی نه هری ناوه کانی «عبدالله و عبدالله» ی خسته دوو تایی ته رازووی هه لسه نگاندنه وه.

ئه وه ی راستی یی جگه له م به یته مه یله و هینماییه، حاجی قادر له به یئیکی تریشدا یی په رده و هینما شیخی نه هری داشکاندبوو بۆ حاجی مه لا عه بدوللا به لام ئه م به یته یان له به ر هۆییکی یه کجار تاییه تی له کاتی یه که م چاپ کردنی دیوانه که ی حاجی پشت گوێ خرا و تی چوو.

من که ئه مه ده گیرمه وه نامه وئى خوێنه ر به سه هوو بیه م له عاست «شیخ عبدالله نه هری». ده مه ته قه ییک هه لستایی و پیاوئیکی وه ک حاجی مه لا عه بدوللا ی به دهنگ هینایی هه لبه ت ده بی به پئی داخوازی ئه و جیگه به و پایه ی حاجی مه لا عه بدوللا قسه ی ئه وتۆی تیدا کوتایی، حاجی قادریش که بیه وئى مه دحی حاجی مه لا عه بدوللا بکا ده بی بگه رئ به دوا پیاوی گه وره ی وه ک عوبه یدوللاهی ئه حرار و شیخی نه هری تاکوو له سه ر ناو و شوهره تی ئه وانه وه په یکه ریکی حورمه ت بۆ مه دح کراوه که ی داتاشی. ئه و مونسبانه نه بن «شیخی نه هری» بخه نه به ر تیشکی کزه وه، پرشه نگى ناو و پایه ی ده سه لات و شه خسییه تی ئه و چاو خیره ده کا. به سه بۆ ئه و له م غه زایه گه وره یه دا سه روکی تیکرای غه زایانی کورد بوه، له ناویاندا پیاوئیکی وه ک سه روکی تایفه ی کاک ئه حمه دی شیخ له سلیمانی، که خوێ سه روکی هه موو ناوداره کانی کوردی عێراق بوه. به مونسه به ده لیم باپیرم له فه ردیکدا میژووی غه زا که ی به حیسایی جومه ل ده ره ئتاوه که ده لئى:

ئه نگوشتی قه در له له وحی نووسی

ته ئریخی غه زا «غزای روسی»

دوو وشه ی کۆتایی فه رده که، «غزای روسی» 1294 ده گرێته وه.

به پیتی باوه‌ری هه‌ندی که‌س وشه‌ی «حیماری» بۆ هه‌مزه‌ حیماری ناگه‌ریتته‌وه. گۆیا مه‌به‌س هه‌ر واتای ساده‌ی وشه‌که‌یه که به کوردی «که‌ر»، پیتی «ی»ش که به دوایدا هاتوه بۆ نسیبه‌ت نیه به‌لکوو پیکه‌ینه‌ری دارش‌تنی «اظافی»یه که له هه‌ندی له‌هجه‌دا، وه‌ک هی کۆیی، دیتته ناوه‌وه. به‌لام ئه‌م باوه‌ره له عاست «ست عشر» به ته‌واوی کورت دیتتی چونکه کۆکردنه‌وه‌ی 16 ژن له ژیر نیکاح کاری «که‌ر» نیه، فهند و فیل و تیک به‌ستنیکی حيله‌کاری «خلع و تعلیق» و گهلێک کویره‌ری «قیله‌ش‌هرع»ی پێ ده‌وی و به‌پێ وه‌ستا ناکرێ. هه‌مزه‌ حماریش نه‌پێ ده‌بی یه‌کیکی تر ته‌وه سازدا. مه‌زه‌به‌ی «که‌ر - حمار» به‌تایبه‌تی ناوه‌وا بۆ «ست عشر»، هه‌موو ژماره‌ بۆ ته‌وه‌ک یه‌کن.³⁹

خوینهر ده‌بینی من که بۆ ته‌وه‌ ناچم ئه‌م فهرده سه‌ركزه‌له‌یه هی باپیرم بێ، یه‌ک له سه‌به‌بان ته‌وه‌یه رووداوی وا بوه له ژبانی باپیرمدا رێ نه‌دا خه‌یال بر‌وا بۆ ته‌وه که کۆمه‌ی شیخ نه‌بی کردبێ. له‌گه‌ل ته‌مه‌شدا چونکه خاوه‌نی فهرده‌که نه‌ناسراوه رینگه‌ نابه‌ستری بگوتری هی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لایه و چ «استحاله»ش نیه هی ته‌وه بێ. به‌لام به‌پێ زاهیری حال و ته‌وه‌ راستییانه که له حاجی مه‌لا عه‌بدو‌ل‌لایه ماونه‌ته‌وه من قه‌ناعه‌تم هه‌یه که‌سیکی دیکه فهرده‌که‌ی هه‌له‌به‌ستبێ. به‌هه‌مه‌حال باسی «عبدالله» و «عبدالله»ش هه‌رچه‌ند تایه‌تییکی حالی باپیرم بێ مه‌وزوو‌عیکیشه له‌و مه‌وزوو‌عانه‌ی حاجی قادر هه‌له‌به‌ستی پتوه‌گوتوون، که بو‌یسترابا واتاکه‌ی روون بیتته‌وه ده‌بوو ئه‌م داستانه بیتته ناوه‌وه. جارنکی دیکه‌ش ده‌لیم زانی‌نی سه‌رچاوه‌ی هه‌له‌به‌ست گیانیکی پێ ده‌به‌خشی ته‌وه‌نده‌ی بلێی له‌ نرخ و له‌ززه‌تی زیاد ده‌کا.

³⁹ - رایه‌ک هه‌یه ده‌لی به‌یتته‌که‌ وا نیه وه‌ک ده‌گوتریتته‌وه، گۆیا گۆرانیکی به‌سه‌ر دا هاتوه ته‌سله‌که‌ی ته‌مه‌ بوه:

«ست عشر» ژنیه‌تی به‌ مه‌زه‌به‌ی «قفال»ی
ئینو ئاده‌م نه‌ماوه...

«قفال» زانیکی سه‌رده‌می عه‌باسیه‌کان بوه، به‌پێ ئه‌م رایه‌ ده‌بی ته‌وه له‌ رپی فهند و فیل کویره‌ریتته‌کانی شه‌ره‌وه‌وه کۆ کردنه‌وه‌ی شازده‌ ژنانی له‌ ژیر نیکاحی پیاوێکدا

به پیتی گیرانه‌وهی ده‌ماو‌دهم که گه‌یشتۆته راده‌ی «تواتر» ناوی ته‌واوی «حیماری» به نازناوه‌وه «هه‌مزه حیماری» بوه. دیاره کورد ده‌لی «هه‌مزه» دنا ته‌سلی ناوه‌که‌ی «حمزه» عه‌ره‌بییه.

سه‌رگۆزه‌شتیکی کورتیله هه‌یه زۆر ده‌گوتریتته‌وه بۆ مه‌به‌سی گه‌پ و پیکه‌نین، که‌میکیش له‌ئه‌خباری «حیماری» و جۆری له‌هجه‌ی قسانی به‌یان ده‌کا. هه‌ر له‌وه سه‌رگۆزه‌شته‌شدا دووباره مه‌علووم ده‌کری ناوی «هه‌مزه» بوه.

جاری له‌جارانی به‌یه‌کدی گه‌یشتنی شیخ ره‌زای تاله‌بانی و هه‌مزه حیماری له‌کۆیی، به‌عاده‌تی هه‌میشه‌یی، شه‌ره‌شيعریتنه ده‌ست پي ده‌کا. وام بیستوه له‌مزگه‌وتی گه‌وره‌ی کۆیی یه‌کدی ده‌گرنه‌وه، مه‌لا و فه‌قی و خه‌لکیکی زۆریش لینیان کۆ ده‌بنه‌وه. هه‌لبه‌ت شه‌ره‌دندوو که‌یان زۆر بوه و شیخ ره‌زا گه‌لیک شيعری «ارتجالی» گوتوه به‌لام له‌تاکه‌فه‌ردیک به‌ولاوه له‌بیران نه‌ماوه، فه‌رده‌که‌ش ته‌مه‌یه:

له‌سه‌ر شاه و گه‌دا ته‌م ئیشه‌فه‌رزه
ئه‌وه‌ی ته‌لفیکی بی بیکا به «هه‌مزه»

توریه‌کاریه‌که‌ی شیخ ره‌زا ئاشکرایه‌پتویست نیه شه‌رح دري. خه‌لقه‌که‌گۆی ده‌گرن و شيعری شیخ ره‌زا ده‌بیین و خامۆش ده‌بن و پی ناکه‌نن. هۆی پینه‌که‌نینیان ئاخۆ پلانگیر ی بوه بۆ سه‌غله‌ت کردنی شیخ ره‌زا یاخود ته‌و شيعری گوتونی له‌گه‌ل لایه‌نی جینوفروشی که‌تییاندا بوه هینده سه‌نگین و به‌ویقار بوون پیکه‌نینی خه‌لقی نه‌هیناوه‌ته‌وه، هه‌ر لایینکیان بی واقع ته‌وه بوه خه‌لقه‌که‌به‌هه‌لبه‌سته‌کانی شیخ ره‌زا نه‌که‌وتوونه‌ته‌سه‌ر پیکه‌نین.

جایه‌ز کردیی. من له‌نووسیناندا ناوی «قفال»م دیوه به‌لام شه‌ره‌زای مه‌زه‌هب و مه‌شه‌رب و ئایینی نیم تا بتوانم لی‌ره‌دا له‌باره‌یه‌وه شتیک بلییم، به‌لام بابی ته‌وه‌ی ته‌م فه‌رده بگریته‌وه ده‌توانم سرنج راکیشم بۆ لای قافیه‌ی دوو نبوه‌دی‌ری فه‌رده‌که‌: دیاره «حیماری» وه‌ک ماری، هاوقافیه‌ن نه‌ک حیماری، قفالی.

همزه حیماریش له سهری زمانیه وه و به بزاونتی سهر و دهست که مناسبی واتای
قسه کانی بی گوتوتهی:

رهزانیه و قهزایه
له سهر ...م دانایه
لو که رکوو کیم هه لدایه

دهستیکیشی هه لته کاندوه به رهو که رکوو ک. خه لقه که له بهر شیدده تی پیکه نین
ده که ونه سهر پشت. شیخ رهزا زیاتر به وه زعی خه لقه که سه غله ت ده بی نه ک
گوتته کانی حیماری که زور ساده و خویر یله بوون. هه رجاره شیخ رهزا شیعی ریک
ده لی، حیماری گوتته ی پیشووی دووباره ده کاته وه ته نها ناوی جیگا که ده گوری که
شیخ رهزای بو هه لده دا. وه ک بلی «لو به غدا ییم هه لدایه ... لو به سرا ییم هه لدایه».
ده گیر نه وه شیخ رهزا وای لی به سهر دی به اصطلاح له دین ده رده چی و ده لی
«ئه وه کوشتوومی من دور ده قه لیشمه وه که س پی ناکه نی ئه م وا وا لی کراوه گوو
ده خوا خه لقه که بو ی ده که ونه سهر پشت».

ئه م شهره دهندوو کیه ی شیخ رهزا و حیماری له لایه ن کاتی روودانیه وه پالپشتی
ئه و رایه ده کا که بلی مه بهس له «حیماری» یه که ی بهیتی «ست عشر» هه ر ئه و
همزه حیمارییه یه که له گه ل شیخ رهزا شهره جنیوی کردوه، چونکه شهره جنیوه که
له کاتی گهرمه ی ده سه لاتی شیخ نه پیدا بوه. واته «همزی حیماری» ی شیخ رهزا
و «حیماری» ی «ست عشر» له یه ک کاتدا بوون. که نه ختیکیش ورد بینه وه له
دمودووی همزه حیماری ئه و خه یاله مان به دلدا دی کابراییکی وه ها جهر بهزه لی
ده وه شیتته وه بو مه بهسی خوش گوزهرانی، شوین پارووی خوی خوش کردبی لای
شیخ نه بی به فه توای حه لال کردنی شازده ژن بو پیاویک. پوخته ی قسه ئه مه یه
که وا هیچ به رهه لستی ماددی و مه عنهوی نایته بهر یه کبونی «حماری» ی ناو
دیوانی حاجی قادر و «همزه حماری» ی شیخ رهزا و «حماری» ی به یته که ی
«ست عشر».

له وهنده زیاتر له خه بهراتی «حیماری» و هاوړیکانی له بیری من نه ماوه. به و چه ند
وشه یه ی حیماری که له گه ل شیخ رهزادا شهره شیعی پی کردوه ده رده که و ی

له هجهی ئاخاوتنی نه بادینی و نه هی سلیمانییه، به لکوو هی ناوچهی کۆبی و ئه و شوپتانهیه وه ک کۆبی قسه ده کهن. به لام له وه زیاتر سهروشوپتیکی له منه وه مه علوم نیه، ههروهها هی هاوړیکانیسی: ئه وهندهی تازه له گیرانه وهی بوومه وه سه رپاکی مه علوماتی منه له باره ی گروپی حیماری و قه بر خوار... هتد. بنگومان شیعیان زور گوته، ده شبی نوکته و نادیره یان ده ماو ده م گه رایی، چونکه پتر له وه خه ریکی خویتدن بووبن خو یان داو ته شیعر و له تیفه و گه پ. به خو رایش نیه حاجی قادر سی که سیان له جومله ی شاعیره ناو داره کانی کورد ده ژمیرئ دیاره ده بی ئه وهنده شیعه ریان دانایی پنیان بگوترئ شاعیر.

له گه ل ناوی ئه و کومه له جهر به زه ده ناوی پیاو یکی دیکه شم ده بیست که ئه ویش هاوړی خویتندیان بو، به لام نه ک به جهر به زه یی، له گه ل حاجی قادر و باپیرم برادر و ناویشی کاک ئیسماعیلی چۆمانی بو. به و پنیه ده بی خه لقی گوندی چۆمان بووی. له ناو کاغه ز و نووسراوه ی کۆنینه که له لای ئیمه پارێزراون پارچه کاغه زیك 7 بهیتی تیدا نووسراوه به شکل نووسی فارسی. له سه ره وهی بهیته کان «کاک اسماعیل» نووسراوه که دانه ری هه لبه سته که یه، له به یتیکیشدا شکایه تی دووری «کاکه عه بد» هه یه. وا پی ده چی ئه و کاک ئیسماعیلی چۆمانی بی که تازه باس م کرد، کاکه عه بدیش حاجی مه لا عه بدولا بی که له سه رده می دانانی هه لبه سته که دا هیشتا نه بووبوه حاجی و له تافی گه نجایه تیدا بو. ده گونجی برادره ریکی خوی بوی نووسی بی «کاکه عه بد». شیعه رکان بیه یزن، شاعیر خویشی دان به وه داده نی له گه ل هینانه وهی عوزریکی کلاسیکی بیتالعیدا، وا لیره دا بهیته که شکل نووس ده که مه وه:

مقرم شعره کانم قلپن اما کر نبی طالع⁴⁰
لفرطی کر بچینم کل دریم بو دی لهر جای

⁴⁰ - به شکل نووسی ئیستا که وای لی به سه ر دی:

موقررم شیعه رکانم قه لپن ئه م ما گه ر نه بی تالغ
له فهرزی گه ر بچینم گول دریم بو دی له هه ر جایی

له كه رتي دوه می بهی تی پيش ئەم بهی ته یان ناوی کاکه عەبد دیتی:

«فراق کاک عەبد جرکی بریم و نور بینای»⁴¹

نووسینه که و شکلی ئەو کاغەزی به سەریه وه نووسراوه لێیان دوه شیتە وه هی 100 سال زیاتر پيش ئیستا بن. بەلام چ بەلگەم به دەستە وه نیه ئیسپاتی ئەوه بکا ئەم کاک ئیسماعیله و هی چۆمانی یەک کەس بن، چی گوتم کاری تەخمینه. هینده هیه دهی ئەوهش بلیم مانە وهی ئەم نامەیه له حاجی مەلا عەبدوللا وه بۆ ئیمه پال پشتی ئەوه دهکا کاکه عەبد حاجی مەلا عەبدوللا بی، له وهیشە وه پتر دل بۆ هیندی دەرپا کاک ئیسماعیل نامە کەش هەر خوی کاک ئیسماعیل چۆمانی بی، چونکه مەلوومه ئەویش شاعیر بوه و وهک هاوړیکانی تری.

هەر وهک نازانین ئەم کۆمه له شاعیره له کوێه هاتوون ناشزانین، له هەمزە بهولاه، ناوی ئەسلیان چی بوه، دواي بۆابوونه وه یان چیان لی به سەر هاتوه، بۆ کوێ چوون، شوێنه واریان کوێر بۆتە وه یاخود منداڵ و نه وه یان له دوا به چی ماوه، شیعره کانیا کۆ کرانه وه یاخود وهک خۆیان تیدا چوون: خولاسه هەرچی مەلووماته دەر باره یان به دەستە وه نیه و خۆشیان به هەموو چاکي و خراپه یانه وه بی سەر و سۆراغن. خیره ومه ندیک شتیک بزانی دەر باره ی هەر کامیان بی پتویسته به خەلقی رابگه یه نی و نه یفوتینی.

کۆمه لپوونی ئەو شاعیرانه له و ناوچه یه دا بۆ خویندن له گەل چه ندين فەقی و مەلای غهیری وان وا راده گه یه نی ئەوسا باله کەتی مەلّبه ندیکی پيشکە وتووێ کوردستانی خوارو بوه له پرووی ژياری و خوینده واری و گوزە رانی شه وه. دیاره زانسته پروهیری پاشای کۆره له کاتی حوکمرانی خۆیدا ئەسەری هەرماوه تا ئەو کاته ی حاجی و هاوړیکانی خویندنیان تیدا کردوه.

⁴¹ - ئیستا وه های دهنووسن: «فیراقی کاکه عەبد جەرگی بریم و نووری بینای»

حاجى قادر بە چاۋى خۇي پاشماۋەي كۈرەۋەي پاشاي كۆرەي دىۋە ھەرۈك
پاشماۋەي غىرەتكەشى حاكىمكى دىكەي كوردىشى دىۋە بۆيە لەم بەيتەدا ئەمە
دەللى:

تا تەعیناتى كۆر و لال مابوو
لە گەلى دىيەكان مەلای چا بوو⁴²

مەلۇومە «كۆر» لەم بەيتەدا پاشاي كۆرەيە بەلام تۆ بلىي «لال» كىيى.
بيستۇومە «عبدالرحمان پاشاي بابان» لال بوە ياخود نەختىك زمانى گرتو،
دەگونجى مەبەسى حاجى لىرەدا ئەو بىي. بەو پىيە قسەكەي سۇران و بابان
دەگرتەۋە. لە لايىكى تىرشەۋە ئىمکان ھەيە مەبەسى مير ئەحمەدى براى پاشاي
كۆرە بىي كە مەلۇومە لال بوە، ئەوسا واتاي شىعرەكە ھەسر دەبىي لە سۇران.
بەلای قەناعەتى منەۋە بەر لە كۆر و لالەش مەلای چاك لە دىيەكان ھەر ھەبوون

⁴² - ئەم بەيتە لە دىۋانەكەي حاجى بەم شىۋەي خوارەۋە نووسراۋە:

تا تەعیناتى كۆر و لالە ھەبوو
لە گەلى دىيەكان مەلای چا بوو

ۋەنىە شىعەري ۋەھا قافىە مەيلەۋ بىنھىز نەبى ۋەيا كەم بىي، بەلام بىگومان ئەو
جۆرەي تر كە «الترام»ى تىدايە و لە لايەن زۆربەي شاعىرەكانى سەدەي
نۆزدەمەۋە چاۋەدىرى دەكرا رىكتەر و خۆشتەر و شاعىرانەترە. لە لايىكى دىكەشەۋە
«مابوو» تا «ھەبوو» پتر دەگونجى لە گەل واقىعى ھالى حاجى تا «ھەبوو» چونكە
حاجى بۇ خۇي لە ھەلبەستدا مەبەسى شتىكى كە پاشماۋەكەي دىۋە لەو گەشتى
بالەكەتيدا يا لە شوتىنىكى تر كە ئاگادارى ھال و ۋەزەي بوە، نەك شتىك كە لە
ھزوورى خۇيدا بنياد نرايى. حاجى كە لەو ھەموو مزگەوت و مەدرەسانەي
بالەكەتى دەرسى خويىندەۋە بىست سالىك بەسەر نەمانى پاشاي كۆرەدا تىپەرى بوو،
دىارە ئەوسا تەعیناتى كۆرە «مابوو» دواي بەسەرچوونى «كۆرە» خۇي بۆيە حاجى
دەبىي بلى «مابوو - نەك ھەبوو». ھەرچۆنىك بىي من دەللىم بۆ رستەي «مابوو»
پتر دەچى.

بهلام له سهردهمی ئەم دوو خونکارەدا، مەبەس پاشای بابان و ڕەواندزە، ڕەونەقی خۆتندن له عادت بەدەر بوە. ئەوێ راستی بی بەربەرەکانی بەینی بابان و سۆران کە بەتیکراییی کارێکی وێرانکەر بوە، لەو مەیدانە ی خۆتندنەدا سوودیکی زۆری بوە. هەبوونی مەلای چاک له قەلەمڕەوی هەردوو لا هۆی شانازی و خۆ پی هەلدانەو بوە. هەر ئەو شانازییە بە مەلای چاک بوە وای کردووە «عەبدولڕەحمان پاشا» جینگە و ڕینگە و مەلک و مال و مزگەوت و مەدرەسە ئامادە کا له کۆیی بۆ مەلا عەبدولڕەحمانی کاکی جەلی و له دینی «جەلی» یەو ڕای گۆیژی بۆ کۆیی: بینگومان نزیکیی دینی جەلی له قەلەمڕەوی ڕەواندز و مەترسی ڕاگوێستنی کاکی جەلی بۆ ئەولا خیرایی کردووە بە عەبدولڕەحمان پاشا له هینانی کاکی جەلی بۆ کۆیی و کوتا کردنی دەستی ڕەواندز لینی. من ئالیم ئەگەر هاڤرکی نەبا «کۆر و لالە» یاخود میرەکانی تر مەلاکانیان بەلاو دەنا، بەلام ڕیی ئەو دەدەم بە خۆم، ئینسافیش لیم دەسەلمینی، کە بلیم بوونی موناڤەسە تیزتری کردوون له یارمەتیدانی مەلایان. وەنیه لەو هەشدا کارێکی ئەوتۆیان کردیی چ عەبیکی تیدا بی. له میژووی سەرەتای ئیسلامدا نمونە ی لەو ئاشکراتە هەیه: «المؤلفة قلوبهم» بە فەرمانی قورئان پشکیکی دیار کراویان هەبوو له «بیت المال»، تا دوا ی خەلیفە ی یە کەم ئەم پشکەیان پی درا، بەلام کە «عمر بن الخطاب» بوو بە خەلیفە تەعیناتە کە ی بری و گوتی ئیسلامەتی حەوجە بەوان نەماوێ بی لزوم بۆ نازیان بکیشی.

هەر وەک کۆمەڵبوونی ئەو گرووپە بەلگە ی بوونی وەزعیکی لەبارە بۆ خۆتندن له بەلە کاتیدا، ئەگەر مەعلووم بکری دوا ی ڕۆیشتنیا ن له بەلە کەتی سەرلەنوێ له جینگەییکی دیکە ی کوردستان جەمبوروەیان بەستو، ئەویش دەبیتەو نیشانەییکی وەزعی تایبەتی ئەو جینگە ی، ئەوسا ڕەنگە شیعری شاعیریک وەیا نووسینی نووسەرێک وەیا بەیتی شایەر و گۆرائیبیژێک له گەل ئەو وەزەدا دەنگ و ڕەنگی یە کدی بدەنەو هەر وەک حاجی قادر بەلە کەتی و «کۆر و لالە» و مەلکە و کیسەشکەل و... هتد» ی دووبارە کردووە. با لەو هەش گەڕین، هەر خودی شاعیرەکان پارچەییکن له میژووی سەد سالی پێش ئیمڕۆمان، دیمەنیکی بی مانەندیش نیشان دەدەن له جۆری بوژی و گوته و کردەوێ له کەس نەچووی و نەبیستراو. پێو خەریکبوون و بەدوادا گەران و لی تۆزینەو هەیان له لایەن ئەدیب و میژووناسی کوردەو پێوستیکی ڕۆشنیریە.

من کیسه‌ی خۆم به‌تال کرد له هه‌رجی کالایک له‌وانه‌وه بۆ من به‌جی مایی، ره‌نگه به‌وه‌دا قه‌رزیکێ ئه‌ده‌بیشم به‌میلله‌ته‌که‌م دایه‌ته‌وه وه‌ک بلیی سه‌رگوزه‌شتیان مۆمیکیشی هه‌لکرد له‌ رێبازی خۆیندنی حاجی قادر و گه‌شته درێژه‌که‌ی له‌ هه‌ندی شوینی دوو پارچه‌ی کوردستانی گه‌وره‌دا. دوو نابینم لی‌ره و له‌وێ، دوو و نزیک خه‌به‌ر و ئه‌سه‌ری دیکه په‌یدا بێ، ناته‌واوی نووسینه‌که‌ی من پر کاته‌وه یاخود که‌م کاته‌وه.

پشویه‌کی لیکۆلینه‌وه

به‌ر له‌وه رووپه‌ره‌ی باله‌ک وه‌رگیرین و یه‌کیکی تازه بکه‌ینه‌وه، شتیکی گرنگ هه‌یه له‌ تۆماری گه‌شته‌که‌ی حاجی قادر که‌ په‌یه‌ه‌ندیده‌ره له‌گه‌ل هه‌موو زیان و بیر و باوه‌ری لی‌ره به‌دواوه‌ی حاجی، ده‌بی به‌قه‌ده‌ر توانایی لێی بدوین و بوون و نه‌بوون و چه‌ندوچۆنی شته‌که‌ ساغ که‌ینه‌وه و نرخ‌ی راسته‌قینه‌ی خۆی پێ بده‌ین.

هه‌روه‌ک بۆشت روون ده‌بیته‌وه له‌ درێژه‌کێشانی باسه‌که، که‌نه کردن تیی‌دا ده‌ست و قه‌له‌می نووسه‌ر و تۆژه‌ره‌وه ده‌با بۆ ده‌روون و هه‌ستی کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ته‌وايه‌تی ئه‌وسای کورد. چ مه‌به‌س دیراسه‌ی حاجی بی و چ دیراسه‌ی تیک‌رای باری کورده‌واری بێ، له‌گه‌ل وه‌شاندنی هه‌ر کۆلینگیکێ لیدانه‌وه‌ی زه‌ویه کۆده و نه‌کی‌لراوه‌کانی زبانی کوردی ئه‌و سه‌رده‌مانه، دار و په‌ردووی به‌سه‌ر یه‌کدا ته‌پیی و می‌ژوو تۆژال تۆژال سه‌رزه‌وی ده‌بنه‌وه بۆ به‌ر چاوی که‌سیک بیه‌وێت رابوردو به‌ ئیستاکه‌وه ببه‌ستیته‌وه و سه‌رده‌ه‌ری له‌ دوا‌روژ بکات. له‌ لای خۆمه‌وه هه‌ر ساته سپاسگوزاریم بۆ گیانی حاجی قادر زیاد ده‌کات له‌و روه‌وه که‌ خه‌باته ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ی به‌ هه‌موو گو‌شه و قوژبنیکێ کورد و کوردستانماندا ده‌بات، که‌ ئه‌گه‌ر وا نه‌با نه‌ له‌و و نه‌ له‌ کورد و کوردستانیش ده‌گه‌یشتین، له‌ رێی ئه‌م ته‌رزه تۆژینه‌وه‌یه.

له‌و چه‌ند ساله‌ی دوا‌یی، ده‌ماوده‌م له‌ په‌راویزیکێ ته‌سکی گوتواندا ده‌گوترا حاجی قادر و حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا بیرێ میلله‌ته‌په‌روه‌رییان له‌ باوه‌ره‌کانی ئیبنوئاده‌م وه‌رگرتوه. گۆیا ئه‌و چه‌ند ساله‌ی خۆیندن و ژیا‌نیان له‌ باله‌که‌تی و هه‌رمیک که‌ مه‌لا ئیبنوئاده‌م تیی‌دا ژیاوه سوودمه‌ندی کردوون له‌ باوه‌ره‌ پێشکه‌وتوه‌کانی ئه‌و

مه‌لایه زله‌ی کورد، به تایبه‌تی حاجی قادر که له دواایدا بۆی پێککه‌وت جغزی ته‌سکی کومه‌لایه‌تی کۆبی و کوردستانی خواروو جی به‌یئلی و می‌شکی زاخاودراوی به‌و بیره‌ رو‌شانه له‌ ته‌سته‌مبۆل گه‌شه‌ بکا: واته‌ حاجی قادر به‌ر له‌وه‌ی بجی بۆ ته‌سته‌مبۆل بیرى نیشتمانپه‌روه‌رانه‌ی هه‌بوه‌ و له‌ پاشماوه‌ی بیرى مه‌لای ئیننواده‌میشی وه‌رگرتوه‌.

من له‌ لانی خۆمه‌وه «تعصب» یکی تایبه‌تیم نیه‌ بۆ هیچ رایه‌ک، به‌ لاشمه‌وه‌ راستی هه‌ر چیی‌ک بێ ئه‌وا هه‌یه‌، نه‌ به‌ خۆشبوونی من ده‌گۆڕی و نه‌ لزومیش هه‌یه‌ به‌ نه‌فه‌س سواری ئیستاکه‌ی من و غه‌یری من له‌ فه‌رزی حه‌زمان به‌و راستیه‌ کرد یا نه‌کرد. تازه‌ په‌نجه‌ییکی قودره‌ت لێرانه‌دا به‌ره‌و دوا ناگه‌رێته‌وه‌ بۆ چه‌رخ و چاریگه‌ چه‌رخیک له‌مه‌وبه‌ر تا رووداو بگۆڕی و چاره‌نووس له‌ نوێه‌ بکیشی... به‌ قسه‌ی ساده‌ش سه‌د جاران رووداو بگۆڕین وه‌یا هه‌لبه‌ستین وه‌یا به‌شارینه‌وه‌ یه‌ک میلمه‌تر هه‌لۆه‌ستی ئیستاکه‌مان به‌ره‌و پێشه‌وه‌ نابه‌ین.

ده‌ست خاویتی له‌ هه‌ولدان بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و راستیه‌ و هه‌موو راستییک قه‌رزێکی ته‌خلّاقی - میللی - میژوویی - مرو‌فایه‌تییه‌ له‌ ته‌ستۆی نووسه‌ر و ئه‌دیب و قسه‌که‌ر و هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی شت به‌ خه‌لقی راده‌گه‌یه‌نن و هه‌رگیز له‌گه‌ڵ خزمه‌تی میللەت و میژوو رێک ناکه‌وئ شتی ده‌ستکرد هه‌لبه‌ستری و به‌رگی راستی له‌به‌ر کری.

ده‌زانم هه‌ندێ جار به‌لکوو زۆرجاران له‌ رووی دلسۆزییه‌وه‌ یه‌کیک شتی هه‌ل ده‌به‌ستی بۆ خزمه‌تی مه‌به‌ستی، ئیتر ره‌نگه‌ ئه‌و مه‌به‌سه‌ سوود له‌و هه‌لبه‌ستنه‌ وه‌رگری یاخود وه‌رنه‌گری، به‌لام ته‌نجامی هه‌لبه‌ستن و ده‌ستکاری هه‌رچی ده‌بی با بی و چه‌ندیک سوودی لی وه‌رگیری و وه‌رنه‌گیری «تبریر - دروستاندن»⁴³ ی

⁴³ - «دروست» له‌ وشه‌ی «بر» ی عه‌ره‌بی نیزیکه‌ که‌ «تبریر» ی لی وه‌رگراوه‌ که‌واته‌ بۆ ئیمه‌ش رێ هه‌یه‌ وشه‌ی «دروست» بکه‌ین به‌ «فعل» وه‌ک عه‌ره‌ب «بر» ی کردوه‌ به‌ سه‌رچاوه‌ی «بر، یبر، تبریر» ئیمه‌ش بلێین «دروستاندن». پێشینیان زۆر وشه‌ی وایان داوه‌تاوه‌ ته‌نانه‌ت وابوه‌ وشه‌ی عه‌ره‌بیان له‌ رێی «دارشتن - اشتقاق» وه‌ه‌ کردوه‌ به‌ کوردی وه‌ک ئه‌وه‌ی گوته‌ویانه‌ «جه‌رباندن، عاملاندن، که‌ره‌اندن» به‌ واتای ته‌جربه‌ کردن و به‌کارهێنان و رق لی بوونه‌وه‌ که‌

کاره که ناکا: نابی شت له نه بوو ههلبه سترئ.. نابی راستی بگورئ وهیا ئینکار بکرئ وهیا بشریتته وه. نابی ههله بهرگی راستی له بهر بکرئ. لزوم نابینم به دوا بهلگه هینانه وه و میسال گوته وه بکهوم بو جور دهرستکاری که له میژووی کونه وه کراوه چونکه رووپه ره کانی میژووی کون و نوئ پرڼ له درؤ و شتی ههلبه ستر او و راستی شاردنه وه و ههزاران کاری وهها نارخوا، ئه وهی چاوی لینیان نه نووقینی ده چنه چاوه یه وه.

دهزانین لیتره به پیشه وه ساخته و دهرستکاری چی به ئینسان کردوه و چه ندین فهلاکه تی به سهر هیناوه. له گهله زانینی ئه وهدا ده بی ئه وهش بزاین، دهرستکاری کردنی لیتره به دوا وهش هه مان نسکو کانی کوشنده دیتته وه بهر مروؤف. ده بی باوهر بینین به وه که دهرستکاری رهفئاریکی خراپه ئه گهر بو چاکه بی و چاکه شی لی پهیدا بی، چونکه گومان له وهدا نیه که وا ههر کاتیک ریگهی دهرستکاری کرایه وه با جاریکیان بو چاکهش بی دهیان جار بو خراپه ده بی.. له فهرزی لایه نیکیش سوودی لی وهرگری لایه نیکی دیکه یا پتر له لایه نیک لی زهره رمه ند ده بی. ههر ئه و که سه ی دهرستکاری ده کا چه ند سه غله ت ده بی بو خو ی له دهرستکاری کردنی خهلق. ده بوا په ند له و نارعه تیبه ی خو ی وهرگری و به زه بی به راستیدا بیتته وه و ره حمیش به عالم بکا. خو بگپرتته وه له و کاره چه وته. رهنگه هه نده که سیک له ری ناچاریه وه وهیا له بهر په ره سه ندنی دهرستکاری کردن له نیوان نووسه راندا، به تایهت نووسه ری سیاسی، ئه ویش شت ههلبه سترئ و خو ی به وه ئیقناع کا که به لی سوود چه له وهدا یه کتیک یا چه ند که سیک مل دهنه راستی و «قل الحق ولو علی نفسک» بکه ن به پتره و له حالیکدا زور که سی دیکه گوئ نه دهنه ئه م په نده، ههلبهت گویشی ناده نی؟

خو ئیقناع کردنی ئه وتویی ههر چه ند باری ئه و ته رزه که سانه له نه زهر خو یاندا راستیش کاته وه، چی لیتره دا گوتم ده رباره ی راست گوئی و ده ست خاوتنی ههر

له «جرب و عمل و کره» ی عه ره بییه وه هاتوون. بادینه کان له و کاره دا یه کجار چالاکن، بایی نیمچه فره ره نگیک وشه ی عه ره بییان کردوه به کوردی. وشه ی «دروستاندن» به واتای «تبریر» دی، وشه ی «دروست کردن» به واتای «بناء و صنعه و عمل» دی.

دهمینیتیه وهک بهردی بناغهی فلسهفه و باوهر و پرۆژه و شهقامی بهرهو کامرانی و خیر و خوۆشی بۆ زوربهی ئادهمزاد له ماوهی بێ برانهوهی ههر له ئیستاههتا ههتایی. لهبهر ئهمه فهرمانی نووسهر ههر لهوهنده ناوهستی که بلی نابێ راستی بگۆرێ، بهلکوو دهبی تا دهتوانی له دژی ئهو خوهی دهستکاری کردن و گۆرینی راستی بێ و ئهوهندهی پێی دهکری ههله و چهوتی راست کاتهوه و راستی شرایهوه بهدهرخا.

لهبهر ئهوه خوۆم خهلقی کۆییم و له دل و دهروونی دانیشتهوهکانی شارهزام و ههست به مهیل و ئارهزۆیان دهکهم زیاتر له یهکینکی کۆیی نهبی، نهک ههر به خهیاڵ بهلکوو دهتوانم بلییم به سهری پهنجان گهرمایی مهیلی بهتینی کۆییان ههست پێ دهکهم بۆ دۆزینهوهی ئیسپاتی پتهو که بوونی بیرى نهتهوايهتی له حاجی قادردا بسهپینی بهر له سهفههرهکهی بۆ ئهستهمبۆل. جگه لهو ههسته خهیاڵیه، له وتووێژدا، وابوه به نامهێ تایبهتیش، گهنج و خاوهن بیر و باوهری کۆیی بیر و رای ئاشکریان لای من دهبرپوه له بارهی بوونی ئهو ههسته نیشتمانپهروهیری لای حاجی قادر له زویکهوه.

وهک ئهوان منیش ههزم دهکرد بگهیشتمایه قهناعت هێتان به بوونی بیر و باوهری میلیلهتپهروهیری له حاجی قادری پیش سهفهیری بهرهو ئهستهمبۆل. وه نیه خهلقی کۆیی ههز بکهن به بوونی هۆی شانازی بۆ خوێان و شارهکهیان، خهلقی ههموو جیگایهک، مهگهر نهخۆشی نهفسییان ههبی، دهنه ههز بهو تهزه شانازییه دهکهن... حاجی قادر خوۆی که دیتته شانازی کردن به کۆیی بۆ ئاسمانی بهرز دهکاتهوه. بهلی ئهو مهیلهی خۆ ههڵدانهوه شتیکی سروشتیه له مرۆفدا. بهلام که مهیله که پرووی کرده لادان له شهقامی راست دهبیته نارهوا و له جایهزی دهدهچی. دهبی مرۆف ورته له مهیل و ئارهزۆی خوۆی بیری کاتیک که خهریکی لیکۆلینهوهی میژوو دهبی. ئهوهی راستیش بێ چ میلیلتیک و چ شاریک و چ عهشرهتیک پیوستی به شانازی بێ بنج نیه. رابردوو وهک ئیستاکه نیه بتوانی سوود وهرگری له رازاندنهوه: ههرچی جوانی ههیه بۆی بخوازیهوه ناتوانی لیرهوه بیته ئارایش بۆی. ئیمه با میژوو قبول کهین وهک ههیه بهلام به وهزعی نالهباری ئیستامان رازی نهبین و خهریکی چارهسههرکردنی بین. لهبهر تیشکی ئهو تبیینانه با ههول بدهین به تهرازووی فکر و لیکدانهوه و بهلگهی میژوویی، ئازادانه و ئازایانه، ئهو گوته و بیر و

باوهره هه‌لسه‌نگینین که ده‌لی حاجی قادر له راگه‌یاندنه‌کانی مه‌لای ئیبنوئاده‌مه‌وه فکری نیشتمانپه‌روه‌ری وهر‌گرتوه، به‌و پی‌یه‌ش گویا به‌ر له چوونی بو ئه‌سته‌میۆل شیعی کوردپه‌روه‌رانه‌ی گوتوه و خه‌باتی کوردایه‌تی کردوه.

مه‌لای ئیبنوئاده‌م زاناییکی ئه‌وتۆیه له ههر میلیله‌تیکدا هه‌لکه‌وی شانازی پتوه بکا. له سه‌رده‌می خۆیدا گه‌یشتوه به‌و په‌ری شاره‌زایی و پسپۆری له‌و زانسته‌دا که له باو و ناودا بوون. له باری فیکری ئازادیشه‌وه به‌ کیش و ته‌رازووی هه‌لسه‌نگاندنی واتای «تازادی» له‌و سه‌رده‌مه‌دا ماوه‌ییکی فره‌وان له تیکرای رۆژگاری خۆره‌لات پیش که‌وتوه. ئه‌گه‌ر لیسته‌ییکی ناوی زانا گه‌وره‌کانی کورد بگیرێ ناوی ئه‌و له‌ دیری هه‌ره‌ پیشه‌وه دێ له‌گه‌ڵ چه‌ند ناویکی دیکه‌ی بایی دێرێک بکه‌ن، له‌وانه‌ی هه‌ر یه‌کی‌کان له‌ ده‌وری خۆیدا پیشه‌وا‌ی زانست بوه.

به‌گوێره‌ی گێڕانه‌وه‌ی ده‌ماوده‌م له‌ میراتی فۆلکلۆری وه‌ک ئه‌و به‌یتیه‌ی «ست عشر» ئه‌ویش پشتگیری لی ده‌کا، مه‌لای ئیبنوئاده‌م تایبه‌تیکی خۆی هه‌بوه نه‌یستراوه‌ لای که‌سی دیکه‌ هه‌بووبی له‌و مه‌لا و شیخ و پیاوه‌ دینیانه‌ی کورد که ناو و خه‌به‌راتیان پێمان گه‌ییوه. رسته‌ی «ئیبنوئاده‌م نه‌ماوه‌ سه‌ری پان کا وه‌ک ماری» وا راده‌گه‌یه‌نی که‌ وا هه‌ر ساتیک بیستیتی «پیشه‌رعی» ده‌کرێ له‌ جیگه‌ییکی ئه‌و ده‌ستی بیگاتی، بو خۆی به‌ره‌لستی ئه‌و بی شه‌رعییه‌ی کردوه و سزای تاوانباره‌که‌ی داوه. ئه‌و به‌یتیه‌ و گوته‌ی ده‌ماوده‌میش پێ له‌سه‌ر هه‌ندی داده‌گرن که مه‌لای ئیبنوئاده‌م وابوه له‌سه‌ر پێشه‌رعی تاوانباره‌که‌ی کوشتوه. «سه‌ریان کا وه‌ک ماری» له‌ کوشتن که‌متر به‌ ده‌سته‌وه‌ نادا.

هه‌ر چه‌ند لزووم نیه له‌وه‌ بدوین ئاخۆ مه‌لای ئیبنوئاده‌م چۆن رێی به‌ خۆی داوه‌ خۆ بکاته «قاضی» و بریاری کوشتن بدا و کوشتنه‌که‌ش جی به‌ جی بکا، به‌لام که‌ باسی ئه‌و لایه‌نه‌مان کرد ده‌بی که‌میکیش یارمه‌تی خۆینه‌ری ئاسایی بده‌ین تاکوو سه‌ری له‌ کاره‌که‌ سوڕ نه‌می‌نی: بیگومان مه‌لای ئیبنوئاده‌م کاتیک رپی فه‌توای وه‌های به‌ خۆی داوه که دیوبه‌تی ده‌سه‌لاتیکی حکومه‌تی و شه‌رعی یا هه‌ر نه‌بوو سزای تاوانبار بدا، یا سزاکه‌ی پشت گوێ خستوه و فره‌مانی شه‌رعی ئه‌نجام نه‌داوه، که‌ حالیش وا بوو واتای ده‌یسی پیغه‌مبه‌ر که ده‌فرموێ «من رأی منکم منکرا فلیغیره‌ بیده‌ فأن لم یستطع فیلسانه‌ فأن لم یستطع فبقلبه‌ وذلک أضعف الأیمان» ده‌بیته‌ واجیب. هه‌ر ئه‌م پێ هه‌لستانه‌ی ئیبنوئاده‌م به‌و ته‌رزه‌ کاره‌ زه‌حمه‌ت و

گرنگانه بی ئهوه کهس بتوانی مه‌نعی بکا، بۆخۆی به‌لگه‌یه بۆ به‌رزى و چه‌سپاوی
پایه‌ی له مه‌یدانی زانست و ئاییندا.

وه‌ک ده‌بینی ئیشکالێک نیه له بلیمه‌تی و ئازایی و زانایی ئیبنوئاده‌م، له‌وه‌شدا
ئیشکال نامینی که مرۆفیکی یه‌کجار بیه‌اوتا بوه. کاشکی خیره‌ومه‌ندیک چ مه‌لا چ
رۆشنییریکی دیکه له وانه‌ی خولای زیندوو کردنه‌وه‌ی که‌له‌پۆر و رابردووی
مردوومان له میتشکیاندا یه‌ ژیان و بیر و باوه‌ر و به‌ره‌هم و کرد و کۆش و چالاکی
ئهم زانایه زله‌ی زیندوو کردبایه‌وه بۆمان و بی خستبا ناو کتیییکه‌وه تاکوو وه‌ک
«فرض الکفایه» که ته‌رک کردنی هه‌مووان گوناها‌بار ده‌کا و پێ هه‌لستانی له‌لایه‌ن
یه‌کیکه‌وه هه‌موان له گونا‌ه ره‌ها ده‌کا ئه‌ویش خۆی و میله‌ته‌که‌ی ره‌ها کردبا له
که‌مه‌ترخه‌می و بێباکی به‌رابه‌ر چرای هینده‌ پرشن‌گدارمان. ئه‌وسا ئه‌و که‌له‌به‌رانه‌ی
له نووسینه‌که‌ی مندا پر نه‌بوونه‌ته‌وه و هه‌ندێ پرسیری گرنگیان بیه‌وام به‌جی
هیشته‌وه ئه‌و خیره‌ومه‌نده‌ پری کردبانه‌وه و دڵ و میتشکمانی له ناره‌حه‌تی بیه‌وام
پرسیاره‌کان هه‌سانداوه، قه‌رزى مه‌لای ئیبنوئاده‌میشی ده‌داوه له جیاتى خۆی و
گه‌لی کورد.

به‌لێ پایه‌ی ئیبنوئاده‌م، هه‌رچه‌ند له تیکرای به‌سه‌ره‌اتی ژیان و زانینه‌کانی که‌میک
نه‌بی به ناوماندا ب‌لاو نه‌بۆته‌وه، دیسانه‌وه لیتمان مه‌علومه‌ چ پایه‌ییکی به‌رز
ونرخداره. به‌لام ئاخۆ له‌وه‌ی پێی ده‌گوتری «بیری نیشتمانپه‌روه‌ری» به زاراوه‌ی
تیمرۆکه‌مان، یاخود له‌به‌ر تیشکی نیشتمانپه‌روه‌رییه‌که‌ی حاجی قادردا، ئا له‌و
مه‌یدانه‌دا ئیبنوئاده‌م گه‌یوه‌ته‌ کوێ؟ جگه‌ له مه‌لایه‌تیه‌که‌ی که‌ شۆره‌تی له‌ باس
کردن و هه‌لدانه‌وه‌ی بێنیازه و به‌ولای به‌ره‌هه‌ست کردنی خورافات و دوشمندی
پیاوی ئایینی ته‌له‌که‌باز و نه‌سه‌لماندی بێشه‌رعی ئاشکرا و چه‌وساندنه‌وه‌ی خه‌لق بۆ
سوودی شه‌خسی به‌ ناوی دینه‌وه، که ئه‌مانه له سه‌رده‌می ئه‌ودا و به‌ نېسه‌ت
مه‌لاییکی سه‌ر به‌رماله‌وه به‌ نرخترن له‌وه‌ من و تو ئیمرۆ خۆ بکه‌ینه سۆشیالیست،
ئایا له‌مانه به‌ولاوه به‌ره‌و بیری کوردایه‌تی چ قۆناغیکی تیه‌په‌راند بوو؟

ئه‌وه‌نده‌ی بیستیتیم و زانییتیم و له کتییی بایه‌خداردا خوتیدیتیمه‌وه بۆم ساغ نه‌بۆه
مه‌لای ئیبنوئاده‌م کوردایه‌تی کردیی به‌ واتای بزووتنه‌وه وه‌یا فه‌لسه‌فهییکی قه‌ومی.
به‌لێ به‌ پێی ئه‌وه که مسلمانیکی راست بوه و له خوا ترساوه و بر‌وای به‌ قیامه‌ت
ترسی دونیای له د‌لدا بردۆته‌ ده‌ری و ته‌مای ناره‌وا‌ی له په‌ره‌ی میتشک و گیانی

سړپوه ته وه مومکینه له رپیازی ټه نجامدانی فهرمانی شهره ته وه بهر ننگاری کاری نارې وای حکومتی ټه وسا بووبی، جا ټه گهر عوسمانی فهرمانې و او بووبن یه خه گیران بووبی و که و ټیټه هه لوه ستی وه ها له رپی مه فهورومی بهر هه لستی کردنی بیگانه وه له رواله ندا شیوه ییکی کورد په روه ری وهر گرتی. به لام ټایا ټه و کارانه هه موویان که له په راویزی واتای ټایین دهرناچن، تا بشلی به نرخ و پیروژ و شهرافه تکارن، مومکینه پیان بگوتری کوردایه تی؟

بی ټه وه جور ټه ت بکه م له و قسانه مدا عه ییکی له ټیبنو ټاده م بگرم، به و په ری ته قدیسه وه بو گیانی پاکی و رهوشتی قاره مانانه ی ده لیم کوردایه تی دروشم و روخسار و ناوهر و کی تاییه تی هه یه جیاوازی ده کاته وه له «پیوریتانیزم» ی ټایینی بی فیل. وا ده بی نیشتمان په روه ری و ټایین به یه که وه جووت بر و ن وه ک ټه وه ی به جووت له دزی ستم بن وه یا خه لق هان دن بو بهر گرتنی هیرشی بیگانه. رهنگه ټایین خوی بی به ده ستووری میلله تیک و له سه ری بر و ا. به لام هه موو ده زانین تو و کیلگه و درو ټه ی نیشتمان په روه ری شتیکه و هی ټایین شتیکي سه ربه خوی خویه تی.

وا هه یه نیشتمان په روه ری، تاکی یا کومه لی، «ملحد» ن، یاخود له عاست دیندا پیپه روان. لزووم نیه بلیم، وا ده شلیم بو مه به سی زیده روون کردنه وه، نیشتمان په روه ری کی برازیلی چ بیر له وه ناکاته وه ټاخو قور ټانی ټیسلام چ ده فهرمو ی و مهرقه دی گه یلانی چ هند مناره ی به سه ره وه یه. میلله تان ټایینی جوداوازیان هه یه هه مووشیان بیر تاییه تی نیشتمان په روه ری خویان هه یه. هر میلله تیکیش هو ش و گیانی میلله تپه روه ری هه زانندی، پیش ټه وه بیر له فه لسه فه و ټایین بکاته وه هه ر پیداوسته کانی فهرمانی میلی دینه وه بهر چاوی. با لیره دا نمونه ییکی سه ر به و مه وزووع وه پیتمه وه بو روون کردنه وه ی لایه نی ټه وه که وا رهنگه نیشتمان په روه ری ریک نه که وی له گه ل فه لسه فه ییکی تری کومه لایه تی و سیاسی وه یا باوهری دینی. با له پیشه وه نمونه له ټایین پیتمه وه به دوا ټه ودا له فه لسه فه.

زوربه ی میژوونووسان له سه ر ټه و قه ناعه تن که وا وه زیر «إبن العظمی» له بهر جیاوازی مه زه ب، خه لیه ی عه باسی «مستعیم بالله» ی هه لفریواند و به غدای ته سلیم به هو لا کو کرد.. با 600 سالیک واوهر تر بین و نمونه له میژووی کورد پیتمه وه له ر وژگاریک که حاجی قادر زیاه و خوی ټاگدار بو، هه رچند

نەختیکیش لە دووهره بێ: گوتهییکی مەشووڕ هەیه دەلی «مەلای خەتی» لەبەر باوەری ئایینی خۆی کە ناسەلمینی مسلمان لە دژی خەلیفەی ئیسلام چە هەلگری، فەتوای دا بە کافر بوونی هەر کوردێک شەر بکا لە گەڵ لەشکری عوسمانی کە ئەوسا بە دەوڵەتی ئیسلام دەزانرا و پاشان لە قەببی خەلیفەی پێوە بوو، گۆیا ئەو فەتوایە بوو لەشکری میری رەواندزیی لە شەر کردن وەستاندەوه و چەکی پێ فری داوه و بەویدا میری رەواندز ناچار بوو بە تەسلیمبوون و حکوومەتی لی تیک چوێ. من لێرەدا بە نمونەیی بەرھەڵستیکی دینی لە تەک داخوازی و پێوستی قەومی و هەم بۆ مەبەستی «جدل» وا رادەنوینم کە وا مەلای خەتی ئەو فەتوایەیی دابی، دووریش نابینم لە حاڵی وەھادا مەلایێک کورد بێ یا غەیری کورد بێ فەتوا بدا بە کافر بوونی پیاوی یاخی لە دژی خەلیفەی ئیسلام، دەنا ئەگەر بۆ ئەم مەبەسە و لەبەر ئەو نەبێ کە فەتواکەیی مەلای خەتی زۆر بەسەر زمانانەوێ، نمونەم لە رۆوداوی تر دەھینایەوه چونکە گوتهییکی دیکەیی یە کجار دژی ئەو گوتهیە بە بەلگەیی عەقڵییەوه پاشەکشە دەکا بەو شۆرەتەیی کراوەتە عەییکی گەورە لە مەلای خەتی.

من بێ ئەوێ چ مەبەستیەک هەبێ غەیری دەست خاوینی مێژوویی، گوتهیی دووھمیش بە خۆینەری کورد رادەگەینم، ئەوێ دەندەش دەلێم قسەییکی لەو رۆوێ پێم گەییوێ لە پیاوی ئەو تۆم بیستوێ هیچ پەییوێندیکی خزمایەتی وەیا دۆستایەتی بە بنەمالەیی مەلای خەتیوێ نی، بە پێچەوانە لەلایەن مەشرەبی «تصوف» وە دەبی بە ناحەزی مەلای خەتیش بژمێردری. سەرەرای بێ پەییوێندی، چ سوودیکی پێ ناگەینێ نە لە ئیستاکە و نە لە دوا رۆژدا لەو سوودە بەولاوێ کە ناواناوە دووچاری دەمەتەقەیی بکا لە گەڵ ئەو کسانەیی مەلای خەتی تاوانبار دەکەن. قسەکە کە هی لایەنگیری و خزمایەتی و سوودی شەخسی نی، لە ناوچەییکی شەوێ هەلستاوێ شارەزایە لە رۆوداوەکانی سەر دەمی پاشای کۆرە لە رەواندزا.

ئەم گوتهیە ئینکاری فەتواکە ناکا بەلام دەلی لەسەر خواھشتی پاشای کۆرە دەرچوێ نەک لە دژی: واتە مەلای خەتی بە پێی بەرژوێندیک کە پاشا خۆی رەچاوی کردوێ بۆ ئەوێ هەم ولاتەکە وێران نەبی و هەم ئابروو نەتکی بە پەلە و دوا کات فەتوای رەواوونی ئەو شەری دەرچواندوێ تا ببیتە هۆی ئیمکانی گێرانیوێ لەشکری کورد بۆ رەواندز و کردنەوێ دەرگەییکی ئاشتی و ریک کەوتن.

به پئی بیستن و لیکدانه‌وهی خۆم دوو به‌لگه‌ی گه‌وره پشتگیری ئەم رِیوایه‌ته ده‌که‌ن:

یه‌که‌میان ئەوه‌یه له سه‌ره‌تای دانانی مه‌لای خه‌تی به «باش مه‌لا» و مه‌رجه‌عی دینی له قه‌له‌مه‌وه‌ی پاشای کۆره‌دا، رِیک که‌وتنِیک و په‌یمانِیکی بنجی و سه‌ره‌تایی هه‌بوه له میانی پاشا و مه‌لادا له سه‌ر ئەوه که نه پاشا تیکه‌ل بی له کاری سه‌ربه شه‌رع و ئایینه‌وه، نه مه‌لاش ده‌خلیکی بی به سه‌ر کاروباری حوکمرانی و هه‌لسووراندنی ئیشی دونیاییه‌وه، هه‌ر یه‌که‌یان له مه‌یدانی خۆیدا ئازاد بی و سنوور و په‌رژینی لی نه‌شکی. هه‌ر له‌به‌ر ئەم رِیککه‌وته به مه‌لای خه‌تی بیده‌نگ به له زۆر کرده‌وه‌ی پاشا و ده‌ستوپاوه‌نده‌کانی له هه‌لسووراندنی کاری حوکمرانی که وا گه‌لیک جاران خزمایه‌تی نه‌بوه له‌گه‌ل فه‌رمانی قورئان و هه‌دیس و شه‌ریعه‌ت. پیاویکی وه‌ک پاشای کۆره هه‌رچه‌ند خزمه‌تی مه‌لایانیشی کرده و گه‌شه‌ی داوه به خوپندن له مزگه‌وته‌کان جاره‌ها کاری وای کرده نه‌ک هه‌ر ئاین به‌لکوو کوپه‌ری ئینسافیش لینی نه‌سه‌لماندوه، به‌لام به‌لای خۆیه‌وه پتویست به‌و بۆ سوودی حکومه‌ته‌که‌ی. وه‌ک پاشای کۆره هه‌موو حاکمِیکی تریش بیئینسافی و درنده‌یی کرده هه‌ر کاتِیک به پتویستی زانیبی، چه‌ند حاکمِیک نه‌بی له درِیازی میژوودا که ژماره‌یان له په‌نجه‌ی ده‌ستان تی ناپه‌ری.

به‌لگه‌ی دوهم ئەوه‌یه، که وا تا راده‌ییک له هی یه‌که‌مه‌وه هه‌لده‌ستی، پاشای کۆره له حوکمرانیی خۆیدا ده‌ستی نه‌پاراستوه له کوشتن: یه‌کیک بوویته هۆی بیه‌یزیی حکومه‌ته‌که‌ی وه‌یا ئەو گومانه‌ی لی کردبی کوشتوه‌تی. به‌ر له هه‌موو خه‌لق مامه‌کانی خۆی کوشتوون. ده‌وجا پیاویکی وا رِژد له‌سه‌ر پاراستنی ده‌سه‌لاته‌که‌ی چون بیده‌نگ و ده‌ست پاچه‌ راده‌وه‌ستی له عاست مه‌لای خه‌تی که خه‌ریک بی کاریکی وا بکا ته‌خت و تاجی لی تیک دا؟ مه‌لای خه‌تیش که شاره‌زای خویترِیزی پاشای کۆره‌یه چون ئەو فه‌تویه‌ی دا و هه‌ل نه‌هات بۆ جِیگاییک خۆی تیدا بپاریژی تا ئەو کاته‌ی ئیشی پاشا یه‌کلا ده‌بی؟ یاخود با بلِین ده‌بوا له پِیشه‌وه مه‌لا په‌نا ببا بۆ جِیگه‌ییک که له ده‌سه‌لاتی پاشا به‌ده‌ر بی ئەوسا فه‌تواکه بلاو کاته‌وه. وه‌ک ده‌زانین نه پاشا مه‌لای کوشت و نه مه‌لاش ترسا له کوشتن چونکه فه‌تواکه له سه‌ر ئاره‌زو و په‌سندکردنی پاشا بوه.

به‌یتِیکی حاجی قادر، که له‌مه‌پیش به‌شایده‌مان هیتایه‌وه و ده‌لی:

تا ته عیناتی کۆر و لال مابوو
له گهلی دێیهکان مه لای چا بوو

لێره دا زیمهنن پاكانه یێك ده كا بۆ مه لای خه تی، ئه وساش حاجی قادر نه ی ده زانی له دوا رۆژدا ئه و تۆهمه یه ی ده خریته پال تا پاكانه ی زیمنی بۆ بکا. پاكانه كه له وه وه دێ كه وا مه علومه به دوا ی مه لای «ئیبینوئاده م» دا یه كه م مه لا له ته عیناتی پاشای كۆره سوودی وه رگرتی مه لای خه تی بوه، به و پێیه ئه و بهر له هه موو مه لایێك ده كه ویتته ناو په راویزی قسه ی حاجی «له گهلی دێیه كان مه لای چا بوو». زاهیری حال ئه وه یه حاجی قادر به وه هم و خه یالیشیدا نه ها توه مه لای خه تی چ عه یبێکی هه بووبی ده نا بینگومان لێ بیدهنگ نه ده بوو و له په راویزی شیعه كه ی ده ر ده هاویشته.

جگه له مه، حاجی و باپیرم له مزگه وتی مه لای خه تی خویندوو یانه: گریمان له و كاته دا بیران نه پرژا بوو فه تواكه له مه لای خه تی به عه یب بگرن، خۆ دوا ی چوونی حاجی بۆ ئه سته مبول و كرانه وه ی هۆشی میلله تیه ره رانه ی ده بوو فكرێك له و فه توایه و خویندنه كه ی خۆی له مزگه وتی مه لای خه تی بكانه وه و شتێك له باره یه وه بلێ. زۆر ئاشكرایه فه تواكه له كاتی ده رچوونیدا چ عه یبێکی لێ نه گیراوه، له دوا ییشدا هه مان بیه یی بوه وا ی كرده پیاویکی كورد په رستی وه ك حاجی قادر ره خنه ی لێ نه گری.

ئهم دوو گوته یه هه ن ده رباره ی هه لوه سته ی مه لای خه تی، گوته یه کیان په ره سه ندوو و ئه و دیكه یان له بهر سینه ری یه كه میان كز و بیدهنگ. من هه رچه ند له وه زعیكدا نیم بتوانم نووسینه كه م ته رخان كه م بۆ تۆژینه وه ییكی ئه وتۆ پرسیاره كه یه كلا كات، له گه ل ئه مه شدا قه ناعه تم ئه وه یه فه تواكه له سه ر خوا هشتی پاشا ده رچوه، هه ر ئه مه ش زیاتر ده گونجی له گه ل ده لاله تی حال و چۆنه تی رهودا وه كانی ئه و كانه و وه زعه كه فه تواكه ی تیدا ده رچوه. مه یله و یه قینم یێك ها توه له وه دا ئه گه ر مه لا له خۆه ئه و كاره ی كردبا له سه ره تای به رپا بوونی شه ره كه وه ده یكرد چونكه كه جایه ز نه بووبی هه ر له رۆژی یه كه مه وه جایه ز نه بوه. ئه وه ی راستی بی یه كێك به وردی كتیبه كه ی خوالێخۆش بووی حوزنی موكریانی بخویتیته وه

ترووسکه‌ی حقیقه‌تی لی به‌دیار ده‌که‌وئ هه‌رچه‌ند حوزنی بۆ خۆی باوه‌ری تایبه‌تی
خۆشی هه‌یه‌ دژی مه‌لای خه‌تی.

ره‌نگه‌ بیسوود نه‌بی لێره‌دا له‌ هه‌له‌سته‌کانی مه‌لای کورد دوو هه‌له‌سته‌ی نوێ به‌
بیران بێنمه‌وه‌ یه‌ کێکیان تایبه‌تی کوێی، یه‌ کێکیشیان هی تیکرای کوردستانی عێراق،
که‌ هه‌ر دوویان له‌لای خۆیا نه‌وه‌ پاکانه‌ییکی نه‌یتی ده‌که‌ن بۆ مه‌لای خه‌تی له‌و
به‌وه‌ که‌ میله‌ته‌ی زۆرلێکراو داخوازی دویتی و ئیمپروی له‌ رۆله‌کانی یه‌ک چه‌شنه‌،
رۆله‌کانیشی وایان چاوه‌ڕوان لێ ده‌کرێ یه‌ک هه‌له‌سته‌ی ڕاوه‌ستن له‌ دویتی و
ئیمپرودا چونکه‌ زهرفی هه‌له‌سته‌یان یه‌کیکه‌، خۆفرۆشیک و خه‌له‌تاویک نه‌بی له‌
هه‌له‌سته‌که‌ لانا‌دات.

هه‌له‌سته‌ی تایبه‌تی مه‌لاکانی کوێی ئه‌وه‌ بوو له‌ ساڵی 1961 دوا‌ی به‌ریابوونی شو‌رش
له‌ 11 ئه‌یلوول، حکومه‌تی «عبدالکریم قاسم» داوا‌ی لی کردن برووسکه‌ی
پیرۆزبایی بۆ بنێرن و شو‌رشگێره‌کانی کوردی تیدا تاوانبار بکه‌ن. 10 مه‌لا، له‌وانه‌ی
فه‌لسه‌فه‌ و ته‌ئویلات فی‌ری نه‌کردبوون تهربیران بێننه‌وه‌ بۆ خراپه‌، به‌وه‌په‌ری سه‌ر
به‌رزیه‌وه‌ ره‌فزی خواهشی میریان کرد و چوونه‌ به‌ندیخانه‌ و دوو‌جاری عه‌زاب و
زه‌حمه‌تیک‌ی گه‌وره‌ بوون. نه‌ خۆیان نه‌ که‌سیش ده‌یزانی سه‌ره‌ته‌نجامیان به‌ چی
ده‌گا چونکه‌ ده‌عوا‌ییکی عورفی قورس ریک خرا له‌ دژیان که‌ سزای خنکاندن بوو.
هه‌ندیک بیدین شایه‌دیشیان لی دان، به‌تایبه‌تی له‌ مه‌رحووم مه‌لا مه‌عسووم... چه‌ند
مانگیک له‌ به‌ندیخانه‌کانی به‌غدا و ده‌وروبه‌ری به‌غدا مانه‌وه‌، به‌لام به‌ختیان یار بوو
له‌وه‌دا شو‌رشی کورد به‌رده‌وام بوو و چاره‌نووسی زۆر که‌س و زۆر لایه‌نی سیاسی
به‌و ده‌وام کردنه‌ی شو‌رشی کورد گۆرا و مه‌لاکانی کوێش وه‌ک چه‌ند خه‌لقی
دیکه‌ به‌ردران. ئه‌مه‌ به‌ نېسه‌ت مه‌لاکانه‌وه‌ که‌چی هه‌موو ده‌زانی به‌ سه‌دان
برووسکه‌ له‌ رادیۆ ده‌خوێندرایه‌وه‌ و له‌ رۆژنامان ب‌لاو ده‌کرایه‌وه‌، یا له‌ ترس یا له‌
ته‌ماع کورد و غه‌یری کورد، به‌ شه‌هاده‌ و بېشه‌هاده‌، خاوه‌ن شو‌ره‌ت و بۆره‌پیاو،
ده‌یاننارد بۆ بشتگیری عه‌بدولکه‌ریم و له‌ دژی شو‌رش.

مه‌لاکان ئه‌مانه‌ بوون:

- (1) خوالیخۆشبووی مه‌لا معصومی هه‌ورامی،
- (2) خوالیخۆشبووی مه‌لا محم‌دی مه‌لا عه‌لی،

- (3) خوالىخۇشبوۋى مەلا محمدامىن مەلا مصطفى عاصى،
- (4) حاجى مەلا زھارى مەلا صادق،
- (5) مەلا ئۇرى شىۋاشانى،
- (6) مەلا عەلى حاجى توفىق،
- (7) مەلا صدرى مەلا صالحى خىطب،
- (8) مەلا محمدامىن كرىم كانى رەشى،
- (9) مەلا فتح اللە عبدالكرىم،
- (10) شىخ حسامالدين تالەبانى.

ئەو سالە دۋاى گرتنى مەلاكان وا رىك كەوت چووم بۇ سلیمانى، برادران وەزى
كۇبەيان لى پرسىم، پىم گوتن ئىستا لە كۆپى خەلق بە بانگى كەلەشىر نوئىز دەكەن
چونكە مەلاى تىدا نەماۋە بانگ دات.

ھەلۋىستى تىكرای مەلايانى كوردستانىش ئەوۋە بوو لە سالى 1966 بە بۇنەى
ئاهەنگىكى دىنىيەۋە «عبدالسلام عارف» ئەغلەب مەلاكانى لە بەغدا كۆ كوردنەۋە و
گوتارى پى خوتىندەۋە. ژمارەيىكى زۆرىش لە مەلاكانى كورد ھىنرابوون بەو نىازە
قسەكانىان بە رادىو بلاو كرىتەۋە، ئىترىا بە ترس يا بە تەماع لە قسەكاندا شۆرشى
كورد تاوانبار بكەن. ئەوۋەى روۋى دا شتىك بوو دژى ھەموو حىسابىكى
«عبدالسلام»: يەكىك لەو مەلايانەى كورد كەرتى وشەيىكى لە زارى دەرئەچوۋ
«عبدالسلام» پىنى خۇش بى، تىكرایان داۋاشيان لە حكومەت كورد ئاشتى بىتتەۋە
لەگەل شۆرشگىرانى كورد.

ھەرچەند مەرج نىە مەلايىكى 140 سالىك پىش ئىمرۆ خۇى كرىتتە «قدوة» بۇ
مەلاكانى 140 سال دواتر، بەلام كە بەلگەيىكى «قطعى» نەبوو ئىسپاتى لە يەكدى
دوور كەوتتەۋەى رەفتارى باپىر و نەۋە بكا لە گوتەى دەماۋدەم بەو لاۋە، لە ھەمان
كاتىشدا گوتەى بە «منطق و ثيقناع» پىش ھەبى وا راگەيەنى نەۋەكان رەفتارى
باپىريان دووبارە كرىتتەۋە، پتر بە دلەۋە دەنووسى لە رابوردوودا ئەۋە روۋى دابى
كە نىسبەتى باپىر و نەۋە داخۋازى دەكا.

بەھەمەھال مەلای خەتی یا بە ڕەزامەندی پاشای کۆرە فەتواکە ی داوہ یا لە دژری ئەو. ئەگەر بە ڕەزامەندی پاشا بووبی چ گەلی ناییتەو سەر مەلا. خۆ، لە فەرزى «مستحیل» ئەگەر لە خۆو فەتواکە ی دابی دیارە لە نەزەر گیانی نیشتمانپەرورە ی کورددا دەبیتە جی گەلییەکی زۆر گەورە، بەلام ئەوساش گومان لەویدا نابی کە لەبەر مەحزى باوەرى دینی کارەکە ی کردو، پوولیکی لە کەس وەر نەگرتو. بەپێی باوەرى خۆی شمشیر ھەلکێشان لە ڕووی خەلیفە ی ئیسلام کاریکی ناجایەز بو. ئا لێردا نیشتمانپەرورە ی و دینپەرورە ی لە یەکدی دەتازین جا ھەر لایەکیان چ دەلیلیک دیتیتەو بە بیتیئەو بو راستی و دروستی باوەرەکە ی. مەبەس ئەوہیە بو خۆیتەری ڕوون کەمەوہ ئایا دەشی دینداریی مەلای ئینوئادەم بى سى و دوو ڕوو لە نیشتمانپەرورە ی بکا وەیا بیرى کوردایەتی بخاتە میشکانەو!

نەک ھەر ئاین بەلکوو ھەموو باوەرێک کە لە سەرچاوەییکی غەیری نیشتمانپەرورەییەو ھەل بقولێ مومکینە لەگەڵ نیشتمانپەرورە ی سادە و بیتیئەویدا نەگونجی. لەوہش زیاتر دەتوانم بڵیم: ئاین ھەلەدەگرێ ڕیگا بدۆزیتەو لە ئایەت و ھەدیس و فەتوای موحتەھیدەکان بو ئەو لە کاری دۇنیاییدا کەنارەگیر بى و لێ بەدەنگ نەبى، وەک ئەوہی پەرەو ی «لکم دینکم ولی دین» بکا، بەلام باوەرەکانی سیاسى کە لە سەرچاوە ی تاییەتی خۆیانەو ھەلەدەستن ڕیبازی ئەوتو نادۆزنەو لە فەلسەفەکیان فەتوای بو بدا لە تەک ھەلەوہستەکانی نیشتمانپەرورە یدا کەنارەگیری بکەن و مەیدانی بو بەجى بێن. فەلسەفە ی سیاسى بە درێژایی کات و لە ھەموو ھەلەوہست و مەیدانیکدا خۆ زال دەنویتی بەسەر بیر و باوەرى غەیری خۆیدا، بەراوە ی بوونی گیانی شۆرشیگێرش لە فەلسەفەدا لایەنی تاوانبارکردنی غەیر بەھیز دەبى تێیدا.

ھەموو لەبیرمانە ئەو ساللە کە کۆمارى مەھاباد لەناو چوو و سەرۆکەکانی خنکێرنان چەندین ڕۆشنیری کورد دەیانگوت و دەیانگوتەو لەناوچوونی کۆمارى مەھاباد ڕووداویکی باش بوو چونکە خزمەتی ئاشتی جیھانی کرد: ئەمەیان دەگوت نەوہک گەلی بکری لە بەرە ی سۆشیالیزم کە مەھابادی نەباراست. بە زاری کەسیشدا نەھات بلی کە پاراستنی ئاشتی ئەو پێویستە بوو، دەبو لە پێشەو بەرە ی جەنگخواز نەورووژتن بە دروست کردنی کۆمارى مەھاباد، ھەر نەبا ئەو قوربانیانە لە کيسە ی کورد دەمانەو. بێگومان باوەرێکی سیاسى ئەو تەئویە ی دینایەو بو شیرن کردنی

تامی کارساته که له زار و گهرووی کورد. له مه شدا هه موو لایه نه سیاسیه
شوڤشگیره کانی کوردستان یه ک دهنگ بوون.

بۆ ئه وه ته میکی تاریک و بیلزوم به دهوری نووسینه که مه وه نه مینیتته وه ده رباره ی
رووداوی مه هاباد لیره دا ئه وه ندهش ده خه مه سه ر قسه کانم و ده لیم به لای باوه ری
خۆمه وه چ گله یی نا کرئ له به ره ی سۆشیالزم له وه دا نه یتوانی یا خود نه یویست به
ئه رکینکی زل کۆماری مه هاباد بیاریزی، به لام ئه گه ر کورد پپی کرابا کۆماره که ی
بیاریزی ده بوا بیاریزی وه له وه ده جارانش شه ری گه وه ره یا گچکه له وه پاراستنه دا
به یدا بووبا. هیچ میلله تیک ئاماده نیه خۆ بکاته «مسیح» ی سه رده می چه رخی
بیستم له پیتا و جیهاندا، بۆ ده بی کورد خۆ بکاته «مسیح». خۆ کردنه «مسیح»
کاری ناچاریه.

هه ر له وه هه لۆهستانه دا که بیرى نیشتمانپه روه ری له گه ل فله سه فه ی تر دا یه کدیان
نه گرتۆته وه ئه وه بوو له ده ور به ره ی راپه رینه که ی 1948 که پپی گوترا «وئبه»
نامیلکه ییک ده رچوو، وا بزانه کوردیش ده ری کردبوو، به لای خۆیه وه ئیسیاتی
ئه وه ی کردبوو کورد «ئوممه ت» نیه. دیاره که کورد ئوممه ت نه بی مافی ئه وه ی
نامینى خه باتى قه ومی بکا. بیگومان فه توای وه ها گه لیک کوشنده تره به نیسه ت
چاره نووسی کورده وه له فه تواکه ی مه لای خه تی ئه گه ر بووبی و ئه گه ر نه بووبی.
دیاره خاوه نی نامیلکه ره چاوی ئه وه ی کردوه بوونی خه باتینکی قه ومی کورد
بزووتنه وه ی چینایه تی عیراق که رت ده کا. لیره دا ئه م فله سه فه یه نه ک هه ر ریک
ناکه وی له گه ل بیرى نیشتمانپه روه ی، به لکو وه هه نده ی خۆ دوور خستۆته وه لینی چۆته
ریزی دوشمنه هه ره گه وه ره کانیه وه.

وه ک ئه م نامیلکه یه، تیکدانی قه بری عه لی کوردی و خیزانه که شی که به وه سیه تی
خۆیان له حه مرین هه لئرابوون ئه ویش له وه فله سه فه وه هه لستاوه که پاراستنی
یه کیه تی خه باتی چینایه تی عیراق به ر له هه موو ئه نجامیکیه وه دئ... نازانه به دوا
تیکدانی قه بره کان ته رمی میرد و ژن چی لی هات.

ده وجا لیت مه علوم بی دینداری مه لای ئیبنوئاده م له خۆوه نایته سه رچاوه بۆ
بزافته وه ی هه ستی نه ته وایه تی له ده روونی خه لقدا. فکری نیشتمانپه روه ری دروشم
و ریتاز و فله سه فه و باوه ری تایبه تی خۆی هه یه له نه زه ر فله سه فه ی دیکه دا کز

نابیتەو، رەنگە لەگەڵیان رێک کەوێ و رەنگە رێک نەکەوێ. لەبەر ئەوە تا ئێمکان دەبی بگوترێ مەلای ئیبنوئادەم کوردایەتی کردووە و گیانی نیشتمانپەرۆری هەبوە بە واتای کوردستانپەرۆری دەبی بەلگەی قەتعی و رابەر بەیدا بێ کە ئەم لایەنە بسەپینی. پێوورتانیزم و عەلەبەیی درای ئەفسانە و خراپە کە بۆ خۆیان جێی پێوەنازین، نابن بە کوردایەتی هەر وەک لە ولایتیکی دیکەدا نابن بە تورکچییەتی وەیا رۆوسپەرۆری.

ناخۆ لە نووسینەکانی ئیبنوئادەم چی ئەوتۆمان بەدەستەووەیە کە کوردایەتیەکی ئاشکرای تێدا بێ؟ یا ئەگەر کوردایەتی سەریحیش نەبێ، لە جەغزی ئاین دەرجووبی و گەشتبێتە سنووری بەرژەوێ وەیا فەلسەفەییکی دونیایی؟ وە نیە من هەموو وەیا زۆرینەی نووسینەکانی ئیبنو ئادەم دیبێ بەلام لە دەستنووسینک کە ئەسلەکە ی مەلای ئیبنوئادەم خۆی لە 1234 دا نووسیویتی و ناوی هەموو تەئلیفەکانی خۆی تێدا هێناوە و کورتەییکی لە سەرگۆزەشتی خۆی دەگێڕێتەو، دەرە کەوێ لەو نووسینانەدا بەولای دین و مەزەووعەکانی خوێندنی مزگەوتەو نەرۆییو، بە لەو مەیدانەدا لە مەلای دیکە و غەیری مەلایانیش ئازات و خواناستر و زانتر بێ. لە عاست حەقیقەت شەرم و ترس جێی نابیتەو: حەقیقەتیش ئەوەیە لەوێ نەدی بیستوومە و بە خوێندنەو دیتوومە، تا ئیستا، لە پاشماوێ ئیبنوئادەم شتەکم پێ گەشتی مەلایەتی بێهەمتا و ئایینی پاک و سروشتی چاک و دلی ئازا بوە.

بەلام چاکتر بۆ من و نووسینەکەم ئەوەیە بریاری پێشەکی نەدەم، ساغ کردنەوێ مەبەس بەدەم دەست تۆزینەو و چی لە بن بێژنگی تۆزینەو دا مایەو ئەو بێتە کاکل و ناوەرۆکی هەول و تەقەللەم. لەگەڵ ئەمەشدا رەنگە ناوانەو خامە پەلەم پێ بکا و وردە بریاری یە کجارە کیم پێ بدا، تۆ ئەم بریارە سەرپێشەم لەسەر حساب مەکە و لێم بە پشوو بە تا کۆتایی شی کردنەوێ باسەکە.

دەنگ و سەدای کردەوێ ئیبنوئادەم لە چاو پیاوانی تری وەک خۆی گەلیک بتر دیتە بەر گوێیانەو. دەنگی یە کجار ئاشکرای یە کیک لە گوته کانی کە وا بەولای دینداری رۆوتەو چووبی ئەو دەنگە بە لە سێ بەیتی مەشور یەو هەلەستی کە کەوتوونەتە ریزی کە لەپۆری زۆر بەنرخێ کوردییەو و گیانیکی بەرچاوی ئازایی و نەرەزایی لێیانەو دەرەوشتەو. کە سرنجیکی ورد لە بەیتەکان بگرین دەبینین یە کەم و دوهمیان رەخنە کارییکی نەبەردانە بە لەگەڵ ئاسماندا، بەلام بەیتی سینەم

له گهل نرخی تايه تی خویدا پارسهنگ کردنیکی ره‌خنه که یه لهو روهوه هۆینیکی به‌هیزی رازی نه‌بوون و ره‌خنه‌گرتن به ده‌سته‌وه ده‌دن. واته ئیبنوئادهم دواى ئەنگوست له چاونانی ئاسمان دەر حال کاره‌ساتیکی وه‌ها ده‌کاته عوزری ره‌خنه‌کاری که هیچ قسه و گله‌بیان بۆ ئاسمان ناهیلێته‌وه. سی به‌یته‌کان ئەمانه‌ن:

هه‌وران کرده گۆله گۆل

میکائیلا ئەتۆش ده‌ی

تووتن و ماشان برشینه

ده‌با نۆش بیته سه‌ر ده‌ی

رۆمی ئەوا په‌یا بوون

کو‌توبخانان ده‌که‌ن «طی»

به‌یته‌کان له روه‌وی باوه‌ری ئایینه‌وه جورئه‌تیکی ئاشکرایان تیدایه ئەگه‌ر له‌به‌ر تیشکی دینداریی کلاسیکی کونی رازی‌بوون به قه‌زاو قه‌ده‌ر ته‌ماشای بکری‌ن، چونکه هه‌ر له هه‌وره‌وه که جاران به زاهیره‌ییکی ئاسمانی داده‌نرا تا فریشته‌ی میکائیل که فه‌رمانبه‌ری یه‌زدانه، تا رشان‌دنی تووتن و ماشان، تا هینانی نۆ بۆ سه‌ر ده هه‌موویان گله‌یی و ناره‌زامه‌ندییه. که‌م وایه‌ پیاوی ئایین خۆی لی دابی هه‌ر نه‌بی له‌به‌ر خۆپاراستن له تانه و توانجی ئەم و ئەو؛ زۆر به سادیه‌ی گو‌تویانه له فه‌رزی مافی گله‌یی کردنی‌شمان هه‌بی له کاره‌ساتی زه‌مانه خۆ گله‌یی کردن چ سوودیکی نه‌یه، بیده‌نگ‌بوونیش چ تاوانیکی تیدا نه‌یه، که‌واته سه‌لامه‌تی له بیده‌نگی دایه. زۆریان، یاخود زۆرینه‌یان، له‌سه‌ر ئەو رینگه‌یه رۆیشتوون که ئەم به‌یته‌ی شیخی سه‌عدی نه‌خشه‌ی ده‌کیشی:

بهمه حال شکر باید کرد

که مبدا ازین بتر گردد

واته «له هه‌موو حالێکدا ده‌بی سپاس گو‌زاری بکه‌ین نه‌وه‌ک له‌وه خراپتر بی».

جورته تی سی بهیته که له مه لای ئینوئادهم دهوہشیتہ وه و ریک دئی له گه لّ تهو کرده وانه ی کردوونی له دژی که سانیک بیسه رعییان کردی. نامه وی بجمه ناو مونا قه شه ی باوه ری ئینوئادهم ده باره ی «جبر و اختیار» چونکه زور دوورمان ده خاته وه له مه وزووع و کاتیکی دوورودریژی ده وی تا لئی ده بینه وه.

به هه مه حال ئهم سی بهیته به هه موو ئازایی و ئازادی باوه ره وه که تیئاندایه چی ئه وتۆ به ره و بیر نیشتمانیه ره ره یی سادی نابهن، چونکه داد و فیغانی ئه و به یتانه له ده ست رۆمیان بۆ کتیبخانه نه ک بۆ فۆتانی مافی نه ته وایه تی کورده. رهنگ بوو ئه گهر چه ند به یتیکی دیکه به دوا ئه مانه دا هاتبا و باسی زولمی جورجوری تورکانی کردبا، له و ناوه دا تووشی شه کواییکی کوردانه هاتباین، به لام له و سی به یتانه به وللاهه هچمان لا نیه و له که سم نه بیستوه چی دیکه ی لای⁴⁴.

لیره دا هه لوه ستیک پیویسته. له ژماره ییکی گوڤاری «هه ولیر» گوئاریک بلاو کرایه وه دوو به یتی ئیزافه ی سه ر ئهم سیانیه کردوه و سه رجومه ی گه یاندوه به پینج. دوو به یته که ئه من:

میری سۆران و بۆتان

له ناو چوون به ده سیسه

44 - له هاوینی 1973 دا دوا ی «کۆری شه قلاوه» که بۆ لیکۆلینه وه له گیر وگرفتی کتیه کانی قوتابخانه ی کوردی به ستر، سه ردانیکی باله که تیم کرد، له گه لاله چوومه دیدنه ی جه نابی «مه لا وه یسی» که له نه وه ی ئینوئادهمه و پیشتیش به نامه و راسپارده له یه کتر خه به ردار بووین، له م سه ردانه دا ته واییک له باره ی ئینوئادهمه وه دواين. سه یر له وه دا بوو نه مه لاوه یسی و نه هاوړیکانی که خه لقی باله که تین و هه ندیکیان خزمی مه لاوه یسی بوون یه کیکان ئهم سی به یته یان نه بیستبوو. من لیره دا هچ گومانیکم بۆ په یدا نابی له نیسه ته ی به یته کان بۆ مه لای ئینوئادهم چونکی له و جوړه هه لکه وت و ریکه وتانه شتی زۆرم بیستوه، ته نانه ت وا بوه گوته ییکی باوکم له زاری خه لقه وه به خۆم گه یشتۆته وه.

کوردستانمان چى لى هات
کوردان بۆ ماتن تاکه‌ى

راستیه‌كه‌ى، كه‌ ناچارم ده‌بى بیلیم بى ئه‌وه‌ ناوى كه‌س بینم، ئه‌م دوو به‌يته
په‌یوه‌ندى نه‌ به‌ مه‌لا ئیبنوئاده‌م نه‌ به‌ كه‌سیكى دیکه‌ى سه‌رده‌مى ئه‌وه‌وه‌ هه‌یه،
ئه‌گه‌ر ئیبنوئاده‌م دانه‌رى سییه‌كه‌ى تر نه‌بێ. هه‌ر دوو به‌یت هه‌لبه‌ستراون و
خراونه‌ته‌ سه‌ر سییه‌كه‌ى ره‌سه‌ن. نه‌خته‌ك سرنج له‌ شیوه‌ى ئه‌م دوو به‌يته و
هه‌ندىك به‌راورد كردنیا له‌ گه‌ل سییه‌كه‌ى تر دا، ده‌ستكارى و هه‌لبه‌ستنه‌كه‌ بۆ
هه‌موو چاویكى شاعیرانه‌ ده‌رده‌خا. نووسه‌رى گوتاره‌كه‌ چ گله‌بى لى ناکرێ له
نووسینیا چونكه‌ هه‌مووى بیستوون و چ هۆیه‌کیشى لا نه‌بوه‌ گومان بکا له
ره‌سه‌نیه‌ى هه‌ندىکیان، ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ گله‌بى لى ده‌کرێ كه‌ چاوى هه‌له‌نگووتوه‌ له
جه‌مسهرى پیکدا دروانى سییه‌كه‌ى سه‌ره‌تا له‌ گه‌ل دوه‌كه‌ى کۆتایى چونكه‌
ده‌مودووین هه‌ند له‌ یه‌کدى دووره‌ هه‌ر ده‌لێ جۆگه‌له‌ ئاویكى روون و یه‌کیكى
لێن ده‌گه‌نه‌وه‌ یه‌کدى و تا ماوه‌ییک تیکه‌لێ یه‌کتر نابن و له‌وانه‌ن بېرته‌وه‌ بۆ
سه‌رچاوه‌كه‌یان.

به‌لام له‌ته‌ك ئه‌و بۆره‌ گله‌یه‌دا نووسه‌رى گوتاره‌كه‌ كه‌ خۆى كۆیه، عوزریكى
دیکه‌ى به‌ده‌سته‌وه‌یه، لێشى ده‌سه‌لمێنرێ: ئه‌ویش وه‌ك زوربه‌ى رۆشنیر و
خوێنده‌وارى كۆبى حه‌زى به‌وه‌ كردوه‌ نیشتمانپه‌روه‌ری حاجى قادر له‌ تیکرای
رێبازى عومریدا درێژاییه‌كى زیاده‌ى گرتبێته‌وه‌ له‌و ماوه‌ى ژیاى لای
به‌درخانیه‌كان، ره‌گى كوردایه‌تیشى قوولتر بووبێته‌وه‌ بۆ ناو ده‌روون و سروشتی
له‌وه‌نده‌ قوولاییه‌ى كه‌ خه‌باتى ساله‌كانى عومری له‌ ئه‌سته‌مبۆل رای ده‌گه‌یه‌نن،
چونكه‌ گومان نیه‌ تا له‌ زووتره‌وه‌ كوردایه‌تى كرده‌بى خه‌باته‌كه‌ى پتر ده‌بێته‌ شیرمزی
كۆبى. باوه‌ر ده‌كه‌م گه‌لیك كۆبى پێى خۆش بى حاجى قادر هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه‌
كوردایه‌تى كرده‌بى و په‌ك له‌سه‌ر هیندى نه‌كه‌وى داخوا مه‌لاى ئیبنوئاده‌م چى
گوتوه‌ و چۆن پیاویك بوه‌ و گوته‌كانى چ تاویكى هیناوه‌ بۆ سه‌ر گیان و بیر و
باوه‌رى حاجى قادر. مه‌یلی وه‌ها دلسۆزانه‌ى مرو‌ف بۆ هه‌بوونی هۆى شانازى له
مه‌فته‌نه‌كه‌یدا تا بلێى په‌سند و پیرۆزه، به‌لام له‌ عاست حه‌قیقه‌تدا نابى ورتیه‌ى لیوه‌

بێ.

کهواته ئەو دوو بەیتەى کۆتایى پێنج بەیتەکان ڕەسەن نین و ھەلبەستراون و بە دوا سییە کەى ڕەسەندا قەتار کراون. پێویست نابێم بەدوا چۆنەتى ھەلبەستیان بکەوم، ھەر ئەوەندە دەلێم باخوێنەر دلنایى لەوەدا کە مەبەس لە ھەلبەستە کە خزمەتیک بوە بۆ پایە و شۆرەتى حاجى قادر و بۆ پتەوکردنى بنجى کوردایەتییە کەى، کە ئیسپات بێ لە ئیبنوئادەمەوہیە.

جگە لەوہى تا ئێستە گوتم، بەلگەى زیھنى و مەنتیقیش ھەن بۆ سوور کردنەوہى ئەو کە مەلای ئیبنوئادەم لە ڕێى دیندارییەوہ دەستى بۆ کار و بارى دونیا درێژ کردوہ: ئەگەر کوردایەتییكى راستەوخۆ و سەر بە فەلسەفە و بیر و باوەریكى نیشتمانپەرورەرانەى بیتەئویلى کردبا دەبوا کۆمەلێک لە شیعرى سیاسى ھەبى نەک تەنھا ئەو دوو بەیتە (کە زانیمان ڕێک خراون و ھى ئەو نین). ھەلبەستیشى لە دوا بەجى نەمابا دەبوا، وەک چالاکىەکانى ئایینى، چالاکى کوردایەتى و سیاسیشى لى نەقڵ کرابا و دەماودەم بە ئێمە گەشتبا ھەر وەک گوێتە و کردەوہى دیندارانەى پێمان گەشتوہ، یاخود ھەر نەبا لە نووسینى پەخشانى چەند ڕووپەرەپیکمان بە دەستەوہ با.

کوردی دەلى بە گۆلێک نیشان نایى. گریمان ئەو دووبەیتە دەسکردە بە گۆلێکیش حیساب کەین بۆ لەحزەپێک، ھەر دەبنەوہ بە گۆلى نایلۆن و بە دەستمانەوہ وشک دەبى چونکە نیشانى راستەقینەى بەھار بە ئەنواعى گۆل و لالە و نەرگز خۆ دەنەخشێتى، کە ئەو نەخش و ئارایشە نەبوو دەبى ئەو تاکە گۆلەش دەسکرد بى نەک زادەى بەھار و سروشت.

لەمەش زیاتر دەتوانین لە مەوزووع ھەلکرتین بە سرنجدان و لیکدانەوہ: عەجەب نەدیتراوہ و نەبیسراوہ پێش حاجى قادر یا لە گەل ئەودا چ کەسێک لە دەورووبەرى مەلەبەندى ئیبنوئادەم لەو فیکرە میللییە سوودى وەر گرتى و دوو پیتی بە سەر زماندا ھاتى لە کوردایەتیدا چ بە ھەلبەست بى چ گوێتە چ پەخشان؟ بۆ دەبى کوردایەتییى ئیبنوئادەم سالاھى سالى بن بووبى و کەس ئاوازیكى نەگوتیبەوہ و تەلێكى نەلەراندىتەوہ تاکوو حاجى قادر بە ڕێکەوت دەچیتە بالە کەتى و لە دەمى ئەم و ئەوہوہ دوو سى بەیتى مسلمانانە و دلپاکانە، با بلێن کوردپەرورەرانە، دەبى و دەبنە ھەویتی ڕوحى نیشتمانپەرورەى؟ بۆ یەكەم جار، لە وێژە و شیعرى تازەى کوردیدا و بناغەى بیرى سیاسى و ھەستى بەخۆ نازینى میللى لەو ڕێیەوہ لە ناو

کوردان ده‌چه‌سی؟ له‌به‌ر چاوی من رېکه‌وتی ودها له کاری سیحر ده‌چی وه‌ک له
حیکایه‌تان ده‌لین فلانه ته‌له‌سم به ناوی فلانه پال‌ه‌وانه‌وه به‌سترابوو تا به خوی و
ئیسمی ته‌عزم و ره‌خش و شیریه‌وه نه‌هات دەر‌گای نه‌کرایه‌وه و نه‌پنیه‌کانی
ناشکرا نه‌بوون. زه‌حمه‌ته رووداوی ودها له جهر‌گهی واقیعه‌وه هه‌لقولی.

که ته‌مه ده‌لیم ده‌زانم پښتر تاقه سواره‌ی وه‌ک ته‌حمه‌دی خانی هات و چند
سه‌د سالی‌ک به‌دوا ته‌ودا که‌س نه‌هات. هەر حاجی قادر خوی ژیا و مرد و ده‌یان
سال به‌سه‌ر مردنیدا تیپه‌ری به‌ر له‌وه شاگردیکی ته‌و په‌یدا بی. که‌واته له زاهیردا
رپی تیده‌چی مه‌لای ئینوئاده‌میش تاقه سواریک بووبی وه‌ک ته‌حمه‌دی خانی، له
ده‌ورو به‌ری خویدا که‌س نه‌بوه هینده ژیر و هه‌لکه‌وتوو بووبی توانییتی خوی به
تیشکی بیر و باوه‌ری ته‌و رووناک کاته‌وه. به‌و پنیه‌هاتی حاجی قادریش بو
مه‌ل‌به‌نده‌که‌ی ئینوئاده‌م ده‌بیته رېکه‌وتیکی خۆش که نه‌یه‌یشت ده‌نگی ئینوئاده‌م
بی سه‌دا بر‌وا و ون بی. به‌لای ده‌شی شتی ودها بگوتی، وا من شته‌کم گوت ته‌گەر
که‌سی دیکه‌ش نه‌لی و نه‌یگوتی. به‌لام له چند سه‌رېکه‌وه قیاسی حاله‌تی
ئینوئاده‌م له هی ته‌حمه‌دی خانی و حاجی قادر دوور ده‌که‌وتیه‌وه نه‌ک نزیک
ده‌بیته‌وه.

ته‌حمه‌دی خانی و حاجی قادر هەر دووکیان به‌لگه‌ی کوردایه‌تی و بیری میلییان
له‌گه‌ل خویانه‌وه و پویستیان نیه به «استدلال» و سرنج گرتن و به‌دوادا گه‌ران.
نه‌هاتنی که‌سی وه‌ک خویان به‌دوایاندا، تا ماویکی زور درېژ یا که‌م درېژ، نایته
به‌لگه‌ی خه‌ریک نه‌بوونی ته‌وان به کوردایه‌تییه‌وه، چونکه خه‌ریک‌بوونیان له
ژوو‌رووی به‌لگانه‌وه‌یه و راستیکی بیگومانه. نه‌هاتنی که‌سی ته‌وتویی به‌دوایاندا
ده‌بیته به‌لگه‌ی زیده‌گه‌وره‌یی و پښکه‌وتوویی ته‌وان له چاو کات و خه‌لقی
سه‌رده‌می خویان و دواي خویانیسه‌وه. با واز له ده‌لاله‌تی حالی خانی بینین و به
حاجی قادره‌وه بلکین ⁴⁵.

⁴⁵ - لیره‌دا جی به‌راوردی کردن له میانی خانی و حاجیدا نایته‌وه له رووی پایه‌ی
تیپه‌لکشانیانه‌وه له خه‌باتی سیاسی کوردایه‌تی. زور به‌کورتی و ساده‌یی ته‌وه‌نده
راستییه لیره‌دا ده‌رده‌برم که ده‌لیم خانی وه‌ک «مفکر» بو بیری کوردایه‌تی چوه،
زه‌رفی می‌زوویش یارمه‌تی نه‌داوه بیر و باوه‌ره‌کانی بکاته بانگه‌یشتنیک بو

حاجی بۆ خۆی دەبیته مانیع له وهدا بکریته جیگهی «قیاس» بۆ بههیزکردنی احتمالی ئەوه که مه‌لای ئیبنوئادهم وهک تاقه‌سوار له سه‌رده‌می خۆیدا کوردایه‌تی کردی، چونکه حاجی قادر له باله‌که‌تیه‌وه نه‌که‌وته سه‌ر خه‌بالی کوردایه‌تی تا بیته به‌لگهی کوردایه‌تی بۆ ئیبنوئادهم، وهک لێره به‌دواوه لێی ده‌دویم حاجی له ده‌ره‌وه‌ی کوردستان که‌وته سه‌ر فکر و بیر و باوه‌ری سیاسی خه‌ست.

به‌لێ بیگومان، له‌و باوه‌ره‌ دام، ئەوه‌ی پنی بگوتری باوه‌ری خاوی و ره‌وشتی پاک و کرده‌وه‌ی چاک و به‌ره‌هه‌لستی کردنی بیدینی و سته‌م، راسته‌وخۆ له‌ خه‌به‌راتی ئیبنوئادهمه‌وه هه‌لده‌ستن وهک تیشک له‌ چرا هه‌لده‌ستی، ئەمانه‌ش سامانیکی ئەده‌بی و روحی که‌م نین، نه‌خیر یه‌کجار زلن و له‌وانه‌ن بینه‌ پالێشتی مه‌یل و لایه‌نگیری بۆ چاکه‌ له‌ دڵ و ده‌روونی مرۆفیکی وهک حاجی قادردا و تیزتر و ئازاتری که‌ن له‌ عاست ته‌له‌که‌بازی و شه‌عه‌ده‌دا. ده‌توانین ب‌لێن ئیبنوئادهم به‌ ره‌وشت و کرده‌وه‌ی خۆی زه‌ویی هه‌موار کردوه بۆ لێ روانی تۆی راستی و چاکه‌ له‌ سه‌رده‌می خۆی و دوا‌ڕۆژدا، به‌لام ناتوانین له‌وه‌نده‌را ب‌لێن په‌یامی کوردایه‌تی به‌ خه‌لق راگه‌یاندوه. هه‌ر نه‌بی نه‌یستراوه‌ رای گه‌یاندی.

وام تێمه‌گه‌ ب‌لێم مه‌لای ئیبنوئادهم له‌سه‌ر خه‌تیکی باریکی سنووری میانی حه‌قه‌هرستی و کوردایه‌تی راوه‌ستاوه و ئەم راوه‌ستانه‌ی به‌ به‌ریه‌وه نه‌بوه شوین پێیه‌کی یا سێبه‌ریکی خه‌ستیته‌ ناو جغزی کوردایه‌تییه‌وه، ئەوه‌ی راستی بێ تۆزینه‌وه‌م گه‌یاندوومی به‌ دۆزینه‌وه‌ی شوین پێی ئیبنوئادهم له‌سه‌ر چه‌قی رێبازی کوردایه‌تیدا به‌لام شوین پێیه‌که‌ به‌ره‌م و ئەنجامی په‌یره‌وی کردنی فه‌لسه‌فه‌ییکی سیاسی سه‌ربه‌ کوردایه‌تییه‌وه نه‌بوه به‌لکوو له‌ شه‌قامیکی تره‌وه هه‌نگاوی هه‌لێناوه و به‌ ئاسایی له‌ سنووری حه‌قه‌هرستی پرووته‌وه و بێ مه‌به‌ستیکی ماددی دونیایی و فه‌لسه‌فی، چۆته‌ ناو کوردایه‌تییه‌وه: مه‌لای ئیبنوئادهم به‌هۆی دلی هوشیار و فکری حه‌قه‌هرستییه‌وه گه‌یشتۆته ئەم راستیه‌ که‌ وا له‌ ده‌رب‌ربنی کوردبوون و نووسینی

دامه‌زراندنی ده‌وله‌تیکی کوردی. حاجی که‌ خۆی به‌ قوتابیکی خانی ژماردوه له‌به‌ر زۆر هۆی تایبه‌تی که‌ له‌ سه‌رده‌می خانیدا په‌یدا نه‌بووبوو له‌ پله‌ی په‌ند و ئامۆژگارییه‌وه تێبه‌ری بۆ قوناغی هاندان و داواکردنی خه‌باتی چه‌کدار له‌ میللته‌تی کورد بۆ وه‌ده‌ست هێنانی مافه‌کانی خوراوی.

کوردی و هیتانی ناوی کوردستان هیچی ناجایه ز پهیدا نایی و چ «بدعة» ږوو نادا. له م مهیدانه دا گالته شی به و که سانه کردوه، نه خیر تاوانباری کردوون، که به لایانه وه نووسینی کوردی کاریکی نارېه وایه. دواي که میکی تر ئه مهت بۆ ږوون ده که مه وه.

ئهم ههنگاوه زلهی مه لای ئیبنوئادهم به ره و راگرتنی کورد له ریزی میلیله تانی تردا تا که هوئی بلیمه تی و حه قه رستی خوئی پیی هه لئناوه، له هیچ فیر که ییکی سیاسی سه رده می خوئی و پیش خو یه وه فیری هه لئنانی نه بوه. وه نیه منیش به لیکدانه وه و سرنج گرتن له هیمای کردار و گو فتاری ئیبنوئادهم گه یستمه قه ناعت به بوونی ئه وه ههنگاوه له ره وتی ئه ودا. خوئی به نووسین و سه راحه تی پاته و پات راستیه که مان ده خاته به رده ست و چاوان. له م مهیدانه دا به دوا دا گه ران گه یاندمی به ده سکه وتیکی زل له که له پوری ئیبنوئادهم که تا ئیستا وه ک گه وه هری شرایه وه وابوه دهنگ و ناویکی نه دا وه ته وه. ئیره کانه هه مو ارترین و له بارترین جینگه یه بۆ کردنه وهی ئهم ږو و په ر په روزه له ده فته ری ژیان و بلیمه تی ئیبنوئادهم.

بۆ یه کلا کردنی پله ی تاو و ته ئسیری ئیبنوئادهم له و یژدانی حاجی قادردا، له زیمنی په له فیه و ته قه لالای وه ده سته پتانی مه علووماتی پتویست، خواهشتی فریا که و تهم له مامؤستا مه لا وه یسی کوری مه لا عه بدولا کرد که خوئی له نه وهی ئیبنوئادهمه. له سه ره تا وه به نامه، دوا یی به نار دنی کتیبیک له دانان و نووسینه وهی ئیبنوئادهم فریام که وت و به مه دا یه کجار منه تباری کردم و خزمه تیکی زلیشی پینشکه ش به میژووی گشتی و هی تایبه تی کورد کرد.

کتیبه که له ژیر ناوی «مشکاة المنقول» دا چهند مه بجه سیکی له زانسته کانی ئیسلام تیدایه که ئیبنوئادهم خوئی دایناون، له کو تایی کتیبه که دا، وه ک دوا ئالقه ی زنجیره ی باسه کان، نامیلکه ییکی عه ره بی به سه ره تایینی فارسییه وه شه رح و سه رگوزه شتی ئیشکالیک ده گیریتیه وه که به «عویصة» ناوی ده با و له بنه رته دا «ابن کمال» دایناوه و به جوړیکی یه کجار زه حمه ت و سه خت ئایه تی «لاتشحو» ی پی شی کردو ته وه. له که ناریکی نووسینه که ئیبنوئادهم ده فه رموی هه و ل جار له شه وی هه شتی شه والی 1205 ی کوچی له بهر شه و قی مانگ گرئی ئیشکاله که ی ره واندو ته وه و له ږوژی «عرفه» که ده کا 9 ی شه والی 1205 پاکنووسی کردوه به لام دوا ی دوو سال سه ره له نوئی نووسیوه تیه وه و خستو ته سه ر زنجیره ی نووسینه کانی «مشکاة المنقول». له پینشه کیه که ی فارسیدا ده لی له «قریه

اولز - واته وه لَری - از قرای کردستان» بوه که «عویصه» کهی بۆ هاتوه. به دوا
ئه وهدا ناوی «عه بدولره حمان پاشای بابان» دیتی و شاری سلیمانیس به «مقر
سلطنه کردستان» داده نیت. ده بیینی له پیشه کیه فارسیه کهدا دوو جاران ناوی
کوردستان دهبا.

ئینوئادهم له په راویزی شهره کهی عهره بی رسته ییک ده نووسی من لیره دا وه ک
خۆی بی زیاد و کهم ده یهینمه بهرچاوی خویتهر تا کوو بی ته رجومان و به جوړینکی
راسته وخۆ گهرمایی و سۆزی نووسینه که بیینه بهر ههست و زانینه وه:

«ومن العجب انی سمعت انه شنع علي بان الديابجة کردية فصدق عليهم
المثل الكردي السائر هم کبیضة خرجوا من قشرها...».

له په راویزه که ههر هینده مان مه بهسته لیره دا که په یوهندی به گیانی کوردایه تی
ئینوئاده مه وه هیه، واکا کهشی به کوردی ئه مه یه:

«سهیر له وهدا یه که لیان به عه یب گرتووم پیشه کیه کهم کوردیه، به وهدا
ئه و گوته یه ی کوردیان لی به راست گه را که ده لئی وه ک هیلکه له قه پیلکی
خۆیان ده رجوون...».

سهیری چهند زیره کانه و زانیانه و دلسۆزانه له زه مینه ی دیفاع کردن له نووسین
به زمانی کوردی، ههر په ندی کوردی، ئه و که سانه ریسوا ده کا که کوردن و
شهر میان دیته وه له زمانه که یان.

ئهم نووسینه ی ئینوئادهم که له 1205 دا نووسراوه شهش سالان ده چیته پیش
وه قفنامه کهی «عه بدولره حمان پاشای بابان» که وا به سه ر کتیه کهی «صحیح
البخاری»⁴⁶ یه وه نووسراوه و ناو و سنووری کوردستانی قه له مه روی بابانی تیدا تۆمار
کراوه.

لزووم نابینم من خۆ هه لقوتینم له هیما و راگه یاندنی ئهم نووسینه چ له پیشه کیه که
و چ له په راویزه کهدا، ههر ئه وهنده ده لیم به دهست خۆم نیه تا تیوه یان راده مینم

⁴⁶ - به زهنگۆ غارف له بهشی یه کهمی ئهم نووسینه دا بلاو کرایه وه.

ئىبنوئادەم بەلاوہ زلتر دەیی و خویمانم بچووکتەر دیتە بەرچاو کە ھێندە نانکویرین
 لەگەڵ مروۆی وای ھاوتاماندا. گیانی کوردایەتی و شوێشی کورد قەرزە بەسەر
 شانیاوە پەیکەرێکی سامناک بوو ئىبنوئادەم بەرپا بکەن لە شوێنێکی ئەوتۆ
 کوردستان یاخود ھی بالەکەتی کە وای پر بێ لە دەلالەت... با بلیین لەسەر چەقی
 ئەو شەقامەى کە دەنۆریتە خانووەکەى «قصرالسلام».

بگەرێنەوہ بوو پێشەکی و پەراویزەکە.

زانیمان پێشەکیە کە بە فارسی نووسراوە، کەچی لە پەراویزەکە وای دەرەکەوێ
 عەبگەرەکان کوردییوونی پێشەکیەکیان بە عەیب داناوہ. تۆ بلیی ھۆی نەمانی ئەم
 پێشەکیە کوردییە چی بووی؟ بەلای ھەندیک لەو کەسانەى کتیب و پێشەکی و
 پەراویزەکیان دیوہ ھەر پێشەکی فارسیەکیە وەک کوردی ھاوہ بەر گوێی خەلق
 یاخود بە کوردی ناوی رۆییوہ. من ئەم ئیحتیمالە زۆر بێھێز دادەنیم چونکی
 سەرەرای ئەوہ کوردی بە فارسی لە قەلەم نادری، ھەر فارسیە کە خوێ لەوانە نیە
 لە سەرەتاوہ پێشەکی نووسینە کە بووی چونکە باسی دەنگدانەوہى نووسینە کە و
 دەمەتەقەى کە لەسەرى ھەلستاوہ دەکا. ھەلبەت دیارە فارسیە کە بە درەنگەوہ
 نووسراوہ، دەنا نەدەشیا شتی دواکات بە نەسبەت نووسینەکەوہ باس بکا. وای دەزانم
 لەبەر ھەر ھۆیک بێ، ئىبنوئادەم کە دواى دوو سال پاکنووسی کردوہ پێشەکیە
 کوردییەکەى ھەلبواردوہ و سەرلەنوێ بە فارسی پێشەکیێکی تازەى نووسيوہ کە
 سەرگوزەشتى «عویصە» کە و ئەو ماجەراییش دەگێریتەوہ کە دواى شى
 کردنەوہى لە لایەن خوێوہ لە نێوان مەلایان رووی داوہ و ھەندیکیان بە ناوی
 خوێانەوہ بلایان کردۆتەوہ و خەلات و بەراتیشیان پێ وەرگرتوہ.

دەزانم ئەم قسەىەم بە نەسبەت پرسیارەکەوہ زۆر سافیلکەىە و یەکلا کردن و ساغ
 کردنەوہى گری ئیشکالی نەمانی پێشەکی کوردی و گۆرانی بوو فارسی پتر
 لیکۆلینەوہ و زینھیکاری دەوێ، بەلام ئەوہى راستی بێ بوو زەرفی ئیستاکەى من و
 بارى نووسینەکەم نە دەست دەدا و نە ئیمکانیش ھەبە باى پێویست خۆمى پێوہ
 خەریک بکەم و لێی بتۆژمەوہ، ھەر نەبێ لەبەر ئەوہ کە بارستیکى زۆر لە
 نووسینەکەم دادەگرێ، گریمان بۆم لوا پێوہى خەریک بێم و یەکلایى بکەم. لەبەر
 ئەمە ئیشکالە کە دەھێلمەوہ بوو دواوژ و ھەلیکی لەبارتر. جارێ بەوہندە لێ دوانە و
 خستە بەرچاوہ وازی لێ دیتم.

دهیښی شویڼ پټی ئیښوئادهم له سهر شه قام و ناو جغزی کوردایه تیدا هه موو چاویک دهیڅوښتته وه به لام له گهل ته مه شدا دهیڼی بسه لمینین ئیښوئادهم له مه لبه ندی حه قه رستی و مسلمانه تی و دل هوشیاری خویه وه گوزهری که وتوته ههریمی کوردایه تی و له م گوزهردا چ هاندریکی سیاسی پالی پتوه نه ناوه و به دهروونیشیدا خه یالی هه لگپړانه وهی کوردان له دژی «خه لیفه» تی نه پهریوه، به لگهش ته مه ههر له نووسینه کهی خوی دپته بهردهست چونکه ناوی «سلطانی عثمانی» - که ته وسه «سلطان سلیم» بوه - به حورمه ته وه دهبا.

بو پشوونکی کورت با واز له راگه یاندنی سیاسی و میژوویی ته و نووسینانهی ئیښوئادهم بښم و دوو په یامی سوزناکی مرؤفایه تیان لی بگپړمه وه: سوزی په یامینکیان به نیسبهت خومه وه ته وهی تریان به نیسبهت هه موو که سیکه وه که پایه ی به رزی ئیښوئادهم بناسی.

له دوا پهری نامیلکه ی کۆتایی زنجیره ی «مشکاة المنقول» رپکه وت و هه لکه وتیکی هه ست بزیم که وته به رچاو. ثم پهره کاغه زهی کۆتایی کتیبه که به ته سل نامه ییک بوه له مه لا عه بدولر حمانی کاکی جه لیه وه، که کوری مه لا عه بدولای کاکی جه لی باپیره گه وهری جه لیزادانه، بو مه لای ئیښوئادهم هاتوه. خه ت و ئیمزای نامه که ده ستووسی مه لا عه بدولر حمانن و به لای ئیمه وه زور ئاشنان، هه لبه ت ناوه رۆکی نامه کهش که به فارسی نووسراوه ههر زاده ی دهروونی ته وه.

له م نامه یه دا کاکی جه لی له عاده ت به ده ر پایه له ئیښوئادهم دهنی و هه لی ده داته وه. دیاره ته م هه موو پایه لی نانه و هه لدانه وه یه هی «مجامله» ی ساده نین و چه ندیکی لښان که م که یه وه بو تیردنی لانی مجامله دیسانه وه بای ته وه یان لی ده مینیتته وه که نامه که بو مه لاییکی زیده زل و باوه ر پی هاتوو و لښه لمینراو نووسراپی، به تابه تی ته گهر ته وهی تی بخوینینه وه که مه لا عه بدولر حمانی کاکی جه لی خوی یه کیک بوه له مه لا ههره گه وره کانی ته و سه رده مه و له ته مه نیشدا هه لکشپوتر بوه له ئیښوئادهم.

بو من ته م په یوه ندیه ی میانی جه لیزاده و ئیښوئادهم یه کیک بوو له مژده ههره خو شه کانی ته و سه رده مه له بیرکراوه که له ری زور پیرۆزی کتیبیکی مه لای ئیښوئادهم پیم گه یشت.

په یامی دوه می کاغهزه که که سۆزیک ده داته وه بۆ هه موان، نه ک هه ر بۆ خۆم،
 ئه وه یه که ئیبنوئادهم پستی کاغهزه که و به تالایی میانی دیره کانی نامه ی جه لیزاده ی
 به نووسینی ئاخه لیوه ی کتیه که ی خۆی پر کردو ته وه، واته هیئده کاغهزی نه بوه بۆ
 تیدا نووسین که ئه و تاکه په ره نامه ی دۆستیکی خۆی له بیر بیاته وه، ده ر له حزه
 وه ک هه لیکه هه لکه وتوو کاردروستی خۆی پی کردوه، له هه مان کاتدا
 نووسینه که ی مه لا عه بدولر ه حمانیشی پاراستوه. له مه را، جاریکی دیکه ش که م
 دهستی ئیبنوئادهم خۆ ده نویتی، پیشت به وه دا خۆی نواند که شهرحی «عویشه»
 که ی له بهر شه وقی مانگ نووسیوه ته وه، دیاره چرا و مۆمی نه بوه، یاخود به گران
 به های زانیوه، که شتی له بهر بنووسیته وه. تۆ بزانه زالبوونی خۆشه ویستی زانست
 به سه ر مرو فدا چه ندی خه ریک ده کا و به کویتدا دیتی و ده با.

من له سرنج گرتی خومدا له عاست ئه م گیانه پاته وپاته ی کوردایه تی مه لای
 ئیبنوئادهم، سه رله نوێ و به جوړیکی روونتر له جاران بۆم ئاشکرا ده بی که وا
 کوردایه تی ئیبنوئادهم له حه قبه رستیکی رووت و بیفیلوه دیت و چ باکی له سه ر
 رابه ری سیاسي نه که وتوه فیتری بکات، بۆ هیچ مه به سیکی سیاسیش ئه م قسانه ی
 نه کردوون: پیاویکی خوا به رستی حه قناسی نه ترساوه و چی به راست ده زانی ئه مه
 ده لی و ده کا به بی نیازیکی نه یتی سه ربه به رژه وه ندی دنیاوه. که ئه مه ده لیم به لای
 خۆمه وه له نرخه راسته قینه ی بیر و باوه ره کانی ئیبنوئادهم زیاد ده کم، به لام نه ک
 زیاد کردنی به واتای خستنه سه ر و بۆ خواستنه وه به لکوو ئه و زیاد کردنه که به
 ده رختنی نرخه که نه بی نایته به ر چاوانه وه. ئه گه ر مه لای ئیبنوئادهم وه ک خه لق
 تر له رابه ر و مامۆستایان فیتری گوته وه ی راستی و مافی میلیله ته که ی بووبا ده بوو
 قوتابیکی باش نه ک پیشه واییکی هه لکه وتوو له و مه یدانه دا.

له م تیپینه ی دوا یی را بۆ تیپینیکی گرنگی تر ده رۆم، ئه ویش له لای خۆیه وه
 نه ختیک رۆشنایی داوێزی بۆ سه ر با به تی لیکۆلینه وه مان له به ر چاوی خوینتر
 به تایبه تی ئه و خوینترانه ی ده یانه وی مامۆستایک بدۆزنه وه له کوردستانی عێراقدا
 بییری حاجی قادری بۆ کوردایه تی بردی:

ئیمه که بمانه وی وا رانیوتین، وه یاخود سه پتین، حاجی قادر له کوردستانه وه
 دهستی به کوردایه تی کردی بۆ ئه و ئیسپاته ش پتوستان هه بی به مامۆستایک
 میشکی زاخا دای به بییری کوردایه تی، ئه وسا گرفتیکی گه وره مان دیت به ر که به

نهمگوت ئېبنوئادهم كوردایه‌تی سهر به‌خوی کردوه که له ریتی ناسینه‌وه مافی نه‌ته‌وایه‌تی کورد و هه‌ست کردن به نه‌بوونی کیانی کوردیه‌وه بوی پینک هاتبی تاکوو ناچاریم ئهم هوی ناسین و هه‌ست پی کردنه له‌ودا بدۆزمه‌وه له کاتیکدا ناسین و هه‌ستی وه‌ها لای که‌سی تر نه‌بوه.

ئهو هینده ئاکار و ئاساری زانایی و ئازایی و حه‌قه‌هرستییه‌ی که من له ئېبنوئادهمدا ره‌چاوم کرد و به به‌لگه‌ش سه‌پاندم بایی ئه‌وه‌نده گوته و کرده و بیر و باوه‌رانه ده‌که‌ن که راسته‌وخۆ له گیانی حه‌قه‌هرستی و زانایی و ئازایی پرووته‌وه هه‌نگاوی پی هه‌لتناپی بۆ ناو راسته شه‌قامی گروگالی کوردایه‌تی و به‌ره‌وا زانینی کوردبوون و به کوردی نووسین، که ئه‌مانه جاری قوناغیکی میژووپی به‌رفره‌وان له پیش بزووتنه‌وه‌ی سیاسی و قه‌ومییه‌وه دین و ره‌نگه له هه‌موو قوناغیکی میژوودا لای تاکه مروقی ئازا و هوشیار و زانا بدیترین.

یه‌کینک بیه‌وی په‌یدا‌بوونی ئهو ته‌رز هه‌قه‌هرستییه و می‌شک پروونییه بکا به شتیکی ئاسان و ئاسایی ده‌توانی چه‌ندین ئایه‌ت و حه‌دیس و مه‌به‌ده‌ئی ئایینی بکا به ئیستگه و له‌سه‌ری هه‌له‌چه‌قی وه‌ک «کلکم لآدم و آدم من تراب - لافضل لعربي علی عجمي الا بالتقوى - ان اکرمکم عندالله اتقاکم... هتد» به‌لام نووسراوی ناو قورئان و کتیب شتیکه و هه‌له‌هستی راسته‌قینه شتیکی ته‌واو جودایه. ئهم ئایه‌ت و حه‌دیسانه هه‌ر هه‌بوون که مه‌زه‌ه‌بیکي گه‌وره‌ی ئیسلام ژنی عه‌ره‌بی هه‌لاوێرد له‌ودا که پیاوی غه‌یری عه‌ره‌ب بی به‌هاوکوفی «کفوء». «ان اکرمکم عندالله اتقاکم» ده‌چوه چاوانه‌وه له‌حالی‌کدا خه‌لافه‌ت کرا به مافی تایبه‌تی قوره‌یش، هه‌ندی‌کیش ویستیان بیکه‌ن به مافی بی‌هاوبه‌شی نه‌وه‌ی عه‌لی و فاتیمه. خۆت ده‌زانی توهمه‌ی «الشعوبیه» چه‌ند که‌سی هونه‌روه‌ر و زانای ریسوا کرد و چه‌ند ریگه‌ی بیر کردنه‌وه‌ی پیروزی کوێر کرده‌وه.

ده‌بینی من نامه‌وی هه‌له‌ه‌ه‌ستی رو‌شنییرانه و حه‌قه‌هرستانه‌ی ئېبنوئادهم له‌به‌ر تیشکی ئهم مه‌به‌ده‌ئه نه‌زه‌ریانه‌ی ناو کتیبان کز که‌مه‌وه و پیی بلێم ئهمه هه‌له‌ویستیکه به ئاسایی و راسته‌وخۆ له‌نووسین و باوه‌ره‌کانی ئیسلامه‌وه دینه‌ی دی و به‌وه‌شدا ده‌مه‌ته‌قه داشکینم به‌لای به‌رژه‌وه‌ندی خۆمه‌وه که به‌مه‌وی له‌باهه‌خی راگه‌یانده‌نه‌کانی ئېبنوئادهم که‌م که‌مه‌وه به‌نیه‌ت کرانه‌وه‌ی هۆشی حاجی قادر بۆ بیرى نیشتمانپه‌روه‌ری، چونکه من له به‌یه‌کدی گرتنی هه‌له‌ه‌ه‌ستی ئېبنوئادهم له‌گه‌ل

تیکرای هه‌لوهستی پیاوانی ئایینی و تاییه‌تی پیاوانی رۆژگاری خۆی لایه‌نی واقع ده‌کم به‌حه‌کم، نه‌خۆم و نه‌خوێنه‌ر و نه‌راستیش نا‌هاوێمه‌هه‌له‌ی حوکمی نه‌زه‌رییه‌وه‌ و مه‌بده‌ئی ڕووته‌وه‌ و واقیعی‌ش ئه‌وه‌ بوو که‌ له‌ پێشه‌وه‌ به‌ره‌نگاری بووم و مافی ته‌واوی ئازایی و زانایی و حه‌قه‌رستی مه‌لای ئیبنوئاده‌می لی وه‌رگرتم، به‌شانازییه‌وه‌ بۆ خۆم.

وا ده‌زانم له‌م دیارخستنه‌شدا هه‌موو سوودمه‌ندبوونیکی مومکین له‌ زهمینه‌ی کرانه‌وه‌ی هۆش و ئازابوون به‌ نیسبه‌ت حاجی قادر و غه‌یری ئه‌وه‌وه‌ خرایه‌ تای ته‌رازووی راستی بێ فیه‌لوه‌، واته‌یه‌ک تۆسقالم له‌ بایه‌خ و نرخ‌ی په‌یامه‌کانی ئیبنوئاده‌م دانه‌شکاندوه‌، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌شم لی داواده‌کری و چی تریش نه‌ به‌به‌ر مه‌وزوعه‌وه‌یه‌ و نه‌ به‌به‌ر منه‌وه‌، هه‌روه‌ک لی‌ره‌ به‌دواوه‌ش بۆت ڕوون ده‌بیته‌وه‌ به‌ دهم ڕه‌وتی به‌ره‌و ئاسۆی دیار و نادیار‌ی ئهم لیکۆلینه‌وه‌ له‌ ڕاده‌ی کار تیکردنی په‌یامه‌کانی ئیبنوئاده‌م له‌ وێژدانی حاجی قادر، چی به‌ده‌ستمه‌وه‌ بێ به‌ده‌سته‌وه‌ی ده‌ده‌م و هی‌نده‌ی تۆسقالیکی لی گل ناده‌مه‌وه‌، ئه‌وساش ئه‌گه‌ر من به‌سه‌ر شتاندایه‌ تیه‌ڕییم و فهرقم پێی نه‌کردی له‌ من به‌دواوه‌ کۆره‌ کوردی زیره‌ک و چالاک به‌ سه‌هوو چوونه‌کانم بۆ راست کاته‌وه‌، خۆ پێی ناوی من بیلیم کاری وا نه‌فه‌س درێژی کۆتایی نادیار به‌ که‌سیک و دوو که‌س ئه‌نجام نادری، به‌ به‌ریه‌وه‌ هه‌یه‌ چین چین نووسه‌ران بێن و لێی زیاد که‌ن و که‌له‌به‌ره‌کانی پر که‌نه‌وه‌.

ئاشنایی خودی خۆم له‌گه‌ڵ ئهم باسه‌دا شتیکی تازه‌یه‌: به‌ر له‌وه‌ که‌س له‌ سه‌ری نووسیبی وه‌یا من ئهم «مشکاة المنقول»‌ه‌ی ئیبنوئاده‌م دیبێ له‌ جیلی جه‌لیزادانی پێش خۆم بیستوه‌، به‌تاییه‌تی له‌ مامم شیخ نورالدین، که‌وا یه‌کیک له‌ سه‌رچاوه‌کانی ئیله‌هام بۆ حاجی قادر و حاجی مه‌لا عه‌بدوڵا له‌ مه‌یدانی پێژانی می‌شک و ڕه‌وشه‌نی بێن و ئارابوون له‌ کۆمه‌ڵدا بیر و باوه‌ر و هه‌لوه‌سته‌کانی ئیبنوئاده‌م بوه‌.

ڕه‌نگه‌ ئه‌مه‌ له‌و راستیانه‌ بێ چ ده‌مه‌ته‌قه‌ هه‌لنه‌گری، به‌لام ئایا له‌م ڕی‌بازه‌دا تا کوێ چوون و ئیبنوئاده‌م به‌ کام پایه‌ی ئازایی و حه‌قه‌رستی و ڕووناکی بێننی گه‌باندوون؟ تۆ بلیی فیری کوردایه‌تی به‌ واتای خه‌باتی سیاسی قه‌ومی کردب؟ تیکۆشان و ته‌قه‌لّای من له‌م پێچه‌به‌ده‌وره‌ی هه‌لسوور و داسوورم، وه‌ک ڕاوچی ناشاره‌زا، بۆ وه‌ده‌ست هینانی «یقین»‌ه‌ له‌ ناو ئه‌و هه‌موو تاریکستانه‌ی ده‌روی مه‌به‌ستدا: ده‌لیم به‌لکوو، کوردی گوته‌نی، خوا و راستان بگه‌مه‌ ئه‌نجامیک بای ئه‌وه‌

رووناک بێ که له گرنگی باسه که و نرخى خهباتى حاجى قادر بوهشیتوهه. یه کلا کردنى پرسىارى سه ره تاي دهست پى کردنى حاجى قادر به خهباتى سياسى کوردایه تى یه کیکه له پرسىاره هه ره بنچیه کان له سه رپاکى میژووى خهباتى سياسى کوردی نۆ.

ئه وهى من بۆم ساغ بۆته وه به جۆرىکى بێته ئویل و پاته و پات، تاو و تهئسیرى مه لای ئیبنوئاده م له گیانى حاجى قادردا هه ر تا ئه و راده یه بوه که له شیعیر و نووسینه کانى حاجى مه لا عه بدولادا به دى ده کړى، له و رووه وهش گه شترىن میراتیکى حاجى مه لا عه بدولا که له بهر ده ستماندا بى ئه و دوو به یته یه که وا به دوا قه سیده ییکى «متصوف» انه ی مه یله و درىژى فارسیدا دین:

با بکه م تبدیلی وزن و قافیه و رویه و عروض
به م زه مانه هیچى تر شیعیرم له بۆ هه لئاستى
بیکه مه کوردی زمانى خۆمه چاکى تیده گه م
خوایه توفیقیم به دى من به نده توو مولاستى

جگه له مه، له بره شیعیریکى دیکه ی فارسیشدا که درهختى سه روکه کانى ته ریه تى نه قشبه ندى ده لیته وه، کاتیک نۆره ی سه روکایه تى ده گاته «مه ولانا خالد» ئه م دوو به یته ده لى:

زشاه ده لى عبدالله انور
محمد خالد ما یافت زیور
سراسر نسبش دریای نور دست
ضیابخش لوای شهرزورست

گوته ی «خالد ما» واته خالیدی خۆمان، هى کوردان، و پى داگرتنى له سه ر ئه وه که «خالد» هى خۆمانه، به دوا ئه ویشدا هه لئانه وه ی ناوى شاره زوور هه ستیکى کوردایه تى ئاشکرای تیدایه به تايه تى که ئه سللى کاره که چ په یوه ندىیکى به دونیاوه

نیه و به ئانقهست نه‌بی جیگه‌ی هه‌ست و سۆزی کوردایه‌تی تیدا نابیته‌وه. به‌راستی له‌م دوو به‌یتهدا حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا در‌ی به‌ دره‌ختی نه‌قشبه‌ندی داوه و کوردایه‌تی تی ترنجانده‌وه.

ده‌شی مه‌لولودنامه‌که‌شی که وه‌ریگه‌پراوه‌ته سه‌ر کوردی به‌خه‌رتیه‌ ری‌زی ئه‌م هه‌لبه‌ستانه‌وه ئه‌گه‌ر له‌ پێش ئه‌وانه‌وه نه‌بی، چونکه نووسینی به‌خشان به‌ کوردی له‌و سه‌رده‌مانه‌دا که‌متر باو بوه تا هه‌لبه‌ست.

ئه‌م نووسینه‌ی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا بۆ کاتی خۆیان هه‌نگاوی به‌ره‌و پێشه‌وه‌بوون له‌ سه‌ر رێبازی کرانه‌وه‌ی کوردایه‌تی. به‌لام هه‌یج کامیکیان له‌و ده‌مه‌دا نه‌نووسراوه که هه‌شتا حاجی هه‌ر له‌ کۆبی بوه و هه‌موویان پاش رۆیشتنی ئه‌و بوه بۆ تورکیا. به‌لگه‌ بۆ نووسانی ئه‌مانه له‌ دوا‌ی رۆیشتنی حاجی له‌وه‌وه دێ که وا حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا له‌ ته‌مه‌نی کاملی، ده‌مه‌وی‌ری، هه‌لبه‌ستی متصوفانه‌ی داناوان. بێگومان به‌ر له‌وه بیه‌ته جێشیننی باوکی، حاجی مه‌لا ئه‌سه‌ده، هه‌لبه‌ستی گو‌شه‌گیرانه و دونه‌یا نه‌ویستانه‌ی دانه‌ناون، هه‌ر بیریشی له‌ دانا‌یان نه‌کردۆته‌وه. سالی مه‌رگی باوکی 1289ی کۆچیه، ئه‌وسا ده‌میک بوو، هه‌ر نه‌بی 6-7 سالی‌ک بوه حاجی قادر له‌ کۆبی رۆیشتوه. پێی ناوی درێژه‌ی بده‌م به‌م لا‌باسه و جیی بۆ بستینم له‌ باسی حاجی قادر؛ به‌لگه‌ زۆرن ئه‌وه ئیسپات بکا که دوا‌ی رۆیشتنی حاجی قادر به‌ ماوه‌ی‌یک حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا ئه‌و هه‌لبه‌ستانه‌ی هۆندوونه‌وه، من لێره‌دا ته‌نها یه‌ک به‌لگه‌ دیتمه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی قسه‌که‌م بچیه‌ته‌ دلی خۆینه‌ره‌وه:

دیتت له‌ هه‌لبه‌سته‌که‌ی یه‌که‌مدا حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا ده‌یه‌وی «قافیه و رویه و عروض» و زمانی هه‌لبه‌سته‌ بگورپی و بیکاته کوردی. دوا‌ی ئه‌مه له‌ قافیه و کیشیکی نویدا به‌ کوردی ده‌ست ده‌کا به‌ هۆنده‌وه:

یا خاتم الرسل ج عه‌جیه حیکایه‌تم
یا هادی السبل ج غه‌ریبه شیکایه‌تم

ئێتر له‌سه‌ر ره‌وشتی کۆینه‌ی شاعیرانی رۆژه‌ه‌لات خۆ ده‌شکینه‌یه‌وه و خۆ نزم ده‌کاته‌وه تا ده‌گاته ئه‌م به‌یته و ده‌لی:

مه‌نواره قامه‌تی زلم و میزه‌ری سپیم
دلّم ره‌شه ... هتاد

له‌م به‌یته‌دا ده‌رده‌که‌وئ حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا له کاتی هه‌لبه‌ستنی به‌یته‌که‌دا
میزه‌ری سپی له‌سه‌ر ناوه. ئه‌وه‌ی مه‌علووم‌یک‌ی بی‌گومانه حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا دوا‌ی
مه‌رگی باوکی له 1289 میزه‌ری به‌ستوه، ته‌نانه‌ت له 1288 دا که له خزمه‌ت
باوکیدا ده‌چی بو‌ حه‌ج رانک و چۆغه‌ل و جل و به‌رگی قه‌تارچیانه‌ی له‌به‌ر کردوه.
پینی ناوئ هینده‌ش گوماناو‌ی بین و بلّین به‌ چ مه‌علووم مه‌به‌سی له وشه‌ی
«عمامه» ماناکه‌ی حقیقی بی و به «مجاز» مه‌به‌سی «مه‌لایه‌تی» نه‌بی و به‌وه‌دا
«عمامه» له به‌یندا هه‌ل به‌ستی؟ چونکه را‌گه‌یان‌دنی «حقیقی» عه‌مامه که ریک‌تر
دی له‌گه‌ل ئه‌و «حه‌قیقه‌ته» زانراوه‌ی که له جل و به‌رگی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لاوه
به ئیمه گه‌یشتوه،

لی‌ره‌دا «به‌ج مه‌علووم» هه‌موو راستیان کو‌یر ده‌کاته‌وه. ناشی بی‌به‌لگه و بو‌ خاتری
گومان لیک‌کردنی بی بنج واز له واتای «حقیقی» وشه بینین و «مجازی» به‌که‌ی به
ده‌سته‌وه بگ‌رین. ئه‌گه‌ر وا بکه‌ین ده‌گه‌ینه حالیک که‌س له که‌س نه‌سه‌لمینی و
که‌س به که‌س باوه‌ر نه‌کا. خو ئه‌گه‌ر به بیرری خو‌ماندا بینینه‌وه که له‌کاتی
سه‌فه‌ری حاجی قادر و جی هیشتنی کو‌یه‌یدا ته‌مه‌نی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا له 22
سالی تی نه‌په‌راندوه ئیتر هه‌ر به جارێ ده‌سه‌لمینین ئه‌م میزه‌ره و شیعرێ
متیوفانه‌ی دوا‌ی رو‌یشتنی حاجی قادر بوه. خولاسه‌ی گوته ئه‌مه‌یه نو‌وسینه‌کانی
حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا له ده‌مه‌و پیریدا به‌ره‌م هاتوون و ته‌واو‌یک دوا‌ی دوور
که‌وته‌وه‌ی حاجی قادر بوه له کو‌یی.

من لی‌ره‌دا که به‌ره‌مه‌کانی با‌پیرم، حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا، به نمونه دینمه‌وه بو‌ دیار
خستنی تین و تاوی فیک‌ری ئیبنو‌ئاده‌م له ده‌روون و وێژدانی حاجی قادردا بو‌یه‌یه
چونکه له سه‌رپاکی به‌ره‌مه‌ی حاجی قادر و حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا که کوردایه‌تیان
تیرا دیاره بی و مه‌علوومیش بی زاده‌ی کو‌یه‌ن هه‌ر ئه‌مانه‌ی حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا
هه‌ن، کاتی به‌ره‌م هاتنیشیان بی‌گومان ده‌که‌و‌یته دوا‌ی سه‌فه‌ری حاجی قادر.

کهواته من به هیتانهوهی نمونهکان له خۆمهوه یارمهتی ئەو باوهڕه ددهم که وا بێ بهلگه ده‌آی حاجی له زویکهوه کوردایه‌تی کردوه، چونکه ئەگەر ئەو نمونه نه‌ب، نه‌ک هه‌ر رۆحی کوردایه‌تی به‌لکوو هه‌رچی تاو و ته‌ئسیریکی کوردایه‌تی ئیبنوئاده‌م هه‌به له ژبانی حاجی قادردا وه‌ک نه‌خشی سه‌ر ئاوی لی دێ له‌و روه‌وه که هه‌یج به‌لگه‌ی ماددی به‌ده‌ست که‌سه‌وه نامێنی تریسه‌که‌ییکی ئەو تاو و ته‌ئسیره‌ بداته‌وه. هه‌ر نه‌بی به‌هۆی له‌گه‌ڵ یه‌که‌یدا ژبان و له‌ رینی ره‌فاقت و هاومه‌شربه‌یه‌وه ده‌شی به‌ره‌می حاجی مه‌لا عه‌بدوڵا بکری به‌ بنگه‌ی «استئناس» بۆ جو‌ر و چۆنه‌تی د‌ل و ده‌روون و وێژدانی حاجی قادر، ئەگەر ئەو «استئناس» نه‌بی تاکه‌ یه‌ک به‌یت و د‌یر و پیتی حاجی قادریان به‌ ده‌سته‌وه نیه که له‌ کۆیه‌ی گوته‌ن وه‌یا نووسیه‌ن به‌ ته‌ئویلیش بچێته‌وه بۆ لای بیرى کوردایه‌تی.

له‌ فه‌رزی ئەگەر شتیکی واش هه‌بی و به‌و فه‌رز دانانه‌مان ئەو په‌ری «احتمال» بگرین، شته‌که له‌ په‌راویزی واتا و گیانی هه‌لبه‌ست و نووسینه‌کانی باپیرم ده‌رناچی. خۆت ده‌زانی، خویته‌ری به‌رێز، لێره‌دا سه‌ر له‌نوی به‌و گوته‌ی «له‌ فه‌رزی هه‌شبی» یارمه‌تی «احتمال» ی بوونی تاو و ته‌ئسیری «ئیبنوئاده‌م» مان دا له‌ وێژدانی حاجی قادردا و یارمه‌تی‌ه‌که‌شمان لێی دێ بیه‌ته‌ دل‌دانه‌وه‌یه‌ک بۆ ئەوانه‌ی هه‌ز ده‌که‌ن حاجی قادر له‌ بیه‌شکه‌ی مندالی و گه‌نجایه‌تی خۆیه‌وه ده‌ستی کردبی به‌ کوردایه‌تی. سرنجت بۆ ئەوه‌ش راده‌کێشم که فه‌رزدا‌نانه‌که به‌لانی که‌مه‌وه ماوه‌ی بیست سالی‌ک، حاجی قادر پێش باپیرم ده‌خاته‌وه له‌و مه‌یدانه‌ی هه‌ست به‌ کوردایه‌تی کردنه‌دا چونکه هه‌ر نه‌بی باپیرم بیست سالی‌ک دوا‌ی رۆیشتنی حاجی گوته و هه‌لبه‌سته‌کانی سه‌ربه‌ کوردایه‌تی دانا‌ون، که حاجی له‌ کۆیه‌را شتی وای گوته‌ی وه‌یا هه‌ستی پێ کردب، ئۆتوماتیکی، ئەو بیست ساله‌ پێش باپیرم ده‌که‌ویته‌وه. وا ده‌زانم فه‌رز دانا‌ن و تی خویندنه‌وه‌ی «احتمال» هه‌رگیز داوامان لێ ناکا له‌ بیست سال زیاتر مه‌یدانی بۆ چۆل بکه‌ین و گه‌ردنه‌ی ئازاد که‌ین له‌ به‌لگه و ئیسه‌یات.

له‌بیرت نه‌چی من له‌م چه‌ند گوته و د‌یره‌ی نووسینی دوا‌ییدا مه‌به‌سم بیر و هه‌ستی سه‌ربه‌ کوردایه‌تییه‌ نه‌ک گیانی ئازایی و هه‌قه‌رستی و د‌ژایه‌تی ته‌فسانه، چونکه گوته‌ومه و لێره به‌ دوا‌وه زیاتریشت بۆ ئاشکرا ده‌بی حاجی له‌ ماوه‌ی مانه‌وه‌ی کۆیه‌ی و به‌دوا ژبان و گه‌شتی له‌ باله‌که‌تیدا که مه‌فته‌نی ئیبنوئاده‌مه چ

قسووریکي نه بوه له و مهیدانه دا، چه نديکي بشلیې له بوونی تین و تاوی ئیبنوئادهم بؤ بردنی حاجی قادر به ره و ئازاتر و تیزتر بوون له دژي ته له که بازی و ئه فسانه و کاری نار هوا جیې به زیاده وه بؤ ده بیته وه له کرده وه نه ترسه کانی حاجی قادر. ئه و جا، سه ره له نوې، با بگه ریښه وه بؤ ده لاله تی ئه و چند به یته که به هی ئیبنوئادهم ناسراون.

له بره شیعه که دا دهرده که وې ئیبنوئادهم هه ره له رومیانی دیوه کتیبخانان ویران که ن «رؤمی ئه و ا په یا بوون، کتیبخانان ده که ن طی»، له وه پیشت چاوی به ده سترؤییوکی کورد نه که وتوه بی حورمه تی بکا له گه ل کتیبان.

ئاخو ئه گه ره ده سه لانداریکی کورد، وه ک داگیر که ریکی عوسمانی، ولاتی غهیری خوی داگیر کردبا، کتیبخانه ی ویران ده کردن و قورئانی ده سووتاندن! یاخود سه بارت به باوه ری ساده و به یزی سه ره به غه یبه وه ترسیکی ئاسایی له کتیب و نووسراوی په یوه ست به ئایینه وه له سووتاندنی کتیبانی مه نع ده کرد! رهنگه کوردیش که ره وې بر دبیته سه ره غهیری خوی وه ک تورک و غهیری تورکی کردبی له لانی کوشتن و تالان کردنه وه، به لام قه ناعه تم هه یه ریزي کتیب و نووسراوی گرتوه.. لیان ترساوه، به یته کان وا راده گه یه نن که له وه به پینشه وه ئیبنوئادهم کاره ساتی ویران کردنی کتیبخانانی نه دیوه، ئاغا و به گ و میری کورد له کوردستاندا کتیبان نه سووتاندوون.

ئه وه ی راستی بی تا ئیستاش کورد له عاست کتیباندا هینده ئازا نین بویرن بیان سووتینن. جاره های جار دیومه، توش دیوته، گه و ره و گچکه، دهوله مه ند و هه ژار، ده سه لاتدار و لات، په ره کاغه زیان له سه ره زهویه وه هه لگرتوه و ماچیان کردوه و له کونه دیواریکیان ئاخنیوه. به لی به م دوا ییه که کاغه زی رۆژنامه و گوڤار و ده فته ره و کتیبی قوتابخانان و کاغه زی میری که و تنه کووچه و کولانان و ویتنه ی پرووت و بیحورمه ت له رووپه ره ی نووسراواندا زور بوون، کاغه ز حورمه ت و پیروزی جارانی دۆراند. به لام لیږه به پیښه وه له نه زه ره کوردا کاغه ز خزمی «قرآن» بوه و له سه رده می ئیبنوئادهم و کاتی هه لیه ستنی ئه م چند دپره شیعه را له کتیبه کانی مزگه وت به ولاره به ده گمه ن نه بی کاغه ز به رچاوان نه ده که وت. بویه یه دیتنی سووتاندن وه یا ویران کردنی کتیبخانه ئه و کاره زله ی کردوه له دل و هه ست و

خویتی پیاویکی وادا. سووتاندنی کتییخانە راستەوخۆ سووتاندنی ئایینه و بێجورمەتی کردنە لە بەرانبەر ئەو ناوانە دلی دینداریک دەجووشتن. لە دەورووبەری کۆیە و عەشرەتەکانی رانیە قورئانیک ناوی دەرکردبوو بە «قەیسەر کوژ»، سەد جار لە تەلاق و پاكانە زیاتر دزی دەگیرایەووە لە سوێندی درۆ.

شەکوای بەیتەکان لە وێرانبوونی کتییخانان بە دەستی تورکانەووە (رۆمی)، بە شیوەییکی نەهێنی ئەووە رادەگەیەنی که مه‌لای ئیبنوئادەم ژیاپی تا دواى کوتایی هاتنی میراتی پاشای کۆرە و داگیرکردنی رەواندز لەلای سپای تورکەووە. لە دلی خوێمدا بریاری نیهای گەڕانەووی ئەو سێ بەیتەم بو ئیبنوئادەم هەلگرتبوو تا کاتیک بۆم رۆون دەیتەووە ئیبنوئادەم کەى وەفاتی کردووە: که مه‌علوم بکړئ بهر له هاتنی سپای تورک بو رەواندز ئەو مردبی دیارە بەیتەکان یەکیکی تر دایان و بە هەلە بو ئەو ساغ بۆتەووە. چەندین پرسیارم لەم و لەو کرد بو وەدەست هینانی میژووی مەرگی ئیبنوئادەم هەمووی بی سوود بوو تا کوو نامەکەى مه‌لا «وہیسی» م بو هات و لە ئەنجامی پرسینەووی دووبارە لە منەووە وەرامی راستەقینەم لێیەووە بو هات که ئەووی پشتاوپشت بەوان گەیشتووە دەربارەى مەرگی ئیبنوئادەم ئەوویە که له سالی 1260 ی کوچی، گیانی سپاردووە.

لەم میژووە را دەرەدەکووی لە رۆوی کاتەووە چ بەرھەڵستیک نایەتە بەر راستی ئەو تەواتورە که دەلی سێ بەیتەکە هی ئیبنوئادەم، چونکە چەند سالیک بەر لەو سالەى 1260-ه میرایەتیی رەواندز تیک چوو و وڵاتەکە داگیر کرا... که رۆمی کتییخانەیان سووتاندبی ئەوێندە ماوەیان بە دەستەووە بوە دواى تیچوونی میری رەواندز و هەر لە ژیاپی مه‌لای «ئیبنوئادەم» دا کارى وا بکەن له گەل سروشتی داگیرکەر ریک بکەوئ و زیرە لە گیانی رۆلەییکی هوشیار و دلسۆزی کوردستانی داگیرکراو هەڵستیت. تۆش لەگەل مندا بلێ هەزار لەعەنت و نەفرین لە گیانی داگیرکەر، ئەو داگیرکەرە هەر کەسیک و لایەنیک دەبی با بی...

ئەوێندەى من بزەنم و فکرم تیی بر بکا لەو باسەى بوون و نەبوونی کوردایەتی لای ئیبنوئادەم هەر ئەوێە که لەم چەند لایەرەى دواى نووسینەکەمدا باسم کرد و بوی چووم. سەرجوملە و پوختەى وەرگرتنی واتا و دەلالەت لە هەلۆهست و نووسینەکانی ئیبنوئادەم قەناعەت دەبەخشی بەووە که وا کوردایەتیی ئیبنوئادەم لە رێگەیه‌کی تایبەتی بلیمەتی و حەقەرسەتی و زانایی و دلۆپشیاری خۆیەووە بوە و

دەتوانىن قسەى تىدا كورت كەينەو و بلىين ئەم مەرۆڭە لە كولانەى ئايينەو
سەيرى جىهانى كردو، بەلام بە چاويكى تيز و نەترساو. كە زانبييتى شتيك لەگەل
ئايين دژايەتى نيه با ئەو شتە باويشى نەبوويى ياخود ناحەزى زۆر بوويى، ئەو
پەسندى كردو و لەبەر لۆمە خۆى لى لا نەداو. بەنيسبەت حاجى قادريشەو زۆر
جىي باوەرە لە ھەلۆەست و بيروباوەر و قسەكانى ئيننوئادەم سوودى وەرگرتى و بۆ
دوارۆژ بووبن بە زاديكى گيانى و پەندى ئازايەتى و ھەقپەرسى بۆى.

بەلام لەگەل ئەمەشدا كە بگەين بەو ئەنجامە كە وا حاجى سوودمەند بوە يا نەبوە
لە قسە و خەبەراتى ئيننوئادەم بۆ پەيدا كردنى ھەستى نەتەوايەتى و خەباتى
سياسى، ئەو پرسىارە ھەر دەمىتتەو ئايا حاجى قادر بەر لە سەفەرى بۆ ئەستەمبۆل
شيعرى كوردپەرورەرانەى گوتوون و خەباتى سياسى كردو؟ خۆ ناكرى بوون و
نەبوونى بيرى سياسى حاجى قادر بىستينەو بە سوود وەرگرتن لە تاكە كەسيك
با ئەو تاكە كەسە مەلاى ئيننوئادەمىش بى. ئيمكان ھەبوو حاجى قادر ناوى
ئيننوئادەمىشى نەبىستبا و فكرى كوردايەتى لە رېيازىكى دىكەو بۆ پەيدا بووبا.

و ھەرامدانەوى ئەم پرسىارەى تازە لە خۆمانم كرد شتيك نيه بە وشەى «ئا» ياخود
«نا» لىي بىينەو. تا مافى ئەو ھەمان دەيى پرسىارە كە يە كلا بگەين پيويستە
ليكدانەو ھيكنى قول بگەين لەبەر ئاوينەيكنى روون و بى گەرددا. نەفەسى ئەو
تەرزە زىھنكارىيە تا بلىي دريژە. كورد گوتەنى ھەويرەكە زۆر ئاو دەخوازى. ماوہى
ھاتوچۆ كردن و خۆ ھينان و بردن بۆ ترجيحي لايەكيان بەسەر ئەوى تردا گەليك
فرەوانە. يەكيك ئارەزو بكا بلى حاجى قادر لە كويو دەستى كردو بە كوردايەتى
كۆسپيک نايتە پيشى وەك ديوارى چەمەنتۆ ريگەى لى بىستى و بى وەستينى،
ئەگەر ھەوەسبازى بكا دەتوانى بلى فلانە بەيت و فلانە قەسیدەى لە كويى گوتوون.
لەم رۆژگارەدا نووسين پەيدا بوون ئەو ھەندە پىباكن لە عاست راستيدا و بە جورىك
تەنگ بە ئينساف و ميژوو و ھەقىقەت ھەلدەچن، لە تەك ئەواندا داواى بوونى
گيانى نىشتمانپەرورەى لای حاجى بەر لە چوونى بۆ توركيە ھەر ئيعتيرازى لى
ناگيرى.

لەو تى فكرە كە نووسراو و بلاويش كراو ھەو «مەم»ى قارەمانى چيرۆكە
ناودارەكەى «مەم و زين» ئازپرى تراكتور بوە لای باوكى «زين» و سەبارەت بە
جوداوازى چىنايەتى «زين» نەدراو ھە «مەم». لەو تەرزە نووسينانە لە مەيدانى

جودا جودادا بە زۆرى چىڭ دەكەن. كەواتە با حاجى قادىر لە كۆيەرا كوردايەتى كىردى گەرچە نەشى كىردى، «چ قەوما، كەعبە كەچ بوو، مەسجىدولئەقسايە رووخواه؟». بەلام مەن كە قەسەى وا دەلەيم بە مۇناسەبەى جىگەيە و گوتەيىكە لە تەك گوتەى شوڧىر بوونى كاكە «مەم» لە لاى باوكى «زىن»، دەنا گوتەى راست و مەرفانە ئەوئەيە كە بلىين قەيدى چ دەكا و زەرەر لە كى دەكەوى دان بە حەقىقەتدا بىنين؟

ئەگەر بۇمان ساغ نەبۆو حاجى لە كۆيەرا كوردايەتى كىردى، بۇ شەر لەگەل رووداو بكەين؟ لە گوتنەوئەى ئەوئەى راستەوخۇ ياخود بە بەلگە و نىشانە خۇ بە راست دەنوتىن چ نالەبارىتەك پىك دى و كام بەرژەوئەند تىك دەچى؟ ھەلبەت ھىچ!! خۇ ئەگەر لە گوتنەوئەى راستى بەرژەوئەندىش تىك بچى، كە مەعلومە تىك ناچى، دەبى گوى نەدرىتە ئەو بەرژەوئەندە. سوودىك لەگەل راستى نەگونجى با ھەر نەبى دەوجا با ھەول دەين و بزائىن بە لىكدانەوئە و ھەلسەنگاندن و كىشانى بەلگە و رووداوى رابەر بۇ كام لادا دەلەنگىين: ئايا حاجى قادىر لە كۆيەوئە دەستى كىردە بە خەباتى كوردپەرورەرانە و دانانى ھەلبەستى سىياسى ياخود دواى گەيشتى بە ئەستەمبۆل!

لېرە بەپىشەوئە⁴⁷ گوتەم كەم واىە شاعىرىكى كوردى چەرخى نۆزدەم زەرف و كاتى ھەلبەستەكانى ديار بن. بەداخەوئە حاجى قادىرىش يەككە لەو شاعىرانە. ئەگەر لىستەيىكى زەمەنى ھەبا بۇ ھەلبەستەكانى، لزوم نەدەما دەمەتەقە لەسەر ئەو بىرى ئاخۇ لە كەنگىوئە دەستى كىردە بە دانانى شىعرى سىياسى سەربە كوردايەتى: ئايا لە كۆيەوئە يا لە ئەستەمبۆلەوئە. بەلام پىتويستە لېرەدا ئەوئەندەش بلىين، بوونى لىستەى زەمەنى ھەر شىعرەكانى ناو دىوانەكەى و ئەو كەمتاكورتەى بەسەر زمانەوئە ساغ دەكاتەوئە و دەمەتەقەيان لەسەر ھەلدەگرئ، گريمان ئەو لىستەيە بۆشمان دەرخابە شىعرە سىياسەكانى ناو دىوانەكەى دواى دەرچوونى لە كۆيى ھۆنرانەوئە دىسانەوئە رېگە نابەستىرئ لە كەسىك كە بىھوئە بلى شىعرە سىياسەكانى كۆيەى لەناو چوون... شىعرىش خاترى تۆبى، ئەو كەسە دەتوانى بلى بە قەسە و ئاخوتن كوردايەتى كىردە، لە ترسى توركى داگىر كەر شىعرى كوردپەرورەرانەى دانەناون نەكا خەلق

⁴⁷ - دەبى بگەرپىنەوئە بۇ بەشى يەكەم.

دووچارى گىروگرفت بكا. كه ليره‌دا ناوى «ترس» دىتم قسه و تىبىنى غەيرى خۆشمى پى دووباره ده‌كه‌مه‌وه، چونكه نووسەر هەيه به نامە پى راگەياندووم كه وا ئەم ترسە دەبى حاجى مەنع كەردى له هەلبەستى سىاسى دەنا ناچىتە عەقلەوه له رۆژگارى پىش سەفەرى بۆ ئەستەمبۆلى هەچ خەباتى كوردابەتە نه‌كەردى.

ليره‌دا هەلۆه‌ستىكى كورت دەكه‌م بايى ئەوه بكا بىر و راى خۆم دەربارەى «ترس» و ترسانى حاجى قادر دەربەرم و به دوا ئەودا بكەومەوه سەر شىرتەى لىكۆلەنه‌وه.

ئەگەر «ترس» هۆى مەنع كەردنى حاجى قادر با له دانانى شىعرى سىاسى، فەرقى كۆيه و ئەستەمبۆل نەبوو له روى ترسەوه ئەو فەرقە نەبى ئەستەمبۆل پتر جى ترس بو، دەبو حاجى له غەربىدا ترساوتر بى. ئەو هەرشە زلانى كه حاجى برەوونى بۆ سەر توركى عوسمانى و سنوورىكى نەهشتۆتەوه لى تىپەر نه‌كەردى بۆ رىسا كەردىان هەر له نەفەر و ئونباشىيانەوه تا دەگاتە خەلىفەيان، بۆ خۆيان شاھىدى ئەوهن كه «نەترسان» گەورەترىن عامىلى پىك هاتىيان بوە چونكه تەنھا نىشتمانپەرەوى رىوت داوا له كەس ناكە تا ئەو رادەيه تىز و خورت بى. جگە له حاجى قادر شاعىرىك نەبوە له ناو عەرەبانىش «مووى معاويه»ى له‌گەل توركان پساندى و هەموو پردىكى پەيوەندى له نىوان خۆى و ئەواندا رەوخاندى. ترس چ تەفسىرىك به دەستەوه نادا بۆ روى كەردنەوهى هەلۆه‌ست و گوتە و كەردەوهى حاجى ئەو تەفسىرە نەبى كه پىچەوانەى «ترس» واتە نەترسان و ئازاى به دەستەوهى دەدەن.

تەفسىرى نەبوونى شىعرى سىاسى حاجى له رۆژگارى زووىدا له رى هەنانە ناوى ترسەوه، هەر لەوه‌ندەى تازە گوتم كورت ناهىتى، له هەموو مەيدانىكى باسى حاجى قادردا كورت دىتى، هەند كورت دىتى هەموو حىسابان تىك دەدا و راستىيان سەروبن دەكا.

حاجى كه بترسى لەوه گوتنى شىعرى كوردپەرەوانە خەلق دووچارى تەنگوچەلەمه دەكا و ئەم ترسە لەم تەرزە شىعرەى بگىرەتەوه، ئەدى چۆن داوايان لى دەكا راستەوخۆ و بى دوو دلى چەنگەوبازى داگىر كەر بن و مافى نەتەوايەتى خۆيانى لى بستىن. هەر نەختىك ورد بىبەوه «تناقض»ى هەلۆه‌ستەكەت وا بۆ ئاشكرا دەبى پى نەوى من يا غەيرى من بۆت ئاشكرا كا. حاجى به هەلۆه‌ستى وا سەير وەك

كەسكىكى لى بەسەر دى كە بە دەمانچە و خەنچەر ھىرش بىا بۆ سەر دوژمنى، كە لىشى بېرسن ئەدى بۆ لىرە بە پەشىۋە جارىكىان گلەيى لى كردن وەيا خراپە گوتنەۋەي ئەو كابرايەمان لى نەبىستىت؟ لە وەرەمدا بلى دەترسام گلەيى و گازاندە دلگىرى بكا وەيا بى تۆرىتى.

سەرەراي ئەمانە ھەموۋى، بە نىسبەت خۆمەۋە دەيى بلىم ۋەك من لە حاجى قادر گەشتووم و بايى روون كىردنەۋەش لە سەرى رۆشتووم، ئازايى و نەترساۋى و باۋەر بە خۆ ھىنان و سەر كەشى بەشكى ھەرە گەۋرەي نەفس و دەرۋونى حاجى قادر پىك دەھىتن. ھەر ئەم ئازايە ۋەك چىرايىكە سەرەنسىرى رىيازى ژيانى حاجى روون دەكاتەۋە و تەفسىرى ھەلۋەست و گوتە و كىردەۋەي دەكا. كە ترسمان تىكەل بەو تەفسىرە كىر تىكرى ژيانى، ھەر لە مىندالىھە تا مىردى، وا لىل دەيى سەرەدەرى لى نەكرى و ئىمكانى تىگەشتى نەمىنى. كۆبۈنەۋەي «ترس» لەگەل «حاجى قادر» دا ۋەك ئەم دىمەنەنى خوارەۋەيە:

- دەۋلەمەندى و لە برسا مىردن
- راۋ كىردنى پلىنگ و نەۋىرانى تەقە كىردن
- تەموۋى بەغدا و سەرماىردن
- پاداشى خىرا رۆشتن و شەلبوون
- ئاۋ و وشكايى
- ھىزەي رۆن و بىچەۋرايى ... ھتاد.

تا بىتەۋى حاجى قادر كۆ كەيتەۋە لەگەل شتىكى دژى سىروشتى خۇى ۋەك ئەۋە نابى كە بە ترساۋ ناۋى بىەي. بەراستى «ترس» ئىفلاس بە ھەموو تۆزىنەۋەيىك دەكا كە لە بارەي حاجى قادىرەۋە بىرى. با ۋاز لە ترس بىنىن بۆ ناۋ چەقى باسى حاجى و بگەرىنەۋە بۆ پىۋە خەرىكىۋون بەۋەي پىۋەي خەرىك بوۋىن.

ناۋ ناۋە روۋداۋىكى مىژۋۋىي وەيا ناسراۋ لە بەيتىكدا كاتى ھەلبەستى بەيتەكە دەرەخا، بەلام بەداخەۋە ھەلبەستى ۋەھا لە زوربەي دىۋانى شاعىرانى كوردى سەدەي نۆزدەم زۆر كەمن، بەشى ھەرە زۆرى شىعرەكانىان ۋەك گۆرستانى بى كىلەقەبرى لى نووسراۋ سەررېشتەيان بىزە.

دیوانی هەر یەک لەو شاعیرانه سەرەوبین دەکەوێ و چەند جارێان دەوێ خوێنێوه و سرنجی دوور و قوول له زۆر شوێنی ده‌گری و خۆت دیتی و ده‌به‌ی بۆ ئه‌وه‌ی بزانی هه‌لبه‌سته‌کانی ئه‌و شوێنانه‌ی دیوانه‌که‌ی له‌ کام ته‌مه‌نی عومریدا گوتوون و له‌ گه‌ڵ کام پله‌ی پنگه‌یشتن و فراژیوونی شاعیره‌تی شاعیره‌که‌دا رینگ ده‌که‌وێ ناگه‌ی به‌ ئه‌نجامیکی وه‌ها، که‌ خۆشتی لێ رازی بێ، بتوانی خه‌لقی دیکه‌ی پێ ئیقناع بکه‌ی. به‌لێ ره‌نگه‌ دوا‌ی خه‌ریکبوونیکی وه‌ک «شامپلیۆن» که‌ نووسینی سهر «به‌ردی ره‌شید»ی خوێنده‌وه به‌ ماندووبوونیکی بیست سالی، تۆش به‌ هۆی به‌یه‌کدی گرتنی زانراو له‌ گه‌ڵ نه‌زانراو و هه‌لکێشانی هیمای شیعریک به‌ ته‌رازووی داخوازیه‌کانی ڕووداوی میژوووی و هیا باری کومه‌لایه‌تی... بگه‌يته ئه‌نجامیک ماندووبوونه‌که‌ت بێنی و ده‌ست بدا بۆ ئیقناع کردن و ته‌گه‌ره ره‌واندنه‌وه. به‌لێ مومکینه به‌لام حاجه‌ت ناکا بلێم له‌ خۆوه دياره زه‌رف و ماوه‌ی هینده له‌بار و درێژ نه‌ بۆ من نه‌ بۆ یه‌کیک له‌وانه‌ی ده‌بناسم په‌یدا نابێ، له‌ فه‌رزی بۆ من به‌ زۆره‌ملی په‌یداش بێی له‌ گه‌ڵ پیوستی بلاو کردنه‌وه‌ی باسه‌که‌م چ گونجانیکی نیه‌.

کاری وا نه‌فه‌س درێژ ئه‌وه نیه‌ چاوه‌نۆری کۆتاییه‌که‌ی بکه‌ی و دیواری به‌ره‌مه‌میکی ئه‌ده‌بی به‌ په‌له‌ی له‌سه‌ر هه‌لستینی. له‌ گه‌ڵ ئه‌مه‌شدا ئاره‌زووی دۆزینه‌وه‌ی زه‌رف و کاتی هه‌لبه‌ست له‌به‌ر تیشکی ناوکی هه‌لبه‌سته‌که‌ خۆی و ڕووناکی تینکرای ناوه‌ڕۆکی دیوانی شاعیر چشتیکه‌ له‌ جه‌رگه‌ی مه‌یلی ئه‌ده‌بیمدا. بۆ مه‌به‌سی نووسین و بلاوکردنه‌وه‌ش نه‌بێ له‌ خۆمه‌وه، وه‌ک گه‌لی که‌سی تر، سرنج ده‌گرم له‌ شیواز و داڕشتن و وشه‌کانی هه‌لبه‌ستیک که‌ کاتی دانانی مه‌علوم نیه‌ به‌لکوه له‌ ده‌لاله‌تی وشه‌ییکی وه‌یا هیمای ڕسته‌ییکی وه‌یا ویچوونی نه‌بزی له‌ گه‌ڵ هه‌لبه‌ستیکێ تردا سه‌ره‌ده‌رییک بکه‌م له‌ کات و زه‌رفی هۆندنه‌وه‌ی. به‌ نمونه‌ لێره‌دا یه‌ک دوو ته‌جربه‌ی خۆم ده‌نووسمه‌وه یه‌کیکیان له‌ گه‌ڵ ئه‌و به‌یتێ نالی که‌ ده‌لی:

هودهودی دل حه‌بسی به‌لقیسی سه‌بای دیوه یه‌قین
خۆی که‌ دامه‌ن گیرێ شاهی ئاصه‌فی «ثانی» ده‌کا

جاره‌های جار به‌سه‌ر ئه‌م به‌یته‌دا تێپه‌ریوم به‌ په‌له‌ بێ ئه‌وه چ واتای نه‌یتی و ڕاگه‌یاندنیکێ تایه‌تی لێ وه‌رگرم. به‌لام که‌ که‌وتمه‌ سه‌ر وردیوونه‌وه له‌ ورده‌کاریه‌کی تێدایه‌ و سه‌رنج گرته‌ وشه‌کانی و ئه‌و حیکایه‌ته‌ی ده‌ی گیرنه‌وه واتای «شاهی ئاصه‌فی ثانی» له‌به‌ر چاوی زیهنم تریسکایه‌وه و یه‌کسه‌ر سلیمان

پاشای بابانی باوکی ئه‌حمه‌دپاشای ده‌ست نیشان کرد چونکه «ئاصه‌فی به‌ره‌خیا» وه‌زیری «سلیمان پیغه‌مبه‌ر» بوه، دیاره‌ئه‌وان (واته سلیمان پیغه‌مبه‌ر و ئاصه‌فی کورپی به‌ره‌خیا) هه‌ردووکیان یه‌که‌من، ئاصه‌فیکی «ئانی» که ئه‌م به‌یته‌باسی ده‌کا ده‌بی عائی‌د به «سلیمان» یکی تر بی. کئی بی له‌سه‌رده‌می «ئالی» دا سلیمان بی و شاهیش بی غه‌یری سلیمان پاشای بابان؟ جوانی و قوولی و له‌تافه‌تی «هوه‌هودی دل» و «به‌لقیس» و «سه‌با» و تیکرای نیه‌به‌تی ئه‌م حیکایه‌ته «قرآنی» یه‌له‌گه‌ل «سلیمان پیغه‌مبه‌ر» و له‌رئی ئه‌وه‌وه له‌گه‌ل «سلیمان پاشای بابان» دا له‌بیر خۆت ببه‌روه‌ه هه‌ر سرنج بگره‌لایه‌نی را‌گه‌یاندنی به‌یته‌که له‌رووی به‌ده‌سته‌وه‌دانی کات و زه‌رفی دانانی. هه‌لبه‌ت که زانرا له‌به‌یته‌که‌دا «سلیمان پاشا» مه‌به‌سته، له‌خۆوه ئاشکرا ده‌بی که له‌حالی ژیان و حوکمرانی ئه‌ودا گو‌تراه و له‌لانی کاته‌وه ده‌که‌ویته‌پیش قه‌سیده‌ی شیوه‌ن و پیرۆزباییه‌که‌ی «تا فله‌ک ده‌وره‌ی نه‌دا» که بۆ مه‌رگی سلیمان پاشا و هاته‌نه‌سه‌ر حوکمی ئه‌حمه‌دپاشا دانراوه له‌سالی 1254 دا. فه‌رموو سرنجیک بده‌ئهم چه‌ند به‌یته‌ش که له‌هه‌مان قه‌سیده‌داهاتوون:

ضابطه‌ی طبعم سواره‌ادعای شاهی هه‌یه

محتشم دیوانه‌داوای ته‌ختی خاقانی ده‌کا

نوکی خامه‌ی من که بیته‌معنی آرای کمال

خه‌ت به‌خه‌ت اظهاری نه‌قشی صورتی مانی ده‌کا

استطاعه و قوه‌تی طبعم به‌کوردی و فارسی و

عاره‌بی اظهاری چالاکی و چه‌سپانی ده‌کا

وشه‌کانی عه‌ره‌بیم هه‌ر به‌ریتوو‌سی عه‌ره‌بی نووسیه‌وه چونکه زۆریان گه‌لیک پیتی وایان تیدایه له‌کوردیدا هه‌ر به‌کار نایه‌ن و نووسینیان به‌په‌ته‌جی گره‌کانیان له‌کوردیدا زۆر دوورمان ده‌خاته‌وه له‌رۆجی نالی و شیعره‌کانیش.

هه‌ست ده‌کرئ له‌م به‌یتانه‌دا ته‌وژم و تینیک هه‌یه‌هی نیوه‌ی یه‌که‌می عومری

«ئالی» یه. شوین پیی «ئالی» له‌ناو گو‌ل و گو‌لزار و گیای گه‌نجایه‌تی خۆی و

به‌هاری هه‌لبه‌سته‌که‌دا وه‌ک نه‌قشی به‌ستنی وایه. به‌لام باوجودی ئه‌م هیز و

ته‌وژم و تینه‌ش ئه‌گه‌ر ده‌لاله‌تی «شاهی ئاصه‌فی ئانی» نه‌با نه‌مان ده‌توانی کات و

زه‌رفی دانانیان ببه‌ینه‌وه بۆ سه‌رچاوه‌ی راسته‌قینه‌یان.

نمونەى دوهم چوارىنەيىكى حاجى قادىرە بە پياۋىكى «تەتەقى» دا ھەل دەلى:

شەۋكەتى جووتەى سىمىلت تاكە مانەندى كەمە
تەركەشى تىرى تەژاۋ و شىرى دەستى رۇستەمە
روۋى لە تەختى روومەتت ھىناۋە بۇ شانت دەلى
مارى سەرشانى «ضحاك» و دوژمنى تەختى جەمە

لەم چوارىنەيدا چ وشە و ناۋىك نىە بەنھىنى ۋەيا ئاشكرابى پەنجە بۇ سال و
زەرفىكى تايىبەتى درىژ كا بەۋ پىتتە لە ناۋەرۋكى خۇيدا شەۋىكى نادىترى لىرەرا
بەرەۋ دواۋە مىژۋومان بۇ روۋن كاتەۋە، بەلام لە دارشتن و شىۋاز و زرىنگە و
نەفەسدا دەلى جىمرانە «توأم» ن لەگەل قەسىدە مەدحەكەى كە بۇ ئەمىن ئاغى
دانائە و بەم جۆرە دەست پى دەكا:

ئەى «مەمەد» ۋەى «امىن الدولە» ئىمىرۋ كۈبى تۆ
جەنەتتەكە كەۋتە دۆزەخ ھەرچى لىى دوۋر كەۋتەۋە

چاۋىكى وردىبىن ھەمان دەسەلاتى لە حەد بەدەر لە مەدحەكەى ئەمىن ئاغى و
چوارىنەكەى پىشۋوتىردا دەبىنى، ھەر ئەۋەندە فەرقىان پى دەكرى چوارىنەكە بۇ
پياۋىكى عادەتى لادىيى دانراۋە قەسىدەكەش بۇ ئەمىن ئاغى. كە سىمىلى ئەمىان بكا
بە شىرى دەستى رۇستەم و مارى سەرشانى «ضحاك» دەپى ئەمەش بۇ بەزى
مەجلىسى ئەمىن ئاغى بلى:

قاۋەچى بەزى ئەتۋ دونىايە سىنى ئاسمان
ئافتابى زەرفە فىجىانى مەھە قاۋەى شەۋە

يەك زەۋق و يەك نەفەس و يەك ھىز لە ھەر دوۋيان خۆ دەنۋىتن، بۇە من بۇ
ئەۋە دەچم ھەردوۋيان بەرھەمى يەك قۇناغى عومرى حاجى بن. ئەمما ئەم قۇناغە
كەمەيە، لە جىيى مناسىبى خۇيدا دىارى دەخەبن. جارىكىان لە پىك گرتنى ئەم دوۋ

پارچه هه‌لبه‌سته‌دا من گوتم ره‌نگه هه‌ر دوویان له یه‌ک دوو مانگدا گوترا بن،
براده‌ریکی شاعیرم گوتی من له ته‌جروبه‌ی شیعردانانی خۆمه‌وه ده‌توانم بلێم هه‌ر
دووویان له یه‌ک دوو رۆژدا گوتراون.

ئهم دوو ته‌جروبه‌یه‌م باس کرد تا‌کوو پا‌کانه‌یی‌ک بکه‌م بۆ لیک‌دانه‌وه‌یی‌کی لیره‌دا ده‌ی
خوینتیه‌وه له باره‌ی بوون و نه‌بوونی کوردایه‌تی له هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی به‌ر له
سه‌فه‌ری بۆ تورکیا. ئه‌وه‌نده‌ی ئیمکانم هه‌بێ له نیگا و هیما و ئیشاره‌ی وشه‌ و
رسته‌کانی دیوانی حاجی واتای نه‌ینی و رابه‌ر هه‌ل ده‌گوشم، خۆم له بیر و رای
سه‌ر‌پیتی و عاتیفی ده‌دم‌مه‌وه، به‌شێوه‌یی‌کی هه‌ستی و نه‌ستی به‌ده‌م تیه‌پ‌رینی کاته‌وه
واتا و رووداو به‌یه‌ک‌دی ده‌گرم به‌ل‌کوو بگه‌م به‌ئه‌نجامی‌کی نزیک له قه‌ناعه‌ت و
هه‌ل‌چه‌قیو له سه‌ر زه‌وی‌کی سه‌خت. ئه‌وه‌ی راستی بێ لیره‌ به‌پیشه‌وه، ده‌میکه‌، ئهم
ورده‌کارییه‌ ده‌که‌م له‌گه‌ل شیع‌ر و ده‌نگوباسی حاجی ق‌اد‌ردا، بی‌گومان له هه‌مان
رې‌ب‌ازیشه‌وه به‌ره‌و دوا‌رۆژ گوز‌ره‌ ده‌که‌م له‌م گه‌شته‌فک‌ری و زیهنیه‌ی ناو جیهانی
به‌ره‌ره‌وانی ئهم شاعیره‌دا.

ئه‌گه‌ر زه‌وقی شاعیری یاریکی وه‌فا‌کاری نووسه‌ر بێ، له‌وانه‌یه‌ بتوانی له تامی شیع‌ر
چه‌ژی ته‌مه‌نی‌کی لێ بکا که له‌و ته‌مه‌نه‌ بوه‌شیته‌وه و شیع‌ره‌که‌ش بداته‌وه به‌خاوه‌نی
خۆی با نازناویشی تیدا نه‌گوترا‌ی، چونکه‌ ناسینه‌وه‌ی شیع‌ری شاعیر بۆ زه‌وقی
شیع‌ردۆست، تا ر‌اده‌یی‌ک، وه‌ک ناسینه‌وه‌ی ده‌نگی گۆرائییه‌ژ. ئه‌گه‌ر هه‌له‌ له
گوتنه‌وه و نووسینه‌وه‌یاندا نه‌کرا‌ی ده‌شی بزانی‌ی فل‌انه به‌یت هی «کوردی» یه‌ یا
هی «محو»، هی شیخ ره‌زایه‌ نه‌ک فایق بیکه‌س. که زه‌ره‌فیش دیاری خست
شیع‌ره‌که‌ هی کینه‌ سه‌ره‌له‌نوێ، مرو‌ف ده‌توانی بکه‌ویت‌ه‌ گه‌ر بۆ ده‌ست نیشان کردنی
ته‌مه‌نی‌ک که له ده‌مودووی وشه‌کان بوه‌شیته‌وه. به‌لام وه‌ک له خۆرا دیاره‌ کاره‌که
کاریکی ئاسان نیه‌، تا بلێی زه‌حمه‌ته. سه‌ره‌رای زه‌حمه‌ت، لیک‌دانه‌وه‌ی ئه‌وتۆ‌یی
هه‌رچه‌ند ئۆستادانه‌ بێ و ئه‌وه‌په‌ری مووق‌لا‌شیشی تیدا به‌کار هات‌بێ دیسانه‌وه
ده‌مه‌ته‌قه‌ هه‌ل ده‌گرێ و که‌سی‌ک بیه‌وی ئه‌نجامه‌که‌ی نه‌سه‌لمینی ده‌توانی نه‌ی
سه‌لمینی. بۆیه‌ من چه‌ندێ‌کی خۆم خه‌ریک که‌م بۆ دۆزینه‌وه‌ی کاتی هه‌لبه‌ستنی
شیع‌ره‌کانی حاجی ق‌ادر هه‌ر ناتوانم خوینته‌ری نه‌سه‌لمینی پێ ئیقناع که‌م و ر‌یی
ره‌خنه‌ی گومان‌کارانه‌ و لاساره‌نی لێ بب‌رمه‌وه. به‌ل‌ی وا ده‌بێ له هه‌لبه‌ستدا وشه‌یی‌ک
ئیشاره‌ ده‌کا بۆ کات و زه‌ره‌فی دانانی، وه‌ک ئهم به‌یت‌ه‌ی حاجی که ده‌لێ:

لهسەر تەناف کە لەرزى ھەتیوى سەندووسى
شکا مەتاعى زەریفى و قىمەتى لووسى

زاهیر وا پى دەچى وشەى «سەندووس» جىگەى تەناف بازىيە کە ديار خا، بەو ھۆيەو دەگەينە ئەو باوەرە، ياخود مەيلمان بۆ ئەو دەچى، حاجى کاتىک ھەلبەستە کەى داناوە کە خەريکى خويىندن بوە لە دەوروبەرى «سەندووس»⁴⁸. ھەلبەت لە بەيتە کەرا دەشزانين حاجى لە سەردەمى فەقييەتيدا سەيرى تەنافبازى و سەما و سوورانى کردو، بەو دەدا جاريکى دیکەش حاجى ئيسپاتى دلتەرى و دوورە «تەزمتى» خۆى دەکا. بەلام ئەم تەرزە شيعرە لە ديوانە کەيدا زۆر نين، ھەشبەن گەلىکى بى سەروشويىتى ھەن. ھەرچۆنیک بى ئەو ھى ئيمە ليرەدا ئيشمان پى ھەبى تیکرا و سەرلەبەرى شيعرەکانى نين، ھەرئەو ھەلبەستانەمان مەبەستن کە خەريکى کوردایەتین، چونکە مەبەستمان ساغ کردنەو ھى کاتى دانانى ئەو شيعرانەن کە سەرەتای خەريکبوونى حاجى بە کوردایەتییەو ديار دەخەن ئایا لە کوپى بوە یا لە ئەستەمبۆل.

بۆ نمونە خۆ تاقي کردنەو بە سرنج بگريئە قەسیدەى:

وەرە سەيرى بزائە لاوى کوپى⁴⁹
مەھە دانیشتو ھە سەرە روپى

⁴⁸ - رپوايەت ھەيە دەلى تەنافبازە کە خەلقى سەندووس بوە بەلام لە گەل ھەموو تاقمى گەمە کەرەکان بەيە کەو ھاتوونە کوپى، ئەمىن ئاغا لە گەل حاجى قادر بەيە کەو لە بانى مزگەوتى گەورە سەيرى بەزەمە کەيان کردو، تەنانەت گويا ھەتيو کەى تەنافە کەى پساو و کەوتو تە خواردو ھە کە ئەمە راست بى وشەى (سەندووس) دەلالەتى نامىنى. ھەلبەت ھىماى وشە کاتىک بايەخى دەبى کە لە ھىچ لايبکەو ھەبەريکى بىگومان بىبايەخى نەکا.

⁴⁹ - لە دەستنووسىک کە مەلا رەئوفى سەليم ئاغا بۆ کوپى زانبارى کوردى ناردو سەر جوملەى قەسیدە کە 35 بەيتە، واتە بەيتىکى لە ديوانە چاپ کراو کەى حاجى

تا بزانی بۆمان ساغ ده‌بیت‌هه‌هی ده‌وری ژبانی کۆیی‌ته‌ی یا هی ئەسته‌مبۆل. له هه‌موو به‌یته‌کانی قه‌سیده‌که‌دا، نه‌ تاکه‌ به‌یتیکی نه‌ تاکه‌ وشه‌ییکی نه‌ تیکرایان راسته‌وخۆ جیگه‌ی نووسینیان به‌ ده‌سته‌وه‌ ناده‌ن، له‌وانه‌یه‌ خوینه‌ری عاده‌تی که‌ نیازیکی لیکدانه‌وه‌ و به‌راورد کردنی نه‌بی له‌ خویندنه‌وه‌یاندای بیریش له‌وه‌ نه‌کاته‌وه‌ ئاخۆ زاده‌ی کۆیه‌ن یا هی ئەسته‌مبۆل. که‌سیکیش که‌ مه‌یلی برۆا بۆ ئەوه‌ که‌ له‌ کۆیی گوتراون چ به‌لگه‌ییکی بی ره‌خنه‌ پاشگه‌زی ناکاته‌وه‌. به‌لام بایی ئەوه‌ی خۆم ئیقناع بکه‌م، ئەگه‌ر خه‌لقیشم بۆ ئیقناع نه‌کری، له‌ تیکرای به‌یته‌کان و له‌ تاییه‌تی هه‌ندیکیان ده‌گه‌م به‌و باوه‌ره‌ که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی کۆیی، واته‌ له‌ ئەسته‌مبۆل، دانرابن. له‌باری ده‌لاله‌تی تیکرای به‌یته‌کانه‌وه‌ وه‌ک گه‌رد و وه‌ردی دوا‌ی به‌یانی بۆم مه‌یله‌و برۆون ده‌بیت‌هه‌ دهم و راویژی گه‌له‌یه‌کانی حاجی له‌م قه‌سیده‌یه‌دا له‌وه‌ ده‌چی له‌ دووره‌وه‌ی ناردين بۆ کۆیی نه‌ک برۆه‌ورۆو به‌ خه‌لقى کۆیه‌ی گوتی. له‌ لایه‌ن شیواز و دارشتن و سۆز و تاسه‌یشه‌وه‌ به‌یته‌کان برۆای قه‌سیده‌ی «له‌ مه‌یدانی به‌ه‌ارا شاره‌که‌ی کۆ»یه‌ن، خۆ مه‌علوومیشه‌ ئەمه‌یان له‌ ئەسته‌مبۆله‌وه‌ بۆ کۆیی هاته‌و چونکه‌ ئەوه‌نده‌ شکایه‌تی تیدا‌یه‌ له‌ ده‌ست غه‌ریبی که‌ کزه‌ له‌ دلی زیندوانی ئیم‌رۆکه‌ش هه‌ل ده‌ستینی.

به‌ قه‌ددی ئاوه‌گرده‌ ده‌ردی دووری
نه‌زیری «ئێچ قه‌لا»یه‌ بی‌ حضوری

به‌لای زه‌وق و ته‌بعی منه‌وه‌ ئەوه‌نده‌ له‌یه‌کدی چوونه‌ و هه‌م‌ئاهه‌نگیه‌ به‌سه‌ بۆ ئیسپات کردنی هه‌لبه‌ستنیان له‌ ئەسته‌مبۆل نه‌ک له‌ کۆیی.

زیاتره‌. به‌یپی ده‌ست‌نووسه‌که‌ دوا‌ی به‌یتی بیست و نۆیه‌می ناو دیوانه‌ چاپ کراوه‌که‌ ئەم به‌یته‌ ده‌بی بکریته‌ به‌یتی سییه‌م:

خه‌ریکی کاسی و کاری هه‌لاله‌
به‌ غه‌یری ئەم ئەوانی تر به‌تاله‌

دیوانه‌که‌ی ئەم به‌یته‌ی تیدا‌یه‌ و سه‌ر جومله‌ی 34 به‌یته‌.

سەرەرای ئاوازی تیکرای بەیتەکان کە لە دوورەوێ دێتە بەر گۆیچکەیی دلمەو، تاکە بەیتێکی تێدا بە تیشکیکی تایبەتی خۆی زیاتر لە نزیکەوێ جیگا بۆ خۆی دیار دەخا:

لە عەهدی کەر نەبی تا عەهدی گای کوێر
لە گۆیی گا نوستوون زۆر حەیفە بۆ شیر

لەم بەیتەدا دیار دەکەوێ کاتیک حاجی قەسیدەکی داناوێ کە رۆژگاری «کەرنەبی - شیخ نەبی ماویلی» بەسەر چوێ و دەوری شیخیکی تر⁵⁰ داهاوێ و هیشتا بەسەر نەچوێ. کە حال وایی مەعلووممان کرد حاجی لە ئەستەمبۆلەوێ شیعرەکانی بۆ کوێی ناردوون چونکە کاتیک ئەو کوێی جی هیشتا شیخ نەبی لە گەرمەیی جەزبە و های و هووی و دەسلەتدا بوێ لە کوێی. ئیمکان هەیه نەختیک لەوێش زیاتر پەراوێزی زەمەنی لە دەوری هەلبەستە کە تەسک کەینەوێ و لە سالی تێدا هەلبەستنی نزیکتر کەینەوێ بەهۆی ئەوێ کە شیخ غەفوور لە 1307ی کوچی مردوێ. باپیرم لە چەند بەیتێکی مەرسیدەدا کە بۆ مەرگی شیخ غەفووری داناوێ «یا غفوری» کردوێ بە میژووی مردنی کە 1307 دەگریتەوێ. کەواتە شیعرەکانی حاجی قادر لە دواي راگوێستنی شیخ نەبی لە کوێ و پێش مەرگی شیخ غەفوور لە 1307 دا هۆنراوێ. هەرچەند بە تەواوی نازانم شیخ نەبی چ سالیکی کوێی جی هیشتوێ بەلام بە پێی دەلالەتی هەندێ قسە و باس کە من پێیان ئاشنام، دەبی ئەو سالی

⁵⁰ - مەشووڕ ئەوێ کە مەبەستی حاجی قادر لێرەدا «شیخ غەفووری تالەبانی»یە. دەبی عوزر بێنمەوێ بۆ بنەمالەیی تالەبانی کە بە ناچاری ناوی مەزنەپیاویکی وەک شیخ غەفوور لە جینگەیی وەها نالەباردا دێتە ناو نووسینەوێ. ئەوێ لە خۆمی ئازاتر کردم کە دەست نەپارێزم لە گیرانەوێ ئەم حیکایەتە، بال قوولی و دل فرەوانی تالەبانیانە لەوێدا کە بۆ خوێان زۆر مەردانە دیوانەکی شیخ رەزایان لە چاپدا و یەک وشەیی ناقلۆشیان لی نەسڕیوێ لەوانەیی شیخ رەزا کردوونی بە تیری کوشندە و لە خزمانی خۆی گرتوێ کە یەکیکیش لەوان سەرۆکی بنەمالە کە شیخ غەفوور بوێ.

بهينىك پيش 1300ى كۆچى بوويى، رهنكه بهلاى كه موه شه شى حوت سالىك. چونكه ليره دا په كمان نه كه وتوه له سهر دهستنيشان كردن وهيا نزيكبوونه وه لهو ساله، لزوم نابينم خويتهر خهريك كه م به خويندنه وهى تهو قسه و باسانه بوئي لپيان بيدهنگ ده بم.

ثم خو هيتان و بردنه دوورودريژه بو ديارى كردنى سالى نووسينى يه كيك لهو قه سيدانهى كوردايه تپيان تپدايه، هه رچه ند بايه خيشى هه يي له رووي ليكدانه وه و رووناك كردنه وهى مه وزووع و هه موار كردنى ريگه ي توژينه وه، ديسانه وه ته وه نيه تيشكاله كه يه كجاره كى بره وينتيته وه. من له لاي خو موه و له جياتى خويتهر ده ليم ده شى گه ليك كه س پنى دنيا نه يي و له سهر تهو باوه رهي بمينتيته وه كه شيعره كه له كويى هونراوه ته وه ياخود هه ر نه يي بلئ به لامه وه ساغ نه بوته وه ليره دانراوه يا له وئ.

مه به ستم لهم دريژه دانه به ليكولينه وه له يه ك دوو بره شيعرى حاجى قادر ته وه يه به قه ناعه ته وه پيت بليم هانا بردنه بهر ديوانى حاجى بو ديارخستنى سالى دانانى شيعره كانى كارى كى بيسووده، چونكه ئيمكان نيه لهو هه ولدا شاهيدى هينده راست و دروست پهيدا بى كهوا «تهزكه رهى نفوس» بو هه موو قه سيده ييك ريك خات و ئيسپاتى سالى له دايكبوونى بكا، كه دايكه كه ميتشك و دلئ حاجى يي. جگه له كه مسوودى هه ولدانه كه ش، نه فه سى كارى وه ها هينده دريژه مه ودا و كات و ده رفه تى يه كجار فره وانترى ده وئ له وهى بو ثم نووسينه م لواوه. سهره راي كه مسوودى و بيمه ودايى، كيشان و پئوانه ي هه موو قه سيده ييكى گوماناوى كه بخريته سهر كاغه ز، بارستى كى ته وتو پهيدا ده كا بيتته هوئ ئيسك قورسى نووسينه كه و وه رهبوونى خويته ريش، جگه له ئه ر كى ماددى له عاده تبه ده ر.

له بهر ثم هو يانه يه خو م ناو يمه باوه شى زيده فره وانى شى كردنه وه و له به ريه ك هه لوه شاندى واتا و رهمز و نيگا و نيمنيگاي شيعره كانى حاجى و له جياتى تهو كار ه زحه مته هه ول ده دم له سهرچاوى ديكه ي وه ك ته واتور و رووداوى بيگومان و ميژووى رابه ر و فره مانى مه نتيق و راگه ياندى حال به لگه پهيدا بكم كه مه به ستم بسه پينى. هه لبه ت لهو كاردا هه ميشه ته وم له بيره كه پهيدا بوونى به لگه له شيعرى حاجى له ريگه ييكى نيزيكه دهسته وه راسترين و باشتري هوى سه پاندى

مەبەستە، ۋەك ئەۋەى شىعەرىك بە ئاشكرا خۆى مەعلۇوم بكا كە لە فلانە شوپىندا گوتراۋە ياخود شەكوای غەرىبى جىگەى بۇ دەست نىشان بكا.. ەتاد.

دەشمەۋى خويىتەر لىم بىسەلمىنى كە لىى داۋا دەكەم نابى گومانى بۇ ئەۋە بىروا من لە پىشەۋە بىر و باۋەرىكى حازر و بىزم بۇ خۇم قەرار دادە كىردە و بەلگەى بۇ رەچاۋ دەكەم ۋەيا بۇى دادەتاشم، بەپىچەۋانە بىر و باۋەرىكى بۇى بچم بەرھەمى ئەۋ بەلگە و لىككەنەۋە و قسەى دەماۋدەم و سەرگوزەشت و خەبەر و مېزۋوى بى شوبەھە كە تىكرايان لىيان دى بىنە بىچ بۇ قەناعت و متمانى.

پىش ھەموۋ ھۇبىكى ئەۋتۇ ۋەك رىگەى راست ھەنگاۋمان بگەيەنى بە ئەنجامى قەناعت بەخش، قسەى جىلى رابردوۋ و گىرانەۋەى بەسەرھات و خەبەرەتە كە ھىچ بەلگەى ماددى ۋەيا ھىچ راستىبىكى بى شوبەھە و سەپىنراۋ بەدرۇيان ناخاتەۋە. گوتە كە دەگا بە رادەى «تواتر» ئەگەر گونجا لەگەل برىارى ھۇش و روۋداۋى زانراۋ و داخاۋى زەرف، دەبىتە بەلگەبىك كە مەرۇف بىسەنىتەۋە لە سەرىشەى زىھنىكارى و لىكۈلەنەۋە و ئەركى نەفەس برى پەردە ھەلگەرتن لە سەر روۋى نەزانراۋ.

جگە لەۋ پاداشە گەۋرەى ھەسانەۋە كە لە «تواتر» قەناعت بەخشەۋە بەمەرۇف دەگا، چ مەترسى بەھەلەچوۋن و سەرلىشىۋانىشى تىدا نىە كە لە زىھنىكارىدا پەيدا دەبى. تەۋاتور ھەر دەلىلى گۈشتى بى ئىسكە كە قسەى پىشىنان لە مىسالاندا پەسندى كىردە. بەلام تا تەۋاتور دەگا بە پەلەى سەلماندىن و لە سنوۋرى گومان لىكەرن تىدەپەرى گەلىك مەرجى قورس و زەھمەتى پى دەۋى كە پوختەيان ئەۋە بوۋ تازە گوتم، واتە نابى ھىچ بەلگەبىكى پتەۋ ھەلىۋەشىنى و بەدرۋى خاتەۋە. ھەر بۇيەھە كە ۋا من بەرادەى مەرحەبا كىردىم لە تەۋاتورى بىنگومان ئامادەم گوى بگرم لە بەلگەى ماددى ۋەيا زىھنى كە گومان بىخاتە سەر تەۋاتور. گرېمان ئىمىرۇ لە تەۋاتورىك رازى بىم دەشى سبەبىنى لىى بگۈيزمەۋە بۇ رايەكى نوئ كە لە سەرچاۋەبىكى روۋتەر ھەلقۇلى و خۆى ئىسپات بكا.

لەبەر تىشكى ئەم تىببىيانەۋە، تەۋاتورىك بە ئىمە گەبىشتى و باسى خەباتى سىاسى و شىعەرى كوردپەرۋەرەنەى حاجىمان بۇ بكا ئەۋەبە كە ۋا حاجى دۋاى چوۋنى بۇ توركىا كەۋتۆتە سەر ھەۋاى كوردايەتى، با بلىم ئەۋسا لە ناۋ پەراۋىزى

«هه‌قه‌رستی» خۆیدا ناوه‌ڕۆکیکی تازەیی پەیدا کرد که خەبات کردنه بۆ وه‌ده‌ست هینانی مافی نه‌ته‌وايه‌تی کورد. له‌ که‌س نه‌بیستراوه، چ‌ ئه‌وانه‌ی هاوچه‌رخ‌ی حاجی بوون وه‌ک حاجی مه‌لا عه‌بدوڵا و ئیبراهیم حه‌یده‌ری و «حاجیه‌ گه‌وره‌» و شیخ ره‌حیم چ‌ ئه‌وانه‌ی ده‌خه‌رتنه‌ سه‌ر جیلی دوا‌ی حاجی و قسه‌ له‌وان ده‌گیرنه‌وه‌ وه‌ک باو‌کم و مام «شیخ نورالدین»، که‌ وا حاجی قادر تا‌ ئه‌و کاته‌ی کۆیه‌ی جی هه‌شتوه‌ خه‌باتی سیاسی کردی و هه‌یا شیعری نیشتمانپه‌روه‌ری هه‌لبه‌ستیی.

نه‌بوونی تاکه‌ یه‌ک خه‌به‌ر و سه‌رگوزه‌شت و قسه‌ی ده‌ماو‌ده‌م ئه‌وه‌ را‌بگه‌ینی که‌ حاجی قادر جاریک له‌ جاران به‌ قسه‌ یا هه‌لبه‌ست یا نووسینی په‌خشان له‌ کۆیی خه‌ریکی کوردایه‌تی بووبی خۆی له‌ خۆیدا ئیسپاتیکی سه‌ره‌تاییه‌ بۆ ئه‌وه‌ که‌ دواتر که‌وتۆته‌ سه‌ر خولیای کوردایه‌تی. جا‌ ئه‌گه‌ر من به‌م‌ه‌و‌ی وه‌یا که‌سیکی تر بیه‌وی پیچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌ داوا بکا ده‌بی ئه‌رکی به‌لگه‌ و سه‌پاندنی پیچه‌وانه‌ که‌ بخاته‌ سه‌ر ئه‌ستۆی خۆی. به‌لگه‌ و سه‌پاندنی ئه‌وه‌ نیه‌ بگوتری ناشی وه‌یا ناچیته‌ عه‌قله‌وه‌ خه‌باتی کوردایه‌تی نه‌کردی و هه‌ر ده‌بی می‌شکی بۆ بیر نیشتمانپه‌روه‌ری چووبی و ه‌و‌ی وه‌ک ترس له‌ تورکان نه‌ی هه‌شتوه‌ فکر و هه‌لبه‌سته‌کانی بلاو بووبه‌وه‌.. هتاد چونکه‌ ئه‌و ته‌رزه‌ قسانه‌ چ‌ بابه‌خکیان نیه‌ و ئه‌وه‌ نین بکرتنه‌ دوو‌خی⁵¹ موناقه‌شه‌.

وا من له‌لای خۆمه‌وه‌ ده‌لیم ده‌شی و ده‌چیته‌ عه‌قله‌وه‌ ئه‌و خه‌باته‌ی نه‌کردی، له‌وه‌ش زیاتر پی داده‌گرم و ده‌لیم ناشی و ناچیته‌ عه‌قله‌وه‌ ئه‌و خه‌باته‌ی کردی دو‌ه‌جا له‌و گوتیه‌مدا چی که‌مترم گوتوه‌ له‌ گوته‌که‌ی تر، کام به‌لگه‌م هه‌لبواردوه‌ که‌ ئه‌وی تر خۆی پی را‌زاندۆته‌وه‌، به‌ چ‌ گه‌ز و گرینه‌ک گوته‌ی من کورتر دیتی!!

ئه‌و گوتیه‌ بیه‌لگه‌ی «ناشی و ناچیته‌ عه‌قله‌وه‌» هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ بۆ سه‌پاندنی خۆی که‌ بلێ وا داده‌نیم خه‌باتی حاجی له‌ ئه‌سته‌مبۆل درێژه‌پیدانی خه‌باته‌که‌ی کۆیییه‌تی، ئه‌وی ناسه‌لمینی با بۆخۆی ئیسپاتی نه‌بوونی ئه‌و خه‌باته‌ بکا له‌ کۆیی. وه‌رامی ئه‌م داوایه‌ یه‌ک و دوو و سی نین تا بلێی زۆرن. له‌گه‌ل رچه‌ی نووسین پییه‌پی تیایان هه‌ل ده‌نگوین.

⁵¹ - دوو‌خ واته‌ محو‌ر

هه‌بوونی شتیک له سهرده‌میکدا راسته‌وخۆ ئیسیپاتی هه‌بوونی ئەو شتە ناکا له سهرده‌میکى جودای کۆنتردا، وه‌ک ئەوه‌ی هه‌بوونی خۆت له‌ کاتی خۆت‌دنه‌وه‌ی ئەم دێرانه‌دا نابێت به‌لگه‌ بۆ هه‌بوونت له‌ پێش سه‌د سال‌دا، توانای خۆت‌دنه‌وه‌ت له‌ کاتی ئیستادا هه‌ر ئەوه‌نده‌ ده‌سه‌پینی که‌ تۆ له‌ ته‌مه‌نیک‌دای خۆت‌دنه‌وه‌ی لی بوه‌شیت‌ه‌وه‌، ئەم توانایه‌ت به‌ ته‌نها بۆ خۆی له‌و ته‌مه‌نه‌ت زیاتر ئیسیپات ناکا.

ساغ‌بوونه‌وه‌ی هه‌بوونی هه‌لبه‌ستی کوردپه‌روه‌رانه‌ی حاجی قادریش له‌ ئەسته‌مبۆل‌دا راسته‌وخۆ نابێت به‌لگه‌ بۆ هه‌بوونی ئەو هه‌لبه‌ستانه‌ له‌ قوناغیکى زووترى زۆر جودا له‌ عومری حاجی قادردا که‌ وا گرده‌بر له‌ قوناغی ژيانى ئەسته‌مبۆل جودا‌وازه‌. قوناغی ژيانى کۆیه‌ی گرده‌بر له‌ هی ئەسته‌مبۆل ده‌ترازى و چوونی بۆ ئەسته‌مبۆل واقعیکی تازه‌ داها‌توو بۆ حاجی قادر دیاری ده‌کا به‌ خۆ و هه‌موو داخ‌وازی و ده‌لاله‌تیکه‌وه‌. شیعره‌کان له‌و واقعیه‌ تازه‌یه‌دا ده‌بنه‌ بنگه‌ و به‌لگه‌ی موناقه‌شه‌ بۆ دۆزینه‌وه‌ی سه‌ره‌تای په‌یدا‌بوونیان له‌ واقعیه‌ تازه‌که‌ خۆیدا، نه‌ک پله‌ و قوناغیکى کۆنتر، که‌ له‌ کۆیه‌یه‌.

ئهم قسه‌یه‌م لێم دا‌وا ده‌کا بلیم هه‌ر وه‌ک کوردایه‌تیی حاجی له‌ ئەسته‌مبۆل له‌ خۆه‌ نابێت به‌لگه‌ بۆ بوونی کوردایه‌تیی حاجی له‌ کۆیی، نه‌بوونی به‌لگه‌ و ئیسیپاتیش بۆ کوردایه‌تیی حاجی له‌ کۆیی ته‌ویش خۆی له‌ خۆیدا و به‌ ته‌نها ئیسیپاتی ئەو بوونه‌ ناکا چونکه‌ ئیمکان هه‌یه‌ شتیک هه‌بێ به‌لام بوونه‌که‌ی ئیسیپات نه‌کری. هه‌ربۆیه‌ بوو، که‌میک پێشتر، گوتم نه‌بوونی خه‌به‌ریک و ئەسه‌ریکی خه‌باتی سیاسیی حاجی له‌ کۆیی ده‌بیته‌ «ئیسپاتی سه‌ره‌تایی» بۆ نه‌بوونی ئەو خه‌باته‌ نه‌ک ئیسیپاتی «دوايه‌کی و یه‌کجاره‌کی» واته‌ «نه‌های و قطعی».

با له‌وه‌ش زیاتر با‌ویمه‌ سه‌ر ئەم قسانه‌ بۆ زه‌حمه‌ت‌تر کردنی گه‌یشتنم به‌و ئەنجامه‌ که‌ پێی گه‌یشتووم له‌ رێی لیک‌دانه‌وه‌ و به‌لگه‌ و داخ‌وازی مه‌نتیقیه‌وه‌: نه‌بوونی خه‌به‌ر و ئەسه‌ری خه‌باتی سیاسى حاجی له‌ کۆیی نه‌ده‌بوو به‌ ئیسیپاتی سه‌ره‌تاییش ئەگه‌ر زه‌رف و حاڵ و میژ‌وو‌ی زان‌را‌وی حاجی قادر دا‌وا‌ی هه‌بوونی خه‌به‌ریک و ئەسه‌ریکی نه‌کرد‌با. با بزانی‌ن چۆن؟ پێمان گه‌یبوه‌ حاجی له‌ گۆرقه‌ره‌ج خاوه‌ن زه‌وی بوه‌. حاجی له‌ کۆیی ژیاوه‌ و فه‌قی بوه‌... حاجی له‌گه‌ڵ با‌پیر‌مدا چۆته‌ با‌له‌که‌تی بۆ خویندن... حاجی چۆته‌ کوردستانی ئێران... حاجی به‌گژ شیخ نه‌بیدا چوه‌... حاجی یه‌خه‌گیری شیخ غه‌فوور بوه‌... حاجی... حاجی... گه‌لیک له‌ ١٧٠٠ه‌ره‌کانی ژيان و

چالاکیی حاجی ته‌واو و نات‌ه‌واو به ئیمه گه‌ییوه، بۆ ده‌بی تاکه یه‌ک وشه‌ی قسه وه‌یا هه‌لبه‌ست وه‌یا هه‌لکه‌وت و هه‌لوه‌ست که سه‌ر بگه‌یه‌نی به مه‌فهومی کوردایه‌تی له حاجی قادره‌وه نه‌گا به ئیمه نه به نووسین نه ئیسپاتی مه‌تیق و هۆش له سه‌رانسه‌ری ئه‌و عومره‌ی که له کۆیه و کوردستانی رابواردوه؟

با جاریکی دیکه‌ش له خۆمه‌وه یارمه‌تی ره‌خنه‌گر و نه‌سه‌لمین بده‌م بۆ زه‌حمه‌ت‌تر کردنی قه‌ناعه‌ت هینان به لیکدانه‌وه‌که‌م. له به‌شی یه‌که‌می نووسینه‌که‌م کاتی که دوام له باره‌ی میژووی کۆیی گوتم چه‌ند راستییک هه‌ن ئه‌وه ده‌سه‌پینن که وا کۆیی شاره‌کی یه‌کجار کۆنه (وه‌ک بوونی ئاوی حه‌مامۆک و جیگه‌ی هه‌موار و نه‌بوونی به‌ره‌هه‌لستی گه‌وره‌ی هاموشۆ... هتاد) هه‌رچه‌ند ناو و شۆرته‌ی له میژووشدا زۆر به‌رچاو نه‌بی. گوتم ئه‌و راستیانه که له کۆنه‌وه هه‌ن داوا ده‌که‌ن کۆیی له کۆنه‌وه هه‌بووی با به‌لگه‌ی دیکه‌ی وه‌ک نووسین و شویت‌ه‌واری به‌رچاویش ده‌ست نه‌که‌وێ. ده‌وجا که من بۆ ئیسپاتی هه‌بوونی کۆیی له کۆنه‌وه ئیکتیفا بکه‌م به بوونی ئه‌و راستیانه که ئیمرو هه‌ن بۆچی ئیکتیفا نه‌که‌م به بوونی خه‌باتی سیاسی حاجی له ئه‌سته‌مبۆل بۆ ئیسپاتی‌بوونی ئه‌و خه‌باته له زووتره‌وه؟ له‌و روه‌وه جوداوازی کۆیی له حاجی قادر چیه؟

ئه‌وه‌ی راستی یی زۆر جوداوازی بنجی هه‌ن ناهیلن قیاسی حاله‌تی حاجی بکری له هی کۆیی، لی‌رانه‌دا یه‌ک دوه‌کان به نمونه دیتینه‌وه:

یه‌که‌م: چه‌ندین شه‌هید هه‌یه له میژووی ییگومان ئیسپاتی ئه‌وه ده‌که‌ن ریککه‌وتنی وه‌زعی سروشتی و ستراتیجی وه‌ک هی کۆیی، له کۆنه‌وه شاری دروست کردوه. په‌یدا‌بوونی چه‌ندین شار به‌هۆی بوونی عه‌وامیلی وه‌ک ئه‌وانه‌ی له کۆیی هه‌ن پشتگری ده‌که‌ن له‌و نه‌زه‌ریه‌ی کی بلی ده‌بی له کۆنه‌وه کۆیی شار بووی. هه‌بوونی کۆیی له کۆنه‌وه به‌ر ئه‌و ده‌ستوره ده‌که‌وێ که له «فقه» دا پیتی ده‌لین «الاستصحاب المقلوب». هه‌ر له‌بیرمه که له کۆلیجی حقوق بووین به‌م جووره ته‌عریفیان بۆ کردین: «الاستصحاب المقلوب هو الحكم بوجود شئ في الماضي لتحقق وجوده في الحاضر مع عدم وجود دليل لنفيه في الماضي».

واتا که‌شی به کوردی ئه‌مه‌یه «الاستصحابی مقلوب برپاردانه به بوونی شتیک له رابردوودا له‌به‌ر هه‌بوونی ئه‌و شته له حازردا چ به‌لگه‌یه‌کیش نه‌بی بۆ نه‌بوونی له

رَابر دوودا» وەك ئەوێ مەعلووم بێ فلانە خانوو لەم رۆژەدا هێ تۆیە، ئێتر بەمەدا بریار دەدەین پار و پیراریش ئەو خانووە هەر هێ تۆ بوە مەگەر بەلگەییکی سەر بەخۆ ئیستیاتی ئەو بەكا ئەوسا خانووەكە هێ تۆ نەبووی.

بەراستی وەزعی كۆیی لە حوكمی ئەو « الاستصحاب»ەش بە هێتر رادەگەیهنی چونكەر هەر وەك دەلیلیك نیه بۆ نەبوونی كۆیی لە كۆنەو، پێویست و داخوایش زۆرە بۆ بوونی لە كۆنەو.

وەزعی خەباتی حاجی قادر وانیه: زەرفی ئەستەمبۆل كە لێ دەوێتەوێ بێ بە كێلگەییك بیرى سیاسى قەومى لێ برۆی شتیكى تازە بوو بە نێسبەت حاجی قادەرەو، ئەو زەرفە لە كۆیی و جودى نەبوو تا بلین دەبی بیرى سیاسى قەومى حاجی قادر لە ئەستەمبۆل بەردەوامبوونی هێ كۆیهی بێ، هەرچەند بەلگەشمان نەبێ بۆ سەپاندنی ئەم بەردەوامبوونە.

سەرەرای ئەمە كە ئەستەمبۆل زەرفیكى تازە بوو بۆ حاجی و ئەو زەرفە تازەیه مەودا نادا قیاسی رابردووی ئەو لە رابردووی كۆیی بكری، چ كەسیكىش لە كۆیی و غەیری كۆیی لەو كاتەدا پەیدا نەبوو خەباتی سیاسى كردبێ لە كوردستان تا بلین حاجیش وەك ئەو كەسە پێویستی بە زەرفی تازە نەبو، لەمەشدا سەرلەنوێ قیاسی ئەو لە كۆیی دوورتر دەكەوێتەوێ چونكە، وەك گۆتم، مێژووی كۆن زۆر نمونەى تێدا یە بۆ پەیدا بوونی شار لە وەزە و هەلكەوتی وەك هێ كۆیی.

دوهم: بە نێسبەت كۆیی هێچ بەلگەییك نیه نە تەواتور (وەك ئەفسانە) نە نووسراو كە رابگەینى پێش ئەوێندە سەد سالا یە ئەوێندە هەزار سالا لە شوینی ئیستاكەى كۆیی چ شارێك نەبو، كەچی بە نێسبەت حاجی قادەرەو چاوكی نووسراو هەیه كە دەسنووسی خۆیەتی رادەگەیهنی تا سالی 1277ی كۆچی حاجی قادر كوردایەتی نەكردو. چاوكە كە كێبێ «سیوطی» یە كە نووسین و پەراوێزی حاجی بەسەرەوێه و لە زۆر شوینی ئەو نووسین و پەراوێزانەدا بۆ بابەتی ئەوتۆ چوێ پەيوەندی نیه لەگەڵ بابەتی كێبێ كە «صرف و نحو»، بەلكوو تاسە و هەستی حاجی دەدەنەو: چەند جارێك لە دژی چاپی عەجەم هەلبەستی داناو بە كوردی و فارسی و عەرەبی وەك:

1. یارب بقدر حرف سیوطی یک یک.

2. زینهار نخر کتاب چاپ عجمی

3. ایاک ان تشتري المطبوعا.

وابوه کوتومت یه‌خه‌گیری شای عه‌جهم بوه:

قد سمعنا من مناد مات شا

لعنه الله عليه ماتشا⁵²

جاریکی دیکه‌ش باسی هه‌لاتنی سپای عه‌جهم ده‌کا له پینش له‌شکری میری سنه. له‌و شویتانه‌دا مروّف نه‌فه‌سی خوی ده‌گری به‌چاوه‌نۆری ده‌رکه‌وتنی هه‌ستیکی تاییه‌تی کوردایه‌تی که‌چی کتیبه‌که له‌و ږوه‌وه خامۆش ده‌بی و له‌ جغزی «رق هه‌ستان و خۆش نه‌ویستن» دا ده‌مینتته‌وه که هه‌ستیکی نه‌یاره به‌رانبه‌ر مه‌وزووعی هه‌لبه‌سته‌کان و ئاودیو نابێ بۆ ناو سنووری هه‌ستی «ایجابی» ی کوردایه‌تی. به‌لام رق هه‌ستانه‌که بیده‌لاله‌ت نیه چونکه نیشانمان ده‌دا په‌نجه‌یینک ئه‌و خامه‌یه ناره‌زایه‌ی گرتوه و پیی ده‌نوووسی که‌وا پۆرگی نه‌فسی خاوه‌نه‌که‌ی وه‌ک بورکانیکی بچووک خه‌ریکه ده‌جۆشی و ده‌خروۆشی و هه‌ر درزیک بدۆزیتته‌وه تیی‌دا ده‌ته‌قیتته‌وه.

⁵² - ئه‌م تیه‌ه‌لپینچانه‌ی حاجی له‌ شای عه‌جهمان، جگه‌ له‌وه که بینجورمه‌تی شای عه‌جهم ڤاده‌گه‌یه‌نی لای حاجی، سرنجیش ڤاده‌کیشی بۆ بیر کردنه‌وه له‌ هوی ڤاسته‌قینه‌ی بینجورمه‌تیه‌که ئایا شیعیه‌تیی شای عه‌جهم بوه یاخود عه‌جه‌مایه‌تی؟ ساغ کردنه‌وه‌ی ڤرسیاره‌که و داشکاندنی به‌ لایه‌کدا کاریکی ئاسان نیه که وه‌رامیکی سه‌رپینیی یه‌کلای بکات، به‌لام له‌ دیمه‌نی تیکڤای باری ده‌روون و هه‌ستی حاجیه‌وه که له‌ ئیمه‌وه دیار بی، دوور نیه هۆینکی ئاویتته (مزبج) ی شیعیه‌تی و عه‌جه‌مایه‌تی و کاره‌ناپه‌سندنه‌کانی ده‌وله‌تی ئه‌وسای ئیران له‌ حاجی خۆش هیتابی شای عه‌جهم بداته به‌ر تیری هه‌لبه‌ست. چ سه‌یرم نابیتته‌وه له‌وه‌دا حاجی قادر به‌ دیتنی زولم و زۆری فه‌رمانبه‌ره‌کانی عه‌جهم له‌ خاکی کوردستانی ئیراندا قینی نژادی و مه‌زه‌هبیی کۆ بووینته‌وه و بووینته‌ ئه‌م له‌عنه‌ته‌ی سه‌ره‌تای دپۆی دوه‌می هه‌لبه‌سته‌که. قسه‌ش له‌وه‌نده نابیتته‌وه به‌لام من به‌ ناچاری ده‌یبرمه‌وه.

له چەند جیگایه کدا شیعی عەرەبی وەرەدەگیرێتە سەر فارسی و کوردی. جارێکیان له هینانەوهی میسال بۆ به کارهینانی «لولا» بهیتیکی «أبو العلاء المعري» که له کتێبه که دایه وەرەدەگیرێتە سەر فارسی و به دوا ئه ودا درێژه دهدا به نووسینه که ی و ده لێ نووسه ری ئهم په راویزه، که حاجی خۆیه تی، بۆ به کار هینانی «لولا» بهیتیکی دانا نیوه کوردی نیوه عەرەبی. ئه مانه ن نموونه کان. ئه سل و وەرگیر دراو. به یته که ی «أبو العلاء» ئه مه یه:

یذیب الرعب منه کل غضب
ولولا الغمد یمسکه لسا

وەرگیرانه که ی حاجیش به فارسی ئه مه یه:

گدازانیدی بیم از او همه تیغ
نیامش گر نبستی می چکیدی

ئهمه ش به یته فه رده که ی حاجی خۆیه تی، وه ک خۆی ده ی نووسمه وه:

للی کتی بنیاتی عماراتی هوی⁵³
لولا له قیس عامر ینهدم

به دوا ئه مه دا عوزر دینیتته وه به رسته ییکی عەرەبی که وا کاتی دانانی ئهم به یته حاجی هیشتا عەرەبی نه زانیوه، بۆ یی فلانه هه له و فیساره غه له تی تیدایه.

پوخته ی قسه م لهم ره وه ئه وه یه حاجی وه ک فه قیه کی بزۆز له گه لی شوینی کتێبه که دا خو له باسه کانی هه ل ده قورتینی و به ده نگ دئ، به لام به ه یچ جوړ بی نی سیاست به کوردا یه تییه وه لهم نووسینه ی نای، ته نانه ت به شی فارسی ئهم

⁵³ - به ریتووسی نوی کوردی وه ها ده نووسریت «له یلا گوتی بونیاتی عماراتی هه وا».

نووسینانه ی پتره له کوردی. ټیګرای «تدخل» کردنی چ به پیچکه و خواره که بی چ پاته و پات بی له سهرچاوه ی ټایینه وه هل ده قولن. به لام سهرچاوه که بو خوی له ناخی دل و دهر و ونیکي بلیسه داری وه ک بورکانه وه سهر هله ددها.

نووسراویکی حاجی که وا به سهر کتیبه که ی «سیوطی» یه وه هیه ده بیته شایه د بو گیرانه وه ی واقع: ټاین، نارېزایی، په رۆش، هه ست، سۆز، هه ژاری، غوربه ت، زیره کی، بزوزی، بویری.. ټه مانه ی هه موو ټیدان، ده بوا ټه گهر کوردا یه ټیش هه بی له گهل ټه مانه دا خو بنویتی، چونکه هه سستی نه ته وایه تی وه ک هه موو هه سته کانی خوین کولین و دهر وون جوشین و پتریش له وان، که په یدا بوو موناسبه ش نه بی موناسبه دروست ده کا بو خو نیشان دان. حاجی قادر که له بهر هه ستیاری خوی وه ک زیل دهر زینگیته وه له چاو شاعیرانی تر دا، تعصیبتی بو کوردا یه تی گه یان دیه ټه و پایه بلی مه دحی خوا ده که م به کوردی تا نه لاین به کوردی مه دحی نه کراوه و «ټه گهر کوردی قسه ی بابی نه زانی..» ده بوا له ناو ده یان جار که له گهل مه و زووه کانی سیوطیدا به دهنګ دی جار یکیشیان کوردا یه ټیه که ی لی به دیار که وتبا.

به لی ده زانم و گویشم دیار نه که وتنی شت نابیته ده لیلی یه کجاره کی نه بوونی ټه وشته، به لام که پنیوست هه بوو بو دیار که وتنی و ههر دیار ییش نه که وت، ټه و سا مروف خو شی بگری له بریار دانی نه بوونی ټه و شته، به هیچ جور یک مافی ټه وه ی نامیننی بلی ههر هیه و ده بی هه بی. سرنجیکیش بده ټه و ساله ی 1276-1277 ه که په راویزه کانی حاجی ټیدا نووسراوه ته وه له و روه وه که ده که ونه دوا ی ساله کانی فه قیه تی حاجی قادر له باله ک، واته باوه ر و فکره کانی ئینونادهم کاری خو یان کردبوو، ټه گهر چ کار یکیان کردبی و چ مه و داش نه ماوه ته وه گومان بو ټه وه بر و ا که وا دوا ی 1277 حاجی قادر به سهر فه لسه فه و بیر و باوه ری ئینوناده مده که وتبی.

به و پیته کتیبه که ی سیوطی به لگه ییکی یه کجار «سلبی» به ده سته وه ده دا له پرووی بوون و نه بوونی هه سستی نه ته وایه تی پروون و ئاشکرا لای حاجی قادر تا کوتایی 1276 ی کوچی. له گهل بوونی ټه م به لگه گه وره یه شدا ټه گهر یه کیک ههر سوور بی له سهر بوونی ټه و هه سته لای حاجی ده بی له په راویزی «عه قل ناسه لمیتی و ده بی هه بووی و نا کرئ نه بووی» دهر چی و شایه د و به لگه ی ماددی بیتته وه بو بوونی. به لگه ی ماددیش له م مه یدانه دا ئاسن و چه مه نتو نیه، یا نووسراوه یا گوته ی

بېشوبه يه. خو ټه گهر ټه و كه سه به لگه يېكيشي پې پيدا نه كړا و ههر مانيشي گرت له داواكې خوۍ ټه وا كار له زيهنكارۍ و ټيقناغ و ليكدانه وه دهرده چي و ده پټه حه ز لي كردن و كه يف پې هاتن و هه وه سبازي، ټه وساش هه لوه ستي وه ها له گه ل «موضوعيه» چ په يوه نديكي ناميني و روو له «گري نه رگزي» يا نه خوشيكي تري وه ك ټه و ده كا.

خوپته ري به ريز ده بيني له و به يه كدي گرتني بوون و نه بووني كوږي له كونه وه له گه ل بوون و نه بووني گياني كوردايه تي لاي حاجي له زويكه وه، جياوازيكي گوره مان دوزيه وه له ميانې هه ردوو كياندا كه ناهيلي قياسيان له يه كدي بكر، له گه ل زانيني ټه م جياوازييه ش بومان روون بووه، با بليم بو من روون بووه، تا كوتايي سالي 1276 ي كوچي چ به لگه يېك پيدا نابي ټيسپاتي بووني خه باتي كوردايه تي بكا لاي حاجي، له گه ل نه بووني به لگه ي ټيسپات به لگه ي سه ليشمان قسه لي كرد كه چ گوماني لي ناكري، چونكه ده سنووسي حاجي خوږه تي. ټه گهر نووسينه كه به خوۍ و ده لاله تي سه لبييه وه هي مروفيكي ديكه با نه ك هي حاجي له وانه بوو بليم رهنه كه كابرا له بيري بردي ياخود مه به سيكي بوه له نه داني شايه دي بو حاجي. من ټه وه نده ي له ده سه لاتي ماددي و زيهني و فكريم دابي به خه رجي ده دم و داومه بو گه يشتن به متمانهي له و مه وزووعه گرنگه دا. ليره به پيشه وه تا ټيسا كه ټه م ديرهي تيدا دهنووسم تاكه يه ك به لگه م به ده ست نه كه وتوه پرسنگيك بداته وه و واتاي «كوردايه تي» راگه يه ني له گوته و نووسين و هه لوسته كاني روژانه ي حاجي قادر تا كوتايي سالي 1276.

قسه مان له سه ره تاوه له گه ل «تواتر» بوو داخوا چيمان بو ده گيرتته وه، پيوستي رچه ي وتوويز كتبه كه ي سيوطي هينا ناو په راويزي ته واتوره وه كه ده بوو به جوړيكي سه ره خو بكر به بنگه ي ليكدانه وه.

راگه ياندي «تواتر» وه ك كتبه كه ي سيوطي نيه له سنووري 1276 و 1277 دا بوه ستي به لكوو هه موو ټه و كانه و روژگار ده گريته وه كه ده كه ويته پيش سه فره ي حاجي بو توركيا، واته ټه و چهند ساليه ش ده گريته ناو باوه شي خوۍ كه ده كه ويته ميان 1277 و سالي چوونه دهرې حاجي له كوږي.

ئەمەى تا ئىستا لىنى دواين لەبەر تىشكى جووتە بەلگەى «قسەى دەماودەم لەگەل كىتەكەى سىوطى» شەقامى رەوتى حاجىمان بۆ رووناك دەكا لە لایەن پلەى گۆرانى نەفس و دەروونى بەرەو ئامادەبوون بۆ وەرگرتنى ھەموو فەركىكى نوئى وەيا تىن و تاوئىكى بەرەو پىشەوە كە لە رۆژانى ئايندەدا شەوق و ھىزبان باوئىن بۆ ناو مېشك و گيانى حاجى.

سەرت سور نەمىنى لەوہدا كە گوتم چى كىردمان روون كىردنەوہى ئامادەبوونى حاجى بوو بۆ وەرگرتنى تىن و تاو و فەكرى بەرەو پىش لە ھالەكدا ئىمە خەرىكى ئىسپاتى ئەوہ بووین كە وا حاجى بەر لە چوونى بۆ توركىا كوردایەتى نەكردوہ، واتە خەرىكى كۆكردنەوہى بەلگەى «سلى» بووین لەو رەوتەدا زىاتەر لە ھۆیەكانى ھاندەر و تەكاندەرى بەرەو پىشەوہ. رەنگە تا رادەيىك بە ئانقەست قسەكانى خۆم خستبىتە قالىبكى ئەوتۆ لە روالەتدا نەگونجى لەگەل ناوہرۆكەكەى تاكوو وەك ئىشكال خۆ بنوئىتى و وەرەمىشى بدەمەوہ. ئىمە دەمانەوئى بزائىن حاجى كەى دەستى كردوہ بە كوردایەتى، واتە ھەول دەدەین سەرەتای شتىكى سەرەتا ناديار بدۆزىنەوہ.

ئىمە كە لە تارىكيدا سەرەپەتەكمان بەدەستەوہ بى و نەزائىن سەرەكەى تىرى لە كوئى دەگاتە رووناكى، دەبى بالەوبال پەتەكە ھەلەكەينەوہ و ھەنگاو بە ھەنگاو لەگەلى برۆين تا دەگەينە سەرەكەى تىرى. ھەرچەند ھەنگاوەكانمان لە سەرەتاوہ دووريش بن لە رووناكى ھەر ئەوانن بە رووناكەكەمان دەگەينەن. بۆ دۆزىنەوہى سەرەتای دەست پىكردنى حاجىش بە خەباتى سىاسى ھەر دەبى كارىكى وا بكەين كە لەگەل پەتەكەدا كىردمان واتە ھەموو ئەو رۆژگارەنى حاجى ھەلەكەينەوہ كە كوردایەتییان تىدا نىە تاكوو سەربە رۆژگارەكەوہ دەبىن كە كوردایەتى تىدا دەدۆزىنەوہ. ھەلەكردنەوہى رۆژگارەكە و ھەلەكەينەوہكان لە سەرەتاوہ وەك روالەتەكى «سلى» خۆ دەنوئىن چونكە بەرەمەكەيان، جارى، كوتومت «نە.. نە» يە، بەلام بەراستى خويان تاكە رىگەن بەرەو ئەنجامىكى «ايجابى».

سەرەتای دەست بى كىردنى حاجى بە كوردایەتى وەك سەرەتای جەنگى جىھانى وەيا رۆژى 11ى ئەیلوول نىە مېژووى زانراوى ھەبى، بۆيەيە دۆزىنەوہ و ساغ كىردنەوہى ناچارمان دەكا كە ھەموو قوناغىكى ژيانى حاجى بېشكىنەوہ و تىوہى رامىنين بەلكوو بزائىن بەپى رادەى گەيشتن و پوختەبوون كام قوناغیان دەشى داىكى ئەم بەچكە تازەبووہى فەلسەفەى كوردایەتییە بى. روالەتى «سلى»

نەگەيشتن و پوخته نەبوونی چەندین قۇناغی ژيانی دەمانگەيینی بە «ايجاب» ی
روودانی هاتنه دونیای بەچکە که له قۇناغیکی خاوهن ژان و ژواریکی تایهتیدا.

له گوێرهی بۆ لوانی محدودی لیکۆلینهوه و بهراوردی کردن بههۆی کهمیوونی
سهراجوهی زانیی بی شوبههوه، پی بهپی ههنگاونانی حاجی ههر جاره ههولمان داوه
پسولهی «دور و تسلیم» له قۇناغیکهوه بۆ قۇناغیک له چنگی رووداو و دهلالهتی
خه بهرات و گوته و کردهوهی حاجی دهريینین. شوین پی ئه وههنگاوانه جلهوی
خامهی راکیشا له گوێره رهجهوه بۆ کوپی و گوزهری پی کرد له دهوری فهقیهتی و
کزی «مستعدی»، ئیمجار گهشته دوورودریژه کهی باله کهتی و کوردستانی پی کرد
ناکوو بهسهر پردی کتیبه کهی «سیوطی» دا په راندیهوه، به موقتی، بۆ کوتایی سالی
1276.

له پاش ئهم سالی زۆرجار گوترایهوهی 1276هوه تا ئه و سالی که تیدا ئه لوه دای
دواجاری له کوپه و کوردستان کرد، ماوه ییکی چهند سالی ههیه ده میئته وه بۆ
ئهیتمالی ئه وه که حاجی شیعی سیاسی کورد پهروه رانهی تیدا گوین. وه ک گوتم
«تواتر» له ویش بۆته وه که هیچ گوته و کرده ییکی سه ریچی کوردایه تی تیدا نه،
به لام ئاخۆ راگه یاندنی حال و داخوازی زهر فی ژيانی حاجیش پشگیری گوته ی
ده ماو ده م ده کا بۆ ئه و ماوه یه ههر وه کوو پشگیری کرد له ماوه ی پیشووتر؟

به ره له وه بکه یینه سه ره ساغ کرد نه وهی ئهم لایه نه ی بوون و نه بوونی کوردایه تی،
جاری با بزاین ماوه که خوی چهنده! بۆ ئهم پرسیاره ش وه ک زۆرینه ی پرسیاره کان
ده رباره ی چهن دوچونی ژيانی حاجی له و وه رامه به و لاوه ده ست ناکه و ی که کاری
گه ز و ته رازووی زیه نی ده ی داته وه. ههر دوو سنووری ئهم لا و ئه و لای ماوه که،
واته کوتاییه کهی 1276 و سه ره تای سه فه ری بۆ تورکیا له تاریکی دان.

هۆی تاریکبوونی کوتایی سالی 1276 ئه مه یه:

حاجی له رووپه ره ی 121ی کتیبه کهی «سیوطی» دا ئهم به یته ی کرد وه به کوتایی
په راوێژیک له ده سنووسه کانی خوی:

شبی سه شنبه بیست از ماه اخر
هزار و دوصد و هفتاد و شش در

هاتنی ئەمرازی «در» له کوتایی بهیته که، ئەویش بو خۆی دەمەتەقە هەڵدەگرێ و
پرسیار دیتیتە پێشمان که وا بۆچی حاجی به پێی دەستووری زمانی فارسی
ئەمرازه که ی نهخستبیتە پێش «هزار و سیصد و هفتاد و شش» هوه و کردی به
قافیه؟ ئایا ئەمه به راستی ئەمرازه، واتە ئەو «حرف جر»ی عەرەبی یه که «من،
فی» و له کوردیدا «له» یه یاخود ئەمراز نیه و «اسم - ناو» به واتای «دەرگه -
باب» ئەوساش واتای نیوه دێرە که دەبیتە «هزار و سی صد و هفتاد و شش در -
دەرگه» که هەر سألێ تیدا به دەرگه یێک دانرابی؟ من لهو کهشمه که شه لادهدم
و خۆم و خوێنهری پێوه خهریک ناکهم چونکه حاجی هەر کامیک له مانه یا غهیری
ئەمانه ی مه بهست بووبی سألێ که وهک خۆی دەمیتێته وه و مانگی کوتایش ئەو
مانگه دهی که ههیه. ئیشکال له شتیکی تره وه هەڵدەستی که تا ئیستا رهوانه وهی بو
نیه، رهنگه هەر نهشی یاخود زۆر زهحمەت بی.

ئیشکال له وه دایه، حاجی تا رووپه ره ی 144 ی کتیه که له پهراوێزندا نووسینی
ههیه، دهوجا دهی ئەم 23 رووپه ره یه له کوتایی سالی 1276 هوه به چەند ههفته
و مانگ بری بی و بو ناو جەرگه ی 1277 چەندی ههڵچینی؟ لیتره دا بو خۆت
لیته وه دیاره له تهخمین به ولاره چمان به دهسته وه نیه. ئەوپه ری ئیمکانمان ئەوه یه
له فەقیان پیرسین ئاخۆ، به عادهت، خوێندنی 23 لاپه ره ی کتیبی سیوطی چەند
کاتی دهوی!

ویستم له کوێره رییه کی ناو حاشیه کانی «حاجی» یه وه ماوه ی برینی ئەم 23
لاپه ره یه لیک دەمه وه به لام داخه که م لێی به مراد نه گه یستم. کوێره رییه که ش
ئەمه یه:

حاجی له رووپه ره 79 ئەم فەرده ی نووسیوه که لیتره به پێشه وهش باسم کرد:

قد سمعنا من مناد مات شا
لعنة الله عليه ماتشا

زاهیری وا پێ دهچی مه رگی شاهێکی عهجه می مه بهست بی نهک شاه ی شه ترهنج
یاخود شاهێکی خه یالی شاعیر به نیازی «جناس» و وشه سازی. ئەگەر ئەمه وایا

دهمان توانی بزانی له چ وهخت و سالیك حاجی ئەم فەردەى له ڕووپەرە 79 دا نووسیوەتەوه و كەنگین خەریكى خۆتەندى ئەم ڕووپەرە بوە چونكە مەرگی شاهەكانى قاجارى هەمووى زانراوه و تۆمار كراوه. دەجا كە بۆمان لێك درابایەوه حاجى بە چەند كات ماوەى میانى ڕووپەرە 79 و ڕووپەرە 121 ی ڕیوه كە دەكاتە 42 ڕووپەرە، دەمان توانى له ڕێى قیاسەوه بزانی له 121 تا 144 بە چەند كات تێى پەراندوه. بەلام دەرکەوت نێزیکترین مەرگی شاهێكى عەجەم 10 سالان دەكەوتە پێش ئەم سالەى 1276-هه. خو بە وێتەشدا تێنایەری حاجى 42 ڕووپەرەى بەینى 79 و 121 ی بە دە سالان تەواو کردبێ.

گرمیان بۆ ئەوهش بچین كە وا ناگزووړى و هەزارى دە سالان «حاجى»یان بەو 42 ڕووپەرەوه خەریك كردوه، ئەوسا فەردەكە چ دەلالەتێكى نامینى چونكە قیاس هەلناگرێ. جگە لەمە واقعیى زانراو له ژيانى حاجیدا ئەو فەرز دانانە بە درۆ دەخاتەوه لەو ڕووه كە وا حاجى دە سال پێش 1276 ههشتا نهچوه بۆ جیگایەك له قەلەمڕەوى حكومەتى ئێران بووبى تا ئەگەر «شاه»مرد جارچی جارى بۆ راهێلى و حاجى لێى بێى و بەو بەیتە دلى خوێ بحەسینتەوه.

كەواتە تا ئیستا گەزوگرێهەكمان بە دەستەوه نیه ئەو ماوەى پى بپۆین و بزانی تا چەندى سالى 1277، حاجى خەریكى ئەم 23 لاپەرەیهى سیوطى بوە. بەلام دەتوانین بڵێن بەپێى ئەوه كە حاجى زۆر خەریك بوە بە نووسینهوهى حاشیه لەسەر ئەغلەب لاپەرەكان وا دیاره خیرایی له خۆتەندەكەى نهکردبێ و زیاتر مەبەستى ئەنجینى مادده كە بووبى كەواتە دەشى بڵێن ئەو 23 لاپەرەیهى بە 3 مانگىك وهیا زیاتریش تەواو کردبێ.

با لەو 3 مانگەش دەست هەلگرین و وادانیین له گەل تەواوبوونى سالەكەى 1276 حاجى ئەو 23 ڕووپەرەى تەواو كردوه، لەمەشدا یارمەتى ئەوكەسانە دەدەین كە دەلێن دەبى حاجى له كۆیهوه دەستى بە خەباتى سیاسى كردبێ چونكە هەتاكوو له مەودای شایهەدى كتیبه كەى سیوطى كەم كەینهوه مەودای ئیحتیمالى كوردایه تیبه كە درێژتر دەبیتەوه.

له پاش ئەم چاوپۆشینەمان، له نوێ، گرێهەكى تری بى ڕهواندنه وهمان دیتە بهر: ئاخۆ حاجى قادر كە وهستا له نووسینهوهى حەشییان بەسەر «سیوطى»یهوه وازی

له فەقیهەتی هێنا و گەڕایەوه بۆ کوێ؟ یاخود وازی له «سیوطی» هێنا بۆ کتێبکی تر و بەردهوام بوو لهسەر خوێندن؟ که خوێندنی بەردهوام کرد ئایا هەر مایهوه له کوردستانی ئێران؟ چەند مایهوه؟ کهی هاتهوه کوێ؟

وه‌رامی ئەم پرسیارانه ئەگەر ئەوه بی که وا حاجی دواي کتێبه‌که‌ی «سیوطی» به‌یئیکی تریش له کوردستانی ئێران مایه‌وه بۆ خوێندن، بایي ئەو مانه‌وه‌یه له ئیحتیمالی کوردایه‌تییه‌که‌ی که‌م ده‌بیته‌وه چونکه چ ئیمکانیک نیه و له هیچ زاریک نه‌یستراوه و تا که ده‌لیلیکیش په‌یدا نایي که وا حاجی قادر له‌و غوربه‌ته و بیکه‌سییه‌دا له ناکاو که‌وتبیته‌ سه‌ر باری فکر و خه‌باتی سیاسیه‌وه. که ده‌لیم «له ناکاو» بۆیه‌یه چونکه کتێبه‌که‌ی سیوطی چ پێشه‌کیکی کوردایه‌تی به‌ده‌سته‌وه نادا چاوه‌نۆری فکر و خه‌باتیکی سیاسی لی بکری، که خه‌باتیک له «حاجی»یه‌وه پرووی دابی ده‌بی له ناکاو بووی.

هه‌رحه‌ند ساغ کردنه‌وه‌ی ئەو پرسیارانه له گۆشه‌نیگای زانیی سه‌رگۆزه‌شتی حاجی قادره‌وه تا بلێی کاریکی به‌نرخ و بایه‌خداره، به‌لام له‌به‌ر ئەوه که وا لی‌ره‌دا ده‌رفه‌تی ساغ کردنه‌وه و لی‌کۆلینه‌وه‌مان چه‌نگ ناکه‌وی، به‌ ناچاری وازیان لی دێنین بۆ ده‌رفه‌تیک که دوا‌ڕۆژ پیکي بێنی وه‌یا ئەدیه‌کانی کوردستانی ئێران پرسیاره‌کان ساغ که‌نه‌وه. ئیمه‌ش ئیستا هه‌ر ئەوه‌مان بۆ ده‌مینێته‌وه بکه‌وینه‌وه سه‌ر رێبازی ئەسلیمان.

له‌م رێبازه‌دا سه‌رله‌نوێ یارمه‌تی ئەو که‌سه ده‌ده‌م که هه‌ز ده‌کا حاجی قادر له زوه‌وه کوردایه‌تی کردی، وا داده‌نیم حاجی له سه‌ره‌تای سا‌لی 1277ه‌وه گه‌رابیته‌وه بۆ کوێ و له‌وئ مابیته‌وه تا سه‌فه‌ری کردوه بۆ ئەسته‌مبۆل، به‌مه‌شدا ماوه‌ی ئیحتیمال درێژتر ده‌که‌ینه‌وه بۆ ئەو خه‌باته‌ سیاسیه‌ چونکه وه‌ک گوتم له کوردستانی ئێران چ ئیمکانیکی خه‌باتی سیاسی نه‌بوه بۆ حاجی. لی‌ره به‌دواوه بۆ خوێنه‌ری روون ده‌که‌مه‌وه به‌مه‌دا ماوه‌ییک له دوو سال زیاتر ده‌به‌خشم به‌و ئیحتیماله‌ چونکه گوته‌پیک هه‌یه بۆ ئەوه حاجی تا 1279 له کوردستانی ئێران مابیته‌وه: من که ده‌لیم با وا دانێین حاجی له سه‌ره‌تای 1277ه‌وه گه‌راوه‌ته‌وه کوێ له‌م گوته‌یه و دوو ساله‌که‌ش واز دێنم. پاش چەند لاپه‌ره‌ییکي تر ده‌گه‌ینه‌ باسی ئەم گوته‌یه.

ئەمە لە بارەى تاریکەىى سنوورى کۆتایى 1276 و سەرەتای 1277. ئىمجار
تاریکایى سنوورى کۆتایى مانەوەى حاجى لە کۆیى دیتە پېش: حاجى قادرکەى
کۆیەى جى هېشت بەرەو تورکيا؟

بۆ وەرەمى ئەم پرسیارەش مېژووی بەستەزمان و گوتەى دەماودەمى کەر و لال
«دەمى بەسراو وەکوو فندق و بادام» و هېچکامیان ورتەیان لېو نای.

هەر هېندەمان پى دەکرئ بۆ زانینى سەرەتای ئەم رووداوە کە گەردەبر ژيانى حاجى
دەکا بە دوو کەرتى لەیەکتر کشایەووە وەک دوولای دەمى مەقسەى کرایەووە، بێین و
بە زېھنیکارى خەرىکى دەرھینانى واتای مەتەلى زەحمەت و هەلینانى مەعمەما و
لوغزى تەماوى بېن. چمان بە دەستەوہیە سالى سەفەرى حاجیمان بۆ روون کاتەووە؟
تا ئەمن زانیبیتم چش!! کە دەلیم چش مەبەستم شتى وایە نوقتەینىک لەسەر پیتىک
دانى... برۆ بۆ سالىک هەلنەکینى.. وەک کیلەرپى سەر شەقامان (علامە مروور)
پەنجە بۆ لایىک درێژ کا.

لەوہ زیاتر کە لە گوتارەکەى «کەیفى جوانرۆیى» دا باسم کردوہ و لە دەفتەرى
کوردەواریدا بلاوۆتەوہ، تا ئیستا چ مەعلووماتىکى تر پەیدا نەبوہ، با بلیم لای من
پەیدا نەبوہ، سالى سەفەرەکەى حاجیمان بۆ دیار خات. لە گوتارەکەدا ئەم راستییانە
ساغ کراونەوہ:

- (1) حاجى و کەیفى لە کۆیى رەففىى یەکتر بوون.
- (2) کەیفى لە 1289 لە کۆیى بوہ بە بەلگەى ئەوہ کە لەو سالەدا مەرسىەى داناوہ
بۆ مردنى خیزانى مەلاعەبدوللا، بەلام نازاندري بەر لە 1280 کەى ھاتوہ بۆ
کۆیى.
- (3) کەیفى لە سالى 1286 ھوہ کۆیەى جى هېشتوہ. بەلگەى ئەمەشیان لەوہرا
دەرکەوت کە حاجى مەلا عەبدوللا گوتوہتى «لە 1288 کە کەیفىم دیتەوہ لە
حەلەب دوو سالى تەواو بوو نەمدیوو».
- (4) حاجى قادر بەر لە کەیفى سەفەرى کردوہ. لە گوتارەکەدا بە جوړى «تقریب»
ماوہى بەینى سەفەرى کەیفى و حاجى باس کراوہ لێرەدا شتىکى تریشى
دەخەمە سەر.

تەواتور ھەيە كە حاجى زووتر رۇبىيە و لەمەشدا گومان نىە، بەلام لەو دواییەدا قسەينكى مامم بىر كەوتەوہ كە دەيگوت حاجى قادر بەينىك بوو چووبوہ ئەستەمبۇل كە كەيفى رۇبى، مەبەسشى لە وشەى «بەينىك» چەند سالىك بوو. بەو پىتە و لە رېى «مەسلەتى - ھەنە» كەردن لە گەل نەزانىنى راستيدا دەيى سالىك دەست نىشان كەين لە ميانى 1277 و 1286 دا.

ديسان بۇ ئەوہى يارمەتى ئەو رايە باس كراوہ بەدين لەو سالانە 5-6 سالىكى بەدينە «احتمال»ەكە و 3-4 سالانىش بەدينە تەواتور و قسەى مامم و ليكدانەوہى ناو گوتارەكەى «كەيفى جوانرۇبى». كەواتە با بلىين حاجى لە 1282، 1283 كۆيەى جى ھىشت. بزائين ئاخو ئيمكان ھەيە لەو 5-6 سالانەدا زەرفى خەباتى سياسى بۇ حاجى پەيدا بوويى؟

خەريكبون بەو تۆزىنەوہيە ھەر وەك لايەينكى زىدە گرنگى ژيانى «معنوى»ى حاجيمان بۇ پرووناك دەكانتەوہ. پروپەريينكى ژيانى ماددى حاجيشمان بۇ دەخويتتەوہ لە ھەول و تەقەللای گوزەران و سەغلەتى بە يەك كەوتنەوہى لە گەل ناحەزانى. رەنگە سوودى وردە مەعلوماتى سەربە كۆمەلايەتى و جۆرى رابواردنى ئەو رۆژگارەشمان پى رابگەيەنى.

حاجى كە گەراوہتەوہ بۇ كۆيى چەند سالىك بوە لىنى دوور كەوتتەوہ. وەك لىترە بەپىشەوہ باسەم كەردوہ، كە سەفەرەكەى بۇ بالەكايەتى لە 1270 وەيا 1271 ھوہ دەستى پى كەردى و لە 1277 كۆتايى ھاتبى شەش ھەوت سالىكى بەلاى كەمەوہ خاياندوہ. چ مەعلومىش نىە لەو ماوہيەدا ھىچ جاريكيان سەردانى كۆيەى كەردى. بەلاى منەوہ ھىچ ھۆيىك نىە حاجى ناچار كا زەحمەت و ئەركى سەفەريكى دوورودريژ لە كوردستانى ئىرانەوہ بۇ كۆيى بچىژى و سەرلەنوئى زەحمەت و ئەركەكە دووبارە كاتەوہ تا دەچىتەوہ ئىران. ئەوسا نە بابى ھەبوہ نە دايقى ماوہ و مندالى لەدوا بەجى ماوہ، خزمانى گۆرقەرەجىشى كە خوشويستوون لە كۆيەوہ خوشويستوون، لە نۆياندا نەژياوہ تا بلىين خوشويستىكى بى ئەندازە ھەبوہ لە بەينياندا پىويست بكا لە ئىرانەوہ بگەرپتەوہ ولاتى كۆيى بۇ چەند رۆژيكي ديدەنى كەردنيان تا ئاگرەكەى ھەناوى دادەمركىنى و دەگەرپتەوہ كوردستانى ئىران.

جگه له م ليكدانه وه، ټه سوؤزى غهريبي كه چوارينهى حاشيه ييكي سهر
كتيپه كهى سيوطي رايگه ياند «يارب بكرم بجای طاعت از من»⁵⁴ ليړه به
دواوېش هه مان سوؤز له قهسيده كهى مه دحى ټه مين ټاغادا هه ستي پي ده كه ين
وامان تي ده گه يه ني كه سوؤزى سه فريكي دوو روډريژي بيپشوو بي و ديده ني خزم
و دوستانى ټيدا نه كرابي.

من وام دپته بهر هه ست و زانين كه وا حاجي قادر هه روډك له ټه سته مېوله وه هيچ
جاران سهر دانيكي كويي نه كړدوه له گه شته كهى فقه ييه تيشي ټه و سهر دانهى
نه كړدبي. له ههر دوو حالدا بي مال و مندالي و بي په يوه ندى ماددى به هيز
نه فه سي سه فهره كهى دريژ كړدو ته وه بي برانه وه و پچرانه وهى ناواناوه كه سهر داني
ناچارى به مروفي ده كا.

چهند جاريك ناوى ټه م قهسيده يه مه دحى ټه مين ټاغامان هينا، ههر جاره له
مناسبه ييكي جودادا، ټيستا بو دواچار ليى ده دويين و ټه وه ندى بومان بكرى سوود
له راگه ياندنه كاني وهره گرين. پيشتر به ليماندا كات و زهرفى ټه م قهسيده يه ساغ
كه ينه وه و ده سه لاتي شيعرى حاجيش له و قوناغه دا روون كه ينه وه. جاري با له
پيشه وه شيعره كه بنووسين ټه و جا ليى بدويين:

ټه «محمد» وهى «امين الدوله» ټيمرو كويى تو

جه نه تيكه كه وته دوزه خ هه رچي ليى دوو كه وته وه

موده تيكه⁵⁵ دهر به دهر كردهى ولاتي غوربه تم

به نده يادى ټاستان بو سي ټه توى كړد هاته وه

چونكه «تحفه» لازمه ههر كه س له غوربه ت بيته وه

به م دوو فهرده من قه زاي سه د گونه «تحفه» م كرده وه

قاوه چي به زمي ټه تو دونيايه سيني ټاسمان

ټافتايى زهرفه فنجاني مه هه قاوه ي شه وه

⁵⁴ - له به شي يه كه مدا بلاو كراويه وه.

⁵⁵ - له هه ندى نوسخه دا «موده ييكه» نوو سراوه.

ئەو شەۋە بۆ ھەر كەسنى دۇنيا بىكەتە پۇۋى رۇۋى
شەۋ لە «خەتە»ى عومرى ئەو غەنقاىە دەربانى خەۋە

بەيتەكان بۆ خۇيان ھاۋارىيانە لە دەست غەربىيى پىرەحم و دەربەدەرىيى دوورودرىژ و
سۆزى ياد كەرنەۋە و ئارەزۋى گەرانەۋە و دىدارى ۋلات. تۆ بلىيى ئەم سەفەرە
دوورودرىژە و پىرسۆز و غەربەتەيى كەى كەربىيى؟

لە ھەموو عومرى حاجىدا تەنھا يەك گەشتى ۋا دوورودرىژ ھەيە بەر پۇۋگارى
ئەمىن ئاغا بىكەۋى، ئەۋىش گەشتەكەى خويىندىيەتى لە بالەكەتى و كوردستانى
ئىران. بۆ ئىسپاتى ئەم لايەنە بەلگەى بى دەمەتەقەى ئەۋتۆ ھەيە كە ھىچ
تېبىنيەك و رەخنەيىك بەرانبەرى ناۋەستى. پىش ئەم سەفەرەى بۆ بالەك و
كوردستانى ئىران ھىچ ماۋەيىك نىە لە ژيانى حاجى قادىر و خويىندىدا سەفەرەيى
دىكەى دوورودرىژى تىدا كەربىيى و گەرايىتەۋە كۆيى بۆ مەدەى ئەمىن ئاغا. گرېمان
لە تەمەنى حاجىدا ماۋەى ۋەھا بدۆزىنەۋە، كە نادۆزىتەۋە، ئەمىن ئاغا بۆ خۆى ئەۋە
نەۋە زوۋتر مەدەى بىكەى و كۆيى بە ھى ئەۋ دانرى و «ئىمىرۆ كۆيى تۆ»ى بۆ
بىگوتىرى چۈنكە ئەۋسا مىندال بۈە و ھىشتا زۆرى ماۋە جىيى باۋكى بىگىتەۋە و بە
گەۋرە و خاۋەنى كۆيى ھىساب بىكەى. لە مىنداللىش ۋاز بىنە، تا حاجى بە كەرتاغا ماىي
بەۋ ھەموو گەۋرەيى و شۆرەت و شەخسىيەتى خۆبەۋە چۈن كۆپىكى مىردمىندالەى
ئەۋ بە گەۋرەى ھەموو كۆيى ناۋ دەبرى؟

گومان لەۋەدا نىە ئەم بىرە شىعەرە پىش مەرگى حاجى بە كەرتاغا لە 1270 دا
نەگوتراۋە. ئەۋ ئىختىمالەش نىە بىگوتىرى رەنگە لە دەمى مەرگى حاجى بە كەرتاغا،
حاجى قادىر بەيىنىك بوۋبى لە كۆيى دوور كەۋتېتەۋە و دۋاى مەرگى ھاتىتەۋە
كۆيى و مەدەى ئەمىن ئاغاى كەربىيى چۈنكە پىشتىر (لە بەشى يەكەمى ئەم
نوۋسىنەدا) زانىمان حاجى قادىر خۆى شىعەرى سەر كىلەقەبرى حاجى بە كەرتاغاى
دانائە، ۋاتە لە دەمى مەرگىدا لە كۆيى بۈە. كەۋاتە حاجى قادىر پىش سالى 1270 كە
سالى مىردنى حاجى بە كەرتاغاى ئەم شىعەرەى نەگوتە.

لە سەرەتاي نوۋسىنى ئەم بەشەى دۈەمەدا مەعلۇومەن كەد كە حاجى لە پاش
مەرگى حاجى بە كەرتاغا گەشتەكەى دەست پى كەدۈە و بەلاى كەمەۋە تا كۆتايى

1277ی خایاند دواى گه‌رانه‌وى حاجیش بۆ کۆيى له سالى 1277دا تا ئه و سالى
 کۆيه‌ى جى هيشت ئه و ماوه‌يه نيه سه‌رله‌نوئ گه‌شتيکى دوورودريژى تيدا کردى.
 که بىي و ماوه‌ى گه‌شتيکى دوورودريژ له و چهند ساليه داشکينى هينده‌ى لى
 نامينته‌وه بايى ئه و که‌نبه‌ينه‌ى دوشمنايه‌تى ميانى حاجى و شيخ نه‌بى ماويلى بکا
 که ده‌زانين دوشمنايه‌تيکى توولانى بو. ئه‌وه‌ى راستى بى ماوه‌ش هه‌بى، که نيه،
 ناچيته عه‌قله‌وه به‌دوا سه‌فه‌ريکى حه‌فت سالىدا حاجى سه‌فه‌ريکى تازه‌ى چهند سالى
 بکا. هه‌مووى له غه‌ريبي و به‌فه‌قيرى.

که‌واته به نيسبه‌ت هه‌موو رۆژگارى حاجى له کوردستاندا ته‌نها ئه و زه‌ره‌فى دواى
 گه‌رانه‌وى له باله‌که‌تى و کوردستانى ئيران هه‌يه که بگونجى بۆ هه‌لبه‌ستنى ئه‌م
 مه‌دحه. به زاراوه‌ى عه‌ره‌بى «دلالة الحصر» هه‌يه بۆ ئيسپات کردنى ئه‌وه‌ى تازه له
 گوته‌ى بوومه‌وه.

ده‌مينته‌وه بگوترى حاجى له ئه‌سته‌مبۆله‌وه ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ى ناردوه بۆ کۆيى وه‌ک
 له لاپه‌ره 57ى ديوانه‌که‌ى حاجى، چاپى هه‌ولير، نووسراوه و له‌وه‌دا بير و باوه‌رى
 خه‌لقى تريس ده‌ليته‌وه. به شه‌رمه‌وه ده‌لييم ئه‌م گوته‌يه وه‌ک ئه و گوته مه‌شه‌ووره‌يه
 که ده‌لي «دال دوو ژير د، اذا قوب» له حينجه‌يى کردنى وشه‌دا به‌پي ده‌ستوورى
 خويندنى کۆن که پيتى کۆتايى وشه «دال دوو ژير د» بى واته داليکى «تنوين -
 دار» ى مه‌کسوور بى چۆن ئيمکان هه‌يه ئه‌م پيته ببته دوا پيتى وشه‌ى «قوب»
 که پيتى «ب» ى مه‌فتووه‌؟ حاجيش له شيعره‌که‌دا بانگ رادايلى، نه‌ک جارىک
 به‌لکوو دوو جار و سى جاريش، که وا له غه‌ريبي گه‌راوه‌ته‌وه بۆ کۆيى و ده‌بوو به
 ده‌ستوورى سه‌فه‌رکردان «تحفه» و ديارى پى با، ده‌زانين هينده‌ش ده‌ستکورت بوه
 تاقه‌تى دياريانى نه‌بو، بۆيه به‌ دوو به‌يتى کۆتايى قه‌سيده‌که قه‌زاي سه‌د جوړه
 دياريانى کردۆته‌وه..

وا من ده‌لييم ئه و دوو به‌يته سه‌د ئه‌وه‌نده‌ى کۆشک و ته‌لاره‌که‌ى ئه‌مين ئاغا که
 داريشى له‌سه‌ر به‌ردى نه‌ماوه پاريزگارى ناو و شه‌خسيه‌تى ئه‌مين ئاغاى کرد
 نه‌ک هه‌ر جىي دوو کيلۆ تووتنى بيشه‌ما وه‌با دوو ته‌سبيحى قه‌زوانى ئه‌بله‌قى بۆ
 حاجى و ئه‌مين ئاغا گرتوه. خۆ ده‌شزانين حاجى به به‌ريه‌وه نه‌بو له و جوړه
 «تحفه» به زياتر بکا به ديارى گه‌رانه‌وه له سه‌فه‌ر بۆ ئه‌مين ئاغا يا يه‌کيکى تر. وه‌ى
 باوانم حاجى چ به‌خشنده‌يکى! له گه‌نجينه‌ى غه‌يبه‌وه شه‌وچراغى نه‌مرى ديتى و

دەیکە یە نیشانەى جاویدان بەسەر سینەى دۆستى وەفادارتەو، چاوى میژووش
فرمیسكى تیدا قەتیس دەمینى بۆ رووتى و ھەژارى و ئاوارەیت.

نازانم چۆن لە گەل ئاشکرایى واتای شیعەرەکان گومان بۆ ئەو چو ھەوا حاجى لە
ئەستەمبۆلەو ھەناردىن. ھېشتان لەبارتر بوو بگوترا با حاجى بۆ خۆى جارێکیان لە
ئەستەمبۆلەو گەراوئەو کۆیى و ئەو «تحفە»ى پێشکەش بە ئەمین ئاغا کردو
ھەرچەند دەشزانین حاجى ھەرگیز نەگەراوئەو نە بۆ کۆیى و نە جینگەیینكى ترى
کوردستانی ژێروو.

پوختەى قسە ئەمەیه، تاکە یەك زەرفى گونجاو ھەبى لە ھەموو ژيانى حاجى قادردا
بۆ ئەم قەسیدە دەست بدا ئەم زەرف و کاتەى دواى گەشتە دووردرێژەکەى
بالەکەتى و کوردستانی ئێرانە. نە لەپێش ئەودا و نە لە دواتردا چ مەودا و
دەرفەتیک پەیدا نابى و جیى بۆ ناکرێتەو. نەسەلماندى ئەم راستیە وەك ئەو یە
نەسەلمینى کە شیعەرەکان ھى حاجى قادر بن.

ئەم برە شیعەر، کە لێرە بەپێشەو گوتمان وەك غەزەلەکەى «ھودھودى دل»ى
نالى دەبێتە کێلەرێى سەرشەقام (علامە طریق)، بە ئاشکرا قوناغى شاعیریەتى حاجى
دواى خۆیندى فەقییەتى لە بالەك و کوردستانی ئێران دیار دەخەن، بۆ کەسێکیش
بیهوى لیستەى زەمەنى دانى بۆ شیعەرەکانى حاجى ئەم برە شیعەر ھەم جیى خۆى
کردۆتەو لەناو لیستەکەدا ھەم لەوانە یە جیى ھەندى شیعەرى تریش بکاتەو وەك
مەدحەکەى کابرای تەفەقى. ھێندە ھەیه ناسینەو کاتى دانانى شیعەریكى تر لە
رێى بەراورد کردنى لەگەل ئەم شیعەردا کارێكى ئاسان نیە، تا بلیى ورد و
زەحمەتە، ئەنجامەکەشى لە دەمەتەقە و سەلماندن رزگار نابى.

جگە لە شەکوای غەریبى و دەست نیشان کردنى کاتى ھەلبەستنیان، ئەم چەند
بەیتە مەبەستیكى نەینى دەروونى حاجیش بەدەستەو دەدەن، بەلام بە شیوہییكى
ھێندە خامۆش و بى تەقە و ھەرا، تاكوو گوێ رانەگرى بەسەر ھەناسەى
شیعەرەکاندا و ھەموو ھەست و زانینت نەکەى بە ھیزی بیستن، خورپەى ئەو
مەبەسە نایەیت: حاجى بە ھۆى ئەم شیعەرەو، سەرەرای قەزا کردنەو «سەد
کۆنە تحفە»، لە رێى بەکارھێنانى ھونەر و دەسەلاتێكى ئەدیبانەى بێھەمتا لە
ھۆندەوہیاندا پایەیینكى «معنوى»ى کۆمەلایەتى بیگومان و چەسپاوى بۆ خۆى

دروست کردوه له ږیزي پیاوړی هره پېشه‌وهی ټه و سهرده‌مه‌ی کویه‌دا. با بزاین
چون؟

گوتمان حاجی قادر به‌لای که‌مه‌وه حه‌فت سالی‌ک بوو کویه‌ی جی هیشت‌بوو.
بی‌گومان پایه و ږیزي حه‌فت سال له‌مه‌وپی‌شی که له سهر تاکه بنجی شه‌خسیه‌ت
و هونه‌ر هه‌لستا‌بوو و چ پال‌پستی‌کی نه‌بوو له ده‌سه‌لات و ږه‌وتی دنیا‌یی وه‌ک سامان
و جی‌گه و ږی‌گه و دیوه‌خان و ملک و مال، که‌موزور شلو‌قاوه و کز بوته‌وه، ټه‌گهر
نه‌لیم له دلاندا تارمایی فه‌راموش کردنی به‌سهر‌دا هاتوه. به‌و بوته‌وه پی‌ویستی زوری
بوو به چه‌سپاندنه‌وه، به‌تایبه‌تی چونکی دوا‌ی دوور که‌وته‌وه و بزربوونی حه‌فت
ساله‌یی ههر هه‌مان هه‌زار و ده‌ست‌کورت‌ه‌که‌ی جاران گه‌راوه‌ته‌وه بو کویی: نه دارایی
و سامانی‌کی کونی هه‌بوو ږی به‌ره‌و پېشه‌وه چوونی بو ته‌خت کا، نه چ سامانی‌کی
تازه‌ی له‌گه‌ل خوی هیناوه‌ته‌وه بی‌کا به خه‌رقه و ته‌یله‌سان، وه‌ک جله
خوا‌زرایه‌وه‌کانی مه‌لای مه‌شور، پی‌ی بچته‌ باری سهره‌وه له سفره و شیلانی
داوه‌تاندا.

هه‌رچه‌ند حاجی قادر له پاشماوه‌ی حورمه‌تی کون و ناوبانگی شاعیریه‌تی کون و
نویی سهرمایه‌یی‌کی هه‌بوو له حورمه‌ت، به‌لام ده‌بوو بازی‌ک هه‌لاوی و خوی بلند
کاته‌وه تا شانی بگاته ږیکاری شانی پیاوه که‌له‌گه‌ته‌کانی ټه و سهرده‌مه. هیمه‌تی به‌رز
و سروشتی له خو‌ رازی و سهرکه‌شی ئارامی لی هه‌ل ده‌گرت ټه‌گهر له نیو خه‌لق‌دا
که‌وتبا نزمایی پیل‌که‌ی دوهم و سی‌یه‌می په‌یژه‌ی کومه‌لایه‌تی ټه‌وسای کویی.

حاجی قادر به‌م هه‌لبه‌سته ټه‌وه‌ی کرد که سهدان سال زووتر «متنبی» کردی له
ده‌رباره‌ی «سیف الدوله‌ی حمدانی». یه‌که‌م خونا‌ساندنی «متنبی» به «سیف
الدوله» له ږی قه‌سیده‌یی‌کی ټه‌وه‌نده به‌هیز و زرین‌گه‌دار بوو در‌ی دا به پاسه‌وان و
په‌رده‌دار و حاجیان و ږی بو «متنبی» هه‌موار کرد تا گه‌یان‌دیه‌ لای «سیف
الدوله» و ژووروی هه‌موو شاعیران و ټه‌دیب و خاوه‌ن جی‌گه و ږی‌گه‌یی‌ک:

وفاؤ‌کما کالربع اشجاه طاسمه
بأن تسعدا والدمع أشفاه ساجمه

ئەم بەسەرھاتەى «متنبى» و قەسىدەكەى، بە درىژى و شىۋەينىكى دلىكار، لە كىتەپكەى دكتور «طە حسين» دا دەخوئندىرئەتەو كە لەژىر ناونىشانى «مع المتنبى» نووسىۋەتەى.

ھەلبەت حاجى قادر ئاگائى لە «متنبى» نى ئاخۇ چۆن جىگەى بۇ خۇى خۇش كىردە لە دەربارى «سيف الدولە» دا تا بگوتىرى پەىرەوى ئەوى كىردە لە ھۆندەنەوى رشتە گەوھەرەكەى خۇى. ئەوسا «طە حسين» ىش پەيدا نەبوو بو بە نووسىنى زىرەكانەى خۇى پەندە نەپتىەكانى مېژوو لە خەلق بگەىنەى: دوو ھەلۋەستى ھەمئاهەنگ و يەك جۆر، دوو دەسەلاتى ئەدەبى خارىقى ھان داو ە بۇ يەك رەفتار لە دوو كات و دوو جىگەى جودادا.

ئەم چۆنىەتەى كە باسەم كىرد و خۆم بە راستى دەزانم ھىچ لىكدانەوھەىك و ھۆينىكى ماددى و زىھنىش بەرھەلستى لى ناك، بە پىچەوانە پىۋىستى واقع داخوازى دەك، تەقەللا و پەلەى ژيانى حاجى قادىرئىشان بۇ روون دەكانەو لەو رۆژگارەدا بەو شىۋەى و بەو چەكەى كە لە دەسەلاتى حاجىدا بو ە لى وەشاۋەتەو.

حاجىش ەكوو ھەموو خەلقى تر دەبوو خەرىكى گوزەران و ژيانىك ى و لەو ژيانە و گوزەرەنەشىدا لە رىزىكى كۆمەلەتەى حورمەت و ناو و پاىە ھەلچەقى، ئىتر لە رىزى پىشەو ە يا ناوھراست يا بەرەو پاشتر. بىگومان سەبارەت بە سىروشتى بەخۇ نازىو و ھەستى مووقەلاشى شاعىرەتەى ئەو ناراحەتەى كە ھەژارى و دەستكورتى بۇ ئەوى پىكەيتاۋە لە ھى مرؤفىكى عادەتى گەلىك زىاتر بوە.

ھەزاران مەردى ھەژار لەو سەردەمەدا كونجى قەناعەتى گرتە و دەستى لە ئەژنۇى خۇى ۋەرەيتاۋە و تەسلىم بە قەزا و قەدەر بوە، چ نانىكى ھاتىتە كاسەو سەلەواتى بۇ لى داو، چ مەرحەباينىكى لى كرانبى دەست لەسەر چاۋ قۇستوۋىتەو. بەلام حاجى قادىرىك كە ئىمە دەىناسىن ئەگەر بە لەش و سگ تەحەمولى رووتى و بىرسىەتىشى كىردى، گىانى لە نىۋ قەفەسى ھەژارى و سەركزەلەىدا نەوھستاۋە و ياخى بو ە لەو ھەلگەوتە نالەبارە. شاعىرى ەرەب «متنبى» راستى كىردە كە دەلى:

واذا كانت النفوس كبارا
تعبت فى مرادها الأجسام

«كە نەفس گەورە بوو، لەش لە رى مەبەستىدا ماندوو دەبى».

شاره زابوون له دهمارى «رېفز و ياخيگهري» له سروشتي خورتي حاجيدا راسته وخو
 دهمان گهيه نې بهو باوه رې كهوا حاجي قادر لهو چهند ساله دواى فقهيه تي و بهر
 له سرفهري بو تور كيا كه له كويه دا رايواردوه به هوى «تناقض» ي ميانى بارى
 ماددى زور كز و دهسه لاتي هونه ري زور هيژاى كه وهك ناگر و ناو له زهرفي
 گيانيدا كويوتوه، ئوقره ي لى هه لستاوه و وهك مهلى سهربراو په له قازي كرده.

دواى چه سپاننده وه حورمه تي كوني و، لى زياد كړدنيشي، به هوى سه پاندي
 هه لكشاني له شاعيريده له رېي تهو قهسيده يه وه و ديارخستني زهكا و شياوى خو
 به و توويژ و دهمه ته قه ي ئه ديپانه، حاجي قادر ته كاني روزه و سات به ساتي داوه
 و هه نكاوى حورمه تكارانه ي هه ليناوه تاكوو تهرازووي ساماني مه عنه وي سووك
 هه لنه ستى. نه فس زلي و سهره و ژورور نوري فيتري كه له دهمارى حاجيدا هه لي
 هاويستوه وهك ته لي كه ماني كيشر ايه وه گرزي كرده و له هه ر لاييكه وه نووكي
 ره خنه ي بو هاتي زيره ي لى هه ستاوه: بنيادي حورمه تي له سهر تاكه كوله كه ي
 «هونه ر» وه ستاوه بايي ته وه ي به به ره وه نه بوه رې به كه س بدا كه نه ي لى بكا.
 تاكه كوله كه ي «هونه ر» چه نديك به هيژ و دامه زراوېش يي ناتواني قورسا يي
 دهروون و هيمه تي گه و ره راگري ته گهر پلار و ره خنه ي ته م و تهو لي داخوري تي و
 داشوري تي وهك «تعريه و تاكل - پرووتاننده وه و داخوراندن» كه مي كاته وه.

له هه لوه ست و هه لكه وتي وادا پلاري بينده سه لاتان چاوي لى ده پوشرې چونكه
 ته ئسيري كه مه يا هه ر نيه، به لام پلاري گه و ره پياو و ده سه لاتداران ده بي بكرى به
 تير و تيان بگيري ته وه له گه ل تيريكي ته ر و تازه ي ده سكردي حاجي خويده. لي ره دا
 سهر گوزه شتيكي كورتي له ده گيرمه وه هه م مه به س پروون ده كاته وه و هه م بابه تيكي
 شراويه له كالاي ته ده بي ته وساي حاجي و غه يري حاجيش باس ده كا.

يهك له بنه ماله ده سه لاتداره كاني كه ركووك و كو يي بنه ماله ي «تاله باني» يه.
 ته وسا شيخ غه فووري برا ي شيخ ته و ره حمان و مامي شيخ عه لي و شيخ ره زاي
 تاله باني سه روكي كه رتي ته م بنه ماله يه بوه له كو يي. دياره شيخ غه فوور پياو يكي
 شاره زاي ته ده ب و زارواه كاني شيعر و ته وريه كاري و فهند و فيلي شاعيران بوه.
 به يني ده ستووري زور باوي ته وساي «قلب و تصحيف» له گه ل ناوي «حاجي» دا

ئەم فەندەى گالته بەوشە کردنى لە کار ھېناوہ: لە ڕێى «تصحيف» ھوہ وشەى «حاجى» کردوہ بە «چاچى» کە بە فارسى بە «کەمان» دەلێن. وشەى کەمان بە ڕېنووسى جارەن «کمان» دەنووسرا کەوا مومکينە بکړتە «گمان - گومان»، لە ەھرەبیدا گومان «وهم» ە ټووش دەبیتە «شک» وشەى «شک» یش کە خالەکانى لى سړايەوہ دەبیتە «سک». جارەن وشەى «صەگ» یش ھەر «سک» دەنووسرا. دەوجا بەو شريتەى «قلب و تصحيف» ە کە شىخ غەفوور لە ناوى «حاجى» دا کردوہتى ئەم ريزە وشەى پىک دى: «حاجى - چاچى - کمان - گمان - وهم - شک - سک» بەو پىنە «حاجى - سک: سەگ» يە ک دەگرئەوہ. ئەم باسە دەگاتەوہ حاجى قادر، ټووش بايى چرکەيىكى سەعات ناوہستى و بەم فەردە وەرەمى شىخ غەفوور دەداتەوہ:

شىخ غەفوور بىستووہ چاچىم پى دەلێنى
چاکە من نابم بە نوقتەى لا بە لا

مەبەس لەو «نوقتەى لا بە لا» دا ئەمەيە کە وا نوقتەى پىتى «غ» لە ناوى «غەفوور» لا بەلا بىتەوہ بەرەو پىتى «ف» ټەوسا غەينە کە دەبیتە «ع» فېيە کەش دوو نوقتەى دەبى و پىتى «ق» ى لى پىک دى. بەم جۆرە وشەى «غفور»⁵⁶ دەبیتە «عفور» کە بە سەگى نەپىنگىر دەگوترى.

ھەر ټەو جۆش و خرۆشەى دەروون بوہ حاجى قادرى دەستەويەخەى شىخ نەبى ماويلی کردوہ. سوودىک نىہ بۆ شىخ نەبى لە خۆرا زمانى قسە و پەنجەى شيعرى حاجى قادر، وەک تىر و شىر، لە گيانى خۆى بەردا و خۆى پى کوناش بکا و تا رۆزى حەشر وەک بلويز ئاوازی بەدناوى لى ھەلستىنى. دەتوانم لىرەوہ شاىەدى بۆ شىخ نەبى بدەم، بەسەزمانە، بە ھەر نرخیک کړبار و فروشیارى پى رازى بى، دەيەويست حاجى قادر رازى کا ياخود ھەر نەبى لى بىدەنگ بى. سياسەتى خەلق چەوساندنەوہ و بە ھەلەبردن ھەميشە مەسلەتى دەکا و رىک دەکەوى لە گەل بەھرەى ھونەر و وێژەدا تاکوو بتوانى بىکا بە دۆستى خۆى و بازارى ماملەتى پى

⁵⁶ - لە «المنجد» وشەى «عفور» بە در و برىندارکەر دانراوہ.

برازیتتهوه و خهلقی پتر پی گیل کا. خو ئه گهر دۆستایه تیش نهلوا، به سپاسه وه، بیده نگیبونی لی ده کری.

گه لیک جاران پیاوی به اصطلاحی کوردستانی ئیران «عهوام خه له تین» چ له ئابین چ له سیاست، مووچه و بهرات و دیاری مانگانه و سالانه وه یا بی کات و سات ده نیرئ بۆ ئه و که سانه که له دهسه لاتیان ده ترسی و کۆمه له ناره زامه ندی و گله مه ندیان ده کا جا ئه و دهسه لاته هی هیز و سامان بی وه یا پایه ی میری بی وه یا جه وه هری مه عنه وی بی. با بلین زۆر جاران واده بی دۆستایه تی دهسه لاتداریک له گه ل یه کیکه وه ک خوی ناچیتته سه ر به هوی نه گونجانی به رژه وه ندیان، خو له گه ل به ره ره چ ریک نه که وتنیکی به رژه وه ندی ماددی له میاندا نیه تا هه را و ناکوکی میانی به ره ره و دهسه لات بیتته کاریکی ناچاری. پیاویکی وه کوو شیخ رهزا سه رانه ی له چه ندین خاوه ن دهسه لات و سامانی کورد و غهیری کورد ستاندوه له بری مزه ی وسکتبوون، زۆر راستیشی کردوه که له مونساه به دا گوته تی:

تۆ هه ته تیغی ده بان و من هه مه تیغی زمان
فه رقی ئه م دوو تیغه هه ر وه ک ئاسمان و ریسمان

به نیسه ت پیاویکی وه ک شیخ نه بیسه وه تیغی زمانی حاجی قادر ئه و برنده درنده یه بوه که به دل لپی ترساوه و ئاماده بوه بۆ هینور کردنه وه ی کالانی گه وه رنیگاری بۆ بکا به پیشکesh. به لام سروشتی حاجی له لای خۆیه وه نه یه توانیوه مه سلّه تی له گه لدا بکا، به پینچه وانه له جیاتی ریک که وتن، یاخود هه ر نه بی وسکتبوون، ویستوو یه تی ده ستیک که شیخ نه بی بۆ دۆستایه تی دریزێ کردوه بۆی، ئه و به تیغی زه هراوی هه لبه ست بی بریتته وه.

شیخ نه بی، دوا ی بیئومیدبوونی له دۆستایه تی، یاخود هه ر نه بی بیتته رهی، حاجی قادر و په یدابوونی مه ترسی کردن له کاری رووخینه هری هه لبه سته کانی، به ناچاری و له وه پری سه غله تیدا که وتته سه ر بیر کردنه وه له کوشتنی. کوردی په ندیکی هه یه ده لی: «ده ستیک که نه توانم بیبرم، ماچی ده که م». ئه م په ند به نیسه ت شیخ نه بییه وه له عاست حاجی قادردا سه ره وبن بوه و بۆته: «ده ستیک که نه توانم ماچی که م، ده بیبرم». بیگومان سه غله تبوونی شیخ نه بی به ده ست حاجی قادره وه گه یشته

سنووری به خو نه وهستان ئهوجا رپی داوه مریده کانی خه ریکی کوشتنی بن. به حیساییکی زور ساده و بی گری و گال کوشتنی حاجی له گهل هه موو ناوبه دی و کاری پیچه وانه (ردفعل) که له نیو خه لقدا پهیدا ده کا دری شیخ نه بی، زهره ری که متر بوه له زهری هه لبهسته کانی.

وهک له نامیلکه ی مه لا عه بدولر ه حمان ده رده که وی و گوته ی ده ماوده میش ده یگیر پته وه، شیخ نه بیش ویستوو یه تی وهک حاجی له سه ره تاوه به چه کی «ژماره یهک» که قسه و پرو پا گانده یه هیرشی حاجی پاشگه زکاته وه. که ئه م چه که ی کاریگه ر نه بوه و به رانه بر تیغی بلنسه داری زمانی حاجی کول وه ستاوه ئه وسا شیخ نه بی دهستی بر دوه بو چه کی «ژماره دوو» که چه کی راسته قینه یه. مه لا عه بدولر ه حمان له مه دانی قسه و پرو پا گانده دا ناوی مریدیکی شیخ نه بی دینی که «سو فی ره شک» بی. هه رچه ند به لگه ی قه تعیم به دهسته وه نیه به لام رواله تی ناوه که و راگه یاندنی حال وا ده رده خا ئه م سو فی ره شک هه مان «حاجی ره شک» بی که که یفی جوانرویی له هه لبهسته ناوداره کهیدا ناوی دینی:

جان و دل و دینم به ده سی دولبه ری دابوو
نه ی دابوو وه ها «حاجی ره شک» دینی به دینار

ناوه که و چهند تیبینیه ک پشتگیری له و ئیحتیماله ده که ن که «سو فی ره شک و حاجی ره شک» یه ک که س بووی: تیبینی یه که م ئه وه یه ناوی «ره شک» وهک ئه حمه د و حه مه و باپیر نیه زور به کار بی. ئه وهنده ی ده ماوده م بیسترای له کون و نویدا له و تاکه «حاجی ره شک» ه به ولاره که سی تر له کوپی ناوی ئه وتوی نه بوه. نه وه ی حاجی ره شک ئیستاش ماون له کوپی و بنه ماله که شیان ناسراوه و پیای کاسب و خیره وه مندی چاکیشیان لی هه لکه وتوو. به پیی توژینه وه ی تاییه تی خوم، حاجی ره شک له و سه رده مه دا پیایکی ده وله مند بو. چ دوور نابینم ئه ویش وهک هه ندی له ده وله مند ه کانی ئه وسا ی کوپی به شیخ نه بی هه ل خه له تابن و بووبیته مریدی.

وهک ئه ویش «حاجی ئه فه ندی» بو ماوه ییکی دریز مریدی شیخ نه بی بو. کوپی ده زان «حاجی ئه فه ندی» سه ره کی بنه ماله ییکی ئه وسا و ئیستای کوپی بو.

بنگه‌ییکی تیجاره‌تی له «بصره» و یه‌کیکی له کۆیی هه‌بوه. بوونه‌ میریدی ئه‌و ته‌رزه‌ پیاوانه‌ لای شیخ نه‌بی باری شیخایه‌تی ئه‌و شیخه‌مان بۆ دیارتر ده‌خات له‌ رووی ئه‌وه‌وه‌ که‌ پیاوی خاوه‌ن جیگه‌ و ریگه‌ و سه‌روه‌ت و دارایی شویتنی که‌وتوون و فه‌رمانبه‌ری بوون.

تیبینی دوهم ئه‌وه‌یه، هه‌مان ناحه‌زی سۆفی ره‌شک له‌گه‌ڵ حاجی قادر له‌ شیعه‌که‌ی «که‌یفی» دا ده‌نگ ده‌داته‌وه‌: خوشه‌ویستی میانی که‌یفی و حاجی قادر لێی ده‌وه‌شیته‌وه‌ یه‌کیکیان دوشمنی ئه‌وه‌که‌ی تر به‌ دوشمنی خۆی دانئ و له‌ هه‌لکه‌وتدا به‌ خواری ناوی ییتنی، وه‌ک که‌یفی ناوی حاجی ره‌شکی هیتنا. به‌راستی شیعه‌که‌ی که‌یفی بایی به‌لگه‌ییکی ماددی هینزی سه‌پاندنی هه‌یه.

تیبینی سێهه‌م ئه‌وه‌یه ده‌شی مرۆف که‌ بوو به‌ میریدی شیخ پیتی بگوتری «سۆفی» باحه‌جیشی کردبێ و له‌قه‌بی حاجیه‌تی هه‌بێ. بۆیه‌ رێی تی ده‌چی «حاجی ره‌شک» له‌ هه‌مان کاتدا «سۆفی ره‌شک» بووبی و به‌ هه‌ر دوو له‌قه‌ب ناوی برایی.

لیته‌وه‌ دیاره‌، حاجی قادر که‌ به‌گژ شیخ نه‌بیدا چوه‌ له‌گه‌ڵ به‌ره‌ییکی فره‌واندا که‌وتۆته‌ جه‌نگ، شیخ نه‌بیش ده‌بی پیاویکی خاوه‌ن قابلیه‌تی تایبه‌تی له‌ خسته‌بردن بووبی. تاو و ته‌ئسیری هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ نه‌بوه‌ به‌ندوباوی وای نابیته‌وه‌ جحیل و ده‌م رووت که‌یفیان پیتی هاتبێ، به‌لکوو له‌ رێی پسپۆری له‌ فنوونی «شیخ» دا مسلمانێ به‌ریزی سه‌رمایه‌داری خواناس و حاجیشی خسته‌وته‌ داوی خۆیه‌وه‌. ئه‌وه‌ی راستی بێ، وه‌ک له‌ به‌رگی یه‌که‌مدا باس کرا، مه‌یله‌و به‌دره‌نگه‌وه‌ که‌وته‌ سه‌ر کاری ناره‌وای ئاشکرا، چ به‌ دوور نابینم پێ لیته‌لمالینی دواي رویشتنی حاجی بۆ ته‌سته‌مبۆل بووبی، ره‌نگه‌ ئه‌وپه‌ری له‌ ریگه‌ ده‌رچوونیشی دواي ده‌رچوونی خۆی له‌ کۆیی بووبی.

به‌هه‌مه‌حال، شیخ نه‌بی له‌ رووی کار تیکردن له‌ دلی میریده‌کانی براچووکه‌ییکی «حسن الصباح» بوه‌، به‌لام نه‌بیه‌ستراوه‌ به‌نگ و هه‌شیشه‌ی به‌کار هیتانی، یاخود با بلێن هیتنا نه‌گه‌یشته‌وه‌ به‌کار هیتانی هه‌موو ئامرازه‌کانی «حسن الصباح».

به‌داخه‌وه‌ بۆم ساغ نه‌کرایه‌وه‌ له‌ چ سالیکه‌وه‌ شیخ نه‌بی لێسی خۆی هاویشه‌ کۆیی تا بزاین ناکۆکی میانی ئه‌و و حاجی قادر چه‌ندی کیشاوه‌. به‌لام به‌پێی زۆری باس کردن و گێڕانه‌وه‌ی که‌ینوبه‌ینی ناکۆکیه‌که‌ ده‌بی چه‌ند سالیکی خایاندبێ. هینده‌

مه‌علووم ده‌کرئ له و ساته‌وه ده‌ستی پئ کرد هه‌ر به‌رده‌وام بوو، بپشوو و بپوچان، تا حاجی کۆیه‌ی جی هپشت له‌وه‌ش به‌ولاوه له‌شیرعی حاجیدا ده‌نگ ده‌داته‌وه ئه‌وه‌نده‌ی حاجی له‌ ژياندا بوه. دوور نابینم کاتی‌ک حاجی قادر له‌ خویندنه‌که‌ی گه‌راوه‌ته‌وه بۆ کۆیی شیخ نه‌بی له‌ کاردا بووبی یاخود دوا‌ی ماوه‌ییکی کورت که‌وتبێته‌ کار، چونکه‌ ئه‌گه‌ر وا نه‌بی ئه‌وه‌نده‌ کاته‌ی که‌ حاجی دوا‌ی فه‌قیه‌تی له‌ کۆیی ماوه‌ته‌وه با‌یی ئه‌و هه‌موو تیکه‌ه‌لگیرسانه‌ و شه‌ر و نیوه‌شه‌ره‌ نا‌کا. بېگومان له‌ گوێره‌ی زیاد کردنی ده‌سه‌لاتی شیخ نه‌بی ناگری دوشمنایه‌تی‌که‌ گه‌رمتر بوه تا گه‌یشته‌وه راده‌ییکی، ده‌سه‌لات و دوشمنایه‌تی، سه‌ر بگه‌یه‌نن به‌ ته‌قه‌للای کوشتن.

تیکرای وه‌زعی لێر به‌پیشه‌وه وه‌زعیکی بوه حاجی خۆی تیدا دیوه‌ته‌وه دوا‌ی گه‌راوه‌ی بۆ کۆیی له‌ گه‌شتی خویندن و چ که‌له‌به‌ریکی تیدا نه‌بوه له‌و چه‌ند سا‌له‌ی پێش رۆیشتنی بۆ تورکیا که‌ هه‌ناسه‌ییکی هه‌سانه‌وه‌ی تیدا هه‌ل بیتی.

ده‌وجا له‌ گه‌ل مندا سرنجی‌کی بی ته‌ره‌فانه‌ بگره‌.

حاجی قادر که‌ به‌و جو‌ره‌ خه‌ریکی چه‌که‌سه‌ری گوزه‌ران و دروست کردنی شه‌خسیه‌ت و ئالوده‌ی نا‌کۆکی و دوشمنایه‌تی ئه‌م و ئه‌و بی تا ده‌گاته‌ حالێک نا‌چاری خوپاراستن بی له‌ کوشتن، له‌ کۆیوه‌ ئه‌و ده‌رفه‌ت و مه‌ودایه‌ی بۆ په‌یدا بوه بی هه‌ج پێشه‌کییه‌ک له‌ کوردایه‌تیدا، بیری نیشتمانپه‌روه‌ری بپه‌ته‌ تاکه‌ می‌شکی ئه‌وه‌وه و به‌ ته‌نها ده‌ستکا به‌ خه‌باتی فه‌ومی و شیرعی بۆ به‌هۆنپه‌ته‌وه؟ چۆن وا کوتومت له‌ناو ئه‌و گه‌رداوه‌ی پر فره‌ته‌نه‌ی ژيانیکی ناله‌بار و نا‌گزوور حاجی قادر ملی نایه‌ خه‌باتی سیاسی و په‌یامی کوردایه‌تی؟ کوا زه‌رف کوا ئیمکان؟

من ئه‌وه‌نده‌ی تی ده‌فکرم و یارمه‌تی بوونی کوردایه‌تی حاجی ده‌ده‌م له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌ دوورخسته‌وه‌ی هه‌موو ئیحتیمالیکی تر که‌ کاری پێچه‌وانه‌ی کردبی له‌ پێش هه‌نگاوی حاجیدا و ته‌نها تیشکی زه‌رفی راسته‌قینه‌ و رووداوی بېگومان ده‌که‌مه‌ ئه‌و رووناکییه‌ که‌ ئیمکانی په‌یدا‌بوونی گیانی کوردایه‌تی لای حاجی، یا غه‌یری حاجی، دیارخا و نیشانمان بدا، هه‌رگیز نایه‌ته‌ دله‌مه‌وه نه‌ وه‌زعی حاجی ته‌حه‌مولی خه‌باتی سیاسی کردبی نه‌ ئه‌و ماوه‌ کورته‌ی 5 - 6 سا‌له‌ی پر ته‌گه‌ره‌ با‌یی ئه‌وه‌ی کردبی تو‌ی فکری سیاسی تیدا په‌یدا بووبی و نێژرای و روابی و گه‌شه‌ی کردبی، له‌وه‌ هه‌ر

گهړئ که باری کومه لایه تی و پله ی گورانی ژباری هیشتا چەندین ساله های سالی تر له خەودا بوو بهر له وه چاویک بتروو کیننی و سهیریکی سیاست و کوردایه تی و خهباتی قهومی بکا. گوته ی ده ماودهم و راگه یاندنی زهر فی کومه لایه تی و باری وه زع و ژبانی حاجی له و سالانه دا هه موویان به کتر ده گرنه وه و شایه دی بو به کتر ده دهن که وا حاجی دوی چوونی بو تهسته مبول که وتوته سهر خهباتی کوردایه تی.

له گهل ته مه شدا ته گهر به کیک بتوانی له رینی به لگهی چه سپاو و لیکدانه وه ی بیتهره فانه بومان ئیسپات کات وه یا له باوه رمان نیزیکی خاته وه که حاجی قادر بهر له تهر کی مه فته ن کوردایه تی کردوه و هه لبهستی نیشتمانیه روه رانه ی هوندوته وه هیچ بهر هه لستیک نیه بو ته وه بی دوودلی لینی به سلمینن و کولیکیش سپاسگوزاری بکهین. وه نیه «استحاله» هه بی له پیش رووداویکی وه هادا، ههر ته وه نده یه کاریکه خوی له خویدا زهحمهت و له که سیش نه ییستراوه و ده سنووسی حاجیش ئیشاره تی بو ناکا. بویه یه منیکی ده ستگرتوو به دامه نی راستیه وه تا به لگهی پته وم چه نگ نه که وئ له خویندنه وه ی میژوو ناچارم به دلکی ته نگه وه سهر دانویتم بو بریاری ته و لیکولینه وه ی خسته مه بهر چاوی خویته ر و له سهر بنجیکی ماددی و زیهنی به هیزیشه وه هه لستاوه.

کهواته تا جوانمیریکی له خوم مه له وانه تر به ره و قوولایی زیاتر خوی له بنی گوم نزیکی ده کاته وه و خه بهریکی تازه ترمان بو دینی که قه ناعه تیکی نوئ دروست کات من له و باوه ردا ده مینمه وه که وا حاجی دوی چوونی بو تهسته مبول و لای به درخانیه کان دهستی کردوه به کوردایه تی.

بینگومان ساغ کردنه وه لایه نی بوون و نه بوونی خهباتیکی سیاسی لای حاجی قادری پیش چوونی بو تهسته مبول خوی له خویدا تا بلینی کاریکی گرنگه و راستییکی گه وه ده سه پیننی له ژبانی حاجی قادردا، به لام شوین و ته سه ری ته و ساغ کردنه وه یه ههر له به راویزی بو یزی حاجی قادر ناوهستی، چونکه ده بیته ره وشنه ییک بو تیوه رمان له سه رپاکی هه ست و بیرى سیاسیی خه ست و گووراو له سه رانه سهری کوردستانی ژیرووی ته و ره ژگارانه دا: ئاخو بوون و نه بوونی فکری سیاسی لای حاجی تا چه ند ریک دی له گهل بوون و نه بوونی ته و فکره لای کومه لانی ته وسای کورده واری!

چوونه ناو باس و حیکایه‌تی په‌یدابوونی فکری سیاسی که بووبیته فه‌لسه‌فه و باوه‌ر (نه‌ک هه‌ستی فطری) له کوردستان و غه‌یری کوردستان گه‌شتیکی بی برانه‌وه‌ی له‌دوايه و بو گه‌لیک مه‌یدانی له یه‌کتر جودای میژوو و کومه‌لایه‌تی و ئابووری و سیاسیمان ده‌با. خو ته‌گه‌ر له هه‌موانیش بکشیینه‌وه ده‌بی ته و راستیه میژووویه شیکه‌ینه‌وه که دروستبوونی «کیان - حکومەت» گه‌لیک پیش په‌یدابوونی باوه‌ری قه‌ومی وه‌یا چینایه‌تی ده‌که‌ویته لای کومه‌لانی خه‌لق و هو‌ی ته‌م زاهیره‌ش ده‌رخه‌ین... ده‌بی جیاوازی میان‌ی هه‌ول و ته‌قه‌للای ته‌میریک بو گه‌یشتن به ده‌سه‌لات روون که‌ینه‌وه له‌گه‌ل باوه‌ر هیتانی خاوه‌ن بیریک وه‌یا زوربه‌ی گه‌ل به فه‌لسه‌فه‌ییکی تاییه‌تی سیاسی، به‌لام باس لی کردنی ته‌و مه‌وزوو‌عانه به‌را‌ده‌ی لی وه‌شانه‌وه‌یان و پاک کردنه‌وه‌یان له عاتیفه‌کاری چه‌ندین فرسه‌خ به‌ولای حاجی قادره‌وه ده‌با.

له‌ رووی ناچاریه‌وه به‌ چه‌ند دیریکی کورتیله لی ده‌دوین که هه‌ر بایی ته‌وه بیی که‌له‌به‌ری گه‌وره له نووسینه‌که‌ بیری و حاجی و شیعی سیاسی و خه‌باتی کوردایه‌تی پیش سه‌فه‌ر و باش سه‌فه‌ری بو ته‌سته‌مبۆل بخاته په‌راوێزکی میژوو‌یی راسته‌قینه که بریاری سروشت (حکم الطبیعة) بو‌ی سازداوه - هه‌ر نه‌بی به‌پیی بیر و باوه‌ری من.

حاجی قادر، پیش سه‌فه‌ری تورکیا، که هه‌لبه‌سته‌کانی له سنووری به‌کاره‌یتانی زمانی کوردی ده‌رنه‌چوو‌یی، چه‌ندیکی بزۆزی و یاخه‌گه‌ری و ئازاییشی له‌و هه‌لبه‌ستانه‌دا به‌کاره‌یتانی، زۆر گونجاو ده‌بی له‌ناو جغزی واتای «کوردایه‌تی» ی ته‌و رۆژگاره‌ی کوردستانی خواروودا: تازه به‌ تازه هه‌لبه‌سته‌ی کوردی به‌ سه‌ر زمانی نالی و کوردی و سالمدا هاتبوو، هه‌ر سییشیان له‌ ناوچه‌ی حوکمرانی باباندا ده‌ژیان و هیشتا له‌ ناوچه‌ی قه‌له‌مه‌روی سو‌ران ته‌و هه‌نگاوه‌ هه‌ل نه‌هینرابوو. حاجی قادر و حاجی عه‌بدو‌لا له‌ هه‌لبه‌سته‌ی کوردیدا هه‌نگاویکی باش پیش ناوچه‌ی نیوانی زیی بادینان و زیی کو‌یی که‌وتبوونه‌وه. هو‌ی ته‌م پیشکه‌وته‌وه‌شیان به‌پیی لیک‌دانه‌وه‌ی خۆم، سه‌ره‌رای لی‌هاتوو‌یی خۆیان، به‌ره‌و‌پیش چوونی شاری کو‌یی بو‌ه له‌ مه‌یدانی گۆرانی ژیا‌ری و کومه‌لایه‌تیدا له‌چاو هه‌موو ته‌و ناوچه‌ فره‌وانانه‌ی نیوانی هه‌ر دوو زی. به‌ دوا ته‌واندا ته‌مین ئاغاش ته‌م هه‌نگاوه‌ی هه‌لیتاوه. کو‌یی ناوچه‌ی حوکمرانی نه‌بو‌ه وه‌ک سلیمانی و ره‌واندز تا بگوتری هه‌لکه‌وتنی حاجی قادر و حاجی مه‌لا

عەبدوللا و ئەمین ئاغا، زادەى ھەستى نىمچە سەربەخۆی و دەسلەلاتى نەتەوايەتى و بزووئەوێ ھەستى بەخۆ نازىنىكى نەزادى بەرچاوە.

دەتوانم بڵێم تەجرەبەى شارى كۆيى لە بەربەرەكانى سلیمانى و ڕەواندز بۆ پچرپنەوێ كۆيى و دەست بەسەرراگەيشتنى، خەلقى كۆبەى ڕەنجاندووە و تەجرەبەيىكى بەسفت و سۆبوە. فەرت و فێلى عوسمانیش بۆ یارى كردن لە دوو لای پەتە «گوریسكىشەكی» بەینی بابان و سۆران لە ئەركى خەلقى كۆيى گەلیك زیاد كردووە. بەو پێیە، شاعیریكى كۆيى كە لە ڕێى ھەلبەستى كوردییەو ھەستیكى نەتەوايەتى دايتتەو، لە تامى خۆش و شیرینی ھۆكمرانى ھۆكمدارەكانى ئەوساى كورد پەندى راستەوخۆ و ھاندەرى وەرنەگرتو، بەلكوو لە ھەلكەوتنىكى خۆرسكى میژووێ كۆيى بوە.

بەلى بێگومان بارى ھۆكمرانى لە سلیمانى و ڕەواندزدا، ھەك ڕووداوى میژووێ، كارى كردۆتە سەر ھەستى كۆبە و ھەموو شوپێنى كوردستان، بەلام دەبێ ئەو ھەش لەبیر نەكەین كە وا جۆرى بزووئەوێ دوشمانەى میرى بابان و سۆران لە دژى بەكتر «مد و جزر»ى ناخۆشى بە خەلقى ولاتى كۆيى كردو، زیاتر لە شوپێنى تر. كۆيى ئامانجىكى گەورەى ھەر دوو ھۆكمران بو، بە درێژایى كات «گۆل»ىكى ستراىزى سیاسەتى ھەردووێان بو و ھىسابى تايبەتى بۆ كراو و لەم كەشمەكەشەدا كۆيى گەلیك نەرەحەتى چیشتو.

چاوەروان دەكرا لە ھالەتى وادا «ردالفعل» پەیدا بێ لە كۆيى بەرانبەر ماكى ئەو نەرەحەتییە كە ھەوودى دوو ھۆكمرانى كوردە لە چەپ و راستى ناوچەى كۆيى. كەچى بە پێچەوانەى چاوەروان كردن لە ڕۆالەتى ڕووداو، كۆيى لە ئەزموونى نەزادپەرورەیدا ھەرچوو و عەیبى نەھاتۆتە سەرى. وا دەزانم چەسپاوى شارى كۆيى لە ژیار (ھزارە) و تیگەيشتن و ڕۆشنبیری ئیمكانى ئەوێ پێ دراو لەو تەگەرە و گەرت و كۆسپە ھىممەت شكێنانە سەرکەوێ و لە مەیدانى كرانبەوێ نىگای نەتەوايەتیدا خۆ لە ڕێكاری ⁵⁷ سلیمانى بخشینى و تەواویك لە ڕێكارى ناوچەى بەینی ھەر دوو زێ تى پەڕیتى.

⁵⁷ - ڕێكار: مستوى

لێره دا با هه‌لۆه‌ستی بکه‌ین و پشوویک بده‌ین بۆ وردبوونه‌وه له‌ روخساری سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی نۆزده‌م له‌ لایه‌ن پزانی باوه‌ری قه‌ومییه‌وه تاکوو دیمه‌نی گشتی فه‌لسه‌فه‌ی کوردایه‌تی له‌ کوردستانی باشووردا به‌یینه‌ به‌رچاوی زیهنیمانه‌وه و زاهیره‌ی په‌یداوونی هه‌لۆه‌ستی کوردی له‌و سه‌رده‌مه‌دا بکه‌ین به‌ زاهیره‌ییکی میژوویی چاوه‌روانکراو و له‌ زه‌رفی خۆیدا جیتی بکه‌ینه‌وه. ده‌شمه‌وی خۆینه‌ر لێم ببوو‌ری که‌ وا ناوناوه هه‌لۆه‌ستی ناچاری پی ده‌که‌م و زنجیره‌ی باسه‌که‌م ده‌پریمه‌وه بۆ شی کردنه‌وه‌ی ئه‌و گرفتانه‌ که‌ دیته‌ به‌ر هه‌نگاوی خامه‌ له‌م ره‌وته‌ درێژه‌یدا به‌ ناو مه‌یدانه‌کانی میژوو و ئه‌ده‌ب و فکر که‌ هه‌مووشیان له‌ سه‌رچاوه‌ی باسی حاجی قادره‌وه ده‌بن به‌ لابس یاخود باسی سه‌ربه‌خۆ.

وه‌قفنامه‌که‌ی عه‌بدولرهمان پاشا، که‌ له‌ به‌شی یه‌که‌مه‌دا به‌ زه‌نگۆغراف وێنه‌ی بلّاو کرایه‌وه و به‌ئاشکرا سنووری قه‌له‌مه‌روێ کوردستانی سه‌ربه‌ بابان ده‌کیشی و ناوی کوردستان دیتی تیشکیکی به‌هیز داوێته‌ به‌ر هه‌نگاومان له‌م رێیازه‌دا و پی نیازمان ده‌کا له‌ تۆژینه‌وه‌ییکی میژوویی دووردریژ که‌ ئێمه‌ هه‌ر بای به‌شی کورد و کوردستانمان لێ ده‌وی. ئه‌م وه‌قفنامه‌یه‌ له‌ ساڵی 1211ی کۆچیدا نووسراوه‌ته‌وه که‌ ده‌که‌وێته‌ به‌رانبه‌ر ساڵانی 1796 و 1797ی زایینی. هه‌ر چاویک بۆ ئه‌م ساڵانه‌ بکه‌ینه‌وه ده‌زانین و ده‌بینین به‌ هه‌مووی شه‌ش حه‌وت سالیکه‌ شۆرشی فه‌ره‌نسه‌ به‌رپا بوه‌ و فه‌ره‌نسه‌ش بۆته‌ ناوه‌ندیک له‌وێه‌ شه‌پۆلی شۆرش و فکری شۆرشگیری و نه‌ته‌وايه‌تی به‌ جیهاندا بلّاو ده‌بیته‌وه. بێگومان به‌راوه‌ی نیزیکی ولات له‌ فه‌ره‌نسه‌وه و له‌ گوێره‌ی پله‌ی گۆرانی میژوویی ئه‌و ولاته‌ گرمه‌ی شۆرشه‌که‌ ده‌نگی داوه‌ته‌وه و خه‌لقی به‌خه‌به‌ر هیتاوه‌ و به‌و پێیه‌ تا هاتبای به‌ره‌و خاوه‌ر تین و تاوی فه‌لسه‌فه‌ی شۆرشه‌که‌ که‌م ده‌بۆوه، هه‌م له‌به‌ر دووری مه‌ودا و هه‌م له‌به‌ر سه‌ره‌تایی باری کۆمه‌لایه‌تی له‌ هه‌موو روێکه‌وه.

ئه‌م لیکدانه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌نده‌ی «بدیهیه - به‌لگه‌نه‌ویست» پروونه، باری کوردمان بۆ پروون ده‌کاته‌وه له‌ رووی توانای سوود وه‌رگرتن له‌ راگه‌یاندن و به‌لێنه‌کانی شۆرشی فه‌ره‌نسه‌ که‌وا دیاره‌ سوودینکی پی هیز و پیز بوه، چونکه‌ کوردستان سه‌ره‌رای دووری له‌ فه‌ره‌نسه‌ هه‌م لاتهریک و هه‌م ولاتیکی سه‌ره‌تایی بوه له‌ گۆرانی کۆمه‌لایه‌تیدا. له‌مه‌دا چ گومانیک نیه‌ و شتیکه‌ هه‌موومان ده‌یزانین، هه‌ر هینده‌ی پی ده‌وی بۆ زانیی بیری لی بکه‌ینه‌وه. به‌لام پیاویکی وه‌ک عه‌بدولرهمان پاشا که‌

حوکمرانیک بوه له گه‌ل ولاتانی دراوسی و به‌ولای دراوسیوه په‌یوه‌ندی
 همه‌چه‌شنه‌ی هه‌بوو و په‌یتا په‌یتا ده‌نگوباسی جیهانی وه‌رگرتوه و له‌راگه‌باندۀ کانی
 حالې بو، زور به‌ئاسایی و شپوه‌ییکی چاوه‌روان کراو ئیمکانی ئه‌وه‌ی بوه‌گه‌لیک
 زووتر ئاشنایی په‌یدا بکا له‌گه‌ل دروشم و به‌لین و په‌یامه‌کانی شو‌رشی فه‌رنسه.
 سه‌رانسه‌ری میژوو، ئهم دیمه‌نه‌ی پیشکه‌وتنه‌وه‌ی تاکی میلیله‌تیک له‌زوربه‌ی
 خه‌لقه‌که‌ی، ده‌خاته به‌رچاوی خوینه‌ر و بینه‌ریه‌وه.

هه‌ر له‌م نووسینه‌دا تووشی مه‌لای ئیبنوئادهم هاتین که له‌تاکه‌هوی زانینی خۆیه‌وه
 و بچ‌تین و تاوی شو‌رشی فه‌رنسه، پش زوربه‌ی مه‌لا و خوینده‌وارانی سه‌رده‌می
 خوی که‌وتبۆوه نه‌ک ته‌نها تیکرای میلیله‌ته‌که‌ی. ئیبنو ئادهم که له‌سالی 1205دا
 ناوی کورد و کوردستان دیتی و باسی نووسینی کوردی ده‌کا هینشتا چ‌خه‌به‌ریکی
 شو‌رشی فه‌رنسه‌ی وه‌رنه‌گرتوه چونکه‌ تازه به‌ تازه ته‌قیوه‌ته‌وه و جارێ که‌س له
 گروگال و مانا و په‌یامی دروشمه‌کانی نه‌گه‌یشته‌وه.

پیاویکی وه‌ک «مارکس» له‌زوربه‌ی کریکارانی ئیمپرویش پیشکه‌وتۆته‌وه، نه‌ک
 ته‌نها له‌زانستی گشتیدا به‌لکوه‌ له‌مه‌فه‌وومی چینایه‌تیدا به‌ر له‌هه‌موو شتیکی تر
 که به‌زاهیری ده‌بوو کریکار زگماگ تیدا پسپۆر بی.

هیچ سه‌یر نه‌یه‌عه‌بدول‌ره‌حمان پاشاش به‌هوی لوانی ماددی که‌بۆی لواوه و
 ئاگاداری کرده‌وه له‌به‌سه‌ره‌هاتی دوور و نیزیکی ده‌وله‌تان و رای هیناوه له
 تیگه‌یشتنی رووداو و خوار و زوور بوونه‌وه‌ی له‌نگه‌ری کاروباری گیتی، میسکی
 زووتر کرایته‌وه بۆ وه‌رگرتنی باوه‌ری قه‌ومی و مافی نه‌ته‌وايه‌تی له‌دروشمه‌کانی
 شو‌رشی فه‌رنسه‌وه. له‌مه‌دا سه‌یریکی نه‌یه‌، ئه‌گه‌ر وا نه‌با سه‌یر بوو. بۆ
 عه‌بدول‌ره‌حمان پاشا هه‌لکه‌وتی حوکمرانی و کاری ده‌وله‌تی بۆته «زیرخان»یک
 که‌وا گه‌لیک له‌ژوورووی هی تیکرای میلیله‌تی کورد بو، بۆیه‌یه «ژوورخان»ی
 فکری ئه‌وه‌ له‌گوێره‌یه به‌رزتر بوه له‌هی خه‌لقه‌که‌.

سه‌ره‌رای ئه‌مه، هه‌ر پیه‌ه‌لستانی به‌فه‌رمانی حوکمرانی قۆناغیکی به‌رفه‌ره‌وان پششی
 خستۆته‌وه له‌ره‌وتی به‌ره‌و پیکه‌اتنی مه‌فه‌وومی سیاسیه‌وه. له‌مانه‌ش بترازی،
 عه‌بدول‌ره‌حمان پاشا بۆ خۆی خوینده‌واریکی پیشکه‌وتووی سه‌رده‌می خۆی بو، واته
 هیندی هه‌ر رو‌شنیریکی ئه‌وسای کورد ئاسۆی فکری فره‌وان بو. له‌کاتیکی دواتر

تا ئەو كاتەى ۋەقنىامە كەى تىدا نووسراۋەتەۋە «مستەر رېچ» ىش لە كىتەبە كەى خۇيدا شاىەدىكى بى فىل بۇ كوردايەتەى عەبدولرەحمان پاشا دەدا. سەرىكى ئەم كىتەبە ۋە شاىەدى دانە كەى بۇ پاشاى بابان لەبەر تىشكى ئەم تېپىنغانەدا قسە ۋە بىر ۋە راىەكانى ئەم ئەمىرەى بابانمان پتر بۇ دەكاتە زادەى ئەو زەرف ۋە كاتە لەو رۇزگارەدا، نووسىنە كەى منىش لەبەر تىشكى ئەو شاىەدىيەى مستەر رېچ ۋە قسەكانى عەبدولرەحمان پاشادا پتر بە دلانەۋە دەنووسى.

دەۋجا عەبدولرەحمان پاشايىك لە سالى 1796 دا سنوور بۇ كوردستانى قەلەمەرەى بابان دانى لە كىتەبى ۋەك «صحيح البخارى» دا كە ۋا لە دواى قورئانەۋە دى، دەبى ۋەك سروسىكى مېژۋوى حىساب كەىن كە ھەۋەل بانگەپىشتەكانى نىشتمانپەرۋەرى ئەۋرۋوپاى لەرزاندۋتەۋە لە بەر گۈنچكەى كوردەۋارىدا. لە مەرە بۇ لىكدانەۋەىكى ئاساىى ترىش دەرۋىن ۋە دەلىن كە ھوكمدارى بابان بگاتە پلەىنك لە فكرى ساسى ۋە ھەستى كۆمەلايەتى ۋە نىشتمانى، شوپى خۆى ۋە بەرژەۋەندى بنەمالە ۋە ھوكمەتەكەى لە جغزى كوردايەتەدا بناسىتەۋە ۋە كىلگەى رۋانى رەگى خۆى بدۋىتەۋە كە كوردستانە، چاۋەرۋان دەكرى لە قۇناغ ۋە زەرفى ۋەھادا بوپۇزى مەلەندى بابانىش بگاتە پلەى بەكارھىتەنى زمانى مادەرزادى خۆى لە ھەلەستەدا. نالى ۋە كوردى ۋە سالم بەشكى شاعىرەتەپان دەگاتە بەشكى ھوكمەرانى عەبدولرەحمان پاشا.

دىمەنەكە زۇر ئاشكراىە ھەر دەيەۋى پەنجەى بۇ راكىشى: پەيداۋونى فكرى ساسى ۋە ھەستى نەتەۋايەتى لای مىرى بابان بوو بە فەجرى ھەلەستى كوردى لای بوپۇزەكانى بابان. ھەلەكەۋت بە نىسبەت بوپۇزەۋە ھەر ھىندە ھاندەر بوو كە ھەلەستى كوردى دانى، جارى مابوۋى بۇ ئەۋتۋى فكرى ساسى خەست لەو ھەلەكەۋتەدا بروجى. لەو دەمەدا «ژىرخان» بۇ بوپۇز ھەر بايى ئەۋەى بە بەرەۋە بوو كە بەكارھىتەنى زمانى كوردى بۇ بكا بە «ژوورخان». چ شوبە نە لەۋەدا كە پاشاى بابان لە ئاسۋىكى بىلدترەۋە سەبرى جىھانى دەكرد تا بوپۇزەكانى دەۋرى خۆى، پترىش لەۋان، لە تىكرپان، خەرىكى كارى ۋەھا بوو لە ژپانى رۇزانەيدا كەۋا بە مەيدان ۋە بە قۇناغ لەۋانى پىشتەر خاتەۋە.

بىگومان ئەو بوپۇزانەش ماۋەىكى پان لە پىش تىكرپان مىللەتەۋە دەھاتن. دەتۋانم بىلم بوپۇزەكان ۋەك ئاۋىتە بوون كە رۋوناكايى بداتەۋە: لەو رۋوناكايەى لىيانەۋە

دیار بوو تیشکه هه ره درهخشانه که یان ده دایه وه که زمانی کوردی بوو. به نیسبهت «سالم» وه ئیش و ئازاری زهرفی تاییه تی خۆی که وا کوتومت زامی دهخسته گوشتی له شیه وه له ئه نجامی تیکچوونی حوکمداری بابان خه ریک بوو له و زه رفه دا لیلا یی دمه و به یانی کوردایه تی جیه یلی و بگاته بریق و باقی دمه و رۆژه لات. وه رame که ی بو نامه ی نالی و هه ندی له هه لبه سته کانی تری که داد و برۆ ده کا له ده ست زولمی تورکان و ده ربه ده ربوونی ئه میره کانی بابان له رزوتای کوردایه تی یان تیدا یه.

حاجی قادر بهر له سه فهری بو تورکیا ته نها له لایه ن کاته وه هاوچه رخی بو یژه کانی بابان بوو، که میکی که م له وان درهنگتر. له لایه ن باری مادیه وه وه ک ئه وان بو ی ریک نه که وت دراوسینی ده رک به ده رکی ئه میریکی کورد بی تاکوو له تازییه دا «تا فه له ک ده وری نه دا» دان ی و له نمایشی سپادا «ئهم تاقمه مومتازه» هه لبه ستی. وه ک ئه وان ده رباری ئه میریکی کورد لی نه بوو به ئاو یته دیمه نی پیشکه وتنی فکری سیاسی له جیهاندا دووباره بکاته وه بو ی. یارمه تیده ری تاک و ته نها و کوتومتی حاجی قادر بو گه یشتن به پله سه ره تاییه کانی فکری نیشتمان به روه ری، شاری کو یی و فراژیوونی کو یی بو ه له رۆشنیری و ژیاردا، جگه له زه کا و بلیمه تی خۆی که شتیک نه بخریته ریزی ده ورو بهر و زهرفی مادیه وه و حیسابی ئه وانی بو بکه ین. من بو خۆم له م باوه ره دام، ئه گه ر حاجی له ته ک ئه میریکی کورددا ژیا با هه ر له کوردستانه وه ده گه یشت به قوناغی خه باتی سیاسی له ر یبازی به ره و پی شه وه چوونی فکردا. ئهم باوه ره شم له سه رچاوه ی ژیا نی «حاجی» یه وه هه لده قولی نه ک له بیر کردنه و ییکی سه راوی وه یا له خۆشویستنیک ی ساده وه: دیتمان به دوا یی له زهرفی ئه سته مبولدا، حاجی پیش هه موو هاوچه رخانه ی خۆی که وته وه هه روه ها پیش جیلی دوا ی خۆشیه وه. بیگومان ئه گه ر زووتریش زه رفیکی وه ک زهرفی هاومه سله که کانی خۆی چه نگ که وتبا، که بو یژه کانی بابان، پیشیان ده که وته وه. نالی، که ئه ویش وه ک حاجی کوردستانی عیراقی جیه یشت و جو ه ئه سته مبول به لگه ی راستی ئهم داوا یه مه به وه دا که نه توانی له مه دانی فکری سیاسیدا ئه و ماوه یه بیر ی که حاجی لی تی په ری.

حاجی که زهرفی له باری وه ک بو یژه کانی بابانی چه نگ نه که وت و ریکه وتی کو بوونه وه ی هه ژاری و خویندنه که ی تا کو تایی 1276 که ده که و یته به رانه ر

1860ی زاینی ئاواره‌ی کرد و له سه‌رچاوه‌کانی ئیلهامی فکری سیاسی خه‌ست و ڕووناک دای بری، هه‌ر ئه‌و مه‌یدانه‌ی له پێش بوو که به کوردی هه‌لبه‌ست دانێ و به‌پێی سروشتی سه‌رکه‌شی خۆی ناره‌زایی ده‌ربهری له‌و واقیعه‌ که هه‌بوو. بێگومان له هه‌لبه‌ستی کوردیشدا بیستنه‌وه‌ی شیعری نالی و کوردی هانده‌ریک بوه‌ بۆ: زۆر باس کردنی نالی و کوردی له دیوانه‌که‌ی حاجی قادردا به‌لگه‌ی ئه‌م راستیه‌یه. وه‌ نیه له‌مه‌شدا هیچ که‌مایه‌تی په‌یدا بێ بۆ حاجی: سه‌ره‌رای ئه‌وه که ئیلهام وه‌رگرتن له‌ بوژیکی کورد بۆ بوژیکی تری کورد جێی سه‌رلێندیه‌ له‌ ڕۆژگارێکدا که «حافظ و سع‌دی و متنبی و مجنونی لیلی» نمونه‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ بوون، سه‌ره‌رای ئه‌م لایه‌نه به‌سه‌ بۆ حاجی له‌و وه‌زعی ناله‌باری خۆی و گه‌روکێشه‌ی خه‌ریکبوون به‌ باسه‌ وشکه‌کانی کتیبی «سیوطی» بتوانی له‌ قه‌پیلکی کلاسیکی جیوانه‌وه‌ی رسته‌ی عه‌ره‌بی و فارسی ده‌رچێ بۆ سه‌ر چه‌قی رینگه‌ی به‌ره‌و کوردایه‌تی.

به‌پێی ئه‌وه که با‌رستی هه‌لبه‌سته کوردیه‌یه‌کانی یه‌کجار پترن له‌ هی فارسی و هه‌موو زمانیکی تری دیاره‌ حاجی له‌ سه‌ره‌تا‌کانی بوژی‌شیه‌وه‌ ده‌ست کرده به‌ هه‌لبه‌ستی کوردی نه‌ک له‌ دوا‌ڕۆژه‌کانی ژیا‌نی له‌ کوردستاندا. با‌سی ئه‌سته‌مبۆل هه‌ر نا‌که‌م چون‌که، بێگومان، له‌وێ هه‌رچی گو‌تو‌ه‌تی به‌ کوردی گو‌تو‌ه‌. به‌لام «منطق» و دا‌خوا‌زی ده‌کا بلێن ئه‌و هه‌لبه‌سته‌ی ناره‌زایی و یا‌خه‌گه‌ری به‌هێزی تیدا بێ پتر له‌ ڕۆژانی دوا‌یی مانه‌وه‌ی له‌ کوردستان ده‌وه‌شێته‌وه‌، هه‌لبه‌سته‌ی که به‌ ساده‌هیش خه‌ریکی دل‌داری و فه‌ند و فی‌لی ئارا‌یشته‌ بێ، له‌ گه‌ل ناره‌زایی که‌مدا، له‌ سه‌ره‌تا‌کانی بوژی حاجی پتر چا‌وه‌روان ده‌کری.

له‌م سه‌رنجانه و لێکدانه‌وانه و چا‌و پێدا خشان‌دانه‌وه به‌ می‌ژوودا، من ده‌گه‌م به‌و قه‌ناعه‌ته که وا بریاری می‌ژوو و تیکرای قونا‌گی فکری و فه‌لسه‌فی کوردایه‌تی له‌وسای کوردستاندا به‌ جو‌وته رێک دێن هه‌م له‌ گه‌ل گو‌ته‌ی ده‌ما‌و‌ده‌م و هه‌م له‌ گه‌ل هه‌لکه‌وتی زانرا‌و و نو‌وسرا‌وی ژیا‌نی حاجی له‌ودا که وا دوا‌ی چوونی بۆ ئه‌سته‌مبۆل حاجی قادر سه‌رکه‌وتیبی بۆ به‌رزایی کوردایه‌تی راسته‌قینه که هێشتا کوردستانی عێراق لێی سه‌ره‌نه‌که‌وتبوو.

تابلۆی واقیعی می‌ژوویی به‌ هه‌ر دوو با‌ری ماد‌دی و فکریه‌وه‌ وێنه‌ی جو‌ولانه‌وه‌ی هه‌ستی کوردایه‌تی کوردستانی عێراق له‌ سه‌ره‌تا‌کانیه‌وه‌ به‌م شێوه‌یه‌ دێتێته‌ به‌رچا‌و:

- (1) بزوتنه‌وهی هۆشی حوکمداری بابان به‌ره‌و پرووناکایی بیر قه‌ومی له‌ دواي شۆرشی فهره‌نسه به‌ هۆی واقعیکی ده‌وله‌مه‌ندتر له‌ هی تیکرای کورد، که‌ بۆ حوکمداره‌که‌ په‌یدا بوه‌: له‌م تبیینیه‌شدا نابیی هیچ که‌م که‌ینه‌وه له‌ هه‌لکه‌وتوویی حاکمی بابان که‌ عه‌بدولرهمان پاشایه‌.
 - (2) گه‌یشتنی بوژانی بابان به‌دوا ئەم هه‌سته‌ی نه‌ته‌وایه‌تی حوکمداری باباندا، به‌ پله‌ی ره‌هابوون له‌ کۆتی کلاسیکی هۆندنه‌وه‌ی هه‌لبه‌ست به‌ زمانی بیگانه و ئاشنابوون به‌ ده‌ربیرینی هه‌ستی سادی ده‌روون به‌ زمانی ماده‌رزاد.
 - (3) تیمکانبوونی گه‌یشتن به‌ هه‌مان پله‌ی بوژانی بابان له‌ شاری کویه‌شدا به‌ هۆی هه‌بوونی میراتیکی ژیاړی و رۆشنیری یه‌کجار کۆن له‌و شارهدا له‌چاو دراوسینکانی.
 - (4) هه‌لچوونی که‌ف و کۆلی ناره‌زایی و یاخیگه‌ری له‌ هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی قادره‌وه له‌ ئەنجامی «تفاعل»ی سروشتی سه‌رکه‌ش و خورتی حاجی له‌گه‌ل واقعی مه‌یله‌و تازه‌دا.
 - (5) سه‌رکه‌وتنی حاجی له‌ دوا پیلکه‌ی ناره‌زایی فره‌وان و بی ئامانج بۆ سه‌ر بانیکي سنووردار و ئاشکرای هه‌ست به‌خۆ کردن و خۆناسینه‌وه و هۆش شکان به‌ واتای «مافی نه‌ته‌وایه‌تی» له‌ ئەنجامی خۆدیتنه‌وه‌ی له‌ ده‌ورو به‌ریکی خاوه‌ن میژووکی پیشکه‌وتووتر و گووراوتر⁵⁸ له‌چاو کوردستان، که‌ ئەسته‌مبۆل بی.
- وه‌ک ده‌یینی یارمه‌تیدانی هه‌لکه‌وت - واقع - له‌ لاییکه‌وه و لی هاتوویی تاکه‌ مرؤف له‌ لاییکی تره‌وه‌ کاتیک که‌ ده‌گه‌نه‌ یه‌کتر به‌ به‌ریانه‌وه‌ هه‌یه «فکره» له‌ زه‌مانیک ده‌ربخه‌ن و له‌ زه‌مانیکی دواتردا ده‌رنه‌که‌وی، له‌ جیگه‌یینک په‌یدا که‌ن و له‌ جیگه‌یینکی تردا سه‌روشویتی نه‌بی، لای یه‌کینک بیکه‌ن به‌ مه‌شخه‌ل و لای یه‌کینکی تر نه‌ترووکایی.

⁵⁸ - وشه‌ی «گووران» که‌ هه‌ندئ که‌س به‌ «گووران» ده‌ینوسن نابیی تیکه‌ل بی له‌گه‌ل وشه‌ی «گووران» که‌ هه‌ندئ نووسه‌ر به‌ «گووران»ی ده‌نوسن. وشه‌ی «گووران»، «گووران» له‌ عه‌ره‌بی دا به‌ واتای «نضوج، اختمار» دی. وشه‌ی «گووران، گووران»یش له‌ کوردی ئیستا که‌ماندا به‌ واتای «تطور، تبدل» به‌ کار دی. گووران ده‌بی له‌ «گروون، گروین»یش جودا بکریته‌وه که‌ به‌ واتای «سلخ جلد»ه‌.

نووسەر ههن ههز بهوه ناکهن «تاک» چ دهوړيکي ههبي له هينانه دی باوهر ویا گوران ویا بهسهرهاتی میژووې. ټه نووسه رانه هینده له دژي دهوړی «تاک» ن له میژوودا ههر دهلبي به لایانهوه «تاک» له «مړیخ» هوه به میوانی دی و حیسابی «تحلیل» ی ماددی سهر ټهرز ټیک ده. بهلام گریمان تاک حیساباتیش ټیک بدا، خوښی بی و ترشی بی، خو دیتته ناو حیسابهوه. لهو زهر فانه دا که جاری زوربهی میللهت نه گه یشته به پلهی خهبات کردن و جوولانهوه بو ودهسته پنهانی مافی خوئی و بهره لستی کردنی سته، ههر «تاک» پهیدا دهی شتیک بلې و بکا رووی گومی مهند و داووستاوی کومهل بشله قیتی. دهینی سهدان سال تیده په پری بی ټهوهی یه ک بزووتنهوهی کومه لایه تی گشتی روویدا، بهلام لهو ماویه دا چهندين «تاک» شوړشی هست و بیر ویا کردهوه بهریا دهکن و گیانی کومهل دهه ژیتن، رهنگه دواي ټهوه ژاندهش، سهرله نوئ، کومهل بکه ویته باوهرشی خهویکی دوو دروړیزي وهک چه په سانهوه و جووله ییکی ټاشکرا نه کا له جوولهی ټاسایی روژانهی گوزهران بهولاهوه که وا به لای منهوه میژوو دروست ناکا.

به «مجامله - دلخوشکهری» نه بی ټیکرای چالاکی گهل که له روژیکهوه بو روژیک دهیکا له پیناوی گوزهران و «پلهی ژیان - تنازع البقاء» ټهوه نیه پتی بگوتری میژوو. کاری ټاسایی که به دروژایی سهدان سال سهد هزار جار خوئی دووباره ده کاتهوه و هیچ دهنگیک ناداتهوه نه میژوو و نه هیچ. بهلی نرخي ټه کارانه مهیدانی خوئی ههیه که میژوو نیه و شتیکي تره. کاری روژانهی هزاران سالی خهلق وهک زهویکه توده ریک دی و توئی ده دا و دهیته خاوهنی دهغله که و گوله گهنمه کان که له زهویه که دهروئی بهلام زهویه که بو خوئی خاوهنی شتیک نیه. کاتیک زهویه که دهیته شریک و پیکه پنهری گوله گهنم که به خواهشتی خوئی خواردن بدا به رهگی پنجه گهنمه که، که خواهشتی نه بوو دهیته «امر واقع» ی ټاسایی. گهلی «مصر» که ههرهمی دروست ده کرد بو فیرعونه کان چ پشک و بهشی تیپاندا نه بوو، بهش و پشکی ټهوه له ودها ده بوو که ههرهم دروست نه کا. له زورینهی ټهوه جهنگه ویرانکه رانهی که له میانی گهلاندا قهوماوه، گونا که و ټوباله که دهیته ملی پاشا و قوماندان و پاله وانه کانهوه نهک گهلکان چونکه به خواهشتی ټهوه گهلانده جهنگه کان بهریا نه بوون تا له سهر وانی حیساب کهین، خوا و ټینسافیش لیمان قبول ناکا له بهر خاتری باوهریکی چهوتی خومان گونا هی ټهوه

جه نځانه بخهينه ئهستوى گهلانهوه و بليين ههر دهبي خالقي ههموو شتيك گهل بي با ئه و شته مهلعوونيش بي.

من دهليم تاكه كاني گهل ههر به كه يان له ژياني رۇژانه باند ئه وهنده ناشيرني و ناره وايي و دزيويه ههيه كه پي نهوي دزيوي ئه و ميژوانه شيان بخهينه سهر تاكي به سه زماني بي ده سلات چ گوناهيكي نه به له پهيدا بوونيان، ته نانه تيمروش خوا ليتمان هه لئاگرئ زور به ي گهل تاوانبار بكهين به و كاره درندانه و ناره واپانه ي ئه وان هيچ دهستيكيان تييدا نيه. چ مانعيك نيه له ودا گهل پي بگوترئ داهينه ر و خالقي ميژووي مهلعوون ئه گهر به راستي خو ي خاوه ن و داهينه ري بووي.

له م رۇژگاري خو ماندا به چاوي خو مان ديومانه گه ليك له گهلان زور به ناره زو و پر به دلي خو ي به شداري كردوه له تاوانيكي درندانه ي گه و ره دزي گه ليكي تر، له كو نيشه وه وا بو ه گه ليك به هو ي با وه ره وه و هيا له به ر ته ماع تي كردن، هير شي بر دوه بو سهر گه ليكي تر و لي كو شتوه و مالي ويران كردوه و شتي لي به تالان بر دوه. ههر له نيوان هه مان گهلدا عه شيرتيك ئه وي تري شر كردوه خو ي شي به و كار هه لدا وه ته وه. كه ئه مه وا بي من و تو بليين چي! به لام كه وا نه بوو من و تو بو چي له هيج وه خه لقي كه ين ههر هه تا بگوترئ گهلان ميژوويان دروست كردوه. خو ئه وي راستي بي سه يريكي زور سه يره كه وا ههر هه مان كه ساني به په رو شن بو ئيسپاتي ده وري گهل له پي كه اتني ميژوو، له ههموو كه ساني تر خه ريكت ر و دلگه رمترن بو رماندن ئه و ميژوو. من له و ته رزه دلگه رميه و خو خه ريك كردنه خو راييه رها بووم و گه يشتووم به رازي بوون به م راسته حيسابه: چي تاك كردوه تي با به هو ي تو قان دن و چه وسان دن وه ي خه لقيش بي ئه وا هي تاكه به چاك و خراپيه وه، ئه وي گه ليش تييدا به شداره له ربي خواهشتي ئاشكرايه وه ئه وا هي گه له يا خود به به شداري گه له، ئه و يش به چاك و خراپيه وه.

له م خستنه به ر چاوي پهيدا بووني گياني كوردايه تي، رۇليكي گه لي كورد هه بي و ته قه لا و خواهشتي ئازادي تي دا بي زور دوا كه وتوه له پزاني هو شي تاكه كاني كه حو كمدار و بو يژ و مه لا بوون. چ لزووم نابييم رازي نه بوونمان له رووداو و هه لكه وت بمان خاته سهر خه ريكي بوون به هه لبه ستي رۇليكي ساخته بو گه لي كورد. گهلاني تريش ههر وا بوون: جوولانه وه ي تيكر ايان چه ندين سال و زه مان له هي فهيله سووف و خاوه ن بيره كانيان دوا كه وتوه. ههر وه ك زور به ي ميلله ت ناتواني بي

به زانای کیمیا و فهلهک و بایۆلۆجی، ههروهه‌هاش ناتوانی شان به‌شانی
فهله‌سووفیک وه‌یا بۆیژیک وه‌یا حوکمداریک بیرى برّوا بۆ «واتا، فکر، تجرید» که
مافی نه‌ته‌وايه‌تیش له‌و په‌راویزه‌ دایه.

به‌لاته‌وه‌ سه‌یر نه‌بی که من مافی نه‌ته‌وايه‌تی به «واتا و تجرید» داده‌نیم له‌به‌ر
زیه‌نی گه‌لی کورددا له‌و کاته باسلیکراوه‌ی سه‌ده‌ی نۆزده‌مدا: پیاویکی عاده‌تی
ده‌روده‌شت و کوچه و بازارى کوردستان، به‌رژه‌وه‌ند و گوزه‌رانی خۆی و خیزانه‌که‌ی
هینده نه‌به‌سترا‌بۆوه به‌هه‌ریمه‌ دووره‌کانی کوردستانی دوور له‌هه‌ریمی خۆی تا‌کوو
له‌ ریی‌ ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ مادییه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی موشته‌ره‌که‌وه‌ هستی نه‌ته‌وايه‌تی بۆی
بیی به‌و هه‌سته که له‌ شتی ماددی به‌رچاوه‌وه‌ پیتی ده‌گا وه‌ک گه‌رم و ساردی ئاو و
هه‌وا وه‌یا ترش و شیرنی تری و په‌سیره وه‌یا خۆشی و ناخۆشی بینی گۆل و زبل...

باباییکی سه‌نهی، باری چاک و خراپی ئابووری دیاربه‌کر به‌ر هیچ راسته‌حیساییکی
ناکه‌وئ و کار له‌ وه‌زعی نا‌کا تا له‌ خۆوه‌ بیرى بۆ ئه‌وه‌ برّوا که وا کوردبوونی سه‌نه و
دیاربه‌کر ئه‌رکیکی ئه‌ده‌بی وه‌یا ماددی موشته‌ره‌ک ده‌خاته سه‌رشانی هه‌ر دوو
مه‌له‌به‌ند و ئامانجیکی یه‌کچوویان بۆ دروست ده‌کا. پالهیکی ئه‌وسای هه‌له‌بجه
ئه‌وه‌نده‌ی بۆ گیسکیکی خۆی ده‌کۆشا و له‌گه‌ل دز شه‌ری ده‌کرد و به‌ گز گورگدا
ده‌چوو، بۆ کوردبوونی هه‌ولیر و ئامیدی ده‌ییکی ئه‌مه‌ش ئاماده‌ی خۆ ماندوو کردن
نه‌ده‌بوو، ره‌نگ بوو هه‌ر بیریش نه‌کاته‌وه‌ له‌ خه‌بات کردن بۆ کوردبوونی هه‌ولیر،
مه‌گه‌ر به‌ ده‌رسدان و فیرکردنی.

خۆ ئه‌وه‌ی راستی بچ پالهی ئه‌وسای هه‌له‌بجه نه‌ک به‌ نیه‌سبه‌ت هه‌ولیره‌وه‌ بیرى له
خه‌بات نه‌کردۆته‌وه‌، له‌ عاست پالّه دراوسیکه‌ی خۆیشی که‌مه‌ترخه‌م بوه‌ چونکه
گوزه‌رانیان به‌یه‌کتره‌وه‌ نه‌به‌سترا‌بۆوه. په‌ندی «له‌ برام ده‌ن له‌ من مه‌ده‌ن، وا ده‌زانم
له‌ جه‌والی کا ده‌ده‌ن» به‌ره‌مه‌ی کوتومتی بیپه‌وه‌ندی میانی سوود و به‌رژه‌وه‌ندی
تا‌که‌کانه. ئیستاش کار و باری فه‌لاحیکی کورد که زه‌وی خۆی بکلی چ
په‌یوه‌ندیکی نیه‌ له‌گه‌ل هی دراوسیکه‌ی. له‌ ژیا‌نی سه‌ره‌تاییدا ئه‌م بیپه‌یوه‌ندییه‌ی
میانی به‌رژه‌وه‌ندی خه‌لق دیمه‌نیکی گشتی و جیهانییه‌ و باس لیکردنی زۆری به
به‌ره‌وه‌یه. لی‌ره‌دا ئه‌م ئیشاره‌ته‌ بۆی شتیکی ناچارى بوو، پتویستی مه‌به‌سه‌ داخوازی
کرد.

ئەمە ھالى زوربەى خەلقە بە نىسبەت بىر كىرەنەۋە لە «ۋاتا و تىرىد». بەلام
 ۋەزى زىھنى ھو كىدارىك ۋەيا بۆيۈك ۋەيا فەلەسوۋىك شىكى زۆر جودايە و
 لە ھەموو رۋىيىكىشەۋە جودايە. ھەست و پەرۋشى ئەمانە بۇ «فكر و واتا» شىكى
 دوورەدەست نى بە نىسبەت سەرچاۋەكانى بىر كىرەنەۋە و. تا رادەيىك،
 خەرىكۋونىشان. دوور مەينە ھەر يەك لەمانە بەرژەۋەندى تايەتى خۆى بكا بە
 قوربانى كوردبوونى ھەرىمىكى ھەرە دوورى كوردستان. مىللەتىش كاتىك كە
 گەشە پلەى بزۋوتنەۋە و راپەرىنى نىشتمانى لە ئەنجامى پىشكەۋتن لە
 مەيدانەكانى فكر و ماددەدا، ئەۋىش ۋەك ئەدىب و فەلەسوۋف خۇ بەخت دەكا لە
 پىناۋ كوردبوونى ھەموو بىستىك لە خاكى ۋلاتەكەى.

ۋەنىە ھەر سەرەتاي بىر كىرەنەۋەى نىشتمانى لە تاكانەۋە دەست پى بكا، فەلسەفەى
 چىنايتىش كە بە زاھىر دەبوو لە جەرگەى چىنى ھەزار و رەشۋرۋوتەۋە ھەلىستى،
 ئەۋىش لە خاۋەن بىر و فەلەسوۋفى چىنەكانى ھەۋرازترەۋە ھەلدەقۇلى، دواتر
 سەرەۋزىر دەيتەۋە بۇ ناۋ رىزەكانى چىنى ھەزار و پىرۋلىتارىا. خواش دەزانى بە چ
 شېۋەيىك دەچىتە مىشكىانەۋە. كرىكارىك ۋەيا پالەيىك ۋەيا كاسىكى بچووك ئەو
 ئىمكەنە زىھنىيەى نى بەگا بە پلەى پالاۋتنى «تىۋرى» لە راگەياندىن و پەيامەكانى
 ۋاقىعەۋە؛ ئەو ناتۋانى ۋاقىع بلىتەۋە لە گوتە و نووسىنى خۇيدا، رەنگە ھەر نەشزانى
 بنووسى.. ۋاقىع تى ناگا تا بتۋانى لە نووسىنى خۇيدا بىلىتەۋە. ئەگەر فەلەسوۋفى
 چىنى بورجۋازى ۋەيا ھەۋرازتر لە جياتى پىرۋلىتارىا فەلسەفەى پىرۋلىتارى دانەتىن
 رەنگە ئەو فەلسەفەى ھەر دانەنرى ۋەيا سەدان سالى دوا بىكەۋى. دۋاى دانانى
 فەلسەفەكەش دەيان و سەدان سالى تىدەپەرى بەر لەۋە زوربەى پىرۋلىتارىا تىبگا
 ۋەيا خەباتى بۇ بكا. كە خەباتىشى بۇ كىر دەيان سالى تى دەپەرى تا تىدەگا لە كۋىۋە
 ھەلە و چەۋتى كەۋتۋتە تىبىقىەۋە.

بە راستى كارى «تنظير» ۋاتە ۋەرگرتنى دەستۋور و «نظريە» لە ھەلكەۋت..
 ھەبوون.. سىرۋست.. موجود.. پلەى گۇران.. بەرژەۋەندى.. يا ھەر تەبىرىكى تر كە
 خۆت رات لىيە، پۇبى دەسەلاتى زىھنى مەرۋفە و لە ھەموو كىرەۋەكانى زەحمەت
 ترە. ئىستاش سەرم لەۋە سوۋر دەمىنى چۆن زانايانى فەلەك بەر لە 2500 سال
 توانىۋانە نەخشەى بزۋوتنەۋەى ئەستىرەى زۋەل ۋەيا مەرىخ بىكىشن. فەرمو
 خۆت سەرىكى ئاسمان بىكە و پىنم بلى كۋا زۋەل و كۋا مەرىخ. ھەر زەحمەتى و

سهختی تیگه‌یشتنی ئاسمانه که ناهیلی تاک تاک نه‌بی پَسپوری تیدا په‌یدا بی، خو له نیوان نه‌خوینده‌واندا فه‌له‌کناس هه‌ر په‌یدا نابیی.

له فه‌له‌ک واز بینه و وه‌ره سه‌رباسی زمان که هه‌موو دهم له به‌ر گوئی خه‌لق ده‌زینگیته‌وه: له‌ویشدا دۆزینه‌وه‌ی ده‌ستووریکی مه‌یله‌و نه‌ینی چه‌ندین زانای تیدا به‌هه‌له‌ده‌چی.

خولاسه «فهلسه‌فه، نظریه، تجرید» له هه‌ر مه‌یدانیکدا بی، به‌پیی تاییه‌تیه‌کانی ئه‌و مه‌یدانه زه‌حمه‌ت و نه‌فه‌س بره، هه‌لبه‌ت یه‌کیک له‌و فه‌لسه‌فانه‌ش بیرى نیشتمانی و قه‌ومی و چینایه‌تییه.

به‌راستی تیکرای باسی پزانی هۆش و هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تی کورد و سه‌ره باسی رۆلی «تاک» له میژوودا تا بلیی پان و قوولن، ده‌شزانم ئهم چه‌ند دێره وه‌یا لاپه‌ره‌ی تازه له نووسینیان بوومه‌وه هه‌ر بایی ئه‌وه بوون که‌لینی ره‌خه‌گر بدن تا به ئاره‌زوی خو‌ی ره‌خه‌م لی بگرئ، هه‌ر خۆم چه‌ندین ره‌خه‌م هه‌یه له نه‌فه‌س کورتی و سه‌ره‌وه‌ی نووسینه‌که‌م له‌و باسانه‌دا. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا ناچار بووم به‌وه که ئیشاره‌بینکیان بۆ بکه‌م و هه‌ول بده‌م کولانه‌یی‌ک بکه‌مه‌وه تا هه‌ر نه‌بی پر‌شنگی‌کی ئه‌و باسانه بکه‌ویته‌ ناو نووسینه‌که‌وه چونکه‌ بینگومان ئه‌و باسانه په‌یوه‌ندی‌کی به‌هێز و نزیکیان هه‌یه له‌گه‌ل باب‌ه‌تی نووسین: به‌قه‌ده‌ر ئه‌وه باران کاریگه‌ره له‌ رۆانی گیا و گو‌ل، په‌یدا‌بوونی سه‌ره‌تای هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تیش له کوردستانی ژێروودا عه‌لاقه‌داره له‌گه‌ل هه‌لکه‌وتنی حاجی قادر، هه‌رنه‌بی ئه‌مه باوه‌ری منه و ده‌بوو رۆونی که‌مه‌وه یا هه‌ر به‌جاری له‌ هه‌موو باسه‌که وسکت بم.

پوخته‌ی قسه ئه‌وه‌یه، چی زانراوه، له‌ رینی قسه‌ی ده‌ماو‌ده‌م و واتای هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی و ده‌ست‌نووسی خو‌ی به‌سه‌ر کتێبه‌که‌ی سیوطیه‌وه هه‌موویان له‌وه‌دا یه‌ک‌تر ده‌گر‌نه‌وه که‌وا حاجی قادر دوا‌ی چوونی بۆ ئه‌سته‌مبۆل کوردایه‌تی کرد‌وه. سه‌ره‌رای ئه‌مانه، که هه‌موویان به‌لگه‌ی مادین، پزانی هه‌ستی کوردایه‌تیش له‌ کوردستانی سه‌رده‌می حاجی قادردا وا داخوازی ده‌کا که وا حاجی قادر دوا‌ی گه‌یشتنی به واقیعیکی پێشکه‌وتووتر له‌ کوردستان ئیمکانی ماددی له‌باری بۆ په‌یدا‌بووبی که خه‌باتی سیاسی و کوردایه‌تی تیدا بکا: ئا ئهم لێک‌دانه‌وه‌یه‌ش به‌لگه‌ی زیه‌نییه.

سەرەژوور چوونەوه‌ییک

خوینەر بمبوورئ لەوێدا کە بە ناچاری زنجیرە‌ی باسی بەسەرھاتی حاجی قادرم
برپە‌وه‌ بۆ مە‌بە‌سی ڕوون کردنە‌وه‌ی لایە‌نی زۆر گرنگی سەرە‌تای دەست پینکردنی
خە‌باتی سیاسی حاجی، بۆ ئە‌م مە‌بە‌سە‌ هە‌نگاوێکی زە‌مە‌نی فرە‌وانم ھاویشت لە
ڕۆژانی خویندنی بالە‌کە‌تیە‌وه‌ی تا دوا ڕۆژی مانە‌وه‌ی لە‌ کۆیی بە‌ر لە‌ سە‌فە‌ری بۆ
تورکيا. ئیستا کە‌ وا ئە‌و ئە‌مانە‌تە‌ زە‌لم لە‌ ئە‌ستۆی خۆم دارنی و خستە‌ سەر
خوانی میژوو بۆ بە‌رچاو و زینە‌ی بینەر و نووسەر و خوینە‌ری کورد و غە‌یری کورد،
بەرە‌و دوا هە‌ڵدە‌کشینە‌وه‌ بۆ ئە‌و جیگە‌ و کاتە‌ کە‌ لە‌ گە‌شتە‌کە‌ی خویندنی حاجی
لە‌ بالە‌ کدا پتی گە‌یشتبووین.

پیشتر گۆتم نازانین دوا‌ی کە‌ینوبە‌ینی «میر کوران و میر کچان» و پە‌خشبوونی ماکی
هە‌را و بە‌زە‌مە‌ کە‌ تا‌قمی «پە‌رە‌جیق» بوو، حاجی قادر چە‌ند ماوە‌تە‌وه‌ لە
بالە‌کە‌تی. نە‌ شتی‌کمان بۆ ماوە‌تە‌وه‌ لە‌ گۆتە‌ی دە‌ماوێدە‌م نە‌ چ نووسینیک بە‌ ئیمە
گە‌ییوێ‌ حالی‌مان بکا کام سال و کام کژ حاجی لە‌ بالە‌کە‌تیە‌وه‌ چوێ‌ بۆ کوردستانی
ئێ‌ران. تە‌نها ڕیچکۆلە‌یی‌ک نزیکمان خاتە‌وه‌ لە‌ گە‌ڵالە‌ کردنی فکەرە‌یی‌ک لە‌ بارە‌ی
ماوە‌ی مانە‌وه‌ی حاجی لە‌ بالە‌کە‌تی دوا‌ی ئە‌و هە‌رایە‌، ڕیچکۆلە‌ی پر کۆسپ و
بە‌ردە‌لانی تە‌خمینە‌. لێ‌رە‌شدا بۆ بە‌راورد کردن و لێ‌کدانە‌وه‌ و تی‌ بر کردن چە‌ند
بە‌نگە‌یی‌کی پتە‌و هە‌یه‌ هە‌ڵۆ‌ستی‌ان لە‌سەر بکە‌ین و بە‌ دە‌ور و پشی‌ خۆمان و
مە‌ورزووعدا بنوا‌رین: لە‌م چە‌ند تێ‌بینیە‌ی خوارە‌وه‌دا شی‌وه‌یی‌کی راستی وە‌ک تارمایی
پشت پە‌ردە‌ی تە‌نک دیتە‌ بە‌ر چاوی سرنج دەر:

- 1) حاجی قادر تاوانیکی نە‌بوێ‌ وە‌ک تا‌قمە‌ی «پە‌رە‌جیق» ناچاری بکا
بالە‌کە‌تی جی‌ بهێ‌لی و لێ‌ی دەرچی.
- 2) حاجی کە‌ هاندە‌ری‌کی نە‌بوێ‌ بۆ دەرچوون لە‌ بالە‌کە‌تی، خولیا‌یی‌کشی نە‌بوێ‌
وە‌ک هی حاجی عە‌بدوللا بە‌و ولاتە‌ی بێ‌هستی‌تە‌وه‌.
- 3) ڕووداوی نا‌قۆ‌لای وە‌ک ئە‌و هە‌رایە‌ی «میر میرانی» هە‌ستی راحە‌تی کە‌م
دە‌کاتە‌وه‌ لای کە‌سی‌ک هە‌راکە‌ی دی‌یی با بۆ‌خۆشی تی‌یدا گونا‌ه‌بار
نە‌بووبی. ئە‌گەر هۆ‌یه‌کانی مانە‌وه‌ و نە‌مانە‌وه‌ی حاجی لە‌ بالە‌کە‌تی بژمێ‌رین
ئە‌و هە‌رایە‌ دە‌خ‌ری‌تە‌ ڕیزی هۆ‌یه‌کانی نە‌مانە‌وه‌ی.

4) به دوا ئهم چهند ليكدانه وه يه دا ليكدانه وه ييكي جغرافيمان ديته بهر له لاي

خۆيه وه يارمه تيمان بدا لهو ته خمينه دا. كه بيين و روويئو (مساحه) ي
باله كه تي به روويئو ئه و شوپتانه بگريه كه حاجي گه شتي تيدا كردوه له
ديوي كوردستاني ئيراندا ده بينين روويئو ئه و ديو گه ليك فره وائتره. له
ديوانه كه ي و كتبه كه ي سيوطي ناوي لاجان و سندووس و بانه و
بيتووش هه. نووسيني تريش هه يه له گه ل «تواتر» كه ئيسپاتي ئه وه
بكه ن حاجي له سابل اغيش بو خويندن ماوه ته وه ناوي سهرده شتيش له
شيعري حاجيدا ده ديترئ. ناوي سهرده شتي به ته وريه لهم چوارينه دا ساز
داوه له حاليكدا دوو چاري نه خووشي زهردوو (زهرك) بوه:

له سهرده شتي ميحنهت پهري كرده وه
كه واني به لا لوكه كه ي په يكه رم

به لا لوكه ده رمانی ده ردم ده لين
به پاره وه گير ناكه وي بي كرم

به يه كدي گرنتي روويئو باله كه تي له گه ل كوردستاني ئيران يارمه تي
ئه وه مان دها به پتي پانايان پشكيان بو دانين لهو كهوت سالي گه شتي
فه قيه تي حاجي قادر چونكه به لاي كه مه وه كهوت سالي ته واي له دوو
هه ريمه به سه ر بردوو.

ئه مانه راستي زيه ني و واقيعين. باوه ده كه م ئه گه ر ليره شدا له ري
«مه سلتي» به وه به شه زورتره كه ي ئه و كهوت سالي به دين به كوردستاني ئيران به
ري باز يكي هه له و ناعاد لانه دا نه روشتووين. كه بليين حاجي له 1270 وه تا 1277
به خويندنه وه خهريك بووي له دوو ولا ته دا، سي سالي سهره تا بو باله كه تي و چوار
سالي دوايش به دينه كوردستاني ئيران مه سلتي كي بيته ره فانه مان كردوه. مانه وه ي
كهوت سال بي، وه ك بو ي چووين، يا خود به پشكينه وه ي زياتر هه لكشي و داكشي
بنگه ي مه سلته تيه كه و دابه ش كردنه كه ناگو ري، چونكه روويئو ه كان و ناوي
شوپنه كاني لي خويندني حاجي هه ر ئه وه ن كه هه ن.

دیسان دەبی لێره‌دا بَلیمه‌وه، برپاری یه‌كجاره‌کی له‌ ده‌سه‌لاتی مندا نیه. ده‌شی به‌لگه‌ی گوته‌ی ده‌ماو‌ده‌م وه‌یا نووسین وه‌یا راگه‌باندنی رووداو وه‌یا لیکدانه‌وه‌ییکی ورد و قوولتر ئه‌م حیسابه‌ی من هه‌له‌وشینی وه‌یا بیگۆڕی چونکه‌ مومکینه‌ چۆنه‌تی راسته‌قینه‌ شتیکی جودا بی له‌و روا‌له‌ته‌ی به‌ ته‌خمین دۆزیمانه‌وه‌ وه‌یا نه‌خشه‌مان کیشا.

به‌ راستی کیشانی نه‌خشه‌ییك كه‌ سه‌رله‌به‌ری گه‌شته‌كه‌ی حاجی دیار خات پیوستی هه‌یه‌ به‌ هاریکاری گشتی، واته‌ هه‌ر كه‌سیك شتیکی لی بزانی زانینه‌كه‌ی خوی بخاته‌ سه‌ر بارستی زانراو له‌م گه‌شته. وه‌ نیه‌ ئه‌مه‌ش كاریکی گران وه‌یا كه‌س نه‌كرده‌ بی، به‌ پینچه‌وانه‌ هه‌م ئاسانه‌ و هه‌م هی وه‌ك ئه‌و له‌ كۆن و نوێ و له‌ هه‌موو لایه‌كدا كراوه‌ و به‌ره‌مه‌یشی زۆر به‌ نرخ بوه‌: هه‌ر كه‌سه‌ی شتیکی لی ده‌زانی به‌ دوو سی دێر بیخاته‌ سه‌ر كاغه‌زێك و بینێری بۆ كۆری زانیاری كورد وه‌یا زانكۆی سلیمانی وه‌یا كارگێریه‌كانی «تربیه» له‌ پارێزگاكانی كوردستان وه‌یا كارگێری گشتی خویندنی كوردی له‌ به‌غدا وه‌یا یه‌كه‌تیی ئه‌دیبا‌نی كورد وه‌یا لیژنه‌ی بیره‌وه‌ری حاجی قادر له‌ كۆیی وه‌یا ده‌سته‌ییك له‌ وانه‌ی به‌ رو‌شنی‌ری كوردییه‌وه‌ خه‌ریكن وه‌یا هه‌ر نووسه‌ریك كه‌ له‌ سه‌ر حاجیان نووسیوه‌ وه‌یا هه‌ر جۆریکی تر كه‌ خوی به‌لاوه‌ی په‌سنده‌، به‌ مه‌دا مه‌علووماته‌كه‌ی له‌ تیچوون ده‌پاریزی و خه‌رمانی شه‌ره‌زاییمان به‌ ژیا‌نی حاجی ده‌وله‌مه‌ندتر ده‌كا.

چه‌ند جاران گو‌ترا و ئیستاكه‌ش ده‌بی بَلیمه‌وه‌ مه‌علووماتی چه‌ندوچۆنی ئه‌و سالانه‌ی خویندنی حاجی له‌ كوردستانی ئێراندا، وه‌ك هی تیکرای ژیا‌نی، پچرپچر و ناوه‌ناوه‌ و لێره‌ و له‌وین. بیته‌گه‌ره‌ نازانری كه‌ له‌ با‌له‌كه‌وه‌ تیی كردوه‌ بۆ دیوی ئێران هه‌وه‌ل جار له‌كۆی به‌ند بوه‌ و لینی خویندوه‌. به‌لام ره‌نگه‌ بتوانین له‌ ریی سه‌ره‌داویكه‌وه‌ كه‌ به‌ ده‌ستمانه‌وه‌یه‌ له‌ با‌له‌كه‌تی، بگه‌ین به‌و سه‌ری داوه‌كه‌ له‌ كوردستانی ئێران به‌ هۆی هه‌لكردنه‌وه‌ی داوه‌كه‌، با‌له‌وبال، له‌م سه‌ره‌وه‌ بگه‌ین به‌و سه‌ر.

سه‌ره‌داوه‌كه‌ له‌وه‌را دیته‌ ده‌ستمانه‌وه‌ كه‌ وا حاجی دوا‌ی پیربوونی هاوین به‌ ده‌مه‌و پایزه‌وه‌ له‌ كو‌یستانه‌كانی با‌له‌كه‌وه‌ سه‌روژێر بوو‌یته‌وه‌ به‌ره‌و كوردستانی ئێران. زانیمان، پنیشت له‌م نووسینه‌دا، فه‌قی كه‌ گه‌شتی به‌ره‌و كو‌یستان ده‌كه‌ن له‌ گه‌رمیانه‌وه‌، دوا‌ی به‌سه‌ر چوونی به‌هار و له‌ ده‌مه‌و هاویندا ده‌ست به‌و گه‌شته

ده کهن. کاتیک به پیچهوانه، له کوښتانهوه بهرهو گهرمین بڼهوه له کوټای هاون و دهمه و پایز سهره و ژیر دهنهوه بو گهرمین. ټمه بریاری واقعیه و به دهست کس نیه، دهستوره کس ناگورې مه گهر کاریگه ریکی لاهه کی بی و به زور بیگورې. به نیسبه حاجی قادریشهوه چ رووداوکی ټه و ټو نه بیستراوه ناچاری کردی له کاتیکي بیژوک (شاذ) دا بهرهو گهرمینی کوردستانی ئیران له کوښتانی باله کهنی کوردستانی عیراقهوه سه فهر بکا.

به پنی ټم لیکدانهوه یه بیرم بو ټهوه چوو که وا حاجی ههوه ل زستانی دواى جی هیشتنی باله کهنی له جیگه ییک رابواردی هه خوتندی تندا بکری و هم فقهی تندا بجه و ټهوه و بجه سیتهوه. بی ټهوه هیچ به لگه ییکی نووسراو وهیا گوتهی دهمادهم به دهستهوه بی و تنها له ری ټه لیکدانهوه یه تازه خسته بهرچاوی خوینهروه من بو ټه و ټحیماله چووم که وا حاجی دواى جی هیشتنی باله ک له دهمه و پایزدا بو سابلآغ رویشتی. ویستم بزائم ټاخو لایه نی نیژیکی و دووری له گه ل ټم لیکدانهوه یه ریک دی؛ چاو یکم به نه خسه (خریطه) دا خشان دیتم سابلآغ ده که و ټه کیشی باله کهنی، واته خه تیکی ټاسوی بکیشی له باله کهنه بهرهو خاوه به سهر سابلآغدا ده کشی. له م رووهش سابلآغ ده بیته نریکترین ټحیمال.

ههمو مهرجه کانی خوتندی سوود به خش و حهوانهوه و حهسانهوه، سهره رای نیژیکی، له سابلآغدا کوښتهوه. مهلا و «مدرس» ی چاک و مزگوتی ټاوه دان و کهرسته ی حهوانهوه به تیر و پری له سابلآغدا هه بوون، حاجیش لهوه زیاتری ناوی، به دهستیسی ناکه وی تا دوودلی بکا و جیگه ییکی تر هه لبریری بو خوتندن. که واته ټه گهر داخوازی حال بکهین به بهریوان ده بی بهوه رازی بین که بریاری بهریوان غهیری سابلآغ ده سنیشان ناکا بو ههوه ل جیگه ی تندا خوتندن به نیسبه ت یه کیکی وه ک حاجی قادروه که له پایزدا به نیازی خوتندن بچته کوردستانی ئیران له باله کهنه.

که دلی خو مان بهو لیکدانهوه یه ته سکین کرد و گوتمان حاجی بهر له ههمو جیگه ییک رووی کرده سابلآغ، لهوه به ولاره نازانین چند کات له وی ماوه تهوه و به دوا ټه و ټدا بو کوئ چوه و گه شتی خوتندن چند جیگه ی یه ک له دواى یه کی پی گوریوه و چند جارن هاتوتهوه سابلآغ. خه تی هامووشوی حاجی به ههریمه کانی کوردستانی ئیراندا چ سهردهری لی ناکری.

رهنګه به لای هه نډی که سه وه دۆزینه وهی ئه م خه ته بایه خیکي نه بی و نه دۆزینه وهی زیانی نه بی، به لام من له و باوه ردها نیم و ته گهر بوم کرابا خه ریک ده بوم به پیکهیتانی خه تیکي زیه نی له ری وردبوونه وه له هه موو ته و سه رچاوانه که لی وردبوونه وه هه ل ده گرن. وه نه ئه م کارهش له ژوو رووی ده سه لاتی تۆزینه وهی پسپۆرانه ی نه فهس دریز بی، به لام نه فه سی وا دریز به بهر سینه ی منه وه نه با خۆشم به پسپۆر دانیم له هه لگرتنه وهی شوین پیی گه شته وهران.

وهک لیږه به پیشه وه له مونا سباند ا گوتومه، ته واتوری بیگومان هه یه له ودا که حاجی دلّی بۆ کچیکي سابلای چوه، به لام نه ناوی کچه و که سوکاری ده زانری و نه معلومه دلداریه که چه نډی ده وام کردوه و نه هیچ باسی ته و لایه نهش هه یه که وا بۆچی دلداریه که سه ری نه گه یاندوه به ماره کردن. به هه مه حال ته و دلداریه ی حاجی ریکه وتیکي بایه خداره له پرووی ته وه وه که وا که له به ریک ده کاته وه بۆ ناو ده روونی حاجی و په رده ییک له عاتیفه ی هه لده داته وه له ورا تیشکیک به خه نه ناو ته و ده روون و عاتیفه یه وه و هه نډیک به ناوه رۆکی ئاشنا بین. دوا ی نه ختیکي تر ئه م گه شته پر جورته تهمان بۆ ناو باغی دلدار ی حاجی ده ست پی ده که ین و وه رامی هه نډی پر سيار ده دینه وه و سه یره ک (علامه تعجب) له سه ر ته و مه وزووعه ده سپر نه وه: ئه مه ده که ین له سنووری ته و ئیمکانه که هه بوونی سه رچاوه ی لیکدانه وه به ده ستمانه وه ده دا.

به پنی باس و خواسیک که سابلای به ئیمه ی راگه یاندوه حاجی سه رده میک له وی ماوه ته وه. له و ماوه یه دا به ینیک له مزگه وتی رۆسته م به گ لای «مه لا حسین» ی خویندوه، مه لا حوسینیش هه ر به مزگه وته که وه هه لدارا وه ته وه و گوترا وه مه لا حوسینی مزگه وتی رۆسته م به گ. چه ند دیزه شیعریکی له دیواریکی مزگه وته که نووسی بۆوه، هه ر ما بۆوه تا له و سالانه ی دوا ییدا ژیر سواغی سپیکاری که وه ته. بیگومان که مه تر خه می و بی په رۆشی نه با ده بوا نووسینه که وهک خوی به یلر یته وه له ناو سپی کاریه که دا و بیته میراتیکی میژووی و ته ده بی و نه ته وایه تی زۆر نر خدار. ناشزانم بره شیعره که هه لیه ستی خوی بوه یا شیعری شاعیریکی تر بوه و که وتۆته بهر دلّی و کرده وتی به مه شقی سه ردیوار.

کاریکی وهک ئه مه له مزگه وتیکي کۆیه شدا کرا به لام به نیسه بت براینکی حاجی قادر وه که «که یفی جوانرۆبی» یه. بۆ خۆم دیتبوم له دیواریکی هه یوانی مزگه وتی

حاجی مهلا عومهر له کۆیی به خه‌تیکی زۆر خۆش ڕسته «عز من قنع و ذل من طمع» نووسرابوو. ده‌ماو‌ده‌م له پێشینانه‌وه ده‌گوترا خه‌ته‌که هی «که‌یفی» یه. ئەم گوتە‌یه‌ش جیی گومان لی کردن نیه، چونکه هەر وه‌ک هۆیه‌کی تایبه‌تی نیه بۆ گومان لیکردنی به‌لگه‌ش هه‌یه پالپشتی بکا و راستبوونی بسه‌لمینی: له‌ناو که‌وانه‌ی یه‌ک له دوو پیته «ع» ه‌کان که به خه‌تی گه‌وره نووسرابوو چوارینه‌یه‌کی فارسی خه‌تخۆش هه‌بوو به نووسینیکی ورد لێ‌رده‌دا تۆماری ده‌که‌م:

نوشتم این براین ایوان خانه
بماند از من مسکین نشانه
اگر گویند این مسکین کجا رفت
بگو بگریخت از جور زمانه

واتای چوارینه‌که که‌وا لێ‌رده‌دا ده‌ینووسم:

ئەمەم نووسی له هه‌یوانی ئەم خانه‌یه
تا له منی مسکینه‌وه به نیشانه بمی‌نی
ئە‌گەر بلی‌ن ئەم مسکینه بۆ کۆی چوو
بلی له‌به‌ر سته‌می رۆژگار هه‌لات

به ته‌واوی له‌گه‌ڵ ئەو به‌سه‌ر‌هاته یی‌گومان ده‌گونجی که هۆی ده‌رچوونی که‌یفی بوه له کۆیی. که وا بی له‌م چوارینه‌یه‌دا سی شایه‌د کۆ ده‌بنه‌وه بۆ ساغ کردنه‌وه‌ی هه‌لبه‌ستیان له‌لایه‌ن «که‌یفی» یه‌وه:

- یه‌که‌میان خه‌ت خۆشی: که‌یفی ناوبانگی هه‌یه له خه‌تخۆشیدا.
- دوهمیان بویژی: که‌یفی له ریزی هەر پێشه‌وه‌ی بویژانی کورده‌وه دی.
- سێیه‌میان، هه‌لاتن له ده‌ست جه‌وری زه‌مانه: که‌یفی له‌وانه‌یه بیته نمونه‌ی غه‌در لیکراوی.

که ئەم سی شایه‌ده وه‌ک کۆله‌که خۆ بده‌نه به‌ر گوتە‌ی ده‌ماو‌ده‌م چ درزیک نامینیته‌وه تروسکه‌ی گومانی لێ‌وه بدیتری.

ئەم خەت و نووسىنە و چوارىنەيەي كەيفىش وەك نووسىنەكەي حاجى كەوتە ژىر سواغى سېي كارىيەو. بەلام خۆ و تالە چوارىنەكە ئەزبەر كرابوو بەر لە ونبوونى. من لە رېي مەلئەمىن يومنى خەتخۆشەو چوارىنەكەم پى گەيشت، كە خۆي كۆيە و ئاوارە بوە و ئىستا لە بەغدا نىشتەجىيە. خوالىخۆش بووى مامۆستا صابر اسماعىل كەردى بە ديارى بۆم.

لە ديوانەكەي حاجى، قەسىدە مەدحى خىوئەتى قەرەنى ئاغا يەككى لە چەند سەرچاوەيىكى كەم و تاريك كە بە هېما شتىك راگەيەنن لە خەتى بزوتنەوئەي حاجى لە كوردستانى ئىراندا. با بزاني چۆن!

لە خويئەر داوا دەكەم وەك من سرنجى وردى خۆي بداتە ئەم بەيتە:

هەر وەك ئەلفى جانە ستوونى لە سكوندا
نەك تابيعى غەيرە و «متحرک» وەكوو «هەمزە»

دەزاني لە عەرەبيدا كە پىتى ئەلف بزوت دەبيتە هەمزە. لىرەدا كارمان هەر لەگەل ئەلف و هەمزەدا هەيە، وردەكارى تى شىعرەكە جىگەي تابىيەتى و كاتى لەبارترى هەيە. كەواتە بەوئەندە اكتفا دەكەين كە بلىين ستوونەكانى خىوئەتەكە وەك ئەلفە كە لە وشەي «جان»دا وەستاو، سكونى بەستو و نابزوى، خۆ «متحرک» - بزۆز «نە وەكوو «هەمزە» كە سكوونى بۆ نە و هەر دەمە لەسەر بارىكە. لەم روالەتەدا «تورىيە»يىك هەيە بىدەلالەت نە لە رووى دروست كەردنى شىو خەتتىكى گەشت و هاموشۆي حاجى.

دەزاني ئەوسا لە كوردستانى ئىران سەرەك عەشیرەتى «مەنگور» هەمزاغا بوە. بىنگومان لە لایەن ناوبانگ و دەسلالەتى عەشیرەتییەو هاتوئای سەرۆكاني پيران و مامەش و عەشیرەتەكاني ئەو هەرىمەي كوردستانى ئىران بوە. لەم بەيتەدا حاجى قادر كە سكونى ئەلف دىتى بە مەدح و بزۆزى «هەمزە» دىتى بە بەزم، لە ژىر پەردەي «تورىيە»دا هەمزاغا دەشكىنى بۆ مەدح كراوئەكەي خۆي. من لەمەو بىرم بۆ هەندى دەروا كە وا حاجى لە گەشتى گەرانهوئەيدا ئەم قەسىدەي هەلبەستبى، واتە دلىا بوە لەو جارىكى تر رېي بەو هەرىمانە ناكەوئى كە دەسلالەتتىكى هەمزاغاي مەنگورى تىدايى، دەنا حاجى لەوە زىرەكترە يەكەم سەلاموعەلىكى لە

کوردستانی ئێران به نانهوهی بنیادی ناکۆکی بێ له گهڵ که له میریکی وه کوو
همه مزاجادا. خو ناشچیتته عه قله وه بگوتری رهنگه حاجی له سه ره تای چونه وه بو
کوردستانی ئێران بریاری دابی هه رگیز به مه نگورایه تیدا گوزهر نه کا یا لئی
نه مینیتته وه.

جگه له و تییینییه ی ناره زایی هه مزاجا. قه سیده که بو خو ی خه ریکی مه به سیکی وابوه
باوکی گۆلی ناکۆکی له حاجی ناره زایا بکا هه رچه ند له سه ر بناغه ی مه دحیشه وه
هه لستایی چونکه لیتته وه دیاره، حاجی زیاتر له مه دحی بنه و بارگهی «شاهه نشه هی
ئه زر» به خه یال و شیوه شیرینه کانی «گۆلی» وه خه ریکه و نامه و راسپاردی
خولیایی بو ته و ده نیتری. وا پێ ده چی نازداریی کیژ هه که وه ها ههستی حاجی
جوولاندیی گه لێک به ولای مه دحی ساده وه ی بردی تا گه یاندوته ی به وه ته ما و
حه زی خو ی به پێدزیلکه گه یاندوته په رژیی ده وری گۆل و گۆلزار و ئالووالای قه د
و بالای گۆلی.

له م تییینییه شه وه هه ر ته وه دیتته دلانه وه که قه سیده که ی دوا ی جی هیشتنی
کوردستانی ئێران دانایی نه ک له سه ره تای چوونی بو ته و دیو یا له و کاتانه دا که
له و پێ خویندوه. که ته م تییینیانه به هه ند هه لگرین و بریار بده یی له ده می
هاتنه وه ی بو کوردستانی عێراق مه دحه که ی هه ل به ستوه ده ر حال خزمه یه تی
ئه ویش له گه ل مه دحه که ی ته مین ئاغا دیتته به رچاو، له رووی له یه کتر نیزیکی
کاتی هه لبه ستنی هه ر دوویانه وه، چونکه وه ک گوتمان مه دحه که ی ته مین ئاغا ی له
ده می هاتنه وه ی بو کۆیی داناوه، باوه ر ده که م هه ر له ر پێ گه رانه وه ی به ره و کۆیی له
هه لبه ستنی بوو بیتته وه تا به راستی ببیتته دیاری سه فه ر. که قه سیده کان به یه کدی
بگری هیزو نه فه سی هه ر دوویان وه ک هیز و نه فه سی یه ک ته مه ن دیتته به ر
ههستی سه رنجه ده وه.

به یته یکی تریش له به یته کانی قه سیده که ته وه راده گه یه نی که وا حاجی دوا ی دوور
که و تنه وه ی له لاجان بره شیع ره که ی هه لبه ستوه، واته سه ره رای گه رانه وه ی بو کۆیی
که قه لغانیکی پارێز گارییه بو حاجی، قه لغانیکی تریشی له وه دا دیوه که له دووری
لاجانیوه ده ردی دلی خو ی گوتوه.

هەر لیڤه ههتا دهشتی بههشتی لاجان
ئاھیسته برۆ نهک وهکوو دیوانهیی ههرزه

دیاره «ئیره» شویتیکی دهرهوهی لاجان رادهگهیهنی. ههرچهندهشزانین ئهوشوینه
کوئیه لهخۆوه دیار دهکهوئ دهبی شویتیک بی له بهینی لاجان و کوئی، چونکه
گوتمان له گهراڤهوهی بهرهو کوئی شیعرهکهی ههلبهستوه. وهک بلێ، حاجی قادر،
دوای دیتنی گولێ و ورووژانی پهپولهکانی خولیاى به رهنگ و بینى ئهم گولێ
گهشه، ههر ههمان وهزعی پر جوش و فرکه خویتی، جهزبه و تاسه و پهروشی خوی
به گهرموگوری له بورکانی دهررونییهوه ههلینجاوته ناو تاوهی ئهوه ههلبهستوه.

لهوه بهولاره، واته دوای دانانی ههلبهستهکه چ، راستیکی زانراو نیه تیمان بگهیهنی
ئاخۆ حاجی شیعرهکهی ناردهو بۆ لاجان به هومیدی هاتنهوه گوته و وهرامیک
لهوئوه یاخود وهک ههموو ههلبهستیکی بیئامانج خستویه سهر زار و زمانانهوه!!

بۆره هیکایهتیک ههیه دهلی که شیعرهکان گهیشتونته قهرهنی ئاغا گوتوتهی
ئهگهر «گولێ» ی لی داخواری کردبام پیم دهدا، گویا قسهکهش گهیشتوتهوه
حاجی ئهویش گوتوتهی به کام مال و حال و وهزعی لهبارمهوه داخواری گولێ بکهه!
ههرچۆنیک بی کاتیک حاجی شیعرهکانی داناو چ مهعلووم نهبوه خاوهنی گولێ
چۆنیان پیشواری لی دهکا تاکوو حاجی به ئومیدی رهزامهندی ئهوهوه له لاجان
وهستابی. نهخیر بیگومان له دهرهوهی لاجانی ئهوه شیعراڤه ههلبهستراو ئیتر
ههناو درایی بۆ لاجان به دهم ئومیدیکی شلوقهوه یاخود لای حاجی لهسهر په ره
کاغزیک ههناسهی حهرهتی به خاموشی ههلینایی.

له نیوان ههموو ئیحتیمالاندا دلی من بۆ ئهوه دهچی حاجی چ ئومیدیکی به گولێ
نهبوه لهوه ههلبهستهدا! چ ئومیدیکی ههبا دهباو ریگهییکی تر بگریته بهر نهک
ههلبهستهکه بکاته لهمهپهریکی گهوره له پیش خۆیدا چونکه له شیعری وهها بی
پهردی پر له وهسفی جوانی دهوهشیتوه که نیمچه ئومیدیکیش ههبی له ناوی بیا.
ئهم ههلبهسته ههرگیز نابیته خوازیبیکهر و بهربووک...

داستانی «گولێ» ههرچهندهویش سهرهتا و ئههناو و کهینوبهینی بی سهروشین
بمینیتهوه وهک داستانی دلداریهکهی حاجی له سابلاغ، تیشکیک دهاتهوه بۆ ناو

دهروونی (عاطفی) حاجی قادر و له گهشتی ناو ئەو دەروونەدا شوین ههنگاوان ڕوون دهکاتهوه. جگه لهمهش چهند پهياميک له سهروکاری حاجیهوه ڕادهگهیهنی وهک ئیشارهکانی «بیتهل»، دهبی وهربگرین و تهرجهمه بکریتهوه بۆ سهرو تووێزی زمانی خوێمان.

یهکیک لهو ڕاگهیانندانە دیار کردنی سالی دانانی شیعرهکانه: بهپێی ئەوه که حاجی له سهفهري بهرهو گهرمین و هاتنهوهی بۆ کوێی و ئەلّودای دواچار له کوردستانی ئێران شیعرهکانی دانابن دهبی له 1277 ئەو دانانه کرابی چونکه پێشتر به وردبوونهوییکی درێژدار ئەو لایهنه مان مهیلهو ساغ کردهوه که وا حاجی، بهپێی نووسینهکانی سهرو سیوپی، بهر لهو ساله‌دا ڕووهو گهرمین نه‌بۆتهوه. که ئەم لیکدانیهوهیه راست بی خهیمه‌ی دهشتی لاجان به خاوه‌نیهوه و به گول و گولاله‌ی گیا و ئاده‌میهوه ده‌بنه یه‌کیک له کیله‌ری⁵⁹ هه‌ره‌ دیاره‌کانی ڕیباری فراژیوون و «تکامل» ی به‌هه‌ره‌ و هونه‌ری شاعیره‌تی حاجی که وا، له‌به‌ر زیده‌ دیاربوونی، گلۆپی ره‌نگاوهره‌نگیشتی به سه‌ره‌وه‌یه بۆ ڕیتومایی گه‌شته‌وه‌رو جه‌لای چاوی سرنج ده‌ران.

ڕاگه‌یانندی تری ئەمه‌یه که ده‌بی له به‌هارداد و هیا ده‌مه‌و هاوین ئەو قه‌سیده‌یه دانرابی چونکه دهشتی لاجان له به‌هارداد خپوته و ره‌شمالی تیدا هه‌لده‌دری. پێ ده‌چی حاجی له دوا به‌هاری مانه‌وه‌ی له کوردستانی ئێراندا به‌نیازی گه‌رانه‌وه بۆ کوردستانی عێراق هاتبیته لاجان و ئەوه‌نده‌ی تیدا مابیته‌وه سرنج له «خیمه‌ی شاهه‌نشاهی ئه‌رز» بگری و له ڕیکه‌وتیکدا «گولێ» ببینی. ئەگه‌ر راست بی خاوه‌نی گولێ گوتبیتی «لیم داخوازی بکا پێی ده‌ده‌م» ده‌بی حاجی ئەوه‌نده لای مابیته‌وه بای ناسینی حاجی کردبی تا ئەوه‌ی به زاوای خوی قبوول بکا.

ڕاگه‌یانندی سییه‌م ئەوه‌یه که گه‌رانه‌وه‌ی حاجی به لاجان و باله‌که‌تیدا به‌رهو کوێی مه‌لیکی حاجی بۆ گه‌ران به ده‌سته‌وه ده‌دا، چونکه مه‌علوممان کرد له هه‌وه‌له‌وه حاجی له باله‌که‌تیه‌وه ڕۆیی بۆ دیوی ئێران، که‌واته له سه‌ره‌تاوه ڕابواردن و خوێندن

⁵⁹ - کیله‌ری: علامه‌ الطريق Limestone له کوردیدا ده‌گوێری کیله‌قه‌بر به قیاس لهو ده‌شی بلێن کیله‌ری.

و گوزهرانی له شویتی وهک لاجان و ولاتی سابلآغا کردوه ئهوجار چوه بۆ لای بانه و دهوروهری بیتووش و بهینیکی خویندن تیدا کردوون، دیسانهوه سههرلهنوئ تی ههلهکشیوتهوه بۆ لای سابلآغ و لهوئوه دواجار به لاجانیدا بهرهو بالهکهتی و کوئی بوتهوه. که ئهمه خهتی گوزهری حاجی بی له گهستی خویندنی دیاره لهو چهند سالانهدا تا ئهوههمموو دهشتودههری کوتاوهتهوه و به زاراوهی فهلاحان دووگاسنی کردوون ورده سهفههری خویندنی کورتیلهی له دی و قهسهچهکاندا کردووه و جیگورکیی تیدا کردوون. تیکرای ئهم گهشت و گهراوه نهخشهی پروویتیکی ئهوهنده پان دهگریتهوه به بزووتنهوهی زۆر و جیگورکی نهبی دووجار پینو ناکری.

راگهیاندنی چوارهم بهراست دههینانی ئهوه گوتهیه که دهلی حاجی دواي گهراوههی له کوردستانی ئیرانهوه ماوهینیک له بالهک ماوهتهوه ئهوجار هاتوتهوه کوئی.

هاتهوهی بۆ بالهک، وشهی لاجان رایدهگهیهنی چونکی ریگا له لاجانیوه بهرهو کوردستانی عیراق دیتتهوه بالهک، بهلام ماوهینیک مانهوهی له بالهکهتی لهوهرا دهفامریتهوه که وا دهبی دمهو هاوین هاتیته ئهوه ناوه و کزی گهرمای لی رابواردی و دمهو پایز سهرهو ژیر بوویتهوه بۆ کوئی. ئهگهر مانهوهی هاوینیک بایی بهراست گیرانی گوتهکه بکا که دهلی «بهینیک ماوهتهوه» ئهوه هاوینهکی تهواومان به دهستهویه، خو ئهگهر گوتهکه له هاوینیک پتر بگریتهوه دهبی به دوا بهلگهی تر دا بگهڕین یاخود بیتهلگه بلین گوتهکه لهوهشدا راست دهکا، ئهوساش نازانین چهندی تر بخهینه سهه کزی هاوین... دهبی ئاگاداری ئهوهش بین که درێژهماندا به ئیحتیمالی زۆر مانهوهی حاجی له بالهکهتی تووشی گرفتیک دین لهوهدا کهچی ئهوتو نامینیتتهوه له کاتی مانهوهی حاجی له کوئی بهشی ئهوه پرووداو و کهینوبهینانه بکا که وا بهر له سهفههری بۆ تورکیا بهرهنگاری بوون. وا دهزانم تاکه هاوینیک له هممو ماوهینیک بی رهختهتره که دهلالهتی حال و گوتهی دهماودهمیسی لی رازی بی و گرفتی تازهش دروست نهکا.

راگهیاندنهکان ههموویان کاری لیکدانهوهن وهنیه شایهه و بهلگهی ماددی بی دهمهتهقه بیان سهپینی، بهلام لهگهله سههرهاتی زانراوی حاجی و هیمای شیر و نووسینهکانی زۆر ریک دین و دهگونجین، واته ئهگهر ئهوه راگهیاندانهی تازه خستمانه پیش چاو، پروودای راستهقینه بن چ بهرهههستیک نایی نه له سههرچاوهی نووسراو و نه له گوتهی دهماودهمهوه لهقیان بکا.

به هه مه حال حاجی چوه بو کوردستانی ئێران، تیییدا گهراوه، خویندنای لای کردوه، چهند سالیکی لای ماوه تهوه، «گولای»ی دیوه و گهراوه تهوه به رهو کوی.. ئەمانه بوون و دهبی به شیوه ییک و یهک له دوا یهک پرویان دابی، ههلبهت ئەو شیوهیه و هاتنی یهک به دوا یهکدا تا له گهڵ گوتهی دهماو دهه و هیمای نووسین و راگه یاندنی حال گونجاوتر بی پتر دهچته دلّهوه. تا ئەوهی منیش بتوانم رووداوی نامه علوم له گهڵ نووسینی بهرچاو و گوتهی مه علوم بگونجینم هه هیندهم بو ده کری که وا لهو رووپه رانه دا دهیخوینتهوه. له وانه بوو ئەگه ر ماوهی زیاترم هه با بو لیکدانه وه و به یه کدی گرتن و بهراورد کردن و وه دهست هیتانی خه بهراتی تازه، بتوانم رووپوینکی به رفه و انتر روون که مه وه له تیکرای رووپه ره کانی تاریکی ژبانی حاجی له دیوی کوردستانی ئێراندا. لهو باوه رهام وردبوونه وهی نه فهس درێژ له پهراویزه کانی سیوطی و راگرتیان له بهر ئاوی نهی ئەو شیرانهی که له ته منهی گه نجاهیه تی و دهووری فه قیه تهی ده وه شینه وه پۆشنه ی ناوه ناوه ده که نه وه به سه ر ریبازی حاجی داو شوین پیی لیره و له وێ هه ل ده گرن. به لام جاری ئەم کاره ئاواتیکه و نه رواوه.

ئهم قه سیدهیهی «خهیمه ی شاهه نشه هی ئه رز» که هینده پر ده لالهت بی، مافی ئەوهی ههیه به یته کانی بخهینه وه جی خویان و دهست بزاریک بکهین لهو تیکه لپیکه لیهی که ووتوه نپوانه وه له ئەنجامی نووسینه وه یان و به ودا ریز و رجهی دارشتنی قه سیده که له گه ل زنجیره ی واتای به یته کانی بکهینه وه خزمی یه کتر.

له یه کهم نیگاوه ده رده که وێ جیگه ی به شی زووری به یته کانی گوراوه و خوار و ژووریان پی کراوه.. له وهش زیاتری به سه ر هاتوه: هه ندیکی لای قرتاوه و کهل بوه. لیره دا قسه م له گه ل ئەو قه سیدهیه که له دیوانه کهی چاپی هه ولیر سالی 1969 دا دهیخوینته وه، چ گله ییش ناهینمه سه ر چاپه که و خاوه نه کهی چونکه ئەو وه ک وهری گرتوه وای چاپ کردوه.

بو راست کردنه وهی ریزی به یته کان له پیشه وه پێشنیاری شاعیریکی مه شوور و لێسه لمینراوی کوردی ئیمرو پێشکesh ده کهم که ماموستا «هیمن»ه. به پیی باوه ری ئەو راستی ریزی به یته کان ده بی به م جوړه بی:

ئەم خەيمە كە شەمسىيەى شاهەنشەهى تەرزە
 تا چادىرى نىلووفەرى سەر تەپلەكى بەرزە
 ئەتەبىي وەكوو توولى ئەمەل لا مۆتەناهى
 ئەوتادى وەكوو كىيوى ئوچود مەركەزى فەيزە
 سەقى وەكوو گەردوونە شكافى وەكوو ئەنجوم
 پەردەى وەكوو ئەدوارى سەما ئەتلەسى سەوزە
 ھەروەك ئەلىفى جانە ستوونى لە سكووندا
 نەك تابىعى غەيرە و مۆتەھرىك وەكوو ھەمزە
 ئەوسافى وەكوو خەتى دوو زولفە لە چەپ و راست
 وەك مارى مۆتەلسەم كە تەلسمى سەرى كەنزە
 وەسفى چ بكام نىۋەنى گول يا بنى سونبول
 شايسە سەنا خوانى بكام ھەر وەكوو فەرزە
 لای ژوورى سەمەن نىۋەنى گول دامەنى سونبول
 لەو سوورەت و مەعنایە كە سەد جەننەتى لەغزە
 فىلجوملە وەكوو خالى روخى دلبەرە حاجى
 دل پەستە دەسا بادى سەبا ھەستە مەلەرزە
 ھەر لىزە ھەتا دەشتى بەھەشت تائىنى لاجان
 ئاھىستە برۆ نەك وەكوو دىۋانەبى ھەرزە
 تا داخىلى خەلۋەت دەبى ئەمجا بە وەكالەت
 خاكى قەدەمى ماچ بكام بەم تەرزە كە تەرزە
 مەئزوونى ئەوۋەندە وەكوو ئاھم بە نەزاكەت
 لادەى سەرى زولفى نە وەكوو بىخەيە لەرزە
 لەو چەشنە گولە ھەلدەكەوى سالى لە قەرنى
 نەك وەك گولى بازاربىيە ھەر سالى كە سەوزە

لهو دەسنووسەى مەلا رەئووفى سەلىم ئاغا كە بۆ كۆرى زانىارى كوردى ناردو
هەندىك زىادى تىدايه له چاو دىوانه چاپ كراوه كان و ئەو دەست خەتانهى خۆم
دىتووم: له جىي مصرعى دوهمى بەيتىكيان دوو جۆرى نووسيوه هەر دوو كيشيان
له رووى كيش و قافيه و واتاوه هاوتاي يەكترن. له دىوانه كەى حاجى، چاپى هەولير،
نيوه بەيتە كە بەم جۆره نووسراوه:

«نەك وەك گۆلى بازارىيه هەر سالى كە سەوزه»

مەلا رەئووف بەسەر ئەوهوه ئەمەشى نووسيوه:

«نەك وەك گۆلى بازارىيه موجود هەمو لحظه»

له جىگەيىكى تريس نيوه بەيتىكى بىكىش، بەلام قافيه رىكى نووسيوه كۆتايى به
وشەى «غەمزە» دىت. ئەگەر ئەم زىادىانە بكرىن به بەيتى تەواو و بخرىتە سەر
غەزەلە كەوه سەرجومەليان دەبىتە 14 بەيت. له خۆمەوه دەلیم بىين و رەچاوى ئەم
لايەنەش بكەين كە شاعير به زۆرى حەز له هەلبەستى تاك ئەژمار دەكەن رىي
تىدەچى به ئەسل غەزەلە كە 15 بەيت بووى و هەندىكى لهو بەيتانە لەناو چووى.

من له لای خۆمەوه بەيتە كانم ريز كردبوون بهو شكڵە كە پى رازى بووم. ريز
كردنە كەى من نەختىك جوداوازی هەيه له گەل هى مامۇستا هيمن، بەلام چ
پىويست نابىنم دواى نووسىنى پىشنيارە كەى ئەو هى خۆم بكەم به سەربارىكى
ناقۇلا و زەق بۆ بنبارى هوړ و هۆپى ئەم نووسىنە درىژە. نوسخەى تريس لەم
غەزەلە، چاپ كراو و چاپ نەكراو، لەبەر دەستاندان كەسىك بيهوى دەتوانى
بەراوردى هەمويان بكات و دلخوازی خوى له نىوياندا هەلبژيرئ.

سەرگوزەشتى دلداريه كەى حاجى له سابلاغ و پەيامى ئەم قەسىدەيه له رووى
كەمپەر وایى له دەربرپى هەستى دەررونى خوى جارىكى تريس سروشى ئازا و
باوهر بهخۆ هاووى حاجيمان بۆ روون دەكاتەوه. هەر چەند ژبانی حاجى پرە له

نمونه‌ی ئازایی و سهرکه‌شی به‌لام مه‌یدانه‌کان وه‌ک هی دلداری نیه که زوربه‌ی پیاوانی رۆژه‌لات خۆی تیدا ده‌شارنه‌وه و چه‌ندی له ده‌ستیان بی ناهیلن باس و خواسی دلداریان ئاشکرای و بگوتریتته‌وه یاخود سهرگوزه‌شتی نه‌پینیان تیدا ده‌نگ بداته‌وه. خۆ به‌نیسه‌ت مه‌لا و پیاوی سهربه‌ ئایینه‌وه زیاتر له خه‌لقی تر ده‌نگ و سه‌دای دلداری هۆی شهرم کردنه‌وه و به‌خۆدا شکانه‌وه بوه. ناوناوه‌ییکی به‌ده‌گمه‌ن نه‌بی مه‌لا ریگه‌یان نه‌داوه دلداریان لی ئاشکرا بی.

حاجی قادر به‌وه‌دا که جاریکیان له سابلاغ دلداریه‌که‌ی زانرابی و خیرا به‌ دوا ئه‌ودا و له خۆوه‌ ده‌روازه‌ی دلی بۆ گۆلێ بخاته سهر پشت و بانگ هه‌شتنی مه‌ردوم بکا بۆ گوتنه‌وه‌ی چیرۆکی هه‌ز لیکردنی له گۆلێ، ئهم حاجی قادره هه‌رگیز له مه‌لاییکی شه‌رمی سهرکه‌له‌ی چه‌رخێ نۆزده‌م ناکا. هه‌ر ده‌لێی مرۆفیکی به‌ندی کراوی حوکم ته‌واو کردوه له ناو ده‌روازه‌ی به‌ندیخانه‌را دوا هه‌نگاوی هه‌لدیتی به‌ره‌و ره‌هایی. حاجی به‌م دلداریانه‌ی له قه‌پیلکی کلاسیکی ده‌ستووراتی کۆمه‌لایه‌تی و نه‌ریتی کۆنینه‌ ده‌رده‌چی و ده‌بیته‌ نۆبه‌ری خیرا پیگه‌یشتووی پیاوی کورد له ناوه‌راستی چه‌رخێ نۆزده‌مدا.

من نامه‌وێ ده‌لاله‌ت قه‌رز که‌م و بیخه‌مه سهر وانا و راگه‌یانندی دلداریه‌کانی حاجیه‌وه، به‌لام پتویست ده‌بینم ئه‌وه‌نده ده‌لاله‌تی که هه‌یه له‌م دلداریانه‌دا به‌خه‌رتیه‌ ڕوو و نرخ و جیگه‌ی راسه‌قه‌ینه‌ی خۆیان پی بدری له سروشتی «(حاجی)دا: ده‌بی به‌ هۆی ئه‌و دلداریانه‌وه باشتەر حاجی بناسین، پتر لینی شاره‌زابین، نزیکتر بینه‌وه له ته‌وژمی ئه‌و ده‌روونه که حاجی کرده یه‌که‌م دوژمنی نه‌ترساوی شه‌عه‌به‌ده له کوردستانی ژێروودا و یه‌که‌م فه‌یله‌سووفی بیرێ کوردایه‌تی له سهرایای کوردستاندا.

سهره‌رای مه‌لایه‌تی که خۆی به‌سه‌ بیته‌ کۆسپ له پیش ده‌برینی ئاره‌زووی نه‌فس بۆ لای ئافره‌ت، دوو کۆسپی تریش هه‌بوون حیسابی دوورودریژتر به‌ حاجی بکه‌ن له ده‌برینی ئهم ئاره‌زه‌دا: کۆسپی غه‌ریبی و کۆسپی هه‌ژاری. مه‌لاییکی غه‌ریبی هه‌ژار ئه‌گه‌ر له ده‌روونیدا بلێسه‌ی ئاره‌زووییکی سووتینه‌ر نه‌بی بۆ ئازادی له کرده‌وه و ئاخاوتن ناوێرێ له کاری نازکی وه‌ک دلداریدا زمانی بیزوێ، ئه‌گه‌ر مه‌لیکیشی بوو بۆ ئافره‌ت له هه‌ناوی خۆیدا زنده‌به‌گۆری ده‌کا. پالپه‌ستوی هه‌ستی زگماک له ده‌روونی حاجیدا بۆ ئازادی له کرده‌وه و ئاخاوتن، قه‌ناعه‌ته‌کانی ته‌قاندۆته‌وه، ئه‌و

قەناعەتە لە دلداری بێ یا لە عاست شەعبەدەدا یا لە مەیدانی سیاسەت یا لە
هەموو مەیدانەکانی باوەڕ بێ بە شیوەییکی گشتی.

لە بیرت بێ جواداوازییەکێ یە کجار گەورە هەبە لە میانێ هەلبەستی دلداری عەدەتی
کە هەموو بوژژێک لە خۆی دەکا بە پیشە و چ باجی لە سەر نیە و ناو و ناتۆرە بۆ
کەس نائیتەو لە گەڵ دلداری بە بنج و بناوان و سەروسەدا کە تا ئێستا پیاوی
کورد خۆ دەپارێزێ لە زرانی ناوی تێیدا. تیوەڕامانی دوور بە دوور دواى سەد سال
زیاتر لە تێپەڕینی ئەو دلداریانە، شیوە و ڕاگەیاندن و هێماکانیان دەخاتە پشت
پەردەییکی ئەستووری تاریکییەو. بۆ چاویکی وردبین نەبێ تارمایی گەرنکی ئەم
دلداریانەش خۆ بەدەر ناخا.

لەوانەبە خۆتەرێکی ڕێبواوی بە پەلە لەسەر ئەو هەر نەووەستی ئاخۆ حاجی قادر
ڕۆژەک لە ڕۆژان بیری لە «جنس» کردبێتەو یا نا! ئەوا دلێ بۆ «جنس» و
ئافرەت چوو ئینجا چ بوو! من لە جیاتی ئەو خۆتەرە قسان تەواو دەکەم و دەلێم
حاجی قادر کەوتە دژی کارە نارهواکانی شیخ نەبی سەد سال لەمەوێش - ئینجا چ
بوو! حاجی دەیان سال بەر لە هەموو کوردێک بیری کوردایەتی کرد بە فەلسەفە...
ئینجا چ بوو! حاجی بە هەموو عومەر نەترسا و هەرگیز کۆلی نەدا... ئینجا چ بوو!
بەلام هەمان خۆتەرێ بەپەلە کە من لە جیاتی ئەو شتان بێ بایەخ دەکەم و پێیان
دەلێم ئینجا چ بوو، کە بیستی فلأمورزی هاوڕێی خۆی حەزی لە فلانة کچ کردووە
گویی قوت دەبێتەو بۆ خەبەرە کە و دەکەوێتە پرسین و تۆژینەو لە باریەو و هەر
بە بیریشی دانایی بۆ ئینجا چ بوو! خۆ ئەگەر کچەکە چ جۆرە پەيوەندیکی
خزمایەتی وەیا ئاشنایی لە گەڵ خۆیدا هەبێ ئەوسا دلداریە کە ماناییکی تازە و
تایبەتی وەردەگری و دەکەوێتە باریکی ترەو و دە جارێ زیاتر بایەخ پەیدا دەکا.
ئەمە دەلێم تاكوو دلداریەکانی حاجی نیگای خۆتەر بۆ خۆی بکێشێ و داوای لی بکا
جیگە لەباری بۆ بدۆزێتەو لەو سڕوشتە حاجی قادردا کە شارەزاییمان پێی
هەبە.

ئەم دلداریانە کە لە سابلاخ و لاجانیدا هەستی حاجی قادریان جوولاندەو و
بولبولی طبعیان خستە چەهچەهە، دواى هاتنەوێ بۆ کوێی خامۆش دەبن و چی
ترین بەدوادا نایێ. لە کەس نەبیستراوە لە ماوەی ئەو چەند سالانەى بەر لە

سەفەرى بۇ تور كيا كەموزۇر خەرىكى ھەز لىكردن بوۋىي. كە ئەمە نەبىسترايى دەبىي روى نەدايى بۆيە نەبىستراۋە، چۈنكە تازە باسما نەۋە دەكرد حاجى قادىر دلدارى بە تاۋان نەزانىۋە تا نادىارى كا و داى پۇشى. خۇ ئەگەر دلدارى لە كات و ۋەزەى غەربىيدا گومانى ئەۋەى لى بىكرى نىازى مارە كىردنى تىدا نەۋە و تەنھا ھەۋەسىكى جىئالانە بوە و تەقىە و شەرمىكى بۇ دلدارە كە پىنك ھىتاۋە، ئەۋ گومانە لەۋ دلدارىەى حاجى ناكىرى كە لە كۆيى دوۋچارى ھاتبا تا بلىن لەبەر زىدە تەقىە و شەرم كىردن بە جارى سەپۇشى كىردە. ھەلبەت ھەمان رەفتارى شەرافەتكارانەى حاجى كە لەۋ دوۋ دلدارىە كەى پىشۋوى بەدى دەكرى، كە لە كۆيى دوۋچارى ھاتبا: غەبرى ئەۋە كە بە نىازى مارە كىردن حاجى خۇ نامزەدى پەيۋەندى عىشق و سەۋداى ئافرەت بكا چ نىازىكى تر بە دل و مىشكاندا نەى لە عىشقىك كە ۋا لە كۆيى ناۋى حاجى پىۋە بى. ۋەزەى حاجى لە كۆيى گەلىك ناسكىرە تا جىگەيىكى تر؛ بەپى ئەۋ ناسكى ۋەزەى، خۇ دوۋرتر دەگرى لە ھەر شتىك لۇمەيىكى كۇمەلايەتى بىنىتە سەر، بەتايىتەى كە ئەۋ خەرىكى خۇ چەسپاندىن و خۇ بەرەۋ پىش بىردن بى.

لە خۇيىندى فەقىيەتى و گەشتى مامۇستاگۇرىدا كەمخەمى و بىپەرۋايىەك ھەپە لە چاۋ ژيانى دابىنبوۋن و دامەززان، كە دەبى ئەۋىش حىسابى بۇ بىكرى لە مەۋزۋۋى دلد بەدەستەۋەدان و ھەز لىكردن. ئەم جۋادۋاۋازيانەى ميانى ۋەزەى حاجى لە كاتى فەقىيەتىدا تا ۋەزەى كۆيەى، بۇ خۇيان تا رادەيىك حىسابىكى تازە دىتنە بەر حاجى، بەلام ھەر ئەۋان نەۋۋە ھۋى پەيداۋونى دلدارىكى گەرم و گورى بە سەۋسەدا لەۋ چەند سالى مانەۋەى حاجى لە كۆيىدا: ھۋى گىرنگىر بە دەستەۋەپە، گەلىكىش گىرنگىر.

ۋەك من بۇى دەچم و پىي قانع دەبم ئەۋ گىروگىرفت و كەينوبەينە گەۋرانەى كە پەيدا بوۋن و يەخەى حاجىيان گىرت لە كۆيى دۋاى گەشتى خۇيىندى، ۋايان تەنگ بى ھەلچنى و ئۆقرەيان لى ھەلگىرت دەرەفەتىكى بۇ نەمايەۋە بىر بىكاتەۋە لە دلدارى و مال پىكەۋەنان. گىروگىرگەكانمان لە جىيى مناسىدا باس كىرد و ناشى لىرەيان باس بىكەينەۋە، چەند لاپەرەيىك بەرەۋ ھەۋراز بىنەۋە دىتەۋە بەرچاۋمان. نەفسى حاجى لەخۇ رازى و بەخۇ نازىۋ ھەگىز لە زەرفى ۋا نالەباردا خۇ ناھاۋىتە ژىر بارىكى قورسى تازەى ژن ھىتانەۋە كە بىتە سەربارى ھەزارىيە نەدارىيە مىراتىيەكەى.

ئەمە شتىكى مەفھوم و چاۋەرۋان كراۋە لە حاجى قادىرەۋە، بەلام لىرەدا تىبىنىيە كى نوئى ھەيە لەو مەوزوۋى دلدارى نە كىردن و ژن نە ھىنانەى حاجى، سەرى رى بە زىھن و سىرنج دە گىرى و خۆ بە ملدا دەدا و جەلەۋى خامە رادە كىشى بۆ باس كىردى.

ئەم تىبىنىيە لەۋانە نىيە خەرىكبوۋنى سەراۋى بە مەوزوۋى حاجىيەۋە بىخانە بەر چاۋان، تا دلت لە گەل دلى ئەو حاجىيە ئاۋارەى بى دەرتانەى پىر گىرۈگىرت و كۆسپ و تەگەرەنەى دۋاى گەرەنەۋەى بۆ كۆپى جوۋت نە كەى و نەبىزى ئەو تىكەل بە نەبىزى خۆت نە كەى تارمايى تىبىنىيە كەش نايىنى. با بلىم لەۋەش زىياتىر پىندەۋى بۆ ھەست كىردن بە مەوزوۋى تىبىنىيە كە: دەبى بە خەيال بگەرەيتەۋە ئەو رۆزگارە و خۆ بخەيتە قەپىلكى زەرف و بارى ژيانى حاجىيەۋە، ئەگەر نەلىم قەپىلكى نەفس و دەروۋىيەۋە، و بە چاۋى ئەو سەيرى دونيا بگەيت و بە دلى ئەو ھەست بە خۆشى و ناخۆشى بگەيت.

ئەۋەى من دىتە دلمەۋە، لە ئەنجامى تىۋەرمانىكى دوۋرودرىژ لەو زەرفە و ئەو دل و دەروۋنە و تەنگ و چەلمە و گىرتانە، قەناعەت كەك «بىدەيە» كە وا ۋەتەنگ ھاتنى حاجى لە ۋەزەى كۆپى و تىكرەى كوردستانى ژىروۋ دۋاى كەمىكى كەم لە گەرەنەۋەى بۆ كۆپى دەستى پى كىردە و ماۋەيىكى ئەۋتۈ نەكەۋتۈتە نىۋانى ھاتنەۋەى و سەرەتەى دەست پى كىردى تەنگ و چەلمە كەنەۋە بايى ئەۋە بكا مەۋقەيىكى ۋەك حاجى بگەۋىتە سەر بىر كىردنەۋە لە ژن ھىنان و مال پىكەۋەنان. ھەر دەلىيە كەم سلاۋى دۋاى گەرەنەۋەى بۆ كۆپى، دەردى سەر غەلەيىكى داۋەتەۋە.

خىرا دوۋچاربوۋنى حاجى بە ناكۆكى، سەرەپەى دەستكورتى و بىگوزەرانى، ھەر ۋەك نەيھىشت دلى بىروا بۆ دلدارى و مالدارى نەشى ھىشت دلى بىروا بۆ نىشتە جىبوۋن. دەمەۋى بلىم لە زويىكەۋە حاجى بىرارىدا كۆپى و كوردستان جى بھىلى بۆيەيە بىراى بىراى لىي نەيىسترا ناۋى ژن بىنى ۋەيا باسى ژنھىتان بكا. وا دەزانم ئەم بىرارىەى دوۋر كەۋتەۋەى لە ۋلات ماۋەيىكى دىرىژ بەر لە رۆيشتىنى لە گەلى ژياۋە و روۋدۋاى يەك لە دوۋ يەكى رۆژانە بىرارىە كەى بە ھىزىر كىردە تاكوۋ لە كۆتايى شەرىكى بەردەۋامى نەينى لە دەروۋنى حاجىدا لە ميانى ھىزى راكىشانى گەل و مەفتەن و ھىزى پال پىۋەنەنى نارەھەتى و چەرمەسەرى، بە تەكانىكى رىشە ھەل كەن حاجى ھىزى خستە گەل ھىزى پال پىۋەنان و رەگى خۆى دەركىشا لە ناخى ئەو

«مهفته نه جلوه ئارايه» كهوا نه تيدا هه‌لی ده‌کرد و نه له دووری ئه‌ویشدا توانی
بحه‌سێته‌وه.

ئهم هه‌لقه‌نانه‌ی دلی حاجی، له‌ زویكه‌وه، سه‌به‌ب بوو كه‌ چ هه‌ولێكي نه‌دا مال پێوه
نی: حاجی حه‌ماسی په‌یدا نه‌کرد بۆ مال پێكه‌وه‌نان. ئه‌گه‌ر ئهم لێكدانه‌وه‌م نیشانه‌ی
پێكایی له‌ زه‌ینمدا داخوازی ده‌كا كاتێك حاجی هاوۆته‌وه‌ كۆیی ئاشی شیخ نه‌بی
ماوێلی له‌ گه‌ر بوویی، چونکی ناكوکی به‌ینیان لێی ده‌وه‌شێته‌وه‌ یارمه‌تیده‌ریکی
تیکرای وه‌زعی ناله‌باری حاجی بی كه‌ خستیه‌ سه‌ر بیر کردنه‌وه‌ له‌ ئاواره‌بوون.
بۆ سه‌پاندنی ئهم رایه‌ و بیر و باوه‌ره‌ له‌ زیهنکاری و لێكدانه‌وه‌ به‌ولاوه‌ به‌لگه‌ی
ئیسپات به‌ده‌سته‌وه‌ نیه، به‌لام بیرورایه‌كه‌ بی بنج نیه‌ چونكه‌ كه‌ لێی وردبیه‌وه‌
ده‌بینی ئیحتیمالیکی به‌هێزه‌ له‌ ته‌ك دوو ئیحتیمالی تری بیهێزدا:

یه‌كه‌م ئیحتیمال ئه‌وه‌یه: رێكه‌وت وا بوو حاجی دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ كۆیی و تا لێی
ده‌رچوو نه‌ دلداری کرد و نه‌ خه‌ریکی دامه‌زران بوو.

دوهم ئیحتیمال ئه‌وه‌یه: ره‌نگه‌ حاجی تووشی دلداری بوویی و بیریشی له‌ دامه‌زران
کردبێته‌وه‌ به‌لام به‌ رێكه‌وت ئه‌و باس و خواسانه‌ له‌ پشت په‌رده‌ی په‌نهانی مانه‌وه،
یاخود به‌ رێكه‌وت خه‌لقه‌كه‌ نه‌یانکردنه‌ مه‌وزووعی وتووێژ و گوته‌وه‌.

سێهه‌م ئیحتیمال ئه‌وه‌یه كه‌ من بۆی چووم: له‌به‌ر گیروگرفت و هۆی تری گ‌رنگ
له‌ ژبانی حاجی ئیمكان نه‌بوه‌ دلی بۆ ئاف‌ره‌ت و مال پێكه‌وه‌نان ب‌روا.

ئیحتیمالی یه‌كه‌م و دوهم له‌ سه‌ر «رێكه‌وت» هه‌لچه‌قیون بۆیی من به‌ بیهێزیان
داده‌نیم. هی سێهه‌م ئه‌وه‌یه كه‌ من ده‌مه‌وێ ب‌لیم جێی قه‌ناعه‌تی خۆمه‌. به‌لێ، ده‌شی
رووداو زاده‌ی رێكه‌وت بی به‌لام له‌ سه‌رچاوه‌ی ماده‌یه‌وه‌ په‌یدا بوویی زیاتر به‌ دله‌وه‌
ده‌نووسی به‌تایبه‌تی كه‌ رووداوه‌كه‌ له‌گه‌ڵ پێداویستی زه‌رف ب‌گونجی. به‌هه‌مه‌حال تا
ئێستا بریاری یه‌كجاره‌کی له‌ باره‌ی ئهم رووپه‌ره‌یه‌ی ژبانی حاجیه‌وه‌ له‌ ده‌ست
كه‌سدا نیه. ئه‌وه‌نده‌ی گوێم راگ‌رتبی و چاوم گیرایی له‌ كه‌سم نه‌بیستوه‌ و چ
نووسینم نه‌دیتوه‌ خۆ له‌و لایه‌نه‌ ب‌گه‌یه‌نی و دوو قسه‌ی تیدا ب‌كا. كه‌ حال وایی دیاره
چ سه‌ر و سوراغ لای كه‌س په‌یدا نابێ. خۆته‌ریش وه‌ك من ئاگاداری زه‌رفی
ژبانی «حاجی» یه‌ له‌و قوناغه‌دا، هه‌ر كامێك له‌وان ئیحتیمالانه‌ی به‌ دل بوو یاخود
ئیحتیمالیکی چواره‌می په‌سند کرد كه‌ به‌ بیرى مندا نه‌هاتبی ده‌توانی ئه‌ویان ب‌كا به‌

دلخوازی خۆی. که به لښکزی تازه شی چهنگ کهوت بو ته رجیجی رایه کی تر دیسانه وه مه ودا ی ره ئی گور کئی له پی شه.

مه بهس لی ره دا ره واندنه وه ی تاریکی به له ده وری حاجی قادر، که تاریکی به که ره ویه وه راستی هه رچی ده بی با بی. من بو خۆم لایه نگری چ بیر و رایه ک ناکه م ته گه ر به لښکزی ماددی وه یا زیهنی له سه ریان نه کاته وه. هه ول و ته قه للام له وه وه دئ چه ز ده که م حاجی بناسم وه ک مرو فیک که له واقیعه دا ژیا وه نه ک فک ره یکی رووت که نووسین خه لقی بکا. حاجی مرو ف بو ه، وه ک من و تو چه زی به خۆشی ده کرد ته گه ر بو ی لوا با. هه ل به ت نه ی ده ویست بی ته ه ره بی له کامرانی و چه سانه وه: که ته مه ی بو نه لوا بی ده بی له به ر هۆی ته و تو بو بی له چه ز کردن و خواهشی خۆی به هیز تر.

قسه له مه وزووعی دل داری به وه نده نابری ته وه، جاری ته وایکی به به ره وه ما وه. وه ک دوا ی نه ختیکی تر روون ده بی ته وه با سی دل داری ده کی شی ته وه سه ر لی دوان له هه ندئ لایه نی گرنگ هه م له سه رشتی حاجی و هه م له ره وتی به ره و گه یشتی به و په ری کور دایه تی. دل داری وه ک ئاو ته یکی هه می شه یی له سه ر ری بازی ئاده می، ده روونی حاجیمان بو عه کس ده کاته وه، به لام با جاری پاکانه ییک بکه ین بو عیشق و دل داری له عاست ته و تو هه م و توانجانه ی که هه ندئ مرو فی دل و شک، بی ته حمانه، ده یکه ن به تیری ته عنه و تی ده گرن. با ته وه ساغ که ینه وه که عیشقی میانی نیتر و می نه ک هه ر نه نگ نیه و بهس به لکوو شیرازه وونی کالای کومه لایه تی به. ده بی هه لوه ستیک بکه ین تا تو زی به دناوی له دامانی دل داری به کینه وه ته وسا بکه وینه سه ر ری بازی عه ودا لبوونمان به دوا ده نگ و با سی حاجی له جیهانی دل داری دا.

خۆشویستن گه لی جو ری هه یه، هه ند زۆره ره نگه نه ژمیردری. به لام ته و جو رانه ی ده که ونه سه ر زمان و دینه ناو نووسینه وه و خه لق پیانیه وه خه ریکه و ده مه ته قه یان له سه ر هه لده ستین چه ند جو ریکی ناسرا و گرنگ وه ک: خۆشویستنی ئایین و مه زه ب و فله سه فه و نیشتمان و هونه ر و سه رشت و باوک و دایک و برا و کهس و براده ر و به دوا هه مواندا و له پیش هه مواندا خۆشویستنی میانی دوو جنسه که ی نیتر و می. بیگومان ته م خۆشویستنه هه موویان کاریگه ر و بایه خدارن و زۆر جاران ده بنه هۆی خۆ به خت کردن و خۆ به کوشت دانیش.

ئەمە راسىيىكە سەرپىچى تېدا ناكرى و بەچاوى خۆمان دىتوومانە و دەبىينىن، رەنگە واپووبى بە جۆرىكى سەرشۆيىن و نامەفھووم جان فېدايى كرابى بۆ ئەو خۆشەويستنانە. زۆرجاران لە گېرانهووى بەسەرھاتى كۆن و نوئ دەبىيەن فلانەكەس لە كەللەيان دا و وازى لە باوەرى خۆى نەھىنا وەيا وشەيىكى نەھىنى نەدركاند دوشمنى باوەرەكە سوودى لى وەرگرئ، وەيا خۆى بە قوربانى پىشەواكەى كرد وەيا لە تۆلەى قسەيىكى بىنچورمەت يەككى كوشت و خۆشى تېدا چوو. كە دەلېم «نامەفھووم» لەبەر ئەوەم نىە لە بنەرەتا مەوزوووعەكە خۆبەخت كردن ناھىنى بەلكوو بۆيەيە كە ئەغلەب يەككى خۆ بە قوربانى ئامانجىك دەكا ئامانجەكەى لە نەزەر غەيرى خۆيدا، خۆ بەقوربان كردن ناھىنى و ھەر ھەمان كەس لە ئامانجى گەرەتر بىخەبەرە و بىپەرۋايە و گوئىشى ناداتى. بە مىسال دەلېم لەوانەيە مريدىك خۆى بە قوربانى شىخەكەى بكا بەلام گىسكىك بە قوربانى ولانەكەى نەكا.

پوختەى قسە ئەوھەيە خۆشويستن گەلى جۆرى ھەيە و ھەريەكەيان بەرە و تاقمى ئەوتۆى ھەيە كە پەيرەوى دەكەن. بەلام بە وردبوونەو دەردەكەوئ تېكرانان لە سەرەتاو دەبنە دوو بەشى لەيەكدى جودا: بەشېكان ئەوھەيە لە خۆو پەيدا دەبى لە وېژدان و دەروونى مرۆفدا، چ پتويستى نىە بە مامۇستا و رابەر وەك خۆشويستنى مندال و باوك و داىك و نىر و مى. بەشى دوھمىشيان ئەوھەيە ئەگەر بە فېر كردن و دەرسدان نەبى زگماگ لە دلئى مرۆفدا ھەلناقولن وەك خۆشويستنى سروشت و مەزھەب و ھونەر و فەلسەفە و يارى... ھتاد.

زۆرجاران مرۆف خۆ بە قوربانى شتى وەھا دەكا ئەگەر بە ھاندان و مېشك پىر كردنى ساللەھاي سالى نەبى مريشكىكى لە پىناو نادات، نەخىر لەوانەيە رقىشى لىنى بوويە ئەگەر مامۇستا دەرسى نەدابا. بەلام خۆشويستنى كور و نەوہ چ مامۇستاي ناوئ.

قسەيىكى يەكجار سافىلكە و نابوختە و ناپەسند ھەيە دەلئى خۆشويستنى داىك و باوك بۆ منداليان بەرھەمىكى كۆمەلايەتى سەربە چىنايەتيەوھەيە نەك ھى سروشت. واپوہ بىستووومە و خويندووومەتەوہ گۇيا بە نيازى سوود وەرگرتن لە دوارۆژدا، داىك و باوك منداليان بەخپو دەكەن. تەنانەت ھەندئ لەو نووسىنانە دەلېن پەرەردەبوون لە سىبەرى رژىمى بوجوازي و لە نيو كۆمەلئى خواھنى چىنى

جودا جودا وا ده كا باوك و دايك به تاييه تي مندا له كانى خويان خوش بویت و فەرق و جوداوازی بكەن لە میانی مندا لی خویان و خەلقى تر.

ئەم تەرزە گوتانە تاكە پیتیكى راستیان تیدا نیە و خەلەت و بەلەتی پرووت و رەجالن. بەسە بۆ دیارخستنی هەلەبوونیان كە بلیین ئەگەر پەرورەدەبوونی «بورجوازی» مروّف فیر بكا به خوشویستنی مندا لی خوی ئاخۆ چ بورجوازیك و ئیمپریالیستیک مریشکی فیر کردوہ خۆ بە قوربانى جووجه لەی بكا، وەیا چویلەكە لە تاوی بەچكەكانى خۆ باویتە زارى مارەوہ. گوتهی ئەوتۆیى نەك ھەر بەرھەمى سادەیی و سەراووبوونی فكريیە و بەس، كە لێی وردبیتەوہ دەیینى لە خۆوہ بى تەدخلى من و تۆ سەرەوبن دەبى و بايى ترووكەى چاو خۆ بەسەر پیتانەوہ راناگرئ.

كە گوترا دايك و باوك لەگەل مندا له كانیان بە فیلوفرن و بە تەمای چەوساندنەوہى دواړۆژ بەخويان دەكەن ئیتر ھەرچى باوہر ھەيە لاى مروّف بە ھيچ شتيك ناميتى، لە بنەرەتا بەسەر خۆیدا دەتەپى و ویران دەبى، چونكە كە سەلماندمان دايك بە فیل بى لەگەل مندا له كەى بۆ دەبى رابەرى سیاسى و سەرۆكى حیزب وەیا دەولەت راست كەن لەگەل خەلق... باوك درۆزن بى و نەقابە راست كا، ئەفسانەيىكە گالته دەكا بە ھەرچى مروّفایەتى و ھۆش و مەنتیق ھەيە...

باوك و دايك كە سۆزیان بۆ مندا له كانیان جیى گومان لى كردن و تاوانبار كردن بى، ئەو كەسە قسەى وامان فیر دەكا دەبى چەند جارن فیل لى كرديين و چ مۆرفینیكى خستبیتە میشكمانەوہ بەوان قسانەى!!! ناشى و ناكرئ وریتەى وھا بچیتە عەقلى كەسەوہ ئەگەر مۆرفینی لەگەلدا نەبى. مروّف كە باوہرى بە سۆز و تاسەى دايكى خوی نەما كام زەر ھەقى دەمیتى باوہر بە قسەى خەلقى تر بكا و گوئى شل كا بۆ مامۆستا و رابەر و فەیلەسووف! وابزانم ئەمە «بديهيە» یە و لەسەر رۆیشتنى ناوى.

قسەى من لیرەدا لەگەل چۆنیەتى و جۆرى پەیدا بوونی ئەو خوشویستانەيە كە ھەندیكیان لە خۆوہ دەرسكین و ھەندیكیشیان بە فیر كردن دەروین. كە كەوتینە سەر بارى دەرسدان و بەئومید كردن و ترساندن ئەوسا ھەرچى بە خەیاڵدا دیت و نایەت لە پینچەوانەى یاسای سروشتى و خۆرسك دەشى پەیدا بى و سروشت و یاساكانى بپنچیتەوہ. تۆ خەریكى یەكێك بیت بۆ ماوہى سألەھای سأل لە رێی

راھیتان و ترساندن و ئومىد پىدانهوه فرچكى ھۆش و ھەستى پى بگرىت، دەتوانى
بىخەيتە سەر رىق لىبوونەوھ لە ھەرچى چاكە و پاكە و خۆشەويستە، ياخود بىكەيتە
بوتپەرست بۆ ھەرچى بەد و وىرانكەر و دزىوھ. رەنگە بە دەرسدان داىك مندالى
خۆى بكوژى وەيا دىندار كافر پى وەيا قارەمانىكى باوەر و فەلسەفە بگوژى بە
خائىن.

لېرە ئىمە قسە لە سەرچاوەى ئەسلى خۆشويستن دەكەين، لەو قوڵپ و بڵقەيە
دەدووين كە لە بنى كانىەوھ ھەلدەقوڵى نەك لەو ئاوەى بە جۇگەلە داھاتوھ و
خلتەى بىگانەى تىكەل بوھ. دەوچا كە حال وابى ھەندى بەدییە ئاشكرایە
خۆشويستن ھەيە فیتري و خۆشويستن ھەيە بەرھەمى فیر كردن و دەرسدان و
راھیتان.

خۆشويستنى زگماگ و فیتريش ھەموويان لە يەك ھىزدا نین: ھىندەى داىك و
باوك مندالى خويان خۆش دەوى مندال داىك و باوكيان خۆش ناوى. بەر
لە 1300 سال لە پىغەمبەر (ص) پسرە ھۆى ئەم جوداوازيە چيە لە ميانى
خۆشويستنى داىك و باوك بۆ مندال و ھى مندال بۆ داىك و باوك؟ لە وەرەمدا
گوئى «لأنهم منا ولسنا منهم» واتە «چونكە ئەوان لە ئىمەن و ئىمە لەوان نین».
ھەلبەت مەرۇف پارچەيىكى جەرگ و دلى خۆى خۆش دەوى، كە مندالەكەيتى، پتر
لە داىك و باوكىك كە ئەو پارچە جەرگ و دلە نین.

ھىكايەت بەوھندەش تەواو نابى: تايبەتيك ھەيە لە خۆشويستنى ميانى «نير و
مى» دا دەيكا بە زاھيرەيىكى تاقانە كە لە ھەموو جۆرەكانى تری خۆشويستن
جوداى دەكاتەوھ: وەك بلىسەى كارەبا كە وا لە بەيەكتر گەيشتنى دوو ھىزى
«سەلب و موجب» پەيدا دەبى، وەيا ئاو لە تفاعلى ئوكسىجىن و ھايدروژىن پىكدى،
مەيلى نيوانى دوو جنسى «نير و مى» ش دوو گيانلەبەرەن ئەوھندە لە يەكتر نيزىك
دەكاتەوھ ھەر دەلىلى بە «تفاعلى كىمىيائى» گەيشتونەتە يەكتر و تىكەل بوون. نير
و مى كە دەگەن بە يەكتر دەبن بە دوو «مصرعى» يەك بەيت.. دوو پرووى
سككە، يەكيان ئەوى تر تەواو دەكات و نوقسانى دەپرى و بە ھەر دوويان
«وحده» يىكى تەواو پىك دىت. ئەم يەكەيتە بەھىزەى كە خۆشويستنى نيوانى نير
و مى پىكى دىتت، لە جىھانى گيانلەبەرەندا وىتەى نىە. كە لەويدا وىتەى نەبوو
ديارە لە ھەموو جىھاندا پى وىتەيە.

زۆرىنەى جۆرە خۇشويستىنە كان «يەكلایى» ن: تۆ نىشتمان خۇش دەوى نىشتمان
 بىخەبەرە... مەزھەب و فەلسەفە و سىروشت و گول و پەپولە دەپەرسىت، ئەمان
 كەر و لالەن ھەستىشت پى ناكەن.. ئەدەب و فۇلكلور و يارى و نازانم چى لىت
 دەبن بە ماخوليا، ئەوا بۆ خۆت لە سەر تاكە تەلى ئارەزوى دل و دەروونى خۆت
 ئاھەنگسازى دەكەيت... تارادەيىك خۇشويستىن ميانى كور و باوك و دايك و خزم
 و برادەر، واتە ئادەمىزاد بەگشتى، بەرانبەرى و دوولايىكى تىدايە بەلام ھىچ كاميان
 ناگاتە پلەى «تفاعل» و يەكتر تەواو كردن.

ئەم راستىيەى «بىمانەندى» ى مەيلى ميانى نىر و مى كە يەككە لە راستىيە
 زلەكانى جىھان شتىكى تا بللى سىروشتى و ئاسايىيە چونكە پەيوەندىك زيان
 دروست بكات و نەسل پىك بىنىت و بەردەوامى كات لىى دەوەشىتەو تەو
 رادەيە بىئوتە بىت. لەمە كەمتر دەست نادا بۆ بەردەوامبىونى «نوع». بۆيەيە
 دەيىنى ئەوئەندى مرؤف بى رابەر و مامۇستا و ترس و تەماع لە خۆو خەرىكى
 خۇشويستىن و گۇرانى دلدارانە و سەرگوزەشتى عىشق بوە و دەورى باس و خواسى
 عاتىفى ھەلاتو، لەگەل ھىچ مەوزووئىكى تردا ھىندە خەرىك نەبوە. تۆ سەير كە
 سەپان درويئە دەكا وەيا شوان مەر دەلەوەرپىنى وەيا كاروانچى بە دوا ولاغەكانىوہ
 رېگەوبان دەپرئ ھەموو ھەر خەرىكن گۇرانى بۆ لەش و لارى خونچە و بەسى و
 ئەستى ھەلدەرپىن، بە دەگمەن و تى ھەلەنگوتن نەيى ناوى ئەو كەسبە نابەن لە
 گۇرانىەكاندا كە گوزەرانى پى دەكەن.

سەپانىكەم نەبىستوہ بللى وەى لەبەر ئەو گولەگەنمە جوانە دەللى گولەباغە و نانى
 وەك قەنەوزە. كرىكارىكت نەديوہ لە كاتى قورەكارىدا بەستە بچرى و بللى بىللەكەم
 رېكوپىكە و ھەر جارە دە كىلۇ قورپى پى ھەلدەدەمەوہ. تا نەقابە وەيا حىزب وەيا
 لايەنىكى سىاسى وەيا ئايىنى وەيا ھونەرى بە دەرس و راھىتان فىرى گۇرانى و
 ھەلبەستى نىشتمانپەرورەرى و چىنپەرورەرى و دىنپەرورەرى نەكا، نە عەمەلە نە
 سەپان نە شوان نە كاسب نە قوتابى نە سەرباز نە قومارباز نە كۆترباز، ھىچيان
 لەخۆوہ گۇرانى بۆ ھوى ژيان و پىوہ خەرىكبىونيان نالەين و تىكرپايان ھەر دەگەرپتەوہ
 بۆ بەژن و بالاي بسك سوور و چاوكال.

وہنىە ئەم وەزەى خەرىكبىونى مرؤف بە عاتىفەوہ سىحر و ئەفسوونى فىلپاز و
 دوشمنى گەل پەيداي كرىدى وەيا ئەفىوون پى لە لايەن زۇردار و دەرەبەگ و

بورجوازی و داگیرکەرەوه خرابیتە میشتکی خەلقەوه بۆ کز کردنەوهی خەبات و گیانی شۆرشیگێرانەیان. قسەى وهها که ده‌کری و ده‌گوتری بۆ ته‌علیلی پهرسه‌ندنی گۆرانی و هه‌لبه‌ست و حیکایه‌تی عاتیفی فری به‌سه‌ر راستیه‌وه نیه.

ئه‌و که‌سانه‌ی زۆردار و فیلبازان له‌ غه‌یبه‌وه دێن و ده‌یانکه‌ن به‌ مامۆستای ده‌رسده‌ری گۆرانی عه‌تیفی، له‌ حه‌قیقه‌تدا به‌هۆی ته‌سکی نیگای خۆیان و کورت هینانی ئه‌و «نظریه‌»ی که‌ باوه‌ریان پێی هه‌یه له‌ عاست سازاندن و دروستاندنی (تأویل و تبریر) واقع و رووداو، ناچار ده‌بن بکه‌ونه سه‌ر رێبازی ئه‌و ته‌علیله هه‌لبه‌ستراوانه بۆ ئه‌وه، به‌پێی تیگه‌یشتنی خۆیان، «نظریه‌» که‌یان به‌ سه‌ر پردی هه‌لبه‌ستراودا به‌رێتنه‌وه له‌ خنکان و به‌ درۆ خرا‌نه‌وه.

ئه‌و ته‌رزه نیگا ته‌سکانه که‌ ده‌بینن سته‌ملیکراویکی وه‌ک عه‌مه‌له و جووتیار له‌کاتی ئیش کردن و ره‌نج بردندا غه‌می خۆی به‌ یادی له‌ش و لاریکی شلک و ناسک ده‌ره‌وی‌تیه‌وه نه‌ک به‌ رق هه‌لگرتن له‌ سته‌مکاره‌که وه‌یا پێدا هه‌لگوته‌ن به‌ هۆی ژیا‌نی، ئا ئه‌م نیگاته‌سکه هه‌نده‌ی تر نیگای لێل ده‌بی و دونیای لێ وه‌ته‌نگ دیت و هه‌یچ چاران شک نابا بۆ رزگار کردنی بیر و باوه‌ری خۆی له‌وه به‌ه‌ولاوه که‌ شه‌یتان و ده‌جال و فیلبازان پێکه‌وه نی و بیانکاته مامۆستای ده‌رسده‌ری عه‌مه‌له و جووتیار که‌ خه‌م و خه‌باتی خۆیان له‌بیر ده‌به‌نه‌وه و به‌ مۆرفینی له‌ش و لار و گوپی به‌گوار له‌ راسته‌ شه‌قامی خه‌باتی چینایه‌تی وه‌یا قه‌ومه‌ییه‌تی وه‌یا هه‌ر «...یه‌تی»ییکی تر بی، لایان ده‌ده‌ن⁶⁰.

له‌م میسالا‌نه‌مدا مه‌به‌سم ئه‌وه نیه له‌سه‌ر زۆردار و سته‌مکار بکه‌مه‌وه (له‌عه‌ته‌ی خوا و میژوو له‌ سته‌مکار بی هه‌تا هه‌تایی)، بۆ خوشت له‌م راستیه‌ ده‌گه‌یت، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌م مه‌به‌سه له‌م سه‌رده‌مه‌ی رۆشنییری و زانست و ئاسمانگه‌ردی و ئاتۆم و هونه‌ر و ته‌کنیکه‌دا نه‌یه‌ین و به‌خۆرایێ سته‌م له‌ «عاطفه‌» بکه‌ین و بی ئینسافانه‌ ناوی بزێنین.. سته‌مکار هه‌تد تا‌ونباره له‌و مه‌یدانا‌نه‌ی سته‌میان تیدا ده‌کا چ

⁶⁰ - من به‌ چاوی خۆم دیومه‌ نووسه‌ریکی ئه‌وتۆیی شیعیکی نوێی سی سا‌له‌ی هه‌ناوه به‌ به‌لگه‌ی بوونی گیانی چینپه‌روه‌ری لای وه‌رزیری کورد له‌وه‌ته‌ی کورد هه‌یه.

پېښت به وه نيه ئيمه بۆ تاوانبار كړدنې ته، عاتيفه و ههست و سۆزى زۆر پيرۆزى مرؤف تاوانبار بكهين، واته خۆمان و شريتهى باوك و باپيرانمان بدهينه بهر سهره شير و تيرى توهمه تې گرتنى عاتيفه و سۆزيان: كاكه تهگهر له فهرزى موسته حيل سته مكار له پېكهينانى ئهم عاتيفه به دهستيكيشى ههين، كه نيه تى، سوود له وه دايه لهم فقهه ريه لى بېدهنگ بين نه وهك شيرينترين و پاكترين و پيرۆزترينى ږووپه ره كانى ميژووى ئاده ميزاد دزيو كهين.

سهير كړدنكى بې تهره فانه و ئازايانه نيشانمان ددها سروشت هينده كهرهستهى بهرهم هيتاوه بۆ دلدارى و هيندهش له زه تى خستوه، به هيچ كهسيك و لايه نيك و حكومه نيك و شهيتانك و جادوويهك ناكړى بۆ مهبهسى ږى ليگورين و دامر كانده وهى گيانى خبات سهديه كى تهو له زه ته ږيك خات و خهلقى بې بفرىوتى و خهريكى دلداريان بكات. ههروهك تينهوتى و برسپه تى له خووه و بې مامؤستا خهلق دها بهرهو خواردن و خواردنه وه، ههروههش جوښى دلدارى پال به مروقه وه دهنيت و بهرهو كهرته هاوبه شه كهى ژيانپه وه دهيا، جازبييه دلدارى هينده به هيزه نهك هه ږى ناوى مامؤستا خهلقى بۆ راكيشى، بهلكوو به دريژاى ميژوو ئايين و فلهسهفه و دهسه لاتى جيهانى هه موويان ياسا و سزا و په ند و مه ته ليان داناوه تا لغاويك بخه نه زارى ئاره زوى فيترى زور به هيزى «جينس ويستى» يه وه و له ناو په راويزى بهرزه وهندى كومه لايه تيدا دابيني كهين.

به راستى هه چى فولكلور هه يه نهك هه ږوانى و هه لېهست و سهرگوزشته، كه به شيويهيكى خوړسك له دهروونى ميلله تدا زاوه ته وه و بې مامؤستا و ږابه ر كهوتوته سهر زار و زمانان و باوى سهندوه. له گهل ساكارى و «عفويه» ى ږووداو و ته جره بهى ږوژانهى خهلق دهگونجى و ږيك دى سهد جارن زياتر له وهى له گهل گرى و گالى فلهسهفه و «نظريه» ى زادهى ليكدانه وه و به راورد كړدن و هه لسه نگاندن «دوو بهختى - يا راسته يا درؤ» ږيك بې و بگونجى. هيچ سهير نيه سهپانك دوو هزار سال له مهبه بهر ږوانى دلدارى گوتبى هه وهك سهپانى ئيمړؤ دهلى، به لام زور سهيره و ناشچيته عه قله وه تهو سهپانه ږوانى نيشتمانپه روهرى وهيا چينپه روهرى گوتبى. به فهند و فيليكي وشه سازانهى سهرشپوين نه بى نالوى گيانى نيشتمانپه روهرى وهيا چينپه روهرى بخريته ناو ږوانى سهپانكي ميدايى وهيا ئاشوورى وهيا فيرعه ونييه وه. تهگهر پېښت بهرزه وهندى خبات و ئامانجى

كۆمەلەيەتى ناچارمان نەكا فېلّ لە خۆمان بکەین، ھێندەى جریوہى چوئەلە کە و
 حیلەى ئەسپ و قاسپەى کەو ئاشکرایە کە وا لەوہتەى ئادەمیزاد توانیوہتى گۆرانى
 بلى، لە پېش ھەموو مەبەسکدا، بە زۆرى بۆ مەبەسى دلّ و عاتیفەى دلدارى
 گۆرانى گوتوہ.

تەنانەت دەتوانین لێرەدا شتیکیش بخەینەوہ سەر قسەکانمان کە یارمەیمان دەدا بۆ
 زێدە پروون کردنەوہى بابەت: ئەو گۆرانى و ھەلبەستى بۆ غەیب و ئامانجى ئایینى
 دانراوہ لە بنەرەتدا یا لەبەر ترس یا تەمایىکى دواڕۆژى پاش مردن بوہ نەک لە
 خۆشویستنىکى سادە و بى تەئویەوہ. تاک تاکە مرۆفى خواناس گەشتوون بە پایەى
 «فنا فى اللہ» و تەقوا و پەرستنیان بۆ خودى باوہر «ایمان» بوہ، لەو تاکانە بەولاوہ
 زۆربەى خواناسان لە ترسى عەزاب و بە ئومىدى بەھەشت خوايان پەرستوہ و
 ستایشیان کردوہ. خۆ منیش ئەمە نەلیم ئایینە ئاسمانیەکان لە خۆیانەوہ ترس و
 ئومىدیان کردوہ بە مزەى تەقوا و لە کەسیان داوا نەکردوہ بى پاداش بەپرەوى
 یاساکانیان بکەن. پى ناوى من نمونە بێنمەوہ لە کتیبە ئاسمانیەکان، بۆخۆت
 بیانخوێنەوہ و بەندیان لى وەرگرە.

ئەمانەى لێرەدا بۆت باس دەکەم، بەلای خۆمەوہ، راستى بى فېلّ و بى سازاندن
 (تأویل) لە دەشزانم ھەر بەرہیە و تاقمەى کە بە باوہرینکى تاییەتى خۆیەوہ خەریکە
 و ناتوانى رەھا بى لە «تعصب» ھەز دەکا و دەکۆشى ئیسپاتى ئەوہ بکا کە وا
 بابەتەکەى خۆى بزوینەرى جیھانە و ھەموو ھیزیکی بەرچاو و نادیار خزمەتکاری
 ئەو بابەتەى و شتیک نى لە سروشت دا، بە جۆریکی سەرەخۆ و دوور لە
 پەراویزی تین و تاوى باوہرەکەى ئەو کاریکی تاییەتى بکا. من دەزانم و تۆش
 دەزانى ھەر کەسێک تەعەسوبىکى ھەبى بۆ باوہرینکى تاییەتى، بەدریژایى
 بەردەوامبوونى ئەو تەعەسوبەى، خەریک دەبى بەلگەى راست و ساخە کەلەکە
 بکاتە سەر یەکتەر بۆ سەپاندنى باوہرەکەى خۆى، کە تووشى بەلگەیینکى ئەوتۆش
 ھات ریسەکەى لى بکاتەوہ خوورى یا چاوى لى دەنووقینى و پشت گوێى دەخا یا
 ھەر بە جارێ ئینکاری دەکا. خۆ ئەگەر دەسەلاتى دونیایى لە دەستدا بى ئەوسا
 بەوہندە دا بین نابى بەلکوو باوہرەتێنان بەو بەلگەى دەکا بە کفر وەیا خەیانەت وەیا
 گومراھى و دەبەنگى، بەو پێش سزای قورسى بۆ دادەنى.

ئەمانەت واقىيىسى بەچاۋ دىتارون، تا كاتىكى درىزىش لىرە بەدواۋە ھەر ۋا دەيى. لە ھەمو ئاسۋى سىياسەت و فەلسەفە و باۋەرۋە تروسكەيىك ديار نىە موژدەي نەمانى «تەصب» راگەيەنى. لەگەل ئەمەشدا راستى ھەر راستىيە ئەگەر ھەموو رۇژىك بە كوتەك دەجاران ورد و خاشىش بىرى. خىكايەتەكەي گالىلۇم بە بىر دىتەۋە كە دادگاي كەنىشتە ناچارى كرد خۇ بە درۇ بختەۋە لەۋەدا گوتىۋوى زەۋى بە دەۋرى رۇژدا دەخوليتەۋە، كە گالىلۇ لە دادگا دەرچوو لەبەر خۇيەۋە گوتى «لەگەل ئەمەشدا ھەر دەخوليتەۋە..». ھەۋىرى ئەم باسە زۇر ئاۋ دەخۋازى با لىرەۋە لىي بىرمەۋە.

كەۋاتە دوۋچارىۋونى حاجى قادىر يا ھەر مەۋقەيىكى تر بە گرى و گالى دلدارى جىي سەرسۈرمان نىەۋ ناپى لىي بەكەم بىگىرى. بەلای راى منەۋە نەبزوۋتنى ھەستى سىروشتى «خۇشويستىن» لە مەۋقەدا كەلەبەرىك دەخاتە نەفسى ئەۋ مەۋقەۋە رەنگە ھەرگىز پىر نەبىتەۋە، ۋاش دەيى نەخۇشى نەفسى، دىرندەي ئەۋتۇ لە دەروۋنى ئەم و ئەۋدا پەيدا دەكا كە دەيانكاتە ناخەزى خىر و خۇشى. دەشى نەروانى تۋى «خۇشويستىن» لە دلىكدا سەر بىكىشيتەۋە بۇ پەيداۋونى نەخۇشى «سادىزم» لەۋ دلدە لە رىي «گرىي ناكامى - عقدة الحرمان» ھەۋە.

با مىن لىرەدا خۇم نەكەم بە پىزىشكى سايكۇلۇزى و ناۋى نەخۇشيان ھەلدەم و ھەلەيان تىدا بىكەم، ھەر لەۋ پەراۋىزە فرەۋانەي زانىارى گشتى (مەلۇمات عامە)دا بخولىمەۋە كە خۇيىنەرىش ۋەك مىن تىيدا بەلدە. لەم پەراۋىزەدا بى ترس و گومان دەللىم بە كەمگىرتى خۇشويستىن و جىنس كىدارىكى ناسازە چۈنكە سەر دەكىشيتەۋە بۇ دىزىۋ كىردى سەرچاۋەي بوۋن و مانەۋەي «نوع». خواھى و نەخواھى ئەۋ كەسانەي جىنس بە كەم دەگىر پىشتىگىرى دەكەن لە بەرھەمەتپەننى مىندال بە ھۋى مەكىنە، لەۋ رەۋە كە مەكىنە ھەستى خۇشويستىن و جىنس ناكات.

بەلىي بىگومان دلدارى سەرچاۋەكەي پاك و پىرۋزە ئەگەر بە كىردەۋەي بەد لىل نەكرى. بەلام لەگەل ئەم راستىيانەدا دەيى ئەۋە بزانىن كە ۋا ھەرچەند ئەم عاتىفەيەي خۇشويستىن رۋالەتتىكى سىروشتى و ئاسايىش بى لە تىكرار ئادەمىزاددا، دىسانەۋە رادەي ھىز و تەئسىرى لە يەككەۋە بۇ يەككى تر تا بلىي جوداۋاز دەيى. خۇشويستىنىش ۋىكو ھەموو عاتىفەيىكى تر، لە رۋى قوۋلى و تەۋرەۋە، چەندىن پەلەي خوار و ژۋورى ھەيە. با نەشزانىن ھۋى ئەم جوداۋازىيە چىيە، بەچاۋى خۇمان

دەبینی ھەندئ جار مەرۆف تووشی سەودای دلداریکی وەھا دیت بەرەو شیتبوونی دەبا و ئۆقرە ی لی ھەلدەگرئ و جلەوی ئیختیاری لە دەست دەردیتنی و ناوی دەزپیتنی و ئەووی پی دەکا «با بە دەواری شری نە کردبی». کەچی لای ھەندئ کەسی تر ئەم عاتیفە بە ناگا بەم پلە یە و لە رادە ی عادەتی تی ناپە رپیتنی. ھەر دوو جۆری دلداری، بە ھیز و بێ ھیز و جۆری مام ناوئنجیشی دیتراون و بیستراون. ئەمە راستیکە پتووستی بە گوتنەو و دووبارە کردنەو نە. وەک ئەم راستییە، دلداری حاجی ئەویش راستیکە دەمەتەقە ھەل ناگرئ. بە لام! دەمینتەو و راستیکە سییەم ساغ کەینەو:

ئاخۆ عیشقی حاجی قادر چۆن عیشقی بۆ؟ تۆ بلی لەوانە بووبی میتشکۆلە ی نیو ئیسکی سووتاندبی و شەونخوونی پی کردبی و شەکیبایی پی نەھیشتی؟

بۆ گەشتن بە قەناعەت و دلنایی لەم لایەنە گەنگە ی دەروون و نەفس و عاتیفە ی حاجی قادر ئەوئەندە ی لە توانامدا بووبی زیھنیکاری و لیکدانەوئەم کردو، گویم گرتۆتە تەواتور، وردە ھەوال و گوتە ی ئیرە و ئەویم قۆستۆتەو، سەرنجەم داوئە شیعەرەکانی و بە شیعری بوئیزی ترم گرتوون کە عیشقی ئاگرین لە ژیانیدا ھەبۆ. لەوئەش زیاترم کردو: ھەر وەک دوا ی کەمیکێ تر بۆت باس دەکەم زنجیرە و سەرنجەمی ژیا نی حاجی قادرم کردو بە حەکەم بۆ بریاردان لە بارە ی بوون و نەبوونی عیشقی قوول و بلیسەدار لە دلی حاجیدا.

لە کۆتایدا ھەموو لیکدانەوئە یکی زیھنی و راگەیانندی دەنگ و باس و ئەتواری حاجی و واتای غەزەلەکانی گەشتە ئەم باوەرە کە حاجی قادر لە دلداریدا زۆر قوول نەڕۆییو.

تا من ئاگاداری ئەحوالی حاجی بێم لە رپی بیستن و تەواتورەو، جگە لەو کچە سابلاغییە کە دەگیرنەو حاجی خۆشی ویستوو و جگە لە گوئی لاجان کە وا حاجی بە پەلە مەیل و ئیعبایی خۆی دەربریو نەبیستراو دلی حاجی بۆ کچیکێ تر چوو بی، لە ھەموو کوردستاندا.

بەنەیسبەت کچە سابلاغییە کەو لەو دلنایین ئەگەر گوتە ی دەماوئەم نەبا چ سەراوہ ییکی ترمان چنگ نەدەکەوت لە شیعری حاجی وەیا نووسینی خەلقێ تر ئیشارە ییکی تیدا بی بۆی. غەزەلەکانی حاجی نە بە سەراحت نە بە ھێما و

وشە تىككەلگىش ئاۋىك بە دەستەۋە نادەن و ئىشارە بۇ روۋداۋىكى تايىبەتى ناكەن
بىرمان بۇ لاي كىچىكى سابلاغى بگىرېتتەۋە. كە سەراحت ھەبى ھەر ئەۋەيە بۇ
«گۈلئى»ى بەكار ھىناۋە.

ئەم دوو خۇشويستەنە ئەگەر كارىگەر و خوليايى بان ۋەك دلدارى شاعىرانى تر كە
بۈە بە داستان بە سەر زمانى خەلقەۋە و لە ناو ديوانە كانىشدا نمووديان ھەيە، دەبوا
لە روۋپەرەى ژيانى «حاجى»دا پانايىكى پتر بگرنەۋە و شەقلى خۇشيان لە شىعر و
ناوەرۋكى ئەدەبى «حاجى»دا ئاشكرا بگەن.

كەۋاتە، بەۋلاى ئەو دوو دلدارىيەۋە، گوتەى دەماۋدەم و بەلگەى نووسراۋ لە
خامۇشى نەبى چ شايەديان بە دەستەۋە نيە، ئەو شايەدييە نەبى كە خامۇشى بۇ
خۇى دەلالەتى «نەبوون» رادەگەيەنى نەك «ھەبوون».

كە بەلگەى ئاشكرا و قسەكەر چنگ نەكەۋى با بزائىن بەلگەى نەينى و ھىمايى لە
گيانى غەزەلەكانى حاجى پەنجە بۇ چ جۈرە خۇشويستىك درىژ دەكەن!

ۋەرگرتنى دەلالەت لە واتاى غەزەل بۇ ساغ كىردنەۋەى بوون و نەبوونى عىشقى
سوۋتىنەر كارىكى زېھن و زەۋق دەيكا. لە واتاى شىعدا بارستى ماددى نيە تاكوو
بتوانىن بىكەين بە بەلگەى ماددى و كۇتايى بە دەمەتەقە بىيىن. زېھن و زەۋقىش
بۇخۇيان «اعتبارى»ن، بەر لەۋە بتوانن دەمەتەقە ھەلگىرن لەسەر بابەت لەۋانەن
بىنە ھۇى دەمەتەقە. زېھن و زەۋق چىن تا بىنە «قازى» و بىرپار بدەن لە
موناقەشەدا! كى دەلى زېھن و زەۋقى بارام موۋقەلاشتىرە لە ھى ئازاد تا ئەۋ بىيى بە
حەكەم؟

ئەۋەى راستى بى نەك ھەر لە عاست شىعر و ھونەر و ئەدەبدا، بەلكوو لە عاست
ھەموو كارىكى «اعتبارى» كە حەكەم و پىسپۇر بىرپارى تىدا دەدەن ھەمان رەخنە
دېتە پىش. بە نمونە دەلىم كە كىچىك دەبى بە «شاژن»ى جوانى ۋەيا كورپىك
دەكرى بە شاي لەش جوانان ۋەيا دانسەرىك يەكەم پاداشى پى دەدرى لە دانسدا
ھىچ گەزۈگرىيەكى ماددى نيە جوانى و رىكى و تەۋاۋى ئەۋ كارانەى پى بىپۇرى لە
گەزۈگرىيى زېھن و زەۋق بەۋلاۋە. ئىتر يا دەبى ئەۋ كارانە نەكرىن تا رۇژىك دى و
كۇمپوتەر دەبىتە حەكەم ياخود چ چار نيە لەۋەدا زېھن و زەۋقى پىسپۇران ئەۋ
حەكەمە بن.

خۆ و تالغ زيهن كارييكي من ليره دا دهيكه م له گه ل غه زه له كاني حاجي تاكه كوله كه نيه قهواره ي باوه ره كه مي راگرتي، چونكه نه بووني شايد دي تهواتور و خاموشي سه رچاوه ي نووسراو يش، كه تازه م خسته روو، له لاي خويانه وه دهنه كوله كه ي دوهم. به دوا ئه مانه دا هه ندي له هه لبه سته كاني حاجي قادر خوي، ئه ويش، شان ده داته بهر لاييكي باوه ره كه مه وه و واده زانم، به تهواوي دهيسه پيني و ده چه سپيني. كهواته بير و راي من كه له زيهن و زه وقه وه هه لستي وه ك هي پسپوراني سه ما و جواني و هونه ر تاقانه نيه.

له لاي تهبعي من غه زه له كاني حاجي زاده ي ميشكن، بهرهمي ئوستادين، هونراوه ي سنه تكارن. دلداري و خوشويستنيك كه له شيعري حاجي به دي ده كرين له په نجه و خامه ي هونه ركاره وه ده تكينه وه، له گر و بليسه ي دهروونيكي سووتاه وه ناتهنه وه. ئارايشتي ريكخستن و تيگه يشتن و پيگه يشتن له و شيعرانه ده دره وشينه وه نه ك هه نيسي گريان و بونسوي دلي هه لكزاو.

له م رووه وه شيعري حاجي ده چيته ريزي شيعره دلداريه كه ي شيخ رها نه ك نالي و كورد ي. شيخ ره زاش دوو چاري عيشقي سووتينه ر نه بوه بويه شيعري غه رامي كه م گوتوون، ئه وه ي گوتوشيه تي ئوستادي تيدا به نه ك سووتان. له وه نده شيعره كه مه ي دلداري كه شيخ رها هه لي به ستوون پينج خسته كيه كه ي به سه ر ئاته شپاره كه ي «كورد ي» يه وه به سوز ترين پارچه ييني عاتيفيه كه شيخ رها به دل و زماني داهاتي، بيگومان له مه شدا گر و گلپه ي دهرووني «كورد ي» بليسه ي داوه ته وه بو ناو دهرووني شيخ رها:

دلي بردم به ناز و عيشوه ديسان شوخي عه ييارئ
فريبي دام به چاوي مهستي خوي مهجوبوي سه ححاري
له هيجراني تهقم كرد ئه ي رهفيقان كوا مهدهد كاري
ئهمان مردم عهلاجي سا له ريي پيغهمبهر چاري
ويسال يا قهتل يا تهسكين له هه ر سي بوم بكه ن كاري

كهسيك شاره زاي هه لبه ست بي و گوئي له موسيقياي وشه و له رانه وه ي رسته تييگا ده زاني كام شيعر له بوركاني عيشقه وه ده جو شي و كامي له گومي فكر و فه لسه فه هه لدينجي. بوژيكي وه ك نالي ئه گه ر له ريي عيشقي «حببيه» وه ئاگري تي

هه‌لنه‌گه‌ر‌ابا، هه‌ر‌چ‌ه‌ند ده‌سه‌لاتی «نظم»ی گه‌یشتبا به پله‌ی «اعجاز» نه‌ی ده‌توانی خامه له خویتی دلی هه‌لینی و شیعی پی بنووسی. نالی و کوردی هه‌ردوو‌یان دوو‌چاری عیشقی بی‌رحمی درنده بوون بویه هه‌ر‌گیز گله‌ی و بلیسه‌یان دانه‌مر‌کایه‌وه. ئه‌و دل‌ه‌یان که له سه‌رده‌می گه‌ن‌جایه‌تیدا بوو به مالی عیشق یه‌ک‌جاره‌کی له قه‌به‌لی کرا و نه‌بۆوه به مالی خویان. به نمونه، پی ده‌س‌زار کردن، به‌یتیکی دیتمه‌وه تین و تاوی عیشق له شیعر‌دا دیار بخا. نالی له کوتایی غه‌زه‌لیکی‌دا ئه‌مه ده‌لی:

دوور له تۆ نالی سه‌گیکه بی‌وه‌فا وو هه‌رزه‌گو
بۆچی بانگی نا‌که‌ی ئه‌م که‌لبه که نانی نانیه

لی‌ره‌دا مه‌به‌سم نیه ده‌سه‌لاتی نالی له شیعر‌دا ده‌رخ‌ه‌م بویه خۆم له ورده‌کاری و لایه‌نی هونه‌ری به‌یت‌که نا‌گه‌یه‌نم، ته‌نها ده‌مه‌وی کاری سیر‌او‌ی عیشق له به‌یت‌که‌دا بێنمه به‌ر‌چاو.

سرنج بده وشه‌کانی هه‌لبه‌سته‌که تاکه یه‌ک وشه نادۆزیته‌وه حورمه‌ت‌کارانه بی و بیه‌ته به‌ر‌گی ئارایش‌ت و عه‌یبی وشه‌ی «سه‌گ» بپۆشی که نالی خۆی به‌و ته‌شبه کردوه. وشه‌کانی «بی‌وه‌فا، هه‌رزه‌گو، که‌لب، نانی نانی، بۆ بانگی نا‌که‌ی» هه‌موویان که‌مایه‌تی و پایه‌ی نزمیان تیدا‌یه. به زاهیر ده‌بوا کۆمه‌لبوونی ئه‌و هه‌موو وشه‌ی نزم له به‌یتیک‌دا قیزی مرۆف هه‌لستینی، که‌چی نه‌فه‌سی گه‌رمی عیشق و بلیسه‌ی ده‌روونی شاعیر ئه‌و هه‌موو خۆش‌کانده‌وه و خۆ که‌م کردنه‌وه‌ی هه‌ل‌گه‌راوه‌ته‌وه به‌ره‌و به‌رزی و شه‌رافه‌ت و حورمه‌ت. ده‌توانم بلی‌م له که‌م جی‌گه‌دا ده‌دیت‌ری وشه‌ی «سه‌گ» ئه‌وه‌نده بایه‌خی وه‌ر‌گرت‌بی وه‌ک لی‌ره‌دا بۆی پینک هاته‌وه به تابه‌تی که هیچ وشه‌ییکی تریسه‌که‌دار و ئاورین‌گای لی‌ی نه‌بوونه‌ته‌جل و قه‌ریته‌ی رازاندنه‌وه. تۆ سه‌یر‌که نالی چه‌ند راست ده‌کا به پی‌ی مه‌زه‌به‌ی عاشقان که ده‌لی «دوور»⁶¹ له تۆ نالی سه‌گیکه بی‌وه‌فا و هه‌رزه‌گو» چونکه عاشق که له یاری دوور که‌ویته‌وه جیی

⁶¹ - لی‌ره‌دا «دوور له تۆ» هه‌ر وه‌ک واتای دوور‌بوونی عاشق له مه‌عشوق راده‌گه‌یه‌نی، هه‌ر وه‌هاش خۆی کردۆته په‌رژین به ده‌وری ناو و شه‌خسی

خۆبەتې پېى بگوترى سەگى بېوفا، گروگالېشى بە ھەرزەگۈبى دابنرى. عېشق وا
 دەکا دوورکەوتنەوھى عاشق لە مەعشوق ھېندە دزىو و ناشىرن بکرى ئەگەر
 وشەى بى حورمەتتر ھەبى لە «سەگى بېوفا و ھەرزەگۈ – کەلبى نانى نانى» – کە
 بېحورمەتترىن سەگە – ئەوى بۆ بە کار بېت. کۆمەلبوونى وشە و رستەى نزم لېردا
 چونکە نەخشەى «بېوفاى» دەکېشى لە رېى «مەفھومى پېچەوانە»وھ حورمەت
 کۆ دەکاتەوھ لەناو بەیتەکەدا و نالى خۆشەوېست دەکا و دلې من و توى بۆ
 دەبزووتى، لېى دەوھشېتەوھ دلې مەعشوقەکەش بېزووتى ئەگەر ئەم دلە وەک بەرد
 نەبى. خۆ ئەوھى راستى بى لە عاست مەعشوقدا بە تەواوى خۆى داناوھ لە جېگەى
 ئەو سەگە، ئەدى ئەو نېە پېى دلې بۆ بانگى ناکەى وەک سەگى نانى نانى؟
 لە شىعرى شاعىراندە زۆرجاران وشەى سەگ ھاتوھ تا بشلېى لە دلاندا کارىگەر بوھ.
 وا لېردا دوو نمونەى تر دېنمەوھ بۆ مەبەسى بەراورد کردن و دەرختنى کارى
 عېشق بە ھۆى ئەو بەراورد کردنەوھ.

شىخ رەزا دەلې:

مربوطە حیاتم بە سلیمانى و خاکی
 خۆزگەم بە «سەگ»ى قاپیەکەى ئەحمەدى کاکی

شاعىرى فارس دەلې:

استخوان ریزەء مجنون مڤگن پېش ھما
 کە تعلق بە جناب «سگ» لیلی دارد

لە ھەردوو بەیتدا وشەى سەگ نرخیکی داوھ بە واتای ھەلبەست رەنگە ھەر بە
 سەگى ئەو شوپنە نرخی وەھا دروست بکرى، بەلام ھەر دوو سەگ لە سەر تەخت
 و بالینی حورمەت دانراون و دەوریان تەنراوھ بە رېز و خۆشەوېستى.

مەعشوق تا بى پارېزى لە نزمايەتې وشەى «سەگ». وەک ئەوھى شاعىر گوتبېتې
 «دوور لە پرووى جەنابت نالى سەگىکە....».

له بهیتی شیخ رهزادا کاک تهحمه دی شیخ سایه ییکی وای خستوته سهر سهگه که و هیندهی بهرز کردوته وه له «حاجب» ی سولتانیک زیاتر روتبهی بو پیدا کردوه. له بهیته که ی فارسیشدا وشه ی «جناب» و پایه ی «لیلی» و ناوی «مجنون» و نرخ ی مهعنه وی مه لی «هما» زیاتر له بهرگی تهلهس و تهوقی زیر و خه نه ی دهست و پییان ئارایشیان بو سهگه که کومه ل کردوه. ههر دوو بهیتیش نمونه ی تهده بی بهرز و نه مرن.

به دوا دیری سهگی ناو ته م دوو بهیته دا که دهلیی ئاههنگی حورمه تیان بو بهرپا کراوه پتر بۆت روون دهبیته وه عیشقی نالی چ کاریکی کردوه بو سهگه که ی خوی. پیویست نابینم خوتنه ر خهریک که م به هینانه وه ی نمونه ی تر بو درخستنی تینی عیشق له هه لبه ستدا، چونکه دهبیته قسه ی دووباره و کوتانه وه ی به دیهیه. ته وه ی من لیره دا مه به سمه لایه نی بوون و نه بوونی عیشقی سووتینه ره له شیعر ی حاجی قادردا. به پیی زهر فی من دیوانی حاجی شایه دی نادا بو بوونی عیشقیکی وا سووتینه ر. یه کییک له غه زله ههره پیشکه وتوو و به ناوه کانی حاجی غه زله که ی «نه ققاشی ده می..» به. که بیخه یته بهر ته رازووی هه لسه نگاندنی هه لبه ست بو کیشانی دوو لایه نی ئوستادی و سۆز، ده بینی زۆر به ئاشکرای خوی به لایه نی ئوستادیدا ده کیشیتته وه و ده چیتته ریزی ته و غه زله ی شیخ رهزا که مه شوورترین بهیتی ته مه یه:

کاری که غه م و دهردی فیراقی به منی کرد
سه رما به هه تیو با به دهواری شری ناکا

گریمان خوتنه ر زهوقی من به حه که م قبول نه کا له وه دا که دهلیم شیعر ی دل داری حاجی زاده ی ئوستادین، له و ره وه که گوتم دهشی برپاری زهوق له یه کیکه وه بو یه کیکی تر بگور ی، خو ناتوانی ده لاله تی یه کجار پاته و پاتی هه ندی له هه لبه سته کانی حاجی قادر خوی رهت کاته وه له مهیدانی بوون و نه بوونی عیشقی قبول لای حاجی. تو بلیی ته گهر حاجی ره ژیک له ره ژان دل داری ئاگرینی هه ست پی کردبا ری دابا به خوی ته مه ی خواره وه بلی دهرباره ی عیشق؟

باسی زولفی دریژ و چاوی به خه و
نه براوه بوه ... خوسره و

حاجی له مهش به سه راحه تر دژی شیعی عاشقانه دلی خوی کردوتهوه که دهلی:

حه یفه بو پیاوی ... ته میز
هینده باسی مه کانی... و ...

مروفتیک له کاتی گه نجایه تیدا یا هر قوناغیکی هه لکشاوی ته مه نیدا له هه ناوی
خویدا دهسته چیلای عیشقی هه لایساندیی و خویتنی دلی خوی پی کولاندیی ناشی و
ناکری تا ئه و رادهیه به سووکی ته ماشای عیشق بکا و توانجی کوشندهی تی بگری.
وا ده زانم راگه یاندنی ئهم هه لبه ستانه ریی دهمه ته قه ده به ستن.

من نه بوونی عیشقی ئاگرین له دلی حاجی قادردا به زاهیره ییکی دابراو و لاتهریک
نازانم له تیکرای ویزدانی حاجی. به لای تصویری منه وه ئه گهر نه بوونی ئه و عیشقه
هر له په راویزی «نه بوونی عیشق» دا وه ستابا و چ په یوه ندی نه با له گه ل
سه ره به ری تابلوی هه ست و نهستی حاجیدا ئه وسا دهمگوت بزری بلیسهی عیشق
نهختیک رهنگی تابلۆکه ی سپپات کردوتهوه و بهس، که چی به لای باوه ری منه وه
نه بوونی ئهم بلیسهیه، هه رچه ند خوی رواله تیکی سه لیه، به جوړیکی یه کجار
کاریگهر و «ایجابی» خوی نواندوه له تابلۆکه دا و سه ره نجامی گه یاندوه به
عه لاقه داری له گه ل بنیادی گیانی کور په روه ریی حاجی قادر.

داوا ده کهم خویته ر لیره دا له گه لیم به پشوو بی و له قسه کانم ورد بیتته وه و سووک به
سه ریاندا تیپه ر نه بی، ئه گهر رییم بدا نکای لی ده کهم ئه ویش وه ک من رایه که له
دل و میشکی خویدا بکولینی و له گه لیدا نهختیک خه ریک بی، ئه گهر نه لیم له گه لیدا
بزی.

من بو ئه وه ده چم ئه گهر حاجی قادر له سه ره تای گه نجایه تییه وه وه ک نالی و
کوردی هه ست و هۆشی دیار و نه دیاری به سۆزی عیشق پر بوو بایه وه نه ده شیا له

دواړوژدا د هروون و نهفس و گیانی په کجاره کی لهو عاتیفه په بهتال بیت و
سهرله نوې به عاتیفه په کی تازه ی تاقانه ی نیشتمان په هروهری پر بیت هوه. نه ده کرا لهو
بور کانه ی سهره تای عومر و گوری گه نجاهه تی نه پشکو په ک نه بزووتیک نه
خوله میښکی گهرم نه میښته وه وهک هه رگیزاو هه رگیز وجودی نه بوو بی.

وا پی ده چی له بیر هوه ری دلدار یی کانی جحیل هه لایه نی ماددی حه یوانی خوی
هینا بیت هوه بهر هو شی حاجی، که تهویش پاشماوه یی کی ئاسای عیشی بیر هه گه و
وینه یی کی خورتی و سهر گهر می دهو ری گه نجاهه تی هه. بویه وهها بیت هه روا ده که وینه
دزی و به چاوی سووک سهری ده کا. گهر له تارمای عیشی کون شیوه یی کی
بلنساوی و خولیا یی و مه جنوونه له ئاسوی به یانی گه نجاهه تی هوه پر شنگی داباوه بو
ئیاواری ژیا نی حاجی، بیگومان، به جوړ یی تر پیښوازی لی ده کرد... به چاوی کی تر
تیوه ی راده ما... دهنکی تری بو بهرز ده کرده.

ئیمه ده زانین حاجی قادر دوست و هاوړی و ناسیاوی خوی له بیر نه ده کرد، بو دار و
به ردی کو په ی ده نالاند. دهو جا ته گهر له تابلوی رابوردو ویدا وینه ی فرشته یی کی
عیش و سوزی دلدار ی هه با، تو بلنی بهم چه شنه په کجاره کی و بی ئاشتوونه وه له
ناخی دلدا که وتبا دزی هم وینه په؟ هه رگیز ته مه ناچیته ناو هیچ حساب یی کی
به سهره وه ره وه.

نه بوونی هم وینه په له تابلوی رابوردووی حاجیدا تهو ی بهر هم هینا هینده به
ساده یی و بیباکی و قیز و بیزه وه ناوی عیش بی نی. به لام هه ره له وهنده نه وه ستا،
شتی کی په کجار گرنگری بهر هم هینا. تو بلنی هم شته چی بی؟ فهرموو له گه لمد
سرنج بده هم دیمه نه که دیت بهر چاوی زیه نی منه وه.

وا ده زانم نه بوونی عیشی سووتینه ره رابوردووی حاجیدا به شدار بو له وه دا که دوا
روژ نامو مکی نیک بیت هه مومکین: ری داوه به وه که هه موو بوونی ماددی و مه عهوی
و روا له تی و دهر وونی و خه و به خه بهری حاجی سهرانسه ره له قه به لی کور دایه تی
بکری بی ته وه یادی دلدار ی بیت هه شهر یی کی هه زاری یی کی تهو بوونه. هه ره ده لی حاجی
که داخل عیاده تخانه ی کور په رستی بو، گیانی و دل یی کی بیت هه له ی پیښوخته ی وهک
کاغه زی سپی ته سلیم به خامه ی چاره نووس کرد ئیتر تهو خامه په بی تهو ره شای

پیتیک وهیا خالیکى نووسراوى بیتە پێش بە ھەموو لایىكى کاغەزە کەدا مەشقى
خۆى لى کرد تا ڕووپەرەى پڕ کردەووە و دوو جار و سى جاریشى بەسەردا ھاتەووە.

لەم ڕوانگە یەووە دەتوانین چاویكى حەقیقەت بین ھەلپین و سەبرى کوردایەتى
حاجى بکەین و تى بگەین چۆن مومکین بوو تا ئەو ڕادە یە شەیدای کورد و
کوردستان بێت. حاجى بە جۆرىكى عاشقانە و دیوانانە باسى کورد دەکا. لەم
مەیدانەدا ھەر کورد پەوەر نیە و بەس: وەک مەجنوونى لەیلا وایە ئەگەر راست بێ
و مەجنوونیک ھەبووبێ.. خۆ ئەگەر نەبووبێ حاجى بۆتە ئەو مەجنوونە. سۆزىكى کە
ھەستى پى ناكرئ لە شیعرى دلدارانەى حاجیدا و لە شیعرى نالى و کوردی تاو و
تین دىنى بۆ دلى ھەستیار، لەمە زیاتر و درندەتر وەک بلێسە لە شیعەرە
نیشتمانى کانیەووە ھەلدەستى و دەمارى ھەستى خۆیتەر ھەل دەپروو کینى.

حاجى شەیدایانە دەگەرئ بە دوا تەعبیردا بەلکوو وەک ئاو نەختىک لە کلپەى
ھەناوى کز کاتەووە بەلام ناگا بەو تەعبیرە کە برین ساریژ دەکا وەیا خوتخوتەى
دەروون خامۆش دەکا.. ھەرچى دەلێ کەمتر لە پێویست ھەرچى دەیکا بى سووودە
لە عاست بى ئۆقرەبى. بورکانى نەفسى دەجۆشى و دەخرۆشى، دەیسووتینى و
سەبرى لى دەپرى و زبیرەى لى ھەلدەستینى و شیعرى پى دەلێ و یەخەى دار و
بەردى پى دەگرئ گروگالى خولیاى بۆ تەرجمە دەکا.. نەخیر تەسکین نابى و
ئۆخەى ناكا.. خەيالى ئاگرین دەبیا بۆ ھەموو بابەتیک بىکا بە ھۆى تەقین و
ھەلپژان..

تێھەلدەچى بەرەو ھەلدانەووەى بوتى کوردی تا دەگاتە سنوورى موبالەغەى ئەوتۆ لە
جیھانى دیوانە و شەیدایان نەبى جێى نابیتەووە. «لە گاوان و شوانى کوردەکان یەک
بەسە بۆ لەشکرى سەد کەرپە دوو لەک» کوردیک بەس بى بۆ لەشکرى بیست
میلیۆنى.. بەلام قسەیینکە و کورت دىنى لەگەڵ مەبەس، ژیلەمۆى دەروون تەر
ناکاتەووە، گر و گلپە داواى پتر دەکا.. کەشتیەکەى نوح بەسەر کىوى کوردستانەووە
و ھەستا کەواتە ئادەمیزاد لە جارى دوھمى پەرەسەندنیدا «کوردزاد»ە... پەرەردگار!
بە کوردیت مەدح دەکەم تا نەلین بە کوردی مەدح نەکراوى. مەدحە کەت بۆ
ئارایشتى کوردییە بەھەشتى پى ناكرم...

من هه‌رچهند بمه‌وئ به نووسين و شی کردنه‌وه‌ی خۆم وینه‌ی ئەو خولیا‌یه سووتینه‌ره‌ی کوردایه‌تی حاجی قادر بکیشم ناگه‌م به که‌مه‌ری ئەو په‌یکه‌ره ئاگرینه‌ی که خامه‌ی حاجی له که‌ره‌سته‌ی هه‌ست و وێژدان هه‌لی ناوه، بۆیه لزوم نا‌کا خۆ خه‌ریک که‌م به «تحصیل حاصل» یکی که‌م و کورت. با هه‌ر ئەوه بلیم له‌لای خۆمه‌وه عیشقی حاجی بۆ کوردایه‌تی عیشقیکی ته‌واو و بیه‌اوبه‌شه له ده‌روونی حاجیدا. دهمه‌وئ بلیم حاجی هه‌موو دل و گیان و هه‌ستی خۆی به کوردایه‌تی به‌خشیوه تۆسقاڵیکی بۆ هه‌چی تر نه‌هیشتۆته‌وه. هه‌روه‌ک دل‌داری بی به‌ش کردوه له کلپه‌ی ده‌روونی، ژن و مال و منداڵیشی نه‌بوه بای زه‌رپه‌ییکی دلی خۆی پێنانه‌وه خه‌ریک کا.

ئهم ته‌نهایه‌ی حاجی له‌گه‌ل تا‌که خولیا‌ی کوردایه‌تی له سالانی دوا‌یی ژیا‌نیدا دیمه‌نیکی تراژیدی ماته‌مینی ئەوتۆ دیتیته به‌ر چاوی سرنجده‌ر چه‌ند جار‌ان له سۆز و په‌رۆش و ته‌قدیسی بۆ حاجی زیاد ده‌کا. من که ده‌بوو له دوا‌ی له‌گه‌ل‌دا ژیا‌نی دوورودریژم ئاشنا‌ی ئه‌رك و عه‌زا‌بی حاجی بيم و لپی راپیم، کاتی که بيم ده‌روا بۆ سالانی ئاخه‌لی‌وه‌ی ژیا‌نی ئه‌گه‌ر تانوت نه‌ده‌مه به‌ر خۆم جو‌رئه‌تی سرنج‌دان و لی وردبوونه‌وه‌م نا‌بی: پیری، ته‌نهای، غه‌ریبی، هه‌ژاری، خولیا‌ی سووتینه‌ری بی‌تومید و بی‌به‌ره‌مه‌ی نزیک و به‌رچاو، نه‌بیستنه‌وه‌ی ده‌نگی خه‌بات و ته‌قه‌للا له هه‌ج لاییکه‌وه...

ده‌ک له‌به‌ر ئهم عه‌زا‌به بی سه‌ر و به‌!!

ئهو سه‌غله‌تییه‌ی «أبو فراس الحمداني» ی هه‌راسان کردو وه‌ته‌نگی هه‌تا له‌و چه‌ند سا‌له‌ی ئەسیربوونی لای رۆمه‌کان تا وای لیکرد به‌ده‌م هه‌نیسک دانه‌وه بلی:

أسجنا وبعدا واشتياقا وغربة
ونأى حبيب ان ذا لعظيم
وان امرء يبقى وفيا لعهدده
على مثل هذا انه لكریم

ئا ئەم سەغلەتەي «أبو فراس» لە تەك رەنج و ئازارى بېرانهوئى حاجيدا وەك
دلتەنگى كاتى دەمەو ئىوارانە لەچاو تلانەوئى شەوى مارانگاز. حاجى كە لەگەل
خۆيدا دەلى و وەرەم دەداتەوئە:

بەسە حاجى دوو سەد ھەزار دەفعە
پېم گوتى ئەم قسانە بى نەفعە
باو كە ھەر چۆنى تۆ دەلى وایە
تى دەگەم ئەو قسانە خۆرايە
قورى كام جى بكەم بەسەر خوما
ئەمە لېم بۆتە عىللەتى سەودا

لېرەدا حاجى وەك سەحرانەوئەردىكى يەكە و تەنھا ژىلەمۆى لىمى نىوەرۆ بە
ھەنگاوى شەكەت دەپىوئى لە رېگەيىكى بېرانهوئە بەرەو ئاسۆيىكى خويىاوى سەرابى،
دەشزانى وا رۆژى عومرى بەسەر دەچى و شەويىكى ھەتا ھەتايەى بەدوادا دېت كە
ھىچ رووناكايى و فەجرىكى لى ناپشكوئى، كەسپشى نىھ لە پاش خۆى بە وەكالتەش
چاويىكى بۆ ھەلپنى وەيا ھەناسەيىكى بۆ ھەلمزى... دەرياي بېتەمانى مەرگ لە ژىر
شەپۆلە بېرەحمەكانى خۆى دەپىچىتەوئە و پەيوەندى لەگەل جىھاندا يەكجارەكى
دەبرى و كۆتايى بە بوونى دېتى و لە بنجەوئە ھەلى دەكەنى... بەلى «مەحبوبە»ى
ئەو كە كوردستانە ھەر دەمىنى و بى برانەوئەيە، بەلام بە قەدەر گەرەيى كوردستان
لە دلى حاجيدا كەسەر و ئازارى لى دەرچوون و دەست لى برانى گەرە دەبى و
تالاولى سەرەمەرگى لى تالتر دەكا.

بىنگومان رۆژانى كۆتايى زيانى حاجى ماتەمىكى يەكجار زل بوئە: ھەرچى ئومىدىك
كە رۆژگار رووناك دەكا بۆ مرۆف لە ئاسۆى ديار و ناديارى حاجيدا وجودى نەبوئە،
ئومىدىش نەبوئە بە پەيدا بوونى ھىچ ئومىد. كۆش و باوئەشى خىزان و مندالىش نەبوئە
ساردايى شەوانى سەرەمەرگى گەرم كاتەوئە. ھەرەك «حمزە» كە لە جەنگى
«أحد»دا شەھىد كرا و كەسى نەبوو بۆى بگرى، پىغەمبەر كە گوئى لە گريانى
خەلق بوو بۆ كوژراوئەكانيان، بەدەم گريانەوئە فەرمووى «ولكن حمزة لا بواكى له» -

هه‌مزه که‌سی نیه بۆی بگری، هه‌روه‌هاش حاجی که گه‌یشته کاتی سه‌ره‌مه‌رگ و گیانه‌لاوه...

با به‌س بی له منه‌وه دووباره کردنه‌وه‌ی مه‌رگی حاجی، خۆ ئیم‌رۆش که‌سی نیه له پشت و که‌مه‌ری خۆی بۆی بگری. خامه‌ی من که شینی بۆ ده‌کا دوا‌ی هه‌فتا و پینج سال⁶² له په‌له‌فری مه‌لی رۆحی به چه‌نگالی نه‌زعه‌وه شه‌رافه‌ت بۆ خۆی کو ده‌کاته‌وه له میراتی مه‌عنه‌وی حاجی... مه‌شقی خۆنیشاندان ده‌کا له به‌ر شه‌وقی شه‌خسیه‌ت و شۆره‌تی حاجی... خودپه‌سندی خۆی ده‌شاریته‌وه له ناو ته‌پ و تۆزی شیوه‌ن کردن بۆ حاجی.

له‌به‌ر چاوی «تصور»م عه‌زایی دوا‌رۆزانی حاجی خه‌یالی مرۆفی ئیم‌رۆ ده‌توقینی، ده‌وجا ده‌بی چ عه‌زاییک بووبیت.

به‌لام له‌نیوان ته‌به‌ق ئه‌نده‌ر ته‌به‌قی ئه‌م هه‌موو عه‌زابه‌دا راس‌تیکی گه‌وره دیته به‌ر هه‌ستی سرنجده‌ر، تا راده‌ییک بۆی ئاشکرا ده‌کا چۆن حاجی توانیوه‌تی خۆی را‌گری له‌به‌ر سفتوسۆی سووتان و قیমে‌بوون به‌ ده‌ست و ده‌می بلیسه و تیغی چه‌ندین جۆر تلانه‌وه‌ی کوشنده‌وه: کلپه‌ی سۆز و په‌رۆش و خولیای دل و ده‌روونی حاجی بۆ کورد و کوردستان ده‌رده‌کانی تری کز کردۆته‌وه له نه‌زه‌ر خۆیدا. وه‌ک بلیی حاجی مۆمیک بووه و سووتاه‌وه به‌ ئاگری سه‌ودای کوردایه‌تییه‌وه، له‌و سووتانه‌یدا فه‌لاکه‌تی غه‌ریبی و پی‌ری و بیکه‌سی ده‌سه‌لاتی کار تی کردنیان نه‌ماوه. خواجه «کلیم»ی هه‌مه‌دانی ده‌لی:

زآتش هیچ پروا نیست دور از آب ماهی را

واته ماسی که له ئاو دوور که‌وته‌وه په‌روای نامینی له ئاگر، حاجیش وه‌ک ئه‌و ماسیه و له‌ویش زیاتر ئازاری هه‌ره گه‌وره‌ی سووتانی بۆ کورد په‌کی ئازاره‌کانی

⁶² - ئه‌م نووسینه له 1972 دا نووسراوه، ئه‌وسا 75 سال به‌سه‌ر مه‌رگی حاجی دا تیپه‌ری بوو.

تری خستوه.. حاجی وهک ماسیئک بوه که له ناو بۆته دا ببرژی و پهروای نه بیښی له بی ټاوی.

با سهره و ژورور بمه وه به ره و ټه سلې باسه که و بلیم به دوا ټم شی کردنه وه ی تازه خستمه به رچاوی خوښه وه ووه جور ټه تی ټه وه ده که م له گه ل خوښ دا برپار بده م که وا حاجی قادر له سهره ټاکانی ژیاڼی گه نجایه تی و که مپه روایدا دوو چاری دلدارییکی ټه و ټو نه بوه جنجر وک گیر کا له په رده ی دلې، ټاگر به ردا ته هه ناوی و میښکولای ناو ئیسیک بسو و ټیښی. نه بوونی په یوه ندی و گیر و ده یی زور به دلداریه وه ره های ی و ټازادی بو حاجی پیک هینا وه له کو ټیک ی قورس. ټم کو ټه قورسه ی عیشق ټه گهر بوو یایه ټالقه به ده وری دوو مه چه کی دهستی حاجیه وه هه ندیک ی له و مه ساحه یه داده گرت که کو ټه قورستره که ی نیښتمان په روه ری پښی ده ویست.

خوښه ر لیم به سه هوو نه چی: من نا لیم دوو سوزی عیشق و کوردا یه تی له دل ټکا کو نابنه وه، ده لیم سوزی دلدار ی که له دل دا هه بوو به شی خو ی له و دل ه وه رده گری و ټییدا ده بیته شه ریک: ټا ټم شه راکه ت و هاو به شییه، نه ک ته نها هی دلدار ی به لکوو هی هیچ جوړه سوزیک ی تری ټه و ټوی له دل ی حاجیدا ره گی نه بوه، هه موو دل ی هی کورستان بو و له کولانه ی کوردا یه ټییه وه دل ی بو شت چووه. نموونه ی وهک حاجی قادر له نایاب نایا بتره له رووی خو له قه به ل کردنی ټا که ټامانجه وه، به ټاییه تی که ټامانجه که دنیای ی و سیاسی یی. ههر بویه یشه په یدا کردنی هاو ټای حاجی وه یا دوزینه وه ی له نیوان که سانی میژووی کون و نویدا یا ههر به جاری مومکین نیه یا خود له ټه ستم ټه ستم تره: وهک حاجی ټا راده ی جه زبه گرتن شه یدا ی کورد و کوردستانه که سی تر په یدا ناب ی ټه و شه یدا یه و جه زبه گرتوه بی له مه یدانی ټیدا خه ریک بوونی.

ده شی مروقی پاک و دل سوز و خو به خت کردو و بدوزر ټیته وه، به لام شه یدا و خو له قه به ل کردو و ده ست له هه موو شتیک براوی وهک حاجی، ټه گهر خو به سه هوو نه بیه ی، یه کجار یه کجار به ده گمهن ده دیتری. له م سی باره کردنه وه ی وشه ی «یه کجار» دا سهرت لیم سور نه میښی، فارس گوته نی:

سالها میگزرد شنبه به نوروز رسد

دوو دلداریه مه‌علومه‌که‌ی حاجی له سابلاغ و لاجانیدا، خوشبه‌ختانه، یاریده‌رییکی
باشیش دده‌ن بۆ وهرامدانه‌وه‌ی پرسیاریک که له‌وه‌وه هه‌لده‌ستی شیعی «غزهل
بۆ کور» دیته پيش چاو چ له دیوانی شاعیره‌کانی کورد بی، که یه‌کینیان حاجی
قادره، چ له دیوانی گه‌لیک شاعیره‌کانی تورک و عهره‌ب و فارس بی.

شاعیره‌کان له بزاونته‌وه‌ی خه‌یالیان له مه‌یدانی مه‌دحی کوردا گه‌لیک جۆر هونه‌ر و
شیوازیان به‌کاره‌یناوه. وا هه‌یه شاعیریک له یه‌ک غزهلدا کور و کچی به‌یه‌کدی
گرتوون و یه‌کیانی به‌سه‌ر ئه‌وی تردا ترجیح کردوه. یاخود جووته شاعیریک له
یه‌ک قه‌سیده‌دا کۆبوونه‌ته‌وه و هه‌ر یه‌که‌یان لایه‌نیکی په‌سند کردوه و پیندا
هه‌لگوتوه. شاعیری واش هه‌یه غزهلێ سهرله‌به‌ری بۆ کور داناه و یاخود به‌شیکی
زۆری له هه‌لبه‌سته‌کانی بۆ کور ته‌رخان کردوه.

له عاست ئهم مه‌وزوعه‌دا نووسه‌ران له یه‌ک باوه‌ردا نین: نووسه‌رم دیوه‌ خۆی
خهریک نه‌کردوه به‌ راستبوون و راست نه‌بوونی مه‌یلی شاعیره‌که له‌وه‌لبه‌سته‌ی
بۆ کورانی داناه. له ته‌ک ئهمه‌دا نووسه‌ریشم دیوه‌ رواله‌تی وشه و ته‌عیری کردوه
به‌ به‌لگه‌ی هه‌بوون و نه‌بوونی ئاره‌زۆی بیژۆک (شاز) لای بوێژ. ته‌نانه‌ت هه‌موو
هه‌لبه‌ستیکی دلداران‌ه‌شی داناه به‌ به‌لگه‌ی بوونی ئافره‌تیکی راسته‌قینه له ژیا‌نی
بوێژدا و خۆی له‌وه‌ نه‌گه‌یانده‌ ئایا هه‌لبه‌سته دلداران‌ه‌که زاده‌ی گر و تینیکی
حه‌قیقی عیشقه یاخود به‌ره‌مه‌می لیکدانه‌وه و ریک خسته‌: به‌چکه‌ی دلّه یا هی
میشک.

لیزه به‌پیشه‌وه نه‌ختیک بیر و باوه‌ری خۆم له باره‌ی عیشق و دلداریه‌وه روون
کرده‌وه بایی ئه‌وه بکا جیگه‌ی حاجی قادر و هه‌لبه‌سته دلداریه‌کانی دیار خا له
جیهانی عیشق و سه‌ودادا. لیزه به‌وه‌لاوه گروگالیک دیتمه‌ سه‌ر کاغه‌ز به‌پیتی
ده‌رفه‌ت هه‌ندیک له رۆشنا‌یی فکری خۆم باو‌یته ناو ناوه‌روکی ئهم باب‌ه‌ته پر
هه‌ست و ته‌قیه و ناسکیه‌وه، ده‌رفه‌تیش ئه‌وه‌نده‌ی به‌ به‌ره‌وه نیه چی له دلدایه بۆ
خو‌ینه‌ری هه‌ل‌پ‌ژم.

کورت‌ه‌ی بیر و رای من ده‌رباره‌ی زاهیره‌ی هاتنی ناو وه‌یا تارما‌یی کور بۆ نۆو شیعر
ئه‌وه‌یه که زاهیره‌که خۆی له خۆیدا ناب‌یت به‌لگه بۆ هه‌بوونی عاتیفه‌ی شاز لای
شاعیر، هه‌روه‌ک شیعی شه‌راب‌دۆست ئه‌ویش به‌ ته‌نها خۆی ناب‌یت ئه‌سپات که

شاعیره که باده‌گوسار بوه. من بۆخۆم شاعیر دهناسم باسی عیشق و شه‌رابی له شیعردا کردوه که‌چی هینده‌ی که ملحد له نوێژ دووره ئه‌ویش له ههر دوو کار دوور بوه. «تناقض»‌ی وه‌ها لای شاعیرانی رۆژه‌لات یه‌کجار زۆره‌ تۆ بلیی ده‌بی هۆیه‌که‌ی چی یی. لێره‌دا به‌و په‌ری کورت‌بێژییه‌وه‌ له‌ مه‌وزووع ده‌دویم.

ئه‌و عاله‌مه‌ی که شاعیری رۆژه‌لاتی ئیسلام چهند سه‌ده‌ سالیکه‌ تیندا ده‌ژی، به‌ ههر دوو باری فکری و مادیه‌وه‌، له‌به‌ر هۆی زۆر جوړ که‌ لێره‌دا مه‌ودای شه‌رح‌دانیا نیه‌، وه‌ک زه‌ویجار یی هاته‌وه‌ که‌ هه‌موو توییکی لێ رواوه‌. له‌ هه‌موو لایینه‌وه‌ دیواری «نه‌که‌ی عه‌یه‌، کوره‌ بی شه‌رعه‌یه‌» مه‌ودای بزووتنه‌وه‌ی لی ته‌سک کردۆته‌وه‌ و له‌ ئه‌نجامی کاردا به‌ هۆی وه‌ته‌نگ هاتنی ده‌روون له‌و ته‌نگ‌زه‌ی بێمه‌وداییه‌دا عاتیفه‌ی جودا‌جودای تیکه‌ل و پیکه‌ل بوون، سنووریان به‌زیه‌.

گه‌لێک شاعیر به‌هۆی ئه‌و ته‌نگه‌تاوه‌بوونه‌ی به‌ ده‌ست که‌م ده‌رفه‌تییه‌وه‌ هه‌موو کێلگه‌ ته‌سکه‌کانی عاتیفه‌ و هه‌ستی جوړ‌جوړی ناو دلی گوشراوی خۆی به‌ شیعردا کو‌تاوه‌ته‌وه‌ تا ده‌بینی هه‌م کافره‌ هه‌م ئیماندار، هه‌م زاهیده‌ هه‌م باده‌گوسار، هه‌م کوردۆسته‌ هه‌م عاشقه‌کچ. به‌ شه‌رمه‌ و بی‌حه‌بایه‌... هه‌موو شتیکه‌ و هه‌چیش نیه‌. رهنه‌گه‌ له‌هه‌ر باب‌ته‌ش پشکینی هه‌بی که‌ ده‌یکا به‌ کۆمه‌لگه‌ی «متناقضات» وه‌یا شه‌به‌نده‌به‌رۆژه‌ی عاتیفه‌ و باوه‌ر.

رهنه‌گه‌ له‌ راستی دوور نه‌که‌وتیتمه‌وه‌ که‌ بلیم هۆیه‌کی دیکه‌ی زۆر گرنگ که‌ له‌ جه‌رگه‌ی بریار و داخوازی و پنیوسته‌کانی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه‌ هه‌لده‌ستی ئه‌ویش بووبیته‌ خلیسکیک که‌ شاعیر لێوه‌ی خزیوه‌ به‌ره‌و قه‌پیلکی ته‌سک و تروسکی زاتی خۆی و تیندا هه‌بس بوه‌: شاعیران به‌تیک‌راییی له‌ وه‌زع و ده‌سه‌لاتیکدا نه‌بوون خۆ تیکه‌ل که‌ن له‌ چه‌ندوچۆنی و چاکه‌ و خراپه‌ی ئه‌و رووداو و که‌ینه‌یه‌ که‌ له‌ناو کۆمه‌لدا سه‌ر هه‌لده‌دن و کار ده‌که‌نه‌ سه‌ر باری ژیا‌ن و گو‌زه‌ران و ئاسایشی خه‌لق. ئه‌م لایه‌نانه‌ له‌ نه‌زه‌ر شاعیردا خاوه‌نی خۆیا‌ن هه‌بوه‌ چ له‌ داهه‌نیا‌نیا‌ن یی چ له‌ به‌ره‌هه‌لستی کردنیا‌ن. بریاری چاک‌بوون و خراپ‌بوونی رووداو به‌ده‌ست ده‌سه‌لاتدارانه‌وه‌ بوه‌، ئه‌وانیش ژماره‌ییکی یه‌کجار که‌م بوون له‌ پیاوی میری و ساماندار و خاوه‌ن هه‌یز، هه‌ندی جاریش پیاوی ئایینی. که‌م وابوه‌ شاعیر خاوه‌ن ده‌سه‌لات بووبی به‌تایه‌به‌تی له‌ناو کوردان. له‌ فه‌رزی هه‌شبووبی به‌ تپه‌ره‌ینی سه‌دان سال له‌ لاتهریکی و گو‌شه‌گیری شاعیر و خۆ تینه‌گه‌یا‌ندنی له‌ که‌ینه‌یه‌نی

کۆمهلايه تى ولاته كهى ئم حاله لى بو به قالب وهيا قه پيلك وهيا جل و بهرگ و تى خزاوه.

نه بوونى ديموكراسى شاعير و ئه دييى ناچار كرده به خهريكبوون له گه له نهفس و خولياكانى خوى تا واى لپهاتهو بير نه كاته وه له وه كه خوه له قوتانندن له كار و بارى ژيان مافى ئه و بى. وه ني له وه شدا شاعير و ئه ديب گوناهاى بن له چاو زوربهى ميللهت، چونكه ههروهك شاعير و ئه ديب به نووسين و هه له بهست له كاروبارى كومهلايه تى بيهنگ بوون تيكراى ميللهتيش چ دهنگيكى ئيعتيرازى بهرز نه كرده توه هه چهند رووداو ههكان و كاره ساتهكان و خوشى و ناخوشيهكان له گه له جهرگه بهرزه وهندى ئه و خاوهن عهلاقه بوون ياخود به گوته ييكى راستر، دهسه لاتدار گهمه به بوون و چاره نووسى ئه و كرده لهو كاره ساتانه دا. دهوجا ميللهت كه له عاست ژيانى خويدا به دهنگ نه يى شاعير و ئه ديب بو ده بى دهست كه نه به چه نه هه راشى.

به لى راسته ميللهت نه دهسه لاتى ماددى و نه دهسه لاتى هوشى له وه دا نه بو به دهنگى بينى، به لام ئم گوته به پرسيا ره كه ناگو رى: تيكراى ميللهت بيهنگه و ئيعتيرازى نه له رووداو. ده توانم بللم خوى به خاوهن ماف نازانى له به دهنگ هاتن، شاعير و ئه ديبيش وهك هه موو ميللهت فرچك گرتو بو له بيهنگبوون، كه تاوانيك و دريغيك هه بى هى هه موانه كه نه بى ئه و بو كهس نه. به نمونه ي ته شبيه ده ليم كه رينگر هات و كاروانى رووت كرد و كهس دهستى نه كرده وه له سه ر مالى خوى، گريمان شاعير يكي شيان له ناودا بووبى و به شيعر وه سفى رووت كرده كهى نه كرد بى چ گله يى تايبه تى له و ناكرى مه گه ر بو شه ر پى فروشتن. كه خاوهن مال له قافله دا مالى بيهن به تالان و چ دهنگ نه كا عه ييشى لى نه گيرى، شاعير يكي ريبوار له قافله كه دا به دهست يا به زمان دژى جهرده كه نه وه ستا بى هه ر به جارى بى عه ييه. خو ئه وهى راستى بى به دريژا بى روژگار هيشا شاعير زياتر به دهنگ هاته و نا ره زابى ده ربرپوه له كارى نا ره وا.

تو سه ير كه ئه حمه دى خانى چهند مه وداى زه مه نى پيش ميللهت كه كهى كه وتو ته وه له ههست كردن به كوردايه تى و مافى نه ته وايه تيدا. فيرده وسيس بينه وه بيرت... نووسه ر هه يه ده يه وى ميژوو وه ها بينيته بهرچاو كه رو لى ميللهت تيدا ده يان جار له حه قيهت زياتر گه و ره بكري، له و كاره شدا به لگه ي به قه ده ر ده نكه جو يه ك

دەكا بە ھىلكەى قاز، بەلام كارى وەھا چ سوودى نىە لە زەرەر بەولاولە. پىي ناوى
مىژوو بگۆرپىن، ئەگەر ھىچمان لە دەست دى با ئىستا و دواوژ بەرەو چاكر
بگۆرپىن.

خولاسە و پوختەى گوته ئەوھىە تا رىگە ھەبى بۆ تىكەلبوون لەگەل بارى
كۆمەلايەتى و سياسى، ئەدىب و شاعىر و ھونەركار زياتر لە قەپىلكى خويان دىتە
دەر و كەمتر «تناقض» لە بەرھەميان دەرەكەوى. بەلى مومكىنە قەناعەتى
كەسىك بگۆرئ لە قوناغىكى تەمەنى بۆ قوناغىكى دىكە، بەلام ئەمە پىي ناگوترئ
تناقض بەلكو «فراژووبوون - تطور»ە. تناقض لەوھدايە ھەموو رۆژئ، ياخود لە
ماوھى كورتدا، واتاى لەيەكدى نەچووى بىتە ناو بەرھەميەو، ئەو بەرھەمە ئەدەب
بى يا ھونەر.

لە سەردەمى ئىستاكەدا ئەغلەب وا دەبى لايەنى دەسلەتدار ئەدىب و ھونەركار
تىكەل دەكا لەگەل رووداوى رۆژانە و سياسەتى كارى نىزىك و دوورەدەستى
دەرەكى و ناوھكى بەلام رىي رەخنەگرتنى لى دەبرئ، ھەر لەوھ ئازادى دەكا كە
پىيدا ھەل بلى و چاوى خەلقى بۆ بنووسىنى و جنىو بە ناحەزانى بدا. خو من بلىم و
نەلىم ناوھرۆكى ھەرە نرخدار و بەشەرەفى دىمۆكراسى ئەوھىە خەلق بتوانئ بى
ترس و لەرز رەخنە بگري لە كارى خاوەن دەسلەلات. بە مىسال دەلىم لە گوڤارىكى
مىسرى كاريكاتورىكى ھەفتانە ھەيە بە ناوئىشانى «محمود بك الماضى» كە ھەر
جارە بە جۆرىك گالته دەكا بە خاوەن زەويەكانى سەردەمى فاروق، ھەز دەكەم
دەنگم بگەيەنم بە نىگاركىشەكەى ئەو كاريكاتۆرە و پىي بلىم: محمود بەگ بىست
سالى تەواوھ دەسلەلاتى سياسى نەماو، ئىمرۆ مىسر پىوستى ھەيە بە كاريكاتورىك
كە لە ژىر ناوئىشانى «الأستاذ محمود عبدالحاضر» دا رەخنە بگري.

بەلام ھەرچۆنىك بى خەرىك كردنى ئەدىب و ھونەركار بە خزمەتى فەلسەفە و
مەسلەھەتى دەسلەتداروھە قەپىلكە كۆنەكەى «نفس»ى لى دەگۆرئ بە يەكىكى
تازەى وەزىفە و فەرمان كە جىي خەرىكبوونى بە نەفسى خوئ تىدا نايىتەو، چونكە
ئەويش ھەند تەسكە بە حال باي ئەوھ دەكا بۆ ئەنجامدانى فەرمانە پەيتا پەيتاكاني
دەسلەتدار تىيدا ھەلسووړئ. چاكە و خراپەى ئەو قەپىلك و ناوھرۆكەش لە دەست
ئەدىب و ھونەركارەكە دەرەدەچى و بەند دەبى بە چاكە و خراپەى خاوەن دەسلەلات
و فەرمانەكانى، ئىتر كوردى گوتهنى خو و تالە.

ئەمانەى گوتمان لە جىيى خويان بن، بە دوا ئەواندا تىيىنيەك ھەيە ناکرئ چاوى لى بپۆشين: ئەدبىيەکانى ئىسلام لە کولانەى شيعرەو ھەناسەيىكى نيو ڤەھايى يان ھەلپناو ۋ گوزەرگەيىكيان بۆ خويان کردۆتەو ھەگەپ ۋ سەيرانىكى تىدا بکەن. سەرنجىک بدە دەبىنى ھەموو ئەو قسە ناجايەزە کە لە ئاخوتن وەيا لە نووسىنى پەخشاندا ياساغ بو ھەلپەستدا رى دراو ھەگوتنى. ئەو بىر ۋ رايانەى کە لە پەخشاندا پياويكى وەك «إبن الراوندي» پى زەندىق دەبوو لە شيعرىک وەيا چوارىنەى «خيام» يک بە ناوى رەمز ۋ تصوف ۋ لە رىي ئەويەو ھەخرايە پشت گوئ. زۆر قسەى ئەوتۆ کە لە نووسىنى پەخشاندا دەبو ھوى بىجورمەتى نووسەرەکە، لە ھەلپەستدا شۆرەتى بۆ شاعىر پەيدا دەکرد. من نامەوى بلیم ھەرچى مەنفەز ھەيە لە ڤووى نووسەرى پەخشان بەسترايو. وابو نووسەرى يە کجار بەھىز لە پەخشاندا قسەى بە جورئەتى کردو ۋ لىي نەگىراو، بەلام کە قياسى شيعر دەکەى لەگەل پەخشاندا لە ڤووى ئازادىي تەعبيرو ھە چ نىسبەتيک لە نىوانياندا نامىنى. شيعر شالاولى بۆ مقدساتى ئەوتۆ بردو ھەس جورئەتى نەکرو ھە قسە وەيا نووسىن سىيەک ۋ چوارىيىكى ئەو رىيەش بىري:

«خاکم بدھن مگر تو مستى رىي»

لە شيعر نەبا، مەگەر لە وړىنە، دەنا لە سەرانسەرى ولاتى ئىسلامدا جىي نەدەبوو. وەك دىتە بەرچاوم ئەم زاھىرەيەى مەودادان بە تەعبير لە شيعردا ھەر دەلپى ھودنەى نيوانى لەشکرانە کە چەك دادەنن ۋ جەنگ دەوہستين ۋ پشوو ھەسانەو دەدەن، ياخود «ھايدپارک» ى لەندەن بۆ ھەموو کەس کراوہتەو. مەيلەو بىريارىكى گشتى دراو ئەو قسەى کە بە عادت لە خەلقى بەداويو دەکرى بۆ شاعىر خالەبەخش بى.

ھەلپەت ئەو دەبى بزائىن لە سروشتى شاعىردا بىجىسابىيک ھەيە شەفاعەتى بۆ دەکا. کەس بە تەما نىە شاعىرىک وەك خەلقى دىکە لە قسەکانى «جدى» بى. بەقال کە بلپى کيلوى سيو بە دوو درھەمە بايەخى گەليک زياترە لە خەيالبازي شاعىرىک کە ئەستىرە دەکا بە ڤولووى سەر سەيلەکەى. ھەزار ۋ سى سەد سال زياترە قورئان لە بارەى شاعىرەکانى ئەوساى گوتو «يقولون ما لايفعلون». بەدوا ئەو ئايەتەشدا شاعىر ھەر وای بۆ لە قەلەم دراو کە قسەکانى ئارايشت ۋ شەکر ۋ

نوقلن. به‌لئی که شیعری شاعیریک له سنووری خه‌یالبازی و شوخیتی و که‌مشهرمی تیپه‌راندیی بۆ ناو جهرگهی سیاست وه‌یا ئایین و به‌رژه‌وه‌ند و باوه‌ری تیک دایی ئەوسا ئەویش حیسابی «جدیة»‌تی بۆ کراوه و، له‌و گۆڤه‌یه، ده‌سه‌لاتی سیاسی و ئایینی به‌ره‌ه‌لستی نیشان داوه و سزای بۆ داناوه، به‌لام به‌ر له‌و خه‌ته‌ی نیوانی تیکدان و تیک نه‌دانی به‌رژه‌وه‌ندی ده‌سه‌لاتدار، شیعیر گه‌لیک مه‌یدانی جوولانه‌وه‌ی هه‌بوو که نووسین و ئاخوتنی عاده‌تی نه‌یانبوو، ئیستاش نیانه.

وه‌ک شیعیر گۆرانی و به‌سته‌ش، که شیعری ئاوازدان، زۆر ئازادتر بوون له ئاخوتن. ئەوه‌ی پینی ده‌گوتری «ئه‌ده‌بی مه‌کشوف» که له به‌سته‌ی گۆرانیاندا به‌دی ده‌کری، له ئاخوتندا ده‌بیته هۆی شه‌ره چه‌په‌لۆک. ئیمکان نیه ئەو قسه به‌ره‌لایانه‌ی ناو به‌سته‌ی کوردی که له مه‌جلیسی پیاو و ژناندا به‌ گۆرانی ده‌گوترین به ئاخوتنی عاده‌تی له که‌س به‌سه‌لمینری. گۆرانی بیژیک بجیته ناو ژنان و به‌سته‌کانی بگۆری به قسه‌و له ویدا بیانکا سه‌د تیلا‌ی به پشت و شانان ده‌که‌وی. کورده‌واری زۆر زمان ده‌گری له درکاندنی له‌فری ئەوتۆ ناوی له‌شی ئافره‌تی تیدا یی، ته‌نانه‌ت نالی ژنه‌که‌م، ده‌لی منداله‌کان... نالی خوشکم، ده‌لی هه‌مشیره‌م. که‌چی له گۆرانی و به‌سته‌دا گری‌ی زمان ده‌کاته‌وه به‌ جوړیک رووی ئافره‌ت سوور هه‌لده‌گه‌رتی.

روخسه‌تی ره‌هایی که له شیعیر و به‌سته و گۆرانی ده‌رده‌که‌وی له کاری به‌ جوړئه‌ت تریشدا هه‌ر مه‌وجوده له ناو کورده‌واری. شایی ره‌شبه‌له‌ک یه‌کیکه له‌و روخسه‌تانه‌ی کۆمه‌لایه‌تی که له ته‌نگزه‌ی عورف و عاده‌ت و یاسا که‌م ده‌کاته‌وه. له ره‌شبه‌له‌کدا نه‌بی هه‌رگیز ریگه نه‌دراوه به‌ کوپ و کچی کورد هینده له یه‌کدی نزیک بنه‌وه. ئەو کوپ و کچه‌ی له ده‌ستی یه‌کدی هه‌لده‌په‌رن ئەگه‌ر له په‌نایه‌ک وه‌ها ده‌ست له‌ناو ده‌ست بدیتری‌ن هه‌را به‌ریا ده‌کن. له‌ناو عه‌شیره‌ت، به‌تایبه‌تی کوچه‌ر، جوړی دیکه‌ی روخسه‌تی کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه که له شاره‌کاندا په‌یدا نابێ له‌وه‌وه هاتوه گوزه‌ران ریگه‌ی بۆ ته‌خت کردوه.

ئهم ویتانه‌ی ره‌هایی و به‌ره‌للا‌یی له ئەده‌ب و هونه‌ر و کۆمه‌لایه‌تی کورده‌واری ده‌هینمه‌وه بۆ ئەوه هاتنی ناوی کوپ بۆ ناو هه‌لبه‌ست نه‌چیته ناو چوارچینه‌ییکی غه‌له‌ته‌وه. وه‌ک ده‌شینی په‌راویزی ویتنه‌کان گه‌لیک فره‌وانن، سه‌ره‌وژوور ده‌بنه‌وه بۆ میژووییکی یه‌کجار کۆن، پانیش ده‌بنه‌وه تاکوو روپیتوکی یه‌کجار به‌رین له

تیکرای ژيانی کۆمهلايه تی ده گرنهوه، یه خه گیری هه موو بابه تیکیش ده بن هه ر له شتی که م و بی بایه خه وه تا ده گا به ده ستووراتی ره وشت و عاده ت و یاسا و ئایین.

تا که میسالی «ژن هه لگرتن»⁶³ له نیوان عه شره تاندا به سه بۆ گرنگیی ئه و مه دنانه که به ره لّایی جیی خوی تیدا کردۆته وه. تۆژینه وه ی پتویست له و

⁶³ - به و دواییه گوتاریکم که وته به ر چاو له سه ر «ژن هه لگرتن و ره دوو که وتن» له گو فاری «به یان» دا بّلاو کرایۆوه که ئه ویش به سه ردا چوونه وه ی گوتاریکی له مه و پینستر بوو له باره ی هه مان بابه ته وه.

من گوتاری یه که مم نه دیتوه، به لّام هی دوه مم خوینده وه و به دلّیشم بوو. چه ند تیبینیه کم هه بوو له باره ی هه ندی لایه نی ریزمانی گوتاره که وه خسته سه ر کاغه ز و له به یاندا بّلاو کرایه وه. ئه وه ی راستی بی ئه گه ر گوتاره که م به دلّ نه بووبا له چ لایه نیکه وه به سه ریدا نه ده چوومه وه.

له گه ل ئه مه شدا ده بی ره دوو که وتن و ژن هه لگرتنیش وه ک زاهیره ییکی کۆمه لایه تی به خرتیه شوینی راسته قینه ی خوی له تابلوی تیکرای کۆمه لدا. ئه م زاهیره یه، به تاییه تی له نیوان ره وه ند و عه شیره ته کانی خه ریک به ژيانی کۆچه ری و نیو شاخ و لیڤه وادا، ده چیته ریزی زنجیره ی «چاوپۆشین و لی بوردن» که کۆمه لگه ی ته نگ پینه لچنراوی رۆژه لّاتی مسلمان هه ناسه ییکی بینه روا یی تیدا هه ل دیتی و به پتی داخوازی ده ور به ری ژیان و به رژه وه ندی گوزه ران، هه ریه ک له هه ریمه جودا کانی ئه و کۆمه لّانه له مه دانیکی گرنگی کۆمه لایه تیدا رینی پشووی هه سانه وه ی به خوی داوه. هه روه ک شار و قه سه بچه کان له به ر تیکخزانی خانوه کانیان، ناوانو، گۆره پانیکیان ته رخان کردوه بۆ مه به سی جوړ جوړی داخوازیه کانی کۆمه لایه تی وه ک یاری مندالان وه یا به رپا کردنی شای و زه ماوه ند وه یا جله و گرتی ولاغی میوانی زۆر، هه وه هاش گه ل به تیکرای گۆره پانی مه عنه وی خسته ته نیوان کۆمه له خانووی به ندیخانه کانی یاسا و نه ریت و داب و ده ستوور و حه رام و یاساغه وه، به مه شدا له رینی هه ست کردنی سه لیه قه وه کاریکی پزیشکانه ی کردوه که هه ندیک له پاله په ستوی یاساغ و حه رام نزم کاته وه.

سەرەباسانە ئەویش وەك گەلى سەرباسى دىكەى ھەلمانبواردن كارىكى دوورودرىز
و سەرەخۆيە، لىرەدا ھەر ھىندە بايى ئىشارە بۆ كردن بكا مەوداى باس كردنيان
ھەيە، ۋەنيە ئىشارە بۆ كردنیش بىسوود بى چونكە سەرەراى خزمەتى ئەسلى
مەوزووع زىھنى خويئەرىش بەرەو لايەنى ئەوتۆ دەبا لە سەرۋەرى كۆمەلايەتيدا
كە وا رەنگە لەبەر زىدە مەشغەلەت بىرى لى نەكاتەوہ.

لەناو ەەرەب، لە كۆنەوہ، شاعىر گەلىك رۆخسەتى پى دراوہ كە ئەگەر شىعرى
نەگوتبا بۆى نەدەبوو بە رۆخسەت: جگە لە تىپەراندنى سنوورى عادەتى شەرم و
شكۆ، لە جەرگەى زمانىشدا رىي دراوہ لە چەندىن جىگەدا گوئ نەداتە دەستوورى
زمان، تا دەبىنى گوتەى «يجوز للشاعر ما لا يجوز لغيره» بوە بەقسەى نستەق و
پەندى پىشنيان.

ئەم تەنگەتاووبوونەى بوئىزى شەرق لە نيوان تەسكايى پەراوئىزى ئازادى لە كردار و
گوفتاردا كە واى لى كردوہ مەيدانە تەسكەكان بكوئيتەوہ و «راوح» يان تىدا بكا،
بۆتە سەبەبى ئەوہش ھىندە ماھىر بى لە ئارايشتى وشە و يارى كردن بە واتا.
ناتوانم درىزە بە شى كردنەوہى فكرەكەم بەدەم بەوہندە واز دىتم كە بلىم لەگەل
پەرسەندنى ياساغ كردنى دەربرىنى جوولەى دەرۋون بە ھۆى تەدخلى سىياسەت و
كۆمەلايەتى و ئايىنەوہ، شاعىر و نووسەر دەسەلاتى ھونەرى خويان لە ئارايشت
بەكار دىتن چونكە لەو مەيدانەدا ياساغ كردن كەمە، يا ھەر نيە، ئارايشتىش ھەر

لە بەشىكى تىپەريوى ئەم نووسىنە باسى «مىرمىرائى» كرا، لەوئىشدا گەلى كوردى
بىندەسەلات تەقلەيىكى سىياسى لىداوہ و خۆى ئارەزووى ديوى دەسەلات و ھوكمرانى
كردوہ كە ھەر نەبى بە گەمە ھەندىكى لى بچىزى و ئارەزووى پى بشكىنى. گريمان
مىرمىرائى لە نيوان گەلىكى خاوەن ھكۆمەتدا بەرپا كرا، لەوئىشدا چىنى بىندەسەلات
و ھەزار لاسايى چىنى خاوەن دەسەلات دەكاتەوہ و كرمى دلى خۆى بەو كارە
دەمرىتى.

بەداخەوہ مەوداى درىزەپىدانم نيە، ھەر ئەوہندەم رىي قسان ھەيە لىرەدا كە بلىم
ئەم روالەتانەى «لە عادەت دەرچوون» دەبى بخرىتە شوئى راستەقىنەى خويانەوہ
و لەبەر تىشكى داخوازىەكانى كۆمەلايەتى و بەرژەوہنددا لىيان بكوئىتەوہ.

له وشه دا نابی له واتاشدا دهبی له ری «توریه و کنایه و جناس و زور واتایی و مفارقه و چەندین فەندی ترهوه». کوتانهوهی هه‌موو مه‌یدانیکیش جوړیکه له ئارایشته: شاعیر بۆ ئه‌وه‌ی بگوتری خواهن ده‌سه‌لاته له هه‌موو مه‌وزووێک شیعیر هه‌لده‌به‌ستی، به‌لکوو هه‌موو پته‌کانی ئه‌بجه‌دیش ده‌کا به قافیه‌ی شیعیر. زور به جوړیکی عه‌فوی شاعیریکی کورد وه‌یا فارس بۆ مه‌به‌سی دیارخستنی توانایی خو‌ی له شیعردا پیتی «ف، ر، ط، ظ..» ده‌کا به قافیه یاخود شیعیری کافرانه ده‌لی یاخود ده‌کا به «متصوف» یا مه‌دحی شه‌راب ده‌کا یا به کوردا هه‌لده‌لی: ره‌نگه له هه‌یج مه‌یدانیکیش لهو مه‌یدانانه‌دا چ جارن ئه‌سپی لینگ نه‌دای.

شوعه‌رای ئیسلام له سه‌رده‌مه ده‌وله‌مه‌نده‌کانی ده‌وله‌تی ئیسلامدا، چ له به‌غدا چ له پایته‌خته‌کانی دیکه‌ی دوور و نزیک، به‌ه‌وی ژبانی هه‌مه‌چه‌شنه‌ی ئابووری و رۆشنیبری و بازرگانی و هونه‌ری و زانستییه‌وه، لهو قه‌له‌بالغیه‌ی وه‌ک پوره‌هه‌نگی رۆژگاره‌کانی ده‌سه‌لات و ساماندا ده‌یان توانی تا راده‌ییک ئه‌وه بلین که حه‌زی لی ده‌کن، به‌تایه‌تی لهو کاتانه‌دا که باوه‌ری ئایین خه‌ریک بوو موناقه‌شه‌ی زیه‌نی و عه‌ق‌لی بکا له‌گه‌ل فه‌لسه‌فه‌ی یۆناندا، مه‌یدانی ئازادیی بیر و باوه‌ر به «ضروره» زور فره‌وان بوو چونکه ئایین بۆ خو‌ی خه‌ریک بوو له ری عه‌قله‌وه فه‌لسه‌فه بیه‌زینی.

ئهم ئازادییه به‌رده‌وام بوو تا ئایین له دروست کردنی فه‌لسه‌فه‌ی تاییه‌تی خو‌ی بووه و کردی به جیگیری فه‌لسه‌فه‌ی یۆنان، له‌وه به‌ولاوه به ته‌بیعه‌تی حال قسه‌ی به‌ره‌للا زۆرتر له جارن به دیواری یاساغبون ده‌که‌وته‌وه.

دوای به‌سه‌رچوونی ده‌وری گه‌شه‌دار به وێرانبوونی عه‌المی ئیسلام، به‌تایه‌تی به‌غدا، له‌ژیر سمی له‌شکری مه‌غول مه‌یدانی ده‌مه‌ته‌قه و ره‌خنه و ئازادیی بیر وه‌ته‌نگ هات تا‌کوو پیاوی ئایینیش ئه‌و مه‌ودایه‌ی جارن هه‌یبوو له ده‌ستی چوو، ده‌مه‌وی بلیم ده‌وری «قیاس و مقارنه و اجتهاد و استدلال» یه‌کجاره‌کی به‌سه‌رچوو وای لی‌هات مه‌لاییک ره‌خنه‌ی له «ابن‌الحجر» گر‌تا کافر ده‌کرا. ته‌نانه‌ت فه‌له‌کیاتی «بطليموس» که له سه‌ده‌می «وه‌رگێران - ترجمه»ی ده‌وری عه‌باسیه‌کان کرا به قالی ره‌سمی بۆ واتای قورئان و له مز‌گه‌وته‌کاندا به به‌شیک‌ی عه‌قیده ده‌ژمێردا ئه‌ویش به نیه‌سه‌ت دواکه‌وتوو‌ی فکری گشتی له پاش وێران کردنی به‌غدا بووه به کفر له ته‌ک وریته ئه‌فسانه‌یه‌ییه‌کانی وه‌ک ئه‌رز له‌سه‌ر پشتی گایه و کتوی قاف ده‌وری لیداوه و هتاد...

خولاسه حساری دهوری فکر تهسک بووه به پتی تهسکبونوهی ژیانی ئادهمزاد له ههموو روپکهوه. شیعری عهره‌بی که سروشتی له‌گه‌ل فره‌وانی سه‌حرا و ژیانی کۆچه‌ری بیسنووری پیش ئیسلامدا گونج‌ابوو به‌وه‌دا که نه‌فه‌س درێژری و ره‌وانیژی هه‌ویتی دارشتنی بوو، ئه‌ویش خزایه‌ ناو قه‌پیلکی ته‌نگی وشه‌سازی و گه‌مه‌کردن به‌ واتا و خه‌ریکبوون به‌ «بدیع». به‌سته‌له‌کی دهوری شیعری عهره‌بی نه‌توایه‌وه تا دوا‌ی داگیرکردنی میسر له‌ لایه‌ن ناپلئونوه، واته‌ تا ساله‌کانی ناوه‌ندی ده‌سه‌ی نۆزده‌م.

هه‌روه‌ک ته‌سکی مه‌ودا له‌ ده‌ور و پشتی شاعیر بوو به‌هۆی «تفاعل»ی له‌گه‌ل سروشت و کۆمه‌ل که‌م بووه‌ و له‌و رینه‌وه‌ وینه‌ی پر نه‌قش و نیگاری تیک هه‌لکیشانی واتا و وشه‌ی به‌ره‌م دینا، ده‌بینین یاساغ کردنی وینه‌کیشان و په‌یکه‌رتراشی له‌ ئیسلامدا رووی هونه‌رکاری وه‌رگیرا بو‌ لای «خه‌ت» و له‌ مه‌یدانی خه‌تخوشیدا ئه‌وه‌نده‌ ماوه‌ی بووی هه‌ندیکیشی تی هه‌لینایه‌وه‌ له‌ حیسابی وینه‌کیشان و په‌یکه‌رتراشیدا، واته‌ قه‌رزى ئه‌وانیشی دایه‌وه‌ به‌ خه‌تخۆشی. سه‌یرت نه‌بی که‌ ئه‌و ورده‌ سه‌نعه‌ته‌ی به‌ندییه‌کان تییدا ماهیر ده‌بن له‌ چه‌ند سالی گیرانیان و مانه‌وه‌یان له‌ به‌ندیخانه‌دا، خه‌لقی ده‌روه‌ی به‌ندیخانه‌ نه‌گه‌ن به‌ پایه‌ی ئه‌و مه‌ه‌اره‌ته‌ چونکه‌ به‌ندی هه‌موو هه‌یزی زیه‌نی خۆی له‌و کاره‌دا سه‌رف ده‌کا، خه‌ریکی گۆزه‌ران و مه‌شغه‌له‌تی ژیانی ئازاد نه‌ که‌ نه‌هه‌لی په‌ره‌ژیه‌ سه‌ر خۆ ته‌رخان کردنی ته‌واو بو‌ سعه‌ته‌که‌. شاعیریش وه‌ک هه‌موو ئاده‌مزادیک که‌ بکه‌وینه‌ ناو چوارچه‌ویه‌کی ته‌سکی ژیا‌نه‌وه‌، ره‌فتار و گو‌فتاری له‌ گویره‌ی پنداویستی حوکمی ئه‌و ته‌نگه‌یه‌ ده‌بی.

له‌ کولانه‌وه‌ی ئه‌و راس‌تییه‌وه‌را ده‌توانین به‌ نیگایه‌کی روون سه‌یری زا‌هیره‌ی «غه‌زهل بو‌ کور» بکه‌ین که‌ له‌ دیوانی شاعیره‌کاندا ده‌دیترئ: به‌ زۆری و به‌ جو‌ریکی گشتی غه‌زهل بو‌ کور له‌ سه‌رچاوه‌ی «هونه‌ر بو‌ زات»⁶⁴ هه‌وه‌ له‌ده‌ستی که‌

⁶⁴ - لیم به‌ سه‌هوو مه‌چوو له‌ودا که‌ ده‌لیم «هونه‌ر بو‌ زات» چونکه‌ من له‌ دژی ئه‌وه‌ نیم شاعیر و ئه‌دیب و هونه‌رکار ته‌رجومانی زاتی خۆیان بن، به‌په‌چه‌وانه‌، که‌ ته‌رجومه‌ی زاتی خۆیان نه‌که‌ن ده‌بنه‌ تووتی وه‌یا ریکۆرده‌ر و قه‌وان، شتی غه‌یری خۆیان ده‌لینه‌وه‌. به‌لام ئه‌مه‌ش حه‌قیقه‌تیکه‌ که‌ ئه‌دیب هه‌ر عاتیفه‌ی خۆی کاویژ

ئەۋىش بۇ خۇي بەرھەمىكى كوتومتى كەمبۈنەۋەي «تەامل»ى شاعىرە لەگەل دەرەۋەي نەفسى خۇيدا. لايەنى ھۈنەرى دوور لە عاتىفەى شاز بەۋەدا يەكجار ئاشكرا دەبى كە شاعىرىكى خۇي شاز نەبى، لە ۋەسفىكى دەبىكا بەرەو «تجرىد» دەروا و خەرىكى دۈزىنەۋەي «مفارقە» دەبى بۇ نىشاندانى دەسلەتلى خۇي لە مەيدانە بىفئىلە تەقلىدىيەكەى وشە و مەعنا تىك ھەلكىشاندا. ۋا ھەيە شاعىر ئەۋەندە بە نەزاكەت لەگەل خەيالى مەعناى «مجرد»ى پەيكەرى كور دەدوى لايەنى «جنس» لەبىر خۇي و خەلقىش دەباتەۋە، ھەر دەلىلى لە پەراۋىزى رۈحىدا ۋا بىلد دەبىتەۋە دەگا بە ئاسۋى «تقدیس» و پاكسروشتى. نمونە لەو بابەتە يەكجار زۆرە، لىرەدا شاكارىكى «نالى» دىنمەۋە بەر سەرنج و ھەستى خوينەر تا لەگەل مندا سەيرى ئەو دىمەنە پر پەرستەنە بكا كە خەيالى نالى ۋەك ئاۋىتە چىەرەى كورىكى پى دووبارە دەكاتەۋە:

زۆر ھەيفە لە بۇ كەعبەى حوسنت كە بە سەيا
«نجاشى» خەتت ھاتوھ نىزىكە خروجى
ھەرچەندى دەكەن قىطعى سەرت دىيەۋە ئەى خەت
ۋەك ھىندوۋى سەحارى مەجوۋسى چ لەجوۋجى

ئەۋا رۈۋى كورەكەى كرد بە «كعبە» كە قىبلەگەى ھەموو مەسلمانانە و رۈژى پىنج فەسلان سەجدەى لە بەرانبەردا دەبەن.. كار گەيشتە نوپز و سەجدە و قىبلە، لە عاتىفەى گوشت و خوين پەرست پچرايەۋە ۋەك رەش لە سىپى پىچرپتەۋە. لەۋە بەۋلاۋە پىۋىست نىە من واتاى شىعرەكەت بۇ شى كەمەۋە، خۇت دەبىبىنى و تىيدەگەى.

ھەرچى شىعرى غەزەل بۇ كور لە ديۋانى حاجى قادردا ھەيە لە تەرزى ئەۋ بەيتە و دوو بەيتەى نالين غەيرى خەيالباىزى و وشە و واتا تىكەبەستن و لەيەكدى ئالاندن تىياندا نىە. يەكىك لەۋ وىتانەى كە لەبەر پەيكەرى كورىكى ھەقىقى گيان لەبەر

كردەۋە و «تفاعىل»ى لەگەل دەرەۋەي نەفسى خۇي نەما بەرادەى پچرانەۋەى لە دونيا نرخی بەرھەمى كەم دەبىتەۋە و ۋا باشە مەۋزۈۋە بە زاتى ئەدەبىدا تىيەرئى و بىيىتە بەرھەمىكى ئازاد.

کیشراپی غەزەلە کە ی «لەسەر تەناف کە لەرزى هەتیوی سەندووسی» یە. لەو برە شیعەرەدا حاجى قادر هیندەى سەنەتکارى و خەيال بازى و ئەفسوون سازى کردووە هەتیوێکە و سەماکە و سەماگەى بە هەموو تەماشاجیانیانەووە کردووە بە شانۆیەکی خەيالێ کە خامەى خۆى تێیدا بە جۆریک هەل دەسووڕێتى فنوونى هەلپەرینمان لەبەر بباتەووە لەبەر فنوونى نەخش و ئارایشى ئەدەبى.

لە دیوانە چاپ کراوەکانى حاجىدا تێکرای ئەم برە شیعەرە 7 بەیتە، بەلام لە دەستووسیک کە لەبەر دەستم داوە و مەلا رەئووفى سەلیم ئاغا بۆ کۆرى زانیارى ناردووە سەرپاکی غەزەلە کە هەژدە بەیتە، دوو بەیتی عەرەبییان تێدا لە دارشتنى زمانى و رێزمانییەووە کزن نەختیکیش کەموکەسرن، ئەوانى دیکە چەندى بلێى هونەر و فەند و فێلى شاعیرانەیان تێداوە. وا پێ دەچى سەمای هەتیوێکە لەبەر رێکیوپیکی و بزووتنەوێ هونەرکارانەى کە نیشانى خەلقەکەى داو، لە لانی خۆیەو، یارمەتى دەسەلاتى ئەدەبى حاجى قادری داى بۆ گەشتن بەو پایە بەرزە لە دارشتنى واتادا. ئەم غەزەلە لەمەیدانى خۆیدا وەک هینەکەى «إبن الرومي» دێتە بەر چاو کە لە وەسفی ئافەرەتیکى گۆرانییى داناو، فەرقيک هەبى لە مياندا ئەوێکە کە زەوقى حاجى کوردی و زەوقى «إبن الرومي» عەرەبییە. رێکەوتیکى زۆر نادیر جارىکیان منى قەرزدارى ئەم برە شیعەرە کردووە، ئەمەیه گوزارشتەکەى:

لە هاویتی 1964 بۆ پیرۆزبایى شۆرشى 23 ی یۆلیە، وەفدیکى رەسمى لە عێراقەووە چوو بۆ «قاهیرە» من یەکیک بووم لە ئەندامانى. شەویک لە شەوێ پر ئاھەنگەکان لە «نادى القوات المسلحة» دانیشتبووین بەرانبەر «ام کلثوم» کە گۆرانیە بەناوبانگەکەى «انت عمرى» دەگوت. لە تەنیشتمەووە وەزیری «التعليم العالى» - «عبدالعزيز السيد» دانیشتبوو، پیاویکی یەكجار باخەبەر بوو لە هونەر و ئەدەب بە هەموو کەرت و جۆرەکانیانەووە.

بە یەكەووە کەوتینە وتووێژیکى قوول لە بارەى مۆسیقا و گۆرانى، لەوێووە قوولتر بووینەووە بۆ شیعەر و ئەدەب. حەزى بەو دەکرد لەو وتووێژەدا باى ئیمکان شارەزاییەك پەیدا کە ئەدەبى کوردی، ئێتر منیش هەندى تاییەتیەکانى ئەدەبى کوردیم بۆ باس کرد و زنجیرەى قسە هینامیە سەر «مقارنە» لە هەندى رۆووە لە میانى ئەدەبى کوردی و عەرەبى و تا چ رادەیکى شاعیریکى کورد ئاگادارى

خۆيەتى لە ڕەڭاو کردنى قافىيەى ڕېڤكۆپىڭ و، زۆر جار، خۆ بەستەنەوه بە «لزم»
ما لا يلزم» ەوه ەەرچەند ئەو کارە زەحمەتیش يى...

بۆ ڕوون کردنەوه ميسالېڭم ھېنايەوه و گوتم ئەو ھەلبەستە مەشوورەى كە وا «ام
كلثوم» خەريكە لە گۆرانيدا دەلييتەوه لە واتادا «تناقض» يكي تېدايە، واديارە لە
نەزەر عەرەب بەعەيب نەژميرراوه چونكە كەس ليى بەدەنگ نەھاتو، ھەرەك بە
سەر شاعيردا تېپەريو بەسەر گۆرانبيژ و ئاھەنگساز و ھەموو گۆيگرانيشدا تېپەريو
بە ئەديب و شاعير و زانا و ھونەرکارەوه. شاعير لەو گۆرانيەدا دەليى، قسەش لەگەڵ
خۆشەويستە كەيەتى:

يا أعلی من ايامي
يا أعلی من احلامي

شتيكي نەدۆزيەوه لە نرخدا گەيشتبيتە پاھيڭ «مقارنە»ى بكا لەگەڵ نرخى
دۆستەكەى رۆژگارى خۆى نەيى، دۆستەكەى بەو ھەلداوەتەو كە لە رۆژگارى
بە نرخترە و «أعلی من ايامي» پى دەليى كەچى دواى يەك دوو دیر ئەو ھەموو
عەزیزیە و نرخەى رۆژگارى لەبیر دەچى و دەيكا بە نمونەى نحووسەت كە
دەليى:

صالح تبيك أيامی
و سامحت تبيك⁶⁵ الزمن

واتە بەھۆى تۆو یاخود لەبەر تۆ سولحم کردو لەگەڵ رۆژگارم و لە بەر تۆ
چاوپۆشیم کردو لە زەمانە. دەوجا سەیر كە دەيى ئەو رۆژگار و زەمانە چەند
نەحس بن كە بەھۆى خۆشەويستريں كەس نەيى سولحيان لەگەڵدا ناكړئ.
جاريڤيان ھيندە عەزیز بن بگەن بە پاھى «مقارنە» لەگەڵ خۆشەويستەكەى

⁶⁵ - گۆرانيەكە بە شێوەى ميسرى ھەلبەستراوە نەك عەرەبى نحوى.

ئەمجار ھىندە پروورەش بن بە شەفاعەتى دۆست نەبى سلاويان لى نەكرى، لەمەدا
«تناقض» دەگاتە ئۆپەر.

گوتم شاعىرى كورد نەك ھەر «تناقض»ى وەھا رەوا نابىنى بەلكوو كە چارى
نەما بۆ مەبەسى رىكخستنى قافىيە پىتېك بگۆرئ بە پىتېكى ھاودەنگى ئەو، لە لايەن
ئاوازەو ەوزر دىتېتەو ە داواى لى بوردن دەكا. لىرەدا بەيتىكى حاجى قادرم بە
مىسال ھىتايەو ە كە لەناو ئەو غەزەلەى «لەسەر تەناف»دا ھاتو ە دەلى:

لە قافىيەى شىعر عەيبە لابدەين ئەمما⁶⁶

بە يادى چاوى ئەمن لادەدەم بەمخصوصى

حاجى لە ھىتايەو ەى وشەى «مخصوصى» پىتى «ص»ى كردو ە قافىيە لە برىتى
پىتى «س»، لە راستىدا كورد «ص» بە «س» دەخوئىتەو ە بەلام لەبەر زىدە
دەسەلات و زالى خۆى بەسەر واتا و دارشتندا، ئەم لادانە روالەتايەى بەعەيب
داناو ە ەوزرى بۆ دىتېتەو ە و بە دوا ەوزر ھىتايەو ەدا دەيكا بە موناسەبەى
وردەكارى واتايى: پاش ئەو ەى لادان لە قافىيە دادەنى بەعەيب و دان پىداھىتايەى كە
دەكا بە ەوزر، شىعر و قافىيە قەرزدار دەكاتەو ە بەو ەدا كە لادانە كەى بە
«ئانقەست» بو ە. ھەر لە لەفزى بەواتاي «ئانقەست»ىش كە وشەى
«مخصوصى»ى ە لادانە كەى كردو ە، بە يادى چاوى مەدح كراو ەكەش لە قافىيە
لادەدا چونكە دەبى ھەتيو ە كە ئەو ەندە بەناز بووبى كە چاوى نەبرىيىتە خەلق و لى
لادابن، ئەو ەا لەسەر پىپىلكەى ئەم بەيتەو ە باز داوى بەرەژوورتىر بۆ واتاسازى لە
كوتايى برە شىعرە كەدا:

جەبىنى مەھ روخى مېھرە زولفى شەو دەھنى⁶⁷

سەبەب بە قافىيە تەنگى بوو حاجى نەينووسى

⁶⁶ - «مصرعى» يەكەم بەم جۆرەش نووسراو ە لە ھەندى دەستنووسدا. «لە قافىيە
شوعەرا عەيبە لابدەن ئەمما»

⁶⁷ - ئەمەيە راستى بەيتە كە، چى لە ديوانەكاندا نووسراو ە ھەلەيە.

پېښت نابېنم ليردا خو ماندوو کهم به راگه ياندنی وشه ی «تهنگ» و چهند لایان ده گړتته وه و چ عوزړنکی تازهش د پټتته وه بو هینانه وهی وشه ی «مخصوصی».

به راستی تهو شه وه، شاعبریه تهی حاجی، زور یارمه تهی دام چ له لانی تهو وه
راستیکی به نرخ له تهده بی کوردیدا بو ته دبیکی عه رب دیارخه م، چ بو
خوه لډانه وه بی ته گهر حه زم به وه کربا له گهل به لگهی مه حکه مدا شانازی به
به رزی زمان و تهده بی نژاده کهم بکه م.

دیوانه کهی حاجی جگه له مهش غه زه لی تری تهوتوی تیدایه خه ریکی مه دحی کور
بی، نووسه ر که بیهوی شایه دی لی وه رگری پتی ناوی بو دوزینه وهی نمونه خوی
ماندوو کا. به لام سهیر تهو هیه یه ک دوو نووسه ری ناسراوی کورد بو تم مه به سه
یه خه ی شیعری وایان گرتوه پر به دم هاواریه تی بو کچه عه لاقه ییکی نیه له گهل
کوردا: روا تهی شیعره که به سه هو ی بردوون چونکه له سه ره تاوه ناوی «فیس»
ده با که پو شاکیکی کورانه یه:

له سه ر شه و روژی داناوه مه لین فیس ی له سه ر ناوه
له به ر با جامی یاقووتی به مشکی وشکی داداوه

تم فیس ه ی لیردا ناوی ها توه سه ریو شکی ژنانه یه له کوپه و له سا بلاغیش باوه،
هی ژنه کوپیان تاسی زیری به ده وردا چه سپ ده کړی. ده شی «جامی یاقووت» بو
تهو تاسه زیره بگه ریتته وه. هه ر ته مهش ته شبیه یکی دروسته چونکه ته گهر زیره که
له به یندا نه بی ده مینیتته وه قوماشی فیس و رهنگه سووره کهی که پی بگو تری
«جامی یاقووت» دیاریشه یاقووت که مادده ییکی رهقه له گهل قوماشدا چ
نزیکیه ک له به یناندا نیه ته شبیه هه لگری تهو نه بی که هه ر دوویان رهنگیان
سووره. جگه له مهش، بریق و باقی تاسی زیر لی دی به سه ر پرچی ره شه وه پی
بگو تری روژی سه ر شه و، فیس رهنگیشی سوور بی مادده ییکی تاریکه نابریقتته وه.
له و گونجان و نه گونجان هس گه ری: به یتی وا هه یه له بره شیعره که دا چ ته ټول
هه لنگری وه ک:

له بهرقی رهنگی شهروالی حهیا دامینی هه‌لمالی
له ته‌ققه‌ی ده‌نگی خلخال‌ی له گه‌ردوون زوهره داماو

یاخود وه‌ک:

له ته‌ققه‌ی نال و شه‌ققه‌ی پانی به‌رزی ئاسمان له‌رزی
ته‌ق و تۆق که‌وته سه‌ر ئه‌رزی ده‌لێن مه‌حشر هه‌لستاوه
خلخال‌ی و پانی به‌رزی هه‌ردووین مالی بێفیلی ئافره‌تن. که شیعره‌که بو کور نه‌بی
هه‌ر ده‌لاه‌تیکه‌ی لێی وه‌رگیرای له‌ پرووی مه‌یلی شازه‌وه له‌ خۆوه ده‌چیته‌وه.
گه‌لیک جارن لانی ره‌مز له‌و شیعره‌ کور‌دۆست یا شه‌راب‌دۆستانه‌ هینده‌ غالب ده‌بی
ده‌یگه‌ینننه‌ پایه‌ی سه‌رنجی «تصوف» و هه‌یچ په‌یوه‌ندی له‌ گه‌ل رواله‌تی وشه‌کانی
نامین. هه‌ندیک له‌ خاوه‌ن زه‌وقی ئه‌ده‌بی بو ئه‌وه ده‌چن ئه‌و ته‌رزه‌ شیعرا‌نه که له‌
هه‌قیقه‌تا مه‌تله‌بیان عیشق و شه‌راب نیه‌ هه‌موویان هه‌ر تصوفن، به‌لام
راستییه‌که‌ی مه‌بدانیکی فره‌وان هه‌یه له‌ نیوانی «تجریده‌»ی رووت و تصوفی
بیکینایه‌دا. هه‌لبه‌ت له‌ تصوفدا تجریده‌یه و واتایکی سه‌ره‌تاییشه‌ تیدا، به‌لام
هه‌موو جارن تجریده‌ ناگاته‌ تصوف. له‌ ره‌مزدا «تجریده‌» هه‌یه به‌ شیوه‌ییکی گشتی،
تصوف که‌ خۆی له‌ جه‌رگه‌ی ره‌مزه‌وه هه‌ل‌ده‌ستی به‌هۆی ئه‌وه‌وه که هه‌ر واتای
رووت نیه‌ به‌لکوو سلوکیشی له‌ گه‌ل دایه‌، دروشمی تایبه‌تی خۆی هه‌یه. ئا ئه‌م
چوارینه‌ فارسییه‌ یه‌کیکه‌ له‌ هه‌لبه‌ستی هه‌ره‌ به‌رزی تصوف و ره‌مز:

یک جرعه می از حریف مستت برسد

صد چاشنی دم‌الستت برسد

این جام نهاده‌اند در تاق بلند

پا بر سر خویش نه که دستت برسد

واته: یه ک قوم شهراب له هاوبادهی مستهوه پیت بگا، سه د تامی ده می
«الست» ت پی ده گا. ئەم جامه یان له تا قی بَلندا داناوه، ده بی پی له سه سه ری
خۆت دانیی تا ده ست بیگاتی.

با بگه رینه وه بو سه روکاری حاجی.

له دیوانه کهیدا وینه ییکی دیکه ش هه یه وه ک «هه تیوی سه ر ته ناف» که ته ویش
له کوریکی هه قیقیه وه تیشکی داوه ته وه:

که هه ستا قامه تی به رزی له فره قی تا وه کوو ته رزی
په ریشان زولفی سه د ته رزی به یه کدا دارزا و له رزی

گوته ی ده ماو ده م وا راده گه یه نی، کو تایی غه زه له که ش لپی ده فامریته وه، که ئەم بره
شيعره وه سفی کوریکی لاوچاک بی که له هه لقه ی زکری ده رویشه کانی شیخ
ئاو ره حمانی تاله بانی له که رکوک به شدار بووی و حاجی قادریش به ریکه وت له
که رکوک و میوانی شیخ ئاو ره حمان بوه و کوره که ی دیوه و به م نو به یته وینه ی
کیشاوه. ده لین کوره که شاگرد خه یاتیش بوه، بویه حاجی که له دوا به یندا ده لی:

مرادی من مریدی «خالصه» هه خه یاتییه کاری
مه لائیک صورته ته ئاهوو نیگاهه «حاجی» یه ته رزی

لانی مریدبوونی کوره که و خه ییاتبوونی ده بربریه. ئەم وشه یه ی «خالص» یش
ئاشرایه به ته وریه شیخ ئاو ره حمان ده گرپته وه چونکه نازناوی «خالصی» بوه.
نموونه ی پیشووتر «له سه ر ته ناف که له رزی» له هاتنی ناوی سندووس تیدا،
زاهیر وا راده گه یه نی که وا حاجی قادر دیمه نه که ی له کوردستانی ئیران دیتی،
که چی بیستوو مه ده لین کومه له ی سه ما که ر و ته ناف باز هاتوو نه ته کوپی و له
جیگه ییکی نزیک مزگه وتی گه و ره نمایشی خویان کردوه. ئەمین ئاغاش له گه ل

حاجی قادر به یه که وه له سهربانی مزگهوتی گه وره وه ته ماشای دیمه نه که یان کردوه. گویا ئەمین ئاگاش هانی حاجی قادری داوه به هه لبه ست وه سفیکی ته ناف بازه که بکا.

به پنی ربوایه ته که هه تیوی سندووسی ته نافه که ی ده پسی و ده که وئ. به لام له شیعره که دا له وشه ی «له رزی» به ولاره شتیک نیه وا راگه یه نی ته ناف پسایی و هه تیو که وئ. «شکا مه تاعی زهریفی و قیمه تی لووسی» ش رهنگه واتاکه ی ته وه بی که به له رزینی هه تیوه که له سه ما کردندا به سهر ته نافه وه مه تاعی زهریفی و لووسی غه یری ته و قیمه تیان شکا بی نه ک هی خوی چونکه به یته کانی دوایی سهرپاکیان ههر وه سفی ته ئسیری سه ما و فتوونی هه تیوه که یه.

سهره رای ئەمه به لگه ییکی تری لیکدانه وه شم به دهسته وه یه بۆ ته رجیحی ته و لایه نه که هه لبه سته که له سندووس وه یا جیگه ییکی وه ک ته و له کوردستانی ئیراندا دانرا بی. گوتم بره شیعره که دوو به یتی به یه یزی عهره بی تیدایه، به یشتیش له مونسه به دا بۆم باس کردی حاجی قادر له به راویژیکی کتیبه که ی سیوپی که له کوردستانی ئیران خویندنی ته واو کردوه عوزر دینته وه بۆ یه ک دوو هه له که له هه لبه ستنی مصرعیکی عهره بی، کاتی خوی، دوو چاریان بوه له و روه وه که ته و کاته ی مصرعه که ی هه لبه سته عهره بی باش نه زانیوه. له مه را درده که وئ حاجی قادر هیشتا له کوردستانی ئیران بوه بۆ خویندن گه یشته به پله ی توانایی له عهره بیدا.

ههر به مه شدا درده که وئ، به لکو ئیسپات ده بی، که وا حاجی هه لبه سته که ی «هه تیوی سندووسی» له و رۆژگاراندا هه لبه سته که تازه چوه بۆ ئیران و جاری له عهره بیدا پیاده بوه، واته حاشیه که و هه لبه سته که هه ردوویان هی یه ک قوناغی ته مه نی حاجی قادرن که سهره تاکانی خویندندنی ته ی له کوردستانی ئیران. حاجی که ئەم هه لبه سته ی له سهر خواهیشتی ئەمین ئاغا دانایی ده بی دوای کوتایی سهر له به ری گه شتی خویندنی بووی که ته وسا له زمانی عهره بیدا هه لکشیه و تووشی هه له ی وه ها نایی به ناقولای له قه له م بده ین وه ک له بره شیعره که دا تووشی هاتوه.

ده توانم به چهند رووپه ره ییکی لیتره به دواوه کوتایی به بیر و باوه ری خۆم بێنم ده رباره ی غه زهل بۆ کور: شاعیریک که عاتیفه ی شازی هه بی و غه زله که ی له

مه‌لیکی راسته‌قینه‌وه هه‌لستی دهم و دووی تا بلئی جیاوازه له هی شاعیریکی خه‌بالبازی واتاپه‌رست. به‌راده‌ی نیزیکبوونه‌وه‌ی شاعیر له مه‌یلی شاز قسه و ته‌عبیری به‌ره‌و واقیعه‌ت ده‌روا و له ره‌مز دوور ده‌که‌ویته‌وه، ته‌نانه‌ت له‌م واقیعه‌ته‌شدا هه‌موو شاعیره‌کان له یه‌ک پله‌دا نین، وا ده‌بی شاعیر له دیمه‌نی کور شیوه‌ی جوانیه‌که‌ی خوشده‌وئ بی ئه‌وه مه‌لیکی حه‌یوانی به‌هیز تیکه‌ل بکا له‌و خوشیسته‌دا. له‌م درێژه‌پیدانه‌ش مه‌به‌سم هه‌ر ئه‌وه‌یه خویته‌ر به‌سه‌هوو نه‌چی له رواله‌تی واتای شیعری شاعیری رۆژه‌لاتی کۆن چ له مه‌یدانی غه‌زله‌ بۆ کور بی، که لیره‌دا مه‌بجه‌سی بنجیه، چ له مه‌یدانه‌کانی دیکه‌ی غه‌زله‌ و قه‌سیده‌ بی.

کۆمه‌لیک هۆی تاییه‌تی رۆژه‌لات وای کرده‌ شاعیر و ئه‌دیبه‌کانی ئه‌وه‌ بلین که نایکه‌ن و باوه‌ریشیان پنی نیه. ئه‌م مه‌وزووعه‌ش سنووریک نیه کۆتایی پنی بیتی و تا به‌ دوای که‌وین لیلی نابینه‌وه، بۆیه هه‌ر هینده‌ی لی دوام که رۆوناکییک بخاته‌سه‌ر تاقمیک له هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی قادر و وه‌رامی هه‌ندئ گوته و نووسینی ئه‌م و ئه‌و بداته‌وه. له نووسینه‌که‌مدا، به‌داخه‌وه، چه‌ندین سه‌ره‌باسی وه‌ک هی ئیرانه که‌موکه‌سر و نیوچه‌ل ماوه‌ته‌وه له ترسی درێژه‌کیشانی بی سه‌روب، به‌لای باوه‌ری خۆمه‌وه هه‌ندئ جار ئه‌وه‌ی نووسیومه له‌به‌ر زیده‌ کورتی وه‌ک مه‌ته‌ل و ره‌مزی کیمیا بوه، ره‌نگه به‌ولای کردنه‌وه‌ی مه‌بجه‌س بۆ ده‌مه‌ته‌قه و ساغ کردنه‌وه، هه‌ر ئه‌وه‌نده سوودی بووبی که خۆمی کردبته ئامانجی توانج. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا رازیم له که‌موکه‌سریک نووسه‌ران بانگ هیشتن بکا بۆ ته‌واو کردن و ریکوویک خستنی با مزه‌که‌ی خۆ خستنه به‌ر ره‌خنه‌ش بی له منه‌وه.

حاجی قادر وه‌ک ئه‌دیبه‌ و شاعیره‌کانی دیکه‌ی کورد و غه‌یری کورد ئاگاداری سه‌رجومه‌لی شیعیر و ئه‌ده‌بی ئیسلام بوه و له هه‌موو کانیایکی ئه‌و ئه‌ده‌به‌ واتای نۆش کرده‌ و ره‌نگ و وینه‌ی دیوه، له گوێره‌ی دیاردانه‌وه‌ی ناو و به‌ره‌مه‌ی شاعیر و شایه‌رانی کورد له دیوانه‌که‌یدا به‌دیاره یه‌کجار باخه‌به‌ر بوه له دهنگ و باس و شیعیر و هه‌موو سه‌روه‌ریکیان، وه‌ک بلئی به‌تاییه‌تی خه‌ریک بووبی بۆ وه‌ده‌ست هینانی خه‌به‌ر و ئه‌سه‌ریان زیاتر له‌وه‌ی کوردیکی دیکه خه‌ریک بووبی و زیاتریش له‌وه‌ی خۆی خه‌ریک بووبی به‌شوعه‌رای غه‌یری کورده‌وه. ئه‌وه‌ی راستیش بی له حاجی قادر چاوه‌روان ده‌کرئ چی سه‌ربه کورده‌ویه پێوه‌ی ماندوو بووبی بۆ کۆ کردنه‌وه و نه‌فۆتانی.

لیره‌دا باسی غەزەل بۆ کۆر فکرم دەبا بۆ چەند بەیتیک لە دیوانە‌کە‌ی حاجی قادر
کە‌وا حیکایە‌تی لە زاری برادەرێکە‌وه دە‌گیرێتە‌وه و لە جیگە‌ی لە‌باردا ئیشارە‌ بۆ
بە‌یتیک‌ێ شیخ رە‌زا دە‌کا و حاجە‌ت ناھێلێ بە‌ وشە‌ی «صریح»:

ئە‌م قسە‌ با لێرە‌ بێ‌ ماندوو بو ووم⁶⁸
بۆت بکە‌م باسیکی بۆیان کردو ووم
پێی گوتم ئە‌حبابە‌کی صاحب‌ حە‌شە‌م
سەر‌گوزە‌شتیکم هە‌یە‌ با بۆت بکە‌م

دوای چە‌ند بە‌یتیک ئە‌مە‌ دە‌لی لە‌ زاری برادەرە‌کە‌یە‌وه:

ماھی بێ‌ میهرم لە‌ دەرگا هاتە‌ ژوور
ماتە‌م و شین و غە‌می کردم بە‌ سوور
کورت و کرمانجی کە‌ گرتم بێ‌ رە‌زا
خستم و باقی وە‌کو بە‌یتی «رضا»⁶⁹

ئە‌م نیوہ بە‌یتە‌ی دوایی ئیشارە‌یە‌ بۆ فەرە‌ دە‌ستورە‌کە‌ی شیخ رە‌زا کە‌ وا چە‌ند
جوولانە‌وه و هە‌لسووڕ داسووڕی نێرپەرستانە‌ی کۆ کردۆتە‌وه و لە‌ نێویاندا «گرتە‌م و
خستم» هە‌یە‌. لێرە‌دا حاجی بێ‌ ئە‌وه‌ مە‌تلە‌بی بێ‌، شایە‌دیک‌ێ بە‌ دە‌ستە‌وه داوه‌ کە‌

⁶⁸ - ئە‌م دوو وشە‌ی کۆتایی دوو مصرعە‌کە‌م وا نووسی تاکوو کینشی شیعرە‌کە‌ تیک
نە‌چی، لە‌ راستیشدا خۆیتە‌ندە‌وه‌ی ئاساییشی هەر وایە‌ هەرچە‌ند بە‌دوا یە‌کتردا هاتنی
سێ پیتی وا، چاو لێی دەرپە‌وتە‌وه‌. لە‌ رێنووسی کوردیدا «بۆر - ظمە‌» شکلی
سەر‌بە‌خۆی نیە‌ واوی بۆ دانراوه‌، لە‌ سێ واوه‌کە‌ش دوویان بۆرن هی ناوہ‌راستیان
واوه‌.

⁶⁹ - ئە‌م وشە‌یە‌م «رضا» نووسی کە‌ دیار بە‌دا بۆ «شیخ رضا» دە‌گەرێتە‌وه‌ دە‌نا
مە‌علوومە‌ دە‌بی کوردانە‌ «رە‌زا» بخوێنرێتە‌وه‌ و وە‌هاش بنووسری.

ئەو ئاشنايىھەكى رۆژ بە رۆژى ھەبۇھ لەگەل شوعەراى كورد و بەرھەمەكانيان، چونكە دووربوونى لە ناوچەى كوردەوارىيەو دەبوھ مانىعى زانىنەنەوھى خىرا بە خىراى ئەو تەرزە شىعرانە ئەگەر بە دواياندا نەگەرپا و مەراقى كۆ كەردنەوھيانى نەبووبا.

لە فەرزى ھاتنى يادى ئەو بەيتە بۆ ناو ھەلبەستەكە، خوۆ لە خویدا بە تەنھا نەبیتە بەلگە، بىگومان لەگەل تىكراى شارەزايى حاجى بە شىعر و شوعەراى كورد دەبیتە كەرتىكى دەلالەت بەخش لە بەلگەيىكى فرەوانى زۆر كەرت. زاتەن لە گەلىك حالدا راگەياندى بەشكى كەم لە شتىكى زۆر ھەر واىە، بۆ مىسال دەلىم زانىنى «ئەنشتاين» لە تاك تاكى پرسىارەكانى رىازى نابیتە بەلگەى زىدە زانىنى؛ تىكراى زانىنى دەيكا بە فەيلەسووف لە رىازيات.

ئەمە كورتەيىكە لە حىكايەتە درىژەكەى «غەزەل بۆ كور»، بۆ خۆت لەسەر باسەكانى بکۆلەو و بەتالايەكانى پر كەوھ. بۆ من چى تر ئىمكاني نىيە لەسەرى برۆم، دەزانم زار كەردنەوھ بۆ دوانىكى كورت لە ھەر يەك لەسەر باسەكان وەك گلۆر كەردنەوھى تۆپە بەفرە سەرەو لىژ بەسەر بەفردا ھەر دەروا و زىاد دەكا.

ئەوھى راستى بى بەستەنەوھى شىعرى كوردى سەدەى نۆزدەم بە زنجىرەى ميژوويى شىعرى عەرەب و ئىسلام تا باسەكە خو ھەلدەپىنچى لە شىعرى پىش ئىسلام و لەوئوھ سەرەوژىر دەبیتەوھ بەشكىكى مەفھووم، كاريكى يەكجار گرنگە و زۆريش پىنويستە، بەلام لەوانە نىيە بەدەم باسكى ترەوھ كەنەى لى بكرى. شى كەردنەوھى شىعرى كۆمەلدۆست لەگەل تىكەلبوونى شاعىر بە كار و بارى كۆمەلایەتيەوھ گەلىك مەتەلى نامەفھوومى ئەدەبى ئىسلام ھەلدىتى.

من لەم ئاخەليوھى بەشى دوەمى نووسىنەكەم تەنھا بايى ئەو زاھىرەى غەزەل بۆ كور لە ديوانى حاجى قادردا بخاتە نىو چوارچىوھى ميژوويى و كۆمەلایەتيەوھ خەرىك بووم بە باسەكەوھ. چەندى لىژەدا گوتوومە و نووسىومە، لەبەر زىدە كورتى، ھەر دەلىلى پىرستە بۆ سەرباسەكانى ژىر عىنوانىكى گشتى. چ زىانىش نىيە لەوھدا نووسەران تاك تاكەى ئەو سەرباسانە لى بکۆلەوھ بە مەرجىك لە تىكراى تابلۆكە دانەبرن. دابرىنى روالەتى كۆمەلایەتى لە زنجىرەى رووداو و ھەلگەوت و

به سهرهاتی میژوویی دهیکاته موعه ماما و دهیخاته تاریکایی بی په یوهندی و بی
سهرچاوه ییه وه.

له سهرگوزه شته کانی کۆنینه که دهگوترا «هه بوو نه بوو پاشایه ک هه بوو ناوی
مه محمود بوو...» وا دههاته بهر زیهنی گو یگره وه پاشاکه و شاره که و خهلقه که وه ک
بَلقی سهر ئاو له نکاورا پهیدا بوون. ده بی نووسینی نه و باو بَلقه که له بنی گۆمه وه
به سهر خات.

«...»

-- ئا --

رېكهوت وا بوو كاتېك چاپكردنى ئەم نووسينه گه يشته باسى كوردابه تېي
عه بدولرهمان پاشاى بابان و تهئسېرى ئەو له به كارهينانى زمانى كوردى له لايهن
شاعيرانى بابابهوه، ماموستا هېمن خهريك بوو كتيبه كهى «ئوسكارمان»ى له
رېتووسى ئەلمانىيهوه دههينايه سهر رېتووسى كوردى له سهر خواهىشتى كورى
زانبارى كورد. له ويدا هه ندئ بهيتى «عهلى بهردهشانى» هاتبوونه بهرچاو كه له
سهردهمى عه بدولرهمان پاشادا هه لى بهستېبون و گيانىكى كوردايه تى ئاشكرايان
تيدايه. بهردهشانى خويشى لهو كاته دا يه كيك بوه له بهره و تاقمى عه بدولرهمان
پاشا.

له وتوويزدا كه باوهرى خوم پروون ده كردهوه ماموستا هېمن له لاي خويهوه، بو
پشت گيرى كردن له رايه كهى من كه تهوېش لى رازى بوو، باسى ئەو بهيتانهى
بهردهشانى كرد و به بهلگهى بوونى ئەو تهئسېرهى عه بدولرهمان پاشاى له قه له م
دان و بهمه دا هېزىكى نوئى خسته ناوه روكى باسه كهوه. نهختىك دواتر بهيته كانىشى
به نووسراوهى پى دام كه ده بوو له كات و جى مه تله بدا باس كرaban و له چاپىش
درابان. به لام داخم ناچى كاتېك كه باسى بهيته كان هاته ناوهوه له چاپ كردنى
باسه كه بووبوومهوه بويه ليره دا به درهنگهوه كهوته بهر چاپ. له گه ل تومار كردنى
ئەم بهلگهيه نرخدارهى بوونى گيانى كوردايه تى لاي عه بدولرهمان پاشاى بابان
دهستىكى حورمه تيش به سهر سینهوه ده گرم بو گيانى بهردهشانى.

ئەم چهند بهيته لهو بهندهى ناوبراو، كه له ژير عینوانى «بهيتى عه بدولرهمان
پاشاى بهبه» له كتيبه كهى ئوسكارمانهوه وه گريراوه، ماموستا هېمن بى دهست
ليدان هیناوه تيه سهر رېتووسى كوردى منيش وهك ئەم ليره دا به چاپ گه ياند.

⁷⁰ - «وشى» بهو گوله برنجه ده لېن بهر دهستى تېله گه كېش ناكه وى كه له دوا
سه پانهوه دى و مه لويان ده كاته كو ل و دهيان با بو سهر خهрман.

ئەزم عەلى بەردەشانی
 دە بەندیم نەکەى زبانی
 بەیتی دەلیم بە دیوانی
 مەدحی پاشای کوردستانی
 مەدحی پاشای کامیان باشە
 شایەد رۆم و قزلباشە
 ھەر جارئ شیرى دەکیشا
 ھەمووی دەھاتنە تەماشا
 عالەم ئالایە چاوەشە
 مەردە عەبدولرحمان پاشا
 پاشای بەبان جھانگیری
 وەک رۆستەمى زالى پیری
 تەحا بە را و تەگبیری
 رانابویری بە رەزلی
 ناکەم خزمەتی وەزیری
 نانی دەستینم بە شیرى
 بە شیرى نەبى قەت پیک نایە
 دەولەت نایەتە رەدایە
 ناچمە سەفەرى لەحسایە
 یاغى دەبم لە بەغدایە
 یاغى دەبم ئینشائەللا
 خزمەتی ناکەم وەللا

ئافەرىم بارەكەللا
تەوہ ككول تەعالەللا
هەى كورە بەبەینە هەللا

«...»

-- ب --

بەر لە باسەكەى عەبدولرەحمان پاشا، جارىكى تریش مامۆستا هیمن تیپینەكى
بایەخدارى رەچاو كرد لە بارەى زاهیرەى زۆربوونى مزگەوت و خوتندن و مەلا و
فەقى لە بالەكەتیدا، بەداخەوہ ئەویش دواى بەسەرچوونى كاتى چاپ كردنى
سەرگوزەشتى خوتندنى حاجى لە بالەكەتى و لىكۆلینەوہ لە بیروراكانى مەلای
ئىبنوئادەم ھاتە ناوہوہ.

بەلای مامۆستا هیمنەوہ ئەو قەتلوعامى شا عەباسى سەفەوى بەسەر ناوچەى
موكریانیدا ھىنا لە سالى 1018ى كۆچى تا ئەو رادەىەى ناوچەكەى چۆل و ھۆل
كرد و كەسى تیدا نەھىشت، بوو بە ھۆى ئەوہ دانىشتوانى موكریان، چى رزگارى
بوو لە كوشتن، بلابوونەوہ بە ناوچەكانى تری كوردستانى دەرەوہى ئىران و
ژمارەينكى زۆریان لە بالەكەتیدا نىشتەجى بوونەوہ بەھۆى دراوسێيەتى ھەر دوو
ناوچەوہ. موكریان كە ولاتىكى پر مەلا و مەدرەسە بوو تاكە مزگەوتىكى تیدا
نەمايەوہ، تەنانەت يەكەم مزگەوتىكى دواى ئەم كارەساتە لە موكریاندا دروست
كرائیتەوہ مزگەوتى «سوور» بوو لە سابلاخ ئەویش لە سالى 1089ى كۆچیدا وا پى
دەچى زوربەى مەلا و مودەرەيسەكانى ئەوساى موكریان روويان كردبیتە بالەكەتى و
بە ناچارى تیدا مابنەوہ و بووبنە سەرەتای زۆربوونى مەلا و مزگەوت لەویدا. لە
مقارنەى سالى قران تیخستەنەكە كە 1018یە دەرەكەوئى بۆ ماوہى حەفتا سال
موكریان بى مزگەوت بوو. لەمەرا مەعلووم دەكرى لەو ماوہیەدا ھەر بى مەلاش
ماوہتەوہ. بەمەدا ئاشكرا دەبى ئەو مەلایانەى ھاتنە بالەكەتى لە ھەموو عومرى
دواى ئاوارەبوونیان رپیان نەبوو بچنەوہ موكریان و ھەر لە بالەكەتیدا ماونەوہ و
مردوون.

تیپینەكە لەگەل رووداوى مێژووى و زاهیرەى بەرچاو تا بلى گونجاوہ و چ
كۆسپىكىشى نايتە بەر وەزەحمەتى بگىرى، بەپىچەوانە، خۆى كۆسپ ناھىلى لەبەر

زېږېنېک بيهوئ به سهرهاتې ميژوو بختهوه سهر يه ک و کون و نوئې به يه کترهوه
بيه ستيتهوه.

من ليرهدا، بۆ لايهني پتهوکردني قهناغه تي رواله تي به به لگهي مادي، هه لوه ستيکم
هه يه: که خه لقي موکريان به قه له بالغې رايان گوښتي بۆ باله که تي بيگومان به
خويان و هه موو ده ستوراتي کومه لايه تي و پوښاک و خوراک و تهرزي خانوو
دروست کردن و... هتاد هوه هاتوون. به و پنيه ده يي شهلې خويان له سهر له بهري
ژباني ماددي و معنه وي باله که تي دايي. له مه وه ده ليم که بين و هه ردوو هه ريم
به يه کدي بگريڼ ده يي زور باري له يه کچوون له هه ر دوواندا بدوښنه وه. هه رچه ند
زه حمه تيش بي توښينه وه له پوښاک و خوراک بکري بۆ ده لالت لي وهر گرتن، له و
روه وه که ئم شتانه زوو ده گورين و تاييه تيه کانين ده دوږينن، به لام راويژ و
له هجه ي قسه کردن به رده وام به يه کدي گرتني دوو له هجه ش کاريکي تا بلني ئاسانه
ئيتر ته گهر بيت و ليکولينه وه ي زمانزانانه بکري له لايه ن دووري و نيزيکي
ئاخواتني موکريان له گهل هي باله ک و ئم ليکولينه وه يه خزمایه تيکي وه اي
سه باند له و کاره ساته ميژووييه بوه شيته وه، چ گومان ناميني له پيکاني باوه ر که ي
ماموستا هيمن، رووپه ريکي گرنگي ميژووش بۆ به رچاوي بينه ر رووناک ده بيتته وه.

«...»

- ج -

هه رچه ند له کاتي خوي وه خراویش بي، چاپ کردني ناميلکه زور باس کراوه که ي
مه لا عه بدولر حمان بيتسوود نيه. به دره نگه وه هاته دل مه وه بلاو کردنه وه ي ئم
ناميلکه يه ش يه کيکه له ئه ر که ئه ده بيه کاني په يوه نديدار له گهل نووسينه که م،
به تاييه تي چونکه مه ترسي فوتاني لي ده کري و له وانه يه مه لائه نوهر که نووسه ره وه ي
ناميلکه که يه نوسخه ي تري لي نه نووسيبيته وه، هه ر خويشي پي گوتم ده ست خه ته
ئه سل يه که ي باپيري خوي، مه لا عه بدولر حمان، واي لي به سهر هاتوه ناخوښ ديته وه.
من هيچ ده سکا ريک ناکه م له خه ت و نووسينه که ي مه لائه نوهر، چوني بۆ ناردووم
وه اي له چاپ ده دم، به لام ئم تيبينييه دووباره ده که مه وه که له به شي يه که م دا
ده رم بري بوو: وا ده زانم مه لائه نوهر شکلنووسي ناميلکه که ي نه کرده و ناوه ناوه
رينووسي تازه ي خوي خستوته جي خه تي باپيره يه وه به لام بي ئه وه ده سکا ري بکا

له وشه كان، واته قسه كان سه رله به ريان هي مه لاه بدولر حمانن هه رچه ند شكلي
نووسينه كه هه مووي هي ئه ويش نه بي. واده زانم خويته ريش وه ك من ده گاته ئه و
قه ناعه ته، دواي خويندنه وه ي ناميلكه كه.

نامیلکه‌ی مه‌لا عه‌بدو لږه‌حمانی کوری ئه‌حمه‌دی کوری محه‌مه‌دی کوری مه‌لا
ئه‌حمه‌دی گه‌وره

عبدالله ایمه ئه‌صلی خومان خرکی گوندی گورقه‌ره‌جین
له ممله‌که‌تی کوی لعشرتی ده‌ربندین له طائفه‌ی مه‌لا ئه‌حمه‌دی
گه‌وره‌ین ئه‌و ملا احمد پینج کوری هه‌بوه ملا صالح عبدالرحمن
محمد ملا رسول ابو بکر ملا صالح کوره‌کی هه‌بوه ناوی ملا احمد
بوه ملا احمد کوره‌کی هه‌بوه ناوی عبدالقادر مه‌شه‌وره به
حاجی قادری کویی ئه‌و حاجی قادره به قصه‌ی بابم له سالی
1231 هجری له گورقه‌ره‌ج له‌دایک بوه ملا احمدی باوکی
له گورقه‌ره‌ج وه‌فاتی کردوه له‌و وه‌ختی حاجی قادر عمری نو⁷¹
سال بوه قرأنی له‌لای باوکی ته‌واو کردوه پاش مردنی باوکی
فاتی داکی له گورقه‌ره‌ج رویشتوه چوینه مزگه‌فتی
مفتی له کویی چوینه لای ملا احمدی عمر گمتی ئه‌و ملا احمده
برازای فاتی دایکی حاجی قادر بوه له کوی ملای مزگه‌فتی مفتی
بوه له‌وی له مدرسه‌ی ملا احمد حاجی قادر ده‌ستی به خویندن
کردوه له پاش دو سالان دایکی مردوه ئه‌وجا ملا احمدی عمر گمتی
چونکه حاجی قادر کوری پوری بوه هه‌موو مسرفی کیشاوه
ملا احمدی باوکی حاجی قادر سی قطعه ارضی له گورقه‌ره‌ج هه‌بوه
ناوی قطعه ارضه‌کانی ملا احمد ئه‌وانه قه‌ره‌قاجین هاوینه‌هه‌وار
ذالفقار هه‌موو سال حاجی قادر هه‌تا له کوی بو والداتی

⁷¹ - له نووسینه‌که‌دا ئهم نیشانه‌یه به‌سه‌ر «و»ه‌که‌وه هه‌یه. (مه‌سه‌عوود).

ارضه کانی باوکی له گورقه ره جه وه بوی چوینه کوی حاجی قادر
 له کوی مقدماتی ته واو کرده له پاشان له گهل ملا عبدالله جلی
 بو خویندن له کوی رویشته چوینه خوشناویتی له گوندی
 هه رتهل مدته ک مایته وه له پاشان له وی رویشته چوینه بالک
 له گوندی شیخ وسمان له لای ماموستا ملا محمدی شیخ عبدالله
 مدتیکی زور مایته وه له پاشان هه ر له بالک دچنه لای ملا احمدی
 ملا ادم له گر تک مدته کی زور له وی مایته وه نه و ملا احمده
 ملایکی زور به ناو بوه حکم به ده ست بوه حاجی قادری زور خوش
 ویستوه له بهر نه وهی حاجی قادر شاعر بوه له و منطقانه ی
 فقیاتی لی کرده زور خوشیان ویستوه له پاشان له وی
 رویشته چوینه سابلاغ لاجان مدتیکی زور مایته وه حاجی
 ملا عبدالله زوتر گرایته وه کوی حاجی قادر نه گریته وه هه تا کو
 خویندنی ته واو کرده هه ر له سابلاغ مایته وه حاجی قادر شیعی
 زوره به نه کتری له لای ملا و فقیکانی کوی خوشناویتی بالک
 نوسراینه وه له پاش ته واو کردنی علم دپته وه شاری کوی له وی
 له گهل حاجی ملا عبدالله دوستی له مزگفتی حاجی بابکر اغای
 رای بواردوه له گهل پایوه ناوداره کانی کوی وه ک امین اغا حما اغا
 اسعداغا و هه موو دوستکانی تری هه مو کات به خوشی رای بواردوه
 به اکثری پاش ته واو کردنی علم له کوی هه ر خریکی کتاب
 خوینه وه و شعر دانان بوه هه ر شعره کی دابنابا تسلیم به فقیکانی
 کوی نه کرد به لاویان نه کرده وه حاجی قادر زور ضدی شیخ نبی

ماويلانی بوه حتی دلین او شعره ی به شیخ نبی ههلبستاوه
 سته عشره ژنیتی بمذهب حماری
 ابن ادم نه ماوه سه ری پانکات وهک ماری
 ته سلیم به فقیکانی کوی کردوه به راویان کردیته وه له کوی
 له هه مو مزگفته کان شیخ نبی صوفی و مریدی زور بوه له کوی
 عالم زور مطیعی بویه صوفیکانی شیخ نبی له وهختی چویه لای
 شیخ نبی بیان گوته حاجی قادر داتما هه جوت ده کات شعر به
 تکیه و خانه قای جه نابت هه لدات به راوی ده کاته وه له شاری کوی
 خصوص صوفی ره شک هه بوه صوفی شیخ نبی بوه زور ضدی
 حاجی قادر بوه هه مو وهقت ده چوه بۆ لای شیخ نبی شکاتی له
 حاجی قادر کردوه له نه تیجه شیخ نبی که وت عه داوه له گهل
 حاجی قادر به کاغه ز نوسین بو به کتری حتی وای لی هاتوه دفعه ک
 حاجی قادر له گهل به عضه ک ملا و فهقی کانی کوی ده جیت بو گندی
 هه رتهل بو سهر ایجازه ی ملایه ک له وهختی گرانه وهی حاجی قادر بو
 کوی بعضک له صوفیکانی شیخ نبی به ته دبیری شیخ نبی ده چنه سهر
 ریگای حاجی قادر بیکوژن اما ملا و فقیکانی رفیقی حاجی ناهیلن
 بیکوژن که ده گه نه وه کوی فقیکان واقعه که ی بۆ ملا عبدالله جلی
 دگیر نه وه ملا عبدالله له گهل امین اغا و دوسته کانی حاجی قادر
 به گتر صوفیکانی شیخ نبیدا ده چن له پاشان ملا عبدالله به حاجی قادر
 دهلی وای به چاک ده زانم توزک اگاداری خوتبی چی تر هه جوم
 نه که یه سهر تکیه و خانه قای شیخه کان حاجی قادر دلیت ملا عبدالله
 والله هه تا کو روحم له به دهن نمینی واز ناینم له پاشان به

ملا عبدالله دهلیت لیږه نامینم هرچه ندی ملاعبدالله و امین اغا
 جه هد دکه دکه ن⁷² نه روات ناسه لمینی نه تیجه اوجا
 حاجی قادر هه جوکی عام ده کاته سهر شیخه کان و صوفیکان و
 درویشه کانی کوی به شعر دیداته دهست فقیکانی کوی له هه مو
 مزگفته کان به راوی ده که نه وه اوجا دلین له گهل فقیکی شهره زوری
 ناوی کیفی بوه له کوی دهرون ده چنه هه ولیر مدتیک له هولیر
 دمینن له پاشان له وی دهرون ده چنه گوندی ماوه ران مدتیک له وی
 دمینن اوجا له وی دهرون دچنه استنبول له وی دمینن هه له وی
 ده مرن هه تا کوو مابو زور جار کاغه زی بو دوسته کانی خوی
 ره وان کردوه بو کوی وهک امین اغا حما اغا ملا عبدالله جلی دلین
 ملا کیفی پیش حاجی قادر مردوه چنه د سال له وه پیش فتاح افندی
 له استنبول هه تا وه کوی خه به ری وه فاتی حاجی قادری هیناوه به ملا
 عبدالله جلی و دوسته کانی حاجی قادری گوت حاجی قادر وه فاتی کرد
 له استنبول
 و هیچ مندالی نه بوه ژنی نیناوه ئه من تنها سی شعری حاجی قادرم
 له لایه
 ملاحظه شعره کانم نه نوی چونکه له دیوانه که ی هه یه⁷³
 یه که م له جمله ی ماجرای دوری ولایت ته و کاغه زه یه بو ماموستا
 ملا عبدالله گه وره ی نویسه هه تا کو اخر.

⁷² - به لیتیم داوه چی هه یه ته وه بنووسم. (مه سعود).

⁷³ - ته و دیرانه ی له ناو جووت که واندانین قسه ی ملا ته نوهره ته ویشم چ دهست
 لی نه داوه. (مه سعود).

دوهم ٿه و شعرهيه

هه رليره هه تا دشتي به هشت ايني لاجان
اههسته برو نهك وه كو ديواني هه رزه
تا داخلي خلوت بيبي امجا به وكالت
خاكي قهدهمي ماچ بكا بهم تازه كه ته رزه
في الجملة وه كو خالي روخي دولبهري حاجي
دل بهنده دها بادي سه با ههسته مهله رزه

كوري دوهمي ملا احمدي گه وره ناوي عبدالرحمن بوه عبدالرحمن
كوره كي هه بوه ناوي شيخه بوه شيخه دو كوري هه بوه مولود و
احمد مولود له گورقه رهج كوژرا له پاش كوشني وي
گورقه رحمان چول كرد هه موومان له وي روپشتين هه تاكو آلان
نه چوينه وه گورقه رهج هر چوله احمدي براي كوره كي هه يه ناوي
علي له گوندي گه رمك

كوري سيهمي ملا احمدي گه وره ناوي محمد بوه محمد كوره كي
هه بوه ناوي احمد بوه احمد دوو كوري هه يه محمد و عبدالرحمن
محمد مامه ته عبدالرحمن ٽه منم هه وم

كوري چاره مي ملا احمدي گه وره ناوي ملا رسول بوه ملا رسول
كوره كي هه بوه ناوي عثمان بوه عثمان كوره كي هه يه ناوي
ملا رسوله الان ماوه له گوندي دوله زملايه

كوري پينجه مي ملا احمدي گه وره ناوي ابوبكر بوه ابوبكر
كوره كي هه بوه ناوي حاجي مصطفى بوه حاجي مصطفى سي

کوری هه‌بوه عزیز محمد / احمد عزیز له گورقه‌ره‌ج پیش چول بون
مرد محمد یه‌ک کچی هه‌یه بلقیس دایکت هه‌وه / احمد یه‌ک کوری
هه‌یه ناوی علی یه‌له گوندی گرده‌شینیه‌یه که ئەکات خالت علی
اموزای دایکت.

عبدالله ئە‌وا ناوی هه‌موو خزموکه‌سی خومانم بو نوی له پشته
ئه‌و کتابه‌له سالی 1326 هجری له گوندی قولتیه

«...»

لېره نامېلکه که کۆتايى دىت. له بهشى يه که مى ئەم نووسينه دا به پېى داخوازی جېگه
هەر جاره موناقه شهى شویتیکى نامېلکه که کراوه. بېگومان وتووېژم له گهل
نامېلکه که دا زوره به لام لېره دا تهنه دوو تېبېنى دهرده بېرم، يه کيکيان تازه يه و ئەوى
تريان دووباره کردنه وه يه:

تېبېنى تازه ئەوه يه باپېرم له گهل حاجى قادردا نه چوه بۇ کوردستانى ئېران، نه
به نيازى خويندن نه به هيچ نيازىکى تر، به هه موو عومريشى جاريک چوه بۇ
سابلاغ ئەويش له هه لکه و تېکى تايه تيدا که ئېره جېى باس کردنى نيه، کاتيکيش
که چوه بۇ سابلاغ بېست ساليک به سهر چوونى حاجيدا بۇ ئەسته مېؤل تېپه ريوه.
تېبېنى دووباره کرايه وه ئەوه يه حاجى و که يفى به يه که وه نه چوونه تورکيا، وه ک باسم
کردوه حاجى قادر چهند ساليک بهر له که يفى سه فه رى کردوه. له گهل هه موو
تېبېنیه کيشدا هه زار ره حمهت له ياد و له گۆرى خاوه ن نامېلکه بېت.

يه ک کارى خود به سهرم له گهل نووسينه که ي مه لا ئەنوهردا کردوه ئەويش له
يه کتر جودا کردنه وه ي وشه کانه چونکه ئەو به زورى له نووسيندا وشه کانى نزیک
يه کتر خستوته وه.

با ئەمهش بليتم: مه لا عه بدولای کورې مه لاعه بدولر ه حمان ده کاته باوکى مه لا
ئهنوهر، له سهره تاي نامېلکه دا به عبدالله ناوى هاتوه.

«...»

حاجى قادرى كۆيى

بەرگى سىيەم، «كۆرى زانىيارى كورد»، بەغدا 1976

دياريى سەرەتاكاني راپەرينى كوردە بۆ دوارۋۇڭىكى ئازاد

نووسهران ههموویان یه ک شتوآز و یه ک ریپازی شی کردنهووی بابته ناگر نه بهر. نووسهر ههیه مهووزوع بربر و کهرتکهرت دهکات وهک که قهساب دیت و کهلهشی کوشتهکهی پهلهل دهکات، تیر ههر کهرته و ههر پهلهیه خوی له ژیر ناوینشانیکی سهر به خودا دهبینتهوه وهیا بهر «فصل و باب» یکی جودا دهکویت نووسهریش ههیه، به پیچهوانه، سهرله بهری نووسینه کهی دهخاته بهر یه ک نیگای بیچرانهوه کهوا همیشه زاله بهسهر تیکرای دیمه نندا، دهمه میش به پیتی بهسترانهووی پروداوینکی سهرتا به پروداوینکی ناوه راست وهیا کوتایی باسه کهیهوه باز به خامه ی خوی دهاویت بهملا و بهولادا وهیا سهره ژیر ده بیتتهوه له گهل تهو پیوه نندیه ی که کون و نویی باسه که بهیه کترهوه ده به ستیتتهوه.

زۆربه ی نووسینه کانی «عباس العقاد» و «طه حسین» لهم جورهی دوه من. زۆربه ی نووسینی قوتابخانه کانیش حهز له پهلهل کردنی بابته دهکات.

تهوه ی من باوه ری پیده کهم له جور ی ریپاز و شتوآزی نووسین تهوهیه سهرله بهری مه بهست به دهسته وه بدات. له بهر تهوه فهرقیک نابینم له نیوان تهو شتوآزه ی که دیت کهرتکهرتی بابته لی ده کوئیتتهوه و پاشان به یه کتریانهوه ده دووریتتهوه، له گهل تهو شتوآزه ی ههموو بابته ده داته بهر چاو و دهمی خامه وه بی تهوه جه مسهر و برگی لی که هله شانده وه بخاته له شی باسه کهیهوه چونکه ههر دوو شتوآز تام و شامی خوی ههیه و ههر یه که شیان ته رده ماغینکی تایبه تی خوی به خویتنه ر ده به خشیت کهوا رهنگه لهوی تر دا پهیدا نه بیت.

تهم راستیه سهره تاییه، به لای منهوه، نه سه لماندن ههل ناگرئ به لام له په نا تهم راستیه دا یه کیکی تر ههیه، قوولتر و گشتی تر و هه میشه یی تر، ههر گیز له بیر ناچیتتهوه. جیهان لهم په ری بو تهو په ری، به خوی و ههر چی تیدا ههیه، یه ک پارچه ی شیرازه هونکراوی بهیه که وه به ستراره ی تیکه هله کیشراوی ئالقه به ندرکراوی تیکهل بهیه کتر بووی ئاویتتهیه.

ههر چه ند ناوه رۆکی جیهان ملیاره ها ملیاره های شتی سهر به خوی تیدا یه که ههر یه کیکی خاوه ن تایبه تی و ته رکیب و تین و تاو و خاسیه تی خویه تی، له گهل

ئەمەشدا ھېچ كامىك لە تاكەكانى ئەو ناوەرۆكە لە تىكراي ئەوانى تر نەپچراوئەتەو بەلگەو لە دەوران دەورییەو چەندین دەمارى پێوەندى بە دراوسىكانى بەستۆتەو، ئەوانىش وەك ئەو بەولاترەو بەستراوئەو، شێو زنجیرەى ئالقبەند تا كۆتایى جیهانى بى كۆتایى. پى ناوى لێردا نموونەى روون كردنەو بەینمەو لەحالىكدا ھەموو «بوون» نموونەى، ھەر ئەوەندە دەلیم بەكورتى و بە كوردی ھەموو شتىكى ئەم دنیایە ماددى و ناماددى لەم گەپەى «تىكئالقان و تىكبەسترا و پىكدا تىپەرىن» ەدا بەشداران. كەواتە ھەلاواردنى باسىك لە ناو باسان و پەلپەل كردنى، كارىكە لە سەرەتاو وەك لەبەر یەك ھەلۆھەشاندنى پارچەى ھۆندراوئەى وەياخود ھەلگێرئەوئەى بزووتنى بەرەو پێشەوئەى سروشتە. تاكە ھۆیەكى پەسەند كردنى ئەم كارە پێچەوانەى تىگەیانندن و ئاسان كردن و نزىك خستەوئەى مەبەستە، دنا سەربەرىن و پىست لەبەر دارىن و پەلپەل كردنى كوشتە «كەبابەتى باس لى كردن و نووسىن بى» لە چىەتى «ماھىە» خۆى دەردەبا ھەرەك شكاندەوئەى رووناكایى بۆ ھەوت رەنگە ئاورىنگیەكان لە «تىشكایەتى» دەشورىنى.

بەراستى زۆرجاران كە باسىك دەكرى بە چەند بەش و ھەر بەشەى خورد دەكرێتەو بۆ چەند بەند و ھەر بەندەى بۆ چەند خال... و ھتاد من سەرەدەرى لە خویندەنەوئەكەم ناكەم، چونكە ھەر دەبى خەرىكى بىر كردنەوئە بىم لە پەيوەندى خالەكە بە بەندەكەو و ھى بەندەكە بە بەشەكەو و ھى بەشەكە بە سەرلەبەرى باسەكەو... تائىستاش نەچو دلمەو چۆن شۆرشى فرەنسە لەبەر ئەو ھۆیە لەیەك پچراوانە روویدا كە لە كىتباند ژمارە یەك و دوو و چوار و پازدەى بۆ دادەنن كەچى دەزانم شۆرشەكە بە «پازدە كەرتى» رووى نەدا، ھۆیەكانىشى چ ژمارەیان بۆ خۆیان دانەنا بوو لە یەكترىان جودا كاتەو وەك لە كىتباند جوداى دەكەنەو.

مندالێك كە بەوئەلەد دەبى ئالێن: یەكەم مىلى بوو دوهم دەستى بوو سىيەم چاوى بوو... مندال بە گردى دەبىت، شۆرشىش ھەرەوئا، ئەو ھۆیانەى مندالێشان پىك ھىنا، وەك ھۆیەكانى شۆرش، بى ژماردن و جودا كردنەوئە كارى خۆیان كردو. ئەو كاتانەى كە مندالەكەشيان تىدا رسكاو بى پچراوئەى رۆژ و ھەفتە و سەعات و مانگەكانى بەدواى یەكتردا ھاتوون... شۆرش و غەبرى شۆرشىش لەو رووداوانەى كە كاتى پىكھاتىيان درێژ دەكىشیت، وەك رسكانى مندال، جەمسەر و برگەیان نەبو.

هه‌ل‌ب‌ت له‌م قسه‌یه‌مدا مه‌به‌ستم ئه‌وه نیه ب‌ل‌یم مند‌الب‌وون و شو‌رش هه‌ل‌گیرسان له تاکه یه‌ک ه‌و په‌یدا بوون: من ده‌ل‌یم ه‌ویه‌کانیان وه‌ها له‌یه‌ک‌تر پ‌چ‌راو‌نین وه‌ک به‌ ژماردن دابه‌ش کردن و جو‌ردانان له‌یه‌ک‌تر ده‌پ‌چ‌ر‌ینه‌وه، هه‌روه‌ها ئه‌و پ‌ر‌یزه‌شیان نه‌به‌ستوه که ژماردن و دابه‌ش کردن له‌سه‌ر کاغه‌ز ده‌ب‌یه‌ستن. سروشت وه‌ک ئاوی جو‌گه‌له‌ وایه هه‌موو ناوه‌ر‌و‌که‌کانی به‌یه‌که‌وه له‌ په‌یدا‌بوون و بزوو‌تنه‌وه و تیپه‌ر‌ین و به‌سه‌ر‌چوون دان. ه‌وی یه‌که‌م و پازده‌می سه‌ر کاغه‌ز له‌ سروشتدا به‌یه‌ک شه‌قام و له‌یه‌ک کاتدا جوو‌له‌یان کردوه. ئه‌گه‌ر کاغه‌ز ر‌س‌کا ب‌یت. سروشت به‌شبه‌ش و بر‌بر و ته‌کان به‌ته‌کان نیه. یه‌ک تاف‌گه‌ی به‌خو‌ری ب‌ی جه‌مسره، فه‌رق‌یک‌یش له‌وه‌دا ناب‌ینم ئایا ئه‌م تاف‌گه‌یه‌ی «وجود» به‌ه‌موو پانایی و در‌ی‌زایی و قوولایی و بوعدی چواره‌میه‌وه له‌ ر‌ابر‌دوو‌وه هه‌ل‌ده‌ر‌ژ‌یته‌ دوا‌ر‌و‌ژ وه‌یا له‌ جه‌ر‌گه‌ی ئاینده‌وه هه‌ل‌ده‌قو‌لی و ده‌ب‌یته‌ ر‌ابر‌دوو. ئایا ئیمه‌ هه‌ل‌ده‌ر‌ژ‌یین یاخود هه‌ل‌ده‌قو‌ل‌یین! ئایا جیهان وه‌ک ئه‌و تۆپه‌ به‌نه‌یه که گ‌ل‌یر ده‌ب‌یته‌وه وه‌یا ئه‌و قایش مه‌تره‌یه که هه‌ل‌ده‌کر‌یت‌ه‌وه؟ مه‌ته‌لی ئه‌م قسه‌یه‌ چیه و له‌ کو‌ی‌وه هاته‌ ناو پ‌یشه‌کی باسی حاجی قادره‌وه چونکه قسه‌ی وه‌ها و له‌و‌یش به‌زاه‌یر خه‌یا‌ل‌تر ج‌یی ل‌یک‌و‌ل‌ینه‌وه‌ی خاوه‌ن فه‌لسه‌فانه، راسته‌وخ‌وش له‌ ر‌چه‌ی پ‌یشه‌کیه‌که‌وه هاته‌ ناوه‌وه، چ زه‌ره‌ر‌یک‌یش ناکه‌ین له‌وه‌دا که به‌ده‌م سه‌ره‌تای کردنه‌وه‌ی ده‌ر‌گه‌ ب‌و ناو نووس‌ین لاپه‌نجه‌ره‌یه‌ک‌یش بکه‌ینه‌وه به‌ل‌کوو تیش‌ک‌یک‌ی تازه و نامه‌ئ‌ل‌وفی پ‌یدا ب‌یته‌ سه‌ر ته‌خته‌ی نووس‌ینه‌که و نه‌خت‌یک له‌یه‌ک‌تاهه‌نگی فکر و ل‌یک‌دانه‌وه‌که‌مان ب‌گ‌و‌ر‌یت و له‌ر‌زه و له‌ره‌ییکی «تنوع» بخاته‌ ئاوازه‌کانیه‌وه و میتش‌کیان به‌ره‌و گو‌شه‌یه‌کی نا‌ئا‌شنای بیر کردنه‌وه ب‌بات. ئه‌وه‌نده‌ی مر‌و‌ف یه‌ک جو‌ره‌ بیروباوه‌ر ده‌کو‌ت‌یت‌ه‌وه خه‌ریکه‌ ب‌یت‌ه‌ بوت‌یه‌ر‌ستی باوه‌ر، که‌وا حاجی قادر گوته‌نی، «وه‌کو ئاوی شه‌وی تامی نه‌ماوه».

که ئه‌م قسانه‌مان به‌سه‌ر ش‌ین‌وازی نووس‌یندا ب‌گر‌ین ده‌ب‌یین ش‌ی‌وه‌ی دابه‌ش کردن و هه‌ل‌بر‌ینه‌وه پ‌تر له‌گه‌ل‌ باب‌ه‌تی زان‌ست‌یدا ر‌یک ده‌که‌و‌یت، باب‌ه‌تی ئه‌ده‌بی چونکه له‌گه‌ل‌ جم‌وج‌ولی ژیان خه‌ریکه‌ ژیان‌یش وه‌ک ده‌زان‌ین ک‌ون و نو‌ی و ر‌ابر‌دوو داها‌توو و هه‌ر‌چی هه‌یه‌ ت‌یک‌ده‌به‌ست‌یت، نه‌ک ئه‌وه‌نده و به‌س به‌ل‌کوو له‌م ر‌و‌ژه‌وه به‌ته‌مای دوا‌ر‌و‌ژ ده‌بی... سه‌به‌ن‌یی سه‌ر له‌ پ‌یر‌یی خوار ده‌کاته‌وه، ئا ئه‌م ژیا‌نه و پ‌ی‌وه خه‌ریک‌بوون و له‌سه‌ر نووس‌ینی هه‌ز له‌ ره‌هایی و به‌ره‌ره‌ل‌ایی ده‌کات، ز‌و‌ر‌یش به‌ده‌ست هه‌ل‌بر‌ینه‌وه و دابه‌ش‌ینه‌وه‌وه سه‌غ‌له‌ت ده‌بی. ل‌یره به‌ پ‌یشه‌وه گه‌ل‌یک له‌

نووسه‌رانی ماددى «بەكىك لەوان پلىخانوف» ئەو راستىيانەى كە بزووتنەوہيان تېدايە جودايان كىردۆتەوہ لەو راستىيانەى بزووتنەوہ و گۆرانيان تېدا نىە و لە ھەموو كات و جىگەيە كدا ھۆ وەك خۆيانن. مەن ئەو راستىيانەى ژيانىشان تېدايە جودايان دەكەمەوہ لەوانەى بى ژيان دەبزوون. جارىكى تىرىش ئەو ژيانەى ھۆشى لەگەلە (كە ھى ئادەمىزادە) جوداى دەكەمەوہ لە ژيان و بزووتنەوہى گيانلەبەرى بېھۇش. بەو پىيە لە بەر چاوى مىندا ھەر وەك ھىزى ژيان ئەم جىھانە گىردەپ دەكاتە دوو كەرتى لە يەكتەر جودا لەو رەوہە كە گيانلەبەر لە بزووتنەوہى ئاليەوہ ھەلدەكشى بۆ بزووتنەوہى بە ھەست و خوايىشت، ھىزى «ھۆش» ىش سەر لە نوى جىھانى گيانلەبەران گىردەپ دەكاتەوہ بە دوو كەرتى لە يەكتەر جودا لەو رەوہە كە لىكدانەوہ و تىگەيشتن و بە سەھوو چوون و لايەنگىرى... و ھتاد، لەگەل ھۆشدا دەور دەبينن و سەرلەبەرى دياردەى «كۆمەلايەتى» و بزووتنەوہى «مىژوو» يان لى پەيدا دەيىت. لەو دەمەوہ ماكى «ھۆش» تىكەل بە ژيان و ماددە بوو، مىژوو و كۆمەلايەتى لە مىندالدانى وجوددا رسكا، پىشتەر ھەرچى «پىويستى ماددى» ى ژيان ھەيە وەك خواردن و نوا و خۆپاراستن و زايەند «جىنس» تىكرانيان لە نوختەى دروست كىردنى «كۆمەلايەتى» يەوہ نەزۆك و ناكارىگەرن. ئەم جوداوازيەى مرؤف لە گيانلەبەرانى تر ھىندە بنجى و جوداكەرەوہيە رى نادات ھەردوو كيان بچنە ژىر حوكمى ياسا زۆر مەشورەكەى «گۆراني چەند بۆ چۆن تحول الكىم الى الكيف». گيانلەبەرانى غەيرى مرؤف لەگەل ماددەى مردودا بەر ئەم ياسايە دەكەون، مرؤف بە تەنھا دەمىنئەوہ بۆ ئاكامى ھەمەچەشنەى ئەو ياسايە لە مەيدانى كۆمەلايەتيدا. نووسەرىكى ماددى بىت و بەرپابوونى «شۆرش» بگىرئەوہ بۆ ھەمان ياساى «گۆراني چەند بۆ چۆن» كە ئاو دەكولىنئىت، ھەلەيىك دەكات كە گەورەترە لە ياساكە... جارى ئىرە جىگەى ساغ كىردنەوہى پرسىيارە كە نىە.

شېوازىكى مەن لەم نووسىنەمدا گىرتومەتە بەر، لە سەرەتاوہ ئەم شېوازى سەرانسەرى و بىجەمسەرى و تىكەستەران و يەكەناسە بوە كە ھەموو سىروشت و بوون و رابردوو و ئىستاكە و دوارۆژ و كۆمەلايەتى و مىژووش ھەر وەھايە.

حاجى قادىرىش وەك مەن و تۆ و جۆرج و عوبىد ژيانىكى بى پچرانەوہ و يەكبين و بەسەرىكەوہ ژياوہ، نەك بە ئەنباز و تەكان بەتەكان و مەيدان بەمەيدان كە ھەرجارە لە ئەنباز و تەكان و مەيدانىكەوہ بۆ يەككى تر ژيانى حاجى پچر پچر و

که‌رت که‌رت بیی وه‌ک کوخته‌ی قه‌ساب که به‌ده‌می ته‌وه‌رزین پارچه پارچه ده‌بیت و پارچه‌کان «وحده» یان ده‌دۆریتن.

خوینەر له‌م قسه‌یه‌مدا ره‌خنه‌ی ئه‌وه‌م لینه‌گرێ که من له هه‌ندێ جیگه‌ی به‌شه‌کانی پیشووتری ئه‌م نووسینه‌دا گوتمه‌ فلانه‌ شت ژبانی حاجی گرده‌بر کردوه به‌ دوو به‌شه‌وه (وه‌ک سه‌فه‌ره‌که‌ی باله‌کاتی و خویندن، چوونی بۆ ئه‌سته‌مبول..)

چونکه‌ ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستم بوه‌ گرده‌بربوونی ده‌وروبه‌ری ژبانی بوه‌ نه‌ک ژبانه‌که‌ خۆی وه‌یا ره‌وشت و ئاکاری حاجی. لیره‌شدا مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی «ژبان» هه‌ناسه‌ هه‌لێنان و خواردن و نوستن نیه، مه‌به‌ست ئه‌و مرؤفایاتییه‌ که له‌ودیه‌و خواردن و نوستن و هه‌ناسه‌ هه‌لێنانه‌وه‌ سه‌ر ده‌کات.

حاجی قادر له‌ هه‌ر قوناغیکی ژباندا بووبیت به‌رده‌وامبوونی حاجیه‌که‌ی قوناغی پیشووتره‌ هه‌رچه‌ند خۆشی له‌ زه‌رفیکی جوداشدا دۆزبیتته‌وه‌ که‌وا بینگومان تاو و تینیکی تایبه‌تی خۆی بۆ ده‌روون و بیروباوه‌ری حاجی هیناوه‌ به‌لام نه‌یتوانیوه‌ بیکوریت وه‌یا ریبازی ره‌وتی ئاسایی به‌ره‌و ئامانجیک ببات که به‌نیسه‌بت نه‌فس و دل و میشکی حاجی قادره‌وه‌ بینگانه‌ و نااشنا بووبیت.

که‌سیک بتوانی نیکای بیینی خۆی فره‌وان بکات بایی دیتنی سه‌رله‌به‌ری چه‌شمه‌نداز، به‌و نیکایه‌ فره‌وانه‌ش سرنج له‌ حاجی قادر راگرێ بۆی روون ده‌بیتته‌وه‌ ئه‌و حاجی قادره‌ یه‌کیکه‌ له‌و تاک تاکه‌ مرؤفانه‌ی که‌ گوڤانی ده‌وروبه‌ر و ئاووه‌ه‌وا و باری گوزه‌ران و به‌رژه‌وه‌ند کاریان نه‌کردۆته‌ سه‌ر نه‌فس و گیانیانه‌وه‌، قه‌ناعه‌ت بنجیه‌کانیانی نه‌گۆریون، تیکه‌ل به‌ره‌وشت و ئاکاریان نه‌بوون. چاوی وردبین و نیکافره‌وان ده‌بیینی گوڤانی ده‌وروبه‌ر و باری ژبان و به‌دوا یه‌کتردا هاتنی ته‌جره‌به‌ی نوێ له‌ سامانی نه‌فسه‌ زله‌که‌ و ره‌وشته‌ خورته‌که‌ و به‌خۆ نازینه‌که‌ی حاجیان زیاد کردوه. ده‌بی بلییم ساله‌وسال و قوناغه‌وقوناغ حاجی قادر پتر ده‌بوو به‌ حاجی قادر وه‌ک مندالی نیرینه‌ که‌ له‌گه‌ل تیپه‌رینی کاتدا له‌ نیرایه‌تی زیاد ده‌کات و نیشانه‌کانی پیاوه‌تی پتر لی دیار ده‌ده‌ن.

ئیمه‌ ئه‌گه‌ر بیین روژانی ئاخه‌لیوه‌ی ژبانی حاجی بکه‌ین به‌ کیشی به‌یه‌کتر گرتنی هه‌موو قوناغه‌کانی تری ده‌بینین هه‌مان هه‌تیمه‌ هه‌زاره‌که‌ی ته‌مه‌نی مندالی و هه‌مان فه‌قییه‌ تازه‌ ده‌ست به‌خویندنه‌ پچرپچر کردوه‌که‌ و هه‌مان موسته‌عه‌یده‌که‌ی

باله که تی و کوردستانی ئیران و هه مان مه لایه بی مال و حاله که ی دوا ی گه شتی خویندنه، ته کامولی کردوه و خوی له ژیان دابریوه بو راگه یاندنی بیروبویه ری کوردایه تی. ئەم گۆرانه ی باری نه فس و دل و دهروونی حاجی له دهرووبه ر و ئاووهه وا و سه قافه تی گۆراودا خاسیه ت و تابیه تییکه له تاک تاکی مروۆی هه لکه وتوودا نه بی نایه ته به رچاو، که په یداش ده بی گه لیک له نووسه رانه ی هه ر به بیده سه لاتی مروۆ ده که ن له ئاست دهرووبه ر و واقعیدا لی به سه هوو ده چن: قوناغ به قوناغ به پی گۆرانی واقعیه که ی ئه ویش ده گۆرن و ده یکه نه به نده و نوکه ری قوناغ و واقعیه نوییه که، که چی راستی حال ئه وه یه هه میشه ئه و تاکه مروۆه هه لکه وتوه ئاغای واقع بوه به لام نه ک ئاغایه تی ده سه لات و ده ست به سه ردا راکشان، به لکوو ئاغایه تی خۆ له واقع به پشته وه گرتن و خۆ به ماموستای واقع زاین و به سه ر واقعیدا نه راندن و هه لوه ستی ئه وتوی.

نووسه ر زۆرن له وانیه ی موناغه شه ی تاکی هه لکه وتوو ده که ن له ئاست واقعیدا به جوړیک هه ر ده لی تاکه که تاوانباره له ناو قه فه سی ئیتهامدا، واقعیه که ش داواکاره ئه وانیش محامی واقعین دژی تاکه مروۆه که. ئیتر باری قورس ده که ن و ته کلیفی له راده و توانا به ده ری لی ده که ن بو ئیسه پاتی ده وری خوی له و واقعیدا تا ده یگه یه نن به و هه لدیره ی لی رزگار بوونی نه ئه ویش ئه وه یه که ده بی تاکه که ئیسه پات بکا خوی خالقی واقعیه، ده نا بریار ده رده چی به خالقبوونی واقع و مه خلوقبوونی تاک، که سیش نازانی ئەم پووچاندنه وه ی ده وری رۆله هه ره قاره مانه کانی واقع و میژوو به سوودی کئ و زه ره ری کئ ته واو ده بی! گۆیا ئەگه ر دادگای میژوو مۆری سه رفرازی و خالقیه ت و ئاغاکانی له ده فته ری ئه و تاکه دابایه و ماچیکی ئافه رینی له ناوچه وانی کردبایه کام رووبه ره پرشانازییه کانی مروۆقایه تی و گه لایه تی و نیستمانیه روه رایه تی و چینه روه رایه تی و نازانم چیا یه تی ده سه رایه وه؟ خۆ ئه و تاکه هه لکه وتوه خالقیه تی خوی له خالقیه تی گه ل نه دزیوه ته وه تاکوو نووسه ر و خاوه ن فکری مروۆدۆست و دادخواز ئه و ماله دزیارییه ی لی به سه ر بگرته وه و بیده نه وه به خاوه نه راسته قینه که ی که گه له. تاکی هه لکه وتوو و هه ک حاجی قادر هه ویتی خالقیه ته که ی له خویته دلی خوی ده گریته وه بو تاکه ئامانجی خزمه تی گه ل و ئازادی گه ل، ئەگه ر ئەمه ی نه کردبایه له سه ره تاوه و له بنه ره ته وه حیکایه ت و بینه و به ره ی خالقیه ته که په یدا نه ده بوو تاکوو نووسه ران و دادخوازانی دوا رۆژ، وه ک

پالەوانىف، قۇل و باسكى ھىممەتى لى ھەلمالان و خامەى رەنگىن بەكار بىنن بۇ ھەلئانەۋەى موعادەلەيىك كە ھەموو خالقىتەكە تىدا بىكەۋىتە بەرەۋ لاي گەل.

ئەۋەى من بۇ دەچم لە ھەلئانى موعادەلەى ئەۋتۇيدا، شتىكە پىچەۋانەى ئەۋ ئاكامەپە كە دروستكەرانى موعادەلەكە بە نىازى دەگرن: من ۋا دەزانم دزىنەۋەى دەۋرى خالقىت لە تاكى ھەللكەۋتوۋەۋە بۇ گەل نابود كردنى رۇلەيىكى دلسۇز و چالاكى گەلە و بەس، چونكە گەلى چارەرەش لە بەكارھىنانى فەندى درۇزنانەى مال بەسەر گرتەۋەكەدا يەك پەناباتى ناچىتە كىسەۋە.. يەك نانى نايەتە خوان.. ھەر ھىچ ئاگاي لە ماملەتە درۇزنەكە نىە تاكوو ھەر نەبى ھەستى ھەسانەۋەيىكى درۇزنانە بكات. لە فەرزى موستەھىل ئاگاشى لە ماملەتەكە بوو ئەگەر فىلىكى گەۋرەى لى نەكرى ھەستى ھەسانەۋەى درۇزنىش ناكات چونكە ھىچ باوك و دايكىكى ھەناۋ پاك نىە ھەز بەۋە بكا مالى ئەۋلادى بۇ بدزەنەۋە لە حالىكدا ئەۋ مالى خۇشى لە ئەۋلادى لەچاۋ نىە.

با ئەمانە ھەموو بەلاۋە بىنن و چاۋ بىۋىشىن لە رەۋايى و نارەۋايى دزىنەۋەى خالقىتەى تاكى دلسۇز بۇ ھىسابى گەل، ئەدى چ بىكەن لەگەل ئەۋ دەۋرە رۋوخىنەرانەى كە تاكى ناپەسەند دەيان كات؟ خالقىتە بەرەۋاژەكەى جەنگىزخان و ھىتلەر بۇ كى بدزىنەۋەى؟ يەزىدى موعاۋىە دژى ھوسىنى عەلى چ لى بىكەن؟ تۇ بلى رەۋا بى لايەكى رېشى مېژوو بتاشىن و لايەكەى ترى دەست لى ھەلگىرن؟ من نامزەدىكم بە خەيالدا دىت كارە بەدەكان و رۋوداۋە ناپەسەندەكانى لى مارە بىكەن ئەۋىش دەرەبەگ و كۈنەپەرست و بۇرجوازيە، بەلام مارەبىرنەكە خەتەرى تىدايە چونكە كە سەلماندىمان تاك ۋەيا كەمىنەى گەل دەۋرى خالقىتەى ھەپە لە خراپەدا، بە ئاسانى ھەمان خالقىتە بۇ تاكى چاك لە كارى پەسنددا دەسەلمىندرى.

ئەم تەرزە گرفت و پىرسىارە و سەدانى ۋەك ئەۋان لە ھەموو مەيدانىكى فەلسەفە و فكرى و زانستىدا بى ۋەرام دەمىننەۋە ئەگەر بە واقىعى سادە و بى تەئۋىل رازى نەبىن واقىعى سادەش ئەۋەپە كە رۋوداۋە مېژوو و كۆمەلەيەتى سەردەمى كۈن لە خۇۋە بى مامۇستا و دوور لە خۋايىشتى ئەم و ئەۋ فكر و فەلسەفە پەيدا بوون، چ دەستىكى قودرەتىش لە غەبىيەۋە بۇ خاترى غەبىناس و غەبىنەناسان رېچكۆلەى سەرەۋىژىرۋونەۋەى بۇ دنيا نەكىشاۋە تاكوو لە دۋارۋۇزدا

بیروباوه‌ری له قالب‌دراوی من و تۆ و یه‌کیکی تر هه‌موو جارێن به‌راست بگێرێ. ر‌ه‌هایی و به‌ر‌ه‌لایی میژووی لیتره به‌پیشه‌وه له‌وانه نیه بچیته ناو تال‌ه و فاقی ته‌سکی فکری نیاز له‌خۆ‌گرتوه‌وه که له پیشه‌وه بریاری داوه کام باب‌ه‌ت به‌که‌لکی ئامانجه‌کانی دین هه‌ر له پیشه‌وه‌ش قالیی مناسیی ئاماده کردوه بۆ له‌چه‌رخدانی ر‌ووداو و میژوو و کۆمه‌لایه‌تی و هه‌موو جیهان تاکوو له‌ گه‌ل پینشینییه‌کانی خۆیدا بگونجین و بینه به‌لگه‌ی راستی و دروستییان. ئه‌وه‌ی راستی بێ، فیلی ئه‌وتویی له‌ کۆنه‌وه‌ش به‌کارهاتوه‌وه بۆ مه‌به‌ستی سه‌پاندنی به‌رژه‌وه‌ند ته‌نانه‌ت ناوانه‌ شیخی سه‌ر به‌رمالیش ورده مه‌هاره‌تی به‌کاره‌یتاوه‌ بۆ ئیسپاتی که‌رامه‌ته‌کانی، وه‌ک که‌ دیت و خه‌به‌ری دووره‌ده‌ست و به‌ هۆی قاصدی تایبه‌تیه‌وه وه‌رده‌گرێ به‌ر له‌وه‌ی خه‌لقی ده‌ورو به‌ری خۆی بیزانن، ئیتر به‌ که‌رامه‌ت پینان ده‌فرۆشیته‌وه. ئه‌مانه‌ ده‌بن به‌لام له‌ هه‌ر مه‌یدانی‌کدا بیت زۆر ناخایینی و بۆشیی دیار ده‌که‌ویت. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا که‌ بۆشیی که‌رامه‌تیکی ساخته‌ ده‌ر که‌وت ده‌شی ساخته‌ییکی نوێکرد خه‌لق بفریوینی... زۆر به‌داخه‌وه.

به‌راستی زۆر زه‌حمه‌ته‌ بازارێ ته‌له‌که‌بازی له‌ خودی خۆیه‌وه ئیفل‌اس بکات، هه‌تا ئه‌و ر‌ۆژه‌ی زۆربه‌ی ر‌ۆشنییران ده‌که‌ونه سه‌ر به‌ره‌ه‌لستی کردنی هه‌موو جو‌ره ته‌له‌که‌بازی و فیلی و ساخته له‌ هه‌موو مه‌یدانیکی چالاکی مرۆف‌دا خه‌ره‌کی ساخته‌کاری هه‌ر له‌ گه‌ردا ده‌بینت و په‌ند و ئامۆژگاری تاک و ته‌رای د‌ل‌سۆزیش وه‌ک بانگه‌وازی بیابان ده‌بی ج ده‌نگیک ناداته‌وه... وا ده‌زانم ئه‌و ر‌ۆژه‌ش، جاری، دووره.

من که‌ به‌ چاویکی واقیعبین سه‌یری ئه‌م جیهانه‌ ده‌که‌م، له‌ ناو جیهانی‌شدا سه‌رنج له‌ حاجی قادر ده‌گرم به‌ ئاشکرای و بێ هیچ گومان کردنیک ده‌بینم حاجی قادر به‌ خۆی و سه‌دی نه‌وه‌دی ئه‌و هانده‌رانه‌ی که‌ له‌ درێژایی عومری‌دا پالیا‌ن به‌ هه‌نگاه‌ه‌کانیه‌وه ده‌نا هاته‌ ئه‌م جیهانه‌. هه‌رچی لایه‌نیکی زانراو هه‌یه له‌ کرده‌وه و گوته‌ی حاجی ئه‌م راستیه‌ ده‌سه‌لمینی. نووسه‌ر و خاوه‌ن فکری ئه‌م ر‌ۆژگاره‌ش سه‌ز له‌ راستیه‌که‌ بکه‌ن یا‌ن نه‌که‌ن هه‌ر راسته‌ و به‌ درۆ ناخ‌ریته‌وه. گریمان ئه‌و راستیه‌ له‌گه‌ل پ‌ت‌وانه‌ و ک‌یشانه‌ی ئه‌وان نووسه‌راندا ر‌یک نه‌که‌وت و به‌ هیچ کلۆجیک گونجانی‌ک له‌ به‌ینیاندا په‌یدا نه‌بوو، باشت‌ر بۆ خویان و بۆ حاجی و بۆ کورد و غه‌یری کوردیش ئه‌وه‌یه ک‌یشانه‌ و پ‌ت‌وانه‌که‌یان بگۆرن وه‌یا وه‌های

بسازیتن که له گه‌ل راسیتییه که‌دا بگونجیت نه‌ک راسیتییه که بنلیو بخه‌ن وه‌یا به‌رگی
 بۆ‌بخوازه‌وه تاکوو له‌گه‌ل پی‌وانه و کیشانه‌که‌یاندایا بسازیت و وه‌قاری
 بیروباوه‌ره‌کانیانی پی‌پاریژن چونکه‌ ئهم پاراسته‌ هه‌موو جارن و به‌دریژایی کات
 له‌ ئیمکاندا نیه. راسیتییه به‌درۆ‌خواه‌کان له‌گه‌ل دریژه‌کیشانی زه‌مانه وه‌ها که‌له‌که
 ده‌که‌ن و ئه‌وه‌نده قورس ده‌بن، هه‌رچه‌ند زه‌مانه‌شی زۆر بو‌ی، ئه‌وساش هه‌موو ئه‌و
 راسیتیانه‌ی زووتر پیشیل کرابوون، وه‌ک تۆپی پر هه‌وای ژیر ئاوخراو، بلق ده‌که‌نه‌وه
 بۆ‌رووناکیی سه‌ر ئاوه‌که، حاجی قادریش ده‌بیته‌وه ئه‌و قاره‌مانه نه‌گۆراوه‌ی که گوی
 ناداته گۆرانی واقع و ده‌وربه‌ر و ئاووه‌ها و به‌رژه‌وه‌ندی ماددی، نووسه‌ریکیش
 په‌یدا ده‌بی راسیتییه بیفیله‌کان له‌ باره‌ی حاجی قادره‌وه ده‌نووسی و ده‌لی:

به‌رده‌وامبوونی حاجی له‌سه‌ر ره‌وشته زگماکه‌کانی خوی له‌ هه‌موو حال و باریکدا
 یه‌کیکه له‌و دیاردانه‌ی ناوانه‌ سه‌ر هه‌ل ده‌ده‌ن و نه‌رمه‌ گالته ده‌که‌ن به‌و بریاره
 فه‌لسه‌فیانه‌ی ئاده‌میزاد ده‌که‌ن به‌ برای تهرمومه‌تر که به‌پیی ساردبوون و گهرم
 داهاتنی ده‌وربه‌ر جیه‌که‌ی داده‌کشیته و هه‌لده‌کشیته.

حاجی قادر وه‌ک تاک تاکه‌ مروّفی هه‌لکه‌وتوو، داکشان و هه‌لکشانی تهرمومه‌تری
 نه‌فسی به‌ هه‌لایسان و دامرکانه‌وه‌ی ده‌روونی خوی هات و چۆی سه‌ره‌وژوور و
 سه‌ره‌وژیری ده‌کرد، هه‌ر بۆیه‌ش بوو، به‌ پیچه‌وانه‌ی چاوه‌روان کردنی ده‌ستوراتی
 تهرمومه‌تر له‌ کاتی به‌سه‌ر بردنی ژبانی ئیو سه‌ره‌ک عه‌شیره‌ت و ئاغا و براگه‌وراندا
 نه‌بوو به‌ نه‌یژهن.. له‌ هه‌ژاری و نه‌داری و ئاواره‌یی و ییگوزهرانییدا سه‌ختترین تاکیک
 بوو به‌رانبه‌ر هه‌رچی ترس و ته‌ماعه. دیسانه‌وه به‌ پیچه‌وانه‌ی چاوه‌روان کردنی
 پیوانه و کیشانه‌ی حازروبزر، حاجی که‌ بیرى کرایه‌وه بۆ فکری روون و که‌وته سه‌ر
 بارى نیشتمانیپه‌روه‌ری ده‌ستی دایه‌ پیندا هه‌لگوتن به‌ گه‌وره و مه‌لا و شیخ و
 ده‌سه‌لاتداره‌کانی کورد. تهرمومه‌تری نه‌فسی حاجی له‌ چاو هی ده‌سکرده‌دا سه‌ره‌وبن
 بوو، هه‌لکشانی به‌ ساردی و داکشانی به‌ گهرمی ده‌بوو.

چه‌ند خۆشه‌ بارى نه‌فسی و فکری مروّف له‌وه‌دا بی که‌ فه‌لسه‌فه و بیروباوه‌ره‌کانی
 ته‌نگه‌تاو نه‌بن به‌ده‌ست واقعی راسته‌قینه‌وه. حاجی قادره و له‌ سییه‌ری رژیمی
 پیش سه‌رمایه‌داریدا، له‌وپه‌ری هه‌ژارییه‌وه، خۆ به‌ گه‌وره‌تر ده‌زانی له‌ گه‌وران...
 ئه‌حمه‌دی حه‌نبه‌له و گیانی خوی له‌به‌ر ده‌ستی داده‌نی له‌ پیناو فیکره‌ی قه‌دیمبوونی
 قورئان... موحه‌مه‌دی کو‌ری عه‌بدولایه و هه‌ر چی مالی دنیا هیه‌ه‌ی وازی پیناهینی له‌

چەند قسەيىكى دژى بىروباهەرى گشتى نىوان عەرەبى 1300 سالى پېش ئەمىرۆكە. يەككە لەو دەقانى خۆى بۆ بەخت دەکرد ژيانەوہى رۆژى قىامەت بوو كە بوتپەرستەكان باوەريان پىي نەبوو لەوہشدا ئەوان گونجاوتر بوون لەگەل فەلسەفەى ماددىدا كە لە كۆنەوہ چ باوەرىكى بە غەيب و ژيانەوہ نەبوہ...

سەير لەوہدايە عەرەبە بوتپەرستەكان لە هېچ سەرچاوەيىكى فەلسەفەى يۆنان و رۆمەوہ فەيرى نەسەلماندى ژيانەوہ نەبوون، ئيمانيشيان بە خوا ھەبوو، كەعبەشيان بە مالى ئەو دەزانى، ھەجيشيان دەکرد... كەسپش ناتوانيت تەعليلكى سافيلكەى كۆبوونەوہى ئەم شتە لە يەكتر نەچوانە بكات، تەنانتە مولحيدكى ئەمىرۆ خۆى ناچار دەبينيت لە ھەندى رۆوہە لايەنى پىغەمبەر دەگرئ بەلام لە نوقتەى قىامەت و ژيانەوہدا دەبيتەوہ دۆستى «أبو جھل». ئەمانە و سەدان نمونەى وەك ئەمان لە هېچ پىوانە و كىشانەيىكى قەراردادە و قالب بەستوودا ناگونجىن مەگەر ھەر جارە قالبەكە لە قالب بديتەوہ و نەختىك لەبەريەك بكىشريتەوہ بۆ ئەوہى جىگەى «متناقضات» ى تىدا بيتەوہ كە كاريكى زەحمەت و بىيرانەوہشە چونكە ھەموو رۆژىك لەوانەيە نمونەيەكى نوئ پەيدا بيت و جىگەى دياركراوى لە چارچۆيە قالبەكەدا بەر نەكەوئ ئيتەر ھانا بديتە بەر وەستاي پىپۆر بۆ لە قالب دانەوہ و جىگە پەيداكردن. بەلاى منەوہ چاكتر ئەوہيە پىوانە و كىشانەى قالب بەستوو ھەرگىز بەكار نەيەت و لەجياتى ئەو نىگايىكى بەرفرەوانى نەترساوى ئازاد سەيرى جىھان بكات بە كۆن و نوئ و سروشت و ئادەمىزادىوہ، ھەر چيەكيش ديتە بەر ئەو نىگايەوہ با بيت و لە شوئى دروستى خۆيدا ئارام بگريت، كە دەستووريش ھەلئىنجرا و لە مەيدانى راستەقىنەى خۆيدا تاقى بكريتەوہ، ھەرسايتىكىش پووجايەوہ با بپووجيتەوہ و چ ھەناسەسواريشى پى ناوئ لە من و تۆ ويا لەو كەسەوہ كە دەستوورەكەى دۆزىوہتەوہ.

باوەر دەكەم ئادەمىزاد ئەوہندە مەخلوقىكى سەيرە لەوانەيە ئەو كەسەى خاوەن دەستوورەكەيە كەمتر وەتەنگ بيت لە پووجانەوہى دەستوورەكەى لەچاو مريد و ھەرويش و پىرەويكەرەكانى. وابوہ شەخسىك بە پىرۆز و موڤەدەس زانراو، دوايى ھەرچى ھۆى تەقدىس و پىرۆزى ھەيە لىي تەكاوہتەوہ، تەنانتە خۆشى وازى لە داوا كردنى پىرۆزى ھىتاوہ، بەلام مريدەكانى دىرتەر و شىرگىرەتر (شىتگىرەتر) بوون لەسەر تەقدىس كردنى، تاكە يەك كىشانە و پىوانەى قالب گرتووش نىە بتوانى

به‌راستی ته‌فسیری ئەم دیاردەیه بکات له‌به‌ر تیشکی بیرو‌رای کیشانه و پێوانه‌که خۆیدا. هه‌ندێ جار بیرو‌رای قالب به‌ستوو کولانه ده‌خاته دیواری قه‌پیلکه‌که‌ی خۆیه‌وه و تیشکێک له‌ ده‌روه‌ ده‌هینیتته ناو تاریکایی ده‌روونییه‌وه و ئەمه‌ش به‌ به‌لگه‌ی نینگافره‌وانی و واقیعه‌شناسیی خۆی داده‌نیت، که‌چی راستی مه‌سه‌له‌که‌ پێچه‌وانه‌ی ئەم نینگافره‌وانی و واقیعه‌شناسیه‌ ئیسپات ده‌کات چونکه‌ فک‌ره‌ قالب به‌ستوه‌که‌ له‌ پێشه‌وه‌ هه‌رگیز نه‌یده‌سه‌لماند هیچ پرووناکییه‌ک له‌ ده‌روه‌ی زیندانه‌ فک‌ریه‌که‌ی خۆی هه‌یه، هه‌ر که‌سیکیش شتی وه‌های گوتبا ریسوای ده‌کرد و له‌ ناوی ده‌برد: که‌واته‌ دانه‌یتانی فک‌ری قالب به‌ستوو به‌ بوونی پرووناکییه‌ک له‌ سه‌رچاوه‌ییکی غه‌یری خۆیدا جۆریکی به‌حوره‌مه‌ته‌ له‌ ئیعلانی ئیفل‌اس، به‌لام پ‌سپۆر و وه‌ستای شاره‌زا ئیفل‌اسه‌که‌ ده‌خه‌نه‌ شیوه‌ییکی ئەوتۆ ئاب‌روو پ‌پاریزیت. هه‌ندێ جارانی‌ش سه‌ره‌رای ئاب‌رو‌پاراستن به‌ هۆی چاوه‌سته‌کیی زیره‌کانه‌وه‌ ده‌عیه‌ و ده‌ماغیکی نوێش بۆ فک‌ره‌ ئیفل‌اس کردوه‌که‌ په‌یدا ده‌که‌ن و پ‌تریش سه‌جده‌ به‌ مریده‌کانی ده‌بن. به‌ نمونه‌ ده‌لێم له‌وانه‌یه‌ بیرو‌باوه‌ریک له‌ مه‌یدانی فیزیادا ئیعلان بکا هه‌ر که‌سیک ب‌لی فرین بۆ غه‌یری مه‌ل مومکینه‌ ئەو که‌سه‌ گومرا و شیتوو‌یتته‌، دواتر که‌ فرین بۆ به‌ باو هه‌ل‌ستیت و ب‌لێت: من ئەوه‌نده‌ نینگافره‌وانم و به‌را‌ده‌ینیک فک‌ری پ‌نشرۆم، هاتم به‌ هۆی هه‌یزه‌ پ‌ن‌شکه‌وتوه‌کانمه‌وه‌ هه‌موو چه‌رخ و مه‌نگه‌نه‌ی زانستم خسته‌ گه‌ر و موسته‌حیل‌بوونی فرینم به‌درۆ خسته‌وه‌. ره‌نگه‌ جاری واش هه‌بێ فک‌ره‌ قالب به‌ستوه‌که‌ هه‌ر ئەوه‌نده‌ رازی نه‌بێ ئیفل‌اسی خۆی به‌ ئاب‌روو بگۆریتته‌وه‌، به‌لکوو به‌ر ب‌یتته‌ گیانی هه‌موو ئەو بیرو‌باوه‌ره‌ پرووناکانه‌ی که‌ ئیمانیا‌ن هه‌بوو به‌ «فرین» و له‌ پ‌ت‌ناویدا گیان‌بازیا‌ن ده‌کرد، پ‌ت‌یا‌ن ب‌لی ئەم ساخته‌چییا‌نه‌ به‌ درۆ و ده‌له‌سه‌ ر‌ایانده‌ن‌واند خه‌ریکی پ‌ن‌ش‌خ‌ستنی پرۆژه‌ی فرین چونکه‌ ئەوان به‌پ‌ت‌ی سروشتی دواکه‌وتوو و به‌ره‌وپ‌اش چوویانه‌وه‌ ناتوان هه‌نگاو بۆ که‌عه‌ی «فرین» هه‌ل‌ت‌ین که‌ ئامانجی هه‌ره‌به‌رزی سروشت‌اسه‌ پ‌ش‌رۆیه‌کانه‌. هه‌ر له‌گه‌ڵ ئەم قسه‌یه‌شیدا، ب‌یگومان، هه‌موو شاگردەکانی به‌یه‌ک ده‌نگ ده‌ل‌ین: سه‌ده‌ق، ده‌قاوده‌ق....

ئه‌وه‌ی ل‌یره‌دا ده‌ل‌یم راستی‌کی ب‌ف‌یله‌، نمونه‌ی راست‌بوونی‌شی هه‌موو رۆژیک به‌دیار ده‌که‌ویت وه‌ک ئەوه‌ی که‌ باوه‌ریک هه‌یه‌ له‌ کۆندا هه‌رکه‌سیکی ب‌یگوتبا ئەرز به‌ ده‌وری رۆژه‌وه‌ ده‌خولیتته‌وه‌ ده‌یسووتاند، دواتریش خۆی کرد به‌ پ‌ی‌رۆزبایکه‌ری

ئاسمانگەردى و ناونىشانى خۆى بە ديارى نارد بۆ مانگ، وەياخود ئەو باوەرەى كە زانستى ساىكولوگى بە درۆ و دەلەسە و بىرى رەجعى دادەنا و ئىستاش وا خەرىكە باوەشى پىدا دەگرت و بۆخۆى دەدزىتەو. نووسىنى نويم زۆر دىوہ لە و بابەتە كەوا بەھەلمەت بردن بۆ سەر غەبرى خۆى پاشەكشە دەكا لە ھەلوپىستى دوپنى و پىرپى... دەمىكە گەشتووومەتە قەناعەتى تەواو بە رەوانەبوونى ئەم رەوشتەى ئىنكار كردنى راستى و چاونووكاندن لە واقع لەبەر خاترى بىروباوہ. فكر ئەگەر خۆى تەسك نەكاتەو دەتوانى لە يەكەم ترووكەى دۆزىنەوہى راستىيەو باوەشى پىدا بگرت و خۆى بەو بگۆرپتەوہ بى ئەوہ شەرم و نەويزان داىبگرت و بىخاتە سەر بارى فىل لەخۆ و لە عالەم كردن.

چەند ئاسانە بەلای نىگای فرەوانەوہ، راستى تازە دۆزراوہ بكاتە باوەرەى خۆى.

ئەم رەبازەى سەلماندنى راستى باشتري و سەلامەتتري و جوانمەردتري رەبازىكە رۆشنپىر لىيەوہ برۈا بەرەو ئامانج، لە ھەموو مەيدانەكانى رۆشنپىرىدا.

كە بىين باسى حاجى قادر بكەينە نمونەى تەطىقى ئەم دەستوورەى سەلماندنى راستى، دەبى مل كەچ كەين بۆ ھەر واقع و رووداويك كە لە ژيان و رەوشت و خەبات و ئەدەب و ھەمووشتىكى حاجى دەرەكەون بى ئەوہ مەبلى خۆمان تىكەل بە تۆزىنەوہ بكەين. بەلای خۆمەوہ لە يەكەم پىتى سەرەتاي ئەم نووسىنەوہ راستى و واقع كردوہ بە كەعبەى ئامانج و شوين پىم ھەلگرتەتەوہ بۆ ھەر كوئيەك و بەرەو ھەر شتىك بچى، لەم كارەشدا چى بنگەى لىكدانەوہى كە لەبەر دەست و لە دەسەلاتمدا بووبىت ئەوہم كردوہ بە ئىستگە و سەرشارى سەرەتاتەكانم كە ديارە لەوہ پترم لى داوا ناكړئ، لىشم داوا بكړئ لە ئىمكاندا نىە چونكە دەبىتە «تكللف بما لا يطاق». لەگەل ئەمەشدا كە بىين و كەم بوون وەيا نەبوونى سەرچاوہى مەعلۇومات لەبارەى حاجىيەوہ بىينە حىسابەوہ، ئەو بنگانەى لە بەشى يەكەم و دوہم و ئەم بەشى سىيەمدا كە بە ھۆى لىكدانەوہ و شت بەيەكتر گرتن و ھەلئىنجانى فكرى و ژىرپىزيەوہ دروست كراون، بنگەى كەم نىن، دروست كردنىشان ئاسان نىە. خويتەرى كورد لىم بسەلمىنى كە دەلیم لەو كاتە بە وەخت و بى وەختەى شەو و رۆژاندا كە دەستەچىلەم لە گەرمایى خوين و فرەى دەمار و تروسكەى ھۆش و بلىسەى سۆزم دەسازاند بۆ رووناك كردنەوہى ئەو ھەموو گوشە تارىك و نووتەكانەى سەر بە باسى حاجى قادر كە لە ھىچ لاىكەوہ بايى

كونى دەرزى رووناكايان بۇ نايەت⁷⁴، حىسابى ھىچ كۆمە كىردىن و بەرژەۋەندىك لە كاسەى ئىعتىبارمدا نەبۇە جگە لە تاكە حىسابى دۆزىنەۋە و دەربېرىنى راستىي.

من كە بۇ ماۋەى دورودرىژ لە گەل حاجى و زەرفە بىزەكانى ژياندا بژىم و گوئى بەسەر نەبىز و ھەناسەيدا بگرم و بەناو تىشك و گەرمایى قسەكانىدا بەرەو دەروونى بېرۆم و لەو دەروونەدا نەفسىكى زل و لەخۆ رازى و بەخۆ نازى و خورت و سەرکەش بدۆزمەۋە كە خۆى لە دەوروبەر بە گەۋرەتر بزانى و بەسەر حوكمى داخوازىي رۆژگارىدا زال بى و بىرارى ئەو نەزەرىيانە بېۋوچىننەۋە كە ھەز بە بىندەسەلاتى مرؤف لە ئاست واقعدا دەكەن... من كە ئەم راستىيە بدۆزمەۋە خۆشم لە نەۋازشى مۇجامەلە رزگار كىردىت، چۆن لە گەل بەرەزىۋونەۋەى ئەۋدا خامەى خۇم ژورۋوۋى چال و چۆلى خاترانەى كورتىنى نەزەرىيان ناخەمەۋە بەرەو «شەرەفستان»ى واقىعى راستەقىنەى بەر تىشكى نىۋەرۆ؟ كى بى لە قوۋلايى دلە زىندۋە ھەستىارەكەيدا ھەز نەكا سەربازىكى گەردن كىلى قافلەى بەرەو پېشچوون بى و سل نەكانەۋە لەو سېبەرەنەى تىشكى دەسكرد و بەھەلەبەرى رېگران تىكىان داۋىن لە نىۋان قاقوۋول و ھەنگاۋەكانى قافلەكە و بە دەوروبەرى شەقامى رەۋتىدا؟ چەند خۆشە ئەۋ كاتەى مرؤف ھەست دەكا لە كىردەۋە و گوتەيدا بەسەر كوردەغىرەتى ئاست باۋەرى چەۋتى رېزلىگىراۋدا زال بوە؟ چ شىرىنە چەژى ھەلۋەستىك كە تەلەكەبازى و گىل كىردن و سەربلېشيواندن و ھەلمەتەكاسەى لىي ۋەتەنگ دىن؟ بەراست تۆ بلىي لە مەيدانى رۆشنىرى و مەلبەندى دۆزىنەۋەى فكىردا ھىچ مەۋقىفك ھەبى شاگەشكەدارتر لە پەلەفرە و رۋچەرەبى ئەۋ دەمە پىرۋزەى راستىيكى شرايەۋەى تىدا ھەلدىننەت لە ناو شەۋەزەنگى باۋەرى درۋزنى بەبەرەۋدا؟ كۆپەرنىكۋس بىنەۋە بەر يادى خۇت كە «زەۋى» لە بەندىخانەى فكىرى كۈن دەردىتت و بەدەۋرى رۆژدا دەخولېننەۋە! كۆلۈمبۇس لە رۆژاۋاۋە بەرەو رۆژھەلات تى دەنىشەت! مادام رۆلان بەدەنگ بىنەۋە لە گوتە يەكجار مەشۋورەكەى رۋوبەروۋى فكىرەى «ئازادىي»دا! پىم بلى نووسەرىكى كوردى

⁷⁴ ۋەك دۆزىنەۋەى سالى لەدايك بوۋنى، دەرەستىنى دەۋرى شارى كۆيى
لەپىنگەباندنى پياۋى ۋەك حاجى، دۆزىنەۋەى سالى چوۋنى بۇ بالەك، ماۋەى
مانەۋەى لە فەقىيەتى، مانەۋەى دواترى لە كۆيى...

بېسامانی که مدهسه لالت که ناتوانی چه ننگه و بازی باسه کانی جیهانی بیټ و له چارچیوهی خانه ویرانه تهسک و تاریکه کهی خوی دهرچیټ، چی له بهردهسته دا ههیه شانازی پیوه بکات له دروستینی و راستیژی بهولاوله؟ که هات و ئه و هینده هویهی که یف بهخو هاتنیشی کرده قوربانی بریاره فلسه فیه کانی حازربه دهست و خو سه پین، ده بی دلی خوی تهسکین کات بهو جوړه شانازییهی که جارن عه بده وه فاداره کان سهری خو یان پی بهرز ده کرده وه له کاتی پاپوسی خاوه نه شهرعیه کانیا ندا! من بینم حاجی قادر له توقه لهی شهرافه تی گهردهن فیرازی خو به وه بیتمه بهر پیلای و ئه و براگه و رانهی که خوی له وان به پشته وه ده گرت، له بهر خاتری رهشایی چاوی ئه و تصورانهی که شهیدای کړنوو بردنی «تاک» ن بو شکوی «واقع» دهمه جهلادیکی به کریگیرو بو په راندنی سهری قاره مانیک، که ئه مه شم کرد له گه ل حاجی قادر دا ده بی ئا برووی هه موو ئه و ئا بروو دارانهش بیه م که به پیوانه و کیشانه ی دلگه رمیکی ئه مړو، له بهر تیشکی نیگالینه که یدا، نایی ئا بروویان هه بووی! له وهندهش نه وه ستم: هه رچی میژوو هه یه سهره وونی بکه م بو بهر حوکی ئه و تصورانهی که گهردهنی حاجی قادریان پی په راند و ئا برووی ئا بروو دارانیان پی تکاندم! نه خیر ئه مه ناکه م!!!

ئا برووی حاجی قادریک نابهم که ئا برووی هاوچه رخی خوی کریوه ته وه به وده ایه که و تنه ا له جیاتی ئه وانیس پیکولی له واقع کرده، سهری بو دانه نواندوه!

من له گه ل حاجی قادریکی راست و دروستدا خه ریکم، تارماییه که ی به ناو واقعیکی بیفیلدا ده گیرم. گوته و کرده ی لی هه لده گرمه وه بی دهسکاری: هه ر شه و قیکیش له باسی ئه وه وه به ملاو به ولادا پزا تییرا ده روم تا ئه و مه و دایه ی پنی رووناک بوته وه. ئه گه ر هیزی هه ست و پیزانیم یارمه تیم بدات ده لاله تی گوته و کرده وه کانی ده که م به و تیشکه ی که مړو و واقع و رووداوی روژگاری ئه و ی پیناسریته وه، له و روه وه که حاجی لپی ده وه شپته وه به نموونه ی راستگوپی و راستروپی ئه و سهرده مه حیساب بکری و هه لوه سته کانی به رانه بهر که سان و رووداوانی روژگاری خوی به شایه دی رها و باوه ریپکرا و هه رگیرین و ده جارن پتر ته رجیح بدرین به سه ر لیکدانه وه ی لایه نگیرانه ی ویا نه شاره زایانه ی نوو سه ریکی ئه م روژگارده دا که ده زانین نه شاره زایی و لایه نگیری به به رانه وه هه یه نه ک تنه ا له ئاست دویتی هه لای سهرشیوین بکه ن، به لکوو رووداوه کانی سهرده می خو یان به جوړیک بگرته ژیر تیر و

شیری لایه‌نگیری و نه‌شاره‌زاییه‌وه که ئیتر به کهس نه‌ناسریتیه‌وه، ئەو ڕووناکییه‌ی که لیشیانیه‌وه هه‌لده‌ستیه‌وه یا هه‌ر به‌جاری له شه‌وه‌زنگی دووکه‌لی هه‌له‌کان تیبر نه‌کات یا ئەگه‌ر تروسکه‌ییکیشی لی بینرا بیرورای سافیلکان به‌ره‌وه‌لدێر و ته‌لانی ئەوتۆدا بیات که هه‌زار سه‌رمه‌قولاته‌ی تیدا لی بدات وه‌ک ئەو نووسینه ڕیزلیگیراوه‌ی که ده‌لی بۆرجوازیه‌تی به‌غدا نه‌ی ده‌هشت «ده‌رویش عه‌بدوڵا» که‌ی ناو هه‌لبه‌ستی «گۆران» له‌ سالی 1930 بگاته ئیستگه‌ی ڕادیوی به‌غدا و هونه‌ری نه‌یژه‌نی خۆی به‌ مه‌ردم ڕابگه‌یه‌نی، له‌ حالیکدا زۆرینه‌مان ده‌زاین چه‌ندین سال پاش 1930 ئیستگه‌ی به‌غدا دامه‌زرا، به‌مه‌شدا ڕوون ده‌بیتیه‌وه به‌ زۆره‌ملی و له‌ ڕیی لایه‌نگیری و نه‌شاره‌زاییه‌وه نه‌بی ناشی گوناھی نه‌گه‌یشتی ده‌رویش عه‌بدوڵاش بخریته‌وه سه‌ر گوناهه‌کانی تری بۆرجوازیه‌تی به‌غدا‌ی سالی 1930.

ئهم ته‌رزه‌ نووسینه، ناچاره‌ ده‌بی جاریکی تریش چاو له‌و راستیه‌ بنووقینی که هه‌مان بۆرجوازیه‌ته به‌ زۆر تاوانبارکراوی مه‌سه‌له‌ی ده‌رویش عه‌بدوڵا هه‌ر خۆی بوو ڕیی به‌ گۆرانییژی نه‌مری کورد «کاویس ئاغا» دا که لاوکی شۆرش شیخ مه‌حمودی دژی ئینگلیز له‌ کۆمپانیاکانی به‌غدادا بکاته قه‌وان و به‌ هه‌موو ولّادا بلّایه‌بیتیه‌وه. تۆ بلّی نووسه‌ره‌که له‌ هه‌یج په‌نا و په‌ستیوی فکر و فه‌لسه‌فه‌یدا که‌لین و ده‌رفه‌تیکی ئەوتوی چه‌نگ نه‌که‌ی که لینه‌وه به‌ره‌وه‌ه‌سانه‌وه‌ییکی فکری به‌روات به‌وه‌دا لایه‌نی له‌ ناو‌بردنی شۆرش شیخ مه‌حمود جودا کاته‌وه له‌و لایه‌نه‌ی ڕیی دا به‌ ڕ کردنه‌وه‌ی قه‌وانی کاویس ئاغا که هه‌ر خۆی بوو گوناھی مه‌سه‌له‌که‌ی ده‌رویش عه‌بدوڵای نه‌کردبوو؟ ئەگه‌ر ئهم ده‌رفه‌ت و که‌لینه‌ له‌ بیروباوه‌ره‌که‌یدا په‌یدا نه‌بی، بێگومان به‌ درێژیای عومری نووسینی خۆی ئهم خانه‌بگیریه به‌ میژوو ده‌کات.

من چه‌ندیکی نا‌ره‌وایی و ناشیرینی گۆڕینی ڕووداو و میژوو ده‌بینم، جار له‌ جار پتر بێزم له‌و کاره‌ ده‌بیتیه‌وه و ده‌م به‌ ده‌م زیاتر خۆم ده‌لکینم به‌و شته‌ی به‌ راستی ده‌زانم، هه‌تا له‌و مه‌یدانه‌شدا ته‌جربه‌م ده‌وله‌مه‌تر ده‌بی بیباکتر ده‌بم له‌ ئاست توانجی نه‌شاره‌زا و که‌م ئینسانان. هه‌رچه‌ند فیل له‌ خۆم ناکه‌م به‌وه‌دا که ئومیدی ساخته و مه‌وه‌وم به‌ره‌وه‌ ئەو قه‌ناعه‌ته‌ وشک و برینگه‌مه‌وه بیات که گۆیا نووسینی راست و بیلایه‌نگیری بتوانی پینشی لافاوی ده‌سکاری و سه‌ر‌ڕویی و درشتبینی و

هه‌ل‌به‌ستنی وه‌ک حیکایه‌ته‌که‌ی ده‌رویش عه‌بدو‌ل‌لا بگری‌ت، که ده‌زانم سه‌دان ده‌ست و قه‌ل‌هم ئاماده‌ن پشتگیری لی بکه‌ن ره‌نگه‌یه‌ک خامه‌ش نه‌بی وه‌یا نه‌و‌پ‌ری ئافه‌رین بکا له‌ به‌درو‌خسته‌وه‌ی، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا نه‌ک ته‌نها هه‌ر به‌رده‌وامبوون له‌سه‌ر ر‌ییازی راستی و ئینساف به‌ فه‌رمانی ئه‌خلاق ده‌زانم، به‌ولای به‌رده‌وامبوونه‌که، به‌ده‌ست خۆم نیه، جار له‌ جار پتر هه‌ستی شهرم کردن و به‌خۆدا شکانه‌وه‌ ده‌مگری له‌ جیاتی ئه‌و که‌سانه‌ی شهرم نایانگری له‌ هه‌ل‌به‌ستندا، وه‌یا ر‌یی به‌خۆدا شکانه‌وه‌یان نیه له‌و شتانه‌دا که به‌ناچاری هه‌لیان ده‌به‌ستن. ئه‌م هه‌ستی به‌خۆدا شکانه‌وه‌ی له‌ جیاتی غه‌یر تووشی هه‌موومان بوه و خه‌ج‌اله‌تیمان تیدا کیشاوه. وه‌ک ب‌ل‌یی لاشعوورمان خۆمانی له‌ جیگه‌ی ئه‌و غه‌یره‌دا داناوه و ختوکه‌ی هه‌ستی که‌مایه‌تی و په‌ستی به‌ له‌شماندا هیناوه. وابوه ئه‌وانه‌ی له‌ مه‌حکه‌مه‌دا ده‌بینن شایه‌دی درۆزن قورئان ده‌خوات بۆ سوودی‌ک وه‌یا شتیکی که‌م، ئاره‌قی شهرمه‌زارییان لی ده‌تکی‌ت هه‌رچه‌نده شایه‌ده‌که به‌ هۆی راهاتن له‌و کاره‌دا هه‌ستی عه‌به‌شی سوا بی‌ت.

من وه‌یا یه‌کیکی تری وه‌ک من که له‌ دادگه‌ی میژوودا نووسه‌ری شت هه‌ل‌به‌ستوو به‌ شایه‌د ده‌بینن، پتر له‌ دانیشتوانی دادگه‌ی ره‌سمی مافی به‌خۆداشکانه‌وه‌مان هه‌یه، پتریش له‌وان په‌روشی له‌ده‌ست چوونی راستی بی ئوقره‌مان ده‌کات چونکه شایه‌دی هه‌ل‌به‌ستراو له‌ دادگه‌ی میژوودا قودسیه‌تیکی گه‌وره‌تر و گرنگ‌تر ده‌شکینێ له‌ قودسیه‌تی پاره‌ی ده‌عواکه‌ی دادگه‌ی ره‌سمی، زیانی‌ش به‌ ملوینه‌های ئاده‌میزاد ده‌گه‌یه‌نی نه‌ک به‌ چه‌ند که‌سیکی خه‌ساره‌کردووی ده‌عوا «صلح».

ئهم سۆز و په‌روشه‌ی من له‌ خه‌له‌ت و په‌له‌ته‌که‌ی ناو باسی ده‌رویش عه‌بدو‌ل‌لادا بۆ خۆم و بۆ خۆت و هه‌موو ئاده‌میزاده له‌ هه‌موو جیگه‌ و کاتی‌کدا نه‌ک بۆ بۆرجوازیه‌تی به‌غدای 1930 که ئه‌وه‌نده خو‌پ‌روو بوو له‌سه‌ر خۆشی نه‌ده‌کرده‌وه، ئه‌وه‌نده‌ش ترسنۆک بوو رۆژنامه‌ییکی نه‌بوو قسه‌ی باشی بۆ بکات... له‌سه‌رخۆ کردنه‌وه‌ی چی و رۆژنامه‌ی چی له‌ حال‌یکدا ئه‌و جارێ هه‌ستی به‌ چینیایه‌تی خۆی نه‌کردبوو و چ ده‌ستی‌کی نه‌بوو له‌ سیاسه‌تی ده‌وله‌ت: گه‌وره‌ترین سه‌رمایه‌داری عیراق بای نیوه‌ی یه‌ک نا‌ئیبی «معارض» سه‌نگی نه‌بوو. سه‌رمایه‌داری عیراق ئه‌و بی‌ناوک و ناوه‌رۆکه‌ بوو که له‌ ناوه‌راستی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا به‌قه‌ده‌ر ده‌ییکی جیگایه‌کی وه‌ک ئیسپانیای سه‌ده‌ی پازده‌م چالاک و ئازا نه‌بوو تا ئه‌گه‌ر ئه‌و له‌و

سەردەمانەدا کریستۆف کۆلۆمبى بەرەو رۇژئاواى ئەتلانتىكى ترسىنەر ھەنارد
سەرمایەى عىراقىش لە ناوەرەستى سەدەى بیستەمدا پشکنەرینكى ئابووری ھەناردبا
بنارى پیرەمەگروون و قەندیل نالیم تۆقەسەریان!

سەرمایەدارى عىراق بەداخەو، شەپەرەلیداویک بوو کە نەیتوانى چ دەورینكى ئەوتۆى
ھەبى لە بەرەوپیئىش بردنى شارستانىتەیدا، بە ھەموو عومرى عىراقى پیئىش شۆرشى
1958 سەرمایەدار بە بەرتیلدان دەگەیشتە خزمەت کاربەدەستىكى میرى...
زەندەقى لە پۆلیس دەچوو..

بیگومان بۆرجوازىەتى عىراقى پیئىش 1958 بە قەدەر شۆرشگىر لە حکومەت دەترسا
بەقەدەر حکومەتىش لە شۆرشگىر دەترسا: چەند غەلەتە بگوترى ئەم بۆرجوازىەتە
ترسنۆکە بىناوکە ویراوتى بەرھەلستى لە دەرویش عەبدوللا بکات لە گەیشتن بە
ئىستگەى رادیو، کە دەزانین جارى ئىستگەى رادیوئىش نەبوو، چونکە لە چاوسوور
کردنەوپیئىكى کارگىرى گشتى رادیو زراوى ھەرچى سەرمایەدارى گەرە ھەبوو
دەرژا... لە پۆلیسى بەر دەرگاگەى دەترسا. مېچکە مېچکەى لەبەر فەرەشەکەى
دەکرد... بەرەستى شەرەفیکى زۆر گەرەى بى بنج و بناوان بە بۆرجوازىەتى عىراقى
1930 دەبەخشرى بەویدا کە بگوترى ئەو دەیتوانى دەرویش عەبدوللا لە ئىزاعە
بگىریتەوہ..

بەللى بیگومان من مەبەستم لەسەر کردنەوہى بۆرجوازىەتى بیجورئەتى عىراق نىە لە
راست کردنەوہى ھەلەى دەرویش عەبدوللا، بە پیچەوانەوہ من دەمەوئى لەسەر
خۆم و خۆت و دەرویش عەبدوللاش بکەمەوہ چونکە دەزانم رەوا دیتنى خیرا کردنى
ھەشت نۆ ساللە لە دروست کردنى ئىستگەى بیتەلى بەغدا بە نیازى تاوانبار کردنى
سەرمایەدارى لە ئاست دەرویش عەبدوللا و کورددا، دەرگەى رەواى دیتنى ھەموو
نیازىكى پیچەوانەش دەکاتەوہ لە ھەموو جینگە و کاتیکدا، ھەر جارەش لەژىر
ناونیشانىک و بەھۆى جۆرىک لە جۆرە بى ئەژمارەکانى تەلەکەبازىیەوہ.

ھیچ دوور نابینم ھەندىک لە خویتەرەوہى ئەم گوتانە خویان بەر قەمچى و
دەمەتیغى تاوانى درۆزن و ھەلبەستراو کەوتبن لەلایەن ئەوانەى ناوچەوانیان دلۆپە
ئارەقى خەجالەتى پىدا نایەتە خوارەوہ.

هه مان رقبوونه وەم لەشت هەلبەستن و بیناکیم لە ئاست توانجی بیئینسافدا وای کرد خوێش ئامەدی بکەم لە نووسینیک کە بیرو رایەکانی ناو بەرگی یە کەمی «حاجی قادری کۆبی» بە میتافیزیکی دانابوو.

جاری با لە پیشەوێ ئەوێ بلییم وەصفی میتافیزیکیەتی ئەو پیاوتۆقینە نێه کە وەها بە راشکاوی لە مرووف بێتە عەیب، خۆدانە پال ماددیە تیش ئەو شەهادە سەلمینراوە نێه کە هەموو نیوێ خۆتندوانیش بە «علامة الدھر» لە قەلەم بدات. زۆر پیاوی باوەر هیتاوە بە میتافیزیک ئەوێندە شەرەف لی دەتکێ بەشی عەشیرەتیک دەکات، هیتەدەش زانایە پەنجاشاگردی ماددەپەرستی هەیه. میتافیزیکیەت لە هەموو میژووی ئادەمیزاددا ئەوێندە بە فرکە بوێ بە زۆری فرکە شادەماری ماددیەتی لە نەزەر خۆیدا کز کردۆتەو. «جان دارک» هیتەدە میتافیزیکی بوێ هەر دەلیی «رابعة العدویة» یە، هەموو کردە و گوتهیشی دەنگدانەوێ ئەو سروشانە بوێ کە دەبیستێ و تییان دەگەیشت لە تەطبیقیشدا راست دەردەچوون پتر لەوێ پێشبینی ماددیەکان راست دەردەچێ. چیرۆکی شانۆگەریی Saint Joan ی برناردشو بخوێتەوێ و لەو میتافیزیکیەتە بگە. «جان دارکی» قوتابخانە میتافیزیک پێشروێ گەلی فرەنسە بوێ نەک زاناییکی ماددی وەیا زەعیمیکی جوولانەوێ سیاسی دنیادۆست.. حاجی قادر ئەوێندە میتافیزیکی و سەر بە خوا و غەیب و کەرەمەتە ئەگەر لە میتافیزیکیەتەدا پارسەنگی نیگای زانستپەرورەری لەنگەری بوێ رانەگرتبا خیرا بە خیرا دەبوێ یەک لەو دەرویشانەیی زەرگوێشینی دەکەن بوێ غەیب. با لە نموونەیی گیانلەبەر وازیین و یەخەیی زانستی پروتی بێ پەردە و پەنا بگرین. لەم سەردەمەدا زانست ئەوێندە مەیدانی بێتەژماری هەمە چەشنەیی بێسنووری لە جیهاندا دۆزیوێتەوێ ناچار بوێ چاویلکەیی فەلسەفە و فکری پروتی خواستۆتەوێ بوێ تیوێرامانیان چونکە چا و چاویلکەیی موختەبەر و تەطبیق پێیان راناکات و رەنگە تیشیان نەگات کەچی پێش حەفتا سالیکی ئەویش وەک فکری ماددی سادە دانی بە فەلسەفەدا نەدەهیتا. هەرچی بەر تاقی کردنەوێ موختەبەریش نەکەوتبا حیسابیکی بوێ نەدەکرد. گەلیک لەو دۆزراوانەوێ چەند سالی دوايي، لە سالانی سەرەتای 1900 دا بە وریتە و خەونی میتافیزیکی دادەنران... لە مەیدانی سیاسەتیشدا زۆر لە هەلوێستەکانی بەرەیی شوێشگیري ئەم سەردەمە بە کیشانە و پێوانەیی شوێشگیري پەنجاسال پێش ئەمروێ بە خیائەتی پروت لە قەلەم دەدران.

ههزاران نمونەى ژيانى رۆژانه مان له هه‌موو مه‌يدانيكى مرۆڤدا ئەوه‌مان بۆ ئىسپات ده‌كات كه جيهان «يا ره‌ش يا سېي» نيه، له نيتوان ره‌ش و سپيدا هه‌زاران ره‌نگى تر هه‌يه كه ئەگەر چاو نه‌يدت ده‌بى به مفهومی ماددى ته‌سك پيى بگوترى «ميتافيزيكي» هه‌رچەند خاوه‌نه‌كه‌شى له يه‌ك ده‌قيقه‌دا ده‌كوفران بكا بۆ ئىسپاتى مادديبوونى خۆى. چ ده‌مه‌ته‌قه له وه‌دا نابى هه‌بى كه مرۆڤى «ماددى» ساده وه‌ك مرۆڤى «ميتافيزيكي» ساده‌يه، هه‌يچ كاميكيان له بيرورا و فەلسەفە‌كه‌يان ناگەن هه‌ر وه‌ك سه‌عات له گه‌ران و كات ژماردنى خۆى ناگات. له لايىكى تریشه‌وه ئەو فەرق نه‌بوونه‌ى نيتوان مرۆڤى ماددى ساده و ميتافيزيكي ساده ده‌يان گه‌يه‌نیتە‌وه يه‌كتر كه هه‌ردوو كيان باوه‌ره‌كه‌يان ده‌په‌رستن، ته‌نانه‌ت ده‌شى بيرورايان به‌يه‌كتر بگۆرنه‌وه و هه‌يچ نوخته‌يينكىش له ئاكار و ره‌فتاريان نه‌گۆريّت. به‌شيكى زۆرى گه‌نجى هه‌رزە‌كار له ماوه‌ى ساليكدا، وه‌يا كه‌متريش له ساليك، له‌مه‌په‌رى ئيلحاده‌وه باز داوين بۆ ئەوه‌په‌رى ديندارى، به‌پيچه‌وانه‌ش... هه‌لبه‌ت من ناليم ريبازى ماددى و ميتافيزيكي له بنه‌ره‌تدا يه‌ك ده‌گره‌نه‌وه كه ده‌زانم له بنه‌ره‌تدا و له سه‌ره‌تاي په‌يدا‌بوونيانه‌وه دژى يه‌كترن، ئەوه‌ى ده‌مه‌وى ليره‌دا بيليم شتيكه هه‌ر بابى ئەوه ده‌بى كه ببیتە وه‌راميكى كورتيله‌ى ئەو قسه‌يه‌ى زۆر سافيلكانه به‌رايه‌كاني من ده‌لى ميتافيزيكي، له‌وه‌شدا چەند وشه‌ينك له فەرهه‌نگى بيتپايانى «ماده و ميتافيزيك» ده‌ردديتم و به‌س:

- (1) گه‌ليک له‌و دياردانه‌ى وه‌يا بۆچوونانه‌ى جاران له به‌رچاوى زانستى ماددى تازه گه‌شه‌سە‌ندوودا ميتافيزيكي داده‌ندران، ده‌رکه‌وت له بنه‌ره‌تدا و له راستييدا ماددين به‌لام مادديبوونه‌كه‌يان ئەو جوړه نيه كه له موخته‌به‌ردا هه‌ستى پى بکړى.
- (2) ئينکار کردنى زۆر شتى به‌روا‌لت ميتافيزيكي له‌لايه‌ن زانای مادديه‌وه ده‌گه‌رپته‌وه بۆ كه‌م مه‌علووماتى زاناکه، هه‌روه‌ك گيرانه‌وه‌ى گه‌ليک ديارده‌ى سروشت بۆ سه‌رچاوه‌يىكى ماددى ئاشکرا ئەويش له نه‌زانينه‌وه بوه چونكه سه‌رچاوه‌كه‌ى شتيكى ماددى يه‌كجار بزرت‌ر و دووره‌ده‌ست‌ره له‌و سه‌رچاوه‌ ده‌ست هه‌لپنجه‌ى كه زانستى ناکامل پيى ده‌گات.
- (3) ده‌رده‌كه‌وى، له ئاکامى پيشكه‌وتنى زانست، راستيه يه‌كجار قووله‌كاني ماددى له‌چاو بيروباوه‌ره سه‌راوه‌كاني زانستى سه‌ده‌ى نۆزده‌هه‌م و

سەرەتاكانى سەدەى بىستەمدا، وەھا لە تارىكى و نەزانراوييدا پوچوون ھەر دەللى سەر بە غەيبەو دەنن. لەو شتانەى پيان دەلن Black Holes -
 كونەرەشەكان مەودا و كات نامنن و خيراىى بزوتنەو لە خيراىى
 رووناكى تىدەپەرىت كە ئەمە قسەيىكە لە ھى محى الدين العربى و شەمى
 تەبرىزى دەچىت... چەند سەيرە ئەو قسەيەى دەلى لەو شوئانەدا ھەموو
 زەوى بەقەدەر يەك تويى بلياردى لى دىتەوہ...!

قسەى «محى الدين العربى» شتىكى وەھاى باس كردوہ لەوہدا كە
 گوتوتى «ارض السمسمه» چەند جارەن ئەوئەندەى ھەموو ئەرز
 گەورەى... دەبينى ئەو تۆقىنەى جارەن پياوى ماددى دەتۆقى لەو شتانەى
 خزمى غەيب، وردەوردە دەبىتە تۆقىنىكى وەك ترسى ئەو دەرويشەى پىي
 گوتراپا شىخەكەى ئاگای لە غەيب نىہ.

4) سالىو سال و جىلاو جىل ئاشكراتر و روونتر دەبىتەوہ، ھىچ يەكىك لەو
 نەزەريانەى خەرىكى تەعللىى سروشت وەيا كۆمەلايەتى وەيا زاتى مرؤف
 بوون بايى جوتىكى كەمى كارەكەى خويان ناكەن چونكە كارەكە يەكجار
 يەكجار يەكجار پان و قوول و مەتەلاوتىرە لەوئەندەى ھاتبەو بەر نىگای
 خاوەن نەزەريەكەوہ. ھەر ئەم كورت ھىنانەى نەزەريەكانىشە وا لە
 مريدەكانيان دەكات بەگژ دار و بەرددا بچن كە دەبينە يەكىك دەويرى
 بللى نەزەريە كورتى ھىنا وەيا غەلەتى كرد. صوفى چەند دادەچلەكى كە
 بىستى يەكىك بللى شىخەكەى ھەموو شتان نازانى، مريدى نەزەريەى
 مادديش وەك ئەو زەرگ وەشىنى دەكات لە ھالى وەك ئەودا، ھەر
 ھىندە فەرەقە لە بەينياندايە كە صوفىيە كە توھمەى كافربوون لە خەلق
 دەگرئ مريدە مادديەكەش توھمەى خيانەت و رەجىعەت!

ئەگەر بمانەوى دەتوانن تەواويك بەدوا پووچانەوہى توھمەى «ميتافيزىكەتى»
 بکەوين، تەواويكىش لە بە خۇنازىنى «مادديەتى» سافىلە داشكىنىن و يەك
 بستيش لە راستى و ئىنساف و سوودى ئادەمیزادە و چىنى ھەزارانىش لامان نەدايى
 لەگەل ئەم تىبينانەشدا كە بگەريتەوہ بۆ بەشى يەكەمى نووسىنەكەى من لە

کتیی «حاجی قادری کویی» گهلیک لیکدانهوی ماددی تیدا دهخویتیتهوه که
 ئه گهر چیتربهره و ماددیته رۆیشتان دهبوونه ئهفسانه. یه کیک له و بیرو رایه
 ماددی و بنجیانهی که له پش من چ نووسه ریکی تر بوی نه چوو بوو ئه و رایه م بوو
 که دهلی هوی پهیدا نه بوونی دهوله تیکی کوردی له میژوودا ده گهریتهوه بو ئه و
 دیاردهیهی که ناوم نابوو «نزیف اقتصادی». پیم بلی کام بیروباوهری ژیر و بی
 ههله لم بۆچوونهی من ماددیتره؟ نووسه ریک نهختیک پهروشی راستی و سوودی
 ئادمیزادی هه، ئه م رایه دههویتته بهر حوکمی زانست و رووداو و حال وهزع و
 جوغرافیه و میژوو و هه موو ئه و شتانهی که راستبوون و ههله بوونی بیر و باوه رانیان
 پی تاقی ده کرتیهوه. نه ک له و په ری لایهنگری و تهسکینوی خویهوه بی وردبوونهوه
 بلی ئه مه میتافیزیکیه.

سه رله بهری نووسینه کهی ناو بهرگی یه که می «حاجی قادر...» بخویتیتهوه دهینی
 هه مان نوپینی ماددی و واقعی کردۆته رابه ر، چونکه به پی بینی خۆم هوی
 ماددیم هاتوونه بهر هه ست له لیکۆلینه وهی ئه و شتانه دا که له وی لیان
 کۆلراوه ته وه. خۆ ئه گهر دیتبام نوشته و کشته ک وهیا جنۆکه و میرده زمه هوی ئه و
 شتانه بوون ئه و ساش شهرم دای نه ده گرتم و باسم ده کردن. له واقعیشتا گه لیک
 جارن بیرو رای ئهفسانهیی بوونه ته هوی رووداوی میژوویی هه رچه ند ناوه روکی
 ئهفسانه که له خۆه کاریان نه کردوه، به لام خهلق باوه ریان پی کردوه و به ناوی
 ئه وه وه و بۆ ئه ویش جهنگاون. له وانه یشه به پیچه وانه، نه ک ئهفسانهی درۆزن
 به لکوو مه بهستیکی ماددی درۆزن و خه یالی، خه لقی جوولاندیته وه و مال ویرانی
 کردن. من که بزوویتته ری درۆزنم هاته بهرچا و ئینکاری ناکه م چونکه درۆزیه که
 نابیتته مانعی هه بوونی، له بزوویتیته یشی ناخات. به من چی مفکری ماددی وهیا
 غه یبی که یفی به و بزوویتته درۆزنه نایه ت. ده زانین دنیا زۆر مروقی درۆزنی تیدایه
 نه ک هه ر بزوویتته ر، خۆ نایه ی ناوی درۆزنه کان له دایه ری نفوس بسپرنه وه.
 به هه مه حال نووسینه کهی بهرگی یه که می «حاجی قادر» چی له واقعیدا هه بوویی و
 کاریگه ر بوویی ئه وهی باس کردوه، قۆنته راتی نه گرتبوو ئه و راستیانهی
 نیوه خویتیته وار چه زیان لی ناکه ن چاویان لی بیۆشیت وهیا له ناویان بیات. ئا
 ئه مه ش چه ند نموونه یه ییکی شی کردنه وهی ماددی ناو نووسینه که ن که برۆا
 ده که م هه موو نووسینه که هه ر له و بابته یه:

- 1) دۆزىنەۋەي ديار دەۋلەتمەندى گيا و گولزار لە ديوانى «نالى»دا، كە بەلگەيە بۆ پەرۋەردەبوونى نالى، بە مندالى، لە لادى و دەشتودەردا، نەبوونى ئەو ديار دەبەش لە ديوانى «حاجى قادر» دا كە ئەويش بەلگەيە بۆ پەرۋەردەبوونى قۇناغى منداليەتى ئەو لە شارى «كۆيى» نەك لە «گۆر قەرەج».
- 2) دەر خستنى توانەۋەي پىنەندى عەشیرەتايەتى لە ولاتى كۆيى لە ئەنجامى تەئسىرىكى كۆن و بەردەوامى بۆرجوازىيەتى كۆيى لە ژيانى دەشتودەرى نىزىكى خۇى.
- 3) دابەشبوونى پتر لە 75 % ى زەوى و زارى ولاتى كۆيى بەسەر خورده ماليك و فەلاحاندا، ئەويش بە ھۆى پشتگىرى كردنى ھىزى بۆرجوازىيەتى كۆيى لە فەلاحى ئەو ھەرىمە بەدرىزايى مېژوويەكى زۆر كۆن.
- 4) دەستنىشان كردنى ئەو ھۆيە ماددىيانەى كە لە كۈنەۋە برىارى ھەبوونى شارىكان داۋە لەو جىگەيەى كە شارى «كۆيە» ى لى ھەلگەوتوۋە.
- 5) پەيوەستبوونى خويىندى مەلا و فەقىى كورد لە چارچۆۋەى كوردستانى گەورەدا بە ھۆى ھەبوونى ھەستىكى فىترى خۆ بە كوردزانىنەۋە.
- 6) تىخويىندەۋەى دەۋرى زەيوەزارە مىراتىەكانى بنەمالەى «حاجى قادر» لە پتەو كردنى ھەستى بە خۇناسىنى «حاجى» لەو رەۋە كە قەمچى ئاغاي بەسەر پىشتى خۆيەۋە نەدیتوۋە.

ئەمانە مستىكىن لە خەروارىك كە ھەموويان لە جەرگەى واقع و شى كردنەۋەى ماددىيەۋە ھەلدەكۆلن، جا كە يەككىك بىت و بە سافىلكەيى ئەمانە بە لىكدانەۋەى مېتافىزىكى دابىت، ئەو كەسە دوو جاران مېشكى خۆى لە بىنەۋبەرە و گىروگرفت و گرىوگالى ئەم جىھانە مەتەلاۋىيە ھەساندۆتەۋە: جارىكان لەۋەدا كە نازانى «مېتافىزىك» چيە، جارىكى ترىش بەۋەدا كە ماددىيەتى بە مېتافىزىك لە قەلەم دا ديارە نازانى ماددىيەتېش چيە، ئەوساش دەكەۋىتە ژىر سېبەرى پەر ھەسانەۋەى ئەو پەندە كوردىيە زۆر مەشۋورەى كە دەلى «نازانم رەحەتى گيانم».

لەو بەشە يەكەمەى كىتېى «حاجى قادر» كە پىتى گوترا نووسىنى مېتافىزىكى، دەۋرى يەكجار گرنكى خويىندى فەقىيانە لە پىكەيتىنى پەيوەندى گىشتى نيوان

ئەمسەرەوسەرى كوردستانى گەورەدا دۆزراوەتەووە كه له هیچ مەیدانیكى پێوەندى ماددى و ئابوورى و نیشتمانیپەرەرايەتى و چینیپەرەرايەتیدا بە درێژایى صەدان و ھەزاران سالى میژووی میللەتى كورد سیبەریكى ئەو پێوەندیەش نەبوە: بەلى دەزانین خەلق لەگەڵ یەكتردا ماملەتیان دەکرد بەلام نەك ماملەتى نیوان سنە و دیاربەكر، فەلاح و کریکاریش ھەبوون بەلام ھی كۆیە ئاگای لە ھی وان نەبوو، قسەشیان كوردی بوو بەلام كابرایەكى ھەولیری لەوانە بوو تا مردن یەكێكى سابلأغی نەبینیت. ئالەم حالەتە بی پەیوەندى ماددى گشتیدا فەقیەكى سنەیی و دیاربەكرى و یەكێكى كۆبى و ھی وان و ھەولیری و سابلأغى لە سلیمانیدا یەكتریان دەگرتەووە و لە پینجۆین بەیەكەویان دەخویند و بەرەو خانەقین دەرۆشتن... رۆشنیبر ئەگەر چاوى خۆى نەبەستیتەووە ئەم دیمەنە ھی نەدیتن و ئینكار كردن نیە، دواى دیتیشى ئەگەر نەزەریە و بیروباوەرى خۆى تەسك نەكاتەووە لەوانە نیە هیچ نەزەریەییكى مامناوەنجیش خۆى لی وەتەنگ بینیت.

وا دەزانم تیخویندەنەوێ دەورى گرنكى ئەم پێوەندیە گشتییەى نیوان كوردان لە بەشى یەكەمى «حاجى قادری كۆبى» لەسەرى بە «میتافیزىك» حساب كرايیت بە نامەى ئەمەووە كه دەرسودەورى مزگەوتان پێوەندى بە خوا و ئاین و مردن و ژینەووە ھەيە كه ئەمانە جەرگەى میتافیزىكن.

خوینتەرى كورد !

چ سوچىكى من و مەلا و فەقى و حاجى قادر و زاناكانى ئىسلامى لىرە بە پێشەووە لەویدا نیە كه بە درێژایى میژووی ھەزاران سالەى كورد نە تیجارەتىكى سەرانسەر، نە بزوووتنەووییى گشتى كوردایەتى، نە جوولەییكى چینیایەتى بەرچاو، بگرە مردەلەنەش، نە هیچ پەیوەندیكى تری ماددى لە منداڵدانى كوردستانى گەورەدا رەسكاوہ تاكوو بنلیۆخستنى، منى تیدا گوناھبار بیم وەیا خویندنى فەقیانە تیدا بەرپرسيار بیت. ھاتوچۆى ھەزاران مەلا و فەقیش بە پانایى و درێژایى كوردستاندا بۆ ماوہى ھەزار سال، ئەویش چ بەرھەلستى جوولەى كوردایەتى و چینیایەتى و ماددیایەتى نەكردووە، ئەو پەیوەندیەى كه پینكىشى ھێناوہ لە نیوان كوردەواریدا تاكە پێوەندى گشتى بوە، رێى نەبوە ھەست بەو بەكات كه لە دواڕۆژدا لێكدانەوہى

ماددی نیوه چل لئی وه تنگ دیت تا کوو له بهر خاتری ئه و بریاری ئیعدام کردن و نه هیلائی خوی دهرواندا، که ده ریشی نه چواند بیته جیی گله یی نووسه ریکی ماددی شلکی دواروژ. ئایا من له ئاست ئه م هه لوهسته نارحه ته ی رۆشنیری وه ها «تهسکبین» دا چیم کردبایه باش بوو؟ دیاره بۆ وه دهست هینانی ره زامه ندی لیکدانه وه ی تهسکبین و درشتبین که وانه ک هه ر به رانه ر تیکرای جیهانی ماددی به سه هوو ده چیت، به لکوو به پتوانه ی هه موو لیکدانه وه و بیر کردنه وه ییکی ماددی به رفروان و راست و دروستیش هه ر به هه له و ناراست له قه له م ده دریت، به لئی بۆ خاتری ئه م ره زامه ندیه ده بوو من دوو جاران میژوو بکه مه «کۆسه به یی بلیاچۆ» که دیت ریش و سمیللی خوی ده تاشیت و مووی دهسکردیان به جیگه یه وه ده نووسینیت، منیش بیم ریش و سمیللی مامه میژوو بتاشم به سرینه وه ی دوری یه کجار به رچاو و به تهئسیری خویندنی مه لایانه، ریش و سمیللیکی دهسکردیشی پیوه بنیم به هه له به ستنی پیوه ندیی ماددی گشتی له نه بوونه وه، تا کوو ناوه ناوه دهست و قه له می له رزوکی نووسه ری ترسنوک و تهقلیدی به په نجه بیجورئه ته کانی شانیه ئه و ریش و سمیلله درۆزنه بکات و خوتخوته ی گومانه کانی ناو دلّی خوی پی بره وینیتته وه به ده م وه نه وزی سه ره تای خه وه پر خه ون و خه یاله خوشکه لانه کانی نیمچه خوینده واریه وه.

به هه به هه له و دهسکاریه ناره وایه ی میژوو!
به هه به هه له و هه سانه وه درۆزنه ی لیکدانه وه ی نیوه چل!

تیکرای ئه و بیروباوه رانه ی وا ده زانن شی کردنه وه ی میژوو به شینوازی ماددی بریتییه له دۆزینه وه ی په یوه ندی ماددی ره ق و زه ق و به وه زن و سه نگ خۆ ده دزنه وه له واقعیکی کومه لایه تی گه لیک گه وره تر و به رینتر و قوولتر و ئالۆز کاوتر و به گیروگرفتتر له و واقیعه ساده یی که به موعاده له ی ربازی و پتوانه ی به رزه وه ندی بازاری و راسته حیسابی کرین و فروشتن و سوود و زیانی مامله تی رۆژانه شی ده کریتته وه: ههروهک مرؤف بریتی نیه له 60 کیلو ئاو و 10 کیلو خوی و چه ند کیلویه ک ئاسن و خه لوز و گه چ که نرخه هه موویان له دوو دینار تییه ر ناکات ههروه ها کومه لایه تیش بریتی نیه له چه ند دهستووریکی ساده ی بيقوولای و له سه ر زه قایی مادده هه لچه قیو. مرؤف و کومه لایه تی به هو ی ئه و تایبه تیه یه کجار بیمانه ندانه ی که له هه موو جیهانیان جوداواز ده کاته وه به سروشت و گیانه به ریه وه،

له شتووهینیکی زۆر ئالۆز کاو و سهیر و گریاوییدا، پتر له دهروونی خۆبایندا ڕووچوون نهک له مادده. تهجره بهی ڕۆژانهی دهیان و سهدان و ههزاران ساله ئیسپاتی ئهوه دهکات که مرۆف و کومه لایهتی ڕهگی پهیوهندیان به وجودهوه له تۆزالی سهروهوی ماددهوه ڕۆ دهچیت بهرهو ناخی ناوهڕۆکی خۆبایندا. ههر وهک گیا له زهوی و ئاو و ههوا و تیشکی ڕۆژهوه ماددهی مردوو وهردهگریت و دهیکات به ماددهی زیندوو (عضوی) ههروههاش مرۆف له دهوڕوبهیری ماددی و بهرژهوهندی گوزهراڤ و هۆیهکانی مانهوهی نهوع و دیاردهکانی سروشت و ههزاران ماکی بزووینتهیری چهرخ و مهنگه نهی ژیان و بوون و بهسهر بردنهوه کهرستهییکی خامی سهرهتایی دهداته بهر هیزه زگماکهکانی بیتهژماری ههست و زانین و هۆش و سۆز و بهزهیی و ڕقبوونهوه و به خۆداشکانهوه و ترس و ئازایی و نهزانین و بهسههوو چوون و بییری چهوت و ئیشان و بیهیزی و خوشی و نهخۆشی و جینس و تهماع و حهپهسان و چهند ههزاران خاسیهتی تری ئاشکرا و بزری مرۆفایهتییهوه، لهوهوه کیانیکی ماددی مهعنهوی عهقلی عاتیفی مهنتیقی غهیبی تهماعکارانه خۆ بهختهکرانهی ڕهنگاوڕهنگ و ههزار ئاواز و دهههزار دهرگه و دهروونهی لی دروست دهکات که ههر یهکیک لهو باریکه ڕیگایانهی لیی دهبیتهوه و تیی دهکه نهوه جیلاو جیلی زانا و پسپۆر و پشکنهر و لیکۆلهروهوه خهریک دهکات و بهشهریان دیتیت و لیکتریان نزیک دهکاتهوه و دووریان دهخاتهوه و پیکیان دیتیتتهوه تاکوو له ئاکامی ئهوه شهڕ و ئاشتبوونهوهیهیایندا له سههر شتیکیان ههڵدهوهستینیت که لهوانهیه بهتهواوی پینچهوانهیی راستی بیت و لهوانهیشه جهرگهی حهقیقهتی گرتیتتهوه.

تۆ سهیر که چهندین ههزار ساله زانا و فهیلهسوف و ژیر و پسپۆر لهسههراکه دیاردهی زۆر سهراپی و بهزاهیر کهمبایهخی «خهون» دهمهتهقهیانه و ئهوهی دهیلین نایلینهوه سات له ساتیش ههنگامهی دهمهتهقهیان گهرمتر دهبیت. دوور نابینم یهکیک لهوانهیی ئهم دیرانه دهخوینیتتهوه دیاردهی «خهون» بیاتهوه سههر بنبچهی خواردنی خواردمهنی فوودهیری وهک پیاز و نسکینه. له حالیکدا زانای وههاش ههیه خهون دهگیریتتهوه بۆ بهرایی 50 ملیۆن سالیک که ئهوسا ههستان باپیری باپیره گهوهری مرۆف له پلیکانهیی تطوری بایۆلۆجیدا تهشریفی نههینابوه ناو لیستهی «داروین و لاماکی». ریشی تیندهچی ئهوه کهسهی نووسینی وهک ئهوه و بهشی یهکهمی «حاجی قادر...» به بابهتی میتافیزیکی دادهنیت بلی خهون ڕهزمزیکه

له خهباتی چینایه‌تی، دینداریکیش به دنگ بیت و بلیت خهون په‌روازه‌ی گیانه به‌رهو هیلانه‌ی غه‌یب، له‌ولاه‌ش زانایه‌کی سایکولوژی بیتاقه‌ی «جینس و گری ناکامی و به‌ندوباوه‌کانی نه‌فس» بخاته سهر می‌زی ده‌مه‌ته‌قه‌وه، سبه‌ی دوا‌یش زانستیک سهر هه‌لینیت و وه‌ک عومه‌ر خه‌یام بلیت: «ای بیخبران راه نه‌انست و نو این».

له خهون گهری و یه‌خه‌ی هم‌گوته‌یه راست و مه‌شووره بگره که شتیک له واقع ده‌گیرته‌وه و باسی دزت بؤ ده‌کات، چو‌ن به‌ر له‌وه‌ی بجیته پاریزی مالی نیچیره‌کی پر به‌دل ده‌پارته‌وه و ده‌لی «خوایه به‌ته‌مای تو!!». له‌م پارانه‌وه‌یه‌دا چهند ده‌ستووری کومه‌لایه‌تی و مرو‌فایه‌تی و چینایه‌تی و دینایه‌تی و نیشتمانپه‌روه‌رایه‌تی و پیاوه‌تی و ناپیاوه‌تی دزی یه‌کتری تیکه‌ل کردو‌ن؟ له کوپوه‌ی هینان؟ چونی سه‌لماندن؟ ده‌گیرنه‌وه وابوه دزیک له‌و کاته‌دا که ده‌ستی به‌ماله‌که‌ی کابرای دزراودا گیراوه له تاریکی شه‌ودا تامی شتیکی وردی کرده بزانی شه‌کره یاشتیکی تره که چی خو‌ی بو، ده‌رحال وازی له‌ماله‌که هیناوه و به‌جی هیشتوه بی‌ته‌وه‌ی بایی فلسیکی لی بدزیت به‌و بو‌نه‌وه که دوا‌ی چیشتنی خو‌یه‌که نمه‌کی کابرای خاوه‌ن مالی کرده و به‌مه‌دا دزی لی کردنی ده‌بیته نمه‌ک به‌هرامی که له‌م‌هردان ناوه‌شیته‌وه، به‌لام ته‌گهر خو‌یه‌که شه‌کریا ماله‌که‌ی تالان ده‌کرد.

پنم بلی کام یه‌کیک له‌هویه‌کانی ماددی وه‌یا به‌رزه‌وه‌ندی وه‌یا ثانی وه‌یا نیشتمانپه‌روه‌ری وه‌یا چینپه‌روه‌ری وه‌یا جنسی و مانه‌وه‌ی نوع وه‌یا مه‌ردی وه‌یا نامه‌ردی وه‌یا هر تاکه هویه‌کی تر بیت هم‌سهرمه‌قولاتیه به‌مرو‌ف لی ده‌دات و له‌م هه‌لو‌هسته موته‌ناقیزه‌یدا راده‌گریت؟ هه‌لو‌هستیکه له‌هه‌ناوی دزه‌که ده‌دات و کومه‌لایه‌تی به‌رفره‌وانی ژبانی دزه‌که‌وه هه‌لده‌قولیت له‌ناکامی به‌یه‌کتر گه‌یشتنه‌وه‌ی صه‌دان عامیلی له‌یه‌کتر ناشنا و به‌یه‌کتر دژ و له‌گه‌ل یه‌کتر بیته‌ره‌ف که به‌کس نا‌کری بیانباته‌وه بؤ سهرچاوه‌ی ئاشکرا و بیگومانی وه‌ک که په‌یدا‌بوونی ئاو ده‌برته‌وه بؤ سهر ته‌فاعولی ئوکسجین و هایدرو‌جین له‌زهر فی پیوستدا: له‌فه‌ری توانیشی هه‌موو هویه‌کان بباته‌وه بؤ سهرچاوه‌ی خو‌یان و به‌فندوفیل ته‌ناقوزی نیوانیشی سهرپوش کرد، دیسانه‌وه ناتوانی موعاده‌له‌ییکی راست هه‌لستینی له‌تیکه‌ل‌بوونی هم‌عامیلانه که ته‌فسیری هه‌لو‌هستی دزه‌که بکات ته‌گهر تیکرای

عامیلەکان نەخاتە ناو بۆتە ی نەفس و دەروونی دزەکەو و لەویو قەوارە ی موعادەلەکە دەرئەچیت چونکە مومکینە هەرچی عامیلی دەرەوێ «نەفس و دەروون» ی دزەکە هەبە پەکیان بکەوێت لە ئاست بریاری ئو نەفسەدا: بە نموونە دەلیم لەوانەبە دزیکی تر دوا ی چیشتنی خوێیەکە لەسەرینایی سەبەبیکەو کە نایزانین چیه، پتر شیتگیرە ببی لەسەر تالان کردنەکە وەیاخود تەئسیری پیچەوانە ی نمەک کردنەکە هانی دزەکە بدات بۆ ئاگر تێبەردانی خانووەکە سەرەرای دزینی مالهە، کە ئەمەشی کرد رەنگە ئەوەندە پەشیمان ببیتەو خوی بکاتە تۆبەکاری نەقشبەندی وەیا بەرادییک درپیت واز لە دزیەتی ببیت بۆ جەردەیی. با دوور نەرۆین و نموونە ی بەینی خۆم و خۆت ببینەو: دەشی یەکیکی بیری لەم لایەنانە نەکردبیتەو، دوا ی خوێندنەوێ ئەم دێرانە بە هەندیک لە قەناعەتەکانی خۆیدا بپتەو و بریاریکی نوێ بدات بەرانبەر بەشیک لەو پرسیارە کۆمەلایەتیانە ی کە لەمەوپیش لیان بوو بۆو وەیا نەیدەتوانی بریاران بۆ بدات، کەچی یەکیکی تری وەک ئەو دەستی غەزەب درێژ دەکات و پەرەکانی کتیبەکە بدرپیت، یەکیکی تریش گوی ئەواتە هیچ نە بە چاکە نە بە خراپە وەیا نازانم چی بکات، کە من نازانم کۆمپیوتەریش هەر نازانی.

هەموو جیهانی ماددی و مەعنەوی مروّف بدە بەر نیگای سرنجتەو دەبینیت سەرلەبەریان تاییەتی وەهایان تێدایە کە لە هەموو جیهانی دەرەوێ نەفسی مروّف و دەستوورەکانی کۆمەلایەتیدا سببەریشی نادیتریت.

سەیری دەستوورە مەشووڕەکی «گۆرانی چەند بۆ چۆن» بکە و بەسەر مروّف و سروشتیدا تەطبیق بکە: لە ماددە ی مردودا گۆرانی «چەند» گۆرانیکی ئالی حەتمەیی سادە ی «چۆن» پیک دیتیت و بەسەر دەچیت وەک ئەوێ ئاوت سارد کرد و گەیاندا پلە ی سفر ئاو کە دەبیتە شەختە و هیچی تر، لە حالی ئاسایشدا کە لە ج لاییکەو بەرەهەلست نەبی، ئەم گۆرانە ی ئاو بۆ شەختە گۆرانیکی ناچاری و حەتمیە کە هەر دەبی ببیت. هەرچی دیاردەییکی تری گۆرانی «چەند بۆ چۆن» ی ماددی مردوو هەبە سەرلەبەریان وەک دیاردەکی ئاو و شەختە ی.

لە جیهانی مروّفدا کارەکە ئەو وێنە ی ئالییە ی تێدا نە، بابلیم لە چەند رووییکەو لە جیهانی ماددە ی مردوو جودا دەبیتەو، تا ئەو رادە ی یەکتر ناگریتەو:

1- له گۆرانی «چەند بۆ چۆن» ى مرۇقايە تىدا ھىندە عامىلى كارىگەر و بىئەژمار و جودا ھەيە نە بەكەس دەكرى بزانی چەندىان له گۆرانه كه بەشدار دەبن و چەندىشان بىتەرەف دەمىننەو چەندىشان دەورى پىچەوانە دەبن، نە ئىمكانىش ھەيە پىشىنى له ئاست گۆرانه كەدا بكرى وەك كه له حالەتى ئاو و شەختەدا دەكرى، لەبەر زۆربوونی عامىلە نەزانراوەكان و مەعلووم نەبوونی چۆنیەتى رەفتارى مرؤف بەرانبەر ئەو عامىلانە چونكە گۆرانی كۆمەلایەتى ئاكامى موعادەلەيىكە ھەزاران «مجهولات» ى تىدايە، يەك لەوان و لە ھەموانىش كارىگەرتر برىارى مرؤف، بە پىچەوانەى ئەو موعادەلەيەيە كه گۆرانی ماددەى مردوو نیشان دەدات كه مەعلوومە چەند عامىل تىدا بەشدار دەبىت و چ برىارىكىش لە ھىچ تاكىك لەو عامىلانەو دەرنەچىت. بە نموونەى پروون كردنەو دەلىم لە سەرەتاي داھىنانى ئۆتۆمۆبىلەو كەس نەيدەتوانى تىبىر بكات لەوہى ئەم عامىلە تازىيە چ گۆرانىك لە سەرانسەرى جىھان پىك دىتت، كاوچوك و قىر چ دەورىك دەبن لە ھەموار كردنى عەمەليەتى گۆرانه كەدا، كام دەولەت بەم داھىنانە لەوانى تر سوودمەند تر دەبىت وەيا كاروبارى گەراجان چۆن دەگەرپت وەيا بەنزىخانە لە ھەلەبجە دەكرىتەو... وەيا... وەيا ھەتا كۆتايى زنجىرەيىكى دوور و درىزى «وہيا» كه نەدەشيا بە بىرى ھىچ بلىمەتىكدا بىت. ئەم تاكە عامىلەى ئۆتۆمۆبىل كە خۆى يەكىكە لە ھەزاران عامىلى ترى وەك خۆى كە دەور دەبن لە بەرھەويش بردنى رەورەوہى گۆرانی كۆمەلایەتى، ئا ئەم تاكە عامىلە سەدان عامىلى ترى لە پىشتەوہيە كە ئەوانىش دەور دەبن لە بەرھەمەتەنى ئۆتۆمۆبىل سالى بە سالىش ژمارەيان پتر دەبىت و تىكەلتر دەبن لەگەل سوود و زيانى مرؤف، جۆرى تازەترىش دادەھىتن لە پتوہندى كۆمەلایەتى وەيا بەرھەلستى دەكەن لە پەيدا بوونی پتوہندى تر لە مەيدانىكى تردا وەيا... وەيا... ديسانەو تەكوو كۆتايى زنجىرەى «وہيا» يان. ھەموو دنيا راست بىتەوہ ناتوانى بزانى «ئاسمانگەردى» سەر بە چىيەوہ دەنيت وەياخود ئەوہى پىي دەلین «ھۆشى ئەلەكترۆنى» چەند گۆران پىك دىتت لە روالەت و ناوەرۆك و ماف و ئەرك و پاداشى كۆمەلایەتى.

2 - گۆرانی «چەند بۆ چۆن» لە مرۇقايە تىدا، سەرەراى زۆر بوونی عامىلى نەزانراو تىدا، ديسانەوہ بەبەر حوكمى «نەزانراوى» دەكەوتەوہ لەوہدا كە گۆرانه كە ئالى نى و پرووى ناچارى لە يەك لا ناكات وەك كە ھايدروچىن ھەر بەرز دەبىتەوہ

ئاۋىش ھەر سەرەژىر دەروات. گۆرانی مروف (كۆمەلایەتى) لەوانەىە بەپىچەوانەى ھەموو تىفكرىنىك و چاوەروانى كرىنىك بەرەو راست وەيا چەپ وەيا دواوە وەيا قىراج وەيا سەرەوژوور برۆات. بىگومان زانايىكى مەيدانى فيزىيا وەيا بايولۇجى وەيا ھەر زانستىكى تىرى برۆا بە ماددە ھىناو بەر لە 50 سالل وای چاوەروان دەکرد لە ئەنجامى پەرەسەندنى زانستى نوئ و بلابوونەوہى بەرھەمە زانستىيە ماددىەکانى بەناو گەلاندا، وىرەى زالبوونى نىگای عىلمانىە پشت لە غەيبەکان بەسەر نىگای غەيبەرسەکاندا، كۆمەلایەتى مروف بە خىرايى لە قۇناغى پەرستنى غەيب تىپەپرەت و مل بىتتە رىگای زانست و تەكنىك كە ھەرگىز لىي چاوەروان نەدەكرا بۆ غەبرى ئىمان ھىنان بە ماددە تىشك باويژت، كەچى بە پىچەوانەى ھەموو چاوەروان كەردنەكە، مروفىكى غەيبەرسەت سواری فرۆكە دەبىت، كە دەزانين فرۆكە بەرھەمىكى يەكجار سەرسورپتى زانستە، بە مەسەرف و ئەركىكى گران دەچى بۆ ماچ كەردنى دار و بەردى ولاتىكى دوور... لەبەر تىشكى كارەبا ئەو كىتەبە دەخوینتەوہ كە بەلای داھىنەرى كارەباوہ ھەمووى ئەفسانەن... مزگەوت و كەنىشتە لەو ولاتانەدا قوت دەبنەوہ كە 50 سالل زياترە بەلای خوڤانەوہ ئىفلاسى مزگەوت و كەنىشتەيان ئىسپات كەردوہ، خەلقىش دەچنە ناويانەوہ و عىبادەتيان تىدا دەكەن ھەرچەندە لەوانەىە ناخۆشەويستىش بىن. ئەمە رۆو دەدات لە ھالەتەكدا وا دەزانرا مزگەوت و كەنىشتە ئەوئەندە ئەفسانەيى و بىبنجن بە پالىك دەرمىن، ئەوئەندەش دوژمنى چاكە و پىشكەوتن و ئازادى گەلان بوون ئەگەر ھەموو تەى كۆنەپەرست نەيانپارىتەت گەلان بۆ خوڤان داريان لەسەر بەرديان ناھيلن. چ دوور مەبىنە پەرستگە لەو ولاتە بەرەو بىنھىزى برۆات كە ھوكمەتەكەى پىشگىرى لىدەكات. كەس پىنى ناكەرى لەم مەيدانەى كۆمەلایەتەدا بەراستى نىشان بىنىكىت چونكە كۆمەلایەتى دار و بەرد و شەختە و ئاۋ نىە موعادەلەى رىكوپىك و بى كەلەبەرى بۆ دابىرەت.

3- گۆرانی «چەند بۆ چۆن» ى مروف ھەك ھى ماددەى مردوۋ نىە لە شوپىنى خوڤدا جىنگلل بىخوات و ھەموو رۆژى و بە درىژايى زەمانە تا قافى قىامەت دووبارە بىتتەوہ. ھەروەك دەزانين عامىلەكانى گۆرانی كۆمەلایەتى بىتەژمارن، تىش گەيشتىن پىشپىنى ناكەرى گۆرانەكە بەرەو كوئ دەروات، دەبى بىزانين گۆرانی كۆمەلایەتى ھەك گۆرانی ئاۋ نىە كە لە ساردىدا دەبىتە شەختە، چونكە ھەك

شەختە لە گەرمیدا نابێتەوێ ئاو. واتە گۆرانە کە بە ھەمان رێگەى بەرەوپێش چوونیدا بەرەو دوا ناگەرێتەوێ بۆ ھەمان نۆختەى کە یەكەم جوولەى تیدا کرد. كشانەوێ گۆرانى كۆمەلایەتى ھەرگیز نای باتەوێ بۆ ناو قەپڵەكەى جارانی، وەك كە شەختە دەچێتەوێ ناو قەپڵەكى ئاو، چونكە كۆمەلایەتى مرۆف كە پاشەكشە دەكات بەشێكى خاسیەتەكانى بەرەوپێش چوونى لەگەڵ خۆیدا بەرەو دوا دەكێشێتەوێ.

4 - گۆرانى كۆمەلایەتى ئەو حەتمیەتەى تیدا نیە كە لە گۆرانى ماددەى مردوودا ھەبێ. دەشى ھەموو ھۆیەكى ماددى گۆران پەیدا بێت بەلام گۆرانەكە روو نەدات چونكە عامیلی ھەرە بنجى و كارىگەرى كۆمەلایەتى كە مرۆفە نایەوێ وەیا ناتوانى وەیا نازانى وەیا بۆى نالوێ وەیا لێى ناگەرێن وەیا ناوێرێ، بگۆرێ. واش دەبێ لە نێوان كۆمەلێكدانێو ھیندەى كۆمەلێكى تر عامیلی گۆران پەیدا نەبەوێ بەلام ئەو كۆمەلە زۆر ئامادەى گۆرانە وەك ئەو ئاوەى كە خاسیەتى وابێ لە 50 پلەى گەرمیدا بكۆلێت، ئەویش لە بەرەوپێش چوونى كۆمەلەدا گۆران دادەھێنێت.

ئەگەر ئارەزوو بكەین دەتوانین زنجیرەى ئەم ئالقانە درێژ كەینەوێ تا لێ وەرەز دەبین، بەلام لزوم نابێم چى ترى بەدوا بكەوین بەلكوو زوو تر دەگەینە تێبینى كە یەكجار گرنگ و پڕ بايەخ لەم بەیەكدى گرتەى گۆرانى مرۆف و ماددەى مردوودا لەبەر تیشكى دەستوورەكەى «چەند بۆ چۆن»: ئەم تێبینىیان تا ئێستا نەم دیت لە ھیچ نووسەریكى ماددیەوێ سەرھەڵدات وەیا كەم و زۆر لە بابەتى وەك ئەو نێزىك ببنەوێ. تێبینىیەكە ئەمەى:

گۆرانى «چەند بۆ چۆن» كە شى كردنەوێ ماددى دايدەنیت بە دەستوورى بنجى، تەنھا لە دوو جیھانى یەكجار لە یەكتر دوورى ماددەى مردوو و مرۆفدا دەدیتریت لەگەڵ ئەو ھەموو جوداوازییە بێئەزما و زیدە گەورانەى كە لە نێوان ھەر دوو جۆرە گۆرانداندا ھەبێ، جیھانى روەك و گیانلەبەران ھەرگیز بەر ئەم دەستوورە ناكەوێت. وەك كە ئاو و ئاسن و بەرد و دار لە «كریتیکال پۆنت» دا چۆنیەتییان دەگۆرێت وەیا بارى كۆمەلایەتى لەو نۆقتەیدا ئەویش دەگۆرێت بە بارى كى تر، روەك و گیانلەبەر چ نۆقتەى وایان نیە بە وەصفى «گیانلەبەرى» تیدا بگۆرێن مەگەر ئەو گۆرانە بايۆلۆجیە یەكجار تەنبەلەى كە مرۆفیش تیدا بەشدارە. گۆرانى «چەند» ى روەك و گیانلەبەر ھەر لە سنوورى گۆرانى «چەندایەتى» دا دەمێنێتەوێ و سەر بە شتىكى تر ناگەینیت: بێنە ھەرچى مەیموون و رێوى و فیلى

دنیا ههیه له جزیره ییکی ناو ده ریای ته لاتنیکدا کۆیان بکه وه، ههر ته وهنده پروو ده دات که یه کیکیان تهوی تر له ناو بیات وه یا بیخوات وه یا هه موویان له برسان بمرن. هه ز ده که ی خۆراکیان زیاد بکه یا خود که می بکه وه یا به جار ی لییان بیره... باران ببارینه، مه بارینه... به فر بینه، مه هینه... هه رچی به خه یالتدا دیت بیکه یه ک تۆسقال ته ئسیری نای له په یدابوونی گۆرانیکی «چۆنایه تی» تهو روهک و حه یوانانه: پیت ناکرئ «کریتکال پۆینت» ی گۆرانی ئاو بۆ شهخته وه یا به رپابوونی شۆرش فرهنسه له جیهانی روهک و حه یواناندا په یدا بکه یت. ته نانهت تهو گۆرانه یه کجار به ئهرک و مه سره فه ی که زاناکان له نیوان ره سه نه مه ری ئوسترالیاییدا پیک دینن، تهویش سه رله نوئ قالب به ستوو ده بی و جووله ی لیده برئ و هیچی تری لی ناکه ویته وه. هه رچی گۆرانیکی وه ها ده سکردی ئاده میزاده هه یه له نیوان روهک و جانه وه راندا نه زۆکه و سه ر به شتیکی تر ناگه یه نیت. خو ته وه ی راستی بی، تهو ته رزه گۆرانه ی که مرؤف دایده هینی ده بی بخریته وه سه ر تهو Critical Point ه ی که گۆرانی کۆمه لایه تی پیک دینیت چ له مه یدانی فرۆک دروست کردندا بی چ له مه یدانی داهینانی نه وعی تازه ی روهک و ئاژه ل و درنده و شتی تهو تۆیدا بی.

خولاسه، سه رله به ری روهک و ئاژه ل به ر تهو ده ستووره ی «گۆرانی چه ند بۆ چۆن» ناکه ون. له مه ش بترازی، به لای منه وه، ناشی هه رگیز گۆرانی کۆمه لایه تی له ته ک تهو گۆرانه ی مادده ی مردودا ناوی بیت، چونکه له هیج پروویکه وه خزمایه تی له نیواناندا نیه و نای. مرؤف مه و جودیکه به ته واوی له هه موو مه و جودی تر جودایه و دنیای تهو دنیاییکی تازه ی بیتسابقه یه.

جا که من یا یه کیکێ تر له ناو هه زاران عامیلی تیکه ل و پیکه لی کۆمه لایه تیدا ده وری عامیلی خویندنی مه لایانه بدۆزینه وه له ژیا نی کورده واری و میژوو ی کورددا نه له شی کردنه وه ی ماددی دوور کهو تووینه وه نه جار ی هیج هۆیه کی میتافیزیکیمان هینا وه ته ناو حیسابه که وه. ته گه ر شی کردنه وه ی ماددیش وه ته نگ بی له بوونی ده وری خویندنی مه لایانه وه یا شتیکی وه ک تهو وه یا تهو که به راستی ده وری هه بووه، دیاره تهو شی کردنه وه یه له واقع وه ته نگ دی.

ههروه ها که ده وری راسته وخۆی مادده و سوود و به رژه وه ند وجودی نه بوه له به یه که وه به ستنه وه ی تهو سه ره وه سه ری کوردستانی گه وردها، که س نه ها تهو ئینکاری

دهوری ئەم عامیلانە بکات لەو کاتانە و لەو حالانە و لەو جیگایانەدا کە دەوریان بوە و دەبی.

ئەوێ پێویستە لەسەر مرۆڤی هەستیاری و زانا و دڵسۆز ئەوێ چا و مێشک و دلی خۆی بکاتەوێ بۆ هەر هۆ و عامیلیک کە لە مێژوودا کاریگەر بووبن. دژی هەموو ڕەوشی مرۆڤایەتی و یاساکانی کۆمەڵایەتیشە بێین لە هیچە هۆیک بێرینەوێ کە هەیه وەیا یەکیک هەڵبەستین کە نیە. نە من نە تۆش قۆنتەرەتیمان نەگرتوێ ڕی و شوین دانین بۆ تیخویندنەوێ بیروباوەری ئایینی وەیا فەلسەفی وەیا ئابووری وەیا هونەری وەیا نازانم چی لە ڕووداوەکانی مێژوودا وەیا یاساکانی کۆمەڵایەتیدا ئەگەر لە واقعیدا تینەخویندرا بنەو.

من کە دیمە سەر دیراسە ی ژیان و فکر و خەبات و بەسەرھات و ڕەوشت و ئەدەبی یەکیکی کەمانەندی وەکو «حاجی قادر» تاکە یەک سەرەداوی جڵەوی قەڵەمی خۆم تەسلیم بە ڕیاری فکری و فەلسەفی لێرە بە پێشەوێ ناکەم. ئەو تەلە بەردانە ی کە لەم ڕینگایەدا هەلیان دەدەمەوێ حەز دەکا شەیتانیان لێدەرپەرێ وەیا فریشتەیان لێوێ هەلفرێ وەیا عەزیایان تێدا خزایی، من لییان وەتەنگ نایەم: چی دەبینم ئەوێ دەلیمەوێ صەد جارێ ئەم و ئەو ڕازی دەبن یا قەڵس، لەوێشدا ئازادیی بیروباوەر بە کاردێتم کە بەردی بناغە ی دیمۆکراسی و مافی مرۆڤایەتیە. بەلای منەوێ گەنگ ئەوێ گایانی حاجی نەتۆری و ڕیزی ئینساف نەشیوێ و گەرد لە ڕووی راستی و ڕووداوی مێژوو نەیشی.

بینگومان گەلی کورد، بەلکوو هەموو گەلیک، سوود لە گوتنەوێ راستی وەردەگرن چ لە مەوزووعی گشتی و جیھانی بێت و چ لە بابەتی سەر بە میللەتەوێ بی، بە نیسبەت بەرژەوێ کوردیشەوێ ئەو بابەتە ی پێوەندی بە کوردەوێ هەیه پتر لە هەموان راستیخوازە چونکە دیارە کورد ناتوانی شوین پێی خۆی مەحکەم کات ئەگەر ڕینگاکە ی بە چرای حەقیقەت ڕووناک نەکرابیتەو.

ئەم خۆدانە پال گوتنەوێ راستی لە سەرکاری حاجی قادردا سوود و حەسانەوێکی گەورەش بە نووسەر دەگەینێ لەو ڕووە کە ناچار نابێ بۆ شارندنەوێ راستی سەرپۆشی درۆزن بچنی وەیا هەر جارە بە نوکی قەڵەم قەبر لە گورستانی مێژوو هەلکەنی بۆ زیندەبەگۆر کردنی ڕووداوی حەق و ڕەق. ئەگەر

نووسەر شهرمی بیتوه له وهدا که درۆی لی سپی ببنه وه هه رگیز تهو جورته ته ناكا شتی وهها بلێ که له گهڵ وانا ئاشکراکانی ناو دیوانی حاجی قادردا نه گونجیت. گریمان لهو ههلبهستن و دهسکاریه دا باریکی سیاسیش پشتگیری له نووسهره که کرد و ناراسته کانی بۆ پاراست، ئه دی دواى به سه رچوونی هه لکه وته که چ ده کات و کێ دیتی هه له کانی بۆ پینه بکات. بێگومان ههلبهستن و سه رپۆش کردنی درۆ کاریک نیه هه تاهه تای بهردهوام بیت وه یاخود له هه موو جینگه ییکدا به سه لامه تی تیپه ریت: درۆییکی له توران ریزی لی بگیری ته له ئیران ریسوا ده کريت، ئه مه ده لیم به لایه نگیری تهو درۆیه ی له خۆی ئه مینه سپی نابیتوه له حالیکدا به پنی باوه ری من هه لبهستن کاریکی ناپه سند و تاوانبار ته نانه ت گه وهره ترين هیزی جیهانیس به دریزی ئه زه ل و ئه به د له سه ری بکاته وه.

نووسینه که ی من که ئه م مه رجانیه ی به خۆه گرتوه تا راده ی دلشکسته کردنی زیندان بۆ خاتری مردووی به شه رف، ویستوه تی له گه ل حه قیقه تی به سه ره ات و ژیان و فکر و فه لسه فه و خه باتی حاجی قادردا جووت بروات. له به رچاوی خۆم، سه ر له وه دایه که سه ره رای ریک که وتنی نووسینه که م له گه ل حه قیقه تی مه وزوعه کانی باسی حاجی قادردا، دوو جارانیس له لایان شکله وه به یه که وه ریک که وتون.

لایه نی یه که م ئه وه یه، ههروهک حاجی له پله ییکی دواکاتی ژیانیدا یادى رابردوو ده کاته وه، وه یا پله ییکی سه ره تاکانی ژیا نی رێ خۆش ده کات بۆ پله ییکی دواتری، ئه م نووسینه ش له بهر تیشکی زۆر به هیزی تهو ژیا نه دا ها توچۆی به خامه کردوه، وهک جۆلانه، له گۆر قه ره جه وه بۆ سابلāغ و له سابلāغه وه سه ره وه هه وراز بۆ پيشووتر و له وێهه بۆ کوتایی سه رگوزه شت له ئه سه مبول و هه ر به م شکله له زۆر جینگه ی نووسینه که دا. که بگه رپیته وه بۆ به شی یه که م و دوه می ئه م باسه، ها توچۆییکی په ندۆلی ده بینیت له خامه وه که هه ر جاره شتیکی ئه م سه ره ی باسه که به یه کیکی تهو سه ری ساغ ده کاته وه.

بێگومان ئه م ده نگدانه وه ی نیوان قۆناغه کانی سه رتاسه ری ژیا نی حاجی به لگه ییکی گه وهره ی خیرا قالبوونه وه ی تهو ژیا نه یه که وا له زوییکه وه به ره و روو کاری حه قه رستی و ریز له خو گرتن و به خو نازینه وه له نگه ری به ستوه، ئیتر ئیمکانی له یه ک نه چوونی سه ره تا و کوتایی ژیا نه که بۆ ته نامومکین، بۆیه یه که ویست

به‌لگه‌ی نه‌ترسانی حاجی له پله‌ی ناوه‌ندی ژيانيدا پيدا كه‌يت ده‌تواني هانا بيه‌يته به‌ر سه‌ره‌تا و كوتايي ژياني چونكه هه‌موو قوناغه‌كان يه‌ك ئاهه‌نگي نه‌ترسان ده‌چرڻ، هه‌روه‌هاش بو هه‌تانه‌وه‌ي به‌لگه‌ي راستي و حه‌قه‌رستي و ئاكاره‌كاني تريشي. به‌راستي ئه‌م تبه‌خويندنه‌وه‌ي دواړوژ له سه‌ره‌تاوه، وه‌ك كه له ژياني حاجي و ئه‌م نووسينه‌دا ده‌ديترت، ده‌ستوورينكي ئابووري و رامباري و كومه‌لايه‌تيي ئه‌م سه‌رده‌مه‌شه كه ده‌بينين ده‌وله‌تي خاوه‌ن ژيار و هيز و زانست و ته‌كنيك حيسابي 50 سال وه‌يا زياتري دواړوژ هه‌ر له ئيستاهه‌ ده‌كهن، واته كومه‌له راستيه‌كاني ئه‌مرو خو له دواړوژدا ده‌بينيتته‌وه به‌ته‌واوي وه‌ك راستيه‌كاني سه‌ره‌تاي ژياني حاجي قادر.

لايه‌ني دوهم ئه‌وه‌يه، هه‌ر وه‌ك ژيان و ره‌وتي به‌ره‌وينش چووني حاجي بزووتنه‌وه‌يينكي دريژه‌داري به‌سه‌ريه‌كه‌وه بوه نه‌ك ته‌كان به‌ته‌كان و باز له دوا باز، ئه‌م نووسينه‌ش له يه‌كه‌م روپه‌ره‌ي به‌رگي يه‌كه‌مه‌وه تا ئه‌م جيگايه، لي‌ره‌ش به‌دوا تا كوتايي، يه‌ك نه‌فس و بي پچراڼه‌وه و بي برگه بوه و ده‌بيت.

سه‌رله‌به‌ري به‌رگي يه‌كه‌م و دوهم و ئه‌م پيشه‌كيه، به‌دوا پيشه‌كيه‌شدا تا كوتايي به‌رگي سييه‌م، بريتين له چهند سه‌ره‌باسييك كه ته‌گه‌ر بشيان سرپنه‌وه زياننيك به نووسينه‌كه ناگات. چوارسه‌د لاپه‌ره‌يينكي به‌رگي يه‌كه‌م ئه‌م سه‌ره‌باسانه‌يان تيدايه:

دواي چوار لاپه‌ره‌يه‌كي «روون كردنه‌وه» ئه‌م سه‌ره‌باسانه به‌دوا يه‌كتردادين:

- (1) پيشه‌كي
- (2) حاجي قادر
- (3) حاي قادر كنيه
- (4) حاجي قادر كه‌ي و له كوئ هاته دونيا
- (5) لابساييكي گرنگ
- (6) حاجي قادر له پله‌ي ته‌مه‌ني دواي مندالي
- (7) حاجي قادر و خويندن.

هه‌موو به‌رگي دوه‌ميش، كه 330 لاپه‌ره‌يييك ده‌بيت، بريتيه له‌م چهند سه‌ره‌باسه:

- (1) پيشه‌كي و روون كردنه‌وه
- (2) حاجي قادر و گه‌شتي خويندن

- (3) پشووئیکی لیکۆلینهوه
 (4) سه‌ره‌ژوورچوونه‌وه‌ییکی
 (5) چه‌ند وشه‌ی دوا‌ی دروینه.

دیاره به‌رگی سییه‌میش هه‌ر وه‌کو دوهم ده‌بیت.

له‌م به‌رگه‌دا ناوناوه به‌لینی روون کردنه‌وه‌ی ئه‌و باسانه‌ی که لیره به‌پیشه‌وه روون کردنه‌وه‌یان خراوته‌وه به‌ر فه‌رمانی دوا‌رۆژ، به‌جی ده‌هینرین.

هه‌ندیک له‌و به‌لینانه که له به‌رگی یه‌که‌مدا بۆ به‌رگی دوهم هه‌لگیرابوون، له‌م به‌رگه‌دا به‌جی دین چونکه به‌پچه‌وانه‌ی چاوه‌روان کردنی خۆم، درێژ خایاندنی شی کردنه‌وه‌کانی ناو به‌رگی دوهم جینگه‌ی نه‌هیشته‌وه قه‌رزى هه‌موو به‌لینه‌کان بده‌مه‌وه. زۆر ئاشکرایه، هۆی ئه‌م درێژ‌خایاندنه ده‌گه‌رپته‌وه بۆ نه‌بوونی وه‌یا که‌م بوونی سه‌رچاوه‌ی باسی حاجی قادر چ به‌نووسین چ به‌قه‌سه‌ی ده‌ماوده‌م بیت، چونکه که سه‌رچاوه نه‌بوو به‌سه‌رهاته‌کانی ساغ کردبیتته‌وه ده‌بی هه‌موو ساغ کردنه‌وه‌که بدرپته به‌ر ئه‌رکی لیکۆلینه‌وه و پشکینه‌وه و زه‌هینکاری و به‌راورد کردنه‌وه.

نووسه‌ر هه‌یه که سه‌رچاوه‌ی ده‌ست نه‌که‌وت خیرا له‌باسه‌که‌ی ده‌بیتته‌وه عوزری بی سه‌رچاوه‌ییش هه‌میشه به‌سه‌ری نوکه قه‌له‌مه‌که‌یه‌وه، وه‌ک فرمیسکی درۆزن قه‌تیس ده‌میتنی، قه‌له‌می کۆلنه‌ده‌ر له‌نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی ئاشکرا‌دا ناگاته ئه‌و وشکانی و بیرۆبیه‌ی که به‌لیکدانه‌وه و بیر هه‌لکه‌ندنیش ته‌رابی لی په‌یدا نابیت. ئه‌وانه‌ی به‌دوا ئاودا ده‌گه‌رپن ئه‌گه‌ر له‌دیمه‌نی وشک و برینگی ده‌شت و مه‌زرایان په‌یامی بیتۆمیدی وه‌رگرن ده‌بی له‌سه‌ره‌تاوه خۆ بده‌نه حه‌سانه‌وه‌ی ده‌ست پاچه‌بوون و دۆش دامانه‌وه، چونکه زۆرینه‌ی ده‌شتوده‌ری خوا رووکاریکی وشک و برینگی هه‌یه نووسینیش له‌باره‌ی باسی بیسه‌رچاوه‌وه وه‌ک ئه‌و گه‌رانه‌یه به‌دوو ئاودا که له‌هه‌ریمی به‌رواله‌ت وشکدا ده‌کری. دۆزینه‌وه‌ی ئاساریش وه‌ک دۆزینه‌وه‌ی ئاوی وشکانی و نووسینی بیسه‌رچاوه‌یه چونکه ئه‌ویش به‌زاهیر چ ئۆمیدیکی به‌رچاوی لێوه دیار نیه موژده‌ی هه‌بوونی ئاساری له‌هه‌ناوی زه‌ویه‌وه پی رابگه‌یه‌نی، که‌چی چاوه پر مه‌هه‌ره‌ته‌کانی زانای ئاسار، وه‌ک «تیشکی رۆنتکین»،

تاریکستانی ټو هه ناو و د هروونه ده خویننه وه و میژووی سوږگومی هه زاران سال له مه وپیش به سهر دنیا ده خه نه وه.

به راستی توژینه وه له رابردووی میلله تی کوردیش، چ میژووی گشتی میلله ته که بی چ ژبانی تاکه په نجه نیشانه کانی بی، پنیوسته به چاوی زهره بین و زیهنی مووقلاش و نه فسی بلویرژنه نانه بکریټ، دنا له هیچ په کیکیانی به مراد ناگهین.

چاو پندا گیرانه وه یه ک

به شی یه که م و دوه می ټم لیکولینه وه یه له بهر شوقه یه کجار کزه که ی که متاکورتی به سهرهاتی حاجی قادر که له چند ریگاییکه وه پیمان گه ییشته، ری له پیش خامه دا دهر کرد، له سهره تای ژبانییه وه تا دواي گه شته که ی خویندنی له باله که تی و کوردستانی ئیراندا. له و ری دهر کردنه دا چند رووپه رییکی شرایه وه ی ژبانی حاجی و زهری به شیک له هه لبه سته کانی و هیماي نه فسی و گیایی کرده و گوته کانی له سنووری دهسه لاتدا خرابه بهر رووناکییه وه که وا رهنکه ټمه یه که م جار بی ټو ته رزه نه ټینانه لټیان ده کولرټه وه و راگه یاندنه کانیان دهر ټینه وه بهر حوکی واقع و داخوازی خاسیه ته کانی شه خسیه تی حاجی قادره وه، گه لیکش به تالایی له نه خسه ی ژبان و به سهرهات و نمای ټده ب و شاعیری تی حاجی قادر به ناچاری درایه توژینه وه ی دواروژ که من یاخود یه کیکی تر بیپه رژیته سهر خو ته رخا کوردنیکی هه ناسه دریژتر، وه یا تالعی له بارتر سهرچاوه ی تازه تری مه علوماتی نه زانراوی بخاته بهر دهست.

له کوتایی بهرگی دوه مده یه ک لافاوی سه غلټی و بیدهستی و بیوه زعی و هه ژاری و بیمالیمان به سهر حاجی قادردا به جیه ټشت، له ناو ټو لافاوه شدا ټاگری نه فسی بهرز و سهر کهش که خوی پی راناگیری له چارچیوه ی قه فسه ی که ساسی و بیده سه لاتیدا ئیتر یا قه فسه که ده سووټینی یاخود ټاگر له عومری خوی بهر ددها که هه ټاگری رووټیسه. من له به جیه ټشتنی حاجی له و سه غلټیه دا به هندی دلې خو م دده مه وه و گله بیان له خو م ده ته کیتمه وه که ټه گهر هاتبام دریژم به نووسینه که م دابا و حاجیم له سه غلټی ټه وسا که ی دهرهاویشته، سهرله نوی ته سلیم به سه غلټی کی

نوێترم ده کردهوه لهوی پیشوتریان بی سامان و ئامانتر، چونکه ئەم جارەیان سه‌غله‌تیه‌که‌ی له‌ غه‌ریبیدا ده‌بوو به‌ ده‌ست ئاگرێکی یه‌کجار سوتینه‌رت‌تر له‌ هی پیشه‌وه‌ که‌ ئاگری کوردایه‌تی و نیشتمانپه‌رستی بی‌سه‌روبه‌، بی‌وچان و بی‌ئومید.

له‌ به‌شی دوه‌مدا گه‌ییشتم به‌و قه‌ناعه‌ته‌ که‌وا حاجی دوا به‌ دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی له‌ گه‌شتی خوێندنی به‌ناو باڵه‌کاتی و کوردستانی ئێراندا، هه‌ر له‌گه‌ڵ هاتنه‌وه‌ی بۆ ناو ناسیاوانی کۆیی، خێرا دلی هه‌لقه‌نا و که‌وته‌ سه‌ر خولای ئاواره‌بوون، هۆیه‌کانی ئەم قه‌ناعه‌ته‌شم له‌و به‌شه‌دا باس کردوه‌ ناشی سه‌رله‌نوێ لێره‌دا باس بکریته‌وه‌، خوێنه‌ریش ده‌توانی بۆیان بگه‌رێته‌وه‌ به‌شی دوه‌م، به‌لام سه‌ره‌رای ئەو هۆیانه‌ی له‌و به‌شه‌دا باس کراون تیپینی تر هه‌ن له‌باره‌ی خێرا کردنی حاجی له‌ جێهێشتنی کۆیی، ئەوانیش بایی خۆیان پشتگیری ده‌که‌ن له‌ شیمانه‌ی (احتمال) راستبوونی بۆچوونه‌که‌م که‌ زاده‌ی ئەو دیاردیه‌ و تیپینییه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ و سه‌رچاوه‌ی نووسراو و گوته‌ی ده‌ماوده‌مه‌یه‌ که‌ له‌و دوو به‌شه‌ تیپه‌ریوه‌ی نووسینه‌که‌مدا خراونه‌ته‌ به‌ر چاو و هه‌ست و زیه‌نی خوێنه‌ری کوردیه‌وه‌.

لێره‌دا به‌ر له‌وه‌ی بچمه‌ سه‌ر رێچکۆله‌ی ته‌واو کردنی لیکۆلینه‌وه‌کانی لێره‌ به‌ پیشه‌وه‌م ده‌بی سرنجی خوێنه‌ر بۆ راستیێکی زۆر گرنگ به‌ نېسه‌ت ئەم نووسینه‌وه‌ رابکێشم. تا ئێستا من نه‌که‌وتومه‌ته‌ سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ له‌ خه‌بات و کوردایه‌تی و شیع‌ر و ئەده‌ب و تیکرای هه‌له‌وه‌ستی، حاجی له‌م ژيانده‌دا، شتیکی گرنگ‌تری له‌مانه‌ ماوه‌ جارێ نه‌م کردوه‌ ئه‌ویش هه‌لێنجانی حه‌قیقه‌تی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی مه‌زنایه‌تی له‌ راده‌به‌ده‌ری حاجی قاده‌ره‌ که‌ له‌ قوولایی هه‌ندیک له‌ هه‌له‌به‌سته‌کانی یه‌کجار ده‌لاله‌ت به‌خشییه‌وه‌ سه‌ر وه‌ده‌ردیتی و لیکدانه‌وه‌ی ورد تیپ ده‌گات. ئەوه‌ی راستی بی، ئەم کاره‌ ده‌که‌ویته‌ کۆتایی به‌سه‌رچوونی دیراسه‌ی ژیان و سه‌رله‌به‌ری ئەو کاریگه‌رانه‌ی تاو و تیپیان هه‌ناوه‌ بۆ ناو ویزدان و ده‌روونی حاجی و له‌ویوه‌ فه‌رمانی چۆنه‌تی کرده‌وه‌ و گوته‌ی ده‌رچوه‌، به‌و پییه‌ کاتیکی نۆره‌ی ده‌گاتی که‌ له‌ توژینه‌وه‌ ده‌رباره‌ی ژبانی ئەسته‌مبۆلیشه‌وه‌ ده‌رباز بووبین، واته‌ به‌پی چاوه‌روان کردن، ئەو لیکۆلینه‌وه‌ قوول و ورده‌ ده‌بیته‌ به‌شی پینجه‌می ئەم نووسینه‌. له‌ ئێستاه‌و ته‌نها ئەوه‌نده‌ت پی ده‌لیم که‌ ئەگه‌ر ئەو کاره‌ ئەنجام نه‌دریت به‌شی هه‌ره‌ گرنگی لیکۆلینه‌وه‌ له‌باره‌ی حاجی قاده‌روه‌ له‌ تاریکایی نووسینه‌که‌دا ناخړه‌یه‌ به‌ر په‌یکه‌ری وجودیه‌وه‌.

با بکه‌وینه سەر رچه‌ی نووسینی لیره به پیشه‌وه. له به‌شی دوه‌مدا لاپه‌ره 187-188 به دوا لیکۆلینه‌وه‌ییکی ورد و درێژه پیدراودا، بۆ ده‌مکوت کردنی هه‌موو جوهره ئیعترازینکی لیم بگیریت، مه‌ودای مانه‌وه‌ی حاجی قادر له کۆیی دوا‌ی گه‌شتی خویندن و به‌ر له سه‌فه‌ری بۆ ته‌سته‌مبول، ئه‌و مه‌ودایه‌م گه‌يانده 5-6 سال.

که بگه‌ریتته‌وه بۆ خویندنه‌وه‌ی ئه‌و لیکۆلینه‌وه‌یه ده‌بینی له دوو لاوه یارمه‌تی زۆر خایاندنی مانه‌وه‌ی حاجیم له کۆیی داوه. له لاینکه‌وه وام دانا له کۆتایی 1276ی کۆچیدا حاجی گه‌رابیتته‌وه بۆ کۆیی، له‌م دانانه‌شدا دوو سالم ستانده‌وه له گوته‌ی شاهیدیک (ئه‌م شاهیده مامۆستا زه‌بیحیه) که ده‌یگوت ده‌ست‌نووسی حاجی قادرم به‌سه‌ر دیواری مزگه‌وتیکی سابلاغه‌وه دیتوه و میژووی 1279ی لی نووسرابوو. به‌راستی نیوانی کۆتایی سالی 1276 و سالی 1279 له دوو سالانیش پتر ده‌گریتته‌وه، به‌لام من که‌رتی سالم له حیسابه‌که فری داوه و هه‌رچی هه‌بوو له و شایه‌دیه‌م ستانده‌وه و دامه‌وه به‌و که‌سانه‌ی ده‌یان‌ه‌وی مه‌ودا و ده‌رفه‌ت بدۆزنه‌وه بۆ په‌یدا کردنی خه‌باتی کوردایه‌تی حاجی قادر به‌ر له چوونی بۆ ته‌سته‌مبول، چونکه دیاره ده‌رفه‌ته‌که له مه‌ودای 5-6 سالدا پتر په‌یدا ده‌بی نه‌ک له 3-4 سالدا.

سه‌ره‌رای ستانده‌وه‌ی ئه‌م دوو ساله له به‌رده‌وامبوونی حاجی له خویندنه‌که‌ی کوردستانی ئێرانی، هاتم له لایینکی تریشه‌وه حاجی قادرم له کۆیی وه‌ستاند تا سالانی 1282 و 1283ی کۆچی، به‌وه‌شدا ده‌لاله‌ت و راگه‌یان‌دنی گوته‌ییکی مامه شیخ نووره‌دینم ویک هیناوه و 3-4 سالم پێ گرتته‌وه، له حالیکدا ته‌گه‌ر له راسته ده‌لاله‌ته‌که‌ی گه‌رابام و مه‌ودام لی ته‌نگ نه‌کردباوه پتری را‌ده‌گه‌يان‌د، ئه‌وساش سه‌فه‌ری حاجی ده‌که‌وته پێش 1282، هه‌ر به‌و پێشه‌ش ده‌بوو له‌و 5-6 ساله‌ بای ئه‌و پیشکه‌وته‌ن داشکیندری.

بۆ ئه‌وه‌ی خویته‌ر له‌م قسه‌یه‌م بگات بی ئه‌وه‌ی ناچار بی بگه‌ریتته‌وه بۆ به‌رگی دوه‌م، ده‌لیم له‌و به‌رگه‌دا قسه‌ی مام ئه‌وه‌ بوو که حاجی قادر به‌یینیک بوو، وه‌یاخود چه‌ند سالی‌ک بوو، له کۆیی رۆیشتبوو به‌ر له‌وه‌ی که‌یفی جوانرۆیی له 1286ی کۆچی کۆیی جی به‌ئێ. قسه‌که‌ی مام له 3-4 سالی پتر ده‌گرته‌وه هه‌رچه‌ند به‌ جو‌ریکی ئاشکراش ژماره‌ی ساله‌کانی ده‌رنه‌بریییت، ره‌نگ بوو ته‌گه‌ر به‌وردی لی پسرابایه، بیگوتبایه ژماره‌یان چه‌نده، به‌لام داخه‌که‌م ئه‌وسا که‌س مه‌به‌سی نه‌بوو له‌و وردیه‌ی بکۆلینه‌وه و ئیمه له ده‌ردی سه‌ری لیکۆلینه‌وه‌ی دوا‌رۆژ رزگار بکات.

خوینەری کورد دەبینی، ئەو 5—6 سالی که له بهرگی دوه می «حاجی قادری کۆبی» دا کردم به ماوهی مانهوهی حاجی له کۆبی دواي گهشتی خویندن و بهر له رۆیشتنی بۆ تورکیا، لهسه ر حیساییکی شلۆقی موحامهلهی رهخنه گر و نهسهلمین ههلساوه و بهس، موحامهله کهش بۆ مه بهسیکی ئەوهنده گرنگ بوو، که بریتیه له ساغ کردنهوهی بوون و نه بوونی شیع و خهباتی کوردپهروه رانهی حاجی قادر پیش چوونی بۆ تهسته مبول، مه بهسه که ئەوهی دههینا به چاوپۆشین له 2—3 سال پتر خایاندنی مانهوهی حاجی له کۆبی ده می رهخنه گر شیرن بکه م و له خۆمی به دهنگ نههینم تا له تۆژینه وه که م ده بهمه وه و بیروباوه ری خۆمی تیدا روون ده که مه وه. ئەگەر خوینەر له گه لمدا به ئینساف بی له م ده مشیرن کردنه دا له سه ر حه قم ده بینتی، نه ک جوړیکی تر.

ئێستا که وا ههنگامه که ی ساغ کردنه وهی ئەو پرسیاره له نووسینه که ی مندا به سه ر چوو تا ئەو راده یی که له توانامدا بوو بیت میژووی دهست پی کردنی حاجی به شیعی کوردپهروه رانه له بهرگی دوه مدا یه کلا کرا و ترسی بیتۆقره یی و په له په لی رهخنه گری مه سه له که م لی رهویه وه، زۆر به شینه یی و له سه ره خو و به وه پری خوین ساردیه وه باسی یه کیک له دیارده کانی شیعی حاجی قادر ده که م که ئەویش به شیوه یه کی خامۆش، به لام یه کجار راگه یین، باسیکی ماوهی حاجی قادرمان له کۆبی بۆ ده گرتیه وه له گه ل باس گیرانه وه که شدا دیسانه وه به خامۆشی راگه یینانه شایه دیکنمان له پرسیاره که بۆ ده دات. که ده لیم «به خامۆشی» قسه که م له وه وه دیت که وا دیارده که له خووه به دهنگ نایی، راگه یاندنه که شی به ههرا و دهنگ نیه: ده بی زیهنتی پێوه خه ریک که یت و لیکدانه وهی تیدا به کاربینیت تهواویکیش لئی ورد بیته وه ئەو جار له راگه یاندنه که ی ده گه یت ده نا دیارده که وه ک نه بی ههروه ها ده بی و ده شمینیته وه. وا ده زانم له یه که م نیگاشه وه بۆت مه علووم ده بی لیڤه به پیشه وه که س بۆی نه چوه چونکه دیاره که س ئەوهنده له و باسانه ورد نه بۆته وه تا ئەم حیسابه ورده ی تیدا کرد بیت، واش ده زانم، ئەگەر من لئی نه دوابام تا ماوه ییکی یه کجار دوور پشکنه ری کورد بۆی نه ده چوو چونکه وه ک هه ر ئێستا ده رده که ویت دیارده که به وردبونه وه ییکی زۆر لایه ن و به راورد که رانه نه بی خۆی به دهست بینه ره وه نادات. با ئەوه شت پی بلیم، ده ستیشان کردن و دۆژینه وهی دیارده ی هینده «تاشکرا و بزر» خوینەر و رۆشنیران ناچار ده کات به سه لمیتین

که‌وا جیهان هەر ئه‌وه‌نده نیه چاوی عاده‌تی سرنجی عاده‌تی تیی ده‌گات و ده‌بیینیت، وه‌یاخود راگه‌یاندنی شوینه‌وار و که‌له‌پور له‌وه تیپه‌ر ناکات که تیوه‌رامانی سه‌رپییی به‌ده‌سته‌وه‌ی ده‌دات.

ده‌وێرم مه‌رجیک بکه‌م بایی ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر بیدۆریتیم ئیفلاس بکه‌م، مه‌رجه‌که‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ بێ که‌وا هه‌رچی تا ئیستا له‌ باره‌ی کورد و کوردستان و کوردی و ئه‌ده‌ب و که‌له‌پۆر و کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و میژوو و هه‌موو سه‌روه‌به‌ریکی کورده‌وه نووسراوه، که له‌ ناویاندا نووسینه‌کانی خۆمه، له‌ سه‌ره‌تاییکی کورت و ته‌نک به‌ولاه‌ نیه، له‌ ژێریه‌وه راس‌تییه هه‌ره گه‌وره‌کان و راگه‌یاندنه هه‌ره دروسته‌کان مانه‌وه بۆ لیکۆلینه‌وه‌ی دوور و درێژ و قوول. ئه‌و نووسینه سه‌ره‌تایی و ته‌نگانه، له‌گه‌ڵ نرخ‌ی زۆری که هه‌شیانه له‌چاوه‌بوونیه‌وه، لێیان ده‌ه‌شیته‌وه ببن به‌ هۆی سه‌ر لیشیوان و به‌هه‌له‌دا چوون ئه‌گه‌ر روونی‌بوونه‌وه‌یان وه‌ک شووشه و ئاو نه‌بی، تا ئه‌و راده‌یه که ژێری خۆیان له‌ به‌رچاواندا ئاشکرا ده‌کهن.

نووسین و تۆژینه‌وه هه‌یه هه‌رچه‌ند راس‌تیش بێ، به‌لام له‌ به‌ر ناته‌واوی و بێ سه‌روه‌ری وه‌ک گوته مه‌شووره‌که‌ی لێهاتوه که ده‌لی کارباییک له‌ گوته‌وه‌ی شه‌هادی باوه‌ری ئیسلامه‌تیدا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی گوته «اشهد الا اله» و خامۆش بوو، به‌مه‌شدا هه‌رچه‌ند که‌رتیکی راست و دروستی خواناسینی گوته به‌لام به‌ هۆی ناته‌واوییه‌وه بوو به‌کافرکیکی بێ ده‌مه‌ته‌قه‌ی پشت له‌ ئیمان. به‌ میسال ده‌لیم تۆ که گوته «بارام له‌ ئازادی دا» و له‌ قسه‌که‌ی خۆت بڕیه‌وه، راسته‌وخۆ ده‌بم به‌ ناحه‌زی بارام و دۆستی ئازاد، به‌لام که هاتی و به‌رده‌وام بوویت له‌ سه‌ر قسه‌که‌ت و گوته «لێی دا له‌سه‌ر بیعاری وه‌یا دزی کردن وه‌یا جینۆدان» ده‌رحال ده‌مه‌خه‌يته‌ باریکی پیچه‌وانه‌وه له‌ ئاست بارام و ئازاددا و پڕ به‌دل ده‌لیم ده‌ست خوش بارام. ناوناوه له‌م به‌شه‌ی نووسینمدا ده‌گه‌ینه باس و لیکدانه‌وه‌ی ئه‌وتۆ که ویستویه‌تی که‌رته شه‌هاده‌که‌ی قرتاوی «... الا الله» بیاته‌وه جیگه‌ی راسته‌قینه‌ی خۆی.

ئه‌و دیارده‌یه‌ی ناو دیوانه‌ شیعری حاجی قادر که خه‌ریکم لێ‌ده‌دا، تازه به‌ تازه، روونی ده‌که‌مه‌وه له‌وانه‌یه ئه‌گه‌ر لێی بیده‌نگ بم سه‌ری خۆینه‌ری کورد بشیوێتم له‌ ئاست چه‌ند و چۆنی یه‌کیک له‌ قوناغه گرنگه‌کانی ژبانی حاجی قادر که ئه‌ویش قوناغه ناوه‌ندیه‌که‌ی نیوان گه‌شتی خۆیتندن و چوونی بۆ ئه‌سته‌مبۆله: سه‌ر شیواندنه‌که له‌وه‌وه دیت که ئه‌گه‌ر خۆینه‌ر قه‌ناعه‌تی هات‌بیت به‌ لیکۆلینه‌وه‌که‌ی

بەرگى دوهم لە بارەى ماوەى ئەو قۇناغە کە 6 5 سالى بێت، ئا ئەو قەناعەتە شىمانەییکی گەرنگی تری لى کوپەر دەکاتەووە کە وا گەلیک پیکتر دیت و پتر دەگونجیت لەگەڵ تیکرای وەزعی حاجی قادر لەو قۇناغەدا. شىمانە پیکتر و گونجاوترە کە ئەوێهە کە مەودای قۇناغە کە تەواویک کورتتر بێ لەو 5-6 سالی کە لیکۆلینەووە کەى بەرگى دوهم بەروالەت کردبویە تەمەنى ئەو قۇناغە.

سرنج و وردبۆنەووە دەرى دەخات، ئەو بارە نالەبارە و پەر نارەحەتى و تەگەرە و بێ دەسەلاتى و کەم دەستییهى کە حاجی قادری تیدا بوو لى دەوەشیتەووە ئەوێهە خۆى لە نەزەر حاجیدا دزیو کردبیت کە ئیتر دلى نەبەیتى وەک پینج شەش قاچى دەوال پى لە خۆیانى بئالینى و دەرد و ئازارى ئەو پینج شەش سالانە لە لەش و نەفسیدا هەلگرى، لە حالیکدا پى هەبى سالەکان کورتتر کاتەووە و زووتر ئالە و گەوێکانى لە خۆى شل کاتەووە و لى پەرەبەیت، وەک کە دەزانم کردى و واخەریکم بۆتى بە ئیسپات بگەیهنم.

زوو کردنى حاجی قادر لە خۆ ئازاد کردن ئەنجامى وەزعی کە بەدەورى حاجیهووە وەک جغزى تەواو کە هەردوو سەرى گەبشتیتەووە یەکتر، ئیتر لە هەرلایە سەرى بکەیت رى بەزینەت دەگرى و هۆى زوو کردنى حاجیت بەدەستەووە دەدات، وردە وردە لەگەڵ درێژە کیشانى شریتهى نووسین ئەو هۆیانە و هاندەرانی خیرایى کردنە لە دەربازبوون، وەک دانەى تەزییح، بەداوێهەیان دەکەین تا لىیان دەبینەووە و دووسەرى تەزییحە کەش وەک جغزە کەى دەورى حاجى دەگەیهننەووە یەکتر، بەلام لێرەدا پینشەستیهى کە دەکەم بۆ تیخویندەووەى دوو دانەیان بە نیازى ئەو کە نووسینە کە بە بۆشاییهووە رانەووەستاییت و هەر نەبى یەک دوو کۆلەگەى بەلگانى بەبەر درابیت تا دەگەینه ئەو کاتە کە هەموو کۆلەگەکان لە شوینی مناسى خۆیاندا دەچەقن:

یەکیکیان لە نیگایى بەرەو دواوە خۆ دەنوینیت: حاجى قادر بە خورایى درێژەى بە گەشتى خویندن نەدا بۆ ماوەى 7 سالى وەیا 9 سالان، بیگومان بەرەلستیهى کى زۆر بەهیز دەبووەستاند لە گەرانهووەى بۆ کۆبى. بەعادتە فەقى خیرایى دەکات لە خویندن بە نیازى خیرا دامەزران و نیشتەجى بوون، کە ئەمە ئاکامى چاوەروانکراوە لە هەموو چالاکی و کەسب و کاریکدا چونکە مەرف بە ئومیدی دروینە زەوى دەکیلێت و دەچینیت، بە ئومیدی مەلایەتى و تەدریس لە مزگەوت و

مەدرەسەيىكى ولاتىشىدا لە مزگەوتان دەخوئىنى و گونداوگونىد و شارەوشار دەگەرئى. دىسانەوہ بە عادەتیش لە کاتى چەند سالەى خوئىندا چەند جارەن بەرەو مال دەبىتەوہ و دىدەنى خزم و کەسى خۆى دەکات، تا بۆشى بلوئ دەبەوئ لە نزىكى مەفتەنى خۆى نىشتەجى بىيىت و بگوزەرىنى. حاجى قادر بە پىچەوانەى عادەت، ئەوئەندەى پىي کرا خۆى وەخراند لە گەرانەوہ بۆ کوئى، وەک منىش بۆى دەچم ھۆى خۆ وەخراندەنەکەى لە چاوان دەچەقئىت: حاجى قادر کە دەگەرايەوہ بۆ کوئى، کوردى گوتەنى، بەسەر سفرەى بەتالدا دەھاتەوہ چونکە خاوەنى ھىچ شتىک نەبوو تىيدا. کە دەبىت وىتەنى حال و بارى حاجى لەو ھىچ نەدارىيەدا تەواو بکەين دەبى بە خۇنازىن و لە خۇرازيبوون و خۆ بەگەورە گرتن و رىز لەخۇنانى حاجىش بىتئىنەوہ بەر چاومان کە ھەر بەجارى گەرانەوہى قەلەندەرەنە و ھەزارانە و بىندەسەلاتانە زەحمەتەر و ناخۆشتر دەکات و رىي نەھاتنەوہ ھەموارتر دەکات. من کە بە وردى سرنج لە تىکراى بارى ماددى و نەفسى حاجى رادەگرم سەيرم لەوہ دىتەوہ چۆن حاجى بىرى لە گەرانەوہ کردەوہ و ھاتىشەوہ، گەلىکىش لىکدانەوہم کردەوہ، دەشى کەم، بۆ دۆزىنەوہى ھۆى دلکىشى ئەوتۆ بايى ئەوہ بکات دوودلئ و مەترس و شەرم بەخۆدا ھاتنەوہى حاجى لە گەرانەوہى فەقىرانە بەلاوہ بنىت و بەرەو کوئى پالى پىتوہ بنىت وەيا رايکىشىت: لە ئاکامى لىکدانەوہى دوور و درىژم ھەر بەو دوو سەبەبە زۆر ئاشکرايە گەيشتووم کەوا لىرەدا دەينووسم، يەکەمیان کزە و سۆزى بىر کردنەوہى ولات و دۆست و برادەرە، کە ئەمەش ھەستىكى زۆر ئاسايى و خۆرسکىشە لە مروفا، دوەمیان وەکیەکبوونى کوئە و سابلاغە بەنىسبەت حاجى قادروہ لەو روہوہ کە لە سابلاغىش خاوەنى ھىچ شتىک نەبوو لەوانەى گوزەرانى پىاوى رەبەنىش پىک دىتن.

کەواتە مانەوہى حاجى قادرى بى ئامانج و بى سەبەب لە سابلاغ ياخود ھەر جىگەيەکى ترى کوردستانى پانوبەرىندا دەبوہ «ترجىح بلا مرجح». پىشى ناوى سەرلەنوئ بکەومەوہ موناغەشەى ئەوہ کە نەفسە زلەکەى حاجى ھەر وەک نەيدەھىشت لە کوئى بىيىتە خاوەنى قرووشىک، نەشى دەھىشت لە سابلاغ و غەبرى ئەويشدا بىيىتە خاوەنى ھىچ شتىک. کەواتە وا ديارە لە نىو دوو عامىلى دژى يەکتر کە يەکىيان بەرھەلستىکەرى شەرم و دوودلىيە ئەوى ترىان پالپىتوہنەرى سۆز و ئارەزوہ، لە ئەنجامى شەرىكى ناوہکى نەفس و دەروون و دلدا سۆزى غەرىبى

کردنەو زال بوە بەسەر عامیلی وەخریتەری دوودلی و شەرم کردنەو، بەلام ديارە تا رادەینک شیرنبوونی گەرانەو بو ولات دواي بەسەر چوونی دەوری خویندن یاریدەي ئەو پالپۆنەنەری سۆزی غەریبی داوہ لە زالبوونیدا بە سەر هیزی وەخریتەر. لەم زالبوونەي لایەنی پالپۆنەنەر کە هیزیکی «ایجابی ئەریتی» یە بەسەر لایەنی بەرھەلستیکەردا کە هیزیکی «سلبی - ئەریتی» یە. یاسای کۆمەلایەتی و مرؤفایەتی خۆرسک و زگماک بە رارەویکدا رویشتوہ دژی رارەوی یاسایەکی «فقہی» و قانونیہ کە لە رووبەر و رووبوونی «مانع و مقتضی» دا مانعەکەیش دەہەخیت و دەیکاتە بنگەي بریار.

هەلبەت من لیرەدا مەبەستم ئەوہنیہ بلیم ھەمیشە لە کۆمەلایەتی و مرؤفایەتی خۆرسکدا هیزی پالپۆنەنەر سەر دەکەوئ، چونکە زۆر جارەان ھۆی کاریگەری سەلبی لەم مەیدانەشدا زال دەبێ بەسەر «ایجابی - ئەریتی» دا بە درێژای سالەھای بێرانەو بەری پێشەوہ چوون دەگرئ، ویستم ئەم لەیەک نەچوونەي بریاری وەزعی حاجی و وەزعی «فقہی قانونی» بێنمە بەر چاو و زیھنی خوینەرەوہ کە راستییکە سەر بە کۆمەلایەتی، شیوەییکیشە لە بیئەژماربوونی چۆنایەتی حال و باری سەر بە مرؤفەوہ. بگەرێنەوہ بو زەرفی حاجی و لەو کاتەي تێیدا گەرایەوہ بو کۆیی:

حاجی قادر کە ئەمەي گوتمان و روونمان کردەوہ وەزعی نەفسی و ماددی بیدەمەتەقەي بووبیت بە ئاشکرایي ديارە کە وا زوو کردنی لە جیھتشتنی کۆیی بەقەدەر خو وەخراندنی لە ھانتەوہ بو کۆیی دەبیتە بریاریکی چاوەروانکراوی ئەو بارە نەفسییە و ماددیہي حاجی کە پێشتر لە سابلاغي ھەلقەناندا. خو ئەگەر تەنگوچەلەمەي دوشمنايەتیە خەستەکەي حاجی لەگەل شیخ نەبی و مریدەکانی بێننە ناو حیسابی ئەم لیکدانەوہیە ھەر بەجاریک ئاشکرا دەبێ جی پنی حاجی لە خاکی کۆیەدا چەند لەق بوہ.

دوہمیان ئەو ھۆیە زلەي نەبوونی ھیچ پەیوہندیکی بەرژوہەندی ماددی و گوزەرانە، کە حاجی بە کۆیەوہ بیەستیتەوہ. ئەمجارەیان موعادەلەییکی کۆمەلایەتی و نەفسی ئەوتو پەیدا دەبیت ھەر دەللی چ جۆرە رووبەر و رووبوونیکي «مانع و مقتضی» تیدا نادیتريت چونکە وەک دەبینن «مانع» ی رویشتن پەیدا نیە تا بەرانہر «مقتضی» رویشتنەکەي دانین. بەدوا ئەمەدا چەند روون و ئاشکرایە کە ئەو ھۆیانەي حاجیان لە کۆیی ترازاند ھەر خوایان خیرایشیان پی کردبی لەو ترازانەدا.

ئېمە لە جىڭگەي پېتويستدا جاريكى تريس ئەم بى پەيوەندىيە ماددىيەي نيوان حاجى قادر و كۆيى و دېيىنەوۋە ناو باسەكەمانەوۋە.

دوابەدوای ئەم تېيىنەنە و وردبۈۋەنەوۋە بە خويىكى ساردتر لە ھى سەرەتاي دەستېي كوردنەوۋەي نووسىنم، دەگەرېمەوۋە بەرەو پىرى ئەو دياردەيەي شىعەي حاجى كە گوتم بە خامۆشى باسى ماوۋەي درېژەكېشانی قۇناغە گرىنگەكەي ناوۋەندى بەينى قۇناغى فەقىيەتى و قۇناغى ژيانى ئەستەمبولى دەكات كە ماوۋەي مانەوۋەي لە كۆيى دەگرېتەوۋە.

دياردەي وەك ئەمەي لېرە بەدواوۋە باسى دەكەم لە شىعەي ھەموو شاعىرىكدا بۇ چاوى وردىين خۇي دەنوئىتت، ھەر جارەش بەپىي جۇرى ژيان و چۆنەيتى ئەدەب و دارژانى ھەست و نەستى شاعىرەكە، بەلام كەم جارار لىكۆلېنەوۋەي عادەتى لە ئاست دياردەي وەھادا ھەلۋەست دەكات و سرنجى لېدەگرېت. من لە بارەي شىعەي حاجى قادروۋە، ھى شاعىرى تريس، ئەم ھەلۋەستەم كوردە و سرنجىم گرتوۋ، وا لەم رۈۋپەرەنەي ئايندەدا ئاۋىنەي زېھنى خۆم بۇ دەكەمەوۋە تاكوو دياردەكەي تېدا بخويىتەوۋە. رەنگە دوايى خويىندەوۋەي رۈۋپەرەكان خويىتەر لە خۇي بېرسىت و بلىت بۆچى دياردەي وەھا ئاشكرام بە بەرچاوى خۆمدا نەھىنا، ئومىد دەكەم لە كارى وەك ئەمەدا ئەو دىمەن بە بەرچاودا ھېنانە بكات.

ئا ئەمەش ئەو دياردەيەيە كە دەلېم لە ناو ديوانى حاجىدا پەيدا دەبىت و يارىدەي سنووركىشان بە دەورى ماوۋەي قۇناغى ناوۋەندى عومرىدا دەدات. شىعەي حاجى كە بەپىي نەخشەي زەمەنى ھەلبەستىانەوۋە قۇناغىيان بۇ دانرايىت دەخريتە جغزى سى قۇناغەوۋە، ھەر بەو پىنەش دەكرىن بە سى بەشى جودا كە ھەر بەشەيان سەرەرەي ھەبوۋى سنوورى كات بەدەورىانەوۋە، جاريكى تريس لەيەكتر جودا دەبنەوۋە لە رۈۋى ھۆي بزاۋتن و وروراندن و خەرىك كوردنى دل و دەروۋنى حاجى قادروۋە كەوا بەئاشكرائى لە زۆرەي شىعەرەكانى ھەر يەككە لەو قۇناغاندا دەردەكەوئ:

● بەشى يەكەمى نەخشە زەمەنيەكە بربىتە لە قۇناغى فەقىيەتى و گەشتى دەرس و دەورى زانستەكانى ئىسلام.

● بەشى دۈمەي، ئەو چەند سالەيە كەوا ئىستا خەرىكىن پەراۋىزىكى بە پىوانە و كىشانەي بۇ دانىين و ماوۋەكەي بە شىۋەيىكى راست وەيا لە راست نىزىك ديار

خەين. ئەو بەشە ھەمان بەشە ناوەندىيەكەيە كە دەكەويىتە پاش بەسەرچوونى
گەشتى خويىندىن و پيش سەرەتاي دەرچوونى حاجى لە كۆيى بەرەو تور كيا و
ناوچەي خەلافەتى ئەوسا كە ئەستەمبۆل بوو.
● بەشى سىيەم ھەموو عومرى حاجى دەگرىتەو دەوى دەرچوونى لە كۆيى.

كە بىيىن ھەلبەستەكانى ديوانى حاجى قادر بەدەنگ بىيىن بۆ ديارخستنى ئەو
سەردەمەي كە تىياندا ھۆندراونەو، ياخود بۆ زانىنى پتوھنديان بە يەكەك لەو سى
قۇناغەو، بە مەرچىك سەلىقەيىكى راست و سازگار رابەرمان بىت لەو كارە
زىھىنيەدا، دەتوانىن مىقدارىكى بە پۆز لەو شىعرانە بە ئاسانى بدەينەو بە قۇناغى
تايبەتى خويان.

بەنيسبەت قۇناغى يەكەمەو: خەرىكبوونى بەردەوام و دوور و دريژى حاجى قادر
بەدەرس و دەورى مزگەوتەو لە قۇناغى يەكەمى لىستە زەمەنيەكەدا، لىي
دەوھشيتەو وای كەردىي بەشى زۆرى شىعرەكانى ئەو قۇناغەي، باسەكانى «صرف و
نحو» و ماددەكانى ترى خويىندىن مزگەوتى كەردىت بە ماددەي ھەلبەست و
وہياخود ھەرنەيى زۆرينەي شىعرەكانى سەر بە قەواعىدى عەرەبى و باسى ئاينى
ئىسلامەو لەو قۇناغەدا ھۆنرابنەو. بەپيى لىكدانەوہى خۇم و سەرنجىكى رامگرتو لە
شىعرەكانى حاجى دەتوانم بلىم ئەگەر دەرفەت ھەيى بۆ بەراورد كەردن و بە يەكدى
گەرتن و زىھنكارىي تىروپەر دەشى ھەندىك لەو ھەلبەستانەي كە زۆر لە نىزىكەو
پتوھنديان بە «صرف و نحو» و ئاينەو ھەيە بدريتەو بەو رۆژانە كە باسەكەي
صەرفى وەيا نحوى وەيا ئاينىي ناو ھەلبەستەكەي تىدا خويىندراو. ئەم دياردەيە لە
رەو پەرەكانى كتيبە زۆر باسكراوہەي «سيوطي» دا بە ئاشكرايى خۆ دەنووتى،
چونكە حاجى قادر ئەركىكى زۆرى پتوہ بردوہ و گەلىك لەگەلى خەرىك بوہ.
سەيرت بەقسەم نەيى ئەگەر بلىم رەنگە ناوانوہ خەونيشى بە باسەكانى سيوطيەو
ديبىت كە رۆژ لە دوا رۆژ خەرىكى ئەنجىن و ساغ كەردنەو پەراويز كاري دەورى
پەرەكانى بوہ، چونكە ھەموو دەزانىن مرؤف زۆر خەوانان بەو شتانەو دەبينىت كە
بە رۆژ پىيانەو مەندوہ، چ جايى ئەوہى وەك حاجى قادر بە رۆژ و بەشەو

دەستەوېەخەى دەرس و دەور و حاشىە نووسىنەوہ و ئەزبەر کردنى باسەکانى ناو ئەو کتېبە بوويىت.

ئەو كەسەى شارەزای جوړى دەرسى ناو مەلا و فەقییان بى دەزانى چ شېوہ وردېنوى و کوتان و ئەنجین و ساغ کردنەوہيک لەگەل ئەو دەرسانەدا دەکریت و فەقی تاین فکر و خەيال و ورینە و خەو و خوړاکى دەبیتە گوتنەوہ و کوتانەوہ و دەجاران ھارینەوہى ئەو دەرسەى لای مامۆستاكەى دەخوینیت. سەیرىكى حاشیەکانى حاجى قادر بکەیت بە دەورى ناوہرؤكى سیوطیہوہ، ئەم تى ئالان و تیکەلېوونە لەگەل ماددەى کتیبەکەدا بۆ یەكەم نىگات دەردەکەویت. بىگومان دەبى نىسبەت و تەناسوینک ھەبى لە نىوانى ماوہى خەریکبوونى حاجى قادر بە خوینى مزگەوتەوہ لەگەل بارستى ئەو شیعەر سەر بە ئایینانەى کە لەو ماوہیەدا ھەلبەستراون. واتە بەپى درېژبوونەوہى ئەو ماوہیە شیعرى ئاینى و ھەلبەستى تیکەل لەگەل رېزمانى عەرەبى ئەویش زیادى کردوہ. دواتر باسى قۇناغەکانى دوہم دەکەم.

بەنىسبەت قۇناغى سىپەمەوہ: تايبەتى جوداکەرەوہى ئەو قۇناغەيان ھەلبەستى سەر بە کوردایەتى و سیاسەتە. تیکرای ھەلبەستە نىشتیمانپەرورەکان و سیاسىەکانى حاجى قادر زادەى ئەو قۇناغەن (لە بەرگى دوہمى ئەم نووسینەدا لایەنى سەرەتای دەست پى کردنى حاجى بە شیعرى کوردپەرورەرانە ساغ کراوہتەوہ و بە ئىسپات گەشتوہ کە لە دواى چوونى لە کوپى بۆ لای بەدرخانەکان لە ئەستەمبۆل، قۇناغى کوردایەتى حاجى دەستى پیکراوہ). ھەمان نىسبەت و تەناسوبیش لە نىوان ماوہى قۇناغەکان و بارستى ھەلبەستەکان لەم قۇناغەشدا وەک مۆمى ناو تاریكى دیار دەکەوئ.

بەنىسبەت قۇناغى دوہمەوہ کە بابەتى لىکۆلینەوہى ئىستاکەمانە: لەم قۇناغەدا تايبەتەكى وەک «علامة فارقة» ھەيە نە بەھىچ کلۆچىک لەوانى تردا پەیداىە نە لە ژبانى ھىچ شاعیرىكى دیکەى ئەوسا ھەبوہ، شتىکە بۆ حاجى قادر رېککەوتوہ لەو دەمەدا، راسترىش ئەوہیە بلیم یەخەگیرى خوئ کردوہ نە بۆ غەبرى ئەو رېککەوتوہ نە ئىمکان ھەبوہ جارېكى تر بۆ حاجى رېککەوتیتەوہ. تايبەتەکە ناکوکی و دوشمانیەتە کوشندە بېشوہ بېنچانە بىئمەسلەتەکەى نىوان حاجى قادر و شیخ نەبى ماویلپیہ. دەزانین لەو دوشمانیەتەدا تاکە چەكى ھىرش بردن و لەسەرخو

کردنه‌وه‌ی حاجی هه‌لبه‌ست بوه، له‌مه‌وه ده‌زانرێ شیعره‌کانی حاجی دژی شیخ نه‌بی هی ئهم قوناغه‌ن، بێ له‌و چه‌ند به‌یت‌ه‌ی دواتر له‌ ئه‌سته‌مبوله‌وه به‌پێی داخوازی مه‌به‌ستی هه‌لبه‌ست ناوی شیخ نه‌بیان تی که‌وتوه هه‌مووشیان ده‌ناسرێته‌وه که‌وا هی قوناغی سییه‌می عومری حاجین وه‌ک ئه‌و به‌یت‌ه‌ی که‌ جارێکیان له‌ به‌شی دوه‌می ئهم نووسینه‌دا بۆ نیازیک کردبوومه‌ شاید و به‌لگه‌:

له‌عه‌هدی که‌رنه‌بیی تا‌عه‌هدی گای کوێر
له‌گوێی گا‌نوستوون زۆر حه‌یفه‌ بۆ شیر

که‌ بگه‌رێته‌وه بۆ ده‌ورو به‌ری لاپه‌ره 163ی به‌شی دوه‌می کتیی «حاجی قادری کوئی» بۆت ده‌رده‌که‌وی ئهم به‌یت‌ه‌ی له‌ ئه‌سته‌مبوله‌وه کردوه به‌ دیاریی گله‌مه‌ندی بۆ خه‌لقی کوئی.

چ گومان نیه له‌وه‌دا که‌وا زۆری و که‌می ئه‌و هه‌لبه‌ستانه‌ی حاجی قادر له‌ سه‌روبوته‌راکی شیخ نه‌بی راکێشان، زۆری و که‌می ماوه‌ی ئه‌و کاته به‌ده‌سته‌وه ده‌دات که‌ شه‌ر و نا‌کوکیه‌که‌ی تیدا به‌رده‌وام بوه چونکه‌ دیاره هه‌تا ئه‌و ماوه‌یه درێژتری خایاندییته‌و ته‌رزه هه‌لبه‌ستانه پتر په‌یدا ده‌بی. له‌ مه‌دا چ گومان نیه و هه‌مان نیه‌به‌ت و ته‌ناسوبی دوو قوناغه‌که‌ی تری ژیا‌نی حاجی لێره‌شدا کاری خۆی ده‌کات، به‌لام ده‌بی پرسیاریک له‌ خۆمان بکه‌ین و بلێین ئایا که‌ حاجی گه‌راوه بۆ کوئی ئاشی شیخ نه‌بی له‌ گه‌ردا بوو؟

کێ ده‌لی به‌ینیک وه‌یا چه‌ند سالیک به‌سه‌ر هاتنه‌وه‌ی حاجیدا تینه‌په‌ریوه به‌ر له‌وه‌ی شیخ نه‌بی لیسێ خۆی هاویشته‌یه کوئی! هه‌لبه‌ت که‌ مه‌علوم کرا هاتنی شیخ نه‌بی به‌نیه‌به‌ت گه‌را‌نه‌وه‌ی حاجیه‌وه به‌ دره‌نگه‌وه بوه ئه‌وسا را‌گه‌یان‌دنی که‌م و زۆری میقداری هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی دژی شیخ نه‌بی ته‌نها ماوه‌ی دوشمنایه‌یه‌که ده‌گرێته‌وه نه‌ک هه‌موو قوناغه‌ ناوه‌ندییه‌که‌ی عومری حاجی که‌ دیاره درێژتر ده‌بی له‌ ماوه‌ی دوشمنایه‌یه‌که. «دوای که‌میکی تر ئهم لایه‌نه‌ ساغ ده‌که‌ینه‌وه».

له‌م مو‌قا‌ره‌نه‌ و به‌یه‌کتر گرته‌ سه‌ره‌تاییه‌دا ئه‌وه‌ی جیی متمانه‌یه که‌می میقداری هه‌لبه‌سته‌کانه: به‌ وردی سه‌یری دیوانی حاجی بکه‌ین له‌ چه‌ند پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکی

كەم بەولاولە شیعری تیدا نادۆزیتەووە خەریکی زراندى ناوی شیخ نەبی بیت وەیا
هەر ناوی ھینابیت.

لەمەووە بە جۆریکی ژوورووی گومان لی کردن ساغ دەبیتەووە کەوا ماوەی ئەو ھەرا
و دوئمنایەتیە لەوانە نەبووە 5-6 سالی خایاندبیت. ژمارەى شعەرەکان، کە زۆر
کەمن، ھەرگیز لە ماددەى دوو سال پتر بەدەستەووە نادن. بەراستی من کە ناوی
دوو سال دەھینم پال بە خامەى خۆمەووە دەنیم بەرەو مەوداییکی زەمەنى ئەوتۆ بشی
پیی بگوتری «قۇناغى ناوەندى» لە بەرخاترى واتای وشەى «قۇناغ» کە دیارە
دەبی ئەوئەندە درێژەى ھەبووی پشوو تیدا وەرگیرابیت ئەگەرنا ھەلبەستەکان
ئەوئەند کەمن بايى چ ماوەیىکی دوو سالی ناکەن.

لێرەدا تیبینیەک دیتە بەر لیکدانەووە کەمانەووە کە دەبی لە حیساباندا
تیبخویندريتەووە، وەیا وەک پرسیار وەرنامى بدریتەووە: کى دەتوانی بلی بەشیکی ئەو
شیعرانە لەناو نەچوون؟

بە پى وردبوونەووەى من، یە کلا کردنى ئەم پرسیارە بەم جۆرە دەبی:

(1) لە ناوچوون تەنھا بۆ شیعری ئەم قۇناغەى تەمەنى حاجی قادر بە
رەوداوى چاوەروان کراو دانانريت، شیعری دوو قۇناغەکەى تری تەمەنیشى ھەر لە
ژیر حوکمی ئەم ئیحتیمالەدان.

لەبەر ئەمە نىسبەت و تەمەنیشى ھەر لەژیر حوکمی ئەم ئیحتیمالەدان. لەبەر ئەمە
نىسبەت و تەناسوبە کە لە تیکرای قۇناغەکانى ژيانى حاجی وەک خۆى دەمینیتەووە،
واتە زۆرى و کەمى شیعری یەکیک لەو قۇناغانە بە زۆرى و کەمى شیعری
قۇناغىکی تر دەگیریت و بەو پینە درێژى و کورتى مەودایان رەچاو دەکريت چونکە
ژيانى حاجی چەندە، ھەر ھەندە بە بزربوون وەیا زۆربوونى شیعەرەکانى ئەو ژيانە
ویکەاتەووە و لەبەر یەک کیشرانەووەى بەسەردا نایەت بۆی مومکینە لە پەراوێزى
مەحدودى ئەودا یەکیک لە قۇناغەکان لە چاو ئەوانى تردا کورت وەیا درێژ بیت.

(2) لەلایەن فۇتان و لەناوچوونەووە، شیعری قۇناغى سێھەمى ژيانى
حاجی قادر پتر لەگەل فۇتان و لەناوچوون دەگونجیت چونکە لە غەریبى و

بیکه سیدا شه خسی شیعر پاراستوو که متر چنگ ده که ون نه ک له مهفتهن و ناو خزم و عه شیرت. ئەم تیبینییه یه کجاریش رپیک دیت له گهڵ ئەو شایه دیه گومان لی نه کراوهی «جه لادەت بەدرخان» که دهلی دیوانی حاجی قادرم به مندالی دیتوه و 800 لاپه ره ی ورد نووسراو بوه. وهک به دیهیه ئاشکرایه به شی ههره زوری ئەو دیوانه شیعر قوناغی سییه می ژیا نی حاجی بوون چونکه دیاره حاجی له رۆژانی نیشته جیبوونی یه کجاره کی کوتای ژیا نیدا که چ ئاواره بوونی تازه ی به دوا دا نایهت بوی لواوه به راشکاو ی شیعره کانی ئەو رۆژگاره ی له کتیبدا کو بکاته وه و بیانخاته شیوه ی «دیوان».

که ئەمه ده لیم راستینی گرنگم له بیرو باوه ره کهم پته و ده کات: گه لیک له شیعره کانی دوو قوناغه که ی تری ته مه نی حاجی، زووتر له کویه و کوردستان به جی مابوون و ههر له و شوێنانه پارێزرا بوون، شیعره کانی قوناغی سییه می ژیا نیشی ههر ئەوانه یان لی پارێزران که گه یشتنه وه کوردستان چونکه ده زانی دیوانه 800 لاپه ره ییه که ی جه لادەت بەدرخان دیتبوی دوا ی مهرگی حاجی له ناوچه و سووتاوه. هه موو دیوانی حاجی قادری پارێزراو له 200 لاپه ره تیپه ر ناکات، به و پتیه سی به شی پتری ئەو کتیبه 800 لاپه ره ییه بزر بووه که زۆربه ی شیعره کانی قوناغی سییه می ته مه نی حاجی پیک دیتن له وانه ی به خه لقی کوردستان نه گشتون تا بیا پارێزن. ئەو شیعرانه ی که گوتم له کویه و کوردستان دوا ی رۆیشتنی حاجی مانه وه و باشتەر ئەوه یه بلیم لی به جیمان ههر خویانن له م دوو به یته ی حاجیدا یاد ده کریته وه:

ئە ی ره فیکانی وه تن چهن د غه زه لم ماوه له و ی

له کناری که وه ته قدیره وه کو هه ل بکه و ی

وهک سه فینه بگه ر ی بیخه ره بهر به حری قسه م

حه یفه وهک من له غه ربی بمریت و نه ته و ی

به مه دا دیاره حاجی قادر به شیکی غه زه له کانی له کوردستان ماونه وه و له یادی کردوون و ناتوانی بیا نووسیته وه و له فۆتان رزگاریان بکات بویه یه داوا له براده رانی ده کات بوی کو بکه نه وه و بیا پارێزن. به لام له ناو ئەم لیکدانه وانه دا ده بی جاریکی تریش حیسابی تایبه تی بکه ین بو قوناغی کوتای ژیا نی حاجی له رووی ئەوه وه که

كۆتايى ئەو قۇناغە پىيۇستى بە ساغ كىرنەنە نىە وەك دوو قۇناغەكەى تر چۈنكە دەزانين لە 1897 بەسەر دەچىت. كە گومانىك ھەبى بە نىسبەت ئەو قۇناغەو لە بارەى سەرەتاكەيەو ھەبە كەوا رېى تى دەچى لە ئەنجامى لىكەنەو ھەلە نەختىكى بىرىتەو بە قۇناغى دوەم وەيا نەختىكى قۇناغى دوەم بەو بىرىتەو. بەھەمەھال ئەوپەرى ھەلە كىرن لەو ھىسابەدا لە يەك دوو سال تىيەر ناكات، كە دەزانين يەك دوو سال لە چاوپتر لە 30 سالى مەوداى ئەو قۇناغەدا خۇ نانوتى. ھەر بەو پىيەش بىرپوونى شىعەرەكانى ئەم قۇناغەى ئەویش كەم تەئسىرە چۈنكە مەوداى قۇناغەكە لايىكى زۇر ئاشكرايە، لايەكەى تىشى كەم بىرە. تەلەزگى گەورە كە ھەبى لە لىكەنەو ھەى دوو قۇناغەكەى ترە چۈنكە دۈزىنەو ھەى دوو سەرى سەرەتا و كۆتايان كارى زىھن و فكرە.

پوختەى قسە و بەراورد كىرن ئەو ھەى، لە ناوچوونى شىعەرەكانى حاجى قادىر بىنگەى نىسبەت و تەناسوبى دۈزىنەو ىرئى و كورتى ئەو قۇناغانە تىك نادات. لەبەر ئەمە چەند و چۈنى شىعەرەكانى حاجى دژى شىخ نەبى بە تەواوى ئەو ىرادەگەيەنى ماو ى دوشمنايەتەكەيان ىرئى بوە يا كورت، كە دەزانين بەپى كەمبوونى شىعەرەكان ماو ى كەش كورت بوە.

بەلام ئاخۇ دەتوانين بىرپار لەسەر ئەو ىدەين ئايا ماو ى دوشمنايەتەكە بەقەدەر ماو ى ھەموو قۇناغە ناو ىدەيەكە دەپى، واتە لە رۇژى ھاتنەو ى حاجى بۇ كۆپى وەيا لە رۇژانى سەرەتاى ھاتنەو ىدەو ىدەيەكە دەستى پىكرەپى؟ ئايا شىخ نەبى بەر لە گەرانەو ى حاجى ھاتبەو ى كۆپى؟ ياخود پاش گەرانەو ى ھات؟ ئەگەر پاش گەرانەو ى حاجى ھاتبى چەند كات پاشتر بوە؟ پى ئاوى من بلىم، لە خۇو ديارە ئەگەر شىخ نەبى بەر لە گەرانەو ى حاجى بۇ كۆپى لە كۆپى بوو ىت، ئەوسا ماو ى دوشمنايەتەكە و ماو ى مانەو ى حاجى لە كۆپى يەك دەگرنەو ى چۈنكە مەلۇومە ھوى ھەلگىرسانى دوشمنايەتەكە لە يەكەم رۇژو ىدە بەيدا بوە.

بەلام كە ھال وەھا نەبوو ىت و گەرانەو ى حاجى پىش ھاتنى شىخ نەبى بۇ كۆپى بوو ىت ئەوسا ئىحتىمال زۇر دەبن. رەنگە تەفاوتەكە مانگىك بوو ىت يا سالىك يا پتر.

یە کلا کردنی ئەم گرفته تا ئەو ڕادهیهی هه‌موو ئیعتیزازان وهرام بداته‌وه کاریکێ ئاسان نیه چونکه چ به‌لگه‌ییکی بێ دهمه‌ته‌قه له‌لای کەس سهری هه‌له‌داوه حال و باره‌که ساغ کاته‌وه، نه به نووسین نه به گوته‌ی دهماوده‌م. خه‌به‌ریکی بێشوبه‌یه و پێمان گه‌یشتوه، شه‌ریکی کوشنده‌ی نیوان دوو نمونه‌ی پێچه‌وانه‌ی یه‌کترمان بو د‌ه‌گیریت‌ه‌وه بێ ئەوه چۆنایه‌تی هه‌لگیرسان و ماوه‌ی به‌رده‌وامبوون و کاتی ده‌ست پێ کردن و برانه‌وه‌ی باس کردبیت هیچ سه‌ره‌به‌تیکیشی به‌ دواوه نیه په‌نجه‌ی لی گیر کەین و شویتنی که‌وین.

له‌گه‌ل ئەمه‌شدا سه‌ره‌په‌ت له‌لاوه په‌یدا کردن بو یه‌کلا کردنی پرسیاره‌که «مستحیل» نیه، چونکه قسه‌ییکمان به‌ ده‌سته‌وه‌یه به‌ خوی و ده‌لاله‌تیه‌وه ده‌توانی تا سنووری سه‌پاندن ته‌رجیحی یه‌کێک له‌و ئیحتیمالانه‌ بکات. قسه‌که لی‌ره به‌پیشه‌وه (له به‌رگی یه‌که‌می ئەم نووسینه) به‌پێی داخواری جینگه‌ باسی کراوه، وا لی‌ره‌شدا بو ئەم مه‌به‌سه‌ نوییه‌ دیت‌ه‌وه ناو نووسینه‌وه. له‌ جیلی پێش خۆمانه‌وه پێمان گه‌یشتوه، لادانی شیخ نه‌بی له‌ ڕپی راست و دروستی ته‌ریقه‌ت و ئایین به‌ینیک دوا‌ی هاتنی بو کۆبی بو، ته‌نانه‌ت له‌کاتی خۆیدا گوتومه (له به‌رگی یه‌که‌مدا) ئە‌گه‌ر شیخ نه‌بی له‌ سه‌ره‌تاوه به‌د بوویا‌یه‌ پیاویکی وه‌ک حاجی مه‌لا ئە‌سه‌ده‌ی جه‌لیزاده یارمه‌تی هاتنی شیخ نه‌بی بو کۆبی نه‌ده‌دا.

ئهم راستیه‌ ڕی له‌وه ده‌بریت‌ه‌وه که‌وا هاتنی شیخ نه‌بی دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی حاجی بێ بو کۆبی چونکه ماوه‌ی مانه‌وه‌ی حاجی با‌یی ئە‌وه ناکات شیخ نه‌بی تیدا هاتبیت‌ه‌ کۆیه و به‌ینیک به‌ پیاوچاکی ڕابواردبیت و ئە‌وجار که‌وتبیت‌ه‌ سه‌ر خراپه، به‌دوا ئە‌وه‌شدا یه‌ک دوو سالان دوشمنایه‌تیه‌که‌ی نیوانیان به‌رده‌وام بووبیت پێش ئە‌وه‌ی حاجی بو‌ی ده‌رچوبیت⁷⁵. به‌لام ده‌شی له‌ پشووی پیاوچاکی شیخ نه‌بی دا حاجی قادر بو کۆبی هاتبیت‌ه‌وه، ئیتر با‌یی درێژایی ئە‌م پشه‌ له‌ ماوه‌ی دوشمنایه‌تیه‌که‌یان داشکینریت، که ئە‌مه نه‌ختیک نیه‌به‌ت و ته‌ناسوبه‌ که‌ ده‌گۆری. له‌گه‌ل ئە‌مه‌شدا ئە‌گه‌ر رووداوه‌که به‌ هه‌موو ئیحتیمالیکیه‌وه بخه‌ینه ناو سه‌رله‌به‌ری با‌ری نه‌فسی و ماددی حاجی قادر و له‌به‌ر تیشکی داخواری ئە‌و حاله‌وه سرنجی لی‌گیریت، که لی‌ره

⁷⁵ له‌ لاپه‌ره‌ 255- دا به‌رگی دوه‌می «حاجی قادری کۆبی» ئە‌مه ده‌خوینیت‌ه‌وه «کاتیک حاجی هات‌ه‌ته‌وه، ئاشی شیخ نه‌بی له‌گه‌ردابوه».

به دواوېش ټو سرنجه هر راده گرېن، ده گه ښه ټو باوېره که وا ماوې قوناغه که و دوشمنایه تیه که هنده ی که ښه کړن ویا چ فھر قیځی ټو ټو له به ښاندا ښه تیځو ټنډر ټو. بویه ده توانېن دلنیا بېن له ودا که ده لاله تی زوړ بوون و که مېوونې شېره کانی حاجی دژې شېخ نه بی کور ټوون و درېژ بوونې هه موو قوناغه ناوهندیه که ده گر ټو هه نه ک ته نها دوشمنایه تیه که.

له م لیکو لینه و لیکدانه و هیه و به موم دهرده که وې حاجی قادر له ماوې دوو سالان له کوږې نه ماوې ته و دواي به سه رچوونې گه شتی خو ټنډنی مه لایانه ی. کور ټوونې ماوې مانو وې حاجی له کوږې له گه ل هه موو سه ر و به ریکې زانراوی باری ژیاندا رېک دیت و ده گونجیت و هک له م دیرانه ی خواره ودا بوټ دهر ده که ویت:

(1) رېک دیت له گه ل درېزه پندانی ټانقه ستي خو ټنډنی فقهیه تیه که ی له غه ریا به تیدا.

(2) رېک دیت له گه ل که مېوونې هه لېه ستي دژې شېخ نه بی⁷⁶.

(3) رېک دیت له گه ل خه ریک نه بوونې حاجی به مال پیکه و نه و هه ویا به گوزه رانه و هه.

(4) رېک دیت ته نگه له گه ل تاو بوونې حاجی به ده ست هه ژاری و نه داریه و هه له جیگه یځی و هک کوږې که وا چ عوزری غه ریبی و تاو واره و نایته دلدانه و و خو په راندنه و هه له ټاست قسه و توانجی ناحه زانه ی یه کیک بیه وې هه ژاری به عیب بگرې. حاجی له غه ریبی و تاو واره پیدا لې به که م نه ده گیرا که مالی دونیای ښه، به لام که نیشه جې بوو حاله که ده گوړی.

(5) رېک دیت له گه ل به خونا زینې حاجیدا که دیاره ژیانې بیده سه لاتانه ی یه کجار لې گران دیت، له ناو مه فته ن و که س و ناسیا و اندا،

(6) رېک دیت له گه ل هه موو تیښینه کانی تر که لیږه به دواوې دیته پېش.

⁷⁶ بو پتر روونبوونه وې لیکدانه وې ټېره کانه ده بی چاو بخشینر ټو هه به به شی دوه می کتیبی «حاجی قادری کوږی» به تاییه تی له لاپه ره 190 هه به دواوې.

به و پييه ته گهر نووسيني حاجي قادر به سهر ديواري مزگه وتيكي سابلآغه وه له سالي 1279 دا به شايد قبول كهين و به مه دا گه رانه وهى بو كويى له سالي 1277 هـ وه هله نكيوين، كه دهست هه گرتنى حاجي قادر له نووسيني حاشيان به سهر كتبي سيوطيه وه له كوتايى 1276 رايگه ياند، شتيكمان كردوه له هه موو پروويكه وه له گه ل داخوازيي حالدا ده گونجيت.

سهره راي داخوازيي حال و هه موو تيبيني و ليكدانه وه كاني تريش كه بو ثم باوه رمان ده بات، له هيچ لاييكيشه وه دهنگ و سهر وسوراغيك پهيدا نابيت ته نجاميكي تر به دهسته وه بدات، واته ته گهر ثم ليكولينه وه يه نه بى، كه وا به راست يا به هه له، رۆژ و سال و زهرفيك دهست نشان ده كات بو گه رانه وهى حاجي قادر به رهو كويى، چ تروسكه ييكي تر نيه زره روشنايه كيش باويته سهر تهو كهين و بهينه وه و تارمايه كي لي بخويته وه. نووسهران و ديوانه كاني حاجي له وه پتر نالين كه گه شت و گه رانيكي خويندن فقيانه ي بوه له باله كه تي و كوردستاني ئيراندا، ئاواره بوونيشي بو به رهو تور كيا، له وه به ولاوه وه راميكي هيچ پرسياريك ناده نه وه له «چهند و چۆن و كهى و كوا و كي...» ي تهو گه شت و خويندن و ئاواره بوونه.

خو ته گهر بيتن له جياتي تهو خهلقه ي تا ئيستا هيچيان له باره ي تهو پرسيارانه وه نه گوتوه ساليكي تر بكهين به ژواني هاتنه وهى حاجي بو كويى، دهبي خهريك بين بهدوا راستي تری تازه به تازه دا كه بگونجيت له گه ل راگه ياندني تهو ساله دا، له و روه وه كه ساليكي تر جگه له ساله كه ي 1279 مهوداي قوناغه ناوهنديه كه ي ژياني حاجي له كويى ده گوريت يا به رهو كه متر وه يا به رهو پتر، له هه ردوو حاليشدا دهبي مهودا كه بخريته وه ناو چارچينه ي ميژوويه وه و له گه ل يه كتردا ريك بيتن و حوكمي دل و دهروون و نفوس و باري ژياني حاجيش لهو ساله رازي بيت، تهو ساش كه توانرا گونجاني نيوانيان بدوزريته وه دهبي قه ناعه تيكي نوي له باره ي تهو لايانانه ي حاجي قادروه پهيدا بيت چونكه تهو انيش لبيان داوا ده كرئ له گه ل كردار و گوفتاري حاجي له زووتر و دواتردا ريك بيتن.

به نمونه ي روون كردنه وهى مه بهست ده ليم ته گهر رازي نه بين به و شايد ديه ي كه گوتي نووسيني حاجي به سهر ديواري مزگه وتيكي سابلآغه وه يه له سالي 1279 ي كوچيدا و پيمان داگرت له سهر تهو كه دهست هه گرتنى حاجي له كتبي سيوطي له كوتايى 1276 دا، دهست هه گرتن له هه موو خويندن مزگه وت به

نیازی هاتنه وه بۆ کۆیی، ئەم پێدا گرتنه مان پیمان دەسەلمێنی که حاجی قادر نیمچه مه‌لا بوه نه‌ک مه‌لا چونکه‌ خوێندنی سیوטי که‌سی نه‌ کردوه به‌ مه‌لا (ئه‌وه‌ی راستی بی حاجی تا لاپه‌ره‌ 144 ی سیوטי حاشیه‌ی هه‌ن. کتێبه‌ که‌ش هه‌مووی 267 لاپه‌ره‌یه‌). مادده‌ی بنجی له‌ خوێندنی مزگه‌وت هه‌مووی ده‌که‌وێته‌ پاش سیوטיه‌یه‌وه‌. خو‌ ئه‌گه‌ر بۆ ئیسپات کردنی مه‌لایه‌تی حاجی ئه‌و ئیحتیماله‌ بگه‌ڕینه‌ به‌ر که‌وا حاجی دوا‌ی گه‌ڕانه‌وه‌ی بۆ کۆیی خوێندنی ته‌واو کردوه‌ ئه‌وسا ده‌بی بکه‌وینه‌ سه‌ر په‌یدا کردنی ئیمکانی خوێندن بۆ حاجی له‌ وه‌زعه‌ تایبه‌تیه‌دا، وه‌رامی ئه‌و پرسپاره‌ش بده‌ینه‌وه‌ که‌ له‌ خو‌مانی بکه‌ین. ئایا حاجی به‌دوا ئه‌م هه‌موو سالانه‌ی خوێندنی له‌ کوردستانی ئێراندا بۆچی گه‌راوه‌ کۆیی به‌ر له‌وه‌ی خوێندنه‌که‌ی ته‌واو بکات؟

چی بوو حاجی هاندا وه‌یا ناچاری کرد به‌ کالی و ناپوخته‌یی بگه‌ڕێته‌وه‌؟ سه‌ره‌رای ئەم پرسپار و تییینیانه‌ و گه‌لیکی تریش، ده‌بی بیسه‌به‌ب قسه‌ییکی نامیلکه‌که‌ی مه‌لا عه‌بدولرهمانی خزمیشی به‌ره‌په‌رچ ده‌ینه‌وه‌ که‌ ده‌لی حاجی قادر هه‌تا‌کوو خوێندنی ته‌واو کردوه‌ هه‌ر له‌ سابلاغ ماوه‌ته‌وه‌ (ناوه‌راستی لاپه‌ره‌ 330 له‌ به‌شی دوه‌می حاجی قادری کۆیی).

من ناو ناوه‌ گومانم کردوه‌ له‌ هه‌ندیک قسه‌ی ناو نامیلکه‌که‌، به‌لام له‌م گومانه‌دا دوو تییینی هه‌ن:

یه‌که‌م: گومانه‌کان له‌و شتانه‌ن که‌ مه‌لا عه‌بدولرهمان له‌ زاری خه‌لقیان ده‌گه‌ڕێته‌وه‌. سه‌یریکی لاپه‌ره‌ 332 ی به‌شی دوه‌می ئەم نووسینه‌ بکه‌ ده‌بینیت مه‌لا عه‌بدولرهمان باسی به‌یه‌که‌وه‌ رو‌یشتنی حاجی قادر و که‌یفی جوانرۆیی بۆ ئه‌سته‌مبۆل ده‌داته‌وه‌ به‌ قسه‌ی خه‌لق و رسته‌ی «ده‌لین له‌گه‌ڵ فه‌قیه‌کی شاره‌زووری که‌ ناوی که‌یفی بوه‌ له‌ کۆیی ده‌رۆن... ده‌چنه‌ ئه‌سته‌مبۆل» به‌کار دێنیت.

دوه‌م: ه‌ۆی گومانه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ شته‌ گومانلیکراوه‌ که‌ له‌گه‌ڵ رووداوی تری گومانلیته‌ کراودا ریک ناکه‌وێت. له‌ هه‌له‌وستی وه‌هادا بیۆسته‌ گومانی به‌ پنج حیسایی بۆ بکریته‌ به‌لام ناشی سیبه‌ر باوێته‌ سه‌ر باسی ئه‌وتۆوه‌ له‌ چ لاییکه‌وه‌ سیبه‌ری گومانی له‌سه‌ر نه‌بیت.

لەم شادیەى مەلا عەبدولرەحمان کە دەلی حاجی قادر خۆیتدنی لە سابلاغ تەواو کردووە نەک هەر هۆی گومان لی کردن نیە و بەس، هەرچی راستیی بێشوبهه و حوکمی رووداو و داخواری حالیش هەیه پشتگیری لی دەکەن و بەراستی دەگیرن. بەلای رای منەوه بەردەوامبوونی حاجی لەسەر خۆیتدنهکەى تا کوتایی پێهتانی لە سابلاغ و شوینی تری کوردستانی ئێران تاکە شیمانەیینکە لە ناو تیکرای وەزعی ماددی و نەفسی حاجی قادر لەو سەردەمەدا. چەند لاپەرەیهک بەرەوپیش هەڵدەیتەوه دەبینی گوتومانە حاجی بە ئانقەست خۆی لە گەڕانەوه بو کۆیی دەدزیهوه. کە ئەم لیکدانەوهیەم راست بێ، چ هۆیانیش نابینم بو گومان لی کردنی، راستەوخۆ ئەوه دەسەپینى کە حاجی بەر لە تەواو کردنی خۆیتدنهکەى بو کۆیی نەهاتۆتەوه چونکە بەهانی لە خۆیتدن باشتەر بە دەست ناکەوی بو خو تەفرەدان و خەلق دەمکوت کردن بە هۆینکی ریکوپیک لە ئاست نەهاتنەوهی بەرهو مال و خزم و کەس. ئەری کاکە حاجی بوچی ناچیتەوه کۆیی؟ کاکە گیان دەخوینم !!

وازهینانی حاجی لە کتییی سیوطی، لە سەرهتاکانی سالی 1277⁷⁷، ئەویش لەلای خۆیهوه دەلالەتیکى هەیه کە حاجی بو مەبەستی تێهەلکشان لە ماددەکانی سەروى خۆیتدنی مزگەوت وازی لە خۆیتدنی ریزمانی عەرەبی هیناوه. بێگومان لیبوونەوه لە باسەکانی دواى سیوطی 32 سالان بەلای کەمەوه دەخایینى. لە بەر ئەمە یە کجەر لە باوەر نیزیکی حاجی قادر تا سالی 1279 لە دیوی کوردستانی ئێران و دەورووبەری سابلاغ ماییتەوه و ئەو شیعەرە باسکراوهی بەسەر دیواری مزگەوتیکى سابلاغەوه نووسیبیت. دەبینی هەر جارە کە رووبەرێک لە دەفتەری ژیاى حاجی هەل دەدەینەوه و بەوردی لە راگەیانندنەکەى دەگەین، لەخۆوه دەگونجی لەگەل ئەو لیکدانەوهیەى لەم چەند لاپەرەدا خستمنە بەر چاوی خوینەرەوه.

⁷⁷ حاجی لە 20 ی مانگی دواى سالی 1276- ی کۆچی گەیشتۆتە لاپەرە 121 ی کتیبەکەى سیوطی، لەوه بەولاهە تاكو لاپەرە 144- بەردەوام بوە لەسەر حاشیە نووسین. دیارە ئەم 23- لاپەرەیهى دواى 121 چەند مانگیکی خەریک کردووە. ئەم لیکۆلنەوهیه لە بەشی دوهمی کتییی «حاجی قادری کۆیی» دا کراوە.

وا دهزانم رڼې تېده چې چه ندیک خه بهری نوئ و لیکولینه وهی تازه به تازه بیتته ناوه وه هه مویان بی ته گهره و بی خوپیوه ماندوو کردن بچنه جیگه ی له بار و چاوه پروان کراوه وه له ناو چارچیوهی ثم تابلویه زیهنیه ی هه لکه وتی نه فسی و ماددی حاجی قادردا. نه وه ندهی ویستبیتم ثم وینه خه یالیه هه مه رهنکه ی وه زعی حاجی دوا ی خویندنی فقهیه تی بگورمه وه به یه کیکی تری نه وتو یه ک دوو سالیکی تر بخته سهر نه و ماوه کورته ی پر دهردی سهر و وه تنگ هاتنه وه، دهستم ناگاته هیچ به لگه ییکی ماددی وه یا به راوردی که نه ختیک له تاکه یه ک رهنکی رهنکه کانی ناو تابلو که زر بکات به لکوو بتوانم، یا خود بویرم، رهنکیکی تری لی بدهم که هه ندیک له شیوه ی تابلو که بگورئ، به لام ثم ئیمکانه په یدا نابی چونکه رهنکه نوییه که له ناو تیکرای تابلو که دا وه ک پینه ی رهشی سهر قوماشی سپی لی به سهر دیت.

واقع خوی له خویدا دزایه تی و «تناقض» له گه ل خویدا هه لنگرئ، واته ناشی هه ندیکی واقع هه ندیکی تری به درو بخته وه، ته نانه ت نه وه ی پی ده لین «وحدة الاضداد» که من هه ندی تبیینیم هه به له باره یه وه، ئه ویش لیمن ناسه لمینی بو نه وه بجین که مانه وه ی حاجی له کوپی دریز کی شایسته وه له حالیکدا هه رچی هویه کی بزوتنه ر و کاریگر هه به له ده ورو به ر و دل و دهروونی حاجیدا دزی نه و دریز کی شانه وه یه بوه. به لای «وحدة الاضداد» یشه وه په له کردنی حاجی له جیهشتنی کوپه و کوردستان ریکتر و گونجاوتر دیت له گه ل نه و هه موو هانده رانه ی که حاجی به ره و دوور که وتنه وه و دزی مانه وه پال پیوه دهنن. باوه ر ناکه م هیچ تیورینیک و لیکدانه وه ییک هه بی بتوانی «زور مانه وه ی حاجی له کوپه» بکاته نه نجامیکی ئاسایی و چاوه پروانکراو بو چه ندین هو ی به هیزی «که م مانه وه». تیورینیک و راییک بیه وئ پیمان بسه لمینی که وا حاجی 5 - 6 سالان خوی راگرتوه له و وه زعه یه کجار ناخوش و ته نگ و تاله دا دهی له گورستانی میژوو هو ییکی تازه ی نه بیستراو و نه زاندر او سهر ئه رز خاته وه ته بریری نه و مانه وه دوور و دریز و بیلزومه بکات چونکه له و هینده زانینه بیگومانه ی که له باره ی حاجیه وه پیمان گه یشتوه تاکه یه ک هیمای راگه یانددنی تیدا نیه به ته ئولیش بیتته جی خوشکه ره وه ی زور مانه وه ی حاجی.

من له جياتى كەسەك بىھەي رايەكى ئەوتۇيى بىكەتە ماكى لىكەندەھە بۇ شوين ھەل گرتنى رېيازى ژيانى حاجى، لە لاي خۆمەھە بە «تبرع» گەلىك ھاتوچۇ زىھنىم كەدوھ و چەندىن ھۇي جوداوازي خەيالكرەم بە ئاسۇي ئىحتىمالدا تېپەراندوھ بەلكوھ بەسەر شتىكدا دەكەوم لىي بوھشېتەھە برىارى يەكجارەكى حاجى بۇ ئاوارەبوون ھەندىكى تر بوھخرىتى لەوھى من تا ئىستا پىي گەبىشتوم ھىچ ھۇيىكى ئەو تۆم نەدۇزىوھتەھە مومكىن بى لەو زىانە يەكجار كز و بېنھىزەي حاجى ھەلقولى و دلى دابىن كاتەھە لە ناو جەھەنەمى بىتۇقرەبى و بىنەوز و بىمالى و بىحالى و بى ھەموو شتىكدا لە تەكە ھۇي «عشق» بەولاوھ كە پەكى نەكەوتوھ لەسەر سەرمایەي ماددى. لە حالى وەھادا رېي تىندەچى سۆزىكى دلدارى سوتىنەر جلەوى ئىرادە لە دەست مروف دەرئىتت و گوى نەداتە تەگەرە و گرفت و ھەزارى و ترس و ھىچ شتىك، ئىتر رەفتارىك بە دلدار بىكەت دزى ھەموو مەنتىقىكى ژيانى عادەتى بىت. تۇش و منىش دىتوومانە عشق ئەوھى بە مروف كەدوھ و وەھاي ئازا و بېپەروا كەدوھ كە ھىچ ھۇيىكى ژيانى ئاسايى رۇزانە پىي ناكات.

بەلام ئەم ھۇيە خەيالىيە عشق بەر لەوھ رووناكايى بوون و ژىن بىيىت، لە ھەناو و مندالدى زىھندا دەخنىكەت چونكە لە گەلىك لاوھ بەلگەي رووخىنەر و خنىكەر ھەناسەي دەپرن و مردەزادى دەكەن. كە بگەرېتەھە بۇ بەشى دوھى «حاجى قادرى كۆي» لەويدا بە درىزى لايەنى نەبوونى دلدارى و عاتىفەي خوشويستنى سوتىنەر باس كراوھ و بەلای خۆمەھە بۇتە راستىكى سەلمىتراوى بىدەمەتەقە. ھەر لەگەل ئەم راستىيەشدا ھەموو ئەو ھۇيە ماددىيەي كە رىيان نەداوھ بە حاجى بىرى بۇ ئافرەت برىوا، ئەوانىش بەدرىزىيەھە ھاتونەتە ناو حىسابى لىكۆلىنەھە.

پاش ئەمانەش نەبوونى دەنگ و باسى دەماودەم لە بارەي دلدارى حاجى قادروھ لەو قۇناغە ناوھەندىيەي ژيانى كۆيەيدا خراوھتە سەر خەرمانى زىھنكارى و لىكەندەھەھە. بوختەي قسەي زۆر درىزى لېرە بە پىشەھە ئەوھەي كەوا دلدارى لە ھىچ روويىكەھە نابىتە ئەو ئىحتىمالە، ئەو تاكە ئىحتىمالە، كە حاجى وەخراندېي لە ئاوارەبوون. لېرەدا ئەم وىتە تصوورە دېتە بەر چاۋ: حاجى قادر ھەر دلدارى دەيوھەستەند لە ناو زەرەف و وەزىكدا كە ھەرگىز نەيدەھىشت بىر لە دلدار بىكەتەھە وەيا دلى بۇ ئافرەت برىوا.

وا دەزانم پێی ناوئ لەمە زیاتر بەدوا هینانەوه و پەیدا کردنی بەلگەی یار و نەیار بکەوم لە زەمینە یاروون کردنەوهی لایەنی درێژی و کورتیی مانەوهی حاجی قادر لە کۆیی، هەرچەند دەشزانم ساغ کردنەوهی پرسیارە کە هەموو جوهرە خۆبۆه ماندوو کردنیک دەهێتی نەک لە یەک سەرەوه بەلکوو لە گەلیک سەرەوه:

(1) بەنێسبەت خۆمەوه ئەم دەرفەتە ی تۆژینەوه لە بارە ی سەرلەبەری ژیان و ئەدەب و خەبات و شەخسیەت و هەوراز و نشیوی باسی حاجی جاریکی تر پەیدا نابیتەوه، لە فەرزی پەیداش بیتەوه ساغ کردنەوه و تۆژینەوهی وهای تیدا دەکریت کە ئیستا بە بەر هەول و کۆششەوه هەیه، ئەوسا ئەگەر بشکری دەبیتە کاریکی پچرپچر و کەم و کەسر. کەواتە ئیستا لی بیمەوه چاکترە نەک هەلیگرم بۆ دواڕۆژیکی بزر و نەزانراو، وهیا ئەرکە کە باویمە بەر جوامیری کورددۆستی لیترە بەدواوه کەوا رەنگە ئەوەندە ی منیش پێی نەکری خۆ تەرخان کردو بکات بۆ هەل کردنەوهی شریته ی بەسەرهای حاجی.

(2) بۆ ئەو کەسانە ی لە ئیستا و دواڕۆژدا خەریکی نووسین بن لەسەر باسی حاجی قادر و بیانەوی لەو نووسینانەدا پتر نەهێنی لە ژیا نی ئەودا وهیا لە تیکرای میژوو و کۆمەلایەتیدا دیارخەن و نیگای خەلقی ئیمرو و دواڕۆژی پی فرەوانتر بکەن، دیارە بیگومان تاکوو سەرچاوه ی نووسراوی وهک ئەم نووسینە هەناسەدریژتر و بە قوولداچووتر هەبی چاکتر و سوودبەخشتەر دەبی بۆ خۆیان و بۆ خەلقەکەش، کەمن بتوانم لە ئیمرووه بە لیکۆلینەوه ی تاییه تی و ئەرکی پێوه خەریکبوونی خۆم دیاردە ی زۆربوون و کەمبوونی شیعی حاجی دزی شیخ نەبی بکەم بە بنگە ی نێسبەت و تەناسوبی کورتبوون و درێژبوونی ئەو قوناغە ی شیعرەکانی تیدا گوتراون، پێویست بەوه نامینی پشکنەری لیترە بەدواوه زیهنکاریی دوور و درێژ و دووبەختی بکا بۆ دۆزینەوه ی دیاردە کە، ئیتر یا بۆی دەدۆزیتەوه یا نادۆزیتەوه چونکە لەوانەیه بپرای بپرای زیهنی بۆ ئەم لایەنە نەرۆات.

پشکنەری ئەم باسە زاد و تیشوویه کی پوخته ی لەبەر دەستدا دەبی کە دەشی بییتە خۆراکی خامە رەنگینە کە ی بۆ ئامادەبوون لە گەشتی بەولاه تری ئەو سنوورە ی منی گەیشتمی لە باسی حاجی قادردا. وا بزانی چ رەخنە پەیدا نابی لەودا کە بلیم هەتا

لايهنى زانراو و ساغكرايهوه له باسيكدا پتر بى ئەركى تۆڭرەۋە سووكتەر دەپى له دۆزىنەۋەى زانبارى تازەدا.

(3) ئېمە كە توانيمان، بە يەكجارى وەيا بە شېۋەى تەرچىج، ماۋەى مانەۋەى حاجى له كۆپىن بىخەينە نىوان سالانى 1279-1281 وەيا 1282 وەۋە، دەتوانىن شىعەرى ئەو قۇناغەى ژيانى بىخەينە ناو لىستەى زەمەنى راست و دروستەۋە، واتە كە بۇمان ساغ بۆۋە فلانە برە شىعەر وەيا تاكە بەيتى لەو ماۋەيەدا گوتۈە دەر حال پەراۋىزىكى زەمەنى سەرۋىن ئاشكراى نىوانى 1279-1281 وەيا 1282 ى بە دەۋردا دەكىشەرىت و جىگەى ھەلبەستەكە، ۋەك دانەى ناو تەزىيىج، لە زنجىرەى سالانى عومرى حاجى قادردا ئاشكرا دەيت، ئىتر بەدۋا ئەمەدا دەتوانىن سرنج راگرىن لە پلەى ھەلگىشەى بەھەرى بوژىيى حاجى. ھەرۋەھاش كە سالى دانانى يەككە لە ھەلبەستەكانى زانرا، چ بەھۋى واتاى ناو ھەلبەستەكەۋە بى وەيا لە رېي ھۋىەكى دەرەككەۋە بى وەيا لە رېي لىكدانەۋەيىكى زىھىنىي قوول و خەستەۋە بى، دىسانەۋە دەزانىن نىسبەتى ئەو ھەلبەستە لەگەل قۇناغەكەدا چىە. جا ئەگەر لە ھەلبەستەكەدا گيانى كوردابەتتى ھەبۋو راستەۋخۆ دەزانى ھى سالەكانى ناۋەندىي نىە و ھى دۋاترە. خولاسە بە زاننىي ماۋەى قۇناغەكانى ژيانى حاجى گەلىك لايەنەكانى تۆڭرەۋە لە بارەى ھەموو ئەو ژيانەۋە ئاشكراتر دەبن. خۆ ئەۋەى راستى بى دەرخستنى مەۋداى ئەو قۇناغانە خۆى لە خۇيدا بە ئامانچ دەگىرى لە تۆڭرەۋەدا گریمان ھىچ ئەنجامىكى تىرىشى لى پەيدا نەبى. مەرۇف ھەز دەكاشتان بزائى ۋەك ئەۋەى كە من يا تۆ ھەز دەكەين لە خوتىندەۋەى مېژۋوى عەباسىەكان بزائىن ھەر يەك لە خەلىفەكان چەند سالىان فەرمان رەۋايى كردۈە وەيا چەند سال ژيان وەيا... وەيا... ئەم گوتەيەشم ھەر لە جۆرى بەدەيھە حىساب دەكرىت و بەدۋا كەۋتنى پترى ناۋىت، بەلگەشى پىۋىست نىە.

(4) لىكۆلئىنەۋەى تىرو پىر و بى كەلەبەر لە بارەى حاجى قادەرۋە داۋا لە نووسەر دەكات، لە رادەى توانادا، بەتالايى نەھىلئىتەۋە لە ھىچ بار و لايەنىكى ژيانى. كە ئەمە وا بى، ديارە گومانىش نىە لە وەھا بوونىدا، ساغ كردنەۋەى ماۋەى قۇناغى نىوان دوو قۇناغەكەى تر كە ئەو چەند سالە دەگرىتەۋە وا لىرەدا دەمانەۋى سنوورىكى مەعقولى بۇ دانىين، كارىكە تابلىي گىرنگ لە ناو زنجىرەى سەرلەبەرى

باسی «حاجی قادر» دا. ناشی ئەو قوناغە گرنگە بێ توژینەو و ساغ کردنەو و ورد و قوول و دروست بەجی بهێلین و دلی خویشان خوشت کەین بەو توژینەو و ساغ کردنەو و یە.

ئیمە کە هاتین ریمان بە خۆمان دا بە سووک و ئاسانی دەستی کەنە کردن و تەلە کردن لە چەند و چۆنی ئەو قوناغە بکیشینەو چ پتویست نامینی خۆمان بە حاجی قادرەو خەریک کەین چونکە باسی حاجی بریتیە لە توژینەو و ئەوتۆی، کە دەست لە لیکۆلینەو و قوناغیکی هەلگرین پتی ناوی خۆمان بەوانی ترەو ماندوو بکەین ئیتر دەبی دەست لە هەموانیان هەلگرین و دەفترمان بپینچینەو.

حاجی لە نیوان کەسانی میژووی کورددا کەسیکە دەبی لەبەر هەر هەنگاوێکی کە بە درێزایی تەمەنی هەلی نابێ مەشخەلی ڕوون کردنەو و تاریکی ڕەواندنەو هەل بکری و سوود لە دۆزراوەکانی بەر ئەو ڕووناکیە وەرگیری و بەندی لی هەلینجری. تۆ جاری واز بێنە لە گەورەیی شەخسیەتی حاجی، هەر لەوێ دەرامینی کە حاجی ناو شۆرەت و شوێنەواری چەندین کەسی کوردی لە ئەدی و مەلا و جوانمەرد و ئەمیر و شیخ و شایەر و چەندین جینگە و ولات و شاخ و داخ و دەشتودەر و زی و شار و گوندی کوردستانی نووسێو و لە فۆتانی پاراستون و بەو پاراستنە هەرچی قاییلی مردن بوە لە خاوەنی ئەو ناوانە، بۆ ئیمە و دواڕۆژی کوردی نەمر کردو؟ لە ئاست ئەم وەفا و چاکە گەورەیدا دەبی ئیمە چ هەلوێستیک بە خۆمان ڕەوا ببینن؟ بەر لە 1300 سال زیاتر قورئان فەرمویەتی «هل جزاء الا احسان الا احسان»! خۆ دەبی ئیمە سەردەمی مەروفاوەتی و نیشتمانی پەرەراوەتی و حەقەرستایەتی بەقەدەر بەهای پەند و ژیری 1300 سال لە مەپیش کە ئەوسا بە جۆریکی گشتی مەفھومی وەک پەندەکی ناو قورئان بە ناو گەلاندەو بۆ نەبوو، چاکە ئەو خاوەن چاکە بەدەینەو بە تاییەتی کە لەم ڕۆژگارەدا پاراستن و زیندوو کردنەو ناوی ئەو مەروفاوەتی لە هیچ مەیدانیکی بە شاگردی حاجی قادریش نابێ بۆتە ئەلف بێتەکی کۆمەلایەتی، کەواتە بەسەرمانەو بە کەوا نەک هەر دەبی لە جینگە چاکە ئەودا چاکە بێک دانینەو بەلکو ئەگەر پیمان بکری دەبی فەرقی بەینی چاکەخوایی سەردەمی ئەو و سەردەمی خویشان لە چاکە دانەو کەدا تیبینەو تاکوو هەر نەبی لە نەزەر نیگای جیهانی پەر نووری ئەم

رۆزگارەماندا نانکوێر دەرئەجین. پاش ئەم حیسابانەش دەبێ ئەوەمان لەبیر بێ
 ھەموو چاکە کردنیک لەگەڵ ناو و شۆرەت و شەخسیەتی حاجی و پیاوی کوردی
 وەک ئەودا چاکە لەگەڵ خۆدا کردنە چونکە وەک خیراتی دواي مردوو سوودەکە
 بە زیندوان دەگات. بەوپیچە، بێموجامەلە کردن لەگەڵ گیانی مردووی وەک حاجیدا،
 خەریکبوونمان بە مەزنە پیاوی لێھاتوو و ھەلکەوتووێ شاناژی پیکراوەو ڕاستەوخۆ
 چاکەییکی دواي مەردنە لەووە بە خۆمان دەگاتەو. لێردە بەیتی شاعیریکی
 عەرەبی سەر دەمی عەباسیم بە بیر دیتەووە کە لە لاواندنەوێ جوامیریکی ئەو
 رۆزگارەدا گوتەتی:

فتی عیش فی معروفۃ بعد موتہ
 کما کان بعد السیل مجراہ مرتعا

(5) لەمانە ھەمووی وازبێنە و دەست بەم ڕاستییەو بگرە و لە دەستی
 خۆتی مەترازیتە. ھەرچی بابەتیک سەر بە کوردەوارییەو ھەبە بگرە لە یاری
 کەوشەک و تەشی و خەرەکیەو تاکوو دەگاتە ئەدەب و میژوو و چارەنووسی،
 تیکرایان لە بن تەبەق ئەندەر تەبەقی شراوہیی و نەزانراوی و بایەخ پێنەدراوی و
 خۆ تێنەگەیاندا سۆرگوم بوە. چەند سالتیکی دواي لێ بترازی، لەو تەھی کورد
 ھەبوە بە دەگمەنیکێ وەک نامەوجود نەبێ لەسەر ھیچ بابەتیکەو نەنوسراو،
 نووسراویش بێ ئەوئەندە کەموکورتە وەک جزیرەییکی بچووکی زانراو لە ناو دەریای
 محیطی نەزانراو بێ وایە. لەو چەند سالتی دوايشدا، بەھۆی گەلیک حالوباری جودا
 جودای بە ھێزەو ئەوھی لە بابەت کورد نووسراي بە تیکرایي لە توژاڵی ڕوو کەشی
 ماددەي نووسینەکەي تێپەر نەکردو.

سەیر لەوئەدایە نووسەرانی کورد کە دین لە بارەي شتی غەیری کوردەو دەنوسن
 مەیدانی بەرفەرەوانتر و بەپیتتر دەگرنە بەر لەوھی کە لەبارەي کوردەو دەنوسن
 وەیاخود ھەرنەبێ بە زۆری لە کولانەي نیگا و نەزەرییەي خەلقی ترەو سەیری
 بابەتی کوردی دەکەن و تا ئەو ڕادەيەي خزمایەتی نیوانی نووسینە کە و
 کوردیوونی بابەتە کە زۆر جارانی بێھێز دەبێ. خۆ ئەگەر بێن توژینەوھی خۆمالیمان
 لە شتیکی سەر بە کوردەو بە توژینەوھیکی ئەورووپایی بگرین دەبینین تا چ

را ده یێنک ئێمه له چاو ئهوان سهراوین. داخوازی ده کهم له رۆشنیری کورد چاویک به کتیی وهک Archaeology of Palestine یاخود Prehistoric South Africa دا بگێرێ و بزانی قوولبوونهوه له بابته گه بشتوته کام پلهی ئیعجاز! که ئه مه ده لیم دوو نمونه ی یه کجار عاده تی و بازاریم کردوه به شایه د، نووسینی لهوان قوولتر و وردتر و به رفره وانتر و هه ناسه درێژتر وهک کورد ده لی له تۆله گهی به هاران پتره.

ئێمه له سه ره تای لیکۆلینه وه ی بابته کانی کوردناسی داین، به شیکێ زۆری ئه و سه ره تایه ش خۆی له سه ره تای زانینه وه دهستی پیکردوه واته وهک ئه و سه ره تایه نیه پسپۆر و شاره زا دهستی پێ ده که ن. که به نیسه بت حاجی قادره وه قسه بکه ین، لیتره به پیشه وه له وه نده نووسینه ی که من دیتومه باشتریان ئه وه بوه به دلکی پرسۆز و خوشه و یستیه وه بۆ حاجی و کورد و کوردستان واتای شیعره کانی کردوه به زهمینه ی لیدانه وه به ره و نیشتیمانه ره وه ی و گیان پاکی و خاسیه ته به رچاوه کانی تری حاجی که ئه گهر لیشی بیده نگ بوویا یه له خۆمانه وه ئه وانه مان ده زانی چونکه ئه و شتانه به کوردییکی بی قوورت و گری و هیما و سه ربۆش له شیعره کانی حاجی قادردا جلوه ده به ستن و ده یان بینین نهک هه ر تیان ده گه ین. کێ بی نه زانی مانای ئه م به یته و سه دانی تری وهک ئه م چیه؟

کوردی ئاخیر بلی چیه عه بیی
هه ر کهلامی حه قه و نیه عه بیی

وا ده زانم له ناو ئه و نووسینه دلسوژه ساکارانه دا، یه کیکیان له ئاست مه به ستیک له مه به سته زۆر گرنگه کانی حاجی دا قوولبوونه وه و هه لێنجانیکی ورد و مامۆستایانه ی کردوه له جیگهی مناسبدا باسی ده کهم و نرخ ی خۆی پێ ده ده م. وه ی کاشکی سه ره له به ری نووسینه کان له باره ی حاجیه وه به و پێدانه بوونایه له هه موو روویکوه نهک ته نها له رووی ده ستیشان کردنی ئه و مه به ست و نیاز و خاسیه تانه ی که له شیعره کانیه وه به ر نیگا و سرنج ده که ون. به راستی و زۆر به داخه وه، لیتره به پیشه وه نه مدیت نووکی خامه ییک ورده کاریی له کیلگهی چه ندوچونی به سه ره هات و ژیا نی حاجی قادر بکات وه یا ده لاله ت له ره فتار و گوفتاری وه رگری ت و ده روونی پێ روون بکاته وه، وه یا باسیکی مه یل و مه شره ب و

رِق هه‌لستان و خوشویستی بکات که ئەمانه پێوه‌ندیان به لایه‌نی زات و شه‌خسیه‌ت و «تاکایه‌تی» ی حاجی قادره‌وه هه‌یه.

من لهم قسانه‌مدا جارێ باسی ئەو حا‌پووله گه‌وره و ناقولایانه ناکه‌م که هاو‌پێ‌راوه له مه‌یدانی بیروباوه‌ر و جو‌ری خه‌بات و دڵ و ده‌روونی حاجی که هه‌مووی حا‌پوولی ئەوتۆن ته‌وقی سه‌ری راستیان له‌و مه‌وزوعانه‌دا له ئه‌رز داوه و ره‌گ و ریشه‌ی هه‌رچی واقعی ئەوان هه‌یه له ناخی وجوده‌وه ده‌رکیشاوه و به‌ره‌و ئاسمان سه‌ره‌وبنیان کردوه.

چه‌ند تالە ئەم چه‌ژه‌ی خۆدیتنه‌وه له ناو ده‌وروبه‌ری سه‌ره‌وبندا، هه‌ر ده‌لێی مرؤف سه‌ری تیدا به‌گێژه‌وه دیت.

خوێنه‌ری به‌رپێ‌زی ئەم نووسینه‌!

ژيان و به‌سه‌رهات و وێژدان و ده‌روون و زه‌رفی تیدا حه‌وانه‌وه و ئەو جو‌ره لایه‌نانه‌ی حاجی ده‌بنه زه‌وییک که تۆوی فه‌لسه‌فه و بیروباوه‌ر و خه‌بات و هه‌له‌سه‌ت و گوته و کرده‌ی حاجیی لی رواوه، که ئەگه‌ر زه‌ویه‌که به ته‌واوی ناوکی‌ل نه‌کریت حه‌قی ئەوه‌مان نابێ ب‌لێین ده‌زانین ره‌گی روه‌که‌کان به‌چیه‌وه به‌ند بوون و کام ب‌ژێویان کردوه به‌هۆی فرا‌ژوو‌بوون. نووسه‌ریک هه‌رچه‌ند ئالای بی‌ری ماددی به‌سه‌ر نووسینه‌که‌یه‌وه بشه‌کینیته‌وه ناتوانی له جغزی ناماددییه‌ت ده‌رچی ئەگه‌ر مادده‌ی نووسینه‌که‌ی له جهرگه‌ی واقیعه‌وه نه‌گریته‌وه، واقیعی‌ش ته‌عبیری قه‌له‌و قه‌له‌وی ناو کتیبان نیه، به‌پنجه‌وانه، رووداوی بچووک بچووک و هه‌له‌که‌وتی خورده خورده و ده‌وروبه‌ری ئاسایی و دڵ و ده‌روونی راسته‌قینه‌یه که به‌شی زو‌ری پانایی و درێژایی جیهانی مرؤف پێک دیتن و هه‌ر خۆیان، به‌عاده‌ت، رووداوی گه‌وره و زرينگه‌داریان لی په‌یدا ده‌بیت. جا ئەگه‌ر من یا نووسه‌ریکی تر به‌سه‌ر ئەم وردیلانه‌دا باز ده‌ین بۆ ناو گر‌ه‌گری نه‌زه‌ریه زارقه‌له‌بالغه‌کان و له‌ویوه بریاری حازر به‌ده‌ست بخوا‌زینه‌وه که به‌ نه‌عه‌ته‌ی پر ده‌نگ و هه‌رایان ورته له‌و واقیعه مه‌يله‌و خامۆشه‌ ده‌برن هه‌ر ئەوه‌نده ده‌که‌ین که ده‌نگی خۆمان و واقیعی‌ش تیکه‌ل به‌و هه‌رایه ده‌که‌ین و له گر‌ه‌گر و نه‌عه‌ته‌ی نه‌زه‌ریان زیاد ده‌که‌ین. به‌راستی ئەگه‌ر ئاهه‌نگه نه‌رمه عاده‌تیه‌که‌ی رووداو و واقعی راسته‌قینه نه‌عه‌ته‌ی نه‌زه‌ریان

پېدەنگ نه کهن رېبازی بیر کردنه وهی ماددی راست و دروست کویر دهیته وه و رېبازیکی مه سره چی وهیا سینه مایی دهیته جیگری، ئەو نووسه ره ییډا دهروات ئەویش له واقعیهت دهشوری و دهیته «ممثل». ئیمه دهزانین ئایینه کان مه نه جی خویان به سهر واقعیدا داده برن له بری به لینی ژیا نه وه و به سه بر دنیکی بی برانه وهی پر خوشیدا، جا ته گهر نه زه ریه ماددییه کانیش خویان به سهر واقعیدا بسه پنین شتیکی وه ک هینه که ی ئایینه کان ده کهن به لام بی هیچ به لینی زور دلرفینی ژیا نه وه و خوشی بیبرانه وه. من له ئاست ئەو نه زه ریا نه دا ههر ئەوهنده ده لیم: ئەوان چی ده لیم با بلین، ته نها ئەوهنده چاکه مان له گه لدا بکه ن واقعیمان لی نه گورن، نووسه ریش لینی داوا ده کری واقع به قوربانی نه زه ریه نه کات.

تۆزینه وه ییک تا ئیستا له باره ی حاجیه وه کرابی و ئەو هه لومه رجانیه به خوه گرتبی، وا ده زانم ههر ئەوه هه یه که لی ره دا ئەم نووسینه خه ریکه تی و له سه ره تاشه وه خه ریکی بوه. که سیک بیه وی به دوا مندا لیکۆلینه وه ییکی تازه له باسی حاجی قادردا بکات یا ده بی له نووسینه که ی من پتر هه لکشی یا ده بی به به لگه و ئیسپاتیکی ریکو پیک بایه خی ئەم قول داگرتنه و ورده کارییه بیووچینه ته وه، واش چاوه روان ده که م به ره وپیش چوونی رۆشنیری گشتی به ره و پووچانه وه ناروات.

گه لانی پیشکوه توو کتیبخانه ی سه رله به ریان هه یه له باره ی ههر بابه تیکه وه بی که به بیرى مرؤفا بیت. به نمونه ناوی «شه کسپیر» ده هینم، جوامیریکم ده وی بزانی چهند کتیب له سه ر «شه کسپیر» دانراوه، نالیم کتیبه کانی خویندینه ته وه چونکه مومکین نیه هه موو ئەو کتیبانه ی دیبیتن چ جایی له خویندنه وه یان بووینه ته وه. ئەوه ی له سه ر شه کسپیر نووسراوه چی نه هیشته ته وه بۆ من و تو به درێژی یا به کورتی له سه ری بنووسین. که بئین و ئەوهنده خو ئازا بکه یین بویرین له باره ی «شه کسپیر» وه بنووسین ده بی له نووسینه که ماندا لایه نیکی شراوه ی ئەوتۆ بدۆزینه وه وه یا بۆ تصویری ئەوتۆ بچین به دل و دهروونی که سدا نه هاتنی و له هیچ نووسینیکی له هی خۆمان به پیشه وه دا نه دبترایی، چونکه له وانه یه مه علوم کرابی «شه کسپیر» چ جوړه گریه کی له قه یثانی پیلاره که ی داوه وه یا سه ینان چهند هیلکه ده له مه ی هه لقوراندوه.

باسه کانی سه ر به کورده وه پیچه وانه ی ئەم حاله ن له هه موو روویکه وه، نه چ نووسینیکی ئەوتۆ له باره یانه وه هه یه نه ئەوه ی هه یه بۆ دیارخستنی جوړی گری

قەيتان قوول بۆتەو. ئىمە كە چاۋ دەگىرپىن بە ناۋ بازارى كوردناسىدا خۆمان لە جىھانى مەتەلدا دەبىننەو. چۈنكە سەرچاۋى ھىچ يەككە لە دياردەكانى كۆمەلايەتتى كوردەۋارىي لىنە كۆلراۋەتەو و بە نەزانراۋى ماۋەتەو. پىم بلى بۆچى رانكى ناۋچەى بادىنان دەلىنگ فەراخى ناۋفەك تەسكە ھى ناۋچەى سۆرانىش دەلىنگ تەسكى ناۋفەك فەراخە؟ خەزىمەى لوتى ئافرەتى كورد لە كەى و لە كۆپە ھات؟ بۆچى لە ھەموو ھەرىمەكانى كوردستان نەبوو بە عادەت؟ بۆچى فەلاخى كورد شىربايى (ھەقى شو كوردنى كچ پىشى دەلەن «خوين») ۋەردەگرى كەچى بازارگانی شارستانی كورد، بەراستى زۆربەى خەلقى شارى كورد، ۋەرى ناگرى، خۆ ئەگەر بەراستە حىسابى شۆرشگىرايەتتى «چىن» مەسەلەكە ھەلسەنگىتىن دەبوو فەلاخ شۆرشگىر تر بى لە بازارگان و خوينەكە ۋەرنەگرى؟ لە سالى 1953 لە پشۋىيىكى ئەنجومەنى نوپتەرانى ئەۋساكەدا لە كۆپى بووم، مامۇستاي دەرسى ئىنگلىزىي فېرگەى سانەۋىيى كۆپى پياۋىكى ئوستوراليانى بوو لە گەلىك بارى كۆمەلايەتتى بەرچاۋى ۋلاتەكەمانى دەتۆزىەو. لە خۆمى پرسى:

Why your folk wear bulgy trousers? واتە بۆچى خەلقەكەتان پانتۆلى فەراخ لە پى دەكەن؟ لە ۋەرامدا گۆتم بەھۆى ئەۋەو كە لەسەر زەۋى دادەنىش چۈنكە لە كۆنەۋە تەخت و كورسىيان نەبوە لەسەرى دانىش. قسەكەم چۈۋە دليەو. ھەر ئەۋ كابرەيە خۆ ۋەرامى ھەندىك پىسارەكانى دابۆۋە ۋەك ئەۋەى كە دەيگوت چۈنكە ۋلاتەكەتان شاخاۋىيە و رىگاكانتان بەردى زۆرە بۆيە ئەۋ پىلاۋەتان كە پىي دەلەن «كالكە» سەرەلوۋتەكەى بەرەو پىشت ھەلگەراۋەتەو تاكوو لە بەردان ھەلنەئەنگون. راستىشى دەكرد.

من لە ھىنانەۋەى ئەم نموۋانە دەمەۋى سرنجى خوينتەر راكىشم بۇ بىبابانى بى درەخت و بى گىاي كوردناسى كە دەبى ئىمە بە گاسنى خامە بىكلىنەنەو و بىكەين بە دارستان و تۆ و شۆ و شىناورد كە ئەمەش كارى پەلەپەل و خىرا كردن و سەركىلى و درشتىنىي نىە.

نوۋسەرى كورد كە دەست دەداتە قەلەم و دەيەۋى لە سەر بابەتتىكى كوردەۋارى بنوۋسى، كەمتاكورتىك سەرچاۋى زانىارى لىترە بەپىشەۋەى دەست دەكەۋى ھاناي بباتە بەر و ئەركى خۆى پى سووك كات و بەرەكەى لە ئاۋ دەرىتتى. گەشتى

نووسه‌ری کورد له کورده‌واریدا هه‌ر ده‌لیی گه‌شتی به‌فرستانی قطبه یا ره‌مڵستانی بیابانه، نواییکی هه‌سانه‌وه‌ی تیدا نادۆزریته‌وه.

لێره‌دا نمونه‌یه‌کی به‌یه‌کدی گرتنی نووسه‌ری کورد و غه‌یری کوردت بۆ دێنمه‌وه نه‌ختیک قسه‌کانم پتر بخته به‌ر شه‌وقی واقع: خوا لێخۆش بووی «د. مصطفی جواد» له ژماره‌ی له‌ سالی 1965 ی گو‌فاری «المجمع العلمي العراقي» گو‌تاریکی ب‌لاو کردۆته‌وه له ژیر ناوینیشانی «دار الخلافة العباسية تعیین موضعها واشهر مبانيها» له لاپه‌ره 98 تا لاپه‌ره 115 ی گرتۆته‌وه له حالێکدا ئه‌م سه‌رچاوانه‌ش یارمه‌تیان داوه و ریی درێژیان بۆ کورت کردۆته‌وه:

- (1) رسوم دار الخلافة
- (2) رحلة ابن جبیر
- (3) تأریخ بغداد
- (4) المختصر في اخبار البشر
- (5) مفرج الكروب في اخبار بني ايوب
- (6) المنتظم لابن الجوزي
- (7) معجم البلدان
- (8) المشترك وضعاً والمختلف صقعا
- (9) تحفة النظار في غرائب الامصار
- (10) جهات الائمة الخلفاء من الحزائر والاماء
- (11) كتاب الحوادث
- (12) تأریخ مساجد بغداد واثارها.

له‌گه‌ل هه‌بوونی ئه‌م هه‌موو سه‌رچاوانه‌شدا هه‌ژده لاپه‌ره‌ی نووسیه که ئه‌گه‌ر ناچار با هه‌موو سه‌روه‌یه‌یه‌کی مه‌زوعه‌که به‌ ئه‌رکی لیکدانه‌وه و تۆزینه‌وه‌ی خۆی ساغ کاته‌وه بی ئه‌وه سه‌رچاوه‌یه‌کی لێره به‌پێشه‌وه هه‌یج لایه‌نیکی بۆ ساغ کردیته‌وه ده‌بوو به‌ ناچاری یا واز له‌ نووسینه‌که‌ی بینی یاخود 170 لاپه‌ره‌ی له‌سه‌ر بنووسی چونکه به‌ زۆری یه‌ک دێری قوتیله که خه‌به‌ریکی کۆنی ساغ کردۆته‌وه جیگه‌ی گو‌تاریکی سه‌رله‌به‌ری پێ ده‌گیرێته‌وه که له‌ تاریکایی نه‌زانینی دواڕۆژدا بنووسریت. سه‌ره‌رای

ئەمە حىسابىنىكىش بىكە بۇ لايەنى گىرنگىبۇنى ساغ كىرەنەۋى يەككىك لە قۇناغەكانى
ژيان و بەسەربىردىنى حاجى قادر لە چاۋ دەستىنىشان كىردىنى جىگەكى كاكى خەلىفەكى
عەباسى پىش ھەزار سالىك كە ئەگەر ساغىش نەكرىتەۋە ۋەيا ھەلەشى تىدا
بىكرىت زەرەر لە كەس ناكەۋىت و چ حىسابان سەرەۋىن ناكات.

لە تەك ئەم گوتارەكى «د. مصطفى جواد» دا گوتارى نووسەرىكى كوردىم بە بىر
دېتەۋە كە لە گۇفارىكى كوردى بەغدايدا بۇلا كىردىۋە ۋ لە يەك پەرە ۋ نىۋى
گۇفارەكەدا سەرلەبەرى بوون و ژيان و مردن و شىعر و ئەدەبى كەلە شاعىرىكى
ۋەكو «ۋەفاى» نەمرى سىخناخ كىردىۋە ھەر دەتگوت قىتوبەستى ماسى ساردىنى
لەو گوتارەدا كىردىۋە. بىروا دەكەم لەو پەرە ۋ نىۋەيەدا نووسەرىكى ۋەك «چارلز
دىكنز» ۋەيا «سومەرسىت مۇم» لە ۋەصفى بەرى كىردىنى عەرەبانەيىك نابنەۋە،
خەقىشانە.

بابەتى گوتارەكەكى «د. مصطفى» گىرنگ بى يا نەبى سىزە سەرچاۋەكى مېژۋى
تىرۋەتەۋى و حارز بەدەست رى دوورىان بۇ نىزىك خىستۋەتەۋە، رەنگ بوو ئەگەر
بىۋىستبا ھىندەكى دىكەشى سەرچاۋەكى مېژۋى دەست كەوتبا. من كە لەسەر
بەشىك لە ژيانى حاجى دەنووسم، ھەر بەشىك بى لەسەرتاسەرى ژيانى، لە جياتى
سىزە سەرچاۋەكى مېژۋى سىزە تارىكاكى و سەرپۇشى بى سەروسۇراغى راستىم
لى دەشارنەۋە. لە تاكە سەرچاۋەكى لىكدانەۋە بەۋلاۋە يارمەتيدەر و ئاشكرا كەرم بۇ
پەيدا نابى. دەبى روناكاكى لىكدانەۋە بىكەم بە تىشكىكى ئەۋەندە بە شەۋق كارى
ئەو سىزە سەرچاۋەكىم بۇ بىكات و پەردە لە دۋاپەردەكى تارىكاكى دەۋرى باسەكەم
بۇ برەۋىتتەۋە. بايى مىلىمەترىك فتىلەكى چىراى لىكدانەۋە كىز كەمەۋە خۇم و بابەتى
نووسىن لە تارىكاكىدا غەرق دەبىن، دەست بەردار بىم لە ھەر كام سەرەداۋىكى كە
لەرەنەۋەكى رۇزگارى حاجىم بۇ دەھىتتە بەر ھەستى پەنجەكانمەۋە ۋەك ئەو
كەسەم لى بەسەر دىت سەماعەكى تەلەفۇنى تەل پىچراۋى بە دەستەۋە گىرتى.

لېرەدا تەجرەبەيىكى كورتىلەكى پىر دەلالەتى ئەم لەراندەۋەكى رۇزگارى حاجى
دەخەمەۋە بەرچاۋى خوتنەر تاكوۋ مەلۇوم بى تا چ رادەيىك پىۋىستمان ھەيە بە
ھەموۋ سەرەداۋىك، ھەرچەند پىۋىك و كورتىش بى، كە بە رىشالىكى ئەو
رۇزگارەمانەۋە بىەستتەۋە.

ههمومان بیستوومانه حاجی قادر له ئهسته مېوَل وهک میوانی بهدریخانه کان بووبی
 وههای باس کراوه. ههر لهو میوانه تیه وه، بی دوودلی کردن، وامان بهزیهندا هاتوه
 که له مالی ئهوان بهسه ری بردی. من ئه مه م له بیر بوو که سرنجم کشا بو
 ده لاله تی بهیتیکی لهو بهیتانه ی واقعی حال راده گه یه نن، ده لاله تی بهیته که ش هیچ
 له گه ل ئه و میوانه تیه دا ناگونجیت. حاجی لهو نامه یه ی بو حاجی مه لا عه بدولای
 نووسیوه ده لی:

له جومله ی ماهرای دوری ویلايه ت
 ئه مه ش باسیکی خوشه وهک حیکایه ت
 شه وئ دانیشتبووم بی شه مع و میصباح
 ئه توی هیناوه یادم کاکه فه تتاح

ئهم گوته یه ی «بی شه مع و میصباح» تارمایی مالی هه ژاران ده داته وه نهک
 دهوله مه ندان، رواله تی بهیته که له گه ل ئه وه دا ریک ناکه ویت که حاجی له مالی
 بهدرخان پاشاوه نامه که ی نووسییت چونکه بیگومان لهو گه وره ماله دا مؤم و چرا
 زور بوون کاغه زیان له بهر بنووسریت.

به لی ده زانم وا ده بی شاعیر بو مه به سی راگه یاندنی که ساسی خوی، پتر له
 حه قیقه ت وینه گری هه زاری خوی ده کات، وه یاخود تیژایی هه ست کردنی به
 حالوباری پر سوزی غه ربایه تی وای لی ده کات له دلدا هه موو خوشی ماددی به
 ناخوشی له قه لهم بدات وهک که له راستییدا ناخوش بیت، به لام له گه ل ئه مه شدا
 چ مانع نیه قسه کانی وینه ی راسته قینه بکیشن. ئیمه له بهرانبه ر ئه م بهیته دا
 خومان له ئاست ئه م راستیانه دا ده بینینه وه:

- گوتراوه حاجی میوانی بهدرخانیه کان بوه
- مه علومه بهدرخانیه کان «شه مع و میصباح» یان هه به وه
- حاجی ده لی «دانیشتبووم بی شه مع و میصباح»

حاجی به وه رازی نابی له شویتیکدا خه لق له بهر چرا دانیشن ئه و له تاریکاییدا بی.
 من هه رچه ند نه مده توانی بریاری یه کجاری بدهم له باره ی حه قیقه تی هه لکه وت به

نیسبەت حاجی قادروە لەو ڕۆهوە کە ئایا لە مائی بەدرخانیه کان بێ چرا بوە وەیا چرای ھەبوە بەلام لە ھەلبەستدا بەرەو سۆزی غەریبی و «بێ میصباحی» بە قسە خۆی لە تاریکییدا خزاندا وەیاخود لە مائیکی مائی بەدرخان پاشادا بەسەری بردو و چرای نەبوە، لەگەڵ ئەمەشدا ھەمیشە دلم بۆ ئەو دەچوو حاجی لە تاریکایی ھەقیقیدا ئەم یاد کردنەوہیە بوە. سەرەرای ئەم دل بۆچوونە، ناكری ئیمە لە واتای زاھیری وازبێنین بۆ واتایێکی مەجازی وەیا بۆ ڕۆالەتییکی داخوازیی حال ئەگەر لە لاییکەوہ ھۆی وازھێنانە کە پەیدا نەبێ. لێرەدا تەنھا یەک تەگەرەمان دیتە پیش لە بەیتی چوارەمی نامەکەوہ ھەلدەستیت:

منیش ئەم نامەيەم نووسی بە تەعجیل
 شر و در وەك خرار و كۆنە زەنبیل

تەگەرە کە لەوہو دیت: ئەگەر لە تاریکایی راستقینەدا بووبیت چۆن پتی کرا «بە تەعجیل - بە خیرایی» دەست بکا بە نامە نووسین چونکە تەعبیەرە کە وا ڕادەگەیەنیت دەرحال کەوتیتە سەر نووسین! بەلام تەگەرە کە گەلیک ئاسانتر دەرەوتیتەوہ لەوہی «بێ شەمع و میصباح» کە بەکریتە مەجاز، چونکە دەشی شەو بەسەرچووبیت و نامە کە نووسرا بیت کە ھەر دەکاتەوہ «بە تەعجیل» وەیاخود ھەر لەو دەمەدا چرایێک پەیدا کرابیت و نامە کە لەبەر نووسرا بیت تا ڕادە ی لێ ماندوو بوون و سبەینی تەواو کرابیت چونکە نامە کە ئەوئەندە درێژە ھەیە لە یەک دانیشندا بە کۆتایی نەگات. دەبینی بەھەمەحال بەشیکی نامە کە کەوتۆتە بەر ڕووناکایی سبەینی کەواتە ئەگەر ھەموو «تەعجیل» کردنە کە خرابیتە سبەینیوہ ناریکیێک پێک نایەت لەگەڵ واتای بەیتە کەدا.

من لەم گۆریسکیشە کێیە زینھنیەدا بووم ھەلکەوتییکی خۆش بەختانە تیشکیکی ھاویشت بۆ دەرووبەری تاریکایی ئەو «بێ شەمع و میصباح» ە ی ناو بەیتە کە ی حاجی. لە وتووێژیکی ڕۆژانە ی عادییدا، جارێکیان بێتیا ز و بێ پرسباری تۆژنەوہ، کاکە زیاد ی ھەماغای کۆیی بۆی گیرامەوہ کەوا لە سالی 1949 سەردانی ئەستەمبۆلی کردو و لەوێ «مېھری بەگ» ی دیو و باس و ھەوایی حاجی قادری لێ پرسێوہ. کاکە زیاد گوتی:

«میهری به گ بۆی باس کردم حاجی له مالی کوردیکی ئەسته مبول به سهری دهبرد نهک له مالی به درخانیه کان، ئەو کوردهش له هه موو بنه ماله که ی تاکه بهک کچی ماوه، له وهزارهتی کاروباری دهره وهی تورکیا له ئەنقهره فه مانبه ره. منیش کاغه زیکم له میهری به گ وه رگرت بۆ کوردیکی ئەنقهره نشین که ئەویش هه ر خه لقی ده ور به ری جافه تی و هه له بجه بوو و خاوهن قاوه خانه بوو له ئەنقهره تاکوو به کچه کهم بناسینی، کاغه زیکیشم لیتی وه رگرت بۆ کچه که خۆی. له ئەنقهره کورده خاوهن قاوه خانه کهم دۆز به وه که ئیستا ناویم له بیر نه ماوه ههروهک ناوی کچه کهشم فه رامۆش کردوه. له گه ل پیاوه که دا سۆراغی کچه که مان له وهزارهتی خارجه کرد گوتیان ئیستا له وهزارهتی مه عاریف فه رمانبه ره له جینگه ییکی دهره وهی ئەنقهره دا مامۆستای قوتابخانه یه و تا پشوو ی هاوینه ناگه رپته وه بۆ ئەنقهره، ئیتر منیش کاغه زه که ی ئەوم لای کابرای خاوهن قاوه خانه که به جیه پشیت تا ئەگه ر گه رانه وه بۆ ئەنقهره پیی بدات و ئەدره سی خوشم هه ر له گه ل کاغه زه که دا بۆی نووسی به نیازی ئەوه چ مه علوماتیکی له باره ی حاجی قادروه لابیت بۆمی بنیترته ئەو ئەدره سه، به لام هه چم لیتی پی نه گه ییشت».

له گه ل ئەم قسانه شدا باسی ئەوهی کرد که میهری به گ له باسی خۆیدا گوتوه تی له کۆیی لای حاجی مه لا عه بدولای خویندوه و دواتر چۆته هه ولیر بۆ خویندن. به داخه وه میهری به گ مرد و هه رچی دهیزانی له گه ل خۆی چوه تاریکایی گۆرستانی عه ده مه وه.

ئهمه یه سه رچاوه ی تۆزینه وه مان له باره ی حاجی قادروه. ده لاله تی به یتیکی بکه به رابه ر، ئەو جار چاوه نوڤر به تاکوو قهزا و قهدهر به ریکه وت له لاییکه وه خه به ریکی ده ماودهم ده نیریت یا ده لاله ته که به درۆ ده خاته وه یاخود به هیزی ده کات، له هه ردوو حالیشدا ڤووبه ڤووی وشکبوون و نه زۆکی پی ئاوی زه مینی لیدانه وه ده بیت و لیکدانه وه و تۆزینه وه ت له تینوان ده خنکیت مه گه ر لیوی ته ر که یته وه به هیمما و ڤاگه یاندنی به یتیکی تری و به یینکی دیکه ش به وشکه ئومیدان ته فره ی خوت و لیکدانه وه که شت بدیه ت...

له گهل ئهم هه موو دهست به تاليه شدا، كه خوێ به سه بو تيوهستان و ماندوو بوون،
 سه ر له نوێ و بهردهوام، دهبي مروڤ له كاري سهخت و وردی مه تهل هه لێنان به
 هوێ وړپته له گهل خو كردندا، پهند له ئاموژگاريه كهی «نالی» وه گریت كه دهلی:

«ئهی مهستی ریاضهت هه له هوشیاری جله و به»

چونكه ئه گهر بابی چاو قوچیتیک له وردبوونه وه غافل بی وه یا به سه هوو بچی ناتوانی
 هیچ سه ره دهیری له تاریکایی بهر ههنگاوی بکات.

من له لیکدانه وه کاندای خه ریکی کاریک دهیم كه پتی ده لێن Jigsaw Puzzle كه
 بریتیی له به یه كه وه نانه وای پارچه پارچه کانی ویتته یکی پچر پچر کراو تا کوو بچیتته وه
 سه ر باری ئه سلێ خوێ و دیمه نه راست و دروسته كهی بنوینیتته وه. من دهبی بینم
 تارمایی كه متاکورتی مه علووماتی راست و خه یالکرد و گوته ی ده ماو ده م كه
 پارچه کانی تیکهل و پیکهل بووین، سه ر له نوێ به یه كه وه یانه وه بنوو سینمه وه به
 مه رجیک هه ر پارچه به بخه مه وه جیگه ی له بار و راسته قینه ی خو یه وه تا کوو له گهل
 پارچه دراوسێکانی ده وری خویدا بگونجیت و دیمه نیکی مه فهوم پیک بینیت، كه
 هاتم پارچه ییکیانم له جیگه ی هه له دا دانا سه ر له به ری تابلو كه ده شیویت و
 نامه فهوم ده رده چیت چونكه پارچه ی راست و دروستی ئه و جیگه یه ش ده چیتته
 جیگه ی پارچه ییکی تر تا کوو وای لی دی چاو ده چیتته جیگه ی ئه ژنو و پاژنه ی پی
 به سه ر سنگه وه به ند ده بیت و په نجه ده چیتته جیگه ی سمیل...

به پتی قه ناعه تی خو، له و لیکدانه وانه و به راورد کردانه و به یه کتر گر تانه ی تا
 ئیستا کردومه هه میشه ره چاوی ئه و لایه نه یه کجار گرنگه ی به یه كه وه گونجانی
 هه موو كه رت و پارچه کانی «تابلو سه رله نوێ ریکخراو» ه كه م کردوه، هه ر ئه م
 گونجان و نه گونجانه ش بوته هوێ سه لماندنی شیمانه ییک و به ره برچدانه وه ی
 یه کینکی تر.

به نمونه ی راستی ئه م رایه م ده لیم كه سه لماندم حاجی دوو چاری دل داری
 سویتنه ر بوه له قو ناعی گه نجاهیه تیدا ناتوانم چ ته ئویلان بینمه وه بو غه له به سه ندنی
 دروشمی وه ستایی به سه ر لایه نی کزه و سوژ له هه له به سه ته دل دارانه کانیدا،
 ههروه هاش لیکدانه وه كه م زور داده میتنی له ئاست ئه و هه له به سه ته یه کجار دژ و

دوشمنانه‌ی عیشق که له سالانی دوا‌ی ژیانیدا له ئەسته‌مبول دایانوان وەک «باسی زولفی درێژ و چاوی بەخەو» و «حەیفە بۆ پیاوی صاحیبی تەمبیز»⁷⁸.

له تیکرای درێژە‌ی ئەم باسەوه دەردە‌که‌وێ که وا که‌مبونی هەلبەسته‌کانی حاجی دژی شیخ نەبی ماویلی راستە‌وخۆ کورتبونی ئەو ماوه‌یە‌ی تێیدا هەلبەستراون رادە‌گە‌یه‌نێ، که ئە‌ویش راستە‌وخۆ کورتبونی سەر‌له‌به‌ری قوناغی ناوهندی ژیا‌نی حاجی بە‌ده‌سته‌وه دە‌دات، که وەک گوتمان، بریتییە له‌و ماوه‌یە‌ی دە‌که‌وێتە نێوانی بە‌سه‌رچوونی دە‌وری گە‌شتی خۆ‌تێندنی له‌گە‌ڵ سەر‌ه‌تای سە‌فەرە‌که‌ی بۆ ئە‌سته‌مبول. ئە‌م کورتبۆنە‌ش له‌لای خۆ‌یه‌وه رێک دێت له‌گە‌ڵ حوکمی هە‌موو ئە‌و راستییانە‌ی له‌ حاجییە‌وه پێمان گە‌یشتوه چ بە‌گوتە‌ی دە‌ماو‌ده‌م بێ چ له‌ رێی هە‌لبەسته‌کانی دیوانی حاجی و حاشیە‌کانی دە‌ست‌نووسی بێ و چ بە‌هۆی لێک‌دانه‌وه‌ی بە‌ستراو بە‌ واقع و رووداوه‌وه بێ. ئە‌نه‌جامی ئە‌م هە‌موو خوار‌و‌زور کردن و بە‌یه‌ک‌دی گرتن و تۆژینه‌وه و راست کردنه‌وه و بە‌در‌خ‌ستنه‌وه‌یدا ده‌گە‌مه ئە‌م باوهر که‌وا حاجی قادر به‌ر له‌ سالێ 1279 نه‌گه‌راوه‌ته‌وه بۆ کۆ‌یی و پێش سالێ 1282ش بۆی ده‌رچوه، واته‌ هه‌رگیز ئی‌حتمالی مانه‌وه‌ی له‌ دوو سالان تێ‌به‌ر ناکات.

هه‌ر چه‌ند ناشی م‌رو‌ف بریاری یه‌ک‌جاره‌کی بدات له‌ ئاست چه‌ندو‌چۆنی دوا‌ر‌و‌ژدا، به‌لام من به‌نیسبەت ئە‌م کورتییە‌ی ماوه‌ی مانه‌وه‌ی حاجی له‌ کۆ‌یی خۆم ناگرم له‌وه‌دا ب‌لێم رێی تیناچی له‌ دوا‌ر‌و‌ژدا چ تۆژینه‌وه‌ ب‌توانی ئە‌م ماوه‌یه‌ له‌ دوو سالان تێ‌به‌ر‌یت‌یت، نه‌ک له‌به‌ر ئە‌وه که د‌ل‌نیام له‌ په‌یدا نه‌بوونی به‌لگه‌ی ماد‌دی دژی لێک‌دانه‌وه‌که‌م به‌ل‌کوو له‌ به‌ر یه‌ک‌جار پ‌ته‌ویی ئە‌و بن‌چینه‌یه‌ی که لێک‌دانه‌وه‌که‌ی له‌سه‌ر هه‌ل‌ستاه. ئە‌و مه‌ته‌ل هه‌ل‌تانه‌ی Jigsaw که له‌م لێک‌دانه‌وه‌یه‌دا کراوه‌ ه‌ین‌ده ر‌یک‌وپ‌یک گون‌جاوه له‌گە‌ڵ پارچه‌کانی خۆ‌یدا زۆر زه‌حمه‌ته، ر‌ه‌نگه‌ موس‌ته‌حیل بێ، یه‌کیکی تری وەک ئە‌و ر‌یک‌وپ‌یک له‌و پارچانه‌ ب‌خ‌ریته‌وه سه‌ر یه‌ک.

ئە‌م لێک‌دانه‌وانه و مه‌ته‌ل هه‌ل‌تانه به‌لای‌یک. من د‌ل‌س‌ک‌سته‌ی نه‌بوونی ش‌ت‌یک‌م: زانیان حاجی شی‌ع‌ری دژی شیخ نەبی دانان، ژماره‌ی ئە‌و شی‌ع‌رانه‌ش زۆر نین و

⁷⁸ بۆ باش تێگه‌یشتنی ئە‌م لایه‌نه ده‌بی بگه‌ر‌یت‌ینه‌وه بۆ لاپه‌ره‌کانی 271-282 له به‌رگی دوهمی ک‌تیبی «حاجی قادری کۆ‌یی».

که من، ههروهک ماوهی تیدا ههلبهستنیشیان کورت بوه. ئەمه دهزانین، پیشتیش له بهشی دوهمی ئەم نووسینهدا به شایه‌دیی نامیلکه‌که‌ی مه‌لا عه‌بدول‌رحمانی خزمی ساغ کرایه‌وه که شیخ نه‌بی له سه‌ره‌تای نا‌کوکیه‌که‌یدا به چه‌کی ژماره‌یه‌ک که پروپاگه‌نده و توهمه‌تیگرتن و درۆ هه‌لبه‌ستنه‌وه‌رامی حاجی داوه‌ته‌وه. له لاپه‌ره 331 ی به‌شی دوه‌مدا ئەم گوته‌یه‌ی نامیلکه‌که‌ی مه‌لا عه‌بدول‌رحمان ده‌خوێنتیه‌وه «له نه‌تیجه‌ی شیخ نه‌بی که‌وته عه‌داوه له‌گه‌ڵ حاجی قادر به‌ کاغه‌ز نووسین بۆ یه‌کتی 79. راستی حال‌ ته‌وه بوه، سه‌ره‌رای کاغه‌ز نووسین له لایه‌ن شیخ نه‌بییه‌وه بۆ حاجی له‌ ئەنجامی خوشتربوونی ئاگری نا‌کوکیه‌که‌ ده‌سته و تا‌ق‌می شیخ نه‌بی چی خراپ و که‌م نرخه‌ ته‌وه‌یان بۆ حاجی قادر هه‌لبه‌ستوه و قسه‌ و قسه‌لۆکی پیریزنه‌یان تیگرتوه. دل‌شکسته‌یی من له‌وه‌دایه‌ که‌وا له‌م به‌ندوباو و حیکایه‌ته هه‌لبه‌ستراوانه‌ تاکه‌ یه‌ک وشه‌ و پیتی به‌ ئیمه‌ نه‌گه‌یشته‌وه و هیچی لێ نازانین. چه‌ندم چه‌ز به‌وه ده‌کرد، له قسه‌کانی شیخ نه‌بی خو‌ی وه‌یا قسه‌ راسپارده‌کانی ته‌ به‌ زاری مریده‌کانیه‌وه‌ دژی حاجی، به‌ کاغه‌ز یا گوته‌، چه‌ند نمونه‌یی‌کمان له‌به‌رده‌ستدا بووبایه‌ وه‌ک گوته‌که‌ی شیخ غه‌فووری تاله‌بانی که‌ له لاپه‌ره 200 ی به‌رگی دوه‌مدا باس کراوه. وه‌یا هه‌ر نه‌بی هه‌ندیک له‌ پروپاگه‌نده‌ی مریده‌کانی دژی حاجی قادرمان زانیایه‌ تا‌کوو تیگه‌یشته‌بانیایه‌ ئاخۆ شیوازی ته‌وه‌ هه‌رشانه‌ چۆنه‌ و بۆ سه‌ر کام لایه‌نی شه‌خسیه‌ت وه‌یا کرده‌وه وه‌یا بیروباوه‌ر وه‌یا زانیی حاجی قادریان ورژم هه‌ناوه‌.

من که‌ به‌م گوته‌ دوشمنانه‌ و ناحه‌زانه‌ی به‌ره‌ی شیخ نه‌بی دژی حاجی قادر ده‌لێم هه‌لبه‌ستراو، رینگه‌ی راستبوونی هه‌ندیک له‌وان کویر نا‌که‌مه‌وه، واته‌ ده‌سه‌لمینم گوته‌ی ته‌وتۆ له‌ حاجی قادر گیرایی که‌ هه‌لبه‌ستن و درۆی تیدا نه‌بووبی له‌ هه‌مان کاتیشدا به‌ کێشانه‌ و پێوانه‌ی راستی و ئینساف مه‌دح بووین بۆ حاجی وه‌ک ته‌وه‌ی حاجی قادریان تاوانبار کردیی به‌ قسه‌ی ئازایانه‌ دژی شه‌عه‌ده‌ یاخود له‌ ره‌فتار و بیروباوه‌ری ته‌وتۆدا عه‌یبیان لێ گرتیی که‌ له‌چاو ته‌وه‌ ره‌ژگاره‌دا وه‌ک له‌حه‌د ده‌رچوون هاتبێته‌ به‌ر هه‌ستی خه‌لقه‌وه‌ و ئیستا ده‌زانین گه‌وره‌یی

⁷⁹ له‌م نووسینه‌وه‌یدا که‌میکم ده‌سکاریی له‌ ریتنوسه‌که‌ی مه‌لا عه‌بدول‌رحمان کرد بۆ مه‌به‌سی ئاسان خوێندنه‌وه‌.

راسته‌قینه‌یان تیدایه. له‌و باوه‌ره‌دام قسه‌ی دوشمنانه له‌ حالێ درۆ‌بوونیشیدا، خوښی بی و ترشی بی، په‌نجه‌یی‌ک بو‌ راستی دريژ ده‌کات. ته‌گه‌ر بیټ و قسه‌ی ره‌خنه‌گری ناحه‌ز به‌ ته‌واوی و بی که‌م و زیاد‌ی بگاته‌وه به‌رچاوی هه‌له‌سه‌نگاندن و توژینه‌وه و ورد‌بوونه‌وه‌وه چهند راستییکی گرنگیان لی ده‌فامرینه‌وه:

- له‌وانه‌یه کابرای ره‌خنه‌لی‌گیراو جیی ره‌خنه لی گرتن بو‌بیټ و به‌مه‌دا ره‌خنه که‌ عه‌بی‌ییکی کابرای ئاشکرا کرد بیټ هه‌رچه‌ند له‌ بنه‌ره‌دا به‌ نیازی دوشمنایه‌تی و زهره‌ر لیدانیش ره‌خنه‌ی لی‌گیرایټ. ناحه‌ز به‌لینی نه‌داوه هه‌رچی بی‌لټ درۆ بیټ، ره‌خنه‌لی‌گیراویش قوته‌راتی نه‌گرتوه هه‌موو کرده و گوته‌ییکی فرشته‌نه‌ بی.
- ده‌شی ته‌و ره‌خنه راسته‌ی که‌ له‌ کابرا گیراوه به‌پیی ته‌و سه‌رده‌مه له‌لای هه‌موو وه‌یا زۆرینه‌ی خه‌لق جی‌گه‌ی عه‌یب پنه‌اتن بی، وه‌یا خود به‌لای می‌شک وشکا‌نه‌وه توه‌مه بیټ و به‌لای مرو‌فی ژیر و می‌شک فه‌راحه‌وه هه‌چی تیدا به‌دی نه‌کریت، وه‌یاخود له‌ رۆژگاریکی دواتردا نه‌ک هه‌ر عه‌یب نه‌بی و به‌س به‌لکوو بی‌ته‌ه‌وی شانازی پنه‌و کردن بو‌ کابرای ره‌خنه‌لی‌گیراو له‌و ره‌وه‌وه که‌ ته‌و پيش سه‌رده‌می خوی که‌و تۆته‌وه و هۆشی به‌راستی و دروستی شتان وه‌ها شکاوه که‌ هه‌ستان کزو‌کاتی ته‌و هۆش پيشکا‌نه‌ دانه‌ها‌توه. له‌ نوفته‌ی موقابیلی ته‌مه‌دا، وا ده‌بی کرداریک وه‌یا بیروباوه‌ریک وه‌یا عاده‌ت و نه‌ریتی‌ک له‌ سه‌رده‌می‌کدا باو بو‌بیټ که‌چی له‌ سه‌رده‌میکی دواتردا بو‌ خه‌لق ئاشکرا ده‌بی چهند شتیکی به‌ده.
- ته‌و گوته راسته‌ی که‌ توه‌مه‌ی راستی له‌ کابرا گرتوه ئایا له‌ سه‌رده‌می توه‌مه تی‌گرتنه‌که‌دا چهند که‌س په‌سه‌ندی توه‌مه‌که‌ی کرد و له‌ کابرای به‌ عه‌یب گرت، چهند که‌سپش به‌ وجودی راست‌بوونی توه‌مه که‌ نه‌که‌وته دزی توه‌مه تی‌گیراوه‌که‌وه و هۆی ته‌م هه‌له‌سته له‌یه‌کنه‌چوه‌ی خه‌لقه‌که‌ چی بو‌و به‌ تاییه‌تی هه‌له‌سته‌ی تاقمه‌که‌ی دوه‌م؟ له‌ حالێ وه‌ها‌دا ده‌توانین تا راده‌یی‌ک دل و ده‌روونی خه‌لقی ته‌و رۆژگاره‌ تی‌بگه‌ین له‌ ئاست بیروباوه‌ری په‌ره‌سه‌ندوودا، هه‌روه‌ها ته‌و به‌ره‌و تاقمه‌یه‌ش بناسینه‌وه که‌

حه‌زی به گۆرآن و به‌رهو پێشچوونی بیروباوه‌ری کۆنینه کردوه یاخود هه‌ر نه‌بی له قوولایی دڵدا په‌رۆشی تیچوونی ئه‌و بیروباوه‌ره‌ کۆنینه‌ی بوه که‌وا خه‌ریکه‌ به‌ سه‌ر زمان و خامه‌ی مرۆفی بێباک و جه‌ربه‌زه‌وه‌ بێحورمه‌ت ده‌بی.

- به‌ نموونه‌ ده‌لیم میژوو پیت ده‌لی له‌ سه‌ده‌ی یه‌که‌می هه‌جری، له‌ کاتی خه‌لافه‌تی ئه‌مه‌ویه‌کاندا خه‌لقی کوفه‌ و واسط و به‌سه‌ر په‌تر دڵ کرایه‌وه‌ بوون بۆ ئه‌وانه‌ی سه‌رپێچیان له‌ ده‌وله‌ت ده‌کرد، دواتر له‌ کاتی خه‌لافه‌تی عه‌باسیدا به‌ تایه‌تی له‌ پاش کۆتایی سه‌ده‌ی دوهمه‌وه‌ خه‌لقی به‌غدا زۆر جارن ورۆژمیان هه‌تاوه‌ بۆ کوشتنی پیاویک که‌ ناوی به‌ زندیق ده‌رچوه‌ و نووسینی پشت له‌ دین و ده‌وله‌تی هه‌بوه‌، له‌ حالیکه‌ مرۆفی ده‌سه‌لاتدار ئه‌و ته‌رزه‌ پیاوه‌ی له‌ ته‌نگانه‌ ڕزگار کردوه‌ و گیانی پاراستوه‌.
- وا ده‌بی راسنبوونی توه‌مه‌ نه‌ک هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌دا کابرای توه‌مه‌ تیگی‌راوی تاوانبار کردوه‌، به‌لکوو ئه‌مرۆ و دوا‌ڕۆژیش هه‌ر تاوانباری ده‌کات. له‌ حاڵی وه‌هادا لایه‌نی توه‌مه‌گر گله‌یی لێ نا‌کری به‌لکوو مه‌دحیشی ده‌کری. هه‌ر به‌و پێیه‌ هه‌موو ئه‌و لایه‌نانه‌ی دژی توه‌مه‌ تیگرتنه‌که‌ش بوون ده‌بی به‌ چاوی توه‌مه‌ تیگی‌راوه‌که‌ سه‌ریان بکری‌ت واته‌ ئه‌و عه‌یه‌ی له‌و گیراوه‌ ده‌بی له‌ هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ش بگیری‌ت که‌ بۆی به‌ په‌رۆش بوون. به‌ نموونه‌ ده‌لیم چ فه‌رقیک نیه‌ له‌ نێوانی ئه‌و زالمه‌ی له‌ سه‌رده‌می «تۆقاندن» که‌ی شو‌رشی فه‌ره‌نسه‌دا خه‌لقی بێتاوانی ده‌کوشت له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سانه‌ی به‌ دیار گیلۆتینه‌وه‌ چه‌پله‌ری‌زانیا‌ن ده‌کرد، هه‌روه‌ک فه‌رقیکیش له‌ نێوان ده‌ستدریژی ده‌ربه‌گیک و مه‌دح کردنی ده‌ربه‌گه‌که‌ له‌لایه‌ن شاعیری‌ک وه‌یا مفته‌خۆری‌که‌وه‌.
- ئه‌مانه‌ و گه‌لیکی تریش له‌ راسنبوونی ماده‌ی توه‌مه‌که‌وه‌ وه‌رده‌گیرین، به‌لام وه‌نیه‌ ته‌نها ده‌لاله‌ت له‌ «راسنبوون» وه‌رگیری‌ت، به‌ پێچه‌وانه‌ «درۆبوون» ی توه‌مه‌ش بێ ده‌لاله‌ت نیه‌. ئه‌گه‌ر گیرانه‌وه‌ی ده‌ماو‌ده‌م وه‌یا خه‌به‌ری نووسراو بێ زیاد و که‌مه‌ هه‌لبه‌ستراوه‌که‌ی را‌گه‌یانده‌ی، گو‌یی سووک و به‌هه‌ست ده‌توانی گه‌لیک په‌یامی بێده‌نگ و هه‌رای لێ بیسی که‌ ئه‌مانه‌ی خواره‌وه‌ هه‌ندیکن له‌وان:

أ) وادهبی لایه‌نی ناحه‌ز و دوشمن هیرشی توهمه‌ی هه‌لبه‌ستراو ده‌باهه سهر گه‌وره‌ترین قه‌لای شوره‌ت و شه‌خسیه‌تی دوشمنه‌که‌ی بو‌ئه‌وه به‌کجاری بی‌چه‌ک و بی‌ده‌سه‌لآت و بی‌هه‌موو شتیکی بکات. ره‌نگه‌له‌حاله‌تی وه‌هادا هیرشیه‌ر زانیبیتی‌ئه‌گهر کۆله‌گه‌ و کاریتیه‌ی خانه‌ی شه‌خسیه‌تی کابرای توهمه‌ تیگیراو نه‌شکینیت سوودیکی‌ئه‌وتۆ له‌ته‌قه‌لآکانی په‌یدا نابێ چونکه‌له‌وانه‌یه‌ خانه‌ی شه‌خسیه‌تی به‌سهر تاکه‌کۆله‌گه‌ییکی زۆر مه‌حکه‌مه‌وه‌ راوه‌ستا بی.

نمونه‌ی هه‌ره‌مه‌شووری میژوو له‌م جوړه‌ توهمه‌یه‌ ئه‌وه‌ بوو که‌ ناحه‌زانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) هیرشیان برده‌ سهر قورئان و گو‌تیان کاری ساحیره‌، له‌وه‌شدا «ولید مخزومی» که‌له‌هه‌ره‌فه‌صیحه‌کانی قور‌ه‌یش بوو، قسه‌ی لی وه‌گیرا درۆی قورئان، هه‌ر هه‌مان تین و تاوی ئه‌و توهمه‌ پر‌جوړ‌ئه‌ته‌یه‌ که‌له‌ئایه‌ته‌کانی سوره‌ی «المدرثر» وه‌ک گوله‌ی شه‌ستیر به‌ره‌و «ولید» و کافره‌کان به‌رێ ده‌کرته‌وه‌:

«ذرنی ومن خلقت وحیداً. وجعلت له‌ مالا ممدوداً. وبنین شه‌وداً. ومهدت له‌ تمهیداً. ثم‌ یطمع ان‌ أزیّد. کلا انه‌ کان لایاتنا عنیداً. ساره‌قه‌ صعوداً. انه‌ فکر وقدر. فقتل کیف قدر. ثم‌ قتل کیف قدر. ثم‌ نظر. ثم‌ عبس وفسر. ثم‌ ادبر واستکبر. فقال ان‌ هذا الا سحر یوثر. ان‌ هذا الا قول البشر. ساصلیه‌ سقر. وما ادراک ما سقر. لاتبقی ولا تذر. لواحة‌ للبشر. علیها تسعة‌ عشر».

توهمه‌ تیگرتنه‌که‌ و وه‌رامه‌ پر‌هیز و هه‌لمه‌ت و ئیعجازه‌که‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئان تیشکی‌گه‌لیک باری ئه‌و زۆرانبازییه‌ زله‌ی نیوانی ئیسلام و بوتپه‌رسته‌کان ده‌ده‌نه‌وه‌ و ساغی و ناساغی خه‌به‌ری تری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ به‌ ئیسه‌پات ده‌گه‌یه‌نن. باوه‌ر ده‌که‌م ئه‌گهر چه‌ند ره‌خنه‌ و توانجیکی شیخ‌نه‌بیمان ده‌رحه‌ق حاجی قادر چه‌نگ که‌وتبایه‌، لی‌ره‌شدا ده‌مانتوانی بزانیان کام لایانه‌کانی شه‌خسیه‌ت و شوره‌تی حاجی له‌ نه‌زه‌ر شیخ‌نه‌بیدا به‌کجار بنجی و به‌هیز بوه‌ چونکه‌ به‌عه‌ده‌ت درۆ هه‌لبه‌ستن درۆی شتی به‌هیز ریکو‌یی‌کتر و به‌داکو‌بایتر ده‌بی له‌چاو درۆی درۆی شتی بی‌هیز، بی‌گومان شیخ‌نه‌بیش لی‌ ده‌وه‌شیت‌ه‌وه‌ له‌حالی وه‌هادا ئه‌و توهمه‌یه‌ هه‌لبه‌ستی وه‌یا ئه‌و ره‌خنه‌یه‌ ریک‌خات که‌بابه‌تی توهمه‌ تیگیراو و ره‌خنه‌ لی‌گیراو داوای ده‌کات. هه‌ر له‌هه‌مان ریک‌ه‌یشه‌وه‌ دل و ده‌روونیکی خه‌لقه‌که‌ی ئه‌وسای کۆیه‌شمان بو‌ ده‌خویندرایه‌وه‌ له‌و

پوهه که مهبهستی هره گه وره له توهه کارییه که ټیقناغ کردن و به هه له بردنی
خه لقه که یه تا کوو له حاجی بته کینه وه. به لام داخم ناچی هیچ شتیکمان له و بابه ته
به دهسته وه نیه.

(ب) واش ده بی ناحه ز لایه نیکي بیته ز و نامه حکه می کابرای
توهه تیگیراو ده گریته بهر ره خنه و توانج، له مه شدا دوو سوودی ده ست هه لینج
ره چاو ده کات: یه که میان ئه رکي که م، دوه میشیان به ئاسانی خه لق ټیقناغ کردن.
بهر چاوترین نمونه ییکی ئه م بابه ته له پروداوه کانی میژوو بیته وه یادم، توهه می
«کافری» بوو که گیرایه «ابن سینا»، له مه شدا ناحه زه کانی هه ندیک ره فتار و
گوفتاری ئه ویان کرده هو ی کافر کردن که به لای خه لقه وه دژبوونیان له گه ل دیندا
شتیکی ئاشکرا و سه لمینراو بوو وه ک شه رابدوستی و چه ند بیرو رایه کی فه لسه فی
زور مه شووری ئه و که له گه ل راسته باوه ری ئیسلامدا نه ده گونجان. ئه م
چوارینه یه ی «ابن سینا» ده نگدانه وه ییکی کافر کرده که یه:

کفری چو منی گزاف و اسان نبود
محکمر از ایمان من ایمان نبود
در دهر چو من یکی و ان هم کافر
پس در همه دهر یک مسلمان نبود

واتاکه شی به کوردی ئه مه یه:

کافربوون وه یا کافر کردنی یه کیکي وه ک من به خوړایی و ئاسانی نابي
ئیمانی مه حکه متر له ئیمانی من په یدا نابي
له هه موو زه مانده ا یه کیکي وه ک من هه بی و ئه ویش کافر بی
که واته له هه موو زه مانده ا یه ک مسلمان په یدا نابي

میژوو له م بابه ته توانج تیگرتن و وه رامدانه وه ی زور تیدایه، من به م دوو نمونه ی
زور مه شوور واز له ی تر دیتم چونکه بایی مهبه ست ده که ن.

بینگومان شیخ نه بیس ته و نه ده زانی له چ ریښیزیکي ئاسانه وه پاریز ببات بو سه کولینی حاجی قادر، ته گهر هیچ ریښیزیکي چه ننگ که وتییت. به داخه وه ئیمه ئیستا نازانین ئایا شیخ نه بی چ ریښیزیکي ته وتویی چه ننگ که وتوه یا چه ننگی نه که وتوه چونکه وهک گوتم هیچ تاکیک له توهمه و توانجه کانی دژی حاجی قادر له وه وه به ئیمه نه که یشتوه، به لام ته گهر شتیکی راست و دروستمان له ریگه ی ریوايه تی بی دهسکاریه وه لهو توهمانه پیگه یشتبایه دهمانتوانی بزانیین ناخو له نه زهر خاوه نی تهو توهمانه دا کام دیواری شه خسیه تی حاجی که لینی پاریز بردنی به دهسته وه داوه، تهو ساش جاریکی له وانه بوو بتوانین بزانیین ئایا تهو توهمانه که لینی راسته قینه یان دوزیوه ته وه یاخود لینی به سه هوو چوون چونکه ئیمه بایی ته و نه ده ی راستی و درویی تهو توهمانه بزانیین شاره زایمان به حاجی هه یه، له وهش به له دین ئایا کام بوره توهمه لینی ده وه شیتته وه لهو سه رده مه دا به راست و دروست حیساب کرابی دژی حاجی. سه ره رای شاره زایمان له باره ی حاجی قادره وه، له ری قیاس کردنی ته وسا له گهل هم رۆژگار ه دا که وا جاری زۆر له یه کتر دوور نه که وتونه ته وه، ده توانین باریکی نه فسی و عه قایدی خه لقی ته وسای کوپهش به بیرى خوماندا تیپه رتین بو چاوه روان کردنی جوړی تهو توهمانه ی که له وانه بوو دژی حاجی بیسترئ و گوئی بو شل بکری، ئیتر ته گهر شتیکیان لهو توهمانه زانیبایه له وانه بوو بگه ین به حه قیقه تی نیازی حاجی قادر له دانانی هم به یثانه:

له قوشخانه وه تا ده می ئیچ قه لا
له بایزاغوه تا محه لله ی قه لات⁸⁰

هه موو خزمی خۆمن ده زانم ده لین
له بن حورمه تیمان بوو حاجی هه لات

ئایا هم شیعه ده نگدانه وه ی گله یی ئامیزانه ی دل و ویزدانی حاجی قادره له نه نجامی بیستن و سه لماندنی ره خنه و توانجه کانی شیخ نه بی له لایه ن خه لقی کوپه وه؟ ئایا هم شیعه ده بیته به لگه بو کاردانه وه ییکی په ره سه ندووی

⁸⁰ «قوشخانه، ئیچ قه لا، بایزاغا، قه لات» چه ند جیگه و گهره کیکی کوپه ن.

پروپاگاندەکانی شیخ نەبی لە دڵ و دەروونی زۆربەی دانیشتوانی کۆیی دژی حاجی؟ یاخود ئەمە نیه و شتیکی تره که له دواتردا باسی ده کهم؟ ئەگەر چەند لەره و ئاوازی ئاھەنگی ئەو پروپاگاندەمان پێ گەشتبا دەماتوانی ئەوانیش وەک پارچەکانی تری مەتەلی Jigsaw بخەینەوێ شونیی راستەقینەیی خۆیانەو لە تابلۆی وەزعی ئەو پروژگارەدا، لەبەر تیشکی ئەم گونجانی پارچەکانیش لە گەڵ تیشکی تیکرای تابلۆکە چەند ھەنگاوی تر ڕینگە دەرکەین بەرەو پتر ناسینی حاجی قادەرەو، باشتیش شارەزای باری ماددی و زیھینی و عەقائیدی حاجی بێن. بەلام چ سوود!!!

چ پلانگیر و خەبەرەسازێ بەلەد لێ دەوێشیتەوێ لە دروست کردنی ناو و ناتۆرەدا ئەم دولایەنەیی باس کرایی لێرە بە پیشەوێ (خالەکانی أ، ب) مەبەست نەبووی و شتیکی گرنگتری بە ئامانج گرتی: لەوانەیی وەک پەسپۆری مەعلان لە فابریقەیی خەبەرەسازیی و پروپاگاندەدا خەبەرێک ھەلبەستیت و بەناو خەلقدا بلای بکاتەوێ که دەزانی لەسەر تەلێکی گشتی بیروباوەری زۆربەی خەلق لێ دەدات و خیرا دەیان ورووژیتیت و قۆتاغیان دەکات، لەم کارەشدا دەتوانی بە ئاسانی زمانی تەرپارایی پەیرەوێ ماھیرەکانی وەک ئیستەگەیی بێتەلی ئەم سەردەمە بختە گەر و بە شێوەییکی بەردەوام و بێوچان ئەو توھمانەمان پێ کاوژ بکاتەوێ که جار لە جار پتر دەچنە دلانەوێ و باوەریان پێ دەکری.

ئەم کارەیی گیل کردنی خەلق لە سەردەمی ئاتۆم و ئاسمانگەردیدا زۆر سەرکەوتوێ چ جایی لەو سەردەمە ھەزارە ڕووت و ڕەجالی کۆیی بەر لە 100 سال پتر. لە ئاست توھمەیی و ھاشدا مەروف دەتوانی بە لیکدانەوێ و قیاس و تۆزینەوێ رایەکی پوخت و نیشانەئەنگیو پیک بێتیت. خو ئیمە ئەو خەلقە بێخەبەرە کهم تەجرەبەیی سەردەمی شیخ نەبی نین لەبەر سادەیی خویمان و بە ئەفسوونی مریدەکانی ھەلخەلەتین و توھمەیی درۆ بەراست بزانی. کاشکی چەند توھمەییکی ئەو بابەتە عەوام خەلەتینەمان لە شیخ نەبییەوێ بو مابایەوێ قیرسیا با ئیمەشی ھەلخەلەتاندبا. سەرسورمان لە بیسەرۆشونی پتر پەیدا دەبی ئەک لە سەرۆشونیکیی ھەلەیی تیدا بی. مێشکێک نەتەپیییت دەتوانی وەک دایەرەیی «تحریات فنیة» شون پەنجەیی راست بدۆزیتەوێ لە نیوان ھەزارانی درۆزندا، یاخود خەتی نووسەر بناسیتەوێ با نووسەرەکش ویستبیتی خەتی خوێ بگوری. بەلام کوا شون پەنجەیی راست و

درۆ؟ کوا خەتی بەئانقەست گۆراو؟ کوا توهمەى ھەلبەستراو؟ کوا پروپاگەندەى
عەمەلى...؟

ئەگەر شیخ نەبى توهمەى ھەلبەستبى ديارە بۆ زړاندنى ناوى حاجى قادر بوە لە
لاى زۆربەى خەلقى كۆيى بەگشتى، لەلاى پياو ماقول و دەسەلاتدارەكانيش بە
تابىبەتى، كە دەزانين بەشى زۆريان دۆستى حاجى بوون. لە زړاندنى ناوى حاجى
سوودىكى گەورە بە شیخ نەبى دەگەيشت، سوودەكەش بىبايەخ كردنى تير و شيرە
زەھراوێەكانى ھەلبەستى حاجىيە دژى شیخ كە ئەمەش راستەوخۆ ئىفلاسى
ھىرشەكانى حاجى راگەياندى.

بەداخەوێ چ نمونەيىكى جۆرى لەسەر خۆكردنەوێ شیخ نەبىشمان پى نەگەيشتو،
چەندىكى پرسىيارم لەو كەسانە كړدبى كە لىيان دەوەشيتەوێ دەنگ و باسىكى ئێو
سەردەمەيان لایى لە «چم نەبىستو» بەولاوێ وەرەم لىيان وەرەگرتوئەو. لە حالى
وێھادا كە باس و خواسى كۆننە دیتە ناوێو ھەر دەلێى باسى دار و بەرد دەكړى
نەك مړوڤى گيانلەبەرى زمانگەراوى دەست و قاچ ساغلام چونكە رووداوێە
دەگىردىتەوێ وەك سىنەماى بىدەنگ، وەيا لەوێش خراپتر وەك ویتەى فۆتوگراف
كە نە دەنگ و نە جوولەى ھەبە.

گەلىك لە ھەزار سال پتر لەمەوپیشت كە حىكایەتخونانى عەرەبى وەك «خلف
الاحمر، حماد الراوێە» باسى عەرەبى لە خۆيان بە پىشەوێيان بۆ خەلق دەگىرايەو،
بە ھەموو چەند و چۆن و گوئە و كړدە و بردە و بىتنە و بەرەيىكيان دەگىرايەو،
تەنانەت ئەگەر لە حىكایەتەكەدا پىرەژنىك دوو قسەى لەسەر لىوان ھاتبىتە دەرەوێ
ئەویش دەكەوتە ناو حىكایەتەكەوێ و بۆ دواړوژ دەبوێ سەرچاوێەكى مێژوو وەيا
زمان وەيا رىزمان وەيا كۆمەلایەتى، بەلام بەداخەوێ سەرگوزەشت و بەسەرھاتى
كوردەوارى بەدەگمەن نەبىت شتىك بەدەستەوێ نادات، ھەر لە گفگو تا دەگاتە
پۆشاك و خۆراك و ھەموو شتىك. تەنھا سەرچاوێەكى فۆلكلۆرى ھەبى
درىژىەكى بەسەرھاتان بلىتەوێ لە ناو كورددا «لاوك» تا رادەيىكىش «حەيران»
و «بەيت» ە.

تەعللى ئەم دياردەيەى خەرىكوونى لاوك و بەيتى فۆلكلۆرى كوردى بە رووداو و
حىكایەتانەوێ شتىكى نەبىنى نى بەلام ئىترە جىگەى لىدونانى نى، بەداخەوێ ئەوانىش

خو له هه موو به سه رها تیک ناگه یه نن: به راستی ساگر دهنه وهی چونه تی په یدابوونی بابته تی فۆلکلوری و موقار نهی له گهل بابته تی ئه دهب و هونه ردا باسیکی زور خوشه، سه ره رای خوشی پیوستی شه، به ولای پیوسته وه تا بللی کاریکی بنجی شه بو پیکه پنانی نیگاییکی گشتی راست و دروست به رانبهر تیکرای تابلوی کومه لایه تیمان. رۆشنیبری کورد تا نه زانی بوچی شاعیری صه دهی نۆزدهم و له ویش به پیشه وهی کورد خه ریکی ته جرید و واتاسازی و ئارایشته بو له حالیکدا «شایهر» و به یتخوین و لاوکبیزی کورد له گهل واقع دواوه، ههر له تاریکییه کی خه ستدا ده مینیتته وه له ئاست گهل یک له پرسیاره کانی سه ر به ئه دهب و فۆلکلور و کومه لایه تی و باری ماددی و معنه ویی کورده وه که ئه ویش نمونه ی میلله تانی تره له گهل هندی جوداوازی تایبه تی ژیان و ده ور به ری خویدا. ئه و «Jigsaw» هی کومه لایه تی پچر پچری لیره به پیشه وه مان که به میرات بۆمان ماوه ته وه نا کریتته وه تابلویکی مه فهم ئه گهر ئه وهی تازه باسم کرد به چاکی نه زانری زور به روونی نه نیشتته دل و میسکی رۆشنیبرانی کورده وه. دیارده ی کومه لایه تی وه یا میژوویی وه یا ئه ده بی وه یا ههر شتیکی تر بی، له خووه بیسه به ب وه ک بلقی سه ر ئاو⁸¹ په یدا نه بو، که سه به به کهش نه زانرا کومه لایه تی و میژوو ده بنه مه ته ل وه یا ئه وه به ره که ی به ره و روونبوونه وه بیت، ده بنه ریکه وت و «صدفه» ی کویر.

کورتی گوته له باره ی توهمه کانی شیخ نه بی دژی حاجی قادر ئه وه یه که وا هیچ شتیکیان له و توهمانه پینه گه یشتوه، ئه گهر لای که سیکیش چ باس و خواسی ئه و توهمانه هه بی من نه مبیستوه. تا بللی مه منونی ئه و که سه ده بم شتیکم له م بابته وه بی بگه یه نیت.

د- له م حاله ی تایبه تی دوشمنایه تی نیوان شیخ نه بی و حاجی قادردا، ئه گهر چی ئه وتۆمان له توهمه و توانجه کانی شیخ نه بی به ده ست که وتبایه، له وانیه به راستی و بی زیاد و که م ده ماو ده م گلیر ده بنه وه، له وانه بوو په یامیکی یه کجار گرنگی لیوهر گرین و لایه نیکی زور سرنجراکیش له ژبانی حاجی قادری بی روون که ی نه وه. ئاخو ئه و توانجانه چی وه هایان تیدا یه بیته شکات کردن له حاجی لای ده سه لات

⁸¹ ئه وهی راستی بی «بلقی سه ر ئاو» یش بی سه به ب په یدا نه بو به لام له نه زهر خه لقا سه به به که ی نادیار بو به بویه بوته ماکی ئه و مه ته لۆ که.

میری کہ داگیر کەری عوسمانلی بوو؟ بە شیوەیەکی ئاشکراتر، ئاخۆ شیخ نەبی لەو تۆھمە و توانجاندەدا چ ئیخبارییەکی کوردایەتی حاجی قادری خستۆتە بەرگویی میری؟ ئایا گوتۆتە ئەم حاجی قادەرە دژی خەلافەتە وەیا ناحەزی دەسلاتی عوسمانلییە؟ ئەگەر قسە یەکی وەھامان لەو تۆھمانەو وەرگرتبا راستەوخۆ ئیسپاتی ئەووی دەکرد کە حاجی قادر بەر لەسەفەری بەرەو تورکیا دەستی کردووە بە خەباتی کوردایەتی، ئەوساش دەبوو ھەموو نووسەریک و رۆشنبیریک کە لە بارە ی حاجیەو و بنووسی ئەم راستیە زلە، وەک چرای تاریکە شەو، لە پێش خۆیدا ھەلکات و مەشقی نووسین لەبەر شەوقی ئەودا بکات. بەنێسبەت خودی خۆم ھەو دەبوو تەقلە بەھەموو قەناعەت و بیروباوەراکانم لی بدم و سەرھەونیان بکەم و لەنوکیو تێھەل بچم. بەلام لێرەدا لێم بەسەھوو مەچۆ. من ئەو خەسارەتمەندە نەدەبووم کە رۆالەتی قسە کە ی خۆم رایدەگەینێ، چونکە ئەگەر خەبەریکی ئەوتۆ ھەبوویا کەوا لە رێی دوشمنایەتی نیوان شیخ نەبی و حاجی قادەرەو ئیسپاتی خەباتی سیاسی و کوردایەتی حاجی قادرمەن بۆ بکات، لە یە کەم وشە ی نووسینمەو ئەو خەبەرەم بۆ دەبوو بە رێنیشاندر نەک لەدوای نووسینی سەدان لاپەرەدا بۆم بێتە ئەو شتە ی ریس دەکاتەو بە خوری. بەھەمەحال چ خەبەری ئەوتۆ کە کوردایەتی حاجی قادر بگێریتەو بەر لە چوونی بۆ ئەستەمبۆل نە لەرێی تۆھمەکانی شیخ نەبی و نە لە چ رێیەکی ترەو بە کەس گەیشتو و نە بە کەسێش دەگات و نە وجودیشی ھەیە، بەلام لەگەڵ ئەمەشدا ئەگەر ھیچ خەبەریک و سەرۆسۆراغیکی قسە دوشمنانەکانی شیخ نەبی بە ئێمە گەیشتبا دیسانەو بە نێسبەت بوون و نەبوونی گیانی کوردایەتی لای حاجی قادر لەو سەرەدەمەدا سوودیکی باشمان لی وەرەگرت ھەرچەند لەو تۆھمانەشدا چ دەلالەتیکی «کوردایەتی» پەیدا نەبوویا کە چونکە لەو حالەدا بۆمان دەرەکەوت کە یەکیکی تریش لەو سەرچاوانە ی لێی چاوەروان دەکرێ باسیکی کوردایەتی ئەوسای حاجی قادرمەن بۆ بگێریتەو، با لە قالیی سەلبی و دوشمنایەتیشدا بی، ئا ئەو سەرچاوەیەش لە بەلگە ی سەلبی و راگە یاندنی نەبوون بەولاو چێ ترمان پێنالی، لەمەشدا جاریکی تر ئەو قەناعەتەمان پتەوتر دەبوو بەو کە حاجی دوا ی چوونی بۆ ئەستەمبۆل دەستی کردووە بە کوردایەتی و خەباتی سیاسی.

من ده زانم نه بوونی چ قسه و قسه لۆکیک له شیخ نه بییه وه دژی حاجی قادر ئه رکی
 سه رسانی من قورستر ناکات له به رانه ر ئه و که سانه ی ده یانه وی بی بنج و به لکه
 خه باتی کوردایه تی بو حاجی قادر بخولقینن به ر له وه ی به راستی خولقایی، چونکه
 له م هه لوه سته مدا که من لایه نی «سلی» م گرتوه و ده لیم له و قوناغه ناوه ندیه ی
 ته مه ندا حاجی قادر کوردایه تی نه کردوه، نه بوونی قسه و خه به ر و حیکایه ت له
 هیزی هه لوه سته سلبيه که م زیاد ده کات و باری سه رسانی هه لوه سته داواکار و
 ئیجایی قورستر ده کات. ته مه ده زانم به لام له گه ل ته مه شدا ته گه ر له شیخ نه بییه وه
 چه ند قسه و قسه لۆکیکمان پیگه شتبايه دژی حاجی، ته وسا به هوی نه بوونی
 کوردایه تی له و شتانه دا، تارمایی ته وه نده به هانه ش نه ده ما که مام نه سه لمینیک
 بیت و بلیت «چ فایده! قسه کانی شیخ نه بیمان پی نه گه یشت... ته گه ر پیمان
 گه یشتبايه مه علوم ده بوو چه ند ئیخباریه یان تیدایه بو لای ده سه لاتی میری
 عوسمانلی دژی کوردایه تی حاجی قادر..».

که ته مه ده لیم له وه ش باخه به رم من له خۆمه وه ئه و ته رزه قسه و به هانانه به بیر
 جوامیره نه سه لمینه کاند ده هیتم و له جیاتی ته وان ده یکه مه جیگه ی لیکدانه وه و نرخ
 پیدان، چونکه ییگومان ته گه ر ته وان هینده له حاجی قادر ورد بووبانه وه که ته م
 ته رزه لیکدانه وانه ی له باره وه بکه ن، به زوویی ده گه یشتنه ته و قه ناعه ته که حاجی
 پاش رویشتنی له کوپی دهستی کردوه به کوردایه تی. کشانی بیر تۆزه ره وه و
 لیکۆله ره وه بو ته م ته رزه لیکدانه وانه کاری سه رپینی نیه، به ره همی په له کردن و
 سه رچلیش نیه. تا مرؤف ده توانی بو ره گ و بنجی میژوو قوول بیته وه ده بی می شک
 و ههستی خوی وه ک ئاو له ناو ته و ره گ و بنجه دا بگيریت و پیناندا بچیته
 خواری... ده بی له ئاست میژوودا ته وه بکات که «عمر خیام» له ئاست مه یل و
 ئاره زوی دلی خۆیدا له م چوارینه یه کردوه تی:

امشب می جام یک منی خواهم کرد
 خودرا بدو می غنی خواهم کرد
 اول سه طلاق عقل و دین خواهم گفتم
 پس دختر رزرا بزنی خواهم کرد

هەر ئەو فەرقە ھەبە لە نێواندا کە دەست لە ملی میژوو کردن پێبازیکێ تری ھەبە بەلام لەوێشدا ھەمان خۆتەر خان کردن و جیھان لە بیرە خۆبردنەو پێویستە.

لە وانەبە خۆتەر بە دەنگیکێ نەرم پرسیاریکم لی بکات و بلیت تۆ کە ھێچت بەدەستەو ھەبە نەبە تۆھمە و توانجەکانی شیخ نەبی دژی حاجی قادر، ئیتر بۆ چی وا بە درێژی خەریکی وشکەمەلە لە ھەوزی بی ئاودا دەکەوێ و دەغلی بەری دەستت دەدرووێتەو؟ ئەم ھەموو گەشتە دورودریژە لەناو جیھانی نەبووی و نەزاوی خەبەری لە کەس نەبێستراودا چ سوودیکێ ھەبە و لە کوێو ئامۆژگاریمان بۆ دیتی کەلێنی ئەو ھەموو ماندووبوونە و چاوتیشانە و سەرئەستور بوونە و کاغەز و چاپەمەنی بە خەساربردنەمان بۆ پێ بکاتەو.

لە وەرانی پرسیری و ھا رەخنەگرانەدا دەلێم ئەگەر مزە ئامۆژگاری شتیکی ماددی بەرھەست و بەردەست بێ، بایی فلسیک مزەم لی وەرناگریت و یەک تۆز ئارد لە بەرداشی لیکۆلینەمەو ناکەوێتە کاسە و کەوێتەو چونکە ئاشکرایە تا ئیستا لەلای من چ خەبەر و ئەسەریکی گوتەکانی شیخ نەبی پەیدا نابێ، بەتەماش نیم لە ھێچ لاییکەو پەیدا بێت ھەر لە ئیستاکەو تا کوتایی رۆژگار. من ئەمە دەلێم تا کوو لە ھەلوەستی دەست بە ھێچ رانەگەشتنەو، یاخود بە گوتەییکی کوردانە، لەسەر ساجی عەلییەو وەرەمات بەدەمەو. دەرێ تێدەچێ رۆژەک لە رۆژان و جێھەک لە جێیان و مەرووفیک لە مەرووفان خەبەریکی تۆھمە و توانجەکانی شیخ نەبیمان پێ رابگەھینێ یاخود ئەگەر ئیمەش بەسەرچوین چینی دوا خۆمان خەبەرە کەیان پێبگات ئەوساش مزە ماددی لەبەر کێش و تەرازوی ئەم لیکۆلینەو پەیدا پێ کاسە و کەوێتە دەبێ لەو رۆووە کەوابێ ماندووبوون و ئەرککێشان دەزانیت دەلالەتی راستەقینە ئەو خەبەرە چە و چ لایەنیکێ باری شەخسەت و نەفسەت و بیروباوەری حاجی قادر روون دەکاتەو و بەرەو کام چەشن و شیو و چەندوچۆنی دەبات و چ «ھویە» ییکی پێ دەدات... ئەوسا مەودای بەسەردا تێپەرین و لی بەسەھوچوونیش کورت دەبێتەو یاخود ئیحتیمالی بەسەھوچوونە کە ھەر بەجاری نامێنی چونکە تۆ لەپێشەو لەرێی لیکدانەو کانی ئێرەو ئەلەتی کێشان و پێوانەت بۆ ئامادەکراو، ھەر ئەو نەدەت پێ دەوێ بەسەر ئەو بابەتەدا بکەوێ کە کێشانە و پێوانەکە لی بەکار بێت... بەلێ من نامەوێ لە پەنا ئیحتیمالیکی و ھەدادا کە دەستم تێدا پەر و بەتال نەبە وەرەمات بەدەمەو و نووسینە کەم بخەم بەر نیگای

رەخەنەتەو ەبۇ پەسەند كىردن و ئىسكسوكىبونى. من دەمەوى نووسىنەكەم
«بەدەستى بەتالەو» ەەلسەنگىنم لە تاى تەرازووى رەخەنى رۆشنىرى و زانست
و ژيارى نويدا.

چارمان ناچارە، ئەى خوينتەرى كورد، بۇ روون كىردنەو ەى رابوردوى تارىكمان بست
بە بستى «كات و جىگە- زمان و مكان» ى ئەو رابوردو ە ناوكىل بكەينەو ە و
پىنەپى لەو ناوكىل كىردنەدا قوولتر بىنەو ە بەلكوو لە ئەنجامى لىكدانەو ەى ورد و
قوولەو ە بتوانىن لە خۇمان بگەين و دەمارى بەسترانەو ەى ئىستاكەمان بە
رابوردومانەو ە لە ژىر تەبەق ئەندەر تەبەقى فەرامۇشى و لە ناوچوون و
سەرگومبون و لەناوېردن و داپۇشىن و ياساغ كىردنەو ە دەر كىشىنەو ە بۇ بەر تىشكى
زانىن و ەست. تۇ ئەگەر لە خۇت و نىشتىمانەكەت و مىللەتەكەت و ئىستاكەت و
رابوردو ەكەت و دوارۇژەكەت بە سەھو ەنەچووبىت، وەك نوپۇز و رۇژورى مروقى
دىندار لەسەرتە، راپەرپىت و قوماشى «خاك و مېزو» ت بە نووكى خامە ئەنجن
ئەنجن بكەيت و ەەلىو ەشىنەو ە و تەقەلەكانى لەبەر يەكتر بەرىت و بچىتە ناو
راپەلە و تانوپۇ ەو ە تا تىيان دەگەيت و وەك خۇراكى ەەزمكراو دەيان كەيت بە
بەشىكى بنجىي لە سەقافەت.

بەراستى و بى وشەكارى و موبالەغە، مروف- كە تۆيت- ەەستى راست و تەواو بە
بوونى خۇى ناكات ئەگەر نەزانى چ جۇرە ەەناوىك و مندالداىك زات و گيان و
لەش و ەۇش و ەەست و نەستى گوورانەو ە. مروقى لە خۇنەگەيشتو و لە مېزوو
بەسەھوچو رەگ لە مىللەت و مەفتەنى خۇى داناكوتىت و پىو ەندى پىيانەو ە ئەو
ناپى كە لە بەردەمى تىغى بىرندەى رۇژگاردا خۇى راگرىت. مروقى بى رەگى
پىو ەندى بە رابوردوى دىرىنەى مىللەتەكەيەو ە دەبىتە مېوانى وەخت و سەعات،
ەەر تىي راخوېر وەك مېوانى ئوتىل نىشىمەنەكەى چۆل دەكات... نەختىكى تىرىش
تىنى بۇ بىنن پىستى نزاەكەشى لە خۇى دادەمالى وەك جل و بەرگى خوازرايەو ە،
چ ەەستىكىش ناكات بە كەموكەسرى، گورجىش پەندەكەى «ئىرە نا دىرە» لە
قەناعەتيدا دەجىوېتى.

خۇنەناسىنى ئەو تۆپى مروف دەكا بەو كۆزمۇپۇلىتەى كە دەربەستى ئىرە و دىرە و
كوردبوون و كوردنەبوون ناپى، جوداوازىش لە نىوان ئەو مروفە و كۆزمۇپۇلىتەكە
ەەر ئەو ەندەيە كابراى كۆزمۇپۇلىت لە رېى فەلسەفەيىكەو ە رەگى بە «مىللەت و

نیشتمان» هه پچریوه و خوئی به جیگیریکی ئهوانهوه لکاندوه که چی مرۆفی لهخۆ بهسههوجوو و خۆنه ناس رهگی پتوهندیی له بنه رتهوه پچراوه، به لککو رهگه که یهیدا نهبوه تا بیچریت. ده رکیشانی ئهوه جۆره مرۆقه له بیخ و بنجی میژووی میلله ته که ی کاریکی ئهوهنده ئاسانه وهک ئهوه به مووی بی بنج و بیخ له ماستی نه مه ییو ده رکیشیت. ههر بویه شه ئهوه که سانه ی خویان به بیروباوه ریکی جوداواز له بیروباوه ری قهومی راسته قینه وه ده لکینن به ئاسانی له هه لوهستی دژی بهرژه وهندی میلله ته که یان بوهستن و شانازیش به وه هه لوهسته وه بکهن، ئهوان که سانه رهگ و ریشه ی پتوهندیان به باوک و باپیر و بابهلپایر پهیدا نهبوه تاکوو ههست به ئیش و تازار بکهن له وه هه لوهستانه دا که پتوهندیان به رابردوه وه نیه یاخود پتوهندیی به رابردوه وه هه لده رنه وه، وهک ئهوه «أبو رغال» ه ی که ریتمای لهشکره که ی «تهبره ه» ی ده کرد بۆ سهر که عبه به نیازی تیکدانی، به مه شدا بوه نمونه ی مهلعوونی له میژووی عه ره بدا.

بیگومان هه موو ئهوه خۆفرۆشانه ی ئیستا که رهخنه و کهلین ده دۆزنه وه بۆ دوشمنی عه ره ب له فه له ستیندا هه موویان «أبو رغال» ی سهردهمی ئاتۆمن، بویه شه عه ره به خهباتکه رهکان فرهقی ئهوان ناکهن له ئیسرائیل، بگره گوناھی ئهوان به گه وره تر ده زانن، حه قیشانه.

ئهوه ته رزه که سانه، چ عه ره ب چ کورد چ غهیری عه ره ب و کورد، ههستیکی حه سانه وهش ده کهن له وه هه لوهستانه دا که پتوهندیان به رابردوی میلله ته که یانه وه ده بریته وه له وه روه وه که پچرانه وه له رابردوو ده بیته به لگه ییکی راستبوونی ئهوه بیروباوه ریان که پهکی له سهر پتوهندیی به رابردوه وه نه که وتوه. زمانی حالی ئهوه که سانه له هه لوهستی وه هادا هاوار ده کات و ده لیت: هوی خهلقینه ته ماشاکهن چه ند ئاسانه خۆدزینه وه له رابردوی پرووت و ره جال... ته ماشاکان ئهوه کورد و کوردستانه وه یا ئهوه عه ره ب و عه ره بستانه و تورک و تورکستانه ی که لیان کردبوین به بوت و صه نه م و وهک تۆقی عه زرایل خستبوویانه ئه ستۆمانه وه چه ند درۆزن و شل و شه کهت بوو، که له ئه ستۆی خۆمان دارنی چ ئه رکیکی ئیسک قورسی به دقه رمان له خۆمان دوورخسته وه... وهرن خزمینه سووک هه لپه رن له وه مه زرایه به رین و به ره به رله لایه ی ره ها بوون له کووت و زنجیر و به ند و باوی دیرینه ی مه فته ن و باب و باپیر و داب ده ستوور و نه ریت و ئه فسانه و قسه ی

پوچ... بیگومان حاجی قادری شیت و شهیدای کورد و کوردستان و ههستکردوو به هه‌په‌شهی رۆژگار له میلیله‌تی کورد، به دیتنی له کوردایه‌تیی دهرچوونی چهندین کوردی سه‌رده‌می خۆی ئاگر بهر بۆته دڵ و شعورییه‌وه به‌را‌ده‌ییک جله‌وی شهرم و شکۆی له دهستان دهره‌یناوه بیئختیار زیره‌ی له هه‌ناوی هه‌لستاوه و بورکانی غه‌زه‌یی به‌سه‌ر ئه‌و زۆله کوردانه‌دا ته‌قیوه‌ته‌وه و نرکه‌ی له‌عنه‌تی به‌ده‌نگ هاته‌وه و گوتوه‌تی:

ئه‌گه‌ر کوردی قسه‌ی بابی نه‌زانی
موح‌قه‌ق.....

به‌لێ، له‌م به‌یته‌دا هه‌رچه‌ندیک وشه‌ی سووک به‌کار هات‌بێ، که خۆم هه‌رگیز له به‌کاره‌ینانیان دڵ ئارام نابم، بۆ شتیکی ده‌ ئه‌وه‌نده‌ی خۆی سووک به‌کارهاتوه، ئه‌ویش له کوردایه‌تیی دهرچوونه. حاجی به‌ چاوی خۆی دیتوه‌تی هه‌ر بابیه‌ و له کوردستان دوور ده‌که‌ویت‌ه‌وه و بۆ ده‌وله‌تپاریزی خۆی⁸² ده‌چیته‌ ناو کلێشه‌ و پیست ئه‌و میلیله‌ته‌ی که بنجی نویی تیدا داده‌کو‌تیت و واز له‌ نژاد و زمانه‌که‌ی دیتیت و دروشمی «ئیره‌ نا دیره‌» هه‌لده‌گریت وه‌ک ئه‌وه‌ی که رۆژه‌ک له‌ رۆژان له‌ هه‌وا‌ی کوردستانی هه‌ل نه‌مشتبێ وه‌یا له‌ ئاوی نه‌خواردیته‌وه وه‌یا فرچکی به‌ داب و ده‌ستوور و نه‌ریتی نه‌گرتبێ، له‌ حالیکدا کوردستان مو‌حتاجی هه‌موو رۆله‌کانی دوور و نیزیکی بوه، له‌گه‌ل می‌رده‌زمه‌ی می‌ژووی چهندین هه‌زار ساله‌ی مافخو‌راوی و رۆله‌کو‌ژراوی و قیمه‌کران و چه‌وسیتراوه‌ییدا چه‌نگه‌وباز بوه و به‌قه‌ده‌ر خو‌ینی ر‌ژاوی ر‌ابردووی، له‌ویش پتر، چاوه‌روانی خو‌ین ر‌ژانی سامناکی دوا‌ر‌و‌ژی خۆی ده‌کات، حاجی قادر له‌و سه‌رده‌مه‌دا ئه‌مه‌ی دیتوه و تی‌یگه‌یشته‌وه و له‌ ئه‌نجامه‌که‌ی تۆقیوه و به‌رانبه‌ری وه‌ستاوه نه‌ک له‌به‌ر خاتری خۆی، که له‌ هه‌موو حیسابیکی خاترا‌نه‌ ترازا بوو، نه‌ک له‌به‌ر خاتری وه‌چه‌ و نه‌وه‌ی خۆ‌یشی که ده‌زانی‌ن وه‌ک «أبو

⁸² ئه‌مه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ ئه‌نجامی ئه‌و دیارده‌یه‌ی که له‌ به‌رده‌وامی به‌رگی یه‌که‌می «حاجی قادری کو‌یی» ناوم نا «نزیف اق‌تصادی».

العلاء المعري» ئەم بەیتە، لە مەعنادا، کەردبەه درووشمی سەر کیله قەبرە کە ی
رۆژی مردنی:

هذا جناح أبي عل ي وما جنيت على احد

حاجی قورپینوانە کە و خۆپساندە کە و جنیودانە کە ی بۆ خاتری باب و بایرانمانە و بۆ
خاتری ئێمە و وەجە و نەوێ ئێمە بوو کە وا کە مەتەر خەمی و بێدە ماری و بێتەستی
قەوما یەتی لەوسا و لە دواڕۆژدا دە ی کردین بە مەری پیشوان و بیستانی بێتەرژین
و ئاوی بێجۆگە لە و پوانی بیسنوور، دە خوراین و بلاودە بوینەو و دە براینەو.

موژدەش لەو کەسانە یی کە دە رچوون لە تۆق و کۆتی قەوما یەتی بە رەهابوون لە
زنجیری دواکەوتن دادەنن، موژدە ی چارە رەشی خۆیان و ئەولادیان لی بیت بەو دە
کە بریاری میژووی کۆن و نو ی لەعنەتی بێدەسەلاتی کردو بە تەمغە ی
نۆکەرایەتی میلیلەتی بێدەسەلات، تەمغە کەش چوونەو و سوانەو ی بۆ نیە لە ری
ئینکار کردنی نژاد و دە ماری قەوما یەتیەو. ئەو گومرایانە ی لە سەردەمی
عەبدولکەریم قاسم نەشیدی «ئێمە کوردین نەتەو ی کوردین» یان دە گۆری بە
«ئێمە گورگین نەتەو ی گورگین» وە یا درووشمی «مەعاریفی کوردستان» یان
دە کردە «مەعاریفی قلیاسان» هەر ئەو ئەندەیان لە دەست هات گالته ییک بە خۆیان
بکەن لە ری سووک کردنی کوردایەتیەو چونکە هەرگیز گالته بەخۆ کردنە کە
بۆیان نەبە پاکانە نە بۆ خۆیان نە بۆ کوردیش. ناو شەرە درە کە ی «کورد» کە
ئەوان لی وەتەنگ دەهاتن لەو گالته بەخۆ کردنەشدا لی دیار دەدان و دەهاتەو ناو
حیسایانەو، خۆشیان بەسەر بچن لە ئەولادیان دیار دەداتەو.

من لیرەدا نامەوێت لە کوردایەتی دە رچوون بە عەییکی سەلمینراوی بێدەمەتەقە
حیساب بکەم و بەمەشدا بیروباوەری خۆم لە رینگەییکی ئاسانەو نزیکی خەمەو بۆ
بەر قەناعەتی خۆپنەری کورد، خۆ ئەگەر ئەمەشم کردبا دیارترین مافی کورد و
گەورەترین بەلگە ی پرسیارنم دە کردە پالێشتی خۆم و قسە کانم... نەخیر من ئەم
تیغە برنەدیە لە کالانی بەلگان دە رناکێشم تا کوو قسە و دەمەتەقە ی یی بېرمەو
وێک کە «نالی» لە زمانی خۆی رادیتو و دەلی:

من به تيغه كوله كه ي ئه نجامه كاني «له كوردايه تبي ده رچوون» زماني ئه و كه سه ده بري مه وه كه له قه و مايه تي ده رچوه و به ته مايه خو پاراستن و زهره ر گيترانه وه بكاته شه فاعه تكارى لي ده رچوونه كه و په ندى «ئاگره سوره له خو م دووره» هه لكات و به سايه بان و له ژير سي به ري دا به سي ته وه. من به و ته رزه كه سه ده ليم: به رگي نويت لي موباره ك نه بي، رهنگ گورينت چ چاويكي لي به سه هوو نه بر دوويت و له چ قورتاني ده رنه هيتاويت. تو هه ر ئه و كوره يت كه پيستي كوردانه ت له به ر بوو، به پيستد ارين و له قه پيلكه ده رچوونت نه بووي به شتيكي تر. ئه گه ر لايه نيك هه بي به «كورد» ت قبول نه كا به «نيمچه كورد» يشت هه ر قبول ناكات. كه ئيمان نه بي له ريگه ييكي راست و شه رافه تكارانه ي براهه تي و به يه كه وه ژياني ميلله تانه وه قبولت بكا به خو ت و كوردايه تي و مرو فايه تيه وه هه رگيز ناشي ده ستى براهه تبي له ناو ده سته چلكنه كه ي ئينكارى نژادى خو كردنت بني ت و به برات قبول بكات. به كيك رازى بي براهى خو گو رپيت بي ده بوو پيشت رازيتر بي به براهه تبي دل سو زى و شه ر هفت. به كيك به شه ر هفه وه ره فز بكر يت، له بار يكي پيچه وانه دا به نو كه ريش وه ر ناگير يت... كه س فلسيكي پي نادات چونكه دياره فلسيكي ناهي ني ت. ئه و كه سه ي نژادى خو ئينكار ده كات به چ چاويكي سوو كاييه ته وه سه يري خو ي ده كات خه لقي تر ده ئه وه نده به سوو كي ده زاني ت. مه لاي گه و ره له هه ل به سي تكي دا ده لي:

كه سي قه درى له لاي خ زمان نه مي ني

له لاي ينگانه قه درى چي ده مي ني

⁸³ ئه م به يته به زور جو ر نوو سرا وه ته وه، وا ده زانم راست و دروسته كه ي ئه وه يه له به يازيكي حه فتا ساله دا كه له كتبيخانه ي كو ردا ويته ي وه رگيرا وه، نوو سرا وه، ئه مه ش ده قه كه يه تي:

راستي جه وه هرييه تيغي زوباني نالي

نهرم و توند ئاوي گه لوگييره قسه ي پي ده بري

ئەو كەسە خۇي ۋەيا مىللەتى كورد چ نرخیك دادەنیت بۆ یۆنانینیکی نژاد ئینكار كرددو، مىللەتئىكى تریش ھەر ئەو نرخە بە كوردئىكى ئەوتویى رەوا دەبینیت، ھیندە ھەبە ئەو بۆرە دەمارەى رەحم و سۆزى خزمایەتیی كە بزەیی كوردیک بۆ ئەو كوردە دەبزیوی و ناچارى و بیدەسەلاتیی بۆ دەكاتە عوزر و بەھانەى خۆگۆرى، ئەو دەمارە لای بیگانە پەیدا نایی و بە مەخلوقئىكى خۆگۆرى بیبارى بیترخی راست و رەوانی دادەنیت چونكە دەمارى خزمایەتیی و خوین و ئاشنايەتیی تیدا بەخەبەر نایەت تاكوو یەك دوو پلەى بەرەو ریکارى شەرافەت و ریزەو ھەلستینیتەو.

وا دیتە بەر چاوی «تصور» مەو، حاجی قادر ھەموو ئەم لیکدانەوانەى بە دل و دەروونی خۇیدا تیپەراندیی بەر لەوہى ھاتبیتە سەر شکاندەوہ و ریسوا کردنی كوردی بیپەستى غیرەتى كوردایەتیی، ئەم خەيالانەشى نەکردیی شتی وەك ئەوانی بە بەرچاوی خۆیەوہ گرتوہ لەوانەى كە گوتونی.

خورتی و سەرکەشی و بە خۆنازین و برۋا بە خۆکردنیش تیكرایان ریی قسەى بیپاک و «ئەو پەر» ی لە بەر زمان و خامەى حاجیدا تەخت کردوہ چ لە مەیدانی شکاندەوہى نیمچە كوردان بی چ لەو مەیدانانەى تر بی كە فکری خۆی پیدا تیپەراندوون.

من و تۆش لەم رۆژگارەى دەرکەوتن و چوونە پێشەوہى مىللەتاندا ھەتا قوول بینەوہ لە كوردایەتیماندا، پتر لە پەندى حاجی بە تیگەشتوو دەرەچین باشتريش ئامۆزگاریی ئەومان پێوہ دیار دەبیت. ئەم ھەلە یەكجار پەسەند و لەبارەى دانھیتانی حكوومەتى شۆرشى «بەعث» بە مافى نەتەوايەتیمان كە تیپەلکشانیكى شۆرشگيرانەيە لە «بەعث» و لە كوردیشەوہ، ھەر لە بەیانەكەى «لامەرکەزى» سالى 1963 وە تا بەیاننامەكەى حوكمى زاتى 11 ی ئازارى 1970 دەرەتیکە لە تەنگزەى رابردوہوہ پیدایا دیینە ناو گۆرەپانیكى فکەر و تۆزینەوہ و لیکۆلینەوہى كوردایەتیی پوختەى بی ترس و لەرزەوہ كەوا راستەوخۆ دەبیتە زادىكى مەعنەویى بیپایانى مىللەتى كورد بە تابيەتى و مىللەتى عیراقیش بە تیكرایی چونكە شتیكى ئاشكرایە، تا بازوومان بەھیزتر و میشكمان رۆشتەر بی پتر بە كەلكى خۆمان و عیراقیش دیین. ئەوئەندەى چاويش بەم جیھانەدا دەگیرم لە غیری ئەم رۆشنەى مافى نەتەوايەتیمان كە مەشخەلئىكى بەیاننامەى ئازارە چ رەوناكیەكى ترم نایەتە بەرچا و شوین پێی ھەنگاوەكانمان بۆ ئاشكراتر بكات.

له بهر شهوقی ټو هه لکه وت و تیبینی و راستیانه دایه ټم نووسینه دهیوئ، ټه گهر
 بوئ بلوئ، وهک «باکتیریا» بابه ته که ی پیوه خه ریکبوونی شل کاته وه و «تفاعل»
 ی له گه لدا بکات. سهره تاته که و تیوه رامانی به رده وامم له دوشمنایه تیه که ی حاجی
 قادر و شیخ نه بیش هه مان نیازی تیگه ران له ده مار و ره گی ټو ره ژگارهی کوئی و
 ټو قوناغه ی ژیانی حاجی پیمی ده کات، وهک ټاو که له ره گ و ده مار و په لک و
 لکی دره خت ده گه ریټ و خوړاکی بو ده بات له گه لیشیدا تیکه ل ده بیت.

به دوا ټو وردبوونه وه و له گه لدا تیکه لېوون و به ده وردا گه رانه ی کردمان، زور
 به داخه وه، ده ست به ټال ماینه وه له هه رچی توانج و توهمه و ناو و ناتوره ییک هه یه
 که شیخ نه بی له حاجی گرتبی چونکه هیچمان له و بابه ته وه پي نه گه یستوه. سه یر
 ټه وه یه جاریکی تریش ده ست به ټال ده بینه وه له هه ولئ ده لاله ت وه رگرتن له و
 هه لېه ستانه ی که حاجی قادر رامالی شیخ نه بی کردوه چونکه ټه وانیش قالبی
 له سه رخو کردنه وه یان نیه تا کوو له وه وه تی بگه ین حاجی چ جوړه توهمه ییکی له
 خوئی ته کاندو ټه وه.

دیتمان «ابن سینا» توهمه ی کافربوونی خوئی به درو خستو ته وه، به ره ژور تریش
 هه لکشاین ټایه ته کانی قورئانمان دیت ټو که سه ی ریسوا ده کرد که گوتبوی قورئان
 کاری سیجره، له شوینی ترده توهمه ی «شیتبون» تاوانبار ده کات. صه د حه یف و
 مخابن، حاجی قادر له هیچ شیعیکیدا که روه و رووی شیخ نه بی ده بی له سه رخوی
 ناکاته وه و توانجان به درو ناخاته وه، به پیچه وانه هه موو قسه کانی حاجی توهمه ی بی
 په رده و کینایه تن له وانه ی ټه وپه ری ریسوا کردنیان گرتبته به ر.

من لیږده نامه وئ هانا بیه مه بهر ټو هه لېه ستانه ی که به تیکرایی شه عبده تاوانبار
 ده کات و له ناو ټه واند ده لاله تی تاییه تی بدوژمه وه که مه به س شه خسی شیخ نه بی
 بیت، هه رچه ند ده زانم له نیوان ټو هه لېه ستانه دا تاکه به یی وها هه یه دروشمی
 نیازی تاییه تی و شه خسی ته نه ای تیدا ده دیتری به لام به راستی ټو ته رزه لیکدانه وه
 به کجار ورده ده بی له شیوه ییکی سه ربه خو دا بکریټ نه ک له زیمنی لیکو لینه وه ی
 گشتیدا، دووریش نابینم هه ر خو م له به ره ودوای سه رله به ری ټم نووسینه دا
 لیکو لینه وه ییکی تاییه تی و سه ربه خوئی ټم لایه نه بکه م و هیماییکی توهمه کانی شیخ
 نه بی درئی حاجی له پشت په رده و بن سینه ری هه ندیک له و هه لېه ستانه دا

بدۆزمه وه و، تا راده ييک شکل و شيوه ييکي ته پ و تۆزى رهنان به دهورى حاجى
قادره وه له و رۆژگارهدا بينمه ناو تابلۆى به سه رهاتى حاجى.

له م باره ي ئيستا که مدا قسه م له گه ل ئه و هه لبه ستانه يه که راسته وخۆ له شيخ نه بى
گيراون که هه ر ئه وانيش بوون پيوانه ي مه وداى قوناغى ناوه نديى ژيانى حاجيمان
پى کرد.

له سه رخۆ نه کردنه وه ي حاجى له و هه لبه ستانه دا خه يالى سرنجگر بۆ ئه وه ده با که وا
حاجى خۆى و شيخ نه بى له بارىکى وه ها ئاشکرا و مه فهومدا ديتوه چ پيويستى به وه
نه بوه بايه خيک به قسه کانى شيخ نه بى بدا و ئه رکى به درۆخستنه وه ي توه مه کانى
هه لنگرى، وه ک بلۆى به لای حاجيه وه ئه و توه مانه له خۆيانه وه به درۆ خراونه وه. تۆ
سرنجىک بده ئه م به يته:

شيخ ده لۆى بارى رپا شانم جدوه ناکا ئه گه ر
کيوى کارۆخ بى گوتم صه د «بارک الله» که رنه بى

سه برى چه ند بيپه روا، به وشه ي صريح و ته ورييه، که رايه تى شيخ راده گه يه نى و
يه ک ئينجى له م مه قامه هه ل نائه نگيوى. له هيزى شيعره که و باوه ر کردنى حاجى
به خۆيه وه وا ده رده که وي ت که وه پالدا نى «که رايه تى بۆ شيخ» وه ک وه پال دانى
«که رايه تى بۆ که ر» بى به لای حاجى قادره وه، ته نانته که ها ته وه له نيوان
شاخه کاندا شاخه که ي «کارۆخ» ي کردوه به هاوسه نگى «بارى رپا» ي شيخ
نه بى، له به ر ئه وه بوه که ناوى شاخه که به بيژه ي «کا» ده ست پى ده کات و کاش
خواردنى که ره، ئه گه ر ئه مه ي مه به ست نه بوو يايه ناوى شاخى مه شوورتى ده هينا
که کيشى به يته که شى پى له نگ نه بى وه ک «بيستون، ئه لوه ند، قه ندیل،
هه لگورد...» و چه ندین کيوى تريش. ديسانه وه له وشه ي «بارک الله» دا به
نه ختيک زار په ل کردنه وه «باره کا...للا» په ida ده بيت که ئه ويش «باره کا» ي
تيدياه ده سزانين له به يته که دا گورج «که رنه بى» به دوا دا دي ت.

بوخته ي گوته له ده لاله تى هه لبه سته کانى حاجى دژى شيخ نه بى و په ida نه بوونى
هيج توه مه و لچک و ليو بادانيکى شيخ نه بى دژى حاجى له به رده ستماندا ئه وه يه
که وا به داخه وه سه رچاوه ييکى موخته مه لى ليکۆلینه وه و وانا لى وه رگرتن بۆ ئاشکرا

کردنی باری ماددی گیانی نه فسی و کومه لاتی حاجی وشکین و برینگینه که هیچ دلوپه ئاویکی تیدا نه بی. سهرچاوه که ششتیکی لاوه کی و که مایه خ نیه که به روشی وشکبونی هه لئه گرین، چونکه وهک گوتم قوناغیکی ناوه ندیی سهرله به ری ژبانی حاجی له گه ل ئه و سهرچاوه یه دا ناوی دیت و تیکه ل به به کترن، دواتریش له هه ندیک شیعره کانی حاجی دهنگ ده داته وه نهک ههر ته وهنده و بهس:

ده توانم دان به وهدا بنیم که دوشمنایه تی حاجی له گه ل شه عبه ده ی شیخی عه وام خه له تین به هوی ئه م نا کوکیه سه خته کاریگه ره ی نیوان حاجی و شیخ نه بی هینده به هیز و بنج داکوتاو بو له دل و دهروونی حاجیدا، ته جره به ی شه خسی حاجی له لاییکه وه، کاره نار ه واکانی شیخی ماویلی له لاییکی تره وه بوون به و «ئهستی و قاوت» ه ی که بلایسه ی دوشمنایه تی و نه یاری له ههست و نهستی حاجیدا هه لایساند به رانه ر به شیخایه تی درۆزن. قوولایی ئه و دوشمنایه تیه، ویرای مه شره بی حاجی دژی ته له که بازی، هوی بهرده وامبوونی هه لوهستی بی هودنه و هیوربوونه وه ی حاجی بوو له ئاست فیل و فری شیخ و صوفی درۆزندا. به وردی و قوولی سهیریکی دیوانه که ی بکهیت ئه م راستیهت بو دیار ده که وئ، ته نانهت له م مهیدانه ی به ره لهستی کردنی شیخایه تی درۆزندا، حاجی قادر رۆژ به رۆژ پتر مهودای دهبری و له سهر کاره که ی خوی سوورتر ده بوو تا کوو ده بینن له ئه نجامدا، ئابروو بردن و ریسوا کردنی به کارهینانی دین بو مه بهستی دنیا له لایه ن شیخ و سهیدی دنیا په رسته وه دهیته یه کیک له و ناوه رۆکانه ی که تابلوی کوردایه تی حاجی قادر پر ده که نه وه، واته دژایه تی ته له که بازی شیخ و سهیدی مال په رست دهیته پیکهینه ریکی بنجی له گیانی کوردایه تی لای حاجی.

ئه م راستیه دیارده ییکی گه وره یه له به شیکی گرنگی دیوانه که ی حاجی قادردا. ئه م قه صیده یه ش باشتین نمونه ییکه له م زه مینه یه دا به شایه دی بگرین:

حاکم و میره‌کانی کوردستان
 هەر له بۆتانهوه ههتا بابان
 یه‌ک به یه‌ک حافظی شه‌ریعت بوون
 سه‌یید و شیخی قه‌وم و میلله‌ت بوون
 سه‌یید و شیخه‌کان له ترسی ئه‌وان
 موزه‌وی بوون و ذا‌کری ره‌حمان
 ئه‌و که فۆتان پ‌یای ئه‌مان ده‌رکه‌وت
 سه‌یری چۆن بوونه پووش و ئاگر و نه‌وت
 یه‌کی له‌م لاوه پ‌وو ده‌کاته عه‌جه‌م
 دووشی له‌ولاوه بوونه دوشم‌نی هه‌م
 دوو هه‌زار ژن فه‌ساد کرا له‌م لا
 بوونه قاتیل ئه‌وانی تر له‌ولا
 یه‌ک به یه‌ک بوونه نائیبی هه‌مه‌وه‌ند
 صاحیبی مارتین و ماری گه‌زه‌ند
 میلله‌تیش هیند که‌رن وه‌کو جاران
 ده‌ستیان ماچ ده‌که‌ن ده‌لێن قوربان
 گه‌ر له سه‌حرا مه‌لا⁸⁴ نه‌مردایه
 گورگه‌ شین با که‌ری بخواردایه
 شیرێ نه‌ر وه‌ک له ناو بێشه نه‌ما
 گورگ و مام پ‌ئوی دینه ره‌قص و سه‌ما

⁸⁴ مه‌به‌ستی له نه‌مانی حاکم و میره‌کانی کوردستانه.

تالایی شيعره کان له قوولایی نه فسیکی تالاو چیشتهوه ههّل دهقوئی. هه رچه ند حاجی له م قسانهیدا دهیهوئ راسیتیکی که خوئی باوه ری پئی ههیه بکا به پیوانه ی هوی تهله که بازی و له حد دهرچووی شیخ و سهیده دونیا په رسته کان، هوی که کش نه مانی حاکم و میره کانی کورده که جارن نه یان ده هیشت له په نا دینه وه دونیا په رستری، له گهّل ئه مه شدا زور ئاشکرایه یه که مین مه بهستی حاجی ریسوا کردن و هیا بردنی شیخ و سهیدی دونیا په رسته، به دوا ئه ودا هه لّ دانه وه و بهرز کردنه وه ی پایه ی حاکم و میره کانی کورده.

من لیتره دا ماوهم نیه بگه ریمه وه سه ر ئه و حاکم و میرانه ی بهر مه دحه که ده که ون و ئه و شیخ و سهیدانه ی بهر ریسوا کردنه که ده که ون، سه ره رای نه بوونی ماوه، لیتره دا مه به سیشمان نیه ئه و لایه نانه ساغ کهینه وه چونکه ئیمه خه ریکی شتیکی ترین. ئیمه ده مانه وئ بزاین ته جره به ی زاتی چ تاو و ته ئسیریکی تایبه تی هه به له دل و ویزدانی حاجیدا.

به راستی دیارده ی کار تیکردنی مرؤف له ری ته جره به ی خودی خویه وه شتیکی زور ئاسایه. هه موو مرؤفیک له هه ر مهیدانیکی بی، هه ست و هوش و دل و دهروونی بو ته جره به ی خوئی بهرتاوتر و کارتیکراوتر ده بی. بوئز و هونه رکاریش، بگه قوطب و ئه ولیاش، له ودا وه ک خه لقی تر ملکه چن بو حوکمی ده ستوره که، به لام که قسه مان له گهّل بوئز و هونه رکار بی حیسابی ئه وان له دوو ره وه وه له حیسابی خه لقی تر جودا ده بیته وه.

(1) له رووی ئه وه وه که بوئز و هونه رکار، ئه وه ی راستی بی هه موو مرؤفیکی خاوه ن فکر، هه ستیارتین و پتر سرنج راده گرن، به و پینه ش تین و تاوی ته جره به ی شخسی لای ئه وان لئی چاوه پروان ده کری کاریگه رتر و به رده وامتر بی له چاوه ی خه لقی تر که وا ره نگه نه توان له ده لاله تی شان قوول بینه وه چ جایی ته ئسیری ئه و شتانه به رده وام له هوش و دلایندا بزیّت. ئه م لایه نه ده بیته شه فاعه تکار بو کارتیکردنی نه فس و هوشی مرؤفی هه ستیار و هوشیار.

(2) بوئز و هونه رکار، لیتره شدا ده بی بلیین هه موو خاوه ن فکریک، به هوی ئه وه وه وتووئزیان، که شيعر و نووسین و هونه ره، له گهّل هه موو خه لقه و له وانه یه کار بکاته سه ر قه ناعه ت و بیرو رای غهیری خو یانه وه، لیان داوا ده کری

زال بن بهسەر تهئسیری لایهنی ناپهسهندی تهجره به یاندا نه وهک له رپی خو
خۆشویسته وه نرخ و بایه خی زیاد بو ئه وه تهجره به یه یان دانی و خه لقی تر به سه هوو
بیهن وهک ئه وهی یه کیک له بهر سه به یکی شه خسی رقی له ئافرهت ده بیته وه ئیتر
زه هری هه ناوی خو دی ده رژیته ناو هه لیهست وه یا نووسین وه یا هونه ره که به وه دژی
هه رچی مینه یه. ئه وهی به زوری له حا لی وه هادا دیت به رچا وه وه ئه وه یه که کابرای
رق هه لگرتوو، له هیر شه کانیدا دلگه رمتر و به هیز و پیزتر نهک له مه دح کردن
وه یا له سه رکردنه وهی ئه وه شته ی خو شی ده ی. رهنگه ئه م تبیینیه بشی بیته
مقیاسی دۆزینه وهی بوون و نه بوونی نه خو شی نه فسی لای کابرای رق هه لگرتوو
چونکه رپی تی ده چی دزایه تی که له راده به ده ر بوو نیشانه ی شیوانی نه فس بیت.

بایه خدانی زیاتر به تهجره به ی زاتی خلیسکیکی پر مه ترسییه له بهر هه نگاوی تیکرای
ئاده میزاددا. ئه گه ر که سیک ئاگاداری خو ی نه بی و فره ق به و زیده تهئسیره ی
تهجره به ی زاتی نه کات له وانه یه یه کجار به راشکاوی له پشت دووربینی تهجره به ی
تابیه تی خو یه وه سه یری هه موو جیهان بکات ئیتر، به پیی حه زی دلای خو ی، هه موو
شتیک بنرخیت یا به چاک یا به خراب. تو سه یری مرو فی ساده ی نه زان و
نه خو یتده وار بکه چه ند مه جزوو بانه خه نجه ر وه شیپی بو بیرو با وه یری خو ی ده کات
با ئه و بیرو با وه ره مه یمو ونه رستیش بیت. به شیکی یه کجار زور له نا کوکی و
دوشمنایه تی نیوان خه لق به تیکرای له وه وه دیت که وا هه ر که سه و هه ر تا قمه
خو ی و دوشمنه که شی به ته رازوو ی قه ناعه ته که ی خو ی هه لده کیشی زوری ش له
ئه نجامی هه لکیشانه که رازییه و به راستی ده زانی، که چی له وانه یه هه ر نیوه ی
با وه ره که ی خو ی راست بی و هه ر نیوه ی هی دوشمنه که شی نا هه ق بی. ده لین
ئافره تیک پر سی ئاخو فلانه ئافرهت چونم باس ده کات، پینان گوت تو چی به و
ده لپی ئه ویش وه ها به تو ده لیته وه. له ناخی دلیه وه و به هه موو خو له سه ر هه ق
زانینه وه گوتی ده ک پرووی پیوه نه بی ئه و بی حه یا و شه رمه

من لهم ههست به خو کردنه دا، هه ولم داوه له جیاتی ناحه ز سه یری خو م بکه م و
عوز ریکی هه بیی بوی تبخو یتمه وه. هه رچه ند ده زانم ئه گه ر ناحه زه که م دۆستم با
هه موو خراپه کانمی به چاکه له قه له م ده دا، وهک که له ناحه زیدا هه موو چاکه کانم
به خراپه له قه له م ده دات، له گه ل ئه مه شدا ده مه وی بز انم چه ندی هه لوهسته که ی

له باره ی ساده و هیه و چهن دیشی خو به سه هوو بردنه بو مه به سی زاتی و سوودی
شه خسی...

پیای یه کجار به ناوبانگی میژوو، له وانه ی جیهانیان هه ژاندوه و پی شه وای بزووتنه و ه ی
جیهانی بوون، بگره ده شه رسترین، شتی وه هایان له غه بری خو بان به عه یب گرتوه
که له چاو کرداری خو بان، به گوته ی بازار ی، سه لاتشه نه بوه.

ئهم باسه ی ره فتاری مرو ف به پپی ته جره به ی شه خسی و بیرو رای تاییه تی خو ی
باسیکی یه کجار به رفره وانه، له سه رانسه ری میژووش دیار ده ییکی کاریگره، ئه وه ی
راستی بی تا بلنی پرووخینه ریشه، له مه ته ل و په ندی کونینه ش ده نگی داوه ته وه بی
ئه وه په ند و مه ته له که توانییتی بجیته بنج و بناوانی مه سه له که وه، ره نگه دانهری
مه ته له که ش دوو چاری هه مان خه سلته بوو بیت که مه ته له که به عه یبی داناوه
وه ک ئه وه ی ده لی «پوشکه به چاوی خه لقه وه ده بینی و کوله وژ له چاوی خویدا
نابینی».

ئهم نه خته در یژه پیدانه به م باسه وه بو ئه وه بوو به چاویکی کراوه وه له بهر تیشکی
باسه که دا سه بری هه لوه ستیکی مه علومی حاجی قادر بکه یی و به ته رازوو ییکی
هه ق و راستی شاره زایی و ئینساف هه لی سه نگین و نرخی راسته قینه ی پی بده یی.
ده مانه و ی بزانیی: ئایا حاجی قادر بایه خی زیادی داوه به و نا کوکیه ی نیوانی خو ی و
شیخ نه بی تا ئه و راده یی کاری کردیته سه ر حوکم و قه ناعه تی حاجی به رانه ر
سه رله به ری شیخایه تی و ته ر یقه تی نیوان کوردان دوا ی ئه و هه را و نا کوکیه، هه ر
له و که له به ره یشه وه ته له که بازی شیخی دونیادوست له بهر چاوی حاجیدا سه ری
نابی به تیچوونی حاکم و میره کانی کورد وه ک له هه لبه سته که دا خویندومانه وه. تو
بلنی ئیش و تازاری شه خسیی خو ی له و دوشمنایه تیه دا وای کرد بی پتر له پیویست
پیوه ی خه ریک بیت و له و دوشمنایه تیکی شه خسیه وه رایگو یژئ بو ناو مه یدانه
بایه خداره کانی کوردایه تی و کو مه لایه تی و چاره نووس. ئهم مه سه له یه یه کیکه
له وانه ی لیکولینه وه ی به هیژ و بیژ نابی لینی هه لییت، نیگای وردیینش نابی
به سه ریدا بکشیت: حاجی قادره و یه خه گیری شیخ نه بی فیلباز و به ته مع بوه و
گه یشتوته سه ر لیوی کوژران و تیداچوون، دواتریش که ده گاته پله ی کوردایه تی،
فیلبازی شیخ و سه یدی دونیادوست ده به ستیته وه به نه مانی حاکم و میره کانی
کوردستان. ئایا ئهم دوو هه لوه سته که یه که میان به نده به تاکه وه ئه وی تریشیان

تیکه له له گه له کومه لایه تی و گیانی کورد په روه ریه وه چ پتوه نندیان به یه کتروه هه به؟ ئاخو ته گهر حاجی دوو چاری دوشمنایه تیه که ی شیخ نه بی نه بوايه هه هه مان حاجی ده بوو که له قه سیده که ی «حاکم و میره کانی کوردستان» دا دیته بهر چاومان؟

وه امدانه وه ی ئه م پرسپاره به جوړی کی قه ناعه ت به خش که پرسپاره که یه کلا بکاته وه وه ها ئاسان نیه که به روا له ت دیته بهر هه ست و چاوی مروقی به په له وه. با ئه و جوړ ته ته ش بکه م و بلیم تا ئیستا ئه م باسه نه به تیکرایی و نه له باسی حاجی قادر دا، که س بوی نه چوه، ئه گهر که سیش لئی دوا بی من ئاگاداری نیم. به هوی بی سابقه بی و بی سهر چاوه بی مه وزوعه که وه، که ویست شتی کی لی تی بکه ی هه ده بی خه ری کی تیوه امان و لیکدانه وه و لیکو لینه وه و به یه کدی گرتن و تیکه ستنی شتانه وه بیت چونکه، وه ک بزائم، له چ سهر چاوه بی کی نوو سراودا چه نگت ناکه وئ تاکوو بیخو پتینه وه و به ئه ر کی کی که م لئی بیته وه. نوو سه رانی فله سه فه ی ماددی ری تیخو پتینه وه ی «عامیلی زاتی» یان له خو یان به ستوه بویی هیچ کامیک له وان بابی فلسیک بایه خ به ته جره به ی شه خسی له رووداوی میژوویی نادن، ئه گهر ناوانه پیک باسی مه وقیفی شه خسی به سهر قه له می یه کیک له نوو سه رانه شدا هات بیت زور به سهر کینلی و وه ک شتی کی لاهه کی بیترخ و هه ر به نیازی پوو چاندنه وه ی ته ئسیری ئه و مه وقیفه له ئاست حوکی مادده دا باس کراوه، هه ر گیز وه ک عامیلی کی هه می شه بی و کاری گهر له ژیا نی تاک و گهل و بزوو تنه وه ی میژوودا نه دانی پند اهیتراوه و نه جی گه ش بی به جی هیشتراوه ته وه. ئه و هویانه ی به بزویتنه ری میژوو و ورووژیتنه ری تاک دانراون له نوو سینه کانی نوو سه رانی ماددیدا هه موو مه یدان و ریگه یی کیان له و عامیله هه می شه یی کاری گهره داخستوه، به لکوو تا راده یی کی تیخو پتینه وه شیان تاوانبار کرده وه ک بلئی به لای وانه وه نرخ دان به مه وقیفی شه خسی ده بیته که م کردنه وه له نرخ واقیع. ئه وان ری دووریان له خو یان نیزیک و کورت کردو ته وه و گریو گالی ته فسیری راسته قینه یان ئاسان کرده له ری ته نکاو کردنی قوولایی میژوو و کومه لایه تی و ئابووری و رامیاری که دین تاکه عامیلی ماددی به گهر دین و چه رخفه له کی بوون و گوړان و به سه رچوونی پی ده خولیتنه وه ده زانین زور جارن ته فسیری ماددی و به رژه وهندی پروت بابی روون کردنه وه ی نیوه چلیش ناکات. ئه م بیبایه خ کردنه ی مه وقیف و ته جره به ی

شەخسى راسىتەوخۇ سەر دەگەينى بە بووچاندنەوى دەورى تايىبەتى و سەربەخۇي «تاك» لە مېزوودا، ھەر لەو رېيازەشەوئە زۆر بە سادەيى گوتراو و دەگوترى ئەگەر ئەو تاكەش نەبوويايە يەككى تىر وەك ئەو وەيا لەو چاكتىر رۇلى ئەوى دەدەيت. ئەم گوتەيە گەلىك خويئندەوارى عادەتى، ئەوى راستى يى ھى ھۇشيار و پەنجەنشانىشى بە سەھو و بردو و خۇي بەسەر زمان و قەلەمياندا ھىناو و دەھىتت و بەلايانەو لە رادەي بەدەيەدەيە، خۇ ئەوى دۇر ئەمەش شىتەي گوتەيت بەخۇي و گوتەكەيەو لە لىستەي مەروۇدەستى دەرھاوئىزاو. بە پىي باوہرى مەن، كە ھەرگىز نەرخى حەقىقى ماددە و بەرژەوئەند و گوزەران و ھەموو پىئەندەكانى پىندەوئىستى كۆمەلەيەتى و ئابوورىي... و ھتاد لە بىر ناكەم، ئەم گوتەيەي «ئەگەر فلانە تاك نەبوويايە يەككى تىر دەبوو جىگەي بگرتەو و دەورى ئەو بىيىت» دوو راستى ئەوتۇي لە بىر خۇي بردۆتەو كە ھەريەكەيان چەند جارەن لە گوتەكە گەورەتر:

راستىي يەكەم ئەوئەيە تاكى وەھا ھەيە لە ئىمكەندا نە كەس جىي بگرتەو، واتە ئەگەر ئەو نەبا ھەموو ئەو شتانەش نەدەبوون كە لە رۇژگارى ئەودا لەوئە پەيدا بوون، وەك ئەسكەندەرى مەكدۇنى و پىغەمبەر. ھەر لەم بابەتە، مەروۇي تىرىش ھەيە ھەرچەند كەردەوئەي بۇ مومكىن نەبوو، بەلام لە لايەنى فەكەرەو تاكىي ئەوتۇ بوو لە ھەموو رۇژگارەكەيدا ھاوتاي نەبوو. حاجى قادىر لە مەيدانى فەكەرەي قەومايەتى كوردەوارىيدا يەككە لەو تاكانە. ئەحمەدى خانى لەوئىش بىمانەندترە بەپىي كۆنەتى رۇژگارەكەي. ئەمانە تاكى ھەند بىمانەند بوون و ماوئىيەكى ئەوتۇ پىش مىللەت و كاتەكەي خۇيان كەوتبوونەو، كەس نەبوو دەنگيان بدانەو.

راستىي دوو، كە گەنگەرىشە لە ھى يەكەم بۇ وەرەمەندەوئەي گوتەكە، ئەوئەي ئەگەر بىشەلمىنىن يەككى تىر دەبوو جىگەي ئەو تاكە بگرتەو، بەو سەلمانەندە بايى تۆسقالىكەمان لە سەنگى تاكەكە دانەشكاندەو بە پىچەوانە لىمان زىاد كەردەو چۈنكە جىگەرەكەش ھەر تاكىي وەك خۇي دەبوو، خۇ ھەزارەن كەس نەدەھاتەن جىي ئەو تاكە بگرنەو. با وەھا دانىي ئەگەر «لىنىن» نەبا ستالىنىك وەيا كالىنىنىك دەبوو جىگەكەي «لىنىن» بگرتەو، كە ئەمە قەسەيىكە ھى سەلمانەند نە بەلام بۇ مەبەستى كورت كەردەوئەي موناقدەشە دەيسەلمىنىن ئەوساش ستالىن و كالىنىن ھەر ئەو «تاكە» بىمانەندە دەبوون چۈنكە ديارە وەك لە قەسەي خۇمان

دەردەكەوئ «تاك» دەبوون نەك صەد ھەزار. پەيدا بوونی جیگری «تاك» لەو مەیدانانە بەراست دەگەرئ و دەوری تاكەكە بێبایەخ دەكات كە ھەزاران جیگری تێدا دەست دەكەوئت وەك ئەوێ ئەگەر فەلاحێك وەیا بەقالبێك وەیا قوتابییێك لەناو ھەزارانی وەك خۆیدا بزر بوو وەیا گورگ خواردی پەكی ھیچی لەسەر ناكەوئت و ھەزارانی تر ھەن جیگەیی بگرنەو. ئەو تاكانە جیگایان بە تاكی تری وەك خۆیان پڕ دەبێتەو كە زۆری تری وەك خۆیان حازر بەدەست لە نیوان میللەتدا كەلەكەیان كردو. زوربەیی ئەو تاكە عادەتییانەش لە بەر سوودی شەخسی، خواخوایانە بێنە جیگری یەكێكی تر و چ پێی ناوی من و تۆ بەھۆی لێكدانەوێ فەلسەفییەو بێان كەینە جیگری غەیری خۆیان وەیا لە غەیبەو جیگریان بۆ بخوازینەو وەیا بۆیان خەلق كەین، تەنانت لەو مەیدانەش، لە نیوان ھەزاران كەسی ھاومەسلەكەدا، ئەگەر یەكێكیان بەھەری بلیمەتانەیی ھەبوو لە كارەكەیدا رەنگە جیگری بە دەست نەكەوئ. ئەمە بەدیھییەكە ئەگەر نەزەریەكان لێمان گەرێن ھی دەمەتەقە و نەسەلماندن نێ.

ئەو تاقمانەیی ھەزاران تاكیان ھەبە ھەر تاكەیی ھەزاران جیگری ھەبە، بەلام سەرلەبەری تاقمەكە جیگری پەیدا نابێ: كە ھەموو فەلاح بە لاو نا ژیان دەبرێتەو، كە ھەموو دارتاشت بە لاو نا جوولەیی بەرەو پێش چوون رادەوێست... ھەروەھا ش تاقمەكانی تر پێی بەپێی گرنگی دەوریان لە ژياندا.

تاكي ئەوتۆش ھەبە دەورەكەیی ھیند بێنرخە دەتوانی ئالەتییكی بخریتە جیگەییەو. من لە لێكدانەو كەمدا پێرھویی واقع دەكەم، لەبەر خاتری موخامەلە واز لە واقع ناھینم، بەدرۆشی ناخەمەو.

وا لەبەر چاومانە، حاجی قادر بایەخێكی زۆری داو بە دزایەتی و بەرھەلستی كردنی شەعبەدە تا رادەییك پەرەسەندنی شەعبەدەیی لە كوردستاندا بەستۆتەو بە نەمانی میر و حاكمی كورد. دەسزانی لە رابردویدا دوشمنایەتیەكی خەست و بێمەسلەتی ھەبو لە نیوان ئەو و یەكێك لە قارەمانەكانی شەعبەدە تا ئەو سنوورەیی سەری گەیانە ھەولێ كوشتنی حاجی، كۆتاییەكەشی بە ئاوارەبوونی حاجی ھات. كە ئەمە راست بێ، لە راستیش بەھێزترە چونكە بەرچاو و بەدیھییە، دەبی پرسێك لە خۆمان بكەین: ئایا ئەو دوشمنایەتیە شەخسییە چ دەخێكی بو، یاخود نەبو، بەسەر

پهیداوونی قهناعهتیکى ره گدا کوتاوى، به رفه وانى به رده وامى بیوچان دژى شهعه ده به تیکرایى لای حاجى قادر؟

من گهلک لهم پرسیاره وردبوومه ته وه و پیوهی خه ریک بووم، هه ر وه ک به گهلک پرسیارى وه ک ئه مه له به سه رهاتى حاجى و رووداوى میژوه وه خه ریک بووم، وا بوه له ئاست هه ندیک له و پرسیارانه گه یشتوومه قهناعهتیک که خۆم پى رازى بى، به لام ئه وهی راستى بى له ئاست ئه م پرسیاره تایبه ته دا ئیستاش دوودل. له گهل ئه مه شدا ده بى بلیم دوودلیه که م به رانه ر بوونی ته ئسیرى ته جره به که نه چونکه گومان له بوونی ناکرئ، دوودلیه که م به رانه ر مىقدارى ته ئسیره که یه: ئایا ته جره به ی حاجى له گهل شیخ نه بى هه ر ئه وهنده ی کرد که هیژیکى تازه ی، وه ک سه ربار، دایه پال مه یل و مه شره بى حاجى دژى شهعه ده. یاخود ئه م ته جره به یه بوو وای کرد که له به رچاوى حاجیدا «تطور» ی شهعه ده ی سه ید و شیخه کانى کوردستان بیه ستریته وه به رووداویکی میژوو یی زۆر گرنگى ژبانى سیاسى کورده وارى که ئه ویش نه مانى حوکمى حوکمدارانى کورده «هه ر له بو تانه وه هه تا بابان» به ته عبیری حاجى خۆی. لی ره دا وه ک سیبه رى ئه م پرسیاره، شتیک ده هینمه وه بیرى خوینته ر که له به رگى دوه مى ئه م نووسینه دا ئیشاره ی بو کراوه. کاتیک که باسى ئه و سى به یته فۆلکلۆرییه م کرد که ده دریته پال «مه لای ئینو ئاده م» و شکاتى کتیبخانه سووتاندنى له لایه ن تور که کانه وه تىدايه، گوتم پیشووتر نه دیتراوه براگه و ره بیحورمه تی له گهل کتیبدا بکه ن. ئه م حورمه ت گرته ی کتیبان له لایه ن میر و براگه و ره ی کورده وه روون کردنه وه ییکى تىدايه، تاراده ییک، بو ئه وه ی له گهل حاجیدا حیسابیک بو حورمه تی کتیبان لای میره کانى کورد بکه ین و وه ک دیارده ییکى دیندارى راست و دروستى ئه وان تى بخوینینه وه و له زیمندا دیارده که بگىرینه وه بو سه ر حیسابى دژایه تی ئه و حاکم و میرانه له گهل شهعه ده دا. هه ر چۆنیک بى من لی ره دا به دواى ئه م تیبینییه کورتیله یه ناکه وم، پرسیاره که هه لده گرم بو جیگه یه کى له بارتر که له ویدا پرسیارى تریش وه ک ئه مه داواى وه رامدانه وه ده که ن.

سرنجیکی ورد

ههولێ سنووردانان بۆ قۆناغی ناوهندی تهمهنی حاجی، ڕووبهرووی تایبهتی دژایهتی نیوان حاجی و شیخ نهی کردین که شهقلێکی هه ره دیاری ئه و قۆناغهیه. هه ره وه ک تایبهتی ئه و دژایهتییه ڕهسپاری گرنگی هه لستاند که هه ندیکیان بی وه رام مانه وه هه ندیکیشان به نیوه چلی وه یا ته قریبی وه رام درانه وه. هه ره وه هاش گه شته دوور و درێژه که خۆتدنی، له پاش به سه رچوونی باسه که ی و ماوه که ی و چه ند و چۆنه که ی، سه ره له نوێ ده یته وه بابه تی ڕهسپاریکی یه کجار گرنگ که پێویسته وه رام به درێژه وه و نرخ و بایه خێ ڕهسپار و وه رامه که ش دیار به خێ.

ئیمه له لیکۆلینه وه کانی دوو به شی یه که م و دوه می ئه م نووسینه دا گه لیک سه ره به ری ئه م گه شته مان باس کردوه، ناوناوه نرخه که شمان نیشان داوه له پیکهینانی ده روون و ویزدان و شه خسیه تی حاجی قادر تا ئه و ڕاده یه که ده مان دیت له چه ندین مونا سه به دا ئه م گه شته و ڕووداوه کانی ده هاتنه وه ناو هه لبه ست و یاد کردنه وه ی حاجی، با له وه هه ره گه ڕیین که مه لایه تی و خۆتده واری حاجی له م گه شته دا گه شه ی کردوه و به پایان گه یشتوه، واته گه شته که خۆی زه رفی خۆتده واری و ڕۆشنیری حاجی قادره له و ڕوه وه که هه موو خۆتدنی حاجی به ره له و گه شته پله ی سه ره تایی بوه و ڕسکان و پینگه یشتنی به ره مه می گه شته که یه. ئه مه له لاییکه وه له لاییکه تره وه شاعیره ته که شی له گه ل هه لکشانی خۆتدنه که ی توانیوه تی تیه لکشی و به ره وه ته وایی بروت. ئه مانه و گه لیک تییینی تر هاتنه ناو نووسینه که وه که هه موویان بایه خێ ئه م گه شته له ژیا نی حاجیدا ئاشکرا ده که ن. ئیستا کاتی ئه م ڕهسپاره هاتوه له خۆمانی بکه یین: ئایا ئه م گه شت و گه ڕانه به رده وامه خۆی له خۆیدا بی تیخۆتدنه وه ی ڕۆشنیری و سوود وه رگرتن له بیروباوه ڕه کانی «ئینو ئاده م» و دیتنی به سه ر بردنی هه مه چه شنه ... و... شتی ئه وتویی، هێچ کاریکی تایبه تی کردۆته سه ر ویزدان و ده روونی حاجی قادر؟ چ سوود و هێزیکی به و ویزدان و ده روونه گه یاندوه که ئه گه ره گه شته که نه بووبایه له خۆتدن و شاعیره ت و په ندی ئینو ئاده مه وه پێی نه ده گه یشت؟ ئاخۆ ئه و حاجیه ی ئیمه ده ناسین که م و زیادی ده کرد ئه گه ره هه شت نۆ سالان به کوردستانی عێراق و ئێراند نه گه ڕابایه؟ هه ره وه ک ڕاوکه ره سه ره ڕای نیچیر گرتن له هه لمشتنی هه وای پاک و خواردنه وه ی ئاوی سازگار سوودی ته ندروستی وه رده گری

که شتیکه غهیری نیچیر و یه کهم مه بهستی راویش نیه، ئایا حاجیش وهک ئه و
راو که ره له عهینی گهشته که، بی خویندن و شاعیرهت، چ سوودی تایبهتی پی
گه ییشتهوه؟

وهرامی ئهم پرسیارانه، که به راستی پرسیاره کان تیکرایان یه ک پرسپاری گه و ره
پیک دیتن، وهک دهبینی له لیکدانه وهی زیهنی و ژیریژی⁸⁵ په یوه ست به بنگه ی
ماددییه وه سهر هه لده دات چونکه رووداوی گه شته که شتیکی به سه رچوو و تپه پیه
له دهست ئه و ئیحتیماله ده رچوه که ئاکامی نه بوونه که ی تا قی بکریته وه، تازه به تازه
ناکری میژوو هه لکه یه وه به ره و دواوه و سه رله نو ی ژیانیکی دیکه ی بی گه شت و
گه رانی هه شت نو سالان به حاجی قادر بکو تینه وه هه موو رووداو و راستیه کانی
تری ژیانی حاجیش وهک خویان به ئیلینه وه تا بزانی چ گورانیکی له سه ره نجامی فکر
و خه بات و قه ناعه ته کانی حاجی په یدا ده بی له چاو ئه وه ی که له واقعدا په یدا بوه و
ده زانی.

له ژووری موخته بهر⁸⁶ دا ده توانین هه رجاره مادده پیک کهم که ین وهیا زیاد که ین
له و عه مه لیه ته کیمیا ییه دا که به ده ستمانه وه یه، ئه نجامی کهم کردن و زیاد
کردنه که ش به چاوی خومان ده بینین، هه روه ها ده توانین ئه زمونی زیاد کردن و
کهم کردنی مادده ی تا قی کردنه وه ی گیانله به ریش بکه ین به و جۆره ی ئاره زوی
خومانه، به لام رووداوی تپه پیه هه ر ئه وه نده گوران و گو پین و لی زیاد کردن و
کهم کردنه وه هه لده گری که له کارگه ی فکرا به خه یال و لیکدانه وه و
گریمانه (فرضیه) بیکه یه، ئه نجامه که شی هه ر ئه و ئیحتیماله ده بی که بریاره کانی
ژیریژی ده یسه لمینن.

ده بینی خه ریکبوونمان به هه لستاندنه وه ی پرسیاره که و وه رامدانه وه ی، له سه ره تا وه
تا ئه نجام، کاریکی لیکدانه وه و به ره هه می شیمانه یه که ده زانی وهک تا قی

⁸⁵ ژیریژی: منطق. پیشتریش واتای ئهم وشه یه م روون کردۆته وه، ئه مجاره شیان
به نیازی بیر هیتانه وه ی دوا جار و اتاکه م نووسی وشه ی «شیمانه» ش که نه ختیکی
دواتر دیته پیشه وه به واتای «احتمال» ه.

⁸⁶ موخته بهر: به کوردی «ئه زمووگه»

کردنه‌وه‌ی ئەزمووگه و پرسپاری حساب نیه مه‌به‌سته که به‌ئیسپات بگه‌یه‌نی و
 ڕه‌خنان بێده‌نگ کات. له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا ده‌یی به‌ بیر خۆمان بێنینه‌وه‌ کاری زیه‌نی
 وه‌ها گه‌لیک جارمان له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی میژوویدا کراوه‌ چ له‌باره‌ی ڕووداو یی چ له‌
 باره‌ی تاکه‌وه‌ یی. له‌ چهند نووسیناندا ده‌خویننه‌وه‌ ئەگه‌ر ناپلیۆن ه‌روژمی نه‌بردا به‌
 بۆ سه‌ر ڕووسیا له‌ناو نه‌ده‌چوو چاره‌نووسیش به‌ نیسه‌ت ئەورووپاوه‌ ئەوه‌ نه‌ده‌بوو
 که له‌ پاش تیشکانی دواچاری «ناپلیۆن» له‌ شه‌ری «واته‌رلوو» هاته‌ دی... گه‌لیک
 نووسه‌ری ئیسلام ده‌لێن په‌روه‌رده‌بوونی پیغه‌مبه‌ر (د.) له‌ نیوان قه‌بیله‌ و ده‌شت‌ده‌ردا
 بوو به‌ یارمه‌تیده‌ر له‌ پیکه‌یتانی نه‌فسیکی بیگرێ و ده‌روونیکی به‌رفه‌هوان بۆی...
 میژووناسان ده‌لێن ئەگه‌ر خه‌لیفه‌ی عه‌باسی «معتمص» خالوانه‌ تورکه‌کانی خۆی
 نه‌هینابان بۆ پاسه‌وانیی ده‌ربار (بلاط) له‌ دواتردا ده‌سه‌لاتیکی تورکی له‌ ده‌ربار و
 ناو خانووی خه‌لیفه‌دا په‌یدا نه‌ده‌بوو که بیه‌ت ه‌وی نه‌مانی ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه‌ خۆی...
 «معتمص» تورکی نه‌ده‌هینان ئەگه‌ر دایکی تورک نه‌بووایه‌. له‌م جو‌ره‌ نموونانه‌ی
 موناقه‌شه‌ کردنی ئاکامی نه‌بوونی ه‌ویه‌ک وه‌یا هه‌بوونی ه‌ویه‌کی تر گه‌لیک شتان
 ده‌خویننه‌وه‌، ته‌نانه‌ت یه‌کیکی وه‌ک «عباس محمود العقاد» که به‌راوردی
 خه‌لیفه‌ی چواره‌م «علي ابن ابي طالب» له‌گه‌ڵ «معاویه ابن ابي سفیان» دا
 ده‌کات به‌وه‌ رازی نابێ که هه‌ر یه‌که‌یان له‌ جیگه‌ی خۆیدا سه‌یر بکات، به‌لکوو به‌
 خه‌یاڵ جیگه‌یان به‌ یه‌کتری ده‌گۆڕینه‌وه‌ و ئەنجامه‌ خه‌یاڵیه‌کانیان قسه‌ لی ده‌کات.
 ئەوه‌ی له‌ بیرم بێ عیبارته‌ی «خالف بین کفتیه‌ما» به‌کار دێنیت واته‌ تا
 ته‌رازوه‌که‌یان به‌یه‌کدی بگۆڕه‌وه‌.

به‌راستی ئەوه‌ی ده‌بییه‌ین و ده‌خویننه‌وه‌ له‌ گوته‌ زۆر مه‌شوره‌ په‌ره‌سه‌ندوه‌که‌ی
 «حتمیه‌» ته‌رزه‌ فیل له‌خۆ کردنیکه‌ له‌لایه‌ن کابرای نووسه‌ر و بیژه‌ره‌وه‌ که‌وا به‌
 شیوه‌ییکی ه‌وشیارانه‌ وه‌یا نیوه‌ نوستوانه‌ به‌سه‌ر بابه‌تی نووسین و ئاخواتنه‌که‌یدا
 داده‌برێت، ئیمه‌ش وه‌ک ڕیکۆرده‌ر وه‌یا تووتی دووپاتی ده‌که‌ینه‌وه‌.

«حتمیه‌» ی پر ئەفسون به‌سه‌ر ئەو ڕووداوانه‌دا ده‌سه‌پێرێ که تیه‌ریون و
 به‌سه‌رچوون و تازه‌ به‌که‌س ناگرێ جارێکی تر بیانداته‌وه‌ به‌ر ته‌جره‌به‌ییکی نوێه‌ تا
 بزانرێ ئاخۆ ئەم جاره‌ش هه‌ر ئەو ئاکامه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌ده‌ن که «حتمیه‌» ی دوا
 ڕوودان باسی ده‌کات یاخود شتیکی ئەوتۆ به‌ره‌م دیت دیمانه‌ی حه‌تمیه‌ته‌که‌
 به‌درۆ ده‌خاته‌وه‌. هه‌رچه‌ند مومکین نیه‌ هه‌مان ڕووداو دووباره‌ ڕوو بداته‌وه‌، به‌لام

بابی ئەوەی بتوانین برباریکی بە پێوانە و کێشانه لە بارەى «حتمية» هە بەدەین،
 ڕووداوى تر هەن یە کجار خزم و هاوچەشنی یە کیکى تری ڕابردوو، ئاکامى ئەوتۆ
 بەرھەم دیتن چ خزمایەتى و هاوچەشنی نەبى لە گەڵ ئاکامى ڕووداوه تێپەریوه کەدا
 کەوا راستەوخۆ دەبێتە ھەلۆھەشێنەوێ سېحر و ئەفسونى ئەو «حتمية» پاک و
 پیرۆزە، بەلام لە ھەمان کاتدا مەیدانیکی پان و بەرىنى سەلماندن و نەسەلماندن
 دەمێنێتەو ھە لەبەر دەستى کابرای خاوەن «حتمية» کە بە ئاسانى لەلای خۆیەو ھە ڕى
 نەسەلماندن لە غەبرى خۆى دەبێتەو بەو ھەدا بلى ھەندى ھوى کارىگەر و ھیا
 زەرفى مێژوویى ھەیا سەرما و گەرما و نازانم چى لەمەیانەو ھە بۆ ئەویان جوداواز بوو
 بۆیە ئەنجامیان وەک یە کتر نەبوو.

بە نمونە دەلێم وا دەبى بەرەى سۆشیالیست لە ولاتیکی دواکەوتوى مەرلەو ھەرتندا
 شۆرشىکى گرێفانە دەکەن و دەسەلات بەدەستەو دەگرن کە چى لە ولاتى
 پێشەساز و خاوەن تەکنیک و ھەموو کەرستەییکی شۆرشى سۆشیالیست، بەرەى
 شۆرشگێر ھەنگاوى کورت و شەکەت ھەلدیئیت لە بزوووتنەو ھە بەرەو پێشەو ھەدا،
 بە ھەردوو ڕووداوى سەرکەوتن و سەرئەو کەوتنە کەش دەلێن کارى حەتمیەتى
 مێژو، لە حالیکدا دەبوو حەتمیەتە کە بە پێچەوانە بوویایە چونکە ھەموومان لەو ھە
 گەشتوین کە پەیکەرى فەلسەفەى سۆشیالیست ھەلچەقیو ھە لەسەر بەرەو پێش
 چوونى بزوووتنەو ھە پرۆلیتارىی لە ئاکامى پەرەسەندنى صىناعەت و تەکنیکدا،
 ئەمەش قسەییکە ھەزاران جار لێرە بەپێشەو ھە گوتراو ھەو ھەلام من لێرەدا بۆ
 مەبەسى ھەلسەنگاندنى «حەتمیەتى مێژوویى» ھەزاروێک بارەى دەکەمەو ھە لەبەر
 تیشکى خۆتەندەو ھە یە کیک لە ڕووداوەکانى ژيانى حاجى کە گەشتىکى ھەشت نو
 سالییە بە کوردستاندا بۆ ئەو ھە لە رێبازیکی بەرفەرھانى لیکۆلینەو ھە ھەمە چەشنەدا
 بگەین بە کۆتایى ئەو لیکدانەو ھە بایەخدارە لە زیمنى باسى ھەول و تیکۆشانى
 نیشتمانیپەرەو ھەرى و کۆمەلەپەرەو ھەرى حاجى قادردا. نابى لە ڕى چاوبەستە کى گەپى
 «حتمية» واز لە ھەلسەنگاندنى تەجرەبەى تابیەتى حاجى بێتین لە مەیدانى
 گەشت و گەراندە ھەر وەک نابى وازى لیبێتین لە ھىچ مەیدانىکی تردا. ئەو ھە
 راستى بى، من وا دەزانم ملکەچ کردنمان بۆ بربارى «حتمية» بەو جۆرە
 دەروێشانە ھەى کە نووسەرەن خەریکن لى رابین، نزیکمان دەکاتەو ھە لەو ھە پى
 دەلێن «مادیة الیة» چونکە کە ئەنجامى ھەموو کاران ھەر ئەو ھەبى کە بوو

پرووبه پرووی ماددیه تیکی ئالی بی پیچ و په نامان ده کات چ ته ئوبلیکیش ناتوانی له
پرووبه پرووبونه مان وهر گریته وه یو لایه تیکی عیلمانی تر مه گهر ته ئوبلی زوره ملی
وهیا خو ته فرده دان.

ئه وانه ی باسی «حتمیه» ده کهن له مه وزووعی وهک تیشکانی ناپلیون و هیتلر وهیا
دوژینه وهی هیزی ئاتوم وهیا سه رنه که وتنی پارتی «محافظ» ی ئینگلیز له دوا ی
بر دنه وهی شه ری جیهانی دوه مد، له پرووداوی حازربه ده ستدا به لگه ی حتمیه ت
دیتنه وه که ئه گهر پرووداوه کان به پیچه وانه ش پروویان دابایه به لگه ی حتمیه ت
ئه وانیشیان ده هیتنایه وه. ئه و که سانه ئه گهر راست ده کهن با دینه موی حتمیه ته که
له ئاست پرووداوی دواړوژدا به گهر بیتن و پیمان بلین چ ده قه ومی و که ی ده قه ومی
و بو ده قه ومی و چون ده قه ومی و چهند ده قه ومی و به چهند ده قه ومی و له کوی
ده قه ومی؟ به لام نهک ئه و قه ومانه به دیه پانه ی وهک داهانتی زستان و
به سه رچوونی پاییز و هه لاتنی روژ و ئاوابوونی مانگ که مندالیش به ته مایانه و
چاوه نوړیان ده کات.

هه موومان ده زانین مروؤف له پیشکه وتندایه و گيروگرفتی ژبانی له زوربووندایه و
ژماره ی مروؤفان به نیسبه تی ئه ندازه یی تپه ه لده کشی و نه وت وشکایی دیت و گه لان
به ره به ره به مافی کومه لایه تی و نه ته وایه تی و رامیاری و ئاینی... و هه موو
شتیکیان ده گهن... ئه مانه و گه لیک شتی تری وهک ئه مانه ش ده زانین که دین و
ده بن و پروو دده دن که ئه گهر بیان نووسین ده بی زوریان پتوه خه ریک بین، به لام
به مانه و هه موو پرووداویکی گه وره و گچکه ی وهک ئه مانه یه ک ئینج به ره و زانینی
«حتمیه» یک نه رویشتونین فلسیک بین. چ فره قی زانینی ئه مانه و زانینی بوون و
ژین و مردنی گیانله بهر نیه که هینده ی به ری ده ستی خو مان لینان باخه به رین و
ده زانین حه تمین. ئه وه ی بایه خی هه یه له زانینی دواړوژ و پرووداوه کانی، ئه و شتانه ن
که «حتمی» نین و له سه ر خه تی ئیوانی بوون و نه بووندان، واته له وانه ن بین یا
نه بن، له خو یانه وه به لایه کدا ناکه ون به لکوو شتیک وهیا که سپک وهیا زه رفیک دیت
و به لای بوون وهیا نه بوونیاندا ده خات. به راستی زانینی ئه و شتانه نرخداره که
پروودانیا ن حه تمی نیه چونکه له م حاله ته ی له نگه ربه ستنی دوولانه ی ته رازووی بوون
و نه بووندا هه ولی مروؤف و زه کایه که ی و زانینه که ی و فیدا کاریه که ی بایه خی ده بی

بۆ قورس کردنی ئەو دەستەبەندییە کە سوودی تێدا یە وەیا هەر نەبی بۆ نەهێشتنی قورسبون دەستەبەندی تر.

پسپۆرەکانی کۆمەڵایەتی و میژوو و ئابووری و سیاسەت کە خۆیان هەڵدەداوە بە پیشبینی کردنی جووری نوێ لە بەبە کتر کەوتنەوێ هێزە ئیمپریالیستەکان و سۆشیالیستەکان، هەموو جارانیشت تێیدا بە سەھوو دەچوون هەر بەجاریک چ ماددەییکی خۆپێھەڵدانەوێیان لە دەستدا نەما کە دوشمنایەتی نیوان هێزەکانی بەرە سۆشیالیست گەشتە سنووری لەشکەرکێشی و خۆتی یە کتر رشتن. بەراستی هەموو گوتەبێک بەسەر زمانیانەوێ و شە بوبوو ئەگەر داخواری مەسڵەحەت ناچاری نەکردبان بۆ دۆزینەوێ شە بابەتیک کە بازاری پیشبینی و وریتە «حتمیە» ی بێ نیوێ پر بکەنەوێ.

هەرچۆنیک بێ دۆزینەوێ «حتمیە» لە پاش روودان وەک کەرامەتی ئەو شیخەبە کە دەلێن جاریکیان و لاغیکی سەرپەت لوشماندی، شیخیش بە کەرامەت گوتی ئاوی بدەن تینوێتی، گوتیان قوربان ئاوی دراو، گوتی ئالیک بدهنی برسەتی. کە کا و جۆیان بۆ برد و لاغە کە تێی بەربوو خواری مریدەکان واقیان ورم لەو هەموو غەیب زانیەنی شیخ...!!

لە دەفتەری ژبانی حاجی قادردا گەلیک لایەنی وەک «بەرھەڵستی کردنی شەعەبە»، «گەشتی نوێ سەلە خۆتەن» هەبە جێی باس کردن و هەڵسەنگاندن بێ لە رووی دۆزینەوێ کار کردیان لە پیکهتانی ویزدانی حاجی و دەستنیشان کردنی ئەو رێبازانە تێیاندا بەردەوامی رویشتن بوو تا کوتایی ژبانی. ناوانە بەدەم باس کردنی قوئاغە جوداکانی حاجیەو بەرەنگاری لیکدانەوێ ئەوتو بووین کە نرخ «هەلکەوت» و واقعی لە پیکهتەشتن و فراژیبوونی شەخسیەتی حاجی شی کردۆتەو، وەک ئەوێ کە کوژیبوونی حاجی دەخلی بوو بەسەر هەلکەوتی حاجیەو بەو مانایە کە ئەگەر حاجی لە شوێنیک پیکهتەوتووی وەک کوێی ئەوسادا نەهاتبا جیهانەوێ لەوانە بوو بۆی نەلوێ ئەو شیوازە لە رەفتار و گوفتار و کرداردا بگریتەبەر کە لە واقعیدا گرتییەبەر و ئەنجامە کەشی پەیدا بوونی ئەو حاجیە نیشتمانیەرورە بوو کە دەزانین لە سەردەمی خۆیدا نە تاکێ هەبوو نە تاکێ وەک خۆشی بەدوادا هات تاجەندین سالی دواي مردنی، هەرورەها ئەوێش گوترا کەوا

له هه مان رېياز هوه مه لای گه وړه بوو به پېشکه و توو ترين مه لای کورد، ته گهر نه ليم هه موو مه لاييک، تا ته وې له گه ليک مه داند ا حاجی قادری به جی هیستوه.

نووسه ر من بم ياخود که سيکی تر بی له سه ريه تی پيوه ندی نيوان مروث و ده ورو به ره که ی دهر خات، ته و بايه خه ش که پيوه ندی که هه بيوه له چونه تیه ر هفتاری مروثه که دا بخاته جيگه و بارستی راست و دروستی خو به وه له تابلوی شه خسيه ت و ده ورونی مروثه که و له هه موار کردنی ريگه ی ره وتی به ره و چاره نووس.

بی ته وې جاری وهرامی ته و پرسيار هم دايته وه له باره ی راده ی ته سيري دوشمنایه تی حاجی و شیخ نه بی له پيکه ينيانی قه ناعه تی قوول و یه کجاری حاجی قادر دزی شه عبده به تيکړای، ته و نه دم گوت که ته م دوشمنایه تیه به هانه ينيکی باشی به ده ست حاجیه وه دا له کوڼی راگو يزي ت به ره و تور کيا، دیار يشه ته م راگو يستنه ی چه ند ته سيري بوو له کرانه وه ییته ندازه و بیسنووری فکری نیشتمانه په ره وری حاجی. تو سه ير که رووداو له چه ند لاوه ده توانی کاریگه ر بی، چونی ش مومکینه ته نجاميکی لابه لای رووداو که گه ليک گر نتر بی له ته نجاميکی یه کسه ری رووداو که. له م به سه ره اته ی دوشمنایه تی نيوان حاجی قادر و شیخ نه بی راگو يستنه وه ی حاجی بو ته سه مبول که ته نجاميکی لابه لای دوشمنایه که یه گه ليک گر نتره له ره گ داکوتانی زویر بوونی حاجی له شه عبده که به ره می یه کسه ری دوشمنایه تیه که یه له رووی ته وه وه که پيکه اتنی هه ستی کور دایه تی خه ست و خو ل لای حاجی به ند بوه به و راگو يستنه وه وه، چونکه مه علومه قوول بوونی ره گی دزایه تی شه عبده له ناخی نه فسی حاجیدا نه یده گه ياند به پله ی کور دایه تی و هونی نه وه ی شیعی سیاسی ته گهر هه ر له کوڼی مابایه وه.

ته م پيشه کیه و دريژ په پندانه ی روونکه ره وه به ر له چوونه ناو ليکول يته وه وه، هه ولدا نيکه له منه وه بو را کيشانی هوش و سرنجی خو يته ره وه ی کورد به ره و ته و شته گرنگانه ی که پيوه ند یان هه یه به حاجی و شه خسيه ت و ويژدان و خه باتیه وه، به ده گمه نيش نه بی له دیراسه ی نووسه رانی کورد له باره ی که سيکی وه ک حاجی قادر وه بايه خي پيته دراوه هه ر ده ليی به لای ته و نووسه رانه وه مروث شتيکه و رووداو ه کانی زيانيش شتيکی سه ربه خو ی دوور له ون. ته م تيته خو يتنده وه ی به سه ره اته ی تاک له ويژدانی تاکه که دا پتر پيشه ی ته و نووسه رانه یه که به زاهير

خۆيان به لای شی کردنه وهی ماددییدا دهشکینه وه چونکه ئهوان چهز به وه ده که ن تین و تاوی ده و روبه ری ماددی کاریگهر بووبی له و ویزدانه دا. به مه شدا ئاگیان له وه ده بری که ده و روبه ر کومه لیکه له شتی وه ک ته جره به ی تایه تی تاکه که. ته جره به ی تاک ههر ئه وهنده ی نوقسانه بیتته وه ده و روبه ر بو تاکه که که هی جیرانه که ی نه و هی خویه تی واته ئه گهر ته جره به ی شه خسی «ئازاد» هی تاکه کانی تری کومه ل بوویه به لای نووسه رانی ماددییه وه به ده و روبه ر و واقع حیساب ده کرا. وا ده ی له په راویزیکی گشتی نووسیندا ده وریکی ته جره به ی شه خسی و تهئسیری له کومه لدا وه یا له چاره نووسی تاکدا دانی پیندا ده هینتری به لام له کاتی باس کردنی شه خسدا ته جره به که به لاهه ده نری و شه خسه که ده ریتته وه بهر تین و تاوی واقعیه وه، وه ک ئه وه ی من بێم له نووسیندا بلیم رووداوی ته جره به ی شه خسی کاریگهره له ژیان و چاره نووسی تاک به لام که هاتمه سه ر لیکولینه وه له «هارون الرشید» قسه که ی خۆم به لاهه بنیم و به هاروونه ره شیدا بیمه خوار ی بی ئه وه ی چ پیوه ندیکی ته جره به ی شه خسی ئه و تیخوینمه وه به و ره فئارانه ی که رووپه ره ی میژوو یان ره ش کردۆته وه. تا ئیستا به زۆری که له باره ی ئه دیب و پیاوه ناوداره کانی کورده وه نووسراییت، نووسینه که وه ک ده و ر کردنه وه ی رۆژه کانی ههفته و مانگ و ساله کانی ژیا نی بوه. ههر چۆن ده گوتری شه مو به دوا ی ههینیدا دیت و یه ک شه موش ده که ویتته پیتش دوشه موه وه، ههروه هاش له باسی شاعیریکدا ده خوینیتته وه فلانه سال له توپزاوا له دایک بوو، له توزخورماتوو قوتابخانه ی سه ره تایی ته واو کرد، فلانه سال ژنی هیناو چو بو چه ج دوا یی به سه ر نه خوشیه کی قورسدا گیانی سپارد... شیعری ده گوتن تا مرد، زۆریش تووتی باز بوو، ناوناوه ش ده چوه راو... ریشی به مه کینه ده تاشی میزه ره که شی گورزه وه و ن ده خسته سه ر تۆقه له ی سه ری هه تا بشلایی خه وی سووک بوو..

ئیمه ئه گهر له لیکولینه وه ی باسی حاجی قادردا وه ک ئه و ریکۆرده ره بین که راستیه ساده کان و هه لبهسته پاریزراوه کانی لی بداته وه شتیک ده که ی ن له سه ره تاوه بیلزومه چونکه ئه مانه شتی زانراو و قسه لیکراو و ده گاسن کراویشن. ناوناوه ییک که نووسه ریک وستییتی له گوشه ی نیگاییکی تایه تی خویه وه رایه کی نو ی له باره ی یه کیک له رووداوه کانی به سه ره تایی حاجی پیشکه ش بکات، ئه ویش به هوی نه بوونی دیراسه ی قوول و وردی لیره به پیشه وه له باره ی سه ره له به ری باسی حاجی

و ئەو پوژگار و واقعەى ئەوى تیدا ژیاو لە گۆشەى تایبەتى خۆشیەو بە سەھو
چو وەیا سەر روو پویشتو وەیا گەلیک راستی گەورە و گرنگی شێلاو.
نموانەییکی ئەم حالەمان لە بەشى یەكەمی «حاجی قادری کۆبی» دا دیت
کە زانیان نووسەرێک لە ئەنجامی پەلە کردن لە دابڕینی حوکمی نەزەریە بەسەر
واقعەدا حاجی قادری گەیانە ئەستەمبۆل بیست ساڵ بەر لەسەفەرە حەقیقە کەى،
هەروەها کردیشی بە خزمەتکاری دەرەبەگ لە ژیاى پێش سەفەرە کەیدا کەچی لە
هەموو ئەو ژیاوەیدا تاکە یەك قەصیدەى پێنج بەیتی هەیه، بە پێچەوانەى برباری
نەزەریە.

لەم نمایشتەى رابواردنە کورتەى حاجی لە کۆبی بەدوا گەشتی خوێندیدا دوو
پرووداى بەرچاوى بەسەرھاتی حاجیم خستە بەر تیشکی لیکدانەووە، یەكەمیان
گەشتی نۆ ساڵەى خوێندنى فەقیەتەى، دوەمیان دوشمناپەتەى شەعبەدە و تەئسیری
ناکۆکی نیوان حاجی و شەعبەدەبازیکى وەك شێخی ماویلی لەو دوشمناپەتەدا.

لە ئاست دژایەتەى حاجی لە گەل شەعبەدەدا گۆتم دواتر وەرماى بە کجاربە کى
پرسیارە کە دەدەمەو تەو کاتەش خوێنەر لەلای خۆیەو بەرێک لە باسە کە
دەکاتەو و ئەویش وەك من، کەم یا زۆر، خەریکی پێکھێنانى وەرماپێک دەبێ کە
لە گەل پرسیارە کە بگونجێت.

پرسیارى تاو و تەئسیری گەشتی خوێندنى حاجی بە کوردستاندا دەبێ لێرە لێ
بدوین چونکە ئەوێندەى بە خەیاڵدا بیت بار و وەزعیکی باشتر و لەبارتر لەم
جینگەیه، بۆ ئەو لێدوانە پەیدا نابێ بە تایبەتەى دواى ئەم هەموو پێشەکی و پرسیار و
پروون کردنەوێهە کە بەنێکە خۆم و خوێنەرى پێو مەشغول دەکەم.

ئایا گەشتە کە خۆی لە خۆیدا بێ تیخوێندەوێ فەقیەتەى و مەلایەتیی کە لە گەل
گەشتە کەدا بە یەكەو بەستراونەتەو، چ دەورێکی تایبەتەى هەبە لە پێکھێنانى
شەخسیت و وێژدان و قەناعەتەکانى حاجی کە دەزانین لە قووناغیکى دواتردا
سەرلەبەریان بوون بە مالى بى ھاوبەشى کوردایەتیی؟ دەبێ لەم لیکۆلینەوێهەماندا
کە تازە بە تازەى دەکەین گەشتە کە و خوێندە کە لەبەر یەكتر بترازین و
گەشتە کە لە حیسابى خوێندن دەرباوێژین وەیا بە پێچەوانە خوێندە کە لە حیسابى
گەشتە کە دەرباوێژین و نرخى تاکە ماکی گەشتە کە دەرخەین کە راستەوخۆ بە

تهنها کاری کردیته سهر ههست و نهستی حاجی. خویندن بو خوی ماکیکی سهر به خوی و سهر چاوهی شاعیری و روشنییری حاجی قادره که زور بهی لایه نی نرخی مه عنه ویی حاجی له ووه هه لقولیه، به سترانه ووهی به گه شته که وه پروو که شی و سهر اوه له و پرووه خویندنه که به گه شت و بی گه شت له ئیمکاندا بو، به تایه تی که ده زانین سهره تای خویندنی حاجی بو ماوهی چه ندین سال له کویی بی گه شت و گه ران بو، ته نانهت مه یله و ساغمان کرده وه که راگو یستنی حاجی له گورقه ره جه وه بو کویی له بنه رته دا به نیازی خویندن بو. که واته له وانه بوو حاجی ئه م گه شته ش نه کا و خویندنی شی ته و او کرد بایه. کاتیک به یه که وه به سترانه ووه یان بایه خی ده بوو ته گهر حاجی له م گه شته دا بوی ریک که وتبا دهستی به خویندنیکی وها راگه یشت بایه که له باریکی تر دا دهستی پی نه گا ته و خویندنه ش وها تایه تی بووبایه ریبازیکی نوی ته وتوی فکر و باوه ری نابایه بهر حاجی که و نه بی ته و گه شته بهاتایه بهری نه بی ته ویش حاجی ته و بووبایه که هه یه.

له م نووسینه دا (بگه ریوه بو بهرگی دوهم) هه لکه وتی ته وتومان له ژبانی حاجی قادردا هه لسه نگاندوه که و به بهریه وه هه بوه چه ند و چونی ته ئسیره که ی لی بکولر یته وه بو دیارخستنی جو ری کارتیکرانی گیانی حاجی قادر له نوخته ی نیگای کوردایه تییه وه وه ک به درژی بی له باره ی بیروباوه ره کانی مه لای ئینو ئاده م دوا یین و ویستمان کاری ته وان له گیانی حاجی قادردا بدو زینه وه.

به ره له وه به پیی بوچوونی خوم بکه و مه سهر لیکولینه وه له تاو و تینی گه شته که بو ناو دل و دهروون و قه ناعه ته کانی حاجی، ده بی شتیک پروون که مه وه له باره ی ته م گه شته وه نه ک له پرووی ته ئسیری له حاجی، به لکوو به پیچه وانه له پرووی ده خلی نه فسی حاجی به سهر پروودانی گه شته که وه. ئایا ته گهر ته و خه سلته ی خورتی و سهر که شی و به خونازی و ریز له خونانی وها به هیز نه بووبایه گه شتیکی نو ساله نه ی به غه ربیی ده گرت بهر؟

وا ده زانم نه!!

ههروه ک له سهره تاکانی ته م به شه ی نووسینه که م دا باسم کرد حاجی قادر به هانه ی پهیدا ده کرد بو بهرده وامبوون له سهر خویندنی دووره ولات و غه ربیی. حاجی نهیده ویست بگه ریته وه بو بیشکه و مه فته نیک که خاوه نی هیج شتیک نه تیدا

وهك پالنهوانه‌ی دیوار بیداته بهر بهژنه که له‌گه‌ته سهر که شه‌که‌ی نه‌فسه زله‌که‌ی تاکوو به‌گه‌رده‌نکیلی و به‌سهر پیانه‌وه‌ی راگریټ، ههر بویه‌ش بوو، وه‌ک گوټم، کاتیک که ناچاری گه‌رانه‌وه بوو بو کویی خیرا لئی ده‌رچوو و خوی هاویشته‌وه باوه‌شی غه‌ریبیکي تازه‌وه که به‌راستی سهرله‌نوی ټهو عه‌بیانه‌ی هه‌ژاری و بیمالی و بی هیچ شتی بو حاجی شاردوه‌وه که به‌عاده‌ت له‌حالی نیشته‌جیووندا ناشرینه‌وه و له‌مروټ ده‌بن به‌که‌مایه‌تی و جینی به‌خودا شکانه‌وه. که ټهم بوچوونه راست بی، وا ده‌زانم هه‌موو لیکدانه‌وه‌یکي ریکوپیکیش به‌راستی ده‌زانی، گومان له‌وه‌دا نامینی که‌وا حاجی قادر له‌سهره‌تاوه به‌هوی پالنه‌په‌ستوی نه‌فسه خورته سهرکه‌شه‌که‌یه‌وه ملی له‌موویک باریکتر بوه بو گرتنه‌به‌ری گه‌شتی دوور و دریزی خویندن چونکه ټهو هیزه‌ی وای کرد دریزه به‌خویندنه‌که‌ی بدات و دواتریش خیرا له‌کویه‌ی ترازاند، ههر خوی بوو له‌پیشه‌وه ټوهره‌ی لی هه‌لده‌گرت له‌ژیانیکي سهر کره‌لانه‌ی هه‌ژارانه‌ی ناو قه‌وم و خویش و ناسیاواندا. حاجی که نه‌یده‌ویست له‌بهر هه‌ژاری و بیده‌ستی بیتته‌وه کویی، دوا‌ی هاتنه‌وه‌شی ته‌حه‌مولی نه‌کرد به‌بیده‌سه‌لاتی له‌کویی بمینیتته‌وه، ههر خوشی بوو زووتر به‌به‌هانه‌ی خویندن مال‌اوایی له‌کویی کرد. نه‌چوونی حاجی بو گه‌شت و گه‌رانی خویندن شتیک بوو درزی جوشی هه‌ناو و ته‌کانی نه‌فسی. کاتیک ده‌شیا حاجی له‌کویی بمینیتته‌وه ټه‌گه‌ر ټه‌ویش وه‌ک خه‌لقی تر رازی بووبایه به‌و لوقمه‌یه‌ی قه‌ده‌ر ده‌یخسته که‌شکۆله‌شکاوه‌که‌یه‌وه، وه‌یا له‌سببه‌ری برا گه‌وره‌یک و ده‌وله‌مه‌ندیکدا نوټی چاوچنۆکی و چاوشۆری رایه‌خستبا و قسه‌ی پانکه پانکه‌ی چه‌ور و لووسی له‌دیوه‌خاناندا کردبایه و سه‌له‌واتی بو چاکه و سه‌ده‌قه‌ی خیره‌ومه‌ندان لی دابایه.

پوخته‌ی قسه‌م لی‌رده‌ا ټه‌ویه. ټه‌گه‌ر حاجی سه‌فه‌ری خویندنی دوور و دریزی نه‌گرتبایه به‌ر، ده‌بوو جله‌وی نه‌فسه سهر ره‌قه‌که‌ی به‌ره و دواوه‌ی سروشتی خوی بادابایه‌وه بو ناو شکه‌فتی «دابینبون و قه‌ناعه‌ت و ملکه‌چی» له‌که‌چه‌خانوییکدا به‌دیار ژن و خیزانیکي هه‌ناسه سارده‌وه ده‌ستی له‌ټه‌ژنویان وه‌ره‌یتابایه. ټه‌ویش وه‌ک هه‌زاران بیده‌سه‌لات و هه‌ژاری کویی بووبایه دلۆپیکي بی ره‌نگ و سه‌نگی ده‌ریای بیده‌سه‌لاتی و هه‌ژاری، به‌مه‌شدا ههر له‌سهره‌تاوه ده‌بوو به‌نامزه‌دی بیناوی و نه‌ناسراوی و هیچ له‌ده‌ست نه‌هاتووی، واته‌نابی بلیم ناوی له‌میژوو ده‌سرایه‌وه چونکه ناوی نه‌ده‌بوو تاکوو بسریتته‌وه.

کهواته گهشتی خویتندن تاکه یه ک رېبازی رښتاری رېز لهخو گرتن بوو له پېش
 حاجیدا چونکه ههموو رېبازیکی تر که به بیردا بیت چرا و بلیسهی نهفسی حاجی
 قادری تیدا ده کوژایهوه، کهچی بهردهوامبوون لهسهر خویتندن بهدهم گهشت و
 گهړانهوه له دوو لاهه باره شلوقه کهی بو راست ده کردهوه. یه کهم راست کردنهوهی
 باره کهی لهوهدا بوو که رزگار بوو له کوژانهوه. دوهم لهوهدا بوو که خستییه سهر
 پروونبوونهوه بهو زانستانهی که تهوسا دهستی خویتندهواری پی راده گهشت. ثم
 راستیانه که به لیکدانهوه بومان دهرده کهوت، له ههموو ههنگاوکی حاجی بهدی
 ده کرین، به نمونه دهلیم دیتمان (له بهرگی یه کهم) حاجی به هاوړنیایه تی حاجی
 مهلا عهبدولا بو خویتندن چوونه باله که تی، دواي پینج سالان حاجی مهلا
 عهبدولامان له کوپی دیتهوه ژنیشی بو هاتبوو کهچی حاجی جارئ تا چوار سالی
 تریش له کوردستانی ئیران خو به خویتندنهوه خهریک ده کات، دیاره ته گهر حاجی
 قادریش حال و باریکی گوزهران و دابینوونی شک بردبایه تهو شهره دوور و
 درېزه ی به خویتندن نه ده فروشت.

به لی بیگومان، گهشتی خویتندن بریاری جووته عامیلی کاریگه ری «نهفسی
 سهر کهشی حاجی و داخوازی دهو روبه ر» ه کهی بوو. تهو حاجیهی که ئیمه
 دهیناسین، لهو ژیا نه ناگزووردها که باشی لی شاره زاین، دهبوو چهند سالان خهریکی
 گهړان و خویتندن بی. موری چاره نووس لهو گهړان و خویتندنه ی حاجی قادر درابوو.
 ئیستا کاتی تهوه هاتوه لایه نی تاو و تهئسیری گهړانه که له ناو دهروونی حاجیدا
 بدوژینهوه، ته گهر چ تاو و تهئسیریکی تاییه تی خوی هه بوو بیت له ناو تهو
 دهروونه دا.

خوینهر وا نه زانی تهم باسه نهفس کورت و کهم مهودایه. ههر ئیستا دهینیت،
 ته گهر له ههموو لاییکه وه پیوانه و کیشانه ی له گه لدا بکریت، تهویش بای خوی چ
 گومیکه.

منیش نه لیم له خووه دیاره تاو و تهئسیری رووداو له نهفس و دهروونی مروفا
 شوین په نجه یکی بهرچاو ویا نهی بی به چی دهیللی له وانه ی ده توانین بیان بلین
 شوین په نجه ی مهعنه وی نه ک پاشماوه یکی ماددی که دهست ههستی پی ده کا
 ویا گوی ده بیسی ویا سهنگ و رهنگی هیه. رووداو که کار ده کاته سهر دهروونی
 مروفا، له حالی عاده تیدا، تین و تاوه که ی وه که گرمای خوین وایه که ده زانین

ههيه بهلام ناديتريت و سهنگ و پانايي و دريژايي نيه. رووداو مريشك نيه تين و تاوهكه ي وهك هيلكه به دهست بگيريت، ههر بويهيشه ئه و تين و تاوه ي له رووداويكي نه زانراوه وه مابيته وه زور به زهحه مهت ههستي پيده كریت له حالیکدا ئه گهر رووداوه كه له بهرچاوان رووي داييت وهك ئه وه ي كه يه كيك له ترسان ده شيويت و خهلق به ترسه كه ي ده زانن شيوانه كه شي ده بيه شتيكي مهفهووم. كه بمانه وي شوين په نجه ي گه شتي نو ساله ي خویندن له نه فسي حاجيدا بدوزينه وه ده ي بگهريين له ناو گوته و شيعر و كرده وه كاني، دهنگدانه وه ي بيه ين وه يا دروشمي بيبين. ئهم به دوا دا گه رانه ي «دهنگدانه وه و دروشم»، سه ره را ي زهحه تنيكي كه تيدا يه وهك له هه موو كاريكي عه قليدا ههيه جاريكي تريش به زهحه تتر ده كه وي له وه دا كه ده شي تين و تاوي رووداو له ده رووندا ئاكامي هينده ورد و نه ييني پهيدا بكات كه ههست پي كردني يه كجار ئهسته م بي، وه يا كه بوره ههستيشي پي كرا له وانه بي ههر بايي ئه وه بي خاوهن ههسته كه خوي به شيويه يكي ليال پي بزانييت و نه تواني به خهلق رابگه نييت ياخود ئه گهر راشيگه ياند پيان بسه لمي نييت.

به راستي زور جارن له زيهنكاريدا مروف پيوستي به ئاله تيكي زيده ههستيا ري پيزانين ههيه وهك ئاله تي «سيسموگراف» كه له رزينه وه ي زهوي تومار ده كات. جاري وها ههيه له رزينه كه ئه وه نده بيهيزه كه ئه گهر ده جارايشي به هيزتر كه يت مروف به بي ئاله تي «سيسموگراف» ههستي پي ناكات. يه كيك له نمونه ي ورد ي و هيمايي و ناسكي و تهنكيي ئه و ته رزه ههسته ي كه ده بريني وه يا راگه ياندي بو خهلق كاريكي ئهسته مه، تاييه تييكه له هه ندي ههلبهستي «نالي» دا كه له وانه يه ته نها بهر په نجه ي هوش و زيهن بكه ويت و نه خريته ناو چارچيوه ي وشه وه. ئه وه ي ئيستا خهريكم لي ره دا بو مبهستي روون كردنه وه بيخه مه سهر كاغهز، هه رگيز لي ره به پيشه وه ريم به خوم نه داوه بيخه مه بهر گويي گويگره وه نه وهك ئه ره كه كم بيه ته ماندوو بووني بيسود وها، له وهش زياتر، گويگري بي گوماناويي بكه م له وه دا ئاخو قسه كانم باسي حه قيقه تي ناو به يته كه ده كه ن وها هه زه ياني ده رووني خومه له به يته كه ي به دهنگ ده هينمه وه. ئه وه ي راستيش بي هه مان ترس لي ره شدا سوا ري شانم ده ي چ له ئاست به يته كه ي ناليدا بي و چ له ئاست گه شته كه ي حاجي قادردا بي، چونكه قه لهم له زمان ئازاتر نيه بو نه خشه كيشاني جووله ي ده روون.

به‌يته‌كه‌ی نالی زۆری به‌به‌روهه‌هه‌یه تا به‌ته‌واوی ئه‌و ناسکی و هه‌یماییه‌ی من
مه‌به‌ستمه‌ بو به‌رچاوی بینهر ئاشکرا ده‌بیت، من لیره‌دا یه‌کجار به‌کورتی له‌سه‌ری
ده‌رۆم. نالی ده‌لی:

بو شه‌هدی که‌لامت که به ئیشراپی له‌طافه‌ت
«لذة» ده‌گه‌یینی به‌ دل و ده‌نی موخاطه‌ب

راسته‌ واتاکه‌ی ئه‌مه‌یه: بو هه‌نگوینی قسه‌ت که به‌ پاراو کردنی نازکی، له‌زه‌ت به
دل و ده‌نی «ده‌ن زار» ئه‌و که‌سه‌ی قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌که‌یت، ده‌گه‌یه‌نیت.
«که‌لام» له‌ زاره‌وه‌ ده‌ردیت، که به‌ نازکی پاراوکرا جیتی خۆیه‌تی تامه‌که‌ی بگاته
زاری یه‌کیکی تر که‌ پرووی قسان له‌وه. دیاره‌ ئاودانی که‌لامه‌که به‌ نازکی وای لی
ده‌کا تامی بگاته‌ زاری «موخاطه‌ب» وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ لیوه‌کانی ماچ کردیت.
گه‌یشتنی له‌زه‌ته‌که به‌ دل، که‌ گه‌یشتنیکی مه‌عه‌وه‌یی وه‌یا له‌زه‌تیکی مه‌عه‌وه‌یی
بیت شتیکی عاده‌تیه‌، به‌لام دلێش لیره‌دا خه‌ریکه‌ هه‌ستی شیرنایی راسته‌قینه‌ی
که‌لامه‌که بکات نه‌ک هه‌ر خۆشیه‌ مه‌عه‌وه‌یه‌که‌ی، به‌هۆی ئه‌و تیراوبوونه‌ی به
نازکی و «له‌طافه‌ت». ئه‌گه‌ر له‌ ڕێی ئه‌م واتایه‌ به‌رفه‌ه‌وانه‌دا خۆت به‌ به‌يته‌که‌وه
خه‌ریک که‌یت باشت‌ر ده‌توانی قه‌ناعه‌ت یینی به‌ مومکینه‌بوونی گه‌یشتنی شیرنایی
هه‌نگوینه‌که «به‌ دلی موخاطه‌ب» له‌ ئاکامی تیکه‌لبوونی «له‌طافه‌ت» له‌گه‌ل
هه‌نگوینه‌که. من له‌م قسانه‌دا ڕێ بو شتیکی تر خۆش ده‌که‌م که‌ ئه‌وم مه‌به‌ست
بوو له‌ پێشه‌کی ڕوون کردنه‌وه‌که‌مدا. ده‌مه‌وی ده‌ست بو لایه‌نیکی هه‌یمایی واتای
به‌يته‌که‌ درێژ که‌م که‌ ده‌زانم زه‌حمه‌ته‌ به‌رده‌ست بکه‌وی هه‌روه‌ک گوتم زه‌حمه‌ته
تین و تاوی گه‌شته‌که‌ی حاجی به‌ره‌هه‌ست بکه‌وی.

سرنج له‌ وشه‌ی «لذة» بگه‌ر که‌ پیتی «ذ» تیدا گوشراوه‌ و نیوه‌ی وشه‌که‌ پیک
دینیت واته‌ دوو پیت له‌ چوار پیتی وشه‌ی «لذة» ئه‌و «ذ» ده‌یه. ئه‌مه‌ت له‌ بیر بێ.
ئه‌مجار سرنج له‌ هه‌نگوینی که‌لام بگه‌ر که‌وا به‌ هۆی پاراوبوونی به‌ «له‌طافه‌ت»
وه‌ها شل ده‌بیته‌وه‌ خه‌ریکه‌ به‌ره‌و مه‌عه‌وه‌یه‌ت ده‌روات به‌تایبه‌تی که‌ هه‌نگوینه‌که
هی «کلام» هه‌که‌لامیش خۆی ماددی نیه‌ و مه‌عه‌وه‌یه‌.

شەھد بە «دەھن زار» تام دەکرئ، بەلام کە شەھدە کە هی کەلام بوو بە لەطافەتیش ئاو درا بئ لئی دەوشیتەو بە «دَل» یش تام بکرئ. ئەم جارەیان سەیریکی وردی ئەم شیوەیە بکە کە مەبەسی بنجیمە لەم قسانەدا: «شەھدی کەلام» شل کرایەو بە پاراوبوونی بە «لەطافەت».

ئەم شەھدە کەلامی پاراوکراو بە لەطافەت «لذذة» دەگەینە بێ بە.... دەنی موخاڵەب. عیبارەتە کە «گەیانە» ی تێدایە کە دەکا راگوێستنی شت. لەمەو ئەگەر لە وشە «لذذة» ەو شتیکی قابیلی راگوێستن بێن بۆ «دەھن» کە ئەویش پیتی «ذ» ە، وشە «دەھن» دەبێتە «دەھن» کە ئەویش ەک «دَل» لە نامی مەعنەوی «شەھدی کەلام» سوود وەر دەگرێت. بەمەدا: دَل و دەھن ھەردووکیان ەک یەکتر لە نامی ماددی و مەعنەوی شەھدی کەلام سوودمەند دەبن. واتا ھێمایە کە من مەبەستمە و دەزانم بە قسە و نووسین پێم دەرنابێ، ئەو ەوەرگەرانی مەعنەویە وشە «دەھن» ە بۆ «دەھن» لە رێی پەریتی نوقتە «ذ» لە وشە «لذذة» ەو بۆ لای پیتی «د» لە وشە «دەھن» دا.

ئەم جۆرە ھێمای زێدە بزر و شرایەو ناوناو لە شیعەر و رەمزدا، بەتایبەتی لە بەرھەمی سوریاڵیدا، پەیدا دەبێ و خۆتەریش ەک من بەسەریاندا کەوتو ە ئیتر پیتی ناوی چی تری بەدوا بکەوم، ھەر ئەوەندە دەخەم سەر قسەکانم کە دۆزینەو ە تین و تاوی ڕووداو ەیا زەرفی تێپەرێو لە ھێمای کردە و گوتە ە خاوەن تەجرەبەدا یە کجار زەحمەتتر ە زانینی ھێمای شیعەر و پەیکەر و ھەموو ئەو شتە زەحمەتانە ە حازرن لەبەر دەستدا و لیک دەدرێتەو. من لە ھێنانەو ە نموونە ە شیعری نالی مەبەستم بەرچاوخستنی زەحمەتی ئەو کارە ە نھینی دۆزینەو ە بوو کە دەشزانم خوتخوتە ە دَل ئەو ەبوو لە شی کردنەو ە بەیتە کەدا خستە سەر کاغەز لە گەل ئەمەشدا دۆزینەو ە تەئسیری گەشتە کە ە حاجی لە دەروون و وێژدانی حاجیدا گەلیک لە زانینی ھێمای ئەو بەیتە ئەستەمترە.

ھەرچۆنیک بێ و چەندیکیش زەحمەت بێ پێویستە ئەم لایانە باس بکرێت و لئی بکۆلرێتەو، ەک من لێرەدا خەریکی دەبم، دووریش ناوینم لیکدانەو ە کانی من یەکیکی تری ەک خۆشم بختە سەر ئەو تەرەزە رێبازە ە زینکارییەو ە لە مەیدانی

وهک ئەم مهیدانهدا، ئەگەر ئەمە روو بدات ئاکامیکی خوش و سوودمەندی
 حیساب بۆنه کراو له کاره‌که‌ی منه‌وه دێته‌ ناو خەرمانی رۆشن‌بیریمانه‌وه.
 تاو و ته‌ئسیری گه‌شته‌که هه‌ندێ ئاکامی ئاشکرای هه‌یه له‌وانه‌ی بی لی‌وردبوونه‌وه‌ی
 به‌ ئه‌رك مه‌یله‌و به‌ خه‌پرای دێته‌وه ناو حیسابه‌وه. خۆتێنده‌وه‌ییکێ سه‌رپێیی
 دیوانه‌که‌ی حاجی، لێره و له‌وێ، گه‌لێک ده‌نگدانه‌وه‌ی ئه‌و گه‌شته ده‌خاته‌وه به‌ر
 گوێی گوێگره‌وه. له‌ دوو به‌شی یه‌که‌م و دوهمی ئه‌م نووسینه‌دا ناوناوه به‌پێی
 داخوازی جیگه‌ نموونه‌ی شیعری حاجی هینراونه‌وه که زاده‌ی گه‌شته‌که‌ن واته‌
 ئەگەر گه‌شته‌که نه‌بوویایه ئه‌و نموونانه‌ش نه‌ده‌بوون به‌ خۆیان و
 راگه‌یاننده‌کانیان‌وه. یه‌کیک له‌و نموونانه ئه‌و چه‌ند به‌یته‌ بوو که ناوی سێ شاعیری
 جه‌ربه‌زه‌یان تێدا هاته‌و «مه‌لکه‌قۆر، حیماری، کیسه‌شکه‌ل». له‌ به‌شی دوهمدا، به‌پێی
 توانا، بۆ خۆتێهرم روون کردۆته‌وه که ئەگەر هاوڕێی خۆتێندن و وه‌فاداری بۆ ئه‌و
 هاوڕێه‌تیه له‌ نێواندا نه‌بوویایه ره‌نگ بوو حاجی قادر وا به‌ راشکاوی پێیدا
 هه‌لنه‌گوتبایه له‌ حالێکدا ئه‌و له‌و به‌یتانه‌دا دان به‌ بی‌عاری و به‌دناویاندا دێتێت. بۆ
 مه‌به‌ستی بیرخستنه‌وه لێره‌دا به‌یته‌کان ده‌نووسمه‌وه شتیکی تازه‌شیا‌ن لی هه‌لدێتجم
 که پێوه‌ندی به‌م باسه‌ی ئێره‌وه هه‌یه:

مه‌لکه‌قۆر و حیماری کیسه‌شکه‌ل
 «قس من اسمائهم ولا تسئل»
 شیعریان جوانه به‌س نیه کوردن
 گه‌رچی به‌دناون و گه‌لی وردن
 به‌فیدا‌یان ده‌که‌م صد «إبن یمین»
 چونکه ده‌ربه‌ستی غیره‌تی کوردین

له به‌شی دوهمدا گوتومه حاجی له‌م له‌سه‌ر کردنه‌وه‌یه‌دا سه‌ره‌رای «ده‌ربه‌ستبوونی
 غیره‌تی کوردی» هاوڕێیی و وه‌فاداریشی ره‌چاو کردوه. لێره‌دا ده‌لێم ئەم
 ده‌ربه‌ستبوونه‌ی غیره‌تی کوردی که ده‌یکاته‌ بنگه‌ی له‌سه‌ر کردنه‌وه‌یان، شتیکه
 حاجی قادر له‌ کاتی به‌یه‌که‌وه خۆتێدنی باله‌که‌تییان له‌وانی دیتوه، شته‌که‌ش
 بێگومان له‌ پێش هه‌موو شتی‌کدا هه‌لبه‌ستنی شیعره به‌ کوردی، به‌لام وا ده‌زانم

بهولای شیعری کوردیییه وه رهفتاری ئهوتۆشی لی دیتوون که دواتر له کاتی پیری و یاد کردنه وهدا بۆیانی به دهر بهستبوونی غیره تی کوردی حیساب بکات، ئیتر ئهم رهفتاره چی دهی با بی. هه چهند ناتوانم بریار بدهم رهفتاره که چیه، بهلام دوور نابینم حاجی دیتیته مه لکه و هاوړیکانی له گهڵ پیاوی میریدا (عوسمانلی یاخود ئیترانی) به سه ره بهستی و نه ترساوی قسه یان کردیت و وهرامیان دابیته وه وهیا موچه و بهراتی وانیان رهفز کردیت، وهیا له کاتی «میر میرانی» دا⁸⁷ ئه و فره مان به رانه شیان وهک خه لقی تر بهر ته کلیف خستیت.

من که ئهمه ده لیم له وه وهیه کهوا حاجی پتر میشک زاخودراوی ناو و شیعری ئهم شاعیرانه یه له کاتی خویندنه که ی باله کاتییه وه نهک ئه و شیعری دواتر له وانیه وه گه یشتوته ئهسته مبول چونکه بروا ناکهم شیعری ئهوان وهک هی کوردی و شیخ رهزا و سالم به سه ر زارانه وه یاخود له رتی نووسینی ده ستاوده سته وه به ره و ولاتی دوور بروات. به لگهی ئهم گوته یه شم فۆتانی هه موو شیعری ئهم تا قمه شاعیره یه تا ده بین له م روژ گاره دا، نهک هه ر شیعریان بگره ناویشیان له بیران چۆته وه. خو ئه گه ر حاجی پاراستنکی ناوه کی نه کردبانه و ئهم نووسینه ش به دوا حاجیدا شوین پیی ئهوی ئاوه دان نه کردبوو یایه بنگومان هیچیان لی نه ده پارێزرا. خولاسه گومان نیه له وه دا که ئهم چهند شیعره و له سه ر کردنه وه ییکی تییاندا یه به ره می راسته و خۆی خویندنه که ی حاجی قادره له باله که تی. وهک ئهم بابه ته ی «مه لکه» و هاوړیکانی گه لیکێ تریش هه ن له دیوانی حاجیدا که ئه گه ر گه شته که ی نه کردبوو یایه نه ده بوون. ئهم چهند دانیه ی خواره وه هه ندیکن له زنجیره ئالفه ییکی وهک خۆیان که له دیوانه کهیدا دیته بهر چاو:

- (1) قه صیده که ی «گۆلی» له ده شتی لاجان.
- (2) به شیکی زۆری بایه خداری به هارییه که ی که وه صفی ژیا نی ژیر ره شمال و کوچه ری و ئاژه لداری و راو و ده شتوده ری تیدایه.
- (3) ناوی ئه و شوین و جیگا و هه وار و شاخ و دۆلانه ی تییاندا ژیاوه وهیا بیاندا رابردوه و له شیعره کانی باسی کردوون.

⁸⁷ «میر میرانی» له به شی دوه می «حاجی قادری کوپی» دا به درێژی باس کراوه.

4) شاره‌زابوون به‌گه‌لیک شیوه ئاخاوتنی نیوان هۆزه‌کانی کوردی کوردستانی عیراق و ئێران که‌وا ناوناوه، وه‌ک شوین په‌نجه، له‌هه‌ندی هه‌لبه‌ستدا شه‌قلی خۆی به‌جی هه‌یشتوه:

به‌درخانی و له‌سه‌ر لاچی له‌مه‌و‌باش
له‌هه‌رلایی ده‌تان هه‌رن وه‌کو ئاش

ده‌بینین حاجی له‌جیاتی «به‌درخانی تان» که‌ شیوه ئاخاوتنی کۆیه و سلیمانی و گه‌لیک جیگه‌ی تری کوردستانی ژێرووه «به‌درخانی و» ی به‌کاره‌یناوه که‌ شیوه ئاخاوتنی به‌شیکێ کوردی دینشینی کوردستانی عیراق و ئێران به‌ تایبه‌تی ئه‌و ناوچانه‌ی حاجی گه‌شتی تیدا کردوه.

5) جگه‌ له‌و ده‌نگدانه‌وه‌ی گه‌شته‌که‌ی له‌هه‌ندیک به‌یتی دیوانه‌که‌یدا، له‌گه‌لیک په‌راویزه‌ ده‌سنووسه‌کانی حاجی به‌سه‌ر کتیی سیوطیشه‌وه‌ ده‌نگ و سه‌دای گه‌شته‌که‌ ده‌بیس‌تریت و ده‌دیت‌ریت وه‌ک ئه‌و دوو به‌یته‌ی که‌ به‌ فارسی دا‌یناوه له‌ شکایه‌تی غه‌ریبی و عه‌زایی به‌سه‌ر هه‌سیره‌وه‌ نووستن و بیخه‌وی و برسه‌تی:

یا رب بکرم بجای طاعت از من
این کوشش و این سعی دمام بپذیر
و این گرسنگی و غربت و بیخابی
فرسودن پهلوان ببالای حسیر

وه‌یا ئه‌م چوارینه‌یه‌ی⁸⁸ کوردی که‌ له‌ سه‌فه‌ریکی به‌ره‌و «بیتووش» ی دا‌ناوه:

⁸⁸ حاجی چوارینه‌که‌ی به‌ مه‌ره‌که‌بی ره‌ش نووسیه‌، له‌ ژێر هه‌ر وشه‌ییکی قافیه‌کانیش واتای وشه‌که‌ی به‌ مه‌ره‌که‌بی سوور نووسیه‌، له‌ ئاست یه‌که‌م وشه‌ی قافیه‌که‌دا نووسیه‌تی «زاد» له‌ هی دوه‌م «سواک» له‌ هی سێهه‌م «صعب» له‌ هی چواره‌م «قریه‌».

سەفەرئیکە سەفەری راھەرەوی بیتووشە
خاسەتەن ئەم سەفەری بەدئەثرەری بیتووشە
بەدرەقەوی رینگە ئەگەر خضری نەبی بیتووشە
کافیە کافیە کوا مەنزلی من بیتووشە

ئەم چوارینە یە لیرە بە پێشەوێ جارێکیان لە گوڤاریکی کوردی بەغدا بلۆکراوە و
زۆر ھەلە ی گەورە ی تیکەوتبوو وەک ئەوێ لە جیگە ی «بد اثر» وشە ی
«بەلاش» دانرابوو، چی لیرەدا من بەریتووشی نوێی کوردیم نووسی خۆتندنەوی
راست و دروستی چوارینە کە یە وەک حاجی بە دەستی خۆی لە لاپەرەییکی
کتێبە کە ی سیوطی نووسیوەتەو بەشیوە نووسینی ئەوسای کوردی.

کە بمانەوێ بگەرێن بەدوا شوێن پەنجە ی گەشت و گەرانە کە لەو ھیندە میراتە
نووسراوە ی حاجی کە بۆمان ماوەتەو، بەسەر گەلیک شتی تریشدا دەکەوین و بەدوا
یە کەتردا زنجیرە دەبەستن لەم نووسینەدا، بەلام ئەوێ من مەبەستمە دۆزینەوێ
تاو و تەئسیری دەروونی و مەعنەوی گەشتە کە یە لە وێژدانی حاجیدا کە دەبێتە
یەکیک لە ماکە پیکھێنەرەکانی «کەسایەتی» ی حاجی، ئەو کەسایەتیە کە
کوردایەتی و نیشتمانپەرستی ناوەرۆکە ھەرە گەورە کە و ھەرە نرخدارە کە یەتی. من
دەمەوێ بە پەنجە ی ھەست و پێزانین، لە رێی دەمارە مەھوومەکانی گیانەو سەف
و سوێ ئەو دەستەچیلە یە لە بورکانی جۆش و خرۆشی جودا بکەمەو کەوا بەر
گەشت و گەرانە کە دەکەوێت و بتوانم بلیم ئەم کلپە یە و ئەم بلیسە یە مالی حەلالی
چیلکە و گزەرە ی مەعنەوی «راتبێ رەحمەتو لی بی» و دەرکا و دەرک گەرانە
بالە کە تی و بیتووش و سەردەشت و لاجان و سابلاغ و بانە یە...

ئەم کارە ھەرچەند تارماییشی وەک سەراب لەبەرچاوان بی، کاریکی ئاسان نیە،
چونکە گرتن و دەر دەست کردنی شتی سەرابی مەگەر بە خەیاڵ و خەون بکری
دەنا مەعلومە ناکری خۆ دیارە نووسین و لیکۆلینەوێش نە خەونە نە خەیاڵ.

رەنگە لەم خۆھێنان و بردنە ی تا ئیستا کردوومە و چەندین لاپەرەم پی رەش
کردهو و فکرم بەملا و بەولادا گیرا، لە پێشە کە ی سەرەتایی و سەراسۆی
کردنیکێ ناتەواو بە دەوری مەبەست بەولاوێ چی ترم جیبەجی نە کردی، بەلام وا

دهزانم تیکرای قسه کان زیهن ئاماده ده کهن بۆ تیوه ریمان و سرنج گرتن و خو دانوساندن. بهدوای ئهم رووپه رانه دا خوینهر ده زانی له پشت په رده ی ئه نجامه بهرچاوه کانی گه شت و گه رانه که دا شتی تریش هه ن که به رهه ست و به رده ست نین به لام ئه و بیبایه خه ش نین پشتگویی بخرین، ئیتر ده بی به فکر و خه یال و لیکدانه وه بۆیان بچین.

لیڤه به پیشه وه، تاراده ییک بهدوا ئه نجامه کانی دوشمنایه تی شیخ نه بی و حاجی قادردا گه راین و ویستمان جیگه ی له بار بۆ ئه و دوشمنایه تییه له نه فس و ویژدانی حاجیدا دیار خه ین. وا بوو له پاش پیوه خه ریکبوونیکی زیهن راهیتانه دا، ته واو کردنی باسه که مان هه لگرت بۆ جیگه ییکی مناسبتر هه ر له م نووسینه دا.

ههروهک چه ند لایه نیکی ئه و دزایه تی هه مان باس کرد، ههروه ها هه ندیک شوین په نجه ی گه شته که شمان له دیوانی حاجی و حاشیه کانی به سه ر کتیبه که ی سیوطیه وه دۆزیه وه، ماوه ته وه ئاکامه هه ره گرنگه که ی که گوتم بهر هه ستی ساده ناکه وی. لیڤه دا بهرله وه ی رووبه رووی ئه و لیکۆلینه وه به بین، تیبینیکی مامناوه نجی هه به که وا نه زۆر به رههسته و نه ئه و ئاکامه یشه که ده لیم ته نها به تصور ده زانریت. ئه م تیبینیه دیته ناو باسه وه ئه ویش پالیک به خه یالمانه وه ده نیت بۆ ناو تاریکایی و نه ینتی جغز به ستوو به ده وری مه وزوعه وه:

حاجی قادر له م مانه وه به ی دوور و درێژ و گه شت و گه رانی پان و به ریین له کوردستانی ئیراندا بۆی ریککه وت به چاوی خو ی شیواز و رینازی فه رمانفه رمایی و هوکمرانی ده سته ودایه وه ی شای عه جه می بنه ماله ی قاجاری بیینیت و تیی بگات و لئی ببیته وه. هه رچی جه رده یی و بێرهمی و زۆر و سته می ئه و رێژیمه یه هه بوو بۆ ماوه ی چه ندین سا ل وه ک چیرۆکی ته مسیلی له سه ر شانۆی دئ و شاره کانی کوردستانی ئیراندا له بهر چاو و ده ست و هه ستی حاجی رۆژ به رۆژ دووباره ده بووه و جاره به جار نه قش به ستووتر ده بوو له ده روونه قیز هه لستاوه که یدا. به راده ی ئاشکرا بوونی سته م و ناروهایی و جه رده یی کاره کانی کاربه ده ستانی عه جه می قاجاری، بیه ینزی و خو یرپه تی و پووچه لی و بیگه نه تی رژی مه که ش ئاشکرا ده بوو و نه رخه که مه بیبایه خه که شی له بهرچاوی حاجی قادردا به ره و ئیفلاس ده رۆیشت. من دوور نابینم یه کیک له و هۆیه بنجیانه ی وای له حاجی کرد هوکمی میره کانی کورد مه دح بکات و له مه یدانی هیرش برده نه سه ر شه عبه ده دا ئه و هوکمانه به

پېړه ويكهري شهرع و حق دابنيت و به مانيعي شهبه دهيان له قهلم بدات،
 چه په لى حوكمى قاجاريه كان بوو بىټ كه له تهر ازووى موقار نه دا پاكي و
 پيووريتانيزمى حوكمى ته ميره كانى كوردى ئيسپات ده كرد چونكه گه ليك جارن
 برپارى مړوځ به سهر شتيكدا له رېي به راورد كردنى تهو شته له گه ل شتي وهك
 خوږدا يا به چاك يا به خراپى داده نيت واته ناشيرنې ته مه يان جوانيې تهويان
 دهرده خات «الضد يظهر حسنة الضد».

ته مانه به لايه كدا، له لاييكي تر يشه وه:

دهنگ و ناوى فارس له بهر گوڼي كوردنيكي كوردستاني عيراقدا كه بو خوى ولاته كه
 و جوړى حوكمه كى نه ديتيټ وه يا له نيزي كه وه ئاگادارى نه بىټ، ههر تهو دهنگ و
 ناوه خوش و زرنگه داره ده بى كه له تهفسانه ئيسكسو كه كانى تهسكه ندهرنامه و
 مه ليك ته رسلان و شانامه و گولستان و بوستان و ديوان و كتبه ته دهبه كان و
 ناوى شاعيره مه زنه كانى فارسيه وه هله دستيته وه و دل دهر وونى گويگر و
 خوښه روه بو خوى راده كيشيت و به خوشويستنى خوى زاخاويان ده دات. من وا
 ده زانم هم راستيه به واى له شيخ ره زاي تاله بانى كردوه كه له نامه ييكي بو حاجى
 مه لا عه بدولا ته مه بلې:

ميرود شعر من و علم جهانگير شما
 هر دوو بى فايده تا جاى اقامت رومست

واته: شيعرى من و عيلمى جيهانگيري ئيوه به فيرو دهر وون هه تا جيگه ي
 نيشيمه نمان روم بىټ. مه به ستيش له روم توركى عوسمانلييه. دياره شيخ ره زاهم
 به يته ديدلا و لاتى فارسى له نه زهردا بوه وهك جيگه ي له بار بو به سهر بردن، چونكه
 هه موو تهو ولاتانه ي ترى مسلمان كه له وانه بوو بن شيخ ره زاهيالي تيدا ژيانيان
 لى بكاته وه له بهر ده ستى توركى عوسمانلى بوه.

دياره ئاورينگى ناو و شيعر و ته دهبى شاعير و ته دهبه نه مره كانى فارس وهك
 خه رمانه به دورى ولاتى فارس وه جلوه ي به ستوه له بهر چاوى تصويرى شيخ ره زادا،
 له وانه بوو ته گهر وهك حاجى قادر ته جره به ييكي چهند ساله ي زولم و زورى
 قاجاريه كانى كردبايه شتيكي ترى به خه يالدا هاتبايه. ههر تهو بيه ته جره به ييه بوو

جاریکیان شیخ رهزای بو لای مامی هینا کوپی و یه کجار به په شیمانی گهراوه بو کهر کووک.

همموومان، لهوانه‌ی ئاگاداری میژووی نیزیکی رۆشنییری کوردی عیراق و تورکیان، ده‌زانین زمان و ئه‌ده‌بی فارسی به‌لای ئه‌دی‌ی کوردی ئه‌و دوو پارچه‌ی کوردستانه‌وه له همموو زمان و ئه‌ده‌بیک باوتر و شیرتر و ئاشناتر بوو هه‌رحه‌ند کورده‌که خۆی له به‌رده‌ست و له‌ژیر تاوی تورک و زمانی تورکی‌شدا ده‌ژیا. پێی تیده‌چی خزمایه‌تی زمانی کوردی و فارسی ده‌خلیکی هه‌بووی له‌م حه‌ز پێ کردنه‌دا، به‌لام به‌ تنه‌ا خزمایه‌تییه‌که نه‌یده‌توانی به‌سه‌ر تاو و ته‌ئسیری زمان و ئه‌ده‌بی تورکی فه‌رمانه‌وادا زāl بیت ته‌گه‌ر زمان و ئه‌ده‌بی فارسی خۆی له‌ خۆیدا له‌ به‌ر هه‌ستی ئه‌دی‌ی کورددا شیرین و نرخدار نه‌بوویه. تۆ سه‌یری ئه‌وه بکه که‌وا زوربه‌ی شیعر و نووسینی کورده‌کانی عیراق نه‌ک هه‌ر تورکی نه‌بوو به‌لکوو کوردیش نه‌بوو، فارسی بوو.

ئه‌گه‌ر خزمایه‌تی کوردی له‌گه‌ڵ فارسیدا خۆی به‌ تنه‌ا هۆی زāl‌بوونی فارسی بوویه به‌سه‌ر تورکی‌دا، ده‌بوو زمانه‌ ئه‌سلیه‌که که کوردیه به‌سه‌ر هه‌ردووکاندا زāl بوویه. پێ چۆل کردنی کوردی بو تورکی جی سهر پنه‌تان نه‌ده‌بوو چونکه زمانی تورکی، چ قسه کردنی چ نووسینی، به‌تایه‌تیش نووسینی، زمانی حکومه‌ت و هۆی گوزه‌ران و ئامیری خویندنی فیرگه‌کان و بلāو کردنه‌وه‌ی رۆژنامه‌کان و چاپه‌مه‌نیه‌کان بووه، له‌ حالیکدا وه‌ک ده‌زانین زمانی کوردی نه‌ نانی په‌یدا کردوه نه‌ دلسۆزیکه ده‌سه‌لاتداری هه‌بووه نه‌ له‌ نێو بازاری ئه‌ده‌بی رۆژه‌ه‌لاتدا ک‌ریاری هه‌بووه، به‌لام له‌ ئاست فارسیدا ئه‌م به‌هانه‌یه‌ی ده‌سه‌لات و بیده‌سه‌لاتی و نان په‌یدا کردن و نه‌کردنه‌ ده‌ره‌وتیه‌وه و نایه‌ته‌ه‌سابه‌وه چونکه له‌ کوردستانی ده‌ره‌وه‌ی ئێراندا فارسیش نانی په‌یدا نه‌کردوه و په‌کی ئیشانی‌شی له‌سه‌ر نه‌که‌وتوه‌و تا‌کوو له‌ نووسیندا جی به‌ کوردی له‌ق بکات و خۆی به‌سه‌ر قه‌له‌می ئه‌دی‌بانی کورددا به‌ه‌پینێ. دیاره شیرینی و پاراوی زمان و ئه‌ده‌بی فارسی هۆی هه‌ره گه‌وره‌ی ئه‌م خه‌ریک‌بوونه‌ی کوردی ده‌ره‌وه‌ی ئێران بوه به‌ فارسیه‌وه. ته‌نانه‌ت لێره‌دا مو‌قاره‌نه‌ییکی زمانی فارسی له‌گه‌ڵ یۆنانی وه‌یا لاتینی سه‌ره‌له‌نوێ ئه‌م بو‌چوونه به‌ه‌یتر ده‌کات چونکه به‌کاره‌ینانی ئه‌م دوو زمانه له‌ لایه‌ن غه‌یری می‌لله‌ته‌که‌یانه‌وه له‌وه‌وه بوه که زمانی زانست و «منطق» و هونه‌ر بوه، له‌ حالیکدا

به‌نیسبته کورده‌وه عه‌ره‌بی زمانی زانست و ئایین بوه نه‌ک فارسی که‌چی عه‌ره‌بی
ئه‌و بره‌وه‌ی نه‌بوه که فارسی هه‌ی بوه نه‌ له‌ ئه‌ده‌ب نه‌ له‌ ئا‌خاوتندا: عه‌ره‌بی زمانی
ئایین و زانسته‌کانی مز‌گه‌وت و مه‌لایه‌تی بوه و به‌س.

به‌ندی فارسی ده‌لی: «شنیدن کی بود مانند دیدن» واته‌ که‌ی بیستن وه‌ک دیتن
بوه! هه‌ر به‌و پێه‌ش ته‌جره‌به‌ی حاجی له‌ سایه‌نیشینی حو‌کمی قاجاریی ئه‌و دیتنه
بوه که‌ په‌کی بیستنی خستوه و خۆی به‌ ته‌نها بۆته‌ هیتوتی بیروباوه‌رێک که‌ حاجی
له‌ باره‌ی ئه‌و حو‌کمه‌ی په‌یدا کردوه، شیرنی و پاراویی زمان و ئه‌ده‌بی فارسی و
ئه‌فسانه‌کانیشی بوونه‌ته‌ نرخیکی جوانه‌کی (جمالی) ی ساده و ڕووت، له‌ زه‌وق و
ده‌روونی حاجیدا که‌ چ ده‌خلیکی نه‌ماوه به‌سه‌ر جو‌ری تێوه‌رامانی حاجی له‌ حو‌کمی
قاجاره‌کان، ئه‌و تێوه‌رامانه‌ی که‌ ئه‌گه‌ر دوور به‌ دوریی بوویا به‌ له‌وانه‌بوو ته‌م و
مزیکی قودسیه‌تی لی نیشتا وه‌ک ئه‌و خۆشییه‌ی له‌ ده‌نگی ده‌هۆلی دووره‌وه
ده‌که‌وتیه‌ به‌ر گو‌یی بیسه‌روه‌وه، سه‌ره‌رای زرينگه و تریقه‌ی ئه‌ده‌ب و ئه‌فسانه و
زمانه شیرنه‌که‌ ئه‌وانیش بیگومان له‌لای خویانه‌وه مشتومالیکی قودسیه‌ته‌که‌ ده‌ده‌ن،
به‌ زیادیشه‌وه نه‌ک به‌ که‌مه‌وه.

دیتن و شاره‌زابوونی حاجی، که‌ ته‌جره‌به‌ی شه‌خسین له‌ مه‌یدانی ناسینه‌وه‌ی ئاکاره
دزیوه‌کانی سته‌م و زۆر و چه‌په‌لی کاربه‌ده‌ستانی عه‌جه‌م له‌ سایه‌ی حو‌کمی
قاجاره‌کاندا، وه‌ک دیتمان ئه‌نجامی راسته‌وخۆی گه‌شته‌که‌ بوون و سه‌ریان کیشاوه
بۆ سه‌ر ئیفلاسی هه‌موو جو‌ره‌ ریز و باوه‌ر پێ کردن و بایه‌خ پێدانیکی ئه‌و حو‌کمه
له‌ دل و ویزدانی حاجی قادردا. ئه‌م ئیفلاسه‌ مه‌عنه‌وییه‌ی فه‌رمانه‌روایی و حو‌کمی
قاجاره‌کان به‌لای قه‌ناعه‌تی حاجی قادروه‌وه بوو به‌ ته‌واوه‌که‌ری مو‌عاده‌له‌ گه‌وره‌که‌ی
«ئیفلاسی حو‌کم» له‌ هه‌موو رۆژه‌ه‌لاتی ئیسلامدا له‌و ڕه‌وه‌وه‌ که‌وا که‌رته‌ گه‌وره‌که‌ی
تری مو‌عاده‌له‌که‌ «که‌ عوسمانلی بی» ئه‌ویش وه‌ک که‌رتی عه‌جه‌می قاجار، له‌به‌ر
چاوی حاجیدا ئیفلاسی کردبوو. عه‌جه‌م و ڕۆم که‌ جووته‌ هیزی حو‌کمی ئیسلام
بوون له‌ رۆژه‌ه‌لاتدا به‌ جووته‌ش زال بوون به‌سه‌ر چاره‌نووسی کورددا، بای
ئانه‌بیک نرخ‌ی مه‌عنه‌وییان پێوه نه‌ما‌بوو له‌ به‌ر هه‌ست و ئیدراکی حاجی قادردا.

ده‌زاین حاجی له‌ سه‌ره‌تای ژبانیه‌وه، سا‌له‌ها به‌ر له‌ چوونی بۆ ژێر زه‌بری حو‌کمی
قاجار، سته‌می تورکه‌کانی عوسمانلی دیتبوو و تییگه‌یشتبوو، که‌ چووشه‌ ئه‌سته‌مبۆل
تین و تاوی به‌ده‌سه‌ری ئه‌م سته‌م و نا‌په‌سه‌ندییه‌ پتر گیانی حاجی هه‌ژاند و به‌ره‌و

قیز لی کردنی برد. ئەم درېدۆنگییەى حاجی لە تورکانى عوسمانلى خۆى لە خۆیدا هاندەریكى حاجى بوو بى ئەوه هەستى کوردایەتى و پەرۆش بۆ مافخوڕاویى کورد بەدەست عوسمانلییانەوه، جارێ چ تەدەخولێكى کردبى لە میزاجى شەخسى وەیا لە قەناعەتى حاجى هەرۆهک دەزانی هەستى کوردایەتى چ تەدەخولى نەبوو لە دوشمنایەتى حاجى بەرانبەر شەعبەدە و تەلەکەبازىی لەو ڕووه که ئەو بەر لەپزانی هەستى نەتەوايەتى دژی شەعبەدە بوو.

لەم گوتەيەمدا هەر لیکدانەوهى «ماددى» ناکەم بە بنگەى بۆچوونەکانم، وێرایی لیکدانەوه هەموو کەلەپۆرى حاجى قادریش کە بە ئیمە گەیشتووە دەکەم بە شایەد و بەریوان. سەرانسەرى قۆناغەکانى عومرى حاجى بەر لە گەیشتنى بە پلەى بیرى کوردایەتى بېشکنەوه و هەموو گوتە و کردەکانى باویژە ژێر تیشكى سرنج گرتن و وردبوونەوه، تاکە یەک وشە و یەک جوولەى حاجى نادۆزریتەوه پەنجە ڕاکیشى بۆ ئەوهى ڕێزى لە تورکانى عوسمانلى نابى وەیا لیان ڕازى بووبى، چ سەیریکیش لەویدا نیه چونکە ئەو حاجى قادری دەیناسین بە خۆى و نەفسە زلە لە خۆرازییە کە یەوه کە شەرى بیوچانى پى دەکرد لە گەل شەعبەدە و کارى بەددا هەرگیز لى چاوه‌ڕوان ناکریت سروشتى خۆى لەبەر بچیتەوه و بکەویتە سەر بارى ڕازیوون وەیا ڕالێبوون لەو ستمەى کاربەدەستانى عوسمانلى کردوویانە لە کوردستاندا بەدریژایى ڕۆژانى حوکمرانیان. ستمەکەش لەویدا نەبۆه چاوى حاجى نەیدیتبیت وەیا بەرهەستى فطرى حەز لە ستم نەکردنى نەکەوتبى. لەبەر ئەمە بێگومان حاجى قادر بە دیتن و چیشتنى تامە ناخۆشەکەى حوکمى قاجار موعادەلە دولایەنەکەى «لەبەرچاو کەوتنى جووتە حوکمى ئیسلام» ى ئەو سەردەمەى بۆ تەواو کراوه و لە هەردووکیان بێئومید و بێزار بوە. بەلام لە گەل ئەمەشدا کە ڕاستییى ئاشکرایە، بۆ ئەوهى لە هیچ هەنگاویكى فکریماندا تەلەزگە نەبەستین بپۆستە یەک دوو تێبینى کاریگەر و بە ئەنجام لە هەلۆهستى حاجى بەرانبەر بە ستمى تورکی عوسمانلیی بێنێنە ناو لیکدانەوهوه نەوهک بۆچوونەکانمان لە واقعە بترازین و ببنە بالە فرەى خەبالی، چونکە هەموو دوور کەوتنەوهییک لە واقعیی ڕاستەقینە نێزیک بوونەوهیە لە وشکەمەلەى فکرى:

تێبینى یەکەم کە تیکەل بە تێبینى دوهم دەبیتەوه، ئەوهیە کەوا حاجى قادر لە سەرەتاکانى پێگەیشتنیدا سایەنشینی حوکمى تورکان بوو نەک لە تەمەنى کامڵیدا،

چونکه وهك له بهشی یه كه م و دوه می ئه م نووسینه بۆمان دهر كه وت، گه شته كه ی حاجی به رهو باله كه تی و كوردستانی ئیران له دهو روبه ری سالی 1270 ی كوچی دهستی پئكردوه كه ئه وسا ته مه نی 30 ساله یی بوه. ئه م ته مه نه ی حاجی قادر ئه گهر بیخه بته بهر تیشکی راستیه ناخوشه كانی دامان به دهستی هه ژاری و بیكه سی و كوله مه رگی و خویندنی پچر پچر و درهنگه كاته وه، كه زورتر له م نووسینه دا ساغ كراوه ته وه، دهرده كه وئ ته مه نه كه ئه وهنده ی به به ره وه نه بوه له ته جره به ی سته م و زوری تور كه كان فكره ییكي روون و پوخت هه لئنجیت و بیكات به باوه رییكي پته و مه حكه می ئه وتو كه له كرده و گوته ی ئه و ده مه ida دووباره بیته وه و تیشك بداته وه.

هه لئنجانی فكره و فله سه فه، به لای باوه ری منه وه، له گه ل كویره وه ری و هه ژاری و داماویه وه رێك ناكه ویت تا ئه و راده یه ی چاوه پروان بكه ی له زویكه وه به ده م نه داریه وه فله سه فه پێك بیت مه گهر مامۆستایه ك له لاهو بیت و له و زهرفه ناخوشه دا ههستی هه ژاره كه بیزویت و به ره و بیر كردنه وه و لێكدانه وه ی ببات كه ده زانین ئه مه شتیكه بۆ حاجی قادری پروونه داوه چونكه كه سمان پی شك نایه ت له و رۆژگاره دا ده رسی كومه لایه تی و رامیاری به حاجی گوته بیت. له حا لی وه هادا به تاییه تی كه خه رمانه ی قودسیه ت به ده وری ناو و عینوانی خه لافه ته وه نیگای نا ره زا و ره خنه گر لیل بكات هه ر ئه وهنده چاوه پروان ده كری له یه كیكي به سروش ت نا ره زایی وهك حاجی قادر، كه گه لاله ی ههستی رق هه ل گرتن له دلدا پێكه وه بنیت و خله تی قیز هه لستان بنیشیته هۆشی ونیه وه (العقل الباطن) تاكوو له دوا رۆژدا باوه رییكي مه حكه می له سه ر هه لستینیت. ئه و هینده در دۆنگیه لاشعوورییه ی كه ناگاته پێكه وه نانی باوه ر و قه ناعه ت با یی ئه وهنده ی كردووه نه هیلی رۆژهك له رۆژان یهك وشه ی لێرازییوون به زاری حاجیدا بیت، له وه گه ری مه دح و پێداهه لگوته ی كردی، له ئاست توركاندا، كه ئه مه ش راستیه كه ده بی بیته ناو حیسایی هه لوهستی حاجیه وه به رانه ر عوسمانلییه كان به تاییه تی كه بخریته بهر تیشکی تیینی دوه مه وه، كه هه ر ئیستا به سه ریدا ده كه وین.

تیینی دوه م ئه وه یه، حاجی له پله ی دوا ی به سه رچوونی پله سه ره تاییه كه ی زیانی شیدا بۆ رێك نه كه وت به چاکی و به ته واوی روو رووی زور و سته می حوكمی عوسمانلیی بیت، ئه و رووبه روو بوونه وه ی وهك به ردی بناغه وایه بۆ

پیکهینانی فکره و فلهسهفه له پتوهندییهکانی کۆمه‌لایه‌تیدا. ئه‌و چه‌ند ساله‌ی حاجی خه‌ریکی خویندن بوو له‌ باله‌که‌تی، به‌هۆی ئه‌وه‌وه که هه‌میشه له‌ جیگه‌ی دووره‌ده‌ستی ده‌سه‌لات و سته‌می حکومه‌ت به‌سه‌ری ده‌برد له‌وانه نه‌بوه دووچارى ته‌جره‌به‌ی رۆژانه‌ی تال و تفتی تیک هه‌له‌نگوتن له‌گه‌ل جه‌ندرمه و جه‌رده‌ی پیاوانی حکومه‌تی بکات. جگه له‌م لایه‌نه‌ی دووربوون له‌ ده‌سه‌لاتی یه‌کسه‌ره و نێزیکى حکومه‌ت، حاجی قادر، له‌ دوو لایه‌نی تریشه‌وه له‌ زۆر و سته‌می عوسمانلییه‌کان چه‌پاره ده‌درا. یه‌که‌میان به‌هۆی ئه‌وه‌وه که حاجی فه‌قییه‌کی مزگه‌وت بوو به‌عه‌ده‌تیش مه‌لا و فه‌قیی مزگه‌وت دره‌نگتر له‌ خه‌لق و جیگه‌ی تر ده‌که‌ونه به‌ر زۆر و زه‌هر و زه‌نگی ده‌سه‌لاتداره بێرعه‌مه‌کانی میریبه‌وه. دوه‌میان به‌هۆی ئه‌وه‌وه که حاجی قادر خاوه‌نی هیچ مال و حال و به‌رژه‌وه‌ندیکی دنیا‌ی نه‌بوه، وه‌ک خه‌لقی تر، زه‌ره‌ر و زیانی به‌رتیلدان و مال داگیرکران سات به‌ سات هه‌ستی بریندار بکات و بیرى بۆ لای سه‌رچاوه‌ی ئه‌م زۆر و سته‌مه‌ بیات.

که ئه‌مه ده‌لێم رۆوی قسه‌م له‌ حاجی قادره نه‌ک له‌ خه‌لقه‌که‌ی تر که‌وا، به‌داخه‌وه، به‌ درێژایی میژوووییکی بی سه‌ره‌تا و بی کۆتایی له‌ ژێر قه‌مچی زۆر و سته‌می خویش بێگانه بوون و چ رِق و غه‌زه‌بیان لێ هه‌لنه‌ستاوه‌ته‌وه و نا‌ره‌زامه‌ندیکی هه‌ست پیکراویان ده‌رنه‌بریه که‌وتبێته به‌ر گوێی بیسه‌ری دوا‌رۆژه‌وه و من تۆ خه‌به‌ر و ئه‌سه‌ریکی لێزانین مه‌گه‌ر من و تۆ له‌ دوا‌ی نه‌مانیان له‌سه‌ر رۆوی کاغه‌ز رِق و غه‌زه‌بیان هه‌لستینین و به‌گژ داگیرکه‌ر و ده‌سه‌لاتدار و ئاغا و خویتمژانیانه‌وه بنین. به‌مه‌شدا نه‌ قازانجیک به‌و سته‌مدیدانه‌ی ئه‌زهل و ئه‌به‌د ده‌گه‌یه‌نین نه‌ چ تاکه یه‌ک په‌نجه‌ی زۆرداریکی ئه‌و سه‌رده‌مانه له‌ خوین دیتین نه‌ هیچ درۆژنه رێگایانیش بۆ رزگار کردنی مه‌زلوومی دوا‌رۆژ ته‌خت ده‌که‌ین. ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر کاغه‌ز خه‌ریکن رقی مه‌زلوومی دویتی هه‌لستینن و هه‌ر له‌ سه‌ر کاغه‌زیش سته‌مکاره‌که‌یان بۆ له‌ ئه‌رزى بده‌ن، ده‌بی ئاگیان له‌ خۆیان بێت ئه‌م‌رۆ خۆیان چاکه و خراپه‌یان پێ ده‌کری و ده‌توانن زه‌ره‌ر و قازانج به‌ مه‌زلوومان بگه‌یه‌ن... هه‌ر نه‌یسه.

بادانه‌وه‌ی قسه‌م بۆ سه‌ر حاجی قادر زیده له‌ خه‌لقی تری سه‌رده‌می خۆی شتیکه به‌مله‌ویه هه‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که نووسینه‌که خه‌ریکی حاجی قادره و هه‌م له‌ رۆوی ئه‌وه‌وه که هه‌ست کردن به‌سته‌م و لێ به‌ده‌نگ هاتیشی نه‌ له‌و کاته‌دا کاری

تیکرای میلیلت بوو نه دواى ساله‌های تر که حاجی نرکه‌ی رق و غه‌زه‌بی وه که هه‌وری به‌هار ده‌یگرماند که‌سی ته‌وتوی له خه‌وی سربوون و حه‌په‌سانی بی‌هه‌ستیه‌وه راپه‌راند، ته‌مه‌ش راستیه‌که، زۆر به‌داخه‌وه، هیند به‌رچاوه مندالیشی له‌سهر به‌شه‌ر نایه‌ت ته‌نانه‌ت به‌شیکى یه‌کجار جگه‌رسووتاوی شیعه‌کانی حاجیش چره‌دووکه‌لی ته‌م حه‌سره‌ته‌یه به‌ده‌ست بیده‌نگی و بی‌جوه‌لی‌یی زۆربه‌ی میلیله‌ته‌وه.

دواى ته‌لوه‌دای حاجی له‌باله‌کایه‌تی به‌ره‌و کوردستانی ئیتران پیوه‌ندی حاجی به‌چاکه و خراپه‌ی عوسمانلییه‌وه به‌را. به‌دریژایی ته‌و سالانه‌ی له‌ویدا خه‌ریکی خویندن بوو، به‌بۆنه‌ی پیوه‌ندی برانیه‌وه، سه‌ره‌رای هه‌ندى تیبینی تر که ورده ورده دینه‌ناو نووسینه‌وه، ناشی ته‌و چهند سالانه‌بخه‌ینه به‌ر ده‌مه‌ته‌قه‌ی چهند و چۆنی بوون و نه‌بوونی هه‌لوه‌ستیکى تایبه‌تی حاجی دژی عوسمانلییه‌کان چونکه هه‌رجی هانده‌ری دژایه‌تیه‌یه له‌و چهند سالانه‌دا به‌ده‌ست حاجیه‌وه نه‌ماوه. که نه‌ختیک له‌هه‌لکه‌وته‌که وردتر بینه‌وه وه‌یا به‌چاوی خه‌یال خۆمان له‌جیاتى حاجی له‌هه‌لکه‌وته‌دا دب‌نن و بمانه‌وئ له‌و جیگه و باره‌دا وه‌ک ته‌و هه‌ست بکه‌ین و رق و خۆش‌ویستمان بجوه‌لینینه‌وه، به‌بیجه‌وانه‌ی رق لی‌بوونه‌وه، هۆی چاوپۆشی ته‌گه‌ر نه‌لیم فه‌رامۆشی له‌سته‌می عوسمانلییه‌کان پیندزیله‌که ده‌که‌ن بۆ ناو دل و ده‌روومان. ته‌م پیندزیله‌که‌یه نه‌ک هه‌ر له‌سه‌ریکه‌وه به‌لکو له‌دوو سی سه‌ره‌وه خشکه ده‌کات.

یه‌که‌م له‌و ڕه‌وه‌وه که سته‌می قاجاریه‌کان زۆر به‌ئاسایی نار‌ه‌زایی کوردیکی عیراق بۆ خۆی ده‌دزیته‌وه و سته‌می دووره‌ولاتی له‌بیر ده‌باته‌وه.

دوهم جوداوازی مه‌زه‌به‌ی ئاین له‌گه‌ل قاجاره‌کاندا جاریکی تریش په‌رده ده‌خاته‌نیوان نار‌ه‌زایی ته‌و کورده و عوسمانلییه‌کانه‌وه چونکه تورکه‌کان وه‌ک کورده‌که‌ی کوردستانی عیراق سونى بوون نه‌ک شیعه. ته‌م هه‌ست کردنه به‌جوداوازی مه‌زه‌هب له‌دل و ویزدانی حاجی قادردا به‌رده‌وام بوو تا کۆتایی ژيانى چونکه دواتر له‌نیوان تورکان له‌ته‌سته‌مبۆلدا که دیت و هیرش ده‌باته سه‌ر عه‌جه‌مه‌کانی ته‌و سه‌رده‌مه تیری «... موعه و باوک مه‌وه‌ومبوون» یان تیده‌گریت، هه‌لبه‌ت که ته‌و دواى بیست سال، به‌لکی زیاتر، له‌جیه‌یشتنی زولم و زۆری قاجاره‌کان و له‌دوورایی هه‌زار و ته‌وه‌نده کیلومه‌تره‌وه ته‌و توانجه‌یان تیبگریت دياره له‌کاتی دراوسینی و سایه‌نشینیاندا پتر ده‌ربه‌ستی جودایی مه‌زه‌هب بوه هه‌م له‌به‌ر که‌له

کردنی رقبوونهوه له قاجاره کان هم له بهر که متربوونهوهی ههستی نه یار و نه ریتی به رانبهر عوسمانلییه کان.

سییه م بزووتنهوهی سۆزی غه ربیی بۆ کوردستانی عیراق که م و زۆر تارمایی لیپوردنیکیی به سه ر حاکمی ولاته که شدا کیشاوه به تایه تی که له بهر تیشکی خالی یه که م و دوه مدا سهیری غه ربییه که بکریت، ئه و تییینه ش بهیئیتته وه یادمان که حاجی له هه موو رۆژگاری پێش ئاواره بوونی به ره و تورکیا هیچی لینه بیستراوه دژی عوسمانلییه کان له حالیکدا ئه و له کاتی خه ریکبوونی به «سیوطی» و خویتدنی مه لایانه له دیوی ئیراندا به نووسین و شیع ر دژایه تی خوی به رانبهر شای عه جه م و چاپی عه جه م و کاربه ده ستانی عه جه م ده ربیره وه. نموونه ی ئه م دژایه تیانه له په راوێزی «سیوطی» دا زۆر به رچاوه.

ئه م راستیانه واده کن سه ره له به ری سآله کانی خویتدنی حاجی له کوردستانی ئیراندا له ده فته ری دژووه ستانی به رانبهر تورکی عوسمانلیی به سرنه وه، چونکه وه ک دیتمان کاری پێچه وانه یان کردوه پشته و دژایه تی نه ک به ره و تیژ کردن.

باش به سه رچوونی دوو پله ی سه ره تای ژیان و گه شتی نۆ سآله ی خویتدن له کوردستانی عیراق و کوردستانی ئیراندا، ده میئیتته وه ئه و ماوه کورتیله یه ی دوای خویتدن که حاجی له کۆیه ی رابوارد به ر له چوونی بۆ ئه سته مبول. وا ده زانم لیره به پێشه وه دوو لایه نی هه ره گرنگی ئه م ماوه یه مان روون کردوه یه که میان کورتبوونی ماوه که بوو، که ده رکه وت نابی له دوو سآلان پتر بوو بیت، دوه میان ته نگه تاو بوونی حاجی بوو له و ماوه یه دا به ده ست ته نگوچه له مه و گیروگرفتی یه کجار سه خت و کوشنده وه که ئه میشیان وه ک ماوه کورتیه که هه نگاوی حاجی به ره و پینکه یانی فه لسه فه ی دوشمنایه تی داگیرکه ر کورت ده که نه وه، با له وه هه ر بگه رین ئایا له و ده مه دا ئیمکان هه بوو بیری حاجی وه یا غهیری حاجی له جیگه ی وه ک کۆیه دا بۆ به دیلی حوکی عوسمانلیی به روا ت؟

به دیله که چیه؟ پیتی ناوی لیره دا ئه و شتانه دووباره بکه مه وه که پێشتر لیان بوو بوومه وه، به لآم شتیکی تازه هه یه له تیکرای تابلوی هه لوهستی حاجی به رانبهر حوکی عوسمانلی که ئه ویش تا راده یه ک نیگای بینه ر و لیکۆله ره وه رووناکتر ده کات به سه ر دیمه نیکیی پتر روونکرایه وه دا. تازه یی ئه و شته له وه دایه که تا ئیستا

نه هاتوته ناو حيسابانه وه نه تهوهی من کردومه نه تهوهی بهر له منیش خه لقی تر
 کردوه تی هه رچه ند شته که بۆ خوی کردهوهی حاجی قادره واته زادهی سهرده میکی
 بهر له صد سال پتره و چهن دین جاریش به سهر زار و زمان و قه له می من و
 غه بری مندا هاتوه و دیت، شته تازه که بریتیه له وه که ته گهر حاجی قادر
 فه لسه فه یه کی خه ست و خۆلی دژایه تی داگیر کهر له دل و میشکیدا جیگیر بوویابه
 وه ها به راشکاوی و یه کسه ره ته لوه دای له نیشتمان نه ده کرد به ره و تهو شوپته ی
 رقی هه ره گه وه ری له وه. به لی وا ده بی مروف به نیازی تایبه تیه وه ده چی بۆ
 جیگه ییک که وا نه ک هه ر رقی لیته لگرتوه به لکوو له وانه یه مردنیشی بهرنگار بیت
 له و جیگه یه دا، به لام ته م مه به سته له بار و حالی حاجی قادردا نه هه بوه و نه به
 ده سکریش هه لده به ستری چونکه ته و لاپه ره شرایه وانه ی که تا ئیستا له ده فته ری
 به سه رهاتی حاجی هه لدرانه وه، هه ر له رۆزی هاتنه دنیا یه وه تا ته و رۆزی به ره و
 تور کیا رۆی، بۆ رای تاکه یه ک ئیحتیمالی هه بوونی ته و ته رزه مه به سته ش
 ناخویننه وه. حاجی قادری هه ژاری بی دهره تانی ئاواره ی بی هه موو شتیک که ژیا نی
 کوله مه رگی پتر گبرو گرتی به سهر ده برد، که ی په ر ژا وه ته سه ر هه ل گرتنی نیازی
 تایبه تی له دلی خویدا که جیگورکی پی بکات و رایگو یزیت به ره و مالی ته و میلیله ته
 و ده سته و تاقمه ی که ولاتی لی داگیر کردوه!

ئیمه ته گهر له و باره کز و په ژاره و سه غله ته ی حاجی قادردا تارما یی بوونی مه به سته ی
 تایبه تی به دلی خۆماندا بینین له ئاست چوونی بۆ ته سته مبول، خۆمان له
 هه لوینستیکی وه هادا له رزوک داده نین که نه هیلی هه ست به راستی و هه له یی شان
 بکه ین و هه میشه ئاماده بین رهش و سپی تیکه ل به یه کتر بکه ین وه یا یه ک حوکم
 به سه ر دوو شتی پیچه وانه دا بده ین. بوونی مه به سته ی وه ها گرنگ له حال و وه زعی
 وه ها بیه یزدا نه ک هه ر له بهر مومکین نه بوون ده بوو چیه وه و له حیسابان
 دهرده هاو یژریت. سه ره رای مومکین نه بوون که خوی هۆیه کی قه تعیه له مونا قه شدا
 لیکن دانه وه ی جورجوری تریش هه ر ده ییوو چینیته وه. یه کیک له و لیکن دانه وانه ته وه یه
 که ته گهر حاجی مه به سته یکی وه های هه بوویابه ده بوو پیشت هه لوه سته یک وه یا
 هه لبه سته یک وه یا گوته ییکی لی زانرا بیه دژی تورکی عوسمانلی بیته ته و
 نیشانه یه ی که له دوا رۆژدا مه به سته که ی پیناسینه وه وه یا حیسابیکی بۆ بکه ین.

جگه له م لیکدانه وهیه هی تریش هه ن که پیوست نابینم ږووبه ږه ی دفته رانیان پی پر بکهینه وه، له بهر بیټیزی ئیحتیمالی هه بوونی مه به سیکی وه ها گرنگ و نه ټینی.

تیکړای ته م لیکولینه وهیه ته وه ده سه پینی که حاجی قادر له هه موو ژیانی پیش چوونی تورکیا گهر ته وهنده ماوه یه ی له پیکه ټینانی فله سه فه ی دژایه تی بیگانه ی داگیر که بری بوو که مه نعی بکا له پیدا هه لگوتنی و خو ټیه له سوونی له حالیکدا ده زانین زور له پیاوونی کورد و عه رب و تورک و میلله تانی تریش به شانازی وه مه دحی خه لیه یان ده کرد و ته وه ی مسلمان بوون، به جینشین پیغه مبه ریان داده نا. به لای منه وه، به لای واقعیشه وه، ته وهنده لاتهریکیه ی حاجی له هه رچی تورک و عوسمانلییه، ده گونجی له گهل حال و باری حاجی، چ ماددی بی چ نه فسی بی، له هه مان کاتیشدا ریک دیت له گهل هه لوهستی دواتریدا که دژایه تی و دوشمنایه تی ږووبه ږوو و پاته وپاته له و قوناغه دا که پیکه اتنی فکره ی کوردایه تی لای حاجی قادر بوو به ږووداویکی مومکین به لکوو چاوه ږوان کراویش. ریک هاتنه کهش له وه وه دیت که یه ک وشه و یه ک هه لوهستی حاجی قادر له و قوناغه به پیشه وه پینی دؤستخواپی عوسمانلیانی لی نایه ت تاکوو له دواړوژدا دژایه تیه که ی به پاشه کشه حیساب بکړیت. هه لکشان ی له لاتهریکی و دووره پاریزی ساده وه به ره و دوشمنایه تی و ناحه زیی تاشکراوه ره و ټیکی ئاسابی و بیگرفته چونکه له هه موو ژیانیدا هه لوهستیکی وه یا قسه ییکی نه بوه به ران بهر تورکی عوسمانلیی تارمایی ره زامه ندیی وه یا دؤستایه تی تیدا بوو بیت.

له م نمایشته دوور و دریزه ی ئاکامه کانی گه شته که ی خو ټندن ی حاجی، به شیکی تین و تاوی گه شته که بو ناو نفس و و یزدانی حاجی ږوون بوته وه که دواتریش به دیار ده که ویت، به لام ته وه ی راستی بی هیچ یه کیک له و ئاکامانه ته و تین و تاوه مه عنه وپییه نیه که من له ناخی دلما، وه ک حاجی و له جیاتی ته وه ههستی پی ده که م و ږیی ده برپینی نادؤز مه وه. ته و ئاکامه ی که من به دیاری هه ره گه وره ی گه شت و گه رانه که ی ده زانم بو حاجی قادر شتیکه ټیکهل به گه رمایی خوین و فرکه ی ده مار و لیدانی دل و ته وژمی عاتیفه ی حاجی، که له حاجی ناچرپته وه و ده بنه به شیک له بوونی. هه رچه ند ناتوانم به شیوه یه کی خوږوونکه ره وه ته و به شدارییه ده روونییه قوول و نه ټینه ی گه شته که له ویزدانی حاجیدا بینمه بهر هه لمه ت و شالوی خامه ییکی نه خشه کیشه وه، دیسانه وه بایه خی ته و به شدارییه،

نەك شەرمى ھەلاتن و كوردەغىرەتییە، كەوا پالەم پێوە دەنى ئەودالى وەدەست ھینانى تین و تاو و تەئسىرە نەفسییەكەى بېم لە دەروونی حاجیدا. ھەرچەند دەشزانم شتى مەعنەویی و نەفسی ناکەوتتە بەر دەست و ناو پەنجانیشەو بە تابىتەتى كە ھەرچى ھەيە لە بەسەرھات و كات و مرؤف و دەورو بەر و قارەمانانى سەر شانۆى چىرۆك و، بگرە زۆر پارچەى شانۆى تەمسيل كردنى ئەو بەسەرھاتەش كە ھەندى مەلەبەندى كوردستانە، بەسەرچوون و لە ڕووپەرەى وجود سەراونەتەو تەنھا شتىكى لەوان مابیتەو چەند شوپتییەكى حاجییە كە لە دیوانەكەیدا وەك شوپتییى رېئوار بەجىماو، لە گەل ویتەى خەيالى پچرپچرى چىرۆكەكە لەسەر پەردەى مېشكى تاك تاكە سرنجگرى وەك من... من مردووى صەد سالا لە كفى مێزوو دەردىنمەو و تێوێ رادەمینم بەلكوو بىناسمەو...

من بە چاوى خەيال و ھەستى دەروونمدا دەزانم و دەبینم ھەمان نەسرەوتنى سەردەمى فەقییەتى و گەشتى خۆپندنەكەى كە نۆ سالانى بە شار و دى و دەشت و ھەوار و شاخ و داخ و كەند و لەندى بالەكەتى و كوردستانى ئێراندا گیرا، بى ئەوێ تارمايى ئۆقرە گرتن و داىنبوون بە ئاسۆى رۆژەك لە رۆژانى ئەو نۆ سالانەدا رابرى، بەلێ ھەر ھەمان نەسرەوتنە، دواى بەسەرچوونى گەشتەكە، حاجى قادر دەكا بە دانەتۆپى قەدەر و لە لوولەى تەنگوچەلمە و نەدارى و ھەژارى ژيانى كۆيەوێ بەرێ دەكا بەرەو ئەو چارەنووسە، كە وێراى نەسرەوتن و بى ئۆقرەيى، دەبیتە دەستەچیلە و گر و گلپە و ھەلپە و سۆز و سەودا و ئاگر تى بەربوون. من لەو چارەنووسە بلیسەدارەى پلەى دوايى تەمەنى حاجى قادر ھەست بە نەبزی گەشت و گەرانەكە دەكەم بابى ئەوێ گەرمایى ئاگر لە ئاوى ناو سەماوێردا تین دەداتەو ھەیا رۆشنايى رۆژى پشت ئاسۆى خۆراوا دەبیتە خەنەبەندانى ئێوارە. حاجى قادری بى گەشت و گەران و غەریبايەتى نۆسالەى خۆپندنى مزگەوت ھەرگیز نابیتە حاجى قادری بوركانى كوردایەتى.

تۆ بێنە بە خەيال ئەم گەشتە بەردەوامە لە نەخشەى بەسەرھاتى حاجى بىسەرەو و جیە و عەمامىكى دامەزران و سەرەوتن لە گوێشەى مزگەوتىكدا بەسەر و شانى حاجى بدروو، ھەیا حاجى ھەلقوتینە بە دیار مالى عەتارى و بەقالی لە دوكانىكى بازاری ھەولێر و كەركوكدا ھەیا بىخولیتەو بە دەورى خەلە و خەرمانى گۆرەقەرەج و ئۆمەرگۆنەتدا ھەیا دووچارى ھەر جۆرىكى تری كۆلەمەرگى گۆزەرانى دەكەى بكە

و پېم بلې کوا حاجی قادری نه مری په یامدهری کوردايه تی، رابه ری بیرى پروون و
قالبوويه وهى نیشتمانپه روه ری، هانده ری میلله تی بیجووله، قهله مى تیژی هه لمهت
بردن، زمانى برنده ی پاراستنى مافى نه ته وایه تی، حاجیه که ی:

به شیر و خامه ده ولت پایه داره
ئه من خامه م هه یه شیر نادیاره

کوا ئه م حاجی قادره؟

به له ناوچوونى گه شتى خویندنى نه ک هه ر چیلکه ی ناگر خوشکه روه ی دهروونى
حاجى داده مرکیت و به س، به و له ناوچوونه هه موو پردیکی پیوه ندی له نیوان حاجى
قادری ئازا و بزوز و خورت و له خورازى ته مه نى سى سالیى و حاجى قادری
دهسته ویه خه ی شیخ نه بی و حاجى قادری ئاواره که ی تهسته مبول و جه هه نه مه که ی
سووتان بو کورد و کوردستان له خووه ده رمى و ده بیته ئه و به تالاییه ی که که س
به ئه نیاز لی ناپه رپته وه.

نامه وى خوینته ر به وهنده نرخه ی من له نووسینه که مدا به گه شته که م به خشیووه
رازى بیت چونکه به راستى هه موو نووسینه که ده وری شتیک ده دات که له دلدا
هه سته پیده کریت و به تصور تارماییه که ی ده دیتريت به لام ناگیریت و ناخریته ناو
چارچیوه ی ته عبیره وه. پیش من «گوران» گوته وى:

هه رچه ند ده که م ئه و خه یاله ی پنی مه ستم
بوم ناچیته ناو چارچیوه ی هه لبه ستم⁸⁹

من له م هه وله مدا ده لئی ئه و که سه م نووسینی ناو ده فته ریکی دوور ده خوینتیه وه که
بیت و وشه کانی له یه کته ر جودا نا کریته وه، وه یا ئه و که سه ی حیکایه تی

⁸⁹ ئه م به یته م له بیر کردنه وه ی خوومه وه نووسی، رهنگه هه ندیک جودایى هه بی
له گه ل ئه سله که ی وه ک ئه وه ی «گوران» گوته بیتی «ئه که م» له جیاتی «ده که م».

حیکایه تخونیک ده گِیږتته وه که به حال دهنکه که ی ده بیستریّت وه یا... وه یا که هیچ کامیکیان جهرگه ی راستی ناپیکن و باوهش به سهرله بهری مه به ستدا ناگرن. گه شته که ی حاجی ته لیکي زرينگه داره له ناو ئامرازه مۆسیقاییه کانی سیمفونی شۆرشی دل و دهره وونه پر ئاههنگه که ی بورکان و ته قینه وه و هه لچوون.

له بهرچی حاجی قادر کۆیه ی چی هینشت؟

ئهم سهره باسه، به رواڵت، ههر ده لئی لیره دا بیلزوم خۆی دووباره و سێباره ده کاته وه چونکه له وه ی تا ئیستا نووسراوه، تۆزینه وه ی دوور و قوول و ورد کراوه له سنوور کیشان به دوری مه ودا ی قوناغه ناوه ندییه که ی ژیا نی حاجی که ده که ویتته دوا ی گه شته که ی خویندنی و مه ودا کهش به دوو سالیک دانرا، هه موو ئه وه هۆیه بهرچاوانه و نه نیا نهش که خیرایان کردوه له وه ئه لوه دایه یه کجاره کییه ی حاجی خرا نه سهر خوانی لیکۆلینه وه، ههر له وه بهینه شدا به پیی داخوازی روون کردنه وه لاباسی سهر به باسه ئه سلیه که و ئه وه به لگانه و لیکدانه وانه ی که ویتته یچر یچری Jigsaw ه که ی مه ته ل هه لێنان و نه نینی دۆزینه وه ی دهره و بهر و دل و دهره وون و به سه رهاتی حاجی ده خه نه وه سهریه ک و تابلوی مه فهومیان لی پیک دینن هه موویان به و په ری هه ناسه درێژیه وه لێنان کۆلراوه ته وه که له زیمندا باسی ئه وهش ده که ن ئایا حاجی بۆچی له کۆیه دهرچوو و ئاواره بوو. که ئه مه وا بی ئیتر بۆ خاتری به سه ره خستنه وه ی کام نه نینی نو ی له بنی گۆمی نه زانرا ویه وه تیهه لچینه وه له وه ی تازه به ماندو بوونیکي زۆر لئی بووینه وه؟

هیچ تیشویه کی سه فه رمان بۆ دوا رۆژ هه لگرتبوو که له قوناغیکي هه سانه وه دا بیخهینه سهر سفره ی نووسین و ناو له وه رگه ی قه له م؟ یاخود تۆ بلئی په شیمان ببینه وه له بریار و ئاکامی ئه وه لیکۆلینه وانه و به یه کتر گر تانه و لیکدانه وانه ی وه ک کاری زانای ئاسار و پسپۆری ئا و دۆزینه وه و شون هه ل گرتن وا بوون؟ چ رێگه ی نادیار ماوه ی رووی خۆمانی بۆ وه رگێرین و لیوه ی برۆین به ره و ئامانجیکي باس لی نه کراوه وه؟ چی رێگه ی نادیار ماوه رووی خۆمانی بۆ وه رگێرین و لیوه ی برۆین به ره و ئامانجیکي باس لی نه کراوه وه؟ چی ماوه نه کرای و نه گوترای و هیا هه لنه کیشرای و نه پیتورایی؟

ئەوئەى راستى بى، لە بن سىبەرى سەرەباسى سەرەوئەدا ھەناسەيىكى ئەوتۆ بە نووسىنە كە ھەلدەھىنن كە بىتتە پشوى كۆ كەردنەوئەى تىن و ئاقەتى تە كەنىكى نوئى بەرەو پىش چوون بى ئەوئە چ نيازى ئامانجگورى لەو پشەوئەدا ھەبىت چەنكە وەك بە ھەموو باوئەرىكمەوئە گوتومە، بەدلىدا نايەت گۆرىنى ئەنجامى ئەو لىكدانەوانەى كە لەم نووسىنەدا رىيازى تۆژىنەوئەيان رووناك كەردۆتەوئە لە دەسەلەتى ھىچ پشكىنەوئە و لىكۆلەنەوئەيىكى تر ھەبى بە مەرجىك ھەر ئەوئەندە كەرسەتە ھەبى كە لە بەر دەستى مندا ھەبوئە.

ئەگەر خەتەر ئەو خولقە درىزەى لایى بە وردى لىكدانەوئەكان باوئەتە بەر سەرنجى خۆپەوئە، ئەوئەش وەك من دەگاتە ئەو ئاكامانەى من لە نووسىنەكەمدا پىيان گەشتوم چەنكە ھەر ئەمانە ھەن لەگەل يەكتەردا رىك بەكەون و لەگەل زرووف و بارى حاجىشدا بگۆنچىن. كە ئەمە وابى ديارە گۆشەنىگای تازە و بابەتى قسە لىئەكراو كە ئەوانىش درىزەكىشان و پىداوئەستى لىكدانەوئەكانى لىئە بە پىشەوئە دەبن، ئەم سەرەباسە وەك سايەبان بەسەر خۆپانەوئە دەگرن.

دەسا بابزانىن لەبەر چى حاجى قادر كۆپەى بەجى ھىشت؟

وا دەبى خەبەر و دەنگوباسىك باو دەسنىت و لەسەر زاروزمانان خۆش دىت و بەراست دەزانرەت كەچى زۆر و كەم پىوئەندى بە راستىيەوئە نىە. ھەندى جارىش راستىيەكە بە جۆرىك لە ژىر ھەلبەستراودا سورگوم دەبىت ھەر دەللى لە مندالدانى زەمانە نەگورواوئە و نەرسكاوئە.

يەكەك لەو خەبەرە پەرەسەندوئە درۆزانە، چۆنىەتى و ھۆى دەرچوونى حاجى قادەرە لە كۆپى بەرەو ئەستەمبۆل. گۆيا حاجى قادر لە ترسى زۆر و ستەمى شىخ نەبى ماوئەلى بە رەفاقەتى كەيفى جوانرۆيى، بۆ دەرەز كەردنى خۆى لە كۆشتن، كۆپەى تەرك كەرد و رۆوئە توركىا رۆيى. لىئەدا ھەرچەند سەرەداوئەك بەدەستەوئە نىە بىمگەبەنى بە سەرەكەى ترى خەبەرەكە تابزانم ھەوئەل جار لە چ زارىكەوئە كەوتۆتەوئە و بەناو زاراندە بۆتۆتەوئە، لەگەل ئەمەشدا دەتوانم بەھەست و زانىنى عادەتەىم بىچەى خەبەرەكە بدۆزمەوئە:

سهره‌رای دوشمنایه‌تیه زۆر مه‌شوره‌که‌ی نیوان حاجی قادر و شیخ نه‌بی که به‌به‌ریه‌وه هه‌یه بیته زه‌مینه‌ی شت له‌سهر هه‌لبه‌ستن مه‌یلیکی ئاشکراش له‌وه هه‌لبه‌ستنه‌دا بۆ ریک‌خستنی هه‌له‌وه‌ستی تراجیدی شانۆگه‌رانه خۆی تیکه‌ل به‌رووداو کردوه و دیمه‌نیکی هه‌ستبزوینی دروست کردوه که تام و ره‌نگیکی تایبه‌تیش به‌رۆیشتی حاجی بدات و تامه‌زرۆیی خه‌لقیش بۆ ده‌نگ و سه‌دا و خه‌به‌ری به‌هاتوبات بشکینیت.

ئه‌و که‌سه‌ی خه‌به‌ره‌که‌ی هه‌لبه‌ستوه، وه‌ک زۆربه‌ی خه‌لق، هه‌زی به‌وه کردوه له‌م رووداو هه‌گرنگه‌ی ده‌رچوونی حاجی له‌کوێن سهر‌گوزه‌شتی ده‌رچوونی ئاده‌م له‌به‌هه‌شت دووباره‌ بکاته‌وه به‌لام ئه‌م جاره‌یان بی‌هه‌وا، له‌جیگه‌ی شه‌یتانیش شیخ نه‌بی. تۆ بلی ئه‌م حیکایه‌ته‌ چه‌ندی راسته‌ و چه‌ندی درۆ؟ شیخ نه‌بی ماویلی پیاویکی به‌فه‌ندوفیل و عه‌وامخه‌له‌تین بوه‌ له‌مه‌دا گومان نه‌یه. شیخی ماویلی هه‌یز و تواناییکی به‌رچاوی په‌یدا کردوه و ئاماده‌ بوه‌ به‌هه‌موو چه‌کیکی له‌سهر خۆ کردنه‌وه و هه‌لمه‌ت بردن ده‌سه‌لاته‌که‌ی بیاریزیت له‌مه‌شدا گومان نه‌یه.

حاجی قادر پیاویکی ئازا و هه‌قه‌هرست و هه‌رشه‌ر بوه‌ و له‌ ئاست قه‌ناعه‌تی خۆیدا گوێ نه‌داوه‌ته‌ خوتخوته‌ی کۆمه‌ کردن و دوودلی. ئه‌مه‌ش راسته‌ و دروسته‌. به‌یه‌کدی که‌وتنه‌وه‌ی ئه‌م دوو ته‌ناقوزه‌ له‌ شوێنیکی وه‌ک کۆیه‌دا که‌ هه‌موو رۆژی خه‌لق تیدا روه‌وروی یه‌کتر ده‌بنه‌وه ئه‌ویش رووداویکی چاوه‌روان کراوه، گومان لی‌ نه‌کراویشه‌ چونکه‌ جووته‌ به‌لگه‌ی شیعری حاجی قادر و گوته‌ی ده‌ماوهم ئه‌م به‌یه‌کدی که‌وتنه‌وه‌یه ده‌سه‌لمین، ته‌نانه‌ت سهر‌چاوه‌ییکی نووسراوی وه‌ک نامیلکه‌که‌ی مه‌لا عه‌بدولرهمانی⁹⁰ خزمی حاجیش بایه‌خی زۆری به‌ دوشمنایه‌تیه‌که‌یان داوه، منیش له‌م نووسینه‌دا به‌ دریزی باس‌م کردوه. به‌لام ئایا راستبوونی ئه‌م خالانه‌ی سهر‌وه‌هه‌ راسته‌وخۆ ده‌بنه‌ هۆی ئاواره‌بوونی حاجی قادر؟ به‌ده‌ست زوڵمی شیخ نه‌بییه‌وه؟ له‌ ترسی کوشتن؟ تۆ بلی ئه‌و حاج‌قاده‌ری ده‌یناسین ره‌فتاریکی وه‌ها بکات دژی سروشتی خۆی بیت و مه‌یلی ناحه‌زه‌که‌شی به‌ینیته‌ چی؟

⁹⁰ له‌ به‌ره‌و دوا‌ی به‌رگی دوه‌می ئه‌م نووسینه‌دا چاپ کراوه.

ئەو خەبەرە مەشورەى باسماڭ كۆرد، حاجى قادىر و كەيفى جوانرۆيى بەيە كەو لە كۆيى رۆو ئەستەمبۆل دەكات. بەراستى ئەم كۆ كۆرەنەو بەش مەيلىكى شانۆگەريى بە حىكايەتخونە كەى كۆرەو چۆنكە زىنگەى سەرگۆزەشتى دوو قارەمانى ئاوارە و برادەر رېگەى غەريى بگرنە بەر پتر لەبەر گوڭيان دەنگ دەداتەو، ستمەى ستمەكارە كەش يئەمانتر نيشان دەدات لەوەى تاكە يەك قارەمانى دەربەدەر كۆرەيت.

لېرە بە پېشەو، چ لەم نووسىنە و چ لە نووسىنى دىكەم بوويت، بە ئيسپات گەشتەو كە وا كەيفى جوانرۆيى نە لەگەل حاجى قادىر رۆيشتەو نە رۆيشتە كەشى چ دەخلىكى نيزىك و دوورى بەسەر شىخى ماويليەو هەبو. بەداخەو هەر وەك حاجى قادىر بە خۆرايى لە نەزەر خەلقدى كرا بە دەربەدەر و ئاوارەى ترس و ستمەى شىخ نەبى، رەفاقەتە كەى كەيفى لەگەل حاجى لەم ئاوارەبوونەدا هەمان شۆيتى غەلەتى لە مېشكى مەردمدا گرەو⁹¹ بە رادەيىك خۆم گۆم لە چىرۆكىكى تەمسىلى بوو بەر لە بىست سالىك لە بەشى كۆردى رادىو بەغدادا بلاو دەكرايەو، سەرگۆزەشتى ئاوارەبوونى حاجى قادىر و كەيفى بەم شۆيەيەى كە لېرەدا رەخنەى لى دەگرم و بە درۆى دەخەمەو دەخستەبەر گوڭى گوڭرەو.

نەخشەى بارى ماددى و گيانى و نەفسى حاجى قادىر لە پلەى دواى گەشت و گەرانى خۆيتەنى فەقيەتى لە هەموو سوچىكەو بەو درىژپىويەى كە لە دەسلەتدا ييت لەم نووسىنەدا كىشراو و باوەرام نىە چى ئەوتۆى ترى بە بەرەو مابىت بو سرنجىكى وردتر و بەردەوامتر، هەرچەند درىژەى هەندى شتانم بەلاو ناو كە دەزانم نەهيتانە ناوى زەرەرى بە تەواويى باسە كە نەگەياندەو. لەم نەخشە كىشانەدا دەورى زۆر و ستمەى شىخى ماويلى جىگەى راستەقىنە و بارستى حەقىقەى خۆى پىدراو لە نيوان ئەو هۆيانەى كە دەورىان هەبو لە بەسەرەتايى ئاوارەبوونى حاجى قادىر. ئىستا جارىكى ترىش بەدەم لىكۆلېنەو كەى سەربەخۆ و يە كسەرى ئەو بەسەرەتايەى دەرچوونى حاجى لە كۆيى وەرەمى هەندىك پىرسىار دەدەمەو لە

⁹¹ لە كاتى پاكىنوس كۆردى ئەم باسە بو چاپ كۆردى، لە كۆتايە كانى مانگى شىبائى 1976 هەمان حىكايەتە غەلەتە كە لە بلاو كۆرەنەو بە كى رادىو كىرمانشاه بە كۆردى پىشكەش بە گوڭرەانى كۆرد كرايەو.

بارەى باسە كەو ە پترىش تارىكى دەپوئەمەو ە لە دەورى، وەك دەشېنى ئەو
پرسىارانە لە خۆيانەو ە ناينە بەر زېهن و نىگای رېئوارى بە پەلە و كەمتەرخەم
تاكوو راستەوخۆ و بى ئاگادار كەرەو ە بكەوئە سەر جواب دانەو ەيان و ەيا تارىكى
رەو ەندەو ە بە دەورى باسە كەو ە.

و ەك لېرە بەدواو ە بۆت روون دەكەمەو ە، ئەم شى كەرنەو ەيە و گرى رەواندەو ە و
و ەرامدانەو ەيە هېچيان ئەو تروسكەيان نىە لە خۆيانەو ە نىگای مروف راکيشن، بە
پېچەوانە، ئەوانيش و ەك زوربەى پرسىارەكانى بەسەرھات و حال و بارى حاجى
قادر بە سەير كەرنى موقلاش و زەررەبين نەبى ناديترين. سەرەراى نەديترانين
هوى ئەوتوش هەيە لە زاهيرى حالدا مروفى عادەتى دلخوى پى داين كات لە
ئاست ئەم ئاوارەبوونەى حاجى كە ئىتر پئويستىك نەهئيت بۆ دۆزىنەو ەى هوى
بەروالەت مەو ەو ەم، و ەك ئەو هوىە زاهير خەلەتئەى كە گوتم كرايە بنگەى
چىرۆكى تەمسيلى و لە ئىستەگەى رادىۆشەو ە زۆر بە شانازىيەو ە بلاو كرايەو ە،
كەشيش رەخنەى لى نەگرت بگرە كەس نەبوو پى خوش نەبىت: حاجى قادرى
حەقەرستە و لە لاينە سەمكارەو ە ئاوارە دەكرىت و و ەك تۆپى يارى بۆ غەربى
بەكجارى تور ەلەدەرىت...

تابلې خەبەرىكى سادە و بىگرفت و يەكجار ئاسايى و چاوەرۋانكر اويشە كە دەزانين
گەلىك رووداوى و ەك ئەو لە پەزدانى رۆژگار كەوتوتە كووشى مېژو ەو ە ئىتر چى
ترمان لە گېرانەو ەى دەماو ەم بوئ هئندە لە زاران خوش و لە قەناعەت نىزىك و
عادەتئى. بە راستى كاريكى تابلې ئەستەمە بىنى خەبەرىكى لە زاران خوش هاتوى
پەرەسەندوو ەى لە قەناعەت نىزىك و عادەتى بسرىتەو ە و يەككى تىر لە جىگەدا
دانىت مەگەر بە ئەركىكى قورس و بە ئىسپاتى بىگومان. بەلام لىرەدا، خۆ و
بەخت، شتىكى گرىنگ و ئىسك سووكيش يارمەتىم دەدات بۆ ئاسان كەرنى ئەم
زەحمەتئىيە. ئەو هوىەى من بە ەو ەيام بىكەم بە جىگرى هوىە مەشورەكەى ترس
و سەمى شىخ نەبى، ئەوئىش عادەتى و لە قەناعەت نىزىك و بگرە لەسەر زارانش
خوش هاتوو دەبىت ئەگەر گوگر بە ەموو دلەو ە هوشى خوى بداتى. لەمەش
بترازى بۆچوونەكەى منىش ەمان حەقەرستى و خۆ بەخت كەرنى حاجى قادر
دەگېرئەو ە كە لە خەبەرە درۆزنە خوشكەلانەكەدا دەبىستريت، گەلىك لەوئىش
زىاتر ئەم خەسلەتە بەرزانەى حاجى بەرەو قوولايى و رەسەنى و زگماكى و

نەمىرىيەۋە دەبات، لە ھەمان كاتىشدا تىكرای پرووداۋ و زەرفى تىدا پەيدا بون و ھەموو دەۋرۋەرىكى دەخاتەۋە پەراۋىزى راستى و مېژۋەۋە چ مەيل و ئارەزۋى شانۋگەرانە و چىرۋكسازىشى تىدا نىيە كە لەلاۋە رەنگ و دەنگ و تىشك بۆ سەر شانۋكە بخوازىتەۋە.

ۋەك دەشېنىت گرتەبەرى كارى ۋەھا زۆر لايەن كە بىيەۋى رۆژگارنىكى رابردوۋ بە پرووداۋ و تاك و زەرفى مېژۋۋىي و كۆمەلەيەتتەۋە ساغ بكتەۋە، ئەۋە نىيە بە دوو گوتەى قوت و قرتاۋ لىي بېينەۋە و بلىين «حاجى ترسا... حاجى نەترسا... شىخى ماۋىلى دەرىپەراند... دەرىنەپەراند...» بە شتى سادە و سەراۋ لەم باسە گرنگەى ئاۋارەبوۋنى حاجى خۇمان دەرباز بكتەين و تىيدا بە قەناعەت بگەين. بە نمونە دەلىم بۆ خۆت لە تەجرەبەى رۆژانەت و لە شتى يەكجار بىبايەخ بە خەبەرى سادە و سافىلكە رازى نايىت: تۆ ئەگەر لە باغچەتەۋە توور و سلق بىيەتە لاي سەۋزەفرۆش بۆتى بفرۆشېت، كە دىتت رۆژەكيان پارەى سلقەكە لە رۆژانى پېشۋو كەمتر بوو ھەر بەۋەندە لە كابراى سەۋزەفرۆش ناسەلمىنىت بلى ئەمروكە بازارى سەۋزە كز بوو بۆيە سلقەكەت پارەى رۆژانى نەگرتەۋە، دەتەۋى دلىيات بكات كە فىلى لى نەكردۋىت، پرسىكىش لەم و لەۋ دەكەيت بەكپار و فرۆشپارەۋە ئايا بازارى سەۋزە و نرخى ئەۋ رۆژەى توور و سلق چۆن بوە... ئەۋساش خوتخوتەت ھەر دانامركىت و دلت تەسكىن نايىت. خۆ لەكارى گرنگتردا، ۋەك ئەۋەى بزانى ئامۇزايىكت ناچار كراۋە ۋەيا ناچار بوە مالاكەى لە ھەلەبجەۋە بۆ رەۋاندوز راگۋىزىت ئەۋسا بىگومان گەلىك بەۋلاى پرسىپارى نرخى بازارى سەۋزە دەكەۋىتە سەر تۆزىنەۋە بۆچى؟ چۆن؟ كەى؟ ئايا؟ كۋا...؟

ئاۋارەبوۋنى حاجى قادرىش بەلاى ئەۋ كەسەۋە كە تۆزىنەۋە بكات لە چەند و چۆنى پرووداۋى گرنگ و ئەنجامدارى ۋەك ئەم ئاۋارەبوۋنە لە مېژۋۋى كورددا، ئەۋىش شتىكە دەبى ساغ بكتەۋە و تۆزى گومانى لى بتەكىت و تىشكى ساختەى لى ھەلئەنگىۋىرت و درۆى لى پرەۋىندىرئەۋە. ئاۋارەبوۋنە كە بەۋەندەش بىبايەخ نايى كە حاجى ئامۇزات نىيە ۋەيا ئاۋارەبوۋنەكەى كار ناكاتە سەر بەرژەۋەندت، چۈنكە ئاۋارەبوۋنى حاجى لە تەرازوۋى مېژۋۋى كوردايەتتەۋە ھەزار ئەۋەندەى راگۋىستىنى مالى ئامۇزاكەت بەسەنگىرە و ھەزار ھىندەش پىۋىستى بەساغ كەرنەۋە ھەيە.

له بهر تیشکی ئەم راستی و تییینیانه دا بوو خامه‌ی من خه‌ریکی وردکیلی ئه‌و سه‌رچاوانه و هۆبانه و کاریگه‌رانه بوو که ئاواره‌بوونی حاجی قادریان کرده رووداوینکی حه‌تمی ناچاری که ده‌بوو هه‌ر بی و نه‌بوونی له ئیمکاندا نه‌بوو، ته‌نانه‌ت دوشمنایه‌تیه کوشنده بیسه‌روه‌ته‌که‌ی نیوان ئه‌و و شیخ نه‌بی له‌چاو ئه‌و حه‌تمیه‌تیه‌دا ته‌نها ده‌وری به‌هانه‌ییکی مه‌عقول وه‌یا دوا ته‌کانی ریشه‌هه‌لقه‌نی دیت که ته‌گه‌ر ئه‌ویش نه‌با هه‌لقه‌نانه‌که هه‌ر ده‌بوو چونکه هۆی به‌هیزی تر هه‌بوو کاری گه‌لیک پتری ده‌کرد له‌ چاو دوشمنایه‌تیه‌که. به‌ نمونه‌ ده‌لیم، چ شیخ نه‌بی له‌ به‌یندا نه‌بوو که حاجی به‌پیتی بریاری زه‌رفی ژیا‌نی خۆی و داخواری نه‌فسه‌ له‌خۆرازییه‌که‌ی نو سالان به‌ به‌هانه‌ی خۆپندن خۆی له‌ کۆیی دزیه‌وه و سه‌ری پندا نه‌کرده‌وه تا ئه‌و رۆژه‌ی چ عوزر و به‌هانه‌ی خۆ لی دزینه‌وه‌ی به‌ده‌سته‌وه نه‌ما.

له‌م قسانه‌شمدا پێشده‌ستیم له‌ نووسینی دانه‌هاتووم نه‌کرده‌وه چونکه لی‌ره به‌ پێشه‌وه له‌ ناو تیکرای باسه‌که‌دا به‌پیتی داخوایی به‌راورد کردن و هه‌لسه‌نگاندنی رووداوه‌کانی پێوه‌ندیدار له‌ گه‌ل حاجی قادردا ئەم دوشمنایه‌تیه‌ نرخی راسته‌قینه‌ی بو دیار کراوه له‌ نیوان ئه‌و هۆبانه‌ی کاریان کردۆته سه‌ر خه‌تی بزوتنه‌وه‌ی حاجی. ئیستا که‌وا له‌ رواله‌ندا به‌ره‌و دوا ده‌کشیمه‌وه له‌و ریگایه‌ی که پێشتر بریووم، خۆم وه‌ک ئه‌و که‌سه دیته به‌رچاو که له‌ یاری یه‌کبازدا لێی ده‌کشیته‌وه به‌ نیازی ئه‌وه گۆری لی به‌سه‌تیت و به‌ یه‌کجاری دوا‌بازی لی‌بوونه‌وه و پایدۆست کردن به‌اویت.

من که‌ییمه سه‌ر لیکۆلینه‌وه‌ی تایبه‌تی و سه‌ربه‌خۆ له‌ هۆی ئاواره‌بوونی حاجی، مه‌یدانیکی فره‌وانتر درێژتر ده‌گرمه به‌ر لیکۆلینه‌وه له‌و مه‌یدانه‌ی که له‌ حالێ پیکه‌وه باس کردن له‌و و له‌شتی تر به‌ری ده‌که‌وت.

بیگومان هه‌ر مه‌ه‌وزوعیکی به‌ سه‌ربه‌خۆیی باس بکری‌ت پتر خۆی لیک ده‌کیشیته‌وه له‌وه‌ی بخریته‌ چارچیوه‌ی مه‌ه‌وزوعیکی تری له‌ خۆی فره‌وانتر وه‌یا بکری به‌ ئالقه‌ی زنجیره‌ییکی باسی وه‌کو خۆی. له‌م گۆشه‌نیگایه‌وه ئیستا وا سه‌یریکی ئه‌و هۆیه زۆر مه‌شووره‌ی دوشمنایه‌تیه‌که‌ی شیخی ماویلی و حاجی قادر ده‌که‌ین که به‌لای خه‌لقه‌وه ئه‌و بوو حاجی له‌ کۆیی ده‌ره‌په‌راند.

مرو‌ف، به‌ شیوه‌ییکی گشتی، به‌ده‌ست دوشمنایه‌تیه‌وه خه‌ریک و داماو ده‌بی. هه‌لبه‌ت به‌را‌ده‌ی تیزیی دوشمنایه‌تیه‌که‌وه و بیده‌سه‌لاتی لایه‌نیک له‌ هه‌ردوو

لايهنى تېكەھەلقزانەكە، داماوى و تەنگەتاوىي بېندەسەلاتەكە زىاد دەكات. كە بېين حاجى قادر و شېخ نەبى بە تەرازوى تاقي كۈردنەوھى دەسەلات ھەلگىشىن، ديارە لادەستەتەرازوى شېخ نەبى گەلېك بەسەنگىر دەبى لە ھى حاجى كە دەزانين حاجى بە كېشانە و پېوانەى خزم خزمېنە و ەشېرەتگەرىي ئەوساكە مەيلەو تەنھا بوە چونكە لەو بەربەرەكانىدا حاجى پشت ئەستور بوە بە ھىزى شەخسەت و زېرەكى و ئازايى و شاعىرەتېي خۆى سەرەرەى خۇدانە پال حەق و راستى نەك بەھىزى چەك و خزم و ەشېرەت. بېگومان لەم رۈوبەرۈوبوونەى حاجى لە گەل شېخ نەبى ھەرچى ھىزى ماددى راستەقىنە ھەيە لە دەست شېخ نەبىدا بوە. بەلام رۈوبەرۈوبوونەكە لە چارچىوھى كۆمەلايەتېي ئەوساى كۆيەدا بوە نەك لە دەشتى چۆل و ھۆل و بېتاوھەدانىدا تاكوو ھىزى ماددى شېخ نەبى كارى سەربەخۆى بېسنور بكات.

بارى كۆمەلايەتېي جىگەيەكى وەك كۆيەى ئەوسا و ئىستاش⁹²، بە عادەت، لە ئەنجامى گورىسكىشەكېي پەلەى ژيان و ھەولې دەر كەوتن و چۈنەپېشەوھە و سامان پەيدا كۈردن، تا رادەيىكىش بە پېي حوكمى دابونەرىت، لەنگەرىكى تەوازون رادەگرئ لە نېوان ئەو ھېزانەى خەرىكى گورىسكىشەكېكە دەبن بە شېوھىيك كە نەھىلې ھىزى تاكە يەك لايەن پەكى لايەنەكانى تر بخات و خۆى بېيتە تەنھا قارەمانى سەر شانۆى واقع و چى بېەوئ بىكات. لە جىگەيىكى وەك كۆيەدا كە بەپېي حەجمى خۆى پر بوە لە بنەمالە و قۇناغ و مزگەوت و تەكيە و خانەقا و پياوى دەولەمەند، ئەگەر خواروژورىكىش ھەبووبى لە پياويك تا پياويكى تر، ھىچ تاكە كەس لەوانە نەبوە مونافىسەكانى خۆى ھەلپەساردبن و مەيدانى پى چۆل كۈردبن.

ئەم يەك دەستىە و تاك دەسەلاتىيە بۆ ھىچ كامىك لە كەسان و لە بنەمالەكانى كۈننەى كۆيى پىك نەھاتوھە چ جايى ئەوھى بۆ غەرىبىكى تازە مېوان پىك ھاتبېت. شېخ نەبى لەو بارەدا ئەو غەرىبە مېوانە بوە. لە زەمىنەى شېخەتېيدا بەرھەلست و ھاوتاي وەھاي ھەبوون كە حەز نەكەن شېخ نەبى لىيان بە پېشەوھە بکەوتتەوھە بە

⁹² ئەم نووسىنە لە 1972 دەستى پى كراوھ و سەرلەبەرى بە گەللەيى تەواو كراوھ. وشەى «ئېستا» سالاكەى دەست پى كۈردنى نووسىنەكە دەگرېتەوھە.

به‌ریشیان‌هه هه‌بوو له کاتی پێویستدا جل‌ه‌وی بگرن و مه‌ودای لی ببرنه‌وه. که ئه‌مه له مه‌یدانه بێ‌قیله‌که‌ی مه‌ه‌اره‌تی خۆیدا وه‌ها بووبێت، دیاره که داوی له‌گه‌ل داوی خاوه‌ن قوناغ و عه‌شیره‌ت و مل‌ک و مال و ده‌سه‌لاتدا تیک ئالقا، به‌ره‌هه‌ستی له خۆی به‌هێزتری لی راست ده‌بیته‌وه.

ئه‌مه‌ی لی‌ره‌دا ده‌یلم واقیعیکی عاده‌تی و چاوه‌پوان کراویشه له‌ کۆیه‌ی ئه‌وسا و له‌ کۆیه‌ی ئیستا و له‌ هه‌موو شوێنیکی تری وه‌ک کۆیه‌ی ئه‌وسا و ئیستا که‌دا. که‌سیک که‌ له‌لاوه‌ دێته‌ شاریک، مه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه به‌ زه‌بری گورز شاره‌که‌ی داگیر کردبیت، ده‌نا ناشی به‌ پینج و دوو رۆژیک بێته‌ میری سه‌ربری ئه‌و شاره. ئه‌م راس‌تییه‌ت له‌ بیر بی تاکوو بیه‌رینه‌وه‌ بۆ راس‌تییه‌که‌ی به‌رانبه‌ری ئه‌و له‌م دووبه‌ره‌کیه‌دا که‌ خه‌ریکی روون کردنه‌وه‌ین، ئه‌ویش حال و باری حاجی قاده‌ره.

به‌راس‌تی له‌م رووداوه‌ی موقاره‌نه‌ی حالی حاجی گه‌لیک ئاساتره له‌ هی شیخ نه‌بی چونکه له‌ هی ئه‌و ساده‌تر و بی قورت و گرێتیه. شیخ نه‌بی په‌لی بۆ گه‌لیک لایه‌ن ده‌هاوێشت و له‌ زۆر مه‌یداندا جووتی سیاسه‌تی ده‌گیرا، مرید و دیعایه‌چی و په‌یره‌ویکه‌ریکی بێته‌ژماری هه‌بوون له‌ گه‌لیک لایه‌نیشه‌وه‌ دووچارى مونا‌قه‌سه و به‌ره‌هه‌ستی ده‌بوو. ده‌نگوباسی هه‌ندیک له‌و رووبه‌رووبوونه‌ی شیخ نه‌بی له‌گه‌ل هاوچه‌رخى خۆیدا به‌ ئیمه‌ گه‌یشه‌وه و به‌شی زۆریشی له‌ ناوچه‌وه. به‌هه‌مان حال وه‌زعی شیخ نه‌بی له‌ گه‌لیک باره‌وه له‌ هی حاجی ئالۆزتر و تیکه‌لپیکه‌لتیه، ساغ کردنه‌وه‌شی زه‌حمه‌ت‌تره چونکه لایه‌نه نه‌زانراوه‌کانی له‌ هی حاجی پتره گه‌لیکیش پتره. ئه‌وه‌ی راس‌تی بی وه‌زعی ماددی زۆر ساده و بی بارستی حاجی له‌به‌ر تیشکی وه‌زعه نه‌فسیه‌که‌یدا ره‌ونه‌ق وه‌رده‌گریت چونکه زه‌رفی ئه‌و وه‌زعه نه‌فسیه‌یه ده‌نا وه‌زعیکی هێچ نه‌دار و موفلیس له‌ خۆوه‌ نابێته جی سهرسۆرمان و تیوه‌رامان و پشکنینه‌وه. زۆر جارانی شتی بی بایه‌خ له‌ په‌نا شتی بایه‌خداردا نرخ په‌یدا ده‌کات:

بازاری ده‌هره قیমে‌تی ئه‌شیا به‌ جیگه‌یه
می‌شی گه‌یشه‌ رووی نیگار هه‌ر له‌ خال ئه‌چی

حاجی قادر هه‌رچه‌ند هێزی دنیای ماددی وه‌ک چه‌ک و پاره و ده‌سه‌لاتی نه‌بو، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا له‌ تایی ته‌رازووی ئه‌و له‌نگه‌ر به‌ستنه‌ی کۆمه‌لایه‌تیدا سه‌نگی

تایبه‌تی خۆی هه‌بوه و حیسابی به بنج و بناوانی بۆ کراوه و هه‌میشه کات تیخویندراوه‌ته‌وه. حاجی لای زۆرینه‌ی پیاوه ناوداره‌کان و به‌هێزه‌کانی کۆیی مروّقیکی به‌قهدر و خۆشه‌ویست بوه، خۆشوێستنه‌که و قهدر گرته‌که‌شی ئه‌وه بوه له هه‌لبه‌سته‌کانی دوا‌یی تری ده‌نگی داوه‌ته‌وه که ده‌کا ده‌نگدانه‌وه‌ییکی وه‌فاکارانه. له وه‌زعی وه‌هادا که نا‌کۆکی بکه‌وێته نیوان حاجی و شیخ نه‌بییه‌وه هه‌تا نا‌کۆکییه‌که له سنووری تیکراخوړین و شه‌ره‌ شیعر و پلار تیک گرتن و جنیو به‌یه‌که‌تر داندایه‌ بیت که‌س بۆ که‌س به‌ده‌نگ نایه‌ت مه‌گه‌ر خۆی لایه‌نی ده‌مه‌ته‌قه‌ بی. ره‌نگه‌ گیرانه‌وه‌ی ڕووداوی ڕۆژانه‌ی ئه‌و نا‌کۆکییه‌ زه‌رده‌خه‌نه و پیکه‌نینیش بینیته‌ سه‌ر لیوان، به‌لام که کار گه‌یشه‌ ئه‌وه‌ی پیاویکی وه‌ک حاجی قادر له کۆیی ده‌ربکری وه‌یا له‌ترسان هه‌لبی ده‌بی ته‌وا‌زونه‌که ئه‌وه‌نده تیکچو بیت و شیرازه‌ی کومه‌لایه‌تی به‌ جوړیک هه‌لو‌ه‌شا بی ئه‌و کۆیه نه‌ما‌بی که ده‌یناسین.

به پێی ئاگاداری و شه‌ره‌زایمان له وه‌زعی ئه‌وسای کۆیی، که جیلا‌وجیل پیمان گه‌یشته‌ و باری ڕاسته‌قینه و میراتیش هه‌روه‌ها ڕاده‌گه‌یه‌نی، ئه‌و شلۆقیه‌ی حال و زه‌رفی کومه‌لایه‌تی و سه‌ره‌وه‌نبوونی له‌نگه‌ری ده‌سه‌لات هه‌رگیزا و هه‌رگیز ڕووی نه‌داوه. سه‌رده‌می شیخ نه‌بی ئه‌وه‌نده دوور نه‌که‌وتۆته‌وه کومه‌لایه‌تی‌ه‌که‌ی بووبیته نه‌هینی میژوویی، ته‌نانه‌ت به‌شیک له‌و کارانه‌ی که شیوه‌ی خودنمایی و خه‌لق شکانده‌وه‌ی ئه‌و ته‌له‌که‌بازه‌ نیشان ده‌دات به‌ نووسراوی لای ئیمه‌ پارێزراوه. وێرای ئه‌و نووسینه‌ تایبه‌تیانه، له په‌راوێزیکێ فره‌واندا، له ڕێی مه‌علووماتی خانه‌واده‌یی و ورده‌ نووسینی په‌راگه‌نده به‌ده‌وری کتیباندا که هه‌موویان له‌گه‌ل قسه‌ی ده‌ماوده‌می ناو خه‌لق ڕیک دین، چه‌ندوچۆنیه‌کی ئاکار و حال و باری شیخ نه‌بی تا ڕاده‌یینک ڕوون ده‌بیته‌وه. به‌ نمونه‌ی ڕاستبوونی ئه‌م ڕایه‌ ده‌لیم شیخ نه‌بی به‌سه‌ر کتیبیکێ مزگه‌وته‌وه، که لای منه، له په‌راوێزیکدا نووسیوه‌تی ده‌رسی خویندوه‌ لای شیخ مسته‌فا له مزگه‌وتی مه‌لای خه‌تی، حاجی مه‌لا ئه‌سه‌دی باوکی باپیریشم له په‌راوێزی کتیبیکێ تردا نووسیوه‌تی لای مه‌لای خه‌تی خویندوه. هه‌ر ئه‌م هاوڕێه‌تی‌ه‌ی به‌یه‌که‌وه‌ خویندنیان بوه دواتر حاجی مه‌لا ئه‌سه‌د یارمه‌تی شیخ نه‌بی داوه که له کۆیی بگه‌ڕێته‌وه که ئه‌وسا جارێ هه‌چ بی دینیکی لێ نه‌دیترا‌بوو. ئه‌مه ده‌لیم تا‌کوو بزانی شتیک له باره‌ی شیخ نه‌بییه‌وه بیته‌ ناو ئه‌م نووسینه‌وه، وه‌یا کاره‌ساتیکێ سه‌رده‌می ئه‌و که پتوه‌ندی به‌ حاجی قادره‌وه هه‌بی و لێره‌دا باسی

بكهين له مهجهولهوه هه‌لنه‌قولیون، چ دهسكاريشيان تيدا نه‌كراوه. كه ديم و باری كومه‌لايه‌تیی كۆپه‌ش به‌شایه‌د ده‌گرم له راستی و درویی ئه‌و خه‌به‌ره‌ی كه ده‌لای حاجی له ترسان وه‌یا به‌ ده‌ركردن له كۆپیی رۆیشتوه، شایه‌دینكی راستگو و مه‌علوومیشم هیناوه‌ته‌وه كه ده‌بناسین و پیتی باوه‌ر ده‌كه‌ین.

ئهو كه‌سانه‌ی خوشباوه‌رن له سه‌لماندنێ ده‌ركرانی حاجی، واده‌زانن به‌لگه‌یه‌كی گه‌وره‌یی و قاره‌مانیه‌تیی حاجی له‌وه‌دایه‌ له‌لان سته‌مكاره‌وه ده‌ركرابی و له‌كاتی ده‌ركردنیشیدا كزه‌ی سۆز و په‌رۆش و هه‌ستی غه‌ریبی له‌ جه‌رگه‌یه‌وه هه‌لستا. ئه‌وه‌ی راستی بی، مه‌یلی وه‌ها ساكار بۆ كیشانی خه‌رمانه‌ی ئاورینگاویی به‌ده‌وری ناو و شه‌خسیه‌تی قاره‌مانی خوشه‌ویسته‌وه له‌وه‌ تێپه‌ر ناكات كه مه‌یلیكی ساده و ساكاره چونكه هه‌چ سوودینكی راسته‌قینه‌ به‌و قاره‌مانه‌ ناگه‌یه‌ننی و له‌ نرخ و بایه‌خی شه‌خسیه‌تیشی زیاد ناكات. راوه‌ستانی حاجی قادر دزی شه‌عبه‌ده‌ی شیخ نه‌بی راستیکه‌ په‌كی له‌سه‌ر ئه‌وه نه‌كه‌وته هه‌لاتنی حاجی ئه‌نجامه‌كه‌ی بی. حاجی به‌ خواپشتی خۆی رۆیشتنی وه‌یا ده‌ركرابی وه‌یا، له‌ فه‌رزی موسته‌حیل، كۆپه‌شی جینه‌هیشتی هه‌ر ئه‌و حاجیه‌ ده‌بی كه‌ یه‌كه و ته‌نها بی چه‌ك و پاره و ده‌سه‌لات یه‌خه‌گیری شیخ نه‌بی بوه.

ئه‌گه‌ر به‌ وردی سه‌یری ئه‌و حیکایه‌ته‌ بكه‌ین كه حاجی ده‌كانه‌ ده‌ركراوی زه‌ه‌روزه‌گی شیخ نه‌بی، ده‌بینین ده‌لاله‌تی حیکایه‌ته‌كه‌، تا را‌ده‌ییک، له‌ نه‌ترساویی حاجی كه‌م ده‌كانه‌وه چونكه‌ ئازایه‌تی له‌ مه‌یدان چۆلك‌ردندا نیه، به‌ پێچه‌وانه‌وه له‌ به‌رده‌وامبووندا. ئه‌گه‌ر حاجی هه‌چ نیاز و خواپشتینكی خۆی له‌و رۆیشتنه‌دا نه‌بووبی و له‌به‌ر تاكه‌ هۆی ترس وه‌یا بێچاره‌یی كۆلی دابی، ده‌بی ئه‌وانه‌ی گه‌وره‌یی حاجی له‌و كۆل‌دانه‌دا ده‌بینن چاویك به‌ رایه‌كه‌ی خۆی‌اندا بگێرنه‌وه، پرسیاریکیش هه‌لب‌ستین له‌وه‌دا كه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌نجامی تیز كردنی هه‌را و ناكۆكی سهر‌بكیشته‌وه بۆ كۆل‌دان و هه‌لاتن ئایا چاكتر و شیرینتر ئه‌وه نه‌بوو با‌ی هه‌لنه‌هاتن له‌ هه‌راكه‌ كه‌م كرا‌یا‌یه‌وه؟

به‌لای منه‌وه، به‌لای واقیعه‌شه‌وه، ساده‌ مه‌یلی نیشاندانی حاجی به‌ «قوربانیی خه‌بات» نه‌ ده‌شی و نه‌ ده‌كری بیه‌ته‌ جیگر (بدیل) ی راستی، به‌ تایبه‌تی كه‌ گه‌وره‌یی راسته‌قینه‌ی حاجی قادر له‌و راستیه‌دا بی. كه‌واته‌ بۆچی له‌ خۆرای گه‌وره‌یی حاجی به‌ند كه‌ین به‌ غه‌له‌ت و بیه‌ستینه‌وه به‌ روونه‌دا! ئه‌وه‌نده

قاره‌مانه‌تییه هه‌لبه‌ستراوه‌ی که ده‌زانین له راستیدا پیچه‌وانه‌ی قاره‌مانه‌تییه به حاجی ده‌به‌خشی نابیتته جوگه‌له‌یه‌کیش له‌چاو رووباری پر شه‌پۆلی قاره‌مانه‌تییه حه‌قیقی ئه‌و. حاجی ئه‌و هه‌زاره‌ی مه‌یدانی شه‌خسیه‌ت نیه که دۆسته‌کانی هه‌لوه‌ستی شلۆقی بۆ بکه‌ن به داروه‌کازی خۆ به‌سه‌ره‌وه راگرتن، له‌مه‌شدا بیلزوم رووداو و میژوو به‌درۆ بخریتته‌وه.

تا حاجی ده‌بی به ده‌ربه‌ده‌ریکی سته‌می شیخ نه‌بی هه‌رچی راستی هه‌یه له باره‌ی کومه‌لایه‌تی و له‌نگه‌ری ده‌سه‌لاتی ئه‌وسای کۆیی ده‌بی بسریتته‌وه و زه‌رفیکی ده‌سکردی دوور له واقیعی له‌جیگه‌دا دابندری که‌وا نه حاجی په‌کی له‌سه‌ر که‌وته‌وه نه ئیمه‌ش چ کاریکمان پنیه‌تی. سه‌یر له‌وه‌دایه که ئه‌گه‌ر قبوولیش بکه‌ین حاجی له‌به‌ر شیخ نه‌بی هه‌لات دیسانه‌وه چوونی حاجی بۆ ئه‌سته‌مبۆل هه‌ر بیتته‌فسیر ده‌مینیتته‌وه.

داماننا حاجی ده‌رکراوی شیخ نه‌بییه، له ترسی ئه‌و له کۆیی هه‌لات، بۆچی نه‌چوه که‌رکوک وه‌یا هه‌ولیر وه‌یا سلیمانی وه‌یا هه‌ر شویتیکی کوردستانی عیراق که ده‌سه‌لاتی شیخ نه‌بی پنی رانه‌گات؟ ئه‌سته‌مبۆلی سالی 1280. ک جیگه‌بیکی وه‌ها نزیک و هه‌رزان بای نه‌بوه هه‌ر که‌سیک له مالی خۆی ده‌رچوو وه‌یا ده‌رکرا بۆ ئه‌وئ خۆی هه‌لکوتی. فه‌رقیکی گه‌وره هه‌یه له نێوان هه‌لاتن به‌ده‌م ترسه‌وه له‌گه‌ل گرتنه به‌ری سه‌فه‌ری دوور و به‌ ئه‌رک و بۆ شویتنی بیگانه‌ی به‌ مه‌سره‌ف و به‌ نیازی لیمانه‌وه‌ی هه‌موو عومر. هه‌لاتنی حاجی له ترسی شیخ نه‌بی هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی به‌به‌ره‌وه هه‌یه که له کۆیی ده‌رچوویتت، هه‌رگیز لی چاوه‌روان نا‌ک‌ریت بۆ ئه‌سته‌مبۆلی به‌رئ کات. له‌وانه‌یه بگوتری چوونی حاجی بۆ ئه‌سته‌مبۆل ئه‌و موسته‌حیله نابێ، که له به‌ر تیشکی واقیعی دوا‌ی ده‌رچوونی له کۆیی را‌ب‌گیریت. واته که ئه‌و هه‌ر ناچار بوو له کۆیی ده‌رچیت ئیت‌ر بۆ نه‌چیتته جیگه‌یه‌کی وه‌ها ئه‌وه بی‌نیت بۆی ئاواره بیت؟ ئه‌م پرسیار و تیبینییه بی‌باه‌خ نین، جیی سرنج لی گرتنیش به‌لام بایی خۆسه‌پاندن و ته‌گه‌ره ره‌واندنه‌وه نا‌که‌ن. ئه‌م تیبینییه خۆی له خۆیدا و به‌ ته‌نها هیزیکی وه‌های تیدا نیه هه‌موو تیبینییه‌کی ترمان له بیر بیاته‌وه و حاجی قادر بکاته گولله‌ توپیکی قه‌زاوقه‌ده‌ر و بۆ ئه‌سته‌مبۆلی باو‌ی‌ژێ. هیز و پاله‌په‌ستو و ته‌کانیک که به‌یه‌کجاری حاجی له کۆیی هه‌لقه‌نی و له ئه‌سته‌مبۆلی به‌ زه‌ویدا بدات، ته‌قینه‌وه‌ییکی گه‌لیک زلتری ده‌وی له‌وه‌ی که گوتبیتی «کۆرینه له

كۆيى دەرىچوم، وا رۆيىشىم بۆ ئەستەمبۆل «وەك ئەوۋى كە بلى «كەوا و سەلتەكەم بە رانك و چۇغەل دەگۆرمەو».

ھەلقەنانى حاجى لە كۆيى دەبى بخرىتە بەر روناكايى ئەو لىكدانەوانەى پىشتر لىي بوومەو، واش دەزانم شىكى ئەوتۇيان نەھىشتوتەو لەو بنگە و بىچەى بەراورد كردنيان بەسەرەو دەوۋەستى، ئەگەر ھىچىش لە بىر چوۋىي وەيا بە بىرمدانەھاتىي باوۋرناكەم لەوانەبى برباران ھەلوەشىنىتەو.

وەك لەو لىكدانەوانەدا بۆى چوم، وا دەزانم حاجى قادر بەھەمەھال لە كۆيى دەردەچوۋ ئىتر شىخ نەبى پەيدا بوۋا يان پەيدا نەبوۋا. ناشى لىرەدا ئەو لىكدانەوانە و بە يەكتر گرتانە دوۋبارە بكەمەو، تەنھا بەپىي داخوۋىي جىگە و لىكۆلىنەو لەو دەمەتەقەيەى تازە خستە بەرچاۋ، زۆر بە كورتى دوۋسى خالى گرىگ لەوانەى پالايان بە حاجىھە نا بۆ ئاۋارەبوۋن وەيا ئاۋارەبوۋنيان لىخۇش ھىنا لىرەدا دەكەمە كورتەى پوختەكراۋى گەلىك لىكۆلىنەو و لىكدانەۋەى دوۋر و درىژ:

- (1) ھىچ بەرژەۋەندىكى ماددى وەك سامان و دوكان و دىۋەخانە و مزگەوت و مەدرەسە و ۋەزىفە، حاجى قادرى بە كۆيەو نەبەستىۋە.
- (2) ژن و مندالى نەبە ئاۋارەبوۋنى بە زەحمەت بىخەت.
- (3) نەفسە زلەكەى لىي نەسەلماندوۋ دەست لەبەر خەلقى پان كاتەو بۆ پىكەيتانى گوزەران.
- (4) ھەر ئەو نەفسە زلەى واى كردوۋە شەرمى بىتەو كە بەردەوام لەو مزگەوت و لەو مال و لە سىبەرى براگەورە و خىرەومەنداندا بژىت – بەراستى ئەم ھۆيە يەكجار بەھىزە لەناو ھۆيە بەھىزەكاندا.
- (5) تاكە سامانى حاجى كە بوۋىزى و ئەدەبەكەيەتى لە قەپىلىكى تەسكى كۆيەدا نەدەگونجا، بە تايىبەتى كە حاجى سەر بەشەرعەكانى شۆرنەكاتەو بۆ مەدجى دەسەلاتدار و خاۋەن سامانەكانى ئەو سەردەمەى كۆيى وەيا غەبرى كۆيى وەك ھەولير و كەركوۋك.

تۆ لەۋەزەى حاجى وردبەو، ھەرچى ھۆى مانەۋەيە لەكۆيى پەيدا نە، ھەرچى ھۆى دەرىچوۋنە پەيدايە. كە ئەمە ۋابى چىمان پى دەۋى لەۋە زياتر بىتە ھۆى

دور که وتنه وهی؟ هه راکه ی شیخ نه بی له و وه زعه دا بایه خیکی تاییه تی په یدا کرد که به زاهیر بوه هو ی دهر چوونی حاجی، وه یا ته و په ره که ی بوه به هانه ی دهر چوون.

به چاوی خه بال خۆت له وه زعی حاجی قادری ته و جیگه یه و کاته دا ببینه وه و به دل ی ته و هه ست بکه و به میسکی ته و لیکده وه بزائم برپارت چی ده بی! له و هه موو بی حال و باری و بی سامانیه دا به و هه موو قابلیه ت و شاعیریته وه له گه ل ته و هه موو ریز له خو گرتنه و سه رکه شی نه فسته وه به دهم شه ره دهن دوو کی و هه را و دهم ته قه ی رۆژانه وه چند سالان ته م مال و ته و مال و ته م مزگه وت و ته و مزگه وت خانه خو یگوری ده که ی ت؟

ناکه ی؟ بۆچی؟ به کام ئومید؟ بۆ کام ئامانج؟ له بهر خاتری کی؟ نه ژن نه مال نه مندال نه مزگه وت نه دیوه خانه نه دوکان نه نان نه خوان نه راحه تی نه سه روتن نه بازاری شیعر نه هیچ شتیکی به که لکی حاجی ته وسا بیت وه یا له سنووری به خو نازیندا دهستی پیی بگات!! تۆ له و حاله دا بیت چ به خۆت ره و ده بی نی؟ مانه وه ی سه ر کره لانه ی میوانانه ی بی ده سه لاته، یاخود ته وه ی حاجی کردی؟ وا ده زانم دیمه نه که ته وه نده روون و ئاشکرایه هه ر ده لپی تین و تاو به ئیراده ی تۆ و منیش ده دات که به لاشعووری بلین: کاکه ی نی خۆ حازر که ن با بۆی دهر چین.

له نیوان ته م پینج خاله ی سه روودا که بوونه پوخته ی ته و هو یانه ی ریی ئاواره بوونیان خسته بهر حاجیه وه، خالی دوهم که نه بوونی ژن و منداله هو ییکه هه موو ئاواره بوه کانی وه ک حاجی قادر تیدا به شدارن. مه به ست له ئاواره بوه کان ته وانه که وه ک حاجی ده ستکورت و بی ریوچی بوون، نمونه ی زۆر بهر چاویش له وان جوته قاره مانه رووته ی «نالی و که یفی» ن که یه که میان بهر له حاجی به بیست⁹³ سالیکی، به لکوو پتریش، ئاواره بوو بوو، دوه میشیان به چند سالیکی دوا ی حاجی ئاواره کرا. ته م دوو قاره مانه ش وه ک حاجی قادر بایی پیوه ندی سه ره داوینک، بهر ژه وندیان نه بو به سلیمانی و کو یه یانه وه به سیتته وه.

⁹³ ته م باسه به وردی له پیشه کیی «چه پکیک له گولزاری نالی» له چاپکراوه کانی کو ری زانیاری کورد سالی 1974 له نووسینی مه سعود محمه د لیی کو لرا وه ته وه.

به لām له بێ بهرژه‌وه‌ندی کاربگه‌رت‌ر ته‌وه‌ بوه که ژن و مالیان لێ نه‌بۆته ته‌وق و ته‌له‌ی په‌ک‌خستن چونکه ده‌زانین هه‌زاران که‌سی هه‌ژاری بێ مَلک و پاره و ده‌ره‌تان به هۆی ژن و منداڵه‌وه به شویتیکه‌وه ده‌به‌ست‌ریته‌وه و تا مردن به کلۆلی و چاره‌په‌شی تییدا به‌سه‌ر ده‌به‌ن.

دوو شه‌قلی زۆر ئاشکرای «بێ ژن و منداڵی و بێ سامانی» ده‌به‌ن جوداکه‌ره‌وه‌ی ته‌و کوردانه‌ی له شویتي وه‌ک کۆیه و هه‌ولیر و سلیمانیه‌وه روه‌و ته‌سته‌مبۆل ده‌بوون. هه‌موو ته‌و هه‌ژارانه‌ی ئاواره ده‌بوون ژن و منداڵیان نه‌بوو، به‌زۆریش نه‌ده‌گه‌رانه‌وه بۆ خاکی ولات، وا بزانی له‌ غه‌ریبشدا هه‌ر ژنیان نه‌هیناوه، مه‌گه‌ر تاک تاکه‌یان. ته‌وانه‌ی حال و باریکی ئابووری ریکوینکیان بووبیت، ناچار نه‌بوون بێ ژن و مالی تیکه‌ل به‌ حیسابی سه‌فه‌ره‌که‌یان بکه‌ن. چ به‌ نیازی گه‌شت و گه‌رانی ته‌بدیل هه‌وا بووبی چ به‌ نیازی وه‌رگرتنی وه‌زیفه و روتبه و نیشان وه‌یا به‌ره‌وپیش بردنی به‌رژه‌وه‌ندیک بووبی، چوونه‌ته‌ ناوچه‌ی خه‌لافه‌ت، که‌یف و سه‌یرانی خۆیان تییدا کردوه وه‌یا خه‌ریکی کاروباری به‌رژه‌وه‌نده‌که‌یان بوون، ژن و مالیان بووبی په‌کی چوون و هاتنه‌وه‌ی نه‌خستوون، وا بوه به‌ ماله‌وه سه‌فه‌ریان کردوه و گه‌راونه‌وه، واش بوه به‌ نیازی نیشه‌جی‌بوون رایانگۆیستوه. به‌لام به‌ زۆری ته‌وه‌ی بنگه‌ییکی ژیان و گۆزه‌ران و ناوونیشانی له ولاتی خۆیدا شک بردی گه‌راوه‌ته‌وه هیلانه‌که‌ی خۆی، ته‌نانه‌ت هی وابوه به‌ نوینه‌ری وه‌یا به‌ وه‌زیفه‌ی گه‌وره چهند سالان له ته‌سته‌مبۆل ماوه‌ته‌وه پاشان له‌گه‌ل به‌سه‌رچوونی ته‌و وه‌زعه روه‌و مال ولاتی خۆی بۆته‌وه. دیاره غه‌ریبی ته‌و شیرنه‌ نیه به‌ عاده‌ت خه‌لقی بۆ خۆی راکیشیت، ولاتیش ته‌و ناحه‌زه نیه بێ سه‌به‌ب به‌لاوه بنریت:

وه‌ته‌ن مه‌حبوبه‌ییکه جلوه ئارای
نیشانه‌ی دین و ئیمان ته‌مه‌نای

ئه‌گه‌ر له میراتی ئاواره بوه‌کانمانه‌وه که‌له‌پۆری نووسراومان پینگه‌یشتبا بیگومان، له هه‌موانه‌وه سۆز و کزه‌ی غه‌ریبمان ده‌خوینده‌وه. نالی که سه‌رامه‌دی ته‌و ئاواره‌یه چهند به‌لیغانه گروگله‌ی ده‌روونی خۆی خستۆته‌ ناو هه‌لبه‌سته بیهاوتا که‌یه‌وه که له غه‌ریبیدا به‌ نیازی روخسه‌ت خواستنی گه‌رانه‌وه بۆ سالمی ناردوه:

قوربانی تۆزی ریگه تم ئه ی بادی خوش مروور
وهی په یکی شارهزا به هه موو شاری شارهزوور

نالی له وهه لبه سته دا، به دهم سۆزی غوربه ته وه، ئه وهی له گه ل شپوهی ولاته که ی
کردوه که له کاتی سه فه ری حه جدا به ره وه که عبه و قه بری پیغه مبه ر له گه ل ره مل
و خاک و دار و به رد و گیا و حه وش و حه سار و دیواری حیجاز و مه که و
مه دینه دا کردوه تی:

هه ر له شیوه سووره وه تا سه رچنار و به کره جۆ و سلیمانی و به ردی سه رشه قام و
داری پیرمه سوور و حه وز و حه وش و حو جره ی مزگه وت و گردی سه یوان و
کانیئاسکان و خاکوخۆل به هه ناسه ی گه رم و قولپی گریان خولی میحنه تی داوه و
تلاوه ته وه.

کورم ده وی له غه رییدا ئه و پارچه ئاگره ی هه لبه سستی نالی به جه رگی خویه وه بئی
و بۆسۆی لی هه لنه ستی.

ئیمه زۆر جارن داده برپین له هه ست کردن به سۆز و عاتیفه ی مروقی هه ستیاری
ئاگر تیبه ربووی وه ک نالی و حاجی که نرخدارترین و عه زیزترین و جوانترین هه لپه
و له رزه و له ره ی هه ناوی خویان بۆمان کردوه به ده سته چیه ی هه لبه ست و
ده روونی مروقافیه تیمانی پی گه ش ده که نه وه، ئه گه ر گوئیان بدهینی و تییان بگه یین.
له و دابرا نه شمان ئه وه ی زۆر جیگه ی په رۆشمه ئه وه یه که نازانین چه ندمان له کیس
چووه، به لām دابرا نمان له دیتنیککی سینه مایی وه یا ئاهه نگیکی کۆکتیل وه یا شاییه کی
ره شبه لāk ناراحه تمان ده کات، بگره دابرا نه که مان به خه ساره تمه ندیش حیساب
ده که یین. به لی مروق هه قیه تی په رۆشی له ده س چوونی خوشیه کی ماددی بیت،
به لām پیویسته له سه ری، هه ر نه بی له به ر خاتری حه سانه وه ی گیانی خوی، به شداری
ویژدانی خاوه ن ویژدانه زله کانی میله ته که ی بیت و گوئیان بداتی و تییان بگات و
که پیی کرا له به خشنده گیی وانه وه فییری به خشین بیت.

به راستی ژیان هه مووی هه ر خواردن و خوشیی و هه لپه رکی و جنس نیه، ئه مانه
تیکرایان مالی هه موو گیانله به رانه، نه ک هه ر هی ئاده میزاد. به لی بی ئه مانه ژیان
تامی نایی، یاخود به جارئ نایی، به لām به هه موویان یه ک خاسیه ت و تاییه تی پیک

نايهنن كه تهنهها هي مروّف بي، چونكه جاري ماكه هه ره گرنگه كه ي مروّفايه تي، كه ههستي هاوبه شي كردنه له گهّل غهير، نادياره. به تو چي دراوسيكهت له خوشيدا خنكا بيت، ههروهه هاش به من چي تو له سينه ما دهرچيت بو پارتی كوكتيل باده نوشي بكه يت وه يا له كوش و باوه شي گهرم و نه رمدا سه رخوش بيت. من هه رگيز گله ييم نه بوه لهو شاعيره ي كه ده لي:

كه من نه خلي مرادم بي سه مهر بي
به من چي باغي عالم جومله بهر بي

چونكه به راستي ئينسافي له گهّل خويدا نواندوه. ئه وه ي ده لي شاعير لي ره دا خودپه سندي كردوه ئاگادار نيه له وه كه هه ر يه ك دوو وشه ي به يته كه بگوري چ خودپه سندي تيدا نامينيت:

كه تو نه خلي مرادت بي سه مهر بي
به تو چي باغه كه ي من جهمله بهر بي

له دهربريني حه قيقه تي وه ها زلدا، پارانه وه بو نه فس يا بو غهير فهرقيك به حه قيقه ته كه ناكات، رهنگه ئه و ئازاييه ي له دهربريني حه ز و ئاره زوي نه فس پهيدا ده بيت گه ليك پتر نرخي حه قيقه ته كه ديار خات له وه ي شهرم و زمان گرتن ئه و حه قيقه ته له غه ير دا ديار خات. له جيگه ي وه ها دا چ فهرق نيه له نيوان شانازي كردن به جانفيايي و نه فس كردن به ئاوينه ي حه قيقه تي گه و ره. له خونواندن به فيداكاري چ شهره فيك هه يه هه مان شهره ف له دهربريني ئاره زوي ره واشدا هه يه، ئه و ئاره زويه ي كه مافي بيفيلي ئاده ميزاده. ئيمه لي مان داوا ناكري هه ر له خو به خت كردندا دهنگ دلير بين كه ده زانين خو به خت كردنه كه له وه دا شهره ف پهيدا ده كات كه بو خير و خوشي ئاده ميزاد بيت ده نا فلسي ك ناهينيت، زور جارانش به كاري به د له قه له م ده دريت.

من كه ديم داوا ده كه م له خوينه ري كورد پرپشكي ئاگري هه ناوي نالي و حاجي به جه رگي خو به وه بني و به شداري ويژدانه بليسه داره كه يان بي، ده مه وي تابلوي

مرقايتى به هەر دوولای خۆيىستى و غەيروىستى له خۆيدا به تهواوى دروست
 بکات، خۆ ئەگەر بيهوئى نموونه يىکى گونجاو بى له گەل حالوبارى کوردەوارى به
 هەردوو لای خۆشى و ناخۆشى ميراتى کوردەوه دياره دەبى پتر خۆى به لای
 غەيروىستى و هەستى برينداردا بشکينىتەوه. بەلام هەرگيز نامەوئى تەنگرەى ژيانى
 لى تەنگر بکەمەوه... نامەوئى هەلى خۆشى لى بدزمەوه به ناخۆشى... نامەوئى
 به هەرهى داشکينم. من باوەرم به وه هەيه که ئەگەر گەنجىکى رۆشنبرى کورد توانى
 ئەوەندە ناسک بىتەوه که به فرمىسکى حاجى و نالى بگرى... بلىسەى هەناسەى
 ئەوان له دەروونى خۆيدا هەلگيرسىنىتەوه، به سامانىکى مەعنهوئى، بگره ماددى، زلتر
 دەگات له وهى تامەزرۆشکەندى ئارەزوئى نەفسى برسى پنى دەگەيه نيت.
 تامەزرۆشکەندن فەرمانى سروشتە و نامەوئى له نرخى کەم کەمەوه، بەلام هەرگيز
 نرخى تامەزرۆشکەندن کەم نايىتەوه به وەدا له پال پەلەفرەى دلى نالى و حاجى به
 چنگالى مېحنەتەوه، بىخەمه سىبەرى پەلى دوه مەوه. من هەرگيز به مۆرفىنى
 خەبالى بەتال سەرگىزم نەکردوويت که لىت بيارىمەوه تۆش وه کوو من نىگايىک
 بشکينىتەوه به لای مەينه تە زلە کهى حاجيدا لهو زەر فە بىرەحمەدا که تال تال
 دەمارى پىنەندى به مەفتەنيه وه هەلدەبرىتەوه وهک ئەوهى گيانى له ناخى وجودى
 دەرکيشن، چونکه نىگاکەت به لای دەولەمەندترين ديمەنى مرقايتيدا دەشکيتەوه.
 دەرچوونى حاجى له کوپى رۆوداويکى ئاسايى رۆژانە نيه که له نىوان دەيان و
 سەدان رۆوداوى وهک خۆيدا بشاردريتەوه. ئيمە له وه بووينەوه بزاین چ بوون ئەو
 هۆيانەى تراجيدىاى ئاوارەبوونى حاجيان پىکھيتا، هەر لهو زانينەشدا بۆمان رۆون
 بۆوه که عامىلى هەرە گەورەى ئەو تراجيدىيە نەفسە زلە کهى حاجى بوو به وەدا که
 به قەدەر يەک موو سەرى پىندانەنواند بۆ پىنداويستى بەرژەوهند و حوکمى ژيان و
 فەرمانى دەوروبەر تا بکەويتە سەر بارىک که نانىکى تيدا پەيدا بکات وهيا مالىک
 پىکەوه بنىت وهيا له بن نوايىک بحەسىتەوه ئىتر مايەوه وهک ميان که پى به
 قوناغەوه گير نابى و بەردەوامبوونى له ميانەتيدا دەبىتە شتىکى سەير.
 ئەم ئىمکان نەبوونى مانەوهى حاجى له کوپە که رابگرى له بەرانبەر خۆشويستە
 بيسنوورە کهى حاجى بۆ کوپە و دانىشتوانى کوپە، پۆپى تراجيدىاکە نیشان دەدات.
 تاکە يەک هوى کزبوونەوهى ئاورىنگى کارەساتە که له وەدايه که له کوردىک
 قەوماوه و له شوئىکى وهک کوپەدا رۆوى داوه، ئەگەر له گۆشەيىکى ئەورووپادا

کاره ساتیکی وهها فرمیسکاوی، شه کسپیریکی بۆ ره خسابایه ئیستا لهو ده مه دا که جه نابت به گو شه ییکی چاوه بیزاره کانت ئەم دیرانه ده خویتیته وه، له گه لیک جیگه ی جیهاندا کاره ساته که وهک هاملیت و رومیۆ و جۆلیت به سه ر شانۆ گه شه داره کانه وه چه پله ریزانی بۆ ده کرا، خوشت له وانه بوویت چیرۆکه که ت به وه به ری ته قدیر و ته قدیسه وه بخویتیته وه و هه ر جاره ش نه فرینت له و چاره نووسه کردبایه که سته می وهها بیتسامان له دلی وهها گه و ره و هه ستیار ده کات. به لام چ سوودا! کاره ساتی ده ره به ده ربوونی حاجی هیچ ناویکی زرینگه داری تیدا نایه ت، ئەو زه رف و هۆیانە ی پتیکیشیان هیناوه به ده وری رووداویکی ئەو رووپاییدا سه ریان هه لئه داوه، ده ست و قه له میکی له باره شیه وه خه ریکه خو ی فیری مه شقی نووسین بکات له ناو تاریکایی نه ناسراوی خو ی و باب ته ی نووسینه که و سه رله به ری میله ته کهیدا کوته کوتی شه و کویرانه یی، ئیتر بۆ ده بی گه نجیکی کورد ئەو چاوه تیزه ی هه بی که گه و هه ر له ژیر ته به ق ئەنده ر ته به قی تاریکی و سه ریۆش و کفندا بدۆزیتته وه! تا ده سه لاتیکی مه حدوودی وهک هی ئەم نووسینه کزه خو هه لئه به زیتیتته وه بۆ به ر نیگا به رزنۆره شادی خوازه که ی گه نجیکی کورد، له ده یان لاوه پرۆجه کتۆری نووسینه پێدا هه لگو تراوه کانی ئەم جیهانه پر رووناکی و شادییه سرنج و هۆش و هه ز و ئاره زۆی ئەو گه نجه، وێرای نیگا که ی، بۆ خو یان را ده کیشن و له من و کۆیه و حاجی قادری پێده ره تانی ده ستیننه وه.

به راستی گه شتته وه یه کتری ئەم دوو ته ناقوزه زۆر به هیزه ی خو شو یستینیکی بیتسنوو و دوور که و تنه وه ی ناچاری که له م ئاواره بوونه ی حاجی قادردا په یدایه ههروهک چه خماخه ی بروسکه دوو راستیی گه و ره ی 1- گه رمایی 2- رووناکایی، له نه فسی حاجی قادردا ده ره ده خات: گه رماییه که ئەو ئاگره یه که له دوور که و تنه وه که دا به ره ده بیته گیان و دلی حاجی و هه تا مردن ناکوژیتته وه و یه کیکه له دیارده بنجی و به هیزه کانی ناو دیوانه که ی که ئەگه ر هه لئه سه ته کانی دا به ش بکری ن به سه ر ئەو مه به سانه ی بۆیان هۆنراونه وه پشکی کلپه و سوۆی غه ربیی بۆ کۆیه و دۆسته کانی خو ی پشکیکی زۆر به رچاوه، سه ره رای به رچاوی، له هه لئه سه ته هه ره سوژنا که کانی ته ی که بی فیل و بی هه ناسه سواری له ناخی دلپه وه هه لئه قو ل.

رووناکایه که شه ئەوه یه که له ته حه مول کردنی ئەم هه موو ئیش و ئازاره ی دوور که و تنه وه دا جاریکی تریش دوا ی ده یان جار لیمان مه علووم ده بی نه فسی سه رکه شی

حاجی تا چ راده ییک دژی ئەو ئارەزۆیانە ی ھەلۆستاو ھە نزمایە تی دەبەستەو،
و ھک یە کێک زۆری برسی بیت بەلام نەچیتە سەر بانگەشتنیک کە لە ریزی
سەر ووی داووت کراو ھە کاندای جیی نە کریتەو.

ئەگەر ئیمکان ھەبێ ھەموو شتیک مافی تەواوی خۆی پی بدریت، لە پتویست
پتویستتر ھە بۆ ئیمە ی شوینە وارتاریک و رابردوو بزرکراو، تۆز بتە کینینەو ھە لەو
ھەلۆستە پر شەوق و تینانە ی کە تاکە قارەمانە کانمان دلێرانە تیندا ھەلایساو
چونکە لە دوو نوقتە ی زۆر گرنگەو ھە سوودی لی وەر دەگرین.

یە کەم: لە تیو ھەرامانی رابردوو ماندا رووبەرووی تاریکایی و بی چرای و بی وەجاغی
نابین، ئیتەر کە ویستمان دیو ھەخانە ییکی فکر و ئەدەب و «ھەلۆست» ی کوردیی لە
ئۆردو بازار ی میللە تاندا بکەین ھەو دەتوانین چراقۆدیلە ییکی خۆمانی تیندا ھەلکەین و
نوقل و باسوغ و بادامی مەعنەویاتی کوردەواریشی تیندا پینشکەش بە میوانان بکەین.
رېبوار ییکی بیگانە کە سەر بە مالە وێرانە کە ماندا دەگریت بە تەمایە کالاییکی خۆمالی
ئیمە ی تیندا بیینیت، زۆریش دلشکستە دەبی، پایەشمان لە بەرچاوی دادەشکی، کە
خۆی لە سەر سفرە ی بە تالدا بیینیتەو، بۆ ئیمەش مردەنییە بە کمان بە ئیفلاسی
مەعنەویمان نە کەوێ. ئەو کە سە ی ھەز دە کات شانازی کردن و لە خۆ رازییوون
لە ئیفلاسی مەعنەوییدا بدۆزیتەو، بیگومان، دەمار ییکی نەخۆشی «مازۆختە یی» لە
نەفسیدا ھە یە.

مرۆفیک نەفسی نەخۆش نەبی ھەز دە کات لە زەمینە ی «ھەبووی» یەو بەرزتر
بیتەو، نەک لە بنی بیر ھەو بە حال سەر ئەر ز بیتەو.

دو ھم: سەر ھەرای روونا کبوونەو ی رابردومان، ئەم رۆزگار ھەشمان بە شەوقی چرای
کوردیی روونا ک دە بیتەو. بە راستی بەر لە ھەموو کەسیک ئەدی و رۆشنبیر
پتویستی بە رابەر و نمونە ی نژادیی ھە یە تا بتوانی لە ئاھەنگی خۆ ھەلدانەو ی
کۆری ئەدەبدا، و ھک ئەدی یی میللە تانی تر، شانازی بە رەسەنیی ئەدەبە کە ی خۆ
بکات کە دیت و درەختی خانەوادە ی ئەدەبە کە ی خۆی دە باتەو ھە بۆ سەر ئەو نمونە
و رابەرانە. ئەدی بییش و ھک ھەموو رۆلە ییکی ریز لە خۆ گرتو دەبی ھەز بە بەرزیی
ئەو باوک و باپیرانە ی بکات کە رابەر و نمونە ی ئەدەبن نەک و ھک ئەو سوالکەرە

بیت که ههستی به خو نازینی پی نهماوه و دهم نادم له پرووته‌له‌یی خوی زیاد ده‌کات بو بزواندنی به‌زه‌یی خیره‌ومه‌ندان.

من له‌گه‌ل‌ه‌وه‌شدا که ده‌زانم ئه‌دیب نایبته ئه‌دیبی راست و دروست ئه‌گه‌ر ئاگاداری ئه‌ده‌بی میلیله‌تانی تر نه‌بیت و له‌زادی مه‌عنه‌ویی ئه‌وان تیر و ته‌ژی نه‌بیت، زور جارانش ده‌بی چاو بپریتته هه‌لوه‌ستی ئه‌دیبه‌کانیان بو به‌هیز کردنی هه‌لوه‌ستی خوی، دیسانه‌وه هینده‌ی بلایی ناره‌حه‌ت ده‌بم که بینم ئه‌دیبتکی کورد له‌کاتی رازنده‌وه‌ی نووسینه‌که‌ی به‌هینانه‌ ناوی شیوه‌ مرو‌فایه‌تی پر ده‌لاله‌ت و شانازی مرو‌فیک‌ی غه‌یری خوی، هانا بیاته به‌ر هه‌لوه‌ستی مرو‌فی غه‌یری کورد له‌حالی‌کدا نمونه‌ی قاره‌مانه‌تی له‌نیوان ریزی میلیله‌ته‌که‌ی خویدا به‌رچاوتر و که‌له‌گه‌تر و گه‌شتر له‌هی بیگانه‌ په‌یدایه، یاخود هه‌ر نه‌بی وه‌ک هی بیگانه‌یه له‌هه‌موو ته‌رازووییکی نرخ هه‌لکیشدا. عوزریکی به‌ده‌ست نووسه‌ریکی کورده‌وه هه‌بیت له‌م هه‌لوه‌سته به‌ره‌واژه‌یدا هه‌ر ئه‌وه‌یه قاره‌مانانی بیگانه له‌سه‌ریان نووسراوه و په‌یکه‌ریان بو دروست کراوه و فیلمیان له‌سه‌ر ده‌ره‌یتراوه و گه‌ورایه‌تیه‌که‌یان خراوه‌ته به‌ر عه‌ده‌سه‌ی گه‌وره‌که‌ره‌وه، له‌حالی‌کدا قاره‌مانیکی کورد له‌ژیر تاریکاییدا سراوه‌ته‌وه، چ جایی ئه‌وه‌ی له‌سه‌ری نووسراپی وه‌یا په‌یکه‌ری بو کراپی.⁹⁴ به‌لام به‌راستی ئه‌مه‌یه پی ده‌لین عوزری له‌قه‌باحه‌ت گه‌وره‌تر چونکه‌یه‌کیک له‌داخوایه‌هه‌ره‌سه‌ره‌تاییه‌کانی له‌رؤشنیر ده‌کریت ئه‌وه‌یه خوی نه‌کاته ریکۆرده‌ری شریتی پرکرایه‌وه وه‌یا جامی کامیرای ره‌سمی به‌تایه‌تی که‌پرپوونه‌وه‌ی شریته‌که‌و نه‌قش به‌ستنی وینه‌که‌ری له‌بابه‌تی میلیله‌ته‌که‌ی خوی بگریت.

له‌ئه‌دیب و خاوه‌ن فکری کورد داوا ده‌کریت نه‌ک هه‌ر هه‌لوه‌ستی قاره‌مانانه‌ی میلیله‌تی کورد و تا‌که‌کانی کورد بخاته‌سه‌ر رووپه‌ره‌ی میژوه‌وه به‌لکوو دوا‌ی به‌جی هینانی ئه‌م فه‌رمانه‌ جاریکی تریش له‌سه‌ریه‌تی هه‌لوه‌ستی شه‌رافه‌تکارانه‌یان بکاته‌وه هیز پی‌ده‌ری نووسینه‌کانی خوی به‌یاد کردنه‌وه‌یان و په‌ند لیۆه‌رگرتیان.

⁹⁴ دوا‌ی گه‌ل‌اله‌ کردنی ئه‌م نووسینه‌که‌ له‌ 1972دا ده‌ستی پیکراوه له‌ سالی

1973دا له‌ کویی په‌یکه‌ریکی بچووک بو حاجی قادر به‌رپا کرا.

ئەم ھەلۋەستەى حاجى قادىر لە ناو ئاگرى بى دەرفەتى دوو ھىزى مۆتەناقىزى
 «ولات خۆشويستىن و تېدا نەحەوانەو» دا كە ئەنجامەكەى دەركىشرانى رەگ و
 رېشالى بوو لە ناخى مەفتەن و جەرگەى خزم و خويش، لەو ھەلۋەستە
 كەممانەندانەى كە ئەگەر لە تاكى مىللەتلىكى نەناسراوى وەك كوردەو نەبووبايە
 مېشك و دلى گەورەترىن نووسەرانى خەرىك كەربايە. دەزانىن چىرۆكنووسى زۆر
 مەزنى ئەم جىھانە كىتپى گەورەى داناو لەسەر شى كەردنەو و ديارخستنى ئەو
 ھويانە و دەورەبەرانە و ھىزە نەفسىيانەى تاكىكى بەرەو قومار بردو، نووسىنەكەش
 كراو بە فىلم و لە سەرتاسەرى دنيا تەماشاكەرى بۆ خۆى راکىشاو، دەشزانىن
 قومارچى نمونەى تاقمىكى كەمى مىللەتە، واتە لەلايەن نواندى «چەند» ھو
 مەوداكەى بەرتەسكە، لەلايەن «چۆن» يشەو ئەگەر تاكە كە نەكرى بە ئاوتىتەى
 بارى كۆمەلايەتى و ژيارى (حضاري) و راستىيەكانى ترى كۆمەل، قومارچى لەوانە
 نى «چۆنايەتى» مىللەتلىك نىشان بدات وەيا لەو چۆنايەتيانە بىت لەبەر نرخی
 زىادى چاوپۆشى لە كەم دەلالەتى بىكرىت.

بەلى من دەزانم نووسىنى ئەدەبى لەم بابەتە دەبى ھەبى، لەوانەشە نووسىنەكە
 بەھۆى ھىزى خاوەنەكەيەو وەك گەوھەر واپى لە ناو نووسىنانى ترى وەك ئەمدا.
 ئەمە راستە و جى سەرىچى نى، بەلام لەمە راستەر و بايەخدارتر ئەوئەى واقىعەى
 تاكىكى ترى وەك حاجى قادىر، كە قومارچى نى و رىز لەخۆ گرتو، نمونەى
 تاقمىكى كەفەلوولكاوى نى و نمونەى پۆپى شەرەفى مىللەتلىكە، بە دەورى
 مېزەكانى قومارەو بىتخ نەبو لەسەر سەرەى مېژووى مەرفايەتى بارى ھەرە
 سەرەوئى گرتو، فېشە و پارەى كاغەزانىش ئىفلاسى پى نەكردو نەفسە بەرزەكەى
 زوورووى تەماعى خستوتەو... مەبەستى شەخسى لە مەفتەن ھەلى نەقەناندو،
 سەردانەنواندن بۆ بارە نالەبارەكانى ئەو مەفتەنە ھەلى داو بەرەو غەرىبى و ئاوارەبى
 و تەنھايى و نەداربى ھەتاهەتايى، بەلى واقىعەى پياوئىكى وەك ئەم حاجى قادىرە لە
 دەمى دەركىشرانى رېشەى لە ھەناوى مەفتەن و مىللەتەكەى كارەساتىكە خۆى لە
 خۆيدا، بى تىخوتەندەوئى سۆزى كوردابەتى و ئاشنايەتپى نىوان ئىمە و حاجى،
 لەوانەى گەورەترىن ھۆش و ھىزاترىن خامە بە خويەو خەرىك كات. لەوانەى بە
 «ماكېت» ھو خەرىكبون وەيا گەردەلوولى دوای «گىفار» دەكەن بە كلى چاوى
 شۆرشىگىران.

به‌راستی ئەم ھەموو لایەنە کۆمەڵایەتیە و رامیاریە و ئابووریە و میژووویە و
 مەروفاوەییە کە لە ھەلکەوتی بچراڤی رەگی حاجی بە خاکی کوردستانەو ھەک
 گری تەندووڕ ڕووی تەماشاکەر ھەل دەپروکینیت بە دەگمەن نەبی لەو
 ھەلکەوتانەدا بەدی ناکریت کە ئەدیبە زلەکانی جیھان کردوانە بە زەنگی قەدەر لە
 بەر گوێچکە ھەموو ئادەمیزاددا. چ لە ڕووی پەژارەیی و کەسایەتی و کزیی ئەو
 میللەتەو بەی کە زەرفی بەسەرھاتە کە یە، چ لە ڕووی بەرزەتی نەفسی ئەو قارەمەنەو
 بی کە ئازاری ماددی و مەعنەوی دلی ئەنجن ئەنجن دەکات، چ لە ڕووی ژان و
 ژواری عەمەلیەتی دەر کیشانە کەو بەی کە تەواوەکەری سەر لەبەری تراجیدی کە یە.
 کارەساتی ئاوارەبوونی یە کجاری حاجی قادر گەلیک زیاتر نویتەری میژوووی زولم
 کردن و زولم لیکرانە لەو بەسەرھات و چیرۆکانە کە بەلای خۆیانەو ھەلوەست
 و ھەلکەوتی پڕ دەلالەت دەکەن بە ئاویتە میژوووی سەتم چونکە لە زەحمەت
 زەحمەتەر چیرۆک بتوانی میللەتیکی بە قەدەر میللەتی کوردی ئەو ڕۆژگارە
 زولم لیکراو بکاتە زەرفی بەسەرھات و کارەسات، خۆ ھەر مومکین نیە تەمەنی زولم
 لیکرانی ھیچ میللەتیکی تر ببردیتەو بە دووسی ھەزار سال لەمەوبەری بەسەرھات
 ھەک کە میللەتی کورد بەراشکاوی بۆ ئەو ماوەیە تێھەڵدەکشی لە میژوووی
 زولم لیکراویدا. وێرای زەرف و تەمەنی زولمە کە، یە کجار زەحمەتە چیرۆکنووس لە
 واقعی میژوودا نمونەییکی تری راستەقینە کە ھەک حاجی قادر بدۆزیتەو کە
 بەنەسبەت میللەتی خۆیەو (وہا زەرفی بەسەرھاتەو) ئەو بێمانەندە بیت چونکە
 زوربەتی ئەو قارەمانانە چیرۆکنووسان پەیکەری نایابی و سەرمانەدییان بۆ دەتاشن
 لە واقعیدا کەم و زۆر ھاوسەنگیان ھەبوو بەلام ریکەوتیک وەیا زەرفیکی تایبەتی
 خستونیەتە باری بێمانەندی و سەرمانەدیەو، لە حالیکدا حاجی قادر بی یارمەتیدانی
 زەرف و ھەلکەوت و ریکەوتی دەرەوێ و جودای خۆی لە ھەلوەستیکی بێمانەندا
 ڕاوەستاو کەوا لە ھەر گۆشەیی کەو سەیری بکریت دەبیتە نمونە کە دەرس
 لیوەرگرتن و بەراپەر زانین کە نمونە کە تر لە تەک ئەودا کز دەبنەو ئەگەر
 سەرلەبەری مەسەلە کە لە جینگە و لە ناو میللەتیکی کزدا ڕووی نەدا بایە.
 ئاوارەبوونی حاجی قادر لە لایەن نواندنی سۆز و پەرۆشی مەروفاوەتی بە دیار
 ڕووداوی پڕئیش و ئازاری بی دەرمانەو... بە دیار چارەنووسی رەش و تاریکی
 میژوو کردووە، لەو کارەساتە عادەتیانە نیە بە ئاسانی لە ھەگبەیی رێبواری قافلەیی

میژوودا به دوا دەست تیگیترانی به پهله‌دا بیت چونکه هەر نمونه‌ییکی زه‌ق و به بۆز هه‌یه له‌وانه‌ی مه‌شوری داستانن هیچ به‌کیکیان دەست نادا بیی به‌جیگه‌ی موقاره‌نه له‌گه‌ل حاجی قادردا نه‌ک هەر له‌روویه‌که‌وه به‌لکوو له‌زۆر ڕوه‌وه:

(1) که‌م وه‌ها بوه، ره‌نگه وه‌ک نه‌بوو وایی، ئاواره‌بوون تاکه یه‌ک ڕیگه‌ی حوکمی قه‌ده‌ر بووبیت وه‌ک که ئاواره‌بوونه‌که‌ی حاجی تاکه یه‌ک ڕیگه بوو له‌به‌ر هه‌نگاویدا. ئه‌گه‌ر ئاواره‌بوونی یه‌کیکی تر ته‌شبهه‌ بکه‌ین به ته‌له‌زگه به‌ستنی تاشه به‌ردیک که پالی پینوه ده‌دریت، ئاواره‌بوونی حاجی وه‌ک گلۆر بوونه‌وه‌ی ئه‌و تاشه به‌رده‌یه که ئه‌گه‌ر بشیگری هەر گلۆر ده‌بیته‌وه چونکه خا‌که‌که‌ی ژیری داخو‌راوه و خۆی به‌بۆشاییه‌وه ڕاوه‌ستاوه. ده‌توانم له‌موقاره‌نه‌دا بلێم حاجی ئه‌و ئاواره‌یه بوو که قه‌ده‌ر پینی نه‌ده‌کرا له‌ئاواره‌بوونی بوه‌ستینیت و به‌خاکی مه‌فته‌نه‌که‌یه‌وه به‌به‌ستینه‌وه.

(2) جاریکی تریش بیتانه‌ندی نمونه‌ی حاجی له‌وه‌دا دیته‌وه که‌وا نه‌ک هەر بێشکه‌ی لی به‌وه‌له‌دبون و تیدا گه‌وره‌بوونی لی حه‌رام بوو، هه‌موو کوردستان بۆی بوو به‌ئه‌رزى حه‌رام چونکه هه‌مان هیزی پالپونه‌نه‌ری نه‌فسی و میژوویی و کۆمه‌لایه‌تی که له‌کۆیه‌ی ده‌ره‌په‌راند لینی ده‌بۆوه به‌به‌ره‌لست له‌هەر شویتیکی تری کوردستان که حاجی پینی کرابا تیدا بژی‌ت. ئه‌م وه‌ته‌نگ هاتنه‌ی هه‌موو ولات له‌ڕوله‌ییکی خۆی، به‌تابیه‌تی ڕۆله‌ی وه‌ها دلسۆز و به‌شه‌ره‌ف و هه‌ستیار و هۆشیار، ناوانه‌وه له‌زه‌مینیکی زۆر دوور و درێژدا په‌یدا ده‌بی یان نایی.

نووسه‌ریک بیه‌وی خامه‌ی به‌ناو به‌سه‌ره‌هاتنیکى حه‌قیقی بیتانه‌ندا بگێریت ده‌بی خه‌ریکی ئه‌م به‌سه‌ره‌هاته‌ پرتازاره‌ی ئاواره‌بوونی حاجی بیت وه‌یا به‌هیزی قه‌له‌مه‌که‌ی هه‌لکه‌وتیکی تری وه‌ک ئه‌و له‌خه‌یاله‌وه به‌ته‌نیته‌وه.

(3) هه‌روه‌ک ئه‌و لایه‌نه زاتیانه‌ی که له‌حاجیدا کۆبوونه‌ته‌وه ته‌مغه‌ی بیتانه‌ندی له‌کاره‌ساته‌که‌ ده‌ده‌ن، هه‌روه‌هاش باری کۆمه‌لایه‌تی و زه‌رفی میژوویی و هه‌موو سه‌روه‌ریکی کۆیه و کوردستان له‌بیتانه‌ندی

کاره‌ساته که زیاد ده‌که‌ن چونکه «زهرف و زات» وه‌ک مندال‌دان و مندال له یه‌کتر وهرده‌گرن و به‌یه‌کتر ده‌ده‌نه‌وه، به‌پاده‌ی هی‌زی به‌یه‌که‌وه به‌سترانه‌وه‌شیان ئازاری له یه‌کتر دابرینیان پتر ده‌یی، له‌م حاله‌ته‌ی حاجیشدا پیوه‌ندیی نٔوان زهرف و زاته‌که‌ ملک و مال و پاره‌ نه‌بوه، ههرچی هه‌بوه له روحی و مه‌عه‌وی بوه، بویه‌یشه به‌ هه‌موو عومری غه‌رییی و ئاواره‌یی رۆژه‌ک له رۆژان یادی ئه‌و زهرفه له‌و زاته‌دا کز نه‌بۆوه، به‌پچه‌وانه‌ ده‌م له‌ ده‌م پتر گری ده‌ستاند.

4) تیشکیکی زۆر به‌هی‌زی دوا‌رۆز و ئاکامی ئاواره‌بوونه‌که ده‌گه‌ریته‌وه به‌ره‌و ئه‌و ساته‌ی که هه‌لب‌رانه‌وه‌ی پیوه‌ندیی حاجی به‌ کوردستانه‌وه تیدا پرووی دا و پتر ئیش و ئازاره‌که‌ی ئاشکرا ده‌کات: ئاواره‌بوونی حاجی پوه‌و خۆشی و که‌مبوونه‌وه‌ی ئازار نه‌بوو وه‌ک که زۆر جارن ههرچی ئیش و ئازار هه‌یه له‌گه‌ل ده‌ست پیکردنی ئاواره‌بوونه‌که کۆتایی دیت. ئیمه‌ ته‌گه‌ر به‌ هه‌موو هه‌ست و زانیی ئیستا که‌مانه‌وه له‌و رۆژه‌دا ژیا‌باین که حاجی به‌ره‌و غه‌رییی ده‌چوو، نه‌مان ده‌توانی به‌قه‌ده‌ر ئیستا که‌مان له‌ قوولایی تراجیدیا که‌ بگه‌ین چونکه ئه‌وسا نه‌مان ده‌زانی کۆتایی عه‌زایی حاجی به‌ ئاواره‌بوون نایه‌ت، به‌ پچه‌وانه له‌وانه بوو بلیین سه‌فه‌ری خیره و به‌ره‌و خۆشیانه.

خولاسه‌ نموونه‌ی ته‌واوتر و بێفیلتر بۆ هه‌له‌وستی تراجیدی پر کلپه‌ و خاوه‌ن ده‌لاله‌تی کۆمه‌لایه‌تی به‌ واتای هه‌ره به‌رینی، له‌م هه‌له‌وسته‌ی حاجی قادر له‌ ده‌می پچه‌رانه‌وه‌ی له‌ هه‌ناوی خاک و میلیله‌ته‌که‌ی، په‌یدا نابێ وه‌یاخود یه‌کجار به‌ زه‌حمه‌ت په‌یدا ده‌بی. نووسه‌ری کوردیش ته‌گه‌ر چاوی ره‌شه‌که‌و پێشکه‌ی نه‌کردبێ وه‌یا عه‌ده‌سه‌کانی وه‌رنه‌گه‌رابن لێی ناسه‌لمیندری نیگای خۆی له‌م کاره‌ساته‌ بۆ نموونه‌یه‌کی تری غه‌یری کورد، ئه‌و نموونه‌یه‌ ههرچی ده‌بی بابیی، له‌ چ مه‌یدانه‌کیش ده‌بی بابیی.

ره‌نگه‌ بۆره‌ عوزریک له‌وه‌دا به‌یتریته‌وه که‌ بگوتری نموونه‌ی غه‌یری کورد به‌لای هه‌موو عاله‌مه‌وه‌ ناسراوه له‌ به‌ر ئه‌مه‌ نووسینی کوردی به‌لای بیگانه‌وه ئاشناتر ده‌بی

ئەگەر نموونەكانى ئاشنا بن، بەلام ئەم بۆرە عوزرە پتر قەباحەتەكەى نووسەرى كورد دەردەخات چونكە خۆى لە خۆیدا ئەو ئىسپات دەكات كە نووسەرەكە پىشتر گوناھىكى گەورەترى كرده بۆەدا ھەولى نەداو قارەمانى مىللەتەكەى بە بىگانە بناسىنىت تاكوو دواتر لە نووسىنى خۆیدا بە نموونەى مرقاىەتى بىھىنىتەو بەر نىگا و ھۆشى خۆیتەرى غەيرى كوردەو.

ئەوہى راستى بى تاكىكى ھەلكەوتووى كورد كە بشى بىتە نموونە و رابەرى پەندى مرقاىەتى لە نووسىندا، بە تايبەتى ئەو تاكەى كە لە صەدەى نۆزدەم و زووتردا زىاو، بە ھۆى ئەو زىانە سادە و سافىلكە و بىگەردە و ئالودەى چلكى دنيا نەبويەو كە بەسەرى بردو و بە پاكى لىى بۆتەو گەلىك شىاوتر و لىئاووتر و پىرسانزىترە لە تاكىكى ترى مىللەتىكى تر كە لە ژيانى پىر دەنگ و ھەرا و تىكھاوشتنى پوورەھەنگىدا چەندىن جار قوراوى بو و لە بەندىخانەى سەرخۆش و بىپەرداندا شەوى بە رۆژ گەياندو ھەيا لەسەر بىپارەى لە قومارخانان و خانەى گومانلىكراو دەرکراو... ھەيا... ھەيا... كە ھەموو شارەزايىكى ژيانى دووسى صەدەى دواى ئەوروپا دىزانىت و لە خۆتەندەویدا رووبەرووى بو. گەلىك لەوانەى ناويان بە ئەدىبى بىھاوتا و مرقاىەستى قارەمان دەرکردو بە جۆرىك غەرقى ژيانى بەدەستى و بىپەرەى بو پىشكى ئەو زەلكاوانە بە ئەدەب و مرقاىەتەكەى ھەلپىرژىو. بەلى منىش دەزانم ئەم ئالودەبوونە بە چلكى ژيانى تىكەلپىكەل و پىرگىوگال و تەنگوچەلمەى ئەوروپاى دووصەد سىصەد سالى دواى ئەنجامىكى ئاساى و مەفھومە، رەنگە ھەندى جارىش ھەلىجانى واتاى مرقاىەتەى رەسەن لە ئاكامى بەيەك كەوتنەوہى گەوھەرى نەفسى بەرز و چلكى ژيان پتر قوولبۆونەوہى بوويت و باشتىش ئىمانمان بە رەسەنى مرقاىەتەكەى ئەو تاكە و ھەموو ئادەمىزاد مەحكەم بىت لەو رەوہە كە دەرچوونى مرقاى لە ئىمتىحانى سەخت زىاتر پەسندايەتەى مرقاىەكە بە ئىسپات دەگەيەنىت، بەلى ئەمانە دەزانم و لىشان رازىم بەلام لزوم ناينم لە پەنا ئەمانەدا راستى ترى پىر نىخ و بايەخ لە بىر خۆم بىەمەو: قبول كەردنى عوزرى ئەدىبىك لە قوراويوونى ھەيا كەوتنى ھەيا زەعىفوونى بەدەست ژيانى تىكەلپىكەل و بىرەحمەو ناپى بىتە ھۆى ئافەرىن نەكەردن لە قوراوى نەبوونى ئەدىبىكى تر. حاجى قادىرىكى پاك و سەربەرمال دەبى بەحورمەتتر بى لە حاجى قادىرىكى كە ھەر شەو بە سەرخۆشى لە قوژبنى

بەندىخانەيىكى رابواردىت. قوراويوون راستىيىكى بىتەر خە، پاكى و بىنگەردىش راستىيىكى بەحورمەتە. لەم روانگەو سەيرى ژيانە سادە بىچلەكە كەى ئەدىيىكى وەك حاجى و نالى بگەيت، لە پەنا ئەوانىشدا دەموچاوە تفلەكراوە كەى ئەدىيىكى ترى بەناوبانگ بەيتتەو بەر يادى خۆت وا دەزانم تۆش وەك من بەلاى ئەو باوەردا دەشكىتتەو كە پەند وەرگرتن لە نموونەى مرقاىەتى و ئەدەبى تە لىنەكراو پتر ريزى لى دەگيريت، ياخود دەبى پتر ريزى لى بگيريت.

ئەدىب و نووسەرى كورد ئازادە لە ھەر جۆرە بىر كوردنەويىك و قەناعەتيكى خۆى كە بە دەورى ئەم تەرزە باسەيانەو بگيريت، بەلام ئازادىەكەى ھەر لەو سنوورەدايە كە خولياكەى لە دل و ھەناوى خۆيدا پەنگ پى بخواتەو مادام ئەو خوليايەى لەوانە بيت ملەچەرخى بە بىروباوەرى ميللەتەكەى بكات بەرەو نموونە و رابەرى غەيرى كورد لە ھالىكدا نموونە و رابەرى كورد لە كۆرى مرقاىەتيدا پەيدا بيت.

ئەمەى وەھا... بادەينەو سەر قسەمان لە ئاوارەبوونى حاجى.

لە ھىندە شى كوردنەو و ديارخستەنى تا ئىستا كەردمانە تيشك بە دەوروپەرى وەزەى نەفسى و كۆمەلايەتى و ئابوورى و ھەموو لايەتيكى حاجى قادىر، بۆمان روون دەيتتەو ئەو ھۆيانەى وايان كەرد حاجى ئاوارە بى گەلىك قوولتر و پانتەر و بنجىتر و مېژووويتەر و كاريگەرترن لەو ھۆى تاكە ھۆى ستەمى شىخى ماوئىلى بە بەر خۆيانەو بگيريت، ھەر ھەشاش سەد جاران ئىفلاس بەو قسە سافىلەكەى دەكەن كە دەلى حاجى ئاوارە و دەر كراوى «دەرەبەگ» بوو. بە راستى جىوانەو ھى بنىشتۆكەى وشەى «دەرەبەگ» لە تەعليلى ديار دەى ئاوارەبوونى كەسانى وەك حاجىدا بە تەواوى وەك ھىتەنەو ھى ناوى «شەيتان» ە لە تەعليلى ئەو بىشەرەيانەى كە دىندارى سۆفىي مەشەرب دلى خۆى پى تەسكىن دەكات. رۆشەنبىرى سەراو كە نەيتوانى بەرەو بنج و ناخى ھۆى شتەنەو قوول بىتەو ھەيا رۆچەرەبى خۆھەلدانەو و خۆرەپىش كەردن دەستى لە ھۆيەكى خۆشكەلەى وەك شەيتان و دەرەبەگ گير كەرد، سەنگەرەيكى مەحكەمى بىروراى پوچەلى ريز لىگىراو بە دەورى خۆيەو ھەلدەنيت كە فلسىكى تى ناچيت بەلام گەورەترىن و زۆرترىن و بەشەرەفترىن سۆز و پەرۆشى مرقاىەتى بە ھەلەبراویش دەكاتە دۆستى خۆى و بەرەنگارى ئەو كەسەشيان دەكات كە بلى شەيتان و دەرەبەگ دەخلىان بەسەر فلانە بىشەرەى و

فیساره کاره‌ساته‌وه نه‌بوه. کئی ده‌وێرێ ڕووی شه‌یتان و ده‌ربه‌گ سپی کاته‌وه به‌ هینانه‌وه‌ی ته‌علیلک له‌ ڕووداوی ناخۆش که‌ ئه‌و دوانه‌ی تیدا به‌رپرسیار نه‌کرا بن.

ئه‌ی خۆته‌ری کورد، ئیمه‌ له‌ پێشمانه‌ باسی «ده‌ربه‌گ» بکه‌ینه‌وه‌ له‌ کاتی هه‌لسه‌نگاندنی هه‌لۆیستی حاجی به‌رانبه‌ر دیارده‌ زۆر به‌رچاوه‌ کانی کۆمه‌لایه‌تی کورد، به‌لام لیڤه‌دا له‌ گۆشه‌ی نیگای ئاواره‌بوونی حاجیه‌وه‌ سه‌یری ده‌ربه‌گ ده‌که‌ین تا بزانی ئه‌و ڕایه‌ی ده‌ربه‌گ ده‌کاته‌ ده‌ربه‌که‌ری حاجی چه‌ندی راستیی پیکاه‌ و چه‌ندیش به‌هه‌له‌دا چوه‌.

من لیڤه‌دا بایه‌خیکی ئه‌وتۆ ناده‌م به‌ ساغ کردنه‌وه‌ی بوون و نه‌بوونی ده‌خلی ده‌ربه‌گ به‌سه‌ر ده‌ربه‌ده‌ر کردنی حاجیه‌وه‌ چونکه‌ به‌ر له‌ من حاجی قادر به‌ هه‌لبه‌ستی خۆی ئه‌م لایه‌نه‌ی بۆ ساغ کردووینه‌وه‌ و شادیه‌دی داوه‌ له‌وه‌دا گه‌وره‌ترین دوو که‌سی ده‌ربه‌گی ئه‌وسای کۆیی نیزیکتیرین دوو دۆستی ئه‌و بوون، به‌ هه‌لبه‌ستیش له‌ ئه‌سته‌مبۆله‌وه‌ مه‌دحی هه‌ردووکیانی کردوه‌.

ئه‌وه‌ی راستی یی یه‌ک له‌و دوو ده‌ربه‌گانه‌ تاکه‌ یه‌ک براگه‌وره‌ی دنیاویه‌ که‌ حاجی له‌ کۆیی به‌ر له‌ ڕۆیشتنی بۆ تورکیا مه‌دحی کردوه‌... ماساللا ئه‌م جیهانه‌ چه‌ند گالته‌جیه‌: حاجی قادر به‌ر له‌وه‌ی مه‌دحی کوردستانی کردیی مه‌دحی ده‌ربه‌گی کۆیی کردوه‌، که‌ که‌وته‌ سه‌ر مه‌دحی کوردستانیش له‌ مه‌دحی ده‌ربه‌گانی زیاد کردوه‌... مه‌علومه‌ دوو ده‌ربه‌گه‌ که‌ یه‌کیان «ئه‌مین ئاغای حه‌وێزی» و ئه‌وی تریشیان «حه‌ماغای غه‌فووری» یه‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می حاجی قادردا ناودارترین و ده‌سه‌لاتدارترین که‌سیک بوون له‌ کۆیی پێی بگوترێ «ده‌ربه‌گ». دیوانه‌که‌ی حاجی چه‌ند نمونه‌ییکی به‌هێزی تێدا یه‌ له‌ مه‌دحی ئه‌م دوو مرۆفه‌ که‌وا هه‌م چاکه‌یان به‌ ئیسپات ده‌گه‌یه‌نیت و هه‌م ئه‌و قسه‌یه‌ش به‌ درۆ ده‌خاته‌وه‌ که‌ بلی ده‌ربه‌گ حاجی قادری ئاواره‌ کردوه‌.

سه‌یر له‌وه‌دایه‌ ئاواره‌ییکی تریش که‌ که‌یفیی جوانڕۆییه‌ و به‌دوا حاجی قادردا کۆیه‌ی پێی ته‌نگ کرا له‌ لایه‌ن مامۆستای خۆیه‌وه‌، که‌ نیزیکتیرین براده‌ری حاجی قادر بوه‌، ده‌رپه‌یتندرا... سه‌یر تریش ئه‌وه‌یه‌ دوا یه‌ ده‌ر کردنی که‌یفیی ده‌ربه‌گێک (په‌شید ئاغای حاجی به‌کر ئاغا) کاغه‌زی بۆ نووسی و ته‌کلیفی گه‌رانه‌وه‌ی بۆ کۆیه‌ی لیکرد... هه‌ره‌ سه‌یر تریش ئه‌وه‌یه‌، «که‌یفی» نامه‌ییکی

هۆنراوه‌ی هینده حورمه‌تکارانه بۆ ئەو دەرەبەگە بە وەرەم دەنێرێتەوه که چی تری
بەبەرەوه نەبێ:

ئە‌ی نوحی نە‌جاتم له دە‌سی چە‌رخ‌ی جە‌فاکار
و‌ه‌ی م‌ال و سەر و جانی منت جومله‌ی نینار

بە‌لێ، ب‌ینگومان دە‌وری دەرەبە‌گ له دەرەبە‌دەر کردنی حاجی ئە‌گەر هە‌بووبایە
دە‌ورێکی پ‌یچە‌وانە دە‌بوو، واتە نە‌یدە‌ه‌یشت حاجی ک‌و‌ی تە‌رک کات هە‌روه‌ک
د‌یتمان دەرەبە‌گ‌یک دە‌یویست که ی‌ف‌یی بۆ ک‌و‌ی ب‌ه‌ن‌یت‌ت‌ه‌وه بە‌لام ب‌ی‌ب‌ایە‌خ‌بوونی ئە‌م
باسە‌ی دەرەبە‌گ له سەر‌وبە‌ری ئا‌وارە‌یی حاجیدا هەر لە‌وه‌ندە ر‌انا‌وه‌ستی که چ
دە‌ورێکی ت‌یدا نە‌بوو، هەر بە‌و پ‌ن‌یه‌ش بە‌سە‌هوو چ‌وونی ئە‌و کە‌سە‌ی دەرەبە‌دە‌ری
حاجی بۆ دەرەبە‌گ دە‌گ‌یر‌یت‌ت‌ه‌وه لە‌وه‌ندە سەر‌ل‌یش‌ی‌وا‌ویە ر‌انا‌وه‌ستی که ه‌و‌یه‌کی
در‌و‌زنی کردە پ‌یک‌ه‌ینە‌ری ر‌و‌ودا‌ویکی و‌ه‌ا گر‌نگ: بە‌ولای ئە‌م ئاکامە ر‌وو‌کە‌ش و
سەر‌ا‌وانە‌وه، ر‌استی یە‌ک‌جار گر‌نگ‌یش له ب‌وون و م‌ی‌ژوو و چ‌ارە‌نووسی ک‌ورد لە‌ود‌یو
ئا‌وارە‌بوونە‌کە‌ی حاجی پ‌ه‌نه‌ان دە‌م‌ین‌ت‌ه‌وه و م‌یش‌کی ب‌یر‌کەرە‌وه‌ی ک‌وردی بە‌سە‌ردا
دە‌ک‌ش‌یت.

بە‌ نموونە‌ دە‌ل‌یم من که‌هاتم گ‌وتم جن‌و‌که و د‌یو مانگ و ر‌و‌ژ دە‌گر‌ن هەر ئە‌وه‌ندە
هە‌لە‌یە‌م نە‌کرد‌وه که ه‌و‌یه‌کی در‌و‌زنم کردە پ‌یک‌ه‌ینە‌ری ر‌و‌ژگ‌یران و مانگ‌گ‌یران،
بە‌ولای ئە‌و هە‌لە‌ س‌اف‌یل‌ک‌ه‌وه هەر‌چی ر‌استیە‌کانی فە‌لە‌ک‌یش ه‌یه‌یه هە‌مووم
زنده‌به‌گ‌و‌ر کرد‌وه. بە‌ر‌استی چ فە‌ر‌ق‌یک ن‌یه له ن‌ی‌وان ئە‌و کە‌سە‌ی نە‌سە‌لم‌اندنی
دە‌وری د‌یو و جن‌و‌که له ر‌و‌ژگ‌یران و مانگ‌گ‌یراندا بە‌ ک‌وفر دادە‌نی له‌گە‌ڵ ئە‌و
کە‌سە‌ی بە‌در‌و‌خ‌ست‌نە‌وه‌ی دە‌وری دەرەبە‌گ له ئا‌وارە‌بوونی حاجی و ئە‌مسالی
حاجیدا بە‌ ر‌ه‌ج‌یع‌ه‌ت دادە‌نی. له هە‌ردوو حا‌لدا نە‌سە‌لم‌ینی دە‌وری جن‌و‌که و
دەرەبە‌گ ر‌است دە‌کە‌ن، دا‌وا‌کاری ئە‌و دە‌ورە‌ش بە‌ ناخی ت‌اریک‌ب‌یر‌یدا دە‌چ‌نە
خ‌واره‌وه.

ئە‌و ب‌یرە تە‌ن‌کانه‌ی بە‌ ر‌اش‌کا‌وی له ژ‌یر س‌ی‌به‌ری ف‌ک‌ری ح‌ازر بە‌دە‌ست‌دا گ‌یر‌و‌گ‌رت‌ی
ک‌ۆمە‌ل‌ایە‌تی ک‌ورد و‌ه‌ا تە‌نگ و ب‌اریک دە‌کە‌ن‌ه‌وه که له ژ‌یر تاکە‌ ت‌یر‌و‌گی
«دەرەبە‌گ‌ایە‌تی» دا وە‌ک نان پ‌ان ب‌یت‌ه‌وه و ب‌خ‌ر‌یت‌ه سەر س‌اجی م‌ی‌ژوو تاک‌وو بە

برژاوی له سهر خوانی رۆشنیری کوردیدا دابنریت و نه و باوی کورد پیتی
 تپروته سه ل بیت، به لئی ئه و بیرو رایه ته نکانه نه ده زانن کورد چیه... نه ده زانن
 گیر و گرفت چیه... نه ده زانن میژوو چیه... نه ده زانن ده ره به گ چیه... نه ده زانن
 چه و ساند نه وه چیه... نه ده زانن ئابووری چیه... نه ده زانن حاجی قادر چیه... نه
 ده زانن هیچ شتیک چیه... نه له م قسانه ده گهن... نه ئه گهر تیان گه یشتن ده توانن
 بیان خه نه بهر حوکمی واقعی راست و ره وانه وه.

ته نکبونی ئه و بیرو رایانه له و راده یه دایه ئه گهر هه موو ئه و شتانه و غه یری ئه و
 شتانه ش به ناو قه فه لولکه یه دا نه یه ت، که وه ک کونی ده رزی دلوپ دلوپ رووداو
 و هه لوه ست و میژوو و تاک و کومه لی ده سکرد و له قالدراو به یری ده کات، تیان
 ناگات، تیشیان بگات باوه ریان پی ناگات، باوه یشیان پی بکات نایان سه لمینی،
 بشیان سه لمینی ئینکاریان ده کات ئینکاریشیان نه کات دانیان پندا نایه نیت،
 دانیشیان پندا بیتی به کاریان ناهینیت. یه کیک به و که سه بلێ ده ر کراوی ده ره به گه
 که وا خووی مه دحی ده ره به گی کردوه، په کی ئه وه ی ده که وئ له هیچ مه یدانیکی
 سیاسه ت و فکرا بویری دان به راستیدا به ینیت چونکه هه تا خه ریک بین
 راستیک بدۆزینه وه له شتی سه ر به کومه لایه تییدا که هینده ی هه لبه سه کانی
 حاجی بی ته گه ره و ره وان بن ناگه ین به هیچ ئاکامیک. ئه گهر پیمان داگرت له سه ر
 ئه وه ی حاجی قادر ده ره به ده ر کراوی که سانیکه که حاجی خووی له ئه سه ته مبوله وه
 ئه مانه ی بو ناردوون:

دو ئاغای ماوه وه ک بیستوومه ئه خبار

ئهمین ئاغا و حه ماغای صاحیبی کار

ئهمین و پشتیوانی قه صری میلله ت

نیگه هبانی خه زینه ی ملک و ده ولّه ت

له دونیادا خودایه هه ر بمین

بینای بی ئیتیفاقی هه لکه نین

وه یا ئه مانه ی بو ناردوون:

كه نهفعيكت نهبوو بۆ ملك و ميللهت
 به من چى نهقشبهندى يانه مانى
 كهسى پياوه كه دانى وهك حهماغا
 له بۆ ئهبنابى جينسى نان و خوانى
 وهياخود وهك ئهمين ئاغا به هيمهت
 بكا بۆ قهصرى ميللهت پاسهوانى
 بلى لهم بهحسه ههركهس مونكىرى تۆن
 بفرموو سههله ريگاي ئيميتحانى

دهبي خهريك بين ئيسپاتى ئهوهش بكهين كه گهورهترين ناحهزى «لهيلا»
 شهخسى «مهجنون» بوه وهيا خۆبهختكهركه كانى «ستالينگراد» دهيانهويست شارهكه
 بى شه ر تهسليم به نازى بكهن وهيا «گوتنبهرك» به داهينانى چاپ دژى
 خويندهوارى ههلهستا...

من له سهراوى و سافيلكهى قسهى ئهوتۆيى بۆ شهخسهكه به پهروشم كه چۆن
 دهتوانى تا ئه و رادهيه پشت له راستى بروت. بۆ دهبي روڤشبيرىكى كورد وهها چاو
 نووقاو بى تيشكى روژى نيوهرو نهينيت. پهروشم له ئاست ههله تىخستى باسى
 ئاوارهبوونى حاجى قادردا بۆ خودى باسهكه نيه كه دهتوانين به دوو دىر نووسين و
 دوو بهيتى حاجى راستى بكهينهوه. پهروشم بۆ شتيكى يه كجار لهم شته ببيايهخ و
 بيترخانه گرنگتره كه پتوهنديى ههيه به بوون و ميژوو و چاره نووسى كورددهوه. ئهم
 بيروباوه ره چهوتانه كه خويان له خوياندا وهك ژهنگى سه ر زيو وان و به پهنجه
 ليخشاندينىك دهچنهوه، خهتريان له وهدايه كه زيوهكه دادهپوشن و خويان دهكه ن به
 رووى دروژنى زيوهكه به جورىك كه نهشارهزا لى بهههله دهچيت و وا دهزانى
 رهنگى ژهنگهكه هى زيوهكهيه.

نووسهريكى كورد وهيا خاوهن بيروپايهكى كورد كه ديت و بهزاهير له رپى پهروشم
 بۆ كورددهوه دهره بهگ دهكا به هوى دواكهوتن و هه موو نالهباريىكى ژيانى كورد تا
 ئه و رادهيهى گوناھى ئاوارهبوونى دوستى خوڤى هه ر ددهاتهوه پالى ئاگادار نيه لهوه
 دهردى كورد گهلى كوشندهتر و كاريگهتر و بيچارتر و بهردهوامتره لهوهى
 دهره بهگ پيكهيتاوه. ئهگه ر دهستىكى قودرته هاتبا و به موعجيزه تووى دهره بهگى

له کوردستان برانداپیه وه و تاکیکی لی نه هیشته بایه وه بۆ ئه وهی خاوهن بیرو رایه کی به سه هوجووی ئه مرۆی کورد کرمی دلی خۆی به جینۆ پیدانی ئه و تاکه ده ره به گه بکوژی میلله تی کورد هه ر ئه و پارچه کراوه ده بوو که هه یه. هه مان ری خه باتی سه ختی له به ردا ده بوو که له به ریه تی، هه مان هه ره شه ی کوشنده ی لی ده کرا که به در یژایی میژوو لی کراوه، ولاته که شی ئه و نیوه ئاوه دانه نیوه شار ستانه ده بوو که ده یینین. به داخه وه و سه د جار حه یف و ئه فسووس و مخابن کوردی چاره ره ش وه ک میلله تانی تر نه بوو بتوانی رووبه رووی ده رده کومه لایه تیه کانی خۆی بیت و وه ک ئه وان خۆته رخان کردوو بکات بۆ چاره سه ر کردنی ئه و ده ردا نه. کوردی قوربه سه ر وه ها له ژیر پیله قه ی میژوودا که نه فت و لیکه وته بوه حیسابی ده رد و ده رمانیشی لی تیکچوه. له حالیکدا میلله تی رووس وه یا فره نسه وه یا تورک له باریکدا بوون که بتوان «ده ره به گ» به جه لاد حیساب بکه ن، کوردی چاره ره ش له باریکی ئه وه نده سه ختدا بوه و ده ردی وه های پیوه نووساوه که له چاو ئه واندا «ده ره به گ» ی کورد به شیفای ده رده که شیاوه چونکه زۆر به داخه وه کورده که چاری ناچار بوه له ترسی ده رده که په نای هیناوه بۆ ده ره به گ. بیسامانی و بیتامانی ده رده که له وه دا بوه هه ره شه کوشنده کانی کورد خۆی به سه ر هه موو کورددا هیناوه به فه قیر و ده ول مه ند و شار و گه دا و فه لاح و ده ره به گی هه وه، واش بوه به یه ک چه په لوکی رمینه ری روو خینه ری بی ره حم و ئینساف یه ک تاکی کوردی چه پاره نه داوه. به ر له هه موان ده ره به گه که.

له به یتی قه لای دمدم نمونه ییکی ئه م ده رده بی ده رمانه بی ئه مانه بی پایانه په یدایه که وا زۆر و که م به در یژایی میژووی چه ندین هه زار سا له. کورد خۆی له ئاست هه ره شه ی ئه وتو ییدا دیوه ته وه، نیوه خوینده واریکی سه رلینشیواوی کوردی ئه مرۆ که ش زۆر به سافیلکه یی له پشت چاویلکه ی گه شینه وه سه یری واقعی کورد ده کات و وه ها خۆی لی به سه هوو ده بات هۆی بنجی هه ره زۆری ده رده کانی کورد له بیر خۆی ده باته وه تا کوو بتوانی به پیی مه یله ریزیه که ی خۆی تاکه ده ردی «ده ره به گی هه تی» له پارزۆنگی فه لسه فه که یدا بکاته خلته ی کومه لایه تی کورد و وه ک دۆنکیشۆت تیی به ر بیت... له ئاکامیشدا نه ه یچ ده رد ده رمان کراوه و نه کوردیش بستیک به لای سه لامه تیه وه چوه.

رۆشنىبىرى كورد دەتوانى ئاورىك لەو مىللەتەنە بداتەوہە كە بەرداشى مېژوو ھارىنى و
 كوردنى بە ئاردى ناو دېرك. كورد مىللەتلىكى نامزدە بوہ بۆ ھاردران و نەمان، ھەموو
 ئەو كارەساتانەشى بەسەردا تېپەرپوہە كە مىللەتلى تىرى لەناو بردوہ. تەننەت بۆشى
 رېك نەكەوت رۆژەك لە رۆژان⁹⁵ ھەلى دەسەلاتدارى بگريتە دەستىوہ وەك كە
 ئەو مىللەتە لەناوچوانەى كە بەر لەوہى لەناو بچن دەسەلاتدار بوون. تا دىن ئەو
 راستىيە پرمەترسىيە و كوشندەيە لە بىر خۆمان دەبەينەوہ و دلى خۆمان بەوہ خوش
 دەكەين كە گرتنى بىنەققاھى دەرەبەگى سەدان سالى پيش ئيسانەكەى كورد
 دەستىشان كردن و چارەسەر كردنى گىروگرفتى كۆمەلايەتتى كوردەوارىيە، لەوہ
 دەشورىن بە كەلكى كورد بىن وەيا بشىن بىنە پزىشكى دەرەكانى كورد. ئەگەر
 چاوى خۆمان لە راستىيان نەبەستىنەوہ، زەق زەق دەبىن كورد ئەمرۆكەش لە
 بارىكدا نىە بتوانى بۆ خۆى رازى بى وەيا رازى نەبى بە مان و نەمانى دەرەبەگ.
 ئەمە دەلىم لە حالىكدا باس كردنى «دەرەبەگ» لە كوردستانى عىراقدا وەك باس
 كردنى خەيالەتە چونكە ياساى كشتوكالسازىيى نەك ھەر دەرەبەگى نەھىشت،
 ملكايەتتىشى ھىنايە رىزى ملكايەتتى فەلاح، ھەزاران جارىش دەستى خوش بىت.
 ئەم دەسەلات بەسەرخۆدا رانەشكانەى كورد بەدرىژايى مېژوو ھەموو بارىكى
 كۆمەلايەتتى و دەرد و دەرمان و چاكە و خراپەى كوردى سەرەوين كردوہ لەچاو
 بارى مىللەتلىكى تردا كە دەسەلاتى بەسەر خۆيدا راشكاوہ. مەروفي عەبد چەند
 بىچارەيە لەچاو مەروفي ئازاددا، مىللەتلى خاوەنى چارەنووس نەبووئىش وەھايە لەچاو
 مىللەتلىكى تردا كە بە مافە ھەرە گەرەكەى نەتەوايەتتى خۆى گەيشتوہ، من و
 تۆش كە نەمانەوئى ئەم راستىيە بنجىيە ژيوەرپوہىيە بھىننە ناو حىسابى شى
 كردنەوہى مېژووئى و دۆزىنەوہى دەر و دەرمانى مىللەتەكەمانەوہ پىوہندىمان بە
 كوردەوہ نامىنەت دەبىنە سوارچاكى مەيدانىكى غەيرى كوردايەتتى و قەومايەتتى و
 چارەنووسى نەتەوايەتتى، كە لەويدا بوون و نەبوون و بەسەرچوونى كورد و
 رەشبوونەوہى لە رۆوبەرەى جىھان بايەخى بى نادىت چونكە بابەتتى بايەخ پىدان

⁹⁵ من دەسەلاتى ماد لەم لىكدانەوہەيدا تىناخوئىتمەوہ چونكە وەك دەزانين بەھۆى
 كورت بوونى ماوہى و بەرتەسك بوونى ولاتەكەى نەيتوانى بىتە چەپارەدەرى
 مىللەتتى كورد، نەفۆتانى كورد بەرھەمى ماد نىە.

فکره‌بینکی تره غه‌یری قه‌ومایه‌تی، وه‌ک ئه‌وه‌ی من خولایای خۆم باویمه‌ سه‌ر مه‌وزوعی نه‌ه‌یشتنی به‌ندیخانان له‌ هه‌موو دنیا‌دا، واش بزانه‌ نه‌ه‌یشتنی به‌ندیخانه‌ مروّف ده‌حه‌سینیتته‌وه‌، ئیتر گو‌ی نه‌ده‌مه‌ فه‌قیری و ده‌وله‌مه‌ندی و مافی نه‌ته‌وایه‌تی و چینه‌یه‌تی و شه‌ر و ئاشتی و ه‌یچ شتیک.

ئاواره‌بوونی حاجی قادر که ده‌زانین پنه‌ه‌ندی به‌ ده‌ره‌به‌گایه‌تییه‌وه‌ نیه‌، ئه‌گه‌ر له‌ فه‌رزی موسته‌حیل به‌ره‌مه‌ی یه‌کسه‌ره‌ی ده‌ره‌به‌گایه‌تیش بوویایه‌، بنج و بیخی ده‌گه‌ریتته‌وه‌ بۆ سه‌رچاوه‌ ره‌ش و لیل و تاریکه‌کانی میژووی دیرینه‌ی کورد، هه‌ر نه‌بی له‌ دوو شاده‌ماری یه‌کجار ئه‌ستوره‌وه‌:

شاده‌ماری یه‌که‌م ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر کوردی چاره‌ره‌ش ئه‌و بی مال و حال و هه‌زار و چه‌وسایه‌وه‌ی هه‌زاران سال نه‌بوویایه‌ ئه‌وه‌نده‌ی به‌به‌ره‌وه‌ ده‌بوو ریز له‌خۆ گرتو‌یکی وه‌ک حاجی قادر ژانیکی وه‌های تیدا به‌سه‌ر بیات که له‌ خۆی به‌عه‌یب نه‌زانی. ئه‌دییی وه‌ک حاجی له‌ میلله‌تیکی تر هه‌میشه‌ توانیوه‌تی ئه‌گه‌ر ویستبیتی، ژانیکی مه‌یله‌و موخته‌ره‌م له‌ناو قه‌وم و خو‌یشی خۆیدا رابو‌یریت، که ئاواره‌ش بوو‌یت به‌هۆی ناو و شو‌ره‌تی میلله‌ته‌که‌یه‌وه‌ وه‌یا له‌به‌ر نرخ‌ی زمانه‌که‌ی به‌لای بیگانه‌وه‌ هه‌ر ریزی لیگیراوه‌ و خوشامه‌دی لی کراوه‌. خواجه‌ که‌لیمی هه‌مه‌دانی له‌ ده‌رباری مه‌لیکی ده‌له‌ی له‌ هندستان پتر له‌مه‌فته‌نه‌که‌ی خۆی به‌رز کراوه‌ته‌وه‌، ته‌نانه‌ت جاریکیان له‌ مونا‌سه‌به‌ی مه‌دحی مه‌لیکه‌که‌دا به‌ قورسای خۆی رو‌پیه‌ی پی دراوه‌.

شاده‌ماری دوهم ئه‌وه‌یه‌ ئه‌گه‌ر کورد یه‌که‌م میلله‌تی لیقه‌وماوی جیهان نه‌بوویایه‌ نه‌ده‌شیا سه‌ره‌له‌به‌ری کوردستان له‌ حاجی وه‌ته‌نگ بیت وه‌ک کۆیه‌ی لی وه‌ته‌نگ هات. ئه‌دییکی فارس که له‌ شیراز تۆراییت له‌ ئه‌سفهان به‌خیر هینراوه‌، موته‌نه‌بیی له‌ حه‌له‌ب و «سه‌یفوده‌وله‌» تۆرا چه‌و له‌ی «کافوری ئیخشیدی» له‌ میسر که هه‌ردوو‌یان ولاتی عه‌ره‌بن...

که ورد بیتته‌وه‌ له‌و یه‌کچونییه‌ی هه‌موو کوردستان بۆ حاجی قادر له‌ نوقته‌ی نه‌زه‌ری مومکین نه‌بوونی تیدا ژبان‌ه‌وه‌، جاریک و دوو جاری تریش لایه‌نی چاره‌ره‌شی میژووی و میراتی کوردت بۆ روون ده‌بیتته‌وه‌ له‌و رو‌ه‌وه‌ که ئه‌گه‌ر میژوو فرزه‌ی کوردی نه‌بری بوایه‌ و که‌نه‌فتی نه‌کردبایه‌ ده‌شیا له‌و کوردستانه‌ پان و به‌رینه‌دا کونیک هه‌بیت پیاوی ئابرووداری وه‌کو حاجی قادر بجه‌و‌یتته‌وه‌ و

ئابرووشی بیاریزیت. خو ئه‌وهی راستی بی ئه‌و دهرده بیده‌رمانه چاره‌په‌شییهی میژوویی و ئه‌زه‌لیی کورد وای کردبوو زمان و ئه‌ده‌بی حاجی قادر له به‌شی هه‌ره زۆری کوردستاندا نائاشنا بی‌ت و کرپاری نه‌بی‌ت. نه‌بوونی زمانیکی ئه‌ده‌بی کوردی به‌کگرتووی ئاشنا له‌به‌ر گوئی هه‌موو کورددا خو‌ی له‌خویدا به‌ره‌ه‌میکی راسته‌وخو‌ی ئه‌و دهرده بیده‌رمانه‌یه که چ پێوه‌ندیکی به‌ دهره‌به‌گ و شیخ و صوفی و مه‌لاوه‌ نه‌یه، تاکه تاوانباری ئه‌م دهرده‌ی کورد برپاری میژوووه.

وه‌ک ده‌بینیت، ئه‌ی خو‌پنه‌ری کورد، گێڕانه‌وه‌ی دهره‌به‌ده‌ربوونی حاجی قادر بو دهره‌به‌گ چهند هه‌له‌ییکی بێره‌زای فکری و میژوویی تیدایه:

1) سه‌پاندنی زړه‌ دروینکه به‌ سه‌ر ژبانی حاجی قادردا که هه‌لبه‌سته‌کانی خو‌ی داد و بیدادیانه له‌ چه‌نگ درو‌یه‌که‌دا. ئه‌م هه‌له‌یه گه‌لیک گه‌وره‌تر و ناقو‌لاتره له‌وه‌ی که ترس و سه‌می شیخ نه‌بی بکری به‌ه‌وی دهرچوونی حاجی له‌ کو‌یی چونکه هه‌ر نه‌بی حاجی له‌گه‌ل شیخ نه‌بیدا هه‌رای بوه تا راده‌ی نزیک‌بوونه‌وه له‌ کوژران. هه‌لبه‌ستی تال و تفتیشی هه‌یه دژی شیخ نه‌بی به‌ پێچه‌وانه‌ی مه‌دحه‌کانی بو ئه‌مین ئاغا و حه‌ماغا.

2) ته‌نک کردنه‌وه‌ی بارستی زۆر ئه‌ستووری چاره‌ره‌شیی کورده که بو چهند هه‌زار سالان سه‌ره‌ژووور ده‌چیته‌وه. به‌م ته‌نک کردنه‌وه‌ش چهند نرخ‌ی گه‌وره‌ی میژوویی و زاتی و کۆمه‌لایه‌تی و ئابووری و رۆشنیری راست و دروستی کاره‌ساته‌که‌ی ئاواره‌بوونی حاجی تیده‌چیت هه‌روه‌ک راستیه هه‌ره‌ زله‌که‌ی چاره‌نووسی کورد تێبدررا. وه‌ک لێشته‌وه‌ دیاره تاوانبار کردنی دهره‌به‌گ له کاره‌ساته‌که‌دا هیچ وه‌رامیکی ئه‌و پرسیارانه ناداته‌وه که بلی ئایا بو‌چی حاجی نه‌چه شو‌یتیکی غه‌یری کو‌یی له‌ کوردستاندا وه‌یا کام ه‌وی گرنگ وای کرد ئه‌سته‌مبۆل هه‌لبێزێت بو تیدا ژبان، له هه‌موو ئه‌و شتانه‌ش بیده‌گ ده‌بی‌ت که‌وا له‌م نووسینه‌دا حیسابیان بو کراوه.

ئه‌م لێکدانه‌وانه و به‌در‌وخسته‌وانه و ئیسپات کردنه‌ سهر‌له‌به‌ریان خزمه‌تی راستی و حاجی قادر و کورد و کوردستانیان به‌مه‌به‌ست گرتوه، هه‌لبه‌ت چ نیازیکم نه‌بوه له‌ رووی په‌رۆشه‌وه تاوانیکی در‌و‌زن له‌ دامه‌نی دهره‌به‌گایه‌تی بته‌کینه‌مه‌وه که‌وا باوه‌ر ناکه‌م که‌س هه‌بی به‌قه‌ده‌ر من رقی له هه‌موو هێز و ده‌سه‌لاتی ناره‌وای دهره‌به‌گ

و بیرۆکراسی و هه‌رجی خۆبه‌ده‌عه و فیزگرتوه، بێته‌وه، هه‌ر ئه‌م قیز هه‌ستانه‌م له‌ ده‌سه‌لاتی نا‌ره‌وايه وام لی‌خۆش ده‌هینی که له‌گه‌ل «معین» ی ژووری دایه‌ره‌که‌م به‌ حورمه‌تی دوولایه‌نه و خۆشه‌ویستانه برادره‌م. به‌ هه‌موو عومری وه‌زیفه‌شم وا بووم... دل‌راحه‌تی بێپایان له‌وه‌دایه‌ پیاو بتوانی بیروباوه‌ری خۆی له‌ کرده‌وه‌دا به‌کاربێنیت، نه‌ک به‌ زار دۆستی بێده‌سه‌لات بێت و له‌ واقیعه‌شدا ده‌رگای ما‌له‌که‌ی و دایه‌ره‌که‌ی و دل‌ه‌که‌ی لی‌ داخات. وه‌ک پێشتر گوتم جاریکی تریش جل‌ه‌وی خامه‌ با ده‌ده‌ینه‌وه‌ سه‌ر ده‌ره‌به‌گ، به‌لام ئیستا هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ر ده‌رۆم که تازه‌ لی‌ بوومه‌وه، واش ده‌زانم چه‌ند جارن بای ئه‌وه‌ ده‌کات هه‌ل‌وه‌ستی ده‌ره‌به‌گ له‌ کاره‌ساتی ئاواره‌بوونی حاجی روون بکاته‌وه.

با بچینه‌وه‌ به‌ره‌و پیری ئاواره‌بوونه‌که‌ خۆی.

ئیمه‌ له‌وه‌ بووینه‌وه‌ که بزاین ترس و سه‌می شیخ نه‌بی هۆی راسه‌قینه‌ی ده‌رچوونی حاجی نه‌بوو له‌ کۆیی، به‌ل‌کوو ئه‌وه‌په‌ری بایه‌خی ئه‌و سه‌مه‌ له‌وه‌دا بوو که به‌هانه‌ییکی تازه‌ی خسته‌ سه‌ر ئه‌و هۆیه‌ پالییوه‌نه‌رانه‌ی که‌وا به‌هه‌مه‌حال حاجیان له‌ کۆیه‌ و کوردستان هه‌ل‌ده‌قه‌ناند.

وه‌ک من بۆی ده‌چم و به‌ درێژیش له‌سه‌ری رۆیشتم، ده‌رچوونی حاجی له‌ کۆیی له‌ جووته‌ هۆی یه‌کجار کاریگه‌ری:

1) دل‌خوازی خۆی.

2) زه‌رفی ماددی و کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وسای کوردستان و کۆیه‌ و حاجی قادر به‌ره‌م هاتوه‌ که هه‌ردوو کیشیان له‌ په‌نا بریاری نه‌فسه‌ سه‌رکه‌شه‌ له‌خۆ رازییه‌ به‌خۆ نازیوه‌ که‌یه‌وه‌ بوونه‌ هیز و ته‌کانی ریشه‌هه‌ل‌که‌نی خۆی.

ئهم بۆچوونه‌ له‌ هه‌موو سه‌ریکه‌وه‌ و به‌ هه‌موو لایاندا هه‌ر راست ده‌رده‌چیت، ته‌نانه‌ت چوونی بۆ ئه‌سته‌مبۆل زیده‌ له‌ هه‌موو جیگایه‌کی تر سه‌ره‌له‌نوێ به‌ل‌گه‌ییکی به‌هیزمان به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌دات له‌وه‌دا که حاجی به‌پێی بریار و دل‌خوازی خۆی له‌ کۆیی ده‌رچوو هه‌رچه‌ند بریار و دل‌خوازه‌که‌ش به‌ بنیچه‌ی ماددی زۆر مه‌حه‌کم و پاله‌په‌ستۆده‌ریشه‌وه‌ به‌ند بووبیت، واته‌ له‌ نرخ‌ی بریار و دل‌خوازه‌که‌ شتیک که‌م نا‌کا له‌ هۆی ماددی وه‌یا نه‌فسی، ئه‌ریتی و نه‌ریتی، هه‌مه‌چه‌شه‌نه‌وه‌ په‌یدا بووبن.

ده‌لاله‌تی چوونی بۆ ئه‌سته‌مبۆل زیده‌ له‌ جیگه‌ی تر، له‌و روه‌وه‌ ئیسپاتی بریار و

دَلخَوازه که ی حاجی ده کات که ئە گەر دەرچوونی لە شپۆی ناچاری و بەهۆی ترس و لەرزەو بوویایە، ئەستەمبۆلی هێندە دوور و هێندە مەسەرف قورس و ناوچە ی حوکم و خەلافەت ئەو جیگایە ئاسانە و نێزیکە نیە بێتە حەشارگە ی دەست و مستی پیاوی ناچار و ترساو.

صەدودە سالتیک لەمەوبەر کە حاجی ڕووی لە ئەستەمبۆل کرد بە هەمووی یە ک دوو پیاوی کۆیی توانیبووین بۆ پیکهتانی بەرزەو هندی گەنگ ڕپی ئەستەمبۆل بگرە بەر، ئەویش دوا ی وەرگر تێ نامە ی سفارش لە گەورە پیاوی میری ئەوسا ی ویلا یە تێ موصل و سنجە غی کەرکووک. دیارە کە بەرزەو هندی گەنگ ئەوان کەسانە ی بەرەو ناوچە ی حوکم بردیت سواری گوێدریژ ویا بە پنیان نەبوە، واتە ئەوانە ی ئەو ڕینگە یان گرتبوە بەر سەفەری کولەمەرگی و کوێرەو هرییان نە کردبوو. خولاسە ی قسە ئەو یە، یەکیک عەزم بەستوو نەبی بە بادی هەوا ناگاتە جیگە ی وەک پایتەخت لە دوورایی هەزار کیلۆمە ترەو.

ئەم تێبینیانە زۆر راستن، بەلام لێرەدا بڕسیاریک هەڵدەستی. زانیان حاجی بە دلی خۆی ویستی کۆیە تەرک کات، ئەو شمان زانی چ شوێنی تری وەک کۆیی لە کوردستاندا نەدەبوو بە هیلانە ی نوێی حاجی قادر، ئایا بۆچی حاجی جیگە یێکی تری غەیری ئەستەمبۆلی نەکرد بە دَلخَوازه لە دەرەو ه ی کوردستاندا وەک بەغدا ویا شام ویا حەلەب کە هەموویان لە ئەستەمبۆل نێزیکترن و ڕینگای گوزە رانیان لەو نزمترە؟ پیشتر شتیکیان لەم ڕووە گووت، چی ماوێتەو بەگوتری ئەویش هەر لەو بابەتە یە و تیکرای هەموو ئەو هۆیانە ی دلی حاجیان بۆ ئەستەمبۆل برد شتی ئاشکرا و بەرچاون و خیرا بیری مرۆفیان بۆ دەکشی. وێرای ئەو هۆیانە ی پیشتر باس کران دەشی لێرەدا ئەم تێبینیانە ش حیسابی خۆیان بۆ بکریت:

1) هەرچەند ناوچە ی حوکم مەسەرفی گرانترە لە شاری تر، بەلام لەوانی تریش پتر کەسب و کاری تیدا دەدۆزیتەو. ئەم راستیە ئیستە و ئەوساش کاربگەرە، هەر بۆیە یە هەمیشە کات پایتەخت خیراتر گەورە و قەوغا دەبی. ئەم راکێشانە ی خەلق بۆ پایتەخت دیاردە یێکی ئاشکرا و گشتیشە، واتە هەر وەک بە ئاسانی هەستی پێدەکرێ لە هەموو چین و بەرە و تاقمیکیش دەرەدە کەوێ نەک هەر لە پیاوی فکر و ئەدەبدا.

(2) ناوچهی حوکم به هۆی هه‌مه‌چه‌شه‌یی دانیشتوه‌کانی وینه‌ییکی کۆزمۆبۆلیتی وهرده‌گری‌ت که وا غه‌ریبه‌ تێدا که‌متر هه‌ست به‌ بیگانه‌یی ده‌کات تا شوپێنکی تر. به‌ نموونه‌ ده‌لێم به‌نێسه‌ت غه‌ریبه‌وه‌ ئه‌سته‌مبۆلی 1860 که‌متر تورک بوه‌ له‌وه‌ی شام عه‌ره‌ب بوه‌، هه‌روه‌هاش شاریکی تری غه‌یری تورک له‌ کاتیکی تری غه‌یری ئه‌و کاته‌دا به‌ نێسه‌ت غه‌یری حاجی قادره‌وه‌.

(3) قه‌له‌باغی و هات و بات هه‌میشه‌ عه‌یبپۆشتر بوه‌ بۆ فه‌قیر، به‌ نێسه‌ت دۆله‌مه‌ندی‌شه‌وه‌ پتر له‌به‌ر چاوانی شاردۆته‌وه‌، که‌ ویستبێتی نه‌که‌وێته‌ زار و زمانه‌وه‌.

(4) به‌ هۆی ئه‌وه‌وه‌ ناوچه‌ی حوکم له‌ هه‌موو ر‌ه‌گه‌ز و ئاینیکی تێدا،یه، مرۆفی تازه‌ میوان له‌ویدا پتر یاریده‌ر و پشتپه‌نای چنگ ده‌که‌وێ. له‌و سه‌رده‌مه‌دا که‌ حاجی بۆی ده‌رچوو، شاری ئه‌سته‌مبۆل له‌ هه‌موو شاریکی تری غه‌یری کورد پیاو و بنه‌ماله‌ی کوردی تێدا ژیاوه‌ وه‌ک ئێستا که‌ی به‌غدا که‌ وا له‌ هه‌موو شاریکی عێراق به‌ کورد و عه‌ره‌بی‌ه‌وه‌ پتری کورد تێدا ده‌ژیت. پێش چه‌ندین ساڵ ده‌نووسرا «نیویۆرک» ی ئه‌مه‌ریکا له‌ هه‌موو شاریکی ئیتالیا پتر ئیتالیایی تێدا ده‌ژیت. ئه‌م ر‌استیه‌ به‌نێسه‌ت حاجی قادره‌وه‌ له‌و ده‌مه‌دا که‌ له‌ کۆیی ده‌رچوو شتیکی نه‌بوو به‌ دره‌نگه‌وه‌ سرنج ر‌اکیشیت، به‌ پێچه‌وانه‌ ر‌استیکی هه‌ند گه‌وره‌یه‌ و به‌ جوړیک خۆی تیکه‌ل به‌ حیسابان ده‌کات ده‌بی له‌ سه‌ره‌تای هه‌موو لیکدانه‌وه‌ییکی حاجی، به‌ل‌کوو پێش هه‌موو به‌راوردیک ئه‌م ر‌استیه‌ ر‌ه‌چاو کرابیت، به‌تایبه‌تی که‌ ده‌زانین حاجی چی ئه‌وتۆی نه‌بوو له‌ کاتی ده‌رچوونی له‌ کۆیی، وه‌های پشت ئه‌ستوو و مه‌شغوول بکات که‌ چۆنیه‌تی وه‌زی ئه‌سته‌مبۆلی تێدا فه‌رامۆش بکری وه‌یا به‌ دره‌نگه‌وه‌ بیرى لێبکریته‌وه‌. بێگومان ئه‌م به‌ ئومیدبوونه‌ی حه‌وانه‌وه‌ له‌ ناوچه‌ی خه‌لافه‌ت هه‌م له‌ سه‌ره‌تاوه‌ حیسایی بۆ کراوه‌ هه‌م هه‌بوونی شه‌خسی کورد و بنه‌ماله‌ی کوردیش له‌ویدا وه‌ک هۆی حه‌وانه‌وه‌ تێخوێندراوه‌ته‌وه‌.

وه‌نیه‌ له‌مه‌شدا شتیکی سه‌یر هه‌بی، له‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌مه‌دا هۆی سه‌یر پێهاتن په‌یدا ده‌بی به‌تایبه‌تی له‌ حاڵی یه‌کیکی وه‌ک حاجی قادردا که‌ وا به‌ نه‌داری و هه‌ژاری

سەفەرى غەریبی دەکات و هیچی بە دەستەووە نیه بۆ ژیانیکی دوورودریژ لەو
 حیسابانەى بێنیاز بکات، واقعی راسە و دروستیش لەو دەمەدا ئەو بوە، جگە لە
 بەدرخانیه کان، کەسانی دیکەى کورد بەزۆرى لە ئەستەمبۆل ژیاون و تێاندا پیاوی
 خاوەن وەزىفەى گەورە و دەسەلاتى دنیایى هەبوە، تەنانەت هەر لەو سەردەمانەدا
 کە حاجى لە ئەستەمبۆل بوە پیاوی وەک «ئىبراھىم حەیدەرى» هەبوە کە
 مەلایىکى هەولێرى بوە و بۆتە «شیخ الاسلام» یش.

ئەمانە شتى ئاسایى و بەرچاوى هەموو کەسێک، بەلام بەداخووە چ خەبەرىکمان بە
 دەستەووە نیه تێمان بگەیهێنى ئایا حاجى بەر لەوێ بۆى دەرچیت سفارشنامەى لە
 کەس وەرگرت یاخود هەر بەتەمای خوا مى لە رێگا نا، ئەگەر سفارشنامەشى
 وەرگرتى لە کى وەرگرت و بۆ کى وەرگرت؟

ئەو رىوايه تەى کە دەلى حاجى لە کەرکووکەووە بە هاوڕییه تى کەیفى جوانرۆیى
 سەفەرى کرد، لەوهدا کە کەرکووک ناوچهى مۆتەسەرپایه تى بوە، زىهن بۆ هیندى
 دەبات کە وا حاجى لە دەسەلاتدارانى کەرکووکەووە نامە و پەيامیکى بۆ ئەستەمبۆل
 وەرگرتى، بەلام هاوڕییه تیه کەى لەگەڵ کەیفى حیسابە کە هەلەووەشپێتەووە چونکە
 دەزانین بە یەکەووە نەرۆشتون. بەلای منەووە برۆا کردن بە نیوێى حیکایه تەکە، بە
 لێدەرھاویشتنى کەیفى، بى بەلگە نابى. دەبى لە لایىکەووە خەبەرىکى برۆاپێکراو پێمان
 بۆسەلمێنى حیکایه تێزان بە درەنگەووە کەیفیان کردە هاوړی سەفەرى حاجى.

رىوايه تى نامىلکەکەى⁹⁶ مەلا عەبدولرەحمانى خزمى حاجى لەوهدا لەگەڵ
 رىوايه تەکەیتەر یەک دەگرنەووە کە دەلى لەگەڵ کەیفى بەیەکەووە دەرۆن بۆ
 ئەستەمبۆل بەلام ئەمیان لە هەولێرەووە بۆ ماوەرانیان دەبات و لە وێو بۆ
 ئەستەمبۆلیان بەرێ دەکات. ئەگەر مەلا عەبدولرەحمان گوتبای لە کەرکووکەووە
 بەرێ کەوتوون دەمگوت هەر خۆى سەرچاوى رىوايه تەکەى پێشووترە...
 بەهەمەحال ئەم قسە لەبەکتر نەچوانە هەن کە هێچیان لەگەڵ واقعی حالدا رێک
 ناکەون، تەنانەت ئەوێى دواى جیهیشتنى کۆبى چۆتە هەولێر، جوانرۆیى بوە نەک
 حاجى، کەسێشى لەگەڵ نەبوە، بە تاییه تى حاجى، کە دەمێک بوو بۆى دەرچوو بوو،

⁹⁶ بگەرێتووە بۆ لاپەرە 332 لە بەرگى دوهمى «حاجى قادری کۆبى».

له ماوه رانیسه وه به رهو ئهسته مبول چون چ به نیسبهت حاجیه وه چ به نیسبهت که یفیه وه بی، نه رووی داوه و نه هی روودانیسه. که ده لیم رووی نه داوه له وه وه دیت که مه علومه که یفی دوا ی جیهیشتنی کوردستانی عیراق ماوه ییک له حه له ب⁹⁷ ماوه ته وه و ده رسی به کورانی والی حه له ب گوته، دباریشه مروف له هه ولیره وه به ریی موصلدا بو حه له ب سه فەر ده کات، با جارئ له وه هه ر گه ریین که وا که یفی یه کسه ر بو ئهسته مبول نه رۆیشتوه، به ره فاقه تی حاجیش سه فه ری نه کرده. که ده شلیم «هی روودان نیه» قسه که م له وه وه دیت به عادهت که س له هه ولیره وه به نیازی ئهسته مبول ناچیه ماوه ران، ته نانهت ئه گه ر له ماوه رانیسه وه یه که م جار خه یالی سه فەر بو ئهسته مبول به میشکی که سدا بیت ریی تیناچی ئه و که سه ملی شاخ و دولی بی شه قام و کاروان و هاتوچو که ر بگریت و خوی بو ئه و دووره ولاته هه لکو تیت.

پیی ناوی زوری به دوا که وین، ئه م ریوایه تانه هیچیان راست نین، به لام له وه به ولاره که ده زانین حاجی پیش که یفی رۆیشتوه و که یفیش له کۆیه وه بو هه ولیره چه و له وئوه بو حه له ب، هه رچی سه روسوراغیکی چۆنیه تی سه فه ره که ی حاجی هه یه له که سه وه مه علوم نیه.

ئه وی راستی بی نه زانینی زه رف و بار و چۆنیه تی سه فه ره که ی حاجی گه لیک شتی گرنگی لیشار دووینه وه چونکه شیوه ی سه فەر کردن گه لیک لایه نی بایه خداری وه زعی سه فه ره کرده که راده گه یه نیت. من تا ئه م کاته ی که له باره ی سه فه ره که ی حاجی قادره وه ده دویم لیم روون نیه ئاخو حاجی ورده خه رچی ریگای چون په یدا کرده، خو ده بی بای نان و ماستیکی سی جه مه ی رۆژانه ی پاره پی بوو بیت. دلم بو ئه وه ده روا حاجی سی پارچه زهویه که ی گۆر قه ره جی⁹⁸ به خزمه کانی خوی

⁹⁷ ئه م باسه له گوتاریکی خۆم به ناویشانی «که یفی جوانرۆیی» له به رگی دوه می گۆفاری ده فته ری کورده واریدا بلاو کرایه وه.

⁹⁸ له لاپه ره 329 له به رگی دوه می کتیی حاجی قادری کۆیی، نامیلکه که ی مه لا عه بدولر هحمان ناوی هه ر سی زه وی دینیت که ئه مانه ن: قه ره قاجین، هاوینه هه وار، زولفه قار.

فرۆشتىت ھەرچەند مەلا عەبدولرەحمان لە ناملىكە كەيدا بۆ ئەم لايەنە نەچو و لەسەرەنجامى ئەو سى پارچە زەويە بىدەنگە. زەويە كانىشى نەفرۆشتىت دەبى لە لايىكى ترەو تەدبىرى خەرجى كەردىت. ئايا قەرزى كەرد؟ كى قەرزى پىدا؟ مزەى دەسنووس و مۆرەلەكەندنى كۆ كەردەو؟

كە نازانىن چۆن وردە پارەى سەفەرى پىكەينا نازانىن بە كۆيدا رۆبى و لەگەل كى رۆبى و چۆن رۆبى، بە پىيان ياخود بە سوارى؟ خولاسە بىراى بىراى ھىچ شتىك لە سەروەرى ئەو سەفەرە بەلاى كەسەو مەعلووم نى، ھەرچى تىدا بگوترى خەيالكەردە.

كە ئەم شتە سەرەتايانە نەزەرانىن ديارە ناوئىرم لەگەل خۆشەمدا ئەم پىرسارە ھەلستىنم. ئايا حاجى لە كۆيەو ھىچ ناو و ناوبانگىكى مالى بەدرخانىنى بىستبوو كە بۆرە ئومىدىكى ھەوانەو لای ئەوان ئازاترى كەردى بۆ بەرەو ئەستەمبۆل چۆن؟ ھەلستاندى ئەم پىرسارە لە زىمندا داخووزى دەكات كە حاجى لە كۆيەو بايەخدانىكى بە چەندوچۆنى كۆردەكانى توركيا و ئەستەمبۆل كەردى و بايى ئەو بايەخدانە ئاگادارى ئەحوالىان بووبى كە ئەمە سەرلەنوئ بەرەو تۆزىنەو ھەيكمەن دەگەرئىتتەو كە دەمىكە بەلاى خۆمانەو لىي بووینەو، پىرسارەكەش لەخۆو بىنچى ماددى دىتە بەر لىكدانەو، ئەو بنجە نەبى كە دەزانىن دواتر لە ئەستەمبۆل پىنەندى بەردەوام ھەبوە لە نىوان حاجى و بەدرخانىەكاندا.

سەد جاران ھەيف و مخابن كە ھىچ شتىك لە چەندوچۆنى سەفەرەكەى حاجى نازانىن. نەزانىنەكەمان لەو رادەيەدايە كە ئەگەر لە رىنگاى ترەو نەزەرابا حاجى بۆ ئەستەمبۆل چو چ خەبەرىكى سەفەرەكەمان بەدەستەو نىە بىتتە بەلگەى رەودانى. شتى ھەك ئەم سەفەرە بى خەبەر و ئەسەرەيە كە لە مۆزوودا رەووى داو بەلام بەلگەكانى فۆتاون و بەلاى مۆزووناسانەو كەلكى سەلماندى پىنەنەماو.

من يەكجار بە دلشكستەيەو ھەواز لە چەندوچۆنى سەفەرەكە دىتم، لە گۆشەيىكى ئومىدى گەشپانەشەو ھەستىكم بە ديار خەبەرىكى ئەو سەفەرەو چاوەچاوە دەبى بەلكو خواوراستان...

وردبوونهوینیکی تاییه تی

له لاپه ره 94 ی ئەم نووسینه دا ڕوون کردنه وهی چەند بەیتیکی گله‌مەندانە ی حاجی قادرم کرد بە بەلێنی کاتیکی دواتر.

کۆتایی بەیتەکان کە دەڵێ «له بیحورمه تیان بوو حاجی هه‌لات» بە زاهیر پتوهندیی هه‌یه له گه‌ل ئاواره‌بوونی حاجیدا. ئەوهی راستی بی دیوانه‌کە ی حاجی سه‌روبن بکه‌ین لهم نیوه به‌یتە ی پتر تیدا نادۆزینه‌وه به ته‌ئولیش ئەوه هه‌لگری حاجی له ترسی شیخ نه‌بی کۆیه ی جیه‌یشتی.

لیره من شایه‌دیکی تریش ده‌هینمه‌وه سه‌ر به‌رزه‌کی شه‌هادەت دان لهم کاره‌ساتە ی ئاواره‌بوونی حاجی، ئەویش گیرانه‌وه ی جیلی له ئیمه به پیشه‌وه‌یه له‌وانه ی راستی ڕووداوه‌که‌یان ده‌زانی. هیچ کامیک له‌وانه ی ئەم باسه‌یان ده‌گیرایه‌وه، به‌ر له هه‌موویان باوکم و مامم که راسته‌وخۆ باسه‌که‌یان له زاری باوکیان «حاجی مه‌لا عه‌بدوڵا» وه نه‌قل ده‌کرد، به‌لای ئەوه‌وه نه‌ده‌چوون که ترسی شیخ نه‌بی ده‌خلیکی بووبی له ئاواره‌بوونی حاجی وه‌یا حاجی حیساییکی بۆ ئەو ترسه‌ کردبێت بابی ئەوه ی له کۆیه ی دوور بختاوه‌وه. ئەمه‌ش به‌لاوه‌ بنیین، به‌ زه‌حمه‌تیکی فیلبازانه نه‌بی واتای «بیحورمه‌تی» که حاجی له به‌یته‌که‌دا ده‌یکاته به‌هانه ی «هه‌لاتن» نه‌ده‌شی به «ترس» ته‌ئویل بکری نه‌راسته‌وخۆش ده‌چیته‌وه بۆ لای ئەو هه‌رایه ی به‌ینی ئەو و شیخ نه‌بییه‌وه. واتای به‌یته‌که هینده له واتای «ترس» دووره ده‌شی بیته به‌لگه‌ییکی نوێ بۆ ئەوه ی حاجی له‌به‌ر «ترس» ئاواره نه‌بوه. به‌لام وه‌ک گوتم مومکینه‌ مرو‌ف به‌ فەند و فیل و اتاکه‌ باهه‌لداته‌وه بۆ لای نا‌کوکیه‌که به‌وه‌دا بلێ حاجی لهم به‌یتەدا ده‌یه‌وی به‌ کۆییان بلێ ئیوه ئەگه‌ر ریزتان له من نابایه‌ ده‌بوو لایه‌نی منتان گرتبایه له دژی شیخ نه‌بی نه‌ک به‌شیکی زۆرتان بنه‌ مرید و صوفی ئەو. به‌هه‌مه‌حال ئەم ته‌ئویله‌ش بۆ لای «ترس» ناچیته‌وه. به‌راستی که بیین گوته ی «هه‌موو خزمی خۆم» له به‌یتیکیاندا به‌ده‌نگ به‌ینین، پتر له‌وه‌مان دوور ده‌خاته‌وه که حاجی لهم گله‌ییانه‌دا مه‌به‌ستی ئیشاره بی بۆ ماجه‌راکه‌ی نیوانی خۆی و شیخ نه‌بی. راز و گله‌ییکی خۆییانه‌یه له‌گه‌ل «خزمان» دا تارمایی شیخ نه‌بیشی به‌ناودا تیناپه‌ریت.

به دهوری ئەم لیکدانهوه و بهراورد کردنه دا ئایا فکر بۆ چ مه به سینکمان ده بات که حاجی لهو بهیتانه دا کردیتیه ئامانجی گله یی؟ با له پیشه وه ئه وه ش بخه مه وه سه ر تییینه کانی تازه لیان بوومه وه و بلیم له کهس نه بیستراوه شتیک روویدا بیت، غه بری هه را که ی شیخ نه یی، بونی بیحورمه تی لی بیت له ئاست حاجی قادر، که هه را که شمان له حیسایی گله ییه کان ده را ویشته، ئه وه ی رووداوی بیحورمه تانه یه دژی حاجی پهیدا نای. ئەمه ده لیم چونکه هه ر له بیرمه چهند سالیکی دوا ی رویشتی حاجی، هاوړی بچوکه که ی خوی «که یی جوانرۆیی» له ئاکامی رووداویکی زۆر بیحورمه تانه ده ربه ده ر بوو، زۆر به داخه وه.

من لیته دا که ده لیم هیچی بیحورمه تانه دژی حاجی رووی نه داوه، قسه له غه ییه وه ناهینم، له جووته سه رچاوه ی ته و اتور و واتای هه ندی هه لبه ستی تری حاجی بیرو را یه که م هه لدیتجم. ته و اتور ئه وه بوو که گوتم کهس نه بیستووه بیحورمه تی له گه ل حاجیدا کرا یی، به پیچه وانه وه بیستراوه که حورمه تی گیراوه. هه لبه سته کانی حاجی که به شایه دیان ده گرم ئه وان بۆ پیاوه ناودار و ده سه لاتداره کانی ئه وسای کۆیه ی ناردوون، چونکه به پپی پتوانه ی ئه و سه رده مه حورمه تگیری مرۆف له لایه ن براگه وانه وه ده بوه حورمه تگیریان لای هه مو وانه وه. برۆا ده که م ئەم وه زعه ئیستاکه ش هه روه هایه، نه ک له کۆیه بگره له هه موو جیهان. نامه وی هه لبه سته کانی تری حاجی که له مه دح و ستایشی هه موو دانیشتوانی کۆیه ی داناون بکه مه به لگه ی روونه دانی بیحورمه تی، چونکه ده شی قسه ییک و مه دحیک که رووی له تاکه شه خسی ناسراو نه کرابی له رینی چاوپۆشی و سۆز و ئاکاری به خشنده ییه وه هاتبیت و له مه شدا گله یی و گازنده ی به ریوجی و راسته قینه ش تی بردرای. به لام مه دحیکی بۆ هه ماغا و ئەمین ئاغا دانرابی له حاجی قادریکه وه که مه دحی که سی زیندووی نه ده کرد به تایبه تی مه دحی به خشین و نان و خوان ده شی و ده بی بکری به ئاویته ی ئه و حال و باره ی حاجی تیدا بوه له سه رده می به یه که وه ژیاناندا له لایه ن بوون و نه بوونی هۆی گله یی کردنیک که پتوهندی به بیحورمه تیه وه هه بوو بیت. حاجی قادر ئه و هه ستیاره یه که ده زانین له هه ر لاییکه وه پلاریکی لچ و لیو لی بادانی بۆ هاتبیت، نه ک بیحورمه تی تیدا بوو بیت، ده ر حال له بری مایه و قازانجیش وه رامی به زیاده وه ده داته وه، ته نانه ت ئه و هینده قسه توپکله داری که له

شیخ غەفووری⁹⁹ تالەبانییەوێ پێی گەیشتەوێ و خێرا بەخێرا کرایەوێ تیریکی زەهراوی بۆ شیخ غەفوور بەرێ کرایەوێ، پاش چەندین ساڵ لە ئەستەمبۆڵ دەمارێ هەستی حاجی دەبزووتنێتەوێ و سەرلەنوێ بورکانی رِق و غەزەبی بەسەر شیخ غەفووردا دەتەقینێتەوێ¹⁰⁰، بەمەدا و بە هەموو بەلگەییکیدا مەعلوم دەبی ئەگەر حاجی قادر بیحورمەتی لە دانیشتوانی کۆیی دیتبایە بەوێ دابین نەدەبوو لەبری ئەو بیحورمەتیە بە نیو بەیت گلەییان لێ بکات و بە قەصیدە سەرلەبەری جۆراجۆر بۆ ئاسمانیان بەرز بکاتەوێ.

وردبوونەوێ دەریدەخات حاجی قادر لە نیو عیشقی بۆ تیکرای کوردستان عیشقیکی تاییەتی هەبەوێ بۆ کۆیە و خەلقی کۆیی، لەوێشدا چ رەخنە لە حاجی قادر ناگیریت چونکە لە کەس داوا ناکرێ بێشکەیی منداڵی خۆی و بەر ئاگرازان و شوینەواری کەسوکاری لە دڵدا نەقش بەستوتر نەبی تا بێشکە و بەر ئاگرازان و شوینەواریکی تر کە بە راستی لێی نەبەوێ و تێیدا نەژیاوێ. گەلیک لە جانەوێ و روحەبەرائی تریش وەک ئادەمیزاد لان و هیلانەیی خۆیان بە هەموو دنیا ناگۆرنەوێ، بگرە لە لانی خۆیاندا نەبی زاوژی ناکەن. بێگومان ئەگەر مرۆف لە ئاست هیلانەیی خۆی و کەلاوەکەیی باب و باپیرانی بێباک بوو چ پێی ناوی شەیدای خاک و ئاوی تر بی کە نیو هێندەیی ئەو هیلانە و کەلاوەیەش مافی دایک و رۆڵەییەتی بەسەرەوێ نە. کوردستان بەنێسبەت حاجی قادرەوێ کۆمەڵیکە لە جینگە و جۆبار و شاخ و دەشت و چۆل و ئاوەدانایی کە نێسبەتیان لەگەڵ هەموو کوردیکی تریش وەک هی حاجییە، بەلام کۆیە بەنێسبەت حاجییەوێ ئەو شتە نێە کە بۆ هەموو کوردیک وەک یەک وایە، هەر یەکیکیش لەو کوردانە شوینیکیان هەییە لە کوردستاندا بە لایانەوێ وەک شوینی تر نێە.

ئەم راستییەش هەر لە نیوان کورددا راست نێە لە هەموو جیهان راستە، کەواتە بۆچی حەرام بی لە حاجی خۆشەویستنی بۆ ئەو مەلەبەندە پتر بی کە یەکەم جار

⁹⁹ لە بەرگی دووهمی کتیی «حاجی قادری کۆیی» ئەم سەرگۆزەشتە باس کراوێ، لاپەرە 200.

¹⁰⁰ بگەرێتوێ بۆ لاپەرە 163 لە بەرگی دووهمی «حاجی قادری کۆیی».

چاوی لیتر و کاندوه و سهری تیدا دویه لکه بوه و باوه شی به سهرده می مندالی و خولیا و ههست و تاسهی گه نجاهه تیدا گرتوه؟

هەندى جار وا دەبىي نازانرى «نیشتمان» لە کوێو تاقوێه و پانایى چەندە تاكوو
 مروّف بتوانى عاتيفه‌ى خوى به‌و ئەندازيه‌ه پان بکاته‌وه. واش بوه له‌ گورڤينى
 سنوورى نيوان دوو ولا‌تدا هەندىک زه‌وى له‌ يه‌کيکانه‌وه دراوه‌ته‌ ٲه‌وى تريان، له‌
 حالى وه‌هادا ٲه‌و مروّفه‌ى نه‌خسه‌يىکى خه‌يالى مه‌فته‌ن ده‌په‌رستى ده‌بى به‌پى
 گوراني سنوورى ولا‌ته‌کى ٲه‌ویش سنوورى نه‌خسه‌ى سۆز و خۆشويسته‌که‌ و
 په‌رسته‌که‌ى بگورى، جا ٲه‌گه‌ر له‌ ولا‌تى ٲه‌وه‌وه‌ پارچه‌يىک دابرايىت و به‌ ولا‌تيکى
 تر درايىت ده‌بى به‌شه‌ سۆزى بۆ ٲه‌و پارچه‌يه‌ بداته‌وه‌ پارچه‌کانى تر، ٲه‌گه‌ر له‌
 ولا‌تيکى تريشه‌وه‌ پارچه‌ ٲه‌رزىک خرابيىته‌ سه‌ر ولا‌ته‌که‌ى خوى ده‌بى
 خۆشويسته‌که‌ى پان بکاته‌وه‌ تاكوو ٲه‌و پارچه‌ نيشتمانە تازه‌يه‌ش بگريىته‌وه‌. له‌
 فه‌رزى ٲه‌م ئالوگوره‌ مه‌عنه‌وييه‌ بشکرى، گومان له‌وه‌دا نيه‌ ٲه‌گه‌ر ٲه‌و پارچه‌
 ٲه‌رزه‌ى ده‌ردى به‌ ولا‌تيکى تر جيگه‌يىک بوو که‌ خوى تييدا به‌وه‌له‌د هاتبوو و لى
 گه‌وره‌ بوو بوو هه‌رگيز به‌ر ته‌عديله‌که‌ ناکه‌ويىت، به‌ پىچه‌وانه‌ سۆزه‌که‌ى له‌گه‌ل ٲه‌و
 پارچه‌ زه‌ويه‌دا سنوور ده‌به‌زىنىت و ئاوديو ده‌يىت بۆ ٲه‌و ولا‌ته‌ى مال و يىشکه‌که‌ى
 خوى به‌رکه‌وتوه‌. ٲه‌و به‌رياره‌ى که‌ پارچه‌ ٲه‌رزه‌ خنجيلانه‌ نازداره‌ خۆشه‌ويسته‌که‌ى
 داده‌برى، له‌ هه‌مان کاتدا که‌رتيکى زلى سۆز و په‌رۆشى ٲه‌ویش داده‌برىت و
 ده‌يخاته‌وه‌ سه‌ر ٲه‌و هينده‌ ٲه‌رز و ئاوييه‌ى که‌ يه‌که‌م ده‌سته‌چيله‌ى مه‌فته‌نويستى
 له‌ دل و ده‌رووندا هه‌لايساندبوو.

له کتیبی «الکامل» ی «ابن الاثیر» ده خوینیتته وه «ابن لؤلؤة» له تۆله
 داگیر کرانی شاری «نه هاوهند» له لایهن سوپای ئیسلامه وه خهلیفه ی دوهم «عمر
 ابن الخطاب» ی کوشت چونکه «ابن لؤلؤة» خوی خهلقی ئهو شاره بوو...
 له سه رگوزه شتی گه رانه وه ی ده هه زار یونانی به سه رکردایه تی «زهنه فون» بۆ
 یونان داستانیکی کورتیله ی پرسۆز هه یه له وه دا که کوردیک رازی بوو بیکوژن،
 کوشتیشیان، به لام ریگه ی نیشان نه دان چونکه ئهو ریگایه به سه ر مالی کچه که یدا
 ده رۆیشت، هاوړیکه ی دوای کوشتنی ئهو، ریگاکه ی نیشان دان...

که بمانه وی ده توانین صه دان نموونه ی ئه وتویی بینه وه ئیسه پاتی ئه وه بکات که نشیمن چ نرخیکی هه یه له دلی مرفؤدا، مه گهر به دهرسدان و فیل لی کردن ئه وه

نرخه کهم بکریتهوه، بهلام ههر دهلئی نمونه هیتانهوه ئه و نرخه کز دهکاتهوه چونکه وا رادهگهیهنی پیویستی به بهلگه و سهلماندن هه بیته له حالیکدا نرخه که له دلی هه موو که سیکدا ده ژیت و چ ماموستا و رابه ریشی پی ناویت.

کهواته حاجی قادر وهیا نالی وهیا ههر که سیکدی دیکه بی گلهیی لی ناکرئ کزه و سۆزی بۆ لانه و خانه و گهرهک و کوچه و بازارپی نشیمهنی خۆی هه بیته، بهلام هینده ده مینتهوه بگوترئ نابی خوشه ویستی بۆ نشیمه کار بکاته دادپه رستی و رهفتاری راست وهیا سهر بکیشیتهوه بۆ لایهنگیری کوپرانه. له بهر شهوقی ئهم راستیانهدا سهیری حاجی قادر ده کهین و ده بینن ئهم مرؤفه لهم خوشه ویستنه تایبه تیهی بۆ کۆیی، نهک ههر رهخنهیی لی ناگیرت و بهس چونکه که قیاسی ده کهی له گهڵ شاعیریکی تری وهک خۆی له لایه ن خوشیستنی مهفته نهوه مرؤفیکی ئه وهنده پاک و فریشتانه و بیته رهف خۆ ده نویتیت ئه وهت له بیر ده باته وه که سۆزیکدی تایبه تی هه بوه بۆ بیشکهی مندالی و سه ره تای عومری له و ره وه که ته نها ئه و له نیوان هه موو شاعیره کانماندا وه کو بولبول بۆ هه موو شار و دهشت و مهلبه ندیکدی کوردستان چه هچه هه ی کردوه و هه ناوی سووتاوه. له دیوانه کهیدا چه ند جارن نه خسه ی ئیره و ئه ویی کوردستان ده کیشیت و دهسته ملانی ئیره و ئه ویی ده بیته. وا ده زانم هیچ کامیک له و کهله شاعیرانه ی هاوچه رخی حاجی بوون باسی جینگه ییکدی نه هیتانه وه ناو ههلبهسته کانیه وه که بیشکهی خۆی نه بوو بیته، مه گهر شیخ رهزا که ئه ویش به پیی مه یلی کاتیی خۆی، جاریکیان مه دخی جینگه ییکدی کرد بیته جاریکدی تریان، وهیا گهلنیک جاری تر، زه می کردوه، مه دح و زه مه کهشی پنه وندی به سۆزی کوردایه تیه وه نه بوه، له و پارچه ههلبهسته ی بترازی که له سه ره تاکهیدا ده لی:

به بیرم دی سوله یمانی که دارولمولکی بابان بوو
نه ته سخیری عه جه م نه سوخره کیشی ئالی عوسمان بوو

به داخه وه یه کیک له و شاعیرانه به دهسته واییش له گهڵ حاجیدا ناوی کۆیه یان نه بر دووه. به راستی ئهم دیاردهیه تا ئیستاش له چاوان ده چه قی که ده زانین سه رده می زانست و رۆشنیری و په ره سه ندنی نیگافره وانی و له قه پینک ده رچوونه و

چاوه‌پروان ده‌کرا گیانی ناوچه‌په‌رستی تیدا بزر بیت و جینگه چۆل بکا بۆ گیانه
 فره‌واتره‌که‌ی نیشتمانه‌په‌رستی. نووسه‌ری کوردی عیراقم دیتوه له گوڤاری ده‌ره‌وه‌ی
 عیراقدا گوتاری له باره‌ی ئه‌ده‌بی کوردیه‌وه‌ ب‌لاو کردۆته‌وه. له ناوی نالی و گوڤران
 به‌ولاوه‌ ناوی شاعیریکی تری کوردی کوردستانی عیراقی نه‌بردوه. من نازانم،
 که‌سیک به‌ گوته و نووسین چاکه‌ی یه‌کیکی وه‌ک حاجی قادر نه‌داوه‌ته‌وه و پیتی
 ره‌وا نه‌بینیت له باسی ئه‌ده‌بی کوردیدا ناوی بیت چۆن ریگه به‌ خۆی ده‌دا داوا له
 ده‌سه‌لاتداران و داگیرکه‌ران بکات که به‌ کرده‌وه مافی رامیاری و ئابووری و
 کۆمه‌لایه‌تی و چاره‌نووس به‌ غه‌یری خۆیان بدن.

له‌ پیتی به‌راورد کردنه‌وه ده‌رده‌که‌ویت حاجی قادر صد سال پتر پیتش ئه‌و ته‌رزه
 رۆشنه‌به‌ره‌ی سه‌رده‌می ئاتۆم و ئاسمانگه‌ردی که‌وتۆته‌وه له‌ مه‌یدانی به‌لاوه‌نانی گیانی
 ته‌سکی ناوچه‌په‌رستیدا. من له‌گه‌ڵ خۆمدا به‌ وتووێژی ده‌روونی دیمه‌ سه‌ر
 فه‌رامۆش کردنی هه‌موو گله‌یه‌ک که‌ له‌ سالم و کوردیی بکه‌م که‌ ده‌بینم خاوه‌ن
 شه‌هادی به‌رزای ئه‌م سه‌رده‌مه‌ له‌ کاتی ده‌روون کردنه‌وه‌دا هه‌نده‌ ناوچه‌په‌رست
 ده‌رده‌چیت.

به‌راستی ئیصاف لی‌مان داوا ده‌کات موقاره‌نه‌ی حاجی له‌گه‌ڵ که‌سی تردا نه‌که‌ین
 له‌ زه‌مینه‌ی ناوچه‌په‌رستی و کوردستانه‌په‌رستیدا چونکه‌ هه‌رچی نێزیکي هه‌یه‌ له
 نیوان ئه‌و و غه‌یری خۆیدا په‌یدا نه‌یه. حاجی قادر ده‌بی له‌گه‌ڵ خۆیدا موقاره‌نه
 بکریت له‌و روه‌وه‌ ئایا حاجی قادری کۆیه‌دۆست و حاجی قادری کوردستاندۆست
 کامیان له‌ تایی ته‌رازووی موقاره‌نه‌دا قورستر هه‌ل‌ده‌ستیت!

له‌م وتووێژه‌م له‌به‌ر رۆشنایی ئه‌و گله‌یه‌ بوو که‌ حاجی قادر له‌ هه‌لبه‌ستیکیدا به
 روه‌ی خزمانی کۆیه‌یدا ده‌داته‌وه. وه‌ک بۆشمان ده‌رکه‌وت له‌ دوو سه‌ره‌وه‌ زه‌مینه‌ی
 گله‌یی له‌ نیواندا نامینی. یه‌که‌م له‌لایه‌ن ئه‌وه‌وه‌ که‌ دانیشتوانی کۆیه‌ی تیدا
 شه‌رمه‌زاز بین. دوهم له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ حاجی بۆ خۆی له‌ چه‌ندین هه‌لبه‌ستی
 پ‌رسۆزدا مه‌دحی خه‌لقی کۆیه‌ی کرده‌وه و به‌رۆش و وه‌فای خۆی بۆیان ده‌رب‌بریه‌وه.
 ئه‌م لی‌کدانه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ شایه‌دی هه‌لبه‌ست و کرده‌وه و گوته‌ی حاجی قادر، وێرای
 گوته‌ی ده‌ماو‌ده‌م که‌ له‌ جیلی حاجی و دوا‌ی ئه‌وه‌وه‌ به‌ ئیمه‌ گه‌یشته‌وه،
 لی‌کدانه‌وه‌ییکي راست و دروست و بیلایه‌نه‌ داوا ده‌کا ته‌وجیه‌یکي ئه‌و گله‌یه‌ی

حاجی بکریټ که لهو نیوه بهیتهدا خویندمانهوه به جوړیک له گهل واقعی بیفیلدا
 بگونجیت. گلهیه و له حاجیهوه بهرهو پیری دانیشتوانی کوئی دیت «له
 قوشخانهوه تا دهی ئیچ قهلا له باز اغاوه تا محله لای قهلات». ئاخو هو
 گلهیه که چیه؟ بیحورمه تیه که له چیدا بووه؟

ئوهندهی دیبیتم ئه دیبیک وهیا شاعیریک که وتبیته سهر باری راز و گلهیی له گهل
 زه مانهدا وهیا رووی قسانی کردبیته ئه هلی زه مانه و کهس و خزمانی، داخ و
 کهسهریکی زوری ههلرشته و گازندهی تال و تفتی نیشان داوه. له حالی وهادا
 گلهیی کردن خوی له خویدا نایته بهلکه بو رهوابوونی، ههر وه که بی بهلگهش
 به درو ناخریتهوه چونکه لهوانیه هو راسته قینه هه بی بو گلهیی کردن، ههر وه که
 مومکینه نه شیت.

هه ندی جار ده مودووی گلهیی له خووه هاواریه تی که وا له هه ناویکی رهقه لگرتو و
 دلکی ره شه وه ده رها توه و چ پیوه ندیی به راستی و ئینسافه وه نیه که ئه مه یان به
 هیچ جوړ له م باسه دا جیی بو نا کریته وه، رهنگه له نیو خوینته رانی ئه م قسانه دا هی وا
 هه بی ره ژه که له ره ژان خوی بهر گلهیی بی ره حمی ئه وتو بی که وتبیت. قسه ییک که
 له دلوه ده ردیت چه ژی ناو ئه و دل له گهل خویدا دیتته سهر زمان و ده گاته وه
 بهر چه ژ و تامی گوینگره وه، له بهر ئه مه ری تیده چی قسه ی به زاهیر تال له راستیدا
 شه کر بیت وه که ئه وه ی که «جواهری» له دوا ی «وئیه» ی سالی 1948 رووی
 قسه ی ده کاته خهلق و تانووتی ماف گرته ده ستیان لی دهدات و ده لی:

تفحم لعنت لزیز الرصا
 ص وجرب من الامر ما یقسم

ئه م وشه یه ی «لعنت - له عنت لی بیت» له م جیگه یه دا فره قی نیه له گهل
 ئه وه که بیگو تبا یه «قوربانی هه لمه تت بم، بمرم بو مه ردا یه تیت». له م حاله ی
 «لعنت» ی جه واهیریدا زه رفی هه لیه ست مه به سه که ی روون کردو ته وه تا ئه و
 راده یه ی ریگه به کهس نه دات چ واتای تال و تفتی لی هه لینجیت، به لام واش
 ده بی قسه ی له «لعنت» تالتر و له زه رفی نادیا رتردا گوترا وه که چی دیسانه وه
 به قه ده ر تالایی قسه که سوژ و په روش و شیرنایی ده داته وه. نمونه ییکی زور

به رچاوی ئەم تەرزە قسە ئالە ی پرسیۆز و سووتانە شیعری شاعیریکی عەرەبی
ئاوارە یە کە دوابەدوای تیشکانی ئومیدە زلەکانی پاش جەنگی جیهانی یە کەم ئەم
وشانە لە میللەتە کە ی خۆی دەگریت:

کفنوه

وادفنوه

واسکنوه

هوه اللحد العمیق

واذهبوا لا تندبوه فهو شعب میت لیس یفقی!

واتە «کفنی بکەن و بشارنەو و بیخەنە قوولایی قەبرەو، برۆن و بۆی مەگرین،
ئەم میللەتە مردووە راست نابیتەو».

هتک عرض

نهب أرض

شوق بعض

لم تحرك غضبه

فلماذا نذرف الدمع جزافا لیس تحیی الحطبة!

واتە:

«ناموس بردن و ولات تالان کردن و خەلق بە پەتەووە کردن غەزەبی

نەجوولاند کەواتە بۆچی لە خۆراییی بۆی بگرین، خۆ داری سووتەمەنی

نارویتەو».

ئەم راپۆزە تال و تفت و ژەهراوییه کە وا بەزاهیر دەلیی لە دوشمنی بابکوشتەو بە
نیازی حەیا بردن رازاوتهو، بەراستی جۆشی خوینی شاعیرە کە یە بە برینەکانی

دلیدا له گه‌ل پارچه‌ی جگهر سهر وه‌ده‌ر ده‌نی. گوته‌ی به‌ پرۆش وه‌ک نه‌شته‌ری
دکتۆر وایه‌ تا تیژتر بی شیفاده‌رت‌ره.

له‌ نمونه‌ی شیعری وه‌ها ده‌رووناوی له‌ به‌کتر نه‌چوودا ئه‌مانه‌ هی مه‌لای گه‌وره‌ن
که‌ هاومه‌ش‌ره‌بی حاجی قادر و هاومه‌فته‌نیشی بوه‌:

ئه‌ری ئه‌ی مامه‌ کورده‌ پیم‌ بلی چیت؟
کلّاش خواری که‌وا درپای کراس چیت!
که‌پو فیچ و لچ ئه‌ستور و ددان گر
کو‌تو‌کو‌یر و گهر و گیر و سه‌لک خر
به‌ گیان و دل له‌ ره‌بیی خۆت ده‌خواری
زگت پرپی له‌ ئه‌ستورک و پیازی

ئهم‌ تالاییه‌ی حاله‌تی هه‌ست به‌ په‌ستی میلیله‌ت کردن ههر خۆیه‌تی له‌ کاتی
شانازی به‌ میلیله‌ت کردندا ئه‌مه‌ی داوه‌ته‌وه‌:

ده‌ته‌وی پیت بلیم‌ چیه‌ کوردی
عاقلی و چاپوکی و جه‌وانمه‌ردی
میلیله‌تیکه‌ له‌ فه‌وقی تورک و عه‌جه‌م
صاحیپی هه‌زم و ره‌زم و به‌زم و که‌ره‌م

بو‌ تیگه‌یشتنی ئهم‌ ته‌رزه‌ هه‌لبه‌سته‌ له‌یه‌کتر نه‌چوانه‌ ده‌بی زه‌رفی دانانیان و
مه‌به‌ستی شاعیر له‌واندا بزانیته‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ قوماندانی ئازا و دلسۆز جاریکیان
رووبه‌رووی هیزی دو‌شمن فه‌رمانی خۆبه‌خت کردن به‌ سپاکه‌ی خۆی ده‌دات و
ده‌لیت: «بو‌ پێشه‌وه‌ و بی گه‌رانه‌وه‌...»، جاریکی تریش به‌ هه‌مان ئازایی و
دلسۆزییه‌وه‌، به‌ هه‌مان سپا خۆبه‌ختکه‌ره‌که‌ی ده‌لی: «به‌ره‌و داوه‌ و به‌ غار...».

ههر به‌و پێه‌ شیعری گله‌بی ئامیزی شاعیری دلسۆز ده‌بی بخه‌ریته‌وه‌ شوینی له‌
باری خۆی له‌ هه‌یکه‌لی شیع‌ر و وێژدان و باوه‌ری شاعیره‌که‌دا تا‌کو‌و له‌به‌ر تیشکی

عاتیفه‌ی جوړجوری سهر کردن و دامرکانه‌وه‌ی نهرم و توندی سرنجی لی بگیریټ به‌لکوو شيعره‌که له‌وانه بیټ به‌پیی کات و هه‌لوه‌ست و شوین و تام و بون، پیی بگوتری تواننده‌وه‌ی دل و هه‌لایساندنې گیان... ههر باره و ههر شوپنه پیداوېستی خوی هه‌یه چ له کرده‌وه بی چ له گوته بی، ته‌نانه‌ت باوک و دایک له‌گه‌ل مندالی خویندا هه‌میشه‌کات یه‌ک کردار و یه‌ک گوفتار نابن دهنه له باوکایه‌تی و دایکایه‌تی ده‌شورین.

به‌راستی شاعیریک سهرله‌به‌ری شيعره‌کانی هه‌مووی یه‌ک ده‌نگ و یه‌ک تاواز و یه‌ک ټاه‌نگ و یه‌ک مه‌به‌ست و یه‌ک واتا بن، تیکراشیان له مه‌دح کردن و پندا هه‌لگوته بیټ، دیاره‌ ټهو شاعیره‌ راست نیه و ساخته‌چییه چونکه مومکین نیه له خوا به‌ولاهو شتیک هه‌بی هه‌مووی ههر پاک و چاک، ته‌نانه‌ت قورټان له زاری «موسی» قسه ده‌گیرټه‌وه که به جورټه‌ته‌وه عهرزی خوی کرده و گوته‌تی «ان هی الا فتنک» - که به کوردی پاته‌وپات «ههر فیتی خوته» راده‌گه‌یه‌نیټ. هه‌روه‌هاش ټهم نووسینه‌ی من، که دیاره‌ چهند ریز له حاجی قادر ده‌نیټ، له هه‌موو ټهو شوینانه‌دا که مانا راست و دروسته‌که‌ی شيعره‌کانی بیټه‌ټویل و باهه‌لده‌نه‌وه ده‌خاته‌ روو ټه‌وه‌ی به‌ چاوی خو‌یه‌وه گرتوه که له‌وانه‌یه ماناکه‌ش زور باش و ره‌وا نه‌بیټ: ته‌نها شتیکي له‌م مه‌یدانه‌دا به‌ دؤستایه‌تی حاجی قادرم کردبی ټه‌وه‌یه زهره‌ف و کات و هه‌لوه‌ستی حاجیم له‌و شوینانه‌دا روون کردؤته‌وه...

هه‌ندئ شاعیر و نووسهر ههن به‌رده‌وام و بیوچان مه‌دحی ټهو شته ده‌که‌ن که وا له‌سه‌ری ده‌نووسن، یاخود با بلین ته‌نها له باره‌ی مه‌دحه‌وه بؤ بابته‌که ده‌رؤن. بیگومان ټهو ته‌رزه نووسینانه له‌سه‌ر بنیچه‌ی خو‌خوشه‌ویست کردنه‌وه هه‌لده‌ستن، وه‌یاخود به‌پیی فه‌رمانیک که به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یانه‌وه‌یه نووسراون، وه‌یاخود له‌ بری مزه و پاداشت هاتوونه ناوه‌وه چونکه کابرای نووسهر پیوه‌ی دیاره‌ جله‌وی خامه‌ی له‌گه‌ل گورانی رووی بابته‌که‌ با ده‌داته‌وه. بابته‌ خوار بروات راست بروات، چاک بکات و خراب بکات، سه‌ره‌ژوور تی‌هه‌لکشی وه‌یا به‌ره‌ژیر گلیر بیټه‌وه، له هه‌موو حال و باریکدا ههر مه‌دح ده‌کریټ وه‌ک ټه‌وه‌ی جیهان ههر بویی خه‌لق کرایت که ټهو بابته‌تی تیدا به‌راست بگه‌ریټ، به ته‌واوی وه‌ک حیکایه‌ته‌که‌ی «لولاک لولاک لما خلقت الافلاک». نووسهری ټه‌وتویی پتیوېستی به‌وه نیه شتان بینیت و رای لینیان بیټ، به پیچه‌وانه‌ وا باشته‌ به ته‌له‌فون پیی بگوتری وه‌یا ټه‌مری ئیداری بؤ

دەرچیت چ بنووسیت چونی بنووسیت. ئەگەر مومکین بێ ئالەت فیری نووسین
بیت، ئەو باشتەر لەو نووسەرە ئالییه...

خولاسە مەرۆفی شاعیر و ھەستیاری عادەتی ئازاد و بێ چاوسوورکەرەوێ لێی
چاوەروان دەکرێ گەرماپی دەروون و زەنە ی گیلانی خۆی بەھاویتە ناو ھەلبەستییەو،
ھەر بەو پێشەش دەبێ ئاخواتنەکە ی لەو بابەتە بیت چ تال چ شیرن، خۆ شاعیر
ماملەتی شتی بازاری ناکات، خەریکی ماددە ی زانست و ژیریژیش نیە تاکوو
قسەکانی ھەلبەستی بخەینە بەر ھەلبەستەکاندنی ریازی و معادەلە ی جەبر و موقابەلە
بۆ ئەوێ بزاین ھەردوو لایەنی دەوری «یەکسانە» کە پێکەڵپێکن. ھەر کاتیک
شاعیر، ھونەرکاریش خەریک بوو بە ژیریژێ و لە رێی پێشەلماندنی زانستییەو
ئیقناعت بکات لە شاعیری دەشوریت و دەبیتە پەندیار (واعظ) یاخود فەیلەسوف
یاخود مامۆستا. ئاخواتنی شاعیر فەرھەنگۆکی تایبەتی خۆی ھەیە وەیا ھەر نەبی
وشە لە وتووێژی شاعیردا واتای تایبەتی ھەیە. تۆ سەیری کە شاعیر دەکەوتتە سەر
باری مەدح کردنی یارەکە ی، ئاراییشتیکی وەھای دەدات لە ھیچ کارگەییکی
ئاراییشت و بە ھیچ پەسپۆرێکی ئاراییشت پەیدا نابیت، ھەرچەند شیوازی شاعر لە
سەردەمیکەو بە سەردەمیک وەیا لە جیگەیکەو بە جیگەیکە ی تر بشارێ،
پەرەواری شاعیر لە ئاسۆی خەیاڵدا جودا دەبێ لە کاری فەیلەسوف و واعیز، وتووێژ
و گروگالیشی سەربەخۆ دەبێ لە چاوی ئەواندا.

حاجی قادر کە سۆزی سەر دەکات و بورکانی دەروونی دەجووشت، ئەویش وەک
ھەموو شاعیرێک بە زمانی عاتیفە دەدوێت و لە کانیای دڵ ھەلدینجیت نەک لە
گۆمی فکر. ھەر بەو پێشەش وتووێژی لە باریکی عاتیفیەو بە باریکی تر جلەوگۆری
دەکات تا ئەو رادەیە کە رۆالەتی قسەکانی لە باریکەو بە ئەوی تر لەیەک ناکەن
ھەرچەند لە راستیدا یەک تیشکی سۆزە لە ئاگری دەروونیەو شەوق دەداتەو،
بەلام عەدەسە ی «زەرفی نەفسی» ھەر جارە بە جووژیک تیشکە کە دەشکێتتەو.

حاجی لە حیساییکی تریشەو ھەست بەو دەکات کە مافی گلەیی کردنی ھەیە،
بەرستی ئەم حیسابەیان لە قوولایی و گەرماپی سۆزێکی یە کجار تایبەتیەو
ھەلدەجیت کە دەبێ پێوانە و کێشانی لایق بەخۆی لەگەڵدا بکریت، ھەر نەبی بۆ
تێگەشتنی، وێرای تێخویندەوێ تین و تاوی لەو ھەلووستانیە حاجیدا، کە
ھەلووستانی گەلمەندانە یە. ھەتا سۆز و تاسە و خووشیستن لە دلی مەرۆفدا کاریگەرتر

و ږه گدا کوتاوتر بیت، ټهو مروږه خیراتر خوۍ له سهر حهق ده زانی بو گلہیی کردن.
 به نمونه ده لیم باوک و دایک له ټاکامی ټهرک و ږهنجیکي به مندالہ کایانه ووی
 ددهن پتر به تهمای چاکه دانه وهن له مندالہ کایانه وه تا یه کیکي تری بیگانه که ټهو
 حهقه یان به سهریه وه نیه، ههروه اش خوۍان به خاوهن حهق ده زانن گلہیی له
 مندالہ کایان بکهن له کاری وه هادا که ټه گهر بیگانه بیکردبا جیی گلہیی نه ده بوو.
 حاجی قادریش وهک ټهو باوک و دایکه، سه بارهت به سوژ و په روښ و
 خوښوښتنی بیته ندازه ی بو خه لقی کوۍی، به راشکاوۍ له ناخی دلپه وه ههست به وه
 ده کات که مافی گلہیی کردنی هیه و ده بی گلہیی بکات. له و باره نه فسییه ی
 حاجی تیدا بوه گلہییه کی ټه ونده ساده و ته بیعییه هه ده لئی ویتنه ی ناو ټاوتیه و
 واقع ده داته وه له و ږه وه که ده نگدانه ووی سوژ و خوښه وښتییه نه ک شتیکی تر.

حاجی له دهمی سهر کردنی ههستی غه ریپیدا به ټاسایی ده که ویتنه سهر باری
 به یه کدی گرتنی هه لوهستی خوۍ و خزمانی کوۍی، له و به یه کدی گرتنه شدا خزمان
 قهرزدار ده بینی به رانه بر ټهو هه موو سوژ و په روښه ی که بوۍانی هه بوه چ له
 پیشوترا که جارۍ هه له ناویاندا ده ژیا، چ له دهمی سهر کردنی ههستی
 غه ریپیدا. بیگومان له باری وه ها تاییه تیدا دل ناسکیه کی بریندارانه به سهر ههست و
 پیزانینی مروږدا زال ده بیت و ده یهاویتنه باوهشی خو لاواندنه وه و ناز کردن وهک ټهو
 ساوایه ی به فطرهت دم ده گپړۍ ټاکوو له گوۍ مه مکیکی دایکانه شیرۍ به زه یی
 بمژیت هه رچه ند برسیش نه یی.

له حاله تی وه ها نازک و ناټارام و ته له زگه به ستودا ټه گهر هیچ هوۍیکی گازانده ش
 پهیدا نه یی، دیسانه وه له خو بایبوونی خوښوښتن و ټازاری غه ریپی و بلۍسه ی یاد
 کردنه وه و تلانه وه به دهست ټاره زووی سوتینه ر، مروږ ده خاته سهربارۍ گلہیی
 کردن و خو به مه غدور زانینه وه. که کزه ی ده روون گه یشته پایه ینک داد و فیغان و
 زیره لی ههستان داینه مرکیتنه وه چ ده مینی بو دهرمانی دهر د جگه له گلہیی
 دؤستانه و عاشقانه و خوښه وښتانه؟ دلۍ حاجی بو خه یالۍکی تریش ده کشی. خه لقی
 کوۍی، کاتی خوۍ، ټهو دل سوژه و موشفیقه و وه فاکاره نه بوون له ټاست ټهو هه موو
 کلپه و سووتان و بلۍسه ی خوښوښتنی ټه وسا و ټیستا که ی بوۍان که وا خه ریکه
 دهیکا به کوۍ زوو خال! ټهم له کوۍ و ټه وان له کوۍ؟

ئەگەر منم لە فیراقیان کزەم لە جەرگەوێ دێ
ئەگەر دلە وەکوو جەرگم دەلێی ئەوا سووتا

مەگەر «نالی» گەشتبێتە ئەم تەندووڕە ی ئاگر تیبەر بوونی سۆزی غەریبی:

لەم شەرحی دەرد و میحنەتە لەم سۆزی غەریبەتە
دل وەختە بێ بە ئاو و بە چاوما بکا عبووڕ

بێی ناوی من بلیتم، لە کاتی وەها پڕ ھەیه جان و جۆش و تلانەو دا گلەیی و گازندە
لە خۆو زەنە دەکات. سەیری نالی لە کۆتایی ھەلچوونی مەنجەلی دەروونیدا چ بە
سالم دەلی:

حالی بکە بە خوفیە کە ئەی یاری سەنگدل
نالی لە شەوقی تۆیە دەنیڕی سەلامی دووڕ

یارەکە ی «سەنگدل» نەبوو، بەلام نالی لە کۆتایی نامەدا وەها سووتاوە بە دەم سۆز و
کلێی غەریبەو، خۆشەویستی عادەتی لی بۆتە دلرەقی.

«کوردی» ییش وەک نالی و حاجی لە برە شیعەر پڕ کزە و گری بەرەو غەریبی
چوونەوێ «عەزیزان من ئەوا پۆییم لە لاتان» دا ئەم بابەتە گلەییە نازکارانە ی
ھەلرشتو. سەرلەبەری شیعەرەکان گلەمەندانە بەلام ئەم تاکەیان نمونەییە لە
لایەن نیشاندانی گازاندە و خۆشویستەو:

جەفاتان دام و کوشتەتان بە زاری
نزولی رەحمەتە جەوڕ و جەفاتان

من لە ڕوون کردنەوێ زەرفی گلەییەکە ی حاجی نمونەم لە شیعری دوو شاعیری
کورد ھێنایەو کە وەک حاجی بە دەم سۆزی غەریبەو گلەییان لە خزم و دۆستان
کردو، ھەمان دیاردە لە شیعری غەیری کوردیشدا بە زۆری دەدیتریت، بەلام
پۆیست نابینم خۆتەر یان پۆیە خەریک بکەم ھەم لەبەر ئەوێ کە دوو نمونە ی
گەوڕە ی شیعری کورد بەسە بکڕین بە ڕوونکەرەوێ مەبەست، ھەم لەبەر ئەوێش

که تیکرای باسه که له گهل به راورد کردنی وه زعی حاجی قادر خوی بی هیتانه وهی نمونده ی شاعیری تر گه لیک به ره و روونبوونه وه چووه.

که واته وه ک من بو مهسه له که ده چم، حاجی قادر هوئیکی زاتی و یه کیکی مهوزوعی، به جووته و تا راده ییکیش به شیوه ییکی عه فوی که زور دهر بهستی لیکدانه وه نیه، پالی پیوه ناوه بو دهر برینی گله یی. هویه زاتییه که له وه وه دیت که نه فسی تینووی دیداری خویش و ولات وها کول و تله زگه به ستوو ده یی که به به ریه وه هه یه له خووه بکه ویته سهر گله یی کردن، با ئه و گله ییه له نیزیکنترین و خوشه ویسترین که سیش بی. هو ی مهوزوعیش ئه وه یه که حاجی له به یه کتر گر تنی خوشیستی خوی به رانه بر کو بیان و لیوه رگر تنی خوشه ویستی له وانه وه به جیگه ی گله بیان ده زانیت تا ئه و راده یی هه ست به بیجورمه تی بکات له و در یغ کردنه یاندا.

ئه وه ی راستی بی ئه م هویه مهوزوعیه ش به شیکی به رچاوی «زاتی» تیدایه چونکه ئه گهر ههسته زاتییه که زور کول و نازک و تهنک نه بوو یایه گله ییه که ی نه ده گه یانده ئه م سنووره تیبه لکشیه وه «بیجورمه تی» له حالیکدا ده زانین هه موو قسه عاده تیه کانی تری حاجی به رانه بر خه لقی کو یی له زه مینه یه که وه هه لستاه که وا هه رگیز تارمایی هه ست کردنی بیجورمه تی پیدایه تیپه ریت. ده مه وی بلیم سهر کردنی سۆزی غه ربیی پالی به ته عبیری حاجیه وه ناوه به ره و به کاره ینانی وشه ی «بیجورمه تی» ده نا له وانه بوو به ده م لیکدانه وه وه بیگو تبا «له که مته ر خه میمان بوو حاجی هه لات» وه یا بیژه ییکی تری له م بابه ته ی به کاره ینا بایه.

له بهر تیشکی ئه م بۆچوونه و لیکدانه وه یه دا که هه مووی به نده به بنگه ی واقعی و راستی و دروسته وه هه لوهستی حاجی له م گله ییه یدا روون ده بیته وه تا ئه و راده یی گو شه ی په نهانی تیدا نه مینیت. ئه وه نده ده مینیته وه بلیم حاجی قادر له وه ی گو توه تی هه ستیکی راستی، بی چا وراوی، دهر بر یوه و خوی تیدا له سهر هه ق زانیوه چونکه له و زه رفه پر هه یه جانیه هه لبهسته که ی تیدا هو نیوه ته وه به راشکاوی ئاخ و که سهر و خه فه تی غه ربایه تیه که ی گه بیشتوه ته پله ی گله یی تیدا کردن، له گله ییه که شدا به لای هه ست به بیجورمه تی کردندا شکا وه ته وه.

له م شی کردنه وه یه دا لایه نی سهر چا وه ی گله یی، که حاجی قادره، درایه بهر لیکو لینه وه و خرایه ژیر تیشکی فه رمانی واقعی پر کلپه و هه لپه وه.

دهمینتهوه قسه ییکیش له حال و باری لایه نی گله ییلکراو بکهین که خه لقی کویه ی
 سه دوده سال پيش ته مرؤکه یه. تاخو به پي کيشانه و پيوانه ی تهو سه رده مه له و پله
 ژياريه ی کویه ی تيدا بوه به هه موو لایه نه کانی کومه لایه تی و تابووری و روشنبیری
 و خوتنده واری و رامیاری و بیروباوه ری میراتی و فه رمانی یاساکانی به یه که وه ژیان
 و سه روبه ره کانی تری به ریوه چوون و ته گهره و کوسپ و خوشی و ناخوشی
 رۆژانه وه چ چاوه پروان ده کرا روو بدات غهیری ته وه ی رووی دا؟ ته گهر بشی
 ناچار بوونی حاجی بو تاواره بوون، که زانیمان شتیکی حه تمی بوو، بکری به هوی
 عه بداربوونی خه لقی کویی له و سه رده مه مه یله و کونده دا، تایا ته وه ی مومکین بوو
 بکری و نه هیلی عه بیه که په یدا بی چی بوو؟ ده بوو کویی چی بکهن بو ته وه ی نه بنه
 جینگه ی گله یی؟

به راستی ته م پرسیارانه، که له رواله تدا زور سادهن، به زه حه متیکی له حه د به ده ر
 وه رام ده درته وه وه رامدانه وه که شیان له ده مه ته قه رزگار نابی، واته له وانه نیه وه ک
 ئیسپاتی پرسیار حیساب به به لکه بسه پی و ری نه سه لماندن له ره خنه گر
 بیرته وه وه یاخود هه موو وه رامیکی تر پاشگه ز بکاته وه. له گه ل ته مه شدا میژووی
 کون و نوی پری رووداوی وه هایه بخریته بهر پرسیار دواکاته وه، تایا ته وه گه له ی
 رووداوه که ی له نیواندا قه وماوه بۆچی هه لوه ستیکی پیاوانه تری نه گرت بهر؟ «أبو ذر
 الغفاري» بۆچی ته نها مایه وه و کهس لی نه پرسیه وه؟

بی ته وه ی پیویست هه بی ناوان به ینم پرسیاریکی گشتی ده که م و ده لیم ته وه هه موو
 مرؤفه گه ورانه ی که وا دوا ی ده یان و صه دان سال به سه ره چوونیان ناویان به
 ته قدیسه وه دیت له بهرچی گه لیکیان خه ریکی له برسان مردن بوون؟ بۆچی
 حورمه تیان نه گیرا؟ کهس به قسه ی نه کردن؟ به لکوو گالته یان پی ده کرا؟ من له م
 مه وزوعه گرنگه دا رای تایبه تی خوم هه یه که چ پیوه ندییکی به و رایانه وه نیه که
 هه ر یه که یان پرسیاره که به ره مه به ستیکی تایبه تی ده بات و وه رامیکی
 دلخوشکه ره وه ی خوی ده داته وه، رایه که م له و بابه ته ش نیه عوزری بیچی بو گه لان
 به ینته وه وه یا ئافه رین له و تاکانه بکات که هه لوه ستی ناواقعیان هه بوه. به لای
 قه ناعه تی خومه وه له و پرسیارانه دا وه رامیکم هه یه پالاوته ی هه لکه وت و واقعی
 راسته قینه ی بیقیله به نیسبه ت گه لان و تاکان و زورداران و زهرفی میژوویی و پله ی
 گوران و باری کومه لایه تی و... هتاد-هوه، ته نانه ت له گه ل خومدا وه رامی ته و

پرسپارهشم داووتهوه که ئەگەر گەل پێرهوی مەروڤێکی بلیمهتی کردبایه لهو بانگه‌وازی که پێش کات و زه‌رفی خۆی که‌وتۆته‌وه ئایا ئامانجی ئەو بزوتنه‌وه بی وه‌خته چاک ده‌بوو یا خراپ، به‌لام له‌م باسه‌ دوور و درێژه و پڕ گریوگاله‌ واز دینم و ده‌لکێم به‌ جۆره‌ هه‌لسه‌نگاندنێکی پرسپار و وه‌رامه‌که‌وه که به‌گشتی له‌گه‌ل پرسپار و وه‌رامی وه‌هادا ده‌کریت و بایی ڕوون کردنه‌وه‌ی باسی قسه‌لێکراو ده‌کات.

له‌ چارچۆیه‌ی ئەم شی کردنه‌وه عاده‌تیه به‌رته‌سکه‌دا ده‌توانم بڵێم که‌مه‌ترخه‌می دانیشتوانی کۆیی له‌ ئاست حاجی قادردا به‌پێی کێشانه و پێوانه‌ی چه‌رخیک له‌مه‌وبه‌ری کۆیه و شوێنی وه‌ک ئەو، که‌مه‌ترخه‌میه‌کی عاده‌تی و گشتی بوه له‌ ئاست مەروڤی وه‌ک حاجی قادردا، واته‌ ئەگەر حاجی به‌ هه‌موو خاسیه‌ته‌کانیه‌وه له‌ جیگه‌یه‌کی تری کوردستاندا ژیا‌با هه‌ر ئەوه‌نده ڕێزه‌ی لێده‌ندرا که خه‌لقی کۆیه، به‌ تابه‌تی برا‌گه‌وره‌کانی، لیان ناوه. به‌راستی من که ئەمه ده‌لێم ده‌مه‌وی خۆم له‌ده‌مه‌ته‌قه‌ی بیلزوم بدزمه‌وه به‌وه‌دا که نا‌لێم حاجی قادر له‌ غه‌یری کۆییدا پێی نه‌ده‌کرا وه‌ها بپه‌روا و له‌خۆرازی و باوه‌ر به‌خۆهاتوو بیت و گو‌زه‌رانیش بکات چونکه به‌دوا ئەم قسه‌یه‌مدا پرسپار هه‌ل‌ده‌ستی و پێم ده‌لی «به‌ چ مه‌علوم؟»

ئەوساش ده‌بی به‌دوا به‌راورد کردنی وه‌زعی کۆیه و غه‌یری کۆیه بکه‌وین و به‌لگان په‌یدا بکه‌ین و گریمانه (فرضیه) ی خه‌یالی بده‌ینه به‌ر هه‌لسه‌نگاندن و ئەزمونه‌وه... که ده‌زانم ئەنجامه‌که‌ی به‌هه‌مه‌حال له‌ نه‌سه‌لماندن ڕزگار نابێ چونکه ئەنجامی ڕووداویکی واقعی نیه. به‌لام له‌گه‌ل ئەمه‌شدا تیشکی‌کی هه‌ندێ بیرو‌رای لێره به‌ پێشه‌وه‌م نه‌ختیک ڕووناکایی داوێژیت بۆ سه‌ر ئیحتیمالی ئەوه‌ی ئەگەر حاجی له‌ غه‌یری کۆیی ژیا‌با وه‌زعی چۆن ده‌بوو. تیشکه‌که له‌وه‌وه دیت که من له‌ مونا‌سه‌به‌دا گو‌تومه‌ باری ڕۆشنی‌ری و کۆمه‌لایه‌تی پێشکه‌وتووێ کۆیی له‌ چاو جیگایانی تری کورده‌واری ڕینگه‌ی دا حاجی قادریک هه‌ل بکه‌ویت. به‌دوا ئەویشدا مه‌لای

گه‌وره بیت وه‌یاخود تاکه جیگه‌یه‌ک بی له‌ نێوان هه‌ردوو زیاندا بتوانی شانه‌شانی سلیمانی مه‌یدانی ئەده‌ب و کوردایه‌تی بی‌ڕ هه‌رچه‌ند خۆی ناوچه‌ی هوکمداریش نه‌بوه... ئەم بیرو‌رایه له‌ زیمندا وه‌رامی ئەو پرسپاره‌ش ده‌داته‌وه که ب‌لی ئەگەر حاجی له‌ شارێکی تری کورد بووبایه‌ چ پله‌یه‌کی حورمه‌تی ده‌بوو؟ من له‌مه‌ پتر به‌راوردی ئیحتیمالی ڕوونه‌داو ناکه‌م له‌گه‌ل ڕوونه‌داویکی تردا و ده‌گه‌ڕێمه‌وه بۆ سه‌روکاری هه‌ل‌وه‌ستی کۆیی له‌ ئاست حاجی قادر.

ئىمە دەزانين، بەيىي ساغ كردنەۋەي كە لە بەشى دۈەمى ئەم نووسىنەدا كرا، حاجى قادر بەر لە ئاۋارەبوۋنى دەستى نە كەردبوو بە خەباتى كوردايەتى و نە كەوتبە سەر شىعەرى نىشتىمانپەرۋەرى، لەبەر ئەمە پاىەى حورمەت و بىحورمەتى كە كۆيى بۆ حاجيان رەچاۋ كەردىت دەخلى بەسەر لايەنى كوردايەتى و سىياسەتەۋە نى، ھەرچى ھەيە لەو مەسەلەيدا بەندە بە رىزى كۆمەلەيەتى و ۋەفادارىي بەرانبەر دىلسۆزى و ھەقپەرستىي حاجى قادەرۋە، كە دەزانين مەسەلەيىكى كەم بايەخ نىە بەلام چەندىكى بايەخدارىش بى كارە كە ناگەيەنى بە تاقي كردنەۋەى ھەستى نەتەۋايەتى و كوردايەتى و لاي خەلقى ئەۋساي كۆيى. لە گەل ئەمەشدا بايى ئەۋەندەى بتوانين برپار بەسەر چۆنىەتتى ھەلۋەستى كۆياندا بدەين بەرانبەر كوردايەتەكى حاجى قادر لەو سەردەمەدا كەردباي بنگە و بەلگەى لىكدانەۋەمان بەدەستەۋە ھەيە.

بە لامەۋە ۋەك بەدەيىيە ئاشكرايە چ ئىمكانى دەنگدانەۋەى بانگەۋازى سىياسى و كوردايەتى لەو سەردەمەى كۆيە و جىگاكانى ترى كوردستانى ژىروودا نەبوو تا ئەگەر حاجى قادر يان يەككى ۋەك ئەو تانۋوتى كوردايەتى لىدبان بۆي بىكەۋتبانايە جىمۋول. ئەو ۋلاتە لە بارىكى ۋەھادا نەبوو فكر و ھۆشى خۇى بۆ ئەو تەرەزە دەنگ و ئاۋازانە بىكەتەۋە و ھەنگاۋيان بە دۋادا ھەلپىنىت و خۇيان بۆ بىھاۋىتە تەنگۈچەلەمەۋە بە تايىبەتى كە خاۋەنى بانگەيشتەنەكە ھەژارىكى تاك و تەنھا بىت و بەھال تواناي ئەۋەى ھەيى راز و نيازى خۇى لە گەل دەر و جىران و دۋستخاۋياندا بىكات. ھەموو مېژۋوى بزوۋتەۋەى سىياسىي بەدەنگ و ھەرا كە لە كوردستان خەلقى بزوۋندىي بە سەرۋاكيەتتى خاۋەن دەسەلات و سامان و عەشیرەت و چەك و مال بوە، زوربەى زۆرىنەشيان رەنگىكى دىندارى و بەرماللىشىنى پىۋە بوە بە تايىبەتى لە رۆژانى حاجى قادر بە دۋاۋە.

لەمەش بىترازىين بەلگە لە بەسەرھاتى حاجى قادرىش ھەر پرى ناو دەستمانە. ئەو بانگەۋازەى كە دۋاتر لە ئەستەمبۇلەۋە ۋەك پەيامى ئاگر لە ھەناۋى حاجى قادەرۋە بەرەو دل و وىژدانى مىللەتەكەى زمانەى دەكىشا چ كەسى نەۋرۋژاند، بۆ ماۋەى دەيان سالىش دەنگىكى لە ھىچ لايىكەۋە ھەلنەستايەۋە، ئىتر بۆ دەيى ئەگەر زوۋتر و ناكامتر دەنگەكەى حاجى بەرز بوۋبايەۋە مىللەتەكەى بەدۋا دەنگىدا ھاتبان؟ ئەم موعىجەزەيە چۆن رۋوى دەدا؟ بەراستى لىرەدا موناقتەشەى «رۋونەداۋ» يەك دەكەين كە لە چەند سەرئانەۋە رۋوى نەداۋە. يەكەم لەۋەۋە كە دەزانين رۋوى نەداۋە، دۈەم

لەوێوەی کە باوەر دەکەین ئەگەر حاجی بانگهێشتنی کوردایەتیشی کەردباناوە چ وەراییکی لی وەرندەگرتنەو بە دەلیلی ئەوێ دواتریش وەرایی لی وەرندەگرتنەو، سێیەم لەو ڕووە کە حاجی قادر خۆی چ دەنگی کوردایەتی لی بەرز نەبۆوە تا بە خەیاڵ بیکەینە هۆی ئیمکانی دەنگدانەوێ لای خەلقە کە. لەگەڵ ئەمەشدا گیرانی فکر بە هەموو ئیحتیمالاندا بێسوود نیە چونکە هەر نەبی رای دیتی بەم تەرەزە وردپنوییە لە تۆژینەویدا. دەلێن زاناکانی مەزەبەبی حەنەفیی وەراییان بۆ ئیحتیمالی وەها حازر کردووە کە بە درێژایی هەزار و دوو سەد ساڵ ڕووی نەداوە.

بە پێی ئەم لیکدانەوێ و لەبەر ڕۆشنایی تێبینی هەموو سەرۆبەریکی ئەو کاتە ی گەلەیه کە حاجی قادری بەر دەکەوێ، خەلقی کۆیی هەلۆهستیکی عادی و چاوەڕوانکراویان هەبۆ بەرانبەر حاجی. من نایاتە بیرم لە هیچ شوێنیکی تری کوردستاندا چ کەسی بەقەدەر حاجیی هەزار و بیکەس هێندە ئەو حورمەتی پێ درایی وەیا بەقەدەر ئەو هەلۆهستی پەرچورئەت و قسە ی رەقی لی سەلمێندراپی، بە مەرچیک هەلۆهست و قسە پەرچورئەت و رەقەکان ڕوویان لە مەرۆفی بەدەسەلات بووبی چونکە ئەو لەو سەردەمە و نە ئیستاکەش خۆگێف کردنەو لە مەرۆفی بێدەسەلات دەلالەتی ئازایی تێدا هەبۆ. مەرۆفی بێدەسەلات وەک ئەو «بەردە عازەبانە» یە کە هەموو خاوەن تین و هیزیک تێی دەنووسیت و خۆی پێ تاقیدەکاتەو و چ گەلەیانیش ناھێتتەو سەر خۆی. یەکیک لە جوانمەردیەکانی حاجی قادر ئەوێ هەرگیز لێی نەبیستراوە لە ئاست هەزار و بێدەسەلاتاندا خۆی هەلپرینگاندییتەو، مەگەر لەو حالاندا کە لە زەمینە ی پەند و رەخنەدا بۆ سوودی گشتی، تیکرای میلیلەتی سەرشکین کردیبت وەک کە لەم چەند شیعەریدا دەلێت:

حاجی کەسیکە بیکەس بۆ ئیو قور دەپنوی
گوئی لی دەکەن زەریفە، نەیکەن بەلا لە خۆتان

میلیلەتیش هێند کەرن وەک جارێ
دەستییان ماچ دەکەن دەلێن قوربان

به‌راستی حورمه‌تی کۆبیان بۆ حاجی قادر، که حورمه‌تیکی لایه‌ق به حاجی قادری
ئه‌و سه‌رده‌مانه بوه، به‌ر له هه‌موو شتیکی له ئاکاره جه‌وانمه‌ردانه کانی حاجیه‌وه
سه‌ری هه‌لداوه.

ئه‌و حاجیه‌ی که یه‌که‌و ته‌نها به‌رانبه‌ر شه‌عه‌ده‌ی شیخی ماوێلی راوه‌ستا وه‌یا
لوقمه‌ییکی گه‌وره‌تر بوو له‌وه‌ی به‌ گه‌رووی شیخ غه‌فووری تاله‌بانیدا بجیت، هه‌ر
خۆی بوو ده‌ستیشی له‌به‌ر که‌س پان نه‌کرده‌وه و خۆی به‌ چووکه‌ی که‌س نه‌زانی و
رێزی خۆی به‌سه‌ر هه‌موو مه‌ردمه‌دا سه‌پاند. خه‌لقی کۆبی خێریان به‌ حاجی
نه‌کرده‌وه له‌و حورمه‌ته‌ی پێیان ره‌وا دیتوه. له‌گه‌ل هه‌موو نه‌داری و هه‌ژاری و بێ
مال و حالیدا که نه‌قشی سه‌رله‌به‌ری ژیا‌نی حاجی بوو، هه‌میشه له‌ ریزی پێشه‌وه‌ی
رێز لینگه‌راوه‌کانی کۆبی بوه.

من له‌وه‌دا دل‌یام که ئه‌گه‌ر یه‌کیکی وه‌ک حاجی له‌م سه‌رده‌مه‌دا په‌یدا ببیت، له
کۆبی یا له‌ شویتیکی تری کوردستانی وه‌ک سلێمانی و هه‌ولێر، هه‌ر به‌قه‌ده‌ر
ئه‌وسایی کۆبی رێزی لی ده‌نین. خۆ ئه‌وه‌ی راستی بی له‌م سه‌رده‌مه‌دا¹⁰¹
نه‌ سلێمانی و نه‌ کۆبی و نه‌ هیچ جیگه‌ییکی تر له‌ کوردستانی پان و به‌رین، به‌قه‌ده‌ر
کۆیه‌ی سه‌د ساڵ پێش ئه‌مرو ناتوانی به‌ ئاره‌زووی خۆی رێزوپایه له‌ یه‌کیکی بنیت
چونکه‌ زۆر ئاشکرایه به‌دوای په‌یدا‌بوونی بزووتنه‌وه‌ی سیاسیی جو‌راجۆر که هه‌ر
یه‌که‌یان بیرو‌را و فه‌لسه‌فه‌ی تایه‌تی خۆی هه‌یه، رێزوپایه‌ش بوو به‌ مالی سیاسه‌ت
واته‌ ئه‌گه‌ر یه‌کیکی باوه‌ری سیاسیی وه‌یا ئابووری له‌گه‌ل هی لایه‌نه‌ سیاسیه‌کان
رێک نه‌که‌وت چ رێزی لی نانریت، بگه‌ر دوشمنایه‌تیشی ده‌کریت به‌لکوو ئازاریش
ده‌دریت هه‌ر نه‌بی به‌ قسه‌ی سووک و بێ‌حورمه‌ت کردن.

حاجی قادریک که له‌و سه‌رده‌مه‌ زوه‌دا هینده سه‌ربه‌خۆ بوه له‌ بیروباوه‌ردا که
پووبه‌رووی هه‌موو بیروباوه‌ریکی په‌ره‌سه‌ندووی ئه‌وسای کرد بێ‌گومان له‌م
پو‌ژگاره‌شدا هه‌مان سه‌ربه‌خوویی بیروباوه‌ر و به‌خونازین و ئیمان به‌خۆ هیتان
پووبه‌رووی بیرى په‌ره‌سه‌ندووی ئه‌م سه‌رده‌مه‌شی ده‌کرد و ناحه‌زی هه‌موانی بۆ

¹⁰¹ ئه‌م «سه‌رده‌مه‌» ساڵی 1972 ده‌گرێته‌وه که گه‌لله‌ی نووسینه‌که‌ی تیدا به
پایان گه‌یشته‌وه.

خوځی راډه کيښا. رهنگه نيشانم پيڼکا بيت له وهدا که بليم حاجی قادر به و هه موو
 نازاديهی که هه بيوه له بيروباوهر و له کرده وهدا نه بده توانی له هيچ شويتک
 بجه وپته وه ته گهر ته وساش وهک ئيستا هه موو جيهان که رتکه رت و بربري عه قیده
 بووياه. تنها له حالیکدا دهي توانی بجه وپته وه که هاتبا و خوځی دابابه پال يه کيک له
 عه قیده په رسه ندوه کانه وه.

له شويتکي وهک ته و کوردستانه ی ئيستا که ماندا که س ناتوانی به تنها خوځی ئالای
 باوهر پک هه لگريت که له گهل هيچ يه کيک له باوهره بره وداره کانی نيوان کوردا
 رپک نه که ویت. که سيک بيه ویت باوهری سهر به خوځی خوځی بکات به ئالا ده بی
 رپک خراوکی سیاسی بو پتکه وه بنيت و ناوکی خوشکه له ی لينيت و چهند
 دروشميکی ئاورينگانه ی به سهر رپک خراوه که دا بشه کينته وه ته وسا بچيته کوری
 سياست و ميلله تپه رستی و نيشتمانپه روه ريه وه، خو ته گهر ته مه نه کات به هه موو
 مه زه بان کافر ده بيت هه رچهند هه موو وجوديشی رووناکی و قودسيه ت بيت و
 هه رچی ده بليت راستی موله ق بيت¹⁰². حاجی قادريش، له باشتري حاله تدا،
 هه ر ته وه نده ی لی ده سه لميندرا که به خوځی و ده سته و دايه ره پيکی سهر به
 سياسته وه خو له کاروباری گشتی ميلله ت هه لقوتيت، ته وساش بيگومان «شيخ
 نه بيکی ماويلی» ی زه مينه ی سياسته تی لی په یدا ده بوو به گزیدا بيته وه و چی
 ناجايه زه ته وه ی به روودا بداته وه، ته گهر نه یدا بابه بهر توه مه ی خيانه ته وه.

من له م به يه که وه ژيانه ی بيروباوهری جودا چ گلهم نيه، به پيچه وانه زوريشی هه ز
 لينده که م، به لام ره و نابينم بيروباوهره په رسه ندوه کان گه له کوی له بيروباوهری
 نوی بکه ن و تیکرايان به گزیدا بينه وه. چ گومانم له وهدا نيه ته م قسه يه م پشتگيري
 کردنه له و حاجی قادره ی که له م سهرده مه دا په یدا بووياه، هه روه ها پشتگيري

¹⁰² ليتره به پيشه وه ته م ديارده يه زور سهره ی مروثم باس کرده، له وتوويزدا
 گوتم: ته گهر له و جيهانه دا هه زار باوهری له يه کتر جودا هه بيت، له واقيعدا
 هه ريه کيکيان 999- باوهره که ی تر به درو ده خاته وه و هه راش په یدا نای به لام که
 يه کيک هات و گوتم سهرله بهری هه زار باوهره که درو يه تیکرايان به
 سهر وپته راکيدا دده ن، که چی له حه قيقه تيشدا ته و له چاو ته وان تنها يه ک
 باوهری پتر به درو خستوته وه واته ته وان 999- يان به درو خستبووه، ته ویش هه زار.

کردنه له ههموو ټولو بیروباوه‌رانه‌ی لیږه و له‌وی یاساغ ده‌کړن، ږه‌خنه‌گر تیشه له‌و بیروباوه‌ره یاساغ کړاوه‌ی که ټه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتی هه‌بی غه‌یری خوی ده‌مکوت ده‌کات.

سه‌یریکي دیوانه‌ک‌ه‌ی حاجی قادر بکه‌یت ده‌بینیت هیرشی به ژور لایه‌ندا بلاو کردو‌ته‌وه، چ له ټه‌سته‌مبول بووبیت و چ له کوپه‌ش بووبیت به پنی نه‌ریت و باری کومه‌لایه‌تی ټه‌وسا یه‌خه‌گیری کاری وه‌ها بوه که ټه‌گه‌ر له‌م ر‌ؤژ‌گاره‌دا یه‌خه‌گیری باب‌ه‌تی هینده به‌هیز بوویا‌یه دوو‌چاری هه‌رای گه‌وره‌تر ده‌هات له‌وه‌ی که دوو‌چاری بوو. ټه‌م راستییه به‌سه بو دیار کردنی پایه‌ی حورمه‌تی حاجی لای خه‌لقی کوپی، به‌لام له نو‌قته‌ی نه‌زه‌ری به‌ده‌نگ نه‌هاتنی حکومه‌تی عوسمانلی له‌و شیعره سیاسیه هیرشبه‌رانه‌ی حاجی که له ټه‌سته‌مبول دایناون ده‌بی ږه‌چاوی ټه‌وه بکه‌ین که شیعره‌کان ټه‌وسا له چاپ نه‌دراون، به ر‌ؤژ‌نامه‌ش بلاونه‌کړاونه‌وه، سه‌ره‌رای ټه‌وه که به زمانی کوردی بوون ده‌شزانین کوردی نا‌ثاشنا بوه له‌به‌ر گوپی تور‌که‌کان و تی نه‌گه‌یشتون. هه‌رچ‌ه‌ند ټیمه‌ نازانین له‌و شیعرا‌نه‌ی که سووتاون و خه‌ریکی کوردایه‌تی بوون ټایا هپچی وه‌هایان تیدابوه به زمانی تورکی دانرا‌بن وه‌یا به زمانی تری وه‌ک فارسی که خوینده‌واره‌ک‌انی تورک به‌زوری تی ده‌گه‌یشن، له‌گه‌ل ټه‌مه‌شدا تیپینی دوو شتی پ‌نچه‌وانه‌ی یه‌کتر له‌و شیعره سووتاوانه‌دا ده‌ک‌ریت:

تیپینی یه‌که‌م ټه‌وه‌یه که حاجی له‌و پ‌ه‌ند و په‌یامانه‌ی بو کوردانی به‌ړی کردوون چ پیو‌یستی نه‌بوه زمانیکی نامه‌فهوم به‌لای کوردانه‌وه به‌کار بینیت، با له‌وه هه‌ر گه‌رین که حاجی خوی چ‌ه‌ند شه‌یدای زمانی کوردی بوه و چ‌ون ټه‌و که‌سانه‌ی شکاندو‌ته‌وه که کوردن و به‌غ‌ه‌یری زمانی کوردی ده‌نووسن. له‌مانه‌ش بترازی ناچیته عه‌قل‌ه‌وه خه‌باتی کوردایه‌تی به غه‌یری زمانی کوردی بک‌ریت. تاکه ئیحتیمالیک هه‌یه بو ټه‌وه‌ی حاجی به تورکی شیعری کوردپه‌روه‌رانه‌ی گو‌تبیت ټه‌ویش حاله‌تی پاشگه‌ز کردنه‌وه‌ی هیرشی ټه‌دیه‌ک‌انی تورک بیت بو سه‌ر کورد، که من هه‌رگیز شتی وه‌هام نه‌بیستوه و نه‌خویندو‌ته‌وه هه‌رچ‌ه‌ند نامومکینیش نیه.

به نمونه‌ی مه‌به‌س ده‌لیم جاریکیان موفتی زه‌هاوی له‌ مزگه‌وتیکی به‌غدادا ده‌بینی چ‌ه‌ند کوردیک به‌دیار نووسینی سه‌ردیواریکه‌وه داماون، ټه‌ویش هوی دامانه‌ک‌ه‌یان لی ده‌پرسیت، له وه‌لامدا ده‌لین شو‌خیکی جهر‌به‌زه له دیواره‌ک‌ه‌ی نووسیه «لولا الاک‌راد له‌لکت الحمیر فی بغداد» زه‌هاویش گورج ده‌لی له ژیر ټه‌و نووسینه

بنووسه وه «صدقوا لولانا لهلكوا». دياره له هه لكه وتي وه هادا به كوردی وه لامدان وه نه تامی ده بیټ نه سوود.

تییینی دوهم كه وا راگه یاندنه كه ی پیچه وانه ی راگه یاندنی تیینی یه كه مه ته وه یه ته وه ده سه لاته ی شیعه كانی حاجی سووتاند ده سه لاتیکی تورك بو، دياره له م سووتاندنه دا نرخ ی شیعه كانی ره چاو كرده له دوو تاي ته رازووی

(1 سوودی كوردی

(2 زبانی حكومه تی عوسمانلی دهنه بۆچی خۆی به سووتاندنیانه وه ماندوو ده كرد؟

«زه حمه تی بیهوده چ لازم؟» مصباح الديوان گوته نی!

پوخته و كورته ی ته م قسانه له وه دایه كه حاجی قادر ریزیکی مناسبی تهو سهرده مانه ی له خه لقی كۆیی دیتوه، وهك گوتیشم به پیی سروشتی هه لمه تبه ری حاجی خه لقی كۆیی تا راده ییك ریزیلینه كه یان گه یاندۆته پله ی ناز راگرتن چونكه بیگومان له هه موو كوردستاندا تاكه كه سیك هه بووبی گۆی نه دایته غهیری دهنگی بیرو را و ویژدانی خۆی، له م پیناوه شدا دوو چاری تهنگۆچه له مه و بیته وه به ری سهخت و كوشنده بو بیټ هه ر حاجی قادر بو، من زۆر گویم راگرتوه بۆ تهو دهنگانه ی له كوردستاندا هارمۆنی مه ند و داوه ستاوی كۆمه لایه تی دیرینه ی قالب به ستوویان له راند بیته وه به ره و گۆران، ته م سرنجه شم به ره و دوا گیراوه ته وه تا تهو سهرده مانه ی زرينگه ییكي ئاوازیان به ئیمه گه یشت بیټ. بیگومان له سهرده می حاجی قادردا، بهر له وه ی كۆیی جیبه یلیت، تاكه دهنگیكي هارمۆنیگۆر دهنگی حاجی قادر بو. گۆرینه كه شی له سنوور كدا بو كه ئیمه دوای سه د سال پتر له تیپه رین و به سه رچوونی هه ست به له رزه و له ره ی ده كه یین و لینی ده كۆلینه وه و ده یخه ینه بهر بریاری میژوو و پیدایستی كۆمه لایه تی و فه رمانی سروشتی خاوه نه كه یه وه.

به داخه وه تهو تاكه بیمانه ندانه ی بهر له حاجی گۆمی واقعیان شله قاندوه، تا ئیستا، نه ده ستیشان كراون نه هیچی تهو تۆ له سه ر ه یچ به كیكیان نووسراوه. ته م نووسینه له بهرگی دوه میدا رووناکیکی كزی خسته ده روو پشتی «مه لای ئینو ئادهم» ه وه، تهویش نهك به جوړیكي سه ره به خۆ به لكوو له كولانه ی باسی حاجی قادره وه. ههروه هاش نووسینه كه م، له و بهر گه دا به پیی داخوازیی بابهت، ویستی گه ردی

هه‌ندى جار ده‌بينين شاعير به‌قه‌ده‌ر نه‌ققاش ئه‌ركى «تناظر» له‌ هه‌لبه‌ستدا هه‌لده‌گرى.

من نامه‌وى له‌م قسانه‌مدا به‌ ناحه‌زى نهمايشت و ئارايىشت و زرينگه و ئاورينگى هه‌لبه‌ست بناسرېم چونكه به‌لاى منه‌وه هه‌موو جوانييك نر خى خوى هه‌يه، هه‌رگيزاو هه‌رگيزيش خۆم ناهاوېمه‌ ناو ئه‌و چارچيوه ته‌سكه‌ى كه هه‌ندى رواله‌تبه‌رست به‌ ناوى «هونه‌ر بۆ گه‌ل و هونه‌ر بۆ هونه‌ر» ده‌يكه‌ن به‌ به‌نديخانه‌ى به‌ره‌مه‌ى ئه‌ده‌بى و هونه‌رى، وه‌هاشى ته‌سك ده‌كه‌نه‌وه هه‌موو به‌ره‌مه‌يكى تيدا ده‌خنكىت. من ده‌مه‌وى زه‌ينى ئه‌ديب و خوينده‌وارى نوڤى كورد نه‌ختيك له‌ برىق و باقى به‌ره‌مه‌ى ئاورينگدار بدزمه‌وه بۆ ئه‌و كرده و گوتانه‌ى مومكين نيه بى سرنجراكيشان نيگاي خه‌لق بۆ خويان رابكيشن، مومكينيش نيه بى شه‌رحدان نر خيان ده‌ركه‌وييت. شه‌رحيش به‌ دوو قسه‌ى بېسه‌روپى و به‌ په‌له و كه‌مبېرشت هېچ سوودى ناييت. من له‌ ته‌جره‌به‌ى خۆمه‌وه ده‌زانم، به‌ تايبه‌تى هى سه‌رده‌مى سه‌ره‌تاكانى خوينده‌وه‌ى به‌ هېز و بېزم، چەند زه‌حمه‌ته‌ دل و مېشكى خوينده‌وارى ئۆقره‌نه‌گرتوو به‌سه‌ر شتى بچوكه‌وه راوه‌ستى و راگه‌باندنه‌كانى وه‌رگرى له‌ حالېكدا ئه‌و له‌ خوينده‌وه‌دا هه‌ز به‌ بابته‌ى گه‌وره و زينگه‌ردار ده‌كات وه‌ك ئه‌و ساوايه‌ى گه‌مه‌ى وه‌هاى پيخۆشه‌ ته‌قه و چه‌قه و هه‌راى لېوه هه‌لستيت.

به‌راستى لېره‌شدا من خه‌رىكى بابته‌ى ئه‌وتۆم ئه‌گه‌ر به‌ ليكۆلېنه‌وه‌ى ورد و قوول نه‌بى چ ده‌نگ و ره‌نگيك ناداته‌وه. حاجى رېزى ليگيرا ياخود نه‌گيرا، به‌ زاھير رووداوينكى تېپه‌ريوه و بۆته‌ مالى ميژوو چەنديكى به‌ دره‌نگه‌ كاته‌وه پڻه‌وى خه‌رىك بين گۆرانى بۆ نيه و لى زياد و كه‌م ناكړى ئيتىر چ سوود له‌وه‌دا هه‌يه به‌ كاركاره‌يدا بچينه‌ خواري وه‌ياخود وه‌هاى هه‌لگوشين دوا دلۆپى ته‌رايى لى بچۆرېتېينه‌وه...! ئه‌م ته‌رزه‌ پرسيايه‌ ناره‌زامه‌ندان به‌ به‌ريانه‌وه هه‌يه نه‌ك هه‌ر له‌م لاباسه‌ بچكۆلانه‌ى حاجى قادردا بكړين، به‌لكوو هه‌رچى توژينه‌وه‌ى ميژوويى ورد و به‌كه‌لك هه‌يه بدرېته به‌ر سوئالى وه‌ها ره‌خنه‌گرانه‌وه، به‌لام به‌راستى خۆدزېنه‌وه له‌ توژينه‌وه‌ى ورد و قوول و نه‌فه‌س درېژ له‌ هه‌رچى بابته‌ى ميژوويى و كۆمه‌لايه‌تى و بابته‌كانى ترى سه‌ر به‌ ئاده‌ميزاد و به‌ره‌وپېشچوون و ته‌نگوچه‌له‌مه و بېنه‌وبه‌ره‌ى ژيانيه‌وه هه‌يه يه‌كسه‌ر ده‌بيته‌ كوڤر كرده‌وه‌ى رېنگه‌ى تيگه‌يشتن له‌ «چه‌ندايه‌تى و

چۇنايه تي»ى ئادەمىزادە كە خۇي، چ لە مېژووى كۇنى بېت چ لەم رۇژەي بېت، چ لە دوارۇژى بېت.

وہى كاشكى ھەموو خويئەرىك دەيزانى زانايبكى «داروينىزم» چەند ماندوو دەبي لە تەعليلى رەفتارى پشيلە و مەيمون و ژيشك بۇ پروون كەردنەوہى رېيازى گۇراني لېرە بە پېشەوہيان وەيا لەبەر خاترى برېنى ھەموو ناتەواوېەك لە زانستەكەدا، ئەوسا بۇي پروون دەبۇوہ خۇ خەرىك كەردنى من وەيا يەكېكى تر بە ھەموو سەروبەرىكى ژيانى مرۇفېكى وەك حاجى قادر چەند فەرمانىكى پېنويست و ناچارىيە ئەگەر مەبەست سوود وەرگرتنى تەواو بى لە لېكۇلېنەوہى ئەو تەرزە بابەتە، بگرە سووديش مەبەست نەبى پروون كەردنەوہى ھەموو لايەنىكى باسەكە داخوазى ئەو خەرىكبوونە دەكات. ساغ كەردنەوہى ئەم لايەنەي رېز گرتنى خەلقى كۇبى لە حاجى قادر لەبەر تيشكى واقيعى تايبەتېي كۇيە و تېكرای كوردستان بە رېنمايى ھەلبەستەكانى حاجى خۇي كە جارېكان گلەبى بېحورمەتيان لى دەكات و دە جاران بۇ ئاسمانيان بەرز دەكاتەوہ، كارېكە لەبەر ھەنگاوى ھەموو لېكۇلېنەوہىيىكى بە نر خدا، كە ئەگەر نەكرى، بېتە جېگەي رەخنە و ھوى ناتەواوى لېكۇلېنەوہكەش.

لە ئاكامى ئەم وردېتويەدا گەبېشتن بەو قەناعەتە كە ھەلۆەستى كۇبى لە ئاست حاجى قادردا ھەلۆەستېكى چاوەروانكراوى ئەوساى كۇبى بوہ و بەپى رۇژگارەكە چ بېحورمەتى تېدا نەبوہ ھەرچەند حورمەتەكە و بەقسە كەردنەكە و بابەخدان بە پەندەكانى حاجيش لەوہ كەمتر بى كە ئېمىرۇ ھەزى لېدەكەين چونكە واقيعى ئەو سەردەمە لەوہندەي پتر نەسەلماندوہ، ديارە لە ھالى وەھادا واقيعى ئېستاش لەوہ پتر ناسەلمېتنى، پاشەرۇژيش تا ئەو ئاسويەي لېمانەوہ ديارە موژدەيىكى خۇشترمان پېرانانگەيەنېت. مىللەتى دواكەوتوو كە رۇژبەرۇژ خەرىكى گوزەرانى كولەمەرگىيە لە ناو دەرياي فكري مىراتىيدا وا بە ئاسانى ناتوانى دلى داخراوى خۇي بۇ فكري پروون و ھەلۆەستى ئازايانە بكاتەوہ، بە پېچەوانە وەك بە چاوى خۇمان دەبىنين، پرووى لە فكر و رەوشت و رەفتارى قالىگرتوى كۇنېنەخوازە. زوربەي رۇشنىيران، نەك ھەر مىللەتى نەخويئەدەوار، سل لە فكري نوئ دەكەنەوہ، دواترېش كە فكرە نوئېەكە دەورى بەسەرچوو بە زەحمەت وازى لېدەھېنن بۇ يەكېكى لەو نوئېر و پېشكەوتووئر.

ئەوئەندەى دىتېتىم و بىستېتىم، رۆشنىر كە باوەرى ھىنا بە راستىي بىرورايىكى بەقەدەر تەعەسوبى نەخوئەندەوارىك بۆ دەرويشى، ئەوئەس تەعەسوب بەكاردىتى بۆ بىرورايەكەى خۆى واش دەزانى نوئوخوازى وەك خۆى لە داىكى زەمانە بەوئەلد نەھاتو، وەك دەروئەشە نەخوئەندەوارەكەش ھەرەشە لەو كەسە دەكات كە ئىمانى بە بىرورايەكەى ئەو نە كىتېبىشت بۆ دادەنئەت لەسەر پووچەللى فەكرى ئەو دەروئەشەى پىنئەر ھەرەشەى لە غەبرى خۆى كەچى ئاگادارى خۆى نە ئەوئەس بۆتە دەروئەشەىكى فەكر وئەسكى پاشكەوتووى نىگاتەسكى مۆتەعەسەب. رەنگە لە ھەرەشە كەردندا دەروئەشەكەشى بەجىھىشئەتەو. ئەمە ھالەتى بەرچاوى رۆزگارى خۆمانە، كە مەن زۆرىشى لى كەم دەكەمەو، كوردىي گۆتەنى باي بەرقەنئەىكى لى باس دەكەم، كەواتە لە رېنى قىاسەو دەبى ھەر بە تەماى ئەو ھەلۆستە بىن كە خەلقى كۆيى بەر لە 110 سال پىشوازى حاجىيان پىكردو.

دەگىرنەو ئەدبىيەكى زۆر مۆتەرەمى 20 سالىك لەمەوئەشەى سلىمانى مندالان لە كوچە و كۆلاناندا بەردبارانان دەكرد، كە مەردىش كەس ئاگادارى مەردنى نەبوو... ئەم قەسەى و ھى وەك ئەو تال و ناخۆشە بەلام بەداخەو راستە و لە دەست مەن و تۆدا نە ھۆبەكەشى لە ھەناوى مىللەت و واقىعەو ھەلقولبەو لە ئاسمانەو بەسەرماندا نەبارىو، دىو و جىنۆكەش بە چاوبەستەكى ھەلىان نەبەستو.

ھەقىقەت تا رۆون دەبىتەو كالاىكى زۆر بزر و نەئەنىيە بە تابەتى كە بارى گشتىي بىرورابوەر و كۆمەلەئەتى بەرھەلستى لى كەرد، واتە راستىيەكە بى تەرەف نەبوو، وەك ئەوئەى بەر لە 200 سال لە جىگەئەىكى وەك ناوچەى «مەرگە» دا يەكەك گۆتبای ئەم شىنە پانەى دەلەن ئاسمان لە راستىيدا نە شىنە و نە پانە و نە ئاسمانە و نە بەرزە و نە ھىچ... گۆتەئەىكى وەھا كە خاوەنەكەى بە كوشت دەدا چ بەرژەوئەندىكى ماددىشى تىك نەدەدا بەلام بەرەنگارى باوەرىكى بنجى خەلقەكە دەبوو كە زۆر لە بەرژەوئەند بەلايانەو گەنگەر بوو. ھەلۆستەكان و ئازابەتەكانى حاجى قادرى بەر لە ۷۰ دەودە سالىش جەلوى خەلقى بۆ لاىەنى وەھا رادەكېشا كە تىيدا رۆوئەرووى نەرتى رېزلىگىراو و باوەرى پەرەسەندوو دەبوون¹⁰³، لە چ

¹⁰³ لە كىتەبەكەى مەھمەدى مەلاكەرىم «حاجى قادرى كۆيى شاعىرى قۇناغىكى نوئەى لە ژيانى نەتەوئەى كورد»، پەراوئەزى لاپەرە 90، تەعللى دەنگ نەدانەوئەى

بانگه‌وازه‌کانی حاجی له نیوان کوردی ئەو سەردەمەدا گێردراوەتەوێ بۆ ئەوێ که فکری حاجی نوێنەری ئایدۆلۆجیای سەرمایەداری بوو له حالیکدا باری کۆمەڵایەتی کورد و پلەى گۆڕانى ھۆیەکانی بەرھەم ھێنان (وسائل الانتاج) له کوردستاندا جارێ قوئای دەربەگایەتی تێنەپەڕاندبوو ھەرۆھاش ھێرشى حاجی بۆ سەر شیخ و مەلا، ئەویش لەو پەراویزەدا گێردراوەتەوێ بۆ ئەوێ که نەزانی و شیخ و مەلا نیشانەى یاسای دەربەگایەتیین.

من لەویدا لەگەڵ بیرورای ناو پەراویزەکەم که دەلی فکری پلەییکی کۆمەڵایەتی پیشکەوتوو له نیوان میللەتی پلەییکی کۆمەڵایەتی پاشکەوتوویدا دەنگ ناداوە بە تابیەتی لەو سەردەمە کۆنانەدا که ھۆی بڵاو کردنەوێ و خەلق تێگەیانندن و پروپاگەندە پەیدا نەبووبوو، بەلام تیبینی چەند راستییەک لێ ناگەڕێ وا بەراشکاوی مەسلەکە بەدینەوێ بە پلەى گۆران و نەگۆرانی باری کۆمەڵایەتی و ھۆی بەرھەم ھێنان.

تیبینی یەکەم ئەوێە که ئەو ولاتە سەرمایەدارانەى حاجی قادر نوێنەری فکریان بوو، ئەوانیش شیخ و مەلا و پیاوی ئابینی و پەرسنگەیان زۆر تێدا ھەبوو تەنانەت ولاتیکی وەک ئیتالیاى سەرمایەداری صیناعی ناوچەى حوکمی پاپا و دەسلەلاتی قەشەکان بوو. شاری ئەستەمبۆل لە ھەموو شارێکی مسلمان پتر منارە و مزگەوت و تەکیە و خانەقاي تێدا ھەبوو. کە بێین و پایە و شوێرەتی مەلا و شیخەکانی کوردستانی بێ پارە و پوول و دواکەوتوو بە پایە و شوێرەتی شیخی ئەزھەری قاھیرە و مەزاری سەید بەدەو طەنطا و جەلالەددینی رۆمی قونیه بگرن دەبینن شیخ و مەلای کوردستان چەند کزبوون لەچاو ئەوان.

تیبینی دوەم لەوێە دیت که بەسەرچوونی باوەری سەربە غەیب وەھا ئالی و یەکسەرە و کوتوپر لەگەڵ داھاتنی پلەى سەرمایەداری، بگرە سوشیالیزمیش، نابیت. بەلی راستە گۆرانی پلەى ئابووری و کۆمەڵایەتی داخوازی گۆرانی بیروباوەر و قەناعەت دەکات، بەلام ئەوێش راستە کە بیروباوەر و دین و مەزھەب، بگرە ئەفسانەى پرووتیش، دەتوانی لە چەرخیکەوێ بۆ چەرخیک بەرگی خۆی بگۆڕیت و خۆی لەگەڵ دەورووبەری تازەدا بگونجیت، تەنانەت زۆر جار دەبیتە پێشەوا و پشەرەوی بزووئەوێ شوێرگێڕانەش. عێراق بە بەشی کورد و عەرەبیەوێ یەکیکە لە

لایبیکشهوه مزه و سوودی ئەو ڕووبەر و بوونەیان لێو دیار نەبوو. پەندی کوردی دەلی «بۆیه پیت دەلیم خالە چوێله کانم بۆ بگری». که ئەمە نەخشەى راستەقینەى دڵ و دەروونی خەلقى ئەوسا و ئیستاکەش دەکیشیت ئەگەر لە ڕێی تەئویلانەووە بەرەو شتی وەهای نەبەین که مەبەسی خەلق نیه و پەندەکەش بۆی نەچووە.

حاجی قادر بۆ خۆی هیچ چوێلهکەى نەبوو چ جایی ئەوێ نەیدەتوانی چوێلهکە بە خەلقى ببەخشی، ناحەزهکانیشی کار و بازاری وەهایان بەگەر دەهینا کەوا هەر لە بەخشنەدیی خەلقەووە بتوانن چوێلهکە و مریشک و عەلیشیس بە دەوری

گیانی کوردایەتی پەیدا نەبوو. باشتیش ئەوێهە بلیم ئەو ماکانە جاری واقع و میژوو دەستیان لە بینەقاقەى شل نەکردبوو تا نەفس هەلینن. چارەنووسی کورد و مافە نەتەوێهەکانی لەبەر حوکمی ئەو واقعە سەخت و بێمانەدەدا بوون که لە کۆتایی بەرگی یەکەمی «حاجی قادری کۆیی» دا باس کراوە. میللەتی ئەوتۆ هەبوون پتر لە میللەتی کورد بەردەستی ئەفسانە و نەخوێندەواری و دەربەگایەتی بوون کەچی زۆر لە کۆنەووە خاوەن کیانی سیاسیی و نەتەواوەتی بوون.

تییینی پێنجەم ئەوێهە، حاجی قادر هەر لە کۆیەووە کەوتبوو سەر دژایەتی شیخ و ئەفسانە پەرستانەو، سەدەها سالیش پێش حاجی مەلا و زانای وا هەبوون لە دژی تەلەکەبازی و شەعبەدە گوتویانە و کردویانە. کە بمانەوێ قسەمان بگەیهنێ ئەو پەڕی بابەت، دەلین «إبن الراوندي» و «صالح بن عبدالقدوس» پیاوی وەک حاجی قادری هەزار سال دواى خوشیان بە نەزان لە قەلەم داو.

لەبەر ئەم تییینیانە و هی تریش کە پێویست بەدوا کەوتیان نابینم فەرقی پلەى گۆڕانی میژوویی نیوان کوردستان و شویتانی تر بۆ خۆی بە تەنها بایی تەعلیلی دەنگ نەدانەوێ راگەیانندەکانی حاجی قادر ناکات.

محمەدی مەلا کەریم لەم بۆچوونەیدا ئەگەر تەواوی نیشانەشی نەپیکابیت ئەوێهەندە بەسە بۆ ئەو لە خۆووە بۆ تەعلیلیکی ڕوون ڕۆیشتووە بەتایبەتی لەو تەمەنە شلکەیدا کە کتیبەکەى تیدا نووسيو. لێرە بەدواووە دەگەینە شویتی وەها لە باسی خەبات و ئامانجەکانی حاجی قادردا دەبینین محمەدی مەلا کەریم جەرگەى راستی مەسەلەکەى پیکاو.

خواردنه مەنبه وه بخه نه سه ر خوانی مه جلیسانه وه. که به چاکی له هه لوهستی حاجی ورد بیه وه ده بیینی ئه وه له لایه ن مادده و مه عناوه ریگه ی سه خت و ناهه مواری گرتبه به ر که خه لقی تییدا ماندوو ده بیئت سه ره رای ئه وه پیوه ندیی نیوان گرتنه به ری ئه وه ریگه یه و نیوان سوودی نیزیکی و به رچاوی خه لقی له که سه وه دیار نه بوو.

لیره دا قسه ییکی «ئه نجلز» م به بیر دیته وه له کتیبه که ی «دژی دهرینگ» دا کردوه تی، من مانای قسه که ده خه مه ناو که وانه وه نه ک وشه کانی چونکه له به رم نه کردوو. ئه نجلز ده لی «گیروگرفتی کومه لایه تی له کومه لی دواکه وتوودا هه ر به شیوه ی «مه ئسات» ده مینیتته وه و چ چاری بو نای تاکوو گوران و به ره ویتش چوونی ئابووری چاره ی ده کات». من نه ختیکی یارمه تی لیکدانه وه که ی خۆم ده دم به وه دا که کمیک په راویزی گوته که ی ئه نجلز لیک ده کیشمه وه تاکوو بتوانی باوه ش به هه موو ئیحتیمالیکدا بگریت و ده لیم «...تاکوو گورانی واقعی کومه لایه تی چاره ی ده کات» چونکه وا ده بی لایه نی مه عنه و بی به سه ر لایه نی ماددی گیروگرفتدا زال ده بیئت، ئیتر له م حالته دا ئابووری بو ئاسمانیش به رز بوو بیتته وه نابیتته ره وینه ره وه ی ئه وه گیروگرفته ¹⁰⁴. به هه مه حال ته عبیری «واقعی کومه لایه تی» مانای ئابووریش ده گریته وه که بیئت و هه ندیکی گیروگرفته که وه یا سه رله به ری په کی له سه ر به ره و پیتش چوونی ئابووری که وتبیئت.

له به ر تیشکی ئه م راستییه دا، هه لسه نگاندن و نرخاندنی هه ستی ئه ده بی میلیت له پله ی ساواییدا ده مانگه یه نی به و قه ناعه ته که وا له ئیمکاندا نیه، نه ئیمکانی ماددی نه ئیمکانی زیه نی، هه موو مرؤفیک له پایه ی ره وای خۆیدا دابنریت و به پتی لیوه شانه وه یا ریزی لینبریت وه یا به خواری و سووکی سه یری بکریت. که تیکرای گه ل له پله ی وه ها نزمی هه ستی ئه ده بی و کومه لایه تییدا بوو تاکه کانیشی به ده گمه ن نه بی ناگه نه راده ی ره چاو کردنی سوودی گشتی وه یا پیتش خستنی به رزه وه ندی میلیت به ر له به رزه وه ندی شه خسی. خۆ ئه وه ی به رچاوه له م رۆژگاره شدا هه ر چشتیکی وه هایه که له رۆژگاری حاجی قادری به که م ده گرین.

¹⁰⁴ سه یری باری پيشکه تووی ئابوری «لبنان» بکه و بیینه گیروگرفته کانی کومه لایه تیشی له چ ده ریاییکی خوین و ویرانیی نقومی کردوه (ئهم تیبینیه هی رۆژی 1976/4/3 له نه ک سالی ده ست پی کردنی ئه م نووسینه).

له بیرمه جارنیکیان نووسرابوو ئاوهنگیکى «تکریم» بۆ چارلی چاپلن له لهندهن بهرپا ده کرئ، وایزانم سهرهک وهزیرانی ئهوسای ئینگلیز رَامسی ماکدونالد بوه و له ئاوهنگه کهدا حازر بوه، برناردشو دوانیک دهکات و له قساندا دهلی لهم ئاوهنگه دا دهبوو دوو کهس جینگه یان به یه کتر بگۆرنهوه، چارلی چاپلن سهرهک وهزیران بیت و رَامسی ماکدونالدیش ئاکتۆری کۆمیدی بیت...

گهیشتنی تاکی میللهت به پلهی زانایی و رۆشنییری و قهدرشناسی و رهوشتی وهها پیگهیشتوو ههزاران جار ئاساتره له گهیشتنی تیکرای میللهت، وهیا زۆرینهی میللهت، بهو تهرزه رهوشتانه چونکه میللهت ملیونهها تاکه و ملیارهها گیروگرفت و کهموکۆری یهخهی دهگریت و دهیوهستینی. دیاره رههابوونی تاک لهو گیروگرفتنهی دهوریان گرتوه ئاساتره له رههابوونی ملیۆنان جگه لهوه که ههلهکوتنی تاکیک له ههلهکوتنی ملیۆن کهس چاوهروانکراوتر و ئاسایتره. له گهله ئه مهشدا دهیی بزاین لهخۆ بردن و خۆبهخت کردنی تاک دواي ههلهکوتن و پیگهیشتنی کاریکه تابلای سخته، هم له بهر زهحمهت و ئهرکیکی که تیدا ههیه و هم له بهر بهفیرۆ چوونی خۆبهخت کردنه که ئه گهر له کیلگهی ههمواردا تۆ نه داربیت. چاکه و دلسۆزی و ئازایی و لهخۆ بردن و ههموو جۆره فیداکارییک که له نیوان میللهتدا دهنگی نه دایه وه و کهس ئافهرینی لینه کرد ههر جارنیک و دوو جارن خۆی دهکاته مهسیحی صهلیبکراو ئیتر کز دهیته وه تا خامۆش دهییت.

چ دوو مهینه یهکی که هات و دواي دهنگ نه دانه وهی فیداکاریهکانی له نیو گهله ههر سووور بوو له سهر ههلهوستی خۆی خهلق وههای لی بیزار بین تا له ئاکمدا بکهونه لیوتهنگ هاتن و بهلاوه نانی ئه گهر نه لیم ئافهروژ کردنی.

من لهوه تیدهفکرم، ئه گهر حاجی ههر له کۆیی مابایه وه و کهوتبایه سهر بلاو کردنه وهی باوهری کوردایهتی و شیعی سیاسی، له وهندهش نه وهستا با که پهروش و فکری خۆی به ههلهبهست دابایه وه به لکوو داواي له خهلق کردبایه بکهونه سهر باری خهباتی سیاسی و وهدهست هینانی مافی نه ته وایه تی وه که له تهسته مبهله وه به ههلهبهست لی داوا ده کردن، ئایا ههلهوستی خهلقه که له ئاست حاجی قادری ئه م جۆره داوا کردنه چی دهبوو. لیره دا ههلهوستی عوسمانلییان به دهنگ ناهینم چونکه که ئهوان به دهنگ هاتن مهودا له پیش خهلقی کۆیه و کوردستان نامینیته وه ههلهوستی یار و نه یاری تیدا بکهن.

ئەم پرسیارە ھەرچەند لە زاهیدا پرسیاریکی خەیاڵی پروت و سادەییە چونکە لە شتیک دەتۆزیتەووە کە پرووی نەداوە بەلام لە لای خۆیەووە واقعیوون و واقعی نەبوونی پیام و خەباتی سیاسی دەداتە بەر فکر و لیکدانەووەمان. تەنانت ئەوێشمان بە بیر دیتەووە کە وا گەنجانی کوردی شۆرشیگێری دواي سالانی سەرەتای 1930 چەندین سال خەریکی خەبات بوون بۆ ئەو ئامانجە نۆزەنانهی کە وا تازەبەتازە لەگەڵ مەفھومی چینیایەتی تیکەڵ دەبوون، بەر لەوێ ژمارەییکی بەرچاوی گەل گۆی لە قسەیان بگرن لە حالیکدا دەزانین ئەو ئامانجە پشٹیوانی بەھێزیشان ھەبوو کە ھەمیشەکات لە تین و تاویان زیاد بکات و پال بە خەلقەووە بنی بۆ باوەر پینھانیان، ئەوانەیی کە پەيامەکەشیان بە خەلق رادەگەیان، سەرەرای ھەبوونی ماموستا و یاریدەدەر و پشٹیوان، تاکە کەشیش نەبوون وەک حاجی قادری بیدەسەلاتی ھەزاری پشٹیوان و بێراوەر، سەردەمەکەشیان 70-80 سال لە سەردەمی حاجی قادری پیش ئاوارەبوون نوێتر بوو. بێگومان ھەر پەيامیکی سیاسی لەو سالانەیی سەرەتای 1930 دا تاکە کەس بەبەر خۆی گرتایە لە ھەناوی خاوەنەکەیدا دەخکا بەر لەوێ لە لیوانی بیتە دەرەو وەیا ئەگەر ھاتیشە دەرەو چ گۆچکەییکی ببیت ھەر نەبی لەبەر ئەوێ نەیدەتوانی بە تەنھا بیروپرای خۆی چاپ بکات و بە ناو خەلقدا بلاوی بکاتەووە...

پەيام و خەباتی پیش کانی خۆی بیتەر دەبی، بەلکوو وەک ئەو نەمامە دەبی کە لە سەرەتای زستاندا بنیژری ئیمکانی شینبوونی نابێ تا بەھاری لی دادیت. ئیمە دواي زانیی ئەو ھەموو پینداویستە پر زانست و تەکنیک و پیشەسازی و بەرەو پیشچوونی میکانیک و سەرلەبەری لایەنەکانی ژیار (حضارة) کە دروست کردنی فرۆک پەکی لەسەریان دەکەوێت، ئەوجار بە چاکی تیدەگەین ھەول و تەقەلای پیاویکی وەک «عباس بن فرناس» بۆ فرین چەند کاریکی بی سەرۆبەر و بی لیکدانەووە و بی حیساب بوە.

ئەم جیھانە پری نمونەیی ئەوتۆیە قەناعەتمان پینینیت بەوێدا ئەگەر حاجی قادر لە کوێی کەوتبایە سەر خەباتی کوردایەتی کەس بەدوا دەنگیدا نەدەھات، دووچاری نارەحەتیش دەبوو لە خەباتدا نەک ھەر لە لایەن عوسمانلییانەووە بەلکوو لەلایەن واقعی کوێ و کوردستانی ئەو رۆژگارەشەووە. بریاری ئەوتۆیی لە منەو بەسەر گریمانەییکی (فرضية) کە پرووی نەداوە نابیتە وشکەمەلە و خەیاڵبازی لە حالیکدا

من نموونهی زیندووی وهک ئەو فەرەزێه پرونەداوهم لە واقعیی خۆمان هینایهوه،
نموونه کهشم لە شتی پروونه داوی وهها هیناوه تهوه که به پێی زهرفی میژوویی پتر له
پروودان نێزیک بوو تا ئەوهی خهلقی سه دوده سال پێش ئیستاکه ی کۆیی و
کوردستانی خواروو شوێن خهبات و په یامی حاجی قادر که وتباناوه.

پوخته و کورتهی ئەم دوور و درێژهیه ی لیکۆلینه وه به وه دیت که دووباره بلیمه وه
هه لوهستی کۆیی له ئاست حاجی قادردا چ ببحورمه تی تیدا نه بوه هه چهند مومکین
نه بوه به ئاره زۆی ئەو، وه یا له گوێره ی دلسۆزی ئەو، گوێ و دلی خۆیانی بۆ بکه نه وه
و پشتگیری جهنگاوه رانه ی لی بکهین، که ده زانین ئەمرۆ کهش بۆ یه کینکی وهک
حاجی قادری سه دوده سال پێش ئیستاکه ناکریت.

حاجی قادر و ده ره به گایه تی سه رده می خۆی

به دهم باسی هۆیه کانی ئاواره بوونی حاجی قادره وه، که وا نه ختیک لێره به پێشه وه
لیی بووینه وه، به ناچاری کمیک ده وره به ی ده ره به گایه تی هه لاتین، با یی ئەوه ی
ده رخستنی راستیی هۆیه کانی ئەو ئاواره بوونه داخوازی کرد، پێشتریش له هه ندی
شوێنی به رگی یه که م و دوه می ئەم نووسینه دا ده رخستنی هه لوهستی حاجی به رانه ر
ده ره به گ بووبوه به لێنی دوا رۆژ که له جیگه ی مناسبی خۆیدا باسی بکه م.

به راستی ئەم باسه گه لی جار له م نووسینه دا جیگه ی له باری ها تۆته پێش، به لام
هه رجاره باسیکی تر خۆی پێش ئەمیان خستۆته وه تا گه یشتینه ئاخه لیوه ی قوناغی
ناوه ندیی ژبانی حاجی که ئیتر له وه به ولاره پێوه ندیی نیشته جی بوونی به کۆیه و
کوردستانه وه ده بریت و ده که ویت به وه شی غه ربییکی بی برانه وه، له بهر ئەمه وا
ده زانم مه ودا نه ماوه ته وه چی تر باسی «ده ره به گایه تی» له جغزی قوناغی دوه می
ژبانی حاجی بوه خرپین چونکه له و جغزه ده ره ده چیت و ده چیت نه و جغزی قوناغیکی
تره وه که ئەویش پره له مه وزوع و باس و لا باسی جو را و جو ر و پر ده مه ته وه.

له ژیر سایه بانی ئەم سه ره به سه دا، وهک له ئیستاره دیا ره و پی به پێی ئەم
نووسینه ش پروونتر ده بیته وه، گرنگترین و گرێاوێترین و ناسکترین موناقه شه ی

بیروړا و واقع به دهوری باسی حاجی قادره وه هله دستیت، کهوا رهنګه گهلیک
 باوهړی چه سپاو و چه سایه وه و رهگ داکوتاو له خوی به دهنګ بیتیت. ثم به دهنګ
 هینانه کاریکی ناچاریه چونکه راستی مهوزوعه که، چ له لایه ن پیوهندی حاجی
 قادر پیوه چ له رووی پیوهندی کورد و کوردستان و چاره نووسی میژووی
 کورده وه بهو دیارده کومه لایه تیانه ی دهوریان هه بوه تیاندا و چ له لایه ن ناوهرؤک
 و مهوزوعه تی مهوزوعه که وه بیت، شتیکه تابلئی جوداوازه لهو بوچوونه ی که وا به
 شیکی باوهړی رهگ داکوتاو له خوی کرده به ثاین.

شتیکی یه کجار بهرچاو له ولاتی بهرته سکی عذاب دیتوی چاو له بیگانه ی
 لاسا که ره وه ی وه ک کوردستان ته وه یه خیرا له سهر بیروړای «مؤدیل» کورک
 ده بیت و ده شیکات به جوجه له. هه رگیز چاوهروان ناکریت له ولاتی بچوکی که م
 سامانی دواکه وتووی دابراو بیتته رابه ری فکر و ماموستای فله سهفه و ریتمای
 بوچوون و شی کردنه وه، نه ک هه ره لهو پرسپارانده دا که شیوه ی «جیهانی» یان
 وهرگرتوه به لکوو له هه موو ته و لایه نه و دیارده کومه لایه تیانه شدا که تاییه تی
 ولاته که یه و به شیکی میژوو و حازریشیه تی¹⁰⁵.

به داخه وه دواکه وتیه یی چند هه زار سال وای له کورد کرده نه ویرئ له خووه بریار
 بدات قاوه خوشره یا چایه نه وه ک ثم بریاره له گه ل میزاجی لایه نیکی رابه ر و
 باوهړ پیکراودا نه گونجیت¹⁰⁶. به جوریکی ناسایی و عفه وه ی خوینه ری کورد گوئ
 راده گری بو بیروړای روشنبیران و خاوه ن رایانی ولاته پیشکه وتوان، به تاییه تی

¹⁰⁵ له نمونه ی به گزدا چوونه وه ی ته قلیدی کویرانه مه لای گه وره ئه مه ی گوتوه:

ئه گهر ئیکیک بلئی نابی وها بی
 ده لاین ته و کافره بوته وها بی

¹⁰⁶ دوا ی دهروونی به رگی یه که می کتیی «حاجی قادری کوئی» ره خنه ی
 روشنبیریکی کوردی خاوه ن شهاده ی به رزم بو هاته وه له ودا که گوتوم «حاجی
 شه قلیکی وها ی له خه رماني شهرافت دا که به که س نه شکیت» روشنبیره که
 گوتبوی چو ن ناوی شه قل ده بات، خو شه قل هی ده ره به گانه!

ولاتی شۆرشگیت، تا بزانی ئەوان لەبارەى پرسیارەکانى سەر بە گىروگرفتى کۆمەلایەتییهوه چ دورپرێک دهقه‌لێشن و کام بریار به‌سەر ره‌گ و ریشال و قه‌د و لک و په‌لک و به‌ر و هیشکه‌له‌کاناندا ده‌ده‌ن به‌لکوو بتوانی له‌به‌ر رۆشنایی ئەو بریارانه‌دا هه‌نگاوی مه‌وزون هه‌لێنیت.

ئهم په‌یره‌ویی کردنه‌ی خۆینه‌ریکی کورد بۆ بیرورای خاوه‌ن رایه‌کانی ولاتی پیشکه‌وتوو له‌ سه‌ره‌تاوه‌ فه‌توای راستبوونی ده‌رچوو به‌وه‌دا که‌ گوتراوه‌ و سه‌لمینراوه‌ کۆمه‌لان هه‌موویان وه‌ک یه‌کترن له‌ مه‌یدانی کۆمه‌لایه‌تی و گۆرانی میژوویی و گىروگرفتى ئابووری و هیزه‌ به‌ره‌ویشه‌کان و هیزه‌ به‌ره‌وپاشه‌کان و ده‌رد و ده‌رمان و... هتاده‌وه‌ که‌ ئیتر پێویست به‌وه‌ نامینی هه‌رجاره‌ له‌ تۆزینه‌وه‌ و چاره‌سه‌ر کردنی یه‌کیک له‌ ده‌رده‌کانی کۆمه‌لایه‌تی کورد خه‌ریک بیت ته‌زکه‌ره‌ییکی نفوسی «کوردی» بۆ ئەو ده‌رده‌ ده‌ره‌یه‌تی تاکوو له‌ ئەجزاخانه‌ییکی «کوردی» ده‌رمانی بۆ بکړیت. خۆ ئەوه‌ی راستی بێ ئەگه‌ر ده‌ردی کۆمه‌لایه‌تی کورد له‌ سه‌دی سه‌د «کوردی» بیت و چ نمونه‌ی وه‌ک خۆی له‌ نیوان هه‌چ میللەتیکی تردا په‌یداش نه‌ی، نه‌ ده‌رمان و نه‌ پزیشک و نه‌ ئەجزاخانه‌ و نه‌ ره‌چینه‌ و نه‌ هه‌چ جۆره‌ چاره‌سه‌ر کردنیکی «کوردی» په‌یدا نه‌ تاکوو خۆینه‌ری کورد وه‌یا نووسه‌ری کورد هانای بیاته‌ به‌ر و تریاقی لی هه‌لێنجیت.

خۆینه‌ر و نووسه‌ری کورد که‌ له‌ ته‌قلید کردنی غه‌یردا ئهم لایه‌نه‌ زۆر به‌هیزه‌ی نه‌بوونی ده‌رمانی «کوردی» شه‌فاعه‌تیان بۆ ده‌کات گه‌لیک که‌مه‌تر جیگه‌ی گله‌یین له‌چاو خۆینه‌ر و نووسه‌ری ئەو میللەته‌ی ده‌سه‌لاتی چاره‌ کردنی خۆولانیشتیان هه‌یه‌ و هه‌ر سووریش له‌سه‌ر ته‌قلید کردنی¹⁰⁷ غه‌یری خۆیان.

ئەگه‌ر خه‌ساره‌تمه‌ندبوونی کورد و خۆینه‌ری کورد له‌ ته‌قلید کردندا هه‌ر ئەوه‌ی که‌ ئه‌رکیکی بێسوود له‌و ته‌قلیده‌دا به‌خه‌رج ده‌ده‌ن، خه‌ساره‌تمه‌ندبوونی میللەتیکی تری خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی خۆی له‌ ته‌قلید کردندا دوو هه‌نده‌ی هی کورد ده‌یت چونه‌که‌

¹⁰⁷ تازه‌به‌تازه‌ پارتی کۆمیونیستی فرهنسه‌ وێراوه‌تی بلی له‌ فرهنسه‌دا دیکتاتۆرایه‌تی پرۆلیتاریا مه‌به‌ستی خه‌باتی پرۆلیتاریای فرهنسا نه‌... نه‌مه‌یسته‌وه‌ چ پارتییکی تری وه‌ک ئەو جارێ ئهم جوهره‌ته‌ی کردبیت.

ههم ئەرکی بېسود دەگريته ئەستۆيەو ههم دەرمانی راستەقینەشی لی حەرام دەبیت. لەگەڵ ئەمەشدا دەبی حیسایی هەژاری کورد بکەین که هەموو جۆرە خەسارەتیکی لی گران دیت تا ئەو رادەیەکی که تەقلید کردنی هەلە لی دەبیتە دەردی کوشندە، واتە بەر لەوێ بیدەرمانی کاری زەهراویی خۆی بکات، بەهەلەچوون لە چەند و چۆنی دەرەدە که فرزە ی دەبریت.

ئەم وەتەنگ هاتەنی نووسەری کورد بە دەست ئەو بارە نالەبارە میژوووییەکی که دەسلاتی رابەر بوون و پیشەنگبوونی فکری لی ستاندوێ جاریکی تریش کاری تیکرد لەو روهوه که وەتەنگی هینا لە هەموو جۆرە رەخنەییکی که لەو بیرو را و فکرە حازر بە دەستانە بگیریت هەرچەند رەخنەش جەرگە ی راستی پینکا بیت و بیرو رايە رەخنە لیگراوێ کەش هەلە ی رووت و سادەش بیت.

لەم مەیدانە ی قبوول کردن و نەکردنی رەخنەدا، که دەزانین رینگەدان بە رەخنە نیشانە ی بەرەو پیشچوونی ئادەمیزادە، گەلی کورد بە پیتی فەرمانی واقع و میژوو دواکەوتوترە لە گیانی زانستی سەر دەمە گەشە دارەکانی عەباسیان. لەو رۆژگارەدا زاناییکی ئاین مونا قەشە ی بوون و نەبوونی پەرەردگاری دە کرد و لە ناو کوفرەو بەرەو ئیمان دەگە رايەو. لە ئاکامی ئازادی مونا قەشە و رەخنە گرتندا شانزە مەزەهە یی ئاینی باوە رپینکراو لە نیوان بەرە ی سوننیدا پەیدا بوو جگە لە دەیان راپەرە ی فکری تر که بەرەو تاقمی کەم ژمارە ی نابەرچاو لیترە و لەو ی کردبوویانە مەزەهە یی خۆیان.

نووسەریکی ئیستای کورد که فکری غەیری خۆی دەلیتەو هەرگیز ناتوانی بە قەدەر رۆشنیبرەکانی ئەو سەر دەمە ی «الا رأیتون» ی تیدا پەیدا بوو نیگافەرەوان و دل کراوێە و لیبوردو بیت. بە راستی نووسەری ئەوتویی کورد کوتومت وەک «إبن بطوطة» یە که جیهان بە لایەو دوو کەرتی گەردەبر و لە یە کتر جودا بوو. لایەکیان «دار الأسلام» و لایەکی تریشیان «دار الکفر»، هەر بەو پێشەش ئە میان «دار السلم» و ئەو ی تریشیان «دار الحرب» بوو، که دەزانین هەموو شتیکی «دار الحرب» بۆ غازیە کە ی «دار السلم» حەلال بوو. بە لای پیاوی وەک «إبن بطوطة» وە مەرجی یە کە می پاک و چاکبوونی جینگەییکی و میللە تیک ئەو هە بوو که مسلمان بیت، ئیتر «المحروسة، حرسها الله، المعمورة» بۆ ئەو جینگایانە بە کار دەهات، هەرچەند چە پەلترین جینگاش بوونایە، هەر وەها «دمرها الله، احرقها الله...»

بۆ جیگای نامسلمان به کار دههات ئه گهر خشتیکی له زیر و یه کیکیشی له زیو بوویایه. ههمان «إبن بطوطة» ی فکر و باوه ژێستاکه له نیوان کورددا ده دیتریت چونکه ئه ویش ههمان کیشانه و پێوانه ی حازربه دهستی پێیه که راسته و خو فکر و بیروباوه و هه له وهست و میژوو ده خاته بهر یه کیک له م دوو دوعایه:

(1) عمرها الله

(2) دمرها الله

چ دهربه ستیش نیه له وهدا فکری چاک وردوخاش بییت وهیا فکری چهوت بپهرسترت.

جگه له لایه نی بریاری میژووی زۆر سهخت و ناهه مواری میلیله تی کورد که وا به شیوه ییکی هه تی فره وانی نیگا له کورد و هه موو میلیله تیکی تری وهک کوردیش حه رام ده کات ئه گهر میژوه که ی وهک هی کورد بییت، نووسه ران به عاده ت که شوهره تیان به جوهر فکر و شی کردنه وه و بوچوون و بیروباوه ریکی تایبه تی ده رکرد و به شیکی گرنگی که سایه تییان به وه وه به ند بو، لایه نی «ذاتی» شیان ده خه نه پال ئه و لایه نه «موضوعی» یه که بوته ئایینیکی نوێ و «دار الحرب» و «دار السلم» یکی تازه ی دروست کردوه ئیتر هه ر به جاری ئیمکان نامینی له ریی چاو پێداگیرانه وه به بیروبادا وهیا هه له سه نگاندنی راستیه کانی میژوویی و کومه لایه تی به جوهریکی بیه ره فانه وهیا به هه که م دانانی ئاکامی رووداو و گوهران و به ره و پێشچوون هه یج شیوه ته عدیلیک بخه نه هه له وهستیان وهیا یه ک دێر له ده فته ری قه نعه تیان راست بکه نه وه. ئه م ره گ داکوتانه سه ره له نوێ ره گ داکوتاوتر ده بی لای ئه و نووسه ره ی شه هاده ی به رزی له و دینه تازه یه وه رگرتوه و نووسینی تیدا کردوه و بازاریکی نمایشتی پێ سازداوه. بی زیاد و که م ئه م ته رزه ره شنیه ره نوسخه ییکی تازه ی «إبن بطوطة» ده رده چیت که وا هه رگیز له «عمرها الله و دمرها الله» راناگوێزیت چونکه راگوێسته که ی ده بیته ده ست به تالبوون.

خوێنه ر با سه یری به م قسانه م نه ییت وا نه زانی چ مه به ستیکی شه خسی ئه م قسانه م پێ بکات، چونکه من خه ریکم له داستانی حاجی قادر سه رگوزه شتی دیوه سپیه که ی «ده ره به گ» بگێرمه وه وه یاخود له ده فته ری به هه شتی ئاده م و هه و باسی شه تیان و ده وه ره نا په سه نده که ی بخوێنمه وه له دوهراندنی به هه شتیان. به لێ

به راستی ناوی «دهره به گ» به قه دهر ناوی دیو و شهیتان ره جم ده کریت و هیندهی
 نه وانیش، دهره به گ، به مه سئوولی به دحالی «ئادهم و حهوا» ی کورد دانراوه
 له لایه ن به شیکی به رچاوی نووسه رانی کورده وه. له به ره ئه مه ته گهر رۆشناویه ک
 نه خریتته سهر ده وره به ری هه موو ته و لایه نانه ی که پیوه ندییان به دهره به گه وه هه یه
 ریم نایی راستی بیفیل و نه ترساو له باسی «حاجی قادر و دهره به گ» بخه مه به ر
 چاوی خوینته ری کورده وه چونکه له وانیه دوو چاری وه زعیکی وه ها بین که حاجی
 قادر له عنه تی له دهره به گ نه کردیی وه یاخود له وه زعه دا دهره به گ ته وه مه لعونه
 نه بی که ره جم کردن هه ل بگری.

من که به موئ هه لکه وتی راسته قینه له باره ی دهره به گه وه بنووسم، له پیشه وه ش
 بزنام هه لکه وته که له زیانی کورده واریدا ته وه نیه که به شیکی نووسه ر و خوینته ری
 کورد مرخی خویان لی خۆش کردوه... من که بزنام «ئادهم و حهوا» ی کورد به
 تاکه شهیتانی «دهره به گ» له به هه شتی کامه رانی دهره نه کراون، ته نانه ت ته گهر
 شهیتانی دهره به گ له ناویشدا نه بوویه ئادهم و حهوا ی کورد له وه به هه شته هه ر
 دهرده کران... من که ته مانه و چهن دین راستی تری میژوویی بزنام له باره ی
 دهره به گه وه که هه یچیان ته وه نین به راشکاوی تیکه لم به و سیمفۆنیه یه ک ئاهه نگه
 بکه ن له به ردباران کردنی «سه لکه کافری دهره به گایه تی» ی کورد... له م روه وه به
 پیویست ده زانم هه موو ته و هویانه روون بکریته وه که وا تا ته م راده یه، بیلزوم،
 دهره به گی هه تاوته ناو هه موو حیساییکی میژوو و چاره نووسی کورده وه چونکه ته گهر
 ته م راستییانه دهره نه خرین نه واقع به تیکراییی روون ده بیته وه نه هه لوهستی حاجی
 قادریش به رانه ر دهره به گ ده چیتته ناو چارچیه ی میژوویی و کۆمه لایه تی
 راسته قینه وه. نووسینه که ی منیش له خۆراییی به چاکه خوازی دهره به گ له قه له م
 ده دریت له حالیکدا هه یچ که س شک نابهم له وانیه ده یاناسم به قه دهر من دژی
 ده سه لاتیی ناره وا بیت، چ هه ی دهره به گ چ هه ی غهیری دهره به گ بیت.

من شوهرشگیرم دیتوه له مالی به کیکی له وانیه ی پیان ده لین دهره به گ، چهن د
 مانگیکی به سه ری برده به دیار ته و کاته ی که دهره به گه که بو نه خوشخانه ی
 دهره وه ی عیراقی به ری ده کات به ئه رک و مه سه ره فه وه. دهره به گه که ناسپاوی خۆم
 بوو، شوهرشگیره کهش به نیسه بت ته وه وه بیگانه ییک بوو، له وتووێژدا به میانم گوت
 ته وه ی تو به خۆتی ره وا ده بینیت له م پشت به ستنه ت به لطفی «دهره به گ» من له

خه و نیشمدا به خۆم رها نەدیتو هەر چه‌ند شه‌خسه‌که‌ش ناسیاومه، رهنه‌که
چا‌که‌ییکیشم بۆ بووبیت... که ئەمەم ییگوت له‌ رووی ر‌ق لی‌بوونه‌وه و
شکانده‌وه‌وه‌م یینه‌گوت، به‌ل‌کوو له‌ وتووێژیکدا بوو داخ‌وازی گوتنی راستی وه‌های
ده‌کرد.

له‌ سه‌رده‌می پ‌نش شو‌رش‌ی چ‌وارد‌ه‌ی ته‌موزدا چه‌ندین شو‌رش‌گیر‌ی سه‌ر به
قه‌ومایه‌تی و چ‌ت‌نایه‌تی له‌ مالی ده‌ربه‌گه‌کان خ‌ویان هه‌شار ده‌دا و له‌ سی‌به‌ریاندا
ده‌حه‌وانه‌وه، وا ده‌زانم هه‌ر له‌و باره‌شدا ئە‌گه‌ر له‌ بلا‌وک‌راوه‌ی نه‌ینیدا ش‌تیکیان
نووس‌یایه‌ به‌سه‌ر و پ‌وته‌راکی ده‌ربه‌گدا ده‌هاتنه‌ خ‌واره‌وه. هه‌لبه‌ت من لی‌ره‌دا
ته‌بری ئە‌وه ناکه‌م ده‌ربه‌گ ب‌توان‌ی شو‌رش‌گیر‌ی ب‌اریزیت چونکه‌ ده‌زانم ده‌توان‌ی
جه‌رده و خ‌ایه‌نیش ب‌اریزیت، من ده‌مه‌وی ب‌ل‌یم واقعی ک‌ورد ئە‌وه نه‌بوه، وه‌ک له‌
نووس‌یناندا ده‌یخ‌وێینه‌وه، خه‌تیکی ئاشک‌را ک‌یش‌رایت له‌ نیوان به‌ره‌ی چ‌ل‌کن و
خ‌وێنم‌ژ و ده‌ربه‌گ و نیوان به‌ره‌ی خ‌اوین و خ‌وێنم‌ز‌راوی ف‌ه‌لاح و شو‌رش‌گیر‌ی و
ر‌ۆش‌ن‌ب‌یران. ئە‌م خه‌ته نه‌ک‌یش‌را‌بوو تا‌کوو سالانی د‌وایی، هه‌رچه‌ند له‌ نووس‌ینی
نوێشدا هه‌زار خه‌ت ک‌یش‌رایت هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ده‌وری ئاده‌م و حه‌واوه، د‌یاره‌ له‌
ر‌ۆژگاری حاجی قادر و پ‌یش‌وت‌ردا هه‌ل‌وه‌ستی کۆمه‌له‌ی ک‌ورد له‌ ئاست د‌یارده‌ی
«ده‌ربه‌گ» ش‌تیکی تا ب‌ل‌ینی ج‌ودا‌واز بوه له‌وه‌ی هه‌له‌ و ک‌له‌ی گیانی
شو‌رش‌گیر‌انه‌ی ئە‌م ر‌ۆژگاره ده‌یداته به‌ر گر و ه‌یرشی له‌ناوبر‌دنه‌وه.

بی‌گومان هه‌موو ئە‌و د‌یارده‌ و ما‌که کۆمه‌لایه‌تیه‌ کۆنیه‌ی که‌ به‌پ‌ینی لی‌ک‌دانه‌وه‌ی نو‌ی
به‌ له‌مه‌په‌ری پ‌یش‌که‌وتن ح‌ی‌ساب ک‌راون ده‌رد‌ینه به‌ر گر و ه‌یرشی له‌ناوبر‌دنه‌وه
نه‌ک هه‌ر «ده‌ربه‌گایه‌تی» که‌ ده‌زانین له‌ ز‌ۆر شو‌ینی ئە‌م ج‌یهانه‌دا ر‌ه‌گ و
ر‌یشالی ده‌ر ک‌یش‌راوه¹⁰⁸ ع‌یراق‌یش یه‌ک‌یکه‌ له‌و شو‌ینانه‌.

ئ‌ه‌وه‌ی ر‌است‌یش ب‌ی، وا پ‌ی ده‌چی، نووسه‌ره‌ ک‌ورده‌کانی نو‌ی‌خ‌وا‌ز که‌ ده‌بینن ده‌ست‌و‌ور
و یاسا و کۆمه‌لایه‌تی و بی‌روبا‌وه‌ری گ‌شتی میلیه‌ت و گه‌ل‌یک ه‌یری کاریگه‌ری

¹⁰⁸ چاره‌سه‌ر کردنی مل‌کایه‌تی زه‌ویی له‌ ک‌وردستانی ع‌ی‌راقدا تایبه‌تی‌ره‌ له‌ هی
ت‌یک‌رای ع‌یراق که‌ ئ‌یتر هه‌ر به‌جاری تارمایی ده‌ربه‌گایه‌تی‌شی له‌ نا‌ودا نه‌ه‌یشت،
ب‌گه‌ر ف‌ه‌لاح‌یشی له‌ پ‌له‌ی خ‌واری «خ‌ورده‌مال‌یک» دا دانا.

دیکه ریښان نادن به دلۍ خوږان رهځه له ههموو ټو شتانه بگرن که به پټی
 فلهسه فکه یان بهد و ناپه سهند و کونه بهرستانه، با ده دهنه وه سهر دهره به گایه تی و
 له قه بری دهرده هیننه وه و ده بکه ن به ټامانجی تیری غه زه ب و رقی له دلدا
 په نگخوارد و به لکوو ههر نه بی لهو ریگه به وه نه ختیک گهرمای دلی دامر کینیته وه.
 ههر له په نا تیره باران کردنی که له شه کوناش کوناش بوه که ی دهره به گایه تیشه وه، به
 قاچاغ، چهند پلاریک ده گرنه ټو نیشانانده ش که لیتان مه نعه، ټه مه ش فیلنیکه له
 ههموو کات و جیگایه کدا کراوه زوریش ژیرانه و بیده سه لاتانه یه.

ټهم راستیانه له پیشه وه دهریده خه ن بوجی ټهم جوداوازیه گه وره یه هه یه له نیوان
 هه لوه ستی حاجی قادر له ټاست دهره به گدا له گه ل هه لوه ستی نوو سه رانی نوځوازی
 کوردی ټهم سه رده مه، هه روه ها شه فاعه تیکیش بو ټهم نوو سینه ده که ن له وه دا که
 دیت و خوی به راستی بی پیچ و په ناوه ده به ستیته وه هینده له نوو سینی
 نوو سه ریکی «مقلد» ی دل سو ز دوو ر ده که ویته وه.

با ټه وه ش بلیم چ ترسیک نیه له وه دا که راستی باری «دهره به گایه تی» ی کورد و
 هه لوه ستی حاجی قادر له ټاستیدا دهریخریت چونکه راستیه که ههر چی هه بی
 ناتوانی نوقته ییکی واقعی ټیستا که مان بگوړیت وه یا بابی پوشکه ییک له بهر هه نگاوی
 ره وتی ټه مړو که مان راوه ستیت، به پیچه وانه دهر برینی راستی لهم باسه دا، وه ک
 ههموو باسیکی تر، نیگای بینهران به سهر دیمه نیکی مه فهمدا ده خولینیته وه که
 له ویدا جنو که و دیوی مه وهومی ناو تاریکایی جی نایتیه وه، دهره فتی ټه وه هه لیه ش
 نادا که به زیاده وه رق هه ل گرتن و خوشویستن و دژکاری و لایه نگیری بیلزوم
 به کار بیت.

خوینهر و روښنیریک که راستی واقعی دویتنی زانی نایه ت وه ک ټه و کورده
 مسلمان ه سافیلکه یه ی بی لیکدانه وه به رد به «سه لکی کافر» ی باپیره گه وره ی
 خویدا ده دات لیثی مه علوم نیه سه لکی فلاحه وه یا کاسبه وه یا مندا له وه یا هی
 به رخ و گیسکه. به لی روښنیره که پلاری کوړی ناگریته رابردووی تیپه ریووی
 مردووی پیچرایه وه به و نیازه ی که وا بهر ههر کوپیه کی ټه و رابردوه بکه ویت بهر
 دوشمن که وتوه وه یا ههر نه بی شتیکی وه های پیکاوه زهره له پیکانیدا نیه،
 رابردوویک که ده سکردی میژوو بیت و به ههموو لیکدانه وه ییک و فلهسه فییک و
 بیره باوه ریک ده بوو ټه وه بی که بو، ته نانه ت راسته حیسایی فلهسه فه ی ماددیش

پله ی گۆرانی کۆمه‌لایه‌تی داده‌نی به‌و حه‌تمیه که نه‌بوون و ڕوونه‌دانی نامومکین هه‌روه‌ک به‌دوا به‌کتردا هاتنی ساوایی و مندالی و گه‌نجایه‌تی و کاملی و پیری حه‌تمیه و نه‌بوونی نامومکینه. که حال وه‌ها بی‌ت چۆن ره‌وايه ڕۆشنیری نیگافره‌وان ڕق هه‌لگرتی له حه‌تمیه‌تی می‌ژوو، که ڕقیشی هه‌لگرت له کۆیه به‌دی‌لیک دینیت بۆ ته‌و پله می‌ژووویه‌ی حه‌تمی تاکوو مرۆفی ژیر و ئینساف ڕقه‌هل گرته‌که ته‌بریر بکات و بلی ته‌گه‌ر ته‌م ناپه‌سنده نه‌بوویه‌ی فلانه په‌سند جیی ده‌گرته‌وه.

ئیمه ته‌گه‌ر به ئانقه‌ست خۆمان به سه‌هوو نه‌به‌ین زۆر چاک ده‌زانی بوونی خاوه‌ن زه‌وی و سه‌ره‌ک عه‌شیره‌ت و کوێخا و خورده‌مالیک له ڕۆژگاری کۆندا بوونیک ناچاری و به‌مله‌وه بوو، که ته‌گه‌ر به‌کیک له‌وان تی‌جوبایه حه‌تمیه‌ت به‌کیکی تری له جی‌گه‌ی ته‌ودا داده‌نا، خه‌لقی ته‌و سه‌رده‌مانه‌ش به‌و واقیعه‌ رازی بوون به مه‌رجیک سته‌می به مه‌فهومی ته‌وسای له‌گه‌لدا نه‌بووی‌ت. هه‌رچه‌ند ئاشکرایه ده‌سه‌لاتی سته‌م کردن له سه‌ره‌ک عه‌شیره‌ت و خاوه‌ن زه‌ویی گه‌وره پتر ده‌وه‌شیته‌وه تا کوێخا و خورده‌مالیک و فه‌لاح به‌لام له واقیعه‌دا هه‌ر که‌سه و هه‌ر تاقمه به‌ی‌ی ده‌روبه‌ری خۆی سته‌می کردوه هه‌مووشیان ته‌و سته‌مه‌یان لی به‌عه‌یب گیراوه، به‌لام له ئیمکاندا نه‌بوه چاره‌سه‌ری ته‌و حال و باره‌ بکری‌ت که ڕیی داوه به سته‌م کردنه‌که، ئیمکان نه‌بوونه‌که‌ش به هیچ مه‌زه‌به‌یان ته‌وه راناگه‌یه‌نی که زو‌لم کردن په‌سند بوه وه‌یاخود یاسا و نه‌ری‌تی کۆمه‌لایه‌تی لێی رازی بوه چونکه هه‌رگیز ئیمکان نه‌بوون نابیته‌ پێ‌رازیبوون هه‌ر وه‌ک مه‌نعی مردن مومکین نیه و که‌سیش نه‌ی‌گوتوه خه‌لق پێی رازییه به واتای پێ‌خۆشبوون و په‌سند کردن.

ته‌و نووسه‌ره کوردانه‌ی چاو له‌م راستییانه ده‌پۆشن، راستیی تریش ماون جاری نۆره‌ی باس کردنیان نه‌هاتوه. ته‌وانیش چاویان لی پۆشراوه وه‌یا زیه‌نی نووسه‌ران بۆیان نه‌چوه، خۆیان داوه‌ته به‌ر لوزه‌و (تیار)ی فکری په‌ره‌سه‌ندوو، که ده‌زانیان لی به‌ده‌نگ هاتن و ره‌خه‌ن لی گرتنی بۆیان ده‌بیته هۆی سه‌ریشه و ناراحه‌تی، واش تیده‌گه‌ن لی به‌ده‌نگ هاتنه‌که‌یان چ سوودی بۆ که‌س نیه و له مه‌عنادا ده‌شبیته خۆدانه‌پال ده‌ره‌به‌گایه‌تی و هیزه ناپه‌سنده‌کانی به‌ره‌وپاش. که ته‌مه ده‌لیم قسه‌ی خه‌یاڵکرد ناگێر مه‌وه به‌لکوو شتیک ده‌رده‌برم که وا باره‌ها و جاره‌ها له ڕۆشنیری پێشکه‌وتنخوازی خاوه‌ن نووسینم بیستوه له‌وانه‌ی دۆستی نێزیک و خۆشه‌ویستیان بوه له نێوان ته‌و چینه‌ی پێیان ده‌لێن ده‌ره‌به‌گ. به‌ر له‌وه‌ی له‌م راستیه به‌ده‌نگ

بیم جاری با ئەو بەلیم دەرەبەگ لە کۆن و نویدا هەرچی دەبی بووبی، لەو
 رۆژگاری بە چاوی خۆمان دیتومانە پیاوی دەرەبەگ کە خۆی کردە دۆستی
 لایەنیکى خەباتکەرى پېشەرەو دەرچال دەفتەرى رەشى بۆ سې دەبیتەو و بەتاقمى
 «ملاک احرار» لەقەلەم دەدریت. ئەوێ بە چاوی خۆم دیتومە لە کوردستانە کەى
 خۆماندا ئەو بەو هەر لایەنیکى شۆرشگێر دۆستی دەرەبەگ و ئەفسانەپەرست و
 رەجعی هەبووبیت لە کانیاوی زەمزمەى پاکبۆنەوێ هەلکێشاو و لەقەبیکى
 گوناچۆشى بۆ داناو، بەلام دەرەبەگ و ئەفسانەپەرست و رەجعی سەر بە
 لایەنیکى تری شۆرشگێرى لە جاران پتر گوناھبار و ناوبەد کردو. مەتەلێ کوردی
 کە دەلی «بانیکە و دوو هەوا» لە گوریسکێشە کێى نێوان هیزە سیاسە
 شۆرشگێرەکانى کورد بە تەواوی و بەردەوام لە مەیدانى ریسوا کردنى ناحەز و
 ئابروو پاراستنى دۆستخوايان لە باودا بو.

بەراستى نەدیترا و نەبێسترا ئەو هیزە شۆرشگێرانە لە نێوان چینی هەزار و،
 بە اصطلاح، رەشوروتى کورددا نامزەدى پایەى بەرزى وەزىفە و مۆچە و بەرات
 پېش بخەن، ئەوئەندەى دىبێتم و زانیبێتم پارووی چەور هەر بۆ ئەوانە بو لە
 جەرگەى دەرەبەگایەتى و ئەفسانە و پارەدارییەو سوارى شەپۆلى «جەماھىر» بوون
 و بە دەستەوانەى ئاوریشمین ئالای پېشروى و گەلدۆستى و شۆرشگێریان
 هەلکردو. کام نەعرەتەى بەهێزىشە ئەوێان بە لەعنەت کردن لە دەرەبەگ و
 خوێنمژى و رەجعیەت بەرز کردۆتەو.

ئەو رۆشنبیرە کوردانەى دەست درێژ دەکەن، بێلزم، دەرەبەگایەتیی هەزار سال
 پېش ئەمرۆکە بخنکێن بۆ دلدانەوێ فەلاحى هەزارى بېچارەى شارەزور و بیتوین،
 زۆر ژیرانە و مامۆستایانە دین لەسەر کاغەز هەموو رابردوو و مێژوو دەکەن بە
 مەخلوقى گەل و بەوى دەدەن، دواڕۆژیش دەدەنەو بەو گەلە، واتە دوو سینیە کى
 رۆژگار لە گەل مارە دەکەن، دەمیتێتەو ئەو سینیە کەى پێى دەلێن «ئێستا» لەویدا
 خۆیان دەکەنە وەکیلى گەل ئێتر بە ناوى ئەوئەو و لەجیاتی ئەو سوارى حازرە کە
 دەبن، دیارە پى بەپێى تێپەرینی کات دواڕۆژە کەش کە لەسەر کاغەز مارەبێر گەل
 کرابو دەبیتەو حازر و دەچیتەو بەر حیسابى وەکالەتەکە، بەتەواوێ وەک
 مەسەلەى کابرای دوکاندار کە بە خەتى گەورە لە سەر ووی دوکانە کەى نووسیبو
 «ئەمرۆ بە حازر، سەبەى بە قەرز» ئێتر هەتا رۆژ بەدوا یەکتەردا دەهاتن قەرزە کە

ھەر دەكەوتەۋە سبەينى... لەم قسانەمدا دەمەۋى عەيىبى خۇمان بەينىمە بەرچاۋ ھەر چەند عەيىبەكەش زۆر رووشكىن بىت و باس كىرەنشى كارىك بىت ھەموو نووسەران خۆى لى لادەن، لەم عەيىب خستەن بەرچاۋەشدا چەند بىنگەيىكى «ماف و واجىب» شەفاعەت بۆ نووسىنەكەم دەكەن:

(1) لە من بەپىشەۋە نووسەرى گەورەى ئەم جىھانە رېگەيان خۇش كىردە بۆ نووسىنى ھەرە بە جورئەت بەۋەدا كە ھاتوون بىپەروا لە شتى ۋەھا دواۋن بەردى بناغەى بىروباۋەر و كۆمەلەيتى لە خۇيان بە پىشەۋە ھەلئەكىنەت و رووبەروۋى نازكىرىن و پىرۇزىرىن و موقەدەستىرىن ھۇى شانازى و رېزىگىرىن و فەخرى سەرلەبەرى خەلق بىت ۋەك ئەو نووسىنانەى كە لە داروین و ماركس و فرۇيد بەجىمان. پىم بلى ئەم سى بلىمەتە، كەۋا دەزانىن كەسانى تىرىش زۆرن ۋەك ئەمانە ناۋەرۇك و ھەناۋى ھەموو بىرورا و ئايىن و كۆمەلەيتى و مېژوۋيان خستەتە سەر مېزى ئەزمون و تاقي كىردەۋەى يەكجار سەرىخ و بى ترسەۋە، پىم بلى چى ماۋە نەيلەن و نەيكەن و نەينرخىنن و نەپرەخىنن.

رۇشنىرىكى كورد كە بەتەما بى لە نووسىنەكەم تورە بى با لە پىشەۋە ئەۋە بە بىرى خۇيدا بىنئەتەۋە كە ئەو نووسىنى ئەۋەندە بە جورئەتى پەسەند كىردە كە لەتەك ئەۋاندا قسەكانى من ۋەك يارى تۇپىنەيە لە تەك شەپەتۇپدا. دەمىنئەۋە بلى نووسىنە بە جورئەتەكانى ترم بەلاۋە راست و پەسەندىن بۇيەيە بىلاۋبوۋنەۋەيان بە باش دەزانم.

لە ئاست ئەم تىپىنەيدا ھەر ئەۋەندە دەلېم ناپى رۇشنىر زەۋقى خۆى پكات بە كىشانە و پىۋانەى راست و دروست بوۋنى شتان چۈنكە ئەۋسا رۇشنىرىكى تىرىش ھەمان ئىمتىياز بۆ خۆى داۋا دەكات و لەۋانەيە بىروراى ئەۋى تىرى بە دل نەبىت و بىلاۋبوۋنەۋەى بە كىرىكى ناپەسەند دابىت... رۇشنىرىكى سىيەم و چوارەم ... پەنجاشەشەمىش ھى ھىچ كامىكىانى پى راست نەبىت و ھەموۋيان مەنە كات، ئەگەر دەسلەتە مەنە كىردى ھەبوو.

(2) باسى دەرەبەگ لەبەر تىشكى ھەلۋەست و ھەلۋەستەكانى حاجى قادردا لەچاۋ بەرىنايى باسە زۆر بەجورئەتەكاندا ھىندەى جۇگەلەيىكى بەر تەسك

نابیت له تهک زییه کی وهک «جهیحوون»دا. ټهو نووسینانه له خوا و ټایین و
نرخه زله کانی غه بیه وه پيدا هاتوونه ته خوار تا ده گاته نرخى توور و چه وندهر،
رهنکه لهو بهینه شدا زړه هه لای وه هیان کردی گوره تر بی له وهی ټهوان به
هه لایان زانیوه.

که واته دهر برینی ټهو راییه کی که من به راستی ده زانم له باره کی دهر به گ، له بهر
رؤشنایی هه لوه ست و هه لبه ستی حاجی قادردا، ههر پی ناگوتری کاریکی
به جور ټت. ټه گهر له خومانه وه خومان نه توقینین له دهر برینی بیرو باوه یری بی پینچ و
پهنا، ههر گیز زهره ر پيدا نایی له مونا قه شه کی فکر و رووداو هه لکه وت، به پینچه وانه،
خه فه کردنی هه ناسه کی ره خنه له هه ناوی ره خنه گراندا ده بیته ټیفلاسی فکر، که
فکریش ټیفلاسی کرد ماددهش به دوا ټه ودا کز ده بیته وه، جگه له کز بوونه وه تامیشی
نامینی.

توخو ژبان چ تامی ده مینی که نه ویریت ټییدا دهنگی دهر وونی خوت بهرز
که ټته وه!! خه فه بوونی دهنگی ره خنه له نیوان کورداندا کفه میراثیه که کی بیچالاکی
هه زاران ساله مان تی وهر ده پیچته وه له وه شدا ههر خومان تاوانبار ده بین، ههر خومان
چه نگالی خه فه کردن له بینه قافه کی بیر و فکر توند ده که ین...

(3) خوباردنم له واقع و راستی مه سه له کی دهر به گایه تی کورد
ده بیته چاو نووقاندنیک کی کولده رانه له لایه نیک کی یه کجار گرنگ و بنجی له هه لوه ست
و خه بات و بیرو باوه یری حاجی قادر که گویا ټم نووسینه خه ریکه په رده یان له سه ر
هه لده داته وه هم به نیازی دهر خستنی حه قیقه تی «که سایه تی» کی حاجی و هم
به نیازی سوود وهر گرتن له ټیکرای ټهو راستیانه کی به دهوری باسی حاجی قادره وه
روون ده کرته وه. نووسین که خوی عه بیدار کرد به چاو نووقاندنی خاترانه کار
ده شگاته پله کی درو کردنی خاترانه کار، که ټیتر نه بوونی، کوردی گوته نی، هه زار
کا وره می دینی...

(4) کوتانه وه کی باسی دهر به گایه تی له لایه نه به شیک کی نووسه ران و
رؤشنیرانی کورده وه بهو شیوه یه کجار سه رشوین و دوور له واقع و ناروه ایه، قالب
به ستن و شه خته کردنی فکری کوردی لی پيدا ده بیت که ټیتر ده ماری پیوه ندی

به راستیه وه هه‌لده برپه‌تیه وه و ده‌بته جوړه چه‌په‌ساندنیکی میتافیزیکی له په‌رستگه‌ی بیرى وه‌ستاودا، که به زاراوه‌ی نیوان نووسه‌ران پي ده‌لین «الفکره الثابتة».

به‌راستی وزه‌به‌ردانی نووسه‌ران له ئاست بره‌وبه‌ستنی بیروباوه‌ری هه‌له‌دا نمونه‌ی ده‌رویشایه‌تی «علمانی» دادیتته‌وه له صه‌ده‌ی بیستم و بیستویه‌که‌مدا. سه‌یری هه‌ره سه‌یریش له‌وه‌دایه رو‌شنبیران به قسه و له کاتی وتوو‌پژى عاده‌تیدا دان به هه‌موو ئه‌و راستیانه‌دا دپن که به نووسین ئینکاریان ده‌کن، سه‌یرتیش له‌و سه‌یره‌دا ئه‌وه‌یه رو‌شنبیران له ترسی خو‌یان، نه‌ک له ترسی ده‌سه‌لاتیکی ده‌ره‌وه‌ی جغزی رو‌شنبیرایه‌تی، راستیان له خو‌یان حه‌رام ده‌کن واته ئه‌گه‌ر بریار بده‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که به نووسین ئه‌و راستیانه بلاوبکه‌نه‌وه که به زار ده‌لین چ ناقه‌ومى و هیچ زه‌ره‌ریان پی ناگات، ته‌نانه‌ت ده‌سه‌لاتی سیاسیش که دیت و هه‌ندى راستیان حه‌رام ده‌کات هه‌ر له‌به‌ر خاتری رو‌شنبیرانه یاخود له رپی رو‌شنبیرییه‌وه حه‌رام کردن به‌سه‌ر راستیه‌کاندا دیت چونکه رو‌شنبیران خو‌یان ده‌بنه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی سیاسى. ئیتر گوتن و نووسینی ئه‌و راستیانه حه‌رام ده‌کن که پینستر له خو‌یانیان حه‌رام کردبوون، وه‌ک ئه‌وه‌ی که گوتم شو‌رشگیرم دیتوه په‌ناى بردوته به‌ر «ده‌ره‌به‌گ» به‌لام له نووسیندا هه‌ر جنیوی پی داوه، رو‌ژه‌ک له رو‌ژانیش نه‌یو‌پرا دان به‌و چاکه‌یه‌ی ده‌ره‌به‌گه‌که‌دا بیتیت له رپی نووسینه‌وه نه‌کا له‌سه‌ری حیساب بکړیت و له قورسایى شو‌رشگیرایه‌تی دابشکینیت.

دیسانه‌وه ده‌لیم من دژى ئه‌وه‌م ده‌ره‌به‌گ یا یه‌کینى تر ده‌سه‌لاتى ئه‌وه‌ی هه‌بی زیده له عالم بتوانی پیاوه‌تی و کوپیتی بکات، ئه‌گه‌ر ده‌سه‌لاتیکی غه‌بیشم هه‌با له سه‌ره‌تای مرو‌فایه‌تییه‌وه نه‌ ده‌ره‌به‌گ و نه سه‌رمایه‌دار و نه هیچ ده‌سه‌لاتیکی تری چاوسوور که‌ره‌وه‌م نه‌ده‌هیشته هه‌ناسه هه‌لبینى که ئه‌وسا خه‌ریته‌ی مرو‌فایه‌تی شتیکى وه‌ها ده‌بوو ئیستا ناتوانین به خه‌یالى خو‌مانیدا تیبه‌رپیتین¹⁰⁹. ئه‌مه ده‌لیمه‌وه

¹⁰⁹ عومه‌ر خه‌یام ئه‌م خه‌یاله‌ی خستوته نیوان رو‌باعییکه‌وه:

گر بر فلکم دست بودی چون یزدان
برداشتمی من این فلکرا زو میان

تا کوو بیر خستنه‌وه‌ی قه‌رزدارباریی هه‌ندی‌ک له شو‌ر‌ش‌گ‌ن‌ه‌ر کانمان له ئاست
ده‌ره‌به‌گ و، به اصطلاح، برا‌گه‌وراندا به ته‌بری‌ری ده‌ره‌به‌گایه‌تی و برا‌گه‌ورایه‌تی
دانه‌ندری.

زۆر به‌داخه‌وه ده‌ل‌پ‌م ئەم پیشه‌یه‌ی هه‌لدانه‌وه و پ‌یدا‌هه‌ل‌گو‌تن‌ی فک‌ره‌ی باو و
په‌ره‌سه‌ندوو له‌ کو‌نه‌وه فه‌رمان‌ه‌وا بو‌ه و به‌ زۆری په‌کی بی‌روباوه‌ری تری خستوه‌ که
وا بیر کردنه‌وه به‌ زۆری ده‌وری غه‌یبی داوه‌ هه‌رچی فک‌ریکی ماددی وه‌یا سه‌ر به
ماددییه‌تی سه‌ریح هه‌یه‌ ته‌نگی پ‌یه‌ه‌ل‌چ‌ن‌راوه و تاوانبار ک‌راوه.

له‌ ک‌ت‌یب‌ی «ال‌حیوان» ی نووسه‌ری گه‌وره‌ی مو‌ع‌ته‌زلی «الج‌اح‌ظ» له‌ زه‌مینه‌ی
به‌درو‌ خستنه‌وه‌ی «زندق» دا هه‌ر له‌ مه‌یدانی گو‌رانی با‌ی‌و‌ل‌وج‌یدا بی‌رو‌رای وه‌ها
ده‌خو‌یت‌یه‌وه که‌ زندیقه‌کانی ئەو سه‌رده‌مانه‌ مو‌نا‌قه‌شه‌ی باوه‌ری ره‌سمیان پ‌ی
کردوه به‌ ته‌واوی ده‌ل‌ئی مام‌وستای «داروین» و توو‌ی‌ز له‌ گه‌ل قوتابی زان‌کویه‌ک
ده‌کات.

که‌ ب‌گه‌ر‌ی‌ته‌ بو‌ هونه‌ری پ‌یش ق‌ونا‌غی بو‌و‌ژانه‌وه‌ی زانستی ئەو‌رو‌وپا ده‌بینی هه‌رچی
هونه‌ریکی با‌یه‌خ‌دار هه‌یه‌ خه‌ریکی ج‌یبه‌ج‌ی کردنی فرمانه‌کانی که‌نشته‌یه. ئەم
دیمه‌نه‌ی ت‌یکه‌ل‌بوونی زانا و ئەدی‌ب و هونه‌رکاران له‌ گه‌ل هارمونی ت‌یک‌رای
سیمفونی بی‌روباوه‌ر و کو‌مه‌ل‌ایه‌تی، هه‌ر خو‌یه‌تی سی‌به‌ری به‌سه‌ر ر‌ۆش‌نبیری
کو‌ردیدا ه‌یتاوه‌ که‌ وا له‌ ک‌و‌ن و له‌ نو‌یدا تاک تاکه‌ی‌ک نووسه‌ر و هونه‌رکار نه‌بی
جو‌ر‌ئه‌تی نه‌کردوه خو‌ی له‌و سی‌به‌ره‌ بد‌ز‌یت‌ه‌وه و نه‌خت‌یک له‌ ئاهه‌نگی سیمفونی‌ه‌که
ب‌گو‌ر‌یت.

من له‌ پ‌یره‌ویی کردنی زانا و ئەدی‌بی ک‌و‌ن له‌ بی‌رباوه‌ری گشتی، چ‌ ره‌خنه‌ی‌یکم نیه
چونکه‌ وا ده‌زانم هه‌ر ئەو تاکه‌ ر‌ینگه‌یه‌یان له‌به‌ر هه‌نگاودا هه‌بوو، به‌لام ر‌ۆش‌نبیری
سه‌رده‌می ئاتۆم چ‌ عوزری نیه‌ له‌وه‌دا که‌ ده‌ر‌گایان له‌ رووی خو‌ی داخات و خو‌ی
ب‌کاته‌ پاسه‌وانی «یاساغ کردن و ته‌نگ پ‌یه‌ه‌ل‌چ‌نین». ج‌اران، به‌ر له‌ بلا‌بوونه‌وه‌ی
خو‌ینده‌واری و ر‌ۆش‌نبیری و گیانی زانستی و د‌و‌زینه‌وه و دا‌ه‌یتان، که‌ یه‌کی‌ک به‌

وان‌گاه فلکی زو نو چنان ساختمی
که ازده به‌کام دل رسیدی آسان

پېچەوانەى بېرىرى كۆمەلايەتى جوولابايەوۈ لەوانە بوو بىتە قوربانى بىروراي ئازادى خۆى، بەلام لەم سەردەمەدا رەوا نىە بە ھىچ كېشەنە و پېوانەيىك، رۇشنىيران بىنەوۈ ئەو كۆمەلە دواكەوتوۈى كەوا پېش 500 سال باوۈر و لېكدانەوۈيان ياساغ دەكرد وەيا دەرگەى موناقەشە و رەخنە گرتنيان لە رووى جېهان دادەخست. مەرۇفايەتى و نرخی رۇشنىير لە بېرە ئازادەكەيدا دەپى كە نەترسى لە دەربرىنى بىرورباوۈرى خۇيان. كە ئەم حالە لە بەيندا نەما و رۇشنىير خۆى كرده جەللادى بىرورباوۈر حەقىكى نامېنى ناوى كەسى دويتى و پېرى بە خراپى و نىگاتەسكىي بېنى.

بەھەمەحال، چەندىكى رۇشنىيرى ئەم سەردەمە بى ئىنسانى لەگەل بارى رۇشنىيرى ئىستاكەدا بكات و چاو لەو بىروربايەنە سووركاتەوۈ كە لىيان نارازىيە، چ حەقىكى نىە لەوۈدا رۇزگارى كۆن بداتەوۈ بەر ھەمان كېشەنە و پېوانەى كە ھاوچەرەخەكانى خۆى پى دەرەخىنى، وەيا دەتۇقىنى. نابى دويتى بەم رۇزە بگرىت و بېرىرى ئەمەرۇكەى بەسەردا بدات چۈنكە كە ئەمەى كرد دەپى بەپى داخوازى مەتنىق ئەمەرۇكەش بە دوارۇز بگرىت و لە خەيالەوۈ كېشەنە و پېوانەى ئەو دوارۇزە بۇ ئەم رۇزە بخوازىتەوۈ و پى ھەلكېشېت و عەبىدارى بكات چۈنكە ديارە ئەمەرۇ لە ھىچ روويىكەوۈ بە 100 سال دواتر نابى. لە رووى پېشكەوتنەوۈ ئەمەرۇ پتر خزمى دويتىيە تا سبەيرۇز چۈنكە بەرەو پېشچوون بە پېوانەيىكى ئەندازەيى روو دەدات. ئەگەر دويتى پلەى پېشكەوتن 20 بووبىت و ئەمەرۇ 30 بېت، سبەى رۇز 60 دەبىت وەيا زياترىش.

بەراستى ئەم ناواقىيەتەى سەير كردنى دويتى بە دووربىنى ئەمەرۇ ھەموو ھىسابان سەرەوبن دەكات و سەرشىوانىك پىك دىتېت ھىچ سنوورى نەبىت چۈنكە دەرگەى ناواقىيەت دەكاتەوۈ لە رووى ھەموو كەس و بۇ ھەموو شتىك. تۇ كە ھاتى حاجى قادرت بەرپرس كرد لەو دۇستايەتەى كە ھەبىوۈ لەگەل براگەرەكانى ئەوساى كۆپى، منىش تۇ دەشكىنەوۈ بەوۈدا كە پاداشى «نۆبل» ت وەرەگرتوۈ، گلەيش لە پېنجوین دەكەم لە نەبوونى يانەى فرۇكەوانان تېدا، لەوۈش دەپرسەوۈە بۇچى خەتى شەمەندەفەر نەگەيشتۇتە حاجى ئۆمەرەن، ياخود كورەكەت چارەى دەردى شېرپەنجەى نەدۇزىوۈتەوۈ... كوا كۆشكى چلوپىنج نەوۈى لە چوارتا...؟ بۇچى كۆلچى «طب» لە ناوچەى بامەرنى نىە؟

نووسه رانی کورد که دین و باسی حاجی قادر ده کهن یا پاته و پات به خزمه تکاری
ده ره به گی داده نین یا ته گهر خوشیان بویت به زوری ئینکاری پیوهندی دۆستایه تی
ده کهن له گهل ده ره به گدا هه ردوو هه لوه ستیش زاده ی بی ده مه ته قه ی
ناواقعیه ته که ی کیشانی دوینی و پیرییه به پارسه نگی ته مړۆکه .

ئینکار کردنی پیوهندی دۆستایه تی و ریز گرتنی دوولایه نه له نیوان حاجی قادر و
براگه وره کانی ته و سه رده مه ی کورد، به تاییه تی کوپی، خو به سه هوو بردنیکه که لکی
تۆزینه وه و لیکۆلینه وه له باسی حاجی قادر به بهر که سه وه ناهیلێ چونکه چه ندیک
خه ریکی ده رخستنی راستی میژووی بین له رابردوو ماندا ناتوانین شتی هینده
ناشکرا و پروون و به لگه نه ویست بدۆزینه وه که به شیعر و گوته و کرده ی ییگومان
ئیسپات کرابی و پیوستی به هه ولدانی من و تۆ نه مایی. تا ته م دۆستایه تییه و
ریزی دوولانه یه ده سرپته وه ده بی رابردوه که و میژوه که و به سه رهاته که و شیعه که
هه موو واقیعه که بسرپته وه وه ک ته وه ی که میژووناسی بیئینساف بو نیازیکی
تابیه تی پیوهندی نیوان لینین و ترۆتسکی بسرپته وه وه یا، له باریکی پیچه وانه دا،
قه تلوعامی به رمه کیان نه گیرپته وه بو هارونه ره شید.

مروّف که هینده بیه روا بوو له ئاست راستی و رووداودا هیچ راستیک خوی له بهر
زه بهر و یرانکه ره که و نه سه لمینه که و ئینکار که ره که ی ناگری، ته نانه ت له سنووری
قسه که ی مه لای مه شوو ریش ناوه ستی که گوته ژماره ی ته ستیره ی ئاسمان به قه ده ر
ژماره ی مووی کلکی که ره که مه، هه رچی باوه ریش ناکا با بچی بو خوی بیان ژمیری،
چونکه کابرای نه سه لمین له باسی حاجی قادردا به ژماردن رازی نابێ له و پوه وه که
ته گهر پنی رازی بوویایه له سه ره تاوه ری نه سه لماندنی نه ده گرت بهر. خو ته وه ی
راستی بئ مه سه له ی دۆستایه تی حاجی و براگه وره کانی سه رده می خوی به ژماردن
و پیوان و به کیشان و به هه موو میقیاسیک بۆته به دیهیه که ئیتر ئینکار کردنی
ده بیته شه رفروشتن، ته نانه ت ته وانه ی حاجی قادر به خزمه تکاری ده ره به گ
داده نین له به دیه ییوونی دۆستایه تییه که وه جورته تی قسه ی وه ها ده کهن دژی
مروّفیک که مه علومه به لای میلله تی کورده وه وه ک موقه ده س وایه چونکه ته گهر
چ گومان هه بوویایه له و دۆستایه تییه یاخود ته گهر دۆستایه تییه که له ریگه ی
هه لبه ستی مه دحکارانه ی حاجی قادروه وه نه بوویایه به دیهیه، خو یان ناچار ده کرد

ئىسپاتى پتوھندىك بكن كه له زاهيردا ھۆى ئىسپاتى نەبى بەمەشدا له خۆرايى ئالاي دوشمنايەتتى كوردپەرورەران ھەلکەن.

رەنگە نەسەلمىنانى دۇستايەتتە بەدپەيەكە ئەوھيان بە چاوى خۇيانەوھە گرتتى كە گۇيا سىرپنەوھى ئەم رۆوپەرەيە لە دەفتەرى ژيانى كورد و حاجى قادر سىرپنەوھى پەلەيتكى رەشى سەر سىپايى بىت كە لىي بوھ بە عەيب، بەلام لەمەدا دوو راستىي زۆر گەورە و بايەخدار لە ميژووى كورد و ژيانى حاجى قادر مەحوو دەكەنەوھە. بە نىسبەت ميژووى كوردەوھە نەسەلماندنەكە وا رادەگەيەننى كە دۇستايەتتە كە لە سەردەمى حاجى قادريش بەعەيب حىساب كرايتت، كە ئەمە بە تەواويى سەرھوبن كردنى ھەموو راستىيكي ميژوويى و كۆمەلايەتتى و ئەدەبى ئەو سەردەمە و لەويش بە پىشەوھە، سەرھوبن كردنىك كە ھەرچى كاسەى زانين و رۆشنىبرى ھەيە پىي بەتال دەيتت... بە نىسبەت ژيان و بەسەرھاتى حاجى قادريشەوھە، سەرھەراي پوچاندەنەوھى بەشيكى زۆر بايەخدارى ھەلبەستەكانى و كوژانەوھى راگەياندنە راستەوخۆكانى ئەوان ھەلبەستانەى بەشيكى زۆر گەورەش لە ناوھەرۆكى خەباتى حاجى قادر تەفروتونا دەكات كە ئەگەر تەفروتونا بوو حاجى قادر لە تۆقەلەى رابەرەيتى و رانمايەتتى ھاندەر و تەكاندەرەوھە نزم دەيتتەوھە بۆ پاھى پەندىارى خەيالبازانە. (ئەم راستىيە لەگەل دريژەكىشانى شى كردنەوھى لىرە بەدواوھە پتر خۆ روون دەكاتەوھە).

حاجى قادر بەپىي ھەموو ليكدانەوھەيىك و ھەلسەنگاندنىكى زىرانە و ئىنساڤكارانە و بيتەرەفانە مەرفىك بوھ لە سەردەمى خۇيدا و لەچاو ھاوچەرخانى، بگرە لەچاو چەند جىلى دواتريش، نمونەى مەرفى ژىر و دادپەرورە و خاوين و رەوشەنفكر بوھ كە لەو پىشكەوتوتر مومكىن نەيتت. دۆزىنەوھى ئەم راستىيە، كەوا چەندىن جار بەپىي داخوازى ليكدانەوھە گوتراوھەوھە و لە غەيرى ئەم نووسىنەشدا باس كراوھە، كاريكە تا بلىي ئاسان چونكە نەختىك سرنجى سەرپىيى بۆت دەرەخات كە لە سەردەمى خۇيدا چ كوردىك نەيزانىوھە و نەيوپراوھە ئەو شتانەى حاجى گوتونى بيانلىت. چ نووسەر و شاعىرىكىش بىرى بۆ ئەو تەرەزە ئامانجە قەومىيانە نەرۆيشوھە كە حاجى بىرى بۆيان چوھ. لەلايەن رۆشنىبرى و زانستخوازى و فكرى رووتيشەوھە گەلىك پىش ھاوچەرخەكانى خۆى كەوتوتەوھە.

به‌لئى ئەم راستىيانە يەكجار ئاشكرا و دەست ھەللىنجن، بەلام لە رېئى پىوانە و
 بەيەكدى گرتنى «زاتى» يەوہ پاىەى حاجى چاكتەر دەناسرېت و مافى خۇى تەواوتر
 وەردەگرېت. مەبەستم لە پىوانەى «زاتى» ئەوہ يە كەسېك بىەوئى حاجى بناسېت،
 چ ناسېنى دۆستانە چ دوشمنانە بى، با ئەوہندە جورئەتە بکات بە خەيال حاجى قادر
 لە دەستە تەرازوى صەدەى نۆزدەمدا دابنېت، سەيرى پاىەى لە نىوان ھاومەسلەك
 و ئەمسالى حاجىدا بکات، ئەوجار خۆيشى لە دەستە تەرازوى صەدەى بېستەمدا
 دابنېت و پاىەى خۇى لە نىوان پاىەى پاىەدارانى ھاوچەرخى خۇيدا بېنېتەوہ و بە
 پاىەى حاجى قادرى بگرېت و پېنم بلىت ئەو لە كوئىيە و حاجى قادر لە كوئى!
 من ھەلۆەستى ئەو تەرزە رۆشنىبىرە بەرەو ئاسانى دەبەم و لئى داوا ناکەم لە مەيدانى
 فکەر و بىرورای بى سابىقە و نەترساوى و بەخۇنازىندا خۇى بە حاجى بگرېت، تەنھا
 لەو مەيدانەدا كە حاجى تېدا دەشكىنېتەوہ، واتە مەيدانى خزمەتكارى دەرەبەگ،
 خۇى بەو بگرېت و بزەنم لە نىوان ئەو و حاجىدا، ئاغا كېيە و نۆكەر كېيە! بۆ
 ئەوہى لەو بەيەكتەر گرتەدا تەرازوى ئېنساف خوار نەكەتەوہ با بىر خۇى بېنېتەوہ
 ھەر جارەى كە بەرژەوہندى گوزەران وەبا پەلەفرەى ناگزوورى و تەنگوچەلەمەى
 ژيان تەكانى پى داوہ چەند پلە ژورووى تەماع و بەرژەوہند راپوہستاوہ؟ چەند جارەن
 سوودى ماددى پېشېل كەدوہ؟ كام دەستى بەھىزى يارمەتى رەد كەردۆتەوہ؟ بە دوا
 ئەمانەدا چەند سالان بەردەوام بوہ لەسەر ھەلۆەستى قارەمانانە بەديار تېچوونى
 مەسلەحەت و لەدەست چوونى پاىە و بەسەر چوونى ئومېدى دنيايەوہ؟ لەو
 زەرفانەدا كە پالەپەستوى پېداويستى ژيان و بەرتەكدانەوہى ھەستى بەخۇنازىن لە
 دوولاولە وەك دوو بەرداش لەش و گيانيان دەقوپاند لەسەر كام پۆپى گەردەن
 كىلىيەوہ وەك حاجى قادر ئەم بوركانانەى دەتەقاندەوہ؟

شیر و قهله‌م شریکن له‌م عه‌صره‌دا دریغا
 شیرم قهله‌م تراشه و کالانییه قهله‌مدان
 من له غه‌مخواری ئیوه ئه‌م قسانه ده‌که‌م
 وه‌رنه په‌شمه له‌لام هه‌موو عاله‌م
 ئه‌م قسه‌ی ئیسته عه‌یی لی ده‌گرن
 ئه‌و ده‌مه‌ش دی زه‌مانی بۆی ده‌مرن
 ئه‌م به‌ ئه‌و، ئه‌و به‌ ئه‌م ده‌لی کاکه
 سه‌یر قانونی حاجی چه‌ند چاکه
 هه‌ر چلۆنی ئیشاره‌تی فه‌رمو
 وه‌ک که‌رامه‌ت هه‌موی وه‌ها ده‌رچو
 یه‌کتان نه‌چوونه گه‌ردش وا تیده‌گن له‌ دنیا
 هه‌ر پادشاهی رۆمه و شاهی عه‌جه‌م له‌ تاران
 به‌ شیر و خامه ده‌وله‌ت پایه‌داره
 ئه‌من خامه‌م هه‌یه شیر نادیاره
 سه‌لاحی ئیوه ئیستیکه سیلاحه
 ته‌ماعی گه‌وره‌یی بی چه‌ک نه‌که‌ن نه‌ک
 به‌لی غه‌م گه‌وره‌یه یا گریه ورده
 ئه‌مه گه‌رداوه ئه‌ویان ئاوه‌گرده
 ده‌سا ئه‌ی خامه با ئه‌م باسه په‌ی بی
 وه‌ره سه‌ر باسه‌کی وا فائیده‌ی بی
 ئه‌مانه قسه‌یینکه زۆر کراوه
 وه‌کو ئاوی شه‌وی تامی نه‌ماوه
 گه‌لی ساله ئه‌هالی شاره‌که‌ی کۆ
 شه‌و و رۆژی له‌گه‌ل شیخانی بی پۆ

ميسالى ئاگر و ئاگر پەرستىن
 دەسوتىن و ھەمىسان دەپپەرستىن
 لەكن خوتان فلان ئىبنى فلان
 لە دونيا ئايىن و ئۆيىن دەزانن
 كەچى كەچ مەشرەبىكى بى ديانەت
 بە حىلە مل دەنپتە بەر عىبادەت
 شەرىعەت گەر بزانى يا نەزانى
 ۋەكو كەر دەچنە بەر بارى گرانى
 ئەۋى شاعىر نەبى كۆپرە ۋەجاغى
 لە سايەى شىعرەكان بابى كورائىم
 مەلئىن بىكارە بوو حاجى لە رۆما
 ئەمن پياوم لە نىو شارى ژنانم
 دارى دونيا ھەر كەسكى تىي گەيى
 مېۋەيى خامى ھەيە و مېۋەى گەيى
 تاكوو دونيا ماۋە پوختەى ھەر ھەيە
 لەم كەر و خامەى ھەيە باكم نىە
 با بلىن ئەم شىتە قەچپەمردوہ
 چەند ۋەريوہ و چەند وريئەى كردوہ
 ھەق تەعالا واقىفى ئەحوالە
 بۆ رەزايى خوايە تەرقىمى ئەمە
 بەيتەكان عەيى مەكەن خوار و كەچن
 مەقصەدم لەم بەند و باۋە دەرېچن
 ۋەرنە ئەم دونيايە نەفسى نەفسىيە
 گەر لەبەر ئۆۋە نەبى باكم چيە

من له توفانا بيم خۆم دهرده كه م
 وا مهزانه دامه نى خۆم ته ر ده كه م
 ئىسته هه رچيم پى بلىن عه يى نيه
 چونكه ئينسان عيلمى غه يى پى نيه
 ئاخىرى چى وه حشه مالىي ده بى
 جاهيليش ئه و رۆژه دى حالىي ده بى
 ميلله تى بى كتيب و بى نووسين
 غه يرى كوردان نيه له رووى زه مين
 قه ومى جو چا كه ئيتىفاقى هه يه
 كوردى بغيره تيش نىفاقى هه يه
 ئه مان كوراني ره فiq و براده راني ولات
 به ئيوه هه ركه گه يىشت ئه م كه لامى بى سه ر و پا
 له پاش ئه وه ته صحيح و مو طاله عه ي بكرى
 به يادى من له به ري كه ن له رووى ميه ر و وه فا
 هه تا له خو ططه يى بي گانه فه خرى پتوه بكه م
 له به ينى زومره يى ئه حيا و و مه جمه عى مه و تا
 ونى مه كه ن وه كو ئاسارى نالى و كوردى
 له سه هوى ديده بپوشن گوزه ر بكه ن له خه طا
 ئه مانه زاده يى ئه فكار و خوشه ويستى منن
 ئه گه ر قه بيح و كه ري هه ن وه گه ر شهل و ئه عما
 ميسالى فه رخه يى ژيشك كه پنى ده لى دا يكي
 ئيلا هى قاقومه يانه سه مموره يا ديبا
 شه بيهي جو لا رازى نه بى به سه ردرى خو ي
 مه لىن فه صاحه تى كوردى به فارسى نا گا

به لاغەتیکى ھەيە ھىچ زمانى نايگانى
لە بى تەعەصوبى کوردانە بى ڕەواج و بەھا

نەکا خەيالێ بۆ ئەو ھەرچا، گۆيا حاجى قادر لە تاريکايى نەناسراويیەو قسەى
قەلەوى داوھتە بەر ڕەشەباى پالەوانى و ھەر و گيشى فيشالەو ھەرچونکە دلييا بوە
لەو ھەدا کەس قسەکانى لى بەسەر ناگریتەو ھەرچە ھەيالە بى ئەساسە لەو ڕووەو کە
حاجى پەيتا پەيتا شیعەرەکانى بلەو دەکردەو ھەرچە پەيتا داخوازی واتاى ئەو
شیعرانەش کردار و ڕەفتارى دەکرد. بەلگەى ئەم راستییەش ھەموو زيان و
بەسەرھاتى ڕۆژانى ئاوارەییەتى لە ولاتى بىگانەدا.

نەبىستراو ڕۆژەک لە ڕۆژان حاجى قادر خۆى لە کەسى دەسلاندار ھەلسوو بیت
و ھەيا بۆ سوود و تەماح چاوى لەبەر کەس نزم کردییتەو ھەيا بە تىبىنى ترس و
ڕەجا قسەى دەروونی لە گۆرستانى دەفتەران شارديیتەو ھەرچە ھەموو ديوانەکەى
سەر و بن بکەيت تاکە وشەيى دەست پان کردنەو ھەرچە پەيدا نابیت. سەريکى
ديوانەکەى بکەيت دەبينيت لە زۆر جىگەدا قسەکانى بۆ ميللەتەکەى بەرى دەکات
و پەيامى کوردایەتى و پەندى ئازايەتى و مەروفايەتيان لە ڕى ئەو قسانەو بۆ
دەنیریت.

ڕاسپاردە ئاگرینەکانى حاجى قادر بابەتيک نين لە تاريکايىدا خۆى بشاريتەو
حاجيش ئەو کەسە نەبوە گوتهى شتيک بوو بیت و کردەو ھەرچە شتيکى تر. سۆز و
راستى ئەو نمونە ھەلبەستانەى تازە خستمنە بەر چاوان نەکا ھەر ھەرچە خزمەتکار
نیه و بەس، بەلگەو لە نيوان گەردەنکيلانیشدا ھەرچە مەروفايى ڕابەرى بە خۆنازیوى
باو ھەرچە خۆ ھیناوە کە ھەموو جۆرە قسەيى بە مافى خۆى دەزانیت ھەر لە
پیدا ھەرچە لگوتن ھەتا دەرسدان، ھەتا شکاندنەو، ھەتا خۆ بەقوربان کردن، ھەتا جنيو
پيدان، ھەتا ھەر شتيکى کە ئازايى و ئازادى و پەرۆش و دلسۆزى بە مەروفاى لە
خۆرازی دەکات.

ئەو ئەدیب و ئەو شاعیرە و ئەو خوينتەرە کوردەى لە سەرى زمانەو ھەرچە بىباکانە عەيب
لە شاعیریەتى حاجى قادر دەگرى کە بەدلىخوازی ئەوان بۆ صد سال دواتر قالب
و ناو ڕۆکى شیعری نەدۆزیو ھەتەو، ھەيا لە پایەى ھەلو ھەستە ئازايەکانى دادەلەنگین

به‌وه‌دا که بهر له صەد سال وەک دیوانه‌ی شارانگه‌پریده دروشمه ناواقیعه‌کانی
 خوین گهرمیکی ئەمرۆکە‌ی هه‌لنه‌کرد، با له پال ئەم بی ئینسافیە‌ی‌اندا ئەوه‌نده
 واقعیە‌ته به‌کار به‌یتن و فکریک له‌و جموجۆله‌ی به‌رژه‌وه‌ندویستی‌یه‌ی خۆیان
 بکه‌نه‌وه کاتیک که ده‌بانه‌وێ به‌پێی «بنگه‌ی ژن و میردایه‌تی» خیزانه‌که‌یان بۆ
 شوینی وه‌زیفه‌ی خۆیان راگوێژن وه‌یا له‌ پله‌ی 50 دیناره‌وه بۆ 70 دینار هه‌لکشین.
 هه‌ر له‌و حالانه‌دا، بۆ جێبه‌جێ کردنی کاره‌که‌یان، گه‌ورایه‌تی چەند مه‌ثموری له
 خۆیان گه‌وره‌تر ده‌سه‌لمێنن و ده‌ستی رێژ لی گرتیان بۆ به‌رز ده‌که‌نه‌وه سه‌ر
 گوشه‌ی برۆیان و له‌ باری «زینهار» دا بۆیان را‌ده‌وه‌ستن! که کاره‌که‌شیان وه‌ستا له
 چەند براگه‌وره‌ی تروه‌ه نامه‌ی سفارش ده‌هێنن بۆ لای کاربه‌ده‌سته‌که به‌لکوو
 سه‌رچاوه‌ی به‌زه‌یی دیته‌ جو‌ش و ده‌ستیکی ره‌حم درێژ ده‌کات بۆ ئیمزا کردنی ئەو
 فه‌رمانه‌ که هێنده‌ی «صک الغفران» ی جارێان چاوه‌ڕوان ده‌کریت... له‌م حالانه‌دا با
 خۆیان به‌و حاجی قاده‌ر بگرن که به‌دی‌ژایی ژیا‌نی ده‌ستی بۆ که‌س پان نه‌کردۆته‌وه
 و ته‌مه‌نای ته‌ماعی بۆ که‌س نه‌کردوه و کاغه‌زی سفارشی له‌ که‌س وه‌رنه‌گرتوه.
 من لی‌ره‌دا ئەو که‌سانه‌ عه‌بیدار ناکه‌م که خه‌ریکی به‌ره‌و‌پیش بردنی به‌رژه‌وه‌ندیان
 و یارمه‌تی له‌م و له‌و داوا ده‌که‌ن وه‌یا له‌به‌ر ناچاری حورمه‌تی ئەم و ئەو ده‌گرن
 چونکه ده‌زانیام که‌مه‌رانی به‌نده به‌ به‌رژه‌وه‌نده‌وه، واقعیه‌که‌شمان فیر نه‌بوه له‌ خۆوه
 مافی خاوه‌ن مافان برۆیتی تا پالپتوه‌نه‌ریک دیت و ده‌پرویتی. من ئەو که‌سانه‌ له‌وه‌دا
 عه‌بیدار ده‌که‌م که هه‌ولێ خۆیان به‌لاوه‌ ره‌وايه به‌لام یه‌کیکی وه‌ک حاجی به
 نۆکه‌ری ده‌ره‌به‌گ داده‌نن له‌ حالیکدا ده‌ییکي ئەوانیش سه‌ری فروو نه‌هێناوه نه‌ بۆ
 ده‌ره‌به‌گ و نه‌ بۆ غه‌یری ده‌ره‌به‌گ.

ئەوه‌ی راستی بی من له‌لایه‌ن خۆمه‌وه پتریش لی بوردن به‌کار‌دینم له‌گه‌ڵ ئەو
 رۆشنی‌یرانه‌دا چونکه عوزری به‌سه‌هوو چوونیان بۆ تیده‌خوینمه‌وه له‌و روه‌وه که‌ و
 ده‌شی نه‌په‌رژاییته سه‌ر وردبوونه‌وه و به‌راورد کردن و به‌یه‌کتر گرتنه‌وه به‌تایه‌یه‌تی
 که تیزرۆیی ئەم سه‌رده‌مه له‌ هه‌موو مه‌یدانی‌کدا و له‌ م‌رو‌ف ده‌کات هه‌نگاو
 ب‌لاوه‌کانی به‌سه‌ر زۆر راستی‌دا بک‌شیت بی ئەوه‌ی هه‌ستیان پی بکات به‌لام نابێ
 ئەم عوزره‌ بی‌ته‌ شه‌فاعه‌تکاریکی ئەبه‌دی، ئەگه‌رنا هه‌موو هه‌له‌ییک و بی
 ئینسافییک و به‌سه‌هوو چونیک شیوه‌ی نه‌م‌ری و ئەبه‌دیته وه‌رده‌گریت. دوا‌ی
 ڕوون کردنه‌وه‌ی راستی و واقعیه‌ ده‌بی هه‌لوه‌ست راست بک‌ریته‌وه، خۆ ئەگه‌ر

یه کیک ویستی بهردهوام بی له سهر هه‌لوهستی پېشوو، لې داوا ده کړئ به به‌لگه راستبونی هه‌لوهسته‌که‌ی بسه‌پېنې و وهرامی تهو ره‌خانه‌ش بداته‌وه که وا له‌خوی ده‌گیریت لهو ته‌رزه ره‌فتاران‌ه‌ی که تهو له خه‌لّی به‌ع‌یب ده‌گریّت و خو‌شی ده‌پانکات.

لېره به پېشه‌وه گوتمه و لېره‌شدا دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه. روشنیر به تیکرایی، چ شاعیر چ زانا چ هونه‌ر کار بیت تاکیکی به‌رچاو و مومتازی گه‌له، له‌وانه‌یه بیته رابه‌ر و نمونه‌ی کرده‌وه و ره‌فتار، که‌واته پتر له خه‌لّی تر لېی داوا ده‌کړیت ناگاداری ده‌ست و قاچ و زمانی بیت، که‌متریش لېی ده‌سه‌لمیندریت پوشکه به چاوی خه‌لقه‌وه ببینیت و چیلکه له چاوی خویدا نه‌بینیت.

له ئاکامی ئه‌م لیکدانه‌وه‌یه‌دا ده‌گه‌ین به سهره‌تای قه‌ناعه‌ت به‌وه که‌وا حاجی قادر له دوو لایه‌نی یه‌کجار گرنگی به‌راورد کردنه‌وه بریاری بی عه‌یبی بو ده‌دریت لهو پیوه‌ندی‌ه‌ی که به براگه‌وره و سه‌روکه‌کانی سهرده‌می خو‌به‌وه‌ی هه‌بوه. یه‌که‌م به‌پېی داب و ده‌ستور و نه‌ریتی کو‌مه‌لایه‌تی تهو روژگار‌ه که پیوه‌ندی ته‌وتو‌یی له که‌س به‌ع‌یب نه‌گرتوه به‌تایه‌تی که ده‌زانین حاجی به‌هیچ جوړیک لهو پیوه‌ندی‌ه‌دا که‌مایه‌تی نه‌هیناوه‌ته‌وه سهر خو‌ی. دوهم له‌لایه‌ن ته‌وه‌وه که دین هه‌لوه‌ستی ته‌وسای حاجی به هه‌لوه‌ستی رو‌شنیرانی ته‌مروکه‌ش ده‌گرین له‌وان پتر به مرو‌فیکی ریز له‌خو‌گرتوو درده‌چیت.

ئه‌م راستیه به‌ده‌م درېزه‌کیشانی نووسینه‌وه له به‌راورد کردنی به‌هیز تر و به‌رچاو‌تریشدا خو‌ی به‌سه‌رماندا ده‌سه‌پېنې.

داب‌رینی دیارده‌ی کو‌مه‌لایه‌تی وه‌یا هه‌لوه‌ستی مرو‌ف، چ تاک چ گه‌ل، له زه‌رفی میژوو‌ی و ده‌ورو‌به‌ر واقع به‌ نیازی راگو‌یستنی بو به‌ر تیشکی واقع و ده‌ورو‌به‌ریکی نو‌یتر وه‌ک راگو‌یستنی ئیستایه بو به‌ر تیشکی پی‌وانه و کیشانه‌ی میژوو‌ی تیپه‌ریوو. ته‌گه‌ر بسه‌لمینین عه‌بیدار کردنی هه‌لوه‌ستی لېره به پېشه‌وه به‌پېی نرخه کو‌مه‌لایه‌تیه‌کانی ئه‌م روژگار‌ه کاریکی ره‌وايه، ده‌بی عه‌بیدار کردنی واقیعی ئیستا‌که‌ش به‌پېی نرخي کو‌مه‌لایه‌تی دو‌یّی به‌کاریکی په‌سند و ره‌وا له قه‌لهم بده‌ین. که بیین و قبول که‌ین ئافره‌تی صد سال پېش ته‌مرو له رېی په‌چه و عه‌با‌که‌یه‌وه تاوانبار کړئ به گیانی کو‌نه‌خوازی، ده‌بی ئافره‌تی نو‌یخوازی ئه‌م

سەردەمەش بەدەینەو بەو نرخانە کە وا سەدان سالی پیش ئەمڕۆ ئافرەتیکى مایۆ لەبەرى شارەزورى پى دەنرخیترا. خو ئەوێ راسى بى لەم سالی 1972 ه دا¹¹⁰ بەچە و عەباکە جارى شویتەوارى کوێر نەبۆتەو، ئافرەتى عەشیرەتیش چ فەرقتیکى نەکردووە لە ئافرەتى عەشیرەتى سەردەمى حاجى قادر. کەواتە نرخى کۆمەلایەتیی کۆنى کوردەواری سەر بە ماملەت کردن لەگەڵ ئافرەتدا هەتا ئیستاش پاشماوێ بەرچاو و ریز لینگراویشی هەر ماو، کەچی نرخە کۆمەلایەتیکانى نۆزەى ئافرەتى مەکتەبیدەى کورد تاکە یەک بنگە و ریشالی نەبوە لە هەموو رابردووی کۆندا. لایەتیکى ماددى و ناماددى کۆمەلایەتیمانى پى دەگرینەو دەبینین دیاردەى ئەوتۆمان هەیه نرخ و ریزی هەزار سالی لەگەڵ خۆیدا هیتاوتە خواری تا رۆزى ئەم نووسینە، لێرەش بەدواوە بە لێژگەى رۆژگارى دەچیتە خواری بە خوێ و ریز لێنانیەو تا ئەو ئاسۆیە مەهوومەى کە خەیاڵ لێمانەو دیارە.

بەو پێیە کە بێن و بەردەوامبوونی یاسا و نەرىتى کۆن لە حازردا رابگرین بەرانبەر موستەحیلبوونی نەرىت و یاسای نوێ لە کۆندا، دەبى بەلای دڵ راگرتن و نەتواندنى خەلقەکەى لێرە بە پیشەو بەشکێنەو بەویدا کە یاسا و نەرىتەکەیان لى بەعەیب نەگرین چونکە دەزانین یاسا و نەرىتەکە نە جیگریان هەبوە نە لە ئیستاکەشدا هەموویان بەعەیب حیساب دەکرتن سەرەرای ئەو کە ئیمکان نەبوە نەرىتە ریز لینگراوەکانى ئەمڕۆکە لەو رۆژگاردا هەبى وەیا ئەگەر کەس پێرەوى کردبان ریزیان لینگرابا.

بەلای راستیی بێتەرەفانەو رەواوون و رەوانەبوونی دیاردەى کۆمەلایەتى لە چارچۆنەى میژووێ خۆیدا سەیری دەکرىت و بریارەکەشى دەدریتەو بەو خەلقە کە لەگەڵ دیاردەکەدا ژیاون. نووسەرى دلسۆز و بەئینساف و تیگەشتوش هەر ئەوێ لێدەکرى هەلوەستى راستەقینەى خەلقەکە دەربارەى دیاردەکە روون بکاتەو و خوێ نەکاتە لایەتیکى دۆست وەیا دوشمنى برسیارەکە. بە نموونە دەلیم میللەتیک کە لە پلەتیکى میژوویدا کاریکى زۆر ناپەسەندى کردە یاسا، پێى ناوی من و تۆ لەم رۆژگارە و لەم هەلکەوتەمانەو بەکەوینە سەر تەئوبلی ئەو هەلوەستە بۆ پەراندنەوێ میللەتەکە لە توانجى بەدواکات.

¹¹⁰ کە دەکا سالی دەست پى کردنى ئەم نووسینە 1972

وا بوه «عبدایه تی» له سهر هه موو دزیوینکی که تیدایه یاساینکی ریز لینگیراو بوه، له هندی حالدا به لای عه بده که خویه وه، وه یاخود دانیشتوانی هه ریمیک پان و به رین له لایه ن پاراستنی رووسووری ئافره ته وه یه کجار بیابکون وه ک ئوه ی له کتیی گه شته که ی «مارکو پۆلو»¹¹¹ دهرباره ی هندی شوینی تورکستانی چینیه وه دهیوینته وه، وه یاخود یاسای Polygamy¹¹² به لای هندی ئایینه وه رهوا بوه و رهوایشه، هندیکی تریش یاساگی کرده که ده زانین له به رانه ر ئه ودا یاسای Polyandry¹¹³ له هندی نهریتدا برهوی هه بوه و تا ئیستاش پاشماوه ی هه ره هیه. وه یاخود دیارده ییک له شویتیک ریزلینگیراو بوه له شویتیکی تردا هوی ئابرووچوون بوه.

که بمانه وئ نمونه ن بینه وه ده توانین به دوايان بکهوین و له هه موو کات و له هه موو جینگه یه ک و له نیوان هه موو میلله تانیشدا بابه تی وه هایان لی ده سبزار بکهین که سه یرمان بینه وه له ودا چۆن مرۆف له شویتیکه وه بو شویتیک و له کاتیکه وه بو کاتیک هینده له یه کتر جوداواز و دوور که وته ده بن.

بیگومان دیارده ی «ده ره به گایه تی» ش یه کیکه له و دیارده کومه لایه تیانه ی که عه مه لیه تی به ره وپیش چوونی مرۆف په یدای کردوون، هه ره وک واش بو به هوی پاشکشی بزووتنه وه ی میژوویی له شویتیکدا وه یا له رۆژگاریندا پتر له ته مه نی خوی ژیاوه. ئه وه ی راستی بی گه لیک له و نهریت و یاسایانه ی که له گه ل

¹¹¹ مارکو پۆلو ده لی کوبیلای خان ئه م نهریته ی به کرئ دانی «ئافره تایه تی» یاساگ کرد، به لام خه لقه که وه فدی گه وره پیاوی خویان نارد که تکای لی بکه ن ده رگه ی رزقیان لی نه به ستی. به پی گینه وه ی مارکو پۆلو، کوبیلای خان به وپه ری ته حقیره وه تکایه که لی سه لماندن و گو تی ئیوه که هینده بینده ماربن که مایه تی و سووکایه تی وه ها بیرزا به خۆتان لایه ق بینن برۆن چاوتان ده ری چی به نامووسی خۆتان ده که ن بیکه ن. به دوا ئه مه دا یاساکه ی هه لوه شانده وه و ئافره ت به کرئ دان له و هه ریمه دا حه لال کرایه وه.

¹¹² زۆرژنه Polygamy – تاکژنه Monogam

¹¹³ زۆرمیتره Polyandry – تاکمیرده Monandry

دەرهبه گایه تی له کۆنهوه بهیه کهوه له کۆمه لدا برهویان هه بهوه و به لای هه ندی
 خاوه ن رایانه وه هه موویان زاده ی یه ک پله ی گۆرانی کۆمه لایه تین، پتر له
 دەرهبه گایه تی به رده وام ده بن و ریزیان ده مینی به هۆی ئه وه وه که ئه وان لایه نیکی
 مه عنه ویا تی که تی یاندا به پالپشتیان لی ده کات و خۆراکی ژیانیان پی ده دات له
 حالیکدا دەرهبه گایه تی پیوه ندیکی ماددی ناحه زی رووته و چ سه روکاریکی له گه ل
 مه عنه ویا تی و غه ییدا نیه، ئه گه رنا زۆر جار ان شیخایه تی ته ریه ته تی چاو له دنیا
 هینده ی دەرهبه گایه تی قورسای خوی خستۆته سه ر شانی فلاح و هه ژاران وه به لام
 وه ک دەرهبه گایه تی ناحه ز نه بهوه، به پینچه وانه ئه و په ری ریزی لیتراوه.

له م نووسینه دا نمونه ییکی ئه م دیارده یه مان دیت له مه سه له که ی شیخ نه بی
 ماویلی که وا نه ک هه ر به لای خه لقه که ی سه رده می خۆیه وه ریز لیگیراو بوو به لکوه
 سه ره رای ریز لی گرتن، به ئه رک و مه سه رفی خۆیان قورسای داخوازه کانیان
 هه لده گرت و یه خه ی حه قبه رست و دلسۆزیک ی وه ک حاجی قادریشیان بو ده گرت.
 سرنجیک له شۆرش فرهنسه بگره ده بینی که نشته ش وه ک کۆننه کان خاوه ن زه وی
 بوو به لام به هۆی خه رمانی پیروزی «غهب» به ده وریه وه هینده ی کۆننه کان
 دوو چاری هیرشی شۆرش نه بوو، دواتریش که کلپه و هه لپه ی شۆرش به سه رچوو
 کۆننایه تی و دەرهبه گایه تی له فرهنسه دا دوا براو بوو به لام که نشته هه ر مایه وه بو
 ریز و خۆشه ویستی خه لقی فرهنسه.¹¹⁴

ئه م نمونه کۆمه لایه تیانه ی تازه خستمنه به رچاوی خۆینه ره وه، که هه موویان زاده ی
 میژوو و واقعن هه رچه ند به د و نا په سه ندیش بن، هه ر یه کیک له وان ناحه ز و
 نه یاری تایبه تی خوی هه یه، واته سه رله بهریان به لای هه موو بیرو رایانه وه له یه ک
 پله ی نه خۆشه ویستییدا نین. بنگومان پیاویکی ئاییندۆست پتر رق له ئافره ت

¹¹⁴ له هه ندی نووسینی به حورمه تدا ده خۆینیه وه چۆن «عبدالناصر» له گه ل
 «خرو شچیف» دا به وتووێژ ده رباره ی مه لاکانی ئیسلام ئه وه ی بو روون کردۆته وه
 که مه لاکان نه ملکدار بوون و نه هه رگیز لای زۆر و سته م بوون، ته نانه ت له
 سه رده می ناپلیونه وه لایه نگیری شۆرش بوون. که نشته ی ئه ورووپا زۆر ساماندار
 بووه.

فرۆشى ھەلەدە گرىت تا زەويدارىي كە بەلای ئەوۋە ج بى شەرىعى تىدا نىە. كەچى
 ۋا دەزانم رۆشنىرىكى خولىاي پلەى گۆران و خەباتى چىنايەتى و ھىزى پېشەرە و
 فەكرى ئەوتۆيى لە دل و مىشكىدا جىگىر بوويىت بەلایەۋە ئاسانترە عوزرى ئابوورى
 بدۆزىتەۋە بۆ چاۋپۆشىي كىردن لە پامالېۋونى رووسوورى ئافرەت¹¹⁵ تا ئەۋەى
 دەرەبەگايەتى بە دياردەيىكى كۆمەلایەتى چاۋ لىيۆشراۋ حىساب بىكات. لەۋانەيە
 يەككى تىرىش كە ئايىنەكەى تاكزىنى دەسەلمىنى رقى ھەرە گەۋرەى لەۋە بىت كە
 پىاۋىك دوو ژنى ھەبىت.

ئەم ھەلۋەستە لە يەكتر نەچوانە بەرانبەر دياردە كۆمەلایەتەكان دەخلى مەۋزوعىي
 بىتەرەفانەى بەسەر چاكە و خراپەى دياردەكانەۋە نىە، چونكە دەشى خاۋەنەكانىان
 كە ھىندە لە يەكتر دوورن ھەمويان مروقى چاك و نىازپاك بن و ھەريەكەيان
 بەۋەپەرى دلسۆزىيەۋە پىرەۋىي باۋەرەكەى خۆى بىكات، كە ئەمە ۋاى داۋا دەكرد
 نىازى پاك لەسەر يەك باۋەريان كۆ بىكاتەۋە نەك تا رادەى دوشمنايەتى لە يەكتر
 جودا بن.

ھەلەت من لىرەدا مەبەستم ئەۋە نىە دەرەبەگايەتى بە دياردەيىكى رەۋا ۋەيا چاك
 دابنىم، ياخود چاۋپۆشى لە پامالېۋونى رووسوورى ئافرەت پەسەند بىكەم چونكە لەم
 نىمايشتەدا مەبەستم ئەۋەيە بلىم مروف لە كولانەى نەفسى خۆيەۋە سەيرى چاكە و
 خراپەى دياردەكانى كۆمەلایەتى دەكات ئىتر ئەۋ نەفسە يا بەسەھوۋ چوہ يا نەچوہ،
 بەپىنى بەسەھوۋ چوون و نەچوونىشى ھەلۋەستەكەى راست دەبى ۋەيا ھەلە. ئەگەر
 لە جياتى مروفەكان سەد جىھازى كۆمپىوتەر بىريارى چاكبۋون و چاك نەبۋونى

¹¹⁵ مەھمود ھەسەن ئىسماعىل لە ژىر ناۋىشانى «ھەكدا قالت بىغى» ئەم دىفاعەى
 لە ئافرەتى خۆفروش كىردەۋ:

ساقنى القوت و ساقتم الى شهوات
 جذبتم للهوى من شفتى جمرات
 هي في شرعكم الجانى على صبات
 ازهرت حمرتها من رثتى زفرات
 وهي لعن الزاد غنته لدى قبيلات

دیاردە کۆمەلایەتییەکانیان دابا بێگومان هەر صەدیان یەک بریاریان دەدا چونکە ئەوان نەفسیان نیە بیکەن بە ئاویتە و جیهانی تیدا بخوێننەوە. کۆمپوتەر ئەگەر زانیاری راستی بەدریتی نە بەسەھوو دەچی و نە هیچ لایەنگیریش دەکات، بەتەواوی بە پێچەوانەی مەرۆف کە لەوانەییە هەر دوو عەیبی تیدا کۆبیخە.

رۆشنیەر کە بیەوی لە ھەلۆستیکدا بێ بتوانی شانازی بە راستبوونیەو بەکات، لەسەریەتی بەقەدەر کۆمپوتەر مەوزووعی بیت و خۆی لە مەیلی دلی خۆی بەدزیخەو. ھەرگیز خۆ کردنە سەربازی عەقیدە ناییتە عوزری خۆ بەسەھوو بردن و چاوەراستی پۆشین چونکە عەقیدە راست خۆ بەسەھوو بردن قبوول ناکات و پەکیشی لەسەر چاوپۆشی نەکەوتووە. کە ھات و عەقیدە لە راستی وەتەنگ ھات دیارە ھەلەلی تەداوە. ئەمەش بەدیھییەکە نەسەلماندن ھەلناگریت.

راگرتنی دەرەبەگایەتی لە نێوان دیاردە کۆمەلایەتییەکانی جۆراڤۆر کە لەگەڵ ئەودا ژباون، یارمەتی سەرنجگر دەدا کە وا ھەمیشە لە چارچۆیی واقع و ھەلکەوتدا سەیری مەسەلە بەکات. من لەم چەند دێرەیی بەرایی یەک دوو دیاردەم کردە پەراویز، کە ئەگەر لەگەڵ پەرساوەکەدا بە تەواویی و تارادەیی پەواندەوێ ھەموو تاریکییەک بەدەورییەو لە گەلی خەریک بین پێویستە پەراویزی چەشمەنداز لێک بکێشینەو تاکوو ھەموو ئەو دیاردە کۆمەلایەتیانە بگریخەو کە وا وەک ئەو بەلای بیرووای بەزەھیر نوێخوازەو ناپەسند و دژی پێشکەوتنی گەلان بۆ ئەوێ ھەر یەک لەوان پشکینکی رقی لێبونەو وەرگرن نەکا سەرلەبەری رەقە کە روو لە تاکە دیاردەییەک بەکات، ئەوساش دوو کەلەبەری گەورە دەکەوێتە ناو نیگای سەرنجەر. یەكەمیان ئەوێ بەزیادەو دوشمنایەتی بەکار دێنێت لەگەڵ بابەتە کە چونکە تاکە دوشمنی مەیدانی سەیر کردن دەبێت، دوەمیان ئەوێ کە وا لە دیاردە کۆمەلایەتیە دراوسێکانی دادەبەریت و دەکەوێتە بەتالاییەو. دەسزانی دابرائی مەوزوع لە واقعی میژووویی خۆی ناتاشنا و نامەفھومی دەکات.

من رێگەم نیە بابەتی دەرەبەگایەتی کورد، لە ھەموو رووییک و لە ھەموو لاییکەو، بێخەمەر تیشکی سەرلەبەری واقعی کوردایەتی و ناوەرۆکی کۆمەلایەتی کوردەواری. تەنانەت ناتوانم لەم نووسینەدا دەرەبەگایەتی بێمەو بە سەرچاوەی میژوووییە کەشی چونکە باسە کە بەگشتی خەریکبوونیکی سەرەخۆ و دیرێزی گەرە کە. چارم ناچارە لە گوشتە نیگای پێوەندیی باسی حاجی قادر بە مەوزوعە کەو، بای

ئەوئەى لە تارىكايى «مطلق» دەرچىت و قسەى راستى پىتو بەند بىت، لەسەرى دەرۆم. لەو بەولاولە خوینەرى باسەكە دەبى زىهنى خۆى بە مېژووى دەرەبەگايەتى و بە جىگەى راستەقىنەى لە نىوان جغزى دياردە كۆمەلايەتتەبەگايەتى ترى بەد و ناپەسنددا بگيرىت و تىكرای وردبوانەوئەكەشى لە عموميەتى مېژوو وەرگرىتەوئە بۆ ناو مېژووى مىللەتى كورد ئەوسا بە چاويكى كرايەوئە سەيرى باسى دەرەبەگايەتى و خەرىكبوونى ئەم نووسىنە پىنەوئە، بكات.

ئەم تەرەزە وردبوانەوئەمە مېشكى رۆشنىر لە چەندىن قۆرت و تەلەى فكرى رزگار دەكات بەوئەكە رى دەبەستىتەوئە لەوئەى تاكە عامىل بىتە ئاكتۆرى سەر شانۆى مېژووى بەدكارى و ھەموو بەرد باران كردن بۆ خۆى بدزىتەوئە و بەشى عامىلەكەنى ترى لىنەدات وەياخود واقىعى كورد و بارە ناخۆشەكەنى بە واقىعى مىللەتتىكى تر بگيرىت و لە ھالىكدا ناشى كورد و ھىچ مىللەتتىكى تر ەك يەك سەيرىان بكرىت ئەگەر ئەوئەى لە زەرفى ەك ھى كورددا نەژيا بىت، كە دەزانىن زەرفى ەھا نالەبار و پرفەلاكەت لە نىوان ئەو مىللەتانەى تا ئىستا ماون رەنگە ھەر پەيدا نەبى.

ئەگەر بىين و بە خەيال حاجى قادر باويىنە بەر تاقى كردنەوئەى بىروباوەر لە ئاست ئەو دياردە كۆمەلايەتتەوئەى لەو چەند دىرەى پىشووئەردا ھاتنە ناو شرىتەى نووسىنەوئە، گومان نە لەوئەدا حاجى بەر لە ھەموو شتىك دژى ئەو ياسا و نەرىتە دەوئەستى كە بەرانبەر رووسوورى ئافرەت كەمترەخەم بىت چونكە ئەو لە چەند مونسەبەدا كوردى بەو ھەلداوئەتەوئە كە نامووسى مېردايەتى و ژنايەتتەوئەى دەپارىزن لە ھالىكدا مىللەتتىكى تر، لەوانەى حاجى بە ھەلبەست دەيانشكىننىتەوئە، تا ئەو رادەيە دەرەبەست بە «نامووسپارىزى» نەبوون، تەنانەت بە صەراحت لە دژى «مەتە» دواوئە كە بەلای ھەندى مەزھەب و نەرىتەوئە كاريكى رەوايە. ديوانەكەى بخوینەوئە و نموونەى ئەم بىروپايانەى حاجى بە چاوى خۆت بىينە. من لىرەدا تاكە بەيتىك بە شاھەدى دەرەبەست بوونى حاجى بە رووسوورى ئافرەت دەھىتمەوئە تاكوو باشتەر بە بەرچاوى خۆمانەوئە بگرين كام ئاكار و رەوشت و ياسا لەو سەردەمەدا جىي پىتوئەنازىن وەيا لىرازى نەبوون بوە.

کورپی غیلمانه کچیان عهینی حوری
نه زه ربازن وهلیکین¹¹⁶ دوربه دوری

دهبینی لپره دا حاجی قادر به جوریکی گهنجی مبینه و نیرینه ی کوپی له بیه رده بی
دوور ده خاته وه که توهمه ی له نزیکه وه سهیری به کتر کردنیشان لی ده تکیته وه
وهک ئه وه ی که به عهییکی شهرم هینه وه حساب کرابیت. سهیر له وه دایه حاجی
قادر که به پیی قه ناعه تی ئه وه سهرده مه تا ئه م راده یه دهر بهستی روو سووری
ئافره تی بوه چ ده وله تپاریزی خوی تندا مه به ست نه بوه چونکه هیچ خزمیکی
ئافره تی وه ها نیزیکی نه بوه که به شهر ع «ده ستویژی لی نه شکابی» تا کوو خه یال
بو ئه وه بر وا حاجی له هه لوه ستیکی شه خسییه وه نه زه ر کردنی له نزیکه وه ی به
هرام دانابیت وه یا ئه م شیعری ده نگدانه وه ییکی لاشعووری په رو ش هه ل گرتی
دامه ن پاکیی ئافره تی مه حره می خوی بیت چونکه دوا ی مه رگی دایکی خوشکی
نه بوه، ژنیشی نه هیناوه، که ژنی نه هیناوه دیاره کچیشی نه بوه ئه م سیانه ش (ژن و
کچ و خوشک) نیزیکتین سی ئافره تن بو حاجی که چاکه و خراپه یان له سه ر ئه و
حساب بکریت.

به مه دا پتر حال ی ده بین که وا حاجی له هه لوه سته کانی به رانه بر «دیاردی
کومه لایه تی» زه رفی شه خسی خوی تیکه ل به حیسابان نه کردوه، چی گوته تی
بیرو رای بی پیچ و په نای بوه. هه ر له م لیکدانه وه شه وه ده گه م به و باوه ره که وا
حاجی له ئاست «دهر به گایه تی» یشدا هه لوه ستیکی مه وزوعی هه بو به پیی واته ی
وشه ی «موضوعیه» به رانه بر دهر به گایه تی له و سهرده مه دا. واته له و باوه ره دام که
ئه گه ر حاجی چه ند پارچه ئه رزیک ی که وتبایه کیشه ی ده ست به سه ردا گرتن

¹¹⁶ هه ندیک خوینهر وشه ی «وهلیکین» ده که ن به «وه لاکین – ولکن» ی
عه ره بی، له مانه تیپی موسیقای «باواجی» یش هه روه های خویندوته وه به لام راستی
خویندنه وه ی وه هایه وه ک نووسیومه. له فارسیش هه ر به م جو ره یه:

بگفتا من گلی ناچیزه بود
ولیکن مدتی با گل نشستم

له لایه ن زۆرداریکه وه گۆرائیکی گه وره به سهر هه لوهسته کهیدا نه دههات به لکوو ههر له وهنده ده وهستا که له رپی له سه رخۆ کردنه وه وه دهسته وهی خه ی ئه و زۆرداره بووبایه نه ک ئازار و زیانی شه خسی فه لسه فه ییکی نو ی و فره وانی به رانه ر زۆرداری و ده ره به گایه تی بۆ حاجی پیک هینابایه. هه رچه ند له م رایه مدا به سهر تاکه بنگه ی لیکدانه وه وه ده وه ستم چونکه رووی نه دا زه وی له حاجی داگیر بکری ت و ئاکامه که ی به چا و بینین، به لام روونه دان ریگه ی لیکدانه وه م لی نابه ستی چونکه هه موو ژیا ن و به سه رهاتی حاجی ئه وه به ئیسا ت ده گه یه نن که حاجی له روانگه ی سوودی شه خسییه وه سه یری جیهانی نه کردوه.

خۆ ئه گه ر له نوخته ی سووده وه به ره و «هه لوهست» رۆیشتبایه ده بوو یه ک له فری کوردایه تی له دوو لیوه یه وه ده رنه یه ت و یه ک وشه ی ناحه زانه له شیخ نه بی نه گری ت و هه رگیز له دوو ره وه مه دحی برا گه ورا ن نه کات. که واته حه قمه بلی م حاجی هه ر ئه و حاجیه ده بوو ئه گه ر زهویه کانیشی لی داگیر کرابایه هه رچه ند ده شی بیر بۆ ئه و پروات که ئه گه ر له ته جره به ی شه خسییدا رووبه رووی زۆرداریک بووبایه، هه ر له کولانه ی ته جره به ی شه خسییه وه هیرشیکي بردبایه سه ر زۆرداره که به شیعرا وه یا به قسه هه ر وه ک دیتما ن که له گه ل شیخ نه پیدا دوو چاری ئه و هه رایه بوو که وته سه ر ئابروو بردنی به شیوه ییک بیرما ن له وه کرده وه ئایا ئه م دو شمنا یه تی و نا کوکیه ده خلی بوه یا نه بوه به سه ر هه لوهستی حاجی به رانه ر شه عبه ده.

من که لی ره دا ده لیم هه لوهستی حاجی به رانه ر ده ره به گایه تی و زه ویداری ی له رپی ته جره به ی شه خسییه وه نه ده گۆرا له زیمندا قسه که م ریگه خۆش ده کات بۆ ئه وه ی که وا هه مان بریاریش بده م به سه ر مه سه له که ی شه عبه ده و شیخایه تی دروژندا، واته ئه م قسه یه م نه ختی ک پی شده ستی ده کات له و کات و باره ی جار ی دانه هاته بۆ یه کلا کردنی پرسیا ره که ی شه عبه ده و هه لوهستی حاجی له ئاستیدا له نوخته نه زه ری ده وری ته جره به ی شه خسیی حاجیه وه.

به هه مه حال ده وری ته جره به ی شه خسیی له هه لوهستی حاجی قادر به رانه ر دیارده کانی کۆمه لایه تی چه ندیک بوو ییت یا نه بوو ییت ناشی خه یالما ن بۆ ئه وه پروات که «سوودی شه خسیی» ش جوړیک بوو ییت له ته جره به ی شه خسیی

چونکه بهراستی حاجی قادر حیسابی سوود و زیانی تیکه‌ل به قه‌ناعه‌ته‌کانی نه‌کردوه له‌مه‌شدا کرده و گوته‌ی به‌یه‌که‌وه شایه‌دی بیده‌مه‌ته‌قه‌ی حالن.

ئێستا با ده‌وری ته‌جربه‌ی شه‌خسی له‌هه‌لوه‌ستی حاجی به‌رانبه‌ر ده‌ربه‌گ به‌لاوه‌ بنیین و به‌وه‌نده‌ی تازه‌ لێ دواين، که ده‌زانم بایی قه‌ناعه‌ت ده‌کات، وازی لێ بنیین تا‌کوو له‌ به‌ر تیشکی واقعی فره‌وانه‌وه سه‌یری هه‌لوه‌سته‌که‌ی بکه‌ین.

واقعی فره‌وان که ته‌جربه‌ی شه‌خسی لێ ده‌رهاوێژرا سی بنگه‌ی بنجی تیدا ده‌مینێته‌وه، قسه‌که‌شم لێرده‌ا له‌گه‌ل «واقعی فره‌وان» ی حاجی قادر نه‌ک هی هه‌موو جیهان، به‌ده‌وری «ده‌ربه‌گایه‌تی» یشه‌وه دیارده‌کانی تری کومه‌لایه‌تی، ده‌ربه‌گایه‌تی کوردیش نه‌ک هی میلیله‌تانی تر.

بنگه‌ی یه‌که‌م چه‌ند و چۆنی ده‌ربه‌گایه‌تی‌ه‌که‌ خۆی له‌و زه‌رف و کاته‌دا که تیدا هه‌لده‌سه‌نگیندری. دیاره‌ لێرده‌ا کاته‌که‌ ئه‌و ماوه‌یه‌ ده‌گرێته‌وه که حاجی قادر تیدا خاوه‌ن فکر و بیرو‌را و هه‌لوه‌ست بووه و له‌گه‌ل ده‌ربه‌گایه‌تی کوردیشدا ژیاوه. له‌م ڕه‌وه‌ ده‌بی سالانی سه‌ره‌تای ژبانی حاجی له‌ ماوه‌ی عومری دابشکینین چونکه‌ جارێ لێ چاوه‌روان نا‌کرێ، داواش نا‌کرێ، هه‌لوه‌ست نیشان بدات. به‌دوا ئه‌مه‌دا ده‌بی جارێکی تریش ئه‌و سالانه‌ له‌ حیسابه‌که‌ ده‌رباوین که حاجی له‌ ئه‌سته‌مبۆلی به‌سه‌ر برده‌وه چونکه‌ پێوه‌ندی راسته‌وخۆی به‌ده‌ربه‌گایه‌تی کورده‌وه نه‌ماوه (له‌گه‌ل هیچ جو‌ره‌ ده‌ربه‌گایه‌تی تریشدا پێوه‌ندی نه‌بوه تا‌کوو حیسابینکی خه‌یالی ئه‌و پێوه‌ندی به‌گیرینه‌وه بۆ ناو حیسابی هه‌لوه‌سته‌که‌).

به‌و پێیه‌ ئه‌گه‌ر به‌سه‌لمینین حاجی له‌ 1240 ی کۆچی هاتبێته‌ دنیا و له‌ 1281 یش به‌ره‌و ئه‌سته‌مبۆل ڕۆشنبی ده‌مینێته‌وه 20 سالیک که بیکه‌ین به‌ ئاوینه‌ و تارمایی ده‌ربه‌گایه‌تی پندا تیپه‌رینین و هه‌لوه‌ستی حاجی لێهه‌لینجین. هه‌لوه‌ستی حاجی به‌رانبه‌ر ده‌ربه‌گایه‌تی له‌و سالانه‌ی که له‌ ئه‌سته‌مبۆلی به‌سه‌ر برده‌وه ده‌خړیته‌ به‌ر تیشکی دوو بنگه‌که‌ی تره‌وه که له‌ کوردستان و له‌ تورکیاش کاریگه‌ر بوون.

من درێژه‌ی قسه‌م له‌ باره‌ی بنگه‌ی یه‌که‌می واقعی فره‌وانه‌وه ده‌خه‌مه‌ دوا‌ی لێ‌بوونه‌وه له‌ باسی دوو بنگه‌که‌ی تر که خێرا پیناندا تیده‌په‌رم چونکه‌ بنگه‌ی یه‌که‌م هه‌م خۆی بابته‌ی ئه‌سلی نووسینه‌که‌یه‌ هه‌م هی تاییه‌تی کوردیشه‌، دوو بنگه‌که‌ی تر

نه تايبه تي كوردن و نه به ئه سلايش بابه تي نووسين هه رچه ند بنگه ي واقيعي فره وائيش بن.

بنگه ي دوهم هه لكه وتي ده ره به گايه تيبه له جغزي ئاين و ياسادا.

ئه وه ي راستي بي به نيسيه ت حاجي قادره وه ئاين پتر جي بايه خ پيدان بوه چونكه جي قه ناعه ت و باوه ره تاني بوه، به پتجه وانه ي ياسا كه وا تا راده ييك به لاي دينداره كاني ئه و سهرده مه وه جي گومان لي كردن بوه چونكه به كوته كي دهستي حكومه ت زانراوه. زور جارائيش حوكمي ياسا له گه ل راسته حوكمي ئاين جووت نه رويشتوه كه ئه مه جاريكي تريس له بهر چاوي دينداراندا ناحهزي كردوه.

من نامه وي ليره دا بيلزوم به دوا ليكولينه وه ي باري «ياسا و ده ره به گايه تي» ي سهرده مي عوسمانلي بكه وم كه ده زانم تين و تاويكي بهر چاوي بو دل و دهروني حاجي نه هيتاوه به به لگه ي ئه وه كه سهرده مي عوسمانلي دوشمنايه تي ده ره به گايه تيبان نه كردوه به ئامانج تاكوو بكه وينه سهر باري ليكدانه وه ي ئاكامي ئه و دوشمنايه تيه له بيروري حاجي قادردا وه يا خهريك بين هاندان و تيز كردني غه زه بي حاجي قادر دزي ده به گ له و ياسايانه دا ده رخه ين. به پالپشتي كردني ئه م بوچوونه م ده ليم وه زعي عه شيره تي شتيكي سه لمينراو بوه ته نانه ت له م عيراقه ي خوماندا تا سالاني دواي شورشي ته مموز «نظام دعاوي العشائر» پيره وي ده كرا و مه حكه مه ي بو داده ندرا. (سه ير له وه دايه من بو خوم كه شارنشين بووم و وه زيفه ي حاكمايه تيم ديتوو، بووشبووم به ناييب كه چي له حوكمي ئه م نيزامه ي عه شائيري رزگار نه بووم و به پيني ماده كاني جاريكيان پيش شورشي ته مموز حه بس كرام).

من نامه وي بليم ياساي دهوري عوسمانليه كان بو خزمه تي عه شيره ت و ده ره به گ داده ندرا چونكه ئه مه نه راسته و نه ده شبوو راست بي. حكومه تي مه ركهزي عوسمانلي مه به ستي هه ره گه وره ي خو پاراستن بوه و هه رگيز نه بوسته ده ره به گ بكات به هاوبه شي حوكم، به تايبه تي ده ره به گي كورد كه هه ر به جاري ري هاوبه شي حوكمي لي به ستراوه، هه ر نه ختيك دواتريس تووشي باس كردني ئه م لايه نه ده بينه وه.

کورتەى قسە لە بارەى «ياسا و دەرەبەگایەتى» ى زمانى عوسمانلى ئەوێهە کەوا
هەرگیز تەئسیریکی ھاندەرانی ئەبوە بە نەسبەت دڵ و دەروون و بیروپرای حاجى
قادرەو.

دەمینیئەوێهە تین و تاوى بریارەکانى شەریعەت. قسە لە ھەلۆەستى ئابین بەرانبەر
دەرەبەگایەتى و سەرمايەدارى و داد و ستەم و چینهکان و ڕەگەزەکان و دینەکانى
غەیری ئیسلام و دیاردەکانى کۆمەلایەتیی غەرب و غەیری غەرب و چەندین
مەسەلەى تر کە لە جەغزى حوکمى ئابیندان دەریاییکی بى کنار و بى قەرارە و صەد
کەشتى نووسەرانی تیدا غەرق دەبیت. من لێرەدا نە لزوم دەبینم نە مەودا دەبینم
بۆ چوونە ناو ئەو دەریایەو. بەلام چونکە بێدەنگى تەواو لە ئیمکاندا نیە ئەوێدە
دەلێم فکەرەى «داد» لە ئیسلامدا لەسەر بناغەى «چینایەتى» ھەلنەستاوە تاکوو
بیین لە جیاتى حاجى قادر بە درەنگە کاتەو دەرەبەگایەتیی زەویدارى بخەینە بەر
تیشکى ئابینەو و بزاین ئاخۆ دەبى خۆشبوستى و یاخود ڕقى لێھەلبگیرى.

بێگومان ئیسلام دەولەمەندیکی نوێزکەرى خۆشتردەوێ لە ھەژاریکی نوێزە کەر
بەلام گومان لەوێدا نیە کە پتر لەسەر ھەژار دەکاتەو تا دەولەمەند ھەرچەند
لەسەر کردنەوێ کە لە نوقتەى «دژایەتیی دەولەمەند» ەو سەرى ھەلنەداوە چونکە
ئىسلام سەربە چى بوون و سەربە ڕەگەز بوونی نەکردووە بە تاوان. لە ھەمان
کاتیشدا ئەمەى لە خۆى نەکردووە بە ئامانج دەولەمەند و زەویدار و دەرەبەگ ھەتا
قافى قیامەت دەبى ئیمتیازەکیان ھەر بىئى چونکە مەعلومە سوودی گشتى
بەپى کات و بار لە چدا بیت ئىسلام ئەو بە ياسا دادەنیت و لە پى مەبدەئى
وێک «استحسان» و «المصالح المرسله» وە چى پىوێست بى لە گۆرینى بارى
قانونى «سوودی تايبەتى و گشتى» ئەو دەکات و لە مێژوودا کردوێ.

کورتەى یە کجار کورتەى قسە ئەوێهە، حاجى قادر لە ڕاگەیانندنەکانى ئابینەو
بەرەو دوشمنايەتى زەویدار و دەرەبەگ و سەرەک عەشیرەت و دەولەمەند نەچو
چونکە لە نێوان راستە شەقامەکانى ئەو مەزھەبانەى کە لە ئابینان ھەلنەجاو
ھىچیان بەرەو «چینایەتى» نەڕۆشتون و ھەمویان فکەرەى دادیان داوەتو بە
رەفتارى «تاک» کە لەبەر تیشکى فەرمانەکانى شەریعەت رابگیریت. خۆ ئەگەر
ئیمە ئەو قسە سادەى بەسەلمینن کە دەلى ياسا بۆ سوودی چى دەسەلاتدار
دادەندریت دەبى چاوەنۆربین مەزھەبەکانى ئىسلام پشتگیری لە دەولەمەند و

دەرهبه گ بکهن چونکه ئهوان بهر له ههزار سال دهسه لاتدار بوون، که مه علوومه ئیسلام ئه وهنده ی له ئیمکاندا بوو بیت خه ریکی پاراستنی مافی هه ژار و بیده سه لات بوه. ته نانه ت ئایه تی قورئان له شویتنیکدا گله یی له پیغه مبه ر (د) ده کات که گوئی له کویریکی هه ژار نه گرتوه و پرووی وتووێژی له کۆمه لێکی خاوه ن وه جاهه ت کردوه «بسم الله الرحمن الرحيم. عبس وتولی. ان جاءه الاعمی. وما یدریک لعله یزکی. او یذکر فتنفعه الذکری. اما من استغنی. فانت له تصدی. وما علیک الا یزکی. واما من جاءک یسعی. وهو یخشی. فانت عنه تلهی».

من له م باسه ی سه ر به لایه نی دینه وه ته نها ئه وه نده م مه به سه پروون بیته وه ئایا له شه ریه تدا هیچی وه ها هه یه خاوه ن بیرو راییکی مسلمان ی صه د سال پیش ئیمرو راسته وخو بخته سه ر دوشمنایه تی یه کیک له و تاقمه کۆمه لایه تیانه ی به زاراه ی نو ی پئی ده گوتری «چین»؟ به راستی ئه م هه و له له منه وه وه ک «تحصیل حاصل» وایه چونکه ئه گه ر شتیکی وه ها هه بوو یایه حاجی قادر، بهر له ئه ویش صه دان له زانا کانی ئابین به پئی فه رمانی شه ریه ت دوشمنایه تی ئه و چینه یان ده گرت بهر هه ر وه ک له نووسینی هه موویان فه رمانی «جهاد» لئی کۆلرا وه ته وه و به درێژی هه موو لایه نیکی پروون کرا وه ته وه، ته نانه ت ده سکه وه ته که شی به پئی بریاری ئایه ته کانی سه ر به «جهاد» وه نه خشه ی دابهش کردنی کیشراوه، بیگومان شه ریه تی ئیسلام یاسای بیکه له بهری داناوه بو هه موو ئه و شتانه ی که به لای ئه وه وه چاکن یا خراپن. یه کیک له رۆشنیریانی سه رده می نو ی بتوانی ده ریا ده ریای کتییی شه ریه ت بخویتیته وه که به و په ری وردی و به رینی و قوولیه وه له هه موو سه رو به ریکی ئاده میزاد دوا وه له و لایه نانه وه که به پئی با وه ری ئیسلام جینی خو یه تی یاسای بو دابندری، سه ری له وه دا سو رده مینی که ئه م هه موو ورده کارییه چۆن کرا وه و له کو ی ئه م هه موو لیکدانه وه و به راورد کردنه و ده ستووراته و لیکۆلینه وه و هه لئینجانه و بالاوته هه لقوقیه که له ته ک ئه ودا که م کاری عه قلی و قانونی ئه م سه رده مه خو ی ده نویتی.

بیگومان له سه رتاسه ری شه ریه تی ئیسلام به هه موو سه رچا وه کانی یاسا دانا نیه وه، وه ک قورئان و هه دیس و قیاس و ئیجماع... تا که یه ک رېچکۆ له به ده ست نا که وئ بېرته وه بو فکه ری چینایه تی تا کوو به ئومید بین له شه ریه ته وه مامۆستاییک پهیدا بیت دوشمنایه تی دهرهبه گ فیری حاجی قادر بکات. که ئه مه ده لیم دوو خالی

یه کجار گرنګم هەر له بیرە دەبی پروونی بکه مه وه نه وه ک ته فسیری خراب و
ناحەزانه له قسه کانم بدریته وه:

خالی یه کهم ته وه یه، وسکو تپوونی شه ریه ته ی ئیسلام له فکری چینه به هیج
جوړیک ته وه راناگه یه نی که ئیسلام له ده سترژی خاوهن ده سلات و ده ره به گ
و ده وله مەندان وسکت بو، به پینچه وانه وه له هه موو ته و رۆژگارانه دا که شه ریه ته
ئیسلام به راستی و دروستی له کاردا بو هه می شه کات دادگه ی ئیسلام به یه ک
چا و سه یری گه و ره و گچکه و هه ژار و ده وله مەند و پاشا و گه دای کردوه ته نانه ت
یه کیک ی وه ک «جبله بن الایهم» که له ئیسلام ته ی هه لگه رایه وه له وه وه بو که
نه ی توانی مه بده ئی یه کسان ی و بیغه رقی نیوان مه رد م ته حه مول بکات وه ک که
خه لیفه ی دوه م «عمر ابن الخطاب» پیره ی شه ریه ته ی ده کرد.

به راستی ته و داده و یه کسانیه ی له سینه یری شه ریه ته ی ئیسلام دا به کاره ی تراوه له
پرووی فره ق نه بوونی نیوان هه ژار و ده وله مەند وه له هیج رژیکی ته م رۆژگار ه چ
ته وانه ی پێیان ده لێن لیه رال چ ته وانه ی پێیان ده لێن پرۆلیتاری به دی نا کریت،
ئیمکانی به دی کرد نیسی نیه. من ته مه باوه رمه و به سه راحت ده ریده برم
هه رچه ند مه و داشم نه لیره دا به ئیسپاتی بگه یه نم، به لام ری ته وه م هه یه شتیک
بخه مه سه ر قسه کانم به وه دا که بلیم ئیسلام ته ی به وه ند ه رانه وه ستاوه دادی مه زلوم
له زالم وه رگری ت تا راده ی ته سلیم کردنی قاتل به ده سته ی خوینگری کوژراو، چونکه
جگه له سزای دنیای سزای قیامه تیشی نشان خه ل ق داوه که به لای ته هلی ئیمانه وه
ته ویان قورستره. هه لبه ت نابی بگوتری ته م سزایه بایه خی نیه له پرووی ته وه وه
رژیمه دنیایه کان باوه ریان به قیامه ت نه هیتاوه، چونکه هه ر بیرو باوه ره به پتی
قه ناعه تی خو ی، نه ک هی غه یری خو ی، سزا و پاداش داده نی ته و خه لقه ی پیره وی
بیرو باوه ره که ش ده که ن بایه خ به و سزا و پاداش ده دهن، نه ک سزا و پاداشی
عه قیده ییکی تر به لایانه وه راست نیه. به نمونه ده لیم یه کیک له و گورانیانه ی له
بیره وه ری سالانه ی شوړشی 23 ی یوله ی میسر، سالی 1964 بلا و بو وه ته م دیره
شیره ی خواره وه ی به توانج داده نا له زه مینه ی شکند نه وه ی ته و که سه ی په رو شی
بو سوشیالیزم نه بو وایه:

یا خاین المسؤلیه!

یا عديم الاشتراکيه!

مسلمان به رادهی گه ورهیی سزای قیامه تی دیار کراو بۆ گوناھیک، خۆی له و گوناھه دوور ده خاتهوه.

خالی دوهم ئه وهیه، نه بوونی بنگه ی چینه یه تی له شه ریه تی ئیسلامدا ئه وه راناگه یه نی که به درێژایی زهمان نابێ بنگه ی چینه یه تی له یاسا و پێره ودا تێخوێندریته وه چونکه دیاره مه به سی ده ستوراتی شه ریه ت چاکه ی میلله ته، ئیتر ده شی ههروهک له سه ره تای ئیسلامه تیدا «... الیتامی والمساکین وابن السبیل..» پشکی تاییه تی خویان هه بوو له ده سکه وتی غهزا، بێ ئه وه ی هیچ ئه رکیکیان خرایته سه ر شان له بری ئه و پشکه. ده شی یاسا ده رچی به چاکه ی عه مه له وه یا فهلاح وه یا به ره و تاقمی جۆرجۆری تری کۆمه ل که سوودی گشتی داخوازی بکات. ئه م هه لاواردنه ی چین و به ره و تاقمی جۆرجۆری کۆمه ل به دانانی یاسا و نیزامی تاییه تی بۆیان، له سه رانسه ری جیهانی ئه مرۆکه دا دیارده ییکی به رچاوه، چ ره خه شی لی ناگیریت ئه گه ر به خۆرایي فه رق و جودایی له نیوانیاندا نه کریت وه یا یه کیکیان له سه ر حیسایی ئه وانی تر نه بوژیتریته وه. بیکومان نه هیلان وه یا که م کردنه وه ی ته فاوت له نیوان ده سکه وتی تاکاندا له نه زه ر ئیسلامدا نه ک هه ر ره وایه به لکوو واجیبه شه. وا ده زانم ئه وه نده نووسینه به س بێ بۆ روون کردنه وه ی مه به س.

بنگه ی سێیه م، خوێندنه وه ی ئه و بیروباوه ر و نه زه ریه نوێانه یه که له شه ریه ت و یاساکاندا نادیترین و واقعی کۆمه لایه تی ناوخویش جارێ به وه له دی نه هیان. بۆ ئیسپات کردنی لایه نی باخه به ربوون و نه بوونی حاجی قادر له نه زه ریه نوێکانی سه ر به کۆمه لایه تی و ئابووری و رامیاری و هونه ر و ئه ده ب که له سه ده ی نۆزده مدا شوڕشیان به رپا ده کرد له ئه و رووپادا چ به لگه ییکی به ره هه ست و روڤشمان له به رده ستدا نیه بیکه ی به یه کلاخه ری پرسیاره که و کۆتاییه ئینی ده مه ته قه. مه به سیش له به لگه ی به ره هه ست و روڤش سه رچاوه ی ده ماوهم و نووسینی بێ شو به هیه یاخود نا. ئه وه ی بتوانین بیکه ی به شایه د و به لگه بۆ وه رامدانه وه ی پرسیاره که هه لبه سه تکهانی خۆیه تی که له واتا کانیانه وه تیشکی پاشخان (خلفیه) ی سه قافه تی حاجی ده دنه وه. وا ده زانم هه لبه سه تکهانی حاجی له م ره وه هینده ئاشکرا و بێ قوورت و پیچ و په نان که ئیتر به به ریانه وه نیه ته ئویلان هه لگیرن مه گه ر وه ک ته ئویله کانی «ابن الرومی» که ده لێن جاریکیان به به ر دوکانیکدا تپه ری هه ردوو ده رابه کانی کرابوونه وه، ده نکه خورمایه کیشی دیت له سه ر رینگاکه ی که وتیوو،

ئەۋىش دەستبەجى بە رېي خۇيدا گەرايەۋە كە لىيان پرسى ئەم گەرايەۋە كوتوپرەت
لە چى بوو؟ گوتى دوو دەرايە كە ۋەك شىكلى «لا» بوون دەنكە خورماكەش ۋەك
«تىمر» واتە، بە ھەردوكيان بوونە «لاتىمر» منىش بۆيە گەرامەۋە.

صەراحتەكانى حاجى قادر لەوانە نىن رېي بدەن خەيالان بۆ واتا و مەبەس و
پاشخانى نەينى و نەپەنى بىروات كە لەۋيۋە شتى داپۇشراۋ ئاشكرا كەين. لە لايەنى
دۈزىنەۋە شتى نەينەۋە، ئەم صەراحتەكانە تەنھا بۆ دۈزىنەۋە نەينەكانى
نەفسى خۇي، واتە سەرچاۋە ھىز و گەۋرەيى شەخسىيەتى حاجى، دەست دەدەن
كە ئەگەر بۆ قوۋلايى ھەرە خوارى ھەندىك لە بەيتەكانى سەرەژىر نەبىنەۋە
ئاتوانىن حەقىقەتى حاجى قادر تىبگەين. كە ئەمەش باسىكە جارى نۆرەي نەھاتە
ئەۋەندەش گرنگە ئەگەر ئەنجام نەدرى حاجى قادر بە نەناسراۋ دەمىننەۋە. لەۋە
بەۋلاۋە گۆشەيىكى تارىك نىە لە ھەلبەستەكانى حاجىدا كە بتوانىن لەسەر
مەبەستەكانى بەشەر بىين.

دىارە قسەمان لىرەدا لەگەل ئەۋ ھەلبەستانەيە كە لە حاجى بەجى ماون و بە ئىمە
گەيشتون نەك ئەۋ بەشەي كە سووتىنران و لە ناۋچوون چونكە ئەم بەشەيان لە
ھىچ مەيدانىك و لىكدانەۋەيىكدە حىسابى بۆ ناكى و لە كەس ناسەلمىندىرى لەۋ
بەشە سوۋتاۋەۋە سىبەرى گومان بخۋازىتەۋە بۆ سەر ئەۋ ھەلبەستانەيە كە نەفۇتاۋن
لەۋ رۋەۋە كە ئايا چى لە حاجى بەجى ماۋە بىروراي نىھائى بيت ياخود بىروراي
جوداتر و پىشكەۋتوتى ھەبۋە بەلام سۋتاۋە، ئەم نەسەلماندەش لە سى نوقتەي
يەكجار بنجى و بەھىزەۋە خۇي دەسەپىننيت:

يەكەم، لەۋەدا كە بىرورايەكانى حاجى سەر بە كۆمەلايەتى و سياسى و قەۋمايەتى و
ئاين و زانست و ئەفسانەۋە، واتە ھەموو ئەۋ لايەنانەي كە لەۋانەبن دەخلىكيان
بەسەر «چىنايەتى» يەۋە ھەبىت، ئەۋەندە رەگ داکوتا و يەكتر تصدىقكەر و
لەگەل يەكتردا گونجوان رېي نادەن خەيال بۆ ئەۋە بىروات كە ۋا رەنگە بە رېكەوت
ھەر ئەۋەندە ھەلبەستانە پارىزراين كە لەگەل يەكتردا رېك دەكەون چونكە
«رېكەوت» سنوورى ھەيە بۆ قىۋول كەردنى و ناشى بى بەلگە بىيەۋە ھۆي گومان
كەردن لە راستى واقىيەكى ئاشنا و ئاسايى كە سەير لە بوونىدا نىە.

دوهم، به‌وه‌دا که نمونوئەى شیعری پله‌ی هه‌ره‌ دواى ژيانى حاجى، واته‌ پله‌ی پیرى، له‌به‌رده‌ستماندا هه‌یه‌ که ئیتر مه‌واد نه‌هیلێته‌وه‌ بۆ ئیحتیمالى په‌یدا‌بوونی گۆرانیکى گ‌رنگ له‌ سه‌قافه‌تى حاجى قادردا.

سێیه‌م، له‌وه‌دا که ئه‌گه‌ر ڕێ هه‌بێ له‌ ناوچوونی به‌شیکى شیعره‌کانى بېته‌ هۆى گومان کردن له‌وه‌ی که شیعره‌ پارێزراوه‌کانى نوێنه‌رى بیرو‌رای دوايه‌کى حاجى قادر بن، ده‌بێ ڕێش هه‌بێ بۆ ئه‌وه‌ی که له‌ناوچوونه‌که‌ بکریته‌ به‌لگه‌ی ئیحتیمالى بۆ پته‌وتربوونی بیرو‌راکانى حاجى واته‌ ئه‌گه‌ر شیعره‌ فو‌تاوه‌کانى نه‌فو‌تابن ئه‌وانیش ئه‌و بیرو‌رایانه‌یان را‌ده‌گه‌يان‌د که له‌ شیعره‌ پارێزراوه‌کانى دینه‌ به‌ر چاو. ئه‌وه‌ی راس‌تیش بێ ئه‌م ئیحتیماله‌ یه‌ کجار به‌هێزتره‌ له‌وه‌ی تر چونکه‌ چه‌ندین پارچه‌ هه‌لبه‌ستى ڕیکوینیکی نه‌فه‌س درێژى له‌گه‌ڵ یه‌ کتردا گونجاو داخ‌وا‌زى ئه‌وه‌ ده‌که‌ن چى بزربوه‌ درێژه‌ کیشانیکی ئه‌مانه‌ بن.

به‌هه‌مه‌ حال لیک‌دانه‌وه‌ که‌مان په‌کى له‌سه‌ر ئه‌وه‌ نه‌که‌وتوه‌ ئاخۆ لیمانى ده‌سه‌لمینن شیعره‌ پارێزراوه‌کان به‌زیا‌ده‌وه‌ پرسیا‌ره‌که‌ به‌لای خۆیدا بشکیننه‌وه‌ چونکه‌ ئه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ له‌ مو‌قا‌ره‌نه‌دا شیعره‌ پارێزراوه‌کان گومانه‌ خه‌یاڵیه‌که‌ به‌لاوه‌ بنین و شیعره‌ فو‌تاوه‌کان له‌ حیسابان ده‌رباوین، ئه‌مه‌ش که‌مترین مافی ئه‌و شیعرا‌نه‌یه‌.

ورد‌بوونه‌وه‌ و سه‌رنج گرتنیکی ژیرانه‌ له‌ هه‌لبه‌سته‌کانى حاجى تیمان ده‌گه‌یه‌نێ، پاشخانى سه‌قافه‌تى حاجى پاشخانیکی ئیسلامى میتشک کراوه‌یه‌ که په‌ندى له‌ دا‌هینان و دۆزینه‌وه‌ زانیستییه‌کانى ئه‌وروپای سه‌ده‌ی نۆزده‌م وه‌رگرتبێت و باوه‌رى به‌ سوود و دروست‌بوونیان هێتابێت، له‌ حالیکدا ده‌زاین ژماره‌ییکی زۆرى پیاوه‌ ئایینییه‌کانى کورد و غه‌یری کوردیش صیناعه‌تى نوێیان به‌ «بدعة» و شتى بێ شه‌رى دا‌ده‌نا. هه‌ندیک له‌وان که تا ئیستا نموننه‌یان ماوه‌ دروستکراوى وه‌ک ته‌له‌فۆن و شه‌مه‌نده‌فه‌ر و، دواتریش، را‌دیۆ و ته‌له‌فزیۆنیان هه‌رام ده‌کرد له‌ خه‌لق.

شیعره‌کانى حاجى هاواریا‌نه‌ له‌ ئیعجاب به‌ هونه‌ر و زانستى ئه‌وروپا به‌لام ئه‌م ئیعجابه‌ په‌کى له‌سه‌ر خوێندنه‌وه‌ نه‌که‌وتوه‌ چونکه‌ دروستکراوه‌کان به‌ چاو ده‌دیترین و ده‌ست لى ده‌درین و شتى فکرى نین تا‌کوو بیخه‌ینه‌ به‌ر تیشکى قه‌ناعه‌ت و دیا‌نه‌تى حاجى قادروه‌ و ڕه‌وا بوون و نه‌بوونیان بکه‌ین به‌ میقیاس بۆ پله‌ی دوور که‌وته‌وه‌ی حاجى له‌ باوه‌رى دینی میژوو‌یى و میراتى. ئیمه‌ که‌ نه‌مانه‌وى ده‌توانین

له زۆر ږوهه سه قافه تی حاجی به سه قافه تی نوږی ته وروپای هه لښجین، به لام لزوم نابینم به راورد کردنه که به خورایی دريژ بیتوه چونکه تاراده ییک مه سه له که له خووه ټاشرایه لیږه وهش به دواوه به دهم شی کردنه وهه ټاشراتر ده بیت، له بهر ته مه تا یه که نمونه ده هینمه وه له هه لښسته کانی حاجی به رانه به دیارده کومه لایه تیه کانی که له سه ده ی نوزده مدا بابه تی پتوه خه ریکبوونی نوږخوازه کانی ته وروپا بوه. نمونه که بیروپای حاجی قادره له ټاست مافیکی گرنگی ټافره تدا، ته ویش مافی خویندن و روښنیریه. حاجی قادر ده لی:

بۆچی فهمویه تی ره سولی ته مین
اطلبوا العلم¹¹⁷ ولو بالصین

نیر و می له م هه دیسه فره قی نیه
گه ره مه لا نه هیی فهموو دینی نیه

حاجی قادر له کولانه ی تیوه رامانی ټایینه وه سه یری مافی خویندن ټافره ت ده کات نه که بیروپای فه یله سوفه کانی ته وسای ته وروپاوه بوی ده روات، له وهش به ولاره باسی تری باره کانی ټافره ت ناکات له وانه ی ته وسا نوږخوازانی ته وروپا لپی ده دوان، وه که مافی سیاسی، له وهش بیده نگه ټایا چاو بگپریتوه به مه سه له ی ماره برینی کیژ به مندالی وه یا ماره کردنی زیاتر له ژنیک وه یا دانانی پشکیکی هاوچوونی پشکی نیرینه بو مینه له میراتدا وه یا قبول کردن ټایه دی ټافره ت وه که هی پیاو¹¹⁸ ...

¹¹⁷ له به شیکي رابردوی ته م نووسینه دا باسی چونه تی لابر دنی له نگی ته م دیره شیعه کراوه.

¹¹⁸ باشتین و نوږخوازترین سه رچاوه له مه سه له ی ټایه دی ټافره ت کتیه که ی ماموستا «نظام الدین عبدالحمید» ه که بریتیه له سیپاره ی ماجیستیر له 507 لاپه ریه یکندا به ناویشانی «جناية القتل العمد فی الشریعة الاسلامیة والقانون الوضعي» و پله ی «امتیاز» ی تیدا وه رگرتوه. له لاپه ره 144 تا لاپه ره 161 ی ته م کتیه له سه ره شه هاده تی ټافره ت ده روات و بیروپای زانا گه وره کانی ټیسلامی تیدا هیناونه وه وه که «ابن القیم» و «ابن تیمیه» و «ابن حزم» که هه موویان ټایه دی ټافره تیان وه که هی پیاو حساب کردوه به پیی ته و به لگانه ی له کتیه که دا باسیان

که به شاعر لیان بیده‌نگه هیچ فه‌توای شه‌رعیشان له حاجیه‌وه پی نه‌گه‌یشتوه بیرورای ته‌ومان بو روون کاته‌وه له باره‌یانه‌وه وه‌ک که له مه‌لای گه‌وره‌وه فه‌توا به‌جی ماوه (به‌تایبه‌تی ماره‌برینی کیژی منداڵ و قبول کردن شی‌ده‌ی ثافره‌ت...) ده‌توانین به‌ می‌شکینکی حه‌سایه‌وه بریار بده‌ین له‌سه‌ر ته‌وه که بیده‌نگبوونی حاجی له‌م مه‌سه‌لانه ده‌گه‌رته‌وه بو به‌رچاو نه‌بوونی حوکمیکی شه‌رعی پی خیلاف که ده‌ست بدات له‌گه‌ل په‌له‌په‌ل و خیرایی شاعر بیژیدا به‌ راشکاوی بکریته‌ بنگه‌ی ده‌برینی رایه‌کی لاسایی نه‌که‌روه. که ته‌م حوکمه شه‌رعییه بیخیلافی نه‌دوژیوه‌ته‌وه له‌ خو‌شی رانه‌دیتوه وه‌ک «المجتهد فی المسأله» رایه‌کی سه‌ربه‌خو له‌ سه‌رچاوه‌کانی ئیجتهد هه‌لینجیت وه‌یا بکه‌ویتته سه‌ر ته‌رجیحی رایه‌کی نامه‌شوور به‌ تایبه‌تی که جاری ته‌م ته‌رزه‌ پرسیارانه نه‌بووبوونه گیروگرفت له‌ پیش هه‌نگاوی به‌ره‌وپیش چوونی کومه‌لایه‌تی وه‌یا مافی نه‌ته‌وایه‌تی کورد په‌کی له‌سه‌ریان که‌وت‌بی به‌پیچه‌وانه مه‌سه‌له‌ی «علم» که به‌لای حاجی قاده‌روه له‌و روژگارده‌ا دوو که‌لینی گه‌وره‌ی پر ده‌کرده‌وه. په‌که‌م خه‌باتی قه‌ومایه‌تی ده‌وله‌مه‌ند ده‌کرد به‌ فکر و به‌ره‌م، دوهم خو‌دانه‌پال ده‌رویشی و ته‌نبه‌لی و ته‌فسانه و کاری بیسوودی ده‌پوچانده‌وه.

ته‌م دیاردانه‌ی فکره‌ی «چینایه‌تی» له‌ هه‌لبه‌سته‌کانی حاجی قادردا زور به‌ روونی راده‌گه‌یه‌نی که‌ ته‌و نووسینه‌کانی «مارکس» ی نه‌خویندۆته‌وه، چونکه هه‌روه‌ک پی‌ره‌وی کردنیکی بیرورایه‌کانی «مارکس» له‌و هه‌لبه‌ستانه‌دا په‌یدا نیه هه‌روه‌ا به‌گژداچونه‌وه‌ی ته‌و بیرورایه‌نه‌شیان تیدا نابێ، واته نه‌ رواله‌تی ته‌ریتی و نه‌ رواله‌تی نه‌ریتی ده‌نگدانه‌وه‌ی بیروراکان له‌و هه‌لبه‌ستانه‌دا هه‌یه که‌ ئیتر ریگه‌ی سییه‌م په‌یدا نابیت بو تیخویندنه‌وه‌ی ئیحتیمالان. که‌ ته‌مه ده‌لیم هه‌ر له‌به‌ر چاومه له‌وانه‌یه بگوتری ئیحتیمالی سییه‌م ته‌وه‌یه حاجی نووسینه‌کانی خویندبیتته‌وه به‌لام له‌ هه‌لبه‌ستدا به‌ چاک و خراب ئیشاره‌ی بو نه‌کرد‌ین، خو ته‌گه‌ر که‌سیش ته‌م قسه‌یه‌ی به‌ بیردا نه‌یه‌ت وا لی‌رده‌ا بو خۆم هه‌ینامه ناو نووسینه‌وه.

کراوه. من ئاگاداری هه‌ندی فه‌توای باوکم که‌ شی‌ده‌ی ثافره‌تی وه‌ک هی پیاو حیساب ده‌کرد له‌و مه‌سه‌لانه‌دا که‌ به‌ر ئایه‌تی «ان تضل احداهما فتذكر احداهما الاخری» ناکه‌ویتته، هه‌ر ته‌مه‌یشه رایه‌که‌ی «إبن تیمیة».

به‌راستی ئەم ئىحتىماله وهك نه‌بى وايه، چونكه مومكين نيه حاجى قادر نووسىنى وه‌ها پر جورئەت بخوێتتەوه و هه‌ج حيسابىكى به‌هه‌ج لايه‌كدا بۆ نه‌كات، با له‌وه هه‌ر بگه‌رێن كه‌ وا نووسينه‌كانى «ماركس» له‌ ولاتى عوسمانلى و به‌ زمانىكى حاجى قادر تىبىگات جارى به‌ شيوه‌يى قانونى بۆ نه‌كرايوونه‌وه تاكوو حاجى و مرووفى وهك ئەو ده‌ستيان پێيان بگات، خو ناشى فكرمان بۆ ئەوه‌ بڕوا كه‌ حاجى له‌ رېى په‌خشى نه‌ئىنى «نشرة سرية» وه‌ نووسىنى ئەوتۆى خوێندبێته‌وه. له‌وه سهرده‌ماندا كه‌ حاجى له‌ ئەسته‌مبۆلى به‌سه‌رده‌برد ئەو نووسىنايه‌ ده‌خوێندراوه‌وه كه‌ له‌ رېى چاپه‌وه‌ بۆلاوه‌ كرانه‌وه، چاپيش به‌ فه‌رمان و رالىبوونى حكومه‌ت نه‌بوو‌يايه نه‌ده‌كرا. له‌وه‌ رۆژگاردا هه‌رچى نووسىنىكى يىنى شوێش وه‌يا راميارىكى به‌ جورئەت وه‌يا ئىلحادى لى هاتبايه‌ به‌ر ياساغ كردن ده‌كه‌ت و بۆلاونه‌ده‌بۆوه، ته‌نانه‌ت نووسىنى مه‌لا ئازادبىيره‌كانىش ياساغ ده‌كرا كه‌ هه‌مووى ئايين و باوه‌رى پاك و ئازادبوون. حاجى قادر نه‌ك هه‌ر مه‌رحه‌باى له‌ نووسىنى مولحيدانه‌ نه‌كردوه، بگه‌ر گالته‌ى به‌ هه‌ندى زمانى ميلله‌تى غه‌برى مسلمانىش كردوه كه‌ وا بوه‌ له‌لايه‌ن نووسه‌رى ئەم سهرده‌مه‌ له‌ حاجى به‌ عه‌يب گه‌راوه‌.

خولاسه‌ چه‌ندىكى بمانه‌وى خه‌رىك بين پاشخانىكى سه‌قافه‌تى سه‌ر به‌ شوێش و سه‌ر به‌ ئىلحادى ئەورووپاى سه‌ده‌ى نۆزده‌م وه‌يا پېنشوتر له‌ هه‌لبه‌سته‌كانى حاجى قادردا بدۆزینه‌وه ده‌ستمان له‌ هه‌ج پېنچكىك گه‌ر نابێت، هه‌ر ئەمه‌يشه‌ كه‌ وا له‌گه‌ڵ نه‌بوونى فكره‌ى «چىنايه‌تى» له‌ هه‌لبه‌سته‌كاندا رېك ده‌كه‌وێت.

شتىكى ئاشكرايه‌ فكره‌ى «چىنايه‌تى» له‌ شيعرى شاعيره‌كانى دواى حاجى قادريش زۆر به‌ دره‌نگه‌وه سه‌رى هه‌لدا. به‌رله‌وه‌ى بزوتنه‌وه‌ى راميارى سه‌ر به‌ چىنايه‌تى له‌ نيو كورداندا په‌يداى نه‌مبىستوه هه‌ج شاعيرىكى كورد ده‌نگى يه‌كىك له‌ چىنه‌كانى به‌تايبه‌تى به‌رز كردبێته‌وه، كه‌ له‌ شيعردا «چىنايه‌تى» به‌دى نه‌كراوه له‌ په‌خشانىش هه‌ر نه‌ديترواوه، خو ئەوه‌ى راستى بى ئەگه‌ر شاعيرىك وه‌يا نووسه‌رىك له‌ نيوآن ده‌يان شاعيران و نووسه‌راندا به‌ هۆى سه‌قافه‌تىكى تايبه‌تیه‌وه كه‌ بۆى رېك كه‌وتوه فكره‌ى چىنايه‌تىشى به‌كاره‌ينابێت هه‌ر ئىسپاتى ئەوه‌ ده‌كات كه‌ مومكینه‌ مرووف له‌ سه‌قافه‌تى ده‌روه‌وه‌ سوودمه‌ند بێت هه‌روه‌ك ده‌زانين حاجى قادر له‌ ده‌روبه‌رى نوێ و پېشكه‌وتووى ئەسته‌مبۆلدا گه‌يشت به‌ فكره‌ى «قه‌ومايه‌تى».

لهو حاله‌دا تاكه نمونه‌ی فكري پيشكه‌توو ده‌بيته زه‌نگي ره‌سه‌نی خه‌به‌ردار
 كرده‌وه‌ی ميلله‌تيك كه نمونه‌كه له ده‌وروبه‌ري خوولا‌تييدا فكره‌كه‌ی وه‌رگرته‌ی
 نه‌ك له ماموستای بيگانه و ده‌وروبه‌ري دوره‌وه‌ی به‌دياري هيناييت كه‌هوسا له
 نيوان ميلله‌ته‌كه‌يدا ده‌نگ ناداته‌وه، واش ده‌بي به‌سه‌ر لپوي خاوه‌نه‌كه‌يه‌وه وشك
 ده‌بي. سه‌يري، په‌يامه‌كاني حاجي قادر كه‌وتوويزي له‌گه‌ل پورگي به‌خونازيني ناو
 هه‌ناو‌ی ميلله‌ته‌كه‌شي بوو نه‌يتواني له‌و سه‌رده‌مه ناكامله‌دا كار بكاته سه‌ر دل و
 ميشكيان و چه‌ندين سال دواي مه‌رگي خوشي هه‌ر كپ مايه‌وه.

ديار نه‌داني فكره‌ی چينايه‌تي له شيعري شاعيراني كورد كه‌چه‌ندين سال پاش
 حاجي قادر هاتن ديارده‌ينيكي گشتيه شيعري هه‌موو شاعيره‌كاني كورد ده‌گرته‌وه،
 چ‌ئه‌وانه‌ی له‌ گوشه‌ نيگاي رومانسييه‌وه به‌ «بوو‌كه‌شووشه» ي كوردايه‌تييان
 هه‌لگوتوه، وه‌ك زوربه‌ی شاعيره قه‌وميه‌كان. چ‌ئه‌وانه‌ی بيروباوه‌ري كوردايه‌تييان
 له‌سه‌ر بنگه‌ی كومه‌لايه‌تييه‌وه هه‌لستاندوه وه‌ك مه‌لاي گه‌وره كه‌خوي دريژه
 كيشانه‌وه‌ی به‌ره‌ويش چووي شەخسيه‌تي حاجي قادره و له شيعري هه‌ردوو‌ياندا
 زور گوشه‌نيگاي سه‌ربه كومه‌لايه‌تي و گوزه‌ران و باري ژيان و واقع‌يه‌كجار
 ئاشكرايه وه‌ك له‌م يه‌ك دوو نمونه‌ بچكوله‌ی هه‌ردوو‌يان ده‌رده‌كه‌ويت:
 حاجي ده‌لي:

به‌لي وايه له‌ئه‌لزه‌مي ئه‌شيا
 ئه‌وه‌لا خواردنه دوهم سووكنا
 ستيه‌مين سه‌تري عه‌وره‌ته ئينجا
 مه‌شغه‌له‌ی لاله‌ لااله‌ لااله

ديسان ده‌لي:

تو وه‌ره فيري فه‌ن به‌چيته له‌وه
 گاوه‌هيندوه وه‌يانه جووه
 لازمه خول بخوي وه‌كو به‌رداش
 هه‌مو قه‌رنيك ده‌گوري ئه‌مري مه‌عاش

تەمبەللىي كارى حيز و بى خىرە
دەستى ماندوو لەسەر زگى تىرە

ئەمەش نموونەيىكى تر لە شىعرى كۆمەلايەتتى حاجى:

كە دەيگوت پىرم و من دەستگىرم
لە لام وابوو لەبەر جەهل و جەوانى
كە پىر بوم تىگەيىشتم دەستى گىرم
لە كەسب و كار و تەحصىلى مەعانى
بەللى شىخ قىبە ئەمما قىبى ئاشە
بە ئاو و نىعمەتى خەلقە گەرانى

ئەمانەش نموونەكانى شىعرى مەلاى گەورەن:

بۆ خۆتان سەعى بىكەن ناننىكو بىتەدەستى
ئىنسانى مەعدە خالى ناو زگى راناوەستى
شىخ ئەفەندى بترسە سا لە خوا
مىللەتى قوربەسەر چ خالى نەما
هەركەسى مالى خۆى هبەى تۆ كرد
عاقىبەت خۆل بەسەر لە برسان مرد
رەحمەكت قەت نەكرد بە مندالى
خەبەرىكت نەبوو لە ئەحوالى
ژنەكەى دەرەدەر بوو چەند سالان
تاكوو فۆتا لە رۆخى رەشمالان
تۆ بەهەشت فرۆشت بە بستى عارد
ئەو ئەوا رۆحى دا بە مستى ئارد

به خۆت ئه حوالی لادی چاک ده زانی
 یه کی جوتیار یه کیکی به رخه وانه
 فلان ئاودیره ئه ویان عارد ده کیلی
 شوانه ئه م ئه وی تریان سه پانه
 خه ریکی کاروبار و جوت و شۆنه
 له فیلی فیلکه ران نا شاره زانه
 به زگی تیر به دوو زگان برسی
 هیچ له چاکه و خراپه ناپرسی

ده بیینی له م نمونه نه دا به یتى وه ها هه یه به جوړیک خوی له بارى کومه لایه تی و
 به رژه وه ندی ژیان نیزیک ده خاته وه هه ر ده لیلی ئیستا شه ریکی نیوان «خوینمز و
 خوینمز راو» هه لدا یسینیت، به لام له سنووری کومه لایه تی ساکار و راسته پری
 ئابینی پاکی بی «هویه» ی چینایه تییدا ده مینیتته وه. رهنگه ئه م نمونه یه ی خواره وه
 له شیعری مه لای گه وه نه نزیکتین هه لیه ستی یه که م سییه می ئه م صه ده یه بیت له
 فکری «چینایه تی»، شیعره کهش وه رامدانه وه ییکی ئه وه که سانه یه داوایان له مه لای
 گه وه نه کرد فتوایینک ده رچوینیت بو ئه وه ی حه یوانیکی ئاغاگان و سه رو که کان له
 خاوه ن مه رانی ده ستین به زه کاتی شه رعی حیساب بکری:

زه کاتی مه ر و بز ن بو ظالمه کانی مه زن
 مه لاش ده ستی خوی گه زن سه یری ئه وی سه یرانی
 زه کات له بو ره ئیسان یا بو ده ستی ئیبلisan
 مه لاش بمری له برسان سه یری ئه وی سه یرانی

به راستی و بیگومان هه موو شیعری کوردی بهر له په یدا بوونی حیزبه
 «چینه پروه» هه کان له کوردستاندا له گو شه نیگای دادپه وه ری و فه رمانی ئابینی
 پاکه وه به ره وه به ره له ستی کردنی کاری به ده وه ره روشتون، ئه ویش دیارده ییکه پتر له

شيعرى چەند شاعىرىكى «واقىيى بەيتى سەردەم» ى ۈەك حاجى قادىر بەدى دەكرىت، تەنانت شاعىرىكى ۈەك گۇران دوو سىيەكى تەمەنى شاعىرىيەتى خۇى رابوارد بەر لەۋەى دەم لە «چىنايەتى» بدات، ياخود «دلداز» كە خەلقى مەلبەندى حاجى قادىرە و سالانى دواى تەمەنى بەزۇرى لە بەغدا و كۆلىجى حقوقدا رابوارد، نەكەۋتە سەر رارەۋى فەكرەى چىنايەتى تاكوو بوو بە محامى ئەۋىش لە سالى 1945، پىشتەر سەرلەبەرى شيعرە سىياسىيەكانى خرمى دوور و نىزىكى سروودى «ئەى رەقىب» بوون و خۇيشى ئەندامىكى چالاكى پارتى «هيا» بوو.

ئەمە راستى خالى شاعىرەكانە ھەرچەند ھەۋلى بىتۇچان دەدرىت بۇ ئىسپات كىرنى پىنچەۋانەى واقىيەكە، ھەۋلەكەش ھەندى جاران ژىرانە و گەلى جارىش يەكجار ساكارانەى، ۈەك ئەۋەى كە خۇم لە نووسىنى ناو گۇقارەكانى دواى سالى 1971 دىتومە شيعرى ئاخەلىۋەى عومرى دلداز، كە سالى 1946 دەگرىتەۋە، كراۋتە بەلگەى بوونى خەباتى چىنايەتى لاي فەلاحى كورد بەر لە ھەزاران سالەۋە، نووسىنى ژىرانەش ھەيە بە تەئولى دوورەدەست و پىپۇرانە وىستوبەتى فەكرەى چىنايەتى لە شيعرە كۆنەكانى گۇران ھەلىنجىت كە ئەگەر ھەر كەسىك ئەۋ تەرەزە تەئۋىلانە بكاتە رارەۋى لىكۆلىنەۋە دەتۋانى لە فىلمە كارتۇنەكانى رۋوسىى پىروا بە دىندارى و جادوو و ئەفسانە و دەرەبەگايەتىى رەۋا و دادپەرۋەر لە رىى صەراخەتىشەۋە ھەلگىرىتەۋە نەك تەئۋىل بەلام ديارە راستىيە زلەكانى سۇفىتىستان بەۋ چەند فىلمە كارتۇنىيە ناسرىتەۋە ھەر ۈەك چىنايەتىش بە تەئولى دوورەدەست ناخرىتە ھەلبەستە كۆنەكانى «گۇران» ەۋە. بەلى، ۋا دەبى لە خالەتىكى تايىبەتىدا خاۋەن بىرۋا پەردەى كىنايە و تەۋرىيە بەدەۋرى قسەكانىەۋە دەگرىتەۋە بەلام ئەم خالەتە شتىك نىە ھەلبەستى كوردىى خۇى تىندا دۆزىبىتەۋە چۈنكە كام صەراخەتە ئەۋە بەكارھىتراۋە لە مەيدانى شيعرى سىياسىدا، نەك بەدرەنگ كاتەۋە بەلكوۋ لەۋ رۆژۋەۋە كە فەكرە سىياسىيەكە تىدا بەۋەلد ھاتە¹¹⁹.

¹¹⁹ «بىستۈخەۋە سال» ەكەى فابىق بىكەس دەھىنمەۋە يادى خويىتەر. ھەر لەبىرىشمە لە سالانى دواى 1925 كە لە پلەى سەرەتايى خويىندىما بووم و مەلىك فەيسەلى يەكەم مەلىك بوو، ئىمەى قوتايى رىزمان دەبەست و ئەم نەشىدەمان بە دەنگى بلىد و بە ئاھەنگ دەخويىندەۋە:

هاتنی قسه‌ی هه‌ژاردۆست وه‌یا سته‌م نه‌ویست له‌ هه‌لبه‌ست و نووسیندا خۆی له‌ خۆیدا نایبته‌ به‌لگه‌ی بوونی فکری «چینایه‌تی» لای خاوه‌نه‌که‌ی چونکه‌ به‌زه‌یی بۆ هه‌ژار و رق هه‌ل گرتن له‌ سته‌مکار میراتیکی هه‌زاران س‌ال‌ه‌ی مرۆڤه‌، ته‌نانه‌ت له‌و سه‌رده‌مانه‌دا که‌ کوشتنی عه‌بدیش ره‌وا بوو شیع‌ر و گوته‌ی دادپه‌روه‌رانه‌ هه‌ر هه‌بوون و به‌پێی سه‌رده‌مه‌که‌یان راستیشیان ده‌کرد به‌لام هه‌رگیز «چینایه‌تی» یان لی‌ نافامریته‌وه‌.

بۆ ئه‌وه‌ی لایه‌نی چینایه‌تی له‌ قسه‌ی هه‌ژاردۆستدا بیه‌ته‌ فه‌لسه‌فه‌ییکی کۆمه‌لایه‌تی سه‌ر به‌ چینی هه‌ژار و چه‌وسپه‌رانه‌وه‌، ده‌بی له‌و قسه‌یه‌دا داویکی پێوه‌ندی به‌رزه‌وه‌ندی گشتی و هاوکۆیی نێوان هه‌زاران دژی خۆیتنم‌ز و سته‌مکاران پ‌ال‌ه‌په‌ستۆی هه‌موو چینه‌که‌ بدات به‌ره‌و ئامانجیک ده‌نا قسه‌که‌ ده‌یه‌ته‌ ده‌نگدانه‌وه‌ییکی عه‌قوبی هه‌ستی دادپه‌روه‌ری که‌ راسته‌وخۆ مه‌یلی ساکاری خاوه‌نه‌که‌ی به‌لای هه‌ژار و سته‌ملیکراودا ده‌شکینیه‌ته‌وه‌.

سرنج له‌ قسه‌ زۆر مه‌شووره‌ نرخداره‌ جوانمه‌ردانه‌که‌ی خه‌لیفه‌ی دوهم «عمر بن الخطاب» بگه‌ر که‌ گوته‌ی «کیف استعبدتم الناس وقد ولدتهم أمهاتهم احرارا»!! چهند به‌ سه‌راحه‌ت و به‌ شیوه‌ییکی دلپ‌رانه‌ و دلگه‌رمانه‌ دژی به‌ندایه‌تییه‌، له‌ گه‌ل ئه‌مه‌شدا که‌س ناتوانی ب‌ل‌ی قسه‌که‌ له‌ هه‌ستیکی «چینایه‌تی» یه‌وه‌ هه‌ل‌ست‌اوه‌ چونکه‌ زۆر ئاشکرایه‌ ئه‌م قسه‌یه‌ و گه‌لێک ئاکار و کرداری تری خه‌لیفه‌ عومه‌ر به‌ره‌و پێشبردنی فکری و ب‌نگه‌ی دادپه‌روه‌ری ئیسلامه‌تییه‌ له‌ چارچێوه‌ی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌وس‌ای به‌ره‌و گۆر‌اند‌ا، وه‌ک که‌ دیت و له‌ س‌ال‌ی قاتوق‌رییدا فه‌رمانی ده‌ست برینی¹²⁰ دز ده‌وه‌ستینیت هه‌رچه‌ند له‌ قورئانیشدا ئه‌و فه‌رمانه‌ به‌ سه‌ریحی ئایه‌ت فه‌رم‌واره‌.

شیخ مه‌حمود مه‌لیکی کوردستان

جه‌نگ‌اوه‌ری کورد بوو به‌ داستان

¹²⁰ له‌ لاپه‌ره‌ 81 ی کتبه‌که‌ی «چه‌پکیک له‌ گول‌زاری نالی» به‌ سه‌هوو نووسراوه‌ «حد»ی دزیه‌تی 80 دا‌ره‌ که‌ راستیه‌که‌ی ئه‌مه‌ هه‌ددی سه‌رخ‌وشیه‌.

بېنگومان هه لوهست و بېروراكانی «أبو ذر الغفاري» كه دادخوازیی تهوسایان لیوهتهنگ دههات، تهوانیش هه زادهی دهروونیکی دلسۆزی ههژاردۆستی ستهمنهویستن كه پشت تهستور بی به فلهسهفهی قورئان و هه دیسه، له گۆری تازه داهاتناندا، واته له پروبه پروبوونی دوو چینی بهیه کتر دوشمنهوه، تهو بېرورایانه زهنهیان نه کردوه چونكه «أبو ذر» هه رگیز لهو باوه رهدا نه بوه كه یاسا و دهستووراتی قورئان بۆ سوودی لایه نیک و زهره ری لایه نیککی تر سازدراون كه دهزانین، «أبو ذر» یش دهیزانی، په یامی ئیسلام بۆ ههموو مروقه نهك بهره و تاقمیک. تاكه شتیک هه بووی له نه زهر ئیسلامدا مروفیک له یه کیکی تر به تهواویی جودا کاتهوه تهنها «ایمان» بوه، به دوا ئیمانیشدا پلهی خواروژوور به پیتی «نقوی» بۆ تاكان دیار دهکرا به پیتی ئایه تی «إن أكرمکم عند الله أتقاکم».

ئیمه چهندیکی خۆمان قوول بکهینهوه بۆ بنج و بناوانی فلهسهفهی ئیسلام به نیازی وه دهست هینانی بنگه ییکی فکری كه یه کیکی ئازادیخوازیی وهك حاجی قادر بهرهو خۆدانه پال «چین» بیات دهستمان به شتیک ناگات جگه له فکری «داد»ی ئیسلامی. مه علومیشمان کرد و به ههموو لیکدانه وه ییکی کورت و درێژیش مه علوم دهکری، كه داد له ئیسلامدا به رهنګ و زمان و چین و نژاد و باب و باپیر و شتی تهوتۆوه نه به ستراره، له بهر تهمه چهندیکی خه ریک بین له لایه نی ئیسلامه تی حاجی قادروه فکری «چینایه تی» له هه لهسته کانیی حاجی بدۆزینهوه هه ر به دهوری خۆماندا دهسوورینهوه بۆ تهو سه رشاره ی كه له سه ره تاوه لیی كه وتینه بزوتنه وهوه، تهویش سه رشاری ئیمان و تهو مه فهمانه یه كه له وهوه وهرده گیرین.

من كه خوینه ر ماندوو ده کهم بهو گه شته دوور و درێژانه ی هه ر جاره له کوتانه وهی باسه کاندای پیتی ده کهم، ده مه وی له ئاست پرسیاره کانی ناو باسه کهدا وه رامی وه های به دهسته وه بدهم كه به پیتی قه ناعه تی خۆم بایی ئیسپات کردنی بېرورایه کانم بکات كه ده زانم زۆر جارن بېرورای په ره وه سه ندوو به هه له

دەردەچوئیت، لەمەشدا ڕۆی تێدەچی زۆر لایەنان لە خۆی بەدەنگ بینیت¹²¹. بە تەماش نیم ڕۆژەک لە ڕۆژان بکەومە سەر وەرماندانهوێ ڕەخنە و ئیعتیرازان مەگەر هەر بە جارێ چارم ناچار بیت. لەبەر ئەمە پێویستە لە پیشەوێ چۆی بە بەلگەیی راستبوونی بیروپراکاتی خۆم بزانم ئەوێ بنووسم تا کوو لە دواڕۆژدا لە جیاتی من وەرمانی ڕەخنەگر بداتەوێ. خو ئەگەر ڕەخنەکەش هەلەیی منی دۆزیووە ئەوساش ڕەخنەکە لە شێوەییکی وەها بەهێزدا دەبیت کە بێتە راستکەرەوێ بیروپراکاتی درێژە پندراو و بەلگە بۆ هینرایەوێ نەک یەکیکی قوت و قرتاوە کە بە درۆخستنهوێ نابیتە بەهێزبوون وەیا راستبوونی ڕەخنەکە.

ئێستا دەگەریمەوێ بۆ بنگەیی یەکەمی ئەو سێ بنگەیی کە گوتم واقعی فرەوان پێک دیتن بە بنسبەت حاجی قادر لە ئاست دەربەگایەتی کورددا. ئەویش «چەند و چۆنی دەربەگایەتیەکیە لەو زەرف و کاتەدا کە تێیدا هەڵدەسەنگیندریت» دیارە زەرف و کاتەکەش هێ سەردەمی حاجی قادرە چونکە ئێمە هەلۆهستی ئەو دەرخیین، نەک هێ کوردیکی ئەم سەردەمە.

لەوێ تا ئێستا گوتومانە تارادەییکی ئەو زەرف و کات و هەلۆهستی حاجی و شاعیرەکانی کوردی دوا ئەویش ڕوون کراوەتەوێ، ڕەنگە بەلای هەندێ خۆتێدەواری بەپەلەوێ چۆی لێرە بە پیشەوێ گوترا و شیکراوەیەوێ بایی مەبەست بکات وەیا لێشی زیاد بیت بەلام بەلای خۆمەوێ چۆی ماوەتەوێ لە باسەکە هێ ئەوێ نێ پشنگوێ بخریت چونکە وەک پێبەپێ دەردەکەوێت لێکدانهوێ و راستییکی لێرە بەدواوە دیتە ناو نووسینەوێ ئەوێ نەبجین بە نیسبەت باسەکە و بە نیسبەت واقعیشەوێ کە ئەگەر خۆمی لێ بدزمەوێ بەشیکێ گەورەیی هێزی نووسینەکە تێ دەچی کەوا ڕەنگە بە تێچوونی کەلەبەری هەموارتر و ئاسانتریش دەست ئەو ڕەخنەگرە بکەوێت کە بیهوێ لە هەموو حال و باریکدا هەر ڕەخنەگر بیت، خو ئەگەر ئەم تێبینیش لە بەیندا نەبێ نووسین تا کوو بێ کەموکەسر بیت نرخی پتر دەبیت پتریش لە قەناعەتی خۆتەر نزیک دەبیتەوێ.

¹²¹ ئەم پێش بینییه کە لە سالی 1972- دا کراوە وێدە وێدە بەلگەیی راست بوونی پێیدا دەبیت. لە پێشەکی ئەم بەرگەدا وەرمانی ڕەخنەیکم داوەتەوێ کە بەلامەوێ بەحورمەت بوو، سالی بۆبوونەوێ ڕەخنەکەش جێی گومان لێ کردن نەبوو.

ئەم بىدەنگبۇنەى ئەدىب و شاعىر و مەلاكانى كورد لە براگەورە و سەردار
 عەشیرەت و خاوەن زەوى و ئەوانەى پىيان دەلێن دەرەبەگ بەدرىزایى عومرى
 شىعر و ئەدەب و مەلایەتیی كورد بەر لە پەیدا بوونی رىڭخراوى سیاسى سەر بە
 چىنايەتى، دياردەيىكى رىڭكەوت نىه، لە ئەنجامى پلانگىرى و پىاو خراپى و
 بە كرێگىراوىيش نىه، ديارىنىكى لەلاو هەنراوى داگیر كەر و ئىمپىرىالىزم و
 چەوسىنەرەوانىش نىه، ئەنجامى چاوسوور كەرنەو و هەرەشە لى كەرن و
 تۆقاندنىش نىه چونكە هەچ يەكك لەو هۆيانە كە وا من لە خەيالەو دەیانخوازمەو
 بايى ئەو ناكەن بۆ ماوەى سەدان سال، هەزاران مەلا و شاعىر و ئەدىبى كورد
 بىدەنگ بكنە لە حالىكدا هى وەهايان تىدا هەلكەوتە هەرچى ترس و تەماعى دنيا
 هەيە بايى زەرەيىكى كارى لە وىژدان و بىروپا و هەلەستى نەكردو. ئەگەر
 يەككىش بىهوى گومان لەم قسەيەم بكات با ئەو بە بىر خۆيدا بەيىتەو كە وا
 رەنگە لە نىوان ئەو شۆرشگىرانەى خۆى دەيانناسىت جوامىرى وەها هەبووىت
 سەرى بۆ ترس و تەماع دانەنەواندىت هەرچەند ترس و تەماعەكەش گەلىك
 لەو زياتر بووىت كە لەسەردەمى ئىبنوئادەمدا بە كاردەهەنران بۆ بىدەنگ كەرن.
 خۆ خەرىك كەرن بە دوا دۆزىنەو هى هۆى نامەلوف و تۆژالدار بۆ تەفسىرى ئەم
 بىدەنگبۇنە بەردەوام و گشتىيەى خاوەن بىرانی كورد لە ئاست براگەورە و سەرەك
 عەشیرەت و زەويداراندا دووركەوتەو هەيىكى ناواقىيەى و بىلزم و بىسوودىشە لە
 هەلكەوتى مېژووى و كۆمەلایەتى و پىداوىستى بەرژەو هەندى گۆزەران و
 بەيەكەو ژيان و برىارى نەرىت و داب و دەستوورى كوردەوارىي كە لە كۆنەو
 وەك تافگە بە لىژگەى رۆژگاردا هاتۆتە خوارەو بى ئەو هى فراژىبوونىكى ئابوورى
 وەيا رامىارى وەيا زانستى نوئ وەيا تىكەل بوونى چاوكرايەو لەگەل جىهاندا وەيا
 گۆرانی بارى كەسابەت وەيا هەچ هۆيك لەوانەى «بىر و برىار» ى مرۆف
 دەگۆرن پىشى تافگەكەى گرتىت و بە رووكارىكى ترىدا شكەندىتەو و كەندركى
 نوئى لە زەمىنەى دل و دەروون و مېشك و وىژدان و قەناعەتى كۆمەلدا كەردىتە
 خورگەى «هەلەست» ى مېژووى نەوباو.

كوردەوارىيىك كە فەرقىكى ئەوتۆى بە واقىيەى كوردستانى سەدەى نۆزدەم
 نەكەردىت لەگەل واقىيەى سالى 1500، مەگەر فەرقى گۆرانی داگیر كەر و جوړى
 وىران كەرن و چەندوچۆنى كوشتن و برىن و لە قورنىشتن، ئا ئەم كوردەوارىيە لە

کۆپۈە ئېلھامى ھەلگەرانەۋە لە چارەنووسى خۆى ۋەرگىت و برىارى گۆرپنى واقع بخوازىتەۋە؟ لە كام فەتۋاى بەرەو پىش چوون و بەرژەۋەند گۆران و دەۋرۋە بەر ھەموارېوون و تەنگۈچەلەمە رەۋىنەۋەۋە پىش لە رابردۋە رەشەكە و حازرە رەشترەكە بكات بەرەو ئافەرۆز كردنى براگەوران و سەرۆك عەشیرەتان و خاۋەن تەكە و خانەقاىان و توجاران و مالداران؟ كوردېك كە ئەگەر لە خەزىنەى ئېلھاماتى غەبىەۋە، بى ھىچ پەك كەۋتن لەسەر گۆرانى كۆمەلايەتى، كەۋتە سەر خولياى رېشە ھەلگىشانى «خوئىتمز» ى خۆمالى و يەككىش لە خوئىتمزان بەرھەلستى لى نەكرد، كە ئەمەى كرد رۋوبەرۋوى خوئىتمزىكى بى رەحمترى درندەترى بەھىزترى بىگانە بوو تۆ بلى ئەم كوردە چ جۆرە پىۋانە و كىشانەى ستم و داد و سوود و زەرەر و لەسەر خۆ كردنەۋە و واقع گۆرپن و كارى ئەۋتۆبى لەبەردەستدا بوو بىت تاكوو ئىمە لەم سەردەمەدا بەراشكاۋى چەپلەرزانى خەيالى بۆ ئەو ھەلەمەتانەى بەرپا بكەين كە نەيدەتوانى بيانبات ۋەيا بىريان لىبكاتەۋە!

ھەلەت لىرەدا مەبەسى من راگرتنى فكري خوئىنەرى كوردە بەرانبەر بە واقعە بىفەلەكەى كە كورد خۆى تىدا ديۋەتەۋە بەر لەۋەى فكري چىنايەتى بەناۋ خەلقدا بىلاۋىتەۋە و لەبەر تىشكى فەلسەفەيىكى نويدا بىر لە سوود و زيانى خۆى بكاتەۋە، دەنا كە بزائىن شۆرشىگىرېكى كوردى سالانى دۋاى 1940 رازى بى ھاۋبادە و ھاۋمىزى براگەۋرە و «دەرەبەگ» ى كورد بىت دەبىتە كارىكى غافلانە لە ئىمەۋە بىين ھەلۋەستى فەلاح و كاسب و كۆمەلانى كوردەۋارىى صەدان سال پىش ئىمىرۋ لە ئاست ئەو براگەۋرانە و دەرەبەگانەدا بەاۋىنە بەر نىگای رەخنە و لىرازىبىوون و لىرازىى نەبوونەۋە ۋەيا راستى و ھەلەبى پىۋەندىى حاجى قادر بەۋانەۋە ھەلەسەنگىنن و بەخۆشمان بلىين زانستدۋست و نىگافرەۋان و مېژووناس و كۆمەلايەتبىين و ئىنسافكار و رابەى فكري پىشكەۋتوو...

رق ھەلستاندننى گەنجى كوردى دل پاك و بىتەجرەبە لە رابردۋىيىكى مردۋوى بەسەرچۋوى كە لە ئىمكاندا نەبۋە جىگرى ھەبىت و شۆرشىگىرې ئەم سەردەمەش بە برادەرايەتبى واقعىكى ۋەك ئەو رازىى بووبىت بە تەۋاۋى ۋەك دادانەۋەى پەردەيىكى رەش و ئەستۋورە بەسەر راستىيەكانى مېژۋوى و كۆمەلايەتبىدا كە مومكىن نەبىت چاۋى رانەھاتۋى گەنجەكانمان لە پەردەكە تىبىر بكات و راستىيەكانى بىبىت ئىتر بىيان نەكرى خۋيان لەو رق ھەلگرتنە نابەجىيە رزگار

بکەن و بکەونە سەر رێبازی چاوپۆشیی لەو شانەیی رقی لیبۆنەووە هەلناگرن. ئەوێ پتریش هۆی دلگرییە لەو رقی و بوغزەدا ئەوێیە کە گەنجی کورد پشکی هەرە زۆری دوشمناپەتیە کە و ناحەزیە کە بە رابردووی میللەتە کە ی خۆی دەبەخشیت نەک بە رابردوی تێکرای ئادەمیزاد چونکە دەزانم نە لە خۆتێندەووەبیدا و نە لە بیستنیدا شتی وەهای نابریتە میشکیەووە ئەوێندە ی ئازا و ئازاد بکات کە بویری ئەو لەعەتە ی لە رابردووی کوردی دەکات لە رابردووی میللەتانی تریش بکات لە حالیکدا میللەتی کورد بەقەدەر حەقخواری و لێقەوماوی و چارەڕەشی و دەستبەسەری و بێکیانی و بێتانی و بێ هەموو شتیکی کە مەتر رەوای لەعەتە و پتر موحتاجی رەحمە. شاعیری دویتی و پیریمان کە جاری فیری سەروین کردنی جیهان نەبوو بوو چەند بە پەرۆش و سۆزی راست و دروست و بێفێلی کوردایەتی دەیگوت:

قەومی کورد موحتاجی عەطفە چونکە مەحوی کردەووە
زللەیی دەستی حەوادیس لەقەیی دونیایی دوون

من دەزانم و تۆش دەزانیت، ئەو شاعیرە کە باسی زللەیی دەستی حەوادیس و لەقەیی دونیایی دوون دەکات ئەوێندە ی کورد بەلاوێ مەغدوور و حەقخواری چ پێی ناوی زللە و لەقەکان خۆر بکاتەووە و دەست و قاچی زللەووەشین و شەقەشینان نیشانە بکات و رۆمەت و پشتی میللەتی کورد بە ئامانجی شەق و زللە نیشان بەدات و بلی ئەمەتە شەخسی شەق و زللە وەشین و ئەمەتەش شویتە ئاوساوەکانی لەشی کورد. ئەم شاعیرە، بە پێچەوانە ی رەقەل گرتنی خۆتێندەواریکی نەوای کورد لە رابردووی کورد، هەموو رقی خۆی داوێتەووە بە دنیای دەرەووە ی کورد و هەموو پەرۆشیی بو کوردە بێ ئەوێ لە رێی تەئویلانەووە جیگۆرکی بە رقی و پەرۆشی خۆی بکات. من هەرچەند پەسەند ناکەم بوغز هەل گرتن بێتە خووی مەرۆف، بەلام کە هەر هات و بوغز بوو بەملەووە چاکتر ئەوێیە رۆو لە شتی بکات کە رەوای بوغز لی هەل گرتن بیت نەک رێگە هەل بکات بەرەو بێ ئامانجی.

دەرەبەگایەتی و براگەواریەتی و سەرۆک عەشیرەتایەتی و سامانداری و هەموو بنگەییکی هێز و دەسەلات لە رابردووە بێدەسەلاتە کە ی کورددا دەبی لەبەر تیشکی

چەند راستىيىكى بى دەمەتەقەدا سەريان بىر كىت و يى بناسرىتەو، ئىتر بەپىي ئەو ناسىنەوئە مەن و تۆش وەك خەلقى سەردەمى مىژووى كۆنى كورد رقىان لىيەلگىرىن وەيا لىيان بىدەنگ بىن. ھەرگىز نالىم خۆشمان بوين ھەرچەند دەریش بىكەوئى كە لە كۆندا خۆشويستراون مەگەر ئەو تاكانەيان كە لەگەل ھىز و سەرۋاكايتەكەياندا بەپىي تواناي خۇيان چاكە و پياوئەتيان بوويىت.

يەكەم راستى ئەوئەيە زەويدارى و ساماندارى و براگەورايەتى و سەرۋاكايتە و پىشەوايتە و ھەموو پايتەيىكى بەرچاۋ لە كۆمەلدا نەك ھەر رەواپوون و بەس، بەلكو ھۆى رىزلىتان و سەرەژوور چوون و ناو و شۆرەتتىش بوون، لەمەشدا فەرقىك نىە لە نيوان دويىتى و ئەمىرۋكە چۈنكە لەم سالى ھەزار و نۆسەد و ھەفتا و دوەشدا (سالى دەست پى كىردنى نووسىنەكەيە) بەپىي كىشانە و پىوانەي ئەم رۆژگارە ھەموو ھۆيىكى ھىز و دەسەلات و قسە رۆيشتن رىزى لى دەگىرىت، ھەر كەسىكىش بتوانى ھەول دەدات بۆ وەدەست ھىنانى ھەرەك سەدان سالىش پىش ئەمىرۋ خەلق ھەولى داوە بناسرىت و دەولەمەند يىت و رىزى لىيىگىرىت.

راپىردو لەچاۋ ئەم رۆژگارەمان لە عالەم بەدەر نەبوو تاكوو تىيەلەكشان لە پلەي حورمەت و دەسەلات ھۆى بە خۇداشكانەو بوويىت وەياخود لە نەزەر مەردمدا جىگەي سەرزەنش و لى بە داوئە كىردن بوويىت. سەرۋك نەقابەيتەي وەيا شەھادەي كۆلىجى ئەندازە لەم سەردەمەدا چەند عەيە سەرۋاكايتەي و «دەرەبەگايەتى»ى سەدەي نۆزدەم و... سىيەمىش ھەر ھەند.

لە لايەن ملىكايەتىشەو كە بە زاھىر بىنگەي دەرەبەگايەتيە، فەرقىك نەبوە لە نەزەر خەلقەكە لە نيوان زەويدارى و لە نيوان ملىكى ناوشار و پارە و مەر و ئازەل و باغ و ھەرچى سەرچاۋەيىكى ترى سامان ھەيە. ملىكايەتيى زەوى لە ھەموو رۋويىكەو رەوا و شەرى و سەلمىتراو بوە و كەس لە كەسى بە عەيب نەگرتوۋە، بە پىچەوانە مافى زەويدارىي وەك ھەموو مافىكى تر پارىزراو و تىكرى خەلق چاويان لىي بوە و ھەزيان لىي كىردو، تەنانتە فەلاح چ ئىعتىرازى نەبوە لەو ملىكايەتيە شەرىعەي كە بە مىرات بۆ يەككىك مابىتەو وەيا بە پارە كىيىتى وەيا لە برى قەرز لە يەككىكى ترى وەرگرتى با ئەو كەسە ئاغا بوويىت وەيا سەرەك عەشیرەت وەيا توجار وەيا مەلا وەيا شىخ وەيا فەلاح...

به‌لگه‌ی ئهم راس‌تیه‌ی وه‌ک به‌لگه‌ی ساردی زستان و گهرمی‌ی هاوینه‌ی چونکه دیمه‌نه‌که به‌دریژایی میژووی سه‌ره‌تا نادیار فهرمانه‌وا بو، ته‌نانه‌ت فه‌لاحی کورد له‌سه‌ره‌تای به‌کاره‌ینانی یاسای ته‌سویه، که جاری ریک‌خراوی شو‌ر‌ش‌گیر سهر به‌باوه‌ری چیا‌ه‌تی نه‌که‌وتبوونه‌چالاکی، خۆی به‌شایه‌دی بی‌پیچ و په‌نا و دوودلی کردن و زمان‌گرتن مل‌کایه‌تی ده‌ره‌به‌گه‌که و مه‌لاکه و شیخه‌که و هه‌موو خاوه‌ن مل‌کیکی ساغ ده‌کرده‌وه، نیزاعیکیش که ده‌بوو له‌نیوان ئه‌و که‌سانه‌دا که داوای مل‌کایه‌تی هه‌مان پارچه‌زه‌ویان ده‌کرد. وه‌نیه‌له‌م راس‌تیه‌شدا سه‌یر پنه‌اتنیک هه‌بی چونکه ئه‌مه‌بوه‌بریاری شهرع و یاسا و که‌له‌پۆر و داب و ده‌ستوور و داخوازی به‌ره‌ژه‌وه‌ندی کۆمه‌لایه‌تی.

کاتیک فه‌لاح به‌ده‌نگ ده‌هات له‌زۆرداریک و ئاغاییک و برا‌گه‌وره‌یینک که ده‌ستی بو مل‌کی فه‌لاحه‌که‌دریژ کردبایه. ئه‌وه‌ی جیی دل‌خۆشی و شانازییه‌له‌م مه‌یدانه‌دا ئه‌وه‌یه‌که فه‌لاحی کورد تا توانییتی له‌سهر خۆی و مل‌که‌که‌ی کردۆته‌وه و گه‌لیک جارن له‌م ته‌رزه‌نیزاعه‌دا خۆی به‌کوشت داوه‌وه‌یا زۆرداری کوشتوه‌وه‌یا قبوولی زیلله‌ته‌که‌ی نه‌کرده‌وه و ئاواره‌بوه‌وه‌یا ده‌ستی شاخی گرتوه و بوته‌قاشقونج.

نیزیکترین نمونه‌ی به‌رجاو و زۆر به‌ناوبانگی شه‌ری فه‌لاحی کورد دژی زۆردار له‌و رۆژانه‌ی که جاری ریک‌خراوی سیاسی سهر به‌چینایه‌تی له‌کوردستاندا پینک نه‌هینرابوون ئه‌و شه‌ر و نیزاعه‌به‌رده‌وامه و بیوچانه‌بوو که له‌نیوان دانیش‌توانی ناوچه‌ی «دۆلی»ی هه‌ریمی ماوه‌ت و به‌ره‌بابیکی میراوده‌لیاندا روویدا و کۆتاییه‌که‌شی به‌سهرکه‌وتنی فه‌لاحه‌کان هات. برا‌چوکیکی ئه‌و نیزاعه‌له‌ده‌وری کۆیه‌شدا قه‌وما له‌نیوان به‌شیک له‌فه‌لاحه‌کانی یه‌کیک له‌دنیه‌کانی ده‌ستی کۆیه و خاوه‌ن مل‌کیکی کۆییدا که سه‌ری کیشایه‌وه‌سهر قاچاغ‌بوونی چهند فه‌لاحیک و سووتانی خه‌له و خه‌رمان و چهندین رووداوی ناخۆشی تر، کۆتاییه‌که‌شی ئه‌و سه‌ره‌که‌وته‌ی «دۆلی»یان نه‌بوو به‌لام ته‌سلیم‌بوون و سه‌لماندنیش نه‌بوو، واته‌جۆره‌مه‌سله‌تییک له‌نیوان هه‌ردوو لایاندا بیکه‌هات. هه‌ر له‌م شیوه‌نیزاعه‌هی تریش له‌کۆیی به‌ریا بو. سه‌ره‌له‌به‌ریشیان به‌لگه‌ی له‌سه‌رخۆ کردنه‌وه و ده‌وله‌ت‌پاریژی فه‌لاحه‌کانی به‌ده‌سته‌وه‌ده‌دا وێرای در‌ی و ده‌ست‌دریژی و ته‌له‌که‌بازی زۆردار. به‌شیک ئه‌م هه‌رایانه‌ی ولاتی کۆیی له‌شیعری «دل‌دار»دا

دەنگى داۋەتەۋە، بەلام ئەم دەنگدانەۋەيە پىئوھندىي نىيە بە بزۈوتنەۋە سەربەخۆيەكەي
فەلاحەكان.

دەست بەسەردا گرتنى ملىكى خاۋەن ملىكى بچووك لە لايەن زۆردارى كوردەۋە
رووشى دايت ئەو رووداۋە ئاسانە نەبۈە بەپىي خواىشتى زۆردارەكە و بى
چەكمەسەرىي چووبىتتە سەر ۋەيا فەلاح بە ئاسانى و بى لەسەرخۆ كوردنەۋە
سەلماندىتى ۋەيا ھەموو جارەن زۆردارەكە تىيدا سەركەوتوو بى ۋەيا بەردەوام
دەسەلاتى ميرىي لايەنى زۆردارەكەي گرتى. ملىك زەوت كوردن لە لايەن
زۆردارەۋە كاتىك زۆر بەرچاۋ بوە كە لە كۆتايى شەرى نيوان دوو عەشیرەتدا
يەككىيان بەسەر ئەۋى تردا زال بوويايە و ملىكى لى داگىر كوردبايە و مالى لى تالان
كوردبايە. لەم تەرەزە حالەدا عەشیرەتە سەركەوتوۋەكە ئەۋى بەۋى تر كوردە كە
ئەگەر ژىر كەوتبايە بە خۆى دەكرا ۋەياخود دەۋلەتلىكى سەركەوتوو لەگەل يەككىي
ژىر كەوتوودا دەيكات. تا ئىستاش چەند دىيەكى مەنگورايەتى لەبەر دەستى
ملىكدارانى مىراۋدەلى ماۋەتەۋە كە لە شەرىكى چل سالىك پىش ئىستا كەوتە
چەنگيانەۋە ئەگەر ياساى كشتوكالساى لىي ۋەرنەگرتىتتەۋە. لە حالى شەرى
عەشیرەتدا، كە رووداۋى زۆر دېندە و خويناۋى لى كەوتتەۋە، زوربەي خەلق لە
دەرەۋەي شەرىكەدا سەركەر و بىتەرەف بوە، رەنگە زۆر كەسىش بە
ژىر كەوتوۋەكەي گوتىت «حەقەمستى بى!». ئەگەر كەسىك لە لاۋە خۆى تىكەل
بە ھەراكە كرىت ھەر ئەۋانە بوون كە پىيان دەلەن خىرەمەند و دەستۈپى سىي و
ماقوول ئەۋىش بە نىازى ئاگر كۆزاندنەۋە و مەسلەتى لە بەيندا كوردن و كارى
ئەۋتۈي.

خولاسە، ملىكايەتتى زەۋى لە سەردەمى حاجى قادر و بەر لەو و تا سالانى
سەرەتاكانى شۆرشى چوارەدى تەممووزىش مافىكى شەرى و قانونى و ناوخۆي و
كۆمەلايەتى بى دەمەتەقە بوە، لەبەر ئەمە لە ھىچ روويىكەۋە چاۋەروان ناكرى
پىاۋىكى ۋەك حاجى قادر رقى ملىكدارىي رەۋا لە خەلق ھەلگىرىت، دەمىتتەۋە كە
بە چاۋى خۆى دىتىتتى دەستدرىژىي بۆ ملىكى فەلاح و خورەدە مالىك كرايت.
لېرەدا ئەگەر بۆمان ساغ بۆۋە كە حاجى كارى ۋەھا نارەۋاى دىتوۋە و لىي بىدەنگ
بوە دەتوانىن گلەيى ئەۋ بىدەنگبۈۋنەي لى بكەين، مەبەسىش بىدەنگبۈۋنە لە

هه‌لبه‌ستدا، چونکه داوا له حاجی ناکړی به ده‌ست و به چه‌ک و پاره له‌سه‌ر
زۆر لیکراو بکاته‌وه که ده‌زانين خاوه‌ن هيچ شتيک نه‌بوه له‌مانه.

من ده‌توانم پاکانه بۆ حاجی بکه‌م له‌وه‌دا که کاتيک‌ئو له ولا‌تی کۆيه‌ی رابواردوه
داگير کردنی ملکي هه‌ژار پرووی نه‌داوه، ئه‌م لایه‌نه‌ش به دريژي له به‌رگي
يه‌که‌می ئه‌م نووسينه‌دا¹²² پروون کراوه‌ته‌وه و پي‌ی ناوی ليره‌دا سه‌رله‌نووی باسی
بکه‌مه‌وه، به‌لام بۆ نووی کردنه‌وه‌ی بیره‌وه‌ري دوي‌ني و به‌سته‌نه‌وه‌ی به‌ئمه‌رکه‌وه
شتيکی زۆر بچووک ده‌هينمه‌وه يادی خو‌ينه‌ري کۆي.

نۆره‌ ناوی باغه‌کانی کۆي له سه‌رده‌می حاجی به‌کرئاغاهه رېکخرا‌بوو و هه‌ر باغه
به‌شه‌ ناوی خۆی بۆ ديار کرا‌بوو، شيرازهی کاره‌که‌ش به دريژايی صه‌د ساليک که
سه‌رده‌می حاجی قادريش ده‌گرته‌وه چ زۆرداريک و ئاغاييک تيکی نه‌دا تاکوو له‌و
سالانه‌ی دواييدا يه‌کيک به‌شه‌ ناوی زيادی بۆ خۆی دا‌بري، خه‌لقه‌که له پرووی
رازی نه‌بوون به کاره‌که‌وه‌ئو له‌وله‌يه‌ی که‌ئاوه‌که‌ی له شه‌له‌گه‌ی خاوه‌ن نۆره‌ئاوان
جودا ده‌کرده‌وه ناويان لی نا «کونه‌گۆسکه‌ی ئه‌لمۆده». خاوه‌ن باغه‌کان له‌م له‌وله
ئه‌لمۆده‌به هه‌رگيز رازی نه‌بوون، لي‌شی بي‌ده‌نگ نه‌بوون چونکه زۆر جار‌ان ده‌که‌وته‌نه
مقۆمقۆی شکات کردن، خو‌ ئه‌گه‌ر شکاتيان کردبا‌يه که‌س نه‌یده‌تواني رېيان پي
بگري ويا چاويان لی سوور کاته‌وه، به‌لام وا ده‌زانم تي‌بيني ناسياوی و پتوه‌ندي
به‌يه‌که‌وه ژيان و شتي ئه‌وتۆي ده‌ستی گرتن، باسه‌که‌شم بۆي هيناوه يادی
کۆيانه‌وه تاکوو ئه‌وانيش وه‌کوو من له رېي راگرتنی ئي‌ستا که به‌رانه‌ر سه‌رده‌می
حاجی قادر ئه‌وه به‌سه‌لمينن که حاجی به‌چاوی خۆی نه‌يديتوه ده‌سه‌لاتداری کۆي
ملکی خورده‌مالیک داگير بکات، وه‌کو منيش شا‌يه‌ديی راستيی حاله‌که به‌خه‌لقی
را‌بگه‌يه‌نن.

ئو پاکانه‌يه‌ی تازه بۆ حاجی قادرم کرد ده‌ستم ناگه‌يه‌نی به‌و ته‌جره‌بانه‌ی له‌ دیوی
کورده‌ستاني ئيران پي‌ياندا تي‌به‌ريوه چونکه نازانم زه‌رفی کومه‌لايه‌تی و باری سته‌م و

¹²² بگه‌ري‌توه بۆ لاپه‌ره‌کانی 238 228 ی به‌رگي يه‌که‌م. چي ئي‌ستا ليره‌دا خه‌ريکی
يه‌کلا کردنيم، هينانه‌ دی به‌ليني‌که که له‌ کۆتايی لاپه‌ره‌ 239 ی ئو به‌شه‌دا دراوه
به‌ جي و کاتي له‌بارتر، که ئيره و ئي‌ستا که‌يه.

داد و زه‌ویداری و فلاحه‌ت و پالە و ره‌نجهر له‌و سه‌رده‌مانه له‌و به‌شه‌ی کوردستاندا چۆن بو، به‌ تایبه‌تی له‌و شوێنانه‌دا که پێوه‌ندی نێوان شار و لادێ پێوه‌ندی عه‌شیره‌تایه‌تی بیهێز کردوو و خاوه‌ن ملکی گه‌وره‌ی له‌ نه‌زهر فلاحدا ناخۆشه‌ویست کردو چونکه‌ حیسابی ئه‌و شوێنانه‌ گه‌لێک جودایه‌ له‌ حیسابی ئه‌و عه‌شیره‌تانه‌ی پێوه‌ندی و گیانی قه‌بیله‌یی تێیاندا فه‌رمانه‌وا بو، هه‌ر نه‌ختیکی تریش باسی ئه‌مه‌یان ده‌که‌ین.

به‌هه‌مه‌حال ئه‌وه‌ی من لێرده‌ا به‌ مه‌به‌ستی پاکانه‌ کردن و نه‌کردنی داده‌نیم بۆ حاجی قادر به‌ ده‌نگ هاتن و نه‌هاتنی له‌ پرووداوه‌کانی سه‌تمکارانه‌ی ئه‌و ده‌مه‌ نیه‌ چونکه‌ دیاره‌ به‌و ناكرێ لێیان به‌ده‌نگ بێت، مه‌به‌ست ده‌نگ نه‌دانه‌وه‌ی ئه‌و زولم و زۆریه‌ له‌ شیعره‌کانیدا که به‌ شیوه‌ییکی له‌ عاده‌ت به‌ده‌ر پرووی دایه‌ت. هه‌لبه‌ت که نه‌توانم پاکانه‌ی بۆ بکه‌م ناتوانم گله‌ییشی لێ بکه‌م له‌و بیده‌نگیه‌ی له‌ زولم و زۆری براگه‌وران دژی فلاحان به‌ شیوه‌ییکی گشتی، چونکه‌ نازانم چی دیتوه‌، تیکرای قسه‌کانیشم لێرده‌ا به‌و پێوانه‌ و کێشانه‌یه‌ که له‌ کرده‌ و گوته‌ی حاجیه‌وه‌ به‌سه‌ر زولم و زۆری ئه‌و سه‌رده‌مانه‌یدا ده‌هیئن چونکه‌ ئه‌وسا که‌سی تر نه‌بوو له‌ چشتی وه‌ها به‌ ده‌نگ بێت که ئێمه‌ چاوه‌نوار ده‌که‌ین حاجی لێ به‌ده‌نگ به‌تابیه‌.

من لێرده‌ا هه‌لۆه‌ستی حاجی له‌ ئاست براگه‌وراندا راده‌گرم به‌رانبه‌ر هه‌لۆه‌ستی حاجی دژی شه‌عبه‌ده‌ و شیخایه‌تی درۆزن، هه‌ردوانیش راده‌گرم به‌رانبه‌ر گیانی کوردایه‌تی و قه‌ومه‌یه‌تی لای حاجی قادر خۆی نه‌ک یه‌کیکی تر، واته‌ حاجی قادری ئه‌م مه‌یدانه‌ به‌ حاجی قادری مه‌یدانیکی تر ده‌گرم تا بزانم له‌ نێوان هه‌ردوو وینه‌دا چه‌ند جوداوازی هه‌یه‌. من نه‌هاتووم حاجی قادر به‌ شاعیریکی وه‌ک وه‌فایی وه‌یا هه‌ریق وه‌یا «مصباح‌الدیوان» بگرم و له‌به‌ر تیشکی هه‌لۆه‌ستی ئه‌واندا سه‌یری هه‌لۆه‌ستی حاجی بکه‌م له‌ ئاست ده‌ره‌به‌گی کوردستانی ئێرانی به‌ر له‌ سه‌ده‌ سال. حاجی قادریشم به‌ حاجی قادر نه‌ده‌گرت ئه‌گه‌ر هه‌لۆه‌ستی له‌ مه‌یدانی دوشمنایه‌تی شه‌عبه‌ده‌دا نه‌بوویایه‌ و رابه‌ری فکری کوردایه‌تی نه‌بوویایه‌.

ئه‌وه‌ی له‌ گه‌ل حاجییدا ده‌یکه‌م (زۆر که‌سی تریش بی قوولبونه‌وه‌ له‌ مه‌سه‌له‌که‌ تێیدا پرووه‌پرووی حاجی ده‌بن) له‌ گه‌ل شاعیره‌کانی تری سالانی 1930 یش هه‌ر نایکه‌م چونکه‌ ئه‌و شاعیرانه‌ی دوا‌ی مه‌رگی حاجی به‌ چاره‌گه‌ قه‌رنیک ده‌ستیان کرد به‌ خه‌باتی کوردپه‌روه‌رانه‌ هه‌رگیز توژینه‌وه‌ و پرسینه‌وه‌ی به‌ده‌نگ نه‌هاتن له‌

دەرهبه گیان لی ناکرئ لهو رۆژانه دا کهوا جارئ نه فلاح خوئی چ دهنگیکی لیوه هاتبوو نه ریکخراوی شوږشگیرئ سهر به چینایه تی و کومه لایه تیش هاتبوونه کوږی خه باته وه.

حیسانی من لیږه دا له گه ل حاجی قادریکه که وا له مهیدانی به رهه لستی کردنی شهعه ده دا یه که سواری صدهی نۆزدهم بو، له مهیدانی فکره ی قهومایه تیشدا دهیان سال پینش تیکرای هاوونژاد و هاومه سله کانی خوئی که وتوته وه. بانگه وازه کانی خوئی ته لهو مهیداناندا وا من گوئ له دهنگدانه و هیان راده گرم له مهیدانی «دهرهبه گایه تی» دا که وا رۆشنییرانی ئهم رۆژگاره خه ریکن رابردووی صه دان و ههزاران سالی لی به دهنگ بهینن. ههر ئهم راستیه گرنگانهش ناچارم ده کات به و په ری وردپنوی و ئینساف و واقیعه ته وه له پرسیاره که بکۆلمه وه چونکه ئه گهر وا نه که م ده بمه ناحه زیکی بیفیلی حاجی قادر و کوږه واریکی بی پیچ و په نای میژوووش. به راستی ئه گهر به وردی و بیتته ره فانه و به چاوی کرایه وه خه ریکی ئهم دیارده یی دهنگ نه دانه وه ی فلهسه فه ی «چینایه تی» له شیعری شاعیره کانی کوردی پینش په یدابوونی ریکخراوی سیاسی سه ره به چین نه بین. ده بینه په ندی ناو ئه و به یته فۆلکلۆریه پر خه نده یه «حه یران وه ره له سه ری سه فینی، چاوه کی کۆره ئیکی نابینی، ده ست لۆ هه ناران ده با هه نجیران ده پچرئتی...».

ئیمه ده یی هه لوهستی حاجی قادر بدهینه وه به و واقیعه ی تیدا ژیاوه و بیخه یه نیوان هه لوهستی تیکرای خه لقی سه رده می خوئی وه، ئه و جار له وه بکۆلینه وه ئایا بۆچی حاجی له شهعه ده به دهنگ دیت و له دهرهبه گایه تی بیدهنگه، نزکی په نجا سالیس دوا ی مه رگی خوئی ئه دیب و شاعیرانی کورد ههر لیی بیدهنگن. ههر ئهم پرسیاره شه به جۆریکی تر روو له ئیمه و له حاجیش ده کات له وه دا که وا حاجی خوئی بهر له وه ی بکه ویتته سه رباری کوردایه تی و هیشتان کۆیه ی جینه هیشتبوو که وته دژی شهعه ده و شیخایه تی درۆزن؟ دوا به دوا ی ئه ویشدا، له ویش به پیشه وه وه ک مه لای ئینو ئاده م حقه رستی تر هه بوون دژی شهعه ده و ئه فسانه بوهستن و نه شگهن به فکره ی جوداوازیی بهر ژه وه ند له چینیکه وه بۆ چینیک، هی وه هاش هه بوه دژی شهعه ده بوه و کوردایه تیشی کردوه نه شکه وتوته سهر باری لیکدانه وه ی چینایه تی.

به هه مه حال ته جره به ی حاجی له و ماوه یه ی که له کوردستانی ئیرانی رابواردوه هه رچینک و هه رچۆنیک بوو بیت له وه دلنیا ی حاجی په ندی جوداوازیی بهر ژه وه ندی

چینایەتی لەو تەجرەبەییە وەرەگرتووە بە بەلگەی دەنگ نەدانەوهی ئەو تەرەزە بیر کردنەوه لە ھەلبەستەکانیدا. ئێمە ھەرچەند چۆنایەتی ئەو تەجرەبەییە نازانین دەتوانین تێکڕاییکی فەرمانی ھالوباری ئەو زەرفە لە نەفس و وێژدانی حاجی قادردا تێبگەین کە بێن ئەم چەند راستییە بە بەرچاوی خۆمانەوه بگەین:

(1) حاجی لە ھەلبەستدا نەکەوتۆتە دژی براگەورەکانی سەرەمی خۆی، چ ھی کوردستانی ئێران چ ھی عێراق. باسی براگەورەکانی کوردستانی تورکیا ناکەم چونکە لە نیوانیاندا نەزیاو، بێمالەیی بەدرخانیش براگەورەییەتی و خاوەن مەلکایەتی خۆیان لەبەرچاوی حاجی قادردا بەکارنەھێناوە چونکە لە شارستان، دوور لە ھەموو کوردستان لەگەڵیاندا نەزیاو.

(2) خەلقەکە سەرەمی حاجی قادریش لێیان نەبیستراوە چ ھەرا و ھۆریان دژی براگەورە و خاوەن مەلک و سەرۆک عەشیرەت و دەرەبەگان نابێتەوه تاکوو لە پێ ھەلۆستە ئێوانەوه بێدەنگیەکە حاجی عەبیدار بکەین. ئەوێ راستیش بێ، بەلای باوەری منەوه، لە ھەموو میژووی ئیسلامدا تەنھا بزووتنەوێکی «چینایەتی» تێدا دەرکەوتبێت شۆرشەکە «بابوکی خۆرپەمی» یە کە لە سەرەمی عەباسیەکان ڕوویدا دژی داگیر کردنی ئەرزی فەلاحان لە لایەن خاوەن دەسلەلاتی حوکمەوه، ئەو شۆرشە تا ڕادەینک ھەستی نەتەواوەتی تێکەڵ بە ھەستی غەدرلیکراوی کردووە. بەھەمەحال بابوک و شۆرشەکە و سەرەمەکە لە بیرێ خەلقدا نەمابوون تاکوو ھەستی بەرژەوێندی «چینایەتی» فەلاحی کوردی ھەدەمی نۆزەمی پێ تێر کەنەوه.

(3) بە تێخوێندنەوهی خالەکانی لێرە بە دواوەش پتر زەرفی پێوەندی حاجی بە براگەورەنەوه خۆ ڕوون دەکاتەوه چونکە براگەورەییەتی ھەر لە گۆشەنیگای ڕەواوونێ زەویدارییەوه سەیری ناکرێت، لە گەلێک لایەنی تری راستییەکانی کۆمەلایەتیەوه تیشکی ڕوونبوونەوهی بۆ دێت.

دوھم راستی، لە نیوان ئەوانە پێیان دەگوترێ «دەرەبەگ» سەرۆک عەشیرەتەکانی ئەو عەشیرەتانە پێوەندی قەبیلەیان تێدا ماوێوە خاوەن پایەینکی تابیەتی ڕیز و خۆشەویستی بوون لە لای ئاپۆرە خەلقی عەشیرەتەکە چونکە شەخسی سەرۆک عەشیرەت بەپێ ئەو زەرف و کاتە کە پێوەندی عەشیرەتایەتی پاراستوو نیشانەیی ھیز و ناو و شۆرەت و حورمەتی عەشیرەتەکە بوو. بە ڕادە

ئازايى و جوامىرى و سوارچاكي و بهرچاويى سەرۆك عەشیرەت خەلقى
عەشیرەتەكە رېز لىگىراو دەبوون و كاریان لە پېش دەپۆشت و لە حكومەت
بیتەرس دەبوون و دەستی عەشیرەتە دراوسىكانیان لی كۆتا دەبوو.

عەشیرەت كە سەرۆكى چاكي بوویاىە لە دوو ترسى گەورە رزگار دەبوو. یەکیان
ترسى حكومەت و زەبر و زۆرى مەفرەزەى پۇلیس و رەشگىرى ئىجبارى و خەرج
و باجى مەرانە و شتى ئەوتۆی كە ئەگەر پیاوی عەشیرەت لە فەقەرەییکیان
دووچارى تەنگوچەلەمە بوویاىە لەوانە بوو تىبجى وەیا پیمال بى. من لە سالانى پېش
شۆرشى تەموز پیاوی عەشیرەتەم دیتووە تا بلی ئازا بوە بەلام كە چاوی بە پۇلیس
كەوتووە وزەى بەرداوە، كە لىشم پرسىوە بۆ وەها لى دەترسى وەرامى داومەتەوە
كاكە! بەرگی گورگی دەبەردایە...

ترسى دوهمیان دەستدریژی پیاوخرایان بە تايەتی هی دراوسیان. بە داخووە گیانی
عەشیرەتگەری وادەكا مالی عەشیرەتیک بۆ عەشیرەتیکى تر حەلال بى، كە مالەكە
حەلال بوو لە حالى پتووستدا سەرەكەش حەلال دەبى. لەو سالانەدا كە رەزا شای
پەهلەوى عەشیرەتەكانى ئیرانى بى چەك كردن، هەموو ئەو عەشیرەتانەى نزىكى
سنوورى عىراق بوون چ حالىان نەمابوو بە دەست دز و جەردەى عەشیرەتەكانى
دیوى عىراقووە كە خاوەن چەك بوون و بە ئارەزووى دلیان لە بىچەكانیان دەدزى و
دەكوشت.

ئەمانە رووداوى راستن كە راگەياندنەكانیان تا بلی تالە بەلام بنلیو خستنى لە
تالایان كەم ناكاتووە، داپۆشینیلى لە بارى وەك ئىستاكەى مندا كە خەرىكى ساغ
كردنەوێ هەلۆەستى حاجى قادرم لە ئاست دەربەگدا، سەرچاوەییكى گەورەى
لىكۆلینەو و قەناعەت هینان وشك دەكات كە سوود بە كەس ناگەیهنیت و
باسەكەش پرووت دەكاتووە.

سەرۆك عەشیرەتى ئازا و بەزىك پیاوخرایى دوور و نزیكى لە عەشیرەتەكەى
خۆى دەتەكاندەووە چونكە دەزاندراسزای ئەو پیاوخرایە دەداتووە كە دەستدریژی
لە عەشیرەتەكەى بكات. كەم وا دەبى مروڤى عەشیرەت خراپە لەگەل مروڤى
عەشیرەتەكەى خۆى بكات، كە هەر هات و خراپەى ناوخیی روویدا ئەوساش
سەرۆكى بەجورئەت چارەسەرى رووداوەكە دەكات و رى نادا تەشەنە بكات.

لەمەش بترازی سەرۆکی جوامیر لە تەنگانەدا بە کەلکی هەموو تاکەکانی
عەشیرەتە کە ی دەهات و لە خۆشی و ناخۆشیدا هاوبەشی دەکردن.

بێ موبالغە سەرۆکی وەها هەبۆ، کە خۆم نموونەیانم دیتو، بەلای
عەشیرەتە کە یەو هیندە ی شێخیکی تەریقەت بەلای مریدە کانیەو خۆشەویست و
رێز لێگیرا و بو. بلباسەکانی نیوانی کۆیە و رانیە ئەو نەندەیان سواراگی سەرۆکی
عەشیرەتە کە خۆشەویست لەو دەرچوو بوو خۆشویستە کە هی ترس و تەماع بێ
چونکە لێیان ببو شێو ئاینیک، تەنانت ئەگەر لە ناچاریدا سویتدی درۆیان بە
تەلاق و بە قورئان خواردبایە هەرگیزا و هەرگیز بە خەیاڵاندا نەدەهات سویتدی
ناراست بە سەری سواراغا بخۆن، ئەمەش راستیکە تا ئیستاش خەلقى ئەو ناو هەر
لەبیریانە و ناوناوە باسیشی دەکەن.

خۆشویستنی دوو لایەنی نیوان سەرۆک و عەشیرەتە کە ی، ئەگەر سەرۆکە کە جوامیر
بێ، بەهێزتر دەبێ لە خۆشویستنی نیوان خزمان چونکە لەوانە یە سەرەرای خزمایەتی
هەم بەرژەوێند و هەم ڕویتی دنیایش لە خۆشویستە کە زیاد کات جگە لەو ی
بەرچاوی و براگەورەبەتی و سوارچاکی و پۆشتە یی و سەخاوەت و ئەو تەرزه
رەوشت و خەسلەتە نە چەندین خەرمانە ی گەورە یی و خۆشەویستی و، بگرە
تەقدیسیش، بە دەوری سەرۆکی جوامیردا دەکشیت و دەیکات بە قارەمانیکی ناو
ئەفسانان.

ئەو قەبیلانە ی لە حاڵی کۆچەری و ڕەوێندیدان¹²³، پتریش لە قەبیلە ی نیشته جی و
خاوەن زەوی و کشتوکال بە بنەمالە ی سەرۆکایەتی عەشیرەتەو دەلکین و
سەلامەتی خۆیان و مال و ئازەلیان بەند دەبێ بە شەخسیەتی سەرۆکیانەو. ئەم
راستیە دەبێ نرخی پی بدریت لە هەلسەنگاندنی هەلوەستی حاجی بەرانبەر
دەرەبەگی کورد، چونکە حاجی دەوری نۆ سالیکی تەمەنی هۆشیاری و هەست بە
کۆمەلایەتی کردنی لە نیوان و دەور و ڕۆخی ئەو تەرزه ڕەوێند و کۆچەرانه

¹²³ لە لاپەرە 342-345 ی بەشی یە کەمی «حاجی قاردری کۆی» بە پی
داخوایی جیگە باسی ئەم پتوێندیە بەهێزە ی ناو ژیا نی عەشیرەتی، بە تاییەتی هی
کۆچەری، کراو.---

رېبواردوه و پهندي بهيه كه وه ژيان و پټوه نديي سوودي موشته ره ك و پهله ي ژيان و جوړي راپه راندني كاروباري عه شره تا به تي لهو شيوه به رپټوه چوونه وه وهر گرتوه كه وا ههر ده لپي به رپټوه چوني به ك خيزانه.

گرنځي ټم راستيه له وه دايه كه گوتم ته جره به ي حاجي له گهل دهره به گ ده درپته وه به بيست ساليكي عومري، چونكه ماوه ي نو سال، نيوه ي ټو بيست سالانه ده گريته وه به و پټه ته جره به ي به شيكي درپزي هه موو قوناغه كه پهندي هاوچووني و به ك به رژه وه ندي و بي فريقي نيوان دانيشتواني قه بيله له دلي حاجي قادردا جينگر ده كات كه ټم هه ش راستييكه له گهل دهنك نه دانه وه ي فكري خه باني چينا به تي له هه لبه سته كانيدا ريك ديت و ده گونجيت بي ټوه كه س خه ريكي گونجاندنيان بيت.

سيهم راستي ټوه يه، به پي داب و ده ستور و نه ريتي روزه گاري ليره به پيشه وه ټوه ي پيان ده گوترا براگه و ره به گشتي مافي ته نبي كردن و چاوسور كردنه وه يان به سه ر خه لقي ده ور و پستي خويانه وه هه بو. له به كار هيتاني ټو مافه شدا به زوري سوود و چاكي برا چوكه كان ره چاو كراوه ههر بويه ش بوو به شيكي به كجار زوري كيشه و داواي ملكايه تي وه يا ميراث وه يا زن هه ل گرتن وه يا مالي دزياري به سه ر گرتنه وه وه يا ده سترپزي له يه كتر كردن وه يا مه سه له ي خوين و له يه كتر كوشتن و چه ندين نيزاع و ناكوكي جوړاو جوړي تر لاي براگه و ران چاره سه ر ده كران، ته نانه ت دانيشتواني شاره كانيش كه متر ربي دادگه ي حكومه تيان ده گرتنه به ر و ده گه رانه وه بو لاي مزگه وت و مه لا. ټم وه زعه تا ټو سه رده مه ي به بيريشمان ديت ههر به رده وام بوو، بگره ئيستاش پاشماو ييكي له هه ندي جينگه و حالدا ماوه.

هوي ههره به هيزي ټم ديارده يه ش بو دوو سه رچاوه ده گه رپته وه. به كه ميان باوه ري خه لق به چاكتربووني برياره كاني شهرع و ريك كه وتن له سه ر قسه ي براگه و ران به پي داب و ده ستور و نه ريتي كومه لايه تي كورده واري. دوه ميان كه م باوه ري خه لق به بووني داد و چاكي له كاري حكومه تييدا.

به هه مه حال، په ناهيتاني فه لايك و مه رديكي عه شيره تي بو دادگه وه يا پوليس وه يا كارگرپي حكومه تي تا بلبي زه حمه ت بوه له و سه رده مه كو نانه دا چونكه ده بي جاره ها و روزه ها ته ركي كار و كه سابه ته كه ي بكات و ټهرك و مه سه رفه ي هاتنه شار

هه‌لگرت و شایه‌د بێنی و نازانم چی بکا و هه‌مووشی به ترس و له‌رز و بێیه‌ک له پاش و بێیه‌ک له پیش، ته‌وساش له‌وانه‌بووه له کو‌تایی هه‌موو بێنه و به‌ره‌ییکدا به‌رتیلکاری کردی‌ت و مه‌سه‌له‌که‌ی به‌لای نار‌ه‌وادا شکاندی‌ت‌ه‌وه. ده‌بینین ته‌مه‌رۆکه‌ش به‌زۆری دانیشتی ده‌ست‌ده‌ر له داد‌گه‌دا شکات‌لێکراوه نه‌ک شکات‌کردوو چونکه ئیستاش هات‌و‌چۆی حکومه‌ت بو‌ وه‌ده‌سته‌ینانی ته‌و مافه‌ بچو‌کانه‌ی فله‌حیک بو‌ی دیت‌ه‌ داد‌گه‌ گه‌لێک به‌ ته‌رک و مه‌سه‌ره‌فتره له به‌رژه‌وه‌نده‌که.

به‌ر له 30-40 سال‌ لایه‌نی پیاو لیک‌وژراو تازیه‌ی لێ ده‌بوو به‌ دووسێ تازیه‌ که‌ ناچار ده‌کرا ته‌رمی کوژراوه‌که به‌ پشتی و لاغ را‌گو‌یزێ بو‌ قه‌زا لای دکتور تاکوا را‌پۆری له‌سه‌ر ده‌ر‌چو‌یت‌ی و هۆی مرده‌نه‌که‌ی ساغ بکاته‌وه. ئیتر که‌ پێیان کرابا خه‌به‌ری کوشتنه‌که‌یان به‌ حکومه‌ت را‌نه‌ده‌گه‌یاند و ته‌رمه‌که‌یان به‌ دزیه‌وه ده‌شارده‌وه. واش ده‌بوو خه‌به‌ره‌که ده‌گه‌ییشت‌ه‌وه حکومه‌ت ئیتر دوا‌ی حه‌فته‌یی‌ک یا زیاتر مه‌یه‌که‌یان له‌ قه‌بر ده‌رده‌هێناوه‌وه و ده‌یان برد بو‌ لای دکتور... من به‌ چاوی خۆم دیتومه له‌ دوورایی دوو رۆژ رێگاوه‌ مه‌یتی کوژراویان له‌ قه‌بر ده‌ره‌یناوه‌ته‌وه و به‌ سوا‌ری گو‌یدرێژ له‌ گه‌ل مال و مندالی کوژراو، به‌ شین و رۆ‌پۆ، له‌ ژێر ترسی قه‌مچی پۆلیس، را‌پێچ درا‌ون بو‌ لای دکتور... دوا‌ی نو‌رینی له‌ لایه‌ن دکتوره‌که‌وه به‌ هه‌مان وه‌زعی فرمیسکا‌وی و لێقه‌وما‌وییه‌وه ته‌رمه‌که‌ برا‌وه‌ته‌وه بو‌ گو‌ره‌که‌ی و سه‌رله‌نو‌ی پێی سپێرا‌وه‌ته‌وه. خێزانی لادیی ده‌ست و پێی هه‌موو که‌سیکی ماچ ده‌کرد، پاره‌شی ده‌دا، له‌ وه‌زعی وه‌ها پر سفت‌وسۆی، به‌ لای خۆیه‌وه، بێلزوم به‌ ته‌رک عه‌زاب و، دیسان به‌لای خۆیه‌وه، ئابروو‌چوون رزگار بکات.

ته‌مه‌ نموونه‌ییکی بچوو‌که له‌ جو‌ری پێوه‌ندی خه‌لق به‌ ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی لێره به‌ پێشه‌وه. من دل‌نیام له‌وه‌دا ته‌گه‌ر یه‌کی‌ک له‌و رۆشن‌بیرانه‌ی ته‌مه‌رۆ که‌ وا به‌ زۆری له‌عنه‌ت بو‌ ده‌ره‌به‌گ ده‌نی‌رێ خۆی دوو‌چاری وه‌زعیکی وه‌ک وه‌زعی خێزانه فله‌حیه‌که‌ بو‌وبایه‌ ده‌خیل و ئامانی برا‌گه‌وره و شیخ و مه‌لا و مه‌رقه‌دی چاک و پیرانی‌ش ده‌بوو له‌و چه‌که‌مه‌ سه‌ریه‌ی پۆلیس و دکتور¹²⁴ و را‌پۆرتی طبی رزگار

¹²⁴ گه‌لێک جار لاسایی کردنه‌وه‌ی و لا‌تی پێشکه‌وتوو له‌ لایه‌ن و لا‌تی پاشکه‌وتوو‌وه له‌ جیاتی چاکه‌ خراپه‌ی لێ په‌یدا ده‌بێت. له‌ جه‌نگی دوهمدا که‌ دابه‌ش کردنی

بوویایه... نهک هەر له‌م باره یه‌کجار ناخۆش و به‌سفتوسۆیه‌دا، به‌لکوو له‌گه‌لێک وه‌زعی تریشدا خه‌لق چه‌زی به‌وه‌ کردوه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی جغزی حکومه‌ت کێشه‌ و گرفتی خۆی چاره‌سه‌ر بکات.

به‌راستی، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا که ده‌سته‌ی حکومه‌ت به‌لای خه‌لقه‌وه‌ جیی باوه‌ر پێ کردن و لێ ئه‌مینبوون نه‌بوه‌ مزگه‌وت وه‌ک دادگهی «مدنی» و دیوه‌خانه‌ی سه‌ره‌ک عه‌شیره‌ت و براگه‌وره‌ و به‌ره‌ی ده‌سه‌لاتداریش وه‌ک دادگهی «جزائی» بوه‌، دیاریشه‌ مزگه‌وت له‌ شاره‌کاندا پتر په‌نای براوه‌ته‌ به‌ر تا دیوه‌خانان چونکه ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی له‌ شاراندا به‌شیکێ زۆری ده‌سه‌لاتی براگه‌ورانی په‌ک ده‌یه‌خست له‌ هه‌لبه‌رینه‌وه‌ی ئه‌و کارانه‌دا که پێوه‌ندیان به‌ دادگهی «جزائی»یه‌وه‌ بوه‌ وه‌ک کوشتن و دزین و سووتاندن... له‌ حالێکدا کاروباری سه‌ر به‌ دادگهی «مدنی حقوقی» له‌ خواهشتی خاوه‌نه‌که‌یدا بوه‌ ئایا بۆی ده‌چێته‌ دادگه‌ یا مزگه‌وت وه‌یا هەر لێی بێده‌نگ ده‌بی‌ت.

ئهم به‌سه‌ر راگه‌یشتنه‌ی سه‌رۆک عه‌شیره‌ت و براگه‌وره‌ و ده‌ره‌به‌گه‌کان له‌ ناکوکی و نيزاعی ئێوان خه‌لقی سه‌رده‌می لێره‌ به‌ پێشه‌وه‌، که رابگیریت له‌ ته‌نیشته‌ خۆدزینه‌وه‌ی خه‌لقه‌که‌ له‌ حکومه‌ت، باشت‌ر تێمان ده‌گه‌یه‌نی بۆچی ئه‌دیبه‌ و شاعیر و مه‌لا و خۆپنده‌واری کورد له‌ خۆوه‌ بیریان بۆ ئه‌وه‌ نه‌رۆیشتوه‌ «گه‌ورایه‌تی» و «بچووکایه‌تی» به‌ راشکاوی به‌خه‌نه‌ ژێر رووناکایی لیکدانه‌وه‌یه‌یک، به‌دیله‌کی مومکین و باشت‌ر و باوه‌رپیکراوتر به‌ ده‌سته‌وه‌ بدات و داوای لابردنی رێژیمی براگه‌وره‌یه‌تی و ده‌ره‌به‌گایه‌تی بکه‌ن بۆ چه‌سپاندنی جیگره‌که‌ی.

من لێره‌دا قسه‌م له‌ گه‌ل ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌دیبه‌کان و مه‌لاکان و شاعیره‌کان ته‌نها له‌ نووسین و هه‌لبه‌ستدا ناویکی ئه‌و به‌دیله‌ و ئالوگۆره‌ به‌ینن نه‌ک له‌ واقیعه‌دا گۆڕینه‌که‌ پێک به‌ینن وه‌یا به‌ دڵ هه‌ولێ بۆ بدەن چونکه مه‌علومه‌ ئه‌م ده‌سه‌لاته‌ نه‌ په‌یدا بووبوو نه‌ ئه‌گه‌ر که‌سیکیش ئه‌م باره‌ قورسه‌ی خستبایه‌ سه‌ر شانی خۆی بیتوانیایه‌ سه‌رده‌ری له‌ کاره‌که‌ی بکات چونکه ئه‌و که‌سه‌ پتر له‌ حکومه‌ت نارازی

خواردمه‌نی به‌ بیتاقه‌ خه‌لقی ئه‌ورووپای ده‌ژيانده‌، لای ئێمه‌ هه‌ژاری هه‌ژارتر کرد و سه‌رۆکی لێکه‌وته‌شی کرده‌وه‌ به‌ سه‌رۆکی ته‌واو.

بوه تا ئهوهی له براگه‌وره‌کانی کورد نارازی بوو، که حالیش وه‌ها بی، ده‌بی داوا کردنه‌که‌ی له مه‌به‌سته مه‌حدوده‌که‌ی به لاهه‌نانی براگه‌وره‌انه‌وه به‌ره بستی‌تیت تا ده‌یگه‌یه‌نی به دروست کردنی ده‌سه‌لات و حکومه‌تیکی تازه که ئه‌مه له وه‌هم و خه‌بالی‌شدا نایته هیچ حسابیکی ئه‌وسا و ئیستاوه.

ره‌نگه خه‌یال بۆ ئه‌وه بره‌وا به‌سه‌ر راگه‌یه‌شتنی براگه‌وره‌کانی کورد له گه‌روگرتی نیوان خه‌لقی کورده‌واری وینه‌یک بی له‌و ده‌سه‌لاته‌ی «فیودال»ی صه‌ده‌کانی ناوه‌ندی له ئه‌ورووپادا هه‌یانبوه. هه‌رچه‌ند لێره به‌ داوه کورته‌ییکی زۆر کورتی به‌راورد کردنی «ده‌ره‌به‌گایه‌تی»ی کورد و «فیودال»ی ئه‌ورووپا باس ده‌که‌ین به‌لام لێره‌دا ده‌بی ئه‌وه‌نده بلێم دوو جوداوازی یه‌ کجار بنجی، وێرای جوداوازی پله‌ی دوهم، هه‌ر دوو دیارده کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌ی کورد و ئه‌ورووپای له‌یه‌ کتر جودا ده‌کرده‌وه.

یه‌که‌م له‌وه‌دا که‌وا سه‌ره‌ک عه‌شیره‌تی کورد به‌ردوام و هه‌میشه‌کات به‌شداری خۆشی و ناخۆشی خه‌لقی هۆزه‌که‌ی خۆی ده‌بوو و ژیا‌نیکی تیکه‌ل به‌ ژیا‌نی ئه‌وانی به‌سه‌ر ده‌برد به‌ تابه‌تی له‌ نیوان ئه‌و عه‌شیره‌تانه‌دا که گیانی قه‌یله‌یان تیدا پارێزراوه، ته‌نانه‌ت سه‌رۆکی ئه‌و ته‌رزه عه‌شیره‌ته زۆر جاران ژنی له خه‌لقی عه‌شیره‌ته‌که هه‌ناوه‌ واش بوه ژنی بنه‌ماله‌ی سه‌رۆکایه‌تی له‌ بۆره‌ پیاوی عه‌شیره‌ته‌که ماره‌ کردوه، هه‌ر ئه‌م ته‌رزه عه‌شیره‌ته‌ش بوه که حاجی قادر له‌ نزیکه‌وه هاو‌به‌شی ژیا‌نیان بوه. خولاسه‌ نازوفیزی خۆ به‌ گه‌وره‌تر زانی‌نی فیودالیکی ئه‌ورووپایی، جاری، له‌ نیوان عه‌شیره‌تا‌کانی کورد په‌یدا نه‌بوو بوو مه‌گه‌ر ناوناوه‌ییکی به‌ ده‌گه‌من نه‌بی.

دوهم له‌وه‌دا که‌وا چونکه‌ دینی مه‌سیحی که‌متر له‌ دینی ئیسلام یاسای گوزه‌ران و به‌یه‌که‌وه ژیا‌ن و سزا و پاداش و لایه‌نه‌کانی تری کۆمه‌لایه‌تی داناوه، خه‌لقی ئه‌ورووپا که‌متر گه‌راونه‌ته‌وه بۆ که‌نشته له‌وه‌ی که‌ مسلمانان هانا ده‌بهنه به‌ر مه‌لا و مزگه‌فت بۆ هه‌ل‌ب‌رینه‌وه‌ی کێشه و گه‌روگرتی نیزاعی نیوان خه‌لق، که‌ حال وا بی دیاره سه‌رۆک عه‌شیره‌ت له‌ ده‌شت و لادێ جاریکی تریش پێوه‌ندی له‌ گه‌ل کورده‌واریدا پته‌وتر ده‌بی له‌ پێوه‌ندی کۆنتیک و بارۆنیکی ئه‌ورووپایی به‌و خه‌لقه‌ی که‌ له‌ جغزی ده‌سه‌لاتی ئه‌ودا ده‌ژین چونکه‌ له‌ نیوان عه‌شیره‌تا پێوه‌ندی به‌ مزگه‌فته‌وه درێژه‌کێشانیکی پێوه‌ندییه‌که‌یه به‌ دیوه‌خانه‌وه وه‌یا، به‌ پێچه‌وانه، له‌م روه‌وه دیوه‌خانه درێژه‌کێشانی مزگه‌فته.

ئەم تىكەلەي سەرۈك عەشیرەت لەگەل ژيان و سوود و زەرەرى خەلقە كە بەيى
 ئەو دەسلەتەي كە نەرىت و داب و دەستوورى كۆملەلایەتى و داخوایى ناچارى
 يى داو، سەرەراي دردۇنگى خەلق لە حكومەتى رۇڭگارەكانى تىپەرپو، زۆر بە
 شېۋەيىكى چاۋەرۋانكراو وای كرده حىسابىكى كەم بۇ زىدە دەستدرىژىك بكرىت
 كە براگەرە لە بەكارهیتانی دەسلەلەتەي خۆي كرىدىتى ۋەك كە لە ھەموو جىھاندا
 چاۋپۇشى دەكرى لەو سنووربەزاندنەي ياسا كە لىرە و لەوئ لە دایەرەي پۇلىس
 دەدىترى ۋەيا سەرۈكى دایەرەيىكى تر لەگەل فەرمانبەرە بەردەسلەكانى خۇيدا
 دەيكات. ھەرچەند دەزانين سنووربەزاندنەي ياسا نىگا راکىشتەر و پترىش جىگەي
 گلەيى، خىراترىش لەسەر ئەو كەسلە حىساب دەكرى كە سنوورەكەي بەزاندە تا
 ئەو زىدە دەستدرىژىيەي براگەرەيىك كردهتى بەر لە صەدان سال. لەمەش
 بترازين دەيى داوا لە رۇشنىرى ئەم سەردەمە بكرى پتر پەرۋشى ياسا پاراستنى
 ئەم سەردەمەي يىت تا گلەيى كردن لەو سنووربەزاندنەي پىشيان كردهيە.
 بەھەمەھال لە بارىكى ۋەھادا كە نىزام و ياسايىك نەيىت بە چاكى تەدەخولى رەوا
 و نارەوا لە يەكتر جودا كاتەو، نىگاي پياۋى حەقەرستى وردىنىش لەوانەيە بەسەر
 دىمەنى دەستدرىژىكەدا بكشيت بى ئەو بەسەرەو بەند يىت و بكەويتە
 كەلكەلەي ھەلىنجانى بيروراي ئەوتۆۋە تىكدانى ئەو داب و دەستوورە بكانە
 مەبەست.

من نامەوى بلىم، نەشم گوتوۋە ۋ ھەرگىزىش نالىم، ئەو براگەرەوانە ھەموويان ۋەيا
 زۇريان ھەمىشە لە پەرۋشى چاكە و بەرژەۋەندى خەلقەكەدابوون و سوود و
 بەرژەۋەندى خۇيانيان بە لاۋە ناو، كە ئەمە نە ئەوسا راست بوە و نە ئىستاش
 راستە و تا دوارۋژىكى دورودرىژىش بەراست ناگەرئ. خەلقى ئەو سەردەمانەش
 ۋەك ھى ئىستا تىكرایان بەر لە ھەموو شتىك چاكەي شەخسى خۇيان مەتلەب بوە
 كەسىش لەمەدا ھىچ نارەزامەندىي دەرنەبرېوە چونكە ئەو كەسلە خۆي بەر لە
 خەلقى تر خەرىكى ۋەدەستەيتانى سوودى شەخسى بوە ئىتر چۇن بىرى بۇ ئەو
 دەرۋات شتىكى بەخۆي رەوا دەينىت و ۋەك بەدەيەي دەزانىت لە خەلقى بە
 عەيب بگرىت.

خەرىكبوون بە سوودى شەخسىيەو ياساى سروسشە و داخوایى ژيانە، بگرە
 دایەمۇي مېژووى كۇن و نوپىە، خۇ ئەگەر لەم رۇڭگارەشدا گيانى ھارىكارى نىوان

گهلان نهختیک له خۆپهرستی و مرۆڤی تاکی کهم کردیتهوه و پنداویستی بهیه کهوه ژبانی ئەم سەردەمه خەلقى بەرهو تەرجیحی سوودی گشتی پال پێوه نابێت، صەدان سال بەر له ئیستا گیانی ئەوتۆیی جارێ له پزدانی کۆمه‌لایه‌تی رۆژه‌لەندا نه‌تروو کابوو مه‌گەر له‌سەر زار و زمانی پیاوی واعیز و له‌ ناو هه‌ناوی نووسراوی تۆز لێنیشتوو و به‌دهم په‌ند و قسه‌ی نه‌سته‌قه‌وه وه‌یا له‌سەر رووپه‌ره‌ی یاساکاندا که‌وا ر‌ه‌فتاری خەلق زۆریان لێ دوور بوو.

په‌ند و قسه‌ی نه‌سته‌ق که‌ پتر ته‌رجه‌مه‌ی جوول‌ه‌ی می‌شک و د‌لی مه‌ردم ده‌که‌ن نه‌ختیکی که‌می سوودی گشتی گوتۆته‌وه، به‌شی هه‌ره زۆری گیانی خۆویستی عه‌کس کردۆته‌وه¹²⁵. هه‌ر ئەمه‌یشه‌ چاوه‌روان ده‌کرێ له‌و واقیعه‌ یه‌ کجار کزه‌ی کورده‌واری که‌ به‌ درێژایی هه‌موو می‌ژووێ ده‌رفه‌تی نه‌بوه به‌ شینوه‌ینکی گشتی و له‌ ر‌پ‌ی هاریکارییه‌وه چاکه‌ و سوود و به‌رژه‌وه‌ند ده‌رده‌ست بکات وه‌یا زه‌ره‌ر و ناخۆشی و فه‌لاکه‌ت به‌ره‌و دوا بگێر‌یت‌ه‌وه. ئەم خه‌ریک‌بوونه‌ی خەلق به‌ سوودی شه‌خسییه‌وه که‌ یاسای گشتی کۆمه‌لایه‌تی کوردستان و هه‌موو جێگه‌ینکی لێقه‌وماوی وه‌ک ئەو بوه‌ و به‌رده‌ی چاوپۆشی به‌سەر ر‌ه‌فتاری هه‌موو ئەو که‌ساندا کیشاوه‌ که‌وا به‌ ئاشکرا وه‌یا له‌ په‌نا خزمه‌تی غه‌یردا سوودی شه‌خسیان خزمه‌ت کردوه‌ پتر روون ده‌بێته‌وه که‌ ر‌اب‌یگرین له‌به‌ر تیشکی ر‌استی چواره‌م وه‌ک هه‌ر ئیستا ده‌یکه‌ین.

چواره‌م ر‌استی که‌ خۆی سی‌به‌ری تیشکه‌کانی واقیعی کۆمه‌لایه‌تییه‌ و هه‌تا بش‌لیی به‌د و مه‌لعوونه، که‌مه‌ترخه‌می تیک‌رای خەلقه‌ له‌و رووداوانه‌ که‌ دوو‌چاری غه‌یری خۆیان ده‌بن و زیانه‌که‌یان به‌ره‌و خۆیان ناگه‌ر‌یت‌ه‌وه. من لی‌ره‌دا به‌ته‌ما نیم‌ بچمه‌ بنج و بناوانی ئەم خه‌سله‌ته‌ یه‌ کجار به‌رچاو و په‌ره‌سه‌ندوو و فه‌رمان‌ره‌وایه‌ی نیوان گهلانی دواکه‌وتوو بۆ دۆزینه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ واقیعه‌کانی لی‌یانه‌وه هه‌لقول‌یه‌ چونکه‌ مه‌به‌س شی کردنه‌وه‌ی ئەو هه‌لکه‌وت و دیارده‌ کۆمه‌لاتیانه‌ و ر‌استیه‌ می‌ژوو‌ییانه‌یه که‌ وایان کردوه‌ ئەدی و پیاو‌چاک و مه‌لای دینداری کورد له‌ ئاست براگه‌وراندا ی‌ده‌نگ بن بۆ ئەوه‌ی تی‌یگه‌ین سه‌به‌ب چیه‌ حاجی قادر له‌ هه‌لبه‌سته‌کاندا یه‌خه‌گیری ده‌ره‌به‌گ نه‌بوه‌ وه‌ک له‌ زه‌مینه‌ی ئاییندا یه‌خه‌گیری ش‌یخ‌ایه‌تی

¹²⁵ ئەم باسه‌ له‌ لایه‌ره‌کانی 279-284 ی به‌رگی یه‌که‌می «حاجی قادری کۆبی» به‌ پ‌یی داخوازی جێگه‌ ل‌یی کۆل‌راوه‌ته‌وه.

تهله که باز بوه وهیا له مهیدانی کوردایه تییدا یه خه گیری داگیر کهر بوه. که ئه مه مه بهست بی عامیلی که مته رخه می، خوی له خۆیدا، یارمه تی پروون کردنه وهی باسه که مان ده دات بی ئه وه پتویست بی بزاین له کام سه رچاوه وه هه لقو لیه و به کام دۆلچکه ی میژوو و کومه لایه تییدا به میرات بۆ کورد و گه لی دواکه و تووی وهک ئه و هاتوته خواره وه.

بیناکی مروف له ئاست ئیش و تازاری غه یری خوی به وهنده به درۆ ناخریته وه که دیت و په رۆشیک بی ئه رک ده خوا بۆ لیه و ماو و خه فته بار چونکه په رۆشی بی ئه رک به که لکی خه فته تبار که نایه ت و سته مکاریش له سته می خوی ناوه ستیت. تۆ سه یری وه زعی لیه و ماو بکه و به حالوباری ده وله مه ندیک و خوداپیداوینکی بگه ره و بزانه ئاپوره ی خه لق له کامیان ده ئالین. ئه م دیمه نه ی پروو هتانی عالم بۆ ده وله مه ند و پشت تی کردیان له هه زار له هه موو سه رده میکدا مه وزوعی هه لبه ست و په خشان و بابه تی فۆلکلوری بوه. ته نانه ت هه موو شکایه تیکی شاعیران له زه مانه و چه رخی چه بگه رد و به ختی که چ شکایه ت کردنه له ئاده میزاد چونکه نه زه مانه و نه چه رخ و نه به خت ه یج کامیکیان چاکه و خراپه یان له ده ست نایه ت، شاعیره کانیش ئه م راستیه یان زانیوه.

دیسان ده لیمه وه من ناچه بنج و بناوانی مه سه له که وه، مه به سیشم تاوانبار کردنی خه لقه که نه چونکه هه ر تاکیکی لپی بگری خوی له باریکدا دیوه ته وه هه م له ئیراده ی به هیزتر و هه م له تیبیر کردنی هۆش و گوشتی به ده ر. من تاکه مه به ستیکم هه بی له باس کردنی ئه م دیارده یه ی بیناکی مه رد م له ئاست ئیش و تازاری غه یردا ته واو کردنی ئه و نه خشه یه یه که بیده نگبوونی شاعیر و ئه دیب و خوینده واری کوردی لیتره به پیشه وه له ئاست ده ستدریزی براگه وران نیشان ده دات چونکه ئه گه ر نه خشه که م به ناته واوی جیهیشت که سی پی ئیقناع نابیت له حالیکدا ده زانم حه قیقه تی ناخۆش به هه موو به لگه ی ئیسپاتکه ریشه وه پیشکه ش بکریت هه ر زه حمه ته بسه لمیندرئ چ جایی حه قیقه تیک تالاییه که و ناخۆشیه که ی بگاته پله ی نه گونجان له گه ل ئه و بیرو رایانه ی که به لایانه وه هه موو رابردووی گه لانی خه لق یه ک شریته ی بیبرانه وه ی به گژدا چوونه وه بوه دژی زۆرداری و خوینمژی و چه وساندنه وه.

داخم ناچی ږووداو شتیکی په کجار جودایه له مهیلی سافلیکه‌ی خو شاگه‌شکه کردن به خه‌باتی مه‌ردانه‌ی لیږه به پیښه‌وه، که ده‌بینی هه‌لکه‌وتووترین و ئازاترین و دلسؤزترین ږؤله‌ی گهل له میژووی دووړودریژدا به قسه و هه‌لېه‌ستیش ته‌و خه‌باه‌تیا نه‌کردوه چ جایی مه‌ردی بی ته‌نوا‌ی هه‌ژاری بیده‌سه‌لاتی هیچ له ده‌ست نه‌هاتوو. من لیږه به پیښه‌وه باسی چ‌ند به‌گژدا چوونه‌وه و هه‌لکه‌رانه‌وه‌ی فه‌لاحانم له ئا‌غایان کرد که نمونه‌ی له‌سه‌رخؤ کردنه‌وه و په‌له‌ی ژیا‌نی چینی هه‌ژار نیشان ده‌دن، ئیستا لیږه‌دا ده‌بی بلیم ته‌و فه‌لاحانه‌ی به‌گژ زؤرداره‌کاندا ده‌چوونه‌وه له هیزی هاوکاریی ناخو‌یی و که‌رهمی خوا به‌ولاوله یاریده‌ده‌ریان نه‌بوو نه له نیوان برا فه‌لاحه‌کاندا و نه له نیوان سه‌رله‌به‌ری چینی هه‌ژار و خوینده‌وار، ته‌گهر محامی‌نکیش یاریده‌ی دابن به‌رانبه‌ر ئه‌رک و مه‌سره‌ف یاریده‌ی داون هه‌روه‌ک محامی‌نکی تر یاریده‌ی لایه‌نه‌که‌ی تری داوه.

ږه‌نگه لیږه‌دا راستیی هه‌ره گه‌وره ته‌وه بی فه‌لاحه‌کانی ناوچه‌ی دؤلی، هی جی‌گاکانی تریش هه‌ر یه‌که به شیوه‌ییک، په‌ناییکیان له یاسا و ده‌سه‌لاتی حکومه‌تی ته‌وسادا شک بردبیت چونکه به‌هه‌مه‌حال حکومه‌ت نایه‌وئ به ئاشکرای بی ته‌مری یاساکانی بکری‌ت، له‌و سه‌رده‌مانه‌شدا ده‌ستدریژیکه‌ریکی میراوده‌لی خو‌شه‌ویست نه‌بوه لای حکومه‌ت تا‌کوو چاوپو‌شی لی بکات چونکه ته‌وسا جاری پشده‌ر، که ناوچه‌ی ده‌سه‌لاتی میراوده‌لیان بوو، حکومه‌تی تیدا دانه‌مه‌زرا بوو له‌به‌ر ته‌مه هه‌ر جی‌گه‌ییکی تریش بکه‌وتایه ژیر فه‌رمانی ته‌وان حکومه‌تی لی دووړ ده‌که‌وته‌وه. له‌مانه‌ش وازی‌تین ده‌رگه‌ی دادگه بو هه‌موو که‌س کرابؤوه و له شکاتانی ده‌پرسیه‌وه. خولاسه مه‌سه‌له‌که به هه‌ر باریکدا بخه‌ین په‌یامی خو‌شی لی وه‌رنا‌گرین چونکه دیارده‌ی په‌رو‌ش بو غه‌یرنه‌بوون پتر ئاشکرا ده‌بی.

ته‌م لیکنده‌وه و سه‌راسو‌یی کردنه کور‌تیله‌یه‌مان به ده‌وری که‌مه‌ترخه‌می خه‌لق له‌گهل یه‌کتردا با‌شتر بو‌مان ږوون ده‌کاته‌وه و تیمان ده‌گه‌یه‌نی چ‌ند ئاسانه ده‌ستدریژی کردنی برا‌گه‌وران له هه‌لېږینه‌وه‌ی نیزاعی نیوان خه‌لق به‌ره‌و وه‌ده‌سته‌ینانی سوودی شه‌خسی خو‌یان چاوی بینه‌رانی به‌سه‌ردا بکشیت بی ته‌وه‌ی هه‌ست به ده‌ستدریژه‌که بکات وه‌یا ته‌گهر هه‌ستی‌کشی پیکرد به‌لایه‌وه سه‌یر و نار‌ه‌وا بی چونکه بینه‌ره‌کان و سه‌رله‌به‌ری خه‌لقه‌که خه‌ریکی سوودی شه‌خسی بوون و که‌متر خه‌فه‌تی مه‌غدوریه‌تی غه‌یری خو‌بانان کیشاوه. بی‌گومان ده‌سه‌لاتی‌کی

به‌لای خه‌لقه‌وه ره‌وا و ئاشنا بیت، سنووری خۆی ببه‌زیتی به‌ره‌و ده‌ستدریژی کردن، گهلێک که‌متر خۆی ده‌نوینتیت له‌چاو ده‌ستدریژیکی که له‌سه‌ر هیچ بنگه‌ییکی کۆمه‌لایه‌تی هه‌لنه‌ستاییت، وه‌ک ئه‌وه‌ی برا‌گه‌وره به ناحه‌ق له برا‌گچکه‌ی بدات چاو‌پۆشی لی ده‌کریت به‌لام بی‌گانه لی ناسه‌لمیندری دارێک له‌سه‌گی به‌ر ده‌رگه‌ راست بکاته‌وه.

ئهم راستیه‌ که وا بۆ خۆی به‌ به‌ریه‌وه هه‌یه گهلێک ته‌نبی کردنی ناحه‌ق و ده‌ستدریژ که‌رانه به‌ کاری ره‌وا له‌قه‌لم بدات هه‌ر به‌ جارێ ده‌که‌ویتته‌ گو‌شه‌ی فه‌رامۆشییه‌وه که‌ را‌بگیرێ له‌به‌ر سی‌به‌ری تاریکی که‌مه‌ترخه‌میه‌کی با‌سمان کرد. من لی‌ره‌دا که‌ دیم ئهم دوو راستیه‌ به‌یه‌که‌وه کۆده‌که‌مه‌وه مه‌به‌سم ئه‌وه‌یه‌ خه‌یالی خوینهر بۆ حه‌قیقه‌تیکی گه‌وره را‌کیشمه‌وه. هه‌موو راستیه‌کانی با‌سم کردن و ئه‌وانه‌ی لی‌ره به‌ دوا‌وه با‌سیان ده‌که‌م یه‌ک راستی گه‌وره‌ی بی جه‌مسهر و بر‌گه و به‌یه‌که‌وه و سه‌رانسه‌رن نه‌ک وه‌ها له‌ یه‌کتر پچرا‌و و دا‌برا‌و و ته‌نها ته‌نها وه‌ک له‌م نووسینه‌دا ژماره و زنجیره‌یان بۆ داده‌نی‌م، هه‌لوه‌ستی خه‌لقی ئه‌و سه‌رده‌مانه‌ش له‌ نی‌وان ئه‌و راستیانه‌دا که‌ به‌شیکی واقعی فره‌وانن به‌ شیوه‌ییکی عه‌فه‌وی و بی مامۆستا و خویندنه‌وه‌ی نووسرا‌وی وه‌ک ئه‌مه‌ بوه، واته‌ ئه‌وان له‌ هه‌لوه‌ستیانه‌دا وه‌ک خه‌لقی ئهم سه‌رده‌مه‌ نه‌بوون که‌ مه‌جبوورن به‌ پینی ته‌علیمات و ماده‌ده یه‌ک و دوو و سی‌ی یاسا و به‌رنامه‌ن ره‌فتار بکه‌ن.

خه‌لقه‌که له‌ که‌مه‌ترخه‌میی په‌رۆش بۆ غه‌یردا نه‌یانده‌زانی به‌و که‌مه‌ترخه‌مییه‌ چه‌ند بی‌روبا‌وه‌ری دوا‌رۆژ سه‌غله‌ت ده‌که‌ن که‌ حه‌زیان لی‌یه‌ چینی چه‌وسینرا‌وه له‌ را‌بردوو که‌مه‌ترخه‌م نه‌بوو بی له‌ ئاست به‌رژه‌وه‌ندی خۆی و په‌رۆش بۆ غه‌یردا هه‌میشه کاتیش ده‌سته‌ویه‌خه‌ی برا‌گه‌وره و ده‌ره‌به‌گ و بۆرجوا‌زیان بو‌وبیت. خۆ منیش هه‌ر حه‌زم به‌وه ده‌کرد به‌لام حه‌ز پی کردنه‌که‌م ناگاته‌ ئه‌و را‌ده‌یه له‌ نه‌بوویه‌وه دروستی بکه‌م و می‌ژووی کۆن و نوێ بشی‌وینم.

هه‌رچی حه‌ز کردنی شه‌خسی هه‌یه ناتوانی بی ده‌سکاری کردنی می‌ژوو، حاجی قادر و ها‌وچه‌رخه‌کانی له‌ کوردستانی عی‌راقدا، به‌گژ برا‌گه‌وره و ده‌ره‌به‌گاندا به‌ینیت. که‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌گژدا هینانه له‌سه‌ر کا‌غه‌ز دروستیش کرا نه‌ سوودیک به‌ هه‌زاری سه‌د سال و هه‌زار سالی پیتش ئه‌م‌رۆ ده‌گه‌یه‌نیت نه‌ هه‌زاری ئه‌م‌رۆش ده‌توانی له‌ می‌ژووی ده‌سکرد سوود وه‌رگریت. به‌ پتجه‌وانه، له‌وانه‌یه می‌ژووی ئیستاشی لی

سهره‌وین بکریّت و برسیایه‌تی له‌سهر حیساب بکریّ به تیری. ده‌سته‌ودامه‌نبوونی من له‌گه‌ل گه‌نج و رۆشنبیری کورد بۆ نه‌شیواندنی میژوو له‌پیش هه‌موو شتیکدا به‌رژه‌وه‌ندی چینی هه‌ژاری ئه‌م‌رۆ و دوا‌رۆژی به‌چاوی خۆیه‌وه‌ گرتوه‌ چونکه‌ له‌ سهره‌وین کردنی میژوو و سازدانی واقعی کارتۆنی سهر‌کاغه‌ز که‌ مومکین نیه‌ خیر و خۆشی لێ برویت، ئه‌وه‌ی تیده‌چی و تیده‌شکی و برسی و پرووت ده‌مینیته‌وه‌ هه‌ر ره‌ش و پرووت و هه‌ژاره‌که‌یه‌، رۆشنبیره‌که‌ و خاوه‌ن شه‌هاده‌ و وه‌زیفه‌که‌ زه‌ره‌ریکی ئه‌وتۆ ناکات پینه‌وه‌ دیار بیت، خۆ ئه‌گه‌ر به‌ رواله‌ت شتیکی که‌میشی له‌کیس بجیت له‌ دوو لاهه‌ تیی ده‌هینیته‌وه‌. یه‌که‌م له‌ لایه‌ن خۆه‌لدانه‌وه‌ و پایه‌ له‌ خۆنان به‌ ناو ده‌ر کردنی میلیله‌تپه‌روه‌ری و رۆشنبیری و شۆر‌شگیری، ده‌شزانی ریگه‌ له‌ پیش که‌س نامینیته‌وه‌ به‌ درۆی بخاته‌وه‌ وه‌ک پیشتر شاعیری عه‌ره‌ب له‌ باری وه‌هادا گوتوه‌تی:

تلوا باطلا صارما
وقالوا صدقنا فقلنا نعم

مرۆفیش که‌ ناوی ده‌ر کرد به‌و له‌قه‌به‌ نازدارانه‌ خیر و خۆشی له‌ هه‌موو لاییکه‌وه‌ به‌سه‌ریدا ده‌باریت. من شۆر‌شگیرم دیتوه‌، تۆش هی وه‌هات دیتوه‌، له‌ سه‌ره‌تای شۆرشی ته‌ممووزی 1958 دیناریکی نه‌بوو، سالی تیه‌ره‌نه‌سوورایه‌وه‌ به‌سه‌ر شانی بزووتنه‌وه‌ی نیشتمانپه‌روه‌رییه‌وه‌ تیه‌ه‌لکشی به‌ره‌و ئه‌وه‌ی پینی ده‌لێن ناز و نیعمه‌ت، که‌سیش لێی به‌ عه‌یب نه‌گرت.

دوهم لایه‌ن ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌گه‌ر راسته‌وخۆش پاره‌ و پوولی به‌سه‌ردا نه‌باری، رپی چالاکیی جۆر جۆر و هاتوچۆی ناوه‌وه‌ و ده‌ره‌وه‌ و ئاهه‌نگ به‌ریا کردن و چشتی وه‌هاوه‌ هه‌موو زه‌ره‌ران پ‌ر ده‌کاته‌وه‌ و پاشه‌که‌وتیشی ده‌بیت. حاجی قادری بیده‌ره‌تان چه‌ند به‌دبه‌خت بوو له‌چاو ئه‌و شۆر‌شگیرانه‌ی که‌ دوا‌ی ده‌یان سال له‌ مردنی، چ له‌ رپیازی عه‌بیدار کردنی ئه‌وه‌وه‌ بیت و چ له‌ رپیازی ده‌سکاریی کردن له‌ خه‌باتی ئه‌وه‌وه‌ بیت هه‌موو هه‌ژاری و نه‌داری و بی‌پاره‌یی و ئیفلاسی ئه‌ویان بۆ خۆیان گیرا به‌ خیر و خۆشی... چه‌ند سه‌یره‌، رۆشنبیری کورد له‌م راستیه‌ یه‌کجار تاله‌ی

بەردەستی خۆمان بەدەنگ نەیت بەلام رازی بی له گۆرینی راستیه کانی میژووی
تیپه‌ریوی مردوو.

من دەمەوی له بەسەرھاتی حاجی و نرخاندنی خەبات و بیروپراکانی نشتەر
بخوازمەوہ بو خەبەر ھێنانەوہی گەنجی خەوینراو و چاوبەستەکی لیکراو، ئەویش
مومکین نابێ ئەگەر ھەموو تالایی واقعی نەخەمە بەرچاو، تەلەکەبازی مەیدانی
نیشتمانپەروەری و چینیپەروەریش پاروہ نەرم و چەرەکە لە قورگی گیر نابێ
ئەگەر گەنجی تیگەییشتووی پیگەییشتووی دلسۆزی کورد لەرێی حیساب لەگەڵ
کردندا پەنجە لە قورگی ئەو تەلەکەبازە توند نەکات و پاروہکە یی نەتقینیتەوہ،
ئەوہی لەم قسانەشم دەتۆری، رازی بی و رازی نەبی، یەکیکە لەوانە یە حەز دەکا
پارووی چەر و نەرمی حەرەم بە خۆش لە گەرۆوی خۆی ئاوا کات.

لە پاش ئەم راستیانە دوو راستیی یە کجەر گەنگ و بنجی و کاریگەر ھەن بە
نیسبەت نووسینەکە و بە نیسبەت پیکھێنانی نۆرینیکی راست و دروستیش بەرانبەر
ئەم پرسیارە دەربەگایەتی کورد و ھەلۆستە حاجی قادر لە ئاستیدا، یەکیکیان
بەرآورد کردنی دەربەگایەتی کوردە لەگەڵ فیودالیزمی ئەورووپا، دوہمیان
پرووپەرۆبوونی حاجی قادەر لەگەڵ براگەر و دەربەگ و سەرەک عەشیرەت و
خاوەن دەسلالات و شورەتی کورد لە نۆقتە نەزەری خەباتە قەومایەتیەکیەوہ بەپێی
زەرف و کاتی کە حاجی تێیدا ژیاوہ. لەگەڵ بەسەرچوونی شی کردنەوہی ئەم دوو
راستیە گەرەبەدا سەرلەبەری ژبانی حاجی لە کۆیە و کوردستان بەسەر دەچیت و
ئەم بەشە سیئەمی نووسینەکەش بە پایان دەگات کە وا بەراستی لە سەرەتاوہ
ھەر سی بەشیان بە ناوەرۆکی یەک کتیب دانراون، مسوودە دەھەموشیان
بەیکەوہ ئامادە کرا تەنانەت تاکە یەک وشەشم لە بەسەرھات و خەبات و فکر و
ژبانی حاجی لە ئەستەمبۆل نەخستبوہ سەر کوتایی ئەم قۆناغە ژبانیەوہ بەو بۆنە
کە ھەردوو قۆناغ بە تەواوی لە یەکتەر دەرنازین و دەکەونە بەر تین و تاوی
کاریگەری کۆمەلایەتی لە یەکتەر جوداوہ.

من کە دێم دەربەگایەتی کورد بە فیودالیزمی ئەورووپا دەگرم مەبەسم ئەوہ نیە
دیراسە ی سەرەخۆی فیودالیزم بکەم چونکە ئەم کارە لە پەرەوێزی باسیکی تردا
جیی نابیتەوہ، چی لەم لیکۆلینەوہشدا دیتە ناو حیسابەوہ شتی وەھا ئاشکران ھەر
پێی دەوی زێھنی خۆیتەری بو راکیشریت. نووسەر ھەن حەز بەوہ دەکەن لە نیوان

دوو دیراندا ناوی یه ک دوو سهرچاوه بیتن ههرچهند بابته که هیندهی ئهلف
بیتته که ش سهره تایی بیت ههر دهلیی به لایانه وه ناوی سهرچاوه هینان له نووسیندا
وه ک دهستنوێژ وایی له نوێژ کردندا، کهچی مه علومه دهوله مه ند کردنی نووسین
به سهرچاوهی زۆر له و کارانه دا ده بیت:

- (1) به یی سهرچاوه ساغ نه کریتته وه.
- (2) له رایه ک پتر ده باره ی باسه که هه بیت ئیتر ته رجیحی یه کینکیان داخوازی
ناوبردنی سهرچاوان بکات.
- (3) سهرچاوهی نوێ له باسه که دا دۆزرایتته وه جارێ خهلق نه ییستبن.
- (4) سهرچاوهی باسی پیشوتر به درۆ بخریتته وه...

به لام چ پئویست نیه سهرچاوه بهینریتته وه بۆ ئیسیات کردنی عه باسیبوونی
«متوکل علی الله» وه یا خرابوونی به غدا له 656 ی کۆچی به دهست هۆلاکووه.
نووسه ری کوردم دیتوه ناوی دووسی سهرچاوهی بردوه له کاتی هینانه وهی نمونه
بۆ به کارهینانی وشه ی عاده تی کوردی له رسته دا. له م نووسینه دا که وا من به
ده گمه ن نه یی ناوی سهرچاوه نابم ته گهر چه ز بکه م یه ک فره ههنگی ریکوینکت بۆ
ساز ده ده م له ناوی سهرچاوهی ههرچی زانست و ته ده ب و ئاین و هونه ر و
فۆلکلوری کۆن و نوێ و رۆژه لآت و رۆژاوا هه یه که ناوی هه مویان و ده
ئه وهنده ی تریش با یی فلسیک یارمه تی لیکۆلینه وه که و حالیبوونی تۆش ناده ن.
له بهر ئه مه من له باسی فیو دالی ئه وروپا به لیسته ی سهرچاوانه وه ت خه ریک
ناکه م، له گۆشه ی وه هاوه به راوردی ده که م له گه ل ده ره به گایه تی کورد که
نووسه ری عاده تی شاره زای بیت، مه علومیشه مه به سه که بریتیه له پتر پروون
کردنه وهی هۆی هه لوه سه زۆر ئاشکرا که ی حاجی قادر به رانه ر برا گه وره کانی
کوردی سهرده می خۆی. که ئه مه مه به سه ت بیت چ لزوم هه به بگه ریمه وه بۆ باسی
ده وری به یدابوونی بارووت له کز کردنه وهی ده سه لاتی فیو دال و به هیز کردنی
ده سه لاتی ناوه ندی حکومه ته کانی ئه وروپا وه یا ئه و یاسایانه و ده ستووره
کۆمه لایه تیانه ی پئوه ندی فیو دالیان به ره عیه وه ریک ده خست وه یا ئه رکی
ده رخستنی ته ئسیری فیو دال له گیانی چاپوکسواری بکیشم وه یا باسی هونه ر و

فیوډال، که نهشته و فیوډال، شهر ی خاچیه رسته کان و فیوډال... بدهمه بهر لیکولینه وه له حالیکدا من دهمه وی دیاردهییکی زور مه فیهومی پیوهندی حاجی به دهره به گایه تی کوردوه مه فیهومتر بکه م له ری دهر خستی جوداوازی نیوان ته و و فیوډالی ته وروپاوه که ده زانین نووسه رانی کورد کاتیک که وتنه سهر هله کردن له باس و دهوری دهره به گایه تی کورد که چاویان به نووسینی نووسه رانی نوخوازی ته وروپا که وت له باره ی فیوډاله وه. به تایه تیش له نوقته ی نه زه ری چینایه تی و گوران و به ره و پیشچوونی کومه لایه تییه وه، واشیان برایه میشکه وه که سهرانسه ری ئاده میزاد یه کچوونه له رووی گوران و چهند و چونی چینه کان و جووری ستم کردنی خوینمزان و له سه رخو کردنه وه ی خوینمزان و... هتاده وه که چی نهختیک وردبونه وه ی سه ری دهریده خات جوداوازی کورد له میلله تیکی تری خاوه ن کیانی به ماف گه ییشوو پتره له جوداوازی نیوان فلاح و کوخا و ئاغا وه یا جوداوازی کریکار و کاسبکار و بازرگان...

جا ته گهر رهوا بی میزووی کورد و واقعی کورد بخریته ژیر حوکی ته و نیگایه و بیروپرایه ی سهیری میزوو واقعی میلله تیکی تری وه ک رووس و ژاپون دهکات دهی به راشکاوی چینی فلاح و کوخا و رهنجه ر و گاوان و خاوه ن ملکیش بهیه ک نیگا سهیر بکرین، عه مه له و دوکاندار و توجاری شه کر و چایه ش بهیه ک چین دابندرین.

ناشی خوینده واریکی کورد ته وهنده له گهل خوی و میلله ته کهیدا بی ئینساف بیت ههوت بهشی لیه و ماویه که ی له بیر خوی بباته وه هه ر بو خاتری ته وه ی له دهسته ی ته رازووی نه زه ریهدا هاوسه نگی میلله تانی تر بیت نه کا بگوتری ریازی میزووی له میلله تیکه وه بو میلله تیکی تر جوداواز بو. روئنبیریکی کورد که هات و چاوی خوی له م راستیه نافولایه ی وه ک یه ک نه بوونی کومه لایه تی کورد و فرهسه پویشی ئیتر بو دهی به سه لمینی جوداوازی هه بی له نیوان واقعی کریکار و واقعی کریگرتوودا خو هه تا هم دوو واقعیه له یه کتر جودا بن هینده ی جودایی کورد و فرههنگ نابیت.

ته گهر هم هه موو خو ماندوو کردنه شی هه ر بویه بیت که حه ق بداته فلاح و کریکار بو ته وه ی خه ریکی تا که ئامانجی سوودی چینایه تی وه یا تاکایه تی خویان بن، بی ته وه ی گوئ بده نه مافی نه ته وایه تی، که واته بوچی به ره ی موزه فه کانیش هم

مافه‌ی به خۆوه خه‌ریکبوونیان پی ره‌وا نه‌دیت‌یت... هه‌روه‌هاش هه‌موو به‌ره و تا‌قم و چینه‌کانی تری کۆمه‌ل.

به‌لی ده‌زانم کریکار و فه‌لاح هه‌قیانه، هه‌تا بلی هه‌قیانه، به مافی ره‌وای خۆیان بگه‌ن و مرۆفایه‌تی خۆیان و خیزانه‌کانیشیان له کۆمه‌لدا بچه‌سپینن. له‌مه‌شدا به‌سه‌ر شانی رۆشنبیره‌وه‌یه یارمه‌تی مه‌ردانه‌ی کریکار و فه‌لاح بدات به‌لام ده‌بی هه‌میشه له‌به‌ر چاومان بیت مافی کریکار و فه‌لاح و هه‌موو که‌سیک و به‌ره و نا‌قم و چینیکیش له ناو جغزی قه‌ومه‌یه‌تیدا ریزی لنده‌گیریت، واته که مافه‌که‌یان له مافی قه‌ومه‌یه‌تی ترازا ده‌بیته له‌مه‌ر له پیش ره‌وتی تیکرای نه‌ته‌وه¹²⁶ چونکه به‌پی

¹²⁶ له کاتی چاپ کردنی ئەم دێرانه‌دا، به‌ریکه‌وت ژماره 8 ی سالی 1976 ی گۆفاری «آفاق عربية» م که‌وته به‌رچاو، دوانیکی مامۆستا میشیل عه‌فله‌قی تیدا ب‌لاوکراوه‌ته‌وه. له‌و دوانه‌دا به‌ پی‌روون کردنه‌وه‌ی بیرو‌رای خۆی له‌باره‌ی دۆزینه‌وه‌ی هۆی به‌ره‌و پ‌یش‌چوونی بز‌ووتنه‌وه‌ی قه‌ومه‌یه‌تی نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب ده‌که‌وته سه‌ر ل‌یکۆلینه‌وه له ده‌ستدان و ده‌ستنه‌دانی شی‌وازی مارک‌سایه‌تی و کۆمیونیزم بۆ ر‌زگار‌بوونی نه‌ته‌وه‌ی عه‌ره‌ب له ئ‌یست‌یعمار و دوا‌که‌وتن. ل‌ێ‌ره‌دا هه‌ند‌یک نم‌ونه له دوانه‌که‌ی مامۆستا عه‌فله‌ق ده‌خه‌مه به‌رچاو به‌ نیازی ن‌یشاندانی چۆنیه‌تی بۆ‌چوونی ر‌ابه‌ریکی نه‌ته‌وايه‌تی برا عه‌ره‌به‌کان له‌م پرس‌یاره یه‌ک‌جار گرنگه‌ی گون‌جان و نه‌گون‌جانی به‌ر‌ژه‌وه‌ند و فه‌لسه‌فه‌ی قه‌ومی له‌گه‌ل فه‌لسه‌فه‌یه‌کی تر که ر‌اره‌ویکی سه‌ره‌به‌خۆی جودا له قه‌ومه‌یه‌تی ده‌گر‌یت به‌ره‌ له ستوونی یه‌که‌می لاپه‌ره پ‌ینجی گۆفاره‌که ئەمه ده‌خو‌یت‌یه‌ته‌وه:

لقد كان الصراع المباشر مع الغرب... اما الصراع غير المباشر فكان مع الشيوعية، كل ممكن وقابل لان يحتل عقول الاجيال العربية. في مرحلة الثورة او التهيؤ للثورة لا تكون خصومتك الفكرية مع الرجعية - وان كانت تحاربها - انما تكون مع الذي يحارب الرجعية ليأخذ دورك، ومن هنا كان ما يشغلنا هو كيف نستطيع محاربة اوروبا الاستعمارية في الوقت الذي تنفادى فيه خطر الشيوعية، كفكر يؤثر على عقول الشباب ويجعل من نفسه البديل لحركتنا.

له ستوونی سییه می هه مان لاپه ره دا ئه مه ده خوینتیه وه، کو تایشی که وتوته لاپه ره ی دواتر:

قرأنا الاسلام، هذا الاسلام هو الاسلام بعد قراءة الشيوعية... بعد مواجهة
التحدى الاستعماري الغربي وحضارته، وبعد الاطلاع على الحل الثوري
الشيوعي الآتي من الغرب أيضا، فهي، أذا، قراءة من خلال موقف مصيري
من تحديات الاستعمار والحضارة الغربية ومن تحديات الفكر الشيوعي.
له ستوونی سییه می لاپه ره شەش بەدوا قسە لە بابەت نەمریی ئیسلامەو دەلی:

هذا بالذات اعطنا جرأة معينة لنقد الشيوعية... اي ان نقدنا للشيوعية لم
ينحصر في ان الشيوعية لا تلائمنا كعرب، بل تعداه الى الكشف عن
النقص الاساسي في هذه النظرية... عندما نقول ان القومية شيء خالد، وان
الشيوعية قفرت من فوقها وارادت ان تحطمها...

دواى ده برپىنى گه لىك بىروړا و بۆچوونى تر ده رباره ی ده وری نه ته وایه تی عه رب
له جیهان و تبه پښکى براپانه ی خیرا به «قضية الاكراد» - ستوونی یه که م له
لاپه ره نودا، له کو تایی دوانه که دا ئه مه ده لی:

ان الثورة هي من اجل القضاء على التخلف والاستغلال... من اجل القضاء
على الاستعمار... ومن اجل سعادة الناس... الخ. ولكن هذا يأتي في الدرجة
الثانية بعد الرسالة... فهذه الاشياء هي المميّزة فعلا لحركتنا، لان التفكير
الماركسي، وشبه الماركسي، والعلمي وشبه العلمي لا يوصل الى هذه
الحقائق... واحيانا يوصل الى الاستهزاء بها والتنكر لها ومجافاتها... وبالتالي
الى التعثر والفشل.

له په راويزی یه که می سه ره تاى ستوونی سییه می لاپه ره نو شدا ده لی:

النظرية الشيوعية وليدة الغرب وقومياته المتعصبة المتناحرة، وصناعته
المتضخمة، لذلك فهي في البلاد العربية تحارب أمراضا غير موجودة اي
انها تلهي العرب عن محاربة امراضهم الحقيقية.

فالشوعية تهدم العصبية القومية في امة لم تتكون قوميتها بعد، وتخشى من
هذه العصبية على الامم الاخرى وعلى السلام العالمي في وقت لا يزال
العرب فيه محكومين من قبل غيرهم.

واخيرا فالشوعية تمنع العرب من التفكير في اشتراكيتهن والاهتداء اليها
لانها تدعى ان الاشتراكية هي الماركسية، ولا اشتراكية الا فيها وبها....

من له نيشاندانی ئەم نمونانە یە ک مەبەستم هەیه. دەمەوی خۆیتەری کورد لە ڕێی
نووسینی کوردییەوه قسە ی ڕا بە ڕێکی عەرەب بخوێنتیتەوه لە بارە ی ڕا گرتنی فکری
قەومیەتی ژوووری هەموو فکریکی ترەوه، هەرۆهە ناگۆڕینەوه ی فکری بە سوودی
ماددی. خۆیتەر دەبینی من لە موناڵەشە ی بیروباوەری کوردایەتی دەییکی ئەو
ڕێگە یەم نە ڕیوێ کە لەو بەخودا ڕا پەرموونە ی مامۆستا عەقلەق دەر دەکەوێت.
هەڵبەت گەلی کورد لەو بارەدا نیە هێنانەدی ئامانجی جیهانی لە بزووتنەوه
قەومیە کەیدا جلۆه بیهستیت وەک کە نموونە کانی سەرۆه و بەشە کانی تری
دوانە کە ڕا گە یاندنە کانی فەلسەفە ی عەرەبایەتی بە هەموو جیهان و بە درێژایی
میژوو ی ئاینده دەکاتە ئاکامی تاییهتیه کانی عەرەبایەتی و ئیسلام لە وێتە ی
حەتمیەتی میژوویی کە هەر دەبی بی. من لە نووسینمدا هەر ئەوەندە جورئەتم
کردووە بڵیم ناشی بۆ مروۆفی کورد هیچ بیرو را و بەرژەوهندیک پیش بیرو را ی
قەومیەتی بخاتەوه وەیا سوودی چینی ک بکاتە یە کەم ئامانج لە خەباتدا، هەرگیزا و
هەرگیزیش نەمگوتووە نابێ مروۆفی کورد ڕیبازی بزووتنەوه ی کۆمیونیزم بگریته بەر
وەیا باوەر نەهینی بە راستبوونی بنگە فکریه کانی. من پیم لەسەر دوو مەرج
داگرتو، یە کەم مەرج ئەو یە مافی نەتەوا یەتی پیش مافی چینیەتی بخریتهوه،
مەرجی دوهم ئەو یە بیروباوەر نە کریته ئایین و وەک دۆگما بخریته میشکانهوه و
ئیتەر رەخنە گرتن و تەعدیل کردن و راست کردنهوه هەلنە گری وەک ئەو ی لە
ئاسمان هاتیبته خوارەوه.

بەلای باوەری منەوه بزووتنەوه ی کوردایەتی لە باریکدایە نە ک تەنها ڕێی نیە وەک
بزووتنەوه ی عەرەبایەتی خۆ بکاتە بیرو را و فەلسەفە ییکی جیهانی، بگرە لەوانە یە

داخوازی مافی بهرتهسکی بهره و تاخم وهیا چین خاوهن مافه بهرتهسکه که خۆی له
رووباری بهرژهوهندی قهومی و نژادی دادهبرئ وهک شهلهگه که له جوگه
دادهبرئ، وهیاخود له کاتی تایهتیییدا خۆ دهاته پال حال و باریک که سوودی
بهرتهسکی تیدا بیت و بهس.

دهمینتهوه له خۆمان بیرسین ئایا مومکینه چینیکی سهرله بهر بکهوئته ههلوهستیک
له گهل بهرژهوهندی قهومایه تی ریک نه کهوئیت؟ له وهرامدا دهلیم نهک ههر مومکینه

خۆی له حالیکدا ببینتهوه پاراستنی خۆی، به شیوهییکی گشتی، له خۆدانه پال
بهره سۆشیالیست وهدهست بهئینی واته بهرهی کوردی سهر به فکری
قهومایه تیش بچینه ژیر دروشمه کانی «أمة». که ئه مه دهلیم ئاگادارم له وه تاکوو
ئیسنا بهرهی «أمة» بزووتنه وه و مافی نه ته وایه تی کوردی تیکهل به حیسابه کانی
خۆی نه کردوه، ئاگام له وهش ههیه مروقی کوردی دهست رویشتوو له بزووتنه وهی
«أمة» دا به درژیایی کات دژی دانهینان بووه به بوونی ریکخراوی سیاسی و
خهباتی قهومایه تی سهر به خۆی کورد له هه مو روژهه لاتی ناوه راستدا، که ئه مه
گومرای و هه لگه رانه وهیه له ههر چی پیی دهلیی مروقایه تی و بیر ی پاک.

به لای منه وه کورد که پێی خهباتی نه ته وایه تی لێ حهرام کرا حقی نامینی خهبات
بۆ شتیکی تر بکات، ههر ئه وه نه دهی به سهر شانه وه دهی وهک «مواطن» له ههر
جیگه ییک بیت پیوسته کانی قانونی جیبه جی بکات و گوزه رانیکی بگهریت تا ئه
روژهی له بیر خۆی وهیا بیر نه وهی ده چته وه که کورد بووه. چهند سهره
کوردیک پێی پێ نه درێ خهباتی نه ته وایه تی بکات بۆ وه دهست هینانی مافه کانی
قهومایه تی خۆی به لام لێ داوا بکری هه ول بدا بۆ وه دهست هینانی مافه کانی چینی
پرولیتاریای جهزیری و اقلاق، پرولیتاریای و اقلاقیش گوی نه داته مافی کورد. به
پیه مامه کورد ده بیته تۆبه له موو به کوتایی کلکی بزووتنه وهی جیهانییه وه.

من له گوشه نیگای سوودی کوردایه تییه وه دلّم به قسه کانی ماموستا عه فله ق به وه دا
خۆشه که وا له کلانه ی رهوا دیتنی جیهانی بوونی بیرورای عهره بایه تییه وه
فه تواییکی سهره تاییش دهرده چی بۆ رهوا بوونی داوا کردن و چه سپاندنی مافه
نه ته وه ییه کانی کورد بایی ئه وهی بوونی کورد ده پاریزیت و گه شه شی پی ده دات.

به‌لکۆو پرووشی داوه، له دواڕۆژییدا ڕه‌نگه‌ ڕوو بدات به‌ تابه‌تی له‌ نێوان میللەتی وه‌ک کورددا که‌ سنووری ئاشکرا به‌ ده‌وری به‌رژه‌وه‌ندی قه‌ومه‌یه‌یه‌وه‌ نه‌کیشراوه‌ تاکوو لێده‌رچوونی زه‌حمه‌ت بی وه‌یا به‌رچاو بی، چ ده‌سه‌لاتی گشتیی کوردایه‌تیش نیه‌ له‌ پانایی و به‌رینایی کوردستاندا بتوانی ڕیزه‌په‌ران به‌هێنیه‌وه‌ ناو کۆمه‌ڵ.

خولاسه‌... سه‌یر کردنی فیۆدالیزمی ئه‌وروپا و ده‌ره‌به‌گایه‌تی کورد به‌ یه‌ک چاو و هه‌ڵسه‌نگاندنیان به‌ یه‌ک کیش و ته‌رازوو وه‌هامان ناشاره‌زا ده‌کا له‌ کۆمه‌ڵایه‌تی و میژوو هه‌ر ده‌لێی ده‌مانگیریه‌وه‌ بۆ ئه‌و ڕۆژگاره‌ی که‌ مرۆفیکی نه‌خویندوو سه‌یری ده‌ستوده‌ری ده‌کرد وای ده‌زانی سه‌رانسه‌ری زه‌وی یه‌ک ڕووی پان و ته‌خته، وه‌یاخود که‌ ده‌دیت ڕۆژ و مانگ و ئه‌ستیره‌ ئاوا ده‌بن پنی وابوو ئه‌وانیش ده‌چنه‌وه‌ بن نوای هه‌سانه‌وه‌ تا ڕۆژیکی تر. به‌راستی گه‌لی کورد پتر له‌وه‌ زه‌هرمه‌ند ده‌بی که‌ وه‌کۆو میللەتیکی ئه‌وروپا سه‌یر بکری‌ت نه‌ک له‌وه‌ی زه‌ویی به‌ ته‌خت و ڕاست بزانری وه‌یا ڕۆژ و مانگ و ئه‌ستیره‌ لیفه‌ی هه‌سانه‌وه‌ی سه‌وانه‌یان به‌سه‌ردا هه‌لکیشری‌ت چونکه‌ زۆر به‌ دره‌نگه‌وه‌ زه‌هرمه‌ندبوونی زانستی فه‌له‌ک کار ده‌کاته‌ سه‌ر سوود و زیانی کورد.

ده‌ره‌به‌گایه‌تی و به‌راگه‌ورایه‌تی و سه‌رۆک هۆزایه‌تی کورد نه‌ک هه‌ر له‌ ڕوانه‌وه‌ له‌ فیۆدالی ئه‌وروپا جودا ده‌بێته‌وه‌ که‌ نه‌ختیک لێره‌ به‌ پێشه‌وه‌ باس‌م کرد، باس‌م کردنه‌که‌ش له‌ گۆشه‌نیگای پێوه‌ندی ده‌ره‌به‌گایه‌تی و فیۆدالیزم به‌ خه‌لقه‌وه‌ بوو نه‌ک له‌ گۆشه‌ی «تکوین» یانه‌وه‌، چونکه‌ به‌ راستی و بی‌ فیل له‌ خۆ کردن، بایی جودایی واقعی صه‌دان سالی لێره‌ به‌ پێشه‌وه‌ی کورد له‌ واقعی صه‌دان سالی لێره‌ به‌ پێشه‌وه‌ی ئه‌وروپا، ده‌ره‌به‌گایه‌تی کوردیش له‌ فیۆدالیزمی ئه‌وروپا جودا ده‌بێته‌وه‌ که‌ ده‌کا جوداوازیکی سه‌رله‌به‌ر و له‌ هه‌موو ڕوویکه‌وه‌.

ئه‌وانه‌ی گه‌شتی ئه‌وروپا ده‌که‌ن، که‌ به‌ داخه‌وه‌ من یه‌کیک نیم له‌وان، و قه‌لای بنه‌ماله‌ فیۆداله‌کانی لێره‌ به‌ پێشه‌وه‌ی ئه‌لمان و فره‌نسه‌ و ئیسپانیا و بریتانیا و ڕوسیا و ئیتالیا... و نه‌مه‌سه‌ ده‌بینن ده‌توانن به‌ چاوی خه‌بال و یتیه‌ییکی شێر دیوه‌خانه‌کانی سه‌رۆک هۆزه‌کانی کورد له‌ ته‌نیش و یتیه‌ی ئه‌و قه‌صر و قه‌لاتانه‌دا دانین و وه‌ک یه‌کبوونی بارۆنیکی ئه‌لمانیا و مارکیزیکی ئیتالیا و کۆنتیکی فره‌نسه‌...

و پیربال ئاغایىكى قرناقەو¹²⁷ و دۆلى شارباژىرم لە بەیە کتر گرتى ئەو دوو دیمەنە بۆ ھەلینجەن.

تۆ بىی ھەولیرى سالى 1600 ی زایینی بە پارىسى ئەو سالى بەگريت کەمتر بە ھەلە چوویت لەو ھى سەرۆک عەشیرەتى کورد و فیودالی ئەوروپای ھەمان رۆژگار بەیە کتر بەگريت چونکە ئەو ھى پى دەلین شار چەندیکیش دواکەوتوو بیت باي وەصفى شارایەتیی خوی لە مەفھومە کە نيزیک دەخاتەو، لە حالیکدا ھۆزەکان، بە تايبەتیی ئەوانەى حاجی قادر لە ناو شاخ و داخەکاندا ژيانی لەگەل بەسەر بردوون، گەلیکی وەھایان تیدا ھەبوو، ئیستاش نمونەیان ماو و خۆم تییاندا ژیاوم، لە پرووی پێشکەوتنی ماددیەو چ فەرقیکیان نە کردبوو لەگەل ھۆزەکانی ھەزاران سال لەمەوپیش.

بەراستی ھۆزی ھیندە سەرەتایی و دواکەوتوو ھەبوو لە نیوان شاخ و داخ و ھەلەت و پەلەتیی کوردستان، ئەو ھندە تەفاعولەى لەگەل سروشت و دەورو بەردا نە کردووە زۆری دوورخاتەو لە تەفاعولی ریوی و لەکلە کدا. ھەرۆک لەکلە ک درک و داری خوا کردی ھیناوە بەسەر درەختی خوا کردووە کردووەتی بە ھیلانە، ئەو ھۆزەش ئاو و گلی خواى کردووە بە قور و لەگەل بەردی خوادا دیواری پێھەلناو و دار و پووشی خواى کردووە بە رایەل و بنمیچ... لە لایەن گوزەرانیشەو، مەر و ئازەلی خواى بە پووش و پاوانی خوا بەخیو کردووە وەیا بە گاجوتی خوا ئەرزی خواى کیناوە و گەنمی خواى پێو کردووە و بە بارانی خوا رواو... کە ئەمە چالاکییکە خزمی چالاکی تەیرە ئەباییلە کە دیت و بە میتشوولە و پەپوولەى خوا تیر دەبیت. خۆ ئەگەر شانەى ھەنگ بەکەینە نمونەى بەراورد کردن، مەھارەتى ھۆزە کە و تەفاعولی لەگەل سروشتدا کورت دیتیت.

ھۆزە سەرەتاییەکانمان لە چەند فەقەرەییکی بەرپۆھچووندا پلەى زیدە ساواى ماملەت لەگەل سروشتیان تیپەراندووە، وەک دانانەو ھى ئاشی ئاو و ھەلبەستنی کاروباری جووت و تەشى رستن کە لەوانیشدا بەشیکی کەرستە کەى کارەکان لە

¹²⁷ گوندیکە لە نزیک بناری کتوی قەندیل بە دیوی عیراقد.

شارهوه به حازرى ده گاته نيوان هۆزه كان له وه به ولاره عه شيره تى كورد به راستى هيندهى په ره سيلكه رۆلهى سروشته، با بليين رۆلهى سروشت بو.

ئه ورووپا گه راوه كانمان با چاوئىك به كاتدرايه كانى صه ده كانى ناوه ندى ئه ورووپا دا بگيرن و له گه ل كهنشته كاوله كانى كۆيه و ديره هه ريرى به راورد بكن، ناسليم ئه و تابلۆ نه مرانهى به ريشهى گه وهره ترين وينه كيشى ئه و رۆژگارهى ئه ورووپا كيشراون بيا نه پينته ناو حيسابى به راورد كردنه وه ههروهه هاش ئه و تابلۆيانهى به سه ر ديوارى هۆل و سالون و راره وى قهصرى فيؤداله كانه وه وينهى باب و باپيره كانيان نيشان ده دن، چونكه نه له كهنشته كانى كوردستاندا و نه له كاوله ديوه خانهى براگه وره كانى عه شيره تى كورددا تابلۆى هونه رى نيه به شتيكى تر بگيرن مه گه ر ئه و خيت خيتانهى منداله كان به خه لوز له سه ر زه وى و ديوارى ده كيشن...

قهصر و قه لاتى فيؤدالى ئه ورووپاى به ر له 500 سال، سه ره راى ئه وه كه نمونهى هه ره پيشكه وتووى هونه رى خانوو دروست كردن و جوانى و قه شه نگى بوون، ناوچهى هونه ر و ئه ده ب و زانست و پرۆتۆكۆل و جلگى جوان و سه ماى شيرن و داب و ده ستوورى شاهرستانه و هه موو ديمه نيكي ژيارى ئه و سه رده مانه بوون. ته ويله و خانووى عه ره بانهى ئه وساي فيؤداليك له چاو ديوه خانهى ئه مپروى سه رۆك عه شيره تيكي كورد وه ك ديوه خانهى سه رۆكه كه بوه له چاو ته ويله خانهى سه رۆكه كه خوى. گومانته له وه دا نه بى، بارۆنيكى ئه لمانياى سالى 1400 هه رگيز دلى نه هاتوه ولاغه كهى و سه گه كهى له ژوورىكى وه ك ژووره ديوه خانهى عه شيره تى كورددا بيه ستينه وه. تاكوو يه كييك ده گه شت به قابليه تى زين و حه وانه وه و راهاتن له رابواردنى ناو قهصرى فيؤداليكى ئه ورووپا، ده بوو سه رگۆلى ژيارى ئه و سه رده مه هه زم بكات و له ش و جلگ و هه لستان و دانيشتن و سه لام و مه رحه با و جوورى ئاخوتن و دانس كردن و سواربوون و دابه زين و... هه موو كرده و گوته ييكي بيته نمونهى ناسكى و شلكى و جوانى و هونه ر. ئيستا له م رۆژى هاوينى 1972 دا يه ك سه ره ك عه شيره تى كورد نيه ئه وه نده خاوه ن مه ده نيه ت و لياقه ت بى، به كه لكى ژيانى ناو قهصرى كۆنتيكي 1472 بيت، نه خيهر ناتوانى له گه ل مه يته رى ماركيزيكي ئه وساي ئه ورووپا ئاخوتن بكات.

ئه وانهى وا ده زانن فيؤدالى ئه ورووپا و ده ره به گى كورد يه كچوونن خه ياليكى ئه فيووناووى ده خه نه فكريانه وه هه موو سووده كه شى بۆ كورد ئه وه يه به راشكاوى

لهعنهت له مردوانی ده کړیت دهوامهش دهری به لهعنهت کردن له دهره به گیک که وجودی نیه، به تاییه تی له عیراق. میلله تی کورد هر گیز وه کو میلله تانی تر خاوهن فیودال نه بوه دهستی به سهر چاکه و خراپه ی خوی رابگات. به دریزایی هزاران سال که رتکهرت و سهر کوتکراو و داهیزاو و که نفت و هه ژار و دهره به در و دیل و بهندی بیگانه بوه، نه که وتوته سهر تهو راره وهی فراژیوون و به رهو پیشچوونه میژووییه ی که له کومه لایه تیدا بگات به پله ی فیودالیزم.

به نیسبهت کورده وه پله ی دهره به گایه تی به واتای راسته قینه یه وه قوناغیک بوه وهک سهراب که پینگه ییشتنی مومکین نیه. میلله تیک که کیانی نه بوو له خووه ده که وپته سهر ریزاییکی میژووی ته وتوه چ خزمایه تی نه بی له گه ل ریزایی میلله تانی خاوهن کیان. هر وهک کورد نه یوانیوه بالیوزی هه بی ههروه اش له شیوه ی به دیه یه ده نه یوانیوه فیودالی هه بی. فیودال وهک چلکی لهش نیه به دوو ههفته خو نه شوشتن له خووه په یدا بیت به لکوو دهسلات و ریکخستن و هونه ر و زانست و ته تیکیت و ژیار و قهصر و قهلا و تهلار و دهیان و صه دان ئهرک و مافی خوش و سهخته که مومکین نیه له باوهشی مهفته نه ویرانه که ی کورددا پهروه ده بکړیت هر وهک مومکین نه بوه بورجوازیه تی له نیوان کورددا په یدا بوو بیت.

تهو بورجوازیه ته ی که گه نجه کورده کان جنیوی پی ددهن ته ویش هر تهو سه لکه کافریه به رهجم کردنی تامه زرؤی شهیتان به لهعنهت کردن ده شکیت چونکه جاری تهو سه رمایه ی که فکری سوشیالیست کردبوی به موژده ی پیشکوه تی کومه لایه تی و دهرچوون له رژی می فیودال له ناو کورددا په یدا نه بوو بوو تا خوش بویسترئ وهیا رقی لینهه لگیری، تو له وه هر بگه ری که وا جاری نه چینی پیک هینابوو نه هیچ دهسه لاتیکی سیاسیشی هه بوو له کوردستانی لیره به پیشه وه و ته م سهرده مه شدا.

تهو کورده ی خومان لی شاره زاین، وهک میلله تیکی بیکیان، تیکرای تاکه کان و به ره و تاقمه کان و چینه کانی له چاو هی میلله تیکی تر دا وهک مندالیک ده بی که ماوه ییکی دریز پیش کاتی خوی له دایک بیت، هه موو ته ندامه کانی ناته واو ده بی، ته نها فره یک له نیوانیاندا هه بی ته وهیه منداله که قابلیه تی ژیانی نیه به لام میلله ته بی کیانه که ته گهر دهر فته تی هه بی ده ژیت و ته ندامه کانی ته واو ده بن، دواتریش ددانی دیت و له شیر ده کړته وه... و... ده چپته قوتا بیخانه و... هتاد، خو ته گهر بلین

حالی کورد وهک حالی مندالی 5 - 6 مانگیه له زگی دایکیدا قسه ییکی راست و دروستمان کردوه که ئیعتیرازان هه لئه گریت. کورد، به تیکرایی و به جوړی سه ربه خو، جاری نه که وتوته ناو ئه و چه رخوفه له که ی پئی ده لئن گوډرانی میژوویی.

ئه وهنده ی زانراییت له باره ی بنه ماله ده سه لاتداره کانی کورده وه. له وه سه رده مانده که ده که ونه بهر زاراوه ی فیوډال و ده ره به گ و ئه و ته رزه ناوانه وه چند بنه ماله ییک ده شی پنی بگوتری فیوډال ئه ویش نه که له رووی پیکهاتی پشکه وتوو و هونه راوی و که ره سه داریه وه. که ده زانین هه موو کوردستان له وه هه ژارتر بوه بتوانی فیوډالیکی ریکوپیک به وه له د بیتیت، به لکوو له تاکه رووی هیزی ماددییه وه که وا تا راده ییک بویان گونجاوه بتوانن بگرن و بیوورن و به خشن و بستینن کاره کانیشیان به کاری جهرده و پیاوخراپ له قه لَم نه درایت. ئه و ته رزه بنه ماله ده سه لاتدارانه ئه گهر به ده ست واقعی هه ژاری بیده رفه تی بیچانسی وهک واقعی کورده وه وشک نه بنه وه و زهبری بیگانه له ناویان نه بات ورده ورده به ده سه لاتیان ده ستین و ده بنه به گلر و دواتریش یه کیکیان له ناویاندا به سه ر هه مواندا زال ده بیت و وینه حکومه ت داده نیت.

هه لیه ت کورد له و حال و باره ی خو ی تیدا دیوه ته وه بوی ریک نه که وتوه، مومکینیش نه بوو بوی ریک که ویت، سه روک بنه ماله ی به هیزی بیتیه حوکمدار و حوکمداریشی بیتیه ده ولت. له مه شدا، وهک له هه موو باریکی ماددی و مه عنه ویی کومه لایه تیدا، له ژیر تاو و ته ئسیری له عنه ته میژوویییه که ی که رتکراوی و مافخوراوی و توانه وه و که مېوونه وه دا خه ریکی تیشکان و پاشه کسه بوه. به پیچه وانیه ی میلله تانی تری خاوهن کیان که به هه موو کیشانه و پئوانه ییکی کون و نوی له سه ده ییکه وه بۆ سه ده ییکی دواتر، که م و زور، به ره و پشچوونیکی پیکه تئاوه و بنه مای تیهه لکیشانی گه وره شی بنیات ناوه له حالیکدا گه لی کورد به ورینه ش ئه و ته رزه ئیمکان و ئاواته ی نه دیتوه.

خولاسه ی گوته لیره دا ئه وه یه میلله تی ژیرده ست به تیکرایی ده که ویتیه هه لکه وتیک له هیچ رووییکه وه وهک هه لکه وتی میلله تی سه ربه خو نیه، به لام له شیوه ییکی تابه تیدا میلله تی کورد له گه ل میلله تی ژیرده ست و داگیرکراوی تریشدا به یه کتر ناگیرن چونکه سه ره رای ژیرده ستی که رتکراویشه، له حالی که رتکراویشدا هیچ

کهرتیکی وهدهدی ئابووری پیکنههینا که له دیاردی «نزیف اقتصادی»¹²⁸ بپاریژیت چونکه دهزانی هیزی داگیر کهر دام و دهزگایهک دادهنیت له ولاتی داگیر کراودا بۆ ئهوهی سوود له بهرهم و داهاتی ولاته که وهگریت کهوا کهم و زۆر میللهته داگیر کراوه کهی تی دهئالی و بهدهوری بنگهکانی حوکم و تیحارهت و مالی و ئابوورییهوه جموجۆلکی گوزهرانی تازههنگ دهکات، کهلک له زۆر کهستهی ژیاریش وهردهگرئ لهوانهی داگیر کهر بۆ سوودی خۆی بهکاریان دههینیت وهک ری شهمهندهفر و بهندهری قهراغ دهريا و...هتاد. واش بوه ناوچهی گهوهی صناعی و ئابووری، بگره رۆشنییریش، لهو ولاته داگیر کراودا پهیدا بوه ئیتیر بۆ ههر ئامانجیک دهبی با بیی که دهزانی کوردستانی گهوره بههوی نهبوونی «وهدهدی ئابووری» تیندا لهم تهرزه دهسکهوته کولهمههرگانهش سوودمهند نهبوو. ئه «نزیف اقتصادی» یه کوردستانی گرتوتهوه به درژیایی میژوو هیچی لی شین نهبۆتهوه و¹²⁹ کاولبوونیکی پرووت و قووتی پیکهیناوه و بهس. له ههموو میژوو رابردووی کورددا شاریکی وهک یهکیک له شارهکانی ئهفهریقای داگیر کراو پهیدا نهبوو.

ئهم حالتهی لیرهدا به خیرایی پیندا تیندهبهرم که حالتهی چهندين صهدهی لهدوا یهکتری کوردستانی گهوره بوه، شهپرهی کومهلایهتی به ئابووری و رامیاری و رۆشنییری گشتی و کشتوکال و ههموو لایهن و سهه و بهریکهوه له ههموو کوردستان و دانیشتوانی داوه نهک له تهنها چینی ههزاری. بهر لهوه بلیم ئهم حالته شهپرهی له گۆرانی کومهلایهتی کورد داوه، که ئهم گوتهییکه خهیاڵمان بۆ تارمایی پیشکهوتنی تیههه لکشاو دهبات، دهبی بلیم نهیهیشت دیواری جوداوازی نیوان عهشیرهتهکانی کورد ههلوهشیت، له زۆر جیگهشدا ری نهدا کۆچهر نیستهجی

¹²⁸ له بهرهو دواي بهرگی یه کهمی «حاجی قادری کۆبی» ئهم دیاردیهی لی کۆلراوتهوه.

¹²⁹ خوتنه له خووه دهتوانی حالی کوردستان به حالی ولاته ئیستیعمارکراوهکانی ئهفهریقا بگریت کهوا له گهل ئه ههموو چهوساندنهوهشدا که دووچاریان هات زهرفی مادیان وها گۆرا زوربهیان شهقیکی مهردانهیان له داگیر کهر ههلا و گهیشتن بهو مافهی که کورد دوو ههزار سال پتره پی ناگات.

بیت... نهیهشت دهره به گ پهیدا بیت... ژبانی کورده واریی قالب به ستووی چهند
ههزار سال بوو، له مه شدا هیچ موباله غه نیه... پيشكهوتنی چی و گورانی کومه لایه تیی
چی!!

به راستی فهاکته و نه گبه تیی میژووی کورد گه لیک له مه ش زیاتر و ناقولتر و
کوشنده تر و برنده تر بوه. من له باس کردنی واقعی یه کجار ناله باری بیمنه ندی
کورد زړه دهنګ و رهنګیکي ته نک و ساده م خواستوته وه که وا به حال بایی
نه خشه کیشانی تهو کاریگه رانه ده کات که هه لوه ستی کورد به تیکرای و هی حاجی
قادر به تاییه تی، له ئاست براگه وړاندا ده که ن به دیمه نیکی مه فووم و میژووی که
جیگری پهیدا نیه و نه بوونیشی له ئیمکاندا نه بوه، ئه گه رنا داستانی سامناکی رابردوه
ئهنجن ئهنجن کراوه که ی کورد و خاکه دابینژراوه که ی کوردستان صه د هینده ی
نووسینه که ی من پتر په کی تهو که سانه ده خن به دهم بیباکییه وه، وه یا
نه شاره زاییه وه، تف له و واقیعه ره جاله ده که ن که ئه گه ر چاکی تیښگن تفه که به سه ر
زارپانه وه وشک ده بیته وه نه ک له بهر بزووتنی ره حمیان بو براگه وړان، به لکوو له بهر
تهو ی که تیکرای میلیله تی کورد وه ک خیزانی تازیه داری خه فته باری کور کورژراوه
که خه لق ده جیته پرسه ی و، له جیاتی تف لی کردن، فاتحیه ی تیدا ده خوینی.

ده زانم هه سانه وه ی نووسه ر له وه دایه خو ی دوو چاری دهر دیسه ری به هه له
دهر چواندنی رق له رابردوو هه ل گرتن و جنیو به مردوان نه کات و به مه شدا نه
مردوو به سیته وه نه زندووش رازی بیت، مام نووسه ریکی تریش له ولاره قوت
بیته وه بل ی تهو له سه ر کردنه وه ی دهره به گ و خویمژانه... به لی ده زانم
هه سانه وه که و دهر دیسه رییه که زور ئاشکرایه، سوود و زیانه شه خسییه که ش
مه علوومه له چیدایه، به لام خوا مالی خرته خرتی ویژدان و دل و دهر وون ویران
کات که وا له هه ر خوگیل کردنیکدا زیره ی خو تاوانبار کردن و به سووکی سهیری
خو کردن له گیانی مروف هه لده ستینی و ئاههنگی ناوبه دی و نیهادپسیی له واقعی
خوگیل کردوه که به دهنګ دیتی.

ویژدان به رووماندا ده داته وه و ده لی: ئیوه ی نووسه رانی کورد ئه گه ر مه به ستان
سوودی میلیله ته، خو دیاره میلیله له راستی سوود وهرده گریت، نه کاری ئینسافه و
نه جی ره زامه ندی میلیله تیشه شیوه نی هه موو رابردوو ی کورد به ته که سه ریوشی

لهعنت له دهره بگ کردن بشارتتهوه و زامه کوشنده خوین له بهر هه لیشتهو کانی به تف له براگه وره کردن دهرمان بکریت...

سه بر له وه دایه، چی لیره به پیشه وه گوترا جاری راستیه ههره بهرچاوه که ی واقعی دهره به گایه تیی کوردی باس نه کردوه، ئه و راستیه ی که پیوه ندیی هه به له گه ل بیری کوردایه تی و چه وسانه وه ی نه ته وایه تیی کورد له ژیر زه بروزه نگی بیگانه دا چونکه ئهم راستیه وه ک دهرده که وئ یه کسه ر درایه تیی بیگانه به رانه بره و دهسته ی براگه وره کانی کورد نیشان دهدات پتر له چینه کانی تری کورد. راستیه بهرچاوه که ئهمه یه:

داگیر که رانی کوردستان به دریتزایی ئه و میژوه ی که دهنگوباسی به ئیمه گه ییشتهو، به ده م تالان کردن و بگره به رده ی داگیر که رانه وه، پتر براگه وره و سه رکه عه شیرت و پیای ناوداری کوردیان کوشته له پیای بیده سلات و هه زار و بی ناو و نیشان که هه رگیز چ حیساییکی له داگیر که ر تیک نه داوه و هه میسه عینوانی ره عیه ی به سه ره وه بوه و بۆ راپه راندنی کاروباری ده ولت سوخره و بیگاری پی کراوه سه ره رای ئه وه ی چ پاره و پوولیکی هه بوویی به ئه نوعی فروفیل لی ستاندراره. وه نه له م وه زعه شدا شتیکی سه یری که س نه دیتو هه بیت که ده زانین ره عیه ی بیچاره له هه زاران ساله وه ئهم میراته ی بۆ به جی ماوه، میراتی سوخره پی کردن و تیخویندنه وه، وه ک ئه و هه زاران هه زار عه مه له یه ی هه ره مه کانی میسریان دروست ده کرد و یه کیکیشیان ناو و نیشانیکی لی به جی نه ما.

راگرتنی حیسایی تایبه تی بۆ سه روک عه شیرت و براگه وره کانی کورد له لایه ن داگیر که ره وه سیاسه تیک بوه به دریتزایی میژووی ئاده میزاد پیره ویی کراوه له لایه ن هه موو داگیر که ریکه وه له هه موو کات و جیگه ینکدا چونکه فۆتانندی سه روکی ئه و کومه له ی که به پیی وه زعی کومه له که هو ی هیز و توانای خه لقه که یه راسته وخۆ وه ک نه هیلانی شوانی مه رگه له، وه یا با بلیین وه ک نه هیلانی قومهنانی له شکره. ئهمه ش راستیه که له هه موو میژوودا بهرچاو بوه و ئیستاکه ش به رده وامه.

پیی ناوی من بلیم له خووه دپاره، داگیر که ریکی بی ره حمی دوور له شارستانه تیی سه دان سال پینش ئه مرۆ که قامچیکاری به سه ر پستی میلله ته که ی خو شیه وه ده کرد، یه که م چه میو له ی له هه ناوی ئه و که سانه گیر ده کرد که له وانه بوون بینه

له‌مپەر له پیش نیازه‌کانی، ئەو کەسانەش براگەورە و سەرەک عەشیرەت و خاوەن سامان و قسە ڕۆیشتون، هەر له بۆیەشە ئەگەر لیستەییکی کوژراو و له سێدارەدراو و خنکێتراو و بەندیکرایی کورد بەدەست داگیرکەری بێگانه‌وه بگرت دەبینیت زوربەیان له‌و تاقمەن کە پێیان دەگوترێ براگەورە. له‌و سەرده‌ماندا هەرچەند برا گەورەکان خەریکی سیاسەت نەبوون بەلام بەپێی گەز و گری ئه‌و ڕۆژگارانە، داگیرکەر حیسابی خەباتکاریکی ئەم سەرده‌مە یۆ کردوون کە دەزانین زۆر جودایه‌ له‌و حیسابه‌ی یۆ یه‌کیکی تر ده‌کریت کە ده‌خلی به‌سەر سیاسه‌ته‌وه نیه‌ چ براگەورە بێ چ مەرفی عاده‌تی. ئیمپریالیزمی سه‌ده‌ی بیستم له‌گەڵ «عمر المختار» و «عبدالکریم الخطابی» چەند به‌رحم به‌و داگیرکەری کوردستانی سه‌ده‌ی نۆزده‌میش هەر هینده‌ی ره‌حم جوولاه‌وه یۆ سه‌روکی مه‌نگوران و میری خوشناوان و به‌گی جافان و ئاغای بلباسان¹³⁰

کە بگه‌ڕێته‌وه یۆ لاپه‌ره 178 ی به‌رگی یه‌که‌می کتیی حاجی قادری کۆیی ئەم ڕسته‌یه‌ی خواره‌وه ده‌خوێنێته‌وه:

«وه‌ک له‌ شوێنی تاییه‌تییدا ده‌رده‌که‌وێ ئەم کاره‌ساته‌ی قران تیخستنی غه‌فووریان هەرچەند له‌ دیوانی حاجی قادردا ده‌نگی نەدایته‌وه یۆ خۆی ده‌بێته‌ وه‌لامدان‌وه‌ی پرسیارنکی گرنگ ده‌رباره‌ی هه‌له‌وستیکی پر ده‌لاله‌تی حاجی. وه‌ی کە نرخیکی زله‌ قرانی بنه‌ماله‌ییک بێته‌ وه‌لامی پرسیارنک».

شوێنه‌ تاییه‌ته‌که‌ ئەم شوێنه‌یه‌، هه‌له‌وسته‌ پر ده‌لاله‌ته‌که‌ی حاجی قادریش هه‌له‌وستی به‌رانبه‌ر ده‌ربه‌گه‌که‌ وه‌ له‌م کۆتاییه‌ی به‌رگی سینه‌می نووسینه‌که‌مدا خه‌ریکم به‌پێی بیرورای خۆم ڕوونی ده‌که‌مه‌وه، بیرورایه‌ که‌شم له‌ جه‌رگه‌ی ڕوداو واقیعه‌وه هه‌لێنجاوه‌.

ئەم قران تیخستنه‌ی غه‌فووریان کە له‌و به‌شه‌ یه‌که‌مه‌ی نووسینه‌که‌دا باس کراوه له‌ سالی 1237ی کۆچی ڕووی داوه، دواتریش له‌ سالی 1284 سه‌رله‌نوێ بنه‌ماله‌ی

¹³⁰ هه‌مان ره‌فتاری کە له‌گەڵ سەرەک عەشیرەته‌کانی کورد کراوه، له‌گەڵ شێخه‌کانی عه‌ره‌بیشدا کراوه به‌ درێژایی ئه‌و ڕۆژگاره‌ی ولاتی عه‌ره‌ب له‌ ژێر ده‌ستی تورکی عوسمانلییدا بووه.

غەفووری درانه‌وه بەر دەمی تیغی قەتەختەنەوه. کارەساتەکان نموونەیی ماملەتی
 ییگانەن لەگەڵ براگەورە و سەرۆک عەشیرەتی کورد بە درێژایی میژووی سەرەتا
 بزر.

ئەم کارەساتەیی لە سالی 1237 ی کۆچی بەسەر غەفووریاندا هات لە دوو
 سەرچاوەی نووسراودا ئیشارەیی بۆ کراوە، سەرچاوەییکیان چوارینەییکی عەرەبیە لە
 پەراوێزی کتێبیکی ئاینیی کتێبخانەیی جەلییزادان، لە لایەن «واثق باللە» مەلا
 عەبدوللای¹³¹ کۆری مەلا عەبدولرەحمانی کاکێ جەلییەوه نووسراوە، ئەمەش
 دەقە کە یەتی:

لقد جرى حکم الحکیم الاحد
 فی ثالث الشوال فجر الاحد
 بنهب کو والقتل للأکابر
 للظهر فی غرلجد بالأبجد

وشەیی غەرلجد بە حیسابی ئەبجد سالی 1237 دەگریتەوه. هەرچەند چوارینەکەیی
 «واثق باللە» ناوی غەفووریانیشت ناهێتی بەلام بەلای ئەوهی شارەزای حال و باری
 کۆیە و ئەو کارەساتانە بێت کە لە میژووی مەیلەو نزیکدا روویان داوه مەعلومە
 مەبەسی چوارینەکە قرائی غەفووریانە چونکە کارەساتەکە کە دەماودەم بە ناو
 هەموو خەلقێ کۆیە و ولاتی کۆیەدا خەبەرێکی بلأو و مەشووریشە.

لەگەڵ ئەمەشدا کە هەر داوای بەلگە بکریت بۆ ئیسپات کردنی مەبەسی
 چوارینەکە سەرچاوەکەیی دوهم ئەم ئیسپاتە بە دەستەوه دەدات. لە بەیازیکی
 دەستنووسی فارسی کە کۆری زانیاری کورد لە ناوچەیی شارەزور و هەلەبجە چنگی

¹³¹ مەلا عەبدوللای ناوبراو باپیری حاجی مەلا عەبدوللای جەلیزادەیی هاویری
 حاجی قادەر.

کهوت کۆمه‌لیک هه‌والی کۆن و نوێی چهند به‌شیکی ناوچه‌کانی کوردستان و¹³² رۆژاواى ئێران نووسراوه، یه‌کیک له‌و خه‌به‌رانه‌ قه‌تلوعامه‌که‌ی غه‌فووریانه‌ که‌ له‌ به‌یازه‌که‌دا باس کراوه‌ و رۆوناکایی پتریش داوێژێ بۆ سه‌ر مه‌به‌ستی «واثق بالله» له‌ گوته‌ی «والقتل للأکابر» چونکه‌ به‌یازه‌که‌ باسی کوژرانی محمدي عيساغا و عبدالله ئاغای غفور و کوران و برایانی ده‌کات له‌ جه‌ژنی رهمه‌زانی ساڵی 1237 دا. جه‌ژنی رهمه‌زانی به‌یازه‌که‌ و «ثالث الشوال» ی چوارینه‌که‌ یه‌کتر تصدیق ده‌که‌ن، موحه‌مه‌دی عيساغاش که‌ بێته‌ نێوان کوژراوانه‌وه‌ واتای «القتل للأکابر» چه‌سپاوت ده‌کات. عيساغا پیاویکی به‌رچاوی بنه‌ماله‌ییکی گه‌وره‌ی کویی بوه، باپیره‌گه‌وره‌شی هه‌ر عيساغا بوه‌ و زۆر ره‌ز و مل‌ک و ناشی به‌ناوه‌وه‌ هه‌بوه‌ که‌ به‌سه‌ر زارانه‌وه‌ بوونه‌ته‌ ره‌زی ساغه‌ و ناشی ساغه‌.

سرنجیک بده‌ ته‌عبیره‌که‌ی «واثق بالله» له‌وه‌دا که‌ ده‌لی «والقتل للأکابر» چهند به‌ حورمه‌ته‌وه‌ ناوی کوژراوه‌کان ده‌بات، چهندیش به‌ په‌رۆشه‌وه‌ کوشتن و تالان کردنه‌که‌ به‌یه‌کتره‌وه‌ ده‌به‌ستێته‌وه‌ که‌ له‌ هه‌ر دوو‌کاندا لایه‌نی کوژراو و تالانکراو به‌ سته‌ملیکراو داده‌نێت و ده‌ستدریژکه‌ره‌که‌ به‌ قاتل و تالانکه‌ر ده‌ژمیریت، چونکه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ بیروباوه‌ری نه‌بوویا به‌ ده‌یتوانی کوژراوه‌کان به‌ «شقا، عصاة» دابنیت که‌ ده‌زانین وابوه‌ داگیرکه‌ریش پیاوی جه‌رده‌ و ریگری کوشتوه‌ و خه‌لقه‌ داگیرکراوه‌که‌ش کوشتنه‌که‌یان پێخۆش بوه. ده‌بی ئه‌وه‌نده‌ش بخه‌مه‌ سه‌ر قسه‌کانمه‌وه‌ که‌ بلییم «واثق بالله» مه‌لاییکی مسلمانانی له‌ خوا ترساو بوه‌ ئه‌گه‌ر کوژراوه‌کانی به‌ مه‌زلووم نه‌زانیا به‌ «أکابر» ناوی نه‌ده‌بردن. مسلمانته‌ی «واثق بالله» له‌و راده‌یه‌دا بوو که‌ شه‌ش مانگان وه‌کاله‌تی مه‌ولانا خالیدی کردوه‌ له‌ سلیمانی، خۆشی خه‌لیفه‌ییکی ریزلیگیرای مه‌ولانا بوه.

قه‌تلوعامه‌که‌ی غه‌فووریان گه‌ییشه‌ پله‌یینک که‌ به‌ کوردی ده‌لی نێره‌وه‌زیان لی برأ. له‌ هه‌موو بنه‌ماله‌که‌ یه‌ک دوو نێرینه‌یان لی رزگار بوو، یه‌کیکیان مه‌حمودداغای باوکی حه‌ماغای گه‌وره‌یه‌ که‌ ئه‌وسا مندالی ناو بێشکه‌ بوه‌ و

¹³² له‌و به‌یازه‌دا باسی دروست کردنی «ئێچ قه‌لا» ی کۆیه‌ش ده‌کات که‌ ناوی له‌ شیعی حاجی قادردا هاته‌وه‌: «له‌ قوشخانه‌وه‌ تا ده‌می ئێچ قه‌لا».

خېرەومەندان لە نۆيینی ئاوی پيسدا شاردبوویانەوہ تا کۆتایی فرتەنە کە و
نیشتنەوہی ئاگری فیتنە کە.

بە پێی لیکدانەوہی خۆم¹³³ کە حاجی قادر لە 1240 ی کۆچی ھاتبیتە دونیا
کارەساتە کە سێ سال پێش لە دایکبوونی حاجی رووی داوہ، خۆ ئەگەر نامیلکە ی
مەلا عەبدولرەحمانی خزمی حاجی بە شایەد بگرین کە دەلی لە 1231 لە دایک بوہ
تەمەنی حاجی لەو سالەدا شەش سالان بوہ.

ھەر لایەک لەم دوو لایە راست بی فەرقیک ناکا لەوہدا کە حاجی قادر ھەست و
ھۆشی بە درندەیی کارەساتە کە زرینگاوہ تەوہ چونکە کاتیک حاجی گەیشتە تەمەنی
ھۆش کرانەوہی جاری دەنگوباسی رووداوہ سامناکە کە ھەر بەسەر زار و زمانانەوہ
مابوو، ئاکامە کەشی کە کزبوونەوہی بنەمالەییکی گەشەدار بوو لەبەر چاوان بوو.

تۆ بلیی حاجی قادریکی سالانی نیوہی یە کەمی صەدە ی نۆزدەم لە کارەساتی وەھا
خویناوی و ترسینەر کە لە لایەن بیگانەوہ بە پیاو ماقولانی ولاتە کە ی بکریت دەبی
کام بەندی کۆمەلایەتی و نیشتمانپەرورەرایەتی و چینیپەرورەرایەتی وەرگریت؟ ئایا
مەیل و سۆزی بە لای دەستە خویناویە کە ی بیگانەدا دەشکیتەوہ یاخود بە لای نیچیرە
خۆولایتیەکاندا؟ تۆ، ئە ی خوینەرە کوردی شۆرشگیر چینیپەرورەری سالی 1972 ی
صەدە ی بیستەم، بە خەیاڵ ئەگەر لە کۆیە ی سالی 1237 ی کۆچی ژبايیت بە
خۆت و بیرورای شۆرشگیرانە و چینیپەرورەرانە تەوہ پیرۆزبايیت لە داگیرکەر دەکرد
بەو نامە یە کە خەلقى کۆیە ی لە زۆرداران رزگار کردوہ؟ بێشکە کە ی
مەحموداغات بە پیاو کوژەکان نیشان دەدا؟ ئاخۆ ئەگەر کارە کە پیچەوانە بوویا،
واتە پیاوماقولاتی کۆی بەربوونایە گیانی داگیرکەرەکان، ھەلۆهستت چۆن دەبوو؟
دەبوویتە ھەیتە ی عوسمانلی...؟

بیرورا و ھەلۆهستی گەنجیکی شۆرشگیر ئەمرۆکە ی کورد لە ئاست رووداوی
وہک ئەم قرتیخستە ھەرجییک بیت، ھەلۆهستی حاجی رڤھەلگرتوانە و غەزەب

¹³³ بگەرێتوہ بۆ لاپەرە 78 ی بەرگی یە کەمی «حاجی قادری کۆی»، لە ژێر
ناونیشانی حاجی قادر کە ی و لە کۆی ھاتۆتە دونیا؟ ساغ کردنەوہی سالی
بەوہلەدبوونی دەخوینیتەوہ.

هه‌ستاوانه بوه له داگیر کهر و خوینریژی بیگانه، په‌ندیکی وه‌ریشی گرتبی له کاره‌ساته که پتر تیز کردنی هه‌ستی مافخوراوی و سته‌ملیکراوی میلیله‌تی کورد بوه چونکه توش ده‌زانیت و منیش ده‌زانم، نه‌فسه هه‌ستیاره‌که‌ی حاجی به دیتن و بیستنی پرووداوی وه‌ها خویناوی له ناو جه‌رگه‌ی میلیله‌ته‌که‌ی پتر رقی له بیگانه هه‌لگرتووه تیز‌تریش به‌رهو کوردایه‌تی ر‌ؤیشتهو. گویا ته‌گهر تهو بیگانه درنده‌یی نه‌کات درنده‌یی له ئاست به‌رژه‌وه‌ندی ماددی و ژیان و به‌ریوه‌چوون و له ئاست به‌رژه‌وه‌ندی مه‌عنه‌ویی وه‌ک زمان و ته‌ده‌ب و داب و ده‌ستوو و نه‌رتیی کومه‌لایه‌تی و عه‌قیده... و به‌ه‌حوکمرانیکی عاده‌تی رازی بیت له کوپوه زنده بوغز و ر‌ق بۆ خۆی ر‌اده‌کیشیت له حالیکدا میلیله‌ت هه‌رچۆنیک بی ده‌بی حاکمییکی به‌سه‌روهه بیت، به‌نیسبه‌ت میلیله‌تیکی وه‌ک کوردیشه‌وه که به‌بیری نه‌یه‌ت له لایهن حوکمرانی کورده‌وه فه‌رمانی به‌سه‌ردا کرابیت و به‌دریژی میزوو بیگانه حوکمی کردبیت ر‌ه‌نگه بیگانه‌ییکی نیمچه دادپه‌روهه زۆر ناخۆشه‌ویست نه‌بووبیت، به‌لام ته‌جربه‌ی کورد له‌گه‌ل حاکمی بیگانه به‌دریژی سه‌دان سالی ر‌ابردوو هه‌رگیز شیرنایی و به‌زه‌یی و داد و ر‌ه‌حمیی تیدا نه‌بوه. به‌راستی داگیر کهرانی کورد له‌و سه‌رده‌مانه‌دا چ‌تورکی عوسمانلی بووبیت و چ‌عه‌جه‌می قاجاری بووبیت به‌جۆریک چاو له ته‌ماع و ر‌اوو‌رووت کردن بوون سه‌ره‌له‌به‌ری خه‌لقه‌که‌یان ده‌دایه به‌ر یه‌ک سیاسه‌تی ر‌ووتاندنه‌وه، ناوناوه‌ییکی به‌ده‌گمه‌ن نه‌بی براگه‌وره و ده‌ست ر‌ؤیشته‌ی کوردیان تیکه‌ل به‌هیچ کاریک نه‌کردوه دوو ق‌رۆشی تیدا بووبیت، هه‌ر ته‌مه‌یشه ئاکاری داگیر کهری نیمچه خوینده‌وار که‌وا بیجگه له سیاسه‌تی کوشتن و به‌ستن و ویران کردن هیچی تر نازانیت.

ئه‌م شیوه درنده‌یه‌ی ق‌ریخستنی غه‌فووریان نمونه‌ی ته‌جربه‌ی کورد و حاجی قادر بوه له‌گه‌ل حوکمی داگیر کهر، که ته‌گهر له وه‌هم و خه‌یاله‌وه بمانه‌وی کوردی به‌ر له سه‌د سال و دوو سه‌د سال به‌گ‌ز براگه‌وره‌کانی ته‌وسایاندا به‌یتین ده‌بی دیسانه‌وه له وه‌هم و خه‌یاله‌وه ئیسه‌پاتی پیاوچاکی و به‌زه‌یی و دادپه‌روه‌ری داگیر کهره درنده‌کان بکه‌ین بۆ ته‌وه‌ی هه‌ر نه‌بی له‌سه‌ر کاغ‌ز و له‌عالمی وه‌هم و خه‌یالدا بتوانین بنه‌مایکی مه‌عقوول بۆ ته‌و به‌گ‌زداچوونه په‌یدا بکه‌ین، ته‌گه‌رنا چۆن پیتمان ده‌ک‌ری ته‌ف‌ره‌ی خۆمان بده‌ین به‌وه‌دا که بلّین میلیله‌تی کورد له براگه‌وره زالمه‌کانی خۆی هه‌ل‌ده‌گه‌رایه‌وه و به‌رهو پیری جه‌لاده داگیر کهره‌کانی ده‌بوو. که به‌

زۆرهملی و چاوبهسته کیش ئەم درۆیه مان به سەر رابردوودا سه پاند له کوێه فه خر و شانازی بخوازینهوه بۆ میلیله ته که مان لهم کاره ی وه ها سه ره ویندا؟

له و لاپه ره باسکراوه ی 178 ی به رگی یه که می ئەم نووسینه دا که گوتبووم قرتیخستنی بنه ماله ی غه فوووریان ده بیته، وه لامدانه وه ی پرسیاریکی گرتنگ ده باره ی هه لوه ستیکی پر ده لاله تی حاجی، مه به ستم هه لوه ستی حاجی به رانه ر ده ره به گ و براگه و ره ی کورد بوو که هه لوه ستیکی دۆستانه یه نه ک دوشمنانه. وه رانه که ش له وه وه دیت که حاجی قادر له سه ره تاه ی ژیا نیه وه ییستی و دیتی داگیر که ری کوردستان خه ریکی کوشتنی براگه و ره کانی کورده و هه ر ئەمه ش به رانه می سیاسه تی بووینت تا ئەو رۆزه ی حاجی ده که ویته سه ر ریتازی کوردایه تی، ئا ئەم حاجیه ده بی چ هه لوه ستیکی هه بووینت له ئاست ئەو براگه و رانه دا له حالیکدا ئەو داگیر که ره که به گه و ره ترین دوشمنی کورد بزانیته؟ که دوشمنی کورد براگه و ره ی کورد له ناو بیات حاجی قادر و تۆ و من و هه موو کورد چی بۆ ده میتیته وه له وه به و لاه که ئەو کوژراوانه به گه و ره بزانیته و ریتزان لی بنیت و بۆیان به په رۆش بیت؟

له به ر تیشکی حه قیقه تا له نوخته نیگای پیکهتانی هه لوه سته وه، چ فه رقیک نیه، وه یا فه رقیکی ئەوتۆ نیه، له نیتوان ئەوه ی براگه و ره ییک، وه ک شیخ سه عیدی پیران، به دوا شۆرشدا بکوژریت، له گه ل ئەوه ی یه کیکی تر به هو ی کورد بوونی وه له لایه ن داگیر که ره وه له ناو به ردیت با شۆرشیشی نه کردیت چونکه که نه ری براگه و ره کورده که به لای داگیر که ره وه ئەوه نده هه بیت له ناو بردن بیتیت ده بی به لای کوردیشه وه ئەوه نده نه ری پی بدریت که هه لوه ستی دۆستانه و خۆشه و یستانه ی بۆ بیت.

به هه مه حال حاجی قادری سه د سال له مه و به ر به دیار ئەم ته رزه لیکدانه وه یه په نگی به سۆز و په رۆشی خۆی نه ده خوارد بۆ ئەو سه رۆکه کوردانه ی به ده ست داگیر که ره وه زه بوون ده بوون چونکه ئەویش وه ک خه لقی تر له هه ستیکی فطری بی تیکه لپوونی فه لسه فه دل ی به میلیله ته که ی و قوربانیه کانی ده سووتا، له سه ر ئەوه نده ش رانه ده وه ستا براگه و ره کان بکوژرین ئەو جار هه لوه ستی دۆستانه ی بۆیان بیت چونکه به شایه دی شاعیره کانی خۆی دۆستایه تی له گه ل زیندوه کانیان هه بوه، وه ک لیره به دوا وه ش روون ده بیته وه ده بوو ئەو دۆستایه تی له گه ل یاندا هه بیت نه ک هه ر له به ر

ئەو ھۆيانەى لىرە بە پىشەوہ لە باس کردنيان بوومەوہ بەلکۆو لەبەر ھۆيەكى تری يەكجار تايبەتى و گرنگ و بنجیى لە خەباتى حاجى قادردا كە تا ئیستا سرەى شى کردنەوہى نەگەيشتوہتى و وا پى دەچى دەبیتە دوا ئالقەى زنجیرەى ئەم لیکۆلینەوہیە.

لەيەكتر نەچوونی دەرەبەگایەتیی بەوہلەد نەھاتووی کورد و فیوډالی ئەووروپا سەرلەنوئى دوچەندان دەبیتەوہ لە لایەنیکى ترەوہ كە ئەویش ڕووپەرەییكى شیونە ئەبەدیەكەى کورد دەنوینیت. زانیمان براگەورەکانى کورد بە درێژایی ڕۆژگارە ڕەشەكەى خۇیان و میللەتەکیان ستمەمدیدەى دەستى بینگانەى داگیرکەر بوون، لەمەشدا جارىكى تر دەبوونەوہ براگەورەى ستمەمدیدەى بەوہدا كە بەشى ھەرەزۆرى خنکندن و کوشتن و برین بەر ئەوان دەکەوت. بە دواى کوشتن و خنکاندندا دووبارە ناو و ناموسەكەشیان لە سیدارە دەدراوہ كە تەمغەى شەقاوہت و خیانەتیان لى دەدرا...

تا ئێرە زولملىکراویى کورد ماوہییك پىش زولم لیکرانى میللەتانى تر كەوتۆتەوہ چونكە قوربانىی میللەتیکى تری بەردەستى عوسمانلى، با بلێن بولغار، كە بە لای دەستوور و یاسای عوسمانلییەوہ غەیانیش بووبیت بەلای ڕووسیاوہ وەیا بەلای دانیشتوانى بالقان و ئیتالیاوہ قارەمانى مىللى بوون، بەلام لە سیدارەدراوى کورد بەشەرەفى وەھا نەگەيشتوہ چونكە ھىچ يەكێك لە میللەتانى ڕووى زەمین میللەتى کوردی تینەخویندۆتەوہ تاكوو ڕیزى لە قوربانىەکانى نابیت. من لە وردبوونەوہى تايبەتى خۆمدا بەوہندە ستمەمش ڕازیم ئەگەر دوو جارى تریش ستم لەو قوربانىانە نەكرابایە ستمەكانیش لەوانەن، شیخ ڕەزا گوتەنى: «كامى لى دەگرى دەبیزى ئەمەیان مونتەخەبە».

ستەمى يەكەم لە تۆمارنووسى میژوہوہیە. ئەم میژوہ لە ئاست میللەتى بیدەسەلاتى وەك كورددا ھێندە بە دەعیە و لووتبەرزە تەنازول ناکات نووكى قەلەمە زیرینەكەى بە خوینى قوربانىەکانى ئەو میللەتە تەر بکات و دوو دێرى چەوت و چوپێرى ڕووداوہ خویناویەکانى پى بنووسیت بەلکۆو ھەر نەبى ناو و شوینەواریان ڕەش نەبیتەوہ با لە گۆشەى بەدناویشدا بەدەم نەفرینەوہ یاد بکرتەوہ... شەیتان ناوى زرا بەلام نەمرد، كەچى خوینى براگەورەى کورد ڕزایە بیابانى عەدەمەوہ... بە فیرۆ چوو، ھىچى لە جیگە شین نەبووہ. قەلەمە زیرینەكەى میژوو نووكى خوى بە

خویتی براگه‌وره‌ی کورد تەر ناکا ئەگەر پایە‌ی لە پایە‌ی حاکی بابان وە‌یا میری
 ڕەواندز وە‌یا حوکمداری بۆتان نزمتر بێ. قوربانی و خوینێراوی کورد ئەگەر بیه‌وی
 لە دوا کوشنی ناوی بیاریزێت دەبی لە پیشە‌وه‌ خۆ بکاتە ئەمیر ئە‌وسا تە‌مای
 پاراستنی یادگارە‌که‌ی بە دلدا بێت. خویتی براگه‌وره‌ی عاده‌تی کورد هه‌ددی نیه
 به مه‌ره‌که‌بی میژوو بیت.

ئەم سته‌م لە دوا سته‌مه‌ی کوژران و فەرامۆش کرانی قوربانی‌ه‌کانی کورد هەر به
 جاری کز ده‌بێت‌وه‌ له‌ ته‌ک سته‌مه‌ بێ ڕه‌زایه‌ له‌ هه‌د به‌ده‌ره‌که‌ی تر که هیچ
 سنووران ناهێلێت‌وه‌ له‌ مه‌یدانی غه‌درلیکراوی و خوین به‌ هه‌ده‌ر چوندا. قوربانی‌ه‌کانی
 کورد خوینیان ڕزایه‌ و له‌ بیر کرابانایه‌ و ناویان له‌ په‌ره‌ی وجود س‌رابایه‌وه‌ سه‌د
 جاران چاکتر و بێ سفتوسۆتر ده‌بوو له‌وه‌ی ڕۆشنییری کورد دوا‌ی سه‌دان ساڵ له‌
 کوژرانیان، ڕوحيان به‌به‌ر بێتێت‌وه‌ با‌ی ئە‌وه‌ی سه‌رله‌نوێ له‌ ڕێ تف و له‌عه‌ت لی
 کردنه‌وه‌ به‌ شیوه‌ی مه‌عه‌وه‌یی ئیعدامیان بکاته‌وه‌... کو‌ری حه‌یا بردن و ڕیسوا کردن
 و نامووس شکاندن‌یان جاریکی تر بۆ به‌سه‌ستێت‌وه‌... له‌ خۆ‌وه‌ وه‌کاله‌تی جه‌لاده‌
 کۆنه‌کانی کورد بکات.

جاران ده‌گوترا فلانه‌که‌س شاربه‌ده‌ر کرا، ئیستا ڕۆشنییری کوردی وە‌ها هه‌یه
 قوربانی‌ه‌کانی قه‌سابخانه‌ی میژووی کورد قه‌برستان به‌ده‌ر ده‌کات.¹³⁴

¹³⁴ ئەم قسانه‌م که له‌ زیمنی ده‌رخستنی راستی بێفێلدا شیوه‌ن بۆ کورد ده‌که‌ن، له‌
 زه‌رفیکدا ده‌که‌ونه‌ ناوه‌وه‌ باشت‌ترین ده‌رفه‌ت به‌و که‌سانه‌ ده‌ده‌ن که په‌کیان له‌سه‌ر
 راست و درۆ و چاکه‌ و خراپه‌ و سود و زه‌ره‌ری کورد نه‌که‌وت‌وه‌، بۆ ئە‌وه‌ی
 خراپ‌ترین ته‌ئویلیان لی بده‌نه‌وه‌ و له‌سه‌ر منی به‌ دیفاع کردن له‌ ده‌ره‌به‌گ حیساب
 بکه‌ن. ئە‌و که‌سانه‌، به‌لای باوه‌ری منه‌وه‌، هه‌له‌یه‌رکی له‌سه‌ر ته‌رمی میله‌ته‌که‌ و
 میژوی میله‌ته‌که‌یان ده‌که‌ن، له‌ حالیکدا قسه‌کانی من شانازی ده‌که‌ن به‌ له‌سه‌ر
 کردنه‌وه‌ی ئە‌و رابردوه‌ی ئە‌ون لێ ده‌بن به‌ دۆستی جه‌لاده‌کانی قاجاری و
 عوسمانلی. به‌ راستی شه‌رمم له‌ خۆم دێت‌وه‌ که ناچاری ئە‌م ته‌رزه‌ قسه‌یه‌م بێ
 ده‌کات!!

خوینەری بەرپز دەبینی جوداوازی نیتوان فیوڤالی ئەورووپا و سەرۆک و براگەرە و دەرەبەگی کورد لە چ ڕادەیکدا. نە لە ڕابردوو، نە لەم ڕۆژگارەدا... نە بە زیندوویی، نە دواى مردن... نە لەبارى ماددى و نە لە بارى مەعنەویەوه... خولاسە لە هیچ ڕوویک و بە هیچ جۆریک یەکتەر ناگرنەوه، کە ئەمەش شتیکە دەبی وە ک بەدیھیه وەرگیریت چونکە زەرفى میژوویی کورد لە هیچ ڕوویکەوه و بە هیچ جۆریک لەگەڵ زەرفى میژوویی ئەورووپای سەردەمى فیوڤال یەکتەر ناگرنەوه... قیاسى ھاوین و زستان لە یەکتەر ناکرێ.

ئیمە ئەگەر سەھوو نەکەین وەیاخود خۆمان بە سەھوو نەبەین دەبی ئەو لە دل و میشکی خۆمان بنووسین و باوەری پێ بەینین کەوا ھەموو ئەو قوناغە کۆمەلایەتیانەى لە میژووی میللەتانى تری خاوەن کيان بە قوناغى سەردەمى دواکەوتن و کۆلۆ و چارەڕەشى و کالوکرجی دادەنرێن، سەرلەبەریان بە نىسبەت میللەتى کوردەوه ئىستەگى ھەسانەوه و بەرەو پێشچوون و گەشە کردن حىساب دەکرێن چونکە ھەرگیز ڕێ نەبوو پێیان بگات چ جایی ئەوێ پێاندا تێپەڕیت. ھەلبەت من مەبەستم ئەو نە بلیم نەگەشتنى میللەتى کورد بە پلەى نازەمەندى لە سەرۆک عەشیرەت و براگەرەوان بەلگەى پەسەندبوونی ئەو حال و بارە نالەبارەى کە کوردی تیدا ژیاوه، بە پێچەوانە، من حال و بارى میژوویی کورد گەلیک دواکەوتوتر دەبینم لە بىنینى ئەوانەى جنىوى پێ دەدەن چونکە دەزانم کۆیرەوهرى کورد لە پلەیکدا بوە جنىو پندان ھەلناگرێ.

من دەزانم تۆش دەبی بزانی مەرۆف تاكوو دەگا بەو پلەى کەردەوه کانی بە خراپە لەسەر حىساب بکری پێویستە لە تەمەندا گەشتبێتە ڕادەیک یاسای جەزا بىگریت. مندالی ساوا، مەرۆفی ناچارکرا، شیت، سەرخۆشکراو ھىچیان لەبرى کوشتن، ئىعدام ناکرێن. تۆ سەیری ئەم جیھانە چەند سەیرە. مافى ئىعدام کرانىش ئىمتیازیکە ھەلومەرجى خۆى ھەیه، بەلام میژووی کورد بە دەست ھەندیک لە ڕۆشنىرانی کوردەوه لەسەر پشٹی لاکۆلە ئىعدام کردنى بۆ دەرەچیت. ئەم قسانە زۆر تالان بەلام بە داخەوه راستى بى پێچ و پەنان.

لێرەدا دەگەینە دوا قوناغى نووسینە کەمان کە دەبێتە ئالقهى کۆتایی زنجیرەى ئەم سەرەباسەى حاجى قادر و دەرەبەگایەتیی کورد. زانىمان و دىتمان ھەلۆەستى حاجى لە ئاست براگەرە کوردە کانی سەردەمى خۆى، بەپێى حوکمى ئەو زەرفە

میژووویه تییدا ده ژیا مومکین نه بوو دوشمنانه بیت هر وهک زانیمان هه لوهستی شاعیره کان و ئه دبیبه کان و مه لاکانی دواى ئه ویش تا سالانی 1940 هه لوهستی دوشمنانه نه بوه.

ئهمه راستییکه که متر دهمه قال هه لده گری له وهی بگوتری بۆرجوازیه تی به دوا دهره به گایه تییدا دیت چونکه راستبوونی قسه کان له باره ی هه لوهستی حاجی و شاعیر و ئه دبیبه کانی دواى ئه و، هه موو به ره مه مه کان و کرده و گوته کانیا ن ئیسپاتی ده که ن، هر چاوی لی نه نو قیتن ده چیته ناو بیبیله ی چاوانه وه به لام هاتی بۆرجوازیه تی به دوا دهره به گایه تییدا ئه و به رچا و به لگه نه ویسته نیه. به نمونه ده لیم له وانه یه ولاتیک یه کسه ر له پله ی دهره به گایه تییه وه بچیته پله ی سۆشالیزم وه یاخود به جوړه ریژیمیکدا تییه ری که مه خلوقی ئه م سه رده مه بیت و بهر ته عریفی هیچ یه کیک له و پلانه نه که ویت...

خولاسه حاجی ناحه زی براگه ورا ن نه بوه، به پیچه وانه دۆستیا ن بوه و به شیکى به رچاوی شیعره کانی رووی و توو یژی له وانه، هه ندیک له و به شه ش مه دحیا ن ده کات. ئهمه ئه لف بیته که ی حاجی قادر ناسینه به لام که ده لیم دهمه قال هه لئاگری ری م نه بریوه ته وه له ودها که بلیم پرسیار هه لده گری. حاجی دوشمنی براگه ورا ن نه بوه، نه ک دوشمن نه بوه دۆستیشیا ن بوه. تا ئیره حاجی و شاعیریکی تری کوردی دواى خو ی وه ک یه کترن له ودها که به پیی زه رفی میژوووی به دلی هیچ کامیکیاندا نه ها تووه دوشمنایه تی براگه ورا ن بکه ن ههروه ک به دلی شوړشگری نیشتمانپهروه ر و چینه پهروه ریشدا نه ده هات ده عیه یا ن نه هینی خو یا ن له مال و دیوه خانه و دیی ئه و برا رگه ورا نه دا بشار نه وه... به لام حاجی گه لیک زیاتر له شاعیریکی تری کورد به ره و دۆستایه تی ئه و گه و ره پیا وانه تییه لکشیه چونکه هیچ یه کیک له و شاعیرانه به قه ده ر ده ییکی حاجیش باسی گه و ره پیا وانه کان و سه رو که کان و ئه میره کان و ئه دبیبه کان و شیخ و مه لا نا ودا ره کانی کورد نا که ن. هی وه هاشیا ن تیدایه ببرا ی ببرا ی ناوی که سیکى کورد نا هینی مه گه ر له زه مینه ی وه را مدانه وه ی نامه وه یا هه وال پرسی و پیرو زبایی و پر سه لی کردن و چشتی ئه و توپی بیت که له مه دا چ ده لاله تیکی تابه تی وه یا هه لوهستیکی را گه یینه ر پهیدا نا بی ههروه ک له عینی چوونه سه ر پر سه و هه لپه رکی و وه را مدانه وه ی نامه ی عاده تی چ ده لاله ت وه را ناگری.

هه‌لوه‌ستی حاجی له ئاست گه‌وره‌پیاوانی کورددا باسیکه زۆری به به‌روه‌هه‌یه چونکه به ئاشکرا دیاره بۆ هه‌موو چاویکی نه‌چوقاو که ئهم هه‌لوه‌سته تاقانه‌یه له نیوان سه‌ره‌له‌به‌ری ئه‌دیپ و شاعیر و مه‌لای کورددا ریکه‌وتنیکی کوێرانه‌یه، به تابه‌تی که بێن و لایه‌نی زێده‌ قوول رۆچوونی حاجی له هه‌لوه‌سته‌دا به به‌رچاوی خۆمانه‌وه بگرین چونکه خه‌ریکبوونی حاجی به براگه‌وره‌کانی کورد‌ه‌وه به‌شیک هه‌ره دیاری خه‌باته‌که‌ی و کوردایه‌تی‌ه‌که‌ی ده‌گرێته‌وه. حاجی له باس کردنی گه‌وره‌پیاوانی کورددا وه‌ک شاعیری مونا‌سه‌به‌ نیه به‌پێی رۆژ و سات و ر‌و‌وداو یادی خاوه‌ن مونا‌سه‌به‌ که بکات به‌ل‌کوو له‌و باس کردنه‌دا ئیه‌تیمامیکی ده‌روونی ره‌گدا‌کوتا و ده‌رده‌به‌ری که پشتگۆی خستنی له‌ ئیمکاندا نه‌بێت هه‌روه‌ک شاعیری عاشقه‌ سروشت ناتوانی خۆی له‌ جوانی و ئاراییشتی بوونه‌وه‌ر بدزێته‌وه.

ئهم دیاره‌یه تا ئیستا له‌ لایه‌ن هه‌یج نووسه‌ریکی کورد‌ه‌وه لێی نه‌کۆلراوه‌ته‌وه، منیش له‌ بارێکدا نیم‌ بتوانم به‌ دوا چه‌ندین سه‌د لایه‌ره‌دا درێژه‌ بده‌م به‌ شی کردنه‌وه‌ی دیاره‌که‌ و له‌ هه‌موو ر‌ووینیک و لاییکه‌وه‌ لێی بدویم و دیوانه‌که‌ی حاجی به‌ دیوانی شاعیره‌کانی تر بگرم و له‌ ر‌یی نه‌بوونی ئهم دیاره‌یه له‌ شیعری ئه‌واندا پتر هه‌لوه‌ستی حاجی ر‌وون بێته‌وه. لێره‌دا هه‌ر بایی ئه‌وه‌نده‌ی هه‌لوه‌ستی حاجی له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا بچێته‌ ناو چارچێوه‌ی تابلۆی مه‌فهوم و ئاشکرای کردار و گو‌فتار و بیروباوه‌ری حاجیه‌وه به‌دوای لیکۆلینه‌وه‌ ده‌که‌وم، له‌مه‌شدا پشت ته‌ستوورم به‌وه‌ی که لێره‌ به‌ پێشه‌وه‌ ره‌نگرێژیک ئاشکرای تابلۆکه‌ کراوه‌ له‌و تابلۆیه‌شدا به‌ شیوه‌ییکی قه‌ناعت به‌خش پارچه‌کانی Jigsaw که خراونه‌ته‌ سه‌ریه‌ک تاکوو ته‌گه‌ر شتیکی تازه‌ی نه‌گونجای تیکه‌ل بیت به‌خۆیه‌وه‌ نه‌گریت. وا ده‌زانم چی لێره‌دا به‌ کورتی لێی ده‌دوینم جیگه‌ی له‌باری خۆی ده‌دزێته‌وه‌ له‌ تابلۆکه‌ و Jigsaw که‌دا و ده‌شبیته به‌شیک ته‌فصیلی له‌واندا.

گوتم حاجی له‌ خه‌ریکبوونی به‌ براگه‌وره‌کانی کورد‌ه‌وه وه‌ک شاعیری مونا‌سه‌به‌ نیه. ئهم ر‌استیه‌ به‌ چه‌ندین به‌لگه‌ ئیسپات ده‌بی، به‌لام تاکه‌ یه‌ک به‌لگه‌ی قه‌طعی به‌سه‌ بۆ ئیسپات کردنی، ئه‌ویش له‌وه‌دایه‌ که‌وا حاجی له‌و براگه‌وره‌انه‌ نێزیک نه‌بوه تاکوو باس کردنیان له‌ مونا‌سه‌به‌کانی کۆمه‌لایه‌تییدا یه‌خه‌ی حاجییان گرتی سه‌ره‌رای ئه‌وه که گه‌لیک له‌وانه‌ دوای مردنیان باسیان کراوه‌ و له‌ ده‌ست مونا‌سه‌بانه‌دا نه‌ماون. له‌ شیعری وه‌کوو:

تا ته عیناتی کۆر و لال¹³⁵ مابوو
له گهلی دێیه کان مه لای چا بوو

مونا سه به ی به سه ته زمان چی به سه ر چیه وه!

وهک من له حاجی قادر بگهم و ههست به نیاز و مه به سه ته کانی بگهم لهو زه رفه
ماددیه و نه فسییه ی که شاره زایمان پێی هه یه خه ریک بوونی حاجی به برا گه وه ره و
ناودارانی کورد، به تیکرایی، و خاوهن ده سه لاته کانی کورد به تاییه تی، له چه ند
هویه کی ئاشکرا و به هیزه وه سه ر ده کات، هویه کانیش هه رچه ند ژماره یه ک و
دویان بۆ دانین و پێش و پاشیان بخه یین له راستیدا هه مو یان تان و پۆی یه ک
پارچه ی هۆنراون وه یاخود ره نگه عه کس کراوه کانی یه ک تیشکن، پارچه که و
تیشکه که ش نه فس و ویزدانی حاجین که نه گه ر نه فس و ویزدانی یه کیکی تر
بوو یایه وه یاخود خۆی جوړیکی تر بوو یایه به شیوه ییکی ژۆر جودا ده نگ و ره نگ
ده دایه وه:

هۆی یه کهم چه ز ده که ی بیکه به دوهم وه یا سییه م فه رق نا کات غه ربیی و ئاواره یی
حاجی قادره. هه رچه ند ئاواره یی به ته نها خۆی ناییته پیکه نه نه ری مه یلی به هیز لای
شه خسی ئاواره بۆ ریز کردنی ناوی ناودارانی میلله ته که ی و پاراستنی شوینه واریان،
وهک که ده بینین نالی ئاواره ش بوو ناوی که سیشی نه برد، له گه ل ته مه شدا ده بی
دان به و راستییه دا به یین که مرۆف که وته سه ر باری یاد کردنی ناودارانی
میلله ته که ی، له غه ربییدا سۆزی بۆ نه و ناوانه پتر سه ر ده کات و به هه ناسه ییکی
دریژتر خه ریکی بیر کردنه وه و ناو هینانیا ن ده بیته. بۆ روون کردنه وه ی مه به سه
ده لیم حاجی قادر له ئاواره ییدا نه ک هه ر ناوی برا گه وه کانی بر دوه به لکوو یادی
چه ندین دئ و شاخ و هه وار و شاری کوردیشی کرد ته وه که نه گه ر له کوردستان
دوو ر نه که و تبا یه وه لزوم نه ده بوو یادیا ن بکاته وه. له م لایه نه ی یاد کردنه وه ی ولات
نالی ش وهک حاجی قادر بوه به لام له به ر جودا وازی جوړی سۆزیا ن که هی حاجی

¹³⁵ مه به س له «کۆر و لال» پاشای ره واندز، پاشای کۆره و ته حمه د به گی براهه تی
که هه ردویان ده میک بوو مر دبوون.

له كوردایه تییه وه هه‌لستاوه و هی نالیش له یاد کردنه وهی عاده تییه وه، په‌راوتزی یاد کردنه وهی حاجی گه‌لیک، یه‌کجار گه‌لیک، له هینه‌که‌ی نالی فره‌واتر بوه چونکه هه‌موو جیگه مه‌شووره‌کانی کوردستانی عێراق و ئێران و به‌شیک‌ی زۆری کوردستانی تورکیاش گرتۆته‌وه.

په‌نگه‌ لی‌ره‌دا بتوانم غه‌ریبایه‌تی حاجی له لایه‌نیک‌ی تریشه‌وه بکه‌م به‌هۆی نه‌فه‌س درێژی ئه‌و یاد کردانه‌ی. حاجی که ده‌زانین خۆی ده‌پاریزی له‌وه‌ی پنی بلین خزمه‌تکار، ته‌گه‌ر له غه‌ریبایه‌تی نه‌بوویا به‌ له‌وانه‌بوو ناوی هیچ یه‌کیک له‌و پیاوانه نه‌بات که ناوبردنیان به‌ چو‌کایه‌تی له‌سه‌ر حساب بک‌ری‌ت وه‌یا بگوت‌ری به‌ نیازی وه‌ده‌ست هینانی چاکه‌ی ماددی مه‌دحیان ده‌کات... هه‌ر ئه‌م هۆیه‌ی زۆر به‌هیزی خۆ له‌ توه‌مه به‌ دوور گرتنه‌ وای کردوه حاجی له ته‌سته‌مبۆل ناوی به‌درخانیان نه‌بات، له هه‌موو دیوانه‌که‌یدا جاریکیان مه‌دحیک‌ی به‌درخانیانی کردوه¹³⁶.

هۆی دوهم نیازی به‌ ئیسپات گه‌یاندنی زیره‌کی و نه‌جابه‌تی میلیله‌تی کورده. حاجی که خه‌ریکی کوردایه‌تی به‌ مه‌فهومی سه‌ده‌ی نۆزده‌م بیت زۆر به‌ ئاسایی و ئاسانی ده‌که‌وێته سه‌ر هه‌ل‌دانه‌وه‌ی میلیله‌تی کورد، ئیتر له هه‌ر مه‌یدانیکی به‌ بیرى مرۆڤدا دیت کوردان به‌ره‌ژوور ده‌بات وه‌ک که دیت و ده‌یه‌وئ هه‌موو ئاده‌میزاد بگێرێته‌وه بۆ سه‌ر په‌سه‌ن و په‌گه‌زی کورد به‌هۆی نیشتنه‌وه‌ی که‌شیه‌که‌ی نووح به‌سه‌ر «کیوی جوود» وه‌ که مه‌شووره یه‌کیکه له کیوه‌کانی کوردستان:

ئهو رۆژه به‌ ئه‌مری حه‌یی مه‌ننان

ئهم عاله‌مه پاکی بوو به‌ طوفان

تاقیک‌ی نه‌ما له جینسی ذی روح

غه‌یری ئه‌مه هاته که‌شیه‌که‌ی نوح

ئهو رۆژه گه‌ییشه وه‌قتی مه‌عهود

وه‌ستاوه له‌سه‌ر چیاکه‌ی جود

¹³⁶ ئهم راس‌تییه له لاپه‌ره 314 ی به‌شی یه‌که‌می ئه‌م نووسینه باس کراوه.

یا که ده‌لی:

ئه‌ولادی سه‌حیحیان به بورهان
کوردن له شوینی جه‌ددی خو‌یان
سو‌ککانی بیلادی روبعی مه‌سکون
سه‌رپاکی له‌مانه مونسه‌عیب بوون

هه‌ر له‌و بابه‌ته پێش خسته‌وه‌ی ئه‌و شتانه‌ی پێوه‌ندیان به‌ کورده‌وه‌ هه‌یه، حاجی
قادر له‌ به‌شیکێ به‌رچاوی هه‌لبه‌سته‌کانیدا کوردایه‌تیه‌که‌ی به‌لای موباله‌غه‌دا
ده‌شکێنێته‌وه‌ وه‌ک که‌ شاعیریکێ تری سه‌ر به‌ ئایین دیت و موباله‌غه‌ له‌ شتی سه‌ر
به‌ دیندا ده‌کات وه‌یا یه‌کیکی تری چینه‌روه‌ر کریکار و وه‌رزێر ده‌گه‌یه‌نێته‌ ریزی
په‌ری و فریشته و قاره‌مان.

وا ده‌زانم ئه‌گه‌ر مه‌یله‌ یه‌ کجار به‌هێزه‌که‌ی کوردایه‌تی نه‌بوویایه، ناوی به‌شیک
له‌وانه‌ی حاجی به‌ مه‌دحه‌وه‌ ناوی بردوون هه‌ر له‌ گه‌لێ مردنی خو‌یان ده‌مرد چونکه
له‌وانه‌ نه‌بوون که‌سی تر ناویان بێنیت. سرنج بگره‌ چۆن حاجی به‌ پاله‌په‌ستۆی تین
و تاوی کوردایه‌تی مه‌یلی بۆ باس کردنی ئه‌و ناوانه‌ ده‌جیت که‌ خاوه‌نه‌کانیان دوو
به‌یتی شیعریان به‌ کوردی داناوه. که‌چی مه‌لا و زانای زۆر گه‌وره‌ی کورد هه‌ن
ناویان نابات چونکه‌ شۆره‌تیان به‌ هیچ وینه‌ کوردایه‌تییه‌که‌وه‌ نه‌به‌ستوه.

من که‌ ئه‌مه‌ ده‌لێم هه‌ر له‌ بیرمه‌ حاجی قادر به‌هۆی خه‌ریکبوونی به‌ ناوداران
کورده‌وه‌ هه‌رگیز میله‌تی کوردی له‌بیر نه‌چۆته‌وه. واته‌ له‌ یاد کردنه‌وه‌ی تاکه
به‌رچاوه‌کاندا نه‌بوته‌ تاکه‌په‌رستیک که‌ میله‌ته‌که‌ی فه‌رامۆش ده‌کات. حاجی قادر له
کولانه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی کورده‌وه‌ و له‌ پرووی خۆشویستنی ئه‌و گه‌له‌وه‌ به‌ره‌و زیندوو
کردنه‌وه‌ی یادی تاکه‌ هه‌لکه‌وته‌کانیه‌وه‌ رۆیشتوه. ته‌نانه‌ت هه‌ر له‌و کولانه‌شه‌وه
خه‌ریکبوونی ئه‌دیب و زاناکانی کورد به‌ زمانی بێگانه‌وه‌ بێ که‌لک ده‌رده‌چوینیت.
به‌راستی باوه‌ری حاجی قادر به‌ گه‌لی کورد یه‌کیکه‌ له‌و تایه‌تیه‌ یه‌ کجار زلانه‌ی که‌
له‌و سه‌رده‌مه‌دا نه‌ک هه‌ر له‌ ناو کورددا شتیکێ ده‌گه‌من بوو بگره‌ ئه‌و ته‌رزه‌ فکره‌
جاری له‌ ناو دراوسێکانی کوردیشدا هه‌ر یه‌ کجار که‌م بوو.

ئەم ئىمانەى حاجى بە مىللەت كە ھەر خۆيەتى سەرچاۋەى بىرى
 مىللەتپەرۋەرەى كەى و خەباتە سىياسىيە كەى، لە زۆر شوپىنى دىوانە كەيدا جلۈه
 دەبەستىت، بەلام ئەم نمۇنەى وا لىرەدا بە شاىەدى قسەكانمى دەگرم يە كىكە لە
 نمۇنە ھەرە پىشكەۋەتەكانى فەلسەفەى ئىمان بە گەل ھىنان كە لەتەك ئەودا
 ۋجۇودى تاك خۆ نانوئىتت با ئەو تاكە شاھنشاه و ئىمپەراتۆرىش بىت:

خوسرە و كەيقوباد و ئەسكەندەر
 ۋەكو كىسرا و كاۋوس و قەيسەر
 ھەمو تىكچوون و پاكى فەوتاوہ
 نہ سيلاح و نہ سككەيان ماوہ
 واقيعا وايە ۋەك بەيانم كرد
 ھەر كەسى زا بە ناعەلاجى مرد
 مەرگ و ژىن مىسلى سىپەر و تاوہ
 ئەۋى باقى بمىنى ھەر ناوہ
 چونكە ھەرچى لە دارى دونيايە
 دىت و دەرۋا ھەموى ۋەكو بايە
 صەد شەھەنشاه و پادشا مردن
 سەبرى كە كوردى ئىمە ھەر كوردن
 مىللەتە باقى مابەقا فانى
 ھەر لە جافى ھەتا بە گۇرانى
 ھەسرەتم ھەر ئەمە لە دونيادا
 حاجى دەمرى بە دەورىان ناگا

لەم نمۇنەبەدا حاجى قادر ئىمان ھىتاۋىكى بىسنوۋرە بە مىللەت، كە دەكاتەۋە
 ئىمان ھىنان بە مىللەتتى كورد. حاجى پتر، گەلىك پتر باۋەرى بە مىللەت ھىتاۋە، لە
 موزاھەرە گىرەكانى تەقلىدىي ئەم رۆژگارە كە دىن لە دروشمە كانپاندا بە قەد و

بالای جه‌ماهیردا هه‌لده‌لین به‌لام رازی نابن له‌سهر ته‌خته شره‌ییکی چایخانه‌کانی سهر ره‌صیف له‌گه‌ل بۆر و چلکنیکی هه‌زاری ئه‌و جه‌ماهیره دابنیشن نه‌کا تۆز له‌ جلکه‌ پاکه‌ وتوداره‌که‌یان بنیشیت وه‌یا ته‌سریحه‌ی قژیان به‌ پوش و په‌لاشی ئه‌و ناوه‌ تیک بجیت.

زۆر جارن کردار ده‌بیته‌ طقووس و ناوه‌رۆکی نامینیت، بگره‌ ناوه‌رۆک له‌بهر شالوی طقووسدا ههر خۆی ناگریت. به‌ نمونه‌ ده‌لیم وا ده‌یی ئه‌و لایه‌نه‌ی بۆ مه‌به‌سیکی خۆی موزاههره‌ به‌رپا ده‌کات ته‌نها کاری به‌ نمایشته‌که‌ و هه‌را و هۆریاکه‌وه‌ هه‌یه‌. به‌ دوا ئه‌ودا ئه‌گه‌ر دروشمه‌کانی موزاههره‌ بسووتیندرین وه‌یا خه‌لقی ناو موزاههره‌که‌ بگریین وه‌یا هه‌رچی له‌ زاهیردا مه‌طله‌بی قیز و هه‌وره‌که‌ بوه‌ هه‌مووی به‌ پینچه‌وانه‌وه‌ بیته‌ دی، بایی فلسیک ته‌ئسیر له‌و لایه‌نه‌ ناکات. به‌لی «ازدواجیه‌»ی رواله‌ت و واقع‌ شتیکه‌ له‌ هه‌مومان رۆونه‌ و جاره‌های جار پیندا تپه‌ریوین و له‌ ئاکار و ئاکامه‌کانی گه‌یشتوین¹³⁷. هه‌ر له‌م ته‌جره‌به‌ تالهی خۆمانه‌وه‌، که‌ له‌یه‌کتر دووریوونی رواله‌تی هه‌ندێ بزووتنه‌وه‌ سیاسیه‌کان و مه‌به‌سه‌ راسته‌قینه‌کانیان ده‌رده‌خات، نرخ‌ی بیروباوه‌ره‌کانی حاجیمان باشت‌ر بۆ رۆون ده‌بیته‌وه‌ که‌ ده‌زانیان بیروباوه‌ری بیفیل و بی «ازدواجیه‌»ن.

ئهم هۆیه‌ی دوه‌م، که‌ کوردایه‌تی تیدایه‌ زۆری به‌به‌ره‌وه‌ هه‌یه‌ و تا به‌دوای که‌وین لێی نابینه‌وه‌ چونکه‌ وه‌ک ده‌زانیان له‌وکاته‌وه‌ حاجی ده‌ستی دایه‌ خه‌باتی قه‌ومایه‌تی هه‌موو کرده‌ و گوته‌ییکی هه‌ر به‌ره‌و ئه‌و ئامانجه‌ بوه‌، له‌بهر ئه‌مه‌ پێی ناوی لێره‌دا چیت‌ر له‌سه‌ری برۆین و به‌ تایبه‌تی چونکه‌ هه‌ر له‌م ریزه‌ هۆیاندا جاریکی تریش بۆ مه‌به‌ستیکی تر و له‌ رۆوییکی تره‌وه‌ کوردایه‌تی‌که‌ی دیته‌وه‌ ناو حیسابمانه‌وه‌.

هۆی سێهه‌م سروشته‌ راستگۆیه‌که‌ی حاجیه‌ که‌ به‌پێی تیگه‌یه‌شتن و باوه‌ری خۆی چاکه‌ی چاکه‌کاران و خراپه‌ی خراپه‌کارانی باس کردوه‌. دیاره‌ حاجی قادر سه‌ره‌رای کیشانه‌ و پێوانه‌ ته‌قلیدیه‌کانی چاکه‌ و خراپه‌ی کۆن، میقیاسیکی تازه‌ی

¹³⁷ له‌ گر و کلپه‌ی راپه‌ینه‌که‌ی سالی 1948 دا که‌ ناوی به‌ «وثبه‌» ده‌رکرد، هه‌ندێ پیاوی شه‌رم به‌خۆ له‌ سلیمانی کچانیان له‌ موزاههره‌ گیرایه‌وه‌، گورج به‌دوا ئه‌مه‌دا موزاههره‌ ده‌رچوو له‌ ژیر دروشمی بمری دیکتاتۆریه‌تی عائیلی...!!

کوردایه تیشی به کارهیناوه بۆ له یه کتر ههلاواردنی چاکان و بهدان ههر بۆیه شیه مه دحی مه لکه قۆر و حیماری و کیسه شکهل ده کات و ژورووی خواناسیکی زانای وهک «ابن یمین» یان ده خاته وه:

به فیدایان ده کهم صه د ابن یمین
چونکه ده ربهستی غیره تی کوردین

که کوردایه تی و ههستی نیشتمان پهروه ری یاریده ده ری مه یلی راستگویی حاجی بیت چاوه پروان ده کرئ ههر ناویکی، دوور و نزیک، خزمه تیکی کوردایه تیه که بکات بکه ویته بهر یادی حاجی و به مه دحه وه بیهینیته ناو ههلبهسته وه. بهو پینیهش، له شکلی پینچه وانهدا، ناویک که له گه ل مه فهومی کوردایه تی جووت نه رۆشیتنی تهویش له یاد کردنه وه دا مافی رهوای خوی پی درایی، که بریتیه له شکاندنه وه و سه رکوت کردن. ههر ته مه شیه هوی شکاندنه وه ی تهو به رهو تا قمانه ی هوشیان به کوردایه تی نه شکاوه بۆ وه دهسته تینانی مافه کانی کورد نه خه بتاون.

له م مه دانه دا حاجی قادر چ گونا هیک ی نیه که ژماره ی مرۆفی ناوداری نیتوان، به اصطلاح، ره شو رووت و هه ژاران به قه ده ر ژماره ی ئه دیب و ئه میر و برا گه وه ره و شیخ و مه لایان نابێ. له گه ل ته مه شدا حاجی چ درینگی نه کردوه له پندا هه لگوتنی شایه ری وهک عه لی هه ریری و عه لی به رده شانی و حیماری و کیسه شه کهل و... هتاد. جگه له مه، به شیک ی تهوانه ی له ریی مه لایه تی و شاعیری به ته وه ناودار بوون و حاجی ناوی بردوون خویان له چینی هه ژاره وه پینگه شتون هه رچه ند له قه به که شیان هی هه ژار نه بیت، وهک ته وه ی سه رۆک ده و له تیکی کۆمیونیستی ئه مرۆکه له جه رگه ی پرۆلیتاریا وه به رز بیته وه ههر پینی ده لێن پرۆلیتاریی هه رچه ند وهک ملیۆنیریکیش راده بویریت، له حالیکدا مه لا و ئه دیبی کورد ته نها ناوه که یان له کرێکار و فلاح جودا بوته وه، ته گه رنا به زۆری له هه ره هه ژاری میلیت حساب ده کرین.

ته وه نده هه به که هه ژاریک له خویتندن و به هره دا گه بیسته پایه ی مه لایه یی و ته ده ب وهک میرووله ی بالگرتووی لیدیت، که ده لێن خوا غه زه بی لینگرتوه، مه لا و ته دیبه کهش ده که ونه بهر ره خنه و ته عنه وه چونکه شیعر و مه لایه تیه که یان به

ئارەزووی رەخنەگری دواپۆژ بە کار نەهێناوە وەیاخود وەک بلیمەتیکێ سەردەمی خۆیان بیرى پېشپەرەیان نەبوە، کەچی ئەو گەلییە لە زوربەى خەلقە کە ناکرێ هەرچەند بیرە پېشپەرە کە بۆ سوودی ئەوانیش کاری کردو، مەلا و شاعیرە کەش ئەگەر نەخوێندوو و بېبەهرەبوونایە ئەوانیش وەک فەلاحیکى لادى و بەقالبیکى شار کەس گەلی لى نەدەکردن... تەنانەت پیاوی نەخوێندوو و بېسامان ئەگەر خراپەش بکات، وەیا دواى تەلە کەبازان بکەویت، عوزرى بۆ دەدۆزیتەو و گوناھە کەى دەدریتەو بە کۆمەل و پەلەى گۆران و رېژیمی دەربەگ و هوى ئەوتۆی...

بەلام دەبێ ئەوەندە بلیم حاجى قادر لە مەدح کردنى شاعیر و زاناکانى کورد ئەو بارە قورسەى فکرى پېشپەرە و گیانى شۆرشگێرى نەخستۆتە سەر شانى ئەدیب و مەلا و شێخى سەردەمی خۆى. بەلای ئەوەوە بەس بوە شاعیر بە کوردی شیعەر هەلبەستیت، شێخ و مەلاش دینە کەى بۆ دنیا نەبوویت. لە ئاست نەخوێندوو و هەزارانى ئەوەندە خۆشباوەر نەبوە چونکە هەمیشە گەلی ئەفسانەپەرستن و هەلخەلەتان و بېباکى و کەمتەرەمى لیکردوون کە بەراستى مروڤى دلسۆزیش هەروەها دەبیت. تۆ سرنج بگرە لەو رۆشنبیرەى کە عوزرى هەموو جۆرە عەیداریک بۆ نەخوێندەوار و هەزارى لێرە بە پېشەو دەهینیتەو، چۆن ئەگەر بەردەستیکى خۆى کەمترین درى لى دەرکەوت عوزرى نەخوێندویى لى ناسەلمیتیت و دەرەحالى سزای دەدات وەیا تەنێى دەکات... بېگومان هەلۆهستە کەى حاجى لە هی رۆشنبیرە کەى ئەمڕۆکە پتر لەگەل داخوایى ژیربیتزیدا ریک دەکەویت.

هوى چوارەم ئەمەیان لە هەمویان گرنگترە چونکە تیکەل بە نیازى هەرە بنجى و ژبوەر و جۆشاو و خرۆشاو لە خەباتە کەى حاجى قادردا.

لێرە بە پېشەو بە دەم رەخنە گرتن لە هەندى بیروپراى محەمەدى مەلا کەریم گۆتم بەلای باوەرى خۆمەو محەمەد بیروپرايه کى ترى هەیه جەرگەى نیشانەى تېدا پێکاوە. لێرەدا شاھەدیک لە نووسینە کەى دەهینمەو بۆ دەرەستى ئەو نیشانە پێکانەى وا نووسینە کەى منیش دەیهوئى بېپیکیت. لە لاپەرە 57 ى کتێبە کەى «حاجى قادری کوێى شاعیری قوناغیکى نوێیە لە ژيانى نەتەوێ کورد» ئەم چەند دێرە راست و رەوانە دەخوینیتەو:

«ئاواتىكى پىرۋىزى يەكيتىي كورد و كوردستان بوە. دلى بۇ ئەو رۆژە لىي داوہ كە بە چاۋى خۆى كوردستانىكى يەكگرتوۋى يەك پارچە بىيىنى كە مىللەتى كورد لە چوارچىۋەيا بەسەيتەوہ و بە كامەرانى و بەختيارى بىزى، وە سەرۋبەرى خۆى بۇ لەيەك بىكرىتەوہ و خۆى بناسى و بزانى پاىەى لەناو نەتەوہكانى ترى گىتيدا چۈنە»¹³⁸.

من كە دىم بە دوا ئەو ھەموو لىكدانەوہ سەر بەخۇيانەى خۇمدا ھانا دەبەمە بەر بىروراي نووسەرىكى تر لە پىرسىارىكى وەھا بنجيدا دوو ئامانجى گەشم بە چاۋى خۇمەوہ گرتوہ: يەكەم، دەسھاۋىتى كە قەرزى ئەدەبى ئەبەدىيە بەسەر شانى ھەموو نووسەرىك، بەلكو ھەموو مەۋفەكەوہ. ھەرچەند من لە رىيازى تىفكرىنى خۇمەوہش گەشتىتەم بە ھەمان ئاكام و رەنگ بى لە شەقامىكى بەرفەرەوانترىشەوہ ھاتوچۇم بە ماكەكانى لىكدانەوہ كىردىت، دىسانەوہ بىدەنگبونم لەو پىشەستىيەى كاك مەمەد دەبىتە دەست بەسەردا گرتىكى نارەوا، وەيا ھەر نەبى دەبىتە خۇ بە سەھوۋ بىردن لە ئاست چاكە و ھونەرىكى گەورەى غەيرى خۇم. دوەم، كەيەم بەوہ دىت بىيىن ھاۋابوہرم ھەيە لە پىرسارى وەھا گىنگدا، بە تايەتەى كە ھاۋابوہرەكەم كورد بىت و لە پىرسارىكى سەر بە كوردابەتەشەوہ بىت.

خوتەر دەبىنى من بە زۇرى كىنارەگىرم لە ناو بىردى ئەو نووسەرانەى لە بىرورادا بە يەكەوہ كۇ نابىنەوہ. مەگەر ناۋناۋەيىكى يەكجار كەم كە بە ناچارى ناۋى نووسەرەكە بىيەم، زۇرىش ئاشكرايە بۇچوۋنەكانى من بە دەگمەن نەبى لەگەل ئەو بۇچوۋنە رىك ناكەۋىت كە بوۋنەتە باۋى ئەم سەردەمە و ۋەك بەلگەنەۋىست لە بابەتەى سەر بە كوردەوہ دەگوتىتەوہ، بۇيەشە وەھا بە نادىرى ناۋى نووسەران دىتە ناو نووسىنى مەوہ.

يەكەتەى كورد و كوردستان و پىكھاتنى دەۋلەتىكى كوردى لە چارچىۋەى كوردستانى گەورەدا نەك ھەر ئاۋاتىكى پىرۋىزى حاجىيە و بەس، بەلكو گەورەترىن و پىرۋىزىن و روۋناكتىن و پاكىتىن و چاكىتىن و ئاسمانىتىن ئامانج و ئاۋات و

¹³⁸ نووسىنەكەى ناو ئەو كىتەبەم بەو رىتوۋسەى لەۋىدا پىي نووسراۋە راگوۋىستەوہ ئىرەكانە.

خەون و خەيال و ھۆش و گۆشى حاجى بوە... دەزانين كوردستانى خۆشويستوو و
 بۆى شىت و شەيدا بوە، بەلام خۆشويستەكەى لە جۆرى صۆفەتەى و دەرويشى و
 ئەفلاتونى نەبوە، بى ھەدەف، وەياخود ھەر خۆشويستەكە خۆى ھەدەف يىت.
 ھەرچەند دەشرانين پىك نەھاتنى ھەدەفەكە پلەى خۆشويستەكە نزم ناكاتەو، بە
 پىچەوانە لە كۆپە و سۆزى زياد دەكات وەك ئەو عاشقە بى قەرارەى كە
 نەگەيشتنى بە مەعشوقە شىت و ھارى دەكات.

پاش ئەوەى حاجى گەيشتە پلەى ئيمان ھىنان بە مافە نەتەوھەيەكانى مىللەتى
 كورد كە دروست كردنى دەولەت لە پيش ھەموانەو ديت، ھەموو فكر و بير و
 ليكدانەو و گوته و كردەى بەرەو پىك ھىنانى ئەو مافە بنجىيە بوە و بايى سەرى
 موينىك لىي لا نەداو و بايى تۆسقالىكىشى بۆ ھەدەفيكى تر نەبوە. ئىمە لەم
 نووسىنەى سى بەرگىيەدا گەلىك جار تووشى ئەم باسە بووين و ھەر جارە لە
 گۆشەنىگايىك و لەبەر رۆشنايى مەبەسكىدا لىي دواوين. ئىستا بۆ دوا جار لەم
 بەرگەدا لە گۆشەنىگايى ھەلۆھەستى حاجى بەرانبەر براگەورە و ناوداران و دەرەبەگاني
 كوردەو لىي دەدويين و لىدوانەكەش دەيىتە تەواكەرى باسەكەى حاجى قادر و
 دەرەبەگايەتى بەو شۆوھەي كە گەياندەو بەكترى دوو سەرى كەوانە جغزى تەواو
 بە دەورى باسەكەو دەكىشيت.

ئىمە گوتمان و بە ئىسپاتمان گەياند، لە رېنى شيعرەكانى حاجى خۆيەو، حاجى دژى
 براگەورەى كورد نەبوە ھەر وەك غەيرى ئەويش دژيان نەبوون و ئىمكاني ميژوويى
 و كۆمەلايەتەش نەبوو بۆ ئەو دژايەتيە تا نيوھ سەدەيىكىش دواى مەرگى حاجى.
 ئەوھشمان روون كردەو كەوا حاجى پتر لە شاعيران و ئەديبانى ترى كورد بەو
 براگەورانەو خەرىك بوە و ناوى بردوون و لەوھشدا چەند ھۆيەكمان كردە
 جوداكەرەوھى ھەلۆھەستى حاجى لە ھەلۆھەستى غەيرى خۆى بەرانبەر ئەو براگەورانە.
 ئىستا وا ھۆى ھەرە گەورەى ئەو ھەلۆھەستە تايەتيە و بى ویتەيەى حاجى باس
 دەكەين ھۆيەكەش ھەول و تەقەلاى حاجىيە بۆ ھاندانى مىللەتى كورد بەرەو
 وەدەست ھىنانى مافە ھەرە گەورەكەى نەتەوايەتي.

پيش ئەوھى بچمە ناوەرۆكى باسەكەو دەبى تىيىنيەكى بنجىي دەربىرم بۆ ئەوھى
 وەفاكاريمان لەگەل حاجى قادردا نەيىتە بى وەفايى لەگەل برايتكى خۆى كە دەشى
 بە براگەورەشى حىساب بكەين لەم مەيدانەى ھەستى كوردايەتييدا. بەر لە حاجى

به چهند صهه سالیك ئەحمه‌دی خانی بۆ یه‌كه‌م جار له‌ میژووی میلیله‌تی كورد و به‌ شیوه‌ییکی یه‌كجار روون و بی‌ پیچ و به‌نا و به‌هه‌ستیکی پرتینی كوردایه‌تی ئاخ و كه‌سه‌ری ده‌روونی خۆی هه‌ل‌رشته‌ بۆ نه‌بوونی ده‌وله‌تیکی كوردی كه‌ ئەمه‌ش داب‌رانی كورده‌ له‌ گه‌لانی تری خاوه‌ن كیان و به‌هه‌ده‌ر چوونی به‌هه‌ره و قابیلیه‌تی كورده‌كانه‌ له‌و مه‌یدانانه‌دا كه‌ ئەگه‌ر خاوه‌نی چاره‌نووسی خۆی بوویا به‌ره‌نج به‌خه‌سار و بێشویته‌وار نه‌ده‌بوو...

به‌راستی ده‌بی هه‌میشه‌ له‌ بیرمان بی سهرده‌فته‌ری هه‌ست به‌ نژادی خۆ كردن له‌ كوردایه‌تییدا ئەحمه‌دی خانییه‌، حاجی قادریش ئەم ر‌استییه‌ی له‌به‌رچاو بوه‌ و له‌هه‌لبه‌ستدا دانی پیندا هیناوه‌. به‌لام فه‌رقیکی به‌ره‌هه‌ست هه‌یه‌ له‌ نێوان جو‌ری سكالای ئەحمه‌دی خانی و حاجی قادردا، ئەویش ییگومان به‌ر له‌ هه‌موو شتیك ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ فه‌رقی نێوان داخوازیه‌كاني سهرده‌می ئەحمه‌دی خانی و حاجی قادری. فه‌رقه‌كه‌ ئەوه‌یه‌، حاجی قادر سهره‌رای تیز كردنه‌وه‌ی هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی و به‌ نژاد نازین و كورد به‌ مه‌غدوور زانین و دو‌شمن نیشانه‌ كردن و ئەو جو‌ره‌ فكه‌رانه‌ی ده‌بنه‌ زه‌مینه‌ی فه‌لسه‌فه‌ی قه‌ومه‌یه‌تی، به‌رنامه‌ییکی ژیرانه‌ش داده‌نی بۆ هه‌نگاونان به‌ره‌و دروست كردنی حكومه‌ت له‌وه‌شدا هه‌ر به‌ ئاموژگاریه‌ ته‌قلیده‌كه‌ی «یه‌كه‌وون و ر‌یك كه‌وتن و براهه‌تی و نیفاق به‌لاوه‌نان...» دابین ناییت به‌لكوو لایه‌نه‌ زو‌ر گرنگه‌كه‌ی بوونی ئیمكانی ده‌وله‌ت دانان به‌هۆی بیه‌یزی دو‌شمنه‌كاني ئەوسای كورد و هه‌بوونی زه‌رفی خۆدانه‌پال یاریده‌ده‌ریك، له‌ پێشه‌وه‌ی هه‌موو ئاموژگاریان ده‌كاته‌ په‌ندی به‌ره‌و وه‌ده‌ست هینانی مافی نه‌ته‌وايه‌تی كه‌ ئەمه‌ زانین و پیتو‌لینكه‌ گه‌لیك به‌ولای ئەو زو‌رزانینه‌وه‌یه‌ كه‌ ده‌لی «ته‌ماعی گه‌وره‌یی بی چه‌ك نه‌كه‌ن نه‌ك» چونكه‌ ده‌وری چه‌ك له‌ راوه‌به‌رازیشدا شتیکی وه‌ك به‌دییه‌ وایه‌.

به‌لای منه‌وه‌ كسانی فكه‌ری حاجی بۆ گرنگی یه‌كشك‌ل‌بوونی جو‌ری نووسین و ئاخاوتنی كوردی گه‌لیك هونه‌رت‌ره‌ له‌ زانینی ده‌وری چه‌ك له‌ بزووتنه‌وه‌ی قه‌ومی ئەو سهرده‌مه‌دا. به‌راستی، ئەو ته‌رزه‌ عمو‌میه‌ته‌ی وه‌ك ر‌یك كه‌وتن و بی‌ نیفاقی و پرچه‌كه‌بون له‌ په‌راویزی پلانه‌ عه‌مه‌لیه‌كه‌ی كه‌ حاجی نه‌خشه‌ی ده‌ك‌یشیت بۆ ده‌رده‌ست كردنی مافه‌ نه‌ته‌وايه‌تیه‌كان نه‌رخ‌ی ر‌استه‌قینه‌ وه‌رده‌گرن، ئەگه‌ر نا له‌

زەمانی باب ئادەمەوہ ئەو ئامۆزگاریانە کراون و بیستراون رەنگە کەسیش پێرەویی
نەکردن مەگەر لە خووە یی مامۆستا پێرەویی کرابن...

کورتە ی گوته لیڤە ئەوێ، هەرچەند مەودای بەراورد کردنی درێژە پێدراو لە نیوان
ئەحمەدی خانی و حاجی قادردا ئیستا دەست ناکەوێت، پیویست بوو ئەم دوو
تێبینییە سەرەوہ بێنمە بەر چاو و زیھنی خوێنەرەوہ، تێبینییەکانیش:

1) یەکەمبەوونی ئەحمەدی خانی لە هەست بە کوردبوون و مەغدوریەتی کورد
کردن.

2) تێپەڵکشانێ حاجی لە سادە فکری کوردایەتی بەرەو تیفکرین لە چۆنیەتی
و دەستەپێنانی مافەکانی نەتەوایەتی و پلاندانان بۆ ئەو و دەستەپێنانە. هەر لەم
خاڵە دوو میسەوہ حاجی قادر، راستەوخۆ، هەلۆستە یی و یتەکە ی بەرانبەر
براگەوہرەکانی کورد رادەوہستی.

حاجی کە رووی بانگەوازی خوێ لە میللەتی کورد بکات بۆ خەبات کردن لە پێناو
بنیات نانی دەوڵەتیکی کوردی، چی یی دەکرا پتر لەوێ کردی؟ چۆنی یی دەکرا
بەشیوەییکی تر؟

بانگەپێستنی بۆ تێکرای میللەتی کورد دیاردەییکی بەرچاو لە دیوانەکەیدا، بەلام کە
هاتە سەر ناوھێنانی تاکەکانی چی بکا غەیری ئەوێ ناوی کەسانیک بپێنیت کە
ناویکیان هەبێ؟ بە کێ دەکری و لە کێ داوا دەکری بچیتە دایەرە نفوسی
شارەکانی کورد وەیا هانا بیاتە بەر دایەرە تەجید و لیستە ناوی هەموو پیاوانی
کورد وەرگری و بە هەلبەست وەیا بە نامە تاییبەتی داوا خەباتی کوردایەتیان
لێ بکات؟ سەر لەو دایە، ئەم پلانی خەیاڵییە بە خەیاڵیش پێرەویی ناکری چونکە
لە صەدی نەو دەوڵەتی ئەو خەلقە نەخوێندەوار بوون و نەیان دەتوانی نامە
بخوینەوہ... بڕوا دەکەم هەلبەستەکانی حاجیشیان بە ئاسانی پێنەدەگەشت
هەرچەند پێشیان گەیشتبایە لیحالیوونیان بە نەسبەت ئەوانەوہ ئاسان نەبوو...

کەواتە ناوھێنانی ناودارانی کورد، سەرەرای نیازی شانازی کردن و خوێندەوانەوہ لەو
ناوھێنانەدا، نیازیکی یەکجار گرتەر و کاریگەرتر بە حاجی قادری کردوہ ئەویش
بانگەپێستنی براگەوہرە و سەرۆکەکانی کوردە بۆ خەباتی قومایەتی و پێکھێنانی
کیانێکی کوردی. لیڤەدا رینی رەخنەگر نیە پێم بلی سەرۆکەکانیش وەک زوربە ی

میللەت لەوانە بوون قسەکانیان پێ نه گات وەیا تێ نه گەن، چونکە ئەم ڕەخنەیه له سێ لاوه بەرپەج دەدرێتەوه:

- (1) حاجی بانگهێشتنی تێکرای کوردی کردووە بۆ خەبات، تێبیگەن و تێبەگەن، پێبیگەن و پێبەگەن، بە ناو بن و بی ناو بن. لەبەر ئەمە ناوھێنانەکە زەحمەتێکی تازه ناخاتە بەر ئەو بانگهێشتنەوه تاکوو بڵێن بێلزمە، له حالێکدا دەزانین تێگەییشتن و پێگەییشتنەکە ی زوربە ی میللەت کارێکی زەحمەتتریش بوە.
 - (2) حاجی بە دوا ی بانگهێشتنەکەدا دەبوو ئەو ناوانە بکاتە هیزبێدەریکی خەباتەکە ی خۆی لەو ڕووه که ئەگەر بانگەوازه کانی بەرەو کەسانی بێ ناو و نیشان و شۆرەت و دەسلالت بوونایە دەبوونە هاواری دەشت و بیابان که هاوارکەرەکە بەر له خەلقی تر دەزانی دەنگ ناداتەوه، هەرۆک ئەگەر حاجی بێرای بێرای ڕووی و تووێزی له میللەت نه کردبایە دەبوە پیاویکی خەیاڵبازی بی مایە چونکە لەو سەردەمەدا که حاجی دەنگ و صدای ئەورووپای دووبارە دەکردووە ڕووی هەموو بانگەوازیک له میللەت بوە بە تاییبەتی که بۆ ئامانجێک بێت پەکی لەسەر تێکرای میللەت کهوتبێت.
 - (3) له لایەن تێگەییشتنی قسەکانی حاجیشەوه، بەهەمەحال، بەرە ی سەرۆک و براگەر و مەلا و ئەدیب و تاکە بەرچاوه کان پتر له زوربە ی میللەت چاوهروانی تێگەییشتنی قسانیان لێ دەکریت، هەرۆهە هەلبەست و نووسراو و چاپکراویش ئاسانتر بهوان ده گات.
- ئەم دەمەتەقەیه ی لیژەدا له گەل ڕەخنەییکی خەیاڵکردی خۆمی دەکەم ئەوهنده سوودە ی تێدا هەیه که ناو بردنی ناوی گەرۆه پیاو و ناودارانی کورد له لایەن حاجیه وه بکاتە دیاردەییکی عادهتی بێ ئەوه هیچ گله یی بجێتەوه سەر له وهدا که هەر ناوی ناودارانی هیتاوه. وه ک لیژەش به دواوه، له کۆتایی هەموو لیكدانه وه کانماندا دەرده کهوێ، ئەم تەرزه سیبەرە ی ئیعتیرازان و ڕەخنان هەر به جاری دەجێتەوه و تارماییشی له میشکاندا نامینێت مەگەر به ئانقەست یه کیک خۆی بۆ گله یی و گازانده ی ناحەزانە و دوشمنانە له حاجی قادر دانووسینێت و زیده له عالم یه خە ی ئەو بگریت.

مەبەستی ھاندانی کوردان بۆ وەدەستەتانی مافی نەتەوايەتی پالی بە حاجی قادروە ناوہ کہ لە نیوان ناوداران کوردیشدا بە تاییەتی لە گوئی دەسەلاتداران بچریپنیت و غیرەتیان بیزۆیت بۆ دارنینی بەرگی پر عەیب و عاری خزمەتی بیگانه کردن، ھەمان مەبەستی بەخەبەر ھێنانی ھەستی غیرەتکەشی براگەرەکان لە باس کردنی حاکم و میرەکانی کوردی لە حاجی بە پێشەوہش شتیکی روون و ئاشکرایە، ھەر نەختیکیش سرنج راگرتن ئەم راستییەت بۆ ئیسپات دەگەییەنیت.

حاجی قادر لە چەندین جیگەدا سەرکەوتنی خەباتی کوردایەتی بۆ وەدەستەتانی مافە زلەکەیی خۆی، کہ پیکھێنانی دەولەتە، دەبەستیتەوہ بە چەند ھۆییکی بنجییەوہ کہ یەکیک لەوان ھیزی چەکدارە. ئەم بەیتانەیی خواروہ نموونەیی پێدا ھەلگوتنی چەکە¹³⁹ لە لایەن حاجییەوہ:

¹³⁹ لە ھەندێ نوسخەیی چاپکراوی «دیوانی حاجی»، کہ یەکیکیان دیوانە چاپکراوہکەیی سالی 1953 یە لە چاپخانەیی کوردستان، بەیتیک لە کوتایی قەصیدەیی «لە رۆما کەوتە بەرچاوم...» دا بەم شێوہەیی خواروہ نووسراوہ:

ھەرچی جیگای ئومیدمانە و ئەوہی دل خۆش دەکا ئەمڕۆ
چەکە چۆن لەو بەدەر ناییتە غەم خۆری گەلی کوردان

کہ بگەریتەوہ بۆ دەقی قەصیدەکہ دەبینی حاجی ئومیدی کوردان دەداتەوہ بە ئەمیریکی پاش ئەوہی کابرای «ھایم و ھیران» ی ناو قەصیدەکہ لە شیوہن و زاری و بی ئومیدی و کەسەر ھەلرشتن دەبیتەوہ. ئەمەش ئەو چەند بەیتەیی کوتایی قەصیدەکہ یە کہ لێرەدا ئیشمان پێیەتی:

لە پاشی ئەم ھەمو گریان و زاری و نالەیی پیم گوت
برادەر غەم مەخۆ ھیندە لە سایەیی رەحمەتی رەحمان

ئەمیریکی ماوہ پاشایە گوتی کینیە گوتم شێرە
گوتی لێرە؟ گوتم لێرە ھەتا تاران و ھیندوستان

به شیر و خامه ده‌ولت پایه‌داره
 ئەمن خامەم هەیه شیر نادیاره
 صەلاحی ئۆوه ئیستیکە سیلاحه
 تەماعی گەورەیی بیچەک نەکن نەک
 قەصری دین بنج و بناغە ی مەحکەمی
 شیر و تیرە دیرەگ و تاق و خەمی

به خۆی شیرە وه‌کو ناوی له شه‌ردا دوزمن ئەندازه
 تەمایان هەر به‌ئو ماوه تەواوی خاکی کوردستان

دەمینێتەوه به‌یتەکه‌ی کۆتایی قەصیدەکه‌، ئەوه‌ بوو له‌ پێشەوه‌ نووسیم به‌و شیۆه‌یه‌ی
 له‌ دیوانه‌که‌ی چاپی هه‌ولێردا چاپ کراوه‌. زۆر ئاشکرایه‌ پێوه‌ندی ئهم‌ سی به‌یتانه‌
 به‌ تەواوی پێچراوه‌ له‌ به‌یتەکه‌ی کۆتایی چونکه‌ ئەوان باسی ئەمیریک ده‌کن ئەم
 به‌یتەش باسی چه‌ک ده‌کات. راستیی به‌یتەکه‌ له‌ نوسخه‌ ده‌سخه‌تی ترده‌ هه‌یه‌ که
 هیچ گرفتانه‌ی، وا لێره‌دا ده‌یخه‌مه‌ به‌رچاوان:

هه‌رچی جیگای ئومیدمانه‌ و ئەوی دڵ خوش ده‌کا ئەمرۆ
 که‌سی دی له‌و به‌ده‌ر نابیته‌ غەم خۆری گه‌لی کوردان

به‌مه‌دا واتای به‌یتەکه‌ زۆر ڕوون و مه‌فهومه‌. له‌ لاپه‌ره‌ 315 ی به‌رگی یه‌که‌می ئەم
 نووسینه‌دا من ده‌لاله‌تی ئەو شیعراهم‌ بۆ «یه‌زدان شیر» بردۆته‌وه‌ چونکه‌ هەر ئەو
 له‌و ده‌مه‌دا ناوی «شیر» ی هه‌بووه‌ و ئەمیریش بووه‌، به‌لام‌ ساغ کردنه‌وه‌ی
 پرسیاره‌که‌ به‌مه‌نده‌ قسه‌یه‌ تەواو نابێ چونکه‌ سه‌روکاری «یه‌زدان شیر» ڕوون
 کردنه‌وه‌ی ده‌وێت. به‌ ئومیدم‌ ئەم‌ لیکۆلینه‌وه‌یه‌ له‌ به‌رگیکی داهاودا بکریت‌ که‌ ئەو
 سه‌رده‌مه‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌ حاجی لای به‌درخانیه‌کان، له‌ ئەسته‌میۆل، به‌سه‌ری بردوه‌،
 هەر ئەو کاته‌ش مناسیی باس و خواسی یه‌زدان شیر.

گولسه‌نی پر میوه‌یی باغی مه‌عاد
وا له ژیری سایه‌یی تیغی جیهاد¹⁴⁰

کی گوتی میسواکه تیرم یا عه‌صا
نیزمه گورزی گرانم مه‌نته‌شا

یا که‌مه‌ندم روشته‌یه تیغم ته‌به‌ر
پوست و که‌شکۆل و ده‌فهم تاج و که‌مه‌ر

گه‌لیک نمونه‌ی تری وه‌ک ئەم به‌یتانه له هه‌لبه‌سته‌کانی حاجیدا به‌سترانه‌وه‌ی
خه‌بات به‌چه‌که‌وه ده‌لینه‌وه که له‌مه‌وه به‌چاکی ئیمانی حاجی به‌دهوری هیز و
کاریگه‌ربوونی ئەو ده‌وره ده‌رده‌که‌وێت. که حال ئەمه بیت کام به‌ره و تاقم له‌نیوان
میلله‌تی کورددا خاوه‌ن چه‌که بی‌جگه له‌براگه‌وره‌کان و سه‌روک عه‌شیره‌ته‌کان؟
واته له‌دهسته‌ی ده‌ربه‌گ به‌ولاوه‌کیه له‌کوردان چه‌کی هه‌بیت؟ به‌لی ده‌توانین
دهسته‌ی پاره‌دارانیش له‌ریزی ده‌ربه‌گانه‌کان دانیین له‌رووی ده‌سه‌لاتی چه‌ک به‌یدا
کردنه‌وه به‌و نامه‌یه‌ی که ده‌وله‌مه‌ند ئەگه‌ر چه‌کی حازر به‌ده‌ستیشی نه‌بی ده‌توانی
به‌پاره‌په‌یدای کات، به‌لام‌حیسانی هه‌لوه‌ستی حاجی له‌ده‌ربه‌گ و ناودارانی کورد
هه‌لئاوه‌شینه‌وه، به‌په‌چه‌وانه، چه‌سپاو‌تری ده‌کات چونکه ئەگه‌ر به‌ر له‌م‌حیسابه
هه‌ر ده‌ربه‌گ و سه‌روک عه‌شیره‌ت به‌هاتبانه‌ ناو جغزی مه‌فهومی براگه‌وره‌یه‌تی،
ئێستا پاره‌دار، بۆرجوازی، ده‌چینه‌ ناو جغزه‌که‌وه.

خوێنه‌ر ده‌بینی ئەم هه‌لوه‌سته‌ی حاجی له‌ئاست ده‌ربه‌گ و براگه‌ورانی کورد به
هه‌موو لیک‌دانه‌وه‌ییک و له‌به‌ر تیشکی هه‌موو راستی‌کی که زه‌رفی ماددی و می‌ژوو‌یی
سه‌رده‌می حاجی قادیان پیکه‌یناوه له‌نوقته‌ی نه‌زه‌ری خه‌باتی قه‌ومایه‌تییه‌وه، جار
له‌جاری له‌به‌رچاوی حه‌قیقه‌ت‌بیندا پتر ده‌بیته هه‌لوه‌ستی دۆستانه‌ی حه‌تمی و
ناچاری که تاکه‌ری‌گاییک بیت له‌به‌ر هه‌نگاوی حاجی قادیان. ئەو لیک‌دانه‌وه‌یه‌ی
منیش لێره‌د ده‌یکه‌م ته‌نها بۆ دۆزینه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی ماددی و فکری و می‌ژوو‌یه‌کانی
حه‌تمی‌بوونی ئەو هه‌لوه‌سته‌یه نه‌ک دۆزینه‌وه‌ی هه‌لوه‌سته‌که‌ خۆی، چونکه

¹⁴⁰ ئێشاره‌یه بۆ هه‌دیسی «الجنة تحت ظلال السیوف».

شيعره كانى حاجى لىم روهوه پيويست به ليكدانهوه ناهيلن، تەنانەت هەموو دادوېرۆى حاجيش بۆ يەكبوونى كورد و بەلاوه نانى نىفاق، بەر لە هەموو مەردم، روهو لەو براگەورانە دەكات كە بە چەك و بارە دەتوانن خەباتى چەكدار بكەن ئەمەش ئاكامىكى راستەوخۆ و يەكسەرەى بەستراڤەوى خەباتەكەيە بە هيزهوه.

جگە لەمە لە واقيعيشدا ئەو كوردانەى كە دەشى بەر مەفهومی نفاق بكەون هەر ئەوان كەسانەن كە لە رېي دەسەلاتەوه بە بەريانەوه هەيە لە شویتى خۆيانەوه دوشمنایەتی دەسەلاتدارى شویتىكى تر بكەن وەيا لەگەڵ دراوسێى نزىكى خۆياندا بۆ تەمەنى بەرتهسكى ناوچهیى ناكوکی بنينهوه، ئەگەرنا فەلاحىكى بېچارەى دەشت و بەقائىكى هەناسە ساردى شار كەى توانیوه تى رېبازى نفاق بگريته بەر. هەموو نىفاق و ناكوکی بەقائىك لەگەڵ يەكىكى تردا ئەوهيه نرخی كیلوى تەرۆزى يەك دوو فېلس گرانتر ياخود هەرزانتر بكات. خويتهريك بەتەما بى رەخنە لەم قسەيەم بگريت با ئەوه بە بىرى خۆى بهينيتەوه كە وا نەك لە سەرەدى حاجى قادر، بگرە لەم سالەى 1972 شدا¹⁴¹ بەقال و فەلاحى كورد هەر ئەوهەندە دەسەلاتەى چاكە و خراپەى هەيە، مەگەر لەسەر كاغەز بۆى ساز دەبن. دەمەوى لېرەدا راستىيى گرنىگ بهينەم بەر چاو و مېشك و ويژدانى خويتهرى كوردى سەرەدى ئىستاكە بۆ ئەوهى لە بریارەكانى بەرانبەر حاجى قادر دەستوورى ئىنساف نەبەزىتت.

حاجى قادر بەر لە صەد سال كە ديت و روهوى وتوويز و ئامۆزگارى كوردایەتى لە هەموو كورد، بە تىكرایى، و لە دەسەلاتدارانى كورد، بە تايەتى، دەكات رېبازىكى گرتوتە بەر كە تاكە رېباز بوە و هيجى ترى لە پيشدا نەبوە و بەپى بریارى مېژوو و كۆمەلایەتى و بەرزەوهندى كورد و ويژدانى خويشى تىيرا رويشتوو كە ئەگەر لىي لادابايە ئەو حاجى قادەر نەدەبوو پىي بلين هەلگى مەشخەلى كوردایەتى، بانگەوازهكانيشى چ روهوى لە هەموو ميللەت كرديت و چ لە بەرهى دەسەلاتداران، لە چارچيوەى وەدەست هينانى مافە رەواكانى گەلى كورد دەرەنچو بەرهو دەستدریژى كردن لە گەليكى تر.

¹⁴¹ هەموو جارێك كە بليیم ئەم سالە مەبەست سالى دەست پيكردى ئەم نووسینەيە كە 1972 ه.

جا ئەگەر رۆشنپیریکی ئەم سەردەمە هات و لە حاجی بە عەیب گرت کە پرووی قسە و ئاواتی خەباتی لە براگەر و دەسلەتدار و دەرەبەگی کورد کردووە بە ئەم راستییە بە چاوی خۆیەو بەگرتی کە وا کام حکومەتی شۆرشگێری مەروڤدۆستی هەژارپەرستی ئەم رۆژگارە رۆشنپیرە کە بە نمونەیی جەوانمەردی و پیشڕۆیی و پاکیی و چاکیی دادەنێت، بۆ بەرژەوێندی خۆی، هەتا سەرەک دەوڵەتی چەنگ بکەوێ قسە لە گەڵ سەرەک وەزیران ناکات، هەتا وەزیر پراوەستانی مەرحەبە لە مودیر عام ناکات، هەتا سەرۆک نەقەبە هەبێ خۆ لە سکرێتەر کە ناگەیهێنێ... هەرگیزیش سەری قسە کردن و مەرحەبەیی ناگاتە کریکار و فەلاح.

بینگومان رۆشنپیرە کە بە دلیدا نایەت کرداری وەها لە دەوڵەتە باوەر پیکراوە کەیی خۆی بە عەیب بەگرتی لە حالیکدا دەوڵەتە کە وەک حاجی قادر ناچاری ئەو کردارە نیە چونکە دەتوانی نەختیک لە تەماعی کەم کاتەو و مەرحەباکانی بە هەموو پیاوی چاک و خراپ نەفرۆشیت... وەک حاجی قادریش لە باوەری دەروونیەو ئەو رەفتارە ناکات چونکە دەوڵەتە کە بە قسە و پڕۆپاگاندا شتیک دەلی چ برادەراییەتی لە گەڵ رەفتارە کەیی نیە... مەبەستە کەشی وەک مەبەستی حاجی قادر پیرۆز و رەوا نیە چونکە حاجی دەستەودامانی براگەرە کورد دەبێت بۆ رزگار کردنی کورد لە عەبدایەتی کەچی دەوڵەتە کە لەوانەییە سیاسەتە کەیی بۆ بەرژەوێندیکی نەرەوا وەها کە مەبەستە بە کار بەپێنیت، وا دەبێ میللەتیک تریش لەو ماملەتانەدا زەرەرمەند دەبێت.

دەزانم رۆشنپیری لایەنگیر ئامادەیی هەموو کرداریکی نەرەوا لایەنە خوشەوێستە کەیی خۆی تەبیر بکات، ئێتر کە ئەو لایەنە لە گەڵ دەوڵەتی «رەجعی» دا دۆستایەتی گرت دەلی بۆ بەرژەوێندی هەموو مەروڤایەتی وای کردووە. خۆ ئەگەر لایەنە کە خۆی کەر کرد لە ئاھ و نزای میللەتی غەدرلیکراو ئەوسا دەگوترێ پاراستنی ئاشتی گشتی و سەلامەتی بەرە سپیەکانی کۆترەکان وەها داخواری دەکات...

من ئەو کەسە خەیاڵییە نیم لەو تەرەزە رۆشنپیرە داوا بکەم شیواز و رێبازی بیر کردنەو و قەناعەتەکانی بگۆرێت، هێندەش ناواقیعی نیم گلەیی لە دەوڵەتە مەروڤدۆستەکان بکەم لە گرتنەبەری ئەو سیاسەتە کە بەلای خۆیانەو چاکەیی خۆیانی تێدا هەرچەند خراپەیی خەلق تریشی تێدا بیت، چونکە ئەم تەرەزە داوا

کردنه له رۆشنبیری لایه نگیر وهک داوا کردنی گهرمیه له به فر، ههروه ها گله یی کردنه کهش خو ته فره دانه به ئیمکانبوونی له یه ک چوونی قسه ی ناو کتیبان و کرده وهی راسته قینه... به لئ من له م گو شه یه کجار به ته وازوعه ی بیر کردنه وهی خۆمه وه هه رگیز به بالی خه یال و به ره و ئاسۆی وه ها به رزی «توقع» وه نافرم. ته نها «توقع» و تکای یه کجار ته وازوعکارانه م له و رۆشنبیره کورده ته وه یه، که ئه و هینده خو ش ته ئویل بی بو ده له تی بیگانه ی پر چه ک و ده سه لات و ته کنیکی ئه م سه رده مه، ده بی ده ییک و سه دییکی ئه و چاوپۆشییه له هاوزمانه هاو نیشتمانه هاو نژاده هاوده رده یه کجار دلسۆزه که ی خۆی، حاجی قادر، بکات له کرده ویه ییک که ته گه ر نه یکردبا یه ده به و ناحه زی میله ته که ی وه یاخود ده به یه کیک له و ملیۆنه ی بیریا ن بو کوردا یه تی نه چوه...

به پتی بیربو اوه ر و بۆچوونی من، له بهر تیشکی ئه و لیکدانه وانه و تیبینیانه و راستیه میژوو ییانه و باری کومه لایه تی و سه رله به ری وه زعی میله ته ی کورد له سه رده می حاجی قادردا هه له وه سه ته زۆر دیا ر و ئاشکرا که ی حاجی له ئاست برا گه ورا ن و ئه وانه ی ئیستا ناوی ده ره به گیان لی ده نیین ده بی سه یری بکری ت و کیشانه و پتیوانه ی له گه لدا بکری ت وه ک که له م رووپه رانه ی دوا یی ئه م نووسینه دا با یی پتیویست له گه لدا کرا.

چه ند فه رمانیکی گرنگ و بنجی و بنه مایی، له لیکۆلینه وده ا سه یر کردنی عاطفی و سه را و و که فه لوولکاوی وه ک میکرۆبی نه خو شی له له شی ساغ دوور بخری ته وه، بریا ری پیشه کی به لا وه بندری ت، مه یلی شه خسی و لایه نگیری تاوانبار بکری ت. ئه م جیهانه و روودا وه کان و تاکه کان و کومه له کانی به خو یان و هه موو ئه و خه سه له تانه و تابه تیانه و هیزی به ره و پشبه ر و دواخه ر و ژیننه ر و مرینه ریانه وه که له دیا رده بی ئه ژماره کانیاندا ده رده که ون به فه رمانی نه زه ری هه حازر به ده سه ته کانی من و تو په یدا نه بوون، به پتی بریا ره کانی ئه و نه زه ریانه ش بزووتن و وه ستان و ته فاعول ناکن، ه یچ زانست و خه یال و نه زه ری هه ئاماده کراویش نیه بتوانی له پششه وه قه پتلی فکری ساز بدات و بو ته علیلی ئه و شتانه ی له م جیهانه دا روو ده دن به تابه تی له جیهانی زیندواندا که مرو ف پۆبی ئه و جیهانه یه و به ته نها له تیکرای ی زیندو و مردوو ی ده ره وه ی خۆی گریا ویت و تیک هه لکیشرا ویت و زۆر مه جهولتر و قوولتر و پانت و ته لیسما ویت ره... هه ر له بیرمه، زاناییکی ته بیعی له بابه ت روا له تی

زۆر سەرسورپىتى ئىرادەى گىيانلەبەرانەو دەینووسى: زاناكانى فەلەك دەتوانن لە ئېستائو تا ملیۆن سالى تر بە راست و دروستى پېشبینى بکەن لەو ھەندە جارەى رۆژ و مانگ دەگیرىن، زانای کیمیاى دەزانى بە راست و دروستى لە تیکەلبوونى دوو ماددە چ تەفاعولیک دەبى، بەلام ھەرچى زانای جیھان ھەبە ناتوانن بەراستى پېشبینى بکەن لەو ھەدا کە ئەگەر مېشیک لە ژووریکدا بەرەللا کرا چى دەکا و بۆ کوئ دەفرى و لە کوئ دەنیشیتەو ھە چونکە لە مېشى زیندوودا «ئیرادە - خواز» ھەبە بەر ھىچ یەکیک لەو دەستوورە حازر بە دەستانە ناکەوئ کە ھەر زانایە لە مەیدانى خۆیدا دۆزیو یەتەو.

کە ئەمە حالى مېش بى ئاخۆ دەبى ئادەمیزاد چۆن بى؟ بەلى، من نالیم مروّف مەخلوقیکى ئەو ھەندە ریزبەر «شاذ» ھى لى تىگەیشتن نى، بەلام کە ئەمە نالیم لەو ھەندەش دلنایم کە مروّف ئەو مەخلوقە رام و کەوى و خوشجەلو و سادە و سافیلکە یەش نى زانا و فەیلەسوفان، بە تايبەتى زانا و فەیلەسوفى نەزەرى، لە پشت مېزى لەسەر نووسینەو ھەياللاتى خویانى لى بکەن بە لغاو و بەپى بریاری خەبالە کەیان بېرە و بەویدا بىەن و بە درېژایى زەمانە چاکە و خراپەى پى بکەن. مروّف ئەگەر نەخریتە بەندیخانەو، بەپى تېراخورینەکانى وەرزشى فەلسەفیی «راحت کە... وریا بە... بۆ چەپ وەرگەرئ... بۆ پېشەو ەرؤ...» بزووتنەو ناکات. کە خرایە بەندیخانەشەو بى لە کارھیتنانى فەلسەفەى ئەم و ئەو، زیندانەوانیک دەتوانى بە برسى کردن و قەمچى لەسەر ھەلسوراندن بیکاتە تەربىەلى مەیموون، ئەوساش چ رى نامینیتەو بۆ شانازىی کردن بە راستبوونى نەزەریەکان.

لیکۆلینەو لە بارەى یەکیکی وەک حاجى قادروە بەوە نابى لە پېشەو ە بریاری نەزەریان بەسەر خۆى و کردەو و گوته و رۆزگارە کەیدا بەئندریت و بە دوا ئەو ھەدا توژینەو لە راستبوونى ئەو بریارە و ئەو نەزەریە بەکریت لە رپى تەئولى بەسەرھاتەکانى حاجى و بزاردە کردنى ئەو گوته و رووداوانەى دەست دەدەن بۆ بەراست گېرانی نەزەریە و بریارەکانى. بە نمونەى روون کردنەو دەلیم خواپە رستەکان ئەم شیوازەى بە ئیسپات گەیاندى ھەموو پېشبینیەکانى غەیب دەگرەن بەر چونکە لە زیمنى برۆا کردن بە غەیب برۆا کردن بە ھەموو شتیکى غەیب بەشیکە لەو برۆایە. بەھەلە چوونى غەیب «نقیض» ی ئەو برۆایە کە غەیب دەپەرستى. بەلام نەزەریەکانى جیھانىی چ ماددى بى چ ناماددى Idealism,

Rationalism ... هتاد خۆيان به به چكهی ئاسمان دانه ناوه تاكوو ئه گهر له شتيك وهيا له زۆر شتان سه هويان كردی ئيفلاس بکه. خۆ ئه گهر بێت و په پره ويكه رانی ئه وه نه زهريانه راستبوونی نه زهريه كان به راستبوونی هه موو برپاره كانپانه وه به ستنه وه ههر له پيشه وه ئيعلانی ئيفلاسیان ده کهن چونکه يا ده بی سروشت درۆزن بی له وه دا که بی سه رووبن و سنوور و پايان و خارج له وزه ی ته قديراتی ليکدانه وه و نه زهريه ی تاکانه، يا ده بی نه زهريه كان هه له يان تیدا بی... جا ئه گهر سروشت درۆزن بی نه زهريه بۆچی راست بکا؟

ليکۆلینه وه ده بی چ تينینی برپاری له خۆی به پيشه وه ی تیدا نه کریت، وه ک ئه وه ی که يه کيک برپار بدات له فلانه دۆلی شاخی هه وره مان گه نجينه ی هه زره تی سلیمان شاردراوه ته وه، ئيتر ههر خهريک بی له بن ههر به رده و داره و له ژير ههر ئاوه و ئه شکه فته ی ئه وه دۆله دا به لگه ی راستبوونی بۆچونه که ی بدۆزیته وه... باستر ئه وه يه چ برپاری پيشه کی به سه ر بوون و نه بوونی ئه وه گه نجينه يه دا نه درئ و به ليکۆلینه وه و ليکدانه وه و تۆزینه وه مه علوم بکری ئايه گه نجينه هه يه يان نيه ؟ له م نووسينه دا که ديم ده ليم حاجی مروفیکي به خۆ نازیوی ريز له خۆ گرتوو بووه، وه يا ترس و ته ماعی نه بوه، له خۆ وه به يی برپاری پيشه کیی حوکمی وه ها ناده م، به لکوو له ريی هه لسه نگاندي ره فتار و کرداره کانی حاجيه وه دان به و راستيه دا ده هينم وه ياخود با بلیم له ئاکامی تۆزینه وه و ليکدانه وه و ليکۆلینه وه له به سه ره اتی حاجی و دۆزینه وه ی کاریگه ره زاتيه کان تياندا ري به خۆم ده ده م برپار له پرسپاره که بده م ههر وه ک له سه رده می خۆماندا کرده وه و ئاکاری زیندوه کان ده بنه بنگه ی برپاردان به سه ر چاکه و خراپه و ئازایی و ترسنۆکی و راستی درۆيانه وه. سه د جارن داوا ی شۆرشگيری و مروفدۆستی و ديمۆکراسی و جانفیدایی له م و له وه وه خۆ له به ر تاکه يه ک به لگه ی وه ک پاره کو کردنه وه ی خاوه ن داوايه که ناگرئ. حاجی قادريش که ده یگوت:

ههر منم ئیسته وارسى عیسا
بی ژن و مال و بی کور و مه ئوا

ئەگەر پارەى لای خەلق بە قازانچ گەراییە داوايە کەى دەپوچايەوہ یاخود ھەموو بانگەوازەکانى کوردایەتیە کەى دەبوو بە قەپوچکەى سەر ئاو ئەگەر کرایە والى ئەدرەنە و خامۆش بوویایە.

خوینەر دەبینى لە زۆر جیگەدا من کردەوہى خەلقى لێرە بە پێشەوہ بە ھى ئەم سەردەمە دەگرم، لەمەشدا تاکە مەبەستم ئەوہیە بربارەکانمان لە بنگەى واقعەوہ ھەلستینین چونکە کە ھاتین و رەفتارى خۆمان لە بیر کرد و رەفتارى خەلقى ھەلستینین سالى و دووھەد سالى لەمەوہبەرمان بە رەفتارى فرشتە و پەرییان گرت وەیاخود لە ھوکمە قورسەکانى ناو کتیبانەوہ مێقیاسمان بۆ کیشانە و پێوانەى رابردوو خواستەوہ لەوہ دەردەچین بێنە ھە کەم لە ھەلسەنگاندنى ئاکار و رەفتارى غەیری خۆمان، لەوہ ھەر گەرئى کەلکى تۆزینەوہ و لیکۆلینەوہى زانستکارانەمان پێوہ بمانیت لە ھەرچى باسکى سەربە مەروڤەوہ ھەیە چونکە زوربەى ئەو باسانە لەوانەن خۆشویستن و رڤ لیبوونەوہ ھەلبەگرن و بەو پێیە مێقیاسى زاتى ئارەزووى ناو دلى خۆمانیانى بەسەردا بھێتین...

لێرەدا نمونەییکی راستبوونی قسەکانى خۆم لە شیعەى حاجى دەھینمەوہ. حاجى لە نێوان بەیتەکانى قەصیدەى «خاکى جزیر و بۆتان» ئەمەى گوتوہ: «ئەگەر ھىچ نەبى بە ئۆیین تابیع بە دەولەتە بن». لەوانەى ھەندى رۆشنییری ھەسایەوہى ئەم رۆژگارە بلىن حاجى قادر چۆن رەواى دیتوہ داوا لە مێللەتە کەى بکات «تابیع بە دەولەتە بن»، گۆیا لەمەدا دەستبەسەرى بۆ کورد پەیدا دەبیت.

بەر لەوہى وەرمانى بنجی ئەو رەخنەى بەدەمەوہ دەبى بلىن حاجى لەوہدا گلەیی لى ناکرئى کە داوا لە کورد دەکات تابیع بە غەیری خۆیان بن چونکە کورد لە کاتى دانانى ئەو ھەلبەستەدا تابیع بە زیاتر لە دەولەتیک بوون، دەشھات لە جەرگەى وڵاتە کەیاندا خەتەریكى تازەى گەورە پەیدا بىت، کەواتە تابیعبوون بە دەولەتیک بۆ بەرتەرەف کردنى خەتەرى کوشندە ھىچى لە کىس کورد نەدەدا.

بە لای منەوہ ئەوہى دەبیتە جیگەى پرسیار لە ئاست ئامۆژگارییە کى حاجیددا ئەوہیە ئایا ھىچ دەولەت ھەبوو لەو سەردەمەدا کوردان بە تابیعى خۆى قبوول بکات بۆ پاراستنیان لەو خەتەرى دووچارىیان بووبوو؟ بە نىسبەت کوردەوہ، ئایا، خۆدانەپال دەولەتیکى ھەک رۆوسیا وەیا ئینگلیز وەیا ئەلمان وەیا فرەنسا کارىکى

ئاسان بوو؟ با نەلیم ئاسان، مومکین بوو؟ خوتنەر دەبینی وەزعی کورد ئەوساش لە باریکدا بوە ئاگاڤۆڤی بە ئاسانی پێ نەکراو...

بەهەمەحال ئەمە مەبەستی بنجیی نیه لە هینانەووی نیو بەیتەکە و وەرماندانەووی رەخنەییکی لێی بگیری. من دەمەوێ بەو رەخنەگرە بلیم حاجی قادریکی لەو پەری ناچاری و بێدەسەلاتی و لێقەوماوییهووە کە دەبینی خەتەریکی نوێ هەرەشە لە میللەتەکە دەکات، وەک یەکیکی غەرقی دەریا بووبی و پەلەکوتهی ژیان بکات، بە دلیدا دیت خۆدانەپال دەولەتیکی بەهیز دەفەعی ئەو خەتەرە دەکات هەر وەک زانیویەتی و دیتویەتی میللەتی تر هەبوون لە لایەن دەولەتیکەووە پارێزگارییان لێ کراو، ئیتر بەو پەری دلسۆزییهووە ئامۆزگارییه کە بە میللەتەکە رادەگەیەنیت و بە دوا چەندین نەسیحەتی تردا پێیان دەلێت:

حاجی کەسیکە بیکەس بۆ ئێوە قور دەپێوی
گوێی لێ دەکەن زەریفە نایکەن بەلا لە خۆتان

قسە لەوەندەش راناوہستی، دەبی ئەو رۆشنبیرە بە بیر خۆی بەهینیتەووە لە نیوان میللەتی لە کورد بەهیزتریشدا نیشتمانپەرور و خەباتگیری ئەوتو هەبوە ویستوہتی خۆ بداتە پال دەولەتیک بۆ دەفەعی خەتەری دەولەتیکی تر لەسەر ولاتەکە، وەک کە «ئەحمەد عورابی» لە میصر دەیویست دەفەعی خەتەری ئینگلیز بە خۆدانەپال عوسمانلی بکات. دیسانەووە قسە لەوەندەش راناوہستی، ئەو رۆشنبیرە با بیر لەو بکاتەووە دەولەتەکانی رۆژگاری بەرچاوی خۆشی هەر جارە روو لە لایەک دەکەن بۆ خۆپاراستن وەیا دەفەعی زەرەر وەیا جەلبی قازانج. گەورەترین نموونە ئێم سەرەدەمە ریک کەوتنەکە یەکیەتی سۆڤییت بوو لەگەڵ گەورەترین دوشمنی خۆی لە سەرەتای پایزی 1939 کە دەکا ئەڵمانیای هیتلەری، بە هەمووی دوو سالیشی پێ نەچوو ناچار بوو لەگەڵ دوشمنەکانی ئەڵمانیا ریککەوت.

من لێرەدا نامەوێ رەخنە لە یەکیەتی سۆڤییت بگرم، تەنھا مەبەستم ئەو یە زەینی خوتنەری کورد رابکێشم بۆ سەر خوار کردنەووە و سەرەتاکە کردن بە هەموو لایەکدا بەر لەو یە بەپێی مەیلی خۆی وەیا لە رێی باوہری سەرپێیەووە بریاری یە کجارەکی بدات لەو پرسیارانەدا کە هەلە کردن تێاندنا سەر دەکێشیتەووە بۆ

هه‌لوه‌ستی هه‌له‌ وه‌یا سته‌م کردن له‌ بێتاوان، به‌ تاییه‌تی که‌ هات و پرسیاره‌ که‌ بێوه‌ندی به‌ میلیله‌تی خۆیه‌وه‌ هه‌بوو.

هه‌رچه‌ند ئهم‌ دهمه‌ته‌قه‌ خه‌یالییه‌ی دوایی، راسته‌وخۆ له‌ گه‌ڵ باسی «هه‌لوه‌ستی حاجی قادر و ده‌ربه‌گایه‌تی» خزمایه‌تیشی نه‌بوو، به‌لام‌ هه‌روه‌ک ئاو له‌ کانی هه‌لده‌قوڵی ئه‌ویش له‌ هه‌مان سه‌رچاوه‌ی هه‌لوه‌سته‌که‌ی حاجیه‌وه‌ زنه‌ی کرد، چاریشم‌ ناچاره‌ ده‌بی هه‌ر جاره‌ داوا له‌ خۆینه‌ری کورد بکه‌م که‌ دیت و ئهم‌ نووسینه‌، وه‌یا هی تریش، ده‌خۆینه‌ته‌وه‌ خۆی له‌ بریاری پێشه‌کی و مه‌یلی لایه‌نگیری و دوشمنایه‌تی بدزیته‌وه‌ دهن‌ا هه‌ر سوودیک‌ی له‌ خۆینه‌نه‌وه‌ی گۆشه‌نیگای جو‌رجو‌ردا هه‌یه‌ له‌ کیسی ده‌چیت و ده‌مینیته‌وه‌ ئه‌و ته‌نها سووده‌ی که‌ بریتیه‌ له‌ دووباره‌ و سیاره‌ و سه‌دباره‌ ... خۆینه‌نه‌وه‌ی ئه‌و گۆشه‌نیگایه‌ی پێشتر باوه‌ری پێ هیناوه‌ که‌ ده‌کاته‌ هیچ، چونکه‌ له‌ حاله‌تی وه‌هادا سووده‌که‌ ده‌بێته‌ «تحصیل حاصل».

به‌راستی که‌م‌ وا هه‌یه‌ خۆینه‌رانی هیچ میلیله‌تیک‌ به‌قه‌ده‌ر خۆینه‌رانی میلیله‌تی کورد دووچاری ئهم‌ ده‌رده‌ی خۆدانه‌پال یه‌ک گۆشه‌نیگای قه‌رارداده‌ بووین. شتیکی یه‌کجار به‌رچاوه‌ له‌ رۆشنیری کوردیدا، ئهم‌ دیمه‌نه‌ی یه‌ک شیوه‌ بیر کردنه‌وه‌ و بر‌وا به‌یه‌ک فله‌سه‌فه‌ هینان تا راده‌ی تاوانبار کردنی هه‌موو جو‌ره‌ بیر کردنه‌وه‌ییکی تر و فله‌سه‌فه‌ییکی تر. من لی‌ره‌ به‌ پێشه‌وه‌ دیارده‌ی لاسایی کردنه‌وه‌ی غه‌یر له‌ فکر و بیروباوه‌ری کورددا، هاته‌ ناو نووسینه‌وه‌ و داشم‌ نا به‌ شتیکی حه‌تمی. جا که‌ ئهمه‌ وابی و من بێم‌ هه‌لوه‌ستی حاجی له‌ نیوه‌ به‌یتی «گه‌ر هیچ نه‌بی به‌ ئوین تایبع به‌ ده‌وله‌تی بن» به‌ هه‌لوه‌ستی یه‌کیه‌تی سو‌فیت بگرم‌ ده‌بی بۆ پاکانه‌ی حاجی و ئهم‌ نووسینه‌ش ده‌ جار‌ان له‌ خۆینه‌ری کورد بپاریمه‌وه‌ و بلی‌م‌ براله‌ له‌ پشت چاویلکه‌ی نه‌زه‌ریان‌ه‌وه‌ سه‌یری ئهم‌ باسه‌ی حاجی قادر مه‌که‌...

ده‌بی ئه‌وه‌ش بزاینن ئه‌گه‌ر من هاتبام‌ هه‌لوه‌سته‌که‌ی حاجی قادرم‌ به‌ هه‌لوه‌ستی غه‌یری یه‌کیه‌تی سو‌فیت گرتبایه‌، له‌وانه‌ بوو زه‌هرم‌ له‌ حاجی دابایه‌ چونکه‌ ئه‌وسا ده‌گوترا چۆن ر‌ه‌وايه‌ هه‌لوه‌ستی ده‌وله‌تیک‌ی گومانلی‌کراو بێته‌ پاکانه‌ بۆ حاجی قادر، له‌ حالیکدا ئه‌گه‌ر ده‌ردی لایه‌نگیری فکری و فله‌سه‌فی له‌ به‌یندا نه‌بووبایه‌ بێو‌ست نه‌ده‌بوو به‌وه‌ی من یا یه‌کیکی تر قسه‌ییکی زۆر دلسۆزانه‌ی حاجی قادر له‌ ر‌ه‌خنان ده‌رباز بکه‌ین. عومر باقی بی له‌ به‌شی چواره‌می ئهم‌ نووسینه‌دا ده‌زاند‌ری سه‌ره‌له‌به‌ری قه‌صیده‌که‌ی «خاکی جزیر و بۆتان» چ پێو‌ستیه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه‌ به‌

لهسەر کردنهوه و گومان لی ته کاندنهوه لهبەر تاکه هۆی شکانهوهی بیروباوهری
رۆشنیبرانی کورد به لای یهک گۆشه نیگا و یهک فەلسەفەدا. هەر چۆنیک بێ، ئەم
نووسینه جاری هه‌وراز و نشیویکی زۆری له پێشدايه و له گه‌لیک حالوباردا ناچار
ده‌بی داوای مه‌وزوعیه‌ت له خۆته‌ری کورد بکات.

لێره‌دا به‌رگی سییه‌م به‌ پایان ده‌گات هه‌رچه‌ند به‌شیکی ئەو مسووه‌دانه‌ی له‌ سالی
1972ه‌وه‌ ئاماده‌ کرابوون، هه‌روه‌ها چه‌ند به‌لێنیکێ نوێی ناو ئەم به‌شە‌ی سییه‌میش
بوون به‌ مالی به‌شی چواره‌م. له‌ به‌لێنه‌ نوێیه‌کان، دووی به‌رچاویان ئەمانه‌ن:

یه‌کیکیان ڕوون کردنه‌وه‌ی ده‌وری نا‌کۆکیه‌که‌ی ئیوان حاجی قادر و شیخ نه‌بیی
ماویلی له‌ پێک هاتنی فەلسەفەییکی سه‌رانسه‌ر و بنجیی لای حاجی دژی
شیخایه‌تی درۆزن.

دوه‌میان هۆی دیاردانی دژایه‌تی ته‌له‌که‌بازی و شه‌عبه‌ده‌ له‌ شیعرێ حاجی و
هه‌ندیک له‌ شاعیرانی دوا‌ی حاجی و دیار نه‌دانی دژایه‌تی برا‌گه‌وران و ده‌ربه‌گ
له‌ شیعرێ هه‌یچ یه‌کیک له‌ شاعیرانی کورد تا سالانی 1940. به‌راستی ڕیم هه‌بوو
هه‌لیان بگرم بۆ به‌شیکی تر وه‌ک که‌ کردم. هۆی ئەم ڕیاره‌ هه‌ندیکێ ده‌گه‌ڕیته‌وه‌
بۆ ڕیکه‌وت هه‌ندیکیشی بۆ ره‌چاو کردنی به‌رژه‌وه‌ندی نووسینه‌که‌ و خۆته‌رانی.

له‌ کۆتایی ئەم به‌شه‌دا حاجی قادر گه‌یشت به‌و هه‌نگامه‌ی که‌ مائاوا‌یی یه‌کجاری
له‌ کۆیه‌ و له‌ هه‌موو کوردستان کرد، منیش وه‌ک ئەو مائاوا‌یی له‌ خۆته‌رانی کورد
ده‌که‌م به‌لام به‌ ئومیدی سه‌ردانه‌وه‌یان له‌ به‌شه‌کانی داها‌تودا، خوا یار و عومر
وه‌فاکار بێ.

عوزر خوازی

ئەم بەشەى سېئەمى حاجى قادىر بەك ساللە كاتى خۆى دواكەوت، چونكە دەبوو لە ساللى 1975دا بە چاپ بگات. بەلام لەبەر هەندى حالوبارى تايبەتى و زىدە پر ئىشى خۆم و لەو سالەدا، بە هېچ كلوجىك ريگەم نەبوو خەرىكى چاپ كردنى ئەم بەشەيان بيم.

لەگەل ئەمەشدا كە ديم و ورد دەبمەو لە زىدە زەحمەتى تۆژينهوى ئەو سالانەى ژيانى حاجى كە لە ئەستەمبۆلى بەسەر برد، وەخرانى يەك سالەى ئەم بەشەيان لەبەر دەكەم ترسىكى تازهشم رى دەنشيت لە بەيەكتر گرتنى فەرمانى سەخت و دەسلەتى كەم.

هەرچۆنىك بىت، درىغى لە ئىستا بە پىشەو و بىدەسلەتتى لىرە بە دواووش هەر دەخىنەو بەر نىگای بەخشنەى خوينەرى كوردەو.

مەسعوود محەمەد

«...»

لیسته‌ی ناوان

هه‌رچهند به درنگه کاتیشه‌وه بیټ، ئەم لیسته‌یه‌ی لیڤه به‌دواوه ناوه‌کانی ناو هه‌ر سێ به‌شی کتیی «حاجی قادری کویی» ده‌خاته به‌ر چاوانه‌وه، خزمه‌تییکی خوینده‌ران ده‌کات. هۆی دواکه‌وتنی لیسته‌ی به‌شی یه‌که‌م و دوهم له‌وه‌وه بوو که له‌ سه‌ره‌تاوه سه‌رله‌به‌ری هه‌ر سێ به‌شه‌کان به‌یه‌ک به‌شی ته‌واو ژمێردرا. له‌و ڕوه‌وه که هه‌موویان خه‌ریکی یه‌ک قوناغی دیاریکراوی به‌سه‌ره‌اتی حاجی بوون که‌وا گرده‌بر له‌ قوناغه‌که‌ی تری دوا خۆیه‌وه ده‌تزازێ و جودا ده‌بیته‌وه، وه‌ک پێشتریش باسم کردوه مسوده‌ی هه‌موو قوناغه‌که به‌یه‌که‌وه تۆمار کراوه.

له‌م لیسته‌یه‌دا هه‌ندێ ناوی زۆر دووباره‌کراوه‌ی وه‌ک حاجی قادر، کورد، کوردستان، عه‌ره‌ب، تورک، فارس، ئێران... هه‌لباو دران چونکه‌ پێویست نه‌دیتره جینگه‌یان پێ بگێریت بێ ئەوه خزمه‌تییکی هه‌یج که‌س و هه‌یج شتیک بکه‌ن.

«...»

بیه‌خشن

لیسته‌ی ناوه‌کان له‌لایه‌ن چهند فه‌رمانبه‌ریکی «کۆری زانیاری کورد» وه‌ پێک هه‌نراوه. له‌ جیاتیی ئەوان و له‌ جیاتیی خۆشم داوای بو‌ردن ده‌که‌م له‌ هه‌له‌ و تیکه‌لپیکه‌لپیکیی له‌ ناوه‌ڕۆکی لیسته‌که‌دا هه‌بیت.

وه‌کیه‌کبوون و له‌یه‌کترچوونی ناوان (بۆ نموونه: مه‌لا ئەحمه‌دی گه‌وره، مه‌لا ئەحمه‌د (باوکی حاجی قادر)، مه‌لا ئەحمه‌دی ئۆمه‌ر گۆنبه‌دی – که‌وا سێ که‌سی له‌یه‌کتر جودان – وه‌یاخود: حاجی کاک ئەسه‌د، حاجی مه‌لا ئەسه‌د، مه‌لا ئەسه‌د – که‌ هه‌ر سییان ناوی یه‌ک که‌سن) ده‌شی ڕیکخه‌ری لیسته به‌ سه‌هوو ببات، مه‌گه‌ر نووسه‌ر خۆی ڕیکخه‌ر بیټ. جا که‌ من له‌به‌ر گه‌لیک هۆی په‌کخه‌ر نه‌توانم ورده‌کاری لیسته‌ڕیکخستن بکه‌م، له‌ هه‌موو حاڵو باردا قه‌رزدارێ ئەو جوامێرانه‌م که‌ ئه‌رکی کاره‌که‌یان لێ وه‌رگر توومه‌وه، هه‌ینده‌ش له‌خۆبو‌وردوون نابانه‌وێ له‌ ڕێی ناوه‌ینانی‌شیاوه‌ نه‌ختیک قه‌رزبان بده‌مه‌وه.

دانه‌ر

ليسته‌ی ناوه‌كان

796	آفاق عربية
170, 201, 230, 673, 734, 747, 760, 761, 786, 793, 794, 800, 802, 814, 816	أبرهة
210	أبو العتاهية
401, 602	أبو العلاء المعري
128, 187	أبو بكر
524	أبو جهل
703, 769	أبو ذر الغفاري
600	أبو رغال
267	أبو سفيان
474	أبو فراس الحمداني
204	أبو موسى الاشعري
717	إبن الراوندي
761	إبن القيم
187	إبن حاجب
761	إبن حزم
224	تازربايجان
264, 265	ثاشوور
22, 232	ثاكره‌یی
252, 434	ثامیدی

112	ٺاوه گرد
60, 270, 486, 524, 692	ٺه ٻو به ڪري موصه ٺيف
120	ٺه حمه د پاش
840	ٺه حمه د عورابي
523	ٺه حمه دي جه ٺبه ل
367, 480, 613, 828, 829	ٺه حمه دي خاني
252	ٺه رده لان
12, 636	ٺه رسه لان
271	ٺه رمه ن
12, 822	ٺه سڪه ندهر
636	ٺه سڪه ندهر نامه
197	ٺه فغان
199	ٺه فلا توون
183, 800, 839	ٺه لمان
270, 685	ٺه مه ريڪا
22, 23, 24, 93, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 144, 154, 156, 157, 207, 211, 249, 286, 314, 389, 391, 411, 412, 413, 414, 424, 444, 494, 495, 675, 677, 678, 682, 690	ٺه مين ٺاغا
255	ٺه مين زه ڪي به گ
718	ٺه نجلز
584	ٺه نقه ره
201	ٺه نيشتاين
170, 201, 230, 673, 734, 747, 760, 761, 786, 793, 794, 800, 802, 814,	ٺه وروپا

816	
500	ئۆسكارمان
53, 100, 112, 126, 127, 131, 133, 298, 844	ئۆمەر گونبەد
28	ئىبراھىم ئەفەندى ھەيدەرى
220	ئىبراھىم پاشا
339, 348, 352, 353, 354, 357, 360, 361, 362, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 379, 380, 381, 382, 383, 402, 427, 502	ئىبنوئادەم
685	ئىتالىا
392, 592, 695, 810	ئىچ قەلە
800	ئىسپانىا
600	ئىسرائىل
345	ئىسماعىل چۇمانى
199	ئىقلىدس
288	ئىنجىل
60, 529, 620, 719, 839, 840	ئىنگلىز
170, 187, 201, 203, 230, 673, 734, 747, 760, 761, 786, 793, 794, 800, 802, 814, 816	ابن ھاجب
734	الجاھظ
580	المجمع العلمى العراقى
195, 304, 305	امرو القيس
71, 120, 150, 173, 176, 177, 220, 252, 253, 277, 320, 346, 370, 388, 425, 426, 428, 429, 431, 500, 608,	بابان

615, 693, 815	
224, 264, 265, 269	بابل
77, 424, 579	بادينان
180, 326, 344	بادينى
217	بازيان
735	بامهرنى
438, 447	بانہ
292	بانى ئەنەدۆل
751	باواجى
17	بلباس
582, 583	بەدرخان پاشا
43, 44	بەردەشان
53, 187	بەرزنجى
291	بەسرە
604	بەعث
2, 3, 138, 155, 158, 199, 219, 224, 225, 227, 228, 243, 245, 283, 294, 358, 359, 386, 439, 443, 486, 513, 529, 531, 589, 634, 684, 685, 767, 794	بەغدا
663	بەكرەجۆ
325	بو منصور صوفى
40, 814	بولغار
364, 815, 839, 841	بۆتان
636	بۇستان

254, 255, 256, 258, 305, 730	بیتوین
303, 438, 447, 633, 634	بیتووش
194	بینخود
715	پاپا
345, 346, 355, 356, 357, 360, 382, 819	پاشای کوره
225, 255, 257, 305, 315	پژدر
318, 327, 328, 329, 330, 437	په ربه جیق
801	پیربال
663	پیرمه سوور
531	پیرمه گروون
18, 200	پیروټ
64, 65, 147, 388, 459, 475, 524, 590, 613, 618, 663, 716, 756	پیغه مبه ر
221, 537	پینجوین
155, 215, 739, 831	تاران
9, 211, 329, 342, 359, 393, 417, 494, 587, 636	تاله بانی
143	تاهیر به گ
736	تروټسکی
305	ته رواده
187	ته فتازانی
112	ته که لتوو
155	ته وریز
52, 157, 185, 207, 276, 286, 378, 383, 390, 395, 403, 404, 405, 409,	تور کیا

417, 422, 424, 429, 437, 447, 453, 511, 553, 559, 567, 584, 596, 622, 643, 644, 645, 649, 675, 688, 716, 780	
623	توز خورماتوو
165, 294	توفيق الحكيم
623	تۆپزاوا
17	جاف
145, 532	جان دارك
839, 841	جزير و بۇتان
715	جەلالەددىنى رۆمى
11, 132, 134, 372, 565	جەليزاده
521	جەنگىزخان
820	جوود
145, 313	جووله كه
518	جۆرج
581	چارلز ديكنز
84, 288, 289, 310	چنارۆك
735	چوارتا
420	حاجى ئەفەندى
225, 227, 735	حاجى ئۆمەران
25, 27, 294, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 412, 777	حاجى بەكرىغا
203	حاجى خەلىفە
420, 421	حاجى رەشك

83	حاجی شیخ مه‌حموود
53	حاجی فه‌قی عه‌بدو‌لا
47, 301	حاجی قادری شیخ وه‌سانی
82, 135, 136, 844	حاجی کاک ئه‌سعه‌د
52, 69, 70, 71, 75, 79, 82, 84, 92, 93, 119, 132, 134, 135, 136, 137, 138, 140, 141, 186, 198, 207, 210, 211, 249, 250, 251, 297, 310, 314, 315, 316, 317, 324, 331, 335, 344, 345, 348, 376, 377, 378, 379, 380, 396, 409, 425, 582, 584, 627, 636, 689	حاجی مه‌لا عه‌بدو‌لا
43	حاجی مه‌لا که‌ریمی کۆبی
270	حه‌به‌شه
778	حه‌ریق
43, 44	حه‌سان
314	حه‌لیمه‌ی مه‌لای شیخ وه‌تمان
22, 23, 29, 158, 159, 160, 182, 211, 678, 682, 690	حه‌ماغا
219, 254, 256, 289, 398	حه‌مامۆک
257, 361	حه‌مرین
27, 137, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 299, 675	حه‌ویزی
28, 187, 396	حه‌یده‌ری
594, 779, 831	حه‌یران
357	هوزنی موکریانی
521	هوسینی عه‌لی
106, 663	هیجاز

305	خالد بن الوليد
227, 537	خانه قين
733	خه ييام
681	خواجه كهليمى همه داني
471	خوسره و
224, 225, 252	خوشناوھتي
37	خوفو
539, 731, 734	داروين
29	دارى كهلى
187	دايه خه جى
478, 571, 767, 775	دلدار
679	دمدم
529, 530, 531	دهرويش عه بدولا
69, 85, 214, 409, 687	دهفته رى كورده وارى
775, 790	دوللى
164, 679	دۈنكىشۈت
180, 434, 537	دياربە كر
212	ديجله
46, 156, 563, 636	ديوان
692	زەنەفۆن
187	زەھاوى
268	زەيد
13, 223, 383	زين

47, 199, 224, 225, 227, 231, 243, 252, 255, 258, 382, 782	رانیه
77	رووباری کونغو
183, 679, 795	رووس
290, 618, 800, 839	رووسیا
138, 187	رۇڭبەيانی
12, 389, 441	رۆستهم
304, 501, 636, 638	رۇم
795	زاپۇن
105, 220, 230, 303, 440, 441, 445, 447, 450, 451, 452, 478, 502, 511, 547, 556, 568, 569, 634	سابلاغ
26, 143, 277, 293, 428, 429, 632, 694, 701	سالم
613	ستالین
678	ستالینگراد
132	سلیمان نظیف
388	سلیمان پاشای بابان
388, 716	سلیمان پیغمبەر
120, 200, 220, 222, 230, 242, 243, 244, 249, 327, 340, 359, 424, 425, 439, 633, 659, 661, 663, 704, 707, 714, 810, 823	سلیمانی
220, 230, 400, 434	سنه
663	سەرچنار
224, 316, 634	سەردەشت
438	سەردەشتی

258	سەنگەسەر
782	سواراغا
150, 252, 346, 364, 424, 425	سۇران
767	سۇقۇتستان
169	سيزيف
332	سینگورە
65, 101, 199, 220, 377, 663, 809	شارەزوور
81, 138, 199, 250, 684, 685	شام
387	شامپليون
258	شانەدەر
291	شط العرب
252	شەقلاوہ
681	شیراز
224	شیخ بزینی
280	شیخ جەمالی سەید ئەحمەد
83, 98, 115, 280, 301, 396	شیخ رەحیم
9, 342, 417, 636	شیخ رەزای تالەبانی
53	شیخ عەزیزی شیخ مارف
329	شیخ عەلی تالەبانی
393, 587, 707	شیخ غەفووری تالەبانی
53	شیخ مارفی شیخ کەریمی
	بەرزنجی
657	شیخ مستەفا

83, 84, 529, 768	شیخ مه‌حمود
118, 148, 336, 393, 413, 418, 455, 560, 586, 747	شیخ نه‌بی ماویلی
26, 293	شیخ هه‌واس
187, 314, 315, 316, 318, 321, 328, 330, 335	شیخ وه‌تمان
43, 44, 45, 46, 47, 48, 301	شیخ وه‌سانی
173, 177, 370	صحیح البخاری
743	صک الغفران
507	صوفی ره‌شک
416, 515	طه حسین
169, 515	عباس العقاد
808	عبدالکریم الخطابی
358	عبدالکریم قاسم
747	عبدالناصر
204, 618	علي بن ابي طالب
808	عمر المختار
347, 768	عمر بن الخطاب
204	عمر بن العاص
277, 370, 500	عه‌بدولر ه‌حمان پاشای بابان
119, 187	عه‌بدولر ه‌حمانی جه‌لی
298	عه‌بدولقادرى کۆیى
40, 44, 500, 501, 824	عه‌لی به‌رده‌شانی
824	عه‌لی هه‌ریری

361	عهلی کوردی
250, 693	عوسمان
172, 596, 597, 632, 636, 638, 639, 643, 709, 710, 754, 755, 763, 814, 815, 840	عوسمانلی
540	عومه ر خه یام
530, 531, 633, 642, 643, 659, 685, 727	عیراق
153	غاندی
45, 71, 87, 138, 155, 159, 180, 247, 312, 313, 320, 344, 371, 372, 388, 399, 401, 406, 418, 430, 442, 633, 636, 637, 638, 709, 741, 809	فارسی
52	فه تاح ئه فه ندی
145	فیره ون
716	فیتنام
602	قلیاسان
318, 330, 344	قهر خوار
217	قهره ته په
295	قهره نی ئا غای پیران
256, 592, 695	قه لات
220, 222	قه لاجوالان
224, 225, 243, 252	قه لادزه
257, 310, 531, 606, 801	قه ندیل
382, 822	قه یسه ر
288, 328, 347, 356, 375, 482, 486, 523, 530, 574, 590, 605, 698, 756, 769, 782	قور ئان

187, 198, 203, 211, 340, 470	کاک ئه حمه دی شیخ
344, 345	کاکه عهبد
13	کاکه مههم
613	کالینین
529	کاویس ئاغا
651	کرماشان
158, 220, 225, 227, 231, 242, 243, 252, 329, 343, 417, 494, 637, 659, 660, 684, 686	که رکوک
35, 384, 600, 663	که عبه
281	که مال مه زههر
409, 410, 420, 441, 552, 568, 649, 651, 686, 687, 690	که یفی جوانرۆیی
822	که بقوباد
2, 84, 173, 198, 201, 294, 391, 439, 450, 500, 661, 809, 844	کۆری زانیاری کورد
360, 361	کۆماری مه هاباد
822	کیسرا
319, 347, 631, 824	کیسه شکهه
83	کیشکه
20, 464	گالیلۆ
663	گردی سه یوان
287, 310, 323, 333	گه رووی شیخی
225	گه لی عه لی به گ
46	گولستانی سه عدی
529, 647, 694, 767	گۆران

52, 54, 55, 56, 67, 96, 98, 100, 111, 112, 113, 126, 127, 128, 129, 145, 159, 160, 236, 287, 298, 397, 536, 646	گۆرقەرەج
632	گۆلى
669	گىقارا
105, 211, 295, 303, 438, 444, 445, 446, 447, 449, 465, 506, 509, 632, 634	لاجان
594	لاوك
401, 473, 678	لەيلا
680	ماد
427, 731, 762, 763	ماركس
746	ماركو پۇلو
697	مامە كوردە
775	ماوۋەت
508, 687	ماوۋەران
1, 2, 253, 661, 825, 826, 843	مىچەمەد
253	مىچەمەد ئاغا
825	مىچەمەدى مەلا كەرىم
134, 182, 183, 222, 288, 297	مىزگەۋتى حاجى مەلا
	ئەسەد
441	مىزگەۋتى رۇستەم بەگ
11, 83, 84, 131, 134, 138, 288, 297, 342, 391, 494	مىزگەۋتى گەۋرە
29, 83, 499, 529, 768	مەحمۇد
194, 773	مەھىۋى

199	مهراکیش
305, 714	مه رگه
1, 2, 843	مه سعوود محه مه د
49, 50, 52, 53, 55, 71, 90, 96, 97, 98, 99, 100, 126, 127, 128, 129, 131, 133, 160, 298, 335, 505, 844	مه لا ئه حمه د
50, 52, 53, 90, 126, 127, 128, 160, 505, 844	مه لا ئه حمه دی گه وره
49, 50, 52, 86, 87, 88, 160, 280, 511	مه لا ئه نوهر
53	مه لا ره سووئی مه لا ئه حمه دی گه وره
258, 305	مه لا سه مه دی مه رگه یی
281	مه لا شیخ که ریم
49, 505	مه لا عه بدولر همانی کوری ئه حمه د
316	مه لا عه لی تورجانی
280	مه لا قادری کانی ده ربه ندی
315	مه لا محه مه دی شیخ وه تمان
80, 81, 355, 356, 357, 358, 360, 361, 657, 711	مه لای خه تی
12, 29, 75, 78, 93, 131, 132, 133, 145, 159, 169, 195, 196, 238, 239, 240, 241, 242, 603, 622, 697, 716, 722, 762, 764, 765, 766	مه لای گه وره
415, 736	مه لای مه شوور
319, 326, 631	مه لکه قوړ
636	مه لیک ئه رسه لان

13, 383	مهم
776	مہنگو راہ تہی
187, 198, 203, 211, 810	مہولانا خالید
194, 244	مہولہ وی
521	موعاویہ
709	موفتی زہاوی
180, 502	موکری
502, 503	موکریان
83, 250	مووسل
722	مؤدیل
776, 790	میراودہ لی
327, 328, 329, 330, 437	میر کچان
327, 328, 329, 330, 437	میر کوران
481, 487, 681, 757	میسر
258	میٹا
583, 584	میہری بہگ
618, 620	ناپلیوٹ
527, 678	نازی
26, 48, 55, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 108, 109, 143, 147, 167, 168, 194, 203, 214, 215, 277, 305, 387, 388, 414, 424, 428, 429, 430, 467, 468, 469, 470, 471, 473, 488, 536, 585, 602, 603, 628, 629, 630, 661, 662, 663, 664, 674, 693, 694, 701, 741, 768, 819	نالی

29	نەجەف
120	نەجیب پاشا
81, 197, 377, 378, 541, 678	نەقشبەندی
473, 820	نووچ
685	نیویۆرک
666	هاملیت
506, 507	هەرتهل
187, 199	هەرتهلی
606	هەلگورد
434, 542, 584, 809	هەلەبجە
443	هەمزای مەنگور
341, 342, 343	هەمزە حیماری
608	هەمەوهند
287, 310, 322, 333	هەواری گورگ و شیران
43, 46, 203, 220, 221, 224, 225, 227, 230, 231, 242, 243, 252, 306, 317, 319, 364, 413, 434, 448, 450, 584, 646, 659, 660, 662, 686, 687, 707	هەولیر
247, 354	هۆلاکو
60, 61	هۆمیرۆس
521, 620	هیتلەر
197, 199	هیند
767	هیوا
275, 448, 450, 500, 502, 503	هیمن
589	واسط

68, 167, 194, 197, 581, 778, 827	وهفایی
722	وههابی
269, 270	یه مه ن
60, 270, 486, 524, 692	یونان

«...»